13 paſſa, tambien alli no ſerá repoſo à ti. He tierra de Caldeos,
eſte el pueblo no fue, Aſſúr la acimentò para naves: levanta-
ron ſus torres, decimentaron ſus palacios, puſola por ruina.
14 Aullad naves de Tarſis: que fue preada vueſtra fortaleza.
15 Y ſerá en el dia el eſſe y ſerá olvidada Zor ſetenta años, co-
mo dias de Rey uno: de cabo de ſetenta años ſerá à Zor co-
16 mo cantico de la errada. Toma harpa, rodea ciudad, errada
olvidada: beneficia tañiendo, muchigua cantico, para que
17 ſeas membrada. Y ſerá de cabo de ſetenta años viſitará .A.
à Zor, y tornarſeá à ſu mercancia: y mercadeará à todos
18 reynos de la tierra ſobre faces de la tierra. Y ſerá ſu merca-
deria y ſu ganancia ſantidad à .A.; no ſerá atheſorada, y no
ſerá heredada: ſalvo à eſtantes delante .A. ſerá ſu mercaderia,
para comer à hartura, y para cobertura fuerte. CAP. 24.
IV-VI 1 HE .A. vazian la tierra y deſtruyenla: y ſovertirá ſus fa-
EST. 2 ces, y hará eſparzir ſus moradores. Y ſerá como el
LAS pueblo como el ſacerdote, como el ſiervo, como ſu ſe-
PAR. ñor, como la ſierva, como ſu ſeñora: como el comprán, como
JUNT. el vendièn, como el preſtán, como el tomán preſtado; como
3 el acreedor, como el deudor en él. Vaziando ſerá vaziada la
tierra, y preando ſerá preada: por que .A. hablò a la palabra
4 la eſta. Dañoſe cayò la tierra; fue desfallecido, cayò mun-
5 do: fueron desfallecidos altura de pueblo de la tierra. Y la
tierra falſò debaxo ſus moradores: que paſſaron leyes, paſ-
6 ſaron fuero, baldaron firmamento perpetuo. Por tanto jura-
mento (falſo) aſinò tierra, y fueron aſolados morantes en
ella: por tanto ſe ſecaron moradores de tierra, y ſerá rema-
7 neſcido varon poco. Dañoſe moſto, fue tajada vid: ſoſpira-
8 ron todos alegres de coraçon. Baldoſſe gozo de aduſles, bal-
9 doſſe ſonido de gozoſos: baldoſſe gozo de harpa. Con can-
10 tico no beverán vino: amargará ſizra à ſus bevientes. Fue
quebrantada ciudad de vaguedad: fue encerrada toda caſa
11 de entrada. Eſclamacion ſobre el vino en las calles: eſcure-
12 cioſe toda alegria, captivoſe gozo de la tierra. Remaneſciò
en la ciudad ſoledad: y (en) deſolacion ſerá majado puerta.
13 Que aſſi ſerá entre la tierra entre los pueblos: como ſacudi-
miento de oliva, como rebuſcos quando ſe atemáre vendi-
14 mia. Ellos alçarán ſu voz, cantarán: en loçania de .A. agra-
15 darſeán de Occidente. Por tanto en valles honrad à .A.: en
16 iſlas de la mar nombre de .A. Dios de Iſraél. De cabo de la
tierra pſalmeamientos oìmos, hermoſura al juſto, y dixe,
ſecreto à mi, ſecreto à mi, guay à mi: falſarios falſaron, y
17 falſamiento de falſarios falſaron. Miedo y fueſſa, y lazo: ſob-
18 re ti morador de la tierra. Y ſerá el huyèn de voz del miedo,
caerá en la fueſſa, y el ſubien de entre la fueſſa ſerá preſo en
el lazo: por que ventanas del cielo fueron abiertas, y tem-
19 blaron cimientos de tierra. Quebrantando ſe quebrantò la
tierra: desmenuzando ſe desmenuzò tierra, reſvalando ſe
20 reſvalò tierra. Moviendo ſe eſmoviò tierra como borracho,
y eſmoverſeá como choça: y engravecerſeá ſobre ella ſu re-
21 bello, y caerá y no añadirá levantarſe. Y ſerá en el dia el eſſe
executará .A. ſobre exercito del alto, en alto: y ſobre Reyes
22 de la tierra, ſobre la tierra. Y ſerán cogidos cogimiento (co-
mo) encarcelado en pozo, y ſerán encerrados con encerra-
23 miento: y por muchedumbre de dias ſerán viſitados. Y re-
pudiarſeá la Luna, y avergonçarſeá el Sol: por que reynò
.A. Zebaot en monte de Zion y en Jeruſalaim; y eſcuentra
ſus viejos honra. CAP. 25.
V 1 A Mi Dios tu, enaltecerteé, loaré tu nombre, por que hi-
2 ziſte maravilla: conſejos de lexos verdad firme. Por
que puſiſte ciudad por monton, ciudad encaſtillada
por ruyna: palacio de eſtraños de (ſer) ciudad, para ſiempre
3 no ſerá fraguada. Por tanto te honrarán pueblo fuerte: ciu-
4 dad de gentes fuertes te temerán. Que fuiſte fortaleza al
mendigo, fortaleza al deſſeoſo en anguſtia à él: abrigo de rab-
don, ſombra de ſecura, por que eſpirito de fuertes como rab-
5 don (derrocán) muro. Como calor en lugar ſeco, tumulto de
eſtraños quebrantarás: ſecura en ſombra de nuve, tajamien-
6 to de fuertes gritará. Y hará .A. Zebaot à todos los pueblos
en el monte el eſte; combite de tutanos, combite de funda-
7 ges: groſſuras de maullares, de hezes coladas. Y deshará en
el monte el eſte faces de la cubertura, la cubierta ſobre todos
los pueblos: y el ſeñorio el enſeñoreado ſobre todas las gen-
8 tes. Deshará la muerte para ſiempre, y arrematará .A. Dios
lagrima de ſobre todas faces: y repudio de ſu pueblo
apartará de ſobre toda la tierra por que .A. hablò.

13 עברי גם־שם לא־ינוח לך: הן ארץ כשדים זה העם
כחוניו קרי לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו עוררו
14 ארמנותיה שמה למפלה: הילילו אניות תרשיש כי
טו שדד מעזכן: והיה ביום ההוא ונשכחת צר
שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה
16 לצר כשירת הזונה: קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה
17 היטיבי נגן הרבי־שיר למען תזכרי: והיה מקץ שבעים
שנה יפקד יהוה את־צר ושבה לאתננה וזנתה את־
18 כל־ממלכות הארץ על־פני האדמה: והיה סחרה
ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים
לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:
כד א הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה
לסר ליו ז כש פרשי׳ מזוברין 2 פניה והפיץ ישביה: והיה כעם ככהן כעבד כאדניו
כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה
3 כאשר נשא בו: הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי
4 יהוה דבר את־הדבר הזה: אבלה נבלה הארץ
ה אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם־הארץ: והארץ
חנפה תחת ישביה כי־עברו תורת חלפו חק הפרו
6 ברית עולם: על־כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה
7 על־כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער: אבל
8 תירוש אמללה־גפן נאנחו כל־שמחי־לב: שבת
משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור:
י 9 בשיר לא ישתו־יין ימר שכר לשתיו: נשברה קרית־
11 תהו סגר כל־בית מבוא: צוחה על־היין בחוצות
12 ערבה כל־שמחה גלה משוש הארץ: נשאר בעיר שמה
13 ושאיה יכת־שער: כי־כה יהיה בקרב הארץ בתוך
14 העמים כנקף זית כעוללת אם־כלה בציר: המה ישאו
טו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: על־כן בארים כבדו
יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל:
16 מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי־לי רזי־לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים
18 17 בגדו: פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ: והיה
הנס מקול הפחד יפל אל־הפחת והעולה מתוך
הפחת ילכד בפח כי־ארבות ממרום נפתחו וירעשו
19 מוסדי ארץ: רעה התרעעה הארץ פור התפוררה
כ ארץ מוט התמוטטה ארץ: נוע תנוע ארץ כשכור
והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא־
21 תוסיף קום: והיה ביום ההוא יפקד יהוה על־צבא
המרום במרום ועל־מלכי האדמה על־האדמה:
22 ואספו אספה אסיר על־בור וסגרו על־מסגר ומרב
23 ימים יפקדו: וחפרה הלבנה ובושה החמה כי־מלך
יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד:
לייס ה כה א יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי
2 עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן: כי שמת מעיר
לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם
3 לא יבנה: על־כן יכבדוך עם־עז קרית גוים עריצים
4 ייראוך: כי־היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר־לו
מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר:
ה כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר
6 עריצים יענה: ועשה יהוה צבאות לכל־
העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים
7 שמנים ממחים שמרים מזקקים: ובלע בהר הזה פני־
הלוט הלוט על־כל־העמים והמסכה הנסוכה על־
8 כל־הגוים: בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל־פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל־הארץ כי
יהוה דבר:

ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה 9
יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כי־תנוח יד־ י
יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי כמו קרי
מדמנה: ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה 11
לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו: ומבצר 12
משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד־
עפר:

כו

ביום ההוא יושר השיר־הזה בארץ יהודה עיר עז־לנו א
ישועה ישית חומות וחל: פתחו שערים ויבא גוי־ 2
צדיק שמר אמנים: יצר סמוך תצר שלום שלום כי 3
בך בטוח: בטחו ביהוה עדי־עד כי ביה יהוה צור 4
עולמים: כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ה
ישפילה עד־ארץ יגיענה עד־עפר: תרמסנה רגל 6
רגלי עני פעמי דלים: ארח לצדיק מישרים ישר מעגל 7
צדיק תפלס: אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך 8
ולזכרך תאות־נפש: נפשי אויתך בלילה אף־רוחי 9
בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו
ישבי תבל: יחן רשע בל־למד צדק בארץ נכחות יעול י
ובל־יראה גאות יהוה: יהוה רמה ידך 11
בל־יחזיון יחזו ויבשו קנאת־עם אף־אש צריך תאכלם:
יהוה תשפת שלום לנו כי גם־כל־מעשינו 12
פעלת לנו: יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך 13
לבד־בך נזכיר שמך: מתים בל־יחיו רפאים בל־יקמו לכן 14
פקדת ותשמידם ותאבד כל־זכר למו: יספת לגוי יהוה טו
יספת לגוי נכבדת רחקת כל־קצוי־ארץ: יהוה 16
בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו: כמו הרה תקריב 17
ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה:
הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל־נעשה ארץ ובל־ 18
יפלו ישבי תבל: יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו 19
שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל:
לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כ יחידי
כמעט־רגע עד־יעבור־זעם: כי־הנה יהוה יצא ממקומו 21 יחידי
לפקד עון ישב־הארץ עליו וגלתה הארץ את־דמיה
ולא־תכסה עוד על־הרוגיה:

כז

ביום ההוא א
יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן
נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את־התנין
אשר בים: ביום ההוא כרם חמר ענו־ 2
לה: אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה 3
לילה ויום אצרנה: חמה אין לי מי־יתנני שמיר שית 4
במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד: או יחזק במעזי ה
יעשה שלום לי שלום יעשה־לי: הבאים ישרש יעקב 6
יציץ ופרח ישראל ומלאו פני־תבל תנובה:
הכמכת מכהו הכהו אם־כהרג הרגיו 7
הרג: בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה 8
ביום קדים: לכן בזאת יכפר עון־יעקב וזה כל־פרי 9
הסר חטאתו בשומו כל־אבני מזבח כאבני־גר
מנפצות לא־יקמו אשרים וחמנים: כי עיר בצורה בדד י
נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ
וכלה סעפיה: ביבש קצירה תשברנה נשים באות 11
מאירות אותה כי לא עם־בינות הוא על־כן לא־
ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו:
והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת 12
הנהר עד־נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני
ישראל:
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים 13
בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה
בהר

Y dirá en el dia el eſſe, he nueſtro Dios eſte eſperamos à él,
y ſalvarnosha: eſte .A. eſperamos a él, agozarnoſemos y a-
legrarnoſemos en ſu ſalvacion. Que poſará mano de .A. en el 10
monte el eſte: y ſerá trillado Moab en ſu lugar como ſe trilla
paja en muladar. Y eſpanderá ſus manos entre ella, como es- 11
pande el nadador para nadar: y baxará ſu ſobervia con codos
de ſus manos. Y encaſtilladura de altura de tus cercas opri- 12
mirá, baxará, hará llegar à tierra, haſta polvo.

CAP. 26.

EN el dia el eſſe ſerà cantado el cantico el eſte en tierra de 1
Jeudá: ciudad de fortaleza à nós, ſalvacion pondrá, cer-
cas y barbacana. Abrid puertas: y entre gente juſta, 2
guardan fidelidades. Inclinacion aſſufrida (à ti) guardarás, 3
paz paz: por que en tí confiada. Confiad en .A. haſta ſiem- 4
pre: por que YAH .A. fortaleza de mundos. Por que hizo 5
oprimir moradores de altura, ciudad enalteſcida: baxarlahá
baxarlahá haſta tierra, hazerlahá llegar haſta polvo. Rehol- 6
larlaha piè: piès de pobre, paſſos de mendigos. Sendero al 7
juſto de derechedades: ó derecho ſendero de juſtos contrape-
ſarás. Tambien (en) ſendero de tus juizios .A. te eſperamos: 8
à tu nombre y à tu memoria deſſeo de alma. (Con) mi alma 9
te deſſeé en la noche; tambien (mientras) mi eſpirito entre mi
te amañaneare: por que como tus juizios ſobre la tierra, jus-
tedad aprenden moradores de mundo. Será apiadado malo 10
que no aprendió juſtedad; en tierra de derechedades atuerce: y
no vé alteza de .A.?. .A. enalteciofe tu mano no vèn: verán y 11
avergonçarſeán, (por) zelo de pueblo, tambien fuego, tus
anguſtiadores los quemará. .A. ordenarás paz à nós: por que 12
tambien todas nueſtras obras obraſte à nós. .A. nueſtro Dios, 13
enſeñorearonnos ſeñores afuera de ti: ſolamente en ti mem-
braremos tu nombre. Muertos no viviran, defuntos no ſe 14
levantarán: por tanto executaſte y deſtruiſtelos, y deperdis-
te toda memoria dellos. Añadiſte à la gente .A., añadiſte à la 15
gente honraſtete: alexaſtete todos cabos de tierra. .A. en an- 16
guſtià te viſitaron: derramaron oracion (quando) tu caſtigo
à ellos. Como encintada ſe llega para parir, adoloriaſe excla- 17
ma por ſus dolores: aſſi fuimos delante ti .A.. Concebimos 18
adoloriamonos, como ſi parieramos viento: ſalvaciones no
fue hecha en la tierra, y no cayeron moradores de mundo.
Vivirán tus muertos (como) mi calabrina ſe levantarán: 19
deſpertad y cantad moradores de polvo, por que rocio de
verduras tu rocio y tierra defuntos echará. Anda mi pueblo 20
entra en tus camaras, y cierra tus puertas por ti: eſcondete
como poco momento, haſta que paſſe yra. Por que he .A. 21
ſalien de ſu lugar para executar delicto de morador de la
tierra ſobre él: y deſcubrirá la tierra à ſus ſangres, y no cub-
rirá mas ſobre ſus matados.

CAP. 27.

EN el dia el eſſe executará .A. con ſu eſpada la dura y la 1
grande y la fuerte, ſobre Liviatan culebro encerrado,
y ſobre Liviatan culebro retuerto: y matará al dragon
que en la mar. En el dia el eſſe: viña viñoſa cantad à ella. 2
Yo .A. guardán à ella, à momentos la haré regar: por que no 3
execute (enemigo) ſobre ella, de noche y de dia la guardaré.
Yra no à mi: quien me dieſſe eſpino (y) cardo en la peleâ, 4
paſſeára por ella encendierala auna. O travara en mi fortale- 5
za; hará paz à mi: paz hará à mi. (En) los (dias) vinientes, ar- 6
raygará Iahacob; hermollecerá y floreſcerá Iſraél: y hinchir-
ſeán faces de mundo de renuevo. Si como herida de ſu heri- 7
dor lo hiriò?: ſi como matança de ſus matados fue matado?.
En medida en embiandola la barajas: apartò con ſu eſpirito 8
el duro en dia de ſoláno. Por tanto con eſto ſerá perdonado 9
delicto de Iahacob, y eſte todo fruto de apartamiento de ſu
pecado: en ſu poner todas piédras de ara como piédras de
cal deſmenuzadas, no ſe levantarán aladreas y ſolanares.
Que ciudad encaſtillada ſolitaria; morada deſamparada y 10
dexada como el deſierto: alli paſcerá bezerro, y alli yazerá,
y atemará ſus ramos. En ſecandoſe ſus ramas ſerán quebran- 11
tadas; mugeres vinientes ardientes à ella: por que no pueblo
de entedimientos él, por tanto no lo apiadará ſu haze- 12
dor, y ſu formador no lo agraciará. Y ſerá en el dia el 12
eſſe ſacudirá .A. deſde madre del rio haſta rio de E-
gypto: y vós ſereys cogidos uno à uno hijos de Iſraél. 13
Y ſerá en el dia el eſſe ſerá tañido con Sophar grande,
y vendrán los deperdidos en tierra de Aſſúr, y los em-
puxados en tierra de Egypto: y encorvarſeán à .A.
en

en monte de la ſantidad en Jeruſalaim. CAP. 28.
VI- 1 GUay corona de ſobervia de borrachos de Ephráim; y
VII (como) hermollo cayen cobdicia de ſu hermoſura: que
EST. 2 ſobre cabeça de valle de groſſuras, majados de vino. He
LAS (dia) fuerte y enfortecido à .A. como rabdon de pedriſco,
PAR tempeſta de tajamiento: como rabdon de aguas muchas on-
JUNT. 3 deantes, hará poſar à tierra con poder. Con piès ſerán rehol-
4 ladas: corona de ſobervia de borrachos de Ephráim. Y ſerá flor
cayén cobdicia de ſu hermoſura, que ſobre cabeça de valle de
groſſuras: como higo temprano en antes (fruto) de verano,
el qual verá el veyèn à él, mientras él, en ſu palma lo tragará.
VII 5 * En el dia el eſſe ſerá .A. Zebaot por corona de deſſéo, y por
6 toca de hermoſura: à reſto de ſu pueblo. Y por eſpirito de jui-
zio: à eſtán ſobre el juizio, y por barragania à hazientes re-
7 traer peléa à puerta. Y tambien eſtos con vino erraron, y con
ſizra traſerraron: ſacerdote y Propheta erraron con ſizra,
fueron dañados del vino, traſerraron de la ſizra, erraron en
8 viſion, tropeçaron en juizio. Que todas meſas ſon llenas de
9 vomito y imundicia: ſin (aver) lugar. A quien enſeñará ſabidu-
ria, y à quien hará entender oìda: deſtetados de leche arran-
10 cados de tetas. Que mandamiento empues mandamiento,
mandamiento empues mandamiento; linea empues linea, li-
11 nea empues linea: poco alli, poco alli. Por que con tartamu-
dos de habla, y con lengua otra: hablará (el Propheta) al pu-
12 eblo el eſte. El qual dixo à ellos, eſta la holgança, hazed re-
13 poſar al laſſo, y eſte el repoſo: y no quiſieron oìr. Y ſerá à ellos
palabra de .A. mandamiento empues mandamiento, manda-
miento empues mandamiento; linea empues linea, linea em-
pues linea; poco alli, poco alli: para que anden y tropiecen at
14 ras, y ſean quebrantados, y ſean enlazados y ſean preſos. Por
tanto oìd palabra de .A. varones de eſcarnio: dominadores
15 del pueblo el eſte que en Jeruſalaim. Por que dixiſtes, taja-
mos firmamento con muerte, y con fueſſa hizimos pacto: a-
çote arrabdonan quando paſſáre no nos vendrá, por que pu-
ſimos mentira nueſtro abrigo, y en falſedad fuimos encubi-
16 ertos. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, he yo acimiento en Zion
piedra: piedra de fortaleza, rincon precioſo, cimiento aci-
17 mentado, el creyén no apreſſure. Y pondré juizio por liña, y
juſticia por plombina: y barrerá pedriſco abrigo de mentira;
18 y encubrimiento de aguas ondearán. Y ſerá baldado vueſtro
firmamento con muerte, y vueſtro pacto con fueſſa no ſe a-
firmará: açote arrabdonan quando paſſáre y ſereys à él por
19 rehólladura. De tiempo de ſu paſſar tomarà à vós, que por la
mañana por la mañana paſſará, en dia y en noche: y ſerá de-
20 cierto temblor entendiendo oìda. Que ſe acortò el eſtrado de
21 ſobrar: y la cubierta ſe eſtrechò quando ſe entrò. Por que co-
mo monte de Perazim ſe levantará .A., como valle en Gui-
bon ſe eſtremeſcerá; para hazer ſu obra, eſtraña ſu obra, y pa-
22 ra labrar ſu lavor, agena ſu lavor. Y ahora no eſcarneſçays,
por que no ſe esfuercen vueſtros caſtigos: que fin y determi-
23 nada oì de con .A. Dios Zebaot, ſobre toda la tierra. Eſ-
24 cuchad y oíd mi voz: eſcuchad y oìd mi dicho. Si todo el dia
arará el arante para ſembrar: ſoltará y deſmenuzará ſu tier-
25 ra. Decierto ſi ygualáre ſus faces y derramáre axenus, y co
mino eſparziere: y puſiere trigo medido y cevada ſeñalada,
26 y eſpelta (en) ſu termino. Y caſtigarloá al juizio, ſu Dios le
27 moſtrará. Que no con trillo ſerá trillado axenus; ni rueda
de carreta ſobre comino ſerá rodeada: mas con vara ſera ſa-
28 cudido axenus y comino con vara. Pan ſerá deſmenuzado
que no para ſiempre trillando lo trillará: ni conſumirá rueda
de ſu carreta, y dientes (de ſu trillo) no lo deſmenuzará.
29 Tambien eſto de con .A. Zebaot ſaliò: hizo maravillar con-
ſejo hizo engrandeſcer ſutileza. CAP. 29.
P. 29. 1 GUay Ariel Ariel, ciudad en que poſó David: añadid año
2 ſobre año, carneros ſeán decervigados. Y apretaré à
Ariel: y ſerá anguſtia y triſteza, y ſerá à mi como ara.
3 Y poſaré en derredor ſobre ti: y encaſtillaré ſobre ti torre, y
4 levantaré ſobre ti encaſtilladuras. Y baxarteás, de tierra hab-
larás, y de polvo ſe oprimirá tu dicho: y ſerá como Piton de
5 tierra (hablante) tu voz, y de polvo tu dicho gorgeará. Y ſerá
como paveſa menuda, muchedumbre de tus eſtraños: y co-
mo tamo paſſán muchedumbre de fuertes, y ſerá de ſubito
6 de ſubito. De con .A. Zebaot ſerá viſitado con trueno y con
terre moto, y voz grande: torvellino y tempeſta, y flama de
7 fuego quemán. Y ſerá como ſueño de viſion de noche, muc-
hedumbre de todas las gentes, las afonſádeantes ſobre Ariel:
y todos ſus afonſadeantes, y (varones) de ſu encaſtilladura,

כח א בהר הקדש בירושלם : הוי עטרת גאות
ליום ז שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על־ראש
2 גיא־שמנים הלומי יין : הנה חזק ואמץ לאדני כזרם כשהפרשיות מחוברין
ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ
3 ביד : ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים :
4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על־ראש גיא
שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה
ה בעודה בכפו יבלענה : * ביום ליום ז
ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת
6 תפארה לשאר עמו : ולרוח משפט ליושב על־המשפט
7 ולגבורה משיבי מלחמה שערה : וגם־אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן־היין תעו
8 מן־השכר שגו בראה פקו פליליה : כי כל־שלחנות
9 מלאו קיא צאה בלי מקום : את־מי יורה
דעה ואת־מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים :
י כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם :
11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל־העם הזה :
12 אשר ׀ אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת
13 המרגעה ולא אבוא שמוע : והיה להם דבר־יהוה צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו
14 וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו : לכן
שמעו דבר־יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר
טו בירושלם : כי אמרתם כרתנו ברית את־מות ועם־
שאול עשינו חזה שיט שוטף כי־עבר לא יבואנו כי שוט קרי יעבור קרי
16 שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו : לכן כה
אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת
17 יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש : ושמתי משפט
לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר
18 מים ישטפו : וכפר בריתכם את־מות וחזותכם את־
שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו
19 למרמס : מדי עברו יקח אתכם כי־בבקר בבקר יעבר
כ ביום ובלילה והיה רק־זועה הבין שמועה : כי־קצר
21 המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס : כי כהר־
פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו
22 זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו : ועתה אל־
תתלוצצו פן־יחזקו מוסריכם כי־כלה ונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה צבאות על־כל־הארץ :
23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי :
24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו :
כה הלוא אם־שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה
26 שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו : ויסרו למשפט
27 אלהיו יורנו : כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על־
28 כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט : לחם יודק
כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו
29 לא ידקנו : גם־זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפלא
לפ׳כט עצה הגדיל תושיה :
כט א הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על־שנה
2 חגים ינקפו : והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה
3 והיתה לי כאריאל : וחניתי כדור עליך וצרתי עליך
4 מצב והקימתי עליך מצרת : ושפלת מארץ תדברי
ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
ה אמרתך תצפצף : והיה כאבק דק המון זריך וכמץ
6 עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם : מעם יהוה
צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה
7 ולהב אש אוכלה : והיה כחלום חזון לילה המון כל־
הגוים הצבאים על־אריאל וכל־צביה ומצדתה
והמציקים

8 והמציקים לה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה
והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל-
9 הגוים הצבאים על-הר ציון: התמהמהו
ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא-יין נעו ולא שכר:
10 כי-נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את-עיניכם
11 את-הנביאים ואת-ראשיכם החזים כסה: ותהי לכם
חזות הכל כדברי הספר החתום אשר-יתנו אתו אל-
יודע הספר לאמר קרא נא-זה ואמר לא אוכל כי ספר קרי
12 חתום הוא: ונתן הספר על אשר לא-ידע ספר לאמר
13 קרא נא-זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר
אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו
רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה:
14 לכן הנני יוסף להפליא את-העם-הזה הפלא ופלא
ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר:
15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה
16 במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו: הפככם
אם-כחמר היצר יחשב כי-יאמר מעשה לעשהו לא
17 עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין: הלא-עוד מעט מזער
18 ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב: ושמעו ביום-
ההוא החרשים דברי-ספר ומאפל ומחשך עיני עורים
19 תראינה: ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם
20 בקדוש ישראל יגילו: כי-אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כ
21 כל-שקדי און: מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער
יקשון ויטו בתהו צדיק:
22 לכן כה-אמר יהוה אל-בית יעקב אשר
פדה את-אברהם לא-עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
23 יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי
והקדישו את-קדוש יעקב ואת-אלהי ישראל יעריצו:
24 וידעו תעי-רוח בינה ורוגנים ילמדו-לקח:

ל הוי בנים סוררים נאם-יהוה לעשות עצה א
ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת
2 על-חטאת: ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
3 לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: והיה לכם
4 מעוז פרעה לבשת והחסות בצל-מצרים לכלמה: כי-
5 היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו: כל הבאיש על-עם ה
לא-יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם-
לחרפה:
6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם
אפעה ושרף מעופף ישאו על-כתף עירים חיליהם עיירים קרי
ועל-דבשת גמלים אוצרותם על-עם לא יועילו:
7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם
8 שבת: עתה בוא כתבה על-לוח אתם ועל-ספר חקה
9 ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם: כי עם מרי הוא
בנים כחשים בנים לא-אבו שמוע תורת יהוה:
10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא-תחזו-
לנו נכחות דברו-לנו חלקות חזו מהתלות:
11 סורו מני-דרך הטו מני-ארח השביתו מפנינו את-
12 קדוש ישראל: לכן כה אמר קדוש ישראל
יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו
13 עליו: לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה
בחומה נשגבה אשר-פתאם לפתע יבוא שברה:
14 ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא-ימצא
במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים
15 מגבא: כי כה-אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה
גבורתכם

y los apretantes à ella. Y ſerá aſſi como ſueña el hambriento 8
y he comien, y deſpierta y es vazia ſu alma, y aſſi como ſue-
ña el ſequioſo y he bevien, y deſpierta y he laſſo, y ſu alma
deſſeante: aſſi ſerá muchedumbre de todas las gentes los
afonſadeantes ſobre monte de Zion. Detardadvos y mara- 9
villadvos, cegaronſe y cegaron: emborracharonſe y no de
vino, esmovieronſe y no de ſizra. Que cubriò ſobre vós .A. 10
eſpirito de adormeſcimiento, y cerrò a vueſtros ojos: à los
Prophetas y à vueſtras cabeceras los veyentes cubriò. Y es 11
à vós Prophecia de todos, como palabras de la carta la ſella-
da que dan à ella à ſabien de carta por dezir, lè ahora eſta: y
dize, no puedo que ſellada ella. Y es dada la carta a quien no 12
ſabe de carta por dezir, lè ahora eſta; y dize no ſe decarta. Y 13
dixo .A. por que fue apretado el pueblo el eſte, con ſu boca y
con ſus labios me honran, y ſu coraçon ſe alexò de mi: y fue
ſu temor à mi mandamiento de varones abezado. Por tanto 14
he yo añado para hazer maravillar al pueblo el eſte hazien-
do maravillar y maravilla: y perderſeá ciencia de ſus ſabios,
y intelligencia de ſus entendidos ſe encubrirá. Guay los 15
profundantes de .A. para encubrir conſejo: y es en eſcuri-
dad ſus obras, y dizen quien nos vé y quien nos conoce?.
Vueſtro ſovertimiento cierto como barro de ollero ſerá 16
contado: ſi dize obra à ſu hazedor no me hizo?; y forma
dize à ſu formador no entendiò?. Decierto aun poco po- 17
quito y ſerá tornado Lebanòn por Karmel: y el Karmel por
xara ſerá contado. Y oyran en el dia el eſſe los ſordos palab- 18
ras del libro: y de tiniebla y de eſcuridad; ojos de ciegos, ve-
rán. Y añadirán humildes en .A. alegria: y deſſeoſos de 19
hombre en Santo de Iſraél ſe agradarán. Por que ſe atemò 20
fuerte, y feneſciò eſcarneſedor: y ſerán tajados todos per-
ſeverantes tortura. Hazientes pecar hombre en palabra, y 21
al reprehendedor en la puerta enlazavan: y atorcieron en
vano juſto. Por tanto aſſi dixo .A. à caſa de Iahacob que re- 22
dimiò à Abraham: no ahora ſe avergonçará Iahacob, y no
ahora ſus faces ſe emblanquecerán. Por que en ſu ver ſus ni- 23
ños hecho de mis manos entre él, ſantificarán mi nombre:
y ſantificarán à Santo de Iahacob, y à Dios de Iſraél enfor-
tecerán. Y ſabran errantes de eſpirito, inteligencia: y chiſ- 24
meros aprenderán Ley.

CAP. 30.

GUay hijos rebelladores dicho de .A. para hazer conſe- 1
jo, y no de mi, y para encubrir encubrimiento, y no
de mi eſpirito: para añadir pecado ſobre pecado. Los 2
andantes para deſcender à Egypto, y mi dicho no deman-
daron: para fortificarſe en fortaleza de Parhò, y para abri-
garſe en ſombra de Egypto. Y ſerá à vós fortaleza de Par- 3
hò por regiſto: y el abrigo en ſombra de Egypto por infa-
mia. Por que fueron en Zóan ſus ſeñores: y ſus menſageros 4
(a) Hanés llegaron. Todo ſe avergonçò ſobre pueblo 5
no aprovechán à ellos: no por ayuda y no para aprovechar,
ſalvo para regiſto y tambien por repudio. Prophecia de 6
quatropeas de Meridion: en tierra de anguſtia y aprieto,
leon, y leon, dellos, bivora y ſerpiente bolán, llevarán
ſobre hombros de borricos ſus averes, y ſobre corcoba de
camellos ſus theſoros à pueblo que no aprovechán. Y E- 7
gypto vana y vanamente ayudan: por tanto llamé à eſta, for-
taleza dellos (ſu) habitacion. Ahora entra eſcrivela 8
ſobre tabla con ellos, y ſobre libro la eſculpe: y ſerá
para dia poſtrero, para ſiempre haſta ſiempre. Que pueb- 9
lo rebellador él, hijos mentiroſos: hijos que no quiſie-
ron oìr Ley de .A.. Que dixeron à los veyentes, no 10
veais, y à los prophetizantes, no prophetizeis à nós
derechedades: hablad à nós aliſamientos, prophetizad
falſedades. Apartadvos de carrera, declinadvos de ſende- 11
ro: hazed ceſſar delante nós à Santo de Iſraél. Por tanto aſſi 12
dixo Santo de Iſraél, por vueſtro aborreſcer en la palabra
la eſta: y vos confiaſtes en ſobrefuerço, y atorcimiento, y
vos arrimaſtes ſobre él. Por tanto ſerá à vós el delicto el 13
eſte como portillo cayèn, hinchamiento en muro enalteci-
do: que de ſubito viene ſu quebramiento. Y quebrarloá co- 14
mo quebramiento de vaſo de olleros, deſmenuzando, no
apiadará: y no ſerá hallado en ſu deſmenuzamiento tieſto
para traer fuego de hoguera, ni para apozar aguas de po-
ſo. Por que aſſi dixo .A. Dios, Santo de Iſraél, en aſſien- 15
to y repoſo ſereys ſalvos; en ſoſſiego y en fiuza ſerá
vueſtra

16 vueſtra barragania: y no quiſiſtes. Y dixiſtes no, mas ſobre
cavallo huiremos, por tanto huireis: y ſobre ligero monta-
17 remos, por tanto ſerán ligeros vueſtros perſiguientes. Millar
uno (huìra) por reprehenſion de uno, por reprehenſion de
cinco huireys: haſta que remaneçays como maſtil ſobre cabeça
18 del monte, y como pendon ſobre el collado. Y por tanto (os)
hará esperar .A. para agraciarvos, y por tanto ſe enaltecerá
para apiadarvos: que Dios de juizio .A., bienaventurados
19 todos esperantes en él. Por que pueblo en Zion eſtará en Je-
reſalaim: llorando no llorarás, apiadando te apiadará por
20 voz de tu exclamacion, como ſu oìr te responderá. Y dará à
vós .A. pan de eſtrechura y aguas de aprieto: y no ſerá dete-
21 nida mas tu lluvia, y ſerán tus ojos veyentes à tu lluvia. Y
tus orejas oìrán palabra de empues ti por dezir: eſta la carre-
ra andad en ella, por que no aderecheis, y por que no izqu-
22 erdeis. Y imundareis à cobertura de doladizos de tu plata,
y à ornamiento de fundicion de tu oro: eſparzirloſás como
23 menſtruo, ſuziedad dirás à él. Y dará lluvia de tu ſimiente
que ſembrares à la tierra, y pan de renuevo de la tierra, y ſe-
rá vicioſo y grueſſo: paſcerá tu ganado en el dia el eſſe cam-
24 po enſanchado. Y los bueyes y los borricos labrantes la tier-
ra renuevo limpio comerán: el qual ſe aventa con pala y con
25 harnero. Y ſerá ſobre todo monte alto, y ſobre todo collado
levantado, rios corrientes de aguas: en dia de matança gran-
26 de, en cayendo torres. Y ſerá luz de la Luna como luz del
Sol, y luz del Sol ſerá ſiete tantos como luz de ſiete los dias:
en dia de ſoldar .A. à quebranto de ſu pueblo, y llaga de ſu
27 herida melezinará. He nombre de .A. vinièn de lexos, en-
cendien ſu furor, y peſadumbre de carga: ſus labios ſe hin-
28 cheron de ira, y ſu lengua como fuego quemán. Y ſu espiri-
to como arroyo ondeán haſta cuello amediará, para ſernir
gentes en harnero de vanidad: y freno hazien errar ſobre
29 quixadas de pueblos. El cantico ſerá à vós, como noche de
ſer ſantificada Paſcua: y alegria de coraçon, como andán con
30 chirimia, para venir en monte de .A., à fuerte de Iſraél. Y hará
oìr .A. à poderio de ſu voz, y deſcendimiento de ſu braço
moſtrará, con ira de furor, y flama de fuego quemán: eſpar-
31 zimiento y rabdon y piedra de pedriſco. Por que de voz de
32 .A. ſerá quebrantado Aſſúr: con vara herirá. Y ſerá toda paſ-
ſaje de vara de cimiento, que hará repoſar .A. ſobre ella, con
adufles y con harpas: y con peleas de alçamiento peleán con
33 ellos. Por que ordenado de ayer infierno, tambien él
para el Rey fue aparejado, hizo afondar, hizo enſanchar: ſu
hoguera, fuego y leños muchos, aliento de .A. como arroyò
de açufre encendièn en ella.

CAP. 31.

II 1 Ay los deſcendientes à Egypto por ayuda! y ſobre ca-
vallos ſe aſufren: y confianſe ſobre carroça, que mucha,
y ſobre cavalleros, que ſe enfortecieron mucho, y no
2 cataron à Santo de Iſraél, y à .A. no requirieron. Y tambien
él ſabio, y truxo mal, y à ſus palabras no apartò: y levantar-
ſeá contra caſa de malinos, y contra ayuda de obrantes tor-
3 tura. Y Egypto hombre y no Dios, y ſus cavallos carne, y
no eſpirito: y .A. inclinará ſu mano y tropeçará ayudan, y
4 caerá ayudado, y auna todos ellos fenecerán. Por que aſſi
dixo .A. à mi, aſſi como brama el leon y el caudillo ſobre ſu
arrebatadura, quando es llamado contra él congregacion de
paſtores, de ſu voz no teme, y de ſu muchedumbre no ſe
quebranta: aſſi deſcenderá .A. Zebaot para afonſadear ſobre
5 monte de Zion, y ſobre ſu collado. Como paxaras bolantes,
aſſi amparará .A. Zebaot ſobre Jeruſalaim: amparando y eſ-
6 capando, ſaltando y librandò. Tornadvos al que muchigua-
7 ron rebello hijos de Iſraél. Por que en el dia el eſſe aborre-
cerán cada uno ìdolos de ſu plata, y ìdolos de ſu oro: que
8 hizieron à vós vueſtras manos pecado. Y caerá Aſſúr en eſ-
pada, no de varon; y eſpada, no de hombre, lo afinará: y
huirá aſſi (como) delante eſpada, y ſus mancebos por
9 tributo ſerán. Y ſu fortaleza por miedo paſſará, y ſerán
quebrantados por pendon ſus ſeñores: dicho de .A. que
fuego à él en Zion, y horno à él en Jeruſalaim.

CAP. 32.

1 HE para juſtedad reynará Rey: y ſeñores para jui-
2 zio ſeñorearán. Y ſerá varon como eſcondedijo
de viento, y cobertura de rabdon: como riberas
de aguas en ſecura, como ſombra de peña grave en tierra
3 ſequioſa. Y no ſe cegarán ojos de veyentes: y orejas
4 de oyentes eſcucharán. Y coraçon de torpes entenderá

16 גבורתכם ולא אביתם: ותאמרו לא כי על סוס ננוס
על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם:
17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו
עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על
18 הגבעה: ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם
כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו:
19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא
כ תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך: ונתן
לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו
21 עיניך ראות את מוריך: ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי
22 תשמאילו: וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו:
23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם
תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום
24 ההוא כר נרחב: והאלפים והעירים עבדי האדמה
כה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה: והיה
על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים
26 ביום הרג רב בנפל מגדלים: והיה אור הלבנה
כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא:
27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה
28 שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן
29 מתעה על לחיי עמים: השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר
ל יהוה אל צור ישראל: והשמיע יהוה את הוד קולו
ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ
31 וזרם ואבן ברד: כי מקול יהוה יחת אשור בשבט
32 יכה: והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה
עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה:
33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק
הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל
גפרית בערה בה:

לא א הוי הירדים מצרים
לעזרה ועל סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל
פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל
2 ואת יהוה לא דרשו: וגם הוא חכם ויבא רע ואת
דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי
3 און: ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא
רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם
4 יכליון: כי כה אמר יהוה אלי כאשר
יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא
רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה
ה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: כצפרים
עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסוח
6 והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: כי
7 ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר
8 עשו לכם ידיכם חטא: ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו
9 למס יהיו: וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם
יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם:

לב א הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
2 ישרו: והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים
3 בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: ולא תשעינה
4 עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה: ולבב נמהרים יבין

ה לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃ לא־יקרא
6 עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ כי נבל נבלה
ידבר ולבו יעשה־און לעשות חנף ולדבר אל־יהוה
7 תועה להריק נפש רעב ומשקה צמא יחסיר׃ וכלי
כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי עניים קרי
8 שקר ובדבר אביון משפט׃ ונדיב נדיבות יעץ והוא
9 על־נדיבות יקום׃ נשים שאננות
קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי׃
י ימים על־שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף
11 בלי יבוא׃ חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה
12 וחגורה על־חלצים׃ על־שדים ספדים על־שדי־חמד
13 על־גפן פריה׃ על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי
14 על־כל־בתי משוש קריה עליזה׃ כי־ארמון נטש המון
עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד־עולם משוש
טו פראים מרעה עדרים׃ עד־יערה עלינו רוח ממרום
16 והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב׃ ושכן במדבר והכרמל ק
17 משפט וצדקה בכרמל תשב׃ והיה מעשה הצדקה
18 שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד־עולם׃ וישב
עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת
19 שאננות׃ וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר
כ אשריכם זרעי על־כל־מים משלחי רגל־השור
א לג והחמור׃ הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד
ולא־בגדו בך כהתימך שודד תושד כנלתך לבגד [illegible]
2 יבגדו־בך׃ יהוה חננו לך קוינו היה זרעם
3 לבקרים אף־ישועתנו בעת צרה׃ מקול המון נדדו
4 עמים מרוממתך נפצו גוים׃ ואסף שללכם אסף
ה החסיל כמשק גבים שקק בו׃ נשגב יהוה כי שכן מרום
6 מלא ציון משפט וצדקה׃ והיה אמונת עתיך חסן
ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃
7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום
8 מר יבכיון׃ נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית
9 מאס ערים לא חשב אנוש׃ אבל אמללה ארץ
החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן
י וכרמל׃ עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה
11 אנשא׃ תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם׃
12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו׃
13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים
14 גברתי׃ פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי
טו יגור לנו אש אוכלה מי־יגור לנו מוקדי עולם׃ הלך
צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו
מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו
16 מראות ברע׃ הוא מרומים ישכן מצדות סלעים
17 משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים׃ מלך ביפיו תחזינה
18 עיניך תראינה ארץ מרחקים׃ לבך יהגה אימה איה
19 ספר איה שקל איה ספר את־המגדלים׃ את־עם
נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין
כ בינה׃ חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל־יצען בל־יסע יתדתיו לנצח וכל־
21 חבליו בל־ינתקו׃ כי אם־שם אדיר יהוה לנו מקום־
נהרים יארים רחבי ידים בל־תלך בו אני־שיט וצי אדיר
22 לא יעברנו׃ כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו
23 הוא יושיענו׃ נטשו חבליך בל־יחזקו כן־תרנם בל־
פרשו נס אז חלק עד־שלל מרבה פסחים בזזו בז׃
24 ובל־יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון׃
א לד קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע
2 הארץ ומלאה תבל וכל־צאצאיה׃ כי קצף ליהוה
על

para conoſcer: y lengua de tartamudos apreſſurará para hab-
lar clarezas. No ſerá llamado mas al vil liberal: y al avaro no 5
ſerá dicho prodigo. Por que vil vileza hablará, y ſu coraçon 6
hará tortura: para hazer maldad y para hablar contra .A.
yerro, para vaziar alma de hambriento, y bevraje de ſequi-
oſo hará faltar. Y el avaro ſus medidas malas: él (malos) 7
penſamientos aconſeja para dañar pobres con dichos de fal-
ſedad, y en hablar (contra) deſſeoſo (en) juizio. Y liberal 8
liberalidades aconſeja: y él por liberalidades ſerá levantado.
Mugeres quietas, levantadvos oìd mi voz: hijas confiadas 9
escuchad mi dicho. Año con año os eſtremecereis confia- 10
das: que ſe atemó vendimia, apañamiento no vendrá. Esmo- 11
vedvos quietas, eſtremecedvos confiadas: desnudadvos, y
descubridvos, y ceñidvos ſobre lomos. Sobre tetas ende- 12
chantes: ſobre campos de cubdicia, ſobre vid fruchiguoſa.
Sobre tierra de mi pueblo eſpino (y) cardo crescerá: por que 13
ſobre todas caſas de gozo ciudad gozoſa. Que palacio fue 14
desamparado, muchedumbre de ciudad fue daxada: torre y
fortaleza fue por lapas haſta ſiempre, gozo de zebros, paſto
de rebaños. Haſta que ſéa derramado ſobre nós espirito de 15
alto: y ſerá deſierto por Karmel, y el Karmel por xara ſerá
contado. Y morará en el deſierto juizio: y juſticia en el Kar- 16
mel eſtará. Y ſerá obra de la juſticia paz: y labor de la juſti- 17
cia, ſoſſiego y fiuzia haſta ſiempre. Y eſtará mi pueblo en mo- 18
rada de paz: y en moradas de fiuzias, y en holganças quie-
tas. Y granizará en baxada del bosque: y en baxura ſe baxará 19
la ciudad. Bienaventurados de vós ſembrantes ſobre todo 20
(lugar de) aguas: embiantes piè del buey y del aſno.

C A P. 33.

Ay prean y tu no preado, y falſan y no falſáron en ti: 1 III-I
como atemares (de ſer) preador, ſerás preado, como EST.
tu cumplir de falſar falſarán en ti. .A. apiadanos, à ti 2 LAS
esperamos: ſé ſu braço à las mañanas, tambien nueſtra ſal- PAR.
vacion en hora de anguſtia. De voz de tumulto ſe esmovie- 3 JUNT.
ron pueblos: de tu enaltecimiento ſe esparzieron gentes. Y 4
ſerá apañado vueſtro deſpojo (como) apañamiento de la lan-
goſta: como andadura de langoſtas andán en él. Enaltecido 5
.A. por que morán altura: hinchiò Zion de juizio y juſticia.
Y ſerá firmeza de tu tiempo, fortaleza de ſalvaciones, ſabi- 6
duria y ciencia: temor de .A. él ſu theſoro. He ſus Angeles 7
exclamaron afuera: menſajeros de paz amargamente llora-
rán. Fueron aſoladas calçadas, ceſſó paſſán camino: baldò 8
firmamento, aborreciò ciudades, no eſtimó varon. Atriſto- 9
ſe, fue deſolada tierra, arrepudioſe Lebanòn fue tajado: fue
la llanura como deſierto, y ſacudien Baſſán y Karmel. Aho- 10
ra me levantaré dize .A.: ahora ſeré enaltecido, ahora ſeré
exalçado. Concebiſtes támo, parireys coscoja: vueſtro espi- 11
rito (como) fuego os quemará. Y ſerán pueblos (como) ar- 12
deduras de cal: (como) eſpinos tajados en fuego ſerán ardi-
dos. Oìd lexanos que hize: y ſabed cercanos mi valentia. 13
Espavorecieronſe en Zion pecadores, travò tiembla liſon- 14
geros: quien morará por nós fuego queman? quien morará
por nós encendeduras de ſiempre?. Andan (en) juſtedades, y 15
hablan derechedades: aborrecien en cubdicia de ſobrefuer-
ços, ſacudien ſus palmas de arrimarſe en cohecho, cerrán
ſus orejas de oìr ſangres, y tapán ſus ojos de ver en mal. El 16
(en) alturas morará, encaſtilladuras de peñas ſu altura: ſu
pan es dado, ſus aguas firmes. Rey en ſu hermoſura verán 17
tus ojos: mirarán tierra de lexos. Tu coraçon imaginará mi- 18
edo: adò escrivano? adò peſador? adò contan a las torres?. A 19
pueblo enfortecido no verás: pueblo profundo de habla de
entender, entartamudecido de lengua ſin inteligencia. Ve 20
Zion ciudad de nueſtro plazo: tus ojos verán Jeruſalaim
morada quieta, tienda no ſerá deſarmada, no ſerán esmovi-
das ſus eſtacas para ſiempre; y todas ſus cuerdas no ſerán ar-
rancadas. Que cierto alli fuerte .A. à nós, lugar de rios choros 21
anchos de lugares: no andará por él nave de remo, y nave
grande no lo paſſará. Por que .A. nueſtro juez, .A. nueſtro 22
legiſlador: .A. nueſtro Rey, él nos ſalvará. Fueron dexadas 23
tus cuerdas: no travaron derechamente ſu maſtil, no espan-
dieron vela, entonces ſerá partido prêa de despojo mucho,
coxos prearán prêa. Y no dirá morador enferméme: el pueb- 24
lo el eſtán en ella perdonado de delicto.

CAP. 34.

Llegadvos gentes para oìr, y naſciones escuchad: 1
oyga la tierra, y ſu hinchimiento, mundo y to-
dos ſus produzimientos. Por que ira de .A. 2
ſobre

ſobre todas las gentes, y ſaña ſobre todo ſu fonſado: deſtru-
3 yolos, diolos al degollio. Y ſus matados ſerán echados, y de
ſus cuerpos (muertos) ſubirá ſu hedor: y ſerán deſleidos
4 montes por ſu ſangre. Y deſleirſeán todo exercito de los cie-
los, y embolverſeán como libro los cielos: y todo ſu exerci-
to caerá como caer hoja de vid, y como (hoja) cayèn de hi-
5 guera. Por que ſe hartará en los cielos mi eſpada: he ſobre E-
dom deſcenderá, y ſobre pueblo de mi deſtruicion à juizio.
6 Eſpada de .A. ſe hinchiò de ſangre, fue engroſſada de ſevo,
de ſangre de carneros y moruecos, de ſevo de riñones de
barvezes: por que ſacrificio à .A. en Bozrá, y degollio gran-
7 de en tierra de Edom. Y deſcenderán unicornios con ellos,
y toros con fuertes: y hartarſeá ſu tierra de ſangre, y ſu pol-
8 vo de ſevo ſerá engroſſado. Por que dia de vengança à .A.:
9 año de pagamientos para baraja de Zion. Y ſerán bueltos
ſus arroyos por pez, y ſu polvo por açufre: y ſerá ſu tierra
10 por pez encendièn. Noche y dia no ſe apagará, para ſiempre
ſubirá ſu humo: de generacion à generacion ſerá deſertada;
11 para ſiempre de ſiempres, no paſſán por ella. Y heredarlahan
pelicano, y erizo, y lechuza, y cuervo, morarán en ella: y
tenderá ſobre ella linea de vaguedad, y piedras de vacuidad.
12 Sus Principes, y no alli reyno, llamarán: y todos ſus ſeño-
13 res ſerán nada. Y crecerá en ſus palacios eſpinos, ortiga y
cardo en ſus encaſtilladuras: y ſerá morada de culebros, pa-
14 tio para hijos de autillo. Y encontrarſeán beſtias-ſilveſtres
con gatos, y diablo à ſu compañero llamará: decierto alli
15 repoſará bruxa, y hallará para ſi repoſo. Alli añidará erizo,
y parirá, y henderá (deſpues) que apañare en ſu ſombra: de-
cierto alli ſerán apañados buytres cada una con ſu compañe-
16 ra. Requerid de ſobre libro de .A. y leed, alguna dellas no
faltó, cada una con ſu compañera no menguaron: por que
17 mi boca ella encomendó, y ſu eſpirito él las congregò. Y él
echó à ellas ſuerte, y ſu mano partiò para ellas con linea:
haſta ſiempre la heredarán, para generacion y generacion
morarán en ella.

CAP. 35.

IV 1 AGozarſeán deſierto y ſecura: y agradarſeá llanura, y
2 floreſcerá como el lirio. Floreſciendo floreſcerá, y ag-
radarſeá; tambien gozo y cantico, honra del Lebanòn
ſerá dado à ella, hermoſura del Karmel y la llanura: ellos ve-
3 ran honra de .A. hermoſura de nueſtro Dios. Esforçad ma-
4 nos floxas: y rodillas flacas enforteced. Dezid à torpes de
coraçon esforçadvos no temais: he vueſtro Dios (con) ven-
gança vendrá; gualardon de Dios, él vendrá y ſalvarvoſá.
5 Entonces ſerán abiertos ojos de ciegos: y oréjas de ſordos
6 ſerán abiertas. Entonces ſaltará como ciervo, coxo, y can-
tará lengua de mudo: por que ſerán hendidas en deſierto
7 aguas, y arroyos en llanura. Y ſerá (lugar de) la ſecura por
laguna, y ſequioſo por manaderos de aguas: en morada de
8 culebros ſu yazida, patio para caña y junco. Y ſerá alli cal-
çada y carrera, y carrera de la ſantidad ſerá llamado à ella,
no la paſſará imundo, y ella para ellos: andan carrera y ig-
9 norantes no errarán. No ſerá alli leon, y aportillador de a-
nimales no la ſubirá, no ſerá hallado alli: y andarán redemi-
10 dos. Y redemidos de .A. ſe tornarán, y vendrán à Zion con
cantico, y alegria perpetua ſobre ſu cabeça: gozo y alegria
alcançarán; y huirán anſia y ſoſpiro.

CAP. 36.

1 YFue en quatorſe años al Rey Hizkiyáu, ſubiò Sanherib
Rey de Aſſúr, ſobre todas ciudades de Jeudá las encas-
2 tilladas, y prendiolas. Y embió Rey de Aſſúr à Rabſa-
ké de Lachis à Jeruſalaim, al Rey Hizkiyáu, con excercito
grave: y paroſe en aguaducho de la alberca la alta, en calça-
3 da de campo de lavador. Y ſaliò à él Elyakim hijo de Hil-
kiyáu, que ſobre la caſa: y Sebnà el eſcrivano, y Joah hijo
4 de Aſaph el coroniſta. Y dixo à ellos Rabſaké, dezid ahora
à Hizkiyáu: aſſi dixo el Rey el grande, Rey de Aſſúr, que la
5 confiança la eſta que confiaſte?. Dixe decierto palabra de la-
bios; conſejo y valor para la peleâ: ahora ſobre quien con-
6 fiaſte que rebellaſte contra mi?. He confiaſte ſobre aſufren-
cia de la caña la quebradiza la eſta, ſobre Egypto; que ſi ſe
arrimáre alguno ſobre ella, y entrará en ſu palma y ho-
radarlaha: aſſi Parhò Rey de Egypto à todos los con-
7 fiantes ſobre él. Y quando dixeres à mi, ſobre .A. nu-
eſtro Dios confiamos: decierto él que hizo tirar Hizki-
yáu à ſus altares y à ſus aras, y dixo à Jeudá y à Jeru-
8 ſalaim, delante la ara la eſta vos encorvareys?. Y ahora

על־כל־הגוים וחמה על־כל־צבאם החרימם נתנם
3 לטבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו
הרים מדמם: ונמקו כל־צבא השמים ונגלו כספר
4 השמים וכל־צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת
ה מתאנה: כי־רותה בשמים חרבי הנה על־אדום תרד
6 ועל־עם חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה דם
הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות
אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום:
7 וירדו ראמים עמם ופרים עם־אבירים ורותה ארצם
8 מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה שנת
9 שלומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה
י לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה ויומם לא
תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח
11 נצחים אין עבר בה: וירשוה קאת וקפוד וינשוף
12 וערב ישכנו־בה ונטה עליה קו־תהו ואבני־בהו: חריה
13 ואין־שם מלוכה יקראו וכל־שריה יהיו אפס: ועלתה
ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה
14 תנים חציר לבנות יענה: ופגשו ציים את־איים ושעיר
על־רעהו יקרא אך־שם הרגיעה לילית ומצאה לה
טו מנוח: שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה
16 אך־שם נקבצו דיות אשה רעותה: דרשו מעל־ספר
יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא
17 פקדו כי־פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן: והוא־הפיל להן
גורל וידו חלקתה להם בקו עד־עולם יירשוה לדור
לה א ודור ישכנו־בה: ישושום מדבר וציה ותגל
ערבה ותפרח כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן־לה הדר הכרמל והשרון המה
3 יראו כבוד־יהוה הדר אלהינו: חזקו ידים
4 רפות וברכים כשלות אמצו: אמרו לנמהרי־לב חזקו
אל־תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא
ה יבוא וישעכם: אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים
6 תפתחנה: אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי־
7 נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר
8 לקנה וגמא: והיה־שם מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה לא־יעברנו טמא והוא־למו הלך דרך ואוילים
9 לא יתעו: לא־יהיה שם אריה ופריץ חיות בל־יעלנה
י לא תמצא שם והלכו גאולים: ופדויי יהוה ישבון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישיגו
ונסו יגון ואנחה:
לו א ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצורות ויתפשם:
2 וישלח מלך־אשור את־רבשקה מלכיש ירושלמה
אל־המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה
3 העליונה במסלת שדה כובס: ויצא אליו אליקים בן־
חלקיהו אשר על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־אסף
4 המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו־נא אל־
חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה
ה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרתי אך־דבר־שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת
6 בי: הנה בטחת על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־
מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן
7 פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: וכי־תאמר
אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר
חזקיהו את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה
8 ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו: ועתה

התערב נא את־אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים
9 סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים עליהם׃ ואיך
תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח
לך על־מצרים לרכב ולפרשים׃ ועתה המבלעדי יהוה
עליתי על־הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי
11 עלה אל־הארץ הזאת והשחיתה׃ ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל־רבשקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל־תדבר אלינו יהודית באזני העם
12 אשר על־החומה׃ ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך
שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־
צואתם קרי האנשים הישבים על־החמה לאכל את־חראיהם
מימי רגליהם ק 13 ולשתות את־שיניהם עמכם׃ ויעמד רבשקה ויקרא
בקול־גדול יהודית ויאמר שמעו את־דברי המלך הגדול
14 מלך אשור׃ כה אמר המלך אל־ישא לכם חזקיהו כי
טו לא־יוכל להציל אתכם׃ ואל־יבטח אתכם חזקיהו אל־
יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת
16 ביד מלך אשור׃ אל־תשמעו אל־חזקיהו כי
כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
17 ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו׃ עד־
באי ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן
18 ותירוש ארץ לחם וכרמים׃ פן־יסית אתכם חזקיהו
לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את־ארצו
19 מיד מלך אשור׃ איה אלהי חמת וארפד איה אלהי
כ ספרוים וכי־הצילו את־שמרון מידי׃ מי בכל־אלהי
הארצות האלה אשר־הצילו את־ארצם מידי כי־יציל
21 יהוה את־ירושלם מידי׃ ויחרישו ולא־ענו אתו דבר
22 כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו׃ ויבא אליקים
בן־חלקיהו אשר־על־הבית ושבנא הספר ויואח בן־
אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את
לז א דברי רבשקה׃ ויהי כשמע המלך חזקיהו
ליוב ה ליום ג 2 ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ וישלח
כשהפרשי מחוברין את־אליקים אשר־על־הבית ואת שבנא הסופר ואת
זקני הכהנים מתכסים בשקים אל־ישעיהו בן־אמוץ
3 הנביא׃ ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי־באו בנים עד־משבר
4 וכח אין ללדה׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי
רבשקה אשר שלחו מלך־אשור אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך
ה ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה׃ ויבאו עבדי
6 המלך חזקיהו אל־ישעיהו׃ ויאמר אליהם ישעיהו כה
תאמרון אל־אדניכם כה אמר יהוה אל־תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור
7 אותי׃ הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל־ארצו
8 והפלתיו בחרב בארצו׃ וישב רבשקה וימצא את־
מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃
9 וישמע על־תרהקה מלך־כוש לאמר יצא להלחם
י אתך וישמע וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר׃ כה
תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך
אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם
11 ביד מלך אשור׃ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי
12 אשור לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל׃ ההצילו
אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את־גוזן
13 ואת־חרן ורצף ובני־עדן אשר בתלשר׃ איה מלך־
חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה׃
14 ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקראהו
טו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה׃ ויתפלל
חזקיהו

afiançate ruego con mi ſeñor el Rey de Aſſúr: y daré à
ti dos mil cavallos; ſi pudieres para dar à ti montantes
ſobre ellos. Y como harás tornar à faces de conde uno
de ſiervos de mi ſeñor los pequeños?: y confiaſte à ti 9
ſobre Egypto, por quatregua y por cavalleros. Y ahora
ſi afuera de .A., ſubi ſobre la tierra la eſta para dañarla?: 10
.A. dixo à mi, ſube contra la tierra la eſta y dañala. Y
dixo Elyakim y Sebná y Joah, à Rabſaké, habla ahora 11
con tus ſiervos Araméo, que entendientes nós: y no
hables con nós Judaico en orejas del pueblo que ſobre el
muro. Y dixo Rabſaké, ſi à tu ſeñor y à ti me embió
mi ſeñor, para hablar à las palabras las eſtas?: decierto 12
à los varones los eſtantes ſobre el muro para comer à ſus
ſuziedades, y para bever à ſus orinas con vós. Y paro-
ſe Rabſaké y clamó con voz alta Judayco: y dixo 13
oìd a palabras del Rey el grande Rey de Aſſúr. Aſſi di-
xo el Rey, no ſombaya à vós Hizkiyáu: que no pod- 14
rá eſcapar à vós. Y no haga enfiuzar à vós Hizkiyáu
ſobre .A. por dezir, eſcapando nós eſcapará .A.: y no 15
ſerá dada la ciudad la eſta en mano de Rey de Aſſúr.
No oygays à Hizkiyáu: que aſſi dixo el Rey de Aſſúr, 16
hazed comigo tregua, y ſalid à mi; y comed cada uno ſu
vid y cada uno ſu higuera; y beved cada uno aguas de
ſu pozo. Haſta mi venir y tomaré à vós para tierra co- 17
mo vueſtra tierra: tierra de civera y moſto, tierra de
pan y viñas. Por que no ſombaya à vós Hizkiyáu por 18
dezir, .A. nos eſcapará: ſi eſcaparon dioſes de las gen-
tes cada uno à ſu tierra de mano de Rey de Aſſúr?.
Adò dioſes de Hamat y Arpad? adò dioſes de Sephar- 19
váim?: y ſi eſcaparon à Somerón de mi mano?. Quien 20
en todos dioſes de las tierras las eſtas, que escapaſſen à
ſu tierra de mi mano?: para que eſcape .A. à Jeruſalaim
de mi mano. Y callaron y no reſpondieron à él palabra: 21
por que encomendança del Rey ella por dezir, no le
reſpondais. Y vino Eliakim hijo de Hilkiyáu, que 22
ſobre la caſa, y Sebná el eſcrivano, y Joah hijo de A-
ſaph el coroniſta, à Hizkiyáu raſgados de paños: y de-
nunciaron à él, à palabras de Rabſaké.

VI

C A P. 37.

Y Fue como oìr el Rey Hizkiyáu, y rasgò à ſus 1
paños: y cubrioſe con ſaco y entró à caſa de
.A.. Y embiò à Elyakim que ſobre la caſa, y 2
à Sebná el escrivano, y à viejos de los ſacerdotes,
que ſe cubrian con ſacos: à Jeſayáu hijo de Amóz
el Propheta. Y dixeron à él, aſſi dixo Hizkiyáu, 3
dia de anguſtia y reprehenſion y enſañamiento el
dia el eſte: que vinieron hijos haſta quebradura,
y fuerça no para parir. Quiça oirá .A. tu Dios 4
à palabras de Rabſaké, que lo embiò Rey de Aſſúr
ſu ſeñor, para repudiar Dios vivo, y reprehendiò
con las palabras, las quales oyó .A. tu Dios:
y alçaras oracion por el reſto el hallado. Y vinieron 5
ſiervos del Rey Hizkiyáu, à Jeſayáu. Y dixo à ellos 6
Jeſayáu, aſſi direis à vueſtro ſeñor: aſſi dixo .A., no te-
mas delante las palabras que oiſte; que blasfemaron mo
ços de Rey de Aſſúr de mi. He yo dan en él eſpirito, 7
y oirá oida y tornarſeá à ſu tierra: y hazerloè caer con
espada en ſu tierra. Y tornoſe Rabſaké, y halló à 8
Rey de Aſſúr peleán contra Libná: por que oyó que
ſe moviò de Lachis. Y oyó ſobre Tiraká Rey 9
de Ethiopia por dezir, ſaliò para pelear contigo: y
oyò y embiò menſajeros; à Hizkiyáu, por dezir.
Aſſi direis à Hizkiyáu Rey de Jeudá por dezir, 10
no te ſombaya tu Dios, que tu enfiuzán en él,
por dezir: no ſerá dada Jeruſalaim en mano
de Rey de Aſſúr. He tu oiſte à lo que hi 11
zieron Reyes de Aſſúr, à todas las tierras pa-
ra deſtruirlas: y tu ſerás eſcapado?. Si esca- 12
paron à ellos dioſes de las gentes que dañaron
mis padres, à Gozán y à Harán; y Rézef y hijos
de Eden que en Telaſar?. Adò Rey de Hamat, 13
y Rey de Arpad, y Rey de la ciudad Sephar-
váim: Ená y Yvá?. Y tomó Hizkiyáu à las cartas 14
de mano de los menſajeros y leyolas: y ſubiò à caſa
de .A., y eſtendiolas Hizkiyáu delante .A.. Y orò 15
Hiz-

V
III
EST
LAS
PAR
JUNT

16 Hizkiyáu; à .A. por dezir. .A. Zebaot Dios de Iſraél eſtan
(ſobre) los Kerubim; tu él el Dios, tu ſolo; de to-
dos reynos de la tierra: tu hiziſte à los cielos y a la
17 tierra. Inclina .A. tu oreja y oye; abre .A. tus ojos y
vè: y oye à todas palabras de Sanherib las quales
18 embió para repudiar Dios vivo. Decierto .A.: des-
truyeron Reyes de Aſſúr à todas las provincias y à
19 ſu tierra. Y dando à ſus dioſes en fuego: por que
no dioſes ellos, que ſalvo obra de manos de hombre,
20 pallo y piedra y deperdieronlos. Y ahora .A. nueſ-
tro Dios, ſalvanos de ſu mano: y ſepan todos rey-
VI 21 nos de la tierra, que tu .A. tu ſolo. * Y embiô Je-
ſayáu hijo de Amóz à Hizkiyáu por dezir: aſſi dixo
.A. Dios de Iſraél, lo que oraſte à mi por Sanherib
22 Rey de Aſſúr. Eſta la palabra que hablò .A. ſobre
él: despreció à ti, escarneciò de ti, virgen de hija
de Zion, empues ti cabeça moviò hija de Jeruſalaim.
23 A quien repudiaſte y blasfemaſte?; y ſobre de quien
alçaſte voz: y alçaſte en alto tus ojos? contra San-
24 to de Iſraél?. Por mano de tus ſiervos repudiaſte .A.,
y dixiſte, con muchedumbre de mi carroça yo ſubi
alturas de montes, rincones de Lebanòn: y tajè al-
tura de ſus cedros, escogidura de ſus boxes, y ven-
25 drè à altura de ſu fin, bosque de ſu Karmel. Yo ca-
vé y bevì aguas: y ſecaré con planta de mis pies, to
26 dos rios de Egypto. Decierto oìſte de lexos (lo que)
à ella hize; de dias de antiguedad y formèla: ahora la
truxe, y ſerá para deſſolar montones deſiertos, ciuda-
27 des encaſtilladas. Y ſus moradores cortos de mano,
quebrantaronſe y avergonçaronſe: fueron (como) yerva
de campo, y verdura de hermollo, yerva de tejados,
28 y bochornada delante mies. Y tu eſtada, y tu ſalida,
29 y tu entrada conosci: y à tu enſañar contra mi. Por
tu enſañarte á mi, y tu ſonido ſubiò en mis orejas: y
pondré mi anzuelo en tu nariz, y mi freno en tus
labios, y hazertehe tornar en la carrera que veniſte
30 por ella. Y eſta à ti la ſeñal, comer el año (eſte)
redrojo, y en el año el ſegundo reredrojo: y en el año
el tercero ſembrad, y ſegad, y plantad viñas, y co-
31 med ſu fruto. Y añadirá escapadura de caſa de Jeu-
dá la remanescida, raìz debaxo: y hará fruto arriba.
32 Que de Jeruſalaim ſaldrá reſto, y escapadura de mon-
VII-33 te de Zion: zelo de .A. Zebaot hará eſto. * Por
IV EST. tanto aſſi dixo .A. por Rey de Aſſúr; no vendrá à la
LAS ciudad la eſta, y no echará allì ſaeta: y no la ade-
PAR. 34 lantará escudo, y no echará contra ella trabuco. Por
JUNT. la carrera que vino por ella bolverá: y à la ciudad la
35 eſta no vendrá, dicho de .A.. Y ampararé à la ciu-
dad la eſta para ſalvarla: por mi, y por David mi
36 ſiervo. Y ſaliò Angel de .A. y hirió en real de As-
ſúr, ciento y ochenta y cinco mil: y madrugaron por
37 la mañana, y he todos ellos cuerpos muertos. Y
movioſe y anduvo, y tornoſe Sanherib Rey de Aſſúr:
38 y eſtuvo en Ninevé. Y fue él encorvanſe en caſa de
Niſroch ſu Dios, y Adramélech y Sarézer ſus hijos lo
hirieron con espada, y ellos ſe escaparon à tierra de
Ararat: y reynò Eſar-hadon ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 38.

P.30. 1 EN los dias los eſſos, enfermó Hizkiyáu para morir:
y vino à él Jeſayáu hijo de Amoz el Propheta,
y dixo à él; aſſi dixo .A., encomienda à tu
2 caſa, que muerto tu, y no vivirás. Y bolvio Hiz-
3 kiyáu ſus faces à la pared: y orò à .A.. Y dixo,
ruego .A. miembra ahora à lo que anduve delante
ti; con verdad, y con coraçon perfecto, y lo bueno
en tus ojos hize: y lloró Hizkiyáu lloro grande.
4 5 Y fue Prophecia de .A., à Jeſayáu por dezir. Anda
y dirás à Hizkiyáu, aſſi dixo .A. Dios de David
tu padre; oì à tu oracion, vide à tu lagrima:
6 he yo añado ſobre tus dias quinze años. Y
de mano de Rey de Aſſúr te escaparé, y à
la ciudad la eſta: y ampararé ſobre la ciu-
7 dad la eſta. Y eſta à ti la ſeñal de con .A.:
8 que hará .A. à la coſa la eſta que habló. He yo
hazien bolver à ſombra de las gradas que descendiò

16 חזקיהו אל־יהוה לאמר׃ יהוה צבאות אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ׃
17 הטה יהוה ׀ אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע
את כל־דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי׃
18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־כל־הארצות
19 ואת־ארצם׃ ונתן את־אלהיהם באש כי לא אלהים
כ המה כי אם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום׃ ועתה
יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל־ממלכות הארץ
ליום ו 21 כי־אתה יהוה לבדך׃ * וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־
חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר
22 התפללת אלי אל־סנחריב מלך אשור׃ זה הדבר
אשר־דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת־
23 ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃ את־מי חרפת
וגדפת ועל־מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל־
24 קדוש ישראל׃ ביד עבדיך חרפת ׀ אדני ותאמר ברב
רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת
קומת ארזיו מבחר ברושיו ואבוא מרום קצו יער
כה כרמלו׃ אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף־פעמי
26 כל יאורי מצור׃ הלוא־שמעת למרחוק אותה עשיתי
מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים
27 נצים ערים בצרות׃ וישביהן קצרי־יד חתו ובשו היו
עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה׃
19 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי׃ יען
התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך
ל ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר־באת בה׃ וזה־
לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס
ואכלו קרי ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול
31 פרים׃ ויספה פליטת בית־יהודה הנשארה שרש
32 למטה ועשה פרי למעלה׃ כי מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה־
ליום ז ליום ד כשהפרשי׳ מחוברין 33 זאת׃ * לכן כה־אמר יהוה
אל־מלך אשור לא יבוא אל־העיר הזאת
ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה
34 סללה׃ בדרך אשר־בא בה ישוב ואל־העיר הזאת
לה לא יבוא נאם־יהוה׃ וגנותי על־העיר הזאת להושיעה
36 למעני ולמען דוד עבדי׃ ויצא ׀ מלאך יהוה
ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף
37 וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים׃ ויסע וילך
38 וישב סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה׃ ויהי הוא
משתחוה בית ׀ נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו
הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר־
חדן בנו תחתיו׃ לפל

לח א בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן־
אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו לביתך כי
2 מת אתה ולא תחיה׃ ויסב חזקיהו פניו אל־הקיר
3 ויתפלל אל־יהוה׃ ויאמר אנה יהוה זכר־נא את אשר
התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך
4 עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ ויהי
ה דבר־יהוה אל־ישעיהו לאמר׃ הלוך ואמרת אל־
חזקיהו כה־אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את־
תפלתך ראיתי את־דמעתך הנני יוסף על־ימיך חמש
6 עשרה שנה׃ ומכף מלך־אשור אצילך ואת העיר
7 הזאת וגנותי על־העיר הזאת׃ וזה־לך האות מאת
יהוה אשר יעשה יהוה את־הדבר הזה אשר דבר׃
8 הנני משיב את־צל המעלות אשר ירדה

במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה:
מכתב לחזקיהו מלך־יהודה בחלתו ויחי 9
מחליו: אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול י
פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא־אראה יה יה 11
בארץ החיים לא־אביט אדם עוד עם־יושבי חדל:
דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי 12
מדלה יבצעני מיום עד־לילה תשלימני: שויתי עד־בקר 13
כארי כן ישבר כל־עצמותי מיום עד־לילה
תשלימני: כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו 14
עיני למרום יהוה עשקה־לי ערבני: מה־אדבר ואמר־ טו
לי והוא עשה אדדה כל־שנותי על־מר נפשי: אדני 16
עליהם יחיו ולכל־בהן חיי רוחי ותחלימני והחייני:
הנה לשלום מר־לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי 17
כי־השלכת אחרי גוך כל־חטאי: כי־לא שאול תודך 18
מות יהללך לא־ישברו יורדי־בור אל־אמתך: חי חי 19
הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל־אמתך: יהוה כ
להושיעני ונגינותי ננגן כל־ימי חיינו על־בית יהוה:
ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על־ 21
השחין ויחי: ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית 22
יהוה:

לט א בעת ההיא שלח מראדך בלאדן בן־בלאדן מלך־בבל
ספרים ומנחה אל־חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק:
וישמח עליהם חזקיהו ויראם את־בית נכתה את־ 2
הכסף ואת־הזהב ואת־הבשמים ואת השמן הטוב
ואת כל־בית כליו ואת כל־אשר נמצא באוצרתיו לא־
היה דבר אשר לא־הראם חזקיהו בביתו ובכל־
ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל־המלך חזקיהו 3
ויאמר אליו מה־אמרו האנשים האלה ומאין יבאו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל:
ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל־אשר 4
בביתי ראו לא־היה דבר אשר לא־הראיתים
באוצרתי: ויאמר ישעיהו אל־חזקיהו שמע דבר־יהוה ה
צבאות: הנה ימים באים ונשא כל־אשר בביתך 6
ואשר אצרו אבתיך עד־היום הזה בבל לא־יותר דבר
אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו 7
והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ויאמר חזקיהו אל־ 8
ישעיהו טוב דבר־יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה
שלום ואמת בימי:

מ א נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על־לב ירושלם 2
וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי
לקחה מיד יהוה כפלים בכל־חטאתיה:
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו 3
בערבה מסלה לאלהינו: כל־גיא ינשא וכל־הר וגבעה 4
ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: ונגלה ה
כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדו כי פי יהוה דבר:
קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל־ 6
הבשר חציר וכל־חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל 7
ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: יבש חציר 8
נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: על 9
הר־גבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלם הרימי אל־תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם: הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה י
לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: כרעה עדרו ירעה 11
בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל:
מי־מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל 12
בשלש

ליום ... כשיפר[ו] מחוברי[ם] הפטרה ואתחנן

por gradas de Ahaz en el Sol atras diez gradas: y torno-
ſe el Sol diez gradas; por las gradas que deſcendiò. Eſ-
critura de Hizkiyáu Rey de Jeudá: en ſu enfermar, y 9
ſanó de ſu enfermedad. Yo dixe, en tajamiento de mis 10
dias andaré en puertas de fueſſa: fuy menguado de reſto
de mis años. Dixe, no verè YA; YA en tierra de las 11
vidas; no cataré hombre mas con moradores de mundo.
Mi morada ſe eſmoviò y captivoſe de mi, como tienda de 12
paſtor: tajé como texedor mis dias, de enfermedad me
deſpedeçará, de dia haſta noche me conſumiras. Puſe haſta 13
mañana como leon, aſſi quebrantará todos mis hueſſos:
de dia haſta noche me atemarás. Como grulla y golon- 14
drina aſſi gorgearé, gemiré como la paloma: alçaronſe
mis ojos al Alto, .A. ſobrefuerço à mi afiançame. Que 15
hablare? y dixo à mi, y él hizo: movermehe todos mis
años, ſobre amargura de mi alma. .A. ſobre ellos vivirán: 16
y à todos (dire) en ellos vidas de mi eſpirito, y ſanarmeás
y aviviguarmeás. He por paz amargo à mi amargo: y tu 17
cobdiciaſte mi alma de fueſſa de corrupcion; que echaſte
empues tu eſpalda todos mis pecados. Que no fueſſa te 18
loara, ni muerte te alabará: no eſperarán deſcendientes
à ſepultura á tu verdad. Vivo vivo él te loará, como yo 19
oy: padre à hijos hará ſaber à tu verdad. .A. para ſalvar- 20
me: y mis tañeres tañeremos todos dias de nueſtra vida,
en caſa de .A.. Y dixo Jeſayáu tomen torta de higos: y 21
eſtendan ſobre la ſarna y ſanará. Y dixo Hizkiyáu que 22
ſeñal: que ſubiré à caſa de .A.?.

CAP. 39.

EN la hora la eſſa embió Merodah Baladán hijo de Ba- 1
ladán Rey de Babel, cartas y preſente à Hizkiyáu:
que oyó que enfermó y esforçoſe. Y alegroſe con 2
ellos Hizkiyáu, y moſtroles à toda caſa de ſu theſoro, à
la plata, y al oro, y à las eſpecias, y al olio el bueno, y
à toda caſa de ſus atuendos, y à todo lo que fue hallado
en ſus theſoros: no fue coſa que no les moſtraſſe Hizki-
yáu en ſu caſa, y en toda ſu podeſtania. Y vino Jeſayáu 3
el Propheta al Rey Hizkiyáu: y dixo à él, que dixeron
los varones los eſtos, y de donde vinieron à ti? y dixo Hiz-
kiyáu, de tierra lexana vinieron à mi de Babel. Y dixo 4
que vieron en tu caſa?: y dixo Hizkiyáu, à todo lo que
en mi caſa vieron, no fue coſa que no les moſtraſſe en mis
theſoros. Y dixo Jeſayáu à Hizkiyáu: oye palabra de .A. 5
Zebaot. He dias vinientes, y ſerá llevado todo lo que en 6
tu caſa, y lo que atheſoraron tus padres haſta el dia el
eſte à Babel: no remaneſcerá coſa dixo .A.. Y de tus hi- 7
jos que ſalieren de ti que engendrares, tomarán: y ſerán
Enuchos en palacio de Rey de Babel. Y dixo Hizkiyáu 8
à Jeſayáu, buena palabra de .A. que hablaſte: y dixo,
decierto que ſea paz y verdad en mis dias.

AFT. DE P. 45.

CAP. 40.

COnſolad conſolad (a) mi pueblo: dize vueſtro 1 II-IV
Dios. Hablad ſobre coraçon de Jeruſalaim, y lla- 2 EST.
mad à ella, que ſe cumpliò ſu tiempo, que ſe ate- LAS
mò ſu delicto: que tomó de mano de .A. doblado PAR
por todos ſus pecados. Voz claman en el deſierto 3 JUNT.
eſcombrad carrera de .A.: adereçad en la llanura cal-
çada para nueſtro Dios. Todo valle ſerá exalçado, y 4
todo monte y collado ſe baxarán: y ſerá el tuerto
por derechura, y las alturas por vega. Y deſcub- 5
rirſeá honra de .A.: y verán toda criatura auna,
que boca de .A. hablò. Voz dizien clama, y 6
dixo que clamaré?: toda criatura (como) yerva, y
toda ſu merced como hermollo del campo. Secaſe 7
yerva, câe hermollo, por que viento de .A. ſopla
en él: decierto yerva el pueblo. Secaſe yerva, câe 8
hermollo: y palabra de nueſtro Dios ſe afirmará
para ſiempre. Sobre monte alto ſube à ti albriciade- 9
ra de Zion, alça con fuerça tu voz, albriciadera de
Jeruſalaim: alça no temas, dize à ciudades de Jeudá,
he vueſtro Dios. He .A. Dios con (mano) fuerte 10
vendrá; y ſu braço podeſtan para ſi: he ſu precio
con él, y ſu obra delante él. Como paſtor ſu reba- 11
ño apaſcentará, con ſu braço congregará corderos, y en
ſu ſeño llevará: alechantes guiará. Quien midiò con ſu 12
puño aguas, y cielos con palmo compuſo, y midiò
con

con (medida) aterciada polvo de la tierra: y peſó en ro-
13 mana montes, y collados en balanças ?. Quien compuſo à
eſpirito de .A. ?: y (que) varon ſu conſejo le hizo ſaber ?.
14 Con quien ſe aconſejó y lo hizo entender; y lo enſeñò en
ſendero de juizio: y enſeñólo ſabiduria, y carrera de inte-
15 ligencias le hizo ſaber ?. He gentes como gota de apozade-
ro, y como orin de balanças ſon contadas: he iſlas como pol-
16 vo llevará. Y Lebanòn no ſuficiente (para) encendimien-
17 to: y ſu animal no ſuficiente (para) alçacion. Todas las
gentes como nada delante él: menos que nada y vanidad
18 ſon contadas à él. Y à quien aſemejareys al Dios: y que
19 ſemejança compararèys à él ?. Al doladizo funde maeſtro, y
platero, con oro lo eſpande: y cadenas de plata (le pone el)
20 platero. El empobrecido de apartadura, leño (que) no ſe
carcoma eſcoge: maeſtro ſabio buſca para ſi, para aparejar
21 doladizo que no reshuya. Sino conoſceys, ſino oìdes ? ſino
fue denunciado de principio à vós ?: ſino entendiſtes cimi-
22 entos de la tierra ?. El eſtán ſobre Eſphera de la tierra, y ſus
moradores como langoſtas: el eſtendien como tela cielos, y
23 eſtendiolos como tienda para habitar. El ponien Señores
24 por nada: juezes de tierra como vaguedad hizo. Tambien
no fueron plantados, tambien no fueron ſembrados; tam-
bien no hizo arraygar en la tierra ſu tronco: y tambien aſop-
ló en ellos y ſecaronſe, y tempeſtad como coſcoja los lleva-
25 rá. Y à quien me aſemejareys, y ſeré igualado: dize Santo.
26 Alçad en alto vueſtros ojos y ved, quien criò eſtos, el ſacán
por cuento ſu exercito: à todos ellos por nombre llama, por
muchedumbre de fuerças, y fuerte de fuerça, cada qual no
HAS- 27 es falto. * Por que dizes Iahacob y hablas Iſraél: fue encu-
TA AQUI bierta mi carrera de .A., y de mi Dios mi juizio paſſó ?.
AFT. 28 Si no conoſciſte, ſi no oìſte ? Dios eterno .A. crián extre-
DE P. 3. mos de la tierra, no ſe laſſará y no ſe canſará: no eſpecula-
29 cion à ſu inteligencia. Dan al laſſo fuerça: y al que no fuer-
30 ças fortaleza muchigua. Y laſſarſeán moços y canſarſeán:
31 y mancebos tropeçando tropeçarán. Y eſperantes .A. mu-
darán fuerça, ſubirán ala como las aguilas: correrán, y
no ſe canſarán; andarán, y no ſe laſſarán.

CAP. 41.

III 1 Callad à mi iſlas, y naciones muden fuerça: lleguenſe en-
2 tonces hablen, auna al juizio nos lleguemos. Quien
deſpertó de Oriente, juſtedad lo llamò à ſu pie: diò de-
lante él gentes, y (en) Reyes hizo podeſtar, diò como polvo
3 ſu eſpada, como coſcoja empuxada ſu arco ?. Perſiguiolos,
4 paſſó (en) paz: camino (que) con ſus pies no vino. Quien
obró y hizo, llamán los generancios de principio ?: yo .A.
5 primero, y con poſtreros yo él. Vieron iſlas y temieron,
extremos de la tierra ſe eſtremecieron: llegaronſe y vinie-
6 ron. Cada uno à ſu compañero oyudavan: y à ſu hermano
7 dezia, esfuerçate. Y esforçò carpintero à platero, alizan con
martillo, para majamiento de vigornia: dizien por la ſol-
dadura buena ella, y esforçòlo con calvos (por que) no res-
8 huyeſſe. Y tu Iſraél mi ſiervo, Iahacob que te eſcogi: ſemen
9 de Abraham mi amigo. Que te travé de extremos de la tier-
ra, y de ſus principes te llamé: y dixe à ti, mi ſiervo tu, es-
10 cogite y no te aborreci. No temas que contigo yo, no te
afloxes que yo tu Dios: esforcéte tambien te ayudé, tam-
11 bien te ſuſtenté con derecha de mi juſticia. He arregiſtarſeán
y avergonçarſeán, todos los erecientes contra ti: ſerán co-
12 mo nada, y perderſeán varones de tu baraja. Buscarloſás y
no los hallarás, varones de tu baraja: ſerán como nada, y
13 como ninguna coſa, varones de tu peléa. Que yo .A. tu Dios
14 traván tu derecha: el dizien à ti, no temas yo te ayudé. No
temas guſano de Iahacob, varones de Iſraél: yo te ayudé
15 dicho de .A., y tu redemidor Santo de Iſraél. He te puſe
por trillo agudo nuevo, poſſeédor de dos bocas: trillarás
montes y desmenuzarás, y collados como tamo pondras.
16 Aventarloſás y viento los llevará, y tempeſta esparzirá à el-
los: y tu te agradarás en .A., en Santo de Iſraél te alabarás.
HAS- 17 Los pobres y los deſſeoſos buscantes aguas y no (ay), ſu
TA AQUI lengua con ſed ſe ſecò: yo .A. les reſponderé, Dios de Iſraél
18 no los dexaré. Abriré ſobre alturas rios, y entre vegas fu-
entes: pondré deſierto por laguna de aguas; y tierra ſe-
19 ca por manaderos de aguas. Daré en deſierto alarze,
cedro, y murta, y arbol de azeyte: pondré en llanura
20 abeto, olmo, y box auna. Para que vean y ſepan y pongan

בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות
במאזנים: מי־תכן את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 13
את־מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו 14
דעת ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי וכשחק טו
מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול: ולבנון אין די בער 16
וחיתו אין די עולה: כל־הגוים כאין נגדו 17
מאפס ותהו נחשבו־לו: ואל־מי תדמיון אל ומה־ 18
דמות תערכו־לו: הפסל נסך חרש וצרף בזהב 19
ירקענו ורתקות כסף צורף: המסכן תרומה עץ לא־ כ
ירקב יבחר חרש חכם יבקש־לו להכין פסל לא ימוט:
הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם 21
הלוא הבינותם מוסדות הארץ: הישב על־חוג הארץ 22
וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל
לשבת: הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה: 23
אף בל־נטעו אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ גזעם 24
וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: ואל־מי כה
תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאו־מרום עיניכם וראו 26
מי־ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא
מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר: עד כאן
למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי 27 הפטרת לך לך
מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: הלוא ידעת אם־לא 28
שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף
ולא ייגע אין חקר לתבונתו: נתן ליעף כח ולאין אונים 29
עצמה ירבה: ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: ל
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא 31
ייגעו ילכו ולא ייעפו: החרישו אלי איים א מא לייום ג
ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט
נקרבה: מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן ב
לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף
קשתו: ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 3
מי־פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון 4
ואת־אחרנים אני־הוא: ראו איים וייראו קצות הארץ ה
יחרדו קרבו ויאתיון: איש את־רעהו יעזרו ולאחיו 6
יאמר חזק: ויחזק חרש את־צרף מחליק פטיש את־ 7
הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים
לא ימוט: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר 8
בחרתיך זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות 9
הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי־אתה
בחרתיך ולא מאסתיך: אל־תירא כי־עמך אני אל־ י
תשתע כי־אני אלהיך אמצתיך אף־עזרתיך אף־
תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו ויכלמו כל הנחרים 11
בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא 12
תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך:
כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל־תירא 13
אני עזרתיך: אל־תיראי תולעת 14
יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם־יהוה וגאלך קדוש
ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות טו
תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: תזרם ורוח 16
תשאם וסערה תפיץ אתם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל: עד כאן
העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא 17
נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם:
אפתח על־שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים 18
מדבר לאגם־מים וארץ ציה למוצאי מים: אתן 19
במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה
ברוש תדהר ותאשור יחדו: למען יראו וידעו וישימו כ

וישכילו יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל
בראה: קרבו ריבכם יאמר 21
יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: יגישו 22
ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו
ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו:
הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף־ 23
תיטיבו ותרעו ונשתעה ונראה יחדו: הן־אתם מאין 24 ונראה קרי
ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם:
העירותי מצפון ויאת ממזרח־שמש יקרא כה
בשמי ויבא סגנים כמו־חמר וכמו יוצר ירמס־טיט:
מי־הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין־ 26
מגיד אף אין משמיע אף אין־שמע אמריכם: ראשון 27
לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: וארא ואין איש 28
ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר: הן כלם און 29
אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם: הן עבדי א מב
אתמך־בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט ליוסף
לגוים יוציא: לא יצעק ולא ישא ולא־ישמיע בחוץ 2 כשהפריש מחוברין
קולו: קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה 3
לאמת יוציא משפט: לא יכהה ולא ירוץ עד־ישים 4
בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו:
כה־אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע ה הפטרת בראשית
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים
בה: אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך 6
ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח עינים עורות 7
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: אני יהוה 8
הוא שמי וכבודי לאחר לא־אתן ותהלתי לפסילים:
הראשנות הנה־באו וחדשות אני מגיד בטרם 9
תצמחנה אשמיע אתכם: שירו ליהוה י
שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים
וישביהם: ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו 11
ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישימו ליהוה כבוד 12
ותהלתו באיים יגידו: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות 13
יעיר קנאה יריע אף־יצריח על־איביו יתגבר:
החשיתי מעולם אחריש אתאפק 14
כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: אחריב הרים טו
וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אוביש: והולכתי עורים בדרך לא ידעו 16
בנתיבות לא־ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם
לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עזבתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל 17
האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים 18
שמעו והעורים הביטו לראות: מי עור כי אם־עבדי 19
וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד
יהוה: ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע: כ ראות ק׳
יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: והוא 21 22 ע״ב
עם־בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים
החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין־אמר השב:
מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור: מי־נתן 23 24
למשוסה יעקב וישראל לבוזים הלא יהוה זו חטאנו למשסה ק׳
לו ולא־אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו: וישפך כה
עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא
ידע ותבער־בו ולא־ישים על־לב:
ועתה כה־אמר יהוה בראך יעקב א מג
ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי־
אתה: כי־תעבר במים אתך אני ובנהרות לא 2
ישטפוך כי־תלך במו־אש לא תכוה ולהבה לא
תבער

y entiendan auna, que mano de .A. hizo eſto: y Santo
de Iſraél lo crio. Llegad vueſtra baraja dize .A.: hazed lle- 21
gar vueſtras (contiendas) fuertes, dize Rey de Iahacob.
Lleguenſe y denuncien à nós, à las que acontecerán: las 22
primeras que ellas? denunciad y pongamos nueſtro cora-
çon y ſabremos ſu poſtrimeria; o las venideras hazednos
oìr. Denunciad las venideras à la fin, y conoſceremos que 23
dioſes vós: tambien beneficiais y emaleceis; y recontare-
mos y veremos auna. He vós de nada, y vueſtras obras 24
de vanidad: (varon) de abominacion eſcogerá en vós.
Deſperté de Septentrion y vendra: de naciente del Sol, lla- 25
mará en mi nombre: y vendrá (ſobre) Principes como
barro, y como ollero rehølla cieno. Quien denunciò de 26
principio y ſabremos? y de antes y diremos (que es) juſto?:
tambien no denuncián, tambien no hazien oìr, tambien
no oyèn vueſtros dichos. Primero (que vendrá) à Zion 27
(dirá) he ellos: y à Jeruſalaim albriciador daré. Y ve- 28
ré y no alguno, y deſtos y no aconſejan: y preguntar-
loshe y reſponderán reſpueſta?. He todos ellos tortura, 29
nada ſus obras: viento y vanidad ſus fundiciones.

C A P. 42.

HE mi ſiervo arrimarmehe, en él, mi eſcogido envo- 1 IV-VI
luntó mi alma: di mi eſpirito ſobre él, juizio à las EST.
gentes ſacará. No exclamará y no alçará: y no 2 LAS
hará oìr en calle ſu voz. Caña quebradiza no quebrará, 3 PAR.
y lino apagadizo no la apagará: à verdad ſacará juizio. No 4 JUNT.
ſe eſcurecerá, y no ſe quebrantará, haſta que ponga en la
tierra juizio: y à ſu ley yſlas eſperarán. * Aſſi dixo el Dios 5 AFT.
.A. crián los cielos y eſtendien à ellos, eſpandièn la tier- DE
ra y ſus hermollos: dan alma al pueblo (que) ſobre ella, PAR. I.
y eſpirito à los andantes por ella. Yo .A. te llamé en juſ- 6
tedad, y travaré en tu mano: y guardartehe y dartehe
por firmamento de pueblo, por luz de gentes. Para abrir 7
ojos ciegos: para ſacar de carcel preſo, de caſa de priſion
morantes (en) eſcuridad. Yo .A., él mi nombre: y mi hon- 8
ra à otro no daré, ni mi loor à los doladizos. Las pri- 9
meras, he vinieron: y nuevas yo denuncián, en antes
que hermolleſcan haré oìr à vós. Cantad à .A. cantico 10
nuevo, ſu loor de cabo de la tierra: deſcendientes à la
mar y ſu hinchimiento, yſlas y ſus moradores. Alçarán 11
(voz) deſierto y ſus ciudades, aldeas (que) habitará Ke-
dar: cantarán moradores de peña, de cabeça de montes
clamarán. Darán à .A. honra: y ſu loor en las yſlas denun- 12
ciarán. .A. como valiente ſaldrá, como varon de peleas 13
deſpertará zelo: aublará, tambien gritará, ſobre ſus ene-
migos ſe mayorgará. Callème de ſiempre, callaré refrenar- 14
mehe: como parturiente exclamaré; deſſolaré y englutiré
auna. Haré deſtruir montes y collados, y toda ſu yerva 15
haré ſecar: y pondré rios por yſlas, y lagunas haré ſecar.
Y haré andar ciegos por carrera que no ſupieron, por 16
ſenderos que no ſupieron los haré piſar: pondré eſcuri-
dad delante ellos por luz, y torceduras por llanura, eſtas
las coſas, hazerlashe y no las dexaré. Tornarſeán atras ar- 17
regiſtarſeán regiſto, los confiantes en el doladizo: los di-
zientes à la fundicion vós nueſtro dios. Los ſordos oìd: 18
y los ciegos catad para ver. Quien ciego que ſalvo mi ſi- 19
ervo, y ſordo como mi menſajero que embiáre?: quien
ciego como perfecto, y ciego como ſiervo de .A.?. Ve- 20
yendo muchas y no guardas: abriendo orejas y no oye.
.A. envoluntán por ſu juſtedad: engrandeſcerá Ley, y 21
enforteſcerá. * Y él pueblo preado y rehollado, enlazando 22 HASTA
mancebos todos ellos; y en caſas de priſiones fueron eſ- TA
condidos: fueron por prea y no eſcapán, rehølladura y AQUI.
no dizièn torna. Quien en vós eſcuchará eſto: eſcucha- 23
rá y oirá à la fin. Quien diò por rehølladura Iahacob, y 24
Iſraél à preantes ſalvo .A.: que pecamos à él, y no qui-
ſieron en ſus carreras andar, y no oyeron en ſu Ley?.
Y derramó ſobre él ſaña de ſu furor y fortaleza de pe- 25
lea: y aſlameolo derredor, y no conoſciò; y encendiò
en él, y no puſo ſobre coraçon.

C A P. 43.

Y Ahora aſſi dixo .A., tu criador Iahacob, y tu for- 1 V
mador Iſraél: no temas, por que te redemi, llamé
en tu nombre mio tu. Quando paſſares por las 2
aguas, contigo yo; y por los rios no te ondearán: quan-
do anduvieres por fuego no te quemarás, y flama no
arderá

3 arderá en ti. Por que yo .A. tu Dios Santo de Iſraél tu
ſalvador: di tu redempcion Egypto; Etiopia, y Sebá por
4 ti. Por que fuiſte precioſo en mis ojos, fuiſte honorable,
y yo te amé: y daré hombre por ti, y naciones por tu
5 alma. No temas que contigo yo: de Oriente traeré tu ſi-
6 miente, y de Occidente te apañaré. Diré à Septentrion
dá, y à Meridion no te vedes: trae mis hijos de lexos, y
7 mis hijas de cabo de la tierra. Todo el llamado en mi
nombre, y por mi honra lo crié: formélo tambien lo hi-
8 ze. Sacando pueblo ciego, y ojos teniendo: y ſordos y
9 orejas à ellos. Todas las gentes ſe congregarán auna y
apañarſeán naciones, quien en ellos denunciará eſto, y
primeras nós haran oìr?: darán ſus teſtigos y juſtificarſeán,
10 y oirán y dirán verdad. Vós mis teſtigos, dicho de .A.,
y mi ſiervo que eſcogi: por que ſepais y creais à mi y en-
tendais que yo él, delante mi no fue formado Dios, y
11 empues mi no ſerá. Yo yo .A.: y no afuera de mi ſalván.
12 Yo denuncié, y ſalvé, y hize oìr; y no en vós eſtraño:
y vós mis teſtigos dicho de .A., y yo Dios. Tambien
13 (antes que fueſſe) de dia yo él, y no de mi mano eſca-
14 pán: obraré y quien la hará tornar?. Aſſi dixo .A. vueſ-
tro redemidor Santo de Iſraél: por vós embié à Babel, y
haré deſcender fugitivos todos ellos, y Caldeos en naves
15 ſu clamar. Yo .A. vueſtro Santo: criador de Iſraél, vueſtro
16 Rey. Aſſi dixo .A.; el dan en la mar carrera: y en aguas
17 fuertes ſendero. El ſacán quatregua y cavallo, fonſado,
y fuerça; auna yazerán no ſe levantarán, apagaronſe co-
18 mo lino, apagaronſe. No membreis, primeras: y anti-
19 guas no mireis. He yo hazièn (coſa) nueva ahora her-
mölleſcerá, decierto ſaberlaeis: tambien pondré en deſi-
20 erto carrera, en Jeſimòn rios. Honrarmeá animal del
campo, culebros y hijos de autillo: por que di en deſier-
to aguas, rios en Jeſimón; para abrevar mi pueblo, mi eſ-
AFT. 21 cogido. *Pueblo que formé para mi, mi loor recontarán.
DE 22 Y no à mi llamaſte Iahacob: quiça te canſaſte por mi Iſ-
PAR. 23 raél?. No truxiſte à mi carnero de tus alçaciones, y (con)
24. tus ſacrificios no me honraſte: no te hize ſervir con pre-
24 ſente, y no te hize trabajar con enſcienço. No compras-
te para mi por plata canela, y (de) ſevo de tus ſacrificios
no me hiziſte hartar: mas me hiziſte ſervir por tus peca-
25 dos, hiziſteme trabajar por tus delictos. Yo yo él arre-
matán tus rebellos por mi: y tus pecados no membraré.
26 Hazme acordar, ſeamos en juizio auna: cuenta tu por que
27 te juſtifiques. Tu padre el primeró pecó: y tus interpre-
28 tes rebellaron contra mi. Y profané mayorales de ſanti-
dad: y di por deſtruicion Iahacob, y Iſraél por injurias.

C A P. 44.

1 Y Ahora oye Iahacob mi ſiervo: y Iſraél (que) eſcogi
2 en él. Aſſi dixo .A. tu hazedor y tu formador de
vientre, te ayudará: no temas mi ſiervo Iahacob, y
3 Jeſurun (que) eſcogi en él. Que vaziaré aguas ſobre ſe
quioſo, y deſtilamientos ſobre ſecura: vaziaré mi eſpi-
4 rito ſobre tu ſimiente, y mi bendicion ſobre tus hijos. Y
hermölleſcerán (como) entre yerva: como ſauzes ſobre
5 arroyos de aguas. Eſte dirá à .A. yo: y eſte llamará en
nombre de Iahacob: y eſte eſcrivirá con ſu mano à .A., y
6 en nombre de Iſraél ſe alcuñará. Aſſi dixo .A. Rey de Iſraél,
y ſu redemidor .A. Zebaot: yo primerò, y yo poſtrero, y
7 afuera de mi no Dios. Y quien como yo llamará y lo de-
nunciará, y lo ordenará à mi, deſde mi poner pueblo del
mundo: y las vinientes y las que vendran denunciarán à el-
8 los. Nos vos eſpavoreſcais y no temais, decierto de en-
tonces te hize oìr, y denuncié, y vós mis teſtigos: ſi ay
9 Dios afuera de mi, y no fuerte que no conoſca?. For-
mantes doladizo todos ellos vanidad, y ſus codiciables
no aprovecharán: y ſus teſtigos ellos no ven y no ſaben
10 por que ſe arregiſten. Quien formò Dios, y doladizo
11 fundiò: para no aprovechar. He todos ſus compañeros
ſe arregiſtarán, y maeſtros ellos de hombre: congre-
garſeán todos ellos pararſeán, eſpavorecerſeán, arregis-
12 tarſeán auna. Maeſtro de hierro (aparejará) dolade-
ra, y obrará con carbon, y con martillos lo figu-
rará: y obrarloá con braço de ſu fuerça, tambien
hambriento y no fuerça, no beviò aguas y canſo-
13 ſe. Maeſtro de leños tienda linea, deſignalo

3 תבער־בך : כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך
4 נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך : מאשר יקרת
בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים
ה תחת נפשך : אל־תירא כי־אתך אני ממזרח אביא
6 זרעך וממערב אקבצך : אמר לצפון תני ולתימן אל־
7 תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ : כל
הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף־עשיתיו :
8 הוציא עם־עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו : כל־ 9
הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו
י אמת : אתם עדי נאם־יהוה ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לי ותבינו כי־אני הוא לפני לא־נוצר
11 אל ואחרי לא־יהיה : אנכי אנכי יהוה
12 ואין מבלעדי מושיע : אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי
13 ואין בכם זר ואתם עדי נאם־יהוה ואני־אל : גם־מיום
אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה :
14 כה־אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים
טו כלם וכשדים באניות רנתם : אני יהוה
קדושכם בורא ישראל מלככם :
16 כה אמר יהוה הנותן
17 בים דרך ובמים עזים נתיבה : המוציא
רכב־וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל־יקומו
18 דעכו כפשתה כבו : אל־תזכרו ראשנות
19 וקדמניות אל־תתבננו : הנני עשה חדשה
עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך
כ בישימן נהרות : תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה
כי־נתתי במדבר מים נהרות בישימן להשקות עמי
21 בחירי : * עם־זו יצרתי לי תהלתי יספרו : ולא־אתי 22 הפטרת ויקרא
23 קראת יעקב כי־יגעת בי ישראל : לא־הביאת לי שה
עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
24 הוגעתיך בלבונה : לא־קנית לי בכסף קנה וחלב
זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני
כה בעונתיך : אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני
26 וחטאתיך לא אזכר : הזכירני נשפטה יחד ספר אתה
27 למען תצדק : אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי :
28 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל
מד א לגדופים : ועתה שמע יעקב עבדי
2 וישראל בחרתי בו : כה־אמר יהוה עשך ויצרך מבטן
3 יעזרך אל־תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו : כי
אצק־מים על־צמא ונזלים על־יבשה אצק רוחי על־
4 זרעך וברכתי על־צאצאיך : וצמחו בבין חציר
ה כערבים על־יבלי־מים : זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא
בשם־יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה :
6 כה־אמר יהוה מלך־ישראל וגאלו יהוה צבאות
7 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ומי־כמוני
יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם־עולם ואתיות
8 ואשר תבאנה יגידו למו : אל־תפחדו ואל־תרהו הלוא
מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי
9 ואין צור בל־ידעתי : יצרי־פסל כלם תהו וחמודיהם
בל־יועילו ועדיהם המה בל־יראו ובל־ידעו למען נקוד עליו
י יבשו : מי־יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל : הן כל־ 11
חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו
12 יפחדו יבשו יחד : חרש ברזל מעצד ופעל בפחם
ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם־רעב ואין
13 כח לא־שתה מים וייעף : חרש עצים נטה קו יתארהו

בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו
כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: לכרת־ 14
לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ־לו בעצי־יער נטע
ארן וגשם יגדל: והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם טו נון זעירא
אף־ישיק ואפה לחם אף־יפעל־אל וישתחו עשהו
פסל ויסגד־למו: חציו שרף במו־אש על־חציו בשר 16
יאכל יצלה צלי וישבע אף־יחם ויאמר האח חמותי
ראיתי אור: ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד־לו 17
וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה:
לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל 18
לבתם: ולא־ישיב אל־לבו ולא דעת ולא־תבונה 19
לאמר חציו שרפתי במו־אש ואף אפיתי על־גחליו
לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול
עץ אסגוד: רעה אפר לב הותל הטהו ולא־יציל את־ כ
נפשו ולא יאמר הלוא־שקר בימיני: זכר־אלה 21
יעקב וישראל כי עבדי־אתה יצרתיך עבד־לי אתה
ישראל לא תנשני: מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך 22
שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי־עשה יהוה הריעו 23
תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל־עץ בו כי־גאל
יהוה יעקב ובישראל יתפאר: כה־אמר יהוה גאלך 24 עד כאן
ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע
הארץ מיאתי: מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב כה מאתי קרי
חכמים אחור ודעתם יסכל: מקים דבר עבדו ועצת 26
מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה
תבנינה וחרבותיה אקומם: האמר לצולה חרבי 27
ונהרתיך אוביש: האמר לכורש רעי וכל־חפצי ישלם 28
ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד: כה־ א מה
אמר יהוה למשיחו לכורש אשר־החזקתי בימינו לרד־
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלך והדורים אושר 2
דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע: ונתתי לך 3
אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה
הקורא בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב 4
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני:
אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ה
ידעתני: למען ידעו ממזרח־שמש וממערבה כי־אפס 6
בלעדי אני יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה 7
שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל־אלה:
הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו־ 8
צדק תפתח־ארץ ויפרו־ישע וצדקה תצמיח יחד אני
יהוה בראתיו: הוי רב את־יצרו 9
חרש את־חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה־תעשה
ופעלך אין־ידים לו: הוי אמר לאב י
מה־תוליד ולאשה מה־תחילין: כה־אמר 11
יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על־בני
ועל־פעל ידי תצוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה 12
בראתי אני ידי נטו שמים וכל־צבאם צויתי: אנכי 13
העירתהו בצדק וכל־דרכיו אישר הוא־יבנה עירי
וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה
צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרים 14
וסחר־כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו
אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל טו
מסתתר אלהי ישראל מושיע: בושו וגם־נכלמו כלם 16
יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: ישראל נושע ביהוה 17
תשועת עולמים לא־תבשו ולא־תכלמו עד־עולמי
עד

con almagre, hazelo con planas, y con compas lo ſeñala:
y hazelo como ſemejança de varon, como hermoſura de
hombre para eſtar en caſa. (Anda) para tajar à él cedros, 14
y toma enzina y caſtaño, y enfortece à él con maderos
de xara: planta pino, y lluvia (lo) engrandesce. Y ſerá 15
al hombre para encender, y tomará dellos y calentarſeá:
tambien encenderá y cozerá pan: tambien obrará dios y
encorvarſeá, hazerloá doladizo y humillarſeá à ellos. Su 16
mitad arderá en fuego, ſobre ſu mitad carne comerá, as-
ſará aſſado y hartarſeá: tambien ſe calentará y dirá, Eah,
calenteme vi fuego. Y ſu reſto por dios hizo, por ſu do- 17
ladizo: humillarſeá à él, y encorvarſeá, y orará à él, y
dirá escapame que mi Dios tu. No ſaben y no entienden: 18
por que cerró de ver ſus ojos, de entender ſus coraçones.
Y no tornará à ſu coraçon, y no ſabiduria y no entendi- 19
miento por dezir, ſu mitad ardi en fuego, y tambien co-
zi ſobre ſus braſas pan, aſſé carne y comi: y ſu reſto por
abominacion haré? à tronco de arbol me humillaré?. Pa- 20
cien ceniza, coraçon engañado lo inclinò: y no escapa à
ſu alma y no dize, decierto falſedad en mi derecha. Mi- 21
embra eſtos Iahacob, y Iſraél que mi ſiervo tu: formete,
ſiervo à mi tu, Iſraél no me olvides. Rematé como es- 22
peſſura tus rebellos, y como nuve tus pecados: torna à
mi que te redemi. Cantad cielos que hizo .A., aublad 23
profundinas de tierra; vociferad montes cantico, bosque
y todo arbol que en él; que redimiò .A. (á) Iahacob, y en
Iſraél ſerá glorificado. Aſſi dixo .A. tu redemidor, y tu 24 HAS-
formador de vientre: yo .A. hazien todo, tendien cielos TA AQUI
à mis ſolas, espandien la tierra de comigo. Baldán ſeña- 25
les de mentiroſos, y adevinos enloquece: hazien tornar
ſabios atras, y ſu ſabiduria enloquece. Afirmán palabra 26
de ſu ſiervo, y conſejo de ſus menſageros cumple: el di-
ziѐn à Jeruſalaim, ſerá poblada, y à ciudades de Jeudá
ſerán edificadas, y ſus deſiertos levantaré. El diziѐn à la 27
profundina, ſecate: y tus rios haré ſecar. El diziѐn à Cho- 28
res mi paſtor, y toda mi voluntad cumplirá: y por dezir à
Jeruſalaim ſerá fraguada, y templo ſerá acimentado.

C A P. 45.

Aſſi dixo .A. por ſu ungido por Chores, que travé por 1 VI-
ſu derecha, para ſojuzgar delante él gentes; y lomos VII
de Reyes ſoltaré: para abrir delante él puertas, y EST.
portales no ſerán cerrados. Yo delante ti andaré, y tor- 2 LAS
turas adereçaré: puertas de azero quebraré, y cerraderos PAR
de hierrò tajaré. Y daré à ti theſoros (que en) escuridad, 3 JUNT.
y escondidijos (que en) encubiertas: por que conoscas
que yo .A. el llamán en tu nombre Dios de Iſraél. Por 4
mi ſiervo Iahacob, y Israél mi escogido: y llamé à ti por
tu nombre, alcuñete, y no me conosciſte. Yo .A. y no 5
mas, afuera de mi no Dios: ceñirteé y no me conosciſte.
Para que ſepan de Oriente del Sol y del Occidente, que 6
no afuera de mi: yo .A. y no mas. Formán luz y crian 7
escuridad, hazien paz y crian mal; yo .A. hazien todos
eſtos. Cotead cielos de arriba, y cielos eſtilen juſtedad: 8
abraſe tierra y fruchiguen ſalvacion, y juſtedad haga her-
mollecer auna, yo .A. la crié. Ay de baraján con ſu for- 9
mador, tieſto con tieſtos de tierra: ſi dirá barro à ſu olle-
ro que hazes? y tu obra no manos à ella. Ay de diziѐn 10
al padre, que engendras?: y à muger que te adolorias?.
Aſſi dixo .A. Santo de Iſraél y ſu formador: las venide- 11
ras me demandad, ſobre mis hijos, y ſobre obras de mis
manos, me encomendad. Yo hize tierra, y hombre ſobre 12
ella crié: yo, mis manos tendieron cielos; y todo ſu
exercito encomendé. Yo lo desperté con juſtedad, y 13
todas ſus carreras adereçaré: él fraguará mi ciudad, y
mi captiverio embiara, no por prescio, y no por coe-
cho; dixo .A. Zebaot. Aſſi dixo .A., lazeria de Egypto 14
y negociacion de Etiopia y Sebaym, varones de medi-
da, ſobre ti paſſarán, y para ti ſerán, empues ti anda-
rán, con grillos paſſarán: y à ti ſe encorvarán, à ti
orarán, cierto en ti Dios, y no mas afuera Dios. De- 15
cierto tu Dios encubrienſe: Dios de Iſraél ſalván. Ar- 16
regiſtaronſe tambien ſe avergonçaron todos ellos: auna
anduvieron con vergvença maeſtros de ìdolos. Iſraél 17
es ſalvo en .A. ſalvacion de eternidades: no vos arre-
giſtareis, y no vos avergonçareis haſta ſiempres de
ſiempre.

18 ſiempre. Que aſſi dixo .A. crián los cielos, èl el Dios,
formán la tierra y hazienla, él la compuſo; no (para) va-
cuidad la criò; para habitar la formò: yo .A. y no mas.
19 No en cubierto hablé, en lugar de tierra de eſcuridad, no
dixe à ſimiente de Iahacob, à vanidad me buſcad: yo .A.
20 hablán juſtedad denuncián derechedades. Congregadvos
y venid, llegadvos auno deſechados de las gentes: no ſu-
pieron los llevantes à madera de ſu doladizo, y orantes à
21 dios que no ſalvo. Denunciad y hazed llegar, tambien
ſean aconſejados auna: quien hizo oìr eſto de antiguedad;
de entonces la denunciò, ſino yo .A.? y no mas Dios
afuera de mi, Dios juſto y ſalván, no afuera de my.
22 Catad à mi, y ſed ſalvos todos extremos de tierra: que
23 yo Dios, y no mas. Por mi juré, ſalio de mi boca juſti-
cia, palabra y no tornará: que à mi ſe arrodillará toda
24 rodilla, jurará toda lengua. Decierto por .A à mi dixo
juſtedades y fortaleza: haſta él vendrá, y arregiſtarſeán;
25 todos los ereſcientes en él. En .A. ſe juſtificarán, y ala-
barſeán, toda ſimiente de Iſraél.

C A P. 46.

P. 31. 1 ARodilloſe Bel, oprimioſe Nebó; fueron ſus ìdolos
ſobre animal y ſobre quatropêa: de vueſtras cargas
2 cargadas, carga à la laſſa. Oprimieronſe arrodilla-
ronſe auna, no pudieron eſcapar de carga: y ſu alma en
3 captiverio anduvo. Oìd à mi caſa de Iahacob, y todo reſto
de caſa de Iſraél: los cargados deſde vientre, los llevados
4 de vulva. Y haſta vejez yo él, y haſta caneza yo ſoportaré:
5 yo hize, y yo llevaré, y yo ſufriré y eſcaparé. A quien me
aſſemejays y ygualeys?: y me comparays, y ſeré aſemeja-
6 do?. Los ſacantes oro de bolſa, y plata en balança peſan:
alquilan platero y hazelo dios, humillanſe tambien encor-
7 vanſe. Llevanlo ſobre hombro carganſe dél, y ponenlo
en ſu lugar, y eſtá; de ſu lugar no ſe tira: tambien excla-
8 ma à él y no reſponde, de ſu anguſtia no le ſalva. Mem-
brad eſto y ſed varones: hazed tornar rebelladores ſobre
9 coraçon. Membrad primeras de ſiempre: que yo Dios y
10 no mas, Dios y no como yo. Denuncián de principio
fin; y de antiguedad las que no fueron hechas: dizièn mi
11 conſejo ſe afirmará, y toda mi voluntad harè. Llamán de
Oriente bolatilla, de tierra lexana varon de mi conſejo: tam-
12 bien hablè, tambien lo traeré, formé, tambien lo harè. Oìd
13 à mi fuertes de coraçon: los lexanos de juſtedad. Hize lle-
gar mi juſtedad, no ſe alexará, y mi ſalvacion no ſe detar-
dará: y darè en Zion ſalvacion, à Iſraél mi hermoſura.

C A P. 47.

1 DEſciende y aſſientate ſobre polvo virgen de hija de
Babel, ſientate à tierra ſin ſilla, hija de Caldeos:
que no añadirás que llamen à ti, tierna y deley-
2 toſa. Toma muelas y muele harina: deſcubre tu gue-
3 deja, deſcubre pié, deſcubre coxa, paſſa rios. Será deſ-
cubierta tu deſcobertura, tambien ſerá viſto tu repudio:
4 vengança tomaré y no encontraré (como) hombre. Nu-
eſtro redemidor, .A. Zebaot, ſu nombre: Santo de Iſ-
5 raél. Eſtá callada y entra en eſcuridad hija de Caldeos,
6 que no añadirás que llamen à ti, ſeñora de reynos. En-
ſañeme ſobre mi pueblo, profané mi heredad, y dilos
en tu mano: no puſiſte à ellos piadades; ſobre viejo
7 engraveciſte tu yugo mucho. Y dixiſte, para ſiempre
ſeré ſeñora: de modo que no puſiſte à eſto ſobre tu co-
8 raçon, no membraſte ſu poſtrimeria. Y ahora oye eſ-
to deleytoſa, la eſtan afiuza, la dizien en ſu coraçon,
yo y afuera de mi no mas: no eſtaré viuda, y no conoſ-
9 ceré deshijamiento. Y vendrán à ti dos eſtos ſupito en
dia uno, deshijamiento y viudez: como ſu perfeccion
vendrán ſobre ti, por muchedumbre de tus hechiſos,
10 por fortaleza de tus encantamientos mucho. Y confi-
aſtete en tu maldad, dixiſte no ay quien me vêa, tu
ciencia y tu ſabiduria ella te haze porfiar: y dixiſte en
11 tu coraçon, yo y afuera de mi no mas. Y vendrá ſo-
ber ti (dia de) mal, no ſabras ſu mañana, y caerá ſobre
ti quebranto, no podras tirarlo: y vendrá ſobre ti ſupito
12 deſtruicion (que) no ſabras. Parate ahora con tus en-
cantamientos, y con muchedumbre de tus hechizos,
en lo que trabajaſte de tus mocedades: quiça podras
13 aprovechar? quiça te enfortecerás?. Canſaſtete con
muchedumbre de tus conſejos: eſten ahora y ſalvente
espe-

18 עד: כי כה אמר יהוה בורא השמים
הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו
בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: לא בסתר
19 דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים:
כ הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא
21 יושיע: הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע
זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין
עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי:
22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד:
23 כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע
24 כל ברך תשבע כל לשון: אך ביהוה לי אמר צדקות
כה ועז עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו: ביהוה יצדקו
לפ'לא מו א ויתהללו כל זרע ישראל: כרע בל קרס נבו היו
עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא
2 לעיפה: קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם
3 בשבי הלכה: שמעו אלי בית יעקב
וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים
4 מני רחם: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:
ה למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה:
6 הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף
7 ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו: ישאהו על כתף
יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף
יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו:
8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים
9 על לב: זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד
י אלהים ואפס כמוני: מגיד מראשית אחרית ומקדם
אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה:
עצתיק 11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף
דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה:
12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה:
13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי
מז א בציון תשועה לישראל תפארתי: רדי ושבי על עפר
בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי
2 לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה: קחי רחים וטחני
קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות:
3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע
4 אדם: גאלנו יהוה צבאות שמו
ה קדוש ישראל: שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי
6 לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: קצפתי על
עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם
7 רחמים על זקן הכבדת עלך מאד: ותאמרי לעולם
אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת
8 אחריתה: ועתה שמעי זאת עדינה
היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא
9 אשב אלמנה ולא אדע שכול: ותבאנה לך שתי
אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך
י ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד: ותבטחי ברעתך
אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך
11 ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ובא עליך רעה לא
תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא
12 עליך פתאם שאה לא תדעי: עמדי נא בחבריך
וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל
13 אולי תערוצי: נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברי

הָבְרוּ שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים מוֹדִיעִים לֶחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר הברי קרי
14 יָבֹאוּ עָלָיִךְ: הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שְׂרָפָתַם לֹא־יַצִּילוּ אֶת־
נַפְשָׁם מִיַּד לֶהָבָה אֵין־גַּחֶלֶת לַחְמָם אוּר לָשֶׁבֶת נֶגְדּוֹ:
טו כֵּן הָיוּ־לָךְ אֲשֶׁר יָגָעַתְּ סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ לְעֶבְרוֹ
מח א תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעֵךְ: שִׁמְעוּ־זֹאת בֵּית־יַעֲקֹב
הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים
בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא
2 בִצְדָקָה: כִּי־מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
נִסְמָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: הָרִאשֹׁנוֹת
3 מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם עָשִׂיתִי
4 וַתָּבֹאנָה: מִדַּעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ
ה וּמִצְחֲךָ נְחוּשָׁה: וָאַגִּיד לְךָ מֵאָז בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ
6 פֶּן־תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צִוָּם: שָׁמַעְתָּ חֲזֵה
כֻּלָּהּ וְאַתֶּם הֲלוֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה
7 וּנְצֻרוֹת וְלֹא יְדַעְתָּם: עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי־יוֹם
8 וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן־תֹּאמַר הִנֵּה יְדַעְתִּין: גַּם לֹא־שָׁמַעְתָּ
גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם מֵאָז לֹא־פִתְּחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָּגוֹד
9 תִּבְגּוֹד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קֹרָא לָךְ: לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי
י וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ: הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ
11 וְלֹא בְכָסֶף בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי: לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה
כִּי־אֵיךְ יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן:
12 שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי־הוּא אֲנִי
13 רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן: אַף־יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה
14 שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו: הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם
וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֶת־אֵלֶּה יְהוָה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ
טו בְּבָבֶל וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים: אֲנִי אֲנִי דִּבַּרְתִּי אַף־קְרָאתִיו
16 הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ: קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא
מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי
17 יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ: כֹּה־אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל
18 מַדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ: לוּא הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר
19 שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם: וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי
מֵעֶיךָ כִּמְעֹתָיו לֹא־יִכָּרֵת וְלֹא־יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי:
כ צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ
הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל
21 יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב: וְלֹא צָמְאוּ בָּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם
22 מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע־צוּר וַיָּזֻבוּ מָיִם: אֵין שָׁלוֹם אָמַר
מט א יְהוָה לָרְשָׁעִים: שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ
לְאֻמִּים מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן קְרָאָנִי מִמְּעֵי אִמִּי הִזְכִּיר
2 שְׁמִי: וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי וַיְשִׂימֵנִי
3 לְחֵץ בָּרוּר בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי: וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה
4 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֶתְפָּאָר: וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְרִיק יָגַעְתִּי
לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִלֵּיתִי אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת־יְהוָה
ה וּפְעֻלָּתִי אֶת־אֱלֹהָי: וְעַתָּה אָמַר יְהוָה
יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא לו קרי
6 יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי: וַיֹּאמֶר
נָקֵל מִהְיוֹתְךָ לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב
וּנְצִירֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת ונצורי קרי
יְשׁוּעָתִי עַד־קְצֵה הָאָרֶץ:
7 כֹּה אָמַר־יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֹה
נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ וָקָמוּ שָׂרִים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ:
8 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם
יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ
9 לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת: לֵאמֹר לַאֲסוּרִים צֵאוּ לַאֲשֶׁר
בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם:
לא

eſpeculantes cielos, los veyentes en las eſtrellas, hazientes
ſaber à meſes, de las que vendrán ſobre ti. He fueron como 14
coſcoja, fuego los quemò, no eſcaparon ſu alma de poder
de flama: no braſa para calentar, (ni) fuego para eſtar eſcuen-
tra él. Aſsi fueron à ti que trabajaſte: tus mercaderes de tus 15
mocedades, cada uno por ſu parte erraron; no ſalvan à ti.

CAP. 48.

Oid eſto caſa de Iahacob, los llamados en nombre de Iſ- 1
raél, y de aguas de Jeudá ſalieron: los jurantes
en nombre de .A., y por Dios de Iſraél hemen-
tan; no con verdad, y no con juſticia. Que de ciudad de la 2
ſantidad fueron llamados, y ſobre Dios de Iſraél fueron
aſſufridos: .A. Zebaot ſu nombre. Las primeras de en 3
tonces denuncié, y de mi boca ſalieron y hizelas oìr: ſu-
bito hize, y vinieron. De mi conoſcer que duro tu: y 4
(como) nervio de hierro tu cerviz, y tu frente azerada. Y 5
denuncié à ti deſde entonces, antes que vinieſſe te hize
oìr: por que no dixeſſes, mi ìdolo los hizo, y mi doladi-
zo y mi fundicion los mandò. Oìſte vè todo él, y vós ſi 6
no denunciareis?: hizete oìr nuevas de ahora, y guardadas
(cerca mi) y no las ſupiſte. Ahora fueron criados, y no 7
de entonces; y antes del dia (eſte) y no las oìſte: por que
no digas, he las ſupe. Tambien no oìſte, tambien no co- 8
noſciſte, tambien de entonces no ſe abriò tu oreja: que co-
noſci, falſando falſarás, y rebellador de vientre es llamado
à ti. Por mi nombre alongaré mi furor, y (por) mi loor 9
prolongaré à ti: por no te hazer tajar. He te purifique y 10
no como (con) plata: eſcogite en criſſol de aflicion. Por mi, 11
por mi, haré que como ſerá profanado (mi nombre)?: y
mi honra à otro no daré. Oye à mi Iahacob y Iſraél mi lla- 12
mado: yo él, yo primero, tambien yo poſtrero. Tam- 13
bien mi mano acimentò tierra; y mi derecha midiò cielos:
llamán yo à ellos, eſtan auna. Apañadvos todos vós y 14
oìd, quien en ellos denunció à eſtos?: .A. lo amò hará
ſu voluntad contra Babel, y ſu braço (contra) Caldeos. Yo 15
yo hablé tambien lo llamé: truxelo y proſperará ſu carre-
rá. Llegad à mi oìd eſto, no de principio en encubierto 16
hablé, de hora de ſu ſer, alli yo: y ahora .A. Dios me
embiò y ſu eſpirito. Aſsi dixo .A. tu redemidor ſanto de 17
Iſraél: yo .A. tu Dios enſeñante para aprovechar, enca-
minante por la carrera que andarás. Oxala eſcucháras à 18
mis mandamientos: y fuera como rio tu paz, y tu juſte-
dad como ondas de la mar. Y fuera como arena tu ſimi- 19
ente, y hijos de tus entrañas como ſus pedrezicas: no
ſerá tajado y no ſerá deſtruido ſu nombre delante mi. Sa- 20
lid de Babel, huìd de Caldeos; con voz de cantico denun-
ciad hazed oìr eſto, ſacadlo haſta cabo de la tierra: dezid,
redimiò .A. ſu ſiervo Iahacob. Y no aſedeſcieron, por de- 21
ſierto los llevò, aguas de peña hizo deſtillar à ellos: y hen-
diò peña, y manaron aguas. No paz dixo .A. à los malos. 22

CAP. 49.

OYd iſlas à mi, y eſcuchad naſciones de lexos: .A. de 1
vientre me llamò, de inteſtinos de mi madre, hizo
ementar mi nombre. Y puſo mi boca como eſpada 2
aguda, en ſombra de ſu mano me eſcondiò: y puſome por
ſaeta luſtroſa, en ſu carcax me encubriò. Y dixo à mi, mi 3
ſiervo tu: Iſraél que por ti me glorificaré. Y yo dixe, 4
à vanidad trabajè, vanamente y en vano, mi fuerça ate-
mè: decierto mi juizio con .A., y mi obra con mi
Dios. Y ahora dixo .A. mi formador de vientre, por 5
ſiervo à èl, para tornar Iahacob à èl, y Iſraél no ſe
apañará?: y ſerè honrado en ojos de .A., y mi Dios
fue mi fortaleza. Y dixo, ſi facil de ſer tu à mi ſier- 6
vo, para levantar à tribos de Iahacob, y deſſolacio-
nes de Iſraél para hazer tornar: y dartehe por luz de
gentes; para ſer mi ſalvacion, haſta cabo de la tierra. Aſ- 7
ſi dixo .A. redimien Iſraél ſu Santo, à menoſpreciable
de alma, à abominable de gente, à ſiervo de podeſtan-
tes; Reyes verán y levantarſeán; ſeñores y encorvar-
ſeán: por .A. que fiel, Santo de Iſraél y eſcogiote. Aſ- 8
ſi dixo .A., en hora de voluntad te reſpondi, y en dia
de ſalvacion te ayudè: y guardartehè y darteè por fir-
mamento de pueblo, para levantar tierra, para
hazer heredar heredades deſſolados. Para dezir à 9
preſos, ſalid, à los que en eſcuridad, ſed deſcubier-
tos: ſobre carreras paſcerán, y en todas alturas ſu paſto.
No

10 No enhambrecerán, y no aſedecerán; y no los herirá ſecura
y Sol; por que ſu apiadador los regirá, y ſobre manaderos
11 de aguas los guiará. Y pondré todos mis montes por carrera:
12 y mis calçadas ſerán levantadas. He eſtos de lexos vendrán:
y he eſtos de Septentrion y de Occidente, y eſtos de tierra
13 de Sinim. Cantad cielos, y agradate tierra, y alçad montes
cantico: por que conſoló .A. ſu pueblo, y ſus pobres apia-
14 15 dará. * Y dixo Zion, dexome .A.: y .A. me olvidò. Si olvi-
AFT. DE dará muger ſu niño de apiadar hijo de ſu vientre?: tambien
P.46. 16 eſtos ſe olvidarán, y yo no te olvidaré. He ſobre palmas te
17 eſculpi: tus muros enfrente mi continuo. Apreſurarſeán
tus hijos: tus derrocantes, y tus deſtruìentes, de ti ſaldrán.
18 Alça derredor tus ojos, y vé, todos ellos ſe juntan, vinien à
ti: vivo yo, dicho de .A., que todos ellos como ornamento
19 veſtirás, y ligarloſás (a tu cuello) como novia Que tus de-
ſiertos y tus deſoladuras, y tierra de tu derrocamiento: que
ahora ſerás eſtrechada, por morador, y alexarſeán tus des-
20 hazientes. Aun dirán en tus orejas hijos de tus deshijami-
entos: angoſto à mi el lugar, llega por amor de mi y eſtar-
21 meé. Y dirás en tu coraçon quien pariò à mi à eſtos? y yo
deshijada y ſola: captiva y apartada, y eſtos quien los en-
grandeſciò? he yo remaneſci à mis ſolas, eſtos de dò aqui
22 ellos?. Aſſi dixo .A. Dios he alçaré ſobre gentes mi mano, y
ſobre pueblos levantaré mi pendon: y traerán tus hijos en
23 braço, y tus hijas ſobre hombro ſerán llevadas. Y ſerán Reyes
tus ayos, y ſus ſeñoras tus alechaderas, faces à tierra ſe en-
corvarán à ti, y polvo de tus pies lamerán: y conoſcerás
24 que yo .A.; que no ſe arregiſtarán mis eſperantes. Si ſerá to-
mado de valeroſo prêa?: y ſi captiverio de juſto ſerá eſcapa-
25 do?. Por que aſſi dixo .A., tambien captiverio de barragan
ſerá tomado, y prêa de fuerte ſerá eſcapada: y con tu baraja-
26 dor yo barajaré, y à tus hijos yo ſalvaré. Y haré comer à tus
forçantes à ſu carne, y como de moſto de ſu ſangre ſe em-
borracharán: y conoſcerán toda criatura que yo .A. tu ſal-
vador, y tu redemidor fuerte de Iahacob.

CAP. 50.

1 Aſſi dixo .A. qual eſta carta de quitança de vueſtra mad-
re la qual embie, ò quien de mis acreédores que vendi
à vôs à él?: he por vueſtros delictos fuiſtes vendidos,
2 y por vueſtros rebellos fue embiada vueſtra madre. Por que
vine, y no varon? llamé y no reſpondien? ſi acortando ſe a-
cortò mi mano de redencion? y ſino en mi fuerça para eſca-
par?: he con mi reprehenſion haré ſecar mar, pondré rios de-
ſierto, hederá ſu pexe por que no aguas, y morirá con ſed.
3 4 Veſtiré cielos de negror: y ſaco pondré ſu cobertura. .A.
Dios diò à mi lengua de enſeñados para ſaber ſazonar al laſ-
ſo palabra: hará deſpertar por la mañana, por la mañana,
5 hará deſpertar à mi oreja para oìr como enſeñados. .A. Dios
6 abriò à mi oreja; y yo no rebellé: atras no me torné. Mi cu-
erpo di à hirientes, y mis quixadas à peladores: mis faces no
7 encubri de infamias y ſaliva. Y .A. Dios ayudará à mi, por
tanto no me avergoncé: por tanto puſe mis faces como pe-
8 dernal, y conoſco que no me arregiſtaré. Cercano mi juſti-
ficador quien barajará comigo? paremonos auna: quien
9 poſſeédor de mi juizio allegueſe à mi. He .A. Dios ayudará
à mi, quien él me condenará?: he todos ellos como paño ſe
10 envegecerán; polilla los comerá. Quien en vós temien à .A.
oyèn en voz de ſu ſiervo: el qual anduvo en eſcuridades y
no claridad à él, confie en nombre de .A. y aſufraſe en ſu
11 Dios. He todos vós encendientes fuego, eſparzientes cen-
tellas: andad en luz de vueſtro fuego, y en centellas que en-
cendiſtes; de mi mano fue eſto à vós, en triſteza yazereys.

CAP. 51.

III 1 OYd à mi perſiguientes juſtedad, buſcantes .A.: catad à
peña (de que) fuiſtes tajados, y à horadamiento de
2 poço (donde) fuiſtes arrancados. Catad à Abraham
vueſtro padre, y à Sará la que ſe adoloriò de vós: que uno
3 lo llamé y bendixelo y multipliquelo. Que conſolò .A. Zion,
conſolò todas ſus deſiertas, y puſo ſu deſierto como Eden,
y ſu llanura como huerto de .A.: gozo y alegria ſerá hal-
HAS- 4 lado en ella, manifeſtacion y voz de canto. * Eſcuchad à mi
TA AQUI mi pueblo, y mi nacion à mi eſcuchad: que Ley de co-
migo ſaldrá; y mi juizio à luz de pueblos haré repoſar.
5 Cercana mi juſticia, ſaliò mi ſalvacion, y mis braços
pueblos juzgarán: à mi iſlas eſperarán, y à mi braço
6 eſperarán. Alçad à cielos vueſtros ojos, y catad à
la

י לא ירעבו ולא יצמאו ולא־יכם שרב ושמש כי־מרחמם
11 ינהגם ועל־מבועי מים ינהלם׃ ושמתי כל־הרי לדרך
12 ומסלתי ירמון׃ הנה־אלה מרחוק יבאו והנה־אלה
13 מצפון ומים ואלה מארץ סינים׃ רנו שמים וגילי ארץ
ופצחי קרי יפצחו הרים רנה כי־נחם יהוה עמו ועניו ירחם׃
הפטרת עקב 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני׃
טו התשכח אשה עולה מרחם בן־בטנה גם־אלה
16 תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃ הן על־כפים חקתיך
17 חומתיך נגדי תמיד׃ מהרו בניך מהרסיך ומחריביך
18 ממך יצאו׃ שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־
לך חי־אני נאם־יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים
19 ככלה׃ כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה
כ תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃ עוד יאמרו באזניך בני
21 שכליך צר־לי המקום גשה־לי ואשבה׃ ואמרת בלבבך
מי ילד־לי את־אלה ואני שכולה וגלמודה גלה ׀ וסורה
ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם׃
22 כה־אמר אדני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי
ואל־עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על־
23 כתף תנשאנה׃ והיו מלכים אמניך ושרותיהם
מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו־לך ועפר רגליך ילחכו
וידעת כי־אני יהוה אשר לא־יבשו קוי׃
24 היקח מגבור מלקוח ואם־שבי צדיק ימלט׃
כה כי־כה ׀ אמר יהוה גם־שבי גבור יקח ומלקוח עריץ
ימלט ואת־יריבך אנכי אריב ואת־בניך אנכי אושיע׃
26 והאכלתי את־מוניך את־בשרם וכעסיס דמם ישכרון
וידעו כל־בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
נ א יעקב׃ כה ׀ אמר יהוה אי זה ספר
כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר־
מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
2 שלחה אמכם׃ מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
הקצור קצרה ידי מפדות ואם־אין־בי כח להציל הן
בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם
3 מאין מים ותמת בצמא׃ אלביש שמים קדרות ושק
4 אשים כסותם׃ אדני יהוה נתן לי לשון
למודים לדעת לעות את־יעף דבר יעיר ׀ בבקר בבקר
ה יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃ אדני יהוה פתח־לי אזן
6 ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי׃ גוי נתתי למכים
7 ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק׃ ואדני
יהוה יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן שמתי פני
8 כחלמיש ואדע כי־לא אבוש׃ קרוב מצדיקי מי־יריב
9 אתי נעמדה יחד מי־בעל משפטי יגש אלי׃ הן אדני
יהוה יעזר־לי מי־הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש
י יאכלם׃ מי בכם ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר ׀ הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
11 וישען באלהיו׃ הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו ׀
באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם
לייס ג נא א למעצבה תשכבון׃ שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור חצבתם ואל־מקבת
2 בור נקרתם׃ הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה
3 תחוללכם כי־אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃ כי־
נחם יהוה ציון נחם כל־חרבתיה וישם מדברה כעדן
וערבתה כגן־יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
עד כאן 4 זמרה׃ הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי
האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים
ה ארגיע׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו ואלי איים
6 יקוו ואל־זרעי ייחלון׃ שאו לשמים עיניכם והביטו אל־
הארץ

הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי־שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּבֶּגֶד
תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ־כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה
וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ שִׁמְעוּ אֵלַי יֹדְעֵי 7
צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי בְלִבָּם אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ
וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל־תֵּחָתּוּ׃ כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ וְכַצֶּמֶר 8
יֹאכְלֵם סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדוֹר דּוֹרִים׃
עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי־עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי 9
כִּימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ־הִיא הַמַּחְצֶבֶת
רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ הֲלוֹא אַתְּ־הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם 10
מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי־יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃
וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־ 11
רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃
הפטרת שופטים אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֶמְכֶם מִי־אַתְּ וַתִּירְאִי 12
מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ וַתִּשְׁכַּח יְהוָה 13
עֹשֶׂךָ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ וַתְּפַחֵד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם
מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת
הַמֵּצִיק׃ מִהַר צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ וְלֹא־יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא 14
יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו טו
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ וָאָשִׂם דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ 16
לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה׃
הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלִַם 17
אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קֻבַּעַת כּוֹס
הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃ אֵין־מְנַהֵל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יָלָדָה 18
וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדֵּלָה׃ שְׁתַּיִם הֵנָּה 19
קֹרְאֹתַיִךְ מִי יָנוּד לָךְ הַשֹּׁד וְהַשֶּׁבֶר וְהָרָעָב וְהַחֶרֶב מִי
אֲנַחֲמֵךְ׃ בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת כְּתוֹא כ
מִכְמָר הַמְלֵאִים חֲמַת־יְהוָה גַּעֲרַת אֱלֹהָיִךְ׃ לָכֵן שִׁמְעִי־ 21
נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן׃
כֹּה־אָמַר אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ 22
הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת־כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת־
קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא־תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ עוֹד׃
וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד־מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר־אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעֲבֹרָה 23
וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גֵּוֵךְ וְכַחוּץ לַעֹבְרִים׃ עוּרִי א נב
עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלִַם
עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא־בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃ התפתחי
הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְּׁבִי יְרוּשָׁלִָם הִתְפַּתְּחוּ מוֹסְרֵי 2 קרי
צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה בַּת־צִיּוֹן׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה 3
חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאֵלוּ׃ כִּי כֹה 4
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם יָרַד־עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם
וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ׃ וְעַתָּה מַה־לִּי־פֹה נְאֻם־יְהוָה כִּי־ ה
לֻקַּח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ נְאֻם־יְהוָה וְתָמִיד כָּל־ משלו קרי
הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ׃ לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא 6
כִּי־אֲנִי־הוּא הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃ מַה־נָּאווּ עַל־ 7
הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ
יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל 8
יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃ פִּצְחוּ 9
רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלִָם כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל
יְרוּשָׁלִָם׃ חָשַׂף יְהוָה אֶת־זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל־הַגּוֹיִם 10
וְרָאוּ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל־תִּגָּעוּ צְאוּ 11
מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה׃ כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ 12
וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן כִּי־הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם 13
וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן־מִשְׁחַת 14
מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹאֲרוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃ כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו טו
יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר
לא

la tierra de debaxo, por que cielos como humo ſerán deſhe-
chos, y la tierra como paño ſe envegecerá, y ſus morado-
res aſſi miſmo morirán: y mi ſalvacion para ſiempre ſerá,
y mi juſticia no ſerá quebrantada. Oìd à mi ſabientes juſ-
tedad, pueblo, (que) mi Ley en ſu coraçon: no temays(de) 7
repudio de varon, y de ſus denueſtos no os quebranteis.
Por que como paño los comerá polilla, y como lana los co- 8
merá traça: y mi juſtedad para ſiempre ſerá, y mi ſalva-
cion para generancio de generancios. Deſpiertate, deſpi- 9
ertate, viſtete fortaleza braço de .A., deſpiertate como dias
de antiguedad, (como) generaciones de ſiempres: decier-
to tu él el hazien tajar Egypto, hazien adoloriar culebro.
Decierto tu él el hazien ſecar mar, aguas de abiſmo gran- 10
de: el hazien poner (en) profundinas de mar, carrera para
paſſar redemidos. Y redemidos de .A. tornarán y vendrán 11
(á) Zion con cantico, y alegria perpetua ſobre ſu cabeça:
gozo y alegria alcançarán, huirán anſia y ſuſpiro.*Yo yo ſoy 12 AFT.
vueſtro conſolador: quien tu y temas de varon (que) muere, DE P.48.
y de hijo de hombre (que como) heno ſerá dado. Y olvi- 13
dáſte à .A. tu hazedor, tendien cielos y acimentan tierra,
y eſpavoreciſtete continuo todo el dia delante ſaña del a-
pretador, quando ſe apareja para dañar: y adò ſaña del
apretador?. Apreſſurò captivo para ſer ſuelto: y no morirá 14
à fueſſa, y no faltará ſu pan. Y yo .A. tu Dios, partien la mar, 15
y ſonaron ſus olas: .A. Zebaot ſu nombre. Y puſe mis pa- 16
labras en tu boca, y en ſombra de mi mano te cubri: para
plantar cielos y para acimentar tierra, y para dezir à Zion, 17
mi pueblo tu. Deſpiertate deſpiertate, levantate Jeruſa-
laim, que beviſte de mano de .A. à vaſo de ſu ſaña: à hiez
de vaſo de la ponçoña, beviſte, chupaſte. No guian à el- 18
la, de todos hijos (que) pariò: y no travan por ſu mano;
de todos hijos (que) engrandeſciò. Dos ellas te aconteci- 19
eron, quien ſe adoloriará de ti?: la prêa, y el quebranto, y
la hambre, y la eſpada, (con) quien te conſolaré?. Tus 20
hijos ſe deſmayaron, yazieron en cabeça de todas calles
como buey-ſilveſtre (en) red: los llenos de ſaña de .A. re-
prehenſion de tus Dios. Por tanto oye ahora eſto pobre: 21
y borracha, y no de vino. Aſſi dixo tu Señor .A. y tu 22
Dios barrajará (por) ſu pueblo, he tomé de tu mano à va-
ſo de la ponçoña: à hiez de vaſo de mi ſaña, no añadirás
para beverlo mas. Y ponerloé en mano de tus anſian- 23
tes, que dixeron à tu alma, baxate y paſſaremos: y pu-
ſiſte como tierra tu cuerpo, y como calle à paſſantes.

CAP. 52.

DEſpiertate deſpiertate viſtete tu fortaleza Zion: viſ- 1
te paños de tu hermoſura Jeruſalaim, ciudad de la
ſantidad, que no añadirá venir en ti mas incircun-
ciſo y imundo. Sacudete de polvo, levantate aſſientate 2
Jeruſalaim: ſueltate de atamientos de tu cuello, captiva
hija de Zion. Que aſſi dixo .A., debalde fuiſtes vendi- 3
dos: y no por plata ſereis redemidos. Por que aſſi dixo 4
.A. Dios, à Egypto deſcendiò mi pueblo primero para pe-
regrinar alli: y Aſſúr por nada lo ſobreforçò. Y ahora que 5
à mi aqui dicho de .A.? que fue tomado mi pueblo de-
balde: ſus dominadores hazen aullar dicho de .A., y con-
tinuo todo el dia mi nombre es blaſfemado. Por tanto 6
ſabra my pueblo mi nombre: por tanto en el dia
el eſſe, que yo el hablán heme. Quanto ſe afermo- 7
ſiguaron ſobre los montes pies de albriciador, hazien
oìr paz, albrician bien, hazien oìr ſalvacion: diziè à Zion,
reynò tu Dios. Voz de tus atalayantes alçaron voz, auna 8
cantarán: que ojo por ojo verán en tornar .A. à Zion. Vo- 9
zead cantad auna, deſiertos de Jeruſalaim: que conſolò .A.
ſu pueblo, redemiò Jeruſalaim. Deſcubriò .A. à braço de 10
ſu ſantidad, à ojos de todas las gentes: y verán todos extre-
mos de tierra, à ſalvacion de nueſtro Dios. Apartadvos, 11
apartadvos, ſalid de alli, imundo no toqueis: ſalid de en-
tre ella, ſed limpios llevantes vaſos de .A.. Que no con 12
priſſa ſaldreis, y con huida no andareis: por que andán
delante vós .A., y vueſtro apañador Dios de Iſraél.* 13 HAS-
He proſperará mi ſiervo: ſerá enaltecido, y ſerá enxal- TA AQUI
çado, y ſerá ſublimado mucho. Como ſe maravillaron 14
ſobre ti muchos, aſſi corrupta mas que varon ſu viſta:
y ſu forma mas que hijos de hombre. Aſſi hará hab- 15
lar gentes muchas, ſobre él cerrarán Reyes ſu boca:
que lo que no fue contado à ellos vieron, y lo que
no

no oyeron entendieron.

CAP. 53.

IV 1 QUien creyò à nueſtra oída?:y braço de.A. ſobre quien
2 fue deſcubierto?. Y ſubirá como ramo delante él, y
como raìz de tierra ſeca, no forma à él, y no hermo-
3 ſura: y vimoſlo y no viſta, y codiciarloemos. Menoſprecia-
do y vedado de varones, varon de dolores y uſado à enfer-
medad: y como encubrien faces dél, menoſpreciado y no lo
4 eſtimamos. Decierto nueſtras enfermedades él las llevò, y
nueſtros dolores los ſoportò:ynós lo eſtimamos,llagado he-
5 rido de Dios y afligido. Y él adoloriado por nueſtros rebel-
los, majado por nueſtros delictos: caſtigo de nueſtra paz
6 ſobre él,y por ſu tolondro fue melezinado à nós. Todos nós
como ovejas erramos, cada uno à ſu carrera catamos: y .A.
7 hizo ocurrir en él à pecado de todos nós. Apretado y él afli-
gido, y no abrirá ſu boca, como cordero al degollio es lle-
vado, y como oveja delante ſus traſquilantes emudeciò: y
8 no abrirá ſu boca. De detenimiento y de juizio fue tomado,
y a ſu generacion quien hablará: que fue tajado de tierra de
9 vidas, por rebello de mi pueblo llaga à ellos. Y diò con ma-
los ſu ſepultura, y con rico en ſus muertes: ſobre que no fal-
10 ſedad hizo, y no engaño en ſu boca. Y .A. envoluntò à ma-
jarlo, hizo enfermar, ſi puſiere por emienda ſu alma, verá ſi-
miente, alongará dias: y voluntad de .A. en ſu mano proſ-
11 perará. Por lazeria de ſu alma verá hartarſeá: con ſu ſabidu-
ria juſtificará juſto mi ſiervo à muchos: y ſu delicto él ſopor-
12 tará. Por tanto partiré à él con muchos, y con fuertes parti-
rá deſpojo; por que entregò à muerte ſu alma, y con rebella-
dores fue contado: y él pecado de muchos ſoportò, y por
rebelladores rogará.

CAP. 54.

AFT. 1 CAnta mañera (que) no pariò: alça cantico y alegrate
DEP. 2. (que) no ſe adoloriò, que muchos hijos de deſſolada
Y P. 2 mas que hijos de maridada dixo .A.. Enſancha lu-
49 gar de tu tienda, y cortinas de tus moradas eſtiendan, no te
3 vedes: alarga tus cuerdas,y tus eſtacas enfortece. Que à Me-
ridion y Septentrion fruchiguarás: y tu ſimiente gentes he-
4 redará,y ciudades deſſoladas poblarán. No temas que no te
arregiſtarás, y no te avergüences por que no te repudiarás:
por que regiſto de tus mocedades olvidarás;y repudio de tu
5 viudez no membrarás mas. Que tu marido tu hazedor, .A.
Zebaot ſu nombre: y tu redemidor Santo de Iſraél, Dios de
6 toda la tierra ſerá llamado. Por que como muger dexada y
triſte de eſpirito te llamò .A.: y muger de mocedades quan-
7 do es aborrecida, dixo tu Dios?. Por momento pequeño te
8 dexé: y con piadades grandes te congregaré. Con poco de
ira encubri mis faces momento de ti, y con merced de ſi-
9 empre te apiadaré: dixo tu redemidor .A.. Como dias de
Noah eſto à mi, que(como)juré de no paſſar aguas de Noah
mas ſobre la tierra: aſſi juré de no enſañarme contra ti, ni
HAS- 10 de reprehender en ti. Que los montes ſe tirarán; y los colla-
TA AQUI dos reshuirán: y mi merced de contigo no ſe tirará, y firma-
AFT. 11 mento de mi paz no reshuirá, dixo tu apiadador .A.* Pobre
DE P. 47 tempeſteoſa no fue conſolada: he yo hazien yazer en car-
12 bunculo tus piedras, y acimentartehè en Saphiras. Y pon-
drè de criſtal tus ventanas, y tus portales de piedras de car-
13 bunculo: y todo tu termino de piedras de voluntad. Y to-
dos tus hijos enſeñados de .A.: y multiplicará paz de tus hi-
14 jos. Con juſtedad ſerás compueſta: alexate de ſobrefuerço,
15 que no temerás, y de quebranto que no ſe llegará à ti. He
apañando ſe apañará no de comigo: quien ſe apañáre conti-
16 go, contra ti caerá. He yo crié maeſtro ſoplan en fuego de
carbon, y ſacán vaſo para ſu obra: y yo criè dañador para
17 dañar. Todo vaſo que fuere figurado contra ti, no proſpe-
rará; y toda lengua que ſe levantare contra ti à juizio, con-
denarás: eſta heredad de ſiervos de .A. y ſu juſtedad de co-
migo, dicho de .A..

CAP. 55.

V 1 O Todo ſequioſo, andad à las aguas, y el que no à él pla-
ta: andad comprad y comed; y andad comprad ſin
2 plata y ſin precio, vino y leche. Por que peſays plata
no por pan, y vueſtro trabajo no por hartura: oìd oyendo à
mi, y comed bien, y deleytarſeá en deleyte vueſtra alma.
3 Inclinad vueſtra oreja y andad à mi, oìd y vivirá vueſtra al-
ma: y tajaré à vós firmamento perpetuo, mercedes de Da-
4 vid las fieles. He teſtigo à naciones lo di: Principe, y en-
5 comendán, à naciones. He gente (que) no conoſces lla-
HASTA marás, y gente que no te conoſciéron à ti correrán: por
AQUI .A. tu Dios, y por Santo de Iſraél que te afermoſiguò.*

נג א לא־שמעו התבוננו: מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה
2 על־מי נגלתה: ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה
לא־תאר לו ולא הדר ונראהו ולא־מראה ונחמדהו:
3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר
4 פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו: אכן חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים
ה ומענה: והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר
6 שלומנו עליו ובחברתו נרפא־לנו: כלנו כצאן תעינו
7 איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: נגש
והוא נענה ולא יפתח־פיו כשה לטבח יובל וכרחל
8 לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו: מעצר וממשפט
לקח ואת־דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע
9 עמי נגע למו: ויתן את־רשעים קברו ואת־עשיר במתיו
י על לא־חמס עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה חפץ דכאו
החלי אם־תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים
11 וחפץ יהוה בידו יצלח: מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל:
12 לכן אחלק־לו ברבים ואת־עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו ואת־פשעים נמנה והוא
חטא־רבים נשא ולפשעים יפגיע:

נד א רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא־חלה כי־
2 רבים בני־שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי
מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל־תחשכי
3 האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי: כי־ימין ושמאול
4 תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: אל־
תיראי כי־לא תבושי ואל־תכלמי כי־לא תחפירי כי
בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־
ה עוד: כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
6 ישראל אלהי כל־הארץ יקרא: כי־כאשה עזובה
ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
7 אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך:
8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם
9 רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי־מי נח
זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי־נח עוד על־הארץ כן
י נשבעתי מקצף עליך ומגער־בך: כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא־ימוש וברית
11 שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: עניה
סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
12 ויסדתיך בספירים: ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך
13 לאבני אקדח וכל־גבולך לאבני־חפץ: וכל־בניך למודי
14 יהוה ורב שלום בניך: בצדקה תכונני רחקי מעשק כי־
טו לא תיראי וממחתה כי לא־תקרב אליך: הן גור יגור
16 אפס מאותי מי־גר אתך עליך יפול: הן אנכי בראתי
חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
17 בראתי משחית לחבל: כל־כלי יוצר עליך לא יצלח
וכל־לשון תקום־אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם־יהוה:

נה א הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא־כסף ובלוא מחיר
2 יין וחלב: למה תשקלו־כסף בלוא־לחם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו־טוב ותתענג
3 בדשן נפשכם: הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי
נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד
4 הנאמנים: הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:
ה הן גוי לא־תדע תקרא וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו למען
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:

דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: 6
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל־יהוה 7
וירחמהו ואל־אלהינו כי־ירבה לסלוח: כי לא 8
מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה:
כי־גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם 9
ומחשבתי ממחשבתיכם: כי כאשר ירד הגשם והשלג י
מן־השמים ושמה לא ישוב כי אם־הרוה את־הארץ
והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: כן 11
יהיה דברי אשר יצא מפי לא־ישוב אלי ריקם כי אם־
עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו: כי־ 12
בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה ימחאו־כף: תחת 13
הנעצוץ יעלה ברוש ◦תחת הסרפד יעלה הדס והיה ותחת קרי
ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת: כה א נו
אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי־קרובה ליוס
ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה־ 2
זאת ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל־רע: ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אל־יהוה 3
לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל־יאמר הסריס
הן אני עץ יבש: כי־כה | אמר יהוה 4
לסריסים אשר ישמרו את־שבתותי ובחרו באשר
חפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי ה
יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן־לו אשר לא
יכרת: * ובני הנכר הנלוים על־יהוה 6 ליום
לשרתו ולאהבה את־שם יהוה להיות לו לעבדים כל־
שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: והביאותים 7
אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
וזבחיהם לרצון על־מזבחי כי ביתי בית־תפלה יקרא
לכל־העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל 8
עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חיתו שדי אתיו לאכל 9
כל־חיתו ביער: צפו עורים כלם י צ׳ רבתי צפיו קרי
לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים
שכבים אהבי לנום: והכלבים עזי־נפש לא ידעו 11
שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו
איש לבצעו מקצהו: אתיו אקחה־יין ונסבאה שכר 12 לפלב
והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד: הצדיק אבד ואין א נז
איש שם על־לב ואנשי־חסד נאספים באין מבין כי־
מפני הרעה נאסף הצדיק: יבוא שלום ינוחו על־ 2
משכבותם הלך נכחו: ואתם קרבו 3
הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה: על־מי תתענגו על־ 4
מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא־אתם ילדי־פשע
זרע שקר: הנחמים באלים תחת כל־עץ רענן שחטי ה
הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: בחלקי־נחל 6
חלקך הם הם גורלך גם־להם שפכת נסך העלית
מנחה העל אלה אנחם: על הר־גבה ונשא שמת 7
משכבך גם־שם עלית לזבח זבח: ואחר הדלת 8
והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת
משכבך ותכרת־לך מהם אהבת משכבם יד חזית:
ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי ציריך עד־ 9
מרחוק ותשפילי עד־שאול: ברב דרכך יגעת לא י
אמרת נואש חית ידך מצאת על־כן לא חלית: ואת־ 11
מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא־שמת
על־לבך הלא אני מחשה ומעולם ואותי לא תיראי:
אני אגיד צדקתך ואת־מעשיך ולא יועילוך: בזעקך 12 13
יצילך קבוציך ואת־כלם ישא־רוח יקח הבל והחוסה
בי ינחל־ארץ ויירש הר קדשי: * ואמר סלו־סלו פנו־ 14

דרך

Requerid .A. en ſu ſer hallado : llamadlo en ſu ſer cercano. 6
Dexe malo ſu carrera, y varon de tortura ſus penſamientos: 7
y torne à .A. y apiadarloá, y à nueſtro Dios que muchiguará
para perdonar. Que no mis penſamientos vueſtros penſami- 8
entos, y no vueſtras carreras mis carreras: dicho de .A..
Que aſſi como ſe enalteſcieron cielos mas que tierra: aſſi ſe 9
enaltecieron mis carreras mas que vueſtras carreras, y mis
penſamientos mas que vueſtros penſamientos. Por que aſſi 10
como deſciende la lluvia y la nieve de los cielos, y alli no
torna, mas ſalvo haze hartar à la tierra, y la haze nacer y la
haze hermolleſcer: y dá ſimiente al ſembrán, y pan al co-
mièn. Aſſi ſerá mi palabra que ſaldrá de mi boca, no tornará 11
à mi en vano: mas ſalvo hará lo que envolunté, y proſperará
lo que le embié. Por que con alegria ſaldreis, y con paz ſe- 12
reis llevados: los montes y los collados alçarán delante vós
cantico, y todos arboles del campo batirán palma. Por el 13
eſpino crecerá abeto; y por el cardo crecerá murta: y ſerá à
.A. por nombradía, por ſeñal perpetuo, no ſerá tajado.

CAP. 56.

ASſi dixo .A., guardad juizio y hazed juſticia: por que 1 VI
cercana mi ſalvacion para venir, y mi juſtedad para
deſcubrirſe. Bienaventurado varon (que) hiziere eſ- 2
to, y hijo de hombre (que) travâre por él: guardán Sabat de
profanarlo, y guardán ſu mano de hazer todo mal. Y no di- 3
ga hijo del eſtraño el juntado à .A. por dezir, apartando me
apartará .A., de ſobre ſu pueblo: y no diga el eunucho, he yo
palo ſeco. Que aſſi dixo .A. à los eunuchos que guardaren à 4
mis Sabatot, y eſcogieren en lo que envolunté: y travantes
en mi firmamento. Y daré à ellos en mi caſa, y en mis muros, 5
lugar y nombre, bueno mas que hijos y mas que hijas: nom-
bre perpetuo darè à él, que no ſerá tajada * Y hijos del eſ- 6 VII
traño los juntados à .A. para ſervirlo, y para amar à nombre
de .A., para ſer à él por ſiervos: todo guardan Sabat de pro-
fanarlo, y travantes en mi firmamento. Y traerloshe à mon- 7
te de mi ſantidad, y alegrarloshe en caſa de mi oracion, ſus
alçaciones y ſus ſacrificios por voluntad ſobre mi ara: que
mi caſa, caſa de oracion ſerá llamada à todos los pueblos.
Dicho de .A. Dios, apañán empuxados de Iſraél: aun apaña- 8
ré ſobre él à ſus apañados. Todo animal del campo: venid 9
para comer todo animal de xara. Sus atalayadores ciegos, 10
todos ellos no conoſcieron, todos ellos perros mudos, no
pueden para ladrar: durmientes, yazientes, amantes para
dormir. Y los perros fuertes de animo, no conoſcen hartura, 11
y ellos paſtores no ſupieron entender: todos ellos à ſu carre-
ra cataron; cada uno à ſu cubdicia por ſu cabo. Venid tomaré 12
vino y emborrachemonos de ſizra: y ſerá como eſte, dia de
mañana, grande aventajado mucho.

CAP. 57.

EL juſto ſe perdiò, y no alguno ponien ſobre corraçon: y 1 P.32.
varones de merced acogidos ſin entendien, que por la
maldad fue recogido el juſto. Vendrá (en) paz, repoſa- 2
rán ſobre ſus yazidas: andan eſcuentra él. Y vós llegad aqui 3
hijos de ahorera: ſimiente de fornicador, y (vueſtra madre)
fornicó. Sobre quien vos deleytais, ſobre quien enſanchais 4
boca, alargais lengua?: decierto vós hijos de rebello, ſimien-
te de falſedad. Los callentantes en enzinos debaxo de todo 5
arbol reverdecido: degollantes los hijos en arroyos, debaxo
de reſquicios de las peñas. En guijarros de arroyo tu parte, 6
ellos ellos tu ſuerte: tambien à ellos derramaſte templacion,
alçaſte preſente, ſi ſobre eſtos ſeré conſolado?. Sobre monte 7
alto y enxalçado puſiſte tu yazida: tambien alli ſubiſte para
ſacrificar ſacrificio. Y tras la puerta y el umbral puſiſte tu ſa- 8
humerio: que de comigo te deſcubriſte y ſubiſte, enſanchaſ-
te tu yazida, y tajaſte à ti (pacto) dellos, amaſte ſu yazida
en lugar que viſte. Y preſentaſte al Rey con olio, y multipli- 9
caſte tus conficiones y embiaſte tus menſajeros haſta lexos,
y baxaſtete haſta fueſſa. En muchedumbre de tu carrera tra- 10
bajaſte, no dixiſte fuy desfiuzada: vida de tu mano hallaſte,
por tanto no te enfermaſte. Y de quien te atemorizaſte y te- 11
miſte, que mientes, y à mi no membraſte; no puſiſte ſobre
tu coraçon: decierto yo deſimulán y deſde ſiempre, y à mi
no temiſte. Yo denunciaré tu juſtedad: y à tus obras, y no 12
te aprovecharán. En tu exclamar te eſcapen tus congre- 13
gados, y à todos ellos llevará viento, tomará vanidad: AFT.
y el abrigan en mi heredará tierra, y poſſeerá monte MAN.
de mi ſantidad. * Y dirá acalcead acalcead, eſcombrad 14 KIP.
carrera:

15 carrera: alçad tropieço de carrera de mi pueblo. Por que aſſi
dixo alto y enxalçado, morán para ſiempre, y Santo ſu
nombre; (con) alto y Santo moraré: y con majado y baxo
de eſpirito, para aviviguar eſpirito de baxos, y para avivi-
16 guar coraçon de majados. Que no para ſiempre barajaré, y
no para ſiempre me enſañaré: que eſpirito de delante mi em-
17 bolverá, y almas yo hize. Por delicto de ſu robo me enſañè y
herilo, encubriendo y enſañème: y anduvo rebellador por
18 camino de ſu coraçon. Sus carreras vide y medezinarloè: y
19 guiarloè y pagarè conhortes à él y à ſus alutantes. Crián
habla de labios: paz paz, al lexano y al cercano, dixo .A. y
20 medezinarloè. Y los malos como la mar tempeſteada: que
21 ſoſſegarſe no puede, y empuxan ſus aguas ciena y lodo. No
paz, dixo mi Dios, à los malos. CAP. 58.
1 Llama con garganta, no vedes, como el Sophar alça tu
voz: y denuncia à mi pueblo ſu rebello, y à caſa de Ia-
2 hacob ſu pecado. Y à mi dia, dia, requieren, y ſaber
mis carreras envoluntan: como gente que juſticia hizo, y
juizio de ſu Dios no dexò, demandarmeán juizios de juſti-
3 cia, cercania de Dios envoluntan. Por que ayunamos y no
viſte? afligimos nueſtras almas y no ſabes?: he en dia de vu-
eſtro ayuno hallais voluntad, y todas vueſtras ſuſtancias
4 apretais. He por baraja y contienda ayunais, y para herir con
puño de maldad: no ayuneis como eſte dia, para hazer oìr en
5 el alto vueſtra voz. Si como eſte ſerà ayuno (que) lo eſcogi,
dia de afligir hombre ſu alma?: ſi por opremir como junco ſu
cabeça, y ſaco y ceniza eſtradáre? ſi à eſte llamarás ayuno, y
6 dia de voluntad à .A.?. Decierto eſte ayuno que lo eſcogi,
abriendo ataderos de malicia, ſoltando manojos de yugo: y
embiando quebrantados horros, y todo yugo arrancareis.
7 Decierto deſpedaçando al hambriento tu pan, y pobres va-
gabundos traerás à caſa: quando vieres deſnudo y cubrir-
8 loás, y de tu carne no te encubras. Entonces ſerá partida
como mañana tu luz, y tu medezina aìna hermollecerá: y
9 andará delante ti tu juſticia, honra de .A. te apañará. Enton-
ces llamarás y .A. reſponderá, clamarás y dirá heme: ſi tira-
10 res de entre ti yugo, tender dedo, y hablar tortura. Y ſaca-
res al hambriento tu voluntad, y alma afligida hartares: y eſ-
clareſcerá en la eſcuridad tu luz, y tu tiniebla como ſieſtas.
11 Y guiarteá .A. continuo, y hará hartar en ſecuras tu alma, y
tus hueſſos deleytará; y ſerás como huerto regado, y como
12 manadero de aguas, que no parran ſus aguas. Y fraguarán de
ti diſiertas de ſiempre, cimientos de generacion y genera-
cion levantarás: y ſerá llamado à ti, valladán portillo, ha-
13 zien tornar ſenderos para eſtar. Si hizieres tornar da Sabat
tu pie, (de) hazer tus voluntades en dia de mi ſantidad: y lla-
máres al Sabat deleyte, à Santo de .A. honrado, y honrarloás
de no hazer tus carreras, de no hallar tu voluntad, ni hablar
14 palabra. Entonces ſerás deleytado ſobre .A., y hazertehè
HASTA AQUI II montar ſobre alturas de tierra: y hazertehè comer heredad
de Iahacob tu padre, que dicho de .A. hablò.* CAP. 59.
1 HE no ſe acortó mano de .A. de ſalvar: y no ſe engrave-
2 ciò ſu oreja de oìr. Que ſalvo vueſtros delictos fue-
ron apartantes, entre vós y entre vueſtro Dios: y vu-
3 eſtros pecados hizieron encubrir faces de vós, de oìr. Que
vueſtras palmas fueron imundas en ſangre, y vueſtros dedos
en delicto: vueſtros labios hablaron falſedad, vueſtra len-
4 gua tortura habla. No llamán por juſtedad, y no es juzgado
con verdad: confiando ſobre vaguedad, y hablando vani-
5 dad; concibiendo lazeria, y pariendo tortura. Huevos de
baſiliſco hendieron, y telas de araña texieron: el comien de
ſus huevos morirá, y el apartado ſe henderá (y ſaldrá) bivo-
6 ra. Sus telas no ſerán por paño, y no ſe cubrirán con ſus ob-
ras: ſus hechos, hechos de tortura, y obra de falſedad en ſus
7 palmas. Sus pies para mal corren, y apreſſuran para derra-
mar ſangre inocente: ſus penſamientos penſamientos de
8 tortura, prêa y quebranto en ſus calçadas. Carrera de paz
no conoſcieron, y no juizio en ſus veredas: ſus ſenderos a-
9 torcieron à ellos, todo el piſán en él no ſupo paz. Por tanto
ſe alexò juizio de nós, y no nos alcançará juſticia: eſperamos
por luz, y he eſcuridad, por reſplandores, en tinieblas anda-
10 mos. Palpamos como ciegos pared, y como ſin ojos palpa-
mos: tropeçamos en ſieſtas como noche, en ſepulturas
11 como muertos. Rugimos como oſſos todos nós, y como
palomas gimiendo gemimos: eſperamos por juizio, y
12 no; por ſalvacion, ſe alexó de nós. Que ſe muchigua-
ron nueſtros rebellos eſcuentra ti, y nueſtros pecados
ateſti-

טו דֶּרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃ כִּי כֹה אָמַר
רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־
דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב
16 נִדְכָּאִים׃ כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְּצוֹף כִּי־רוּחַ
17 מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי׃ בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי
18 וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ׃ דְּרָכָיו
רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃
ניב קרי 19 בּוֹרֵא נוב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר
כ יְהוָה וּרְפָאתִיו׃ וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל
21 וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי
נח א לָרְשָׁעִים׃ קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר
הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃
2 וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־
צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־
3 צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃ לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ
נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־
4 עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף
ה רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה
יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן
רֹאשׁוֹ וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן
6 לַיהוָה׃ הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע
הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה
7 תְּנַתֵּקוּ׃ הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא
בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃
8 אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ
9 לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃ אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה
תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע
י וְדַבֶּר־אָוֶן׃ וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח
11 בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד
וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן
12 רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ
חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר
13 פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ
עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ
יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ
יתיר ו׳ 14 וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמוֹתֵי
עד כאן ליום ב אֶרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
נט א הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־יְהוָה מֵהוֹשִׁיעַ וְלֹא־כָבְדָה
2 אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ׃ כִּי אִם־עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵכֶם
לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאותֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ׃
3 כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בַדָּם וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם בֶּעָוֹן שִׂפְתוֹתֵיכֶם
4 דִּבְּרוּ־שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָה תֶהְגֶּה׃ אֵין־קֹרֵא בְצֶדֶק
וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בָּטוֹחַ עַל־תֹּהוּ וְדַבֶּר־שָׁוְא הָרוֹ
ה עָמָל וְהוֹלֵיד אָוֶן׃ בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יֶאֱרֹגוּ
6 הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַזּוּרֶה תִּבָּקַע אֶפְעֶה׃ קוּרֵיהֶם
לֹא־יִהְיוּ לְבֶגֶד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי־
7 אָוֶן וּפֹעַל חָמָס בְּכַפֵּיהֶם׃ רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרֻצוּ וִימַהֲרוּ
לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד וָשֶׁבֶר
8 בִּמְסִלּוֹתָם׃ דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם
נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ לָהֶם כֹּל דֹּרֵךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם׃
9 עַל־כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה
י לָאוֹר וְהִנֵּה־חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת בָּאֲפֵלוֹת נְהַלֵּךְ׃ נְגַשְׁשָׁה
כַעִוְרִים קִיר וּכְאֵין עֵינַיִם נְגַשֵּׁשָׁה כָּשַׁלְנוּ בַצָּהֳרַיִם
11 כַּנֶּשֶׁף בָּאַשְׁמַנִּים כַּמֵּתִים׃ נֶהֱמֶה כַדֻּבִּים כֻּלָּנוּ
וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה נְקַוֶּה לַמִּשְׁפָּט וָאַיִן לִישׁוּעָה
12 רָחֲקָה מִמֶּנּוּ׃ כִּי־רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאותֵינוּ
ענתה

ענתה בנו כי־פשעינו אתנו ועונתינו ידענום :
13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר־עשק
14 וסרה הרו והגו מלב דברי־שקר : והסג אחור משפט
וצדקה מרחוק תעמד כי־כשלה ברחוב אמת ונכחה
טו לא־תוכל לבוא : ותהי האמת נעדרת וסר מרע
16 משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי־אין משפט : וירא
כי־אין איש וישתומם כי־אין מפגיע ותושע לו זרעו
17 וצדקתו היא סמכתהו : וילבש צדקה כשרין וכובע
ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל
18 קנאה : כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול
19 לאיביו לאיים גמול ישלם : וייראו ממערב את־שם
יהוה וממזרח־שמש את־כבודו כי־יבא כנהר צר
כ רוח יהוה נססה בו : ובא לציון גואל ולשבי פשע
21 ביעקב נאם יהוה : ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה
רוחי אשר עליך ודברי אשר־שמתי בפיך לא־ימושו
מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה
ס א ועד־עולם : קומי אורי כי־בא אורך
2 וכבוד יהוה עליך זרח : כי־הנה החשך יכסה־ארץ
וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה :
3 4 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך : שאי סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך בניך מרחוק יבאו
ה ובנתיך על־צד תאמנה : אז תראי ונהרת ופחד ורחב
לבבך כי־יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך :
6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא
7 יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו : כל־צאן
קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על־רצון
8 מזבחי ובית תפארתי אפאר : מי־אלה כעב תעופינה
9 וכיונים אל־ארבתיהם : כי־לי | איים יקוו ואניות
תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך :
י ובנו בני־נכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי
11 הכיתיך וברצוני רחמתיך : ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם
12 נהוגים : כי־הגוי והממלכה אשר לא־יעבדוך יאבדו
13 והגוים חרב יחרבו : כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש
תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי
14 אכבד : והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על־
כפות רגליך כל־מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון
טו קדוש ישראל : תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר
16 ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור : וינקת חלב
גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי־אני יהוה מושיעך
17 וגאלך אביר יעקב : תחת הנחשת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה :
18 לא־ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך
19 וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה : לא־יהיה
לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא־יאיר לך
כ והיה־לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך : לא־
יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה־לך
21 לאור עולם ושלמו ימי אבלך : ועמך כלם צדיקים
22 לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר : מטעי ק'
עד כאן הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה :
כא א רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים
שלחני לחבש לנשברי־לב לקרא לשבוים דרור
2 ולאסורים פקח־קוח : לקרא שנת־רצון ליהוה ויום
נקם

הפטרת כי הבא ליום ג ליום ב כשהפרשי' מחובר'

ateſtiguaran contra nós: que nueſtros rebellos con nós, y
nueſtros delictos los conoſcimos. Rebellando y negando en 13
.A., y tornando de empues nueſtro Dios: hablando ſobrefu-
erço y rebello; concibiendo y hablando de coraçon, palabras
de falſedad. Y fue tornado atras juizio, y juſtedad de lexos 14
eſtuvo: que tropeçó en plaça verdad; y derechedad no podrá
para venir. Y fue la verdad vedada; y apartado de mal (co- 15
mo) deſpojado: y vido .A. y deſplugó en ſus ojos, por que
no juizio. Y vido que no varon, y maravilloſe por que no 16
rogador: y ſalvò à él ſu braço, y ſu juſticia ella lo ſuſtentò. Y 17
viſtioſe juſticia como còta, y capacete de ſalvacion en ſu ca-
beça: y viſtiò paños de vengança (por) veſtidura, y embolvio-
ſe como manto, de zelo. Como ſobre gualardones, como 18
ſobre (vengança) pagará, ſaña à ſus anguſtiadores, gualardon
à ſus enemigos: à iſlas gualardon pagará. Y temerán de Oc- 19
cidente à nombre de .A.; y de naciente del Sol à ſu honra:
quando vendrá como rio anguſtiador, eſpirito de .A. ſe le-
vantará contra él. Y vendrá à Zion redemidor; y à tornan- 20
tes de rebello en Iahacob: dicho de .A.. Y yo eſte mi firma- 21
mento à ellos dixo .A., mi eſpirito que ſobre ti, y mis palab-
ras que puſe en tu boca, no ſe tirarán de tu boca, ni de boca
de tu ſimiente, ni de boca de ſimiente de tu ſimiente, dixo
.A.; de ahora y haſta ſiempre.

CAP. 60.

LEvantate eſclareſce, que vino tu luz: y honra de .A., 1 III-II
ſobre ti reſplandeciò. Que he la eſcuridad cubrirá tier- 2 EST.
ra, y tiniebla (a) naciones: y ſobre ti reſplandecerá .A., y LAS
ſu honra ſobre ti ſerá aparecida. Y andarán gentes à tu luz: y 3 PAR.
Reyes à reſplandor de tu claridad. Alça derredor tus ojos, y 4 JUNT.
vè; todos ellos ſe congregaron, vinieron à ti: tus hijos de le- AFT. DE
xos vendrán, y tus hijas ſobre lado ſerán criadas. Entonces 5 PAR.
verás y correras, y eſpavorecerſeá y enſancharſeá tu coraçon: 50.
por que ſerá buelta ſobre ti muchedumbre de mar, aver de
gentes vendrán à ti. Muchedumbre de camellos te cubrirá, 6
camellitos de Midián y Ephá, todos ellos de Seba vendrán:
oro y encienço cargarán, y loores de .A. albriciarán. Todas 7
ovejas de Kedar ſe congregarán à ti, barvezes de Nebayot
te ſervirán: ſubirán por voluntad (ſobre) mi ara, y caſa de
mi hermoſura afermoſiguaré. Quien eſtas (que) como nuve 8
buelan: y como palomas à ſus ventanas?. Por que à mi yſlas 9
eſperarán, y (como) naves de Tarſis en la primería, para
traer tus hijos de lexos, ſu plata y ſu oro con ellos: por nom-
bre de .A. tu Dios, y por ſanto de Iſraél que te afermoſiguò.
Y fraguarán hijos de eſtrañedad tus muros, y ſus Reyes te 10
ſervirán: por que con mi ſaña te heri, y con mi voluntad te
apiadaré. Y ſerán abiertos tus portales continuo, de dia y 11
de noche no ſerán cerrados: para traer à ti aver de gentes, y
ſus Reyes guiados. Que la gente y el reyno que no te ſirvie- 12
ren ſe deperderán: y las gentes deſertando ſerán deſertadas.
Honra del Lebanòn à ti vendrá, abeto, box y olmo auna: pa- 13
ra afermoſiguar lugar de mi ſantuario, y lugar de mis pies
honraré. Y andarán à ti en opreſſion hijos de tus afligientes; 14
y encorvarſeán cerca plantas de tus pies todos tus enſañan-
tes: y llamarán à ti, ciudad de .A., Zion Santo de Iſraél. Por 15
tu ſer dexada y aborrecida y no paſſan: y ponertehè por lo-
çania de ſiempre, gozo de generacion y generacion. Y ma- 16
marás leche de gentes, y teta de Reyes mamarás: y ſabrás
que yo .A. tu ſalvador, y tu redemidor fuerte de Iahacob.
Por el arambre traeré oro, y por el hierro traere plata, y por 17
los leños arambre, y por las piedras hierro: y pondrè tu tri-
buto paz, y tus apretantes juſticia. No ſerá oìda mas falſedad 18
en tu tierra, prêa y quebranto en tus terminos: y llamarás
ſalvacion tus muros, y tus portales loor. No ſerá à ti mas el 19
Sol por luz de dia, y para claridad la Luna no alumbrará à ti:
y ſerá à ti .A. por luz perpetua, y tu Dios para tu hermoſu-
ra. No ſe pondrá mas tu Sol, y tu Luna no ſerá acogida: que 20
.A. ſerá à ti por luz perpetua, y cumplirſeán dias de tu luto.
Y tu pueblo todos ellos juſtos, para ſiempre heredarán tier- 21
ra: ramo de mis plantas, obra de mis manos para glorificar-
me. El pequeño ſerá por mil, y el menor por gente fuerte: 22 HASTA
yo .A. en ſu hora lo haré apreſſurar. AQUI.

CAP. 61.

ESpirito de .A. Dios ſobre mi: por que ungiò .A. 1
à mi para albriciar à humildes, embiòme para
ſoldar à quebrantados de coraçon, para prego-
nar à captivos alforria, y à atados abrimiento de
carcel. Para llamar año de voluntad à .A., y dia de 2
ven-

vengança à nueſtro Dios: para conſolar todos lutoſos.
3 Para poner à lutoſos de Zion, para dar à ellos hermoſura por
ceniza, olio de gozo por luto, manto de loor por eſpirito
majado: y ſerá llamado à ellos, arboles de la juſtedad; plan-
4 ta de .A. para ſer afermoſiguado. Y fraguarán deſiertos de
antiguedad, deſolamientos primeros levantarán: y renova-
rán ciudades de deſertamiento, deſſolamientos de genera-
5 cion y generacion. Y pararſeán eſtraños, y paſcerán vueſtras
ovejas: y hijos de eſtraño, vueſtros labradores, y vueſtros
6 viñadores. Y vós ſacerdotes de .A. ſereis llamados, miniſ-
tros de nueſtro Dios, ſerá dicho à vós: riqueza de gentes co-
7 mereis, y con ſu honra os enxalçareis. Por vueſtro regiſto
doblado (premio), y verguença cantarán, (en) ſu parte: por
tanto en ſu tierra doblado heredarán, alegria perpetua ſerá
8 a ellos. Que yo .A. amán juizio, aborrecien robo por alça-
cion: y daré ſu obra con verdad, y firmamento de ſiempre
9 tajaré a ellos. Y ſerá ſabida en gentes ſu ſimiente, y ſus hijos
entre los pueblos: todos ſus veyentes los conoſcerán que
AFT. 10 ellos ſimiente (que) bendixo .A.. * Gozando me gozaré en
DE .A., agradarſeá mi alma en mi Dios, que me hizo veſtir pa-
PAR. ños de ſalvacion, manto de juſticia me hizo embolver: como
51 novio engrandecera hermoſura, y como novia ornará ſus
11 ornamentos. Que como tierra ſacará ſu hermollo, y como
huerto ſus ſembraduras hará hermollecer: aſſi .A. Dios, hará
hermollecer juſticia, y loor, eſcuentra todas las gentes.

CAP. 62.

1 POr Zion no callaré, y por Jeruſalaim no ſoſſegaré: haſ-
ta que ſalga como reſplandor ſu juſticia, y ſu ſalvacion
2 como hacha ſe encienda. Y verán gentes tu juſticia, y
todos Reyes tu honra: y ſerá llamado à ti nombre nuevo,
3 que boca de .A lo declarará. Y ſerás corona de hermoſura,
en mano de .A.: y diadema de reyno, en palma de tu Dios.
4 No ſerá dicho à ti mas dexada, y à tu tierra no ſerá dicho mas
deſſolada, por que à ti ſerá llamado mi voluntad en ella, y à
tu tierra maridada: por que envoluntán .A. en ti, y tu tierra
5 ſerá maridada. Como marida mancebo à virgen, te marida-
rán tus hijos: y gozo de novio con novia, (aſſi ſe) gozará ſob-
6 re ti tu Dios. Sobre tus muros Jeruſalaim encomendé guar-
dadores, todo el dia y toda la noche, continuo no callarán:
7 los membrantes à .A., no ſilencio à vós. Y no deis ſilencio à
él: haſta que ordene, y haſta que ponga à Jeruſalaim loor en
8 la tierra. Juró .A. por ſu derecha, y por braço de ſu fortale-
za: ſi daré à tu civera mas comida à tus enemigos, y ſi beve-
9 rán hijos de eſtraño tu moſto, que trabajaſte en él. Mas ſus
apañantes lo comerán, y alabarán à .A.: y ſus juntantes lo
10 beverán, en patios de mi ſantidad. Paſſad, paſſad por porta-
les, eſcombrad carrera del pueblo: calçad calçad la calçada,
11 deſpedread de piedra, alçad pendon ſobre los pueblos. He
.A. hizo oìr à cabo de la tierra, dezid à hija de Zion, he tu ſal-
12 vacion vinién: he ſu precio con él, y ſu obra delante él. Y
llamarán à ellos pueblo de la ſantidad, redemidos de .A.: y
à ti ſerá llamado requerida, ciudad no dexada.

CAP. 63.

IV 1 QUien eſte vinièn de Edóm, teñido de paños de Boz-
ra? eſte hermoſo en ſu veſtido, hazien mover con mu-
chedumbre de ſu fuerça: yo hablán con juſticia, gran-
2 de para ſalvar. Por que bermejo tu veſtido?: y tus paños co-
3 mo piſán en lagar?. Lagar piſé à mi ſolas, y de pueblos no al-
guno comigo, y piſarloshe con mi furor, y rehollarloshè con
mi ſaña: y deſtillará ſu ſangre ſobre mis paños, y todos mis
4 veſtidos enſuziè. Por que dia de vengança en mi coraçon: y
5 año de mis redemidos vinièn. Y caté y no ayudán, y mara-
villeme y no ſuſtentán: y ſalvó à mi mi braço, y mi ſaña ella
6 me ſuſtentò. Y rehollaré pueblos en mi furor, y emborrachar-
loshe con mi ſaña: y harè deſcender à la tierra ſu fortaleza.
7 Mercedes de .A. harè recordar, loores de .A., como ſobre
todo lo que nos gualardonò .A.: y mucho bien à caſa de
Iſraél, que los gualardonò como ſus piedades, y como
8 muchedumbre de ſus mercedes. Y dixo, decierto mi
pueblo ellos, hijos, (que) no mentirán: y fue à ellos por
9 ſalvador. En toda ſu anguſtia à él anguſtia, y angel de
ſus faces los ſalvò, por ſu amor, y con ſu piedad él los re-
HAS- 10 dimiò: y alçòlos y exalçolos todos dias de ſiempre. * Y el-
TA AQUI los rebellaron y atriſtaron à eſpirito de ſu ſantidad: y
11 fue buelto à ellos por enemigo, él peleò contra ellos. Y
membró dias de antiguedad de Moſeh ſu pueblo: adò

3 נקם לאלהינו לנחם כל־אבלים: לשום לאבלי ציון
לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק
4 מטע יהוה להתפאר: ובנו חרבות עולם שממות
ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור:
ה ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם:
6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם
7 חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו: תחת בשתכם
משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו
8 שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה אהב משפט
שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם
9 אכרות להם: ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך
העמים כל־ראיהם יכירום כי הם זרע ברך
יהוה:
10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי הפטרת נצבים
ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה
11 כליה: כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח
כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל־הגוים:
סב א למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד־
2 יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער: וראו גוים
צדקך וכל־מלכים כבודך וקרא לך שם חדש
3 אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד־
4 יהוה וצנוף מלוכה בכף־אלהיך: לא־יאמר לך עוד וצניף קרי
עזובה ולארצך לא־יאמר עוד שממה כי לך יקרא
חפצי־בה ולארצך בעולה כי־חפץ יהוה בך וארצך
ה תבעל: כי־יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש
6 חתן על־כלה ישיש עליך אלהיך: על־חומתיך
ירושלם הפקדתי שמרים כל־היום וכל־הלילה תמיד
7 לא יחשו המזכירים את־יהוה אל־דמי לכם: ואל־
תתנו דמי לו עד־יכונן ועד־ישים את־ירושלם תהלה
8 בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם־אתן את־
דגנך עוד מאכל לאיביך ואם־ישתו בני־נכר תירושך
9 אשר יגעת בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את־יהוה
ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי:
10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על־
11 העמים: הנה יהוה השמיע אל־קצה הארץ
אמרו לבת־ציון הנה ישעך בא הנה שכרו
12 אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם־הקדש גאולי
יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:
סג א מי־זה בא מאדום חמוץ בגדים ליום ד
מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר
2 בצדקה רב להושיע: מדוע אדם ללבושך ובגדיך
3 כדרך בגת: פורה דרכתי לבדי ומעמים אין־איש אתי
ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על־בגדי וכל־
4 מלבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה:
ה ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי
6 וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם
7 בחמתי ואוריד לארץ נצחם: חסדי יהוה
אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר־גמלנו יהוה ורב־
טוב לבית ישראל אשר־גמלם כרחמיו וכרב חסדיו:
8 ויאמר אך־עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
9 בכל־צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו לו קרי
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל־ימי עולם: * עד כאן
10 והמה מרו ועצבו את־רוח קדשו ויהפך להם לאויב
11 הוא נלחם־בם: ויזכר ימי־עולם משה עמו איה
המעלם

המעלם מים את רעה צאנו איה השם בקרבו את־רוח
12 קדשו׃ מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים
13 מפניהם לעשות לו שם עולם׃ מוליכם בתהמות כסוס
14 במדבר לא יכשלו׃ כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה
טו תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת׃ הבט
משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך
16 וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃ כי־אתה
אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה
17 יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃ למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
18 שבטי נחלתך׃ למצער ירשו עם־קדשך צרינו בוססו
19 מקדשך׃ היינו מעולם לא־משלת בם לא־נקרא שמך
עליהם לוא־קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃
סד א כקדח אש המסים מים תבעה־אש להודיע שמך לצריך
2 מפניך גוים ירגזו׃ בעשותך נוראות לא נקוה ירדת
3 מפניך הרים נזלו׃ ומעולם לא־שמעו לא האזינו עין
4 לא־ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה־לו׃ פגעת
את־שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן־אתה קצפת
ה ונחטא בהם עולם ונושע׃ ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל־צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח
6 ישאנו׃ ואין־קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי־
7 הסתרת פניך ממנו ותמוגגנו ביד־עוננו׃ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך
8 כלנו׃ אל־תקצף יהוה עד־מאד ואל־לעד תזכר עון
9 הן הבט־נא עמך כלנו׃ ערי קדשך היו מדבר ציון
י מדבר היתה ירושלם שממה׃ בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל־מחמדינו
11 היה לחרבה׃ העל־אלה תתאפק יהוה תחשה ותעננו
סה א עד־מאד׃ נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי
ליוס ה לייס ג ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל־גוי לא־קרא בשמי׃
בשהפרשי מחוברין 2 פרשתי ידי כל־היום אל־עם סורר ההלכים הדרך לא־
3 טוב אחר מחשבתיהם׃ העם המכעסים אתי על־פני
4 תמיד זבחים בגנות ומקטרים על־הלבנים׃ הישבים
ומרק קרי בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק
ה פגלים כליהם׃ האמרים קרב אליך אל־תגש־בי כי
6 קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל־היום׃ הנה
כתובה לפני לא אחשה כי אם־שלמתי ושלמתי על־
7 חיקם׃ עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על־ההרים ועל־הגבעות חרפוני ומדתי
אל קרי 8 פעלתם ראשנה על־חיקם׃ כה ׀ אמר
יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל־
תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי
9 השחית הכל׃ והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש
י הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו־שמה׃ והיה השרון
לנוה־צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני׃
11 ואתם עזבי יהוה השכחים את־הר קדשי הערכים לגד
12 שלחן והממלאים למני ממסך׃ ומניתי אתכם לחרב
וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי
ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא־חפצתי
בחרתם׃
13 לכן כה־אמר ׀ אדני יהוה הנה עבדי ׀ יאכלו
ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו
14 הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו׃ הנה עבדי
ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר
טו רוח תילילו׃ והנחתם שמכם לשבועה לבחירי
16 והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר׃ אשר

המתברך

el que los hizo ſubir de mar, con paſtor de ſus ovejas? adò
el ponièn entre él, à eſpirito de ſu ſantidad?. Llevân à dere- 12
cha de Moſeh, braço de ſu hermoſura: partièn aguas delante
ellos, para hazer à él nombre perpetuo?. Hizolos andar por 13
abiſmos: como cavallo por deſierto, no tropeçaron. Como 14
quatropêa en vega deſciende, (aſſi) eſpirito de .A. lo guiò:
aſſi guiaſte tu pueblo, para hazer à ti nombre de hermoſura.
Cata de cielos y vè, de morada de tu ſantidad, y tu hermoſu- 15
ra: adò tu zelo y tu valentia, rugido de tus entrañas y tus
piedades, para mi ſe refrenaron. Por que tu nueſtro padre; 16
que Abraham no nos ſupo, y Iſraél no nos conoſcio: tu .A.
nueſtro padre, nueſtro redemidor, de ſiempre tu nombre.
Por que nos hazes errar. .A. de tus carreras? endureciſte nu- 17
eſtro coraçon de tu temor: tornate por tus ſiervos, tribos de
tu heredad. Por poco (tiempo) heredaron pueblo de tu ſan- 18
tidad: nueſtros anguſtiadores rehollaron tu ſantuario. Fui- 19
mos de ſiempre no podeſtaſte en ellos, no fue llamado tu
nombre ſobre ellos: ſi rompiſte cielos deſcendiſte, delante
ti montes eſtillaron.

CAP. 64.

Como encender fuego de deſleiduras, (a) aguas 1
haze hervir fuego, para hazer ſaber tu nombre à
tus anguſtiadores: delante ti gentes ſe eſtremece-
rán. En tu hazer temeroſidades (que) no eſperamos: 2
deſcendiſte, delante ti montes eſtillaron. Y de ſiempre 3
no oyeron no eſcucharon: ojo no vido Dios ſalvo tu,
(que aſſi) haga al eſperan à él. Encontraſte à gozoſo y 4
hazien juſtedad, en tus carreras te membrarán: he tu en-
ſañaſte y pecamos; en ellos de ſiempre, y fuimos ſalvos.
Y fuimos como imundo todos nós, y como paño de ſuzie- 5
dades todas nueſtras juſtedades: y caìmos como hoja todos
nós, y nueſtros delictos como viento nos llevaron. Y no lla- 6
mán en tu nombre, deſpertanſe para travar en ti: por que en-
cubriſte tus faces de nós; y deſleiſtenos por nueſtros delictos.
Y ahora .A., nueſtro padre tu: nós el barro, y tu nueſtro for- 7
mador, y obra de tus manos todos nós. No te enſañes .A. 8
haſta mucho, y no para ſiempre miembres delicto: he cata a-
hora, tu pueblo todos nós. Ciudades de tu ſantidad fueron 9
deſierto: Zion deſierto fue, Jeruſalaim deſſoladura. Caſa de 10
nueſtra ſantidad, y nueſtra hermoſura (en) que te alabaron
nueſtros padres, fue por ardedura de fuego: y toda nueſtra
codicia fue por deſtruicion. Si ſobre eſto te detendrás .A.?: 11
callarás y afligirnoshas haſta mucho?.

CAP. 65.

Fuì requerido de los que no preguntaron, fuy hallado 1 V-III
de los que no me buſcaron: dixe, heme heme, à gente EST.
no llamada en mi nombre. Eſpandi mis manos todo el 2 LAS
dia à pueblo rebellador: los andantes por carrera no buena, PAR.
empues ſus penſamientos. El pueblo los hazientes enſañar 3 JUNT.
à mi ſobre mis faces continuo: ſacrificantes en los huertos, y
ſahumantes ſobre los adobes. Los eſtantes en ſepulturas, y 4
en yermos manen: los comientes carne del puerco, y caldo
de imundicias (en) ſus vaſos. Los dizientes, detente à ti, no 5
te llegues à mi, que me ſantifiqué mas que tu: eſtos (ſon) hu-
mo en mi nariz, fuego encendien todo el dia. He eſcripto 6
delante mi: no callaré ſalvo ſi pagaré, y pagaré ſobre ſu ſeño.
Vueſtros delictos y delictos de vueſtros padres auna dixo 7
.A., que ſahumaron ſobre los montes, y ſobre los collados me
repudiaron: y mediré ſu obra primero a ſu ſeño. Aſſi 8
dixo .A. como es hallado el moſto en el razimo y dirá (algu-
no) no lo dañes que bendicion en él: aſſi haré por mis ſier-
vos por no dañar el todo. Y ſacaré de Iahacob ſimiente, y de 9
Jeudá heredán mis montes: y heredarlaán mis eſcogidos, y
mis ſiervos morarán alli. Y ſerá la llanura por morada de 10
ovejas, y valle de Achòr por yazida de vacas: para mi pueb-
lo, que me requerieron. Y vós dexantes .A., los olvidantes 11
à monte de mi ſantidad: los ordenantes à Jupiter meſa, y los
hinchientes al cuento (de los Planetas) de templacion. Y 12
contaré à vós à la eſpada, y todos vós al degollío os arrodil-
lareis, por que llamé, y no reſpondiſtes, hablé y no oìſtes: y
hiziſtes el mal en mis ojos, y en lo que no envolunté eſcogiſ-
tes. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, he mis ſiervos comerán, y 13
vós os enhambrecereis, he mis ſiervos beverán y vós os aſe-
decereis: he mis ſiervos ſe alegrarán y vós os regiſtareis. He 14
mis ſiervos cantarán por alegria de coraçon: y vós eſclamareis
de dolor de coraçon, y de quebranto de eſpirito aullareis. Y 15
dexareis vueſtro nombre por juramento à mis eſcogidos, y
matarteá .A. Dios: y à ſus ſiervos llamará nombre otro. Que 16

el

el que ſe bendixére en la tierra, ſe bendezirá en el Dios ver-
dadero; y el jurán en la tierra, jurará en el Dios verdade-
ro: que ſe olvidaron las anguſtias las primeras, y que fue-
17 ron encubiertas de mis ojos. Que he yo crián cielos nue-
vos, y tierra nueva: y no ſerán membradas las primeras, y
18 no ſubirán ſobre coraçon. Que ſalvo agozadvos y agradad-
vos haſta ſiempre, que yo crián: por que hè yo crián à Je-
19 ruſalaim agrado, y ſu pueblo gozo. Y agradarmehè en Je-
ruſalaim, y agozarmehè en mi pueblo: y no ſerá oìda en el-
20 la mas; voz de lloro, y voz de exclamacion. No ſerá de alli
mas (à la ſepultura) pequeño de dias, y viejo, que no cum-
pla a ſus dias: mas el moço de edad de cien años morirá, y el
21 pecador de edad de cien años ſerá maldito. Y fraguarán ca-
22 ſas, y eſtarán: y plantarán viñas, y comerán ſu fruto. No
edificarán, y otro morará, no plantarán y otro comerá:
mas como dias del arbol, dias de mi pueblo, y obra de ſus
23 manos, envegecerán mis eſcogidos. No trabajarán à vani-
dad, y no engendrarán para turbacion: mas ſimiente de
24 benditos de .A. ellos, y ſus hijos con ellos. Y ſerá antes
(que) llamen, y yo reſponderé: aun ellos hablantes, y yo
25 oiré. Lobo y cordero paſcerán como uno, y leon como
vaca comerá paja, y ſerpiente polvo ſu pan: no emalecerán
y no dañarán, en todo monte de mi ſantidad, dixo .A..

CAP. 66.

VI 1 ASſi dixo .A., los cielos mi ſilla, y la tierra eſtrado de
AFT. DE mis pies: qual eſta caſa que fraguareis para mi, y
SAB. 2 qual eſte lugar de mi holgança ?. Y à todos eſtos mi
YROS mano hizo, y fueron todos eſtos dicho de .A.: y à eſte ca-
HODEZ. taré, à pobre y majado de eſpirito, y eſtremecièn ſobre
3 mi palabra. Degollán el buey (como) hirien varon, ſacri-
ficán el carnero (como) decervigán perro, alçán preſente
(como) ſangre de puerco, ſahumán encienço (como) pre-
ſentán tortura: tambien ellos eſcogieron en ſus carréras, y
4 en ſus contaminaciones ſu alma envoluntó. Tambien yo
eſcogeré en ſus obras (daños) y ſus miedos traeré à ellos,
por que llamé y no reſpondien, hablé y no oyeron: y hizie-
ron el mal en mis ojos, y en lo que no envolunté eſcogie-
5 ron. Oìd palabra de .A. los eſtremecientes por ſu palabra:
dixeron vueſtros hermanos, vueſtros odiantes, vueſtros
alexantes, por mi nombre ſe honra .A.; y veremos en vueſ-
6 tra alegria, y ellos ſe regiſtarán. Voz de ſonido de ciudad,
voz de templo: voz de .A., pagán gualardon à ſus enemi-
7 gos. En antes que ſe adoloriaſſe pariò: en antes que vi-
8 nieſſe dolor à ella, y pariò macho. Quien oyó como eſto ?
quien vido como eſtos? ſi ſe adoloriará tierra en dia uno ? ſi
ſerá parida gente vez una ?: por que ſe adoloriò tambien pa-
9 riò Zion à ſus hijos. Si yo hago aſſentar, y no hago parir
dize .A. ?: ſi yo el hazien engendrar y detendrè, dixo tu
10 Dios ?. Alegradvos con Jeruſalaim, y agradadvos con ella
todos ſus amantes: agozadvos con ella gozo, todos los
11 alutantes ſobre ella. Por que mameis y os harteis, de teta de
ſus conſuelos: por que chupeis y os deleiteis de claridad
VII- 12 de ſu honra. * Por que aſſi dixo .A., he yo tendien à ella
IV EST. como rio paz, y como arroyo ondean, honra de gentes, y
LAS mamareis: ſobre lado ſereis llevados, y ſobre rodillas ſe-
PAR. 13 reis ſolazados. Como varon que ſu madre lo conſuela: aſſi
JUNT. 14 yo os conſolaré, y en Jeruſalaim ſereis conſolados. Y ve-
reis y agozarſeá vueſtro coraçon, y vueſtros hueſſos como
hermollo floreſceran: y ſerá conoſcido poder de .A. con
15 ſus ſiervos, y enſañarſeá contra ſus enemigos. Por que he
.A. en fuego vendrá, y como torvellino ſus quatreguas:
para tornar con ſaña ſu furor, y ſu reprehenſion en flamas
16 de fuego. Por que con fuego .A. ſerá juez, y con ſu eſpada
(juzgará) toda criatura: y muchiguarſeán matados de .A..
17 Los que ſantifican y los que ſe limpian en los huertos, em-
pues una (alberca) en medio, comientes carne del puerco,
y la immundicia, y el raton: auna ſerán tajados dicho de
18 .A.. Y yo (ſerè con) ſus obras, y ſus penſamientos, vini-
endo (el tiempo) para apañar à todas las gentes, y los len-
19 guajes: y vendrán y verán à mi honra. Y pondré en ellos
ſeñal, y embiaré dellos eſcapadizos à las gentes, Tharſis,
Pul, y Lud, tirantes arco, Tubal, y Grecia: las yſlas las
lexanas, que no oyeron mi oìda, y no vieron à mi honra,
20 y denunciarán à mi honra en las gentes. Y traerán à to-
dos vueſtros hermanos de todas las gentes, (por) preſente

המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות
17 וכי נסתרו מעיני: כי־הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה
18 על־לב: כי־אם־שישו וגילו עדי־עד אשר אני בורא
19 כי הנני בורא את־ירושלם גילה ועמה משוש: וגלתי
בירושלם וששתי בעמי ולא־ישמע בה עוד קול בכי
כ וקול זעקה: לא־יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר
לא־ימלא את־ימיו כי הנער בן־מאה שנה ימות
21 והחוטא בן־מאה שנה יקלל: ובנו בתים וישבו
22 ונטעו כרמים ואכלו פרים: לא יבנו ואחר ישב לא
יטעו ואחר יאכל כי־כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם
23 יבלו בחירי: לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי
24 זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: והיה טרם
כה יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: זאב
וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל־תבן ונחש
עפר לחמו לא־ירעו ולא־ישחיתו בכל־הר
סו א קדשי אמר יהוה: כה
ליום ו הפטרת שבת וראש חדש
אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־
זה בית אשר תבנו־לי ואי־זה מקום מנוחתי:
2 ואת־כל־אלה ידי עשתה ויהיו כל־אלה נאם־
יהוה ואל־זה אביט אל־עני ונכה־רוח וחרד על־דברי:
3 שוחט השור מכה־איש זובח השה ערף כלב מעלה
מנחה דם־חזיר מזכיר לבנה מברך און גם־המה
4 בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: גם־אני
אבחר בתעלוליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי
ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר
ה לא־חפצתי בחרו: שמעו דבר־יהוה
החרדים אל־דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם
למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו:
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול
7 לאיביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה
8 והמליטה זכר: מי־שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל
ארץ ביום אחד אם־יולד גוי פעם אחת כי־חלה גם־
9 ילדה ציון את־בניה: האני אשביר ולא אוליד יאמר
יהוה אם־אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך:
י שמחו את־ירושלם וגילו בה כל־אהביה
שישו אתה משוש כל־המתאבלים עליה:
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו
12 והתענגתם מזיז כבודה: * כי־כה
ליום ז ליום ד כשהפרשי׳ מחוברין
אמר יהוה הנני נטה־אליה כנהר שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על־צד תנשאו ועל־ברכים
13 תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
14 ובירושלם תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם
כדשא תפרחנה ונודעה יד־יהוה את־עבדיו וזעם את־
טו איביו: כי־הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו
16 להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי־אש: כי באש יהוה
נשפט ובחרבו את־כל־בשר ורבו חללי יהוה:
17 המתקדשים והמטהרים אל־הגנות אחר אחד בתוך אחת
אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם־
18 יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את־
19 כל־הגוים והלשנות ובאו וראו את־כבודי: ושמתי בהם
אות ושלחתי מהם פליטים אל־הגוים תרשיש פול ולוד
משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא־שמעו
כ את־שמעי ולא־ראו את־כבודי והגידו את־כבודי
בגוים: והביאו את־כל־אחיכם מכל־הגוים מנחה

לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת
עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלִַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
21 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם־מֵהֶם
22 אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם
הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי
23 נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ
בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת
24 לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים
בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן
לְכָל־בָּשָׂר׃ והיה מדי חדש

סכום הפסוקים של ישעיה אלף ומאתים ותשעים וחמשה׳ בריח ניחח
ארצה אתכם סימן׳ וחציו׳ כי אם שם אדיר יי לנו׳ וסדריו
כו׳ והיה יי למלך על כל הארץ סימן׃

חזק ונתחזק

ירמיה

א

לפ״לג
א הפטרת ואלה שמו׳ וגם הפטרת ראשי המטות

דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
2 בַּעֲנָתוֹת בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן׃ אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה
אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה
3 שָׁנָה לְמָלְכוֹ׃ וַיְהִי בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלִַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי׃
4 ה ו׳ יתירה וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בְּטֶרֶם אֶצּוֹרְךָ בַבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ
וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃
6 וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי־נַעַר
7 אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל־כָּל־
8 אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֲךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ תְּדַבֵּר׃ אַל־
9 תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי
י דְבָרַי בְּפִיךָ׃ רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ ׀ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־
הַמַּמְלָכוֹת לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת
11 וְלִנְטוֹעַ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־
12 אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי־שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי
לַעֲשֹׂתוֹ׃
13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה
וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל כָּל־
טו יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי ׀ הִנְנִי קֹרֵא לְכָל־מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת
צָפוֹנָה נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח ׀ שַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל־חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה׃
16 וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי
17 וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה
תֶּאְזֹר מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי
18 אֲצַוֶּךָּ אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אֲחִתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃ וַאֲנִי הִנֵּה
נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל וּלְחֹמוֹת נְחֹשֶׁת
עַל־כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם
19 הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יוּכְלוּ לָךְ כִּי־אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־
יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃

ב

2 א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי
ליום ב׳ כשהפס׳ מחוברין יְרוּשָׁלִַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ
אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
3 זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתֹה כָּל־
אכליו

à .A. en cavallos y en carroça, y en andas, y en mu-
los, y en camellos, à monte de mi ſantidad Jeruſalaim,
dixo .A.: como traen hijos de Iſraél al preſente, en vaſo
limpio à caſa de .A.. Y tambien dellos tomaré para los 21
Sacerdotes para los Levìtas, dixo .A.. Aſſi como los cielos 22
los nuevos, y la tierra la nueva que yo hazien, eſtantes
delante mi dicho de .A.: aſſi eſtará vueſtra ſimiente, y
vueſtro nombre. Y ſerá de mes en ſu mes, y de Sabath 23
en ſu Sabath: vendrá toda criatura, para encorvarſe de-
lante mi, dixo .A.. Y ſaldrán y verán, en cuerpos de 24
los varones, los rebellantes en mi: que ſu guſano no mo-
rirá, y ſu fuego no ſe apagará, y ſerán menoſprecio de
toda criatura.

Y ſerá de mes en ſu mes, y de Sabath en ſu Sabath: vendrá toda criatura, para encorvarſe delante mi, dixo .A..

Numero de los Paſukim del libro de Jeſaya. 1295.

YRMEYA.

CAP. I.

PAlabras de Yrmeyáu, hijo de Hilkiyáu: de 1 P. 33
los Sacerdotes que en Anatot, en tierra de AFT. DE
Binyamin. Que fue Prophecia de .A. à él, en 2 P. 13.
dias de Joſiyáu hijo de Amón Rey de Jeu- Y 42.
dá: en treze años à ſu reynar. Y fue en 3
dias de Jeoyakim hijo de Joſiáu Rey de Jeu-
dá; haſta fin de onze años, à *Zidkiyáu* hijo de Joſiyáu
Rey de Jeudá: haſta captivarſe Jeruſalaim, en el mes el quin-
to. Y fue Prophecia de .A. à mi, por dezir. En antes que 4 5
te formaſſe en el vientre te conoſci, y en antes que ſalieſ-
ſes de vulva te ſantifiqué: Propheta à las gentes te di. Y 6
dixe, Ah ah .A. Dios, he no ſé hablar: por que moço
yo. Y dixo .A. à mi, no digas moço yo: por que à to- 7
do lo que te embiaré andarás, y a todo lo que te enco-
mendaré hablaràs. No temas delante ellos: que contigo 8
yo para eſcaparte, dicho de .A.. Y tendiò .A. à ſu ma- 9
no, y toçò ſobre mi boca: y dixo .A. à mi, he di mis
palabras en tu boca. Vè te enſeñoreé el dia el eſte: ſobre 10
las gentes, y ſobre los reynos, para arrancar, y para ren-
dir, y para deperder, y para derrocar: para fraguar, y
para plantar. Y fue Prophecia de .A. à mi por dezir; que 11
tu veyèn Yrmeyáu?: y dixe, vara de almendro yo ve-
yèn. Y dixo .A. à mi, aboniguaſte para ver: por que 12
apreſſurán yo ſobre mi palabra, para hazerla. Y fue Prophe- 13
cia de .A. à mi ſegunda vez por dezir, que tu veyèn?: y
dixe, olla herviente yo veyèn, y ſus faces de parte de Sep-
tentrion. Y dixo .A. à mi: de Septentrion empeçará el 14
mal, ſobre todos moradores de la tierra. Por que he yo 15
llamán, à todos linages de reynos de Septentrion, dicho
de .A.: y vendrán y pondrán cada uno ſu ſilla, à entrada
de portales de Jeruſalaim, y ſobre todas ſus cercas der-
redor, y ſobre todas ciudades de Jeudá. Y hablaré mis 16
juizios con ellos, ſobre toda ſu maldad: que me dexaron,
y ſahumaron à dioſes otros, y encorvaronſe à obras de
ſus manos. Y tu ceñirás tus lomos, y levantarteás y 17
hablarás à ellos, à todo lo que yo te encomendáre: no
temas delante ellos, por que no te quebránte delante
dellos. Y yo he te di oy por ciudad encaſtillada, y por 18
pilar de hierro, y por cercas de arambre, ſobre toda la
tierra: à Reyes de Jeudá, à ſus ſeñores, à ſus Sacerdo-
tes, y à pueblo de la tierra. Y pelearán contigo, y no 19
podrán à ti: por que contigo yo, dicho de .A., para
eſcaparte.

CAP. 2.

YFue Prophecia de .A. à mi, por dezir: Anda y 1 2 II-
pregonarás en orejas de Jeruſalaim por dezir, V EST.
aſſi dixo .A.; membré à ti merced de tus LAS
mocedades, amor de tus deſpoſorios: (en) tu andar PAR.
empues mi en el deſierto, en tierra no ſembrada. San- 3 JUNT.
tidad Iſraél à .A., principio de ſu renuevo: todos
ſus

ſus conſumientes ſerán culpados, mal vendrá à ellos, di-
HAS- 4 cho de .A.. * Oìd palabra de .A. caſa de Iahacob: y todos
TA 5 linages, de caſa de Iſraél. Aſſi dixo .A., que hallaron vueſ-
AQUI tros padres en mi de tortura, por que ſe alexaron de cerca
AFT. 6 mi?: y anduvieron empues la nada y anularonſe. Y no
DE P. 43 dixeron adò .A., el hazien ſubir à nós de tierra de Egypto?:
el hazien andar à nós en el deſierto, por tierra deſierta y
deſſolada, por tierra ſeca y tenebroſa; por tierra que no
7 paſſó por ella varon, y no moró hombre alli?. Y truxe à
vós à tierra del Karmel, para comer ſu fruto y ſu bondad:
y veniſtes y imundaſtes à mi tierra, y mi heredad puſiſtes
8 por abominacion. Los Sacerdotes no dixeron, adò .A.;
y travantes la Ley no me conoſcieron, y los paſtores re-
bellaron contra mi: y los Prophetas prophetizaron en el
Báal, y empues (los que) no aprovechan anduvieron.
9 Por tanto aun barajaré con vós, dicho de .A.: y con hijos
10 de vueſtros hijos barajaré. Que paſſad yſlas de los Ki-
tim, y ved; y à Kedár embiad y conſiderad mucho: y
11 ved ſi fue como eſto?. Si trocò gente Dios, y ellos no
12 Dios: y mi pueblo trocò ſu honra, ſin provecho. Deſſo-
ladvos cielos por eſto: y tempeſtead, deſertadvos mu-
13 cho, dicho de .A.. Que dos maldades hizo mi pueblo: à
mi dexaron, manadero de aguas manantes, para tajar
para ſi ciſternas, ciſternas quebradas, que no ſoſtienen
14 las aguas. Si ſiervo Iſraél? ſi nacido de caſa él?: por que
15 fue por prêa?. Sobre él bramaron caudillos, dieron ſu
voz: y puſieron ſu tierra por deſſolacion, ſus ciudades
16 fueron deſertadas ſin morador. Tambien hijos de Noph, y
17 Tahpanhes; te quebrantarán meollera. Decierto eſto ha-
ze à ti: tu dexar à .A. tu Dios, en hora que te hazia an-
18 dar, por la carrera. Y ahora, que à ti por carrera de Egyp-
to, para bever aguas de Nilo?: y que à ti por carrera de
19 Aſſúr, para bever aguas de rio?. Caſtigarteá tu maldad,
y tus porfias te reprehenderán, y conoſce y vè, quanto ma-
lo y amargo, tu dexar à .A. tu Dios: y no mi temor à ti,
20 dicho de .A. Dios Zebaot. Que de ſiempre quebré tu yu-
go, arranqué tus ataderos, y dixiſte, no paſſaré (tus en-
comendanças): mas ſobre todo collado alto, y debaxo
21 de todo arbol reverdecido, tu te movias errada. Y yo te
planté (como) ſarmiento (bueno), todo él ſimiente de
verdad: y como fuiſte buelta à mi, ſarmientos de la vid eſ-
22 traña?. Aun que te laves en greda, y muchigues à ti xa-
bon: es ſeñalado tu delicto delante mi, dicho de .A.
23 Dios. Como dizes, no ſoy imunda, empues los ìdolos
no anduvè? vè tu carrera en el valle, conoſce lo que hi-
24 ziſte: dromedaria ligera, arrodeán ſus carreras. (Como)
Zebro abezado de deſierto, con deſſeo de ſu alma ſorviò
viento, de ſu ocaſion quien lo hará tornar?: todos ſus
25 buſcantes no ſe laſſarán, en ſu mes la hallarán. Veda tu
pie de deſcalçamiento, y tu garganta de ſed: y dixiſte
fuy desfiuzado, no que ſalvo amè eſtraños, y empues el-
26 los andaré. Como regiſto de ladron quando es hallado,
aſſi ſe regiſtaron caſa de Iſraél: ellos, ſus Reyes, ſus ſe-
27 ñores, y ſus Sacerdotes, y ſus Prophetas. Dizientes al
leño, mi padre tu, y à la piedra tu nos engendraſte, que
bolvieron à mi cerviz y no faces: y en hora de ſu mal
28 dizen, levantate y ſalvanos. Y adò tus dioſes que hiziſ-
te à ti, levantenſe ſi te ſalvarán en hora de tu mal?: por
HAS- 29 que cuento de tus ciudades, fueron tus dioſes Jeudá. * Por
TA AQUI que barajays comigo!: todos vós rebellaſtes en mi, dicho
30 de .A.. En vano herì à vueſtros hijos, caſtiguerio no to-
maron: atemò vueſtra eſpada à vueſtros Prophetas, como
31 leon dañador. O generacion! vós ved palabra de .A.; ſi
deſierto fuy à Iſraél, ſi tierra tenebroſa?: por que dixe-
32 ron mi pueblo podeſtamos, no vendremos mas à ti. Si
olvida virgen ſu ornamento, novia ſus ſartas?: y mi pueb-
33 lo me olvidaron, dias ſin cuento. Por que aboniguas tu
carrera, para buſcar amor?: por tanto tambien à las mal-
34 dades, abezaſte a tus carreras. Tambien en tus faldas fue-
ron hallados, ſangre de almas de deſſeoſos inocentes: no
en horadamiento los hallé, que por todas eſtas (yo te
35 reprehendo). Y dixiſte por que fuy inocente, cierto
tornoſe ſu furor de mi: he yo ſeré en juizio contigo; por
36 tu dezir, no pequé. Por que andas mucho, por demu-
dar tu carrera: tambien de Egypto te regiſtarás, co-
37 mo te regiſtaſte de Aſſúr. Tambien de con eſte ſaldrás,

עד כאן אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם־יהוה:
הפטרת מסעי 4 שמעו דבר־יהוה בית יעקב וכל־משפחות
ה בית ישראל: כה | אמר יהוה מה־מצאו אבותיכם בי
6 עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: ולא
אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך
אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא־עבר בה איש ולא־ישב אדם שם:
7 ואביא אתכם אל־ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה
ותבאו ותטמאו את־ארצי ונחלתי שמתם לתועבה:
8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני
והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא־
9 יועלו הלכו: לכן עד אריב אתכם נאם־יהוה ואת־בני
י בניכם אריב: כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו
11 והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: ההימיר גוי
אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא
12 יועיל: שמו שמים על־זאת ושערו חרבו מאד נאם־
13 יהוה: כי־שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור | מים
חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא־
14 יכלו המים: העבד ישראל אם־יליד בית הוא מדוע
טו היה לבז: עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו
נצתו ק׳ ותחפנח ק׳ 16 לשמה עריו נצתה מבלי ישב: גם־בני־נף ותחפנס
17 ירעוך קדקד: הלוא־זאת תעשה־לך עזבך את־יהוה
18 אלהיך בעת מוליכך בדרך: ועתה מה־לך לדרך
מצרים לשתות מי שחור ומה־לך לדרך אשור לשתות
19 מי נהר: תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי
כי־רע ומר עזבך את־יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך
כ נאם־אדני יהוה צבאות: כי מעולם שברתי עלך
אעבוד קרי נתקתי מוסרותיך ותאמרי לא אעבור כי על־כל־גבעה
21 גבהה ותחת כל־עץ רענן את צעה זנה: ואנכי
נטעתיך שורק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי
22 הגפן נכריה: כי אם־תכבסי בנתר ותרבי־לך ברית
23 נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: איך תאמרי לא
נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא
24 דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: פרה | למד
נפשה קרי מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל־
כה מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה: מנעי רגלך מיחף
וגרונך קרי וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי־אהבתי זרים
26 ואחריהם אלך: כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית
ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם:
27 ילדתנו קרי אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי־פנו אלי
ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו:
28 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם־יושיעוך
בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך
ע״ב יהודה:
ל 29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם־יהוה: לשוא
הכיתי את־בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם
31 נביאיכם כאריה משחית: הדור אתם ראו דבר־יהוה
המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו
32 עמי רדנו לוא־נבוא עוד אליך: התשכח בתולה עדיה
33 כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: מה־תיטבי
למדת קרי דרכך לבקש אהבה לכן גם את־הרעות למדתי את־
34 דרכיך: גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים
לה לא־במחתרת מצאתים כי על־כל־אלה: ותאמרי כי
נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על־אמרך
36 לא חטאתי: מה־תזלי מאד לשנות את־דרכך גם
37 ממצרים תבשי כאשר בשת מאשור: גם מאת זה תצאי

וְיָדַיִךְ עַל־רֹאשֵׁךְ כִּי־מָאַס יְהֹוָה בְּמִבְטַחַיִךְ וְלֹא תַצְלִיחִי
לָהֶם׃ לֵאמֹר הֵן יְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָלְכָה מֵאִתּוֹ
א ג וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר הֲיָשׁוּב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חָנוֹף תֶּחֱנַף
הָאָרֶץ הַהִיא וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי נְאֻם־יְהֹוָה׃
שְׂאִי־עֵינַיִךְ עַל־שְׁפָיִם וּרְאִי אֵיפֹה לֹא שֻׁגַּלְתְּ עַל־דְּרָכִים
2 יָשַׁבְתְּ לָהֶם כַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתַּחֲנִיפִי אֶרֶץ בִּזְנוּתַיִךְ
3 וּבְרָעָתֵךְ׃ וַיִּמָּנְעוּ רְבִבִים וּמַלְקוֹשׁ לוֹא הָיָה וּמֵצַח אִשָּׁה
זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם׃ הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאת לִי
4 אָבִי אַלּוּף נְעֻרַי אָתָּה׃ הֲיִנְטֹר לְעוֹלָם אִם־יִשְׁמֹר
5 לָנֶצַח הִנֵּה דִבַּרְתִּי וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָל׃
6 וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הֲרָאִיתָ
אֲשֶׁר עָשְׂתָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל הֹלְכָה הִיא עַל־כָּל־הַר
7 גָּבֹהַ וְאֶל־תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַתִּזְנִי־שָׁם׃ וָאֹמַר אַחֲרֵי
עֲשׂוֹתָהּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֵלַי תָּשׁוּב וְלֹא־שָׁבָה וַתִּרְאֶה
8 בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה׃ וָאֵרֶא כִּי עַל־כָּל־אֹדוֹת אֲשֶׁר
נִאֲפָה מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ וָאֶתֵּן אֶת־סֵפֶר
כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָרְאָה בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ וַתֵּלֶךְ
9 וַתִּזֶן גַּם־הִיא׃ וְהָיָה מִקֹּל זְנוּתָהּ וַתֶּחֱנַף אֶת־הָאָרֶץ
10 וַתִּנְאַף אֶת־הָאֶבֶן וְאֶת־הָעֵץ׃ וְגַם־בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה
אֵלַי בָּגוֹדָה אֲחוֹתָהּ יְהוּדָה בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשֶׁקֶר
11 נְאֻם־יְהֹוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֵלַי צִדְּקָה
12 נַפְשָׁהּ מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל מִבֹּגֵדָה יְהוּדָה׃ הָלֹךְ וְקָרָאתָ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צָפוֹנָה וְאָמַרְתָּ שׁוּבָה מְשֻׁבָה
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהֹוָה לוֹא־אַפִּיל פָּנַי בָּכֶם כִּי־חָסִיד אֲנִי
13 נְאֻם־יְהֹוָה לֹא אֶטּוֹר לְעוֹלָם׃ אַךְ דְּעִי עֲוֹנֵךְ כִּי בַּיהֹוָה
אֱלֹהַיִךְ פָּשָׁעַתְּ וַתְּפַזְּרִי אֶת־דְּרָכַיִךְ לַזָּרִים תַּחַת כָּל־עֵץ
14 רַעֲנָן וּבְקוֹלִי לֹא־שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהֹוָה׃ שׁוּבוּ בָנִים
שׁוֹבָבִים נְאֻם־יְהֹוָה כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם וְלָקַחְתִּי
אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם
15 צִיּוֹן׃ וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כְּלִבִּי וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה
16 וְהַשְׂכֵּיל׃ וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵמָּה
נְאֻם־יְהֹוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית־יְהֹוָה וְלֹא יַעֲלֶה
17 עַל־לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ־בוֹ וְלֹא יִפְקֹדוּ וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד׃ בָּעֵת
הַהִיא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַםִ כִּסֵּא יְהֹוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָל־
הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהֹוָה לִירוּשָׁלָםִ וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי
18 שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע׃ בַּיָּמִים
הָהֵמָּה יֵלְכוּ בֵית־יְהוּדָה עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחְדָּו
מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃
19 וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אֲשִׁיתֵךְ בַּבָּנִים וְאֶתֶּן־לָךְ אֶרֶץ
חֶמְדָּה נַחֲלַת צְבִי צִבְאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תִּקְרְאִי־לִי
20 וּמֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבִי׃ אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן
21 בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהֹוָה׃ קוֹל עַל־שְׁפָיִים
נִשְׁמָע בְּכִי תַחֲנוּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֶעֱווּ אֶת־דַּרְכָּם
22 שָׁכְחוּ אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבָבִים
אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנְנוּ אָתָנוּ לָךְ כִּי אַתָּה יְהֹוָה
23 אֱלֹהֵינוּ׃ אָכֵן לַשֶּׁקֶר מִגְּבָעוֹת הָמוֹן הָרִים אָכֵן
24 בַּיהֹוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃ וְהַבֹּשֶׁת
אָכְלָה אֶת־יְגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם
25 וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁכְּבָה
בְּבָשְׁתֵּנוּ וּתְכַסֵּנוּ כְּלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהֹוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ
אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ
ד א בְּקוֹל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהֹוָה
אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא תָנוּד׃
2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהֹוָה בֶּאֱמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ
בוֹ גוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃
3 כִּי־כֹה אָמַר יְהֹוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלַםִ נִירוּ
לָכֶם

y tus manos ſobre tu cabeça: por que aborreciò .A. en
tus conſianças, y no proſperarás por ellas.

CAP. 3.

POr dezir ſi embiáre varon à ſu muger, y anduviere 1 III
de con él, y fueré à varon otro, ſi ſe tornará à ella
mas? decierto falſando falſará la tierra la eſſa: y tu
fornicaſte (con) amigos muchos, y tornate à mi dicho
de .A.. Alça tus ojos ſobre alturas y vè, adò 2
aqui no fuiſte yazida? ſobre carreras eſtuviſte à ellos,
como alarbe en deſierto: y hiziſte falſar la tierra, por
tus fornicaciones y por tu maldad. Y vedaronſe lluvias, 3
y tardia no fue: y frente de muger errada fue à ti, no
quiſiſte ſer avergonçada. Decierto de ahora, devieras lla-
mar à mi mi padre: marido de mis mocedades tu. Si 4
odiará para ſiempre, ſi guardará (delito) para ſiempre: 5
he hablaſte y hiziſte las maldades, y pudiſte. Y dixo
.A. à mi en dias de Joſiyáu el Rey, ſi viſte lo que hizo 6
porfióſa Iſraél?: andán ella ſobre todo monte alto, y de-
baxo de todo arbol reverdecido, y errò alli. Y dixe em-
pues ſu hazer à todos eſtos, á mi tornará y no ſe tornò: 7
y vió falſaria ſu hermana Jeudá. Y vide que por todas 8
cauſas que fornicò porfioſa Iſraél, embièla y di à carta
de ſus divorcios à ella: y no temiò falſaria Jeudá ſu
hermana, y anduvo y errò tambien ella. Y fue de fa-
cilidad de ſu yerro, y hizo falſar à la tierra: y fornicò 9
con la piedra y con el leño. Y tambien con todo eſto, 10
no ſe tornò à mi falſaria ſu hermana Jeudá, con todo
ſu coraçon: mas ſalvo con falſedad, dicho de .A.. Y
dixo .A. à mi juſtificò ſu alma porfioſa Iſraél: mas que 11
falſaria Jeudá. Anda y pregonarás à las palabras las eſ- 12
tas al Septentrion, y dirás, tornate porfioſa Iſraél dicho
de .A., no harè caer mis ìras en vós: por que bue-
no yo dicho de .A., no guardaré (odio) para ſiempre.
Decierto conoſce tu delicto que en .A. tu Dios rebellaſ- 13
te: y eſparziſte tus carreras à eſtraños, debaxo de todo
arbol reverdecido, y en mi voz no oìſtes dicho de .A..
Tornad hijos porfioſos, dicho de .A.; que yo enſeñorea- 14
ré en vós: y tomaré à vós uno de ciudad, y dos de li-
nage, y traeré à vós à Zion. Y daré à vós paſtores 15
como mi coraçon: y apaſcentarán à vós, de ſabiduria
y entendimiento. Y ſerá quando os muchiguardes, y 16
fruchiguardes en la tierra, en los dias los eſſos, dicho de
.A.; no dirán mas Arca de firmamento de .A., y no ſubirá
ſobre coraçon: y no mencionarán à ella, y no membra-
rán, y no ſerá hecho mas. En la hora la eſſa llamarán 17
à Jeruſalaim, ſilla de .A., y juntarſeán à ella todas las
gentes por nombre de .A., à Jeruſalaim: y no andaran
mas, tras apetito de ſu coraçon el malo. En los dias 18
los eſſos, andarán caſa de Jeudá con caſa de Iſraél: y
vendrán auna de tierra de Septentrion, ſobre la tierra
que hize heredar à vueſtros padres. Y yo dixe, como 19
te pondré en hijos, y daré à ti tierra cubdicable; here-
dad deſſeable, fonſados de gentes: y dixe, mi padre
llamarás à mi, y de empues mi no te tornarás. Como 20
falſa muger en ſu marido: aſſi falſaſtes en mi; caſa de Iſ-
raél, dicho de .A.. Voz ſobre alturas fue oìda, lloro de 21
rogativas de hijos de Iſraél: por que atorcieron a ſu car-
rera, olvidaron à .A. ſu Dios. Tornad hijos porfioſos, 22
medezinaré vueſtras porfias: he nós venimos à ti, por
que tu .A. nueſtro Dios. Decierto en vano de collados 23
de muchedumbre de montes (eſperamos): decierto en
.A. nueſtro Dios, ſalvacion de Iſraél. Y el Báal atemò 24
à trabajo de nueſtros padres de nueſtra mocedad: à ſus
ovejas, y à ſus vacas, à ſus hijos, y à ſus hijas. Ja- 25
zemos en nueſtro regiſto, y cubrenos nueſtra infamia;
por que à .A. nueſtro Dios pecamos, nós y nueſtros
padres, deſde nueſtra mocedad, y haſta el dia el eſte:
y no oìmos, en voz de .A. nueſtro Dios.

CAP. 4.

SI te tornares Iſraél dicho de .A. à mi, repoſarás: 1 IV-VI
y ſi tirares tus abominaciones de delante mi, y EST.
no te eſmoverás. Y jurarás vivo .A., con 2 LAS
verdad, con juizio, y con juſticia: y bendezir- PAR.
ſeán en él gentes, y en él ſe alabarán. Por que aſſi 3 JUNT.
dixo .A., à varon de Jeudá y de Jeruſalaim, barvechad
à

4 à vós barvecho: y no ſembreis ſobre eſpinos. Circuncidad-
vos à .A., y tirad prepucios de vueſtro coraçon, varon de
Jeudá y moradores de Jeruſalaim: por que no ſalga como
fuego mi ſaña, y encenderſeá y no apagán, por maldad de
5 vueſtras obras. Denunciad en Jeudá, y en Jeruſalaim hazed
oìr; y dezid, tañed Sophar en la tierra: pregonad, juntad-
vos, y dezid, congregadvos, y vengamos, à ciudades de la
6 encaſtilladura. Alçad pendon en Zion, congregadvos no
os detengais: por que mal yo trayèn de Septentrion, y queb-
7 ranto grande. Subiò leon de ſu ramada, y dañador de gen-
tes ſe movió, ſalió de ſu lugar: para poner tu tierra por deſ-
8 ſoladura, tus ciudades ſerán deſertadas ſin morador. Sobre
eſto ceñid ſacos, endechad y aullad: por que no ſe tornò ira
9 de furor de .A. de nós. Y ſerá en el dia el eſſe dicho de .A.;
perderſeá coraçon del Rey, y coraçon de los ſeñores:
y ſerán atonitos los Sacerdotes, y los Prophetas ſe ma-
10 raviliarán. Y dixe, ah ah .A. Dios, decierto ſomba-
yendo ſombaiſte al pueblo el eſte, y à Jeruſalaim por
11 dezir: paz ſerá à vós, y llegò eſpada haſta la alma. En
la hora la eſſa, ſerá dicho al pueblo el eſte y à Jeruſa-
laim, viento ſeco (en) alturas en el deſierto, carrera de
hija de mi pueblo: no para aventar y no para limpiar:
12 Viento fuerte deſtos vendrá à mi: ahora tambien yo habla-
13 ré juizios con ellos. He como nuves ſubirá, y como torvelli-
no ſus carroças; aligeraronſe mas que aguilas ſus cavallos:
14 guay de nós! que fuimos preados. Lava de maldad tu cora-
çon Jeruſalaim, para que ſeas ſalva: haſta quando harás ma-
15 nir entre ti, penſamientos de tu tortura?. Por que voz de-
nuncián de Dan: y hazièn oìr perverſidad, de monte de
16 Ephráim. Hazed membrar à las gentes, he hazed oìr
ſobre Jeruſalaim, encaſtilladores vinientes de tierra la
17 lexana: y darán ſobre ciudades de Jeudá ſu voz. Co-
mo guardadores de campos, fueron ſobre ella derredor:
18 por que contra mi rebellò dicho de .A.. Tus carreras
y tus obras hizieron eſtas à ti: eſta tu maldad quanto
19 amarga, por que llegò haſta tu coraçon. Mis entrañas,
mis entrañas adoloriaré, telas de mi coraçon, ruge por mi
mi coraçon, no callaré: por que voz de Sophar oyò mi alma,
20 aublacion de pelêa. Quebranto ſobre quebranto fue llama-
do, por que fue preada toda la tierra: de ſubito fueron prea-
21 das mis tiendas, (en) momento mis cortinas. Haſta quan-
22 do veré pendon: oìré voz de Sophar. Por que loco mi pueb-
lo, à mi no conoſcieron, hijos ignorantes ellos, y no enten-
didos ellos: ſabios ellos para maleficiar, y para beneficiar no
23 ſupieron. Vi la tierra, y he vazia y vaga: y à los cielos, y no
24 ſu luz. Vi los montes, y he temblantes: y todos los collados,
25 fueron dañados. Vi, y he no el hombre: y toda ave de los
26 cielos bolaron. Vi, y he el Karmel (como) el deſierto: y to-
das ſus ciudades fueron deſertadas delante .A., delante ira
27 de ſu furor. Por que aſſi dixo .A., deſſolada ſerá toda la tierra:
28 y fin no harè. Por eſto ſe aſſolará la tierra, y enegrecerſeán
los cielos de arriba: por que hablé penſé; y no me arrepenti,
29 y no tornaré dél. De voz de cavallero y tiran (con) arco,
huyèn toda la ciudad, entraron en eſpeſſuras, y en peñas ſu-
bieron: toda la ciudad dexada, y no morán en ellas alguno.
30 Y tu preada que harás? aun que te viſtes con grana, aun que
te ornas de ornamento de oro, aun que alcoholas con alco-
hòl tus ojos? à vanidad te afermoſiguas: aborrecieron en ti
31 deſſeantes, tu alma buſcan. Por que voz como de parturi-
ente oì, anguſtia como de primeriza; voz de hija de Zion
gemirá, eſpanderá ſus palmas: (diziendo) ay ahora à de mi!
que ſe enflaqueciò mi alma, por los matadores.

C A P. 5.

V 1 EStendenvos por calles de Jeruſalaim, y ved ahora y
ſabed y buſcad en ſus plaças, ſi hallareys varon, ſi
ay hazièn juizio, buſcán verdad: y perdonaré à el-
2 la. Y ſi vivo .A. dixeren: decierto à falſedad juran.
3 .A. tus ojos decierto à firmeza, heriſte à ellos y no ſe
adoloriaron; atemaſtelos no quiſieron tomar caſtiguerio:
enfortecieron ſus faces mas que peña, no quiſieron para
4 tornar. Y yo dixe, decierto mendigos ellos: enloque-
cieronſe que no ſupieron carrera de A., juizio de ſu
5 Dios. Andaré à mi à los grandes y hablaré con ellos,
por que ellos conoſcieron carrera de .A., juizio de ſu
Dios: decierto ellos auna rompieron yugo, arrancaron

ata-

4 לכם ניר ואל־תזרעו אל־קוצים: המלו ליהוה והסרו
ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן
תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע
ה מעלליכם: הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו
תקעו קרי ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה
6 אל־ערי המבצר: שאו־נס ציונה העיזו אל־תעמדו כי
7 רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך
8 לשמה עריך תצינה מאין יושב: על־זאת חגרו שקים
9 ספדו והילילו כי לא־שב חרון אף־יהוה ממנו: והיה
ביום־ההוא נאם־יהוה יאבד לב־המלך ולב השרים
י ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו: ואמר אהה ׀ אדני
יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר
11 שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד־הנפש: בעת ההיא
יאמר לעם־הזה ולירושלם רוח צח שפים במדבר דרך
12 בת־עמי לוא לזרות ולוא להבר: רוח מלא מאלה
13 יבוא לי עתה גם־אני אדבר משפטים אותם: הנה ׀
14 כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו
טו אוי לנו כי שדדנו: כבסי מרעה לבך ירושלם למען
16 תושעי עד־מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: כי קול
מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: הזכירו לגוים הנה
17 השמיעו על־ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו
18 על־ערי יהודה קולם: כשמרי שדי היו עליה מסביב כי־
19 אתי מרתה נאם־יהוה: דרכך ומעלליך עשו אלה לך
זאת רעתך כי מר כי נגע עד־לבך: מעי ׀
אחולה ק׳ מעי ׀ אוחולה קירות לבי הומה־לי לבי לא אחריש כי קול
שמעת כ׳ כ שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה: שבר על־שבר
נקרא כי־שדדה כל־הארץ פתאם שדדו אהלי רגע
21 יריעתי: עד־מתי אראה־נס אשמעה קול שופר:
22 כי ׀ אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה
ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא
23 ידעו: ראיתי את־הארץ והנה־תהו ובהו ואל־השמים
24 ואין אורם: ראיתי ההרים והנה רעשים וכל־הגבעות
כה התקלקלו: ראיתי והנה אין האדם וכל־עוף השמים
26 נדדו: ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל־עריו נתצו
מפני יהוה מפני חרון אפו:
27 כי־כה אמר יהוה שממה תהיה כל־הארץ וכלה לא
אעשה:
28 על־זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל
על כי־דברתי זמתי ולא נחמתי ולא־אשוב
ממנה:
29 מקול פרש ורמה קשת ברחת כל־העיר באו בעבים
ובכפים קרי ל ובכפים עלו כל־העיר עזובה ואין־יושב בהן איש: ואתי
שדוד מה־תעשי כי־תלבשי שני כי־תעדי עדי־זהב כי־
תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו־בך עגבים
31 נפשך יבקשו: כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה
קול בת־ציון תתיפח תפרש כפיה אוי־נא לי כי־עיפה
ה נפשי להרגים:
שוטטו בחוצות ירושלם וראו־
נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם־תמצאו איש אם־יש
עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: ואם חי־יהוה
3 יאמרו לכן לשקר ישבעו: יהוה עיניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא־חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו
4 פניהם מסלע מאנו לשוב: ואני אמרתי אך־דלים הם
ה נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: אלכה
לי אל־הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו
מוסרות

6 מוסרות: על־כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם
נמר שקד על־עריהם כל־היוצא מהנה יטרף כי רבו
7 פשעיהם עצמו משבותיהם: אי לזאת אסלוח־לך אסלח ק
בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו
8 ובית זונה יתגודדו: סוסים מוזנים משכים היו איש אל
9 אשת רעהו יצהלו: העל־אלה לוא־אפקד נאם־יהוה מיזנים ק
ואם בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי:
10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל־תעשו
11 הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה: כי בגוד בגדו
12 בי בית ישראל ובית יהודה נאם־יהוה: כחשו ביהוה
ויאמרו לוא־הוא ולא־תבוא עלינו רעה וחרב ורעב
13 לוא נראה: והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה
14 יעשה להם: לכן כה־אמר יהוה אלהי
צבאות יען דברכם את־הדבר הזה הנני נתן דברי
15 בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: הנני מביא
עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם־יהוה גוי איתן
הוא גוי מעולם הוא גוי לא־תדע לשנו ולא תשמע
16 17 מה־ידבר: אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ואכל
קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה
18 בטח בהנה בחרב: וגם בימים ההמה נאם־יהוה לא־
19 אעשה אתכם כלה: והיה כי תאמרו תחת מה עשה
יהוה אלהינו לנו את־כל־אלה ואמרת אליהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו
20 זרים בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית
21 יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר: שמעו־נא זאת עם־
סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא
22 ישמעו: האותי לא־תיראו נאם־יהוה אם מפני לא
תחילו אשר־שמתי חול גבול לים חק־עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
23 24 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: ולוא־אמרו
בלבבם נירא נא את־יהוה אלהינו הנתן גשם יורה ויורה קרי
ומלקוש בעתו שבעת חקות קציר ישמר־לנו:
25 עונותיכם הטו־אלה וחטאותיכם מנעו הטוב
26 מכם: כי־נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים
27 הציבו משחית אנשים ילכדו: ככלוב מלא
עוף כן בתיהם מלאים מרמה על־כן גדלו ויעשירו:
28 שמנו עשתו גם עברו דברי־רע דין לא־דנו דין יתום
29 ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: העל־אלה לא־
אפקד נאם־יהוה אם בגוי אשר־כזה לא תתנקם
נפשי:
30 31 שמה ושערורה נהיתה בארץ: הנבאים נבאו
בשקר והכהנים ירדו על־ידיהם ועמי אהבו כן
ו 1 ומה־תעשו לאחריתה: העזו בני בנימן מקרב
ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל־בית הכרם שאו
2 משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: הנוה
3 והמענגה דמיתי בת־ציון: אליה יבאו רעים ועדריהם
4 תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את־ידו: קדשו
עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי־פנה
5 היום כי־ינטו צללי־ערב: קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
6 ארמנותיה: כי כה אמר יהוה צבאות
כרתו עצה ושפכו על־ירושלם סללה היא העיר הפקד
7 כלה עשק בקרבה: כהקיר בור מימיה כן הקרה בור ק
רעתה חמס ושד ישמע בה על־פני תמיד חלי ומכה:
8 הוסרי ירושלם פן־תקע נפשי ממך פן־אשימך שממה
ארץ לוא נושבה:

בה

ataderos (de la Ley). Por tanto los hiriò leon de boſ-
que, lobo de deſiertos los prearà, tigre continuán ſob- 6
re ſus ciudades; todo el ſalièn dellas ſerá arrebatado: por
que ſe muchiguaron ſus rebellos, enfortecieronſe ſus por-
fias. Como por eſto perdonaré à ti? tus hijos me dexa- 7
ron, y juraron por lo que no Dios: y harté à ellos y forni-
caron, y (en) caſa de errada ſe juntavan. (Como) Caval- 8
los armados de madrugada eran: cada uno por muger de
ſu compañero ſe alegravan. Si por eſtas no executaré, 9
dicho de .A.?: y ſi en gente que como eſta, no ſe vengará
mi alma?. Subid en ſus muros y dañad, y ſin no hagais: 10
quitad ſus almenas, que no de .A. ellas. Por que fal- 11
ſando falſaron en mi, caſa de Iſraél y caſa de Jeudá, dicho
de .A.. Negaron en .A. y dixeron, no él: y no vendrá 12
ſobre nós mal, y eſpada y hambre no veremos. Y los 13
Prophetas (falſos) ſerán por viento, y palabra (de ver-
dad) no en ellos: aſſi ſerá hecho à ellos. Por tanto aſſi 14
dixo .A. Dios Zebaot, por vueſtro hablar, à la palabra la
eſta: he yo dan mis palabras en tu boca por fuego, y el
pueblo el eſte (por) leños, y quemarlosha. He yo trayèn 15
ſobre vós gente de lexos, caſa de Iſraél, dicho de .A.: gen-
te fuerte ella, gente de antiguedad ella, gente que no ſab-
ras ſu lenguaje, y no entenderás lo que hablàre. Su car- 16
cax como ſepultura abierta: todos ellos esforcados. Y co- 17
merá tu ſegada y tu pan, atemarán tus hijos y tus hijas;
comerá tus ovejas y tus vacas, comerá tu vid y tu higue-
ra: derrocará ciudades de tus encaſtilladuras, que tu en-
fiuzán en ellas, con eſpada. Y tambien en los dias los eſſos, 18
dicho de .A.: no haré con vós fin. Y ſerá quando dixer- 19
des por que hizo .A. nueſtro Dios à nós a todas eſtas?: y
dirás à ellos, aſſi como dexaſtes à mi, y ſerviſtes dioſes
de eſtrañedad en vueſtra tierra, aſſi ſervireys eſtraños, en
tierra que no vueſtra. Denunciad eſto en caſa de Iahacob; 20
y hazedlo oìr en Jeudá por dezir. Oìd ahora eſto, pueblo 21
loco y ſin ſeſo: ojos à ellos y no ven, orejas à ellos y no
oyen. Si à mi no temereys dicho de .A.? ſi delante de 22
mi no vos eſpavorecereys, que puſe arena termino al mar,
fuero perpetuo y no lo paſſará?: y tempeſtearán y no pod-
rán, y rugirán ſus ondas y no la paſſarán. Y al pueblo 23
el eſte fue, coraçon atorcedor y rebellador: apartaronſe y
anduvieron. Y no dixeron en ſu coraçon, temamos aho- 24
ra à .A. nueſtro Dios, el dan lluvia temprana y tardia en
ſu hora: ſemanas de fueros de ſegada guardará à nós.
Vueſtros delictos hizieron declinar eſtas: y vueſtros pe- 25
cados vedaron el bien de vós. Por que fueron hallados 26
en mi pueblo malos: catará como poſando lazos, hizie-
ron eſtar dañador (para que) varones prendan. Como 27
jaula llena de ave, aſſi ſus caſas llenas de engaño: por
tanto ſe engrandeſcieron y enriquecieron. Engroſſaronſe 28
eſclarecieronſe, tambien paſſaron palabras de mal, juizio
no juzgaron, juizio de huerfano, y proſperaron: y juizio
de deſſeoſos no juzgaron. Si por eſtas no executaré dicho 29
de .A.?: ſi en gente que como eſta, no ſe vengará mi al-
ma?. Eſpanto y torpeza, fue hecha en la tierra. Los 30 31
Prophetas prophetizaron en falſedad, y los ſacerdotes
tomavan por ſus manos; y mi pueblo amaron aſſi: y que
hareys à ſu poſtrimeria?.

CAP. 6.

HUid hijos de Binyamin de entre Jeruſalaim, y en 1 VI-
Tekòa tañed Sophar; y ſobre caſa de la viña alçad VII EST.
flama: por que mal fue viſto de Septentrion, y LAS
quebranto grande. (A) La donoſa y la deleytoſa; aſemejè 2 PAR
hija de Zion. A ella vendrán paſtores y ſus rebaños: 3 JUNT.
hincarán ſobre ella tiendas, derredor; paſcerán cada uno
en ſu lugar. Aparejad ſobre ella peléa, levantadvos y 4
ſubamos en las ſieſtas: Ay de nós que ſe declinó el dia!
que ſe eſtendieron ſombras de tarde. Levantadvos y ſu- 5
bamos en la noche, y dañemos ſus palacios. Por que aſſi 6
dixo .A. Zebaot, tajad arbol y derramad ſobre Jeruſalaim
bombarda: ella la ciudad (que) fue executada, toda ella
ſobrefuerço entre ella. Como bullir pozó ſus aguas, 7
aſſi hizo bullir ſu maldad: robo y prêa es oìdo en ella
ſobre mis faces, continuo enfermedad y herida. Caſ- 8
tigate Jeruſalaim, por que no ſe aparte mi alma de ti:
por que no te ponga deſſoladura, tierra no poblada.

Aſſi

9 Aſſi dixo .A. Zebaot, rebuſcando rebuſcarán como vid
reſto de Iſraél: torna tu mano como vendimiador ſobre
10 canaſtillos. Sobre quien hablarè y ateſtiguaré y oirán?
he ſe cerrò ſu oreja, y no pudieron eſcuchar: he palabra
11 de .A. fue à ellos por repudio, no envoluntan en ella. Y de
ſaña de .A. me henchi fuy canſado de ſufrir, derraman-
do ſobre chiquito en calle, y ſobre ſecreto de mancebos
auna: por que tambien marido con muger ſerán preſos,
12 viejo con lleno de dias. Y ſerán bueltas ſus caſas à otros,
campos y mugeres auna: por que eſtenderé mi mano,
13 ſobre moradores de la tierra, dicho de .A.. Por que
de ſu pequeño, y haſta ſu grande, todo él codicián
codicia: y de Propheta y haſta Sacerdote, todo él, ha-
14 zien falſedad. Y medezinaron à quebranto de hija de
mi pueblo (con palabra) liviana por dezir, paz paz:
15 y no paz. Si ſe arregiſtaron, por que abominacion
hizieron?: tambien regiſtando no ſe regiſtaron, tambien
avergonçarſe no ſupieron; por tanto caerán con cayen-
tes, en hora que los executare ſerán tropeçados, dixo
VII 16 .A.. * Aſſi dixo .A., eſtad ſobre carreras y ved, y
demandad à ſenderos de ſiempre, qual eſta la carrera la
buena, y andad en ella, y hallareys repoſo para vueſ-
17 tra alma: y dixeron, no andaremos. Y levanté ſobre
vós atalayadores, eſcuchad à voz de Sophar: y dixe-
18 ron, no eſcucharemos. Por tanto oìd las gentes: y co-
19 noſce compaña, à lo que en ellos. Oye la tierra, he
yo trayen mal a el pueblo el eſte, fruto de ſus penſa-
mientos: por que à mis palabras no eſcucharon, ni à
20 mi Ley, y aborrecieron en ella. Para que eſto à mi
encienço que de Sebá viene, y canela buena de tierra
lexana?: vueſtras alçaciones no por voluntad, y vueſtros
21 ſacrificios no ſaborearán à mi. Por tanto aſſi dixo .A.;
he yo dan al pueblò el eſte tropieços: y tropeçarán en
ellos padres y hijos auna, vezino y ſu compañero, y ſe
22 perderán. Aſſi dixo .A.; he pueblo viniẽn de tierra de
Septentrion: y gente grande ſerá deſpertada de rinco-
23 nes de tierra. Arco y lança travarán, cruel ella y no
apiadarán, ſu voz como mar rugirá, y ſobre cavallos
montarán: ordenado como varon à pelêa, ſobre ti hija
24 de Zion. Oimos à ſu oìda afloxaronſe nueſtras manos:
25 anguſtia nos travò, dolor como de parturiente. No ſal-
gais al campo, y en carrera no andeis: por que eſpada
26 de enemigo, miedo derredor. Hija de mi pueblo ciñete
de ſaco, y embuelvete en ceniza, luto de unico haze à ti,
endecha de amarguras: por que ſubito vendrá el prea-
27 dor ſobre nós. Fortaleza te di en mi pueblo encaſtilla-
28 dura: y ſabrás y provarás à ſu carrera. Todos ellos
ſeñores rebelladores andantes en chiſmeria, azero y hier-
29 ro: todos ellos dañadores ſon. Fue quemado el fuelle;
del fuego, atemoſe plomo: à vanidad purificò purifi-
30 cando, y malos no ſon arrancados. Plata oborreſcida
llamaron à ellos: por que aborreſciò .A. en ellos.

CAP. 7.

P. 34 1 LA Prophecia que fue à Yrmeyáu, de con .A. por de-
2 zir. Eſtá en portal de caſa de .A., y pregonarás alli
a la palabra la eſta: y dirás, oìd palabra de .A. todo
Jeudá, los entrantes por los portales los eſtos, para encor-
3 varſe à .A.. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, aboniguad
vueſtras carreras y vueſtras obras: y haré morar à vós en el
4 lugar el eſte. No enſiuzeys à vós, ſobre palabras de la fal-
ſedad por dezir: palacio de .A., palacio de .A., palacio
5 de .A. ellos. Por que ſi aboniguando aboniguardes, a vueſ-
tras carreras, y a vueſtras obras: ſi haziendo hizierdes jui-
6 zio, entre varon y entre ſu compañero. Peregrino huer-
fano y viuda no ſobreforçardes; y ſangre inocente no
derramardes en el lugar el eſte: y empues dioſes otros no
II 7 andardes para mal vueſtro. Y haré morar à vós en el lugar
el eſte; en la tierra que di à vueſtros padres: de ſiempre
8 y haſta ſiempre. He vós enſiuzantes à vós, ſobre palab-
9 ras de la falſedad: ſin provecho. Si hurtando, matando,
y fornicando, y jurando à falſedad, y ſahumando al Báal:
10 y andando tras dioſes otros que no ſupiſtes. Y venis y
eſtais delante mi en la caſa la eſta, que es llamado mi
nombre ſobre ella; y dezis, ſomos libres: para hazer à
11 todas las abominaciones las eſtas. Si lapa de portilladores

9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית
י יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־סַלְסִלּוֹת׃ עַל־מִי
אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּ
לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה לֹא
11 יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ וְאֵת חֲמַת יְהוָה ׀ מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי
הָכִיל שְׁפֹךְ עַל־עוֹלָל בַּחוּץ וְעַל סוֹד בַּחוּרִים
יַחְדָּו כִּי־גַם־אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מְלֵא יָמִים׃
12 וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו כִּי־אַטֶּה
13 אֶת־יָדִי עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי מִקְּטַנָּם וְעַד־
גְּדוֹלָם כֻּלּוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה
14 שָׁקֶר׃ וַיְרַפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי עַל־נְקַלָּה לֵאמֹר
טו שָׁלוֹם ׀ שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ הֹבִישׁוּ כִּי־תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם־
בּוֹשׁ לֹא־יֵבוֹשׁוּ גַּם־הַכְלִים לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים
ליום ז 16 בְּעֵת־פְּקַדְתִּים יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ * כֹּה
אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל־דְּרָכִים וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ ׀ לִנְתִבוֹת
עוֹלָם אֵי־זֶה דֶרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ־בָהּ וּמִצְאוּ מַרְגּוֹעַ
17 לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ׃ וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם צֹפִים
18 הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב׃ לָכֵן שִׁמְעוּ
19 הַגּוֹיִם וּדְעִי עֵדָה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם׃ שִׁמְעִי הָאָרֶץ הִנֵּה
אָנֹכִי מֵבִיא רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי עַל־
כ דְּבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאֲסוּ־בָהּ׃ לָמָּה־זֶּה לִי
לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָבוֹא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק
21 עֹלוֹתֵיכֶם לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי׃ לָכֵן כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל־הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ
ואבדו קרי בָם אָבוֹת וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעוֹ יֹאבֵדוּ׃
22 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן
23 וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ
אַכְזָרִי הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־סוּסִים
24 יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־צִיּוֹן׃ שָׁמַעְנוּ
כה אֶת־שָׁמְעוֹ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ אַל־
תצאו קרי תֵּצְאִי הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל־תֵּלֵכִי כִּי חֶרֶב לְאֹיֵב מָגוֹר
תלכו קרי 26 מִסָּבִיב׃ בַּת־עַמִּי חִגְרִי־שָׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי בָאֵפֶר אֵבֶל יָחִיד
עֲשִׂי־לָךְ מִסְפַּד תַּמְרוּרִים כִּי פִתְאֹם יָבֹא הַשֹּׁדֵד עָלֵינוּ׃
27 בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וּבָחַנְתָּ אֶת־דַּרְכָּם׃
28 כֻּלָּם סָרֵי סוֹרְרִים הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כֻּלָּם
29 מַשְׁחִיתִים הֵמָּה׃ נָחַר מַפֻּחַ מֵאֵשְׁתַּם עֹפָרֶת לַשָּׁוְא צָרַף
מאש תם ק׳ צָרוֹף וְרָעִים לֹא נִתָּקוּ׃ כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם כִּי־מָאַס
לפלך ז
א יְהוָה בָּהֶם׃ הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ
2 מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ עֲמֹד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וְקָרָאתָ שָּׁם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
3 הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם
4 וַאֲשַׁכְּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ אַל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־
דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה
ה הֵמָּה׃ כִּי אִם־הֵיטֵיב תֵּיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֶת־
מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוֹ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ׃
6 גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשֹׁקוּ וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תֵלְכוּ
7 לְרַע לָכֶם׃ וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־
8 עוֹלָם׃ הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם עַל־דִּבְרֵי
9 הַשֶּׁקֶר לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ הֲגָנֹב ׀ רָצֹחַ וְנָאֹף
וְהִשָּׁבֵעַ לַשֶּׁקֶר וְקַטֵּר לַבָּעַל וְהָלֹךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
י אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם לְפָנַי בַּבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן
11 עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה׃ הַמְעָרַת פָּרִצִים

היה הבית הזה אשר־נקרא־שמי עליו בעיניכם
12 גם אנכי הנה ראיתי נאם־יהוה: כי לכו־נא
אל־מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר־עשיתי לו מפני רעת עמי
13 ישראל: ועתה יען עשותכם את־כל־המעשים
האלה נאם־יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא
14 שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם: ועשיתי
לבית אשר נקרא־שמי עליו אשר אתם
בטחים בו ולמקום אשר־נתתי לכם ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו: והשלכתי אתכם מעל פני כאשר טו
השלכתי את־כל־אחיכם את כל־זרע אפרים:
16 ואתה אל־תתפלל בעד
העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלה ואל־
17 תפגע־בי כי־אינני שמע אתך: האינך ראה מה
המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם:
18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את־האש
והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים
והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:
19 האתי הם מכעסים נאם־יהוה הלוא אתם למען בשת
20 פניהם: לכן כה־אמר ׀ אדני כ
יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל־המקום הזה על־
האדם ועל־הבהמה ועל־עץ השדה ועל־פרי האדמה
21 ובערה ולא תכבה: כה אמר יהוה צבאות אלהי
22 ישראל עלותיכם ספו על־זבחיכם ואכלו בשר: כי לא־
דברתי את־אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם
23 מארץ מצרים על־דברי עולה וזבח: כי אם־את־הדבר
הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו־לי לעם והלכתם בכל־הדרך
24 אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: ולא שמעו ולא־
הטו את־אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו
25 לאחור ולא לפנים: למן־היום אשר יצאו אבותיכם כה
מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את־כל־
26 עבדי הנביאים יום השכם ושלח: ולוא שמעו אלי ולא
27 הטו את־אזנם ויקשו את־ערפם הרעו מאבותם: ודברת
אליהם את־כל־הדברים האלה ולא ישמעו אליך
28 וקראת אליהם ולא יענוכה: ואמרת אליהם זה הגוי
אשר לוא־שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר
אבדה האמונה ונכרתה מפיהם:
29 גזי נזרך והשליכי ושאי על־שפים קינה כי מאס יהוה
30 ויטש את־דור עברתו: כי־עשו בני־יהודה הרע בעיני ל
נאם־יהוה שמו שקוציהם בבית אשר־נקרא־שמי־עליו
31 לטמאו: ובנו במות התפת אשר בגיא בן־הנם
לשרף את־בניהם ואת־בנתיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על־לבי:
32 לכן הנה ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמר
עוד התפת וגיא בן־הנם כי אם־גיא ההרגה וקברו
33 בתפת מאין מקום: והיתה נבלת העם הזה למאכל
34 לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: והשבתי
מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה ח
קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ: בעת א
ההיא נאם־יהוה ויוציאו את־עצמות מלכי־יהודה
ואת־עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת ׀ עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי־ירושלם מקבריהם:
2 ושטחום לשמש ולירח ולכל ׀ צבא השמים אשר
אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
לדמן

fue la caſa la eſta, que es llamado mi nombre ſobre
ella, en vueſtros ojos?: tambien yo he vi, dicho de
.A.. Mas andad ahora à mi lugar, que en Silò, que 12
hize habitar mi nombre alli, en la primeria: y ved a lo
que hize à él, por maldad de mi pueblo Iſraél. Y 13
ahora por vueſtro hazer, à todas las obras las eſtas,
dicho de .A.: y hablé à vós madrugando y hablan-
do, y no oiſtes, y llamé à vós y no reſpondiſtes. Y 14
haré à la caſa que es llamado mi nombre ſobre ella,
que vós enfiuzantes en ella, y al lugar que di à vós
y à vueſtros padres: como hize à Silò. Y echaré à 15
vós de ſobre mis faces: como eché à todos vueſtros
hermanos, à toda ſimiente de Ephráim. Y tu no o- 16
res por el pueblo el eſte, y no levantes por ellos cla-
mor y oracion, y no rueges en mi: por que no yo
oyèn à ti. Sino tu veyèn, lo que ellos hazientes 17
en ciudades de Jeudá: y en calles de Jeruſalaim?.
Los hijos cogientes leños, y los padres encendien- 18
tes a el fuego, y las mugeres amaſſantes maſſa: para
hazer manjares à machina de los cielos, y templando
templaciones à dioſes otros, para hazerme enſañar Si 19
à mi ellos enſañantes dicho de .A.: decierto à ellos,
por regiſto de ſus faces. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, 20
he mi furor y mi ſaña es derramada, a el lugar el eſte;
ſobre el hombre, y ſobre la quatropêa, y ſobre arbol
del campo, y ſobre fruta de la tierra: y encenderſeá
y no ſe apagará. * Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſ- 21 AFT.
raél: vueſtras alçaciones añadid ſobre vueſtros ſa- DE P. 25
crificios, y comed carne. Que no hablé à vueſ- 22
tros padres, y no les encomendé, en dia de mi ſacar
à ellos, de tierra de Egypto: ſobre palabras de alça-
cion y ſacrificio. Que ſalvo a la coſa la eſta encomen- 23
dé à ellos por dezir, oìd en mi voz; y ſeré à vós
por Dios, y vós ſereys à mi por pueblo: y anda-
reys en toda la carrera que encomendaré à vós, por
que ſêa bien à vós. Y no oyeron y no inclinaron 24
a ſu oreja, y anduvieron en conſejos, en dureza de
ſu coraçon el malo: y fueron atras, y no adelante.
Deſde el dia que ſalieron vueſtros padres, de tierra 25
de Egypto, haſta el dia el eſte: y embiè à vós à to-
dos mis ſiervos los Prophetas, (cada) dia madrugan-
do y embiando. Y no oyeron a mi, y no inclinaron a 26
ſu oreja: y endurecieron a ſu cerviz, emmalecieron
mas que ſus padres. Y hablarás à ellos à todas las 27
palabras las eſtas, y no oirán à ti: y llamarás à el-
los, y no te reſponderán. Y dirás à ellos, eſta la gen- 28
te que no oyeron, en voz de .A. ſu Dios, y no to-
maron caſtiguerio: perdioſe la verdad, y fue tajada
de ſu boca. Traſquila tu cabello y echa, y alça ſobre 29
alturas oìna: que aborteſciò .A. y dexò à genera-
cion de ſu ſaña. Por que hizieron hijos de Jeudá 30
el mal en mis ojos, dicho de .A.: puſieron ſus imun-
dicias en la caſa que es llamado mi nombre ſobre el-
la, por imundarla. Y fraguaron altares del Tóphet 31
que en valle de hijo de Ynòm, para arder à ſus hi-
jos y à ſus hijas en fuego: lo que no encomendé, y
no ſubiò ſobre mi coraçon. Por tanto he dias vini- 32
entes dicho de .A.; y no ſerá dicho mas el Tóphet,
y valle de hijo de Ynòm, mas ſalvo valle de la la ma-
tança: y enterraran en Tóphet por no haver lugar.
Y ſerá calabrina del pueblo el eſte para comida; à ave 33
de los cielos, y à quatropêa de la tierra: y no eſtreme-
ciên. Y harè ceſſar de ciudades de Jeudá, y de calles de 34
Jeruſalaim, voz de gozo, y voz de alegria, voz de
novio, y voz de novia: que por deſierto ſerá la tierra.

CAP. 8.

En la hora la eſſa dicho de .A., ſacarán à hueſſos de 1 II
Reyes de Jeudá, y à hueſſos de ſus ſeñores, y à
hueſſos de los Sacerdotes, y à hueſſos de los
Prophetas, y à hueſſos de moradores de Jeruſalaim,
de ſus ſepulturas. Y eſpandirloſán al Sol y à la Lu- 2
na, y à todo fonſado de los cielos, que los amaron, y
que los ſirvieron, y que anduvieron empues ellos,
y que los requirieron, y que ſe encorvaron à el-
los: no ſerán apañados, y no ſerán enterrados,
por

3 por eſtiercol ſobre faces de la tierra ſerán. Y ſerá eſcogida
muerte mas que vidas; à todo el reſto los remaneſcidos,
del linage el malo el eſte: en todos los lugares los rema-
HASTA AQUI 4 neſcidos, que los empuxè alli; dicho de .A. Zebaot. * Y
dirás à ellos, aſſi dixo .A., ſi caerán y no ſe levantarán?:
5 ſi tornará, y no ſerá tornado?. Por que rebellò el pueblo el
eſte, Jeruſalaim (con) rebeldia fuerte: travaron con engaño,
6 no quiſieron para tornar. Eſcuché y oì, no derecho hab-
lan, no varon arrepentienſe ſobre ſu maldad, por dezir que
hize?: todo él ſe tornò en ſu corrida, como cavallo arrab-
7 donan en la peleâ. Tambien cigueña en los cielos, conoſ-
ce ſu plazo, y tortol y grulla y golondrina, guardan à ho-
ra de ſu venida: y mi pueblo no conoſcen, à juizio de .A..
8 Como dezis ſabios nós, y Ley de .A. con nós?: decierto
9 he en vano hizo pendola, en vano eſcrivanos. Aver-
gonçaronſe ſabios, quebrantaronſe y fueron preſos: he en
10 palabra de .A. aborrecieron, y ciencia que à ellos?. Por
tanto daré à ſus mugeres à otros, ſus campos à heredantes,
por que de pequeño y haſta grande; todo él, codician co-
dicia: de Propheta y haſta Sacerdote, todo él hazien falſe-
11 dad. Y medezinavan à quebrantamiento de hija de mi
pueblo, con (palabra) liviana por dezir, paz paz: y no
12 paz. Si ſe regiſtaron por que abominacion hizieron?: tam-
bien regiſtando no ſe regiſtaron, y avergonçarſe no ſupie-
ron; por tanto caerán en cayentes, en hora de ſu exe-
AFT. DE MAÑ. TISHA-BEAB 13 cucion tropeçarán, dixo .A.. * Tajando los tajaré dicho de
.A.: no uvas en la vid, y no higos en la higuera, y la
hoja cayò, y (fueros) que di à ellos, paſſaron por ellos.
14 Por que nós habitantes, juntadvos y vengamos à ciuda-
des de la encaſtilladura, y callaremos alli: por que .A.
nueſtro Dios nos hizo callar, y hizonos bever aguas de
15 hiel, que pecamos à .A.. Eſperando por paz y no bien:
16 por hora de medezina, y he turbacion. De Dan fue oìdo
eſtornudo de ſus cavallos, de voz de relinchos de ſus
fuertes (cavallos), temblò toda la tierra: y vinieron y co-
mieron tierra y ſu hinchimiento; ciudad y morantes en
17 ella. Por que he yo embian en vós culebros baſiliſcos;
que no à ellos encantamiento: y morderán à vós dicho
18 de .A.. Esforçandome ſobre anſia: ſobre mi mi coraçon
19 dolorioſo. He voz de clamor de hija de mi pueblo, de
tierra lexana, ſi .A. no en Zion? ſi ſu Rey no en ella?:
por que me enſañaron con ſus doladizos, con vanidades
20 de eſtraño. Paſſó ſegada, atemoſe verano: y nós no fui-
21 mos ſalvos. Sobre quebranto de hija de mi pueblo fuy
22 quebrantado: enegrecime, eſpanto me travò. Si triaca
no en Guilad, ſi medico no alli?: mas por que no creſ-
23 ciò, medezina de hija de mi pueblo?. Quien dieſſe mi
cabeça aguas, y mi ojo manadero de lagrima: y lloraria
de dia y de noche, por matados de hija de mi pueblo.

C A P. 9.

1 QUien me dieſſe en el deſierto, poſada de caminan-
tes, y dexaria a mi pueblo, y andaria de con ellos:
por que todos ellos fornicadores, compaña de fal-
2 ſarios. Y armaron a ſu lengua, ſu arco falſedad, y no por
verdad ſe mayorgaron en la tierra: por que de mal à mal
3 ſalieron, y à mi no conoſcieron, dicho de .A.. Cada uno
de ſu compañero guardadvos, y ſobre todo hermano no
vos enfiuzeys: que todo hermano engañando engaña,
4 y todo compañero chizmero anda. Y cada uno en ſu
compañero falſan, y verdad no hablan: enſeñaron ſu
lengua hablar falſedad, de atorcer fueron canſados.
5 Tu eſtancia entre engaño: por engaño no quiſieron co-
6 noſcer à mi, dicho de .A.. Por tanto aſſi dixo .A. Ze-
baot; he yo purificanlos, y provarloshe: por que como
7 harè; delante compaña de mi pueblo. Saeta aguda ſu
lengua engaño habla: con ſu boca paz con ſu compañero
8 habla, y entre ſi pone ſu celada. Si por eſtos no execu-
taré en ellos, dicho de .A.?: ſi en gente que como eſta,
9 no ſe vengará mi alma?. Sobre los montes alçaré llo-
ro y oìna, y ſobre moradas de deſierto endecha, por
que fueron deſiertos ſin varon paſſan; y no oyeron voz
de ganado: de ave de los cielos, y haſta quatropêa;
10 ſe eſmovieron, anduvieron. Y daré à Jeruſalaim
por montones, morada de culébros: y à ciudades de
11 Jeudá daré deſſoladura ſin morador. Qual el varon

3 לדמן על־פני האדמה יהיו: ונבחר מות מחיים לכל
השארית הנשארים מן־המשפחה הרעה הזאת בכל־
המקמות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה
ע"כ 4 צבאות: ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא
ה יקומו אם־ישוב ולא ישוב: מדוע שובבה העם הזה
ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב:
6 הקשבתי ואשמע לוא־כן ידברו אין איש נחם על־
במרוצתם קרי רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס
7 שוטף במלחמה: גם־חסידה בשמים ידעה מועדיה
וסיס קרי ותור וסוס ועגור שמרו את־עת באנה ועמי לא ידעו
8 את משפט יהוה: איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת
יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים:
9 הבשו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר־יהוה מאסו
י וחכמת־מה להם: לכן אתן את־נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד־גדול כלה בצע
11 בצע מנביא ועד־כהן כלה עשה שקר: וירפו את־שבר
בת־עמי על־נקלה לאמר שלום ׀ שלום ואין שלום:
12 הבשו כי תועבה עשו גם־בוש לא־יבושו והכלם
לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר
הפטרת ט' באב בשחרית 13 יהוה: אסף אסיפם נאם־יהוה אין
ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן
14 להם יעברום: על־מה אנחנו ישבים האספו ונבוא
אל־ערי המבצר ונדמה־שם כי יהוה אלהינו הדמנו
טו וישקנו מי־ראש כי חטאנו ליהוה: קוה לשלום
16 ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מדן נשמע
נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל־הארץ
17 ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: כי הנני
משלח בכם נחשים צפענים אשר אין־להם לחש
18 ונשכו אתכם נאם־יהוה: מבליגיתי
19 עלי יגון עלי לבי דוי: הנה־קול שועת בת־
עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם־מלכה אין
כ בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: עבר
21 קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: על־שבר בת־עמי
22 השברתי קדרתי שמה החזקתני: הצרי אין בגלעד
אם־רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת־
23 עמי: מי־יתן ראשי מים ועיני
מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת־עמי:
ט א מי־יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את־עמי ואלכה
2 מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: וידרכו את־
לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ
כי מרעה אל־רעה ׀ יצאו ואתי לא־ידעו
3 נאם־יהוה: איש מרעהו
השמרו ועל־כל־אח אל־תבטחו כי כל־אח
4 עקוב יעקב וכל־רע רכיל יהלך: ואיש ברעהו
יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר־שקר העוה
ה נלאו: שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת־אותי
6 נאם־יהוה: לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני צורפם ובחנתים כי־איך אעשה מפני בת־עמי:
שחוט ק' 7 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את־רעהו
8 ידבר ובקרבו ישים ארבו: העל־אלה לא־אפקד־בם
נאם־יהוה אם בגוי אשר־כזה לא תתנקם נפשי:
9 על־ההרים אשא בכי ונהי ועל־
נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי־איש עובר ולא שמעו
קול מקנה מעוף השמים ועד־בהמה נדדו הלכו:
י ונתתי את־ירושלם לגלים מעון תנים ואת־ערי יהודה
11 אתן שממה מבלי יושב: מי־האיש

החכם ויבן את־זאת ואשר דבר פי־יהוה אליו ויגדה על־
מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר:
12 ויאמר יהוה על־עזבם את־
תורתי אשר נתתי לפניהם ולא־שמעו בקולי ולא־הלכו
בה: 13 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים
אשר למדום אבותם: 14 לכן
כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם
את־העם הזה לענה והשקיתים מי־ראש: טו והפיצותים
בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם
את־החרב עד כלותי אותם: 16 כה אמר
יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה
ואל־החכמות שלחו ותבואנה: 17 ותמהרנה ותשנה חסר א׳
עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו־מים:
18 כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי־
19 עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: כי־שמענה נשים
דבר־יהוה ותקח אזנכם דבר־פיו ולמדנה בנתיכם
נהי ואשה רעותה קינה: כי־עלה מות בחלונינו בא כ
בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות:
21 דבר כה נאם־יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על־
פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף:
22 כה אמר יהוה אל־יתהלל חכם
בחכמתו ואל־יתהלל הגבור בגבורתו אל־
23 יתהלל עשיר בעשרו: כי אם־בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי־באלה חפצתי נאם־
עד כאן יהוה:
24 הנה ימים באים נאם־יהוה ופקדתי על־כל־מול
בערלה: על־מצרים ועל־יהודה ועל־אדום ועל־בני כה
עמון ועל־מואב ועל כל־קצוצי פאה הישבים במדבר
כי כל־הגוים ערלים וכל־בית ישראל ערלי־לב:
ליום ג
י א שמעו את־הדבר אשר דבר יהוה עליכם
2 בית ישראל: כה אמר יהוה אל־דרך הגוים אל־
תלמדו ומאתות השמים אל־תחתו כי־יחתו הגוים
3 מהמה: כי־חקות העמים הבל הוא כי־עץ מיער כרתו
4 מעשה ידי־חרש במעצד: בכסף ובזהב ייפהו
ה במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק: כתמר
מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל־
תיראו מהם כי־לא ירעו וגם־היטיב אין אותם:
6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך
7 בגבורה: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל־
8 חכמי הגוים ובכל־מלכותם מאין כמוך: ובאחת
9 יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: כסף מרקע
מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף
י תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: ויהוה
אלהים אמת הוא־אלהים חיים ומלך עולם מקצפו
תרעש הארץ ולא־יכלו גוים זעמו:
11 כדנה תאמרון להום אלהיא די־שמיא וארקא
לא עבדו יאבדו מארעא ומן־תחות שמיא אלה:
12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
13 נטה שמים: לקול תתו המון מים בשמים ויעלה הארץ ק׳
נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח
14 מאצרתיו: נבער כל־אדם מדעת הביש כל־צורף
טו מפסל כי שקר נסכו ולא־רוח בם: הבל המה מעשה
16 תעתעים בעת פקדתם יאבדו: לא־כאלה חלק יעקב
כי־יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה
צבאות שמו:

אספי

el ſabio y entenderá a eſto? y lo que hablò boca de .A.
à él y recontarloha?: por que ſe perdiò la tierra, fue
aſſolada como el deſierto ſin paſſan?. Y dixo .A., 12
por ſu dexar a mi Ley, que di delante ellos; y no oye-
ron en mi voz, y no anduvieron en ella. Y anduvie- 13
ron empues apetito de ſu coraçon: y empues los ìdo-
los, que les enſeñaron ſus padres. Por tanto aſſi dixo 14
.A. Zebaot Dios de Iſraél, he yo hazien comer al
pueblo el eſte, adelfa: y hazerleshe bever aguas de
hiel. Y eſparzirloshe en las gentes, que no ſupieron 15
ellos ni ſus padres: y embiaré empues ellos à la eſpa-
da, haſta mi atemar à ellos. Aſſi dixo .A. Zebaot, 16
contemplad y llamad à las endechaderas y vengan:
y à las ſabias embiad y vengan. Y apreſſuren y al- 17
cen ſobre nós llanto: y corran nueſtros ojos lagri-
ma, y nueſtros parpados deſtilen aguas. Por que 18
voz de oìna fue oìda de Zion, como fuimos prea-
dos. arregiſtamonos mucho por que dexamos tierra,
por que (nos) echaron (de) nueſtras moradas. Mas oìd 19
mugeres palabra de .A., y tome vueſtra oreja palabra
de ſu boca: y abezad à vueſtras hijas lamentacion, y
cada una (à) ſu compañera endecha. Por que ſubiò 20
muerte por nueſtras ventanas, entrò en nueſtros pa-
lacios: para tajar niño de calle, mancebos de plaças.
Habla aſſi dicho de .A., y caerá calabrina del hombre, 21
como eſtiercol ſobre faces del campo: y como gavilla
detras del ſegador y no apañán. Aſſi dixo .A., no ſe a- 22
alabe ſabio con ſu ciencia, y no ſe alabe el valiente con
ſu eſſuerço: no ſe alabe rico con ſu riqueza. Mas 23
ſalvo en eſto ſe alabará, el alabanſe, entender y co-
noſcer à mi, que yo .A., hazien merced, juizio, y
juſticia en la tierra: que en eſtos envolunté dicho de
.A.. * He dias vinientes dicho de .A.: y executaré 24 HASTA AQUI
ſobre todo circuncidado, (y ſobre todo) con prepucio.
Sobre Egypto, y ſobre Jeudá, y ſobre Edom, y ſob- 25
re hijos de Amón, y ſobre Moab, y ſobre todos ater-
minados de rincon, los morantes en el deſierto: que to-
das las gentes incircunciſos, y toda caſa de Iſraél incir-
cunciſos de coraçon.

C A P. 10.

OYd a la palabra que habló .A. por vós, caſa 1 III
de Iſraél. Aſſi dixo .A.; à carrera de las gen- 2
tes no aprendais; y de ſeñales de los cielos no
temais: aun que temen los gentios dellos. Que 3
fueros de los pueblos vanidad ellos: que arbol de
xara lo tajò, obra de manos de maeſtro con dola-
dera. Con plata y con oro lo afermoſigua: con 4
clavos y con martillos lo enfortecen, por que no ſe
ſalga. Como à tamaral igual ellos, y no hablan, 5
llevando ſon llevados, por que no andan: no te-
mais dellos por que no dañan, y tambien beneficiar
no con ellos. No como tu .A.: grande tu, y gran- 6
de tu nombre en valentia. Quien no te temerá ó 7
Rey de las gentes? por que à ti conviene: por que
en todos ſabios de las gentes, y en todos ſus rey-
nos no como tu. Y en una ſe entorpecerán y en- 8
loquecerſeán: caſtigo de vanidades, palo èl. Plata 9
eſpandida de Tarſis es trayda, y oro de Uphaz,
obra de maeſtro y manos de platero: cardeno y
purpura ſu veſtido, obra de ſabios todos ellos. Y 10
.A. Dios de verdad, él Dios vivo y Rey perpetuo:
de ſu ſaña temblará la tierra, y no ſoportarán gen-
tes ſu ira. Como eſto direis à ellos, dioſes que cie- 11
los y tierra no hizieron: ſean perdidos de la tierra,
y de debaxo de los cielos eſtos. Hazièn tierra con ſu 12
fuerça, componien mundo con ſu ciencia: y con ſu en-
tendimiento tendiò cielos. De voz de ſu dar muche- 13
dumbre de aguas en los cielos, y haze ſubir nuves de cabo
de la tierra: relampagos con lluvia haze, y ſaca viento de
ſus cilleros. Fue entorpecido todo hombre de ſabiduria, 14
regiſtoſe todo platero de doladizo: por que falſedad ſu
fundiſion, y no eſpirito en ellos. Vanidad ellos, obra 15
de yerros: en hora de ſu execucion ſe perderán. No co- 16
mo eſtos parte de Iahacob, por que formador del todo
él; y Iſraél verga de ſu heredad: .A. Zebaot ſu nombre.

Apaña

17 Apaña de tierra tu mercaderia: eſtan en encaſtilladura:
18 Por que aſſi dixo .A.; he yo afondean à moradores de
la tierra en la vez la eſta: y anguſtiaré à ellos para
19 que hallen (premio de ſu obra). Ay de mi ſobre mi
quebranto! adoloriose mi llaga: y yo dixe, decierto
20 eſta enfermedad y ſoportarlaè: Mi tienda fue prea-
da, y todas mis cuerdas fueron arrancadas: mis hijos
ſalieron de mi, y no ellos; no eſtendièn mas mi tien-
21 da, ni levantan mis cortinas. Por que ſe entorpecie-
ron los paſtores, y à .A. no requirieron: por tanto no
proſperaron, y toda (oveja de) ſu paſto fue eſparzida.
22 Voz de oìda he viniên, y terremoto grande de tierra
de Septentrion: para poner à ciudades de Jeudá deſ-
23 ſolacion, morada de culebros. Conozco .A., que
no al hombre ſu carrera: no al varon andan, para
24 componer ſu paſſo. Caſtigame .A. mas en juizio: no
25 con tu furor, por que no me hagas diminuir. Der-
rama tu ſaña ſobre las gentes que no te conoſcieron,
y ſobre linages que en tu nombre no llamaron: que
atemaron à Iahacob, y acabaronlo y fenecieronlo, y
à ſu morada deſſolaron.

CAP. II.

IV 1 LA Prophecia que fue à Yrmeyáu; de con .A. por
2 dezir. Oìd à palabras del firmamento el eſte: y
hablareis à varon de Jeudà, y à moradores de Je-
3 ruſalaim. Y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Dios de Iſraél:
maldito el varon que no oyere, à palabras del firma-
4 mento el eſte. Que encomendé à vueſtros padres, en
dia de mi ſacar à ellos de tierra de Egypto, de crizol del
hierro por dezir; oìd en mi voz y hareis à ellas, como
todo lo que encomendaré à vós: y ſereis à mi por
5 pueblo, y yo ſeré à vós por Dios. Para afirmar à el
juramento que juré à vueſtros padres, para dar à el-
los tierra manante leche y miel, como (en) el dia el eſ-
6 te: y reſpondi y dixe, Amen .A.. Y dixo .A. à mi;
pregona a todas las palabras las eſtas, en ciudades de
Jeudá, y en calles de Jeruſalaim por dezir: Oìd à pa-
7 labras del firmamento el eſte, y hareis à ellas. Por que
proteſtando proteſté en vueſtros padres, en dia de mi
alçar à ellos de tierra de Egypto haſta el dia el eſte,
madrugando y proteſtando por dezir: oìd en mi voz.
8 Y no oyeron y no inclinaron a ſu oreja, y anduvieron
cada uno en apetite de ſu coraçon el malo: y truxe
ſobre ellos à todas palabras del firmamento el eſte, que
9 encomendè para hazer, y no hizieron. Y dixo .A. a
mi: fue hallada rebeldia en varon de Jeudá, y en mo-
10 radores de Jeruſalaim. Tornaronſe à delictos de ſus
padres los primeros, los que no quiſieron para oìr à mis
palabras, y ellos anduvieron tras dioſes otros para ſer-
virlos: baldaron caſa de Iſraél y caſa de Jeudá; à mi fir-
11 mamento que tajé con ſus padres. Por tanto aſſi dixo
.A., he yo trayen à ellos mal que no podrán ſalir dél:
12 y exclamarán à mi, y no oirè à ellos. Y andarán ciu-
dades de Jeudá y moradores de Jeruſalaim, y exclamarán
à los dioſes que ellos ſahumantes à ellos: y ſalvando
13 no ſalvarán à ellos en hora de ſu mal. Que cuento de
tus ciudades, fueron tus dioſes Jeudá: y (por) cuen-
to de calles de Jeruſalaim puſiſtes aras de ìdolo, aras
14 para ſahumar al Báal. Y tu no ores por el pueblo el
eſte, y no alces por ellos exclamacion y oracion: por
que no yo oyèn en hora de ſu llamar à mi por ſu mal.
15 Que à mi querido en mi caſa; (en) ſu hazer el maleficio
(con dioſes) muchos, y carne de ſantidad paſſaron de ſob-
16 re ti: quando (hazes) tu maldad entonces te alegras. Oli-
va reverdecida, hermoſa de fruto de forma, llamò .A. tu
nombre: à voz de palabra grande, hizo encender fuego
17 ſobre ella, y quebrarán ſus ramos. Y .A. Zebaot, el
plantán à ti, hablò ſobre ti mal: por maldad de caſa
de Iſraél, y caſa de Jeudá, que hizieron à ellos para ha-
18 zerme enſañar, ſahumando al Báal. Y .A. me hizo
19 ſaber, y ſupe: entonces me moſtraſte ſus obras. Y yo
como camero (y) buey llevado à degollar: y no ſupe
que ſobre mi penſaron penſamientos, pongamos leño
(venenoſo) en ſu comida, y tajarloémos de tierra
de las vidas, y ſu nombre no ſerá membrado mas.

17 אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור׃
יושבת קרי
18 כי־כה אמר יהוה הנני קולע את־יושבי הארץ בפעם
19 הזאת והצרותי להם למען ימצאו׃ אוי־לי על־
שברי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו׃
כ אהלי שדד וכל־מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין־נטה
21 עוד אהלי ומקים יריעותי׃ כי נבערו הרעים ואת־יהוה
22 לא דרשו על־כן לא השכילו וכל־מרעיתם נפוצה׃ קול
שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את־
23 ערי יהודה שממה מעון תנים׃ ידעתי יהוה כי לא לאדם
24 דרכו לא־לאיש הלך והכין את־צעדו׃ יסרני יהוה אך
כה במשפט אל־באפך פן־תמעטני׃ שפך חמתך על־
הגוים אשר לא־ידעוך ועל־משפחות אשר בשמך לא
קראו כי־אכלו את־יעקב ואכלהו ויכלהו ואת־נוהו
ליום ד יא
א השמו׃ הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת
2 יהוה לאמר׃ שמעו את־דברי הברית הזאת ודברתם
3 אל־איש יהודה ועל־ישבי ירושלם׃ ואמרת אליהם
כה־אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא
4 ישמע את־דברי הברית הזאת׃ אשר צויתי את־
אבותיכם ביום הוציאי־אותם מארץ־מצרים מכור
הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר־
אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
ה לאלהים׃ למען הקים את־השבועה אשר־נשבעתי
לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה
6 ואען ואמר אמן יהוה׃ ויאמר יהוה
אלי קרא את־כל־הדברים האלה בערי יהודה
ובחצות ירושלם לאמר שמעו את־דברי הברית הזאת
7 ועשיתם אותם׃ כי העד העדתי באבותיכם ביום
העלותי אותם מארץ מצרים עד־היום הזה השכם
8 והעד לאמר שמעו בקולי׃ ולא שמעו ולא־הטו את־
אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם
את־כל־דברי הברית־הזאת אשר־צויתי לעשות ולא
9 עשו׃ ויאמר יהוה אלי נמצא־קשר באיש
י יהודה ובישבי ירושלם׃ שבו על־עונת אבותם
הראשנים אשר מאנו לשמוע את־דברי והמה הלכו
אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית־ישראל ובית
יהודה את־בריתי אשר כרתי את־אבותם׃
11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה
אשר לא־יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
12 אליהם׃ והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל־
האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא־יושיעו
13 להם בעת רעתם׃ כי מספר עריך היו אלהיך יהודה
ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות
לקטר לבעל׃
14 ואתה אל־תתפלל בעד־העם הזה ואל־תשא בעדם
רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי
טו בעד רעתם׃ מה לידידי בביתי
עשותה המזמתה הרבים ובשר־קדש יעברו מעליך
16 כי רעתכי אז תעלזי׃ זית רענן יפה פרי־תאר קרא
יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו
17 דליותיו׃ ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה
בגלל רעת בית־ישראל ובית יהודה אשר עשו
להם להכעסני לקטר לבעל׃ 18
ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני
19 מעלליהם׃ ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא־
ידעתי כי־עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו
ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא־יזכר עוד׃

ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות
ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את־ריבי׃
21 לכן כה־אמר יהוה על־אנשי ענתות
המבקשים את־נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה
ולא תמות בידנו׃
22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים
23 ימותו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב׃ ושארית
לא תהיה להם כי־אביא רעה אל־אנשי ענתות
שנת פקדתם׃ צדיק אתה יהוה כי אריב
אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך
2 רשעים צלחה שלו כל־בגדי בגד׃ נטעתם גם־
שרשו ילכו גם־עשו פרי קרוב אתה בפיהם
3 ורחוק מכליותיהם׃ ואתה יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום
4 הרגה׃ עד־מתי תאבל הארץ ועשב
כל־השדה ייבש מרעת ישבי־בה ספתה בהמות ועוף
5 כי אמרו לא יראה את־אחריתנו׃ כי את־רגלים
רצתה וילאוך ואיך תתחרה את־הסוסים ובארץ
6 שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן׃ כי גם־
אחיך ובית־אביך גם־המה בגדו בך גם־המה קראו
אחריך מלא אל־תאמן בם כי־ידברו אליך טובות׃
7 עזבתי את־ביתי נטשתי את־נחלתי נתתי
8 את־ידדות נפשי בכף איביה׃ היתה־לי נחלתי כאריה
9 ביער נתנה עלי בקולה על־כן שנאתיה׃ העיט צבוע
נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל־חית
10 השדה התיו לאכלה׃ רעים רבים שחתו כרמי בססו
את־חלקתי נתנו את־חלקת חמדתי למדבר שממה׃
11 שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל־הארץ כי
12 אין איש שם על־לב׃ על־כל־שפים במדבר באו
שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה־ארץ ועד־קצה
13 הארץ אין שלום לכל־בשר׃ זרעו
חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם
14 מחרון אף־יהוה׃ כה אמר יהוה על־
כל־שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר־הנחלתי
את־עמי את־ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת־
15 בית יהודה אתוש מתוכם׃ והיה אחרי נתשי אותם
אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש
16 לארצו׃ והיה אם־למד ילמדו את־דרכי עמי להשבע
בשמי חי־יהוה כאשר למדו את־עמי להשבע בבעל
17 ונבנו בתוך עמי׃ ואם לא ישמעו ונתשתי את־הגוי
ההוא נתוש ואבד נאם־יהוה׃
כה־אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים
2 ושמתו על־מתניך ובמים לא תבאהו׃ ואקנה את־
3 האזור כדבר יהוה ואשם על־מתני׃ ויהי
4 דבר־יהוה אלי שנית לאמר׃ קח את־האזור אשר
קנית אשר על־מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם
5 בנקיק הסלע׃ ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה
6 יהוה אותי׃ ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את־האזור אשר
7 צויתיך לטמנו־שם׃ ואלך פרתה ואחפר ואקח את־
8 האזור מן־המקום אשר־טמנתיו שמה והנה נשחת
האזור לא יצלח לכל׃ ויהי דבר־יהוה
9 אלי לאמר׃ כה אמר יהוה ככה אשחית את־גאון
יהודה ואת־גאון ירושלם הרב׃ העם הזה הרע
המאנים לשמוע את־דברי ההלכים בשררות לבם
וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם
ויהי

Y .A. Zebaot juzgán juſtedad, prován riñones y cora- 20
çon: veré tu vengança dellos, por que à ti deſcubri a mi
baraja. Por tanto aſſi dixo .A. por hombres de Anatòt, 21
los buſcantes a tu alma, por dezir: no prophetizes en
nombre de .A., y no morirás por nueſtra mano. Por 22
tanto aſſi dixo .A. Zebaot, he yo execután ſobre ellos:
los mancebos morirán en eſpada, ſus hijos y ſus hijas,
morirán en hambre. Y reſto no ſerá à ellos: por que trae- 23
ré mal ſobre varones de Anatòt, año de ſu execucion.

CAP. 12.

JUſto tu .A., para que baráje contigo: mas juizios hab- 1 V
laré à ti, por que carrera de malos es proſperada? à-
quietaronſe todos falſantes falſedad. Plantaſtelos, 2
tambien fueron arraygados, anduvieron tambien hizie-
ron fruto?: cercano tu en ſus bocas, y lexano de ſus ri-
ñones. Y tu .A. me conoſces, veſme y provaſte mi co- 3
raçon contigo: arrancalos como ovejas al degolleo, y
aparejalos para dia de matança. Haſta quando ſe deſer- 4
tará la tierra, y yerva de todo el campo ſe ſecará; por
maldad de morantes en ella, feneciofe quatropêa y ave,
por que dixeron, no verá à nueſtra poſtrimeria. Si con 5
peones corriſte y te hizieron canſar, y como te mezcla-
rás con los cavallos: y en tierra de paz tu enfiuzán, y
como harás en locania del Jardèn. Que tambien tus her- 6
manos y caſa de tu padre, tambien ellos falſaron en ti,
tambien ellos llamaron empues ti congregacion: no creas
en ellos, aun que hablen à ti bienes. Dexé a mi caſa, deſ- 7
amparé a mi heredad: di à querencia de mi alma en pal-
ma de ſus enemigos. Fue à mi mi heredad como leon 8
en xara: diò contra mi con ſu voz, por tanto la abor-
reſci. Si ave enteñida mi heredad à mi, ſi ave derredor 9
ſobre ella?: andad apañadvos todo animal del campo,
venid para comer. Paſtores muchos dañaron mi viña, 10
rehollaron a mi heredad: dieron à heredad de mi codicia,
por deſierto de deſſoladura. Puſola por deſſoladura, alu- 11
tòſe contra mi deſſolada: fue deſſolada toda la tierra,
por que no varon ponien ſobre coraçon. Sobre todas 12
alturas en el deſierto, vinieron preadores, por que eſpa-
da de .A. atemán, de cabo de tierra y haſta cabo de la
tierra: no paz à toda criatura. Sembraron trigos, y 13
eſpinos ſegaron, enfermaronſe, no aprovecharon: y a-
vergonçadvos de vueſtros renuevos, por erecimiento de
furor de .A.. Aſſi dixo .A. ſobre todos mis vezinos los 14
malos, los tocantes en la heredad, que hize heredar à
mi pueblo a Iſraél: he yo arrancánlos de ſobre ſu tierra,
y à caſa de Jeudá arrancaré de entre ellos. Y ſerá deſ- 15
pues de mi arrancar à ellos, tornaré y apiadarloshe: y
hazerloshe tornar cada uno à ſu heredad, y cada uno à
ſu tierra. Y ſerá ſi aprendiendo aprendieren à carreras 16
de mi pueblo, para jurar en mi nombre, vivo .A., co-
mo abezaron à mi pueblo, por jurar en el Báal: y ſerán
fraguados entre mi pueblo. Y ſino oyeren: y arrancaré 17
a la gente la eſſa, arrancando y perdiendo, dicho de
.A..

CAP. 13.

ASſi dixo .A. à mi, anda y comprarás à ti cinto 1 VI
de linos, y ponerloás ſobre tus lomos: y en
aguas no lo metas. Y compré al cinto como 2
palabra de .A.: y puſe ſobre mis lomos. Y fue Prophe- 3
cia de .A. à mi ſegunda vez, por dezir. Toma al 4
cinto que compraſte, que ſobre tus lomos: y levan-
tate anda à Perat, y eſcondelo alli en reſquicio de
la peña. Y anduve y eſcondilo en Perat: como en- 5
comendò .A. à mi. Y fue de fin de dias muchos: 6
y dixo .A. à mi, levantate anda à Perat, y toma de
alli al cinto; que te encomendé para eſconderlo alli. 7
Y anduve à Perat, y cavé y tomé al cinto del lu-
gar, que lo eſcondi alli: y he fue dañado el cinto,
no aprovechava à nada. Y fue Prophecia de .A. à 8
mi, por dezir. Aſſi dixo .A.: aſſi dañaré à ſo- 9
bervia de Jeudá, y á ſobervia de Jeruſaláim,
la mucha. El pueblo el eſte el malo, los 10
no querientes para oìr à mis palabras, los andantes
en apetito de ſu coraçon, y anduvieron empues
dioſes otros; para ſervirlos, y para encorvarſe à ellos:
y

11 y ſerá como el cinto el eſte, que no aprovecha à nada. Por
que aſſi como ſe pega el cinto à lomos de varon, aſſi hize
pegar à mi à toda caſa de Iſraél, y à toda caſa de Jeudá, dicho
de .A.; para ſer à mi por pueblo, y por fama, y por loor, y
12 por hermoſura: y no oyeron. Y dirás à ellos, a la palabra la
eſta, aſſi dixo .A. Dios de Iſraél; todo odre ſerá lleno de vi-
no: y dirán à ti, ſi ſabiendo no ſabemos, que todo odre ſerá
VII 13 lleno de vino?. * Y dirás à ellos aſſi dixo .A., he yo hinchièn
à todos moradores de la tierra la eſta, y à los Reyes los que
ſe aſſientan por David ſobre ſu ſilla, y à los Sacerdotes, y à
los Prophetas, y à todos moradores de Jeruſalaim, (de) em-
14 briaguez. Y quebrantarloshe uno con otro, y los padres y
los hijos auna, dicho de .A.: no halagaré, y no regalaré, y
15 no apiadaré, de dañarlos. Oìd, y eſcuchad, no os enalteſ-
16 çais: que .A. hablò. Dad à .A. vueſtro Dios honra antes
que haga eſcureſcer, y antes que ſe llaguen vueſtros pies
ſobre montes de eſcuridad: y eſperareis por luz, y ponerlaha
17 por tiniebla; y poniendo por eſpeſſura. Y ſino la oyerdes,
en encubiertas llorará mi alma por (vueſtra) ſobervia: y lag-
rimando lagrimará, y correrá mi ojo lagrima, por que fue
18 captivado rebaño de .A.. Dize al Rey y à la Reyna, baxad-
vos aſſentadvos: por que decendiò de vueſtras cabeças, co-
19 rona de vueſtra hermoſura. Ciudades del Meridion fueron
cerradas, y no abrièn: fue captivada Jeudá toda ella, fue
20 captivada de pazes. Alçad vueſtros ojos y ved, los vini-
entes de Septentrion: adò el rebaño (que) fue dado à ti,
21 ovejas de tu hermoſura. Que dirás, quando executaré ſob-
re ti, y tu abezaſte à ellos ſobre ti Principes por cabeça?: de-
22 cierto dolores te travarán, (à) como muger parturiente. Y
quando dixeres en tu coraçon, por que me acontecieron eſ-
tas?: por muchedumbre de tus delictos, fueron deſcubiertas
23 tus faldas, fueron deſcubiertos tus calcañares. Si mudará
negro ſu cuero, y tigre ſus manchas?: tambien vós pod-
24 reis para beneficiar, enſeñados de emalecer. Y eſparzirlos-
25 he, como coſcoja paſſan: à viento de deſierto. Eſta tu ſuerte,
parte de tus medidas de comigo dicho de .A.: que olvidaſte
26 à mi, y confiaſtete en la falſedad. Y tambien yo deſcubri tus
27 faldas, ſobre tus faces: y fue viſta tu deshonra. Tus fornica-
ciones, y tus alegrias, maleficio de tu yerro, ſobre collados
en el campo, vide tus abominaciones: ay de ti Jeruſalaim!
ſino te limpiares deſpues (que te immundaſte)? quando
pues ſera?.

CAP. 14

P. 35. 1 QUe fue Prophecia de .A.: à Yrmeyáu, por cauſa de los
2 detenimientos (de las lluvias). Atriſtòſe Jeudá, y ſus
portales fueron deſertados, enegrecieronſe à la tier-
3 ra: y exclamacion de Jeruſalaim ſubiò. Y ſus mayores em-
biaron ſus menores por aguas: vinieron ſobre lagunas no
hallaron aguas, tornaron ſus vaſos en vano, arregiſtaronſe
4 y fueron avergonçados, y cubrieron ſu cabeça. Por la tierra
que ſe quebrantò; que no fue lluvia en la tierra: regiſtaron-
5 ſe labradores, cubrieron ſu cabeça. Que tambien cierva en
6 el campo, pariò y dexò: por que no fue hermollo. Y Zebros
eſtuvieron ſobre alturas, ſorvieron viento como culebros:
7 cegaronſe ſus ojos por que no yerva. Si nueſtros delictos
ateſtiguaron en nós, .A. haze por tu nombre: que ſe muchig-
8 uaron nueſtras porfias, à ti pecamos. Eſperança de Iſraél,
ſu ſalvador en hora de anguſtia: por que ſerás como pereg-
rino en la tierra, y como caminante que ſe inclina para
9 manir?. Por que ſerás como varon conturbado, como vali-
ente que no puede para ſalvar?: y tu entre nós .A., y tu
10 nombre ſobre nós es llamado, no nos dexes. Aſſi dixo .A.
por el pueblo el eſte, aſſi amaron para moverſe, ſus pies no
vedaron: y .A. no los envoluntó, ahora membrará ſu delicto,
11 y executará ſu pecado. Y dixo .A. à mi: no ores por el pueb-
12 lo el eſte para bien. Quando ayunaren no yo oyèn à ſu cla-
mor, y quando alçáren alçacion y preſente, no yo envolun-
tán à ellos: mas con eſpada y con hambre y con mortandad,
13 yo atemán à ellos. Y dixe AhAh! .A. Dios! he los Prophetas
dizientes à ellos, no vereis eſpada, y hambre no ſerá à vós:
14 que paz de verdad daré à vós, en el lugar el eſte. Y dixo .A.
à mi, falſedad los Prophetas prophetizantes en mi nombre,
no los embiè y no los encomendè, y no hablè à ellos: viſion
de falſedad, y adevinacion y vanidad y engaño de ſu cora-
15 çon, ellos prophetizantes à vós. Por tanto aſſi dixo .A.; por
los Prophetas los prophetizantes en mi nombre, y yo

11 ויהי כאזור הזה אשר לא־יצלח לכל: כי כאשר ידבק
האזור אל־מתני איש כן הדבקתי אלי את־כל־בית
ישראל ואת־כל־בית יהודה נאם־יהוה להיות לי לעם
12 ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו: ואמרת אליהם
את־הדבר הזה כה־אמר יהוה אלהי ישראל כל־נבל
ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל־נבל ימלא
לויס ז 13 יין: * ואמרת אליהם כה־אמר יהוה הנני
ממלא את־כל־ישבי הארץ הזאת ואת־המלכים
הישבים לדוד על־כסאו ואת־הכהנים ואת־הנביאים
14 ואת כל־ישבי ירושלם שכרון: ונפצתים איש אל־
אחיו והאבות והבנים יחדו נאם־יהוה לא־אחמול
טו ולא־אחוס ולא ארחם מהשחיתם: שמעו והאזינו
16 אל־תגבהו כי יהוה דבר: תנו ליהוה אלהיכם כבוד
בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על־הרי נשף
ושיתק׳ 17 וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל: ואם לא
תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע
18 ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: אמר
למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם
19 עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת
שאו קרי וראו קרי כ יהודה כלה הגלת שלומים: שאי עיניכם וראי
21 הבאים מצפון איה העדר נתן־לך צאן תפארתך: מה
יתיר יוד תאמרי כי־יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים
22 לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה: וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שוליך נחמסו
23 עקביך: היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם־אתם
24 תוכלו להיטיב למדי הרע: ואפיצם כקש עובר לרוח
כה מדבר: זה גורלך מנת־מדיך מאתי נאם־יהוה אשר
26 שכחת אותי ותבטחי בשקר: וגם־אני חשפתי שוליך
27 על־פניך ונראה קלונך: נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך
לפלה על־גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא
יד א תטהרי אחרי מתי עד: אשר היה דבר־יהוה אל־
2 ירמיהו על־דברי הבצרות: אבלה יהודה ושעריה אמללו
צ׳ זעירא 3 קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה: ואדיריהם שלחו
צעיריהם קרי צעוריהם למים באו על־גבים לא־מצאו מים שבו כליהם
4 ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: בעבור האדמה חתה
הכי לא־היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם: כי
גם־אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא־היה דשא:
6 ופראים עמדו על־שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם
7 כי־אין עשב: אם־עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך
8 כי־רבו משובתינו לך חטאנו: מקוה ישראל מושיעו
בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון:
9 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא־יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל־תנחנו:
י כה־אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע
רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם
11 ויפקד חטאתם: ויאמר יהוה אלי אל־
12 תתפלל בעד־העם הזה לטובה: כי יצמו אינני שמע
אל־רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב
13 וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם: ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנביאים אמרים להם לא־תראו חרב ורעב
לא־יהיה לכם כי־שלום אמת אתן לכם במקום הזה:
14 ויאמר יהוה אלי שקר הנביאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר
ואליל קרי ותרמית ק׳ וקסם ואלול ותרמות לבם המה מתנבאים
לכם:
טו לכן כה־אמר יהוה על־הנביאים הנבאים בשמי ואני

לא־שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ
הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה׃
16 והעם אשר־המה נבאים להם יהיו משלכים בחוצות ירושלם
מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם
ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את־רעתם׃
17 ואמרת אליהם את־הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם
ואל־תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת־עמי
מכה נחלה מאד׃
18 אם־יצאתי השדה והנה חללי־חרב
ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי־גם־נביא גם־
כהן סחרו אל־ארץ ולא ידעו׃
19 המאס מאסת את־יהודה אם־בציון געלה נפשך מדוע
הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה׃
20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו
כי חטאנו לך׃
21 אל־תנאץ למען שמך אל־תנבל כסא
כבודך זכר אל־תפר בריתך אתנו׃
22 היש בהבלי הגוים
מגשמים ואם־השמים יתנו רביבים הלא אתה־הוא
יהוה אלהינו ונקוה־לך כי־אתה עשית את־כל־אלה׃

טו

1 ויאמר יהוה אלי אם־יעמד משה ושמואל
לפני אין נפשי אל־העם הזה שלח מעל־פני ויצאו׃
2 והיה כי־יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה־
אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב
ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי׃
3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם־יהוה את־החרב להרג
ואת־הכלבים לסחב ואת־עוף השמים ואת־בהמת
הארץ לאכל ולהשחית׃
4 ונתתים לזועה לכל ממלכות
הארץ בגלל מנשה בן־יחזקיהו מלך יהודה על אשר־
עשה בירושלם׃
5 כי מי־יחמל עליך ירושלם ומי ינוד
לך ומי יסור לשאל לשלם לך׃
6 את נטשת אתי
נאם־יהוה אחור תלכי ואט את־ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם׃
7 ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי
אבדתי את־עמי מדרכיהם לוא שבו׃
8 עצמו־לי
אלמנותו מחול ימים הבאתי להם על־אם בחור שדד
בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות׃
9 אמללה
ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם
בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם
יהוה׃
10 אוי־לי אמי כי ילדתני איש ריב
ואיש מדון לכל־הארץ לא־נשיתי ולא־נשו־בי כלה
מקללוני׃
11 אמר יהוה אם־לא שרותך לטוב אם־
לוא הפגעתי בך בעת־רעה ובעת צרה את־האיב׃
12 הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת׃
13 חילך ואוצרותיך
לבז אתן לא במחיר ובכל־חטאותיך ובכל־גבוליך׃
14 והעברתי את־איביך בארץ לא ידעת כי־אש קדחה
באפי עליכם תוקד׃
15 אתה ידעת יהוה זכרני
ופקדני והנקם לי מרדפי אל־לארך אפך תקחני דע
שאתי עליך חרפה׃
16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך
לי לששון ולשמחת לבבי כי־נקרא שמך עלי יהוה
אלהי צבאות׃
17 לא־ישבתי בסוד־משחקים ואעלז מפני
ידך בדד ישבתי כי־זעם מלאתני׃
18 למה היה כאבי נצח
ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב
מים לא נאמנו׃
19 לכן כה־אמר יהוה אם־
תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם־תוציא יקר מזולל
כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא־תשוב אליהם׃
20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו
אליך ולא־יוכלו לך כי־אתך אני להושיעך ולהצילך
נאם־יהוה׃
21 והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף
עריצים׃

יו

1 ויהי דבר־יהוה
אלי

no los embiè, y ellos dizientes eſpada y hambre no ſerá en la
tierra la eſta: con eſpada y con hambre ſerán atemados, los
Prophetas los eſſos. Y el pueblo, que ellos prophetizantes 16
à ellos, ſerán echados en calles de Jeruſalaim, por la hambre
y la eſpada, y no enterrán à ellos; ellos, ſus mugeres, y ſus
hijos, y ſus hijas: y derramaré ſobre ellos à ſu maldad. Y dirás 17
à ellos à la palabra la eſta; coran mis ojos lagrima de noche
y de dia, y no ſe callen: por que (con) quebranto grande
fue quebrantada virgen de hija de mi pueblo, herida dolo-
rioſa mucho. Si ſaliere al campo, y he matados de eſpada, y 18
ſi entráre en la ciudad, y he enfermos de hambre: que tam-
bien Propheta, tambien Sacerdote, rodearon à tierra y no
ſupieron. Si aborreciendo aborreciſte à Jeudá? ſi en Zion 19
deſechó tu alma? por que nos heriſte y no à nós medecina?:
eſperando por paz y no bien, y por hora de medecina, y he
turbacion?. Conoſcemos .A. nueſtra malicia, delicto de 20
nueſtros padres: por que pecamos à ti. No te enſañes 21
por tu nombre, no hagas caer ſilla de tu honra: miembra
no baldes tu firmamento con nós. Si ay en vanidades de 22
las gentes hazienres llover, y ſi los cielos darán gotas?:
decierto tu él .A. nueſtro Dios, y eſperaremos à ti, por que
tu hiziſte a todo eſto.

CAP. 15.

Y Dixo .A. à mi, aun que eſté Moſeh y Semuel delante 1
mi, no mi voluntad al pueblo el eſte: embia de ſob-
re mis faces y ſalgan. Y ſerá ſi dixeren à ti, adonde 2
ſaldremos?: y dirás à ellos, aſſi dixo .A.; al que para muerte,
à la muerte; y el que para la eſpada, à la eſpada; y el que
para la hambre, à la hambre; y el que para el captiverio, al
captiverio. Y executaré ſobre ellos quatro generos (de ma-
les) dicho de .A.; à la eſpada para matar, y à los perros 3
para arraſtrar; y à ave de los cielos, y à quatropêa de la tier-
ra, para comer, y para dañar. Y darloshe por movimiento, 4
à todos reynos de la tierra: por Menaſſé hijo de Yehizkiyáu
Rey de Jeudá, por lo que hizo en Jeruſalaim. Por que 5
quien apiadará ſobre ti Jeruſalaim? y quien conſolará à ti?:
y quien ſe llegará, para demandar por paz à ti?. Tu dexaſte 6
à mi, dicho de .A., atras anduviſte: y tendi a mi mano ſob-
re ti y dañéte, ſoy canſado de ſer arrepentido. Y avente- 7
los con el aventador, en portales de la tierra: deſhijé deper-
di a mi pueblo, de ſus carreras no ſe tornaron. Muchigua- 8
ronſe à mi ſus viudas mas que arena de mares, truxe à el-
los ſobre compaña de jeventud preador en ſieſtas: hize caer
ſobre ella ſubito, ciudad y conturbaciones. Fue debilitada 9
la pariên ſiete, adolorióſe ſu alma, puſoſe ſu Sol en quanto
dia, regiſtoſe y repudioſe: y ſu reſto à eſpada daré delante
ſus enemigos, dicho de .A.. Ay de mi mi madre por que 10
me pariſte! varon de baraja y varon de diſcordia, à toda la
tierra?: no adeudé y no adeudaron en mi, todo él me maldi-
ze. Dixo .A. ſino tu reſto para bien: ſino hize encontrar 11
en ti, en hora de mal, y en hora de anguſtia a el enemigo?. Si 12
quebrará hierro, hierro, de Septentrion y azero. Tu aver 13
y tus theſoros por prêa daré, no por precio: y por todos
tus pecados, y por todos tus terminos. Y haré paſſar à tus 14
enemigos, en tierra que no ſupiſte: por que fuego ſe encen-
diò en mi furor, ſobre vós ſerá encendido. Tu conoſciſte 15
.A., membrame y viſitame, y vengame de mis perſiguien-
tes, no en alongamiento de tu furor me tomes: conoſce
que ſoporté por ti repudio. Son halladas tus palabras y co- 16
milas, y fue tu palabra à mi por gozo, y por alegria de mi
coraçon: por que es llamado tu nombre ſobre mi, .A. Dios
Zebaot. No eſtuve en ſecreto de burlantes, ni me agozé: 17
por tu prophecia à ſolas eſtuve, por que de ſaña me hin-
chiſte. Por que fue mi dolor perpetuo, y mi llaga deſfiuza- 18
da: no quiſo ſer medezinada, ſiendo eras à mi como (mana-
dero) mentiroſo, (como) aguas que no fueron fieles. Por 19
tanto aſſi dixo .A., ſi te tornares y te hiziere tornar, delante
mi eſtaras; y ſi ſacares precioſo de vil, como mi dicho ſerás:
tornarſeán ellos à ti, y tu no te tornarás à ellos. Y dartehe
al pueblo el eſte por muro de arambre encaſtillado, y pelea- 20
ran contigo y no podrán à ti: por que contigo yo para
ſalvarte y para eſcaparte, dicho de .A.. Y eſcapartehe de 21
mano de malos: y redemirtehe de palma de fuertes.

CAP. 16.

Y Fue Prophecia de .A.

2 à mi por dezir. No tomes à ti muger: y no ſean à ti
3 hijos y hijas, en el lugar el eſte. Por que aſſi dixo .A.,
ſobre los hijos y ſobre las hijas, los nacidos en el lugar
el eſte: y ſobre ſus madres las parientes à ellos, y ſob-
re ſus padres los engendrantes à ellos, en la tierra la eſ-
4 ta. Muertos de enfermedades morirán, no ſerán en-
dechados, y no ſerán enterrados; por eſtiercol ſobre
faces de la tierra ſerán: y en eſpada y en hambre ſe ate-
marán, y ſerá ſu calabrina para comida; à ave de los cie-
5 los, y à quatropea de la tierra. Por que aſſi dixo .A.,
no entres (en) caſa de luto, y no andes para endechar, y
no conhortes à ellos: que recogi à mi paz de con el
pueblo el eſte, dicho de .A.; à la merced, y à las pie-
6 dades. Y morirán grandes y pequeños en la tierra la
eſta, no ſerán enterrados: y no endecharán à ellos, y
7 no ſe raſguñará, y no ſe pelará por ellos. Y no eſten-
derán por ellos ſobre luto, por conhortarlo por muerto:
y no abrevarán à ellos vaſo de conhortes, por ſu padre
8 y por ſu madre. Y en caſa de combite no entres, para
9 aſſentarte con ellos: para comer y para bever. Que
aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél; he yo hazien ceſſar
del lugar el eſte à vueſtros ojos, y en vueſtros dias:
voz de gozo, y voz de alegria, voz de novio, y voz
10 de novia. Y ſerá quando denunciáres al pueblo el eſte,
à todas las palabras las eſtas: y dirán à ti, por que
habló .A. ſobre nós, à todo el mal el grande el eſte; y
que nueſtro delicto, y que nueſtro pecado, que peca-
11 mos à .A. nueſtro Dios?. Y dirás à ellos, por que de-
xaron vueſtros padres à mi, dicho de .A., y anduvie-
ron tras dioſes otros, y ſirvieronlos y encorvaronſe à el-
12 los: y à mi dexaron, y à mi Ley no guardaron. Y
vós emaleciſtes para hazer mas que vueſtros padres: y
he vós andantes cada uno tras apetite de ſu coraçon el
13 malo, por no oìr à mi. Y echaré à vós de ſobre la
tierra la eſta, ſobre la tierra que no ſupiſtes, vós ni vu-
eſtros padres: y ſervireys alli à dioſes otros de dia y
14 de noche, por que no daré à vós piedad. Por tanto he
dias vinientes dicho de .A.: y no ſerá dicho mas, vi-
vo .A.; que hizo ſubir à hijos de Iſraél, de tierra de E-
15 gypto. Que ſalvo, vivo .A., que hizo ſubir à hijos de
Iſraél de tierra de Septentrion, y de todas las tierras
que los empuxò alli: y hazerloshe tornar ſobre ſu tier-
16 ra, que di à ſus padres. He yo embian à peſcadores
muchos, dicho de .A., y peſcarloſán: y deſpues aſſi
embiaré à muchos caçadores, y caçarloſán de ſobre todo
monte, y de ſobre todo collado, y de reſquicios de las
17 peñas. Que mis ojos ſobre todas ſus carreras, no fueron
encubiertas de delante mi: y no fue eſcondido ſu de-
18 licto, de eſcuentra mis ojos. Y pagaré (en) principio, dob-
lado ſu delicto y ſu pecado, por ſu profanar à mi tierra:
con calabrina de ſus contaminaciones, y de ſus abomi-
AFT. 19 naciones; hinchieron à mi heredad. * .A. mi fuerça, y
DEP. mi fortaleza, y mi refugio, en dia de anguſtia; à ti gen-
33 tes vendrán de fines de tierra, y dirán, decierto falſe-
dad heredaron nueſtros padres, nada y no en ellos apro-
20 vechán. Si hará para ſi hombre Dios: y ellos no dio-
21 ſes?. Por tanto he yo les hazien ſaber; en la vez la eſta,
les haré ſaber à mi mano, y à mi valentia: y ſabrán
que mi nombre .A..

CAP. 17.

III 1 PEcado de Jeudá, eſcrito con pendola de hierro, con
uña diamantina: eſculpido ſobre tabla de ſu coraçon,
2 y en cornejales de vueſtras aras. Como membrar
ſus hijos ſus aras, y ſus aladreas ſobre arbol reverdecido:
3 ſobre collados los altos. Monteſino en el campo, tu aver
todos tus theſoros por prêa daré: tus altares por pecado
4 en todos tus terminos. Y reshuirteás y en ti de tu here-
dad que di à ti, y hazertehe ſervir à tus enemigos, en tier
ra que no ſupiſte: por que fuego encendiſtes en mi furor,
5 haſta ſiempre ſerá encendido. Aſſi dixo .A., maldito el
varon que ſe enfiuzáre en hombre, y puſiere (en) carne
6 ſu braço: y de .A. apartáre ſu coraçon. Y ſerá como
enebro en la llanura, y no verá quando viniere bien: y
morará (en) ſecuras en el deſierto, tierra ſalada, y no
7 ſerá poblada. Bendito el varon, que ſe enfiuzáre en .A.:

y

2 אֵלַי לֵאמֹר׃ לֹא־תִקַּח לְךָ אִשָּׁה וְלֹא־יִהְיוּ לְךָ בָּנִים
3 וּבָנוֹת בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה
עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיִּלּוֹדִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־אִמֹּתָם
הַיֹּלְדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמּוֹלִדִים אוֹתָם בָּאָרֶץ
4 הַזֹּאת׃ מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים יָמֻתוּ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ
לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב יִכְלוּ וְהָיְתָה
נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃
ה כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה אַל־תָּבוֹא בֵּית מַרְזֵחַ וְאַל־
תֵּלֵךְ לִסְפּוֹד וְאַל־תָּנֹד לָהֶם כִּי־אָסַפְתִּי אֶת־שְׁלוֹמִי
מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־
6 הָרַחֲמִים׃ וּמֵתוּ גְדֹלִים וּקְטַנִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת
לֹא יִקָּבֵרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ לָהֶם וְלֹא יִתְגֹּדַד וְלֹא
7 יִקָּרֵחַ לָהֶם׃ וְלֹא־יִפְרְסוּ לָהֶם עַל־אֵבֶל לְנַחֲמוֹ
עַל־מֵת וְלֹא־יַשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תַּנְחוּמִים עַל־אָבִיו וְעַל־
8 אִמּוֹ׃ וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תָבוֹא לָשֶׁבֶת אוֹתָם לֶאֱכֹל
9 וְלִשְׁתּוֹת׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַשְׁבִּית מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְעֵינֵיכֶם וּבִימֵיכֶם
י קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה׃ וְהָיָה כִּי
תַגִּיד לָעָם הַזֶּה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ
עַל־מֶה דִבֶּר יְהוָה עָלֵינוּ אֵת כָּל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
וּמֶה עֲוֹנֵנוּ וּמֶה חַטָּאתֵנוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
11 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עַל אֲשֶׁר־עָזְבוּ אֲבוֹתֵיכֶם אוֹתִי נְאֻם־
יְהוָה וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעַבְדוּם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
12 וְאֹתִי עָזָבוּ וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ׃ וְאַתֶּם הֲרֵעֹתֶם
לַעֲשׂוֹת מֵאֲבוֹתֵיכֶם וְהִנְּכֶם הֹלְכִים אִישׁ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת
13 לִבּוֹ־הָרָע לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֵלָי׃ וְהֵטַלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל
הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם אַתֶּם
וַאֲבוֹתֵיכֶם וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם אֶת־אֱלֹהִים אֲחֵרִים יוֹמָם וָלַיְלָה
14 אֲשֶׁר לֹא־אֶתֵּן לָכֶם חֲנִינָה׃ לָכֵן הִנֵּה־יָמִים
בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה
טו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר
הֶעֱלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכֹּל הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר הִדִּיחָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִים עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר
16 נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם׃ הִנְנִי שֹׁלֵחַ לְדַוָּגִים רַבִּים נְאֻם־ לדיגים קרי
יְהוָה וְדִיגוּם וְאַחֲרֵי־כֵן אֶשְׁלַח לְרַבִּים צַיָּדִים וְצָדוּם מֵעַל
17 כָּל־הַר וּמֵעַל כָּל־גִּבְעָה וּמִנְּקִיקֵי הַסְּלָעִים׃ כִּי עֵינַי עַל־
כָּל־דַּרְכֵיהֶם לֹא נִסְתְּרוּ מִלְּפָנָי וְלֹא־נִצְפַּן עֲוֹנָם מִנֶּגֶד
18 עֵינָי׃ וְשִׁלַּמְתִּי רִאשׁוֹנָה מִשְׁנֵה עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם עַל
חַלְּלָם אֶת־אַרְצִי בְּנִבְלַת שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם מָלְאוּ
אֶת־נַחֲלָתִי׃
הפטרת בחקותי 19 יְהוָה עֻזִּי וּמָעֻזִּי וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ
מֵאַפְסֵי־אָרֶץ וְיֹאמְרוּ אַךְ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין־
כ בָּם מוֹעִיל׃ הֲיַעֲשֶׂה־לּוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים׃
21 לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת־יָדִי וְאֶת־
ליום ג א גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי־שְׁמִי יְהוָה׃ חַטַּאת יְהוּדָה
כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה עַל־לוּחַ לִבָּם
2 וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ כִּזְכֹּר בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם
3 וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל־עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבָעוֹת הַגְּבֹהוֹת׃ הֲרָרִי
בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמֹתֶיךָ בְּחַטָּאת
4 בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ וְשָׁמַטְתָּה וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ
וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ
ה קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ
6 וּמִן־יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה
כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא
7 תֵשֵׁב׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה

והיה

8 והיה יהוה מבטחו: והיה כעץ שתול על מים ועל
יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם והיה עלהו
רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:
9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב
בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו:
11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו
12 יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל: כסא כבוד מרום מראשון
13 מקום מקדשנו: מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו
יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה:
14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי
15 תהלתי אתה: *הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה
16 יבוא נא: ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא
התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה:
17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה: 18 יבשו
רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני
הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם:
19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער
בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל
20 שערי ירושלם: ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים
21 האלה: כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל
תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם:
22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את
23 אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את
24 ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: והיה אם
שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא
בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום
25 השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: ובאו בשערי
העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים
ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי
26 ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם: ובאו מערי יהודה
ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן
ההר ומן הנגב מבאים עלה וזבח ומנחה ולבונה
27 ומבאי תודה בית יהוה: ואם לא תשמעו אלי לקדש
את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי
ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה
ארמנות ירושלם ולא תכבה: יח 1 הדבר
2 אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: קום וירדת
3 בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: וארד בית
4 היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: ונשחת
הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו
כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות:
5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור: 6 הכיוצר
הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה
הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל:
7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה
8 לנתוש ולנתוץ ולהאביד: ושב הגוי ההוא מרעתו
אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי
9 לעשות לו: ורגע אדבר
10 על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטע: ועשה הרעה
בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר
11 אמרתי להיטיב אותו: ועתה אמר נא אל איש יהודה
ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר
עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש
12 מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: ואמרו
נואש

y fuere .A. ſu fiuza. Y ſerá como arbol plantado ſobre 8
aguas, y ſobre riachuelo embiará ſus raizes, y no verá
quando viniere calor, y ſerá ſu hoja reverdecida: y en
año de ſecura no ſe marchitará, y no ſe tirará de hazer
fruto. Engañoſo el coraçon mas que todo, y dolorioſo 9
él: quien lo conoſcerá?. Yo .A. eſpeculán coraçon, pro- 10
ván riñones: y para dar à cada uno como ſus carreras,
como fruto de ſus obras. (Como) perdiz apaña y no pa- 11
re, (aſſi) hazièn riqueza y no con juizio: en mitad de
ſus dias la dexará, y en ſu poſtrimeria ſerá vil. Silla de 12
honra, alto de principio: lugar de nueſtro ſantua
rio. Eſperança de Iſraél .A., todos tus dexanres ſerán 13
arregiſtados: y mis apartantes en la tierra ſerán eſcritos,
por que dexaron manadero de aguas manantes à .A..
Medeziname .A. y ſeré medezinado, ſalvame y ſerè ſal- 14
vo: por que mi loor tu. *He ellos dizientes à mi: adò 15 HAS-
prophecia de .A., venga ahora. Y yo no me quexè de 16 TA
(ſer) paſtor empues ti, y dia peligroſo no deſſehe, tu AQUI
ſupiſte; ſalidura de mis labios, eſcuentra tus faces fue. No
ſeas à mi por quebranto: mi abrigo tu en dia de mal. 17
Serán regiſtados mis perſiguientes, y no me regiſtaré yo, 18
temerán ellos y no temeré yo: trâe ſobre ellos dia de
mal, y (con) doblado quebranto quebrantalos. Aſſi di- 19
xo .A. à mi, anda y eſtarás en portal de hijos del pueblo,
que entran por él Reyes de Jeudá, y que ſalen por él:
y en todos portales de Jeruſalaim. Y dirás à ellos, oìd 20
palabra de .A. Reyes de Jeudá, y todo Jeudá, y todos
moradores de Jeruſalaim: los entrantes por los portales
los eſtos. Aſſi dixo .A., guardadvos por vueſtras almas: 21
y no lleveis carga en dia del Sabat, ni traygais por por-
tales de Jeruſalaim. Y no ſaqueis carga de vueſtras ca- 22
ſas en dia del Sabat, y alguna obra no hagais: y ſantifi-
careis à dia del Sabat, como encomendé à vueſtros pad-
res. Y no oyeron, y no inclinaron a ſu oreja: y endureci- 23
eron à ſu cerviz; por no oìr, y por no tomar caſtiguerio.
Y ſerá ſi oyendo oyerdes à mi, dicho de .A., por no traèr 24
carga por portales de la ciudad la eſta, en dia del Sabat:
y para ſantificar à dia del Sabat, por no hazer en él algu-
na obra. Y entrarán por portales de la ciudad la eſta, Re- 25
yes y ſeñores aſſentantes ſobre ſilla de David, montantes
en carroças y en cavallos, ellos y ſus ſeñores; varon de
Jeudá, y moradores de Jeruſalaim: y quedará la ciu-
dad la eſta para ſiempre. Y vendrán de ciudades de Jeu- 26
dá, y de derredores de Jeruſalaim, y de tierra de Binya-
min, y de la campina, y del monte, y del Meridion;
trayentes alçacion y ſacrificio, y preſente y encienço: y
trayentes manifeſtacion (en) caſa de .A.. Y ſino oyerdes 27
à mi para ſantificar à dia del Sabat, y por no llevar carga,
y entrar por portales de Jeruſalaim, en dia del Sabat: y
haré encender fuego en ſus portales, y quemará palacios
de Jeruſalaim, y no ſe apagará.

CAP. 18.

LA Prophecia que fue à Yrmeyáu, de con .A. por 1
dezir. Levantate y deſcenderás à caſa del ollero: 2
y allì te haré oìr à mis palabras. Y deſcendi à 3
caſa del ollero: y he él hazien obra ſobre las ruedas.
Y fue dañado el vaſo, que él hazien como barro en ma- 4
no del ollero: y tornó y hizolo vaſo otro, como plugó
en ojos del ollero para hazer. Y fue Prophecia de .A. 5
à mi, por dezir. Si como el ollero el eſte, no podré para 6
hazer à vós caſa de Iſraél, dicho de .A.? he como barro
en mano del ollero, aſſi vós en mi mano caſa de Iſraél.
(En) punto hablaré, ſobre gente y ſobre reyno: para 7
arrancar, y para derrocar, y para deperder. Y (ſi) 8
tornáre la gente la eſſa, de ſu maldad que hablé con-
tra ella: y arrepentirmehe ſobre el mal, que penſé para
hazer à ella. Y (en) punto hablaré, ſobre gente y ſobre 9
reyno: para fraguar, y para plantar. Y (ſi) hiziere el 10
mal en mis ojos, para no oìr en mi voz: y arrepentir-
mehe ſobre el bien, que dixe para aboniguar à ella. Y 11
ahora dize ahora à varon de Jeudá, y à moradores de
Jeruſalaim, por dezir, aſſi dixo .A., he yo renován
ſobre vós mal, y penſán ſobre vós penſamiento: tor-
nad ahora cada uno de ſu carrera la mala, y aboni-
guad vueſtras carreras, y vueſtras obras. Y dixeron 12
fue

fue desfiuzado: mas empues nueſtros penſamientos an-
daremos, y cada uno apetito de ſu coraçon el malo ha-
13 remos. Por tanto aſſi dixo .A.; demandad ahora, en las
gentes; quien oyò como eſtas: fealdad hizo mucho, vir-
14 gen de Iſraél. Si dexarà de peña de campo nieve del Le-
banon?: ſi ſerán dexadas aguas eſttrañas frias eſtilantes?.
15 Por que me olvidaron mi pueblo, en vano ſahumaron:
y hizieronlos tropeçar en ſus carreras (para dexar) ſen-
deros de ſiempre, para andar ſenderos, carrera no pi-
16 ſada. Para poner ſu tierra por deſſoladura, ſilvos de
ſiempre: todo paſſán ſobre ella, ſe maravillará y moverá
17 con ſu cabeça. Como viento ſolano los eſparziré, delante
enemigo: cerviz y no faces les moſtraré, en dia de ſu
18 quebranto. Y dixeron, andad y penſemos ſobre Yrme-
yáu (malos) penſamientos, por que no ſe deperderá
Ley de Sacerdote, y conſejo de ſabio, y palabra de
Propheta: andad y hiramoſlo con lengua, y no eſcuche-
19 mos à todas ſus palabras. Eſcucha .A. à mi: y oye à
20 voz de mis barajantes. Si ſerá pagado por bien mal?
por que tajaron fueſſa para mi alma: miembra mi eſtar
delante ti, para hablar ſobre ellos bien, para hazer tor-
21 nar à tu ſaña dellos. Por tanto dá à ſus hijos, para ham-
bre, y hazlos correr por hilos de eſpada, y ſêan ſus mu-
geres deshijadas y viudas, y ſus maridos ſêan matados
de muerte: ſus mancebos, heridos de eſpada en la pelêa.
22 Sêa oída exclamacion de ſus caſas, por que traerás ſobre
ellos fonſado ſubito: por que tajaron fueſſa para pren-
23 derme, y lazos eſcondieron à mis pies. Y tu .A. ſupiſte
à todo ſu conſejo ſobre mi para muerte, no perdones à
ſu delicto, y ſu pecado de delante ti no remates: y
ſean tropeçados delante ti, en hora de tu furor haze (ven-
gança) en ellos.

CAP. 19.

IV 1 Aſſi dixo .A.; anda y comprarás flaſco, de ollero de
tieſto: y (lleva contigo) de viejos del pueblo, y
2 de viejos de los Sacerdotes. Y ſaldrás à valle de
Ben-Ynòm, que (à) entrada de puerta el Oriental: y pre-
3 gonarás alli, à las palabras que hablaré à ti. Y dirás, oìd
palabra de .A., Reyes de Jeudá y moradores de Jeruſa-
laim: aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, he yo trayèn
mal ſobre el lugar el eſte, que todo ſu oyen reteñirán ſus
4 orejas. Por que me dexaron, y eſtrañaron al lugar el eſte,
y ſahumaron en él, à dioſes otros, que no los ſupieron el-
los ni ſus padres, ni Reyes de Jeudá: y hinchieron al lu-
5 gar el eſte, (de) ſangre de inocentes. Y fraguaron à altares
del Báal, para arder à ſus hijos en fuego, alçaciones pa-
ra el Báal: lo que no encomendé, y no hablé, y no ſu-
6 biò ſobre mi coraçon. Por tanto he dias vinientes dicho
de .A., y no ſerá llamado al lugar el eſte mas el Tóphet,
7 y valle de Ben-Ynom: que ſalvo valle de la matança. Y
vaziaré à conſejo de Jeudá y Jeruſalaim, en el lugar el eſ-
te; y hazerloshe caer en eſpada delante ſus enemigos, y
en mano de buſcantes ſu alma: y daré à ſucalabrina, por
comida; à ave de los cielos, y à quatropêa de la tierra.
8 Y pondrè à la ciudad la eſta; por eſpanto, y por ſilvo:
todo paſſán por ella; ſe eſpantará, y ſilvará, ſobre todas
9 ſus heridas. Y hazerloshe comer à carne de ſus hijos, y
à carne de ſus hijas, y cada uno carne de ſu compañero
comerán: en cerco y en aprieto, que apretarán à ellos
10 ſus enemigos, y buſcantes ſu alma. Y quebrarás el
11 flaſco: à ojos de los varones, los andantes contigo. Y di-
rás à ellos; aſſi dixo .A. Zebaot; aſſi quiebraré al pueblo
el eſte, y à la ciudad la eſta, como quiebra (alguno)
à vaſo del ollero, que no puede para ſer medezinado
mas: y en Tóphet ſerán enterrados por que no (havrá) lu-
12 gar para enterrar. Aſſi haré al lugar el eſte; dicho de .A., y
à ſus moradores: y para dar à la ciudad la eſta, como Tóp-
13 het. Y ſerán caſas de Jeruſalaim y caſas de Reyes de Jeudá,
como lugar del Tóphet las imundas: por todas las ca-
ſas, que ſahumaron ſobre ſus techos, à todo fonſado de los
14 cielos, y templando templaciones à dioſes otros. Y vi-
no Yrmeyáu del Tóphet; que lo embiò .A. alli, para prop-
hetizar: y eſtuvo en patio de caſa de .A., y dixo à todo
15 el pueblo. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, he yo
trayen ſobre la ciudad la eſta, y ſobre todas ſus ciudades; à

todo

נואש כי־אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו
13 הרע נעשה: לכן כה אמר יהוה שאלו
נא בגוים מי שמע כאלה שערורת עשתה מאד בתולת
14 ישראל: היעזב מצור שדי שלג לבנון אם־ינתשו מים
טו זרים קרים נוזלים: כי־שכחני עמי לשוא יקטרו
שבילי קרי ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך
16 לא סלולה: לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל
שריקות ק' 17 עובר עליה ישם ויניד בראשו: כרוח־קדים אפיצם
לפני אויב ערף ולא־פנים אראם ביום אידם:
18 ויאמרו לכו ונחשבה על־ירמיהו מחשבות
כי לא־תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא
לכו ונכהו בלשון ואל־נקשיבה אל־כל־דבריו:
19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: הישלם תחת־ כ
טובה רעה כי־כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך
לדבר עליהם טובה להשיב את־חמתך מהם:
21 לכן תן את־בניהם לרעב והגרם על־
ידי־חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם
22 יהיו הרגי מות בחוריהם מכי־חרב במלחמה: תשמע
זעקה מבתיהם כי־תביא עליהם גדוד פתאם כי־כרו
שוחה קרי 23 שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: ואתה יהוה ידעת
את־כל־עצתם עלי למות אל־תכפר על־עונם
ויהיו קרי וחטאתם מלפניך אל־תמחי ויהיו מכשלים לפניך
יט א בעת אפך עשה בהם: כה אמר יהוה
הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני
2 הכהנים: ויצאת אל־גיא בן־הנם אשר פתח שער
החרסית ק' החרסות וקראת שם את־הדברים אשר־אדבר אליך:
3 ואמרת שמעו דבר־יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם
כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה
4 על־המקום הזה אשר כל־שמעה תצלנה אזניו: יען
אשר עזבני וינכרו את־המקום הזה ויקטרו־בו
לאלהים אחרים אשר לא־ידעום המה ואבותיהם
ה ומלכי יהודה ומלאו את־המקום הזה דם נקים: ובנו
את־במות הבעל לשרף את־בניהם באש עלות לבעל
אשר לא־צויתי ולא דברתי ולא עלתה על־לבי:
6 לכן הנה־ימים באים נאם־יהוה ולא־
יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן־הנם כי אם־גיא
7 ההרגה: ובקתי את־עצת יהודה וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם
ונתתי את־נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
8 הארץ: ושמתי את־העיר הזאת לשמה ולשרקה כל
9 עבר עליה ישם וישרק על־כל־מכתה: והאכלתים
את־בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר־רעהו
יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם
י ומבקשי נפשם: ושברת הבקבק לעיני האנשים
11 ההלכים אותך: ואמרת אליהם כה־אמר יהוה
צבאות ככה אשבר את־העם הזה ואת־העיר הזאת
כאשר ישבר את־כלי היוצר אשר לא־יוכל להרפה
12 עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: כן־אעשה
למקום הזה נאם־יהוה וליושביו ולתת את־העיר
13 הזאת כתפת: והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה
כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על־
גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים
14 אחרים: ויבא ירמיהו מהתפת
אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית־יהוה
טו ויאמר אל־כל־העם: כה־אמר יהוה צבאות אלהי
מביא קרי ישראל הנני מבי אל־העיר הזאת ועל־כל־עריה את
כל

כל-הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את-ערפם
לבלתי שמוע את-דברי: וישמע פשחור בן-אמר כ א
הכהן והוא-פקיד נגיד בבית יהוה את-ירמיהו נבא
את-הדברים האלה: ויכה פשחור את ירמיהו הנביא 2
ויתן אתו על-המהפכת אשר בשער בנימן העליון
אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויצא פשחור את- 3
ירמיהו מן-המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור
קרא יהוה שמך כי אם-מגור מסביב:
כי-כה אמר יהוה הנני נתנך למגור 4
לך ולכל-אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות
ואת-כל-יהודה אתן ביד מלך-בבל והגלם בבלה
והכם בחרב: ונתתי את-כל-חסן העיר הזאת 5
ואת-כל-יגיעה ואת-כל-יקרה ואת כל-אוצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום
בבלה: ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי 6
ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל-אהביך
אשר-נבאת להם בשקר: פתיתני 7
יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל-היום
כלה לעג לי: כי-מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא 8
כי-היה דבר-יהוה לי לחרפה ולקלס כל-היום:
ואמרתי לא-אזכרנו ולא-אדבר עוד בשמו והיה 9
בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא
אוכל: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו
ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה
לו ונקחה נקמתנו ממנו: ויהוה אותי כגבור עריץ 11
על-כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי-לא השכילו
כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות בחן צדיק 12
ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי
את-ריבי:
שירו ליהוה הללו את-יהוה כי הציל את-נפש 13
אביון מיד מרעים: ארור היום 14
אשר ילדתי בו יום אשר-ילדתני אמי אל-יהי
ברוך: ארור האיש אשר בשר את-אבי לאמר ילד טו
לך בן זכר שמח שמחהו: והיה האיש ההוא 16
כערים אשר-הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה
בבקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא-מותתני 17
מרחם ותהי-לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: למה 18
זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:
הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת כא א
יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את-פשחור בן-
מלכיה ואת-צפניה בן-מעשיה הכהן לאמר: דרש- 2
נא בעדנו את-יהוה כי נבוכדראצר מלך-בבל נלחם
עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל-נפלאתיו ויעלה
מעלינו: ויאמר ירמיהו אליהם כה 3
תאמרן אל-צדקיהו: כה-אמר יהוה אלהי ישראל 4
הנני מסב את-כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בם את-מלך בבל ואת-הכשדים הצרים
עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל-תוך העיר
הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה 5
ובאף ובחמה ובקצף גדול: והכיתי את-יושבי העיר 6
הזאת ואת-האדם ואת-הבהמה בדבר גדול ימתו:
ואחרי-כן נאם-יהוה אתן את-צדקיהו מלך-יהודה 7
ואת-עבדיו ואת-העם ואת-הנשארים בעיר הזאת
מן-הדבר מן-החרב ומן-הרעב ביד נבוכדראצר
מלך-בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי-
חרב לא-יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ואל- 8
העם

todo el mal que hablé ſobre ella: por que endurecieron a ſu cerviz, por no oìr à mis palabras.

CAP. 20.

YOyò Paſgùr hijo de Ymer el ſacerdote; y él mayor- 1 V
domo mayor en caſa de .A.: à Yrmeyáu propheti-
zan à las palabras las eſtas. Y hiriò Pasgur, à 2
Yrmeyáu el Propheta: y puſo à él en el calaboço
que en portal de Binyamin el alto, que en caſa de
.A.. Y fue del dia ſiguiente, y ſacò Paſgùr à Yr- 3
meyáu del calaboço: y dixo à él Yrmeyáu, no Paſ-
gùr llamò .A. tu nombre, mas ſalvo Magor Miſſa-
bib. Por que aſſi dixo .A., he yo dan à ti por miedo, 4
à ti, y à todos tus amantes, y caerán en eſpada de ſus
enemigos, y tus ojos veyentes: y à todo Jeudá darè
en mano de Rey de Babel, y captivarlosha à Babel, y
herirlosha con eſpada. Y daré á toda fortaleza, de la 5
ciudad la eſta, y á todo ſu trabajo, y á toda ſu (coſa) pre-
cioſa: y á todos theſoros de Reyes de Jeudá, darè en
mano de ſus enemigos; y prearloſán y tomarloſán, y
traerloſán à Babel. Y tu Paſgùr y todos moradores de 6
tu caſa, andareis en captiverio: y (à) Babel vendrás, y al-
li morirás, y alli ſerás enterrado, tu y todos tus aman-
tes, por que prophetizaſte à ellos en falſedad. Som- 7
baiſteme .A. y fuy ſombaido, enforteciſtete mas que
yo, y pudiſte: fuy por eſcarnio todo el dia, todo él
eſcarnecien à mi. Que en tiempo que habláre exclama- 8
ré, violencia y prêa llamaré; por que fue palabra de .A.
à mi, por repudio y por eſcarnio todo el dia. Y dixe, 9
no lo membraré y no hablaré mas en ſu nombre, y fue
en mi coraçon como fuego ardien, detenido en mis hu-
eſſos: y trabajé (por) ſoportar y no puedo. Por que oì 10
infamia de muchos, pavor derredor, denunciad y de-
nunciarloemos (al Rey), todo varon de mi paz, eſpe-
rantes mi coxedad: quiça ſerá ſombaído y podremos à
él, y tomaremos nueſtra vengança dél. Y .A. comi- 11
go como valiente fuerte, por tanto mis perſiguientes ſe-
rán tropeçados, y no podran: regiſtarſeán mucho que no
proſperarán, verguença de ſiempre no ſerá olvidada. Y 12
.A. Zebaot prován juſto, veyèn riñones y coraçon:
verè tu vengança dellos, por que à ti deſcubri a mi bara-
ja. Cantad à .A., load à .A.: por que eſcapò a alma de 13
deſſeoſo de mano de malignos. Maldito el dia, que fuy 14
nacido en él: (el) dia que me pariò mi madre, no ſêa ben-
dito. Maldito el varon que albriciò à mi padre por de- 15
zir, fue nacido à ti hijo macho: alegrando lo hizo aleg-
rar. Y ſêa el varon el eſſe como las ciudades que ſo- 16
vertiò .A., y no ſe arrepintiò: y oíra exclamacion por
la mañana, y aublacion en hora del medio dia. Por que 17
no me matò de vulva: y fuera à mi mi madre mi ſe-
pultura, y ſu vulva concebimiento de ſiempre. Por 18
que eſto de vulva ſali, para ver lazeria y anſia?: y ate-
manſe en regiſto mis dias.

CAP. 21.

LA Prophecia que fue à Yrmeyáu, de con .A.: en 1 VI
embiar à él el Rey Zidkiyáu à Paſgùr hijo de Mal-
kiyá, y à Zephaniá hijo de Maaſeyá el Sacerdote,
por dezir. Requiere ahora por nós à .A.; por que Ne- 2
buchadrezar Rey de Babel pelean contra nós: quiça
hará .A. con nós como todas ſus maravillas, y ſubirá
de ſobre nós. Y dixo Yrmeyáu à ellos: aſſi direis à Zid- 3
kiyáu. Aſſi dixo .A. Dios de Iſraél, he yo bolvièn à 4
armas de la pelêa que en vueſtra mano; que vós pelean-
tes con ellas con Rey de Babel, y con los Chaldeos; los
encaſtillantes ſobre vós, de fuera à la cerca: y apañaré à
ellos, entre la ciudad la eſta. Y pelearé yo con vós, con 5
mano tendida, y con braço fuerte: y con furor, y con ſaña,
y con ira grande. Y heriré à moradores de la ciudad la 6
eſta, y al hombre y à la quatropêa: con mortandad grande
morirán. Y deſpues aſſi dicho de .A., daré à Zidkiyáu 7
Rey de Jeudá, y à ſus ſiervos, y al pueblo, y à los re-
maneſcidos en la ciudad la eſta, de la mortandad, de la
eſpada, y de la hambre, en mano de Nebuchadrezar
Rey de Babel, y en mano de ſus enemigos, y en mano
de buſcantes ſu alma: y herirlosha à tajo de eſpada,
no regalará à ellos, y no halagará, y no apiadará. Y a 8
el

el pueblo el eſte dirás, aſſi dixo .A.: he yo dan delante vós;
9 à carrera de las vidas, y à carrera de la muerte. El morán
en la ciudad la eſta, morirá en eſpada, y en hambre, y en
mortandad: y el ſalien y ſe echáre à los Chaldeos los en-
caſtillantes ſobre vós, y vivirá; ſerá à él ſu alma por deſ-
10 pojo. Por que puſe mis faces contra la ciudad la eſta para
mal y no para bien, dicho de .A.: en mano de Rey de Ba-
11 bel ſerá dada, y arderlaha en fuego. Y à caſa de Rey de
VII 12 Jeuda (dirás); oìd palabra de .A.. * Caſa de David; aſſi
dixo .A., juzgad por la mañana juizio, y eſcapad robado de
mano de ſobreforçador: por que no ſalga como fuego mi
ſaña, y ſe encienda y no apagán, por maldad de vueſtras
13 obras. He yo à ti moradora del valle, peña de la llanura,
dicho de .A.: los dizientes quien deſcenderá ſobre nós? y
14 quien vendrá en nueſtras moradas?. Y executaré ſobre vós
como fruto de vueſtras obras, dicho de .A.: y encen-
deré fuego en ſu xara, y quemará todos ſus derredores.

C A P. 22.

P. 36 1 ASſi dixo.A.; deſciende (à) caſa de Rey de Jeudá: y hab-
2 laras alli, à la palabra la eſta. Y dirás, oye palabra
de .A., Rey de Jeudá, el aſſentan ſobre ſilla de David:
tu, y tus ſiervos, y tu pueblo, los vinientes por los por-
3 tales los eſtos. Aſſi dixo .A., hazed juizio y juſticia, y
eſcapad robado, de mano de ſobreforçador: y peregrino
huerfano y viuda no engañeis no robeis, y ſangre
4 inocente no derrameis en el lugar el eſte. Que ſi hazien-
do hizierdes, a la coſa la eſta: y entrarán por portales de la
caſa la eſta, Reyes aſſentantes por David ſobre ſu ſilla,
montantes en caroça y en cavallos, él, y ſus ſiervos, y
5 ſu pueblo. Y ſino oyerdes à las palabras las eſtas: por
mi juré dicho de .A., que por deſierto ſerá la caſa la eſta.
6 Por que aſſi dixo .A., ſobre caſa de Rey de Jeudá; Guilad
tu à mi, cabeça del Lebanòn: ſi no te puſiere deſierto,
7 ciudades que no fueron pobladas. Y aplazaré ſobre ti da-
ñadores, cada uno y ſus armas: y tajarán eſcogimiento
8 de tus alarzes, y echarloſán ſobre el fuego. Y paſſarán
gentes muchas, ſobre la ciudad la eſta: y diran cada uno
à ſu compañero, por que hizo .A. aſſi à la ciudad la gran-
9 de la eſta?. Y diran, por que dexaron à firmamento de
.A. ſu Dios: y encorvaronſe à dioſes otros y ſirvieronlos.
10 No lloreys por muerto, y no vos adolorieys por él: llo-
rad llorando por el andan, que no ſe tornará mas, ni
11 verá à tierra de ſu naſcimiento. Por que aſſi dixo .A. por
Salum hijo de Joſiyáu Rey de Jeudá, el reynán en lugar
de Joſiyáu ſu padre, que ſaliò del lugar el eſte: no tor-
12 nará alli mas. Mas en el lugar que captivaron à él, alli
13 morirá: y á la tierra la eſta, no verá mas. Ay de fraguán ſu
caſa ſin juſtedad! y ſus camaras ſin juizio!: con ſu com-
pañero ſe ſirve de balde, y (premio de) ſu obra no da à
14 él. El dizièn fraguaré à mi caſa de medidas, y camaras
eſpacioſas: y abre à ella ventanas, y cubiertá con alarze,
15 y pintada con bermellon. Si reynarás? que tu te mezclas
con alarze?: tu padre decierto comiò y beviò, y hizo jui-
16 zio y juſtedad, entonces bien à él. Juzgò juizio de pobre
y deſſeoſo, entonces bueno: decierto eſto el conoſcer à
17 mi, dicho de .A.. Que no tus ojos ni tu coraçon, que ſalvo
ſobre tu codicia: y ſobre ſangre del inocente para derramar,
18 y ſobre el ſobrefuerço y ſobre el quebranto para hazer. Por
tanto Aſſi dixo .A. por Jeoyakim hijo de Joſiyáu Rey de
Jeudá; no endecharán à él, ay mi hermano, y ay herma-
19 na!: y no endecharán à él, ay ſeñor! y ay ſu loor!. En-
terramiento de aſno ſerá enterrado: arraſtrando y echan-
20 do, delante à portales de Jeruſalaim. Sube al Lebanòn y
exclama, y en el Baſſán dá tu voz: y exclama de lados,
21 que fueron quebrantados todos tus amantes. Hablé à
ti en tus felicidades, dixiſte no oiré: eſta tu carrera
22 deſde tus mocedades, que no oìſte en mi voz. Todos
tus paſtores (los) paſcerá viento, y tus amantes en cap-
tiverio andarán: por que entonces te arregiſtarás, y
23 ſerás avergonçado, de toda tu maldad. Habitaſte en
el Lebanòn añidaſte, en alarzes: quanto fuiſte agra-
ciada en venir à ti dolores, dolor como de partu-
24 riente. Vivo yo dicho de .A.; que ſi fueſſe Konyáu
hijo de Jeoyakim Rey de Jeudá, ſello ſobre mano de
25 mi derecha: que de alli te arrancaré. Y dartehe en
mano de buſcantes tu alma, y en mano de quien te temes

העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את־
9 דרך החיים ואת־דרך המות: הישב בעיר הזאת ימות
בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על־הכשדים
וחיה קרי הצרים עליכם יחיה והיתה־לו נפשו לשלל: כי־
10 שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם־יהוה
11 ביד־מלך בבל תנתן ושרפה באש: ולבית מלך יהודה
לוס ז 12 שמעו דבר־יהוה: * בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר
משפט והצילו גזול מיד עושק פן־תצא כאש חמתי
מעלליכם קרי 13 ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם: הנני אליך
ישבת העמק צור המישר נאם־יהוה האמרים מי־יחת
14 עלינו ומי יבוא במעונותינו: ופקדתי עליכם כפרי
מעלליכם נאם־יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל־
לפ' לו כב א סביביה: כה אמר יהוה רד בית־מלך
2 יהודה ודברת שם את־הדבר הזה: ואמרת שמע דבר־
יהוה מלך יהודה הישב על־כסא דוד אתה ועבדיך
3 ועמך הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה עשו
משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה
אל־תנו אל־תחמסו ודם נקי אל־תשפכו במקום הזה:
4 כי אם־עשו תעשו את־הדבר הזה ובאו בשערי הבית
הזה מלכים ישבים לדוד על־כסאו רכבים ברכב
ועבדיו קרי ה ובסוסים הוא ועבדו ועמו: ואם לא תשמעו את־
הדברים האלה בי נשבעתי נאם־יהוה כי־לחרבה יהיה
6 הבית הזה: כי־כה אמר יהוה על־בית
מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם־לא
נושבו 7 אשיתך מדבר ערים לא נושבה: וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על־
8 האש: ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש
אל־רעהו על־מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה
9 הזאת: ואמרו על אשר עזבו את־ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
י אל־תבכו למת ואל־תנדו לו בכו בכו להלך כי לא
11 ישוב עוד וראה את־ארץ מולדתו: כי כה אמר־יהוה
אל־שלם בן־יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו
12 אביו אשר יצא מן־המקום הזה לא־ישוב שם עוד: כי
במקום אשר־הגלו אתו שם ימות ואת־הארץ הזאת
13 לא־יראה עוד: הוי בנה ביתו בלא־צדק
ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן
14 לו: האמר אבנה־לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע
טו לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר: התמלך כי אתה
מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט
16 וצדקה אז טוב לו: דן דין־עני ואביון אז טוב הלא־היא
17 הדעת אתי נאם־יהוה: כי אין עיניך ולבך כי אם־על־
בצעך ועל דם־הנקי לשפוך ועל־העשק ועל־המרוצה
18 לעשות: לכן כה־אמר יהוה אל־
יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לא־יספדו לו הוי אחי
יט והוי אחות לא־יספדו לו הוי אדון והוי הדה: קבורת
חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם:
כ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך
21 וצעקי מעברים כי נשברו כל־מאהביך: דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא־
22 שמעת בקולי: כל־רעיך תרעה־רוח ומאהביך בשבי
ישבת קרי מקננת קרי נחנת קרי 23 ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: ישבתי בלבנון
מקננתי בארזים מה־נחנתי בבא־לך חבלים חיל
24 כילדה: חי־אני נאם־יהוה כי אם־יהיה כניהו בן־
יהויקים מלך יהודה חותם על־יד ימיני כי משם אתקנך:
כה ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר־אתה יגור
מפניהם

מפניהם וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד הכשדים׃
26 והטלתי אתך ואת־אמך אשר ילדתך על הארץ
27 אחרת אשר לא־ילדתם שם ושם תמותו׃ ועל־הארץ
אשר הם מנשאים את־נפשם לשוב שם שמה לא
28 ישובו׃ העצב נבזה נפוץ האיש הזה
כניהו אם־כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו
29 והשלכו על־הארץ אשר לא־ידעו׃ ארץ ארץ ארץ
ל 30 שמעי דבר־יהוה׃ כה ׀ אמר יהוה כתבו את־האיש
הזה ערירי גבר לא־יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש
ישב על־כסא דוד ומשל עוד ביהודה׃

כג א הוי רעים מאבדים ומפצים את־צאן מרעיתי
2 נאם־יהוה׃ לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל על־
הרעים הרעים את־עמי אתם הפצתם את־צאני
ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את־רע
3 מעלליכם נאם־יהוה׃ ואני אקבץ את־שארית צאני
מכל הארצות אשר־הדחתי אתם שם והשבתי אתהן
4 על־נויהן ופרו ורבו׃ והקמתי עליהם רעים ורעום ולא־
ייראו עוד ולא־יחתו ולא יפקדו נאם־יהוה׃
ה הנה ימים באים נאם־יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ׃
6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה־שמו אשר־
7 יקראו יהוה ׀ צדקנו׃ לכן הנה־ימים באים
נאם־יהוה ולא־יאמרו עוד חי־יהוה אשר העלה את־
8 בני ישראל מארץ מצרים׃ כי אם־חי־יהוה אשר העלה
ואשר הביא את־זרע בית ישראל מארץ צפנה ומכל
הארצות אשר הדחתים שם וישבו על־אדמתם׃
9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל־עצמתי
הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני
י דברי קדשו׃ כי מנאפים מלאה הארץ כי־מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה
11 וגבורתם לא־כן׃ כי־גם־נביא גם־כהן חנפו גם־בביתי
12 מצאתי רעתם נאם־יהוה׃ לכן יהיה דרכם להם
כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי־אביא עליהם
13 רעה שנת פקדתם נאם־יהוה׃ ובנביאי שמרון
ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את־עמי את־
14 ישראל׃ ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה
נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי־שבו איש
מרעתו היו־לי כלם כסדם וישביה כעמרה׃
טו לכן כה־אמר יהוה צבאות על־הנבאים
הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי־ראש כי מאת
16 נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל־הארץ׃ כה
אמר יהוה צבאות אל־תשמעו על־דברי הנבאים
הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא
17 מפי יהוה׃ אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה
לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא־תבוא עליכם
18 רעה׃ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את־דברו מי־
19 הקשיב דברי וישמע׃ הנה ׀ סערת יהוה
כ חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול׃ לא
ישוב אף־יהוה עד־עשתו ועד־הקימו מזמות לבו
21 באחרית הימים תתבוננו בה בינה׃ לא־שלחתי את־
22 הנבאים והם רצו לא־דברתי אליהם והם נבאו׃ ואם־
עמדו בסודי וישמעו דברי את־עמי וישבום מדרכם
23 הרע ומרע מעלליהם׃ האלהי מקרב
24 אני נאם־יהוה ולא אלהי מרחק׃ אם־יסתר איש
במסתרים ואני לא־אראנו נאם־יהוה הלוא את־השמים
כה ואת־הארץ אני מלא נאם־יהוה׃ שמעתי את אשר־
אמרו

delante dellos: y en mano de Nebuchadrezar Rey de
Babel, y en mano de los Caldeos. Y echaré à ti, y à 26
tu madre que te pariò, ſobre la tierra otra, que no fuiſ-
tes nacidos alli: y alli morireys. Y ſobre la tierra, que 27
ellos levantantes à ſu alma, para tornarſe alli: alli no ſe
tornarán. Si ìdolo menoſpreciado y quebrado, el varon 28
el eſte Konyáu? ſi atuendo que no voluntad en él?: por
que fueron arrojados él y ſu ſimiente, y fueron echados
ſobre tierra que no ſupieron. Tierra, tierra, tierrá: 29
oye palabra de .A.. Aſsi dixo .A.; eſcrivid al varon el 30
eſte ſolo, varon (que) no proſperava en ſus dias: que no
proſperará de ſu ſimiente, varon aſſentado ſobre ſilla de
David, ni podeſtán mas en Jeudá.

CAP. 23.

AY de paſtores! deperdientes y eſparzientes, à ovejas 1
de mi paſto, dicho de .A.. Por tanto aſsi dixo 2
.A. Dios de Iſraél, por los paſtores los apaſcentan-
tes à mi pueblo; vós eſparziſtes à mis ovejas, y las em-
puxaſtes, y no viſitaſtes à ellas: he yo execután ſobre
vós à maldad de vueſtras obras, dicho de .A.. Y yo
apañaré à reſto de mis ovejas, de todas las tierras que 3
empuxé à ellas alli: y haré tornar à ellas, ſobre ſus mo-
radas, y fruchiguarán y multiplicarſeán. Y levantaré
ſobre ellas paſtores, y apaſcentarlashan: y no temerán 4
mas, y no ſerán quebrantadas, y no ſerán menguadas,
dicho de .A.. He dias vinientes dicho de .A.; y levan- 5
taré à David, hermollo juſto: y reynará Rey y proſpe-
rará, y hará juizio y juſticia en la tierra. En ſus dias 6
ſera ſalvo Jeudá, y Iſraél morará à fiuzia: y eſte ſu
nombre que le llamarán, .A. nueſtra juſtedad. Por tan- 7
to he dias venientes dicho de .A.: y no dirán mas vivo
.A.; que hizo ſubir à hijos de Iſraél, de tierra de Egypto.
Mas ſalvò vivo .A., que hizo ſubir y que truxo à ſimien- 8
te de caſa de Iſraél de tierra de Septentrion, y de todas
las tierras que los empuxé alli: y morarán ſobre ſu tier-
ra. Por los (falſos) Prophetas fue quebrantado mi co- 9
raçon entre mi, eſmovieronſe todos mis hueſſos, fuy
como varon borracho, y como varon que lo paſſó vino:
delante .A., y delante palabras de ſu ſantidad. Que de 10
fornicadores ſe hinchió la tierra, que por juramento (de
falſedad) ſe deſertó la tierra, ſecaronſe moradas del de-
ſierto: y fue ſu corrida mala, y ſu barragania no derecha.
Por que tambien Propheta, tambien Sacerdote liſongea- 11
ron: tambien en mi caſa hallé ſu maldad, dicho de .A..
Por tanto ſerá ſu carrera à ellos como reſvalamientos en 12
tiniebla, ſerán empuxados y caerán en ella: por que
traeré ſobre ellos mal, año de ſu execucion dicho de .A..
Y en Prophetas de Someròn vi falta: prophetizaron en 13
el Baál, y hizieron errar à mi pueblo a Iſraél. Y en Prop- 14
hetas de Jeruſalaim vi falſedad, fornicando y andando
en falſedad, y enfortecen manos de malignos, por que
no ſe tornaſſen cada uno de ſu maldad: fueron à mi todos
ellos como Sedom, y ſus moradores como Amorá. Por 15
tanto aſsi dixo .A. Zebaot ſobre los Prophetas, he yo ha-
zien comer à ellos adelfa, y hazerloshe bever aguas de
hiel: por que de con Prophetas de Jeruſalaim ſaliò li-
ſongería, à toda la tierra. Aſsi dixo .A. Zebaot, no 16
oygays á palabras de los Prophetas los prophetizantes à
vós, anulantes ellos à vós: viſiion de ſu coraçon hablan,
no de boca de .A.. Dizientes diziendo à mis enſañantes, 17
habló .A., paz ſerá à vós: y todo andán en apetito de ſu
coraçon dixeron, no vendrá ſobre vós mal. Que quien eſtu- 18
vo en ſecreto de .A., y vido y oyò à ſu palabra?: quien eſcu-
chó ſu palabra y oyò. He tempeſtad de .A. (con) ſaña ſaldrá 19
y tempeſtad cayèn: ſobre cabeça de malos caerá. No ſe tor- 20
nará furor de .A., haſta ſu hazer y haſta ſu afirmar penſami-
entos de ſu coraçon: en fin de los dias, entendereis en el-
la inteligencia. No embié à los Prophetas, y ellos cor- 21
rieron: no hablé à ellos, y ellos prophetizaron. Y ſi eſtu- 22
vieran en mi ſecreto: y hizieran oìr mis palabras à mi pu-
eblo, y hizieranlos tornar de ſu carrera la mala, y de
maldad de ſus obras. Si Dios de (tiempo) cercano yo, 23
dicho de .A.: y no Dios de lexos?. Si ſe encubrirá alguno 24
en encubiertas, y yo no lo veré, dicho de .A.?: decierto à los
cielos y à la tierra yo hinchien, dicho de .A.. Oí à lo que 25
di-

dixeron los Prophetas, los prophetizantes en mi nombre
26 à falſedad, por dezir: ſoñé ſoñé. Haſta quando, ſi es en
coraçon de los Prophetas prophetizantes la falſedad: y
27 prophetas de engaño de ſu coraçon. Los penſantes pa-
ra hazer olvidar à mi pueblo mi nombre, con ſus ſueños
que recuentan cada uno à ſu compañero: como olvida-
28 ron ſus padres à mi nombre, por el Báal. El Propheta que
con él ſueño, recuente ſueño; y el que mi palabra con él,
hable mi palabra verdadera: que à la paja con la civera,
29 dicho de .A.?. Decierto aſſi mi palabra como fuego,
30 dicho de .A.: y como martillo, deſmenuzán peña. Por
tanto he yo ſobre los Prophetas, dicho de .A.: robantes
31 mis palabras, cada uno de con ſu compañero. He yo ſobre
los Prophetas, dicho de .A.: los adulçantes ſu lengua, y di-
32 zen dicho. He yo ſobre prophetizantes ſueños de falſe-
dad dicho de .A.; y recontaronlos, y hizieron errar à mi
pueblo; con ſus falſedades, y con ſus liviandades: y yo
no los embiè, y no los encomendé, y aprovechando no
33 aprovecharon al pueblo el eſte, dicho de .A.. Y quando
te demandáre el pueblo el eſte, o el Propheta, o Sacer-
por dezir, que prophecia de .A.? a y dirás à ellos: que pro-
34 phecia? y dexaré à vós dicho de .A.: Y el Propheta, y
el Sacerdote, y el pueblo, que dixère prophecia de .A.: y
35 executaré ſobre el varon el eſſe, y ſobre ſu caſa. Aſſi di-
reys cada uno à ſu compañero, y cada uno à ſu hermano:
36 que reſpondió .A.; y que hablò .A.?. Y Prophecia de .A.,
no membreys mas: por que la prophecia ſerá à cada uno
ſu palabra: y traſtornaſtes à palabras de Dios vivo, .A.
37 Zebaot nueſtro Dios. Aſſi dirás al Propheta: que te reſ-
38 pondiò .A. y que hablò .A.. Y ſi prophecia de .A. di-
xerdes, por tanto aſſi dixo .A.; por vueſtro dezir à la pa-
labra la eſta, prophecia de .A.: y embié à vós por dezir,
39 no digays prophecia de .A.. Por tanto he yo, y olvida-
ré à vós olvidando: y arrancarè à vós, y à la ciudad
40 que di à vós y à vueſtros padres, de ſobre mis faces. Y
darè ſobre vós repudio de ſiempre: y infamia perpetua,
que no ſerá olvidada.

C A P. 24.

III 1 MOſtròme .A.; y he dos canaſtillos de higos, apare-
jados delante templo de .A.: deſpues de captivar
Nebuchadrezar Rey de Babel, à Jechonyáu hijo
de Jeoyakim Rey de Jeudá, y à ſeñores de Jeudá, y al ma-
2 eſtro, y al portero de Jeruſalaim, y truxolos (à) Babel. El
canaſtillo el uno, (tenia) higos buenos muchos, como higos
de primerizas: y el canaſtillo el otro, higos malos mucho,
3 que no eran de comer de maldad. Y dixo .A. à mi que tu
veyèn Yrmeyáu? y dixe, higos: los higos los buenos,
buenos mucho, y los malos, malos mucho, que no ſon de
4 comer de maldad. Y fue Prophecia de .A., à mi por dezir.
5 Aſſi dixo .A. Dios de Iſraél; como los higos los buenos los
eſtos: aſſi conoſeré à captiverio de Jeudá, que embié del lu-
6 gar el eſte à tierra de Caldeos, para bien. Y pondrè mi ojo
ſobre ellos para bien, y hazerloshe tornar ſobre la tierra
la eſta: y fraguarloshe, y no derrocarè, y plantarloshe, y
7 no arrancarè. Y darè à ellos coraçon para conoſcer à mi,
que yo .A., y ſerán à mi por pueblo, y yo ſerè à ellos por
8 Dios: por que ſe tornarán à mi, con todo ſu coraçon. Y co-
mo los higos los malos, que no ſon de comer de maldad: que
aſſi dixo .A.; aſſi darè à Zidkiyáu Rey de Jeudá, y à ſus ſeño-
res, y à reſto de Jeruſalaim, los remaneſcidos en la tierra la
9 eſta, y los morantes en tierra de Egypto. Y darloshe por
movimiento para mal, à todos reynos de la tierra: por re-
pudio, y por eſcarnio, por fabula, y por maldicion, en
10 todos los lugares que los empuxarè alli. Y embiarè en
ellos, à la eſpada, à la hambre, y à la mortandad: haſta
ſu atemarſe, de ſobre la tierra; que di à ellos y à ſus padres.

C A P. 25.

IV 1 LA Prophecia que fue à Yrmeyáu, ſobre todo pueblo de
Jeudá; en el año el quarto, à Jeoyakim hijo de Joſiyáu
Rey de Jeudá: él el año el primero, à Nebuchadrezar
2 Rey de Babel. Lo que hablò Yrmeyáu el Propheta, ſobre
todo pueblo de Jeudá; y ſobre todos moradores de
3 Jeruſalaim, por dezir. De treze años, à Joſiyáu hijo de
Amòn Rey de Jeudá, y haſta el dia el eſte, eſtos veynte
y tres años, fue prophecia de .A. à mi: y hablé à vós

אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי
26 חלמתי: עד־מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר
27 ונביאי תרמת לבם: החשבים להשכיח את־עמי שמי
בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו
28 אבותם את־שמי בבעל: הנביא אשר־אתו חלום יספר
חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה־לתבן את־
29 הבר נאם־יהוה: הלוא כה דברי כאש נאם־יהוה
ל וכפטיש יפצץ סלע: לכן הנני על־הנבאים נאם־יהוה
31 מגנבי דברי איש מאת רעהו: הנני על־הנביאם נאם־
32 יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם: הנני על־נבאי
חלמות שקר נאם־יהוה ויספרום ויתעו את־עמי
בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא־שלחתים ולא צויתים
33 והועיל לא־יועילו לעם־הזה נאם־יהוה: וכי־ישאלך
העם הזה או־הנביא או־כהן לאמר מה־משא יהוה
ואמרת אליהם את־מה־משא ונטשתי אתכם נאם־
34 יהוה: והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה
לה ופקדתי על־האיש ההוא ועל־ביתו: כה תאמרו איש
על־רעהו ואיש אל־אחיו מה־ענה יהוה ומה־דבר יהוה:
36 ומשא יהוה לא תזכרו־עוד כי המשא יהיה לאיש דברו
והפכתם את־דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו:
37 כה תאמר אל־הנביא מה־ענך יהוה ומה־דבר יהוה:
38 ואם־משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם
את־הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא
39 תאמרו משא יהוה: לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי
אתכם ואת־העיר אשר־נתתי לכם ולאבותיכם מעל
מפני: ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא

כד א ליום ג תשכח: הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים
מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר
מלך־בבל את־יכניהו בן־יהויקים מלך־יהודה ואת־
שרי יהודה ואת־החרש ואת־המסגר מירושלם ויבאם
2 בבל: הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות
והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא־תאכלנה
3 מרע: ויאמר יהוה אלי מה־אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות
4 רעות מאד אשר לא־תאכלנה מרע: ויהי דבר־
5 יהוה אלי לאמר: כה־אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
הטבות האלה כן אכיר את־גלות יהודה אשר שלחתי
6 מן־המקום הזה ארץ כשדים לטובה: ושמתי עיני
עליהם לטובה והשבתים על־הארץ הזאת ובניתים
7 ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש: ונתתי להם לב לדעת
אתי כי אני יהוה והיו־לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים
8 כי־ישבו אלי בכל־לבם: וכתאנים הרעות
אשר לא־תאכלנה מרע כי־כה אמר יהוה כן אתן
את־צדקיהו מלך־יהודה ואת־שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ
לזעוה ק׳ 9 מצרים: ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ
לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל־המקמות
י אשר־אדיחם שם: ושלחתי בם את־החרב את־הרעב
ואת־הדבר עד־תמם מעל האדמה אשר־נתתי להם

כה א ליום ד ולאבותיהם: הדבר אשר־היה על־ירמיהו
על־כל־עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך
2 בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על־כל־עם יהודה ואל
3 כל־ישבי ירושלם לאמר: מן־שלש עשרה שנה
ליאשיהו בן־אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש
ועשרים שנה היה דבר־יהוה אלי ואדבר אליכם

4 אשכים ודבר ולא שמעתם: וישלח יהוה אליכם את־
כל־עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא־
ה הטיתם את־אזנכם לשמע: לאמר שובו־נא איש מדרכו
הרעה ומרע מעלליכם ושבו על־האדמה אשר נתן יהוה
6 לכם ולאבותיכם למן־עולם ועד־עולם: ואל־תלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא־תכעיסו
7 אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא־שמעתם אלי
יתיר ו נאם־יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם:
8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא־שמעתם את־
9 דברי: הנני שלח ולקחתי את־כל־משפחות צפון נאם־
יהוה ואל־נבוכדראצר מלך־בבל עבדי והבאתים על־
הארץ הזאת ועל־ישביה ועל כל־הגוים האלה סביב
1 והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
11 כלה קול רחים ואור נר: והיתה כל־הארץ הזאת
לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את־מלך בבל
12 שבעים שנה: והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על־
מלך־בבל ועל־הגוי ההוא נאם־יהוה את־עונם ועל־
יתיר ו 13 ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם: והבאותי
על־הארץ ההיא את־כל־דברי אשר־דברתי עליה
את כל־הכתוב בספר הזה אשר־נבא ירמיהו על־
14 כל־הגוים: כי עבדו־בם גם־המה גוים
רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם
וכמעשה ידיהם:
טו כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את־כוס היין
החמה הזאת מידי והשקיתה אותו את־כל־הגוים
16 אשר אנכי שלח אותך אליהם: ושתו והתגעשו
והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם:
17 ואקח את־הכוס מיד יהוה ואשקה את־כל־הגוים
18 אשר־שלחני יהוה אליהם: את־ירושלם ואת־ערי
יהודה ואת־מלכיה את־שריה לתת אתם לחרבה
19 לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: את־פרעה מלך־
כ מצרים ואת־עבדיו ואת־שריו ואת־כל־עמו: ואת כל־
הערב ואת כל־מלכי ארץ העוץ ואת כל־מלכי ארץ
פלשתים ואת־אשקלון ואת־עזה ואת־עקרון ואת
21 שארית אשדוד: את־אדום ואת־מואב ואת־בני עמון:
22 ואת כל־מלכי צר ואת כל־מלכי צידון ואת מלכי האי
23 אשר בעבר הים: את־דדן ואת־תימא ואת־בוז ואת
24 כל־קצוצי פאה: ואת כל־מלכי ערב ואת כל־מלכי
כה הערב השכנים במדבר: ואת כל־מלכי זמרי ואת
26 כל־מלכי עילם ואת כל־מלכי מדי: ואת כל־מלכי
הצפון הקרבים והרחקים איש אל־אחיו ואת כל־
הממלכות הארץ אשר על־פני האדמה ומלך ששך
27 ישתה אחריהם: ואמרת אליהם כה־אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא
28 תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: והיה
כי ימאנו לקחת־הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם
29 כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: כי הנה בעיר
אשר־נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה
תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על־כל־ישבי הארץ
ל נאם יהוה צבאות: ואתה תנבא אליהם את כל־
הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג
וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על־נוהו הידד
31 כדרכים יענה אל כל־ישבי הארץ: בא שאון עד־קצה
הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל־בשר
32 כה אמר
הרשעים נתנם לחרב נאם־יהוה:

יהוה

madrugando y hablando, y no oiſtes. Y embiò .A. á 4
vós à todos ſus ſiervos los Prophetas, madrugando
y embiando, y no oiſtes: y no inclinaſtes a vueſtra
oreja, para oir. Por dezir, tornad ahora cada uno 5
de ſu carrera la mala, y de maldad de vueſtras obras,
y habitad ſobre la tierra, que diò .A. à vós, y à vueſ-
tros padres: de ſiempre, y haſta ſiempre. Y no an- 6
deis empues dioſes otros, para ſervirlos, y para en-
corvaros à ellos: y no enſañeis à mi con obra de
vueſtras manos, y no emaleceré à vós. Y no oiſtes 7
à mi, dicho de .A.: para enſañarme con obra de
vueſtras manos, para mal à vós. Por tanto aſsi dixo 8
.A. Zebaot: por que no oiſtes, à mis palabras. He 9
yo embián, y tomarè à todos linages de Septentrion,
dicho de .A., y à Nebuchadrezar Rey de Babel mi
ſiervo, y traerloshe ſobre la tierra la eſta, y ſobre
ſus moradores, y ſobre todas las gentes las eſtas der-
redor: y deſtruirloshe, y ponerloshe por deſſoladura, y
por ſilvo, y por deſiertos de ſiempre. Y deperderé del- 10
los voz de gozo, y voz de alegria, voz de novio, y
voz de novia: voz de muelas, y luz de candela. Y 11
ſerá toda la tierra la eſta, por deſierto, por deſſoladura:
y ſervirán las gentes las eſtas a Rey de Babel, ſetenta
años. Y ſerá como cumplirſe ſetenta años, executarè 12
ſobre Rey de Babel, y ſobre la gente la eſſa, dicho
de .A., à ſu delicto, y ſobre tierra de Caldeos: y
pondrè à ellos, por deſſolaciones perpetuas. Y traere 13
ſobre la tierra la eſſa, à todas mis palabras, que hablè
ſobre ella: à todo lo eſcrito en el libro el eſte; que
prophetizò Yrmeyáu, ſobre todas las gentes. Por 14
que ſervirán con ellos tambien ellas gentes muchas,
y Reyes grandes: y pagarè à ellos como ſu obra,
y como hecho de ſus manos. Por que aſsi dixo .A. 15
Dios del Iſraél à mi; toma a vaſo del vino del la ſa-
ña la eſta, de mi mano: y harás bever à él à todas
las gentes, que yo embián à ti à ellos. Y beverán 16
y temblarán y enloquecerſeán: delante la eſpada que
yo embián entre ellos. Y tomè al vaſo de mano de 17
.A.: y abrevè à todas las gentes, que me embiò .A.
à ellos. A Jeruſalaim y à ciudades de Jeudá, y à 18
ſus Reyes, a ſus ſeñores: para dar à ellos por deſi-
erto, por deſſoladura, por ſilvo, y por maldicion,
como el dia el eſte. A Parhò Rey de Egypto, y à 19
ſus ſiervos, à ſus ſeñores, y à todo ſu pueblo. Y 20
à toda la miſtura, y à todos Reyes de tierra del Us:
y à todos Reyes de tierra de Peliſtim, y à Askelòn
y à Azá, y à Ekròn, y à reſto de Asdod. A Edom, 21
y à Moab, y à hijos de Amòn. Y à todos Reyes 22
de Zor, y à todos Reyes de Zidon: y à Reyes de
la yſla, que en allende de la mar. A Dedan, y à 23
Temá, y à Buz, y à todos los confiados (en) rincon.
Y à todos Reyes de Arabia: y à todos Reyes de la 24
Arabia, los morantes en el deſierto. Y à todos Re- 25
yes de Zimrì, y à todos Reyes de Elam, y à todos
Reyes de Media. Y à todos Reyes del Septentrion, 26
los cercanos y los lexanos, cada uno con ſu herma-
no, y à todos los reynos de la tierra, que ſob-
re faces de la tierra: y Rey de Babel, beverá em-
pues ellos. Y dirás à ellos aſsi dixo .A. Zebaot 27
Dios de Iſraél, beved y embriagadvos, y vomitad,
y caèd, y no os levanteis: delante de la eſpada, que
yo embián entre vós. Y ſerá ſino quiſieren tomar el 28
vaſo de tu mano para bever: y dirás à ellos, aſsi
dixo A. Zebaot, bever bevereis. Que he en la ciu- 29
dad, que fue llamado mi nombre ſobre ella, yo em-
peçán para emalecer, y vós ſiendo libres ſereis
libres?: no ſereis libres, por que eſpada yo llamán
ſobre todos moradores de la tierra, dicho de .A.
Zebaot. Y tu prophetizarás à ellos, à todas las 30
palabras las eſtas: y dirás à ellos, .A. del alto bra-
mará, y de morada de ſu ſantidad, dará ſu voz,
bramando bramará ſobre ſu morada, cantico como
piſantes cantará, à todos moradores de la tierra. Vi- 31
no ſonido haſta cabo de la tierra, por que baraja de
.A. con las gentes, ſerá juez él à toda criarura: los
malos los diò à eſpada, dicho de .A.. Aſsi dixo 32
.A.

.A. Zebaot, he mal ſalièn de gente à gente: y tempeſtad
33 grande ſerá deſpertada, de rincones de tierra. Y ſerán ma-
tados de .A. en el dia el eſſe, de cabo de la tierra, y haſta cabo
de la tierra: no ſerán endechados, y no ſerán apañados, y
no ſerán enterrados, por eſtiercol ſobre faces de la tierra
34 ſerán. Aullad los paſtores y exclamad, y embolvedvos
fuertes de las ovejas, por que ſe cumplieron vueſtros dias,
para degollar (uno à otro): y vueſtros eſparzimientos (ſon
35 cumplidos), y caeréys como vaſo de codicia. Y perderſeá
refugio de los paſtores: y eſcapadura de fuertes de las ove-
36 jas. Voz de exclamacion de los paſtores, y aullido de fuer-
37 tes de las ovejas: por que prean .A. a ſu paſto. Y ſerán taja-
das moradas de la paz: por ereſcimiento de furor de .A..
38 Dexó como caudillo ſu cabaña: que fue ſu tierra por deſſo-
ladura, por ìra oprimidora, y por ìra de ſu furor.

C A P. 26.

1 EN principio de reyno de Jeoyakim hijo de Joſiyáu,
Rey de Jeudá: fue la palabra la eſta, de con .A. por de-
2 zir. Aſſi dixo .A., eſtá en patio de caſa de .A., y hab-
larás ſobre todas ciudades de Jeudá, las vinientes para en-
corvarſe (en) caſa de .A.; à todas las palabras, que te enco-
3 mendé para hablar à ellas: no mengues palabra. Quiça oi-
rán y tornarſeán cada uno de ſu carrera la mala: y arrepen-
tirmeè ſobre el mal que yo penſán para hazer à ellos, por
4 maldad de ſus obras. Y dirás à ellos, aſſi dixo .A.: ſino
5 oyerdes à mi, para andar en mi Ley, que di delante vós. Pa-
ra oìr à palabras de mis ſiervos los Prophetas, que yo em-
6 bián à vós: y madrugando y embiando y no oìſtes. Y darè
a la caſa la eſta como Siló: y a la ciudad la eſta darè por mal-
7 dicion, de todas gentes de la tierra. Y oyeron los Sacer-
dotes y los Prophetas y todo el pueblo: à Yrmeyáu hablan à
8 las palabras las eſtas, en caſa de .A.. Y fue como atemar Yr-
meyáu de hablar à todo lo que encomendò .A. para hablar à
todo el pueblo: y travaron por él los Sacerdotes, y los
9 Prophetas, y todo el pueblo por dezir, morir morirás. Por
que prophetizaſte en nombre de .A. por dezir, como Silò
ſerá la caſa la eſta, y la ciudad la eſta ſerá deſierta ſin mora-
dor: y fue juntado todo el pueblo contra Yrmeyáu en caſa
10 de .A.. Y oyeron ſeñores de Jeudá à las palabras las eſtas,
y ſubieron de caſa del Rey (à) caſa de .A.: y eſtuvieron en
11 puerta de portal de .A. el nuevo. Y dixeron los Sacerdotes
y los Prophetas à los ſeñores, y à todo el pueblo, por de-
zir: juizio de muerte al varon el eſte, por que prophetizò
12 ſobre la ciudad la eſta, como oìſtes con vueſtras orejas. Y
dixo Yrmeyau à todos los ſeñores, y à todo el pueblo por
dezir: .A. me embió para prophetizar ſobre la caſa la eſta,
13 y ſobre la ciudad la eſta, à todas las palabras que oìſtes. Y
ahora beneficiad vueſtras carreras, y vueſtras obras, y oìd
en voz de .A. vueſtro Dios: y arrepentirſeá .A. por el mal
14 que hablò ſobre vós. Y yo heme en vueſtra mano: hazed
à mi como lo bueno y como lo derecho, en vueſtros ojos.
15 Decierto ſabiendo ſabreis que ſi matantes vós à mi, que
ſangre inocente vos dantes ſobre vós, y ſobre la ciudad
la eſta, y ſobre ſus moradores: por que en verdad me
embiò .A. ſobre vós para hablar en vueſtras orejas, à to-
16 das las palabras las eſtas. Y dixeron los ſeñores y to-
do el pueblo, à los Sacerdotes y à los Prophetas: no al
varon el eſte juizio de muerte, por que en nombre de
17 .A. nueſtro Dios hablò à nós. Y levantaronſe varones
de viejos de la tierra: y dixeron à toda compaña del
18 pueblo por dezir. Michá el Moraſteo era prophetizán
en dias de Hizkiyáu Rey de Jeudá: y dixo à todo pueb-
lo de Jeudá por dezir, aſſi dixo .A. Zebaot, Zion
(como) campo ſerá arado, y Jeruſalaim montones ſerá,
19 y monte de la caſa por alturas de boſque. Si mataudo
lo mataron Hizkiyáu Rey de Jeudá, y todo Jeudá?
decierto temiò à .A. y rogò à faces de .A. y arrepen-
tiòſe .A. ſobre el mal que hablò ſobre ellos: y nós
20 hazientes mal grande ſobre nueſtras almas. Y tambien
varon fue prophetizan en nombre de .A. Uriyáu hijo
de Semayáu de Kiriat-Ayearim: y prophetizó ſob-
re la ciudad la eſta y ſobre la tierra la eſta, co-
21 mo todas palabras de Yrmeyáu. Y oyò el Rey
Jeoyakim, y todos ſus valientes, y todos los
ſeñores, à ſus palabras, y buſcó el Rey

יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֹצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל
33 יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ׃ וְהָיוּ חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ
34 וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ הֵילִילוּ הָרֹעִים
וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־מָלְאוּ יְמֵיכֶם לִטְבוֹחַ
לה וּתְפוֹצוֹתִיכֶם וּנְפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה׃ וְאָבַד מָנוֹס מִן־
36 הָרֹעִים וּפְלֵיטָה מֵאַדִּירֵי הַצֹּאן׃ קוֹל צַעֲקַת הָרֹעִים
37 וִילְלַת אַדִּירֵי הַצֹּאן כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־מַרְעִיתָם׃ וְנָדַמּוּ
38 נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ כִּי־
הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃

ליום ה

כו

א בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
2 יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ כֹּה ׀ אָמַר
יְהוָה עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וְדִבַּרְתָּ עַל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה
הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֺת בֵּית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
3 צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַל־תִּגְרַע דָּבָר׃ אוּלַי יִשְׁמְעוּ
וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
4 חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר
ה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃ לִשְׁמֹעַ עַל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר
6 אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ וְנָתַתִּי
אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלֹה וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאתָה אֶתֵּן לִקְלָלָה
7 לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
8 הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי ׀ כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתוֹ
9 הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר מוֹת תָּמוּת׃ מַדּוּעַ
נִבֵּיתָ בְשֵׁם־יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלוֹ יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר
הַזֹּאת תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ
י בְּבֵית יְהוָה׃ וַיִּשְׁמְעוּ ׀ שָׂרֵי יְהוּדָה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיַּעֲלוּ מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח שַׁעַר־יְהוָה
11 הֶחָדָשׁ׃ וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים אֶל־הַשָּׂרִים
וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה כִּי נִבָּא
12 אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לֵאמֹר יְהוָה
שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת
13 כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם
וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיִנָּחֵם יְהוָה
14 אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי בְיֶדְכֶם עֲשׂוּ־לִי
טו כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֵיכֶם׃ אַךְ ׀ יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי אִם־מְמִתִים
אַתֶּם אֹתִי כִּי־דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם וְאֶל־
הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יֹשְׁבֶיהָ כִּי בֶאֱמֶת שְׁלָחַנִי יְהוָה
עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
16 הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֶל־הַכֹּהֲנִים
וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין־לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי בְּשֵׁם
17 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ׃ וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי
18 הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר׃ מִיכָיָה
הַמּוֹרַשְׁתִּי הָיָה נִבָּא בִּימֵי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
אֶל־כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה־אָמַר ׀ יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן
שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם עִיִּים תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת
19 יָעַר׃ הֶהָמֵת הֱמִתֻהוּ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה
הֲלֹא יָרֵא אֶת־יְהוָה וַיְחַל אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־
הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה
כ עַל־נַפְשׁוֹתֵינוּ׃ וְגַם־אִישׁ הָיָה מִתְנַבֵּא בְּשֵׁם יְהוָה אוּרִיָּהוּ
בֶּן־שְׁמַעְיָהוּ מִקִּרְיַת הַיְּעָרִים וַיִּנָּבֵא עַל־הָעִיר הַזֹּאת
21 וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃ וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
יְהוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים אֶת־דְּבָרָיו וַיְבַקֵּשׁ הַמֶּלֶךְ

22 הֵמִיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוּרִיָּהוּ וַיִּרָא וַיִּבְרַח וַיָּבֹא מִצְרָיִם׃ וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אֲנָשִׁים מִצְרָיִם אֵת אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר
23 וַאֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־מִצְרָיִם׃ וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אוּרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם
וַיְבִאֻהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיַּכֵּהוּ בֶּחָרֶב וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־
24 נִבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי בְּנֵי הָעָם׃ אַךְ יַד אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן
הָיְתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵּת־אֹתוֹ בְיַד־הָעָם לַהֲמִיתוֹ׃
ליוסו כו א בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִם בֶּן־יֹאושִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
מלא ו' יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃
2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלַי עֲשֵׂה לְךָ מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וּנְתַתָּם
3 עַל־צַוָּארֶךָ׃ וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב
וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד
מַלְאָכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַםִ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
4 וְצִוִּיתָ אֹתָם אֶל־אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם׃ אָנֹכִי עָשִׂיתִי
אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאָרֶץ בְּכֹחִי הַגָּדוֹל וּבִזְרוֹעִי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לַאֲשֶׁר
6 יָשַׁר בְּעֵינָי׃ וְעַתָּה אָנֹכִי נָתַתִּי אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה
בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה
7 נָתַתִּי לוֹ לְעָבְדוֹ׃ וְעָבְדוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנוֹ וְאֶת־
בֶּן־בְּנוֹ עַד בֹּא־עֵת אַרְצוֹ גַּם־הוּא וְעָבְדוּ בוֹ גּוֹיִם רַבִּים
8 וּמְלָכִים גְּדוֹלִים׃ וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעַבְדוּ
אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן
אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אֶפְקֹד
9 עַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְהוָה עַד־תֻּמִּי אֹתָם בְּיָדוֹ׃ וְאַתֶּם
אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קֹסְמֵיכֶם וְאֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם
וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם
י לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים
לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אַדְמַתְכֶם וְהִדַּחְתִּי
11 אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם׃ וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל
מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבָדוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־אַדְמָתוֹ נְאֻם־יְהוָה
12 וַעֲבָדָהּ וְיָשַׁב בָּהּ׃ וְאֶל־צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הָבִיאוּ אֶת־צַוְּארֵיכֶם בְּעֹל
ליוסו 13 מֶלֶךְ בָּבֶל וְעִבְדוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וִחְיוּ׃ * לָמָּה תָמוּתוּ אַתָּה
וְעַמֶּךָ בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־הַגּוֹי
14 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי
הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
טו בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם׃ כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאֻם־
יְהוָה וְהֵם נִבְּאִים בִּשְׁמִי לַשָּׁקֶר לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶם
16 וַאֲבַדְתֶּם אַתֶּם וְהַנְּבִאִים הַנִּבְּאִים לָכֶם׃ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים
וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־
תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנִּבְּאִים לָכֶם לֵאמֹר הִנֵּה
כְלֵי בֵית־יְהוָה מוּשָׁבִים מִבָּבֶלָה עַתָּה מְהֵרָה כִּי
17 שֶׁקֶר הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם׃ אַל־תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עִבְדוּ
18 אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וִחְיוּ לָמָּה תִהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חָרְבָּה׃ וְאִם־
נְבִאִים הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהוָה אִתָּם יִפְגְּעוּ־נָא בַּיהוָה
צְבָאוֹת לְבִלְתִּי־בֹאוּ הַכֵּלִים הַנּוֹתָרִים בְּבֵית־יְהוָה וּבֵית
19 מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַםִ בָּבֶלָה׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֶל־הָעַמֻּדִים וְעַל־הַיָּם וְעַל־הַמְּכֹנוֹת וְעַל יֶתֶר
כ הַכֵּלִים הַנּוֹתָרִים בָּעִיר הַזֹּאת׃ אֲשֶׁר לֹא־לְקָחָם
יהו' נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּגְלוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנְיָה בֶן־יְהוֹיָקִים
מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַםִ בָּבֶלָה וְאֵת כָּל־חֹרֵי יְהוּדָה
21 וִירוּשָׁלָםִ׃ כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל־הַכֵּלִים הַנּוֹתָרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ־
22 יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ׃ בָּבֶלָה יוּבָאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פָּקְדִי
לפ'ל אֹתָם נְאֻם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הַמָּקוֹם
כח א הַזֶּה׃ וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלֶכֶת

צדקיה

(para) matarlo: y oyò Uriyáu y temiò, y huyò y vino (à)
Egypto. Y embiò el Rey Jeoyakim varones (á) Egypto: 22
à Elnatan hijo de Agbor y varones con él à Egypto. Y 23
ſacaron à Uriyáu de Egypto, y truxeronlo al Rey Jeo-
yakim, y hiriolo con eſpada: y echó a ſu calabrina, à ſu-
eſſas de hijos del pueblo. Solamente mano de Ahikam 24
hijo de Saphan, era con Yrmeyáu: por no dar à él en
mano del pueblo, para matarlo.

C A P. 27.

EN principio de Reyno de Jeoyakim hijo de Joſiyáu, 1 VI
Rey de Jeudá; fue la palabra la eſta à Yrmeyá,
de con .A. por dezir. Aſſi dixo .A. à mi, haze à ti, 2
ataderos y yugos: y darloshas ſobre tu cerviz. Y embi- 3
arloshas a Rey de Edom, y à Rey de Moab, y a Rey
de hijos de Amòn, y a Rey de Zor, y a Rey de Zi-
don: por mano de menſajeros los vinientes (en) Jeruſa-
laim, à Zidkiyáu Rey de Jeudá. Y encomendarás à el- 4
los para ſus ſeñores por dezir: aſſi dixo .A. Zebaot Dios
de Iſraél, aſſi direis à vueſtros ſeñores. Yo hize a la tier- 5
ra, al hombre, y à la quatropêa, que ſobre faces de la
tierra, con mi fuerça la grande, y con mi braço el tendi-
do: y dila al que plugó en mis ojos. Y ahora yo di à 6
todas las tierras las eſtas, en mano de Nebuchadnezar Rey
de Babel mi ſiervo: y tambien à animal del campo, di à
él para ſervirlo. Y ſervirán à él todas las gentes, y à 7
ſu hijo, y à hijo de ſu hijo: haſta venir hora de (deſ-
truirſe) ſu tierra tambien él, y ſervirán à él gentes muchas,
y Reyes grandes. Y ſerá la gente y el reyno que no ſir- 8
vièren à él, à Nebuchadnezar Rey de Babel, y el que
no diere à ſu cerviz, en yugo de Rey de Babel: con eſ-
pada y con hambre y con mortandad executaré ſobre la
gente la eſſa, dicho de .A., haſta mi atemar à ellos por
ſu mano. Y vós no oygays à vueſtros Prophetas, y à 9
vueſtros adevinos, y (à ſoñantes) vueſtros ſueños, y à
vueſtros agoreros, y à vueſtros hechizeros: que ellos di-
zientes à vós por dezir, no ſirvays à Rey de Babel.
Que falſedad ellos prophetizantes à vós: por hazer ale- 10
xar à vós de ſobre vueſtra tierra, y empuxaré à vós y
perdervoſeys. Y la gente que metiere à ſu cerviz en yu- 11
go de Rey de Babel, y lo ſirviere: y dexarlahé ſobre ſu
tierra dicho de .A., y labrarlaha y morará en ella. Y à 12
Zidkiyá Rey de Jeudá hablè, como todas las palabras
las eſtas por dezir: meted à vueſtras cervices en yugo de
Rey de Babel, y ſervid à él y (a) ſu pueblo, y vivid. * Por 13 VII
que morireys tu y tu pueblo, con eſpada, con hambre,
y con mortandad: como hablò .A. ſobre la gente, que no
ſirviere à Rey de Babel. Y no oygais à palabras de los 14
Prophetas los dizientes à vós por dezir, no ſirvays à
Rey de Babel: que falſedad ellos prophetizantes à vós.
Que no los embié, dicho de .A., y ellos prophetizantes 15
en mi nombre à falſedad: para que haga empuxar à vós
y vos deperdais, vós y los Prophetas los prophetizan-
tes à vós. Y à los Sacerdotes y à todo el pueblo el eſte 16
hablè por dezir, aſſi dixo .A., no oygais à palabras de
vueſtros Prophetas los prophetizantes à vós por dezir,
he vaſos de caſa de .A. ſerán tornados de Babel ahora
aìna: que falſedad ellos prophetizantes à vós. No oy- 17
gais à ellos, ſervid a Rey de Babel y vidid: por que
ſerá la ciudad la eſta deſierta. Y ſi Prophetas ellos, y 18
ſi es palabra de .A. con ellos: rueguen ahora en .A.
Zebaot, que no vayan los vaſos los remaneſcientes en ca-
ſa de .A., y (en) caſa de Rey de Jeudá, y en Jeruſalaim, à
Babel. Que aſſi dixo .A. Zebaot, ſobre los pilares, y 19
ſobre el mar, y ſobre los aſſientos: y ſobre reſto de los
vaſos, los remaneſcientes en la ciudad la eſta. Que no los 20
tomò, Nebuchadnezar Rey de Babel, en ſu captivar à
Jehonyá hijo de Jeoyakim Rey de Jeudá, de Jeruſalaim
à Babel: y à todos ſeñores de Jeudá y Jereſalaim. Que 21
aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél: ſobre los vaſos los
remaneſcientes (en) caſa de .A.; y (en) caſa de Rey de Jeudá,
y Jeruſalaim. A Babel ſerán llevados, y alli ſerán: haſ- 22
ta dia de mi viſitar à ellos dicho de .A., y hazerloshe
ſubir y hazerloshe tornar, al lugar el eſte.

C A P. 28.

Y Fue en el año el eſſe, en principio de reyno de 1 P. 37
Zid-

Zidkiá Rey de Jeudá, en el año el quarto, en el mes
el quinto: dixo à mi Hananiá hijo de Hazur el
Propheta que de Guibhon, en caſa de .A.; à ojos
2 de los Sacerdotes y todo el pueblo por dezir. Aſſi di-
xo .A. Zebaot Dios de Iſraél por dezir: quebrè à
3 yugo de Rey de Babel. En termino de dos años de
dias, yo hazien tornar al lugar el eſte, à todos vaſos
de caſa de .A.: que tomò Nebuchadnezar Rey de
4 Babel del lugar el eſte, y truxolos (à) Babel. Y à Je-
choniá hijo de Jeoyakim Rey de Jeuda, y à todo cap-
tiverio de Jeudá, los vinientes à Babel, yo hazien
tornar al lugar el eſte, dicho de .A.: que quebraré à
5 yugo de Rey de Babel. Y dixo Yrmeyá el Propheta,
à Hananiá el Propheta: à ojos de los Sacerdotes, y à
ojos de todo el pueblo, los eſtantes en caſa de .A..
6 Y dixo Yrmeyá el Propheta, Amen; aſſi haga .A.:
afirme .A. à tus palabras, que prophetizaſte para ha-
zer tornar vaſos de caſa de .A. y todo el captive-
7 rio, de Babel al lugar el eſte. Decierto oye ahora
la palabra la eſta, que yo hablán en tus orejas: y en
8 orejas de todo el pueblo. Los Prophetas que fueron
ante mi y ante ti deſde ſiempre: y prophetizaron
ſobre tierras muchas, y ſobre reynos grandes, por
9 peléa, y por mal, y por mortandad. El Propheta
que prophetizáre para paz: en viniendo palabra del
Propheta, ſerá conoſcido el Propheta, el qual lo embiò
10 .A. con verdad. Y tomò Hañaniá el Propheta, al
yugo; de ſobre cerviz de Yrmeyá el Propheta: y queb-
11 ròlo. Y dixo Hananiá à ojos de todo el pueblo,
por dezir, aſſi dixo .A.; aſſi quebraré à yugo de Ne-
buchadnezar Rey de Babel en termino de dos años de
dias, de ſobre cerviz de todas las gentes: y anduvo
12 Yrmeyá el Propheta à ſu carrera. Y fue Prophecia de
.A. à Yrmeyáu: deſpues de quebrar Hananiá el Prop-
heta al yugo; deſobre cerviz de Yrmeyáu el Propheta,
13 por dezir. Anda y dirás à Hananiá por dezir, aſſi di-
xo .A.; yugos de palo quebraſte: y harás en ſu lugar
14 yugos de hierro. Por que aſſi dixo .A. Zebaot Dios
de Iſraél, yugo de hierro puſe ſobre cerviz de todas las
gentes las eſtas, para ſervir à Nebuchadnezar Rey de
Babel, y ſervirloán: y tambien à animal del campo di
15 à él. Y dixo Yrmeyáu el Propheta à Hananiá el
Propheta, oye ahora Hananiá: no te embiò .A., y tu
16 hiziſte confiar al pueblo el eſte, ſobre falſedad. Por tanto
aſſi dixo .A., he yo te embio de ſobre faces de la tierra:
eſte año tu murièn, por que rebello hablaſte contra .A.:
17 Y muriò Hananiá el Propheta, en el año el eſſe: en el
mes el ſeteno.

CAP. 29.

II 1 Y Eſtas palabras de la carta, que embiò Yrmeyá
el Propheta de Jeruſalaim: à reſto de viejos
del captiverio, y à los Sacerdotes, y à los
Prophetas, y à todo el pueblo; que captivò Nebu-
2 chadnezar de Jeruſalaim à Babel. Empues ſalir Je-
honiá el Rey, y la reyna, y los mayorales, ſeñores
de Jeudá, y Jeruſalaim, y el maeſtro y el porte-
3 ro, de Jeruſalaim. Por mano de Elaſá hijo de
Saphan, y Guemaryá hijo de Hilkiyá: que em-
biò Zidkiyá Rey de Jeudá, à Nebuchadnezar Rey
4 de Babel à Babel por dezir. Aſſi dixo .A. Ze-
baot Dios de Iſraél: à todo el captiverio, que
5 hize captivar de Jeruſalaim à: Babel. Fraguad
caſas y morad: y plantad huertos, y comed a ſu
6 fruto. Tomad mugeres y engendrad hijos y hi-
jas, y tomad para vueſtros hijos mugeres, y à
vueſtras hijas dad à varones, y páran hijos y
hijas: y muchiguad allí, y no os diminuyeis.
7 Y requerid à paz de la ciudad, que captivè à
vós allí; y orad por ella à .A.: que en ſu
8 paz, ſerá à vós paz. Por que aſſi dixo .A. Ze-
baot Dios de Iſraél, no ſombayan à vós vueſ-
tros Prophetas que entre vós, y vueſtros adevi-
nos: y no oygays (à ſoñantes) a vueſtros ſue-
9 ños, que vós hazientes ſoñar. Que en falſedad ellos
prophetizantes à vós en mi nombre: no los embiè

בשנה קרי צדקיה מלך־יהודה בשנת הרבעית בחדש
החמישי אמר אלי חנניה בן־עזור הנביא אשר מגבעון
2 בבית יהוה לעיני הכהנים וכל־העם לאמר: כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את־
3 על מלך בבל: בעוד ׀ שנתים ימים אני משיב אל־
המקום הזה את־כל־כלי בית יהוה אשר לקח
נבוכדנאצר מלך־בבל מן־המקום הזה ויביאם
4 בבל: ואת־יכניה בן־יהויקים מלך־יהודה ואת־כל־
גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל־המקום
הזה נאם־יהוה כי אשבר את־על מלך בבל:
ה ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא לעיני הכהנים
6 ולעיני כל־העם העמדים בבית יהוה: ויאמר
ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את־
דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית־יהוה וכל־הגולה
7 מבבל אל־המקום הזה: אך שמע־נא הדבר הזה
8 אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל־העם: הנביאים
אשר היו לפני ולפניך מן־העולם וינבאו אל־ארצות
רבות ועל־ממלכות גדלות למלחמה ולרעה
9 ולדבר: הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא
יודע הנביא אשר־שלחו יהוה באמת: ויקח חנניה
הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
11 וישברהו: ויאמר חנניה לעיני כל־העם לאמר כה
אמר יהוה ככה אשבר את־על ׀ נבכדנאצר
מלך־בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל־הגוים
וילך ירמיה הנביא לדרכו:
12 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו אחרי
שבור חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיה
13 הנביא לאמר: הלוך ואמרת אל־חנניה לאמר כה אמר
יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל:
14 כי כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי
על־צואר כל־הגוים האלה לעבד את־נבכדנאצר
מלך־בבל ועבדהו וגם את־חית השדה נתתי לו:
טו ויאמר ירמיה הנביא אל־חנניה הנביא שמע־נא חנניה
לא־שלחך יהוה ואתה הבטחת את־העם הזה על־
16 שקר: לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני
האדמה השנה אתה מת כי־סרה דברת אל־
17 יהוה: וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש
השביעי:

כט
א ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם
אל־יתר זקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־
כל־העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה:
2 אחרי צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי
3 יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: ביד
אלעשה בן־שפן וגמריה בן־חלקיה אשר שלח
צדקיה מלך־יהודה אל־נבוכדנאצר מלך בבל
4 בבלה לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
ה לכל־הגולה אשר־הגליתי מירושלם בבלה: בנו
6 בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־פרין: קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת־בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו־שם ואל־
7 תמעטו: ודרשו את־שלום העיר אשר הגליתי אתכם
שמה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשלומה יהיה
8 לכם שלום: כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל־ישיאו לכם נביאיכם אשר־בקרבכם
וקסמיכם ואל־תשמעו אל־חלמתיכם אשר אתם
9 מחלמים: כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים

נאם־יהוה׃ כי־כה אמר יהוה כי לפי מלאת
לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את־
דברי הטוב להשיב אתכם אל־המקום הזה׃ כי אנכי
11 ידעתי את־המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם־
יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי
12 ושמעתי אליכם׃ ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני
13 בכל־לבבכם׃ ונמצאתי לכם נאם־יהוה ושבתי את־
14 שביתכם וקבצתי אתכם מכל־הגוים ומכל־המקומות שבותכם קרי
אשר הדחתי אתכם שם נאם־יהוה והשבתי אתכם
אל־המקום אשר־הגליתי אתכם משם׃ כי אמרתם טו
הקים לנו יהוה נבאים בבלה׃ כי־כה אמר 16
יהוה אל־המלך היושב אל־כסא דוד ואל־כל־העם
היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא־יצאו אתכם
בגולה׃ כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם
17 את־החרב את־הרעב ואת־הדבר ונתתי אותם
כתאנים השערים אשר לא־תאכלנה מרע׃ ורדפתי
18 אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל לזעוה קרי
ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל־
19 הגוים אשר־הדחתים שם׃ תחת אשר־לא־שמעו אל־
דברי נאם־יהוה אשר שלחתי אליהם את־עבדי
הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם־יהוה׃ ואתם כ
שמעו דבר־יהוה כל־הגולה אשר־שלחתי מירושלם
בבלה׃ כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל 21
אל־אחאב בן־קוליה ואל־צדקיהו בן־מעשיה הנבאים
לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך־
בבל והכם לעיניכם׃ ולקח מהם קללה לכל גלות 22
יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב
אשר־קלם מלך־בבל באש׃ יען אשר עשו נבלה 23
בישראל וינאפו את־נשי רעיהם וידברו דבר בשמי
שקר אשר לא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם־יהוה׃ הידע קרי
ואל־שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר׃ כה 24 כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה
שלחת בשמכה ספרים אל־כל־העם אשר בירושלם
ואל־צפניה בן־מעשיה הכהן ואל כל־הכהנים לאמר׃
26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית
יהוה לכל־איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל־
27 המהפכת ואל־הצינק׃ ועתה למה לא גערת בירמיהו
28 הענתתי המתנבא לכם׃ כי על־כן שלח אלינו בבל
לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו
29 את־פריהן׃ ויקרא צפניה הכהן את־הספר הזה באזני
ירמיהו הנביא׃ ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו
31 לאמר׃ שלח על־כל־הגולה לאמר כה אמר יהוה אל־
שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא
שלחתיו ויבטח אתכם על־שקר׃ לכן כה־אמר יהוה
הנני פקד על־שמעיה הנחלמי ועל־זרעו לא־יהיה לו
איש יושב בתוך־העם הזה ולא־יראה בטוב אשר־אני
עשה־לעמי נאם־יהוה כי־סרה דבר על־יהוה׃ ל
הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ כה א 2
אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב־לך את כל־
3 הדברים אשר־דברתי אליך אל־ספר׃ כי הנה ימים
באים נאם־יהוה ושבתי את־שבות עמי ישראל ויהודה
אמר יהוה והשבתים אל־הארץ אשר־נתתי לאבתם
4 וירשוה׃ ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל־ישראל ואל־יהודה׃ כי־כה אמר יהוה קול חרדה
6 שמענו פחד ואין שלום׃ שאלו־נא וראו אם־ילד זכר
מדוע

dicho de .A.. Que aſsi dixo .A.; que como cumplirſe 10
à Babel ſetenta años viſitaré à vós; y afirmaré ſobre
vós à mi palabra la buena, por hazer tornar à vós
al lugar el eſte. Que yo ſupe à los penſamientos que 11
yo penſán ſobre vós, dicho de .A.: penſamientos de
paz y no para mal, para dar à vós fin y eſperança.
Y llamareis à mi, y andareis, y orareis à mi: y oìré 12
à vós. Y buſcareis à mi y hallareis: quando me re- 13
quiyierdes con todo vueſtro coraçon. Y ſeré halladó 14
de vós dicho de .A., y tornaré à vueſtro captiverio,
y apañaré à vós de todas las gentes, y de todos los
lugares que empuxé à vós alli, dicho de .A.: y ha-
ré tornar à vós al lugar, que hize captivar à vós de
alli. Por que dixiſtes: levantò à nós .A. Prophetas 15
(á) Babel. Por que aſsi dixo .A., por el Rey el aſ- 16
ſentán ſobre ſilla de David, y por todo el pueblo el
morán en la ciudad la eſta: vueſtros hermanos que
no ſalieron con vós, en el captiverio. Aſsi dixo .A. 17
Zebaot, he yo embián en ellos, à la eſpada, à la ham-
bre, y à la mortandad: y daré à ellos como los higos
los malos, que no ſon de comer de maldad. Y perſi- 18
guiré empues ellos con la eſpada, con la hambre, y con
la mortandad: y darloshe por movimiento à todos rey-
nos de la tierra, por maldicion, y por deſſoladura,
y por ſilvo, y por repudio, en todas las gentes que
los empuxaré alli. Por que no oyeron à mis palab- 19
ras, dicho de .A.: que embié à ellos, à mis ſiervos
los Prophetas madrugando y embiando, y no oìſtes,
dicho de .A.. Y vós oìd palabra de .A.: todo el 20
captiverio, que embiè de Jeruſalaim à Babel. Aſsi di- 21
xo .A. Zebaot Dios de Iſraél, por Ahab hijo de Ko-
layá, y por Zidkiyáu hijo de Maaſeyá, los propheti-
zantes à vós en mi nombre falſamente: he yo dan à
ellos en mano de Nebuchadrezar Rey de Babel, y
herirlosha à vueſtros ojos. Y ſerá tomado dellos mal- 22
dicion por todo captiverio de Jeudá que en Babel
por dezir: pongate .A. como Zidkiyáu, y como E-
hab, que los quemò Rey de Babel en fuego. Por 23
que hizieron vileza en Iſraél, y fornicaron à mugeres
de ſus compañeros, y hablaron palabra en mi nombre,
falſamente, que no les encomendè; y yo el ſabedor
y teſtigo, dicho de .A.. Y à Semayáu el Nehelami, 24
dirás por dezir. Aſsi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél 25
por dezir: por que tu embiaſte en tu nombre cartas
à todo el pueblo que en Jeruſalaim, y à Zephaniá
hijo de Maaſeyá el Sacerdote, y à todos los Sacerdo-
tes, por dezir. .A. te diò Sacerdote en lugar de Jeo- 26
yadá el Sacerdote, para ſer mayordomos (en) caſa de
.A., à todo varon loco y prophetizán: y darás à él
al calaboço y à la eſpoſſa. Y ahora por que no re- 27
prehendiſte en Yrmeyáu el Anetotì: el prophetizán à
vós?. Que por tanto embiò à nós (à) Babel por de- 28
zir, alongado el (captiverio): fraguad caſas y habitad;
y plantad huertos, y comed à ſu fruto. Y leyò 29
Zephania el Sacerdote à la carta la eſta: en orejas de
Yrmeyáu el Propheta. Y fue prophecia de .A. à Yr- 20
meyáu por dezir. Embia ſobre todo el captiverio por 31
dezir; aſsi dixo .A. por Semayá el Nehlami: por
que prophetizò à vós Semayá, y yo no lo embiè, y
hizo enfiuzar à vós ſobre falſedad. Por tanto aſsi 32
dixo .A.: he yo execután ſobre Semayá el Nehlami,
y ſobre ſu ſimiente, no ſerá à él varon morán entre
el pueblo el eſte, y no verá en el bien que yo ha-
zien à mi pueblo, dicho de .A.: por que rebello
hablò ſobre .A..

CAP. 30.

LA Prophecia que fue à Yrmeyáu, de con .A. por de- 1 III
zir. Aſsi dixo .A. Dios de Iſraél por dezir: eſcrive 2
à ti à todas las palabras que hablè à ti en libro. Que 3
he dias vinientes dicho de .A., y haré tornar à captive-
rio de mi pueblo Iſraél y Jeudá, dixo .A.: y hazerlos-
he tornar à la tierra que di à ſus padres, y heredarlaán. 4
Y eſtas las palabras que hablò .A. à Iſraél y à Jeudá.
Por que aſsi dixo .A., voz de eſtremecimiento oìmos: 5
pavor, y no paz. Demandad ahora y ved ſi pare macho?: 6
por

por que vi todo varon ſus manos ſobre ſus lomos como par-
7 turiente, y ſon bueltas todas faces en palidez. Ay que
grande el dia el eſſe! que no como él: y hora de anguſtia el-
8 la à Iahacob, y della ſerá ſalvo. Y ſerá en el dia el eſſe, dicho
de .A. Zebaot, quebraré ſu yugo de ſobre tu cerviz, y tus
ataderos arancaré: y no ſervirán en él mas (à dioſes) eſtra-
9 ños. Y ſervirán à .A. ſu Dios: y à David ſu Rey, el qual
10 levantaré à ellos. Y tu no temas mi ſiervo Iahacob dicho de
.A., y no te quebrantes Iſraél, que he yo ſalván à ti de le-
xos, y à tu ſimiente de tierra de ſu captiverio: y tornara
11 Iahacob y ſoſſegarſeá y a quietarſeá y no eſtremeciên. Por-
que contigo yo, dicho de .A., para ſalvarte: por que haré fin
con todas las gentes que te eſparzi alli, mas contigo no haré
12 fin, y caſtigartehe al juizio, y tajando no te tajaré. Por que
aſſi dixo .A. peligroſo tu quebranto: dificultoſa tu herida.
13 No juzgán tu juizio por medezina: medezinas (y) cura no
14 à ti. Todos tus amantes te olvidaron, à ti no requieren:
que herida de enemigo te herì, caſtigo de cruel, ſobre muc-
15 hedumbre de tu delicto, enfortecieronſe tus pecados. Que
exclamas ſobre tu quebranto? peligroſo tu dolor: ſobre
muchedumbre de tu delicto, enfortecieronſe tus pecados,
16 hize eſto à ti. Por tanto todos tus atemantes ſerán atema-
dos, y todos tus anguſtiadores todos ellos en captiverio
andarán, y ſerán tus rehollantes por rehollladura, y todos
17 tus preantes daré por préa. Por que haré ſubir medezina à
ti, y de tus heridas te medezinarè, dicho de .A.: por que
18 empuxada llamaron à ti, Zion ella, requirien no à ella. Aſ-
ſi dixo .A., he yo tornán captiverio de tiendas de Iahacob;
y ſus moradas apiadaré: y ſerá fraguada ciudad ſobre ſu
19 monton, y palacio como ſu juizio eſtará. Y ſaldrá dellos
manifeſtacion y voz de bailantes: y muchiguarloshe y no ſe
20 apocarán, y multiplicarloshe y no ſe deſminuyrán. Y ſerán
ſus hijos como delantes, y ſu compañia delante mi ſerá
21 compueſta: y executáre ſobre todos ſus apretantes. Y ſerá
ſu fuerte de él, y ſu podeſtador de entre él ſaldrá y hazer-
lohe llegar y llegarſeá à mi: por que quien él eſte que adul-
22 çò ſu coraçon para llegar à mi, dicho de .A.? Y ſereis
23 à mi por pueblo: y yo ſeré à vós por Dios. He tem-
peſtad de .A., ſaña ſaliò, tempeſtad morán: ſobre ca-
24 beça de malos poſará. No ſe tornará ereſcimiento de fu-
ror de .A. haſta ſu hazer y haſta ſu afirmar penſamientos
de ſu coraçon: en fin de los dias entendereis en ella.

IV CAP. 31.

1 EN la hora la eſſa dicho de .A., ſerè por Dios à todos lina-
AFT. 2 ges de Iſraél: y ellos ſerán à mi por pueblo. * Aſſi dixo
DE DIA .A. hallò gracia en el deſierto, pueblo remaneſcidos
SEG. 3 de eſpada: anduvo para hazer repoſar Iſraél. (Dize el pueb-
DE RO- lo) de lexos .A. ſe apareſciò à mi: (.A. dixo) y amor de
ASANA 4 ſiempre te amè, por tanto te ſontrahi merced. Aun te fra-
guarè y ſerás fraguada, virgen de Iſraél: aun adereçarás tus
5 aduſles, y ſaldrás en bayle de bailantes. Aun plantarás vi-
ñas en montes de Someròn: plantarán plantadores y prop-
6 hanarán. Que ſerá dia que llamarán guardadores en monte
de Ephráim: levantadvos y ſubamos à Zion à .A. nueſtro
7 Dios. Por que aſſi dixo .A. cantad à Iahacob alegria, y aleg-
radvos en cabeça de las gentes: hazed oìr, load, y dezid,
8 ſalva .A. à tu pueblo, à reſto de Iſraél. He yo trayèn à ellos
de tierra de ſeptentrion; y a juntarloshe, de rincones
de tierra; en ellos ciego y coxo, preñada y parturièn au-
9 na: compaña grande tornarán aqui. Con lloro vendrán,
y con piedades los llevarè, hazerloshe andar ſobre arro-
yos de aguas, en carrera derecha, no tropeçarán en ella:
por que ſoy à Iſraél por padre, y Ephráim mi primoge-
10 nito él. Oìd palabra de .A. gentes, y denunciad en yſlas
de lexos: y dezid eſparzièn Iſraél lo apañará, y guardar-
11 loá como paſtor ſu rebaño. Por que redemiò .A. à Ia-
12 hacob: y libròlo de mano de fuerte mas que él. Y ven-
drán y cantarán en altura de Zion, y correrán à bien de
.A. ſobre civera, y ſobre moſto, y ſobre azeyte, y ſobre
hijos de ovejas, y vacas: y ſerá ſu alma como huerto
13 regado, y no añadirán para adoloriarſe mas. Entonces
ſe alegrará virgen en bayle, y mancebos y viejos auna:
y convertiré ſu luto por gozo, y conhortarloshe y aleg-
14 rarloshe de ſu anſia. Y emborracharé alma de los Sa-
cerdotes de groſſura: y mi pueblo de mi bien ſe hartarán,
dicho

מדוע ראיתי כל־גבר ידיו על־חלציו כיולדה ונהפכו
7 כל־פנים לירקון: הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
8 ועת־צרה היא ליעקב וממנה יושע: והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך
9 ומוסרותיך אנתק ולא־יעבדו־בו עוד זרים: ועבדו
את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
י ואתה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה ואל־תחת
ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת־זרעך מארץ
11 שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: כי־אתך
אני נאם־יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל־
הגוים אשר הפיצותיך שם אך אתך לא־אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:
12 כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
13 מכתך: אין־דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך:
14 כל־מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב
הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך:
טו מה־תזעק על־שברך אנוש מכאבך על רב עונך
16 עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: לכן כל־אכליך
יתיר א׳ יאכלו וכל־צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה
17 וכל־בזזיך אתן לבז: כי אעלה ארכה לך וממכותיך
ארפאך נאם־יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש
18 אין לה: כה אמר יהוה הנני־שב שבות
מלא ו׳ אהלי יעקוב ומשכנותיו ארחם ונבנתה עיר על־תלה
19 וארמון על־משפטו ישב: ויצא מהם תודה וקול
משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו:
כ והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל־
21 לחציו: והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא־זה ערב את־לבו לגשת
22 אלי נאם־יהוה: והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים:
23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש
24 רשעים יחול: לא ישוב חרון אף־יהוה עד־עשתו ועד־
הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:
ליום ד
לא א בעת ההיא נאם־יהוה אהיה לאלהים לכל
הפטרת ליום שני של ר״ה 2 משפחות ישראל והמה יהיו־לי לעם: * כה אמר
יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו
3 ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
4 על־כן משכתיך חסד: עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל
ה עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים: עוד תטעי
6 כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: כי יש־יום קראו
נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל־יהוה אלהינו:
7 כי־כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את־
8 עמך את שארית ישראל: הנני מביא אותם מארץ צפון
וקבצתים מירכתי־ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו
9 קהל גדול ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונים אובילם
אוליכם אל־נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי־
י הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: שמעו
דבר־יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה
11 ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי־פדה יהוה את־
12 יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו ורננו במרום־ציון
ונהרו אל־טוב יהוה על־דגן ועל־תירש ועל־יצהר ועל־
בני־צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא־יוסיפו
13 לדאבה עוד: אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים
יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים
14 מיגונם: ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את־טובי ישבעו
נאם

נאם־יהוה׃
טו כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים
רחל מבכה על־בניה מאנה להנחם על־בניה כי איננו׃
כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה 16
כי יש שכר לפעלתך נאם־יהוה ושבו מארץ אויב׃
ויש־תקוה לאחריתך נאם־יהוה ושבו בנים לגבולם׃ 17
שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא 18
למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי׃ כי־אחרי
שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על־ירך בשתי וגם־ 19
כ נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי׃ הבן יקיר לי אפרים
אם ילד שעשעים כי־מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד
על־כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם־יהוה׃ עד כאן
הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך 21
למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל־ הלכת קרי
עריך אלה׃ עד־מתי תתחמקין הבת השובבה כי־ 22
ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר׃
כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו 23
את־הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את־
שבותם יברכך יהוה נוה־צדק הר הקדש׃ וישבו בה 24
כה יהודה וכל־עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר׃ כי הרויתי
נפש עיפה וכל־נפש דאבה מלאתי׃ על־זאת הקיצתי 26
ואראה ושנתי ערבה לי׃ הנה ימים באים 27
נאם־יהוה וזרעתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה
זרע אדם וזרע בהמה׃ והיה כאשר שקדתי עליהם 28
לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד
עליהם לבנות ולנטוע נאם־יהוה׃ בימים ההם לא־ 29
ל יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה׃ כי
אם־איש בעונו ימות כל־האדם האכל הבסר תקהינה
שניו׃ הנה ימים באים נאם־יהוה וכרתי את־בית 31
ישראל ואת־בית יהודה ברית חדשה׃ לא כברית אשר 32
כרתי את־אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ
מצרים אשר־המה הפרו את־בריתי ואנכי בעלתי בם
נאם־יהוה׃ כי זאת הברית אשר אכרת את־בית ישראל 33
אחרי הימים ההם נאם־יהוה נתתי את־תורתי בקרבם
ועל־לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי
לעם׃ ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו 34
לאמר דעו את־יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד־
גדולם נאם־יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
לה אזכר־עוד׃ כה אמר יהוה נתן שמש לאור
יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו
יהוה צבאות שמו׃ אם־ימשו החקים האלה מלפני נאם־ 36
יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל־הימים׃
כה אמר יהוה אם־ימדו שמים מלמעלה ויחקרו 37
מוסדי־ארץ למטה גם־אני אמאס בכל־זרע ישראל
על־כל־אשר עשו נאם־יהוה׃ הנה ימים 38
° נאם־יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל עד באים קרי ולא כתיב
שער הפנה׃ ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת 39 קו קרי
מ גרב ונסב געתה׃ וכל־העמק הפגרים והדשן
וכל־השרמות עד־נחל קדרון עד־פנת שער הסוסים השדמות קרי
מזרחה קדש ליהוה לא־ינתש ולא־יהרס עוד
א לב לעולם׃ הדבר אשר־היה
אל־ירמיהו מאת יהוה בשנת העשירית לצדקיהו בשנת קרי
מלך יהודה היא השנה שמנה־עשרה שנה
לנבוכדראצר׃ ואז חיל מלך בבל צרים על־ירושלם 2
וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית־
מלך יהודה׃ אשר כלאו צדקיהו מלך־יהודה לאמר 3

מדוע

dicho de .A.. Aſſi dixo .A.; voz en altura fue oìda, la- 15
mento lloro de amarguras, Rahel llorán por ſus hijos: no
quiere para conhortarſe por ſus hijos, por que no él. Aſſi 16
dixo .A.: veda tu voz de lloro, y tus ojos de lagrima:
por que ay precio à tu obra, dicho de .A., y tornarſeán
de tierra de enemigo. Y ay eſperança à tu poſtrimería, 17
dicho de .A.: y tornaran hijos à ſu termino. Oyendo oì 18
Ephráim condolienſe, caſtigaſteme y fuy caſtigado, co-
mo bezerro no enſeñado: hazme tornar y tornaré, por
que tu .A. mi Dios. Por que empues mi tornar me ar-
repentì, y empues que me conoſcì, batì ſobre anca: regiſ- 19
tème y tambien fuy avergonçado, por que ſufri repudio
de mis mocedades. Si hijo precioſſo à mi Ephráim, ſi ni- 20
ño de ſolazes, por que de tiempo de mi hablar en él,
membrando lo membraré mas: por tanto rugieron mis
entrañas à él, apiadando lo apiadaré, dicho de .A.. * Eſ- 21 HASTA AQUI
tablece à ti ſeñales, pon à ti colmos, pon tu coraçon à la
calçada, carrera (que) anduviſte: tornate virgen de Iſraél,
tornate à tus ciudades eſtas. Haſta quando te bolverás, la 22
hija porfioſa: que criará .A. (coſa) nueva en la tierra,
hembra rodeará varon. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſ- 23
raél, aun dirán à la palabra la eſta en tierra de Jeudá y en
ſus ciudades, en mi tornar à ſu captiverio: bendigate .A.
morada de juſtedad, monte de la ſantidad. Y morarán en 24
ella Jeudá, y (en) todas ſus ciudades juntamente: labrado-
res, y moverſeán con rebaño. Que hize emborrachar al- 25
ma laſſa: y toda alma anſioza henchi (de bienes). Sobre 26
eſto fuy deſpertado y vi: y mi ſueño ſe aſaboreó à mi.
He dias vinientes, dicho de .A.: y ſembraré à caſa de 27
Iſraél y à caſa de Jeudá, ſimiente de hombre, y ſimiente
de quatropea. Y ſerá como ſolicité ſobre ellos para ar- 28
rancar, y para abater, y para derrocar, y para deperder,
y para emaleſcer: aſſi ſolicitaré ſobre ellos para fraguar,
y para plantar, dicho de .A.. En los dias los eſſos, no di- 29
rán mas, los padres comieron agraz: y dientes de hijos
ſe embotaron. Mas ſalvo cada uno por ſu delicto mori- 30
rá: todo el hombre el comièn el agraz, ſerán embotados
ſus dientes. He dias vinientes dicho de .A.: y tajaré con 31
caſa de Iſraél, y con caſa de Jeudá, firmamento nuevo.
No como el firmamento que tajè con ſus padres, en dia 32
de mi travar por ſu mano, para ſacarlos de tierra de Egyp-
to: que ellos baldaron à mi firmamento, y yo enſeñoreé
en ellos dicho de .A.. Mas eſte el firmamento que tajaré 33
con caſa de Iſraél, deſpues de los dias los eſſos, dicho de
.A.; daré à mi Ley entre ellos, y ſobre ſu coraçon la eſ-
criviré: y ſeré à ellos por Dios, y ellos ſerán à mi por
pueblo. Y no enſeñarán mas cada uno à ſu compañero, y 34
cada uno à ſu hermano por dezir, conoſced à .A.: por
que todos ellos conoſcerán à mi, de ſu pequeño y haſta ſu
grande dicho de .A., por que perdonaré à ſu delicto, y a
ſu pecado no membraré mas. Aſſi dixo .A.; dan Sol por 35
luz de dia, eſtatutos de Luna y eſtrellas, por luz de noche:
partien la mar, y rugieron ſus ondas, .A. Zebaot ſu nom-
bre. Si ſe tirarán los eſtatutos los eſtos delante de mi, dicho 36
de .A.? : tambien ſimiente de Iſraél, ceſſarán de ſer gente
delante mi todos los dias. Aſſi dixo .A.; ſi ſerán medidos 37
cielos de arriba? y ſi ſerán eſpeculados cimientos de tier-
ra de abaxo: tambien yo aborreſceré en toda ſimiente de
Iſraél, por todo lo que hizieron dicho de .A.. He dias vi- 38
nientes dicho de .A.: y ſerá fraguada la ciudad à .A., de
torre de Hananél haſta portal del rincon. Y ſaldrá aun 39
hilo de la medida à ſu encuentro, ſobre collado de Ga-
rèb: y rodeará à Goát. Y todo el valle de los cuerpos 40
(muertos), y la ceniza, y todas las campinas, haſta ar-
royo de Kidron, haſta rincon de portal de los cavallos
à Oriente, ſantidad à .A.: no ſerá arrancado, y no ſe-
rá derrocado mas, para ſiempre.

CAP. 32.

LA Prophecia que fue à Yrmeyáu de con .A., en el 1 V
año el dezeno, à Zidkiyáu Rey de Jeudá: èl el año
de deziocho años, à Nebuchadrezar. Y entonces 2
fonſado de Rey de Babel, encaſtillantes ſobre Jeruſa-
laim: y Yrmeyáu el Propheta era encarcelado en pa-
tio de la guarda, que (en) caſa de Rey de Jeudá. Que 3
lo encarcelò, Zidkiyáu Rey de Jeudá por dezir:

por

por que tu prophetizán por dezir, aſſi dixo .A.; he
yo dan à la ciudad la eſta en mano de Rey de Ba-
4 bel, y prenderlaá. Y Zidkiyáu Rey de Jeudá, no
ſerá eſcapado de mano de los Chaldeos: mas dando
ſerá dado en mano de Rey de Babel; y hablara ſu
5 boca con ſu boca, y ſus ojos à ſus ojos verán. Y
(á) Babel llevará à Zidkiyáu, y alli ſerá; haſta mi viſi-
tar à él, dicho de .A.: ſi peleareys con los Chaldeos
AFT. 6 no proſperareis. * Y dixo Yrmeyáu: fue Prophecia de
DE P. 7 .A. à mi por dezir. He Hanamel hijo de Salum tu
32. tio, vinien à ti por dezir: compra à ti à mi campo
que en Anatòt, que à ti juizio de la redempcion pa-
8 ra comprar. Y vino à mi Hanamel hijo de mi tio,
como palabra de .A., a patio de la guarda, y dixo
à mi, compra ahora à mi campo, que en Anatòt,
que en tierra de Binyamin, que à ti juizio de la he-
rencia y à ti la redempcion, compra à ti: y ſupe que
9 palabra de .A. él. Y comprè al campo de con
Hanamel hijo de mi tio que en Anatòt: y peſé à él
10 à la plata, ſiete peſos y diez (monedas) de plata. Y
eſcrivi en el libro y ſellè, y hize ateſtiguar teſtigos: y
11 peſé la plata con balanças. Y tomé a carta de la
compra: a la ſellada (ſegun) la encomendança y los fue-
12 ros, y a la copia. Y di a la carta de la compra à Baruch
hijo de Neriá, hijo de Magſeya; à ojos de Hanamel
mi tio, y à ojos de los teſtigos los eſcritos en carta
de la compra: à ojos de todos los Judios los eſtantes
13 en patio de la guarda. Y encomendé à Baruch, a
14 ſus ojos por dezir. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de
Iſraél, toma a las cartas las eſtas, a carta de la compra
la eſta, y a la ſellada, y a carta la copia la eſta, y po-
nerlashas en vaſo de barro: para que eſtén dias muc-
15 hos. Por que aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél:
aun ſerán poſſeidas caſas y campos y viñas en la tier-
16 ra la eſta. Y oré à .A.: empues mi dar à carta de la
17 compra; à Baruch hijo de Neriá, por dezir. Ah Ah
.A. Dios! he tu hiziſte à los cielos y a la tierra, con
tu fuerça la grande, y con tu braço el tendido: no
18 es encubierta de ti alguna coſa. Haziên merced à
milles, y pagán delicto de padres, à ſeno de ſus hijos
deſpues dellos: el Dios el grande, el valiente, .A.
19 Zebaot ſu nombre. Grande del conſejo y magnifico
de la obra: que tus ojos abiertos ſobre todas carreras,
de hijos de hombre, para dar à cada uno como ſus
20 carreras, y como fruto de ſus obras. Que puſiſte ſe-
ñales y maravillas en tierra de Egypto, haſta el dia
el eſte, y en Iſraél, y en el hombre: y hiziſte à ti
21 nombre como el dia el eſte. Y ſacaſte à tu pueblo
a Iſraél de tierra de Egypto: con ſeñales, y con mara-
villas, y con mano fuerte, y con braço tendido, y
22 con temor grande. Y diſte à ellos a la tierra la eſta:
que juraſte à ſus padres, para dar à ellos: tierra manan-
23 te leche y miel. Y vinieron y heredaron à ella, y no
oyeron en tu voz, y en tu Ley no anduvieron; à to-
do lo que encomendaſte à ellos a para hazer, no hizie-
24 ron: y hiziſte acontecer (a) ellos, todo el mal el eſte. He
los trabucos vinieron à la ciudad para prenderla, y la
ciudad fue dada en mano de los Caldeos los peleantes
ſobre ella, delante la eſpada y la hambre y la mortan-
25 dad: y lo que hablaſte fue, y he tu veyèn. Y tu di-
xiſte à mi .A. Dios, compra à ti el campo con plata,
y haze ateſtiguar teſtigos: y la ciudad fue dada en mano
VI 26 de los Caldeos. * Y fue Prophecia de .A. à Yrmeyáu
27 por dezir. He yo .A. Dios de toda criatura: ſi de
HAS- 28 mi ſerá encubierta alguna coſa? * Por tanto aſſi dixo .A.:
TA he yo dan à la ciudad la eſta en mano de los Caldeos, y
AQUI. en mano de Nebuchadrezar Rey de Babel y prenderla-
29 ha. Y vendrán los Caldeos los peleantes, ſobre la ciu-
dad la eſta; y encenderan à la ciudad la eſta en fuego, y
arderlahan: y à las caſas que ſahumaron ſobre ſus
techos al Báal, y templaron templaciones à dioſes
30 otros, para hazerme enſañar. Por que fueron hi-
jos de Iſraél y hijos de Jeudá, decierto hazientes el
mal en mis ojos deſde ſus mocedades: por que hijos
de Iſraél decierto hazientes enſañar à mi con obra de
31 ſus manos, dicho de .A.. Por que ſobre mi furor

מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את־
4 העיר הזאת ביד מלך־בבל ולכדה: וצדקיהו מלך
יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי־הנתן ינתן ביד מלך־
5 בבל ודבר־פיו עם־פיו ועינו את־עינו תראינה: ובבל ועיניו קרי
יולך את־צדקיהו ושם יהיה עד־פקדי אתו נאם־יהוה
כי תלחמו את־הכשדים לא תצליחו:
6 ויאמר ירמיהו היה דבר־יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל הפטרת בהר סיני
בן־שלם דדך בא אליך לאמר קנה לך את־שדי אשר
8 בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות: ויבא אלי
חנמאל בן־דדי כדבר יהוה אל־חצר המטרה ויאמר
אלי קנה נא את־שדי אשר־בענתות אשר בארץ
בנימין כי־לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה־לך
9 וארע כי דבר־יהוה הוא: ואקנה את־השדה מאת
חנמאל בן־דדי אשר בענתות ואשקלה־לו את־הכסף
10 שבעה שקלים ועשרה הכסף: ואכתב בספר ואחתם
11 ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: ואקח את־ספר
המקנה את־החתום המצוה והחקים ואת־הגלוי:
12 ואתן את־הספר המקנה אל־ברוך בן־נריה בן־
מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים
בספר המקנה לעיני כל־היהודים הישבים בחצר
13 המטרה: ואצוה את־ברוך לעיניהם לאמר:
14 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את־
הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום
ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי־חרש למען יעמדו
15 ימים רבים: כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ
16 הזאת: ואתפלל אל־יהוה אחרי תתי
17 את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה לאמר: אהה
אדני יהוה הנה אתה עשית את־השמים ואת־הארץ
בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא־יפלא ממך כל־
18 דבר: עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל־חיק
בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות
19 שמו: גדל העצה ורב העליליה אשר־עיניך פקחות
על־כל־דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי
20 מעלליו: אשר־שמת אתות ומפתים בארץ־מצרים עד־
היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה־לך שם כיום הזה:
21 ותצא את־עמך את־ישראל מארץ מצרים באתות
ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול:
22 ותתן להם את־הארץ הזאת אשר־נשבעת לאבותם
23 לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: ויבאו וירשו אתה
ולא־שמעו בקולך ובתרותך לא־הלכו את כל־אשר ובתורתך קרי
צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל־
24 הרעה הזאת: הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר
נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב
25 והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה: ואתה
אמרת אלי אדני יהוה קנה־לך השדה בכסף והעד
26 עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: * ויהי דבר־
27 יהוה אל־ירמיהו לאמר: הנה אני יהוה אלהי כל־בשר
28 הממני יפלא כל־דבר: * לכן כה אמר יהוה הנני נתן
את־העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך־
29 בבל ולכדה: ובאו הכשדים הנלחמים על־העיר הזאת
והציתו את־העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על־גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים
30 אחרים למען הכעסני: כי־היו בני־ישראל ובני יהודה
אך עשים הרע בעיני מנעריתיהם כי בני־ישראל אך
31 מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם־יהוה: כי על־אפי

ועל־חמתי היתה לי העיר הזאת למן־היום אשר בנו
32 אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני׃ על כל־רעת
בני־ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה
מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי
33 ירושלם׃ ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם
34 ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר׃ וישימו שקוציהם
לה בבית אשר־נקרא־שמי־עליו לטמאו׃ ויבנו את־במות
הבעל אשר ׀ בגיא בן־הנם להעביר את־בניהם ואת־
בנותיהם למלך אשר לא־צויתים ולא עלתה על־לבי
לעשות התועבה הזאת למען החטי את־יהודה׃ החטיא קרי
36 ועתה לכן כה־אמר יהוה אלהי ישראל אל־
העיר הזאת אשר ׀ אתם אמרים נתנה ביד מלך־בבל
37 בחרב וברעב ובדבר׃ הנני מקבצם מכל־הארצות
אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול
38 והשבתים אל־המקום הזה והשבתים לבטח׃ והיו לי
39 לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ * ונתתי להם לב אחד
ודרך אחד ליראה אותי כל־הימים לטוב להם ולבניהם
מ אחריהם׃ וכרתי להם ברית עולם אשר לא־אשוב
מאחריהם להיטיבי אותם ואת־יראתי אתן בלבבם
41 לבלתי סור מעלי׃ וששתי עליהם להטיב אותם
ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל־לבי ובכל־נפשי׃
42 כי־כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל־העם
הזה את כל־הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא
43 עליהם את־כל־הטובה אשר אנכי דבר עליהם׃ ונקנה
השדה בארץ הזאת אשר ׀ אתם אמרים שממה היא
44 מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים׃ שדות בכסף
יקנו וכתוב בספר ׀ וחתום והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי־אשיב את־שבותם נאם־יהוה׃ לפלח
לג א ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו שנית והוא עודנו
2 עצור בחצר המטרה לאמר׃ כה־אמר יהוה עשה יהוה
3 יוצר אותה להכינה יהוה שמו׃ קרא אלי ואענך ואגידה
4 כי כה
לך גדלות ובצרות לא ידעתם׃
אמר יהוה אלהי ישראל על־בתי העיר הזאת ועל־בתי
מלכי יהודה הנתצים אל־הסללות ואל־החרב׃
ה באים להלחם את־הכשדים ולמלאם את־פגרי
האדם אשר־הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני
6 מהעיר הזאת על כל־רעתם׃ הנני מעלה־לה ארכה
ומרפא ורפאתם וגליתי להם עתרת שלום ואמת׃
7 והשבתי את־שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים
8 כבראשנה׃ וטהרתים מכל־עונם אשר חטאו־לי
וסלחתי לכול־עונותיהם אשר חטאו־לי ואשר פשעו
9 בי׃ והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי
הארץ אשר ישמעו את־כל־הטובה אשר אנכי עשה
אותם ופחדו ורגזו על כל־הטובה ועל כל־השלום
י כה ׀ אמר יהוה
אשר אנכי עשה לה׃
עוד ישמע במקום־הזה אשר אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם
11 הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה׃ קול
ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים
הודו את־יהוה צבאות כי־טוב יהוה כי־לעולם חסדו
מבאים תודה בית יהוה כי־אשיב את־שבות־הארץ
12 כה אמר יהוה
כבראשנה אמר יהוה׃
צבאות עוד יהיה ׀ במקום הזה החרב מאין־אדם ועד־
13 בהמה ובכל־עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ בערי ההר
בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלם

y ſobre mi ſaña, fue à mi la ciudad la eſta; deſde el dia
que fraguaron à ella, y haſta el dia el eſte: para qui-
tarla de ſobre mis faces. Sobre toda maldad de hijos
de Iſraél, y hijos de Jeudá, que hizieron para hazerme 32
enſañar; ellos, ſus Reyes, ſus ſeñores, ſus Sacerdo-
tes, y ſus Prophetas: y varon de Jeudá, y morado-
res de Jeruſalaim. Y bolvieron à mi cerviz, y no fa-
ces: y abezando à ellos madrugando y abezando; y no 33
ellos oyentes para tomar caſtiguerio. Y puſieron ſus
contaminaciones en la caſa que fue llamado mi nombre 34
ſobre ella, por imundarla. Y fraguaron à altares del Báal,
que en valle de Ben-inóm, para hazer paſſar à ſus hijos y à 35
ſus hijas al Mólech, lo que no les encomendé, y no ſubiò
ſobre mi coraçon, para hazer la abominacion la eſta: por ha-
zer pecar à Jeudá. Y ahora por tanto aſſi dixo .A. Dios de
Iſraél: por la ciudad la eſta que vós dizientes ſerá dada en 36
mano de Rey de Babel, en eſpada, y en hambre, y en mor-
tantad. He yo apañanlos de todas las tierras que los empu-
xé alli, con mi furor, y con mi ſaña, y con ira grande: y 37
hazerloshe tornar al lugar el eſte, y hazerloshe eſtar à fiuzia.
Y ſerán à mi por pueblo: y yo ſeré à ellos por Dios. * Y da-
rè à ellos coraçon uno, y carrera una, para temer à mi to- 38 39 VII
dos los dias: para bien à ellos, y para ſus hijos empues el-
los. Y tajaré à ellos firmamento perpetuo, que no tornarè
de empues ellos, para yo beneficiar à ellos: y à mi temor 40
darè en ſu coraçon, por no apartarſe de cerca mi. Y alegrar-
mehe ſobre ellos, para beneficiar à ellos: y plantarloshe en 41
la tierra la eſta con verdad, con todo mi coraçon, y con toda
mi voluntad. Por que aſſi dixo .A., como truxe ſobre el
pueblo el eſte à todo el mal el grande el eſte: aſſi yo trayèn 42
ſobre ellos à todo el bien que yo hablan ſobre ellos. Y ſerá
poſſeido el campo en la tierra la eſta: la qual vós dizientes 43
deſſolada ella ſin hombre, y quatropéa, dada es en mano
de los Caldeos. Campos con plata comprarán, y eſcrivi-
endo en carta, y ſellando y haziendo ateſtiguar teſtigos, en 44
tierra de Binyamin, y en derredores de Jeruſalaim, y en
ciudades de Jeudá, y en ciudades del monte, y en ciudades
de la baxura, y en ciudades del Meridion: por que haré
tornar à ſu captiverio, dicho de .A..

CAP. 33.

Y Fue Prophecia de .A. à Yrmeyáu ſegunda vez: y él 1 P.38
aun detenido en patio de la guarda, por dezir. Aſſi 2
dixo .A. engrandecièn (à Jeruſalaim): .A. renován à
ella para componerla, .A. ſu nombre. Llama à mi, y reſ- 3
pondertehe: y denunciaré à ti (conſuelos) grandes y guar-
dados, los (que) no ſupiſte. Por que aſſi dixo .A. Dios de 4
Iſraél, ſobre caſas de la ciudad la eſta, y ſobre caſas de Reyes
de Jeudá: las derrocadas con los trabucos y con la eſpada.
Vinientes para pelear con los Chaldeos y para henchirlas de 5
cuerpos (muertos) del hombre, los que hize herir con mi
furor y con mi ſaña: y que encubri mis faces de la ciudad la
eſta, por toda ſu maldad. He yo hazièn ſubir à ella cura y me- 6
dezina y medezinarloshe: y deſcubriré à ellos muche-
dumbre de paz, y verdad. Y haré tornar à captiverio de 7
Jeudá, y à captiverio de Iſraél: y fraguarloshe como en pri-
meria. Y limpiarloshe de todo ſu delicto que pecaron con- 8
tra mi: y perdonaré à todos ſus delictos que pecaron con-
tra mi, y que rebellaron contra mi. Y ſerá à mi por fama 9
de gozo, por loor, y por hermoſura, à todas gentes de la
tierra: los que oyeren à todo el bien que yo hazièn à ellos,
y eſpavorecerſeán y eſtremecerſeán ſobre todo el bien, y
ſobre toda la paz; que yo hazièn à ella. Aſſi dixo .A.; aun 10
ſerá oìdo en el lugar el eſte, que vós dizientes deſierto él, ſin
hombre y ſin quatropéa: en ciudades de Jeudá, y en calles
de Jeruſalaim, las deſſoladas ſin hombre, y ſin morador, y
ſin quatropéa. Voz de gozo, y voz de alegria, voz de no- 11
vio, y voz de novia, voz de dizientes, load à .A. Zebaot
por que bueno .A., que para ſiempre ſu merced, trayentes
manifeſtacion (en) caſa de .A.: por que haré tornar à cap-
tiverio de la tierra como en primeria, dixo .A.. Aſſi dixo 12
.A. Zebaot, aun ſerá en el lugar el eſte, el deſierto ſin
hombre, y haſta quatropéa, y en todas ſus ciudades:
morada de paſtores hazientes yazer ovejas. En ciudades 13
del monte, en ciudades de la baxura, y en ciudades del
Meridion, y en tierra de Binyamin, y en derredores de
Je-

Jeruſalaim, y en ciudades de Jeudá: aun paſſarán
las ovejas por manos de contador, dixo .A.. He dias
14 vinientes dicho de .A.: y afirmaré à la palabra la buena:
la qual hablè ſobre caſa de Iſraél, y ſobre caſa de Jeudá.
15 En los dias los eſſos y en el tiempo el eſſe; harè hermol-
lecer à David hermollo de juſticia: y hará juizio y juſ-
16 ticia en la tierra. En los dias los eſſos ſerá ſalvo Jeudá,
y Jeruſalaim morará à fiuzia: y eſto lo que llamará à
17 ella, .A. nueſtra juſticia. Por que aſſi dixó .A.: no
ſerá tajado de David, varon aſſentan ſobre ſilla de caſa
18 de Iſraél. Y de los Sacerdotes los Levìtas no ſerá taja-
do varon de delante de mi: alçan alçacion, y ſahumán
19 preſente, y hazièn ſacrificio, todos los dias. Y fue
20 Prophecia de .A. à Yrmeyáu por dezir. Aſſi dixo .A.;
ſi baldares à mi firmamento (que con) el dia y à mi fir-
mamento (que con) la noche: y por no ſer dia y noche
21 en ſu hora. Tambien mi firmamento ſerá baldado con
David mi ſiervo, de ſer à él hijo reynan ſobre ſu ſilla:
22 y con los Levìtas los Sacerdotes mis miniſtros. Aſſi
como no es contado fonſado de los cielos, y no es me-
dida arena de la mar: aſſi muchiguaré à ſimiente de Da-
23 vid mi ſiervo, y à los Levìtas miniſtrantes à mi. Y fue
24 Prophecia de .A., à Yrmeyáu por dezir. Si no viſte lo
que el pueblo el eſte hablaron por dezir; dos los lina-
ges los que eſcogiò .A. en ellos y aborreciolos: y à mi
25 pueblo aborrecieron de ſer mas gente delante dellos. Aſ-
ſi dixo .A., ſi no mi firmamento (con) dia y noche: eſ-
26 tatutos de cielos y tierra no puſe. Tambien ſimiente de Ia-
hacob y David mi ſiervo aborreceré de tomar de ſu ſimiente
podeſtadores, à ſimiente de Abraham, Iſhack, y Iahacob:
por que harè tornar à ſu captiverio y apiadarloſhe.

CAP. 34.

II 1 LA Prophecia que fue à Yrmeyáu de con .A.: y
Nebuchadnezar Rey de Babel y todo ſu fonſado
y todos reynos de tierra, de dominio de ſu mano,
y todos los pueblos peleantes ſobre Jeruſalaim, y ſob-
2 re todas ſus ciudades; por dezir. Aſſi dixo .A. Dios
de Iſraél, anda y dirás à Zidkiyáu Rey de Jeudá: y di-
rás à él, aſſi dixo .A., he yo dan à la ciudad la eſta
3 en mano de Rey de Babel, y aderlaha en fuego. Y tu
no ſerás eſcapado de ſu mano, por que prendiendo ſerás
preſo, y en ſu mano ſerás dado: y tus ojos, à ojos de
Rey de Babel veran, y ſu boca à tu boca hablará, y
4 (en) Babel vendrás. Decierto oye palabrá de .A. Zid-
kiyáu Rey de Jeudá; aſſi dixo .A. ſobre ti; no morirás
5 con eſpada. En paz morirás y (ſegun) ardimientos de
tus padres los Reyes los primeros los que fueron ante
ti, aſſi arderán à ti, y Ai ſeñor! endecharán à ti: por
6 que palabra yo hablé dicho de .A.. Y habló Yrmeyáu
el Propheta à Zidkiyáu Rey de Jeudá: à todas las pa-
7 labras las eſtas en Jeruſalaim. Y fonſado de Rey de
Babel peleantes ſobre Jeruſalaim y ſobre todas ciuda-
des de Jeudá, las remaneſcidas: ſobre Lachis y ſobre
Azeká; que ellas remaneſcieron en ciudades de Jeudá,
AFT. 8 ciudades de encaſtilladura. * La Prophecia que fue à
DE P. Yrmeyáu de con .A.: empues tajar el Rey Zidkiyáu
18 firmamento con todo el pueblo que en Jeruſalaim, para
9 pregonar à ellos alforria. Para embiar cada uno à ſu
ſiervo y cada uno à ſu ſierva, el Hebreo y la Hebrea,
horros: por no ſervirſe en ellos, en Judio ſu hermano,
10 ninguno. Y oyeron todos los ſeñores y todo el pueblo
que vinieron en el firmamento, para embiar cada uno
à ſu ſiervo y cada uno à ſu ſierva horros, por no ſer-
11 virſe con ellos mas: y oyeron y embiaron. Y torna-
ron deſpues aſſi, y hizieron tornar à los ſiervos y à
las ſiervas que embiaron horros: y ſugetaronlos por
12 ſiervos y por ſiervas. Y fue palabra de .A. à Yrme-
13 yáu, de con .A., por dezir. Aſſi dixo .A. Dios de
Iſraél: yo tajé firmamento con vueſtros padres en dia
de mi ſacar à ellos de tierra de Egypto, de caſa de ſi-
ervos, por dezir. De fin de ſiete años embiareis
14 cada uno à ſu hermano el Hebreo, que ſe vendière à
ti, y te ſirviere ſeys años, y embiarloás horro de
contigo: y no oyeron vueſtros padres à mi, y no
15 inclinaron à ſu oreja. Y tornaſtes vós oy, y hiziſtes

ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה
14 אמר יהוה׃ הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
טו ישראל ועל בית יהודה׃ בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ׃
16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה
17 אשר יקרא לה יהוה צדקנו׃ כי כה אמר
יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל׃
18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים׃
כ 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור׃ כה אמר יהוה אם
תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות
21 יומם ולילה בעתם׃ גם בריתי תפר את דוד עבדי
מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים
22 משרתי׃ אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול
הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי
אתי׃
24 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר׃ הלוא ראית מה
העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה
בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם׃
כה כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה
26 חקות שמים וארץ לא שמתי׃ גם זרע יעקוב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים׃
לד א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
ונבוכדנאצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ
ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל
2 כל עריה לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך
ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר
יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה
3 באש׃ ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו
תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את
4 פיך ידבר ובבל תבוא׃ אך שמע דבר יהוה צדקיהו
מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב׃
ה בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשנים
אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי
6 דבר אני דברתי נאם יהוה׃ וידבר ירמיהו
הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה
7 בירושלם׃ וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל
כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה
8 הפטרת משפטים נשארו בערי יהודה ערי מבצר׃ הדבר
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך
צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם
9 דרור׃ לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי
והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש׃
10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח
איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד
11 בם עוד וישמעו וישלחו׃ וישובו אחרי כן וישיבו את
העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשום
12 לעבדים ולשפחות׃ ויהי דבר יהוה אל
13 ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם
14 מארץ מצרים מבית עבדים לאמר׃ מקץ שבע שנים
תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך
שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם
טו אלי ולא הטו את אזנם׃ ותשבו אתם היום ותעשו

את־הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר־נקרא שמי עליו: ותשבו ותחללו 16
את־שמי ותשבו איש את־עבדו ואיש את־שפחתו
אשר־שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות
לכם לעבדים ולשפחות: לכן כה־אמר 17
יהוה אתם לא־שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם־יהוה אל־החרב
אל־הדבר ואל־הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל (לזעוה קרי)
ממלכות הארץ: ונתתי את־האנשים העברים את־ 18
בריתי אשר לא־הקימו את־דברי הברית אשר כרתו
לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: שרי 19
יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ
העברים בין בתרי העגל: ונתתי אותם ביד איביהם כ
וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ: ואת־צדקיהו מלך־יהודה 21
ואת־שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד
חיל מלך בבל העלים מעליכם: הנני מצוה נאם־ 22
יהוה והשבתים אל־העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת־ערי יהודה אתן שממה מאין
ישב: הדבר אשר־היה אל־ירמיהו מאת לה
יהוה בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה לאמר:
הלוך אל־בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית 2
יהוה אל־אחת הלשכות והשקית אותם יין: ואקח 3
את־יאזניה בן־ירמיהו בן־חבצניה ואת־אחיו ואת־כל־
בניו ואת כל־בית הרכבים: ואבא אתם בית יהוה אל־ 4
לשכת בני חנן בן־יגדליהו איש האלהים אשר־אצל
לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן־שלם
שמר הסף: ואתן לפני | בני בית־הרכבים גבעים ה
מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו־יין: ויאמרו לא 6
נשתה־יין כי יונדב בן־רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא
תשתו־יין אתם ובניכם עד־עולם: ובית לא־תבנו 7
וזרע לא־תזרעו וכרם לא־תטעו ולא יהיה לכם כי
באהלים תשבו כל־ימיכם למען תחיו ימים רבים על־
פני האדמה אשר אתם גרים שם: ונשמע בקול 8
יהונדב בן־רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות
יין כל־ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: ולבלתי בנות 9
בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה־לנו: ונשב 10
באהלים ונשמע ונעש ככל אשר־צונו יונדב אבינו:
ויהי בעלות נבוכדראצר מלך־בבל אל־הארץ ונאמר 11
באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם
ונשב בירושלם: ויהי דבר־יהוה אל־ 12
ירמיהו לאמר: כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל 13
הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו
מוסר לשמע אל־דברי נאם־יהוה: הוקם את־דברי 14
יהונדב בן־רכב אשר־צוה את־בניו לבלתי שתות־יין
ולא שתו עד־היום הזה כי שמעו את מצות אביהם
ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי:
ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים השכם ושלח טו
לאמר שבו־נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם
ואל־תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל־
האדמה אשר־נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את־
אזנכם ולא שמעתם אלי: כי הקימו בני יהונדב בן־רכב 16
את־מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי:
לכן כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני 17
מביא אל־יהודה ואל כל־יושבי ירושלם את כל־
הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
שמעו

a lo derecho en mis ojos; por pregonar alforria, cada uno à
ſu compañero: y tajaſtes firmamento delante mi, en la
caſa que es llamado mi nombre ſobre ella. Y tornaſtes 16
y profanaſtes à mi nombre, y hiziſtes tornar cada uno à
ſu ſiervo, y cada uno a ſu ſierva, que embiaſtes horros
por ſu alma: y ſugetaſtes à ellos por ſer à vós por ſier-
vos y por ſiervas. Por tanto aſſi dixo .A., vós no oiſtes 17
à mi; por pregonar alforria cada uno à ſu hermano y cada
uno à ſu compañero: he yo llamán à vós alforria dicho
de .A., à la eſpada, à la mortandad, y à la hambre;
y daré à vós por movimiento, à todos reynos de la
tierra. Y darè à los varones los paſſantes à mi firmamen- 18
to, los que no afirmaron à palabras del firmamento, el
qual tajaron delante mi: el bezerro que tajaron por dos,
y paſſaron entre ſus partes. Señores de Jeudá y ſeñores 19
de Jeruſalaim, los privados, y los Sacerdotes, y todo
pueblo de la tierra: los paſſantes entre partes del bezer-
ro. Y darè à ellos en mano de ſus enemigos, y en mano
de buſcantes ſu alma: y ſerá ſu calabrina para comida, 20
à ave de los cielos, y à quatropêa de la tierra. Y 21
à Zidkiyáu Rey de Jeudá, y à ſus ſeñores, darè en ma-
no de ſus enemigos, y en mano de buſcantes ſu alma:
y en mano de fonſado de Rey de Babel, los ſubientes
de ſobre vós. He yo encomendán dicho de .A., y ha- 22
zerloshe tornar à la ciudad la eſta, y pelearán ſobre el-
la, y prenderlaán y aderlaán en fuego: y à ciudades de
Jeudá, darè deſſoladura ſin morador.

HASTA AQUI.

CAP. 35.

LA Prophecia que fue à Yrmeyáu de con .A.: en 1 III
dias de Jeoyakim hijo de Joſiyáu Rey de Jeudá,
por dezir. Anda à caſa de los Rechabitas, y habla- 2
ras à ellos, y traerloſás (en) caſa de .A., à una de las cama-
ras: y harás bever à ellos vino. Y tomè à Jaazaniá hijo 3
de Yrmeyáu hijo de Habazinyá; y à ſus hermanos, y à
todos ſus hijos: y à toda caſa de los Rechabitas. Y tru- 4
xe à ellos (à) caſa de .A., à camara de hijos de Hanan hi-
jo de Igdalyáu varon del Dios: que cerca camara de los
ſeñores, que arriba à camara de Maaſeyáu, hijo de Sa-
lum, guardán la baxilla. Y di delante hijos de caſa de los 5
Rechabitas copas llenas de vino, y vaſos: y dixe à ellos,
beved vino. Y dixeron, no beveremos vino: que Jona- 6
dab hijo de Rechab nueſtro padre, encomendò ſobre nós
por dezir; no bevais vino vós ni vueſtros hijos haſta
ſiempre. Y caſa no fragueis, y ſimiente no ſembreis, y 7
viña no planteis, y no ſea à vós: mas en tiendas mora-
reis todos vueſtros dias, por que vivais dias muchos ſob-
re faces de la tierra que vós morantes alli. Y oimos en 8
voz de Jeonadab hijo de Rechab nueſtro padre, à todo
lo que nos encomendò: por no bever vino todos nueſtros
dias, nós, nueſtras mugeres, nueſtros hijos, y nueſtras hi-
jas. Y por no fraguar caſas para nueſtra habitacion: y viña y 9
campo y ſimiente no es à nós. Y moramos en tiendas: y oi- 10
mos y hizimos, como todo lo que nos encomendò Jonadab
nueſtro padre. Y fue en ſubir Nebuchadrezar Rey de Babel 11
à la tierra, y diximos, venid y entremos à Jeruſalaim delan-
te fonſado de los Chaldeos, y delante fonſado de Aram: y
eſtuvimos en Jeruſalaim. Y fue Prophecia de .A.; à Yrme- 12
yáu por dezir. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, anda y 13
dirás à varon de Jeudá y moradores de Jeruſalaim: ſino to-
mareis caſtiguerio para oìr à mis palabras, dicho de .A.? Se 14
afirmó a palabras de Jeonadab hijo de Rechab que enco-
mendò à ſus hijos, por no bever vino, y no bevieron haſta el
dia el eſte, por que oyeron à encomendança de ſu padre: y
yo hablé à vós madrugando y hablando, y no oiſtes à mi?
Y embié à vós à todos mis ſiervos los Prophetas, madrugan- 15
do y embiando por dezir, tornad ahora cada uno de ſu car-
rera la mala, y beneficiad vueſtras obras, y no andeis em-
pues dioſes otros para ſervirlos, y habitareis ſobre la tierra,
que di à vós y à vueſtros padres: y no inclinaſtes a vueſtra
oreja, y no oiſtes à mi. Cierto que afirmaron hijos de Jeona- 16
dab hijo de Rechab, à encomendança de ſu padre que les en-
comendò: y el pueblo el eſte no oyeron à mi. Por tanto 17
aſſi dixo .A. Zebaot de Dios de Iſraél; he yo trayèn ſob-
re Jeudá, y ſobre todos moradores de Jeruſalaim, à todo
el mal que hablé ſobre ellos: por que hablé à ellos y no
oyeron,

18 oyeron, y llamé à ellos y no reſpondieron. Y à caſa
de los Rechabitas dixo Yrmeyáu, aſſi dixo .A. Zebaot
Dios de Iſraél; por que oìſtes à encomendança de Jeo-
nadab vueſtro padre: y guardaſtes a todas ſus encomen-
danças, y hiziſtes como todo lo que encomendó à vós.
19 Por tanto aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél: no ſerá
tajado varon de Jonadab hijo de Rechab eſtan delante
mi, todos los dias.

CAP. 36.

IV 1 Y Fue en el año el quarto, de Jeoyakim hijo de Joſi-
yáu Rey de Jeudá: fue la palabra la eſta à Yrme-
2 yáu, de con .A. por dezir. Toma à ti emboltorio
de libro, y eſcrivirás en él à todas las palabras que
hablé à ti, ſobre Iſraél, y ſobre Jeudá, y ſobre todas
las gentes: de dia de mi hablár à ti de dias de Joſiyáu, y
3 haſta el dia el eſte. Quiça oirán caſa de Jeudá à todo
el mal que yo penſan para hazer à ellos: para que ſe
tornen cada uno de ſu carrera la mala, y perdonaré à ſu
4 delicto, y à ſu pecado. Y llamó Yrmeyáu à Baruch hi-
jo de Neriá: y eſcriviò Baruch de boca de Yrmeyáu à
todas palabras de .A. que hablò à él, ſobre emboltorio
5 de libro. Y encomendó Yrmeyáu à Baruch por dezir:
6 yo detenido, no puedo para venir (en) caſa de .A.. Y
vendrás tu y leerás en el emboltorio que eſcriviſte de
mi boca, à palabras de .A. en orejas del pueblo (en) caſa
de .A. en dia de ayuno: y tambien en orejas de todo
7 Jeudá los vinientes de ſus ciudades las leerás. Quiça
caerá ſu rogativa delante .A., y tornarſeán cada uno de
ſu carrera la mala: por que grande el furor y la ſaña, que
8 hablò .A. ſobre el pueblo el eſte. Y hizo Baruch hijo
de Neriá como todo lo que le encomendó Yrmeyáu el
Propheta: para leer en el libro, palabras de .A. (en) caſa
9 de .A.. Y fue en el año el quinto à Jeoyakim hijo de
Joſiyáu Rey de Jeudá, en el mes el noveno, prego-
naron ayuno delante .A. todo el pueblo en Jeruſalaim:
y todo el pueblo los vinientes de ciudades de Jeudá,
10 en Jeruſalaim. Y leyò Baruch en el libro à palabras
de Yrmeyáu (en) caſa de .A.: en camara de Guemariáu
hijo de Saphan el eſcrivano, en patio el alto en en-
trada de portal de caſa de .A. el nuevo, en orejas de
11 todo el pueblo. Y oyó Micháyu hijo de Guemariáu
hijo de Saphan, à todas palabras de .A. de ſobre el
12 libro. Y deſcendio à caſa del Rey à camara del eſcri-
vano, y he alli todos los ſeñores aſſentados: Eliſamá
el eſcrivano, y Delayáu hijo de Semayáu, y Elnatan
hijo de Achbor, y Guemariáu hijo de Saphan, y Zid-
13 kiáu hijo de Hananiáu, y todos los ſeñores. Y de-
nunciò à ellos Micháyu à todas las palabras que oyò:
14 en leer Baruch en el libro en orejas del pueblo. Y em-
biaron todos los ſeñores à Baruch, à Jeudi hijo de
Netanayáu hijo de Selemiáu hijo de Cuſi, por dezir;
el emboltorio que leiſte en él, en orejas del pueblo,
tomalo en tu mano y anda: y tomò Baruch hijo de
15 Neriáu al emboltorio en ſu mano y vino à ellos. Y di-
xeron à él, aſſientate ahora y leelo en nueſtras orejas:
16 y leyó Baruch en ſus orejas. Y fue como ſu oír à to-
das las palabras, eſpavorecieronſe cada uno à ſu compa-
ñero: y dixeron à Baruch, denunciando denunciare-
17 mos al Rey, à todas las palabras las eſtas. Y à Baruch
demandaron por dezir: denuncia ahora à nós como eſ-
18 criviſte à todas las palabras las eſtas de ſu boca?. Y di-
xo à ellos Baruch de ſu boca leìa à mi, à todas las pa-
labras las eſtas: y yo eſcrivia ſobre el libro con tinta.
19 Y dixeron los ſeñores à Baruch, anda eſcondete tu y
20 Yrmeyáu: y alguno no ſepa adò aqui vós. Y vinie-
ron al Rey al patio, y al emboltorio depoſitaron en
camara de Eliſamá el eſcrivano: y denunciaron en ore-
21 jas del Rey à todas las palabras. Y embiò el Rey à
Jeudì para tomar a el emboltorio, y tomólo de camara de
Eliſamá el eſcrivano: y leyólo Jeudì en orejas del Rey,
y en orejas de todos los ſeñores los eſtantes cerca el
22 Rey. Y el Rey eſtan (en) caſa del invierno en el mes el
23 noveno: y el braſero delante el ardièn. Y fue como leer
Jeudì tres planas y quatro, rompiólo con navaja del eſ-
crivano, y echando en el fuego que en el braſero: haſta

18 שָׁמֵעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ׃ וּלְבֵית הָרֵכָבִים אָמַר
יִרְמְיָהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר
שְׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם וַתִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־
19 מִצְוֺתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה אֶתְכֶם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ לְיוֹנָדָב בֶּן־
רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים׃

לו

א וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִת לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
2 הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ קַח־לְךָ
מְגִלַּת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם
3 מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִימֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אוּלַי
יִשְׁמְעוּ בֵּית יְהוּדָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב
לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְסָלַחְתִּי
4 לַעֲוֺנָם וּלְחַטָּאתָם׃ וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ
בֶּן־נֵרִיָּה וַיִּכְתֹּב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה
ה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו עַל־מְגִלַּת־סֵפֶר׃ וַיְצַוֶּה יִרְמְיָהוּ אֶת־
בָּרוּךְ לֵאמֹר אֲנִי עָצוּר לֹא אוּכַל לָבוֹא בֵּית יְהוָה׃
6 וּבָאתָ אַתָּה וְקָרָאתָ בַמְּגִלָּה אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ מִפִּי אֶת־
דִּבְרֵי יְהוָה בְּאָזְנֵי הָעָם בֵּית יְהוָה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי
7 כָל־יְהוּדָה הַבָּאִים מֵעָרֵיהֶם תִּקְרָאֵם׃ אוּלַי תִּפֹּל תְּחִנָּתָם
לִפְנֵי יְהוָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה כִּי־גָדוֹל הָאַף
8 וְהַחֵמָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ
בֶּן־נֵרִיָּה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לִקְרֹא בַסֵּפֶר
דִּבְרֵי יְהוָה בֵּית יְהוָה׃
9 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִשִׁית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי קָרְאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוָה כָּל־הָעָם
בִּירוּשָׁלִָם וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מֵעָרֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֵּית יְהוָה
בְּלִשְׁכַּת גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן הַסֹּפֵר בֶּחָצֵר הָעֶלְיוֹן פֶּתַח
11 שַׁעַר בֵּית־יְהוָה הֶחָדָשׁ בְּאָזְנֵי כָּל־הָעָם׃ וַיִּשְׁמַע מִכָיְהוּ
בֶן־גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה מֵעַל הַסֵּפֶר׃
12 וַיֵּרֶד בֵּית־הַמֶּלֶךְ עַל־לִשְׁכַּת הַסֹּפֵר וְהִנֵּה־שָׁם כָּל־
הַשָּׂרִים יוֹשְׁבִים אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר וּדְלָיָהוּ בֶן־שְׁמַעְיָהוּ
וְאֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן וְצִדְקִיָּהוּ בֶן־
13 חֲנַנְיָהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים׃ וַיַּגֵּד לָהֶם מִכָיְהוּ אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמֵעַ בִּקְרֹא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר בְּאָזְנֵי הָעָם׃
14 וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ אֶת־יְהוּדִי בֶּן־נְתַנְיָהוּ בֶּן־
שֶׁלֶמְיָהוּ בֶן־כּוּשִׁי לֵאמֹר הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר קָרָאתָ בָּהּ
בְּאָזְנֵי הָעָם קָחֶנָּה בְיָדְךָ וָלֵךְ וַיִּקַּח בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּהוּ אֶת־
טו הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֵׁב נָא וּקְרָאֶנָּה
16 בְּאָזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ בְּאָזְנֵיהֶם׃ וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־כָּל־
הַדְּבָרִים פָּחֲדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־בָּרוּךְ הַגֵּיד
17 נַגִּיד לַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־בָּרוּךְ שָׁאֲלוּ
לֵאמֹר הַגֶּד־נָא לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
18 הָאֵלֶּה מִפִּיו׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כֹּתֵב עַל־הַסֵּפֶר בַּדְּיוֹ׃
19 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ לֵךְ הִסָּתֵר
כ אַתָּה וְיִרְמְיָהוּ וְאִישׁ אַל־יֵדַע אֵיפֹה אַתֶּם׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־
הַמֶּלֶךְ חָצֵרָה וְאֶת־הַמְּגִלָּה הִפְקִדוּ בְּלִשְׁכַּת אֱלִישָׁמָע
21 הַסֹּפֵר וַיַּגִּידוּ בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים׃ וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוּדִי לָקַחַת אֶת־הַמְּגִלָּה וַיִּקָּחֶהָ מִלִּשְׁכַּת
אֱלִישָׁמָע הַסֹּפֵר וַיִּקְרָאֶהָ יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְאָזְנֵי כָּל־
22 הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית
הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי וְאֶת־הָאָח לְפָנָיו מְבֹעָרֶת׃
23 וַיְהִי כִּקְרוֹא יְהוּדִי שָׁלֹשׁ דְּלָתוֹת וְאַרְבָּעָה יִקְרָעֶהָ
בְּתַעַר הַסֹּפֵר וְהַשְׁלֵךְ אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאָח עַד־

24 תם כל המגלה על האש אשר על האח: ולא פחדו
ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים
כה את כל הדברים האלה: וגם אלנתן ודליהו וגמריהו
הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע
26 אליהם: ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת
שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה:
27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך
את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו
28 לאמר: שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את
כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה
29 אשר שרף יהויקים מלך יהודה: ועל יהויקים מלך
יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה
הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך
בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם
30 ובהמה: לכן כה אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו
31 תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: ופקדתי
עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם
ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה
32 אשר דברתי אליהם ולא שמעו: וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם
לז א דברים רבים כהמה: וימלך מלך צדקיהו
בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך
2 נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: ולא שמע הוא
ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
3 הנביא: וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה
ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא
4 לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: וירמיהו
5 הכלוא קרי בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא: וחיל
פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על
ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם:
6 7 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: כה אמר
יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה
8 שב לארצו מצרים: ושבו הכשדים ונלחמו על העיר
9 הזאת ולכדה ושרפה באש: כה אמר יהוה אל
תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי
10 לא ילכו: כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו
11 ושרפו את העיר הזאת באש: והיה בהעלות חיל
12 הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: ויצא
ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך
13 העם: ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו
יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא
14 לאמר אל הכשדים אתה נפל: ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה
טו בירמיהו ויבאהו אל השרים: ויקצפו השרים על
ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן
16 הספר כי אתו עשו לבית הכלא: כי בא ירמיהו אל
בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים:
17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש
18 ויאמר ביד מלך בבל תנתן: ויאמר ירמיהו אל המלך
צדקיהו

atemarſe todo el emboltorio en el fuego que ſobre el bra-
ſero. Y no ſe eſpavorecieron y no raſgaron a ſus paños: el 24
Rey y todos ſus ſiervos, los oyentes à todas las palabras
las eſtas. Y tambien Elnatan y Delayáu y Guemariáu ro- 25
garon al Rey por no arder al emboltorio: y no oyò à el-
los. Y encomendò el Rey à Jerahmeél hijo del Rey, y à 26
Serayáu hijo de Azriel, y à Selemiáu hijo de Abdeél,
para tomar à Baruch el eſcrivano, y à Yrmeyáu el Prop-
heta: y eſcondiòlos .A.. Y fue Prophecia de .A. à Yr- 27
meyáu: deſpues de arder el Rey al emboltorio y à las
palabras, que eſcriviò Baruch de boca de Yrmeyáu, por
dezir. Torna toma à ti emboltorio otro: y eſcrive ſobre 28
él à todas las palabras las primeras, que fueron ſobre el
emboltorio el primero, que ardiò Jeoyakim Rey de Jeu-
dá. Y à Jeoyakim Rey de Jeudá dirás, aſſi dixo .A.: 29
tu ardiſte al emboltorio el eſte por dezir, por que eſcri-
viſte ſobre él, por dezir, viniendo vendrá Rey de Babel,
y dañará à la tierra la eſta, y haré ceſſar della hombre y
quatropêa. Por tanto aſſi dixo .A. ſobre Jeoyakim Rey 30
de Jeudá, no ſerá à él aſſentán ſobre ſilla de David: y ſu
calabrina ſerá echada à la ſecura en el dia, y al yelo en
la noche. Y executaré ſobre él, y ſobre ſu ſimiente, y 31
ſobre ſus ſiervos à ſu delicto: y traeré ſobre ellos y ſobre
moradores de Jeruſalaim, y ſobre varon de Jeudá, à to-
do el mal que hablé ſobre ellos, y no oyeron. Y Yr- 32
meyáu tomò emboltorio otro, y diòlo à Baruch hijo de
Neriáu el eſcrivano, y eſcriviò ſobre él de boca de Yr
meyáu à todas palabras del libro que quemò Jeoyakim
Rey de Jeudá en el fuego: y aun fue añadido ſobre el-
las, palabras muchas como ellas.

CAP. 37.

Y Reynò el Rey Zidkiyáu hijo de Jeoſiyáu: en lugar 1
de Conyáu hijo de Jeoyakim; que hizo reynar Ne-
buchadrezar Rey de Babel en tierra de Jeudá. Y 2
no oyò él, y ſus ſiervos, y pueblo de la tierra: à palab-
ras de .A. que hablò por mano de Yrmeyáu el Prophe-
ta. Y embiò el Rey Zidkiyáu, à Jeuchal hijo de Sele- 3
miá, y à Zephaniáu hijo de Maaſeyá el Sacerdote, à Yr-
meyáu el Propheta por dezir: ora ahora por nós à .A.
nueſtro Dios. Y Yrmeyáu entrán y ſaliên entre el pueb- 4
lo: y no puſieron à él (en) caſa de la carcel. Y fonſado de 5
Parhò ſaliò de Egypto: y oyeron los Caldeos los encaſ-
tillantes ſobre Jeruſalaim à ſu oìda; y ſubieronſe de ſob-
re Jeruſalaim. Y fue Prophecia de .A. à Yrmiáu el 6
Propheta por dezir. Aſſi dixo .A. Dios de Iſraél, aſſi 7
direis à Rey de Jeudá el embián à vós à mi por reque-
rirme: he fonſado de Parhò el ſaliên à vós por ayuda,
ſe tornò à ſu tierra, à Egypto. Y tornarán los Caldeos 8
y pelearán contra la ciudad la eſta: y prenderlaán y ar-
derlaán en fuego. Aſſi dixo .A. no ſombayais à vueſ- 9
tras almas por dezir, andando ſe andarán de ſobre nós
los Caldeos: por que no ſe andarán. Que aun que hi- 10
rais todo fonſado de Caldeos los peleantes con vos, y
remanezcan en ellos hombres alanceados: cada uno en
ſu tienda, ſe levantarán y arderán à la ciudad la eſta en
fuego. Y fue en ſubiendoſe fonſado de los Caldeos 11
de ſobre Jeruſalaim: delante fonſado de Parhò. Y ſa- 12
liò Yrmeyáu de Jeruſalaim para andar à tierra de Binya-
min: para ſe eſcapullir de alli de entre el pueblo. Y 13
fue él en portal de Binyrmin, y alli ſeñor deputado,
y ſu nombre Yriyá hijo de Selemiá hijo de Hana-
niá: y prendiò à Yrmeyáu el Propheta por dezir, à
los Caldeos tu te juntas. Y dixo Yrmeyáu, falſe- 14
dad, no yo juntanme à los Caldeos, y no oyò à
él: y travò Yriyá por Yrmeyáu y truxolò à los ſe-
ñores. Y enſañaronſe los ſeñores contra Yrmeyáu y 15
hirieron à él: y dieron à él en caſa de la carcel, en
caſa de Jeonatan el eſcrivano, que à ella hizieron
por caſa de priſion. Como vinieſſe Yrmeyáu à 16
caſa de la carcel y en las priſiones: y eſtuvo alli
Yrmeyáu dias muchos. Y embiò el Rey Zidkiyáu, 17
y tomòlo y preguntò à èl el Rey en ſu caſa en en-
cubierto, y dixo ſi es palabra de con .A.?
y dixo Yrmeyáu, es; y dixo, en mano de Rey
de Babel ſerás dado. Y dixo Yrmeyáu al Rey 18
Zid-

Zidkiyáu: que pequè à ti y à tus ſiervos, y al pueblo
19 el eſte, por que diſtes à mi en caſa de la priſion?. Y
adò vueſtros Prophetas que prophetizaron à vós por
dezir: no vendrá Rey de Babel ſobre vós; y ſobre la
20 tierra la eſta?. Y ahora oye ruego mi ſeñor el Rey:
cayga ahora mi rogativa delante ti, y no me hegas tor-
nar en caſa de Jeonatan el eſcrivano, y no muera alli.
21 Y encomendò el Rey Zidkiyáu y depoſitaron à Yrme-
yáu en patio de la guarda; y dando à él torta de pan
al dia de calle de los panaderos, haſta atemarſe todo el
pan de la ciudad: y eſtuvo Yrmeyáu en patio de la
guarda.

C A P. 38.

VI 1 Y Oyò Sephatyá hijo de Matan, y Guedalyáu hijo
de Pazhur, y Juchal hijo de Selemyáu, y Paz-
hur hijo de Malkiá: à las palabras que Yrmeyáu
2 hablan à todo el pueblo por dezir. Aſſi dixo .A.; el
morán en la ciudad la eſta morirá con eſpada, con
hambre, y con mortandad; y el ſalièn à los Caldeos y
3 vivirá y ſerá à él ſu alma por deſpojo, y vivirá. Aſſi
dixo .A.: dando ſerá dada la ciudad la eſta en mano de
4 fonſado de Rey de Babel, y prenderlaha. Y dixeron
los ſeñores al Rey, ſêa matado ahora el varon el eſte,
que por tanto el enflaquecién à manos de varones de la
pelêa los remaneſcidos en la ciudad la eſta, y à manos
de todo el pueblo para hablar à ellos como las palabras
las eſtas: que el varon el eſte no él requerièn por paz
5 del pueblo el eſte, mas ſalvo para mal. Y dixo el Rey
Zidkiyáu; he él en vueſtra mano: que no el Rey pod-
6 rá con vós algo. Y tomaron à Yrmeyáu y echaron à
él al poço de Malkiáu hijo del Rey que en patio de la
guarda, y echaron à Yrmeyáu con cuerdas: y en el
poço no aguas que ſalvo lodo, y hundiòſe Yrmeyáu en
7 el lodo. Y oyò Ebed-Mélech el Ethiopio, varon ma-
yoral, y él en caſa del Rey, que dieron à Yrmeyáu en
el poço: y el Rey aſſentado en portal de Binyamin.
8 Y ſaliò Ebed-Mélech de caſa del Rey: y hablò al Rey
9 por dezir. Mi ſeñor el Rey, maleficiaron los varones
los eſtos en todo lo que hizieron à Yrmeyáu el Prophe-
ta, al qual echaron en el poço: y morirá en ſu lugar
10 por la hambre, por que no él pan mas en la ciudad. Y
encomendò el Rey à Ebed-Mélech el Ethiopio por de-
zir: toma en tu mano de aqui treynta varones, y harás
ſubir à Yrmeyáu el Propheta del poço antes que muera.
11 Y tomò Ebed-Mélech à los varones (que) en ſu mano,
y vino à caſa del Rey à debaxo del theſoro, y tomò de
alli (paños) viejos arraſtrados y viejos dañados: y echò-
12 los à Yrmeyáu al poço con cuerdas. Y dixo Ebed-
Melech el Ethiopio à Yrmeyáu, pon ahora (paños)
viejos los arraſtrados y dañados debaxo los ſobacos de
tus manos, de debaxo las cuerdas, y hizo Yrmeyáu
13 aſſi. Y ſontrayeron à Yrmeyáu con cuerdas, y hizie-
ron ſubir à él del poço: y eſtuvo Yrmeyáu en patio de
VII 14 la guarda. * Y embiò el Rey Zidkiyáu, y tomò à
Yrmeyáu el Propheta à ſi, à la entrada la tercera la que
en caſa de .A.: y dixo el Rey à Yrmeyáu, demandán
15 yo à ti palabra, no encubras de mi coſa. Y dixo Yr-
meyáu à Zidkiyáu, ſi denunciáre à ti decierto matando
16 me matarás: y ſi te aconſejare no oirás à mi. Y jurò
el Rey Zidkiyáu à Yrmeyáu en encubierto por dezir:
vivo .A. que hizo à nós à la alma la eſta, ſi te matarè,
y ſi te darè en mano de los varones los eſtos que buſcan-
17 tes à tu alma. Y dixo, Yrmeyáu à Zidkiyáu, aſſi dixo
.A. Dios Zebaot, Dios de Iſraél, ſi ſaliendo ſalieres à
ſeñores de Rey de Babel, y vivirá tu alma, y la ciudad
la eſta no ſerá ardida en fuego: y vivirás tu y tu caſa.
18 Y ſino ſalieres à ſeñores de Rey de Babel, y ſerá dada
la ciudad la eſta en mano de los Caldeos, y aderlahan
19 en fuego: y tu no ſerás eſcapado de ſus manos. Y
dixo el Rey Zidkiyáu à Yrmeyáu: yo reſelo de los Ju-
dios que ſe juntaron à los Caldeos, por que no den à
20 mi en ſu mano, y burlen en mi. Y dixo Yrmeyáu no
darán: oye ahora en voz de .A. en lo que yo hablán à
21 ti, y ſerá bien à ti, y vivirá tu alma. Y ſino quieres tu
22 para ſalir: eſta la palabra que me moſtrò .A.. Y he todas

צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם
19 אותי אל בית הכלא: ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם ואיה ק׳
לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת:
כ ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך
21 ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: ויצוה
המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה
ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל
לח א הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה: וישמע
שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו
ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר
2 אל כל העם לאמר: כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת
וחיה קרי ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה
3 והיתה לו נפשו לשלל וחי: כה אמר יהוה
הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה:
4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה
כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה
הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם
כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם
ה הזה כי אם לרעה: ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא
6 בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: ויקחו את
ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר
בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור
7 אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: וישמע עבד
מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את
8 ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן: ויצא עבד
9 מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: אדני
המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו
לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת
י תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: ויצוה
המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה
שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
11 בטרם ימות: ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית
סחבות קרי המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי
12 מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים: ויאמר
עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות
והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש
13 ירמיהו כן: וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן
14 הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: * וישלח המלך
צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך
טו דבר אל תכחד ממני דבר: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו
כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע
16 אלי: וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי
כתיב ולא קרי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך
ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את
17 נפשך: ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל
שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף
18 באש וחיתה אתה וביתך: ואם לא תצא אל שרי מלך
בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש
19 ואתה לא תמלט מידם: ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו
אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:
כ ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה
21 לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך: ואם מאן
22 אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: והנה כל

הנשים אשר נשארו בבית מלך־יהודה מוצאות אל־
שרי מלך בבל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי
23 שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור: ואת־כל־נשיך
ואת־בניך מוצאים אל־הכשדים ואתה לא־תמלט
מידם כי ביד מלך־בבל תתפש ואת־העיר הזאת
24 תשרף באש: ויאמר צדקיהו אל־ירמיהו
25 איש אל־ידע בדברים־האלה ולא תמות: וכי־ישמעו כה
השרים כי־דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה־
נא לנו מה־דברת אל־המלך אל־תכחד ממנו ולא
26 נמיתך ומה־דבר אליך המלך: ואמרת אליהם מפיל־
אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן
27 למות שם: ויבאו כל־השרים אל־ירמיהו וישאלו
אתו ויגד להם ככל־הדברים האלה אשר צוה המלך
28 ויחרשו ממנו כי לא־נשמע הדבר: וישב ירמיהו בחצר
פסקא באמצע פסוק המטרה עד־יום אשר־נלכדה ירושלם °
לפ' לט א והיה כאשר נלכדה ירושלם: בשנה התשעית
לצדקיהו מלך־יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר
2 מלך־בבל וכל־חילו אל־ירושלם ויצרו עליה: בעשתי־
עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש
3 הבקעה העיר: ויבאו כל שרי מלך־בבל
וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמגר־נבו שרסכים
רב־סריס נרגל שראצר רב־מג וכל־שארית שרי
4 מלך־בבל: ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך־יהודה
וכל ׀ אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן־העיר דרך
גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה:
ה וירדפו חיל־כשדים אחריהם וישגו את־צדקיהו
בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל־נבוכדנאצר
מלך־בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
6 וישחט מלך בבל את־בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת
7 כל־חרי יהודה שחט מלך בבל: ואת־עיני צדקיהו עור
8 ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה: ואת־בית המלך
ואת־בית העם שרפו הכשדים באש ואת־חומת
9 ירושלם נתצו: ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת־
הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
10 הגלה נבוזראדן רב־טבחים בבל: ומן־העם הדלים
אשר אין־להם מאומה השאיר נבוזראדן רב־טבחים
11 בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: ויצו
נבוכדראצר מלך־בבל על־ירמיהו ביד נבוזראדן רב־
12 טבחים לאמר: קחנו ועיניך שים עליו ואל־תעש לו
כתיב ו' א' קרי מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו:
13 נון זעירא וישלח נבוזראדן רב־טבחים ונבושזבן רב־סריס ונרגל
14 שראצר רב־מג וכל רבי מלך־בבל: וישלחו ויקחו את־
ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל־גדליהו בן־
אחיקם בן־שפן להוצאהו אל־הבית וישב בתוך העם:
טו ואל־ירמיהו היה דבר־יהוה בהיתו עצור בחצר
16 המטרה לאמר: הלוך ואמרת לעבד־מלך הכושי
מביא קרי לאמר כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי°
את־דברי אל־העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו
17 לפניך ביום ההוא: והצלתיך ביום־ההוא נאם־יהוה
18 ולא תנתן ביד האנשים אשר־אתה יגור מפניהם: כי
מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל
ליוס ב' מ א כי־בטחת בי נאם־יהוה: הדבר אשר היה
אל־ירמיהו מאת יהוה אחר ׀ שלח אתו נבוזראדן רב־
טבחים מן־הרמה בקחתו אתו והוא־אסור באזקים
2 בתוך כל־גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה: ויקח
רב־טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את־
הרעה

las mugeres, que remaneſcieron en caſa de Rey de Jeudá,
ſacadas à ſeñores de Rey de Babel: y ellas dizientes ſomba-
yeronte y pudieron à ti varones de tu paz, fueron hun-
didos en lodaçal tus pies, tornaronſe atras. Y a todas tus 23
mugeres, y a tus hijos, ſacantes à los Caldeos, y tu no ſe-
rás eſcapado de ſu mano: mas en mano de Rey de Babel
ſerás preſo; y a la ciudad la eſta harás arder en fuego. Y di- 24
xo Zidkiyáu à Yrmeyáu, alguno no ſepa en las palabras
las eſtas, y no moriras. Y ſi oyeren los ſeñores que hablè 25
contigo, y vinieren à ti y dixeren à ti, denuncia ahora à
nós lo que hablaſte al Rey, no encubras de nós y no te
mataremos: y que hablò à ti el Rey?. Y diras à ellos, echan yo 26
mi rogativa delante del Rey: por no me hazer tornar (en)
caſa de Jeonatan à morir alli. Y vinieron todos los ſeñores 27
à Yrmeyáu y preguntaron à él, y denunciò à ellos como
todas las palabras las eſtas, que encomendò el Rey: y
callaron dél por que no fue oìda la coſa. Y eſtuvo Yr- 28
meyáu en patio de la guarda, haſta dia que fue preſa
Jeruſalaim: y era (alli) quando fue preſa Jeruſalaim.

CAP. 39.

EN el año el noveno à Zidkiyáu Rey de Jeudá en el 1 P. 39
mes el dezeno, vino Nebuchadrezar Rey de Babel
y todo ſu fonſado à Jeruſalaim, y encaſtillaron ſob-
re ella. En onze años à Zidkiyáu; en el mes el quarto, en 2
nueve al mes: fue hendida la ciudad. Y vinieron todos ſe- 3
ñores de Rey de Babel, y aſſentaronſe en portal del me-
dio: Nergal-Sarézer, Samgar-Nebú, Sar-Sehim, Rab-
Saris, Nergal-Sarézer, Rab-Mag; y todo reſto de ſeño-
res de Rey de Babel. Y fue como los viò Zidkiyáu Rey 4
de Jeudá, y todos varones de la pelêa, y huyeron y ſali-
eron de noche de la ciudad por carrera de huerto del Rey,
por portal entre las dos cercas: y ſaliò carrera de la lla-
nura. Y perſiguieron fonſado de Caldeos empues ellos, y 5
alcançaron à Zidkiyáu en llanuras de Jereho, y tomaron à
él y hizieronlo ſubir à Nebuchadnezar Rey de Babel, à
Ribla en tierra de Hamat: y hablò con él juizios. Y de- 6
gollò Rey de Babel à hijos de Zidkiyáu en Ribla à ſus ojos:
y à todos ſeñores de Jeudá degollò Rey de Babel. Y à 7
ojos de Zidkiyáu cegò: y encarcelòlo con dos grillos pa-
ra traer à él à Báal. Y à caſa del Rey y à caſa del pueblo 8
ardieron los Caldeos en fuego: y à cercas de Jeruſalaim
derrocaron. Y à reſto del pueblo los remaneſcidos en la 9
ciudad, y a los juntados que ſe juntaron à él, y à reſto del
pueblo los remaneſcidos: captivò Nebuzaradán mayo-
ral de degolladores (à) Babel. Y del pueblo, de los men- 10
digos, que no à ellos algo, hizo remaneſcer Nebuzara-
dán mayoral de degolladores en tierra de Jeudá: y diò
à ellos viñas y campos en el dia el eſſe. Y encomendò 11
Nebuchadrezar Rey de Babel ſobre Yrmeyáu: en ma-
no de Nebuzaradán mayoral de degolladores por dezir.
Tomalo y tus ojos pon ſobre él, y no hagas à él algo 12
de mal: mas como habláre à ti aſſi haze con él. Y em- 13
biò Nebuzaradán mayoral de degolladores, y Nebuſaz-
ban Rab-Saris, y Nergal-Sarézer Rab-mag: y todos
mayorales de Rey de Babel. Y embiaron y tomaron à 14
Yrmeyáu de patio de la guarda, y dieron à él à Guedal-
yáu hijo de Ahikam hijo de Saphan para ſacarlo à la ca-
ſa: y eſtuvo entre el pueblo. Y à Yrmeyáu fue Proph- 15
hecia de .A.: en ſu ſer detenido en patio de la guarda
por dezir. Anda y dirás à Ebed-Mélech el Ethiopio 16
por dezir, aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, he yo
trayèn à mis palabras à la ciudad la eſta para mal, y no
para bien: y ſerán delante ti en el dia el eſſe. Y eſca- 17
partehe en el dia el eſſe, dicho de .A.: y no ſerás dado
en mano de los varones, que tu temièn delante ellos.
Mas eſcapando te eſcaparé, y en eſpada no caerás: y 18
ſerá à ti tu alma, por deſpojo, por que te enfiuzaſte en
mi, dicho de .A..

CAP. 40.

LA Prophecia que fue à Yrmeyáu de con .A., em- 1 II
pues embiar à él Nebuzaradan mayoral de degol-
ladores de la Ramá: en ſu tomar à él, y él atado
con eſpoſas, entre todo captiverio de Jeruſalaim y Jeu-
dá los captivados à Babel. Y tomò mayoral de degol- 2
ladores à Yrmeyáu: y dixo à él; .A. tu Dios hablò a
el

3 el mal el eſte ſobre el lugar el eſte. Y truxo y hizo .A. aſsi
como hablò: por que pecaſtes à .A.', y no oiſtes en ſu
4 voz, y fue à vós la coſa la eſta. Y ahora he te ſoltè oy
de las eſpoſas que ſobre tus manos, ſi bueno en tus ojos
para venir comigo à Babel ven, y pondrè à mi ojo ſobre
ti, y ſi malo en tus ojos para venir comigo à Babel vedate: vè toda la tierra delante ti, à lo bueno y à lo derecho en tus ojos para andar alli, anda. Y aun él no
5 (dixo que) tornaria (quando dixo Nebuzaradan) y tornate à Guedaliá hijo de Ahikam hijo de Saphan, que encomendò Rey de Babel en ciudades de Jeudá y eſtá con él entre el pueblo, o à todo lo que derecho en tus ojos para andar, anda: y diò à él mayoral de degolladores
6 res preſente y dadiva y embiòlo. Y vino Yrmeyáu à
Guedalyá hijo de Ahikam à la Mizpá: y eſtuvo con él
7 entre el pueblo, los remaneſcidos en la tierra. Y oyeron
todos ſeñores de los fonſados que en el campo ellos y ſus varones, que enſeñoreò Rey de Babel à Guedalyáu hijo de Ahikam en la tierra: y que encomendò con él varones y mugeres y familia, y de pobreza de la tierra,
8 de los que no fueron captivados à Babel. Y vinieron à
Guedalia à la Mizpá: y Yſmael hijo de Netaniau, y Johanan y Jonatan hijos de Karéah, y Serayá hijo de Tanhúmet, y hijos de Ephay, el Netophati, y Jezanyáu
9 hijo del Maahati, ellos y ſus varones. Y jurò à ellos Guedalyáu hijo de Ahikam hijo de Saphan, y à ſus varones, por dezir; no temais de ſervir à los Caldeos: morad en la tierra y ſervid à Rey de Babel, y ſerá bien à vós.
10 Y yo he yo eſtan en la Mizpá, por eſtar delante de los
Caldeos, que vendrán à nós: y vós apañad vino y (frutas) de verano, y azeyte, y poned en vueſtros vaſos;
11 y eſtad en vueſtras ciudades que tomaſtes. Y tambien
todos los Judios que en Moab, y en hijos de Amòn, y en Edom, y que en todas las tierras, oyeron; que diò Rey de Babel reſto à Jeudá: y que enſeñoreò ſobre el-
12 los à Guedaliáu hijo de Ahikam hijo de Saphan. Y tor-
naronſe todos los Judios de todos los lugares que fueron empuxados alli, y vinieron à tierra de Jeudá à Guedaliáu à la Mizpá: y apañaron vino y (frutas) de verano
13 mucho mucho. Y Johanan hijo de Karéah y todos mayo-
rales de los fonſados que en el campo: vinieron à Gue-
14 dalyáu à la Mizpá. Y dixeron à él, ſi ſaber ſabes que
Baalìs Rey de hijos de Amòn embió à Yſmael hijo de Netaniá para te herir alma?: y no creyò à ellos Gueda-
15 lyáu hijo de Ahikam. Y Johanan hijo de Karéah dixo à
Guedalyáu en encubierto en la Mizpá por dezir, andarè ahora y herirè à Yſmael hijo de Netaniá y varon no ſepa: por que te herirá alma y eſparzirſeán todo Jeudá los apa-
16 ñados à ti, y perderſeá reſto de Jeudá. Y dixo Guedal-
yáu hijo de Ahikam, à Johanan hijo de Karéah, no hagas a la coſa la eſta: por que falſedad tu hablán de Yſmael.

CAP. 41.

III-II 1 Y Fue en en el mes el ſeteno, vino Yſmael hijo de
EST. Netaniá hijo de Eliſama de ſimiente Real, y mayo-
LAS rales del Rey y diez varones con él, à Guedalyáu
PAR. hijo de Ahikam à la Mizpá: y comieron alli pan a una en
JUNT. 2 la Mizpá. Y levantoſe Yſmael hijo de Netaniá y los diez
varones que eran con él; y hirieron à Guedalyáu hijo de Ahikam hijo de Saphan con eſpada, y matò à él: el
3 qual enſeñoreò Rey de Babel en la tierra. Y à todos los
Judios que eran con él con Guedalyáu en la Mizpá y à los Caldeos que fueron hallados alli: varones de la
4 peleâ, hiriò Yſmael. Y fue en el dia el ſegundo de
5 matar à Guedalyáu: y alguno no ſupo. Y vinieron va-
rones de Sechem, de Silò, y de Someròn, ochenta varones traſquilados de barva, y raſgados de paños y raſguñados: y preſente y enciençо en ſu mano para traer
6 à caſa de .A.. Y ſaliò Yſmael hijo de Netaniá à ſu en-
cuentro de la Mizpá, andando andava y llorava: y fue como encontrar à ellos y dixo à ellos, venid à Gue-
7 dalyáu hijo de Ahikam. Y fue como ſu venir entre
la ciudad: y degollòlos Yſmael hijo de Netania
8 en medio del pozo, él y los varones que con él. Y
diez varones fueron hallados en ellos y dixeron à Yſmael no nos mates, por que ay à nós eſcondedijos

 en

הָרָעָה הַזֹּאת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַיָּבֵא וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר 3
דִּבֵּר כִּי־חֲטָאתֶם לַיהוָה וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֶם
הדבר ק׳ 4 דָּבָר הַזֶּה׃ וְעַתָּה הִנֵּה פִתַּחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן־הָאזִקִּים אֲשֶׁר
עַל־יָדֶךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בָבֶל בֹּא וְאָשִׂים אֶת־
עֵינִי עָלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא־אִתִּי בָבֶל חֲדָל רְאֵה
כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת
ה שָׁמָּה לֵךְ׃ וְעוֹדֶנּוּ לֹא־יָשׁוּב וְשֻׁבָה אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־
אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה
וְשֵׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל־כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת
לֵךְ וַיִּתֶּן־לוֹ רַב־טַבָּחִים אֲרֻחָה וּמַשְׂאֵת וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃
6 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ
בְּתוֹךְ הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ׃
7 וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הֵמָּה וְאַנְשֵׁיהֶם
כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי ׀
הִפְקִיד אִתּוֹ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וָטָף וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר
8 לֹא־הָגְלוּ בָּבֶלָה׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמִּצְפָּתָה וְיִשְׁמָעֵאל
בֶּן־נְתַנְיָהוּ וְיוֹחָנָן וְיוֹנָתָן בְּנֵי־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת
עיפי קרי וּבְנֵי ׀ עוֹפַי הַנְּטֹפָתִי וִיזַנְיָהוּ בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה
9 וְאַנְשֵׁיהֶם׃ וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן
וּלְאַנְשֵׁיהֶם לֵאמֹר אַל־תִּירְאוּ מֵעֲבוֹד הַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ
10 בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִיטַב לָכֶם׃ וַאֲנִי הִנְנִי יֹשֵׁב
בַּמִּצְפָּה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלֵינוּ וְאַתֶּם
אִסְפוּ יַיִן וְקַיִץ וְשֶׁמֶן וְשִׂמוּ בִּכְלֵיכֶם וּשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־
11 תְּפַשְׂתֶּם׃ וְגַם כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב ׀ וּבִבְנֵי־עַמּוֹן
וּבֶאֱדוֹם וַאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נָתַן מֶלֶךְ־
בָּבֶל שְׁאֵרִית לִיהוּדָה וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ
12 בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃ וַיָּשֻׁבוּ כָל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־
הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־יְהוּדָה
אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה וַיַּאַסְפוּ יַיִן וָקַיִץ הַרְבֵּה מְאֹד׃
13 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־
14 גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדֹעַ תֵּדַע כִּי בַּעֲלִיס ׀
מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לְהַכֹּתְךָ
טו נֶפֶשׁ וְלֹא־הֶאֱמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃ וְיוֹחָנָן בֶּן־
קָרֵחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַסֵּתֶר בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר אֵלְכָה נָּא
וְאַכֶּה אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יֵדָע לָמָּה יַכֶּכָּה
נֶּפֶשׁ וְנָפֹצוּ כָּל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְאָבְדָה שְׁאֵרִית
16 יְהוּדָה׃ וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ
תעשה קרי אַל־תַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שֶׁקֶר אַתָּה דֹבֵר אֶל־
מא א יִשְׁמָעֵאל׃ וַיְהִי ׀ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה בֶן־אֱלִישָׁמָע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וְרַבֵּי
הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם
2 הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם יַחְדָּו בַּמִּצְפָּה׃ וַיָּקָם
יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַעֲשֶׂרֶת הָאֲנָשִׁים ׀ אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ
וַיַּכּוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב וַיָּמֶת אֹתוֹ
3 אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ׃ וְאֵת כָּל־הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר
4 נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הִכָּה יִשְׁמָעֵאל׃ וַיְהִי
ה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהָמִית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע׃ וַיָּבֹאוּ
אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם מִשִּׁלוֹ וּמִשֹּׁמְרוֹן שְׁמֹנִים אִישׁ מְגֻלְּחֵי זָקָן
וּקְרֻעֵי בְגָדִים וּמִתְגֹּדְדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם לְהָבִיא
6 בֵּית יְהוָה׃ וַיֵּצֵא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לִקְרָאתָם מִן־
הַמִּצְפָּה הֹלֵךְ הָלֹךְ וּבֹכֶה וַיְהִי כִּפְגֹשׁ אֹתָם וַיֹּאמֶר
7 אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם׃ וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל־
תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר
8 הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם
וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֵנוּ כִּי־יֶשׁ־לָנוּ מַטְמֹנִים

בשדה

בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם
9 בתוך אחיהם: והבור אשר השליך שם ישמעאל את
כל-פגרי האנשים אשר הכה ביד-גדליהו הוא אשר
עשה המלך אסא מפני בעשא מלך-ישראל אתו מלא
10 ישמעאל בן-נתניהו חללים: וישב ישמעאל את-כל
שארית העם אשר במצפה את-בנות המלך ואת-כל
העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב-
טבחים את-גדליהו בן-אחיקם וישבם ישמעאל בן
11 נתניה וילך לעבר אל-בני עמון: וישמע יוחנן בן-קרח
וכל-שרי החילים אשר אתו את כל-הרעה אשר עשה
12 ישמעאל בן-נתניה: ויקחו את-כל-האנשים וילכו
להלחם עם-ישמעאל בן-נתניה וימצאו אתו אל-מים
13 רבים אשר בגבעון: ויהי כראות כל-העם אשר את-
ישמעאל את-יוחנן בן-קרח ואת כל-שרי החילים
14 אשר אתו וישמחו: ויסבו כל-העם אשר-שבה
ישמעאל מן-המצפה וישבו וילכו אל-יוחנן בן-קרח:
וישמעאל בן-נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן טו
16 וילך אל-בני עמון: ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים
אשר-אתו את כל-שארית העם אשר השיב מאת
ישמעאל בן-נתניה מן-המצפה אחר הכה את-גדליה
בן-אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים
17 אשר השיב מגבעון: וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר-
18 אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: מפני הכשדים כי
יראו מפניהם כי-הכה ישמעאל בן-נתניה את-גדליהו
בן-אחיקם אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ:

ויגשו כל-שרי החילים ויוחנן בן-קרח ויזניה א מב
2 בן-הושעיה וכל-העם מקטן ועד-גדול: ויאמרו אל-
ירמיהו הנביא תפל-נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו
אל-יהוה אלהיך בעד כל-השארית הזאת כי-נשארנו
3 מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו: ויגד-לנו יהוה
אלהיך את-הדרך אשר נלך-בה ואת-הדבר אשר
4 נעשה: ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני
מתפלל אל-יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל-הדבר
אשר-יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא-אמנע מכם
דבר: והמה אמרו אל-ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ה
ונאמן אם-לא כבכל-הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך
6 אלינו כן נעשה: אם-טוב ואם-רע בקול יהוה אלהינו
אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב-
7 לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: ויהי מקץ
8 עשרת ימים ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו: ויקרא אל-
יוחנן בן-קרח ואל כל-שרי החילים אשר אתו ולכל-
9 העם למקטן ועד-גדול: ויאמר אליהם כה-אמר יהוה
אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם
לפניו: אם-שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא י
אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל-הרעה
11 אשר עשיתי לכם: אל-תיראו מפני מלך בבל אשר-
אתם יראים מפניו אל-תיראו ממנו נאם-יהוה כי-
12 אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: ואתן
לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל-אדמתכם:
13 ואם-אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע
14 בקול יהוה אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא
אשר לא-נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם
לא-נרעב ושם נשב: ועתה לכן שמעו דבר-יהוה טו
שארית יהודה כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אם-אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם
16 לגור שם: והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם
תשיג

en el campo, de trigos y cevadas, y azeyte y miel: y
vedoſe y no los matò entre ſus hermanos. Y el pozo que 9
echò alli Yſmael à todos cuerpos de los varones que hi-
riò por cauſa de Guedalyáu, era el que hizo el Rey Aſ-
ſá delante Baaſá Rey de Iſraél: à él hinchiò Yſmael hijo
de Netanyáu de matados. Y captivò Yſmael à todo reſ- 10
to del pueblo que en la Mizpá, à hijas del Rey y à todo
el pueblo los remaneſcidos en la Mizpá, los quales en-
comendò Nebuzaradan mayoral de degolladores à Gue-
dalyáu hijo de Ahikam: y captivòlos Yſmael hijo de
Netaniá, y anduvo para paſſar à hijos de Amòn. Y 11
oyò Johanan hijo de Karéah, y todos ſeñores de los fon-
ſados que con él: à toda la maldad que hizo Yſmael hi-
jo de Netania. Y tomaron a todos los varones, y anduvie- 12
ron para pelear con Yſmael hijo de Netaniá: y hallaron
à él cerca aguas muchas, que en Guibon. Y fue como 13
ver todo el pueblo que con Yſmael, à Johanan hijo de
Karéah, y à todos ſeñores de los fonſados, que con él:
y alegraronſe. Y bolvieronſe todo el pueblo que captivò 14
Yſmael de la Mizpá: y tornaronſe y anduvieron à Joha-
nan hijo de Karéah. Y Yſmael hijo de Netaniá eſcapò 15
con ocho varones delante Johanan: y anduvo à hijos de
Amòn. Y tomò Johanan hijo de Karéah y todos ſeñores 16
de los fonſados que con él, à todo reſto del pueblo que
hizo tornar de con Yſmael hijo de Netaniá de la Mizpá,
deſpues que hiriò à Guedalya hijo de Ahikam: hombres
varones de la peléa, y mugeres y familia, y mayora-
les que hizo tornar de Guibon. Y anduvieron y eſtuvie- 17
ron en Gerut-Kimam que cerca Bet-Láhem: para andar
à venir (à) Egypto. Delante los Caldeos que temie- 18
ron dellos: por que hiriò Yſmael hijo de Netaniá à
Guedalyáu hijo de Ahikam, que enſeñoreò Rey de
Babel en la tierra.

CAP. 42.

YLlegaronſe todos mayorales de los fonſados, y Jo- 1 IV
hanan hijo de Karéah, y Jezaniá hijo de Oſayá; y
todo el pueblo, de pequeño y haſta grande. Y di- 2
xeron à Yrmeyáu el Propheta, cayga ahora nueſtra ro-
gativa delante de ti, y ora por nós à .A. tu Dios, por
todo el reſto el eſte: que remanecimos poco de mucho,
como tus ojos veyentes à nós. Y denuncie à nós .A. 3
tu Dios, à la carrera que andaremos por ella: y à la coſa
que haremos. Y dixo à ellos Yrmeyáu el Propheta, 4
oì; he yo orán à .A. vueſtro Dios, como vueſtras pa-
labras: y ſerá toda la palabra que reſpondiere .A. à vós,
denunciaré à vós, no vedaré de vós palabra. Y el- 5
los dixeron à Yrmeyáu, ſea .A. en nós por teſtigo de
verdad y fiel: ſino como toda la palabra que te embiàre
.A. tu Dios à nós aſſi haremos. Si bien y ſi mal, en 6
voz de .A. nueſtro Dios, al qual nós embiantes à ti,
à él oyremos: para que ſea bien à nós, ſi oíremos en
voz de .A. nueſtro Dios. Y fue de fin de diez dias: y 7
fue Prophecia de .A. à Yrmeyáu. Y llamò à Johanan 8
hijo de Karéah, y à todos mayorales de los fonſados
que con él: y à todo el pueblo deſde pequeño y haſta
grande. Y dixo à ellos, aſſi dixo .A. Dios de Iſ- 9
raél: al qual embiaſtes à mi à él, para hazer caer
vueſtra rogativa delante dél. Si morando morardes en 10
la tierra la eſta, y fraguaré à vós y no derrocaré, y
plantaré à vós y no arrancaré: por que me arrepen-
ti ſobre el mal que hize à vós. No temais por Rey 11
de Babel, que vós temientes por él: no temais dél, dic-
ho de .A., por que con vós yo para ſalvar à vós, y
para eſcapar à vós de ſu mano. Y daré à vós pie- 12
dades, y apiadará à vós: y hará tornar à vós à vu-
eſtra tierra. Y ſi dizientes vós, no moraremos en la 13
tierra la eſta: por no oìr en voz de .A. vueſtro
Dios. Por dezir no, mas à tierra de Egypto ven- 14
dremos (en) la qual no veremos peléa, y voz de cor-
neta no oyremos: y por pan no nós enhambrecere-
mos, y alli moraremos. Y ahora por tanto oìd palab- 15
ra de .A., reſto de Jeudá: aſſi dixo .A. Zebaot Dios
de Iſraél, ſi vós poniendo puſierdes vueſtras faces
para venir à Egypto, y vinierdes por peregrinar alli.
Y ſerá la eſpada que vós temientes della, alli 16
al-

alcançará à vós en tierra de Egypto: y la hambre que
vós recelantes della, alli ſe pegará empues vós (en) Egyp-
17 to, y alli morireis. Y ſerán todos los varones que pu-
ſieron à ſus faces para venir (à) Egypto para morar alli,
morirán con eſpada, con hambre, y con mortandad: y
no ſerá à ellos remaneſcido y eſcapadizo, por el mal
18 que yo trayen ſobre ellos. Que aſſi dixo .A. Zebaot,
Dios de Iſraél; como corriò mi furor y mi ſaña ſobre
moradores de Jeruſalaim, aſſi correrá mi ſaña ſobre vós
en vueſtro venir (à) Egypto: y ſereis por jura, y por
eſpanto, y por maldicion, y por repudio, y no vereis
19 mas, a el lugar el eſte. Hablò .A. ſobre vós reſto de Jeu-
dá, no vengais (à) Egypto: ſabiendo ſabreis que ateſti-
20 guo en vós oy. Por que hiziſtes errar en vueſtras vo-
luntades; por que vós embiaſtes à mi à .A. vueſtro Dios,
por dezir; òra por nós à .A. nueſtro Dios: y como todo
lo que dixère .A. nueſtro Dios, aſſi denuncia à nós, y
21 haremos. Y denunciè à vós oy: y no oíſtes en voz de
22 .A. vueſtro Dios, y à todo lo que me embiò à vós. Y
ahora ſabiendo ſabreis, que en eſpada en hambre y en
mortandad morireis: en el lugar que envoluntaſtes, para
venir para morar alli.

CAP. 43.

V-III 1 Y Fue como atemar Yrmeyáu de hablar à todo el pu-
EST. LAS eblo à todas palabras de .A. ſu Dios, las que em-
PAR. biò .A. ſu Dios à ellos: à todas las palabras las
JUNT. 2 eſtas. Y dixo Azariá hijo de Oſayá y Johanan hijo de
Karéah, y todos los varones los ſobervios: dizientes à
Yrmeyáu, falſedad tu hablán, no te embiò .A. nueſtro
Dios, por dezir, no vengais (à) Egypto para morar alli.
3 Mas Baruch hijo de Neriyá ſombayèn à ti contra nós:
para dar à nós en mano de los Caldeos para matar à nós,
4 y para hazer captivar à nós à Babel. Y no oyo Johanan
hijo de Karéah y todos ſeñores de los fonſados y todo
el pueblo en voz de .A.: para morar en tierra de Jeudá.
5 Y tomò Johanan hijo de Karéah, y todos ſeñores de los
fonſados, à todo reſto de Jeudá: que ſe tornaron de to-
das las gentes que fueron empuxados alli, para morar
6 en tierra de Jeudá. A los varones, y à las mugeres, y
à la familia, y à hijas del Rey, y à toda la alma, que
dexó Nebuzaradan mayoral de degolladores, con Gue-
dalyáu hijo de Ahikam hijo de Saphan: y à Yrmeyáu
7 el Propheta, y à Baruch hijo de Neriyáu. Y vinieron à
tierra de Egypto, que no oyeron en voz de .A.: y vinie-
8 ron haſta Tagpangez. Y fue Prophecia de .A. à Yrme-
9 yáu; en Tagpangez por dezir. Toma en tu mano pie-
dras grandes, y eſconderlashas en el barro en la horna-
za, que en puerta de caſa de Parhò en Tagpangez: à ojos
10 de varones Judios. Y dirás à ellos aſſi dixo .A. Zebaot
Dios de Iſraél; he yo embián y tomaré à Nebuchadre-
zar Rey de Babel mi ſiervo, y pondré ſu ſilla encima
de las piedras las eſtas que eſcondi: y eſtenderá a ſu tien-
11 da ſobre ellas. Y vendrá y herirá à tierra de Egypto:
el que para muerte, à muerte: y el que para captiverio,
12 à captiverio; y el que para eſpada, à eſpada. Y encen-
deré fuego en caſas de dioſes de Egypto, y arderlasha
y captivarloſha: y embolvera à tierra de Egypto como
13 embulve el paſtor a ſu paño, y ſaldrá de alli en paz. Y
quebrará à eſtatuas de caſa de Sol, que en tierra de E-
gypto: y à caſas de dioſes de Egypto ardera en fuego.

CAP. 44.

VI 1 LA Prophecia que fue à Yrmeyáu, ſobre todos los Ju-
dios los morantes en tierra de Egypto: los moran-
tes en Migdol, y en Tagpangez, y en Nof, y en
2 tierra de Patrós, por dezir. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de
Iſraél, vós viſtes à todo el mal que truxe ſobre Jeruſalaim,
y ſobre todas ciudades de Jeudá: y he ellas deſiertas (en)
3 el dia el eſte, y no en ellas morador. Por ſu maldad que
hizieron para enſañarme, para andar à ſahumar, para
ſervir à dioſes otros: que no los ſupieron, ellos, vós,
4 ni vueſtros padres. Y embié à vós à todos mis ſiervos
los Prophetas, madrugando y embiando por dezir: no
ahora hagais à coſa de la abominacion la eſta que abor-
5 reci. Y no oyeron y no inclinaron à ſu oreja, para
tornarſe de ſu maldad; para no ſahumar à dioſes otros.

Y

תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר־אתם דאגים
17 ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו: ויהיו כל־
האנשים אשר־שמו את־פניהם לבוא מצרים לגור שם
ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא־יהיה להם שריד ופליט
18 מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על־
ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים
והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא־תראו
19 עוד את־המקום הזה: דבר יהוה עליכם שארית יהודה
כ אל־תבאו מצרים ידע תדעו כי־העידתי בכם היום: כי
התעיתם קרי התעתים בנפשותיכם כי־אתם שלחתם אתי אל־יהוה
אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל־יהוה אלהינו וככל
21 אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד־לנו ועשינו: ואגד
לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל
22 אשר־שלחני אליכם: ועתה ידע תדעו כי בחרב
ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא
מג א לגור שם: ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל־
ליום ה ליום ג כשהפרשי׳ מחוברין כל־העם את־כל־דברי יהוה אלהיהם אשר־שלחו
יהוה אלהיהם אליהם את־כל־הדברים האלה:
2 ויאמר עזריה בן־הושעיה ויוחנן בן־קרח וכל־
האנשים הזדים אמרים אל־ירמיהו שקר אתה מדבר
לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא־תבאו מצרים לגור
3 שם: כי ברוך בן־נריה מסית אתך בנו למען תת
אתנו ביד־הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו
4 בבל: ולא־שמע יוחנן בן־קרח וכל־שרי החילים וכל־
ה העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן
בן־קרח וכל־שרי החילים את כל־שארית יהודה
אשר־שבו מכל־הגוים אשר נדחו־שם לגור בארץ
6 יהודה: את־הגברים ואת־הנשים ואת־הטף ואת־
בנות המלך ואת כל־הנפש אשר הניח נבוזראדן רב־
טבחים את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן ואת ירמיהו
7 הנביא ואת־ברוך בן־נריהו: ויבאו ארץ מצרים כי
לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד־תחפנחס:
8 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו בתחפנחס
9 לאמר: קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט
במלבן אשר בפתח בית־פרעה בתחפנחס לעיני
י אנשים יהודים: ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את־נבוכדראצר מלך־
בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר
שפרירו ק׳ 11 טמנתי ונטה את־שפרורו עליהם: ובאה והכה את־ארץ
מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר
12 לחרב לחרב: והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם
ושבם ועטה את־ארץ מצרים כאשר־יעטה הרעה את־
13 בגדו ויצא משם בשלום: ושבר את־מצבות בית שמש
אשר בארץ מצרים ואת־בתי אלהי־מצרים ישרף באש:
מד א הדבר אשר־היה אל־ירמיהו אל כל־היהודים
הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס
2 ובנף ובארץ פתרום לאמר: כה־אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אתם ראיתם את כל־הרעה אשר הבאתי
על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה והנם חרבה היום הזה
3 ואין בהם יושב: מפני רעתם אשר עשו להכעסני
ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום
4 המה אתם ואבתיכם: ואשלח אליכם את־כל־עבדי
הנביאים השכים ושלח לאמר אל־נא תעשו את דבר־
ה התעבה הזאת אשר שנאתי: ולא שמעו ולא־הטו את־
אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים:

ותתך

6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות
ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה:
7 ועתה כה־אמר יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל־נפשתכם
להכרית לכם איש־ואשה עולל ויונק מתוך יהודה
8 לבלתי הותיר לכם שארית: להכעסני במעשי ידיכם
לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר־אתם באים
לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה
9 ולחרפה בכל גויי הארץ: השכחתם את־רעות
אבותיכם ואת־רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו
ואת רעתיכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה
י ובחצות ירושלם: לא דכאו עד היום הזה ולא יראו
ולא־הלכו בתורתי ובחקתי אשר־נתתי לפניכם ולפני
11 אבותיכם: לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את־כל־
12 יהודה: ולקחתי את־שארית יהודה אשר־שמו פניהם
לבוא ארץ־מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים
יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד־גדול בחרב וברעב
13 ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: ופקדתי
על־היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על־ירושלם
14 בחרב ברעב ובדבר: ולא יהיה פליט ושריד לשארית
יהודה הבאים לגור־שם בארץ מצרים ולשוב ארץ
יהודה אשר־המה מנשאים את־נפשם לשוב לשבת
טו ליום ו ליום ד כשהפרשי מחוברין שם כי לא־ישובו כי אם־פלטים: * ויענו את־
ירמיהו כל־האנשים הידעים כי־מקטרות נשיהם
לאלהים אחרים וכל־הנשים העמדות קהל גדול וכל־
16 העם הישבים בארץ־מצרים בפתרוס לאמר: הדבר
17 אשר־דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: כי
עשה נעשה את־כל־הדבר אשר־יצא מפינו לקטר
למלכת השמים והסיך־לה נסכים כאשר עשינו אנחנו
ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם
18 ונשבע־לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: ומן־אז
חדלנו לקטר למלכת השמים והסך־לה נסכים חסרנו
19 כל ובחרב וברעב תמנו: וכי־אנחנו מקטרים למלכת
השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה
כ כונים להעצבה והסך לה נסכים: ויאמר ירמיהו
אל־כל־העם על־הגברים ועל־הנשים ועל־כל־העם
21 הענים אתו דבר לאמר: הלא את־הקטר אשר קטרתם
בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם
ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על־לבו:
22 ולא־יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני
התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה
23 ולקללה מאין יושב כהיום הזה: מפני אשר קטרתם
ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה
ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על־כן קראת
24 אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ויאמר ירמיהו
אל־כל־העם ואל כל־הנשים שמעו דבר־יהוה כל־
כה יהודה אשר בארץ מצרים: כה־אמר יהוה־צבאות
אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את־
נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך
לה נסכים הקים תקימנה את־נדריכם ועשה
26 תעשינה את־נדריכם: לכן שמעו דבר־יהוה כל־
יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי
הגדול אמר יהוה אם־יהיה עוד שמי נקרא בפי כל־
איש יהודה אמר חי־אדני יהוה בכל־ארץ מצרים:
הנני

Y corriò mi ſaña y mi furor, y encendioſe en ciudades 6
de Jeudá, y en calles de Jeruſalaim: y fueron por deſer-
tamiento y por deſſolacion como el dia el eſte. Y ahora
aſſi dixo .A. Dios Zebaot, Dios de Iſraél, por que vós 7
hazientes mal grande à vueſtras almas, para tajar à vós
varon, y muger, niño, y alechante de entre Jeudá: por
no remaneſcer à vós reſto ?. Para me enſañar con obras de 8
vueſtras manos, para ſahumar à dioſes otros en tierra de
Egypto, que vós venis para morar alli: para tajar à vós,
y por vueſtro ſer por maldicion, y por repudio, en todas
gentes de la tierra. Si olvidaſtes à maldades de vueſtros 9
padres, y à maldades de Reyes de Jeudá, y à maldades
de ſus mugeres, y à vueſtras maldades, y à maldades de
vueſtras mugeres: que hizieron en tierra de Jeudá, y en
calles de Jeruſalaim ?. No fueron quebrantados haſta el 10
dia el eſte: y no temieron, y no anduvieron en mi Ley,
y en mis fueros, que di delante vós y delante vueſtros
padres. Por tanto aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, he 11
yo ponièn mis faces en vós para mal: y para tajar à todo
Jeudá. Y tomaré à reſto de Jeudá que puſieron ſus faces 12
para venir à tierra de Egypto à morar alli, y fenecerán
todos en tierra de Egypto caerán, en la eſpada, en la
hambre fenecerán, de pequeño y haſta grande, con eſ-
pada y con hambre morirán: y ſerán por juramento, por
eſpanto, y por maldicion, y por repudio. Y executaré 13
ſobre los morantes en tierra de Egypto, como executé
ſobre Jeruſalaim: con eſpada, con hambre, y con mor-
tandad. Y no ſerá eſcapadizo y remaneſcido à reſto de 14
Jeudá, los vinientes à morar alli en tierra de Egypto:
y para tornarſe à tierra de Jeudá, que ellos exalçantes à
ſu alma para tornarſe à morar alli, que no ſe tornarán
ſalvo ſi eſcapadizos. * Y reſpondieron à Yrmeyáu todos 15 VII-
los varones los ſabientes que ſahumaván ſus mugeres à IV EST.
dioſes otros, y todas las mugeres las eſtantes, compaña LAS.
grande: y todo el pueblo los morantes en tierra de E- PAR:
gypto en Patrós por dezir. La palabra que hablaſte à 16 JUNT
nós en nombre de .A.: no nós oyentes à ti. Mas ha- 17
ziendo haremos à toda la palabra que ſaliò de nueſtra bo-
ca, para ſahumar à machina de los cielos, y templando
à ella templaciones, como hizimos nós y nueſtros pad-
res, nueſtros Reyes, y nueſtros ſeñores, en ciudades
de Jeuda y en calles de Jeruſalaim: y hartamonos de pan,
y fuimos plazenteros, y mal no vimos. Y deſde entonces 18
que nos vedamos de ſahumar à machina de los cielos, y
templar à ella templaciones, nos deſfalecimos del todo:
y con eſpada y con hambre nos fenecimos. Y quando 19
nós (mugeres) ſahumantes à machina de los cielos, y
templando à ella templaciones: ſi afuera de nueſtros ma-
ridos haziamos à ella manjares, para alegrarla, y tem-
lando à ella templaciones. Y dixo Yrmeyáu à todo el 20
pueblo: ſobre los varones y ſobre las mugeres, y ſobre
todo el pueblo, los reſpondientes à él repueſta por dezir.
Decierto al ſahumerio que ſahumaſtes en ciudades de Jeu- 21
dá y en calles de Jeruſalaim, vós y vueſtros padres, vueſ-
tros Reyes, y vueſtros ſeñores, y pueblo de la tierra: à
ellos membrò .A., y ſubiò ſobre ſu coraçon. Y no podia 22
.A. mas para ſufrir, por maldad de vueſtras obras,
por las abominaciones que hiziſtes: y fue vueſtra tierra
por deſierto y por deſſolacion, y por maldicion, ſin mo-
rador, como el dia el eſte. Por que ſahumaſtes, y por que 23
pecaſtes à .A., y no oìſtes en voz de .A.; y en ſu Ley,
y en ſus fueros, y en ſus teſtamentos, no anduviſtes: por
tanto aconteciò à vós el mal el eſte, como el dia el
eſte. Y dixo Yrmeyáu à todo el pueblo, y à todas las 24
mugeres: oìd palabra de .A. todo Jeudá, que en tierra
de Egypto. Aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél por de- 25
zir, vós y vueſtras mugeres, y hablaſtes con vueſtra boca,
y con vueſtras manos cumpliſtes por dezir; haziendo ha-
remos à nueſtras promeſſas que prometimos para ſahumar
à machina de los cielos, y para templar à ella templacio-
nes: afirmando afirmaſtes à vueſtras promeſſas, y hazi-
endo hiziſtes a vueſtras promeſſas. Por tanto oìd palab- 26
ra de .A. todo Jeudá los eſtantes en tierra de Egypto:
he yo juré en mi nombre el grande, dixo .A., ſi ſerá
mas mi nombre llamado en boca de todo varon de Jeu-
dá dizien vivo .A. Dios, en toda tierra de Egypto.
He

27 He yo apreſurán ſobre ellos para mal y no para bien: y
atemarſeán todo varon de Jeudá que en tierra de Egypto,
28 con eſpada, y con hambre, haſta atemarlos. Y eſcapadi-
zos de eſpada ſe tornarán de tierra de Egypto à tierra de
Jeudá, varones de cuento: y ſabrán todo reſto de Jeudá
los vinientes à tierra de Egypto para morar alli, palabra
29 de quien ſe afirmará, de mi, o dellos?. Y eſta à vós la ſe-
ñal, dicho de .A.; que execután yo ſobre vós en el lugar el
eſte: por que ſepais que afirmando ſe afirmarán mis palab-
30 ras ſobre vós para mal. Aſſi dixo .A., he yo dan à Parhò
Ofrá Rey de Egypto en mano de ſus enemigos, y en ma-
no de buſcantes ſu alma: aſſi como di à Zidkiyáu Rey
de Jeudá en mano de Nebuchadrezar Rey de Babel ſu
enemigo, y buſcan ſu alma.

C A P. 45.

P. 40. 1 LA Prophecia que hablò Yrmeyáu el Propheta, à Ba-
ruch hijo de Neriyá: en ſu eſcrivir à las palabras las
eſtas ſobre libro de boca de Yrmeyáu, en el año
el quarto à Jeoyakim hijo de Joſiáu Rey de Jeudá, por
2 3 dezir. Aſſi dixo .A. Dios de Iſraél: ſobre ti Baruch. Dixiſ-
te, ay ahora à mi! que añadiò .A. anſia ſobre mi dolor!: tra-
4 bajé en mi ſoſpiro, y repoſo no hallé. Aſſi dirás à él, aſſi
dixo .A., he lo que fragué yo derrocán, y lo que planté yo
5 arrancán: y à toda la tierra ella (derrocaré). Y tu buſcas à
à ti grandezas? no buſques: por que he yo trayen mal
ſobre toda criatura dicho de .A.; y darè à ti a tu alma por
deſpojo, ſobre todos los lugares que anduvieres alli.

C A P. 46.

1 QUe fue Prophecia de .A., à, Yrmeyáu el Propheta,
2 ſobre las gentes. A Egypto, ſobre fonſado de Parhò
Nechò Rey de Egypto que era ſobre rio de Perat en
Carkemis: que hiriò Nebuchadrezar Rey de Babel en año
3 el quarto à Jeoyakim hijo de Joſiáu Rey de Jeudá. Orde-
4 nad eſcudo y pavez, y llegadvos à la peléa. Enſillad los
cavallos, y ſubid los cavalleros, y paradvos con capacetes:
5 acecalad las lanças, veſtidvos de las cotas. Por que vi ellos
quebrantados, tornados atras, y ſus valientes fueron ma-
jados, y huida huyeron y no ſe bolvieron: miedo derredor
6 dicho de .A.. No huyga el ligero, y no ſêa eſcapado el va-
liente: à Septentrion cerca orilla de riò de Perat tropeçarán
7 y cayerán. Quien eſte (que) como rio ſube: como rios tem-
8 peſtean ſus aguas. Egypto como rio ſube, y como rios
tempeſtean aguas: y dixo, ſubiré cubriré tierra, harè de-
9 perder ciudad y morantes en ella. Subidvos los cavallos y
enloquecedvos la quatregua, y ſalgan los valientes: Ethio-
pia y Libia travantes eſcudo, y Lidios travantes armantes
10 arco. Y el dia el eſſe à .A. Dios Zebaot, dia de vengança
para vengarſe de ſus anguſtiadores, y comerá eſpada y har-
tarſeá y emborracharſeá de ſu ſangre: por que degollio à
.A. Dios Zebaot en tierra de Septentrion ſobre rio de Perat.
11 Sube à Guilad y toma triaca, virgen de hija de Egypto: en
12 vano muchiguaſte medezinas, cura no à ti. Oyeron gen-
tes tu deshonra, y tu exclamacion llenò la tierra: por que
valiente con valiente tropeçaron, auna cayeron ambos el-
II-V 13 los. * La Prophecia que hablò .A. à Yrmeyáu el Propheta:
EST. LAS à venida de Nebuchadrezar Rey de Babel, para herir à tier-
PAR. 14 ra de Egypto. Denunciad en Egypto y hazed oìr en Mig-
JUNT. dol, y hazed oìr en Nof y en Tagpangéz: dezid parate y
AFT. 15 compon à ti que atemó eſpada tus detredores. Por que fue
DE P. arraſtrado (cada uno de) tus fuertes: no eſtuvo, que .A.
15 16 lo empuxò. Multiplicò tropeçan: tambien cayo cada uno
con ſu compañero, y dixeron, levantate y tornemos à nu-
eſtro pueblo y à tierra de nueſtro naſcimiento, por eſpada
17 la forçadora. Llamaron alli: Parhò Rey de Egypto (Rey
18 de) tumulto; hizo paſſar el plazo. Vivo yo, dicho del
Rey; .A. Zebaot ſu nombre: aſſi como Tabor en montes,
19 y como Karmel, en la mar entrará. Vaſos de cap-
tiverio haz à ti moradora hija de Egypto: por que
Noph por deſſolacion ſerá, y ſerá deſierta ſin mo-
20 rador. Bezerra muy hermoſa Egypto: tajamiento
21 de Septentrion vinièn, vinièn. Tambien ſus ſolda-
dos entre ella como bezerros de engordado, por
que tambien ellos ſe bolvieron huyeron auna, no
ſe detuvieron: por que dia de ſu quebranto vino ſob-
22 re ellos, hora de ſu execucion. Su voz como culebro

27 הִנְנִי שֹׁקֵד עֲלֵיהֶם לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְתַמּוּ כָל־אִישׁ
יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֶרֶב וּבָרָעָב עַד־כְּלוֹתָם׃
28 וּפְלִיטֵי חֶרֶב יְשֻׁבוּן מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מְתֵי
מִסְפָּר וְיָדְעוּ כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם
29 לָגוּר שָׁם דְּבַר־מִי יָקוּם מִמֶּנִּי וּמֵהֶם׃ וְזֹאת לָכֶם הָאוֹת
נְאֻם־יְהוָה כִּי־פֹקֵד אֲנִי עֲלֵיכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תֵּדְעוּ
ל כִּי קוֹם יָקוּמוּ דְבָרַי עֲלֵיכֶם לְרָעָה׃ כֹּה ׀
אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־פַּרְעֹה חָפְרַע מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
בְּיַד אֹיְבָיו וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֹיְבוֹ וּמְבַקֵּשׁ
לפ׳מ נַפְשׁוֹ׃

מה א הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה
בְּכָתְבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר מִפִּי יִרְמְיָהוּ
בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
2 לֵאמֹר׃ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ בָּרוּךְ׃
3 אָמַרְתָּ אוֹי־נָא לִי כִּי־יָסַף יְהוָה יָגוֹן עַל־מַכְאֹבִי יָגַעְתִּי
4 בְּאַנְחָתִי וּמְנוּחָה לֹא מָצָאתִי׃ כֹּה ׀ תֹּאמַר אֵלָיו כֹּה
אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־בָּנִיתִי אֲנִי הֹרֵס וְאֵת אֲשֶׁר־נָטַעְתִּי
ה אֲנִי נֹתֵשׁ וְאֶת־כָּל־הָאָרֶץ הִיא׃ וְאַתָּה תְּבַקֶּשׁ־לְךָ
גְדֹלוֹת אַל־תְּבַקֵּשׁ כִּי הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר
נְאֻם־יְהוָה וְנָתַתִּי לְךָ אֶת־נַפְשְׁךָ לְשָׁלָל עַל כָּל־
הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר תֵּלֶךְ־שָׁם׃

מו א אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל־הַגּוֹיִם׃
2 לְמִצְרַיִם עַל־חֵיל פַּרְעֹה נְכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הָיָה עַל־
נְהַר־פְּרָת בְּכַרְכְּמִשׁ אֲשֶׁר הִכָּה נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
בִּשְׁנַת הָרְבִיעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
3 עִרְכוּ מָגֵן וְצִנָּה וּגְשׁוּ לַמִּלְחָמָה׃ אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ 4
הַפָּרָשִׁים וְהִתְיַצְּבוּ בְּכוֹבָעִים מִרְקוּ הָרְמָחִים לִבְשׁוּ
ה הַסִּרְיֹנֹת׃ מַדּוּעַ רָאִיתִי הֵמָּה חַתִּים נְסֹגִים אָחוֹר
וְגִבּוֹרֵיהֶם יֻכַּתּוּ וּמָנוֹס נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ מָגוֹר מִסָּבִיב נְאֻם־
6 יְהוָה׃ אַל־יָנוּס הַקַּל וְאַל־יִמָּלֵט הַגִּבּוֹר צָפוֹנָה עַל־יַד
7 נְהַר־פְּרָת כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ מִי־זֶה כַּיְאֹר יַעֲלֶה כַּנְּהָרוֹת
8 יִתְגָּעֲשׁוּ מֵימָיו׃ מִצְרַיִם כַּיְאֹר יַעֲלֶה וְכַנְּהָרוֹת יִתְגֹּעֲשׁוּ
מָיִם וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֲכַסֶּה־אֶרֶץ אֹבִידָה עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
9 עֲלוּ הַסּוּסִים וְהִתְהֹלְלוּ הָרֶכֶב וְיֵצְאוּ הַגִּבּוֹרִים כּוּשׁ וּפוּט
י תֹּפְשֵׂי מָגֵן וְלוּדִים תֹּפְשֵׂי דֹּרְכֵי קָשֶׁת׃ וְהַיּוֹם הַהוּא
לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת יוֹם נְקָמָה לְהִנָּקֵם מִצָּרָיו וְאָכְלָה
חֶרֶב וְשָׂבְעָה וְרָוְתָה מִדָּמָם כִּי זֶבַח לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
11 בְּאֶרֶץ צָפוֹן אֶל־נְהַר־פְּרָת׃ עֲלִי גִלְעָד וּקְחִי צֳרִי בְּתוּלַת
הרבית קרי בַּת־מִצְרָיִם לַשָּׁוְא הִרְבֵּיתִי רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ׃
12 שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֵךְ וְצִוְחָתֵךְ מָלְאָה הָאָרֶץ כִּי־גִבּוֹר
ליום ב בְּגִבּוֹר כָּשָׁלוּ יַחְדָּיו נָפְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ *
ליום ה כשהפרשי׳ מחוברין 13 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא
הפטרת בא אל פרעה נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
14 הַגִּידוּ בְמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְנֹף
וּבְתַחְפַּנְחֵס אִמְרוּ הִתְיַצֵּב וְהָכֵן לָךְ כִּי־אָכְלָה חֶרֶב
טו סְבִיבֶיךָ׃ מַדּוּעַ נִסְחַף אַבִּירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הֲדָפוֹ׃
16 הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה ׀
וְנָשֻׁבָה אֶל־עַמֵּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה׃
17 קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שָׁאוֹן הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד׃ חַי־ 18
אָנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתָבוֹר בֶּהָרִים
19 וּכְכַרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא׃ כְּלֵי גוֹלָה עֲשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרָיִם
כִּי־נֹף לְשַׁמָּה תִהְיֶה וְנִצְּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃
כ עֶגְלָה יְפֵה־פִיָּה מִצְרָיִם קֶרֶץ מִצָּפוֹן בָּא בָא׃ גַּם־שְׂכִרֶיהָ 21
בְקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק כִּי־גַם־הֵמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא
22 עָמָדוּ כִּי יוֹם אֵידָם בָּא עֲלֵיהֶם עֵת פְּקֻדָּתָם׃ קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ

ילך כי־בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים׃
כרתו יערה נאם־יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה 23
ואין להם מספר׃ הבישה בת־מצרים נתנה ביד עם־ 24
צפון׃ אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל־ כה
אמון מנא ועל־פרעה ועל־מצרים ועל־אלהיה ועל־
מלכיה ועל־פרעה ועל הבטחים בו׃ ונתתים ביד 26
מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד עבדיו
ואחרי־כן תשכן כימי־קדם נאם־יהוה׃ ואתה 27
אל־תירא עבדי יעקב ואל־תחת ישראל כי הנני מושעך
מרחוק ואת־זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן מלא ו׳
ואין מחריד׃ אתה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה כי 28
אתך אני כי אעשה כלה בכל־הגוים ׀ אשר הדחתיך
שמה ואתך לא־אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה
לא אנקך׃ אשר היה דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא אל־ א עד כאן מז
פלשתים בטרם יכה פרעה את־עזה׃ כה ׀ אמר יהוה 2
הנה־מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב
הארץ׃ מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו 3
המון גלגליו לא־הפנו אבות אל־בנים מרפיון ידים׃
על־היום הבא לשדוד את־כל־פלשתים להכרית לצר 4
ולצידון כל שריד עזר כי־שדד יהוה את־פלשתים שארית
אי כפתור׃ באה קרחה אל־עזה נדמתה אשקלון שארית ה
עמקם עד־מתי תתגודדי׃ הוי חרב ליהוה עד־אנה לא 6
תשקטי האספי אל־תערך הרגעי ודמי׃ איך תשקטי 7
ויהוה צוה־לה אל־אשקלון ואל־חוף הים שם יעדה׃
למואב כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל־נבו א לויס ג מח
כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב
וחתה׃ אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה 2
לכו ונכריתנה מגוי גם־מדמן תדמי אחריך תלך חרב׃
קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול׃ נשברה מואב 3 4 צעוריה ק׳
השמיעו זעקה צעוריה׃ כי מעלה הלחות בבכי יעלה־בכי ה הלוחית ק׳
כי במורד חרונים צרי צעקת־שבר שמעו׃ נסו מלטו 6
נפשכם ותהינה כערוער במדבר׃ כי יען בטחך במעשיך 7
ובאוצרותיך גם־את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו כמוש קרי
ושריו יחדו׃ ויבא שדד אל־כל־עיר ועיר לא תמלט 8 יחדו קרי
ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה׃ תנו־ציץ 9
למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב
בהן׃ ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו י
מדם׃ שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל־שמריו ולא־ 11
הורק מכלי אל־כלי ובגולה לא הלך על־כן עמד טעמו
בו וריחו לא נמר׃ לכן הנה־ימים באים נאם־ 12
יהוה ושלחתי־לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם
ינפצו׃ ובש מואב מכמוש כאשר־בשו בית ישראל 13
מבית אל מבטחם׃ איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי־ 14
חיל למלחמה׃ שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו טו
ירדו לטבח נאם־המלך יהוה צבאות שמו׃ קרוב איד־ 16
מואב לבוא ורעתו מהרה מאד׃ נדו לו כל־סביביו וכל 17
ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה־עז מקל תפארה׃
רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת־דיבון כי־שודד מואב 18 ושבי ק׳
עלה בך שחת מבצריך׃ אל־דרך עמדי וצפי יושבת 19
ערוער שאלי־נס ונמלטה אמרי מה־נהיתה׃ הביש ב הלילו קרי
מואב כי־חתה הלילי ׀ וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב׃ וזעקי קרי
ומשפט בא אל־ארץ המישר אל־חלון ואל־יהצה ועל־ 21
מופעת׃ ועל־דיבון ועל־נבו ועל־בית דבלתים׃ ועל־ 22 23 מיפעת קרי
קריתים ועל־בית גמול ועל־בית מעון׃ ועל־קריות ועל־ 24
בצרה ועל כל־ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות׃
נגרעה

andara: por que con fonſado andarán, y con deſtrales viè-
nen à ella, como tajantes leñas. Tajad ſu xara, dicho de .A., 23
por que no ſerá eſpeculado: que ſe muchiguaron mas que
langoſtin, y no à ellos cuento. Regiſtoſe hija de Egypto: fue 24
dada en mano de pueblo de Septentrion. Dixo .A. Zebaot 25
Dios de Iſraél, he yo execután ſobre Amón (Rey) de Nó, y
ſobre Parhó y ſobre Egypto, y ſobre ſus dioſes y ſobre ſus
Reyes: y ſobre Parhó, y ſobre los enfiuzantes en él. Y dar- 26
loshe en mano de buſcantes ſu alma, y en mano de Nebuc-
hadrezar Rey de Babel, y en mano de ſus ſiervos: y deſpues
aſſi ſerá morada como dias de antiguedad, dicho de .A.. Y 27
tu no temas mi ſiervo Iahacob, y no te quebrantes Iſraél,
por que he yo ſalván à ti de lexos, y à tu ſimiente de tierra de
ſu captiverio: y tornarſeá Iahacob y ſoſſegará, y ſerá quieto
y no eſtremecièn. Tu no temas mi ſiervo Iahacob, dicho de 28
.A., por que contigo yo: que harè fin en todas las gentes à
las quales te empuxé alli, y à ti no harè fin; y caſtigartehe HAS-TA AQUI.
por juizio, y tajar no te tajaré. *

CAP. 47.

QUe fue Prophecia de .A. à Yrmeyáu el Propheta ſobre 1
Peliſtim: antes que hirieſſe Parhó à Azá. Aſſi dixo 2
.A.; he aguas ſubientes de Septentrion y ſerán por
arroyo arrabdonán, y arrabdonarán tierra, y ſu henchimi-
ento, ciudad y morantes en ella: y exclamarán el hombre, y
aullará todo morador de la tierra. De voz de ſonido de plan- 3
tas de ſus fuertes, de movimiento de ſu carroça, de ſonido
de ſus ruedas: no cataron padres à hijos de floxedad de ma-
nos. Sobre el dia el vinien para prear à todos Peliſtim, para 4
tajar de Zor, y de Zidon, todo remaneſcido auydán: por
que preán .A. à Peliſtim, reſto de yſla de Caftór. Vino pe- 5
ladura ſobre Azá, fue tajada Askelòn reſto de ſu valle: haſta
quando te raſguñarás?. O eſpada de .A. haſta quando no 6
ſoſſegarás?: acogete à tu bayna, repoſa y calla. Como ſoſ- 7
ſegarás y .A. encomendò à ella?: à Askelòn, y à puerto de
la mar, alli la aparejò.

CAP. 48.

POr Moab aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél; Ay por 1 III
Nebò que fue preada! regiſtoſe fue preſa Kiriatáim: re-
giſtoſe el Miſgab, y quebrantoſe. No mas loor de Moab, 2
en Hesbòn penſaron ſobre ella mal, andad, y tajemosla de
ſer gente: tambien Madmen ſerás tajada, empues ti andará
eſpada. Voz de exclamacion de Horonáim: prêa y quebran- 3
to grande. Fue quebrantada Moab: hizieron oìr exclama- 4
cion ſus podeſtadores. Por que ſubida del Luhit; en lloro, ſu- 5
bira con lloro: que en deſcendida de Horonaim anguſtiado-
res, exclamacion de quebranto oyeron. Huìd eſcapad vueſ- 6
tras almas: y ſerán como enebro en el deſierto. Que por que 7
(era) tu fiuzia en tus haziendas, y en tus theſoros, tambien
tu ſerás preſa: y ſaldrá Kemòs en captiverio, ſus Sacerdotes,
y ſus ſeñores auna. Y vendrá preador à toda ciudad, y ciu- 8
dad no ſerá eſcapada, y deperderſeá el valle, y ſerá deſtruida
la llanura: como dixo .A.. Dad ála à Moab que bolando bo- 9
lará: y ſus ciudades por deſſoladura ſerán, ſin morador en
ellas. Maldito hazièn obra de .A. engañoſamente: y maldito 10
vedán ſu eſpada de ſangre. Fue quieto Moab de ſus moceda- 11
des, y ſoſſegán él ſobre ſus fezes, y no fue vaziado de vaſo à
vaſo, y en captiverio no anduvo: por tanto ſe eſtuvo ſu ſa-
bor en él, y ſu olor no fue trocado. Por tanto he dias vinien- 12
tes dicho de .A.; y embiaré à él captivantes y captivarloán: y
ſus vaſos vaziarán, y ſus odres deſmenuzarán. Y regiſtarſeá 13
Moab de Kemòs: como ſe regiſtaron caſa de Iſraél, de Bet-
El ſu fiuza. Como dezis, valientes nós: y varones de fonſa- 14
do à la peleâ?. Fue preado Moab y ſus ciudades taja, y eſco- 15
gidura de ſus mancebos deſcendieron al degolleo: dicho del
Rey .A. Zebaot ſu nombre. Cercano quebranto de Moab 16
para venir: y ſu mal ſe apreſſurò mucho. Condoledvos dél 17
todos ſus derredores, y todos conoſcientes ſu nombre: de-
zid, como fue quebrada vara de fortaleza, palo de hermoſu-
ra. Deſciende de honra, y aſſientate en la ſed, moradora de 18
hija de Dibon: que preador de Moab ſubiò en ti, dañò tus
encaſtilladuras. Sobre carrera eſtá y atalaya moradora de 19
Aroèr: pregunta huyente y eſcapada, dize que fue hecho?.
Regiſtoſe Moab por que ſe quebrantò, aullad y exclamad: 20
denunciad en Arnòn que fue preada Moab. Y juizio vino 21
ſobre tierra de la llanura: ſobre Holòn y ſobre Jáas y ſobre
Meſáat. Y ſobre Dibòn, y ſobre Nebò, y ſobre Bet-Dibla- 22
táim. Y ſobre Kiriatáim, y ſobre Bet-Gamul, y ſobre Bet- 23
Meòn. Y ſobre Keriot y ſobre Bozrá: y ſobre todas 24
ciudades de tierra de Moab, las lexanas y las cercanas.

Fue

25 Fue tajada fortaleza de Moab, y ſu braço fue quebrado:
26 dicho de .A.. Emborrachadlo por que contra .A. ſe en-
grandeciò: y rebolverſeá Moab en ſu vomito, y ſerá por
27 eſcarnio tambien él. Y ſino por eſcarnio fue à ti Iſraél? ſi
en ladrones fue hallado?: que de tiempo de tu hablar en él,
28 te eſmovias (de alegria). Dexad ciudades y morad en peña,
moradores de Moab: y ſed como paloma (que) añida en lados
29 de boca de fueſſa. Oìmos ſobervia de Moab, ſobervio muc-
ho: ſu enaltecimiento y ſu ſobervia y ſu altivez, y altura de
30 ſu coraçon. Yo ſupe dicho de .A. ſu ſaña, y no cierto (ſe a-
31 firmarán): ſus mentiras, ellos no aſſi hizieron. Por tanto ſob-
re Moab aullaré, y ſobre Moab todo él exclamaré: ſobre va-
32 rones de Kir-Héres gorgeará. De lloro de Jazèr, lloraré por
ti vid de Sibmá, tus ramos paſſáron mar, haſta mar de Jazèr
llegaron: ſobre (frutos) de tu verano, y ſobre tus vendimias
IV- 33 preador cayò. * Y ſerá tajada alegria y gozo de Karmel, y de
VI EST. tierra de Moab: y vino de lagares haré baldar, no piſará (el
LAS 34 piſador con) cantico, el cantico no cantico. De exclamacion
PAR de Hesbòn haſta Elalé, haſta Jáas dieron ſu voz; de Zòar
JUNT. haſta Horonaim bezerra aterceada: por que tambien aguas
35 de Nimrim por deſſolaciones ſerán. Y haré baldar de Moab,
dicho de .A.: alçan (ſacrificio en) altura, y ſahuman à ſus
36 dioſes. Por tanto mi coraçon por Moab como chirimias ſo-
nará, y mi coraçon por varones de Kir-Héres, como chiri-
37 mias ſonará: por tanto reſto (que) hizo ſe perdieron. Que
toda cabeça calva, y toda barva deſminuida: ſobre todas
38 manos raſguños, y ſobre lomos ſaco. Sobre todos techos
de Moab y en ſus plaças todo él endecha: por que quebran-
té à Moab como vaſo que no voluntad en él, dicho de .A..
39 Como ſe quebrantó, aullad; como bolvio cerviz Moab, re-
giſtoſe: y ſerá Moab por riſa y por quebranto à todos ſus
40 derredores. Que aſſi dixo .A., he como aguila bolará: y eſ-
41 panderá ſus alas ſobre Moab. Fue preſa las ciudades, y las
encaſtilladuras fue tomada: y ſerá coraçon de valientes de
42 Moab en el dia el eſſe como coraçon de muger anguſtianſe. Y
ſerá deſtruido Moab de (ſer) pueblo: por que contra .A. ſe
43 engrandeſciò. Pavor y fueſſa y lazo: ſobre ti habitador de
44 Moab, dicho de .A.. El huyèn delante el pavor caerá en la
fueſſa, y el ſubièn de la fueſſa ſerá preſo en el lazo: por que
traeré ſobre ella, ſobre Moab, año de ſu execucion dicho de
45 .A.. En ſombra de Hesbòn eſtuvieron por fuerça huyentes:
por que fuego ſaliò de Hesbòn, y flama de entre Sihon, y
quemó à rincon de Moab, y meollera de hijos de tumulto.
46 Ay de ti Moab! deperdioſe pueblo de Kemos!: por que
fueron tomados tus hijos en captiverio, y tus hijas en cap-
47 tividad. Y haré tornar captiverio de Moab en fin de los
dias, dicho de .A.: haſta aqui juizio de Moab.

CAP. 49.

V 1 POr hijos de Amòn; aſſi dixo .A. ſi hijos no à Iſraél? ſi
ſi heredero no à él?: por que heredó ſu Rey à Gad? y ſu
2 pueblo en ſus ciudades habitò?. Por tanto he dias vi-
nientes, dicho de .A., y haré oìr ſobre Rabá de hijos de A-
món aublacion de peleâ, y ſerá por monton de deſſolacion,
y ſus aldeas en fuego ſerán ardidas: y heredará Iſraél à ſus
3 heredantes, dixo .A.. Aulla Hesbòn por que fue preada
Ay! exclamad aldeas de Rabá, ceñidvos de ſacos, endechad
y paſſeadvos por vallados: por que ſu Rey en captiverio an-
4 dará, ſus Sacerdotes, y ſus ſeñores auna. Que te alabas en los
valles? gotean tu valle, ó hija la porfioſa: la enfiuzan en
5 ſus theſoros (y dixo) quien vendra á mi?. He yo trayèn
ſobre ti pavor, dicho de .A. Dios Zebaot, de todos tus der-
redores: y ſereis empuxados cada uno delante él, y no apa-
6 ñán al vagabundo. Y deſpues aſſi haré tornar à captiverio
7 de hijos de Amòn, dicho de .A.. Por Edom aſſi dixo .A.
Zebaot; ſino mas ciencia en Temán?: perdioſe conſejo de
8 entendidos, fue corrupta ſu ciencia. Huid (por que) ſe
bolvieron, profundaronſe para habitar moradores de De-
dán: por que quebranto de Heſau truxe ſobre él, hora que
9 lo executaré. Si vendimiadores vinieron à ti, no hizieron
remaneſcer rebuſcos?: ſi ladrones en la noche dañaron ſu
10 abaſto?. Mas yo deſcûbrirè à Heſau, deſcubriré à ſus en-
cubiertas, y ſer eſcondido no podrá: ſerá preada ſu ſimien-
11 te y ſus hermanos y ſus vezinos, y no èl. Dexa tus huerfanos
12 yo aviviguaré: y tus viudas ſobre mi ſe enfiuzarán. Por que
aſſi dixo .A., he los que no ſu juizio para beber el vaſo,
beviendo beverán; y tu él, librando ſerás librado?: no

26 כה נגרעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה׃ השכירהו
כי על־יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם־
27 הוא׃ ואם ׀ לוא השחק היה לך ישראל אם־בגנבים
28 נמצא קרי נמצאה כי־מדי דבריך בו תתנודד׃ עזבו ערים
ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן
29 בעברי פי־פחת׃ שמענו גאון־מואב גאה מאד גבהו
ל וגאונו וגאותו ורם לבו׃ אני ידעתי נאם־יהוה עברתו
31 ולא־כן בדיו לא־כן עשו׃ על־כן על־מואב איליל
32 ולמואב כלה אזעק אל־אנשי קיר־חרש יהגה׃ מבכי
יעזר אבכה־לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים
יעזר נגעו על־קיצך ועל־בצירך שדד נפל׃ * ונאספה
33 ליום ד ליום ו כשהפרשי' מחוברין שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי
34 לא־ידרך הידד הידד לא הידד׃ מזעקת חשבון עד־
אלעלה עד־יהץ נתנו קולם מצער עד־חרנים עגלת
לה שלשיה כי גם־מי נמרים למשמות יהיו׃ והשבתי
36 למואב נאם־יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו׃ על־
כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל־אנשי קיר־חרש
37 כחללים יהמה על־כן יתרת עשה אבדו׃ כי כל־ראש
קרחה וכל־זקן גרעה על כל־ידים גדדת ועל־מתנים
38 שק׃ על כל־גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי־
39 שברתי את־מואב ככלי אין־חפץ בו נאם־יהוה׃ איך
חתה הילילו איך הפנה־ערף מואב בוש והיה מואב
מ לשחק ולמחתה לכל־סביביו׃ כי־כה
אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל־מואב׃
41 נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי
42 מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה׃ ונשמד מואב
43 מעם כי על־יהוה הגדיל׃ פחד ופחת ופח עליך יושב
44 הניס ק' מואב נאם־יהוה׃ הניס מפני הפחד יפל אל־הפחת
והעלה מן־הפחת ילכד בפח כי־אביא אליה אל־מואב
מה שנת פקדתם נאם־יהוה׃ בצל חשבון עמדו מכח נסים
כי־אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחן ותאכל פאת
46 מואב וקדקד בני שאון׃ אוי־לך מואב אבד עם־כמוש
47 כי־לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה׃ ושבתי שבות־
מואב באחרית הימים נאם־יהוה עד־הנה משפט
מואב׃

ליום ה מט א לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם־יורש
2 אין לו מדוע ירש מלכם את־גד ועמו בעריו ישב׃ לכן
הנה ימים באים נאם־יהוה והשמעתי אל־רבת בני־
עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש
3 תצתנה וירש ישראל את־ירשיו אמר יהוה׃ הילילי
חשבון כי שדדה־עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך
4 כהניו ושריו יחדיו׃ מה־תתהללי בעמקים זב עמקך
ה הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבא אלי׃ הנני
מביא עליך פחד נאם־אדני יהוה צבאות מכל־סביביך
6 ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדד׃ ואחרי־כן אשיב
את־שבות בני־עמון נאם־יהוה׃
7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן
8 אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם׃ נסו הפנו העמיקו
לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו׃
9 אם־בצרים באו לך לא ישאירו עוללות אם־גנבים
10 בלילה השחיתו דים׃ כי־אני חשפתי את־עשו גליתי
את־מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו
11 ואיננו׃ עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנותיך עלי תבטחו׃
12 כי־כה ׀ אמר יהוה הנה אשר־אין משפטם
לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה לא

13 תנקה כי שתה תשתה׃ כי בי נשבעתי נאם־יהוה כי־
לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל־עריה
תהיינה לחרבות עולם׃ שמועה שמעתי מאת יהוה
14 וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה׃
כי־הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם׃ תפלצתך השיא טו
16 אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה
כי־תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם־יהוה׃ והיתה 17
אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על־כל־
מכותה׃ כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה 18
לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם׃ הנה כאריה 19
יעלה מגאון הירדן אל־נוה איתן כי־ארגיעה אריצנו
מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יועדני
ומי־זה רעה אשר יעמד לפני׃ לכן שמעו עצת־יהוה כ
אשר יעץ אל־אדום ומחשבותיו אשר חשב אל־ישבי
תימן אם־לא יסחבום צעירי הצאן אם־לא ישים עליהם
21 נוהם׃ מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים־סוף
22 נשמע קולה׃ הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו
על־בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
23 אשה מצרה׃ * לדמשק
בושה חמת וארפד כי־שמעה רעה שמעו
נמגו בים דאגה השקט לא יוכל׃ רפתה
24 דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים
אחזתה כיולדה׃ איך לא־עזבה עיר תהלה קרית כה
משושי׃ לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל־אנשי
27 המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות׃ והצתי
אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן־הדד׃
28 לקדר ולממלכות חצור אשר הכה
נבוכדראצור מלך־בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל־
29 קדר ושדדו את־בני־קדם׃ אהליהם וצאנם יקחו
יריעותיהם וכל־כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו
עליהם מגור מסביב׃ נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי ל
חצור נאם־יהוה כי־יעץ עליכם נבוכדראצר מלך־בבל
31 עצה וחשב עליהם מחשבה׃ קומו עלו אל־גוי שליו
יושב לבטח נאם־יהוה לא־דלתים ולא־בריח לו בדד
32 ישכנו׃ והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים
לכל־רוח קצוצי פאה ומכל־עבריו אביא את־אידם
33 נאם־יהוה׃ והיתה חצור למעון תנים שממה עד־עולם
לא־ישב שם איש ולא־יגור בה בן־אדם׃ * אשר
היה דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא אל־עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך־יהודה לאמר׃ כה אמר יהוה לה
צבאות הנני שבר את־קשת עילם ראשית גבורתם׃
36 והבאתי אל־עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים
וזרתים לכל הרחות האלה ולא־יהיה הגוי אשר לא־
37 יבוא שם נדחי עולם׃ והחתתי את־עילם לפני איביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את־חרון
אפי נאם־יהוה ושלחתי אחריהם את־החרב עד כלותי
38 אותם׃ ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים
39 נאם־יהוה׃ והיה באחרית הימים אשוב את־שבית
עילם נאם־יהוה׃ הדבר אשר דבר יהוה אל־ א נ
2 בבל אל־ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא׃ הגידו בגוים
והשמיעו ושאו־נס השמיעו אל־תכחדו אמרו נלכדה
בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה׃
3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא־ישית את־ארצה לשמה
4 ולא־יהיה יושב בה מאדם ועד־בהמה נדו הלכו׃ בימים
ההמה ובעת ההיא נאם־יהוה יבאו בני־ישראל המה
ובני־יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת־יהוה אלהיהם
יבקשו

ſerás librado, mas beviendo beverás. Por que por mi juré, 13
dicho de .A., que por deſſolacion, por repudio, por ſecura,
y por maldicion ſerá Bozrá: y todas ſus villas ſerán por de-
ſertamientos de ſiempre. Oìda oì de con .A., y menſagero en 14
las gentes embiado: (diziendo) apañadvos y venid contra
ella, y levantadvos à la pelêa. Por que he pequeño te di en 15
las gentes: menoſpreciado en hombres. Tu idolatria ſom- 16
bayò à ti, ſobervia de tu coraçon, morán en reſquicios de
la peña, traván altura de collado: aun que enaltezcas como
aguila tu ñido, de alli te haré deſcender, dicho de .A.. Y 17
ſerá Edom por deſſolacion: todo paſſán ſobre ella, ſe mara-
villará, y ſilvará, ſobre todas ſus heridas. Como ſoverti- 18
miento de Sedom y Amorá y ſus vezinos, dixo .A.: no eſ-
tará alli varon, y no morará en ella hijo de hombre. He 19
como leon ſubirá de altura del Jardèn ſobre morada fuerte,
por que harè repoſar, hazerloè correr de ſobre ella, y quien
eſcogido à ella encomendaré (para deſtruirla): por que
quien como yo y quien me aplazará? y quien eſte paſtor, el
qual eſté delante mi?. Por tanto oìd conſejo de .A., que a- 20
conſejó ſobre Edom, y ſus penſamientos que penſó ſobre
moradores de Temán: ſi no los arraſtrarán menores de las
ovejas, ſi no deſolará con ellos ſus moradas. De voz de ſu 21
caìda tembló la tierra: exclamacion en mar ruvio fue oìda
ſu voz. He como aguila ſubirá y bolará, y eſpanderá ſus 22
àlas ſobre Bozrá: y ſerá coraçon de valientes de Edom en
el dia el eſſe, como coraçon de muger anguſtianſe. * Por 23 VI-
Damaſco; regiſtoſe Hamat y Arpad, por que oìda mala VII EST.
oyeron, deſleyeronſe: (como eſtan) en mar (que) de anſia, LAS
ſoſſegar no puede. Afloxóſe Damaſco, bolvioſe para huir, 24 PAR.
y temblor la travó: anguſtia y dolores la travò, como de JUNT.
parturiente. Como no fue dexada ciudad de loor: ciudad 25
de mi gozo?. Por tanto caerán ſus mancebos en ſus plaças: 26
y todos varones de la pelêa ſerán tajados en el dia el eſſe,
dicho de .A. Zebaot. Y harè encender fuego en muro de 27
Damaſco: y quemará à palacios de Ben-Adad. Por Kedar, 28
y por reynos de Hazor, que hiriò Nebuchadrezar Rey de
Babel; aſſi dixo .A.: levantadvos, ſubid à Kedar, y pread
à hijos de Oriente. Sus tiendas y ſus ovejas tomarán, ſus 29
cortinas, y todos ſus vaſos, y ſus camellos tomarán para
ſi: y llamarán ſobre ellos miedo de derredor. Huid, eſmo- 30
vedvos mucho, afondad para morar moradores de Hazor,
dicho de .A.: que aconſejó ſobre vós Nebuchadrezar Rey
de Babel conſejo, y penſó ſobre ellos penſamiento. Levan- 31
tadvos, ſubid à gente pacifica morán à fiuzia, dicho de .A.:
no puertas y no cerradero à ella, à ſolas morán. Y ſerán ſus 32
camellos por prêa, y muchedumbre de ſus ganados por
deſpojo, y aventarloshe à todo viento, arinconados (en)
rincon: y de todas ſus partes traerè à ſu quebranto, dicho
de .A.. Y ſerá Hazor por morada de culebros, deſſolacion 33
haſta ſiempre: no eſtará en ella alguno, y no morara en el-
la hijo de hombre. * Que fue Prophecia de .A. à Yrmeyáu 34 VII
el Propheta ſobre Elam: en principio de reyno de Zidkiyáu
Rey de Jeudá por dezir. Aſſi dixo .A. Zebaot, he yo queb- 35
rán à arco de Elám: principio de ſu valentia. Y traeré 36
ſobre Elám quatro vientos de quatro cabos de los cielos, y
aventarloshe à todos los vientos los eſtos: y no ſerá la gente
que no vengan alli empuxados de Elám. Y quebrantaré à 37
Elám delante ſus enemigos, y delante buſcantes ſu alma, y
traeré ſobre ellos mal, y ereſcimiento de mi furor, dicho
de .A.: y embiaré tras ellos à la eſpada, haſta mi atemar
à ellos. Y pondrè mi ſilla en Elám: y deperderé de al- 38
li Rey y ſeñores, dicho de .A.. Y ſerá en fin de los 39
dias, haré tornar à captiverio de Elám, dicho de .A..

CAP. 50.

LA palabra que habló .A. por Babel, ſobre tierra de Cal- 1 P.41
deos: por mano de Yrmeyáu el Propheta. Denunciad 2
en las gentes y hazed oìr, y alçad pendon, hazed oìr
y no encubrais: dezid fue preſa Babel, regiſtoſe Bel, queb-
rantoſe Merodah, regiſtaronſe ſus imagenes, quebran-
taronſe ſus ìdolos. Por que ſubió ſobre ella gente de Sep- 3
tentrion, ella pondra a ſu tierra por deſſoladura; y no
ſerá morán en ella: de hombre y haſta quatropêa ſe eſmo-
vieron, anduvieron. En los dias los eſſos y en la hora la eſſa, 4
dicho de .A., vendrán hijos de Iſraél ellos y hijos de Jeu-
dá auna: andando y llorando andarán; y a .A. ſu Dios
buſcarán.

5 buſcarán. (Por) Zion demandarán carrera, aqui ſus faces:
venid y juntadvos à .A., firmamento de ſiempre no ſerá ol-
6 vidado. (Como) ovejas perdidas fueron mi pueblo, ſus paſ-
tores las hizieron errar, à montes las deſterraron: de monte
7 à collado anduvieron, olvidaron ſu yazida. Todos ſus hal-
lantes los comieron, y ſus anguſtiadores dixeron, no ſomos
culpados: por que pecaron à .A., morada de juſtedad, y eſ-
8 perança de ſus padres .A.. Movedvos de entre Babel, y de
tierra de Caldeos ſalid: y ſed como moruecos delante las o-
9 vejas. Por que he yo deſpertán, y hazien ſubir ſobre Babel,
compaña de gentes grandes, de tierra de Septentrion, y or-
denarán à ella de alli ſerá preſa: ſus ſaetas como valiente
10 deshijan, no ſe tornara en vazio. Y ſerá (tierra de) Cal-
deos por deſpojo: todos ſus deſpojantes ſe hartarán, dicho
11 de .A.. Por que vos alegraſtes, por que vos agozaſtes, rehol-
lantes mi heredad: por que multiplicaſtes como bezerra
12 trilladera, y relinchaſtes como (cavallos) fuertes. Regiſtoſe
vueſtra madre mucho, repudioſe la que vos parió: he fin de
13 gentes, deſierto, ſecura, y deſertamiento. De ſaña de .A. no
ſe poblará, y ſerá deſſoladura toda ella: todo paſſan por Babel
14 ſe maravillará, y ſilvará ſobre todas ſus heridas. Ordenad
(peléa) contra Babel en derredor, todos armantes arco, ec-
15 had contra ella, no apiades à ſaeta: por que à .A. pecó. Aublad
ſobre ella derredor, diò ſu mano, cayeron ſus ſimientos, fue-
ron derrocados ſus muros: por que vengança de .A. ella, ven-
16 gadvos en ella, como hizo, hazed à ella. Tajad ſembrador de
Babel, y travan hoz en hora de ſegada: delante eſpada la op-
rimidora, cada uno à ſu pueblo catarán, y cada uno à ſu tier-
17 ra huyrán. (Como) carnero eſparzido Iſraél, leones lo em-
puxaron: el primero (que) lo comiò (fue) Rey de Aſſúr, y
eſte el poſtrero que lo deſoſſó (fue) Nebuchadrezar Rey de
II 18 Babel. * Por tanto aſſi dixo .A. Zebaot Dios de Iſraél, he yo
execután ſobre Rey de Babel, y ſobre ſu tierra: como execu-
19 té ſobre Rey de Aſſúr. Y haré tornar à Iſraél à ſu morada,
y paſcerá el Karmel y el Baſſán: y en monte de Ephráim, y el
20 Guilad, ſe hartará ſu alma. En los dias los eſſos y en la ho-
ra la eſſa, dicho de .A., ſerá buſcado a delicto de Iſraél, y no
él, y a pecados de Jeudá y no ſerán hallados: por que perdo-
21 naré al que hiziere remaneſcer. Sobre la tierra de rebellos
ſube contra ella, y contra moradores de Pekod: deſierta y
deſtruye tras dellos, dicho de .A.; y haze como todo lo que
22 te encomendè. Voz de peléa en la tierra: y quebranto gran-
23 de. Como fue tajado y fue quebrado martillo de toda la
24 tierra? como fue por deſſolacion Babel en las gentes?. En-
lazé à ti y tambien fuiſte preſa Babel, y tu no ſupiſte: fuiſte
hallada, y tambien fuiſte preſa, por que contra .A. comba-
25 tiſte. Abriò .A. à ſu theſoro, y ſacó à vaſos de ſu ira: por que
26 obra ella de .A. Dios Zebaot en tierra de Caldeos. Venid à
ella de cabo, abrid ſus graneros, piſadla como gavillas, y
27 deſtruidla: no ſéa à ella reſto. Deſtruid todos ſus toros, deſ-
ciendan al degolleo: Ay ſobre ellos! que vino ſu dia, hora de
28 ſu execucion. Voz de huyentes y eſcapadizos de tierra de
Babel: para denunciar en Zion a vengança de .A. nueſtro
29 Dios, vengança de ſu palacio. Hazed congregar ſobre Babel
flecheros, todos armantes arco, poſad ſobre ella derredor, no
ſéa à ella eſcapamiento, pagad à ella como ſu obra, como to-
do lo que hizo hazed à ella: por que contra .A. ſe enſober-
30 veciò, contra ſanto de Iſraél. Por tanto caerán ſus mance-
bos en ſus plaças: y todos varones de ſu peléa ſerán tajados
31 en el dia el eſſe, dicho de .A.. He yo à ti, ſobervio, dicho
de .A. Dios Zebaot: por que vino tu dia, hora que te execu-
32 taré. Y tropeçará ſobervio, y caerá, y no à él levantán: y
encenderé fuego en ſus ciudades, y quemará todos ſus der-
33 redores. Aſſi dixo .A. Zebaot, ſobreforçados hijos de Iſraél,
y hijos de Jeudá auna: y todos ſus captivantes travaron por
34 ellos, no quiſieron embiarlos. Su redemidor fuerte, .A.
Zebaot ſu nombre, barajando barajará à ſu baraja, para ha-
zer repoſar à la tierra, y hará eſtremecer à moradores de
35 Babel. Eſpada ſobre Caldeos, dicho de .A.: y ſobre mora-
36 dores de Babel, y ſobre ſus ſeñores, y ſobre ſus ſabios. Eſ-
pada à los (adevinos) mentiroſos, y ſerán enloquecidos:
37 eſpada ſobre ſus eſforçados y quebrantarſeán. Eſpada
ſobre ſus cavallos, y ſobre ſu carroça, y ſobre toda la miſtu-
ra que entre ella, y ſerán como mugeres: eſpada ſobre
38 ſus theſoros, y ſerán preados. Secura ſobre ſus aguas y
ſecarſeán: por que tierra de ìdolos ella, y en los ìdolos

ה יבקשו: ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל־יהוה
6 ברית עולם לא תשכח: צאן אבדות היה עמי היו קרי
רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל־גבעה הלכו שובבום ק׳
7 שכחו רבצם: כל־מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא
נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה־צדק ומקוה
8 אבותיהם יהוה: נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו צאו קרי
9 והיו כעתודים לפני־צאן: כי הנה אנכי מעיר ומעלה
על־בבל קהל־גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם
י תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: והיתה
11 כשדים לשלל כל־שלליה ישבעו נאם־יהוה: כי
תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשא תשמחו קרי תעלזו קרי תפושו קרי
12 ותצהלי כאברים: בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם ותצהלו קרי
13 הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה: מקצף יהוה לא
תשב והיתה שממה כלה כל עבר על־בבל ישם וישרק
14 על־כל־מכותיה: ערכו על־בבל | סביב כל־דרכי קשת
טו ידו אליה אל־תחמלו אל־חץ כי ליהוה חטאה: הריעו
עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה אשיותיה ק׳
כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו־לה:
16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב
17 היונה איש אל־עמו יפנו ואיש לארצו ינוסו: שה
פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור
ליום ב 18 וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: * לכן
כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל־מלך
בבל ואל־ארצו כאשר פקדתי אל־מלך אשור:
19 ושבבתי את־ישראל אל־נוהו ורעה הכרמל והבשן
כ ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: בימים ההם ובעת
ההיא נאם־יהוה יבקש את־עון ישראל ואיננו ואת־
חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:
21 על־הארץ מרתים עלה עליה ואל־יושבי פקוד
חרב והחרם אחריהם נאם־יהוה ועשה ככל אשר
23 22 צויתיך: קול מלחמה בארץ ושבר גדול: איך נגדע
וישבר פטיש כל־הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים:
24 יקשתי לך וגם־נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת
כה וגם־נתפשת כי ביהוה התגרית: פתח יהוה את־
אוצרו ויוצא את־כלי זעמו כי־מלאכה היא לאדני
26 יהוה צבאות בארץ כשדים: באו־לה מקץ פתחו
מאבסיה סלוה כמו־ערמים והחרימוה אל־תהי־לה
27 שארית: חרבו כל־פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי־בא
28 יומם עת פקדתם: קול נסים ופלטים מארץ בבל
להגיד בציון את־נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו:
29 השמיעו אל־בבל | רבים כל־דרכי קשת חנו עליה
סביב אל־יהי־° פליטה שלמו־לה כפעלה ככל אשר לה קרי ולא כתיב
עשתה עשו־לה כי אל־יהוה זדה אל־קדוש ישראל:
ל לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל־אנשי מלחמתה ידמו
31 ביום ההוא נאם־יהוה: הנני אליך זדון
32 נאם־אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: וכשל
זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל־
33 סביבתיו: כה אמר יהוה צבאות עשוקים
בני־ישראל ובני־יהודה יחדו וכל־שביהם החזיקו בם
34 מאנו שלחם: גאלם | חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב
את־ריבם למען הרגיע את־הארץ והרגיז לישבי בבל:
לה חרב על־כשדים נאם־יהוה ואל־ישבי בבל ואל־שריה
36 ואל־חכמיה: חרב אל־הבדים ונאלו חרב אל־גבוריה
37 וחתו: חרב אל־סוסיו ואל־רכבו ואל־כל־הערב אשר
38 בתוכה והיו לנשים חרב אל־אוצרתיה ובזזו: חרב
אל־מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים
יתהללו

39 יתהללו׃ לכן ישבו ציים את־איים וישבו בה בנות
יענה ולא־תשב עוד לנצח ולא תשכון עד־דור ודר׃
מ כמהפכת אלהים את־סדם ואת־עמרה ואת־
שכניה נאם־יהוה לא־ישב שם איש ולא־יגור בה
41 בן־אדם׃ הנה עם בא מצפון וגוי גדול
42 ומלכים רבים יערו מירכתי־ארץ׃ קשת וכידן יחזיקו
אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל־סוסים
43 ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת־בבל׃ שמע
מלך־בבל את־שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל
44 כיולדה׃ הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל־נוה
ארוצם קרי איתן כי־ארגיעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יועדני ומי־זה רעה אשר יעמד לפני׃
מה לכן שמעו עצת־יהוה אשר יעץ אל־בבל ומחשבותיו
אשר חשב אל־ארץ כשדים אם־לא יסחבום צעירי
46 הצאן אם־לא ישים עליהם נוה׃ מקול נתפשה בבל
נא א נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע׃ כה אמר
יהוה הנני מעיר על־בבל ואל־ישבי לב קמי רוח
2 משחית׃ ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את־ארצה
כתיב ולא קרי 3 כי־היו עליה מסביב ביום רעה׃ אל־ידרך ידרך הדרך
קשתו ואל־יתעל בסרינו ואל־תחמלו אל־בחריה
4 החרימו כל־צבאה׃ ונפלו חללים בארץ כשדים
ה ומדקרים בחוצותיה׃ כי לא־אלמן ישראל ויהודה
מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
6 ישראל׃ נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל־תדמו
בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה׃
7 כוס־זהב בבל ביד־יהוה משכרת כל־הארץ מיינה
8 שתו גוים על־כן יתהללו גוים׃ פתאם נפלה בבל
ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא׃
9 רפאנו את־בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
י כי־נגע אל־השמים משפטה ונשא עד־שחקים׃ הוציא
יהוה את־צדקתינו באו ונספרה בציון את־מעשה יהוה
11 אלהינו׃ הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את־
רוח מלכי מדי כי־על־בבל מזמתו להשחיתה כי־נקמת
12 יהוה היא נקמת היכלו׃ אל־חומת בבל שאו־נס
החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם־
זמם יהוה גם־עשה את אשר־דבר אל־ישבי בבל׃
שכנת קרי 13 שכנתי על־מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת
14 בצעך׃ נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם־מלאתיך אדם
טו כילק וענו עליך הידד׃ עשה ארץ בכחו מכין
16 תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃ לקול תתו המון
מים בשמים ויעל נשאים מקצה־ארץ ברקים למטר
17 עשה ויוצא רוח מאצרתיו׃ נבער כל־אדם מדעת
הביש כל־צורף מפסל כי שקר נסכו ולא־רוח בם׃
19 18 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ לא־
מלא ו׳ כאלה חלק יעקוב כי־יוצר הכל הוא ושבט נחלתו
יהוה צבאות שמו׃
כ מפץ־אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי
21 בך ממלכות׃ ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב
22 ורכבו׃ ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער
23 ונפצתי בך בחור ובתולה׃ ונפצתי בך רעה ועדרו
ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים׃
24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל־רעתם
אשר־עשו בציון לעיניכם נאם יהוה׃
כה הנני אליך הר המשחית נאם־יהוה המשחית
את־כל־הארץ ונטיתי את־ידי עליך וגלגלתיך מן־
26 הסלעים ונתתיך להר שרפה׃ ולא־יקחו ממך אבן
לפנה

ſe enlòquecen. Por tanto morarán beſtias ſilveſtres con ga- 39
tos; y morarán en ella hijas de autillo: y no ſerá poblada mas
para ſiempre, y no ſerá morada haſta generacion y genera-
cion. Como ſovertimiento de Dios, à Sedom, y Amorá, a y 40
à ſus vezinos, dicho de .A.: no eſtará alli alguno, y no mora-
rá en ella hijo de hombre. He pueblo vinièn de Septentrion: 41
y gente grande y Reyes muchos, ſerán deſpertados de rinco-
nes de tierra. Arco y dardo travarán, crueles ellos, y no a- 42
piadarán; ſu voz como la mar rugirá, y ſobre cavallos mon-
tarán: ordenado como varon de pelêa; ſobre ti, hija de Ba-
bel. Oyò Rey de Babel à ſu oìda, y afloxaronſe ſus manos: 43
anguſtia lo travó, dolor como de parturiente. He como leon 44
ſubirá de altura del Jardèn ſobre morada fuerte, por que ha-
ré repoſar, hazerloshe correr de ſobre ella, y quien eſcogi-
do para ella encomendaré (para deſtruirla): que quien co
mo yo? y quien me aplazará, y quien eſte paſtor que eſté
delante mi?. Por tanto oìd conſejo de .A. que aconſejò ſob- 45
re Babel, y ſus penſamientos que penſó ſobre tierra de Cal-
deos: ſi no los arraſtrarán menores de las ovejas; ſino deſo-
lará con ellos morada. De voz fue preſa Babel, tembló 46
la tierra: y exclamacion en las gentes fue oìda.

CAP. 51.

Aſsi dixo .A., he yo deſpertán ſobre Babel y ſobre mo- 1 III
radores (de tierra) de Caldeos: viento dañador. Y em- 2
biaré à Babel esparzidores, y esparzirlahan, y vazia-
rán à ſu tierra: por que ſerán ſobre ella derredor en dia de
mal. (Diré) al armador que árme ſu arco, y al que ſe enalte- 3
ce con ſu cota: y no apiadeis ſobre ſus mancebos, deſtruid
todo ſu fonſado. Y caerán matados en tierra de Caldeos: y 4
alanceados en ſus calles. Por que no viudo Iſraél y Jeudá de 5
ſu Dios de .A. Zebaot: por que ſu tierra (de los Caldeos)
es llena de culpa de Santo de Iſraél. Huìd de entre Babel y 6
escapad cada uno ſu alma; no ſeais tajados por ſu delicto:
por que hora de vengança ella à .A., gualardon él pagán à
ella. Vaſo de oro Babel en mano de .A., emborrachán toda 7
la tierra: de ſu vino bevieron gentes, por tanto ſe enloque-
cerán gentes. Subito cayò Babel, y fue quebrantada: aullad 8
ſobre ella, tomad triaca para ſu dolor, quiça ſerá medezi-
nada. Curamos à Babel y no fue medezinada, dexadla y 9
andemos cada uno à ſu tierra: por que llegò à los cielos ſu
juizio, y alçòſe haſta cielos. Sacò .A. à nueſtras juſtedades: 10
venid y recontemos en Zion, à obra de .A. nueſtro Dios.
Reluziad las ſaetas, apañad los escudos, hizo deſpertar .A. 11
à espirito de Reyes de Media, por que ſobre Babel ſu pen-
ſamiento para dañarla: por que vengança de .A. ella, ven-
gança de ſu templo. Sobre cercas de Babel alçad pendon, 12
enforteced la guarda, conſtituid guardadores, aparejad las
celadas: por que tambien penſó .A., tambien hizo à lo que
hablò ſobre moradores de Babel. Habitante ſobre aguas 13
muchas, multiplicada de theſoros: vino tu fin, medida de tu
codicia. Jurò .A. Zebaot por ſu alma: ſino te henchiere de 14
hombre como langoſta, y cantarán ſobre ti cantico. Hazièn 15
tierra con ſu fuerça, componièn mundo con ſu ciencia: y con
ſu entendimiento tendiò cielos. De voz de ſu dar muche- 16
dumbre de aguas en los cielos, y haze ſubir nuves de cabo
de tierra: relampagos para la lluvia hizo, y ſaca viento de
ſus theſoros. Es entorpecido todo hombre de ſabiduria, 17
regiſtoſe todo platero de doladizo: por que falſedad ſu fun-
dicion, y no espirito en ellos. Vanidad ellos, obra de yer- 18
ros: en hora de ſu executacion ſe deperderán. No como 19
eſtos parte de Iahacob, por que formán el todo él, y vara
de ſu heredad .A. Zebaot ſu nombre. Martillo tu à mi, ar- 20
mas de pelêa: y desmenuzaré por ti gentes, y dañaré por
ti reynos. Y desmenuzaré por ti, cavallo y ſu cavalgador, 21
y quebrantaré por ti, carroça y ſu cavalgador. Y desme- 22
nuzaré por ti varon y muger, y desmenuzaré por ti vie-
jo y moço: y desmenuzaré por ti mancebo y virgen. Y 23
desmenuzaré por ti paſtor, y ſu rebaño; y desmenuzaré
por ti labrador y ſu junta (de vacas): y desmenuzaré
por ti Condes y Principes. Y pagaré à Babel y à todos 24
moradores de Caldeos à toda ſu maldad que hizieron en
Zion à vueſtros ojos: dicho de .A.. He yo à ti (Babel) 25
monte el dañador, dicho de .A., el dañán a toda la tierra:
y tenderé mi mano ſobre ti, y rodartehe de las peñas, y
dartehe por monte de ardedura. Y no tomarán de ti piedra 26
para

para rincon, y piedra para cimientos: por que deſſolacio-
27 nes de ſiempre ſerás, dicho de .A.. Alçad pendon en la tier-
ra, tañed Sophar en las gentes, aplazad ſobre ella gentes, jun-
tad ſobre ella reynos de Ararat, Minì, y Askenaz: enco-
mendad ſobre ella Principe, hazed ſubir cavallo como lan-
28 goſta erizante. Aplazad ſobre ella gentes, à reyes de Media,
à ſus Condes, y à todos ſus Principes: y à toda tierra de ſu
29 dominio. Y temblará la tierra, y adoloriarſeá: que ſe afir-
mó ſobre Babel penſamientos de .A., para poner à tierra de
30 Babel por deſſoladura ſin morador. Vedaronſe esforçados
de Babel de pelear, eſtuvieron en encaſtilladuras; tajoſe ſu
valentia, fueron como mugeres: encendieron ſus mora-
IV 31 das, fueron quebrados ſus cerraderos. * Corredor à escu-
entra corredor correrá, y denunciador à escuentra denun-
ciador: para denunciar à Rey de Babel, que fue preſa ſu ciu-
32 dad de parte (una). Y los vados fueron tomados, y a (car-
rizal de) las lagunas ardieron en fuego: y varones de la pe-
33 lea fueron conturbados. Que aſſi dixo .A. Zebaot Dios de
Iſraél; hija de Babel como éra (en) hora de ſu trillar: aun po-
34 co y vendrá hora de la ſegada à ella. Atemóme conſumiome
Nebuchadrezar Rey de Babel, paròme (como) vaſo de va-
nidad, englutiome como culebro, henchiò ſu vientre de
35 mis deleytes: empuxòme. Mi robo y mi carne ſobre Babel,
dirá moradora de Zion: y mi ſangre ſobre moradores de
36 Caldeos, dirá Jeruſalaim. Por tanto aſſi dixo .A., he yo con-
tendien à tu contienda, y vengaré à tu vengança: y harè ſecar
37 a ſu mar, y harè ſecar à ſu manadero. Y ſerá Babel por monto-
nes, morada de culebros, deſſoladura y ſilvo ſin morador.
38 Auna como leoncillos gritarán: bramarán como caudillos de
39 leones. En ſu calentarſe pondré à ſus combites, y hazerloshe
embriagar por que ſe gozen y duerman ſueño perpetuo y no
40 despierten: dicho de .A.. Hazerloshe descender como carne-
41 ros para degollar: como barvezes con moruecos. Como fue
preſah Seſah, y fue preſa loor de toda la tierra: como fue
42 por deſſoladura Babel en las gentes?. Subiò ſobre Babel la
43 mar: con ſonido de ſus ondas fue cubierta. Fueron ſus ciu-
dades por deſſoladura, tierra ſeca y deſierta: tierra que no
morará en ella ningun varou, y no paſſará por ella hijo de
44 hombre. Y executaré ſobre Bel (ìdolo) en Babel, y ſacaré à
ſu tragadero de ſu boca, y no correrán à él mas gentes: tam-
45 bien cerca de Babel caerá. Salid de entre ella mi pueblo, y
escapad cada uno a ſu alma: de erescimiento de furor de .A..
46 Y por que no ſe enternezca vueſtro coraçon y temais de la
oìda que ſerá oìda por la tierra: y vendrá en el año la oìda
(de Perſia contra Babel), y empues el en él año (ſiguiente
otra) oìda, y (luego vendra) violencia en la tierra, podeſta-
47 dor ſobre podeſtador. Por tanto he dias vinientes, y execu-
taré ſobre doladizos de Babel, y toda ſu tierra ſe regiſtará: y
48 todos ſus matados caerán entre ella. Y cantarán ſobre Ba-
bel cielos y tierra, y todo lo que en ellos: por que de Sep-
49 tentrion vendrán à ella los preadores, dicho de .A.. Tam-
bien Babel (fue cauſa) de caer matados de Iſraél: tambien
50 por Babel cayeron matados de toda la tierra. Escapadizos
de espada, andad, no os detengais: membrad de lexos à .A.
51 y Jeruſalaim ſuba ſobre vueſtro coraçon. Regiſtamonos por
que oímos repudio, cubriò verguença nueſtras faces: por
52 que vinieron eſtraños ſobre ſantuarios de caſa de .A.. Por
tanto he dias vinientes dicho de .A., y executaré ſobre ſus
53 ídolos: y en toda ſu tierra gemirá matado. Aun que ſuba
Babel en los cielos, y que encaſtille en alto ſu fortaleza: de
54 mi vendrán preadores à ella dicho de .A.. Voz de exclama-
macion de Babel: y quebranto grande de tierra de Caldeos.
55 Por que preán .A. à Babel, y deperderá della voz grande:
y rugirán ſus ondas, como aguas muchas, fue dado ſonido
56 de ſu voz. Por que vino ſobre ella, ſobre Babel, preador,
y fueron preſos ſus esforçados, fueron quebrantados ſus
arcos: por que Dios de gualardones .A. pagando pagará.
57 Y haré emborrachar ſus ſeñores, y ſus ſabios, ſus Condes,
y ſus Principes, y ſus esforçados, y durmirán ſueño perpe-
petuo y no despertarán: dicho del Rey .A. Zebaot ſu nom-
58 bre. Aſſi dixo .A. Zebaot muros de Babel la ancha, derro-
cando ſerá derrocada, y ſus puertas las altas en fuego ſerán
ardidas: y trabajarán pueblos en balde, y nasciones en fue-
59 go; y cançarſeán. La palabra que encomendò Yrmeyáu
el Propheta, à Serayá hijo de Neriyá hijo de Maaſeyá, en
ſu andar con Zidkiyáu Rey de Jeudá (à) Babel, en año

לִפִנָּה וְאֶבֶן לְמוֹסָדוֹת כִּי־שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נְאֻם
27 יְהוָה׃ שְׂאוּ־נֵס בָּאָרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ
גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ עָלֶיהָ מַמְלְכוֹת אֲרָרַט מִנִּי וְאַשְׁכְּנָז פִּקְדוּ
28 עָלֶיהָ טִפְסָר הַעֲלוּ־סוּס כְּיֶלֶק סָמָר׃ קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ גוֹיִם
אֶת־מַלְכֵי מָדַי אֶת־פַּחוֹתֶיהָ וְאֶת־כָּל־סְגָנֶיהָ וְאֵת כָּל־
29 אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וַתָּחֹל כִּי קָמָה עַל־
בָּבֶל מַחְשְׁבוֹת יְהוָה לָשׂוּם אֶת־אֶרֶץ בָּבֶל לְשַׁמָּה מֵאֵין
30 יוֹשֵׁב׃ חָדְלוּ גִבּוֹרֵי בָבֶל לְהִלָּחֵם יָשְׁבוּ בַּמְּצָדוֹת נָשְׁתָה
גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים הִצִּיתוּ מִשְׁכְּנֹתֶיהָ נִשְׁבְּרוּ בְרִיחֶיהָ׃
31 רָץ לִקְרַאת־רָץ יָרוּץ וּמַגִּיד לִקְרַאת מַגִּיד לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ
32 בָּבֶל כִּי־נִלְכְּדָה עִירוֹ מִקָּצֶה׃ וְהַמַּעְבָּרוֹת נִתְפָּשׂוּ וְאֶת־
הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְאַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה נִבְהָלוּ׃
33 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת־
בָּבֶל כְּגֹרֶן עֵת הִדְרִיכָהּ עוֹד מְעַט וּבָאָה עֵת־הַקָּצִיר
34 לָהּ׃ אֲכָלָנוּ הֲמָמָנוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הִצִּיגָנוּ כְּלִי
רִיק בְּלָעָנוּ כַּתַּנִּין מִלָּא כְרֵשׂוֹ מֵעֲדָנָי הֱדִיחָנוּ׃ חֲמָסִי
וּשְׁאֵרִי עַל־בָּבֶל תֹּאמַר יֹשֶׁבֶת צִיּוֹן וְדָמִי אֶל־יֹשְׁבֵי
36 כַשְׂדִּים תֹּאמַר יְרוּשָׁלָם׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי־רָב אֶת־רִיבֵךְ וְנִקַּמְתִּי אֶת־נִקְמָתֵךְ וְהַחֲרַבְתִּי
37 אֶת־יַמָּהּ וְהֹבַשְׁתִּי אֶת־מְקוֹרָהּ׃ וְהָיְתָה בָבֶל לְגַלִּים
38 מְעוֹן־תַּנִּים שַׁמָּה וּשְׁרֵקָה מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ יַחְדָּו כַּכְּפִרִים
39 יִשְׁאָגוּ נָעֲרוּ כְּגוֹרֵי אֲרָיוֹת׃ בְּחֻמָּם אָשִׁית אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם
וְהִשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלֹזוּ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יָקִיצוּ נְאֻם
מ יְהוָה׃ אוֹרִידֵם כְּכָרִים לִטְבוֹחַ כְּאֵילִים עִם־עַתּוּדִים׃ אֵיךְ
41 נִלְכְּדָה שֵׁשַׁךְ וַתִּתָּפֵשׂ תְּהִלַּת כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה
42 לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃ עָלָה עַל־בָּבֶל הַיָּם בַּהֲמוֹן גַּלָּיו
43 נִכְסָתָה׃ הָיוּ עָרֶיהָ לְשַׁמָּה אֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה אֶרֶץ לֹא־
44 יֵשֵׁב בָּהֵן כָּל־אִישׁ וְלֹא־יַעֲבֹר בָּהֵן בֶּן־אָדָם׃ וּפָקַדְתִּי
עַל־בֵּל בְּבָבֶל וְהֹצֵאתִי אֶת־בִּלְעוֹ מִפִּיו וְלֹא־יִנְהֲרוּ אֵלָיו
מה עוֹד גּוֹיִם גַּם־חוֹמַת בָּבֶל נָפָלָה׃ צְאוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי וּמַלְּטוּ
46 אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מֵחֲרוֹן אַף־יְהוָה׃ וּפֶן־יֵרַךְ לְבַבְכֶם
וְתִירְאוּ בַּשְּׁמוּעָה הַנִּשְׁמַעַת בָּאָרֶץ וּבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה
וְאַחֲרָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה וְחָמָס בָּאָרֶץ מֹשֵׁל עַל־מֹשֵׁל׃
47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפָקַדְתִּי עַל־פְּסִילֵי בָבֶל וְכָל־
48 אַרְצָהּ תֵּבוֹשׁ וְכָל־חֲלָלֶיהָ יִפְּלוּ בְתוֹכָהּ׃ וְרִנְּנוּ עַל־
בָּבֶל שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי מִצָּפוֹן יָבוֹא־לָהּ
49 הַשּׁוֹדְדִים נְאֻם־יְהוָה׃ גַּם־בָּבֶל לִנְפֹּל חַלְלֵי יִשְׂרָאֵל גַּם־
נ לְבָבֶל נָפְלוּ חַלְלֵי כָל־הָאָרֶץ׃ פְּלֵטִים מֵחֶרֶב הִלְכוּ אַל־
תַּעֲמֹדוּ זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלַם תַּעֲלֶה עַל־
51 לְבַבְכֶם׃ בֹּשְׁנוּ כִּי־שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ
כִּי בָּאוּ זָרִים עַל־מִקְדְּשֵׁי בֵּית יְהוָה׃
52 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־
53 פְּסִילֶיהָ וּבְכָל־אַרְצָהּ יֶאֱנֹק חָלָל׃ כִּי־תַעֲלֶה בָבֶל
הַשָּׁמַיִם וְכִי תְבַצֵּר מְרוֹם עֻזָּהּ מֵאִתִּי יָבֹאוּ שֹׁדְדִים לָהּ
54 נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל זְעָקָה מִבָּבֶל וְשֶׁבֶר גָּדוֹל מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃
נה כִּי־שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאִבַּד מִמֶּנָּה קוֹל גָּדוֹל וְהָמוּ
56 גַלֵּיהֶם כְּמַיִם רַבִּים נִתַּן שְׁאוֹן קוֹלָם׃ כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־
בָּבֶל שׁוֹדֵד וְנִלְכְּדוּ גִּבּוֹרֶיהָ חִתְּתָה קַשְּׁתוֹתָם כִּי אֵל
57 גְּמֻלוֹת יְהוָה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ וְהִשְׁכַּרְתִּי שָׂרֶיהָ וַחֲכָמֶיהָ
פַּחוֹתֶיהָ וּסְגָנֶיהָ וְגִבּוֹרֶיהָ וְיָשְׁנוּ שְׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יָקִיצוּ
58 נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ כֹּה־אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת חֹמוֹת בָּבֶל הָרְחָבָה עַרְעֵר תִּתְעַרְעָר
וּשְׁעָרֶיהָ הַגְּבֹהִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ וְיִגְעוּ עַמִּים בְּדֵי־רִיק
וּלְאֻמִּים בְּדֵי־אֵשׁ וְיָעֵפוּ׃
59 הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה ׀ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶת־שְׂרָיָה בֶן־נֵרִיָּה
בֶּן־מַחְסֵיָה בְּלֶכְתּוֹ אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּבֶל בִּשְׁנַת
הָרְבִעִית

הרביעית למלכו ושריה שר־מנוחה: ויכתב ירמיהו ס
את כל־הרעה אשר־תבוא אל־בבל אל־ספר אחד את
61 כל־הדברים האלה הכתבים אל־בבל: ויאמר ירמיהו
אל־שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל־הדברים
62 האלה: ואמרת יהוה אתה דברת אל־המקום הזה
להכריתו לבלתי היות־בו יושב למאדם ועד־בהמה
63 כי־שממות עולם תהיה: והיה ככלתך לקרא את־
הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל־תוך פרת:
64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא־תקום מפני הרעה
אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד־הנה דברי ירמיהו:

בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו נב
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל חמוטל ק
2 בת־ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־
3 עשה יהויקים: כי על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד־השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך
4 בבל: ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך־בבל
הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק
סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי־עשרה שנה ה
6 למלך צדקיהו: בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
7 הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר
וכל־אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך
שער בין־החמתים אשר על־גן המלך וכשדים על־
8 העיר סביב וילכו דרך הערבה: וירדפו חיל־כשדים
אחרי המלך וישיגו את־צדקיהו בערבת ירחו וכל־
9 חילו נפצו מעליו: ויתפשו את־המלך ויעלו אתו אל־
מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
10 וישחט מלך־בבל את־בני צדקיהו לעיניו וגם את־כל־
11 שרי יהודה שחט ברבלתה: ואת־עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך־בבל בבלה ויתנהו
12 בבית־הפקדת עד־יום מותו: ובחדש החמישי בית ק
בעשור לחדש היא שנת תשע־עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך־בבל בא נבוזראדן רב־טבחים עמד
13 לפני מלך־בבל בירושלם: וישרף את־בית־יהוה ואת־
בית המלך ואת כל־בתי ירושלם ואת־כל־בית הגדול
14 שרף באש: ואת־כל־חומות ירושלם סביב נתצו כל־
15 חיל כשדים אשר את־רב־טבחים: ומדלות העם ואת־
יתר העם הנשארים בעיר ואת־הנפלים אשר נפלו
אל־מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב־
16 טבחים: ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב־טבחים
17 לכרמים וליגבים: ואת־עמודי הנחשת אשר לבית־
יהוה ואת־המכנות ואת־ים הנחשת אשר בבית־יהוה
18 שברו כשדים וישאו את־כל־נחשתם בבלה: ואת־
הסרות ואת־היעים ואת־המזמרות ואת־המזרקת
ואת־הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם
19 לקחו: ואת־הספים ואת־המחתות ואת־המזרקות
ואת־הסירות ואת־המנרות ואת־הכפות ואת־
המנקיות אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף לקח רב
20 טבחים: העמודים שנים הים אחד והבקר שנים־עשר ב יתיר ה׳
נחשת אשר־תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה
לבית יהוה לא־היה משקל לנחשתם כל־הכלים
21 האלה: * והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד קומת קרי
האחד וחוט שתים־עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע
22 אצבעות נבוב: וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על־הכותרת
23 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים: ויהיו
הרמנים

el quarto à ſu reynar: y Serayá mayor de (ſu) recreacion.
Y eſcriviò Yrmeyáu à todo el mal que vendria ſobre
Babel en libro uno: à todas las palabras eſtas; las eſcritas 60
ſobre Babel. Y dixo Yrmeyáu à Serayá: como tu venir 61
à Babel y vieres y leyeres à todas las palabras las eſtas.
Y dirás: .A. tu hablaſte ſobre el lugar el eſte para tajarlo, 62
por no ſer en él morador; deſde hombre, y haſta quatropêa: por que deſſolaciones de ſiempre ſerá. Y ſerá como 63
tu atemar de leer al libro el eſte: atras ſobre él piedra,
y echarloás en medio de Perat. Y dirás aſsi ſerá hundida Babel, y no ſe levantará, delante el mal, que yo trayèn ſobre ella, y cançarſeán: haſta aqui, palabras de 64
Yrmeyáu.

CAP. 52.

De edad de veynte y un año Zidkiyáu en ſu reynar, 1 V
y onze años reynò en Jeruſalaim: y nombre de ſu
madre Hamutal hija de Yrmeyáu de Libná. Y
hizo el mal en ojos de .A.: como todo lo que hizo Jeo- 2
yakim. Que por furor de .A. (que) fue en Jeruſalaim,
y Jeudá haſta ſu echar à ellos de ſobre ſus faces: y rebel- 3
lò Zidkiyáu contra Rey de Babel. Y fue en el año el
noveno à ſu reynar, en el mes el dezeno, en diez al 4
mes, vino Nebuchadrezar Rey de Babel, él y todo ſu
fonſado ſobre Jeruſalaim, y poſaron ſobre ella: y fraguaron ſobre ella baſtion derredor. Y vino la ciudad en
encaſtilladura: haſta onze años al Rey Zidkiyáu. En el 5
mes el quarto, en nueve al mes; y esforçoſe la hambre en 6
la ciudad: y no fue pan al pueblo de la tierra. Y fue
hendida la ciudad y todos varones de la peléa huyeron, 7
y ſalieron de la ciudad de noche, camino de portal que
entre las dos cercas, que junto huerto del Rey, y Caldeos ſobre la ciudad derredor: y andaron camino de la
llanura. Y perſiguieron fonſado de Caldeos atras del Rey
y alçançaron à Zidkiyá en llanuras de Jereihò: y todo 8
ſu fonſado fueron eſparzidos de cerca él. Y prendieron
al Rey, y hizieron ſubir à él à Rey de Babel à Riblá 9
en tierra de Hamat: y hablò con él juizios. Y degollò
Rey de Babel à hijos de Zidkiyáu à ſus ojos: y tambien 10
à todos ſeñores de Jeudá degollò en Riblá. Y à ojos
de Zidkiyáu cegò: y prendiolo con dos grillos, y tru- 11
xolo Rey de Babel, à Babel; y diolo en caſa de guardas
haſta dia de ſu morir. Y en el mes el quinto, en diez
al mes; él año de dezinueve años al Rey Nebuchadrezar 12
Rey de Babel: vino Nebuzaradán mayoral de degolladores (que) eſtava delante el Rey de Babel en Jeruſalaim. Y ardiò à caſa de .A., y à caſa del Rey: y à to-
das caſas de Jeruſalaim, y à toda la caſa la grande ardiò 13
en fuego. Y à todas cercas de Jeruſalaim derredor: derrocaron toda fonſado de Caldeos, que con mayoral de 14
degolladores. Y de los pobres del pueblo, y a reſto del
pueblo los remaneſcidos en la ciudad, y los ajuntados 15
que ſe juntaron con Rey de Babel, y reſto del fonſado:
captivó Nebuzaradán mayoral de degolladores. Y de
pobres de la tierra hizo remaneſcer Nebuzaradán mayo- 16
ral de degolladores: por viñadores y por labradores. Y
à pilares del arambre que de caſa de .A., y à los aſſien- 17
tos, y mar del arambre que en caſa de .A., quebraron
los Caldeos: y llevaron a todo ſu arambre à Babel. Y à
las ollas, y à los badiles, y à los pſalterios, y à los ba- 18
cines, y à las cucharas, y à todos los vaſos de arambre,
que ſervian con ellos, tomaron. Y à las copas y à los
encenſarios y à los bacines, y à las ollas, y à las al- 19
menaras, y à las eſcudillas, y à las alimpiaderas; lo
que de oro de oro, y lo que de plata de plata: tomò
mayoral de degolladores. Los pilares dos, la mar
una, y las vacas doze de arambre, que debaxo de 20
los aſſientos que hizo el Rey Selomò para caſa
de .A.: no fue peſo à ſu arambre de todos los
vaſos los eſtos. * Y los pilares, deziocho co- 21 VI
dos altura del pilar el uno, y hilo de doze co-
dos lo rodeava: y ſu groſſura quatro dedos hu-
eco. Y corona ſobre él de arambre, y altura 22
de la corona la una cinco codos, y red, y granadas
ſobre la corona derredor, toda de arambre: y co-
mo eſto al pilar el ſegundo, y granadas. Y fueron 23
las

las granadas noventa y ſeys (por) rincon: todas las gra-
24 nadas ciento ſobre la red derredor. Y tomó mayoral
de degolladores à Serayá Sacerdote el principal, y à
Zephaniá Sacerdote el ſegundo: y à tres guardantes la
25 baxilla. Y de la ciudad tomò principal uno que era
mayoral ſobre varones de la pelêa, y ſiete varones de
veyentes faces del Rey, que fueron hallados en la ciu-
dad, y à eſcrivano de mayoral del fonſado, el afonſa-
deán a pueblo de la tierra: y ſeſenta varones de pueb-
26 lo de la tierra, los hallados entre la ciudad. Y tomò à
ellos Nebuzaradan mayoral de degolladores: y llevò
27 à ellos à Rey de Babel à Riblá. Y hirió à ellos Rey
de Babel, y matólos en Riblá en tierra de Hamat: y
28 fue captivado Jeudá de ſobre ſu tierra. Eſte el pueblo
que captivô Nebuchadrezar: en año Seteno, Judios
VII 29 tres mil y veynte y tres. * En año de deziocho à
Nebuchadrezar: captivò de Jeruſalaim almas ochoci-
30 entas y treinta y dos. En año veynte y tres à
Nebuchadrezar, captivó Nebuzaradan mayoral de de-
golladores, Judios almas ſiete cientas y quarenta y
31 cinco: toda alma quatro mil y ſeis cientas. Y fue
en treynta y ſiete años à captiverio de Jeoyahin Rey
de Jeudá, en dozeno mes, en veynte y cinco al
mes: exalçò Evil-merodah Rey de Babel en año de
ſu reynar, à cabeça de Jeoyahin Rey de Jeudá, y
32 ſacó à él de caſa de la carcel. Y hablò con él bie-
nes: y dió à ſu ſilla de ſobre ſila de los Reyes que
33 con él en Babel. Y demudó à paños de ſu pri-
ſion: y comia pan delante dél, continuo, to-
34 dos dias de ſus vidas. Y ſu racion racion conti-
nua era dada à él de con Rey de Babel, coſa de dia
en ſu dia, haſta dia de ſu morir: todos dias de ſus
vidas.

Numero de los Paſukim de Yrmeya. 1365.

JEHEZKEL.

CAP. I.

P. 42. 1 Y Fue en treynta años, en el quarto (mes)
AFT. DE en cinco al mes; y yo entre el captiverio,
DIA cerca rio de Kebár: fueron abiertos los
PRIM. 2 cielos y vì viſiones de Dios. En cinco
DE SE- del mes: èl el año el quinto à captiverio
BUOT. 3 dél Rey Joyachin. Siendo fue Prophecia
de .A. à Jehezkel hijo de Buzì el Sacerdote, en tierra
de Caldeos, cerca rio de Kebár: y fue ſobre él alli
4 Prophecia de .A.. Y vì, y he viento tempeſtuoſo vi-
niên del Septentrion, nuve grande, y fuego travanſe,
y reſplandor à él derredor: y en medio dél como color
5 del Hasmál, de medio del fuego. Y de medio dél, ſe-
mejança de quatro animallas: y eſta ſu viſta, ſemejança
6 de hombre à ellas. Y quatro faces à cada una: y quatro
7 álas à cada una dellas. Y ſus pies pie derecho: y planta
de ſus pies como planta de pie de bezerro, y centellean-
8 tes como color de arambre acecalado. Y manos de hom-
bre debaxo de ſus álas, ſobre quatro ſus partes: y ſus fa-
9 ces y ſus álas à quarto ellas. Juntados una à otra ſus á-
las: no ſe bolvian en ſu andar, cada una à parte de ſus
10 faces andavan. Y ſemejança de ſus faces, faces de hom-
bre, y faces de leon à la derecda à quatro ellas; y faces
de buey de la yzquierda à quatro ellas: y faces de agui-
11 la à quatro ellas. Y (eſtas) ſus faces, y ſus álas eſtendi-
das de arriba: à cada una dos juntantes cada una, y dos
12 cubrientes à ſus cuerpos. Y cada una à parte de ſus faces
andavan: à lo que era alli la voluntad para andar andavan,
13 no ſe bolvian en ſu andar. Y ſemejança de las animallas
ſu viſta como braſas de fuego encendientes, como viſta de
las hachas, el (fuego) andava entre las animallas: y reſplan-
14 dor al fuego, y del fuego ſalia relampago. Y las animallas

הָרִמֹּנִים תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה כָּל־הָרִמּוֹנִים מֵאָה עַל־
24 הַשְּׂבָכָה סָבִיב׃ וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ
כה וְאֶת־צְפַנְיָה כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף׃ וּמִן־
הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הָיָה פָקִיד עַל־אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי פְנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
נִמְצְאוּ בָעִיר וְאֵת סֹפֵר שַׂר הַצָּבָא הַמַּצְבִּא אֶת־עַם
הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בְּתוֹךְ הָעִיר׃
26 וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיֹּלֶךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ
27 בָּבֶל רִבְלָתָה׃ וַיַּכֶּה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִתֵם בְּרִבְלָה
28 בְּאֶרֶץ חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה מֵעַל אַדְמָתוֹ׃ זֶה הָעָם אֲשֶׁר
הֶגְלָה נְבוּכַדְרֶאצַּר בִּשְׁנַת־שֶׁבַע יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
ליום ז׳ 29 וְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה׃ * בִּשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לִנְבוּכַדְרֶאצַּר
מִירוּשָׁלִַם נֶפֶשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם׃
ל בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לִנְבוּכַדְרֶאצַּר הֶגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נֶפֶשׁ שְׁבַע מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה
31 כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ וַיְהִי
בִשְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁנֵים
עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ
מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מַלְכֻתוֹ אֶת־רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה
הכלוא קרי 32 וַיֹּצֵא אֹתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא׃ וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־
המלכים קרי 33 כִּסְאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא מְלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל׃ וְשִׁנָּה
חייו קרי אֵת בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל־יְמֵי חַיָּו׃
34 וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד־יוֹם מוֹתוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו׃

חזק ונתחזק

סכום הפסוקים של ירמיה אלף ושלש מאות וששים וחמשה· וכל אנשיה גברים סימן· וחציו ויאמר חנניה וסדריו אחד ושלשים· לא איש אל ויכזב סימן׃

יחזקאל

א

לפמב הפטרה יום א׳ של שבועות א וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
וַאֲנִי בְתוֹךְ־הַגּוֹלָה עַל־נְהַר־כְּבָר נִפְתְּחוּ
2 הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים׃ בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא
3 הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ הָיֹה הָיָה דְבַר־
יְהוָה אֶל־יְחֶזְקֵאל בֶּן־בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל־
4 נְהַר־כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד־יְהוָה׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה רוּחַ
סְעָרָה בָּאָה מִן־הַצָּפוֹן עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנֹגַהּ
ה לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וּמִתּוֹכָהּ
דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן דְּמוּת אָדָם לָהֵנָּה׃
6 וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאַחַת
7 לָהֶם׃ וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף
וידי קרי 8 רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל׃ וִידֵו אָדָם
מִתַּחַת כַּנְפֵיהֶם עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם וּפְנֵיהֶם
9 וְכַנְפֵיהֶם לְאַרְבַּעְתָּם׃ חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ
כַּנְפֵיהֶם לֹא־יִסַּבּוּ בְלֶכְתָּן אִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ׃
10 וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל־הַיָּמִין
לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי־נֶשֶׁר
11 לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְמָעְלָה לְאִישׁ
שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת גְּוִיֹתֵיהֶנָה׃
12 וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁמָּה הָרוּחַ
13 לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם
כְּגַחֲלֵי־אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת
14 בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרָק׃ וְהַחַיּוֹת

טו רצוא ושוב כמראה הבזק: וארא החיות והנה אופן
16 אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: מראה
האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד
לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן
17 בתוך האופן: על־ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא
18 יסבו בלכתן: וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם
19 מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
כ האופנים: על אשר יהיה־שם הרוח ללכת ילכו שמה
הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה
21 באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
22 באופנים: ודמות על־ראשי החיה רקיע כעין הקרח
23 הנורא נטוי על־ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע
כנפיהם ישרות אשה אל־אחותה לאיש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם:
24 ואשמע את־קול כנפיהם כקול מים רבים כקול־שדי
בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה
כה כנפיהן: ויהי־קול מעל לרקיע אשר על־ראשם
26 בעמדם תרפינה כנפיהן: וממעל לרקיע אשר על־
ראשם כמראה אבן־ספיר דמות כסא ועל דמות
27 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: וארא
כעין חשמל כמראה־אש בית־לה סביב ממראה
מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
28 אש ונגה לו סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בענן
ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות
כבוד־יהוה ואראה ואפל על־פני ואשמע קול
ע״כ
ב א מדבר: * ויאמר אלי בן־אדם עמד על־
2 רגליך ואדבר אתך: ותבא בי רוח כאשר דבר אלי
ותעמדני על־רגלי ואשמע את מדבר אלי:
3 ויאמר אלי בן־אדם שולח אני אותך אל־בני
ישראל אל־גוים המורדים אשר מרדו־בי המה ואבותם
4 פשעו בי עד־עצם היום הזה: והבנים קשי פנים וחזקי־
לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר
ה אדני יהוה: והמה אם־ישמעו ואם־יחדלו כי בית מרי
6 המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ואתה בן־אדם אל־
תירא מהם ומדבריהם אל־תירא כי סרבים וסלונים
אותך ואל־עקרבים אתה יושב מדבריהם אל־תירא
7 ומפניהם אל־תחת כי בית מרי המה: ודברת את־
דברי אליהם אם־ישמעו ואם־יחדלו כי מרי המה:
8 ואתה בן־אדם שמע את אשר־אני מדבר אליך
אל־תהי־מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר־
9 אני נתן אליך: ואראה והנה־יד שלוחה אלי והנה־
י בו מגלת־ספר: ויפרש אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי:
ליום ב
ג א ויאמר אלי בן־אדם את אשר־תמצא אכול
אכול את־המגלה הזאת ולך דבר אל־בית ישראל:
2 3 ואפתח את־פי ויאכלני את המגלה הזאת: ויאמר
אלי בן־אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה
הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש
למתוק:
4 ויאמר אלי בן־אדם לך־בא אל־בית ישראל ודברת
ה בדברי אליהם: כי לא אל־עם עמקי שפה וכבדי
6 לשון אתה שלוח אל־בית ישראל: לא ׀ אל־עמים
רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא־תשמע
דבריהם אם־לא אליהם שלחתיך המה ישמעו
אליך

corriendo y tornando: como viſta del relampago. Y 15
vi las animallas: y he rueda una en la tierra, cerca las
animalias à quatro ſus faces. Viſta de las ruedas y ſu 16
obra como color de Tarſis, y ſemejança una à quatro
ellas: y ſu viſta y ſu obra, como es la rueda en medio
de la rueda. A quatro ſus lados en ſu andar andavan: 17
no ſe bolvian en ſu andar. Y ſus eſpaldas y altura à 18
ellas, y temor à ellas: y ſus eſpaldas llenas de ojos
derredor à quatro ellas. Y en andar las animallas an- 19
davan las ruedas cerca ellas: y en alçandoſe las ani-
mallas de ſobre la tierra, ſe alçavan las ruedas. A lo 20
que era alli la voluntad para andar, andavan, alli la
voluntad para andar: y las ruedas ſe alçavan à ſu en-
cuentro, por que eſpirito de la animalla en las ruedas.
En ſu andar andavan, y en ſu parar ſe paravan: y en 21
ſu alçarſe de ſobre la tierra, ſe alçavan las ruedas à ſu
encuentro, por que eſpirito de la animalla en las rue-
das. Y ſemejança ſobre cabeças de cada animalla de 22
eſpandidura, como color de Criſtal el admirable: eſ-
pandida ſobre ſus cabeceras de arriba. Y debaxo de la 23
eſpandedura ſus álas derechas una à otra: à cada una
dos, cubrientes aſſi, y à cada una dos, cubrientes aſſi,
à ſus cuerpos. Y oì a voz de ſus álas como ſonido de 24
aguas muchas, como voz del poderoſo, quando anda-
van; voz de palabra, como voz de real: en ſu parar
ſe afloxavan ſus álas. Y fue voz de arriba à la eſpan- 25
dedura que ſobre ſu cabeça: en ſu pararſe afloxavan ſus
álas. Y de arriba à la eſpandedura que ſobre ſu cabe- 26
ça, como viſta de piedra Saphira, ſemejança de ſilla:
y ſobre ſemejança de la ſilla, ſemejança como viſta de
hombre ſobre ella de arriba. Y vi como color de Haz- 27
mál, como viſta de fuego de dentro à ella derredor,
de viſta de ſus lomos y arriba: y de viſta de ſus lomos
y abaxo, vi como viſta de fuego, y reſplandor à él, der-
redor. Como viſta del arco que es en la nuve en dia 28
de la lluvia, aſſi viſta del reſplandor derredor, ella viſ-
ta de ſemejança de honra de .A.: y vi y echéme ſobre
mis faces y oì voz hablán. * HASTA AQUI.

CAP. 2.

Y Dixo à mi: hijo de hombre parate ſobre tus pies, 1
y hablaré contigo. Y entró en mi eſpirito, como 2
habló à mi, y hizome parar ſobre mis pies: y oì
al que hablava à mi. Y dixo à mi, hijo de hombre 3
embián yo à ti à hijos de Iſraél, à gentes las rebellantes
que rebellaron en mi: ellos y ſus padres rebellaron en
mi, haſta miſmedad del dia el eſte. Y los hijos duros 4
de faces, y fuertes de coraçon, yo embián à ti à el-
los: y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Dios. Y ellos ſi 5
oyeren y ſi ceſſaren, por que caſa de rebeldia ellos: y
ſabrán que Propheta fue entre ellos. Y tu hijo de 6
hombre no temas dellos, y de ſus palabras no temas,
por que rebeldes, y eſpinos contigo, y con abrojos
tu habitán: de ſus palabras no temas, y de ſus faces
no te quebrantes, por que caſa de rebeldia ellos. Y 7
hablarás à mis palabras à ellos, ſi oyeren y ſi ceſſaren:
por que rebello ellos. Y tu hijo de hombre oye à lo 8
que yo hablán à ti, no ſeas rebelde como caſa de la re-
beldia: abre tu boca y come à lo que yo dan à ti. Y 9
vi, y he mano tendida à mi: y he en ella emboltorio
de libro. Y eſpandiò à él delante de mi, y él eſcrito 10
delante y detras: y eſcrito en él, endechas y lamenta-
cion y oìna.

CAP. 3.

Y Dixo à mi; hijo de hombre à lo que hallares co- 1 II
me: come al emboltorio el eſte, y ſanda hablá à
caſa de Iſraél. Y abri à mi boca: y hizome co- 2
mer al emboltorio el eſte. Y dixo à mi, hijo de hom- 3
bre, tu vientre haz comer, y tus inteſtinos llena, del
emboltorio el eſte, el qual yo dan à ti: y comi y fue
en mi boca como miel dulce. Y dixo à mi: hijo de 4
hombre anda entra à caſa de Iſraél, y hablaras à mi pa-
labras à ellos. Que no à pueblo profundos de habla, y gra- 5
ves de lengua tu embiado: ſalvo à caſa de Iſraél. No à pueblos 6
muchos profundos de habla y graves de lengua, que no
entiendas ſus palabras: ſi no à ellos te embiára, ellos oyeran
à

7 à ti. Y caſa de Iſraél no querran oìr à ti, que no ellos
quieren para oìr à mi: por que toda caſa de Iſraél
8 fuertes de frente, y duros de coraçon ellos. He di à
tus faces fuertes à eſcuentra ſus faces: y à tu frente
9 fuerte à eſcuentra ſu frente. Como diamante fuerte,
mas que pedernal di tu frente: no temas dellos, y no te
quebrantes delante ellos, por que caſa de rebello ellos.
10 Y dixo à mi: hijo de hombre à todas mis palabras que
habláre à ti, toma en tu coraçon, y con tus orejas oye.
11 Y anda entra al captiverio à hijos de tu pueblo, y
hablarás à ellos y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Dios: ſi
12 oyeren y ſi ſe vedaren. Y llevòme eſpirito y oì tras
mi, voz de eſtrepito grande; Bendita honra de .A. de
13 ſu lugar. Y ſonido de àlas de las animallas beſantes
una à otra, y ſonido de las ruedas à ſu encuentro: y
14 ſonido de eſtrepito grande. Y eſpirito me alçò y to-
mòme: y anduve amargo con ſaña de mi eſpirito, y
15 prophecia de .A. ſobre mi ſe enforteciò. Y vine al
captiverio à Tel-Abib los eſtantes cerca rio de Ke-
bár, y aſſentéme, ellos eſtantes alli: y eſtuve alli ſie-
16 te dias atonito entre ellos. Y fue de fin de ſiete
dias: y fue prophecia de .A. à mi por dezir.
17 Hijo de hombre, atalayador te di à caſa de Iſ-
raél: y oirás de mi boca palabra, y amoneſtaras à
18 ellos de mi (parte). En mi dezir à el malo morir
morirás, y ſi no lo amoneſtares, y no habláres para
amoneſtar (la) malo de ſu carrera la mala, para avivi-
guarlo: eſſe malo por ſu delicto morirá, y ſu ſangre
19 de tu mano buſcaré. Y tu ſi amoneſtáres al malo, y
no ſe tornáre de ſu maldad, y de ſu carrera la mala:
el por ſu delicto morirá, y tu à tu alma eſcapaſte.
20 Y en tornarſe juſto de ſu juſtedad y hiziere tortura, y
daré tropieço delante dél, él morirá: por que no lo
amoneſtaſte, por ſu pecado morirá, y no ſerán nom-
bradas ſus juſtedades que hizo, y ſu ſangre de tu ma-
21 no buſcaré. Y tu ſi amoneſtaſte al juſto para no pecar
juſto, y él no pecò: viviendo vivirá por que fue
22 amoneſtado, y tu à tu alma eſcapaſte. Y fue ſobre
mi alli prophecia de .A.: y dixo à mi; levantate ſale à
23 la vega, y alli hablaré contigo. Y levanteme y ſali à la
vega y he alli honra de .A. eſtán, como la honra que
24 vi cerca rio de Kebár: y echéme ſobre mis faces. Y
entrò en mi eſpirito, y paròme ſobre mis pies: y
hablò à mi y dixome, entra encierrate entre tu caſa.
25 Y tu hijo de hombre, he dieron ſobre ti cuerdas, y
26 atáronte con ellas: y no ſaldrás entre ellos. Y tu
lengua haré pegar à tu paladar; y ſerás emudecido,
y no ſerás à ellos por varon reprehendièn: por que
27 caſa de rebello ellos. Y en mi hablar à ti abriré a
tu boca y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Dios: el oyèn
oyga, y el ceſſán ceſſe, por que caſa de rebello el-
los.

CAP. 4.

1 Y Tu hijo de hombre toma à ti adobe, y pon-
dras à él delante ti: y eſculpiras ſobre él ciudad,
2 à Jeruſalaim. Y pondras contra ella cerco, y
fraguarás ſobre ella torre, y verterás ſobre ella
bombarda: y pondras contra ella reales, y pon-
3 drás contra ella carneros derredor. Y tu toma à ti
ſarten de hierro, y pondrás à ella pared de hier-
ro entre ti y entre la ciudad: y endereçarás à tus
faces à ella, y ſerá en cerco y cercarás contra
4 ella, ſeñal él à caſa de Iſraél. Y tu yaze ſob-
re tu lado el yzquierdo, y pondrás à delicto de
caſa de Iſraél ſobre él: cuento de los dias que
5 yazerás ſobre él, ſufrias à ſu delicto. Y yo
di à ti a años de ſu delicto por cuento de dias,
trezientos y noventa dias: y ſufriras à delicto
6 de caſa de Iſraél. Y atemaras à eſtos, y yaze-
ras ſobre tu lado el derecho ſegunda vez, y ſufriras
à delicto de caſa de Jeudá: quarenta dias, dia
7 por año, dia por año, lo di à ti. Y à cerco de
Jeruſalaim endereçaras tus faces, y tu braço deſcubier-
8 to: y prophetizaras contra ella. Y he di ſobre ti ſo-
gas: y no te bolveras de tu lado à tu lado, haſta tu ate-
9 mar dias de tu cerco. Y tu toma à ti trigo y cevada,

7 אליך: ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי־
אינם אבים לשמע אלי כי כל־בית ישראל חזקי־מצח
8 וקשי־לב המה: הנה נתתי את־פניך חזקים לעמת
9 פניהם ואת־מצחך חזק לעמת מצחם: כשמיר חזק
מצר נתתי מצחך לא־תירא אותם ולא־תחת מפניהם
י כי בית מרי המה: ויאמר אלי בן
אדם את־כל־דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך
11 ובאזניך שמע: ולך בא אל־הגולה אל־בני עמך
ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
12 יהוה אם־ישמעו ואם־יחדלו: ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד־יהוה
13 ממקומו: וקול ׀ כנפי החיות משיקות אשה
אל־אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש
14 גדול: ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי
טו ויד־יהוה עלי חזקה: ואבוא אל־הגולה תל אביב
ואשב קרי הישבים אל־נהר־כבר ואשר המה יושבים שם ואשב
16 שם שבעת ימים משמים בתוכם: ויהי מקצה
פסקא באמצע פסוק שבעת ימים ○ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:
17 בן־אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
18 והזהרת אותם ממני: באמרי לרשע מות תמות ולא
הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה
לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש:
19 ואתה כי־הזהרת רשע ולא־שב מרשעו ומדרכו
הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את־נפשך הצלת:
כ ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול
לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא
21 תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש: ואתה
צדקותיו ק׳ כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא־חטא
חיו יחיה כי נזהר ואתה את־נפשך הצלת:
22 ותהי עלי שם יד־יהוה ויאמר אלי קום צא
23 אל־הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום ואצא אל־
הבקעה והנה־שם כבוד־יהוה עמד ככבוד אשר
24 ראיתי על־נהר־כבר ואפל על־פני: ותבא־בי רוח
ותעמדני על־רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר
כה בתוך ביתך: ואתה בן־אדם הנה נתנו עליך עבותים
26 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך אדביק אל־
חכך ונאלמת ולא־תהיה להם לאיש מוכיח כי בית
27 מרי המה: ובדברי אותך אפתח את־פיך ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ׀ ישמע והחדל ׀
יחדל כי בית מרי המה:

ד א ואתה בן־אדם קח־לך לבנה ונתתה אותה לפניך
2 וחקות עליה עיר את־ירושלם: ונתתה עליה מצור
ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה
3 מחנות ושים־עליה כרים סביב: ואתה קח־לך מחבת
ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה
את־פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא
4 לבית ישראל: ואתה שכב על־צדך
השמאלי ושמת את־עון בית־ישראל עליו מספר
ה הימים אשר תשכב עליו תשא את־עונם: ואני נתתי
לך את־שני עונם למספר ימים שלש־מאות ותשעים
6 יום ונשאת עון בית־ישראל: וכלית את־אלה ושכבת
הימני קרי על־צדך הימיני שנית ונשאת את־עון בית־יהודה
7 ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: ואל־
מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה:
8 והנה נתתי עליך עבותים ולא־תהפך מצדך אל־צדך
9 עד־כלותך ימי מצורך: ואתה קח־לך חטין ושערים

וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְדֹחַן וְכֻסְּמִים וְנָתַתָּה אוֹתָם בִּכְלִי אֶחָד
וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לְךָ לְלָחֶם מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתָּה
שׁוֹכֵב עַל־צִדְּךָ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ׃
וּמַאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם י
מֵעֵת עַד־עֵת תֹּאכְלֶנּוּ׃ וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה תִשְׁתֶּה שִׁשִּׁית 11
הַהִין מֵעֵת עַד־עֵת תִּשְׁתֶּה׃ וְעֻגַת שְׂעֹרִים תֹּאכְלֶנָּה 12
וְהִיא בְּגֶלְלֵי צֵאַת הָאָדָם תְּעֻגֶנָה לְעֵינֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־ 13
לַחְמָם טָמֵא בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם שָׁם׃ וָאֹמַר אֲהָהּ 14
אֲדֹנָי יֱהוִה הִנֵּה נַפְשִׁי לֹא מְטֻמָּאָה וּנְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא־
אָכַלְתִּי מִנְּעוּרַי וְעַד־עַתָּה וְלֹא־בָא בְּפִי בְּשַׂר פִּגּוּל׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה נָתַתִּי לְךָ אֶת־צְפוּעֵי הַבָּקָר טו צפיעי קרי
תַּחַת גֶּלְלֵי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת־לַחְמְךָ עֲלֵיהֶם׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הִנְנִי שֹׁבֵר מַטֵּה־לֶחֶם 16
בִּירוּשָׁלַםִ וְאָכְלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבִדְאָגָה וּמַיִם בִּמְשׂוּרָה
וּבְשִׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ׃ לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וָמָיִם וְנָשַׁמּוּ אִישׁ 17
וְאָחִיו וְנָמַקּוּ בַּעֲוֺנָם׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם א ה
קַח־לְךָ ׀ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר הַגַּלָּבִים תִּקָּחֶנָּה לָּךְ ליום ג ליום ב כשהפרשי מחוברין
וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־זְקָנֶךָ וְלָקַחְתָּ לְךָ מֹאזְנֵי
מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם׃ שְׁלִשִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר 2
כִּמְלֹאת יְמֵי הַמָּצוֹר וְלָקַחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִשִׁית תַּכֶּה
בַחֶרֶב סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לָרוּחַ וְחֶרֶב
אָרִיק אַחֲרֵיהֶם׃ וְלָקַחְתָּ מִשָּׁם מְעַט בְּמִסְפָּר וְצַרְתָּ 3
אוֹתָם בִּכְנָפֶיךָ׃ וּמֵהֶם עוֹד תִּקָּח וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־ 4
תּוֹךְ הָאֵשׁ וְשָׂרַפְתָּ אֹתָם בָּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה זֹאת ה
יְרוּשָׁלַםִ בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שַׂמְתִּיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרָצוֹת׃
וַתֶּמֶר אֶת־מִשְׁפָּטַי לְרִשְׁעָה מִן־הַגּוֹיִם וְאֶת־חֻקּוֹתַי 6
מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי בְמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ
וְחֻקּוֹתַי לֹא־הָלְכוּ בָהֶם׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר 7
אֲדֹנָי יֱהוִה יַעַן הֲמָנְכֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם
בְּחֻקּוֹתַי לֹא הֲלַכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטַי לֹא עֲשִׂיתֶם
וּכְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם׃
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי עָלַיִךְ גַּם־אָנִי 8
וְעָשִׂיתִי בְתוֹכֵךְ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם׃ וְעָשִׂיתִי 9
בָךְ אֵת אֲשֶׁר לֹא־עָשִׂיתִי וְאֵת אֲשֶׁר־לֹא־אֶעֱשֶׂה
כָמֹהוּ עוֹד יַעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ׃ לָכֵן אָבוֹת י
יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכֵךְ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעָשִׂיתִי בָךְ
שְׁפָטִים וְזֵרִיתִי אֶת־כָּל־שְׁאֵרִיתֵךְ לְכָל־רוּחַ׃ לָכֵן חַי־ 11
אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־לֹא יַעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טִמֵּאת
בְּכָל־שִׁקּוּצַיִךְ וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתָיִךְ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־
תָחוֹס עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא אֶחְמוֹל׃ שְׁלִשִׁתַיִךְ בַּדֶּבֶר 12
יָמוּתוּ וּבָרָעָב יִכְלוּ בְתוֹכֵךְ וְהַשְּׁלִשִׁית בַּחֶרֶב יִפְּלוּ
סְבִיבוֹתָיִךְ וְהַשְּׁלִשִׁית לְכָל־רוּחַ אֱזָרֶה וְחֶרֶב אָרִיק
אַחֲרֵיהֶם׃ וְכָלָה אַפִּי וַהֲנִחוֹתִי חֲמָתִי בָּם וְהִנֶּחָמְתִּי וְיָדְעוּ 13
כִּי־אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאָתִי בְּכַלּוֹתִי חֲמָתִי בָּם׃
וְאֶתְּנֵךְ לְחָרְבָּה וּלְחֶרְפָּה בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ לְעֵינֵי 14
כָּל־עוֹבֵר׃ וְהָיְתָה חֶרְפָּה וּגְדוּפָה מוּסָר וּמְשַׁמָּה לַגּוֹיִם טו
אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ בַּעֲשׂוֹתִי בָךְ שְׁפָטִים בְּאַף וּבְחֵמָה
וּבְתֹכְחוֹת חֵמָה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ בְּשַׁלְּחִי אֶת־חִצֵּי הָרָעָב 16
הָרָעִים בָּהֶם אֲשֶׁר הָיוּ לְמַשְׁחִית אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּח אוֹתָם
לְשַׁחֶתְכֶם וְרָעָב אֹסֵף עֲלֵיכֶם וְשָׁבַרְתִּי לָכֶם מַטֵּה־לָחֶם׃
וְשִׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעָב וְחַיָּה רָעָה וְשִׁכְּלֻךְ וְדֶבֶר וָדָם 17
יַעֲבָר־בָּךְ וְחֶרֶב אָבִיא עָלַיִךְ אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים א ו
פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא אֲלֵיהֶם׃ וְאָמַרְתָּ הָרֵי 3
ישראל

y hava, y lentejas, y millo, y eſpeltas, y daras à ellos
en vaſo uno, y haras à ellos à ti por pan: cuento de
los dias que tu yazièn ſobre tu lado, trezientos y no-
venta dias lo comeras. Y tu comida la qual comeras 10
por peſo, veynte peſos al dia: de tiempo haſta tiempo
lo comeras. Y aguas por medida beveras ſexto del Hin: 11
de tiempo haſta tiempo beveras. Y (como) torta de 12
cevada la comeras: y ella con eſtiercol de ſuziedad de
hombre: la cozeras à ſus ojos. Y dixo .A., aſſi comerán 13
hijos de Iſraél à ſu pan imundo: en las gentes que los
empuxaré alli. Y dixe, Ah Ah! .A. Dios, he mi alma 14
no fue imunda: y calabrina y arrebatadura no comi desde
mis mocedades y haſta ahora; y no entrò en mi boca
carne de imundicia. Y dixo à mi, ve di à ti à eſtiercol 15
de las vacas, en lugar de eſtiercol del hombre: y harás à
tu pan con ellos. Y dixo à mi, hijo de hombre, he yo 16
quebrán aſufrencia de pan en Jeruſalaim, y comerán
pan por peſo, y con anſia: y aguas por medida, y con
eſpanto beverán. Por que les faltarán pan y aguas: y 17
eſpantarſeán varon y ſu hermano, y deſleirſeán por ſu
delicto.

CAP. 5.

Y Tu hijo de hombre toma à ti eſpada aguda, nava- 1 III-II
ja de los barveros toma la à ti, y harás paſſar ſobre EST.
tu cabeça, y ſobre tu barva: y tomarás à ti ba- LAS
lanças de peſo y repartirloas. Tercio (del cabello) en 2 PAR.
fuego arderás en medio de la ciudad, como cumplirſe JUNT.
dias del cerco: y tomarás al (otro) tercio y herirás con
eſpada à ſus derredores, y el (otro) tercio aventarás al
viento, y eſpada deſenvaynaré tras ellos. Y tomarás 3
de alli poco por cuento: y ligarás à ellos en tus faldas.
Y dellos mas tomarás, y echarás à ellos entre el fuego, 4
y arderás à ellos en fuego: dél ſaldra fuego ſobre toda
caſa de Iſraél. Aſſi dixo .A. Dios, eſta Jeruſalaim, 5
entre las gentes la puſe: y ſus derredores tierras. Y 6
trocò à mis juizios por emalescer, mas que las gentes,
y à mis fueros, mas que las tierras que de ſus derredo-
res: por que en mis juizios aborrescieron, y mis fue-
ros no anduvieron en ellos. Por tanto aſſi dixo .A. 7
Dios, por vueſtro multiplicaros mas que las gentes que
de vueſtros derredores, en mis fueros no anduviſtes, y
à mis juizios no hiziſtes: y como juizio de las gentes
que en vueſtros derredores no hiziſtes. Por tanto aſſi 8
dixo .A. Dios, heme ſobre ti tambien yo: y harè en-
tre ti juizios à ojos de las gentes. Y harè en ti lo que 9
no hize, y lo que no harè como él mas: par todas tus
abominaciones. Por tanto padres comerán hijos entre 10
ti, y hijos comerán ſus padres: y harè en ti juizios, y
aventaré à todo tu reſto à toda parte. Por tanto vivo 11
yo dicho de .A. Dios; ſi no por que à mi ſanctua-
rio imundaſte con todas tus imundicias, y con todas
tus abominaciones: y tambien yo desminuiré, y no
apiadará mi ojo, y tambien yo no apiadaré. Tu 12
tercio con mortandad morirán, y con hambre fene-
cerán entre ti, y el tercio con eſpada caerán en tus
derredores: y el tercio à toda parte aventaré, y es-
pada desenvaynaré empues ellos. Y acabarſeá mi fu- 13
ror y harè repoſar mi ſaña en ellos y conortarmehe:
y ſabrán que yo .A. hablè con mi zelo, en miate mar
mi ſaña en ellos. Y dartehe por deſierto y por re- 14
pudio en las gentes que en tus derredores: à ojos de
todo paſſán. Y ſerás repudio y injuria, caſtiguerio 15
y espanto, à las gentes que en tus derredores: en
mi hazer en ti juizios con furor y con ſaña, y con
reprehenſiones de ſaña, yo .A. hablè. En mi embiar 16
à ſaetas de la hambre las malas en ellos que ſerán por
dañador, que embiaré à ellas para dañaros: y hambre
añadiré ſobre vós, y quebraré à vós aſſufrencia de pan.
Y embiaré ſobre vós hambre, y animalla mala y deshi- 17
jarteán, y mortandad y ſangre paſſará por ti: y eſpada
traeré ſobre ti, yo .A. hablé.

CAP. 6.

Y Fue Prophecia de .A. à mi, por dezir. Hijo 1 2
de hombre pon tus faces ſobre montes de Iſraél:
y prophetiza ſobre ellos. Y dirás: montes de 3
Iſ-

Iſraél, oìd palabra de .A. Dios: aſſi dixo .A. Dios à los
montes, y à los collados, à los arroyos, y à los valles;
heme yo trayèn ſobre vós eſpada, y deperderé vueſtros al-
4 tares. Y ſerán deſſoladas vueſtras aras, y ſerán quebrados
vueſtros ſolanares: y harè caer vueſtros matados delante
5 vueſtros ìdolos. Y darè à cuerpos muertos de hijos de Iſraél
delante ſus ìdolos: y eſparziré à vueſtros hueſſos derredores
6 de vueſtras aras. En todas vueſtras moradas, las ciudades
ſerán deſiertas, y los altares ſerán deſſolados: por que ſean
deſiertas y ſean deſſoladas vueſtras aras, y ſean quebrados
y ceſſen vueſtros ìdolos, y ſean tajados vueſtros ſolanares,
7 y ſean deshechas vueſtras obras. Y caerá matado entre vòs:
8 y ſabreis que yo .A.. Y harè remaneſcer en ſer à vós eſca-
pados de eſpada en las gentes: en vueſtro ſer eſparzidos
9 por las tierras Y membraran vueſtros eſcapadizos a mi
entre las gentes que ſerán captivos alli, que fuy quebran-
tado por ſu coraçon el fornicán, que ſe apartò de cerca mi,
y por ſus ojos los errantes tras ſus ìdolos: y ſerán tajados en
ſus faces por las maldades que hizieron, por todas ſus abo-
10 minaciones. Y ſabrán que yo .A.: no en balde hablé para ha-
11 zer à ellos el mal el eſte. Aſſi dixo .A. Dios, hiere con tu
palma, y bate con tu pie y dize Ay, por todas abominacio-
nes malas de caſa de Iſraél: que en eſpada, en hambre, y en
12 mortandad caerán. El lexano en mortandad morirá, y el
cereano en eſpada caerá, y el remaneſcido y el cercado en
13 hambre morirá: y atemaré mi ſaña en ellos. Y ſabreis que
yo .A., en ſer ſus matados entre ſus ìdolos, derredores de
ſus aras: en todo collado alto, en todas cabeças de los
montes, y debaxo de todo arbol reverdecido, y debaxo
de toda enzina eſpeſſa, lugar que dieron alli olor recebible
14 à todos ſus ìdolos. Y eſtenderè à mi mano ſobre ellos,
y pondrè à la tierra deſſolacion y eſpanto, de deſierto
de Diblá en todas ſus moradas: y ſabrán que yo .A..

CAP. 7.

IV 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Y tu hijo de
hombre, aſſi dixo .A. Dios, à tierra de Iſraél fin, vino
3 la fin ſobre quatro rincones de la tierra. Ahora la fin
ſobre ti, y embiaré mi furor en ti, y juzgartehe como tus
4 carreras: y daré ſobre ti à todas tus abominaciones. Y no
apiadará mi ojo ſobre ti, y no apiadaré: mas tus carreras
ſobre ti darè, y tus abominaciones entre ti ſerán, y ſabreis
5 que yo .A.. Aſſi dixo .A. Dios: mal uno, mal he vinièn.
6 7 Fin vino, vino la fin, deſperto à ti: he vino. Vino la (ſen-
tencia de) mañana à ti, morador de la tierra: vino la hora,
8 cercano el dia de tumulto y no ecco de montes. Ahora de
cerca derramarè mi ſaña ſobre ti, y atemaré mi furor en ti,
y juzgartehe como tus carreras: y darè ſobte ti à todas tus
9 abominaciones. Y no apiadará mi ojo y no apiadarè: como
tus carreras ſobre ti darè, y tus abominaciones entre ti ſe-
10 rán, y ſabreis que yo .A. hirièn. He el dia, he vino: ſalió
la (ſentencia de) mañana, hermolleſciò la vara, floreſciò la
11 ſobervia. La falſedad ſe levantò por vara de malicia: no del-
los (remaneſcerá) y no de ſu aver, y no lo que dellos (ſa-
12 liere), y no lamentacion por ellos. Vino la hora, llegoſe el
dia, el comprador no ſe alegrará, y el vendedor no ſe atriſ-
13 tará: que ìra ſobre toda ſu muchedumbre. Que el vende-
dor à la vendida no ſe tornará, y aun que en las vidas ſu al-
ma: por que Prophecia ſobre toda ſu muchedumbre no ſe
tornará, y cada uno en ſu delicto ſu alma no ſe esforçarán.
14 Tañeron con corneta y aparejandolo todo, y no andan à
15 pelêa: que mi ìra ſobre toda ſu muchedumbre. La eſpada
de fuera y la mortandad y la hambre de dentro: el que
en el campo, en la eſpada morirá, y el que en ciudad,
16 hambre y mortandad lo afinará. Y eſcaparán ſus eſcapa-
dizos, y ſerán ſobre los montes como palomas de los val-
17 les, todas ellas gimientes: cada uno por ſu delicto. To-
das las manos ſerán afloxadas: y todas rodillas correrán
18 (en) aguas. Y ceñirán ſacos y cubrirá à ellos temblor: y
à todas faces regiſto, y en todas ſus cabeças peladura.
19 Su plata por las calles echarán, y ſu oro por alexamien-
to ſerá, ſu plata y ſu oro no podra eſcaparlos en dia de
ſaña de .A., ſu alma no hartarán, y ſus entrañas no
20 henchirán: por que tropieço de ſu delicto fue. Y hermoſu-
ra de ſu ornamento por loçania la puſo (Dios), y (ellos)
imagenes de ſus abominaciones, de ſus ìdolos hizieron

en

יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ דְּבַר־אֲדֹנָי יְהֹוִה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה
ולגאיות ק׳ לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָוֹת הִנְנִי אֲנִי מֵבִיא
4 עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבַּדְתִּי בָּמוֹתֵיכֶם׃ וְנָשַׁמּוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֵיכֶם וְהִפַּלְתִּי חַלְלֵיכֶם לִפְנֵי גִּלּוּלֵיכֶם׃
ה וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם וְזֵרִיתִי אֶת־
6 עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם
הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה וְהַבָּמוֹת תִּישָׁמְנָה לְמַעַן יֶחֶרְבוּ
וְיֶאְשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ
7 חַמָּנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם׃ וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם וִידַעְתֶּם
8 כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ וְהוֹתַרְתִּי בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
9 בַּגּוֹיִם בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם בָּאֲרָצוֹת׃ וְזָכְרוּ פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה
אֲשֶׁר־סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם
וְנָקֹטּוּ בִּפְנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכֹל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם׃
י וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה לֹא אֶל־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם
11 הָרָעָה הַזֹּאת׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה
הַכֵּה בְכַפְּךָ וּרְקַע בְּרַגְלְךָ וֶאֱמָר־אָח אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹת
רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃
12 הָרָחוֹק בַּדֶּבֶר יָמוּת וְהַקָּרוֹב בַּחֶרֶב יִפּוֹל וְהַנִּשְׁאָר
13 וְהַנָּצוּר בָּרָעָב יָמוּת וְכִלֵּיתִי חֲמָתִי בָּם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
יְהֹוָה בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ גִּלּוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת
מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל־גִּבְעָה רָמָה בְּכֹל רָאשֵׁי הֶהָרִים
וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלָה עֲבֻתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר
14 נָתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לְכֹל גִּלּוּלֵיהֶם׃ וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי
עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה מִמִּדְבַּר
דִּבְלָתָה בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃

ליום ד ז 2
א וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־
ארבע קרי אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל־
3 אַרְבַּעַת כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ עַתָּה הַקֵּץ עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי
בָּךְ וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי עָלַיִךְ אֵת כָּל־
4 תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי עָלַיִךְ וְלֹא אֶחְמוֹל כִּי
דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם
ה כִּי־אֲנִי יְהֹוָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהֹוִה רָעָה אַחַת
6 רָעָה הִנֵּה בָאָה׃ קֵץ בָּא בָּא הַקֵּץ הֵקִיץ אֵלָיִךְ הִנֵּה
7 בָּאָה׃ בָּאָה הַצְּפִירָה אֵלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קָרוֹב
הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא־הֵד הָרִים׃ עַתָּה מִקָּרוֹב אֶשְׁפּוֹךְ
8 חֲמָתִי עָלַיִךְ וְכִלֵּיתִי אַפִּי בָּךְ וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי
9 עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃ וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל
כִּדְרָכַיִךְ עָלַיִךְ אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם
י כִּי אֲנִי יְהֹוָה מַכֶּה׃ הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה בָאָה יָצְאָה הַצְּפִרָה
11 צָץ הַמַּטֶּה פָּרַח הַזָּדוֹן׃ הֶחָמָס קָם לְמַטֵּה־רֶשַׁע לֹא־
12 מֵהֶם וְלֹא מֵהֲמוֹנָם וְלֹא מֶהֱמֵהֶם וְלֹא־נֹהַּ בָּהֶם׃ בָּא
הָעֵת הִגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אַל־יִשְׂמָח וְהַמּוֹכֵר אַל־יִתְאַבָּל
13 כִּי חָרוֹן אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ כִּי הַמּוֹכֵר אֶל־הַמִּמְכָּר לֹא
יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חַיָּתָם כִּי־חָזוֹן אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ לֹא יָשׁוּב
14 וְאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ חַיָּתוֹ לֹא־יִתְחַזָּקוּ׃ תָּקְעוּ בַתָּקוֹעַ וְהָכִין הַכֹּל
טו וְאֵין הֹלֵךְ לַמִּלְחָמָה כִּי חֲרוֹנִי אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ׃ הַחֶרֶב
בַּחוּץ וְהַדֶּבֶר וְהָרָעָב מִבָּיִת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֶרֶב יָמוּת
16 וַאֲשֶׁר בָּעִיר רָעָב וָדֶבֶר יֹאכְלֶנּוּ׃ וּפָלְטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל־
17 הֶהָרִים כְּיוֹנֵי הַגֵּאָיוֹת כֻּלָּם הֹמוֹת אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ׃ כָּל־הַיָּדַיִם
18 תִּרְפֶּינָה וְכָל־בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מָּיִם׃ וְחָגְרוּ שַׂקִּים וְכִסְּתָה
אוֹתָם פַּלָּצוּת וְאֶל כָּל־פָּנִים בּוּשָׁה וּבְכָל־רָאשֵׁיהֶם
19 קָרְחָה׃ כַּסְפָּם בַּחוּצוֹת יַשְׁלִיכוּ וּזְהָבָם לְנִדָּה יִהְיֶה
כַּסְפָּם וּזְהָבָם לֹא־יוּכַל לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַת יְהֹוָה נַפְשָׁם
לֹא יְשַׂבֵּעוּ וּמֵעֵיהֶם לֹא יְמַלֵּאוּ כִּי־מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה׃
כ וּצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמָהוּ וְצַלְמֵי תוֹעֲבֹתָם שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ

בו

21 כו על־כן נתתיו להם לנדה׃ ונתתיו ביד־הזרים לבז
22 ולרשעי הארץ לשלל וחללוה׃ והסבותי פני מהם
23 וחללו את־צפוני ובאו־בה פריצים וחללוה׃ עשה
הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
24 חמס׃ והבאתי רעי גוים וירשו את־בתיהם והשבתי
כה גאון עזים ונחלו מקדשיהם׃ קפדה בא ובקשו שלום
26 ואין׃ הוה על־הוה תבוא ושמעה אל־שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים׃
27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם־הארץ
תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם

ח

א וידעו כי־אני יהוה׃ ויהי בשנה הששית בששי
בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים
2 לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה׃ ואראה והנה דמות
כמראה־אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו
3 ולמעלה כמראה־זהר כעין החשמלה׃ וישלח תבנית
יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין־הארץ ובין
השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל־
פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר־שם מושב
4 סמל הקנאה המקנה׃ והנה־שם כבוד אלהי ישראל
ה כמראה אשר ראיתי בבקעה׃ ויאמר אלי בן־אדם
שא־נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה
6 מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה׃ ויאמר
אלי בן־אדם הראה אתה מהם עשים תועבות
גדלות אשר בית־ישראל עשים פה לרחקה מעל
7 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות׃ ויבא
אתי אל־פתח החצר ואראה והנה חר־אחד בקיר׃
8 ויאמר אלי בן־אדם חתר־נא בקיר ואחתר בקיר והנה
9 פתח אחד׃ ויאמר אלי בא וראה את־התועבות
י הרעות אשר הם עשים פה׃ ואבוא ואראה והנה כל־
תבנית רמש ובהמה שקץ וכל־גלולי בית ישראל
11 מחקה על־הקיר סביב סביב׃ ושבעים איש מזקני
בית־ישראל ויאזניהו בן־שפן עמד בתוכם עמדים
לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן־הקטרת
12 עלה׃ ויאמר אלי הראית בן־אדם אשר
זקני בית־ישראל עשים בחשך איש בחדרי
משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב
13 יהוה את־הארץ׃ ויאמר אלי עוד תשוב
14 תראה תועבות גדלות אשר־המה עשים׃ ויבא אתי
אל־פתח שער בית־יהוה אשר אל־הצפונה והנה־שם
טו הנשים ישבות מבכות את־התמוז׃ ויאמר אלי
הראית בן־אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
16 מאלה׃ ויבא אתי אל־חצר בית־יהוה הפנימית והנה
פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
וחמשה איש אחריהם אל־היכל יהוה ופניהם קדמה
17 והמה משתחויתם קדמה לשמש׃ ויאמר אלי הראית
בן־אדם הנקל לבית יהודה מעשות את־התועבות
18 אשר עשו־פה כי־מלאו את־הארץ חמס וישבו
להכעיסני והנם שלחים את־הזמורה אל־אפם׃ וגם־
אני אעשה בחמה לא־תחוס עיני ולא אחמול וקראו

ט

א באזני קול גדול ולא אשמע אותם׃ ויקרא באזני קול
גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו׃
2 והנה ששה אנשים באים מדרך־שער העליון אשר
מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש־אחד בתוכם
לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל
3 מזבח הנחשת׃ וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל
הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא
אל

en él: por tanto lo di à ellos por alexamiento. Y darloè 21
en mano de los eſtraños por prêa, y à malos de tierra por
deſpojo: y profanarloán. Y bolverè mis faces dellos; y 22
profanarán à mi eſcondedijo: y entrarán en ella portilla-
dores y profanarlaán. Haz la cadena: por que la tierra 23
es llena de juizio de ſangres, y la ciudad ſe llenò de ro-
bo. Y traeré malignos de gentes, y heredarán à ſus ca- 24
zas: y haré ceſſar ſobervia de fuertes, y ſerán profanados
ſus ſantuarios. Tajamiento vino: y buſcarán paz, y no. 25
Quebranto ſobre quebranto vendrá: y oìda ſobre oìda ſerá: 26
y buſcarán prophecia de Propheta, y Ley ſe perderá de Sa-
cerdote, y conſejo de viejos. El Rey ſe alutará, y el ma- 27
yoral veſtirá deſſoladura; y manos de pueblos de la tierra
ſerán conturbadas: ſegun ſu carrera haré à ellos y por ſus
juizios los juzgaré, y ſabrán que yo .A..

CAP. 8.

Y Fue en el año el ſexto en el ſexto (mez) en cinco del 1 V-III
mes, yo eſtan en mi caſa y viejos de Jeudá eſtantes de- EST.
lante mi: y poſó ſobre mi alli prophecia de .A. Dios. LAS
Y vi, y he ſemejança como viſta de fuego, de viſta de ſus 2 PAR.
lomos y abaxo fuego: y de ſus lomos y arriba como viſta JUNT.
de reſplandor, como color del Haſmál. Y tendiò ſeme- 3
jança de mano, y tomòme por guedeja de mi cabeça: y alçò
à mi, viento entre la tierra, y entre los cielos, y truxo à
mi à Jeruſalaim en viſiones de Dios, à puerta del portal
(del patio) el intrinſico, la catán à Septentrion, que alli
eſtancia de imagen del zelo, la haziên zelar. Y he alli honra 4
de Dios de Iſraél: como la viſta que vi en la vega. Y dixo à 5
mi; hijo de hombre alça ahora tus ojos à carrera de Sep-
tentrion: y alcé mis ojos à carrera de Septentrion, y he de
Septentrion à portal de la ara, imagen del zelo el eſte, en la
entrada. Y dixo à mi; hijo de hombre ſi veyèn tu que ellos 6
hazientes?: abominaciones grandes que caſa de Iſraél hazi-
entes aqui; para alexarſe de ſobre mi ſanctuario, y aun tor-
narás verás abominaciones grandes. Y truxo à mi à puer- 7
ta del patio: y vi, y he horado uno en la pared. Y dixo à 8
mi, hijo de hombre cava ahora en la pared: y cavè en la
pared, y he puerta una. Y dixo à mi: entra y vè à las abo- 9
minaciones las malas, que ellos hazientes aqui. Y vine y vi, 10
y he toda ſemejança de removilla, y quatropêa, abomina-
cion, y todos ìdolos de caſa de Iſraél eſculpido ſobre la pa-
red derredor, derredor. Y ſetenta varones de viejos de ca- 11
ſa de Iſraél, y Jaazanyáu hijo de Saphan eſtan entre ellos,
eſtantes delante ellos, y cada uno ſu encençario en ſu ma-
no: y muchedumbre de nuve del ſahumerio ſubièn. Y di- 12
xo à mi; ſi viſte hijo de hombre lo que viejos de caſa de Iſ-
raél hazientes en la eſcuridad, cada uno en camaras de ſu
pintura: por que dizientes no .A. veyèn à nós, dexò .A. a la
tierra. Y dixo à mi: aun tornarás verás abominaciones 13
grandes que ellos hazientes. Y truxo à mi à puerta de por- 14
tal de caſa de .A. que à Septentrion: y he alli las mugeres
eſtantes llorantes al Tamùz. Y dixo à mi, ſi viſte hijo de 15
hombre?: aun tornarás verás abominaciones grandes mas
que eſtas. Y truxo à mi à patio de caſa de .A. el intrinſeco, 16
y he à puerta de palacio de .A. entre la entrada y entre la
ara, como veynte y cinco varones, ſus eſpaldas à palacio
de .A., y ſus faces à Oriente, y ellos ſe encorvavan à Ori-
ente al Sol. Y dixo à mi, ſi viſte hijo de hombre? ſi facil à 17
caſa de Jeudá de hazer la las abominaciones que hizieron
aqui?: por que hinchieron à la tierra de falſedad, y tor-
naronſe para enſañarme, y he ellos embiantes el hedor
à ſu nariz. Y tambien yo harè con ſaña, no apiadará 18
mi ojo y no apiadarè: y gritarán en mis orejas voz gran-
de, y no oirè à ellos.

CAP. 9.

Y Clamò en mis orejas voz grande, por dezir; lle- 1 VI
garonſe guardas de la ciudad, y cada uno arma
de ſu dañador en ſu mano. Y he ſeys varones 2
vinientes de carrera de portal el alto que era buelto à
Septentrion, y cada uno arma de ſu pico en ſu
mano, y varon uno entre ellos veſtido de linos,
y tintero del eſcrivano en ſus lomos: y vinie-
ron y pararonſe cerca ara del arambre. Y hon- 3
ra de Dios de Iſraél ſe alçò de ſobre el Ke-
rub que era ſobre umbral de la caſa: y llamò

al varon el veſtido de los linos que tintero del eſcrivano en
4 ſus lomos. Y dixo .A. à él, paſſa entre la ciudad entre
Jeruſalaim: y ſeñalarás Táu (ſeñal) ſobre frente de los
varones los ſoſpirantes y los clamantes ſobre todas las
5 abominaciones las hechas entre ella. Y à eſtos dixo en mis
orejas, paſſad por la ciudad tras él, y herid: no apiade
6 vueſtro ojo y no apiadeis. Viejo, mancebo, y virgen, y
familia, y mugeres, matareis para dañar, y à todo varon,
que ſobre él la Táu, no llegueis, y de mi ſanctuario
empeçareis: y empeçaron en los varones los viejos que
7 delante la caſa. Y dixo à ellos imundad à la caſa, y henc-
hid a los patios de matados, (y deſpues) ſalid: y ſalieron y
8 hirieron en la ciudad. Y fue como ſu herir y remaneſci
yo, y echème ſobre mis faces y exclamé y dixe, Ah Ah .A.
Dios ſi dañán tu à todo reſto de Iſraél, en tu derramar à
9 tu ſaña ſobre Jeruſalaim?. Y dixo à mi: delicto de caſa
de Iſraél y Jeudá grande mucho mucho, y es llena la tierra
de ſangres, y la ciudad es llena de (juizio) atorcido: por
10 que dixeron, dexó .A. à la tierra y no .A. veyèn. Y
tambien yo no apiadará mi ojo y no apiadaré: ſu carrera
11 en ſu cabeça di. Y he el varon veſtido de los linos que
el tintero en ſus lomos, tornán reſpueſta por dezir: hi-
ze como todo lo que me encomendaſte.

C A P. 10.

VII- 1 Y Vi, y he en la eſpandedura que ſobre cabeça de los
IV EST. Kerubim, como piedra de Saphira, como viſta de
LAS 2 ſemejança de ſilla: fue aparecida ſobre ellos. Y di-
PAR. xo al varon veſtido de los linos, y dixo, entra dentro
JUNT. la rueda debaxo del Kerub, y llena tus puños de braſas
de fuego, de medio de los Kerubim, y eſparze ſobre la
3 ciudad: y entrò à mis ojos. Y los Kerubim eſtantes à
derecha de la caſa en ſu venir el varon: y la nuve hinc-
4 hiò al patio el intrinſico. Y alçòſe honra de .A. de ſobre
el Kerub, ſobre umbral de la caſa: y fue llena la caſa de
la nuve, y el patio fue lleno de reſplandor de honra de
5 .A.. Y ſonido de álas de los Kerubim fue oìdo haſta el
patio el exterior: como voz de Dios poderoſo en ſu hab-
6 lar. Y fue en ſu encomendar al varon veſtido de los linos
por dezir, toma fuego de entre la rueda, de medio de
7 los Kerubim: y entrò y paroſe cerca la rueda. Y tendiò
el Kerub à ſu mano de medio de los Kerubin à el fuego
que entre los Kerubim, y alçò y diò ſobre puños de veſ-
8 tido de los linos: y tomò y ſaliò. Y fue aparecida de los
Kerubim: ſemejança de mano de hombre debaxo de ſus álas.
9 Y vi, y he quatro ruedas cerca los Kerubim, rueda una
cerca el Kerub uno, y rueda una cerca el Kerub uno:
y viſta de las ruedas como color de pidera de Thar-
10 ſis. Y ſus viſtas ſemejança una à quatro ellas: co-
11 mo es la rueda entre la rueda. En ſu andar à quat-
ro ſus lados andavan, no ſe bolvian en ſu andar:
mas al lugar que ſe bolvia el primero, empues él
12 andavan, no ſe bolvian en ſu andar. Y toda ſu car-
ne y ſus eſpaldas y ſus manos y ſus álas: y las rue-
13 das llenas de ojos derredor à quatro ellas ſus ruedas. A
las ruedas: à ellas era llamado, O rueda en mis orejas.
14 Y quatro faces al uno: faces del uno, faces del Kerub;
y faces del ſegundo, faces de hombre; y el terce-
15 ro, faces de leon; y el quarto, faces de aguila. Y al-
çaronſe los Kerubim: ella la animalia que vi en riò de
16 Kebár. Y en andar los Kerubim, andavan las ruedas
cerca ellos: y en alçar los Kerubim a ſus álas para alçarſe
de ſobre la tierra, no ſe bolvian las ruedas tambien ellas
17 de cerca ellos. En ſu parar ſe paravan, y en ſu alcarſe ſe
alçavan con ellos: por que voluntad de la animalia en
18 ellos. Y ſaliò honra de .A. de ſobre umbral de la caſa:
19 y paroſe ſobre los Kerubim. Y alçaron los Kerubim à
ſus álas, y alçaronſe de la tierra à mis ojos en ſu ſalir,
y las ruedas a eſcuentra ellos: y paroſe à puerta de
portal de caſa de .A. la Oriental, y honra de Dios
20 de Iſraél ſobre ellos de arriba. Ella la animalia que
vi debaxo de Dios de Iſraél en riò de Kebár: y
21 conoſci que Kerubim ellos. Quatro quatro faces al
uno, y quatro álas al uno: y ſemejança de manos
22 de hombre debaxo de ſus álas. Y ſemejança de ſus fa-
ces, ellas las faces que vi cerca riò de Kebár, ſu viſta

אל־האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו ׃
4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם אליו ק׳
והתוית תו על־מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים
ה על כל־התועבות הנעשות בתוכה ׃ ולאלה אמר
באזני עברו בעיר אחריו והכו על־תחוס עיניכם ואל־ אל קרי
6 תחמלו ׃ זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו עינכם קרי׳
למשחית ועל־כל־איש אשר־עליו התו אל־תגשו
וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני
7 הבית ׃ ויאמר אליהם טמאו את־הבית ומלאו את־
8 החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר ׃ ויהי כהכותם
ונאשאר אני ואפלה על־פני ואזעק ואמר אהה אדני
יהוה המשחית אתה את כל־שארית ישראל בשפכך
9 את־חמתך על־ירושלם ׃ ויאמר אלי עון בית־ישראל
ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר
מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את־הארץ ואין יהוה
י ראה ׃ וגם אני לא־תחוס עיני ולא אחמל דרכם
11 בראשם נתתי ׃ והנה האיש לבוש הבדים אשר הקסת
במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני ׃ ככל אשר קרי׳
י א וארא והנה אל־הרקיע אשר על־ראש הכרבים כאבן
2 ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם ׃ ויאמר אל־ ליום ז ליום ד כשהפרשי׳ מחוברין
האיש לבש הבדים ויאמר בא אל־בינות לגלגל אל־
תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי־אש מבינות לכרבים
3 וזרק על־העיר ויבא לעיני ׃ והכרבים עמדים מימין
לבית בבאו האיש והענן מלא את־החצר הפנימית ׃
4 וירם כבוד־יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא
הבית את־הענן והחצר מלאה את־נגה כבוד יהוה ׃
ה וקול כנפי הכרובים נשמע עד־החצר החיצנה כקול
6 אל־שדי בדברו ׃ ויהי בצותו את־האיש לבש־הבדים
לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרבים ויבא
7 ויעמד אצל האופן ׃ וישלח הכרוב את־ידו מבינות
לכרובים אל־האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן
8 אל־חפני לבש הבדים ויקח ויצא ׃ וירא לכרבים
9 תבנית יד־אדם תחת כנפיהם ׃ ואראה והנה ארבעה
אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד
ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין
י אבן תרשיש ׃ ומראיהם דמות אחד לארבעתם
11 כאשר יהיה האופן בתוך האופן ׃ בלכתם אל־
ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום
12 אשר־יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם ׃ וכל־
בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים
13 סביב לארבעתם אופניהם ׃ לאופנים להם קורא
14 הגלגל באזני ׃ וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי
טו פני־נשר ׃ וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי
16 בנהר־כבר ׃ ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם
ובשאת הכרובים את־כנפיהם לרום מעל הארץ לא־
17 יסבו האופנים גם־הם מאצלם ׃ בעמדם יעמדו וברומם
18 ירומו אותם כי רוח החיה בהם ׃ ויצא כבוד יהוה מעל
19 מפתן הבית ויעמד על־הכרובים ׃ וישאו הכרובים את־
כנפיהם וירומו מן־הארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער בית־יהוה הקדמוני וכבוד
כ אלהי־ישראל עליהם מלמעלה ׃ היא החיה אשר
ראיתי תחת אלהי־ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים
21 המה ׃ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים
22 לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם ׃ ודמות פניהם
המה הפנים אשר ראיתי על־נהר כבר מראיהם

לפ׳ מג יא
ואותם איש אל־עבר פניו ילכו׃ ותשא אותי רוח א
ותבא אתי אל־שער בית־יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה
בתוכם את־יאזניה בן־עזר ואת־פלטיהו בן־בניהו
שרי העם׃
2 ויאמר אלי בן־אדם אלה האנשים החשבים און
3 והיעצים עצת־רע בעיר הזאת׃ האמרים לא בקרוב
4 בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר׃ לכן הנבא
ה עליהם הנבא בן־אדם׃ ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה־אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות
6 רוחכם אני ידעתיה׃ הרביתם חלליכם בעיר הזאת
יתיר ו 7 ומלאתם חוצתיה חלל׃ לכן כה־אמר אדני יהוה
חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
8 ואתכם אוציא מתוכה׃ חרב יראתם וחרב אביא עליכם
9 נאם אדני יהוה׃ והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם
י ביד־זרים ועשיתי בכם שפטים׃ בחרב תפלו על־גבול
11 ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי־אני יהוה׃ היא
לא־תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל־
12 גבול ישראל אשפט אתכם׃ וידעתם כי־אני יהוה אשר
בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
13 אשר סביבותיכם עשיתם׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו
בן־בניה מת ואפל על־פני ואזעק קול־גדול ואמר אהה
אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל׃
14 טו ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אחיך אחיך
אנשי גאלתך וכל־בית ישראל כלה אשר אמרו להם
ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
16 למורשה׃ לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי
הרחקתים בגוים וכי הפצותים בארצות ואהי להם
17 למקדש מעט בארצות אשר־באו שם׃ לכן
אמר כה־אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן־העמים
ואספתי אתכם מן־הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי
18 לכם את־אדמת ישראל׃ ובאו שמה והסירו את־כל־
19 שקוציה ואת־כל־תועבתיה ממנה׃ ונתתי להם לב
אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן
כ מבשרם ונתתי להם לב בשר׃ למען בחקתי ילכו ואת־
משפטי ישמרו ועשו אתם והיו־לי לעם ואני אהיה להם
21 לאלהים׃ ואל־לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך
22 דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה׃ וישאו הכרובים
את־כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי־ישראל
23 עליהם מלמעלה׃ ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
24 ויעמד על־ההר אשר מקדם לעיר׃ ורוח נשאתני
ותבאני כשדימה אל־הגולה במראה ברוח אלהים
כה ויעל מעלי המראה אשר ראיתי׃ ואדבר אל־הגולה
את כל־דברי יהוה אשר הראני׃
יב א 2 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם
ליום ב ליום ה בשהפרשי מחוברין
בתוך בית־המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא
ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם׃
3 ואתה בן־אדם עשה לך כלי גולה וגלה
יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל־מקום אחר לעיניהם
4 אולי יראו כי בית מרי המה׃ והוצאת כליך ככלי גולה
יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי
6 ה גולה׃ לעיניהם חתר־לך בקיר והוצאת בו׃ לעיניהם
על־כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה
7 את־הארץ כי־מופת נתתיך לבית ישראל׃ ואעש כן
כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
חתרתי־לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על־כתף נשאתי
לעיניהם

y ſu eſſencia: cada uno à parte de ſus faces andavan.

CAP. 11.

Y Alçò à mi viento y truxo à mi à portal de caſa de 1 P.43.
.A. el Oriental el catán à Oriente, y he en puerta
del portal veynte y cinco varones: y vi entre el-
los à Jaazaniá hijo de Azùr, y à Pelatyáu hijo de Bena-
yáu mayorales del pueblo. Y dixo à mi, hijo de hom- 2
bre eſtos los varones los penſantes perverſidad, y los
aconſejantes conſejo malo en la ciudad la eſta. Los di- 3
zientes no en cercano (el mal) fraguad caſas: ella la ol-
la y nós la carne. Por tanto Prophetiza ſobre ellos: 4
prophetiza hijo de hombre. Y cayò ſobre mi eſpirito 5
de .A. y dixo à mi, dize aſſi dixo .A., verdad dixiſtes caſa
de Iſraél: y las elevaciones de vueſtro eſpirito yo las ſu-
pe. Multiplicaſtes vueſtros matados en la ciudad la eſ- 6
ta: y hinchiſtes ſus plaças de matados. Por tanto aſſi 7
dixo .A. Dios, vueſtros matados que puſiſtes entre ella,
ellos la carne, y ella la olla: y à vós ſacaré de entre el-
la. De eſpada temiſtes: y eſpada traerè ſobre vos, di- 8
cho de .A. Dios. Y ſacarè à vós de entre ella, y darè à 9
vós en mano de eſtraños: y harè en vós juizios. Con 10
eſpada caireis; ſobre termino de Iſraél, juzgarè à vós:
y ſabreis que yo .A.. Ella no ſerá à vós por olla, y 11
vós ſereis entre ella por carne: en termino de Iſraél juz-
garé à vós. Y ſabreis que yo .A.; por que en mis fue- 12
ros no anduviſtes, y mis juizios no hiziſtes: y como
juizios de las gentes que (en) vueſtros derredores hiziſtes.
Y fue como mi prophetizar, y Pelatiáu hijo de Benayá 13
muriò: y echéme ſobre mis faces y exclamé voz grande
y dixe Ah Ah .A. Dios! ſin tu hazièn à reſto de Iſraél?. Y 14
fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, 15
tus hermanos, tus hermanos varones de tu redempcion,
y toda caſa de Iſraél toda ella: que dixeron à ellos mo-
radores de Jeruſalaim, alexadvos de ſobre .A., à nós
ella fue dada la tierra por heredad. Por tanto dize, aſſi 16
dixo .A. Dios; por que los alexé en las gentes, y por que
los eſparzi en las tierras: y fuy à ellos por ſanctuario
pequeño, en las tierras que vinieron alli. Por tanto 17
dize, aſſi dixo .A. Dios, y apañarè à vós de los pueblos,
y apañarè à vós de las tierras que fuiſtes eſparzidos en
ellas: y darè à vós à tierra de Iſraél. Y vendrán alli: 18
y tirarán à todas ſus imundicias y à todas ſus abomina-
ciones della. Y darè à ellos coraçon uno, y eſpirito 19
nuevo darè entre vós: y tiraré coraçon de la piedra de
ſu carne, y darè à ellos coraçon de carne. Por que en 20
mis fueros anden, y à mis juizios guarden, y hagan à
ellos: y ſeán à mi por pueblo, y yo ſea à ellos por
Dios. Y ſegun coraçon de ſus contaminaciones y de 21
ſus abominaciones ſu coraçon andán: ſu carrera en ſu
cabeça di, dicho de .A. Dios. Y alçaron los Kerubim 22
à ſus álas, y las ruedas à ſu encuentro, y honra de Dios
de Iſraél ſobre ellos de arriba. Y ſubioſe honra de .A. 23
de ſobre medio de la ciudad: y paróſe ſobre el monte
que de Oriente à la ciudad. Y eſpirito me alçó y tru- 24
xome à Caldeos al captiverio, en viſion en eſpirito de
Dios: y alçoſe de ſobre mi la viſion que vi. Y hablè al 25
captiverio: à todas palabras de .A., que me moſtro.

CAP. 12.

Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hom- 1 2 II
bre, entre caſa de rebeldia tu eſtán: que ojos à el- V EST.
los para ver y no vieron, orejas à ellos para oir y LAS
no oyeron; por que caſa de rebeldia ellos. Y tu hijo de 3 PAR.
hombre haz à ti atuendos de captiverio, y captívate de JUNT.
dia à ſus ojos: y captivarteás de tu lugar a lugar
otro à ſus ojos, quiça verán, que caſa de rebel-
dia ellos. Y ſacarás tus atuendos como atuendos 4
de captiverio de dia à ſus ojos: y tu ſaldras en la
tarde à ſus ojos como ſalidas de captiverio. A ſus 5
ojos cava à ti (horado) en la pared: y ſacarás por
él. A ſus ojos ſobre hombro llevarás, en la eſcu- 6
ridad ſacarás, tus faces cubrirás, y no verás à la tier-
ra: que maravilla te di à caſa de Iſraél. Y hize aſſi co- 7
mo fuy encomendado, mis atuendos ſaqué como atuen-
dos de captiverio de dia, y en la tarde cavé à mi en la pared
con mano; en la eſcuridad ſaqué, ſobre hombro llevé
à

8 à ſus ojos. Y fue prophecia de .A. à mi por la mañana
9 por dezir. Hijo de hombre decierto (ſi) dixeren à ti
10 caſa de Iſraél, caſa de la rebeldia: que tu hazien?. Dize
à ellos, aſſi dixo .A. Dios: (ſobre) el principe la prophe-
cia la eſta en Jeruſalaim, y toda caſa de Iſraél que
11 ellos entre ellos. Dize, yo vueſtra maravilla: como
hize aſſi ſerá hecho à ellos, en captividad, en capti-
12 verio andarán. Y el principe que entre ellos ſobre
hombro llevará en la eſcuridad, y ſaldrá; en la pared
cavarán, para ſacar por ella: ſus faces cubrirá por que
13 no vêa con el ojo él à la tierra. Y eſpanderé à mi red
ſobre él, y ſerá preſo en mi red: y traeré à él à Babel
14 (á) tierra de Caldeos, y à ella no verá y alli morirá. Y
todos los que (en) ſus derredores (en) ſu ayuda, y todos
ſus exercitos aventaré à toda parte: y eſpada deſenvay-
15 naré tras ellos. Y ſabrán que yo .A.: en mi eſparzir
à ellos en las gentes, y eſparziré à ellos en las tierras.
16 Y harè remaneſcer dellos varones de cuento, de eſ-
pada, de hambre, y de mortandad: por que recuen-
ten à todas ſus abominaciones en las gentes que vi-
17 nieren alli, y ſabrán que yo .A.. Y fue prophecia
18 de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, tu pan con
temblor comerás: y tus aguas con eſtremicion, y
19 con anſia beverás. Y dirás à pueblo de la tierra; aſſi
dixo .A. Dios à moradores de Jeruſalaim, ſobre
tierra de Iſraél, ſu pan con anſia comerán, y ſus
aguas con eſpanto beverán: por que ſerá deſſolada ſu
tierra de ſu henchimiento, por falſedad de todos los
20 morantes en ella. Y las ciudades las pobladas ſerán
deſiertas, y la tierra deſſolada ſerá: y ſabreis que yo
21 22 .A.. Y fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hi-
jo de hombre que el exemplo el eſte à vós? ſobre
tierra de Iſraél, por dezir: alongarſeán los dias, y
23 perderſeá toda prophecia. Por tanto dize à ellos,
aſſi dixo .A. Dios, hize ceſſar al exemplo el eſte, y no
exemplarán à él mas en Iſraél: mas ſalvo habla à ellos,
24 llegaronſe los dias y palabra de toda prophecia. Por
que no ſerá mas alguna prophecia de vanidad, y ade-
25 vinacion blanda: entre caſa de Iſraél. Por que yo .A.
hablaré à lo que hablaré palabra, y ſerá hecha, no ſerá
ſontraída mas: por que en vueſtros dias caſa de la rebel-
dia hablaré palabra y hazerlahe, dicho de .A. Dios.
26 27 Y fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hom-
bre he caſa de Iſraél dizientes, la prophecia que él
prophetizán (es) para dias muchos: y para horas lexa-
28 nas él prophetizán. Por tanto dize à ellos, aſſi dixo .A.
Dios, no ſerá ſontraìda mas todas mis palabras: que
hablaré palabra y ſerá hecha, dicho de .A. Dios.

CAP. 13.

III 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de
hombre, prophetiza ſobre Prophetas de Iſraél los
prophetizantes: y diràs à prophetizantes de ſu
3 coraçon, oìd palabra de .A.. Aſſi dixo .A. Dios;
Ay por los Prophetas los viles!: que andan tras ſu
4 voluntad, y lo que no vieron. Como rapoſos en
5 deſiertos: tus Prophetas Iſraél fueron. No ſubiſtes
en portillos, ni valladaſtes vallado ſobre caſa de Iſraél:
6 para eſtar en pelêa en dia de (furor) de .A.. Prophetizaron
vanidad y adevinacion de mentira, los dizientes dicho de
.A., y .A. no los embiò: y hizieron eſperar para afirmar
7 palabra. Decierto viſion de vanidad viſtes, y adevinacion
de mentira dixiſtes: y dizen dicho de .A., y yo no hablé.
8 Por tanto aſſi dixo .A. Dios, por vueſtro hablar vanidad
y prophetizaſtes mentira: por tanto he yo à vós, dicho
9 de .A. Dios. Y ſerá mi llaga ſobre los prophetas los prophe-
tizantes vanidad, y los adevinantes mentira, en ſecre-
to de mi pueblo no ſerán, y en cuenta de caſa de Iſraél
no ſerán eſcritos, y à tierra de Iſraél no vendrán: y ſab-
10 reis que yo .A. Dios. Por que y por que hizieron yerrar
à mi pueblo por dezir, paz, y no paz: y él fraguán pared,
11 y he ellos embarrantes à ella (en) ſoſo. Dize à embarrantes
(en) ſoſo, y caerá: ſerá lluvia arabdonán, y vós o piedras
12 de granizo caereys y viento de tempeſtades henderá. Y
he cayò la pared: decierto ſerá dicho à vós adò el embar-
13 ramiento que embarraſtes. Por tanto aſſi dixo .A. Dios

8 לעיניהם: ויהי דבר-יהוה אלי בבקר לאמר:
9 בן-אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה
י אתה עשה: אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא
המשא הזה בירושלם וכל-בית ישראל אשר-המה
11 בתוכם: אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה
12 להם בגולה בשבי ילכו: והנשיא אשר-בתוכם אל-
כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
יכסה יען אשר לא-יראה לעין הוא את-הארץ:
13 ופרשתי את-רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי
אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא-יראה ושם ימות:
עזרו ק 14 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל-אגפיו אזרה לכל-רוח
טו וחרב אריק אחריהם: וידעו כי-אני יהוה בהפיצי אותם
16 בגוים וזריתי אותם בארצות: והותרתי מהם אנשי
מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את-כל-
תועבותיהם בגוים אשר-באו שם וידעו כי-אני
יהוה:
18 17 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם לחמך ברעש
19 תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה: ואמרת אל-
עם-הארץ כה-אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל-
אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון
ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל-הישבים
כ בה: והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה
21 תהיה וידעתם כי-אני יהוה: ויהי דבר-יהוה
22 אלי לאמר: בן-אדם מה-המשל הזה לכם על-אדמת
23 ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל-חזון: לכן אמר
אליהם כה-אמר אדני יהוה השבתי את-המשל הזה
ולא-ימשלו אתו עוד בישראל כי אם-דבר אליהם
24 קרבו הימים ודבר כל-חזון: כי לא יהיה עוד כל-חזון
כה שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כי אני יהוה
אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי
בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני
27 26 יהוה: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בן-
אדם הנה בית-ישראל אמרים החזון אשר-הוא חזה
28 לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: לכן אמר
אליהם כה אמר אדני יהוה לא-תמשך עוד כל-דברי
אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:
א ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: בן-אדם הנבא
אל-נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם
3 שמעו דבר-יהוה: כה אמר אדני יהוה הוי על-
הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי
ה 4 ראו: כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו: לא
עליתם בפרצות ותגדרו גדר על-בית ישראל לעמד
6 במלחמה ביום יהוה: חזו שוא וקסם כזב האמרים
7 נאם-יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר: הלא
מחזה-שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם-
8 יהוה ואני לא דברתי: לכן כה אמר
אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני
9 אליכם נאם אדני יהוה: והיתה ידי אל-הנביאים החזים
שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא-יהיו ובכתב בית-
ישראל לא יכתבו ואל-אדמת ישראל לא יבאו
10 וידעתם כי-אני אדני יהוה: יען וביען הטעו את-עמי
לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים
11 אתו תפל: אמר אל-טחי תפל ויפל היה גשם שוטף
ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקע:
12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר
13 טחתם: לכן כה אמר אדני יהוה

ובקעתי רוח־סערות בחמתי וגשם שטף באפי
יהיה ואבני אלגביש בחמה לכלה׃ והרסתי את־ 14
הקיר אשר־טחתם תפל והגעתיהו אל־הארץ
ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי־
אני יהוה׃ וכליתי את־חמתי בקיר ובטחים אתו טו
תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו׃ נביאי 16
ישראל הנבאים אל־ירושלם והחזים לה חזון שלם
ואין שלם נאם אדני יהוה׃ ואתה 17
בן־אדם שים פניך אל־בנות עמך המתנבאות מלבהן
והנבא עליהן׃ ואמרת כה־אמר ׀ אדני יהוה הוי 18
למתפרות כסתות על ׀ כל־אצילי ידי ועשות
המספחות על־ראש כל־קומה לצודד נפשות הנפשות
תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה׃ ותחללנה 19
אתי אל־עמי בשעלי שעורים ובפתותי לחם להמית
נפשות אשר לא־תמותנה ולחיות נפשות אשר לא־
תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב׃ לכן כה־ כ
אמר ׀ אדני יהוה הנני אל־כסתותיכנה אשר אתנה
מצדדות שם את־הנפשות לפרחות וקרעתי אתם
מעל זרועתיכם ושלחתי את־הנפשות אשר אתם
מצדדות את־נפשים לפרחות׃ וקרעתי את־ 21
מספחתיכם והצלתי את־עמי מידכן ולא־יהיו עוד בידכן
למצודה וידעתן כי־אני יהוה׃ יען הכאות לב־צדיק 22
שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי־שוב
מדרכו הרע להחיתו׃ לכן שוא לא תחזינה וקסם לא־ 23
תקסמנה עוד והצלתי את־עמי מידכן וידעתן כי־אני
יהוה׃ ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני׃ א יד
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם 2 ליוסד ליוסו
האנשים האלה העלו גלוליהם על־לבם ומכשול עונם 3 כשהפרשי מחוברין
נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם׃
לכן דבר־אותם ואמרת אליהם כה־ 4
אמר ׀ אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה
את־גלוליו אל־לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא
אל־הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו׃ למען ה נא קרי
תפש את־בית־ישראל בלבם אשר נזרו מעלי
בגלוליהם כלם׃ לכן אמר ׀ אל־בית ישראל 6
כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל
כל־תועבתיכם השיבו פניכם׃ כי איש איש מבית 7
ישראל ומהגר אשר־יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל
גלוליו אל־לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל־
הנביא לדרש־לו בי אני יהוה נענה־לו בי׃ ונתתי פני 8
באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי־אני יהוה׃ והנביא 9
כי־יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא
ונטיתי את־ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל׃
ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה׃ למען לא־ י 11
יתעו עוד בית־ישראל מאחרי ולא־יטמאו עוד בכל־
פשעיהם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם
אדני יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 12
בן־אדם ארץ כי תחטא־לי למעל־מעל ונטיתי ידי עליה 13
ושברתי לה מטה־לחם והשלחתי־בה רעב והכרתי
ממנה אדם ובהמה׃ והיו שלשת האנשים האלה 14
בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם
נאם אדני יהוה׃ לו־חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה טו
והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה׃ שלשת האנשים 16
האלה בתוכה חי־אני נאם אדני יהוה אם־בנים ואם־
בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה׃

או

y harè (que) hienda viento de tempeſtades con mi ſaña:
y lluvia arrabdonán con mi furor ſerá, y piedras de granizo con ſaña para conſumir. Y derrocaré à la pared 14
que embarraſtes (en) ſoſo, y hazerlaè llegar à la tierra, y
ſerá deſcubierto ſu cimiento: y caerá y atemarvoſéys entre ella, y ſabreis que yo .A.. Y atemaré à mi ſaña en 15
la pared, y en los embarrantes à ella (en) ſoſo: y dirè à
vós, no la pared, y no los embarrantes à ella. Prop- 16
hetas de Iſraél los prophetizantes à Jeruſalaim, y los
prophetizantes à ella prophecia de paz: y no paz, dicho de .A. Dios. Y tu hijo de hombre pon tus faces à 17
hijas de tu pueblo, las prophetizantes de ſu coraçon: y
prophetiza ſobre ellas. Y dirás, aſſi dixo .A. Dios; Ay! 18
por las coſientes almohadas ſobre todos ſobacos de manos, y hazientes los velos ſobre cabeça de toda eſtatura,
para caçar almas: ſi almas caçareis de mi pueblo, y almas vueſtras aviviguareis?. Y profanareis à mi en mi 19
pueblo por puños de cevada, y por pedaços de pan, para matar almas que no han de morir, y para aviviguar
almas que no han de vivir: en vueſtro mentir à mi pueblo oyentes mentira. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, he 20
yo à vueſtras almohadas que vós caçantes alli à las almas
(para ſeren) bolantes; y romperé à ellas de ſobre vueſtros braços: y ſoltaré à las almas, que vós caçantes almas (para ſeren) bolantes. Y romperé à vueſtros ve- 21
los, y eſcaparé à mi pueblo de vueſtra mano, y no ſerán mas en vueſtra mano para caça: y ſabreis que yo
.A.. Por que adoloriaſtes coraçon de juſto falſamente, 22
y yo no lo hize adoloriar: y para esforçar manos de malo, por no ſe tornar de ſu carrera la mala para aviviguarlo. Por tanto vanidad no prophetizareis, y adevina- 23
cion no adevinareis mas: y eſcaparé à mi pueblo de vueſtra mano, y ſabreis que yo .A..

CAP. 14.

YVino à mi varones de viejos de Iſraél: y aſſenta- 1 IV-VI
ronſe delante mi. Y fue prophecia de .A. à mi por EST.
dezir. Hijo de hombre los varones los eſtos alça- 2 LAS
ron ſus ìdolos ſobre ſu coraçon, y tropieço de ſu delic- 3 PAR.
to dieron eſcuentra ſus faces: ſi requiriendo ſeré reque- JUNT.
rido dellos?. Por tanto habla à ellos, y dirás à ellos, 4
aſſi dixo .A. Dios, varon varon de caſa de Iſraél que alçáre à ſus ìdolos ſobre ſu coraçon, y tropieço de ſu delicto puſiere eſcuentra ſus faces, y viniere al Propheta:
yo .A. harè ſer reſpondido à él (aun que) vino con muchedumbre de ſus ìdolos. Para prender à caſa de Iſraél 5
en ſu coraçon: por que ſe apartaron de ſobre mi en ſus
ìdolos todos ellos. Por tanto dize à caſa de Iſraél, aſſi 6
dixo .A. Dios, tornadvos y hazed tornar de ſobre vueſtros ìdolos: y de ſobre todas vueſtras abominaciones
hazed tornar vueſtras faces. Por que varon varon de caſa 7
de Iſraél, y del peregrino que peregrináre en Iſraél, y ſe
apartáre de empues mi, y hiziere ſubir ſus ìdolos à ſu
coraçon, y tropieço de ſu delicto puſiere eſcuentra ſus
faces: y viniere al Propheta para requerir dél por mi,
yo .A. haré ſer reſpondido à él por mi. Y daré mis ìras 8
en el varon el eſſe, y ponerloè por ſeñal y por exemplos
y tajarloè de entre mi pueblo: y ſabreis que yo .A.. Y el 9
Propheta quando fuere ſombaido y habláre palabra; yo .A.
ſombahi al Propheta el eſſe: y tenderé à mi mano ſobre èl,
y deſtruirloè de entre mi pueblo Iſraél. Y llevarán ſu de- 10
licto: como delicto del requirièn, como delicto del prop- 11
heta ſerá. Por que no erren mas caſa de Iſraél de empues
mi, y no ſean imundos mas en todos ſus rebellos: y ſerán
à mi por pueblo y yo ſeré à ellos por Dios, dicho de .A.
Dios. Y fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de 12 13
hombre, tierra quando pecáre à mi para falſar falſedad, y
tenderè mi mano ſobre ella, y quebrantaré à ella aſſufrencia
de pan: y embiaré en ella hambre, y tajaré della hombre y
quatropêa. Y ſi fueren tres los varones los eſtos entre el- 14
la, Noah, Daniel, y Jiob: ellos con ſu juſtedad eſcaparán
ſus almas, dicho de .A. Dios. Si animalia mala hiziere paſ- 15
ſar en la tierra, y la deshijáre: y fuere deſſolada ſin paſſagero
por la animalia. Tres los varones los eſtos entre ella, vivo 16
yo dicho de .A. Dios, ſi hijos y ſi hijas eſcaparián?: ellos
à ſus ſolas ſerian eſcapados, y la tierra ſeriá deſſolada.

O

17 O(ſi) eſpada truxére ſobre la tierra la eſſa: y dixere eſpada
paſſará por la tierra, y hiziere tajar della hombre y qua-
18 tropêa. Y tres los varones los eſtos entre ella, vivo yo
dicho de .A. Dios, no eſcaparian hijos no hijas: mas el-
19 los à ſus ſolas ſerian eſcapados. O(ſi) mortandad embiáre
ſobre la tierra la eſſa, y darramáre mi ſaña ſobre ella, en
20 ſangre; para hazer tajar della hombre y quatropêa. Y
Noah, Daniel, y Jiob entre ella, vivo yo dicho de .A.
Dios, ſi hijo y ſi hija eſcaparian: ellos con ſu juſtedad eſ-
21 caparian ſu alma. Por que aſſi dixo .A. Dios, quanto mas
ſi quatro mis juizios los malos, eſpada, y hambre, y ani-
malia mala, y mortandad, embiáre en Jeruſalaim: para
22 tajar della hombre y quatropêa. Y he ſerá remaneſcido
en ella eſcapadura de ſacados (de Jeruſalaim à Babel),
hijos y hijas, he ellos ſalientes à vós, y vereis à ſu car-
rera (mala) y à ſus obras: y ſereis conhortados ſobre el
mal que truxe ſobre Jeruſalaim, à todo lo que truxe
23 ſobre ella. Y conhortarán à vós, quando vereis à ſus
carreras y à ſus obras: y ſabreis que no en vano hize à
todo lo que hize en ella, dicho de .A. Dios.

C A P. 15.

1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de
hombre; que es arbol de la vid, mas que todo ar-
3 bol?: el ſarmiento que es en arboles del boſque?. Si
ſerá tomado dél leño para hazer alguna obra?: ſi tomarán
4 dél eſtaca, para colgar ſobre ella algun vaſo?. He al fuego
es dado para quemar; à dos ſus cabos quemò el fuego,
5 y en medio dél ſe ſecò, ſi aprovechará para obra?. He en
ſu ſer entero no era hecho para obra, quanto mas ſi fue-
go lo quemáre, y ſe ſecáre, y ſerá hecho mas para obra?.
6 Por tanto aſſi dixo .A. Dios; como arbol de la vid en ar-
bol del boſque, que lo di à el fuego para quemar: aſſi
7 di à moradores de Jeruſalaim. Y darè à mis ìras en ellos,
del fuego ſalieron, y el fuego los quemará: y ſabreis que
8 yo .A. en mi poner a mis ìras en ellos. Y darè à la tierra
deſſolada: por que falſaron falſedad, dicho de .A. Dios.

C A P. 16.

V 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hom-
3 bre haz ſaber à Jeruſalaim a ſus abominaciones. Y
dirás, aſſi dixo .A. Dios por Jeruſalaim, tus mora-
das y tus naſcimientos de tierra del Kenaanèo: (ſon ma-
las tus obras como ſi fuera) tu padre el Emorèo, y tu
4 madre Hitea. Y tus naſcimientos, en dia que tu fuiſte na-
cida, no fue cortado tu ombligo, y en aguas no fuiſte la-
vada para aliſamiento: y ſalando no fuiſte ſalada, y faxan-
5 do no fuiſte faxada. No apiadò ſobre ti ojo, para hazer
a ti alguna deſtas, para apiadarſe ſobre ti: y fuiſte echada
ſobre faces del campo con deſechamiento de tu alma, en dia
6 que fuiſte nacida tu miſma. Y paſſé ſobre ti, y vite rebuel-
ta en tus ſangres: y dixe à ti, en tus ſangres vivirás, y dixe
7 à ti en tus ſangres vivirás. Millaria como hermollo del
campo te di, y multiplicaſtete y engrandeciſtete y veniſ-
te en ornamento de ornamentos: tetas fueron compueſtas,
8 y tu cabello hermolleciò, y tu deſnuda y deſcubierta. Y paſ-
ſe ſobre ti y vite, y he tu tiempo, tiempo de querencias, y
eſpandi mi falda ſobre ti, y cubri tu deſcubertura: y juré à ti
y entré en firmamento contigo, dicho de .A. Dios, y fuiſte
9 mia. Y lavète con aguas, y enxagué tus ſangres de ſobre ti:
10 y untéte con olio. Y veſtite broſladura, y calcète de taſſo:
11 y ceñite con lino, y cubrite de ſeda. Y ornète de ornamen-
to, y di manillas ſobre tus manos, y collar ſobre tu
12 garganta. Y di añazme ſobre tu nariz, y cercillos ſobre
13 tus orejas: y corona de hermoſura en tu cabeça. Y or-
naſtete de oro y plata, y tu veſtido de lino y ſeda y
broſladura, ſemola y miel y azeite comiſte: y hermoſe-
14 aſtete en mucho mucho, y proſperaſte para reyno. Y ſa-
liò à ti fama en las gentes, por tu hermoſura: por que
perfecta ella, por mi hermoſura que puſe ſobre ti;
15 dicho de .A. Dios. Y enfiuzaſtete en tu hermoſura
y erraſte por tu fama: y derramaſte a tus fornicaciones
16 ſobre todo paſſán, à él era (tu deſſeo). Y tomaſte de
tus paños, y hiziſte à ti altares pintados, y fornicaſ-
te ſobre ellos: no ſon ſuccedidas, ni ſerá (coſa ſemejan-
17 te). Y tomaſte atuendos de tu hermoſura, de mi oro y
de mi plata que di à ti; y hiziſte à ti imagenes de macho,
18 y erraſte con ellas. Y tomaſte a paños de tu broſladura

17 אוֹ חֶרֶב אָבִיא עַל־הָאָרֶץ הַהִיא וְאָמַרְתִּי חֶרֶב תַּעֲבֹר
18 בָּאָרֶץ וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ וּשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה לֹא יַצִּילוּ בָּנִים
19 וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבַדָּם יִנָּצֵלוּ׃ אוֹ דֶּבֶר אֲשַׁלַּח אֶל־הָאָרֶץ
הַהִיא וְשָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עָלֶיהָ בְּדָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם
כ וּבְהֵמָה׃ וְנֹחַ דָּנִאֵל וְאִיּוֹב בְּתוֹכָהּ חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי
יֱהֹוִה אִם־בֵּן אִם־בַּת יַצִּילוּ הֵמָּה בְצִדְקָתָם יַצִּילוּ נַפְשָׁם׃
21 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַף כִּי־אַרְבַּעַת שְׁפָטַי ׀
הָרָעִים חֶרֶב וְרָעָב וְחַיָּה רָעָה וָדֶבֶר שִׁלַּחְתִּי אֶל־
22 יְרוּשָׁלִָם לְהַכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה׃ וְהִנֵּה נוֹתְרָה־
בָּהּ פְּלֵטָה הַמּוּצָאִים בָּנִים וּבָנוֹת הִנָּם יוֹצְאִים אֲלֵיכֶם
וּרְאִיתֶם אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם וְנִחַמְתֶּם עַל־הָרָעָה
אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִָם אֵת כָּל־אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עָלֶיהָ׃
23 וְנִחֲמוּ אֶתְכֶם כִּי־תִרְאוּ אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם
וִידַעְתֶּם כִּי לֹא חִנָּם עָשִׂיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בָהּ
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

טו א וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם מַה־יִּהְיֶה עֵץ־
3 הַגֶּפֶן מִכָּל־עֵץ הַזְּמוֹרָה אֲשֶׁר הָיָה בַּעֲצֵי הַיָּעַר׃ הֲיֻקַּח
מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת לִמְלָאכָה אִם־יִקְחוּ מִמֶּנּוּ יָתֵד
4 לִתְלוֹת עָלָיו כָּל־כֶּלִי׃ הִנֵּה לָאֵשׁ נִתַּן לְאָכְלָה אֵת
שְׁנֵי קְצוֹתָיו אָכְלָה הָאֵשׁ וְתוֹכוֹ נָחָר הֲיִצְלַח לִמְלָאכָה׃
ה הִנֵּה בִּהְיוֹתוֹ תָמִים לֹא יֵעָשֶׂה לִמְלָאכָה אַף כִּי־אֵשׁ
אֲכָלַתְהוּ וַיֵּחָר וְנַעֲשָׂה עוֹד לִמְלָאכָה׃
6 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה כַּאֲשֶׁר עֵץ־
הַגֶּפֶן בְּעֵץ הַיַּעַר אֲשֶׁר־נְתַתִּיו לָאֵשׁ לְאָכְלָה כֵּן נָתַתִּי
7 אֶת־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃ וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בָּהֶם מֵהָאֵשׁ יָצָאוּ
וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּשׂוּמִי אֶת־פָּנַי
8 בָּהֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה יַעַן מָעֲלוּ מַעַל נְאֻם
אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃

טז א וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם הוֹדַע אֶת־יְרוּשָׁלִָם
3 אֶת־תּוֹעֲבֹתֶיהָ׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה לִירוּשָׁלִַם
מְכֹרֹתַיִךְ וּמֹלְדֹתַיִךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךְ הָאֱמֹרִי
4 וְאִמֵּךְ חִתִּית׃ וּמוֹלְדוֹתַיִךְ בְּיוֹם הוּלֶּדֶת אֹתָךְ לֹא־כָרַּת
שָׁרֵּךְ וּבְמַיִם לֹא־רֻחַצְתְּ לְמִשְׁעִי וְהָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ
ה וְהָחְתֵּל לֹא חֻתָּלְתְּ׃ לֹא־חָסָה עָלַיִךְ עַיִן לַעֲשׂוֹת לָךְ
אַחַת מֵאֵלֶּה לְחֻמְלָה עָלָיִךְ וַתֻּשְׁלְכִי אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
6 בְּגֹעַל נַפְשֵׁךְ בְּיוֹם הֻלֶּדֶת אֹתָךְ׃ וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ
מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ
7 חֲיִי׃ רְבָבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךְ וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתָּבֹאִי
בַּעֲדִי עֲדָיִים שָׁדַיִם נָכֹנוּ וּשְׂעָרֵךְ צִמֵּחַ וְאַתְּ עֵרֹם וְעֶרְיָה׃
8 וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ וְהִנֵּה עִתֵּךְ עֵת דֹּדִים וָאֶפְרֹשׂ
כְּנָפִי עָלַיִךְ וָאֲכַסֶּה עֶרְוָתֵךְ וָאֶשָּׁבַע לָךְ וָאָבוֹא בִבְרִית
9 אֹתָךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה וַתִּהְיִי־לִי׃ וָאֶרְחָצֵךְ בַּמַּיִם
י וָאֶשְׁטֹף דָּמַיִךְ מֵעָלָיִךְ וָאֲסֻכֵךְ בַּשָּׁמֶן׃ וָאַלְבִּישֵׁךְ
רִקְמָה וָאֶנְעֲלֵךְ תָּחַשׁ וָאֶחְבְּשֵׁךְ בַּשֵּׁשׁ וַאֲכַסֵּךְ מֶשִׁי׃
11 וָאֶעְדֵּךְ עֶדִי וָאֶתְּנָה צְמִידִים עַל־יָדַיִךְ וְרָבִיד עַל־גְּרוֹנֵךְ׃
12 וָאֶתֵּן נֶזֶם עַל־אַפֵּךְ וַעֲגִילִים עַל־אָזְנָיִךְ וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת
13 בְּרֹאשֵׁךְ׃ וַתַּעְדִּי זָהָב וָכֶסֶף וּמַלְבּוּשֵׁךְ שֵׁשִׁי וָמֶשִׁי
וְרִקְמָה סֹלֶת וּדְבַשׁ וָשֶׁמֶן אָכָלְתִּי וַתִּיפִי בִּמְאֹד מְאֹד
14 וַתִּצְלְחִי לִמְלוּכָה׃ וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בַּגּוֹיִם בְּיָפְיֵךְ כִּי ׀ כָּלִיל
הוּא בַּהֲדָרִי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי עָלַיִךְ נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה׃
טו וַתִּבְטְחִי בְיָפְיֵךְ וַתִּזְנִי עַל־שְׁמֵךְ וַתִּשְׁפְּכִי אֶת־תַּזְנוּתַיִךְ
16 עַל־כָּל־עוֹבֵר לוֹ־יֶהִי׃ וַתִּקְחִי מִבְּגָדַיִךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ בָּמוֹת
17 טְלֻאוֹת וַתִּזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא בָאוֹת וְלֹא יִהְיֶה׃ וַתִּקְחִי כְּלֵי
תִפְאַרְתֵּךְ מִזְּהָבִי וּמִכַּסְפִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וַתַּעֲשִׂי־לָךְ
18 צַלְמֵי זָכָר וַתִּזְנִי־בָם׃ וַתִּקְחִי אֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ

ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם: ולחמי אשר 19 יתיר י
נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ותקחי את־בניך ואת־ כ
בנותיך אשר ילדתי לי ותזבחים להם לאכול המעט יתיר י
מתזנותך: ותשחטי את־בני ותתנים בהעביר אותם 21 מתזנותיך קרי
להם: ואת כל־תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את־ימי 22 יתיר י
נעוריך בהיותך עירם ועריה מתבוססת בדמך היית:
ויהי אחרי כל־רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: ותבני־ 23 24
לך גב ותעשי־לך רמה בכל־רחוב: אל־כל־ראש דרך כה
בנית רמתך ותתעבי את־יפיך ותפשקי את־רגליך
לכל־עובר ותרבי את־תזנותך: ותזני אל־בני־מצרים 26 תזנותיך ק
שכניך גדלי בשר ותרבי את־תזנתך להכעיסני: והנה 27
נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך
בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: ותזני אל־בני 28
אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: ותרבי 29
את־תזנותך אל־ארץ כנען כשדימה וגם־בזאת לא
שבעת: מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך ל
את־כל־אלה מעשה אשה־זונה שלטת: בבנותיך 31
גבך בראש כל־דרך ורמתך עשיתי בכל־רחוב ולא־ יתיר י
הייתי כזונה לקלס אתנן: האשה המנאפת תחת 32 יתיר י
אישה תקח את־זרים: לכל־זנות יתנו־נדה ואת נתת 33
את־נדניך לכל־מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך
מסביב בתזנותיך: ויהי־בך הפך מן־הנשים בתזנותיך 34
ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן־לך ותהי
להפך: לכן זונה שמעי דבר־יהוה: כה כה 36
אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על־מאהביך ועל כל־גלולי תועבותיך
וכדמי בניך אשר נתתי להם: לכן הנני מקבץ את־כל־ 37 יתיר י
מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל־אשר אהבת על
כל־אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי
ערותך אלהם וראו את־כל־ערותך: ושפטתיך משפטי 38
נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: ונתתי 39
אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך
בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה:
והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך מ
בחרבותם: ושרפו בתיך באש ועשו־בך שפטים לעיני 41
נשים רבות והשבתיך מזונה וגם־אתנן לא תתני־עוד:
והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא 42
אכעס עוד: יען אשר לא־זכרתי את־ימי נעוריך ותרגזי־ 43 יתיר י
לי בכל־אלה וגם־אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני
יהוה ולא עשיתי את־הזמה על כל־תועבתיך: הנה כל־ 44 יתיר י
המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: בת־אמך את מה
געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי: ואחותך 46
הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על־שמאולך
ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה:
ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט 47 יתיר י
ותשחתי מהן בכל־דרכיך: חי־אני נאם אדני יהוה אם 48
עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את
ובנותיך: הנה־זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת־ 49
לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד־עני ואביון
לא החזיקה: ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר נ
אתהן כאשר ראיתי: ושמרון כחצי חטאתיך לא 51
חטאה ותרבי את־תועבותיך מהנה ותצדקי את־
אחותיך בכל־תועבתיך אשר עשיתי: גם־את ו שאי 52 יתיר י
כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר־
התעבת

y cubriſtelas: y mi olio y mi ſahumerio diſte delante ellas.
Y mi pan que di à ti ſemola, y azeyte, y miel, (que) te 19
hize comer, y diſtelo delante dellos por olor recebible, y
fue (aſſi): dicho de .A. Dios. Y tomaſte à tus hijos y à tus 20
hijas que pariſte à mi, y ſacrificaſtelos à ellos para atemar: ſi
poco (eſto) de tus fornicaciones ?. Y degollaſte à mis 21
hijos: y diſtelos en hazer paſſar à ellos (al Mólech).
Y con todas tus abominaciones y tus fornicaciones, no 22
membraſte à dias de tus mocedades: en tu ſer deſnuda y
deſcubierta, rebuelta en tu ſangre fuiſte. Y fue deſpues de 23
toda tu maldad: Ah Ah à ti, dicho de .A. Dios!. Y fra- 24
guaſte à ti collado: y hiziſte à ti altura en toda plaça. En 25
toda cabeça de carrera fraguaſte tu altura, y hiziſte abominar
à tu hermoſura, y abriſte a tus pies à todo paſſán: y muchi-
guaſte a tus fornicaciones. Y erraſte con hijos de Egypto 26
tus vezinos, crecidos de carne: y muchiguaſte a tus fornica-
ciones, para enſañarme. Y he tendi mi mano ſobre ti, y 27
mengué tu fuero: y dite en voluntad de tus odiantes, hijas
de Peliſteos; las avergonçantes de tu carrera luxurioſa. Y 28
erraſte con hijos de Aſſúr, ſin hartarte: y erraſte con ellos,
y tambien no te hartaſte. Y muchiguaſte a tu fornicacion con 29
tierra de Kenaan, y Caldeos: y tambien con eſto no fuiſ-
te harta. Quan obſtinado tu coraçon, dicho de .A. Dios: 30
en tu hazer à todas eſtas! obra de muger errada podeſtan-
te!. En tu fraguar tu collado en cabeça de toda carrera, 31
y tu altura hiziſte en toda plaça: y no fuiſte como errada
para menoſpreciar dadiva. La muger la fornicante: en 32
lugar de ſu marido toma à eſtraños. A todas las erradas 33
dan dadiva: y tu diſte a tus dadivas à todos tus amantes,
y pechavas à ellos para venir à ti derredor en tus forni-
caciones. Y fue en ti lo contrario de las mugeres en tus 34
fornicaciones, y deſpues de ti no fue (aſſi) fornicado: y
en tu dar dadiva, y dadiva no fue dada à ti y fuiſte al
contrario. Por tanto errada, oye palabra de .A.. Aſſi di- 35 36
xo .A. Dios, por ſer manifieſta tu verguença, y fue deſ-
cubierta tu deſcubertura, en tus fornicaciones ſobre tus
amantes: y ſobre todos ìdolos de tus abominaciones, y
como ſangres de tus hijos que diſte à ellos. Por tanto he 37
yo apañán à todos tus amantes que te afiançaſte ſobre el-
los, y à todos los que amaſte, con todos los que aborre-
ciſte: y congregaré à ellos ſobre ti derredor, y deſcubri-
rè tu deſcubertura à ellos, y verán a toda tu deſcubertura.
Y juzgartehe juizios de fornicadoras, y derramantes ſan- 38
gre: y dartehe ſangre de ſaña y zelo. Y darè à ti en ſu mano, 39
y derrocarán tu collado, y derribarán tus alturas, y deſnu-
daran à ti tus paños, y tomarán atuendos de tu hermoſura:
y dexarteán deſnuda y deſcubierta. Y harán ſubir ſobre ti 40
compaña, y apedrearán à ti con piedra: y traveſſarteán con
ſus eſpadas. Y arderán tus caſas con fuego, y harán en ti 41
juizios, à ojos de mugeres muchas: y hazertehe ceſſar de
ſer errada, y tambien dadiva no darás mas. Y harè repoſar 42
mi ſaña en ti, y tirarſeá mi zelo de ti: y ſoſſegaré, y no me
enſañaré mas. Por que no membraſte à dias de tus moceda- 43
des, y enſañaſte à mi en todas eſtas: y tambien yo, he tu
carrera en cabeça di, dicho de .A. Dios, y no hiziſte al pen-
ſamiento (de contricion), por todas tus abominaciones. He 44
todo el exemplán ſobre ti exemplará por dezir: como la
madre (aſſi) ſu hija. Hija de tu madre tu, deſechan ſu ma- 45
rido, y ſus hijos: y hermana de tu hermana tu, que de-
ſecharon ſus maridos y ſus hijos; vueſtra madre Hitèa, y
vueſtro padre Emorèo. Y tu hermana la grande Someròn, 46
ella y ſus aldeas, la eſtan ſobre tu izquierda; y tu hermana
la menor mas que ti la eſtan de tu derecha, Sedom y ſus
aldeas. Y no en ſus carreras anduviſte, ni como ſus abo- 47
minaciones hiziſte: como poco poquito, y dañaſte mas que
ellas en todas tus carreras. Vivo yo dicho de .A. Dios, ſi 48
hizo Sedom tu hermana ella y ſus aldeas: como hiziſte tu y
tus aldeas. He eſte fue delicto de Sedom tu hermana: ſober- 49
via, hartura de pan, y abundancia de ſoſſiego, fue à ella y
à ſus aldeas, y mano y pobre ni deſſeoſo no esforçò. Y 50
enaltecieronſe y hizieron abominacion delante mi: y ti-
rè à ellas como vide. Y Somerón como mitad de tus pe- 51
cados no pecó: y muchiguaſte a tus abominaciones mas
que ellas, y juſtificaſte à tus hermanas en todas tus abo-
minaciones que hiziſte. Tambien tu lleva tu verguen- 52
ça que juzgaſte à tu hermana, en tus pecados, que
abo-

abominaſte mas que ellas, juſtificaronſe mas que tu: y tam-
bien tu regiſtate y lleva tu verguença, en tu juſtificar
53 tus hermanas. Y tornarè à ſu captiverio, à captiverio de
Sedom y ſus aldeas, y à captiverio de Somerón y ſus al-
54 deas: y captiverio de tus captiverios entre ellas. Para que
lleves tu verguença, y ſeas infamada de todo lo que hi-
55 ziſte: en tu conhortar à ellas. Y tus hermanas Sedom y
ſus aldeas tornarán à ſu antiguedad, y Somerón y ſus al-
deas tornarán à ſu antiguedad: y tu y tus aldeas torna-
56 reis à vueſtra antiguedad. Y no fue Sedom tu hermana
57 por oìda en tu boca: en dia de tus ſobervias. Antes que
ſêa deſcubierta tu maldad, como hora de repudio de al-
deas de Arám; y todos ſus derredores, aldeas de Peliſteos:
58 las menoſpreciantes à ti derredor. A tu luxuria y à tus
59 abominaciones tu las llevaſte: dicho de .A.. Por que aſſi
dixo .A. Dios; y harè à ti como hiziſte: por que menoſ-
60 preciaſte juramento para baldar firmamento. Y membra-
ré yo à mi firmamento contigo en dias de tus mocedades:
61 y afirmaré à ti firmamento perpetuo. Y membrarás à tus
carreras, y ſerás infamada; en tu tomar à tus hermanas,
las mayores que tu, con las menores que tu: y darè à
62 ellas à ti por hijas y no de tu firmamento. Y afirmarè yo
63 à mi firmamento contigo: y ſabrás que yo .A.. Por
que miembres y te regiſtes, y no ſêa à ti mas abrimien-
to de boca por tu infamia: en mi perdonar à ti a todo lo
que hiziſte, dicho de .A. Dios.

CAP. 17.

VI-1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hom-
VII EST. bre, propon adevinacion, y exempla exemplo: ſob-
LAS 3 re caſa de Iſraél. Y dirás, aſſi dixo .A. Dios; la
PAR. aguila la grande, grande de álas, larga de cañon, llena
JUNT. de pluma, que à ella la broſſadura (de varias colores):
4 vino al Lebanòn, y tomò a cima del alarze. A cabeça
de ſus ramas tajò: y truxola à tierra de mercader, en
5 ciudad de negociadores la puſo. Y tomò de ſimiente de
la tierra y diola en campo de ſimiente: tomò ſobre aguas
6 muchas (como) ſauze lo puſo. Y hermolleciò y fue por
vid ſobrada, baxa de eſtatura para catar ſus ramos à el-
la, y ſus raìzes debaxo della fueron: y fue por vid, y
7 hizo ſarmientos, y eſtendió ramas. Y fue aguila una
grande, grande de álas, y grande de pulma: y he la vid
la eſta apañò ſus raìzes à ella, y ſus ramos tendiò à ella
8 para regar à ella de ſulcos de ſu plantacion. En campo
bueno cerca aguas muchas ella plantada: para hazer ra-
VII 9 ma, y para cargar fruto, para ſer por vid fuerte. * Dize,
aſſi dixo .A. Dios; proſperará?: decierto à ſus raìzes ar-
rancará, y a ſu fruto tajará, y ſecarſeá, todas hojas de ſu
hermollecimiento ſe ſecará, y no con braço grande ni
10 con pueblo mucho, para arrancar à ella de ſus raìzes. Y
he plantada ſi proſperará?: decierto como tocáre en ella
viento ſolano ſe ſecará ſecando, ſobre ſulcos de ſu her-
11 mollo ſe ſecará. Y fue prophecia de .A. à mi por dezir.
12 Dize ahora à caſa del rebello; ſi no ſupiſtes que eſtos?: dize
he vino Rey de Babel à Jeruſalaim, y tomò à ſu Rey,
13 y à ſus mayorales, y truxo à ellos à ſi à Babel. Y tomò
de ſimiente del reyno, y tajò con él firmamento, y tru-
14 xo à él en juramento, y à fuertes de la tierra tomò. Pa-
ra ſer reyno baxo, por que no ſe exaltaſe: para guardar
15 ſu firmamento, para eſtar en él. Y rebellò contra él,
para mandar ſus menſageros à Egypto, para dar à él ca-
vallos, y pueblo mucho: ſi proſperará, ſi ſerá eſcapado
el hazièn eſtas (COSAS)? y baldará firmamento y ſerá eſ-
16 capado?. Vivo yo dicho de .A. Dios, ſi no en lugar
del Rey el reynán à él, que menoſpreciò à ſu juramen-
to, y que baldò à ſu firmamento: con èl entre Babel
17 morirá. Y no con fonſado grande, ni con compaña
mucha, hará con él Parhó en la pelêa, en derramar bom-
barda, ni en fraguar torre: para tajar almas muchas.
18 Y menoſpreciò juramento para baldar firmamento: y
he dìò ſu mano, y todos eſtos hizo, no ſerá eſcapado.
19 Por tanto aſſi dixo .A. Dios; vivo yo ſi no mi jura-
mento que menoſpreciò, y mi firmamento que bal-
20 dó: y darloè en ſu cabeça. Y eſpandirè ſobre él
mi red, y ſerá preſo en mi red: y traerloè à Babel
y juzgarmehè con él alli, por ſu falſedad que falſó

שבותהן ק' התעבת מהן תצדקנה ממך וגם־את בושי ושאי
שבות קרי 53 כלמתך בצדקתך אחיותך: ושבתי את־שביתהן את־
שבות קרי שבית סדם ובנותיה ואת־שבית שמרון ובנותיה ושבית
ושבות קרי 54 שביתיך בתוכהנה: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל
נה אשר עשית בנחמך אתן: ואחותיך סדם ובנותיה
תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת
56 ובנותיך תשבינה לקדמתכן: ולוא היתה סדם אחותך
57 לשמועה בפיך ביום גאוניך: בטרם תגלה רעתך כמו
עת חרפת בנות־ארם וכל־סביבותיה בנות פלשתים
58 השאטות אותך מסביב: את־זמתך ואת־תועבותיך
59 את נשאתים נאם יהוה: כי כה אמר אדני
ועשיתי ק' יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר־בזית אלה
ס להפר ברית: וזכרתי אני את־בריתי אותך בימי נעוריך
61 והקימותי לך ברית עולם: וזכרת את־דרכיך ונכלמת
בקחתך את־אחותיך הגדלות ממך אל־הקטנות
ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך:
62 והקימתי אני את־בריתי אתך וידעת כי־אני
63 יהוה: למען תזכרי ובשת ולא יהיה־לך עוד פתחון
פה מפני כלמתך בכפרי־לך לכל־אשר עשית נאם
אדני יהוה:

יז 2 א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם חוד חידה ומשל
ליום ו ליום ז 3 משל אל־בית ישראל: ואמרת כה־אמר ׀ אדני יהוה
כשהפרשי' מחוברין הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה
אשר־לו הרקמה בא אל־הלבנון ויקח את־צמרת
4 הארז: את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל־ארץ
ה כנען בעיר רכלים שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו
בשדה־זרע קח על־מים רבים צפצפה שמו:
6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות
דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
פארות קרי 7 בדים ותשלח פארת: ויהי נשר־אחד גדול גדל כנפים
ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו
ודליותיו שלחה־לו להשקות אותה מערגות מטעה:
8 אל־שדה־טוב אל־מים רבים היא שתולה לעשות ענף
ליום ז 9 ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: * אמר כה אמר אדני
יהוה תצלח הלוא את־שרשיה ינתק ואת־פריה ׀ יקוסס
ויבש כל־טרפי צמחה תיבש ולא־בזרוע גדולה ובעם
י רב למשאות אותה משרשיה: והנה שתולה התצלח
הלא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על־ערגת
צמחה תיבש:
11 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: אמר־נא לבית המרי הלא
ידעתם מה־אלה אמר הנה־בא מלך־בבל ירושלם
ויקח את־מלכה ואת־שריה ויבא אותם אליו בבלה:
13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
14 ואת־אילי הארץ לקח: להיות ממלכה שפלה לבלתי
טו התנשא לשמר את־בריתו לעמדה: וימרד־בו לשלח
מלאכיו מצרים לתת־לו סוסים ועם־רב היצלח הימלט
16 העשה אלה והפר ברית ונמלט: חי־אני נאם אדני יהוה
אם־לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את־
אלתו ואשר הפר את־בריתו אתו בתוך־בבל ימות:
17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות:
18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל־אלה עשה
19 לא ימלט: לכן כה־אמר אדני יהוה חי־אני
אם־לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו
כ בראשו: ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי
והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל־

21 בי: ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים מברחיו ק
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:
22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני
23 על הר גבה ותלול: בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא
ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל
24 צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל עצי
השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי:

א יח ויהי דבר יהוה אלי לאמר: מה לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר
3 ושני הבנים תקהינה: חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
4 לכם עוד משל המשל הזה בישראל: הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת
ה היא תמות: ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה
6 אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית
ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא
7 יקרב: ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל
8 לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: בנשך לא יתן
ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין
9 איש לאיש: בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת
י צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: והוליד בן פריץ
11 שפך דם ועשה אח מאחד מאלה: והוא את כל אלה
לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא:
12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים
13 נשא עיניו תועבה עשה: בנשך נתן ותרבית לקח וחי
לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת
14 דמיו בו יהיה: והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו ויראה קרי
טו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: על ההרים לא אכל
ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו
16 לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל
17 לחמו לרעב נתן ועירום כסה בגד: מעני השיב ידו נשך
ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא
18 ימות בעון אביו חיה יחיה: אביו כי עשק עשק גזל גזל
אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו:
19 ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט
וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
כ יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון
האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה הרשע ק
21 ורשעת רשע עליו תהיה: והרשע כי ישוב
מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה חטאתיו ק
22 משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: כל פשעיו אשר
23 עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ
אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכו מדרכיו ק
24 וחיה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל
התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו צדקתיו ק
אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו
כה אשר חטא בם ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני
שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם
26 לא יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם
27 בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מרשעתו
אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:
28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות
29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו
בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכיו

אשפט

en mi. Y à todos ſus huyentes con todos ſus fonſados en 21
eſpada caerán;y los remaneſcientes à toda parte ſerán eſpar-
zidos:y ſabreis que yo .A.hablé. Aſſi dixo .A. Dios, y toma- 22
rè yo de encima del alarze el alto, y darè: de cabeça de ſus ra-
mas, tierno tajarè, y plantarè yo, ſobre monte alto y en-
cumbrado. En monte de altura de Iſraél lo plantarè, y le- 23
vantará ramo, y hará fruto, y ſerá por alarze fuerte: y mo-
rarán debaxo dél, toda paxara de toda ála, en ſombra de ſus
ramos morarán. Y ſabrán todos arboles del campo, que yo 24
.A. hize baxar arbol alto, hize alçar arbol baxo;hize ſecar ar-
bol verde, y hize floreſcer arbol ſeco: yo .A. hablè y hize.

CAP. 18.

Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Que à vós, vos 1 2 P.
exemplantes al exemplo el eſte, ſobre tierra de Iſraél 44.
por dezir: padres comeran agrás, y dientes de los hi-
jos ſe botaran?. Vivo yo dicho de .A. Dios: ſi ſerá à vós 3
mas exemplar el exemplo el eſte en Iſraél. He todas las al- 4
mas à mi ellas, como alma del padre, y como alma del hijo
à mi ellas: la alma la pecán ella morirá. Y varon ſi fuere juſ- 5
to; y hiziere juizio y juſtedad. Sobre los montes no comie- 6
re, y ſus ojos no alçáre à ìdolos de caſa de Iſraél: y à muger
de ſu compañero no imundáre, y à muger menſtruoſa no
ſe llegáre. Y varon no engañáre, ſu prenda al deudor tor- 7
náre, robo no robáre: ſu pan al hambriento diere, y deſ-
nudo cubrière de paño. En logro no diere, y uſura no to- 8
máre, de perverſidad tornáre ſu mano: juizio de verdad
hizière entre varon à varon. En mis fueros anduviere, y 9
mis juizios guardáre para hazer verdad: juſto él, vivien-
do vivirá; dicho de .A. Dios. Y (ſi) engendráre hijo apor- 10
tillador, derramador de ſangre: y hiziere una de alguna
deſtas. Y él à todas eſtas no hiziere: mas tambien ſobre los 11
montes comiere, y à muger de ſu compañero imundáre.
Pobre y deſſeoſo engañáre, robos robáre, prenda no tor- 12
náre: y à los ìdolos alçáre ſus ojos, abominacion hiziere.
En logro diere, y uſura tomáre, y vivirá ?: no vivirá, à to- 13
das las abominaciones las eſtas hizo muriendo morirá, ſus
ſangres en él ſerá. Y he ſi engendráre hijo, y viere a todos 14
pecados de ſu padre que hizo: y viere y no hiziere como
ellos. Sobre los montes no comière, y ſus ojos no alçáre à 15
ìdolos de caſa de Iſraél: à muger de ſu compañero no imun-
dáre. Y varon no engañáre, prenda no prendáre, y robo 16
no robáre: ſu pan al hambriento diere, y deſnudo cubriè-
re de paño. De pobre hiziere tornar ſu mano, logro y uſu- 17
ra no tomáre, mis juizios hiziere, en mis fueros anduvi-
ere: él no morirá por delicto de ſu padre, viviendo vivi-
rá. Su padre ſi ſobreforçáre ſobrefuerço, robáre robo de 18
hermano, y lo que no bueno hiziere entre ſus pueblos: y
he morirá por ſu delicto. Y direis, por que no llevò el hi- 19
jo por delicto del padre ?: y el hijo juizio y juſtedad hizo, à
todos mis fueros guardò, y hizo à ellos, viviendo vivirá.
La alma la pecán ella morirá: hijo no llevará por delicto del 20
padre, y padre no llevará por delicto del hijo; juſtedad del
juſto ſobre él ſerá; y maldad del malo ſobre él ſerá. Y el ma- 21
lo ſi ſe tornáre de todos ſus pecados que hiziere, y guardá-
re à todos mis fueros, y hiziere juizio y juſtedad: vivien-
do vivirá no morirá. Todos ſus rebellos que hizo, no ſe- 22
rán membrados à él: por ſu juſtedad que hizo, vivirá. Si 23
envoluntando envoluntaré (en) morir malo, dicho de
.A.Dios?: decierto en ſu tornarſe de ſus carreras y vivirá. Y 24
en tornarſe juſto de ſu juſtedad, y hiziere perverſidad, co-
mo todas las abominaciones que hizo el malo hiziere, y vi-
virá ?: todas ſus juſtedades que hizo no ſerán membra-
das, por ſu falſedad que falſó, y por ſu pecado que
pecò por ellos morirá. Y dezis, no es derecha carre- 25
ra de .A.: oìd ahora caſa de Iſraél; ſi mi carrera no es
derecha, decierto vueſtras carreras no ſon derechas.
En tornarſe juſto de ſu juſtedad y hiziere perverſidad y 26
muriere por ellas: por ſu perverſidad que hizo morirá.
Y en tornarſe malo de ſu maldad que hizo, y hiziere 27
juizio y juſtedad: él à ſu alma aviviguará. Y viere y 28
ſe tornáre de todos ſus rebellos que hizo: viviendo
vivirá, no morirá. Y dizen caſa de Iſraél no es 29
derecha carrera de .A.: ſi mis carreras no ſon derec-
has caſa de Iſraél, decierto vueſtras carreras no ſon
derechas. Por tanto cada uno como ſus carreras 30

juz-

juzgaré à vós, caſa de Iſraél, dicho de .A. Dios: tor-
nadvos y hazed tornar de todos vueſtros rebellos, y no
31 ſerá à vós por tropieço delicto. Echad de ſobre vós à
todos vueſtros rebellos que rebellaſtes en ellos, y hazed
à vós coraçon nuevo, y eſpirito nuevo: y por que mo-
32 rireis caſa de Iſraél?. Que no envolunto en morir el
muerto, dicho de .A. Dios: y tornád y vivid.

CAP. 19.

II 1 2 Y Tu alça lamentacion, ſobre mayorales de Iſraél. Y di-
rás por que tu madre leona entre leones yaziò: entre
3 leoncillos criò ſus caudillos. Y hizo ſubir uno de ſus
caudillos, leoncillo fue: y aprendiò para arrebatar arreba-
4 tadura, hombre comiò. Y oyeron à él gentes, en ſu fueſſa
5 fue preſo: y truxeronlo con cadenas à tierra de Egypto. Y
vido que fue adoloriada, perdioſe ſu eſperança: y tomò
6 uno de ſus caudillos, leoncillo lo puſo. Y andavaſſe entre
leones, leoncillo fue: y aprendiò para arrebatar arrebata-
7 dura, hombre comiò. Y conoſciò ſus viudas y ſus ciuda-
des hizo deſertar: y fue deſſolada tierra y ſu hinchimiento,
8 de voz de ſu bramido. Y dieron (voz) ſobre él gentes der-
redor, de provincias: y eſpandieron ſobre él ſu red, en ſu
9 fueſſa fue preſo. Y puſieronlo en carcel con cadenas, y tru-
xeronlo à Rey de Babel: metieronlo en caſtillos, por que
10 no fueſſe oìda ſu voz mas, ſobre montes de Iſraél. Tu mad-
re como vid en tu ſangre ſobre aguas plantada: frutifera y
11 ramoſa, era por aguas muchrs. Y fueron à ella varas de for-
taleza, con verdugos de podeſtantes, y alçóſe ſu eſtatura,
ſobre entre eſpeſſuras: y fue apareſcido en ſu altura, en
12 muchedumbre de ſus ramos. Y fue arrancada con ſaña, à
la tierra fue echada, y viento el Solano hizo ſecar ſu fruto:
fueron quebrados y ſecaronſe (ſus ramos), vara de ſu for-
13 taleza fuego la quemò. Y ahora plantada en deſierto: en
14 tierra ſeca y ſequioſa. Y saliò fuego de vara de ſus ramas ſu
fruto quemò, y no fue en ella vara de fortaleza, verdugo
para podeſtar: endecha ella y fue por endecha.

CAP. 20.

1 Y Fue en el año el ſeteno, en el quinto (mes), en diez
al mes, vinieron varones de viejos de Iſraél, para re-
AFT. 2 querir à .A.: y aſſentaronſe delante de mi. * Y fue
DE 3 Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre habla à
P. 30. viejos de Iſraél, y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Dios; ſi para re-
querir à mi vós vinientes?: vivo yo ſi ſerè requerido de
4 vós, dicho de .A. Dios. Si juzgarás à ellos, ſi juzgarás hi-
jo de hombre?: à abominaciones de ſus padres hazlos ſa-
5 ber. Y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Dios, en dia de mi eſco-
ger en Iſraél, y alcè mi mano por ſimiente de caſa de Iaha-
cob, y fuy conocido dellos en tierra de Egypto: y alcè mi
6 mano à ellos por dezir, yo .A. vueſtro Dios. En el dia el
eſſe alcè mi mano à ellos, para ſacarlos de tierra de Egypto:
à tierra que eſculquè à ellos, manante leche y miel, deſ-
7 ſeable ella de todas las tierras. Y dixe à ellos, cada uno
abominaciones de ſus ojos echad, y en ìdolos de Egypto
8 no os imundeys: yo .A. vueſtro Dios. Y rebellaron en mi y
no quiſieron para oìr à mi, cada uno à abominaciones de ſus
ojos no echaron, y a ìdolos de Egypto no dexaron: y dixe
por derramar mi ſaña ſobre ellos, para atemar mi furor en
9 ellos, entre tierra de Egypto. Y hize por mi nombre, por no
ſer profanado à ojos de las gentes que ellos entre ellas: que
fuy conoſcido dellas à ſus ojos, para ſacarlos de tierra de
10 Egypto. Y ſaquelos de tierra de Egypto: y truxelos al de-
11 ſierto. Y di à ellos à mis fueros, y à mis juizios hize ſaber
à ellos: los quales hará à ellos el hombre y vivirá en ellos.
12 Y tambien à mis Sabatot di à ellos, para ſer por ſeñal entre
13 mi y entre ellos: para ſaber que yo .A. ſu ſantificador. Y
rebellaron en mi caſa de Iſraél en el deſierto, en mis fueros
no anduvieron, y à mis juizios aborreſcieron, los qua-
les hará à ellos el hombre y vivirá en ellos, y à mis Sa-
batot profanaron mucho: y dixe por derramar mi ſaña
14 ſobre ellos en el deſierto por atemarlos. Y hize por mi
nombre: por no ſer profanado à ojos de las gentes,
15 que los ſaquè à ſus ojos. Y tambien yo alcè mi mano à
ellos en el deſierto: por no traer à ellos à la tierra que
di, manante leche y miel, deſſeable ella de todas las tierras.
16 Por que en mis juizios aborreſcieron, y à mis fueros no
anduvieron en ellos, y à mis Sabatot profanaron: por que
em-

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
31 מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם
32 לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל: כי לא
אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו:

יט א ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: ואמרת מה אמך
2 לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה:
3 ותעל אחד מגוריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
4 אכל: וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו
ה בחחים אל ארץ מצרים: ותרא כי נוחלה אבדה
6 תקותה ותקח אחד מגוריה כפיר שמתהו: ויתהלך
בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם
7 אכל: וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ
8 ומלאה מקול שאגתו: ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
9 ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: ויתנהו בסוגר
בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען
י לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: אמך
כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים
11 רבים: ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה
קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו: ותתש
12 בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה
13 התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו: ועתה
14 שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: ותצא אש ממטה
בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה:

כ א ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו
אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:
2 הפטרת קדושים ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר את
3 זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה:
4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם
ה הודיעם: ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום
בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם
בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה
6 אלהיכם: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם
מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
7 זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: ואמר אלהם
איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו
8 אני יהוה אלהיכם: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא
עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם
9 בתוך ארץ מצרים: ואעש למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
י לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ואוציאם מארץ
11 מצרים ואבאם אל המדבר: ואתן להם את חקותי
ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם
12 וחי בהם: וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות
13 ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: וימרו בי בית
ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו
אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו
מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם:
14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
טו הוצאתים לעיניהם: וגם אני נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב
16 ודבש צבי היא לכל הארצות: יען במשפטי מאסו
ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי
אחרי

אחרי גלוליהם לבם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם 17
ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם 18
במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה 19
אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי כ
אני יהוה אלהיכם: * וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו 21 עד כאן
ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: והשבתי את־ 22
ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר־
הוצאתי אותם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם 23
במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:
יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו 24
ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: וגם אני נתתי להם כה
חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם 26
במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען
אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל 27
בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת
גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם אל־ 28
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו
כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזבחו שם את זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו
שם את נסכיהם: ואמר אלהם מה הבמה אשר־ 29
אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:
לכן אמר ׀ אל בית ישראל כה אמר אדני ל
יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי
שקוציהם אתם זנים: ובשאת מתנתיכם בהעביר 31
בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום
ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם: והעלה על רוחכם היו לא 32
תהיה אשר ׀ אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן: חי אני נאם אדני יהוה 33
אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלוך עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי 34
אתכם מן הארצות אשר נפוצותם בם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם לה
אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים 36
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם 37
תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי 38
מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא
אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי
אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר ׀ אדני יהוה 39
איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי
ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם: כי בהר קדשי בהר ׀ מרום ישראל מ
נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את־
תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל־
קדשיכם: בריח ניחח ארצה אתכם 41
בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם 42
אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי 43
לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם
ואת

empues ſus ìdolos ſu coraçon andán. Y apiadò mi ojo 17
ſobre ellos de dañarlos: y no hize con ellos fin en el
deſierto. Y dixe à ſus hijos en el deſierto, en fueros 18
de vueſtros padres no andeis, y à ſus juizios no guar-
deis: y en ſus ìdolos no os imundeys. Yo .A. vueſ- 19
tro Dios, en mis fueros andad: y à mis juizios guar-
dad, y hazed à ellos. Y à mis Sabatot ſantificad: y 20
ſerán por Señal entre mi y entre vós, para ſaber que
yo .A. vueſtro Dios. * Y rebellaron en mi los hijos, en 21 HAS-
mis fueros no anduvieron, y à mis juizios no guarda- TA
ron para hazer à ellos, los quales harà à ellos el hom- AQUI.
bre y vivirá en ellos, à mis Sabatot profanaron: y di-
xe para derramar mi ſaña ſobre ellos, para atemar mi
furor en ellos en el deſierto. Y tornè à mi mano y 22
hize por mi nombre: por no ſer menoſpreciado en ojos
de las gentes, que ſaquè à ellos à ſus ojos. Tambien 23
yo alcé a mi mano à ellos en el deſierto: para eſparzir à
ellos en las gentes, y para aventar à ellos en las tier-
ras. Por que mis juizios no hizieron, y mis fueros 24
aborreſcieron, y à mis Sabatot profanaron: y tras de
ìdolos de ſus padres fueron ſus ojos. Y tambien yo di 25
à ellos fueros no buenos: y juizios, no vivirán en el-
los. Y imundè à ellos en ſus dadivas, en hazer paſſar 26
toda abertura de vulva: para (yo) hazerlos deſſolar;
por que ſepan que yo .A.. Por tanto habla à caſa de 27
Iſraél, hijo de hombre, y dirás à ellos, aſſi dixo .A.
Dios: aun (en) eſto denoſtaron à mi vueſtros padres,
en ſu falſar en mi, falſedad. Y truxelos à la tierra que 28
alcé a mi mano, para dar à ella à ellos: y vieron todo col-
lado alto, y todo arbol eſpeſſo, y ſacrificaron alli a ſus
ſacrificios, y dieron alli ſaña de ſu llegacion, y pu-
ſieron alli olor de ſu recebible, y templaron alli a ſus
templaciones. Y dixe à ellos, que el altar que vós
los vinientes alli?: y fue llamado ſu nombre Bamá; 29
haſta el dia el eſte. Por tanto dize à caſa de Iſraél,
aſſi dixo .A. Dios; ſi en carrera de vueſtros padres 30
vós ſois imundos; y tras ſus abominaciones vós er-
rantes. Y en alçar vueſtros dones, en hazer paſſar
vueſtros hijos por fuego vós ſois imundos, por to- 31
dos vueſtros ìdolos haſta oy; y yo ſerè requerido de
vós caſa de Iſraél?: vivo yo dicho de .A. Dios ſi ſe-
rè requerido de vós. Y lo ſubien ſobre vueſtra vo-
luntad, ſiendo no ſerá: que vós dizientes ſeremos 32
como las gentes, como linages de las tierras, pa-
ra ſervir palo y piedra. Vivo yo dicho de .A.
Dios: ſino con mano fuerte, y con braço tendi- 33
do, y con ſaña derramada reynarè ſobre vós. Y
ſacarè à vós de los pueblos, y apañarè à vós de 34
las tierras que fuiſtes eſparzidos en ellas: con
mano fuerte, y con braço tendido, y con ſaña
derramada. Y traerè à vós à deſierto de los pu-
eblos: y juzgarmehe con vós alli faces con faces. 35
Como me juzguè con vueſtros padres; en deſierto
de tierra de Egypto: aſſi me juzgaré con vós, 36
dicho de .A. Dios. Y harè paſſar à vós debaxo
de la vara: y traerè á vós en vinculo del firma- 37
mento. Y limpiarè de vós los rebeldes y los rebel-
lantes en mi, de tierra de ſus peregrinaciones ſaca- 38
rè à ellos, y à tierra de Iſraél no vendrá; y ſab-
reis que yo .A.: Y vós caſa de Iſraél, aſſi dixo
.A. Dios; cada uno (tras) ſus ìdolos andad ſer- 39
vid; y pues que no vós oyentes à mi: y à
nombre de mi ſantidad no profaneis mas; con vu-
eſtros dones, y con vueſtros ìdolos. Por que
en monte de mi ſantidad, en monte de altura 40
de Iſraél, dicho de .A. Dios, alli me ſervirán
toda caſa de Iſraél, toda ella en la tierra: alli
requerirè à vueſtros apartamientos, y à principio
de vueſtros dones, en todas vueſtras ſantidades.
En olor recebible envoluntarè à vós, en mi ſacar 41
à vós de los pueblos, y apañarè à vós de las
tierras que fuiſtes eſparcidos en ellas: y ſerè ſan-
tificado en vós à ojos de las gentes. Y ſab-
reis que yo .A., en mi traer à vós à tierra de Iſ- 42
raél: à la tierra que alcè a mi mano para dar à ella à
vueſtros padres. Y membrareis alli à vueſtras carreras, 43
y

y à todas vueſtras obras que fuiſtes imundos en ellas:
y ſereis congojados en vueſtras faces, por todos vueſtros
44 maldades que hiziſtes. Y ſabreis que yo .A., en mi hazer
con vós por mi nombre: no como vueſtras carreras las
malas, ny como vueſtras obras las dañadas, caſa de Iſ-
raél, dicho de .A. Dios.

CAP. 21.

III 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de
hombre, pon tus faces carrera de Meridion, y
habla al Meridion: y prophetiza ſobre boſque del
3 campo del Meridion. Y dirás à boſque del Meridion,
oye palabra de .A.: aſſi dixo .A. Dios, he yo encen-
dien en ti fuego, y quemará en ti todo arbol verde, y
todo arbol ſeco, no ſe apagará flama, de flama; y ſe-
rán quemadas en ella todas faces, de Meridion à Sep-
4 tentrion. Y verán toda criatura que yo .A. la encendi: no
5 ſe apagará. Y dixe, Ah Ah .A. Dios!: ellos dizientes
6 à mi decierto exemplán exemplos él. Y fue prophecia
7 de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre pon tus faces à
Jeruſalaim, y habla ſobre los ſanctuarios: y prophetiza
8 ſobre tierra de Iſraél. Y dirás à tierra de Iſraél, aſſi
dixo .A.; he yo à ti, y ſacarè mi eſpada de ſu vayna:
9 y tajaré de ti juſto y malo. Por que tajè de ti juſto y
malo: por tanto ſaldrá mi eſpada de ſu vayna à toda
10 criatura de Meridion (à) Septentrion. Y ſabrán toda cria-
tura, que yo .A.; ſaquè mi eſpada de ſu vayna: no ſe tor-
11 nará mas. Y tu hijo de hombre, ſuſpirá: con quebra-
12 miento de lomos, y con amargura: ſuſpira à ſus ojos. Y
ſerá ſi dixeren à ti, por que tu ſuſpirán?: y dirás,
por oìda que viene, y deſleìrſeá todo coraçon, y afloxar-
ſeán todas manos, y acortarſeá todo eſpirito, y todas
rodillas correran aguas; he vinièn, y (aſſi) ſerá, dicho
13 de .A. Dios. Y fue prophecia de .A. à mi por dezir.
14 Hijo de hombre prophetiza y diras; aſſi dixo .A.: di-
ze eſpada, eſpada fue aguzada, y tambien fue aceca-
15 lada. Para degollar degollio fue aguzada; para ſer à el-
la reſplandor fue acecalada: o alegrardoſémos? (contra)
16 tribo de mi hijo (ſaliò), aborrece todo arbol. Y diò à
ella para acecalar para tener con mano: ella fue aguzada
eſpada y ella fue acecalada, para dar à ella en mano de
17 matador. Exclama y aulla hijo de hombre, por que el-
la fue en mi pueblo, ella en todos mayorales de Iſraél:
temores de eſpada fueron à mi pueblo, por tanto bate
18 ſobre anca. Por que (para) prueva, y que ſi tambien
19 tribo aborreſcièn no ſerá: dicho de .A. Dios. Y tu hi-
jo de hombre prophetiza, y hiere palma à palma: y
ſerá doblada eſpada tercera (vez), eſpada de matados;
ella eſpada de matado el grande, la eſtremecièn à ellos.
20 Para deſleir coraçon y muchiguar los tropieços ſobre to-
das ſus ciudades, di lama de eſpada: Ay hecha para
21 reſplandor, embuelta para el degolleo. Aunate, ende-
22 reçate ponte izquierdeate: adò tus faces aplazadas. Y
tambien yo herirè mi palma à mi palma, y harè repo-
23 ſar mi ſaña: yo .A. hablè. Y fue prophecia de .A. à
24 mi por dezir. Y tu hijo de hombre pon à ti dos carre-
ras, para venir eſpada de Rey de Babel; de tierra una
ſaldrán ambas ellas: y lugar eſcoge, en cabeça de car-
25 rera de ciudad eſcoge. Carrera pondras para venir eſ-
pada à Rabá de hijos de Amòn: y à Jeudá en Jeruſa-
26 laim encaſtillada. Que ſe parò Rey de Babel ſobre en-
cruzijada de la carrera, en cabeça de dos las carreras pa-
ra adevinar adevinacion: acecalò en las ſaetas, deman-
27 dò en las imagenes, viò en el hìgado. En ſu derecha
fue la adevinacion (à) Jeruſalaim, para poner ſeñores,
para abrir boca en matança, para alçar voz con aubla-
cion: para poner carneros contra portales, para derra-
28 mar bombarda, para fraguar torre. Y ſerá à ellos co-
mo adevinar en vano en ſus ojos, juramentados de jura-
29 mentos à ellos; y él acordán delicto para ſer preſo. Por
tanto aſſi dixo .A. Dios, por vueſtro hazer acordar vu-
eſtros delictos, en ſer deſcubiertos vueſtros rebellos,
para ſer apareſcidos vueſtros pecados, en todas vueſ-
tras obras: por vueſtro ſer acordados con mano ſereis
30 preſos. Y tu profanado malo Principe de Iſraél: del
31 qual vino ſu dia, en hora de delicto, de fin. Aſſi dixo .A.

Dios,

ואת כל־עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם
44 בפניכם בכל־רעותיכם אשר עשיתם׃ וידעתם כי־אני
יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני
יהוה׃

כא
א 2 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך דרך
תימנה והטף אל־דרום והנבא אל־יער השדה נגב׃
3 ואמרת ליער הנגב שמע דבר־יהוה כה־אמר אדני
יהוה הנני מצית־בך ׀ אש ואכלה בך כל־עץ־לח וכל־
עץ יבש לא־תכבה להבת שלהבת ונצרבו־בה כל־
4 פנים מנגב צפונה׃ וראו כל־בשר כי אני יהוה בערתיה
ה לא תכבה׃ ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי
6 הלא ממשל משלים הוא׃ ויהי דבר־
7 יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך אל־ירושלם והטף
8 אל־מקדשים והנבא אל־אדמת ישראל׃ ואמרת
לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי
9 חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע׃ יען אשר־
הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל־
י כל־בשר מנגב צפון׃ וידעו כל־בשר כי אני יהוה
11 הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד׃ ואתה
בן־אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח
12 לעיניהם׃ והיה כי־יאמרו אליך על־מה אתה נאנח
ואמרת אל־שמועה כי־באה ונמס כל־לב ורפו כל־
ידים וכהתה כל־רוח וכל־ברכים תלכנה מים הנה
13 באה ונהיתה נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר־
14 יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנבא ואמרת כה אמר
טו יהוה אמר חרב חרב הוחדה וגם־מרוטה׃ למען
טבח טבח הוחדה למען־היה־לה ברק מרטה או
16 נשיש שבט בני מאסת כל־עץ׃ ויתן אתה למרטה
לתפש בכף היא־הוחדה חרב והיא מרטה לתת
17 אותה ביד־הורג׃ זעק והילל בן־אדם כי־היא היתה
בעמי היא בכל־נשיאי ישראל מגורי אל־חרב היו
18 את־עמי לכן ספק אל־ירך׃ כי בחן ומה אם־גם־
שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה׃
19 ואתה בן־אדם הנבא והך כף אל־כף ותכפל
חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול
כ החדרת להם׃ למען ׀ למוג לב והרבה המכשלים
על כל־שעריהם נתתי אבחת־חרב אח עשויה לברק
21 מעטה לטבח׃ התאחדי הימני השימי השמילי אנה
22 פניך מעדות׃ וגם־אני אכה כפי אל־כפי והנחתי
23 חמתי אני יהוה דברתי׃ ויהי דבר־יהוה
24 אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם שים־לך ׀ שנים דרכים
לבוא חרב מלך־בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד
כה ברא בראש דרך־עיר ברא׃ דרך תשים לבוא חרב
26 את רבת בני־עמון ואת־יהודה בירושלם בצורה׃ כי־
עמד מלך־בבל אל־אם הדרך בראש שני הדרכים
לקסם־קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד׃
27 בימינו היה ׀ הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה
ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על־שערים
28 לשפך סללה לבנות דיק׃ והיה להם כקסום־שוא
בעיניהם שבעי שבעות להם והוא־מזכיר עון
29 להתפש׃ לכן כה־אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות
חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף
ל תתפשו׃ ואתה חלל רשע נשיא ישראל
31 אשר־בא יומו בעת עון קץ׃ כה אמר אדני
יהוה

יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא־זאת
32 השפלה הגבה והגבה השפיל׃ עוה עוה
עוה אשימנה גם־זאת לא היה עד־בא אשר־לו המשפט
33 ונתתיו׃ ואתה בן־אדם הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה אל־בני עמון ואל־חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק׃
34 בחזות לך שוא בקסם־לך כזב לתת אותך אל־צוארי
35 חללי רשעים אשר־בא יומם בעת עון קץ׃ השב אל־
תערה במקום אשר־נבראת בארץ מכרותיך
36 אשפט אתך׃ ושפכתי עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי
37 משחית׃ לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך
הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי׃

כב א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ב ואתה בן־אדם
התשפט התשפט את־עיר הדמים והודעתה
3 את כל־תועבותיה׃ ואמרת כה אמר אדני
יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה
4 גלולים עליה לטמאה׃ בדמך אשר־שפכת אשמת
ובגלוליך אשר־עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא
עד־שנותיך על־כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל־
5 הארצות׃ הקרבות והרחקות ממך יתקלסו־בך
6 טמאת השם רבת המהומה׃ הנה נשיאי ישראל איש
7 לזרעו היו בך למען שפך־דם׃ אב ואם הקלו בך לגר
8 עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך׃ קדשי בזית
9 ואת־שבתתי חללת׃ אנשי רכיל היו בך למען שפך־
10 דם ואל־ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך׃ ערות־
11 אב גלה־בך טמאת הנדה ענו־בך׃ ואיש את־אשת
רעהו עשה תועבה ואיש את־כלתו טמא בזמה ואיש
12 את־אחתו בת־אביו ענה־בך׃ שחד לקחו־בך
למען שפך־דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי
רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה׃
13 והנה הכיתי כפי אל־בצעך אשר עשית ועל־דמך
14 אשר היו בתוכך׃ היעמד לבך אם־תחזקנה
ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
15 ועשיתי׃ והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות
16 והתמתי טמאתך ממך׃ ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי־אני יהוה׃ עד כאן

17 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 18 בן־אדם היו־לי
בית־ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת
19 בתוך כור סגים כסף היו׃ לכן כה אמר
אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם
20 אל־תוך ירושלם׃ קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת
ובדיל אל־תוך כור לפחת־עליו אש להנתיך כן אקבץ
21 באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם׃ וכנסתי
אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה׃
22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי־
23 אני יהוה שפכתי חמתי עליכם׃ ויהי דבר־
24 יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם אמר־לה את ארץ לא
25 מטהרה היא לא גשמה ביום זעם׃ קשר נביאיה
בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
26 יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה׃ כהניה חמסו תורתי
ויחללו קדשי בין־קדש לחל לא הבדילו ובין־הטמא
לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל
27 בתוכם׃ שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך־
28 דם לאבד נפשות למען בצע בצע׃ ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר
אדני

Dios, tirar la toca, y alçar la corona: eſte (mal) no
(como) eſte; el baxo alçar, y el alto abaxar. Tuerta 32
tuerta tuerta la pondrè: tambien eſta no fue, haſta ve-
nir el que à él el juizio y darlahe. Y tu hijo de hombre, 33
prophetiza y dirás, aſſi dixo .A. Dios, à hijos de Amòn
y à ſu repudio: y dirás, eſpada eſpada deſenvaynada, pa-
ra el degolleo, acecalada; para ſoportar para reſplandor.
En prophetizar à ti vanidad, en adevinar à ti mentira: 34
para dar à ti con cuellos de matados malos, que vino
ſu dia, en hora de delicto de fin. Si la tornaré à ſu vay- 35
na?: en lugar que fuiſte criado, en tierra de tus peregri-
naciones, juzgarè à ti. Y vertirè ſobre ti mi íra, con 36
fuego de mi ſaña harè ſoplar ſobre ti: y dartehe en ma-
no de varones locos, maeſtros de dañamiento. Al fue- 37
go ſerá para quemar, tu ſangre ſerá entre la tierra: no
ſerás nombrada, que yo .A. hablè. IV

C A P. 22. AFT.

Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Y tu hijo de 1 2 DE
hombre; ſi juzgarás ſi juzgarás, à ciudad de las ſan- P.29
gres: y hazerlaás ſaber à todas ſus abominaciones?.
Y dirás, aſſi dixo .A. Dios, ciudad derramadora de 3
ſangre entre ella, para venir ſu hora: y hizo ìdolos ſob-
re ella para imundarſe. En tu ſangre que derramaſtete cul- 4
paſte, y en tus ìdolos que hiziſte imundaſte, y hiziſte lle-
gar tus dias, y veniſte haſta tus años: por tanto te di re-
pudio à las gentes, y eſcarnio à todas las tierras. Las 5
cercanas y las lexanas de ti, eſcarneſcerán en ti: imunda
del nombre, grande de conſumicion. He mayorales de 6
Iſraél, cada uno ſegun ſu braço fueron en ti: para derra-
mar ſangre. Padre y madre deſpreciaron en ti, al pereg- 7
rino hizieron con ſobrefuerço entre ti: huerfano y viuda
engañaron en ti. Mis ſantidades menoſpreciaſte: y a mis 8
Sabatot profanaſte. Varones de chiſmería fueron en ti, 9
para derramar ſangre: y ſobre los montes comieron en
ti, luxuria hizieron entre ti. Deſcobertura de padre deſ- 10
cubriò en ti: imunda del menſtruo afligieron en ti. Y 11
cada uno con muger de ſu compañero hizo abominacion,
y cada uno à ſu nuera imundó con luxuria: y cada uno à
ſu hermana hija de ſu padre afligiò en ti. Cohecho toma- 12
ron en ti, para derramar ſangre: logro y uſura tomáſte,
y robaſte tus compañeros con ſobrefuerço; y à mi olvi-
daſte, dicho de .A. Dios. Y he batí mi palma, por tu 13
robo que hiziſte: y por tus ſangres que fueron entre ti.
Si eſtará tu coraçon, ſi ſe enforteſcerán tus manos; à los 14
dias que yo hazien contigo: yo .A. hablè y harè. Y eſ- 15
parzire à ti por las gentes, y aventartehe por las tierras: y
harè fenecer tu imundicia de ti. Y ſeras adoloriada en ti 16
à ojos de gentes: y ſabrás que yo .A.. * Y fue prophecia 17 HAS-
de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre fueron à mi ca- 18 TA
ſa de Iſraél por eſcoria: todos ellos arambre, y eſtaño, AQUI.
y hierro, y plomo, entre criſol, eſcorias de plata fue-
ron. Por tanto aſſi dixo .A. Dios; por ſer todos vós 19
por eſcorias: por tanto he yo apañán à vós entre Jeru-
ſalaim. Apañamiento de plata y arambre y hierro y 20
plomo y eſtaño à entre criſol, para ſoplar ſobre él fue-
go para fundir: aſſi apañaré con mi furor y con mi ſa-
ña, y pondré (à vós en el criſol), y harè fundir à vós.
Y apañaré à vós, y ſoplaré ſobre vós con fuego de mi ſa- 21
ña: y ſereis fundidos entre ella. Como fundir plata 22
entre criſol, aſſi ſereis fundidos entre ella: y ſabreis que
yo .A., derramaré mi ſaña ſobre vós. Y fue prophecia 23
de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre dize à ella, 24
tu tierra no limpia ella: no fue llovida en dia de íra.
Liga de ſus Prophetas entre ella, como leon bramán, 25
arrebatán arrebatadura: alma comieron, theſoro y hon-
ra tomaron, ſus viudas muchiguaron entre ella.
Sus Sacerdotes robaron mi Ley, y profanaron mis 26
ſantidades, entre ſantidad à profano no apartaron, y
entre el imundo à limpio no hizieron ſaber: y de mis
Sabatot encubrieron ſus ojos, y fuy profanado en-
tre ellos. Sus mayorales entre ella, como lobos ar- 27
rebatantes arrebatadura: para derramar ſangre, pa-
ra deperder almas, para codiciar codicia. Y ſus 28
Prophetas embarraron à ellos (en) ſoſo, prophetizantes
vanidad, y adevinantes à ellos mentira: dizientes aſſi dixo
.A.

29 .A. Dios, y .A. no hablò. Pueblo de la tierra ſobreforçaron
ſobrefuerço, y robaron robo: y pobre y deſſeoſo engaña-
30 ron, y al peregrino ſobreforçaron ſin juizio. Y buſqué del-
los varon valladán vallado, y eſtan en portillo delante mi
31 por la tierra, por no dañarla: y no hallé. Y derramé ſobre
ellos mi íra, con fuego de mi ſaña los atemé: ſu carrera en
ſu cabeça di, dicho de .A. Dios. CAP. 23.
V 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre:
3 dos mugeres hijas de madre una eran. Y erraron en E-
gypto, en ſus mocedades erraron: alli fueron maja-
4 das ſus tetas, y alli oprimieron tetas de ſus virginidades. Y
ſus nombres Aolá la grande, y Aolibá ſu hermana, y fueron
à mi, y parieron hijos y hijas: y ſus nombres Somerón Ao-
5 lá, y Jeruſalaim Aolibá. Y errò Aolá debaxo de mi: y ena-
6 moróſe ſobre ſus amantes, à Aſſúr cercanos. Veſtidos de
cardeno, Condes y Principes, mancebos de codicia, to-
7 dos ellos: cavalleros montantes cavallos. Y diò ſus forni-
caciones con ellos, eſcogedura de hijos de Aſſúr todos el-
los: y en todo lo que ſe enamorò en todos ſus ìdolos, ſe
8 imundò. Y à ſus fornicaciones de Egypto no dexò, por que
con ella yazieron en ſus mocedades, y ellos oprimieron tetas
de ſus virginidades: y derramaron ſus fornicaciones ſobre
9 ella. Por tanto la di en mano de ſus amantes: en mano de hi-
10 jos de Aſſúr, que ſe enamorò dellos. Ellos deſcubrieron ſu
deſcubertura, ſus hijos y ſus hijas tomaron, y à ella con eſ-
pada mataron: y fue fama à las mugeres, y juſticias hizie-
11 ron en ella. Y vido ſu hermana Aolibá, y corrompiò ſu ena-
moramiento mas que ella: y à ſus fornicaciones mas que
12 fornicaciones de ſu hermana. De hijos de Aſſúr ſe enamorò,
Condes, y Principes cercanos, veſtidos de perfeccion, ca-
valleros montantes cavallos: mancebos de codicia todos el-
13 14 los. Y vi que fue imunda: carrera una à ambas ellas. Y aña-
diò à ſus fornicaciones: y viò varones eſculpidos ſobre la
15 pared, imagenes de Caldeos eſculpidos con bermellon. Ce-
ñidos de cinto en ſus lomos, mitras teñidas en ſus cabeças,
viſta de capitanes todos ellos: ſemejança de hijos de Babel,
16 Caldeos, (en) tierra de ſu naſcimiento. Y enamoróſe ſobre
ellos à viſta de ſus ojos: y embiò menſageros à ellos à Cal-
17 deos. Y vinieron à ella hijos de Babel à yazimiento de que-
rencias, y imundaron à ella con ſus fornicaciones: y imundo-
18 ſe con ellos y fue apartada ſu alma de ellos. Y deſcubriò ſus
adulterios, y deſcubriò à ſu deſcubertura, y apartoſe mi al-
ma de ſobre ella, como ſe apartò mi alma de ſobre ſu herma-
19 na. Y multiplicò a ſus fornicaciones: para membrar a dias de
20 ſus mocedades, que errò en tierra de Egypto. Y enamoro-
ſe de ſus mancebos: que carne de aſnos ſu carne, y rabdon
21 de cavallos ſu rabdon. Y acordaſtete de luxuria de tus moce-
dades: en opremir (los) de Egypto tus tetas, por (opreſ-
22 ſion de) tetas de tus mocedades. Por tanto Aolibá, aſſi dixo
.A. Dios; he yo deſpertán à tus amantes contra ti, pues que
23 ſe apartò tu alma dellos: y traerloshè ſobre ti derredor. Hijos
de Babel y todos Caldeos, mayordomo, y Principe y Du-
que, todos hijos de Aſſúr con ellos: mancebos de codicia,
Condes, y Principes, todos ellos; Capitanes y principales
VI 24 montantes cavallos todos ellos. * Y vendran ſobre ti, (con)
arma, quatregua, y rueda, y con compaña de pueblos; pa-
vez y eſcudo y capacete pondrán ſobre ti derredor: y darè
25 delante dellos juizio, y juzgarteán con ſus juizios. Y darè
mi zelo en ti, y harán contigo con ſaña, tu nariz y tus ore-
jas tirarán, y tu poſtrimeria en eſpada caerá: ellos tus hijos
y tus hijas tomarán, y tu poſtrimeria ſerá quemada en fue-
26 go. Y hazerteán deſnudar de tus paños: y tomarán arreos
27 de tu hermoſura. Y harè ceſſar tu luxuria de ti, y a tu fornica-
cion de tierra de Egypto: y no alçarás tus ojos à ellos, y (à)
28 Egypto no membrarás mas. Por que aſſi dixo .A. Dios, he
yo dan à ti en mano de los que aborreciſte: en mano de los
29 quales ſe apartò tu alma dellos. Y harán contigo con odio, y
tomarán todo tu trabajo, y dexarteán deſnuda y deſcubier-
ta: y ſerá deſcubierta deſcubertura de tus fornicaciones, y
30 tu luxuria y tus fornicaciones. Haziendo eſtos à ti: en tu
fornicar empues gentes, ſobre las quales fuiſte imunda en ſus
31 ìdolos. En carrera de tu hermana anduviſte: y darè ſu vaſo
32 en tu mano. Aſſi dixo .A. Dios; vaſo de tu hermana beverás,
el hondo y el ancho: ſerás por riſa, y por eſcarnio grande
33 para caber (mucho vino). (de) Embriaguez y anſia ſerás
llena: vaſo de eſpanto y deſſolacion, vaſo de tu hermana

29 אדני יהוה ויהוה לא דבר: עם הארץ עשקו עשק וגזלו
גזל ועני ואביון הונו ואת־הגר עשקו בלא משפט:
ל ואבקש מהם איש גדר־גדר ועמד בפרץ לפני בעד
31 הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: ואשפך עליהם
זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם
כג א אדני יהוה: ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:
2 בן־אדם שתים נשים בנות אם־אחת היו: 3 ותזנינה
במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי
4 בתוליהן: ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה
ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
ה וירושלם אהליבה: ותזן אהלה תחתי ותעגב על־
6 מאהביה אל־אשור קרובים: לבשי תכלת פחות
7 וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים: ותתן
תזנותיה עליהם מבחר בני־אשור כלם ובכל אשר־
8 עגבה בכל־גלוליהם נטמאה: ואת־תזנותיה ממצרים
לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי
9 בתוליה וישפכו תזנותם עליה: לכן נתתיה ביד־
י מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם: המה גלו
ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי־
11 שם לנשים ושפוטים עשו בה: ותרא אחותה אהליבה
ותשחת עגבתה ממנה ואת־תזנותיה מזנוני אחותה:
12 אל־בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול
13 פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: וארא כי נטמאה
14 דרך אחד לשתיהן: ותוסף אל־תזנותיה ותרא אנשי
טו מחקה על־הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר: חגורי (כשדים קרי)
אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה
שלישים כלם דמות בני־בבל כשדים ארץ מולדתם:
16 ותעגב° עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם (ותעגבה ק׳)
17 כשדימה: ויבאו אליה בני־בבל למשכב דדים ויטמאו
18 אותה בתזנותם ותטמא־בם ותקע נפשה מהם: ותגל
תזנותיה ותגל את־ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר
19 נקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את־תזנותיה לזכר
כ את־ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותעגבה על
פלגשיהם אשר בשר־חמורים בשרם וזרמת סוסים
21 זרמתם: ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים
22 דדיך למען שדי נעוריך: לכן אהליבה כה־
אמר אדני יהוה הנני מעיר את־מאהביך עליך את
23 אשר־נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: בני
בבל וכל־כשדים פקוד ושוע וקוע כל־בני אשור אותם
בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי
24 סוסים כלם: * ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים
צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם
כה משפט ושפטוך במשפטיהם: ונתתי קנאתי בך ועשו
אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול
המה בניך ובנתיך יקחו ואחריתך תאכל באש:
26 והפשיטוך את־בגדיך ולקחו כלי תפארתך: 27 והשבתי
זמתך ממך ואת־זנותך מארץ מצרים ולא־תשאי עיניך
28 אליהם ומצרים לא תזכרי־עוד: כי כה אמר
אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר־נקעה
29 נפשך מהם: ועשו אותך בשנאה ולקחו כל־יגיעך
ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך:
ל עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר־נטמאת
31 בגלוליהם: בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך:
32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל:
33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך

שמרון ׃ ושתית אותה ומצית ואת־חרשיה תגרמי 34
ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה ׃
לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי לה
אותי אחרי גוך וגם־את שאי זמתך ואת־תזנותיך ׃
ויאמר יהוה אלי בן־אדם התשפוט את־ 36
אהלה ואת־אהליבה והגד להן את תועבותיהן ׃ כי 37
נאפו ודם בידיהן ואת־גלוליהן נאפו וגם את־בניהן
אשר ילדו־לי העבירו להם לאכלה ׃ עוד זאת עשו לי 38
טמאו את־מקדשי ביום ההוא ואת־שבתותי חללו ׃
ובשחטם את־בניהם לגלוליהם ויבאו אל־מקדשי 39
ביום ההוא לחללו והנה־כה עשו בתוך ביתי ׃ ואף כי מ
תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך
שלוח אליהם והנה־באו לאשר רחצת כחלת
עיניך ועדית עדי ׃ * וישבת על־מטה כבודה 41 ליום ז
ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה ׃
וקול המון שלו בה ואל־אנשים מרב אדם מובאים 42
סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל־ידיהן ועטרת סבאים קרי
תפארת על־ראשיהן ׃ ואמר לבלה נאפים 43
עתי יזנה תזנותיה והיא ׃ ויבוא אליה 44 עתה קרי יזנו ק
כבוא אל־אשה זונה כן באו אל־אהלה
ואל־אהליבה אשת הזמה ׃ ואנשים צדיקים מה
המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות
דם כי נאפת הנה ודם בידיהן ׃ כי כה אמר אדני 46
יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז ׃
ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם 47
ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו ׃ והשבתי זמה מן־ 48
הארץ ונוסרו כל־הנשים ולא תעשינה כזמתכנה ׃
ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם 49
כי אני אדני יהוה ׃ לפמה
ויהי דבר־יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי א כד
בעשור לחדש לאמר ׃ בן־אדם כתוב־לך את־שם היום 2 כתב ק
את־עצם היום הזה סמך מלך־בבל אל־ירושלם בעצם
היום הזה ׃ ומשל אל־בית־המרי משל ואמרת אליהם 3
כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם־יצק בו מים ׃
אסף נתחיה אליה כל־נתח טוב ירך וכתף מבחר 4
עצמים מלא ׃ מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים ה
תחתיה רתח רתחיה גם־בשלו עצמיה בתוכה ׃
לכן כה־אמר ׀ אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר 6
אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא־נפל עליה גורל ׃ כי דמה בתוכה 7
היה על־צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על־הארץ
לכסות עליו עפר ׃ להעלות חמה לנקם נקם נתתי 8
את־דמה על־צחיח סלע לבלתי הכסות ׃ לכן 9
כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם־אני אגדיל
המדורה ׃ הרבה העצים הדלק האש התם הבשר י
והרקח המרקחה והעצמות יחרו ׃ והעמידה על־ 11
גחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה
טמאתה תתם חלאתה ׃ תאנים הלאת ולא־תצא 12
ממנה רבת חלאתה באש חלאתה ׃ בטמאתך זמה 13
יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי־עוד
עד־הניחי את־חמתי בך ׃ אני יהוה דברתי באה 14
ועשיתי לא־אפרע ולא־אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה ׃ ויהי דבר־ טו
יהוה אלי לאמר ׃ בן־אדם הנני לקח ממך את־מחמד 16
עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא
דמעתך ׃ האנק ׀ דם מתים אבל לא־תעשה פארך 17
חבוש

Somerón. Y beberás à él y chuparás, y à ſus tieſtos 34
quebraras, y tus tetas arrancaras: por que yo hablè,
dicho de .A. Dios. Por tanto aſſi dixo .A. Dios; por 35
que olvidaſte à mi, y echaſte à mi detras tu eſpalda: y
tambien tu lleva tu luxuria y a tus fornicaciones. Y dixo 36
.A. à mi, hijo de hombre ſi juzgares à Aolá y à Aolibá:
y denuncia à ellas, a ſus abominaciones. Que fornicaron, 37
y ſangre en ſus manos, y con ſus ídolos fornicaron: y
tambien ſus hijos que parieron para mi, hizieron paſſar
à ellos para quemar. Aun eſto hizieron à mi: imunda- 38
ron à mi ſanctuario en el dia el eſſe, y à mis Sabatot
profanaron. Y en ſu degollar a ſus hijos por ſus ìdolos, y 39
vinieron à mi ſanctuario en el dia el eſſe para profanarlo:
y he aſſi hizieron entre mi caſa. Y quanto mas que em- 40
biaron à varones, vinientes de lexos: que menſagero em-
biado à ellos, y he vinieron, por los quales te lavaſte,
alcoholaſte tus ojos, y ornaſtete de ornamento. * Y aſ- 41 VII
ſentaſtete ſobre lecho honorable, y meſa ordenada delan-
te dél: y mi ſahumerio, y mi olio puſiſte ſobre él. Y 42
voz de exercito pacifico en ella, y con varones de muc-
hedumbre de hombres, traidos Sabêos de deſierto: y die-
ron manillas ſobre ſus manos, y corona de hermoſura
ſobre ſus cabeças. Y dixe à la envegecida en fornicacio- 43
nes: ahora feneſcerán ſus fornicaciones y ella. Y vino à 44
ella como venir à muger errada: aſſi vinieron à Aolá y
à Aolibá, mugeres de la luxuria. Y varones juſtos ellos 45
juzgaron à ellas, juizio de adulteras, y juizio de derra-
maderas de ſangre: por que adulteras ellas, y ſangre en
ſus manos. Por que aſſi dixo .A. Dios: haziendo ſubir 46
ſobre ellas compaña, y dando à ellas por eſtremecimi-
ento y por prêa. Y apedrearán ſobre ellas piedra la com- 47
paña, y tajarán à ellas con ſus eſpadas: ſus hijos y ſus
hijas matarán, y ſus caſas en fuego arderán. Y harè 48
ceſſar luxuria de la tierra: y ſerán caſtigadas todas las
mugeres, y no harán como vueſtra luxuria. Y darán 49
vueſtra luxuria ſobre vós, y pecados de vueſtros ìdolos
llevareis: y ſabreis que yo .A. Dios.

CAP. 24.

Y Fue Prophecia de .A. à mi en el año el noveno, 1 P.45.
en el mes el dezeno, en diez del mes por dezir.
Hijo de hombre, eſcrive à ti a nombre del dia, à 2
miſmo dia el eſte: aſſufriò (ſu exercito) Rey de Babel
contra Jeruſalaim, en miſmedad de el dia el eſte. Y ex- 3
empla à caſa de la rebellion exemplo, y dirás à ellos,
aſſi dixo .A. Dios: ordena la olla, ordena, y tambien
vázia en ella aguas. Apaña ſus miembros à ella, todo 4
miembro bueno, anca y hombro: de eſcogedura de mi-
embros hinche. Eſcogedura de las ovejas toma, y tam- 5
bien enciende los hueſſos debaxo della: haz hervir ſus
hervores, tambien ſe cozinaron ſus hueſſos entre ella. Por 6
tanto aſſi dixo .A. Dios; Ay de ciudad de las ſangres!
olla que ſu eſpuma en ella, y ſu eſpuma no ſaliò della:
por ſus miembros, por ſus miembros la ſaca, no cay-
ga ſobre ella ſuerte. Que ſu ſangre entre ella fue, ſobre 7
reſquicio de peña lo puſo: no lo derramò ſobre la tierra,
para cubrir ſobre él polvo. Para hazer ſubir ſaña, para 8
vengar vengança, di à ſu ſangre ſobre reſquicio de peña:
por no ſer cubierto. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, Ay 9
de ciudad de las ſangres!: tambien yo engrandeceré la ho-
guera. Muchiguando los leños, encendiendo el fuego, 10
atemando la carne, y conficionando la conficion, y los
hueſſos ſerán quemados. Y haziendola eſtar ſobre ſus bra- 11
ſas vazia: para que ſe caliente, y ſe queme ſu fondo, y ſe
derrita entre ella ſu imundicia, atemeſe ſu eſpuma. De 12
engaños ſe canſó: y no ſaldrá della mucha ſu eſpuma, en
fuego (ſe atemará) ſu eſpuma. (Aun tu) en tu imundi- 13
cia (que es) luxuria: por que te limpiè y no te limpiaſte,
de tu imundicia, no te limpiarás mas, haſta mi hazer po-
ſar a mi ſaña en ti. Yo .A. hablé, viniè̀n y harè, no me 14
bolverè, y no apiadarè, y no me arrepentirè: como tus
carreras y como tus obras te juzgarán, dicho de .A. Dios.
Y fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, 15 16
he yo tomám de ti à deſſeo de tus ojos en mortandad:
y no endecharás y no llorarás, y no vendrá tu lagrima.
De gemir calla, de muertos luto no hagas, tu cõfia 17
aprieta

aprieta ſobre ti, y tus çapatos pon en tus pies: y no te
embuelvas ſobre reboço, y pan de varones no comas.
18 Y hablé al pueblo por la mañana, y muriò mi muger
por la tarde: y hize por la mañana como fuy encomen-
19 dado. Y dixeron à mi el pueblo: ſi no denunciarás à
20 nós que eſtos à nós, que tu hazien?. Y dixe à ellos:
21 prophecia de .A. fue à mi por dezir. Dize à caſa de Iſraél,
aſſi dixo .A. Dios; he yo profanán à mi ſanctuario, al-
teza de vueſtra fortaleza, codicia de vueſtros ojos, y
piedad de vueſtra alma: y vueſtros hijos y vueſtras hi-
22 jas, que dexaſtes, en la eſpada caerán. Y hareis como
hize: ſobre reboço no vos embolvais, y pan de varones
23 no comais. Y vueſtras coſias ſobre vueſtras cabeças, y
vueſtros çapatos en vueſtros pies, no endecheis y no llo-
reis: y ſereis deſleidos por vueſtros delictos, y gemi-
24 reis uno con otro. Y ſerá Jehezkel à vós, por ſeñal,
como todo lo que hize, hareis: en ſu venir, y ſabreis
25 que yo .A. Dios. Y tu hijo de hombre, decierto en
dia de mi tomar dellos à ſu fortaleza, gozo de ſu her-
moſura: à codicia de ſus ojos, y à alçamiento de ſu al-
26 ma, ſus hijos, y ſus hijas. En el dia el eſſe vendrá el
27 eſcapadizo à ti: por oìda de orejas. En el dia el eſſe
ſerá abierta tu boca con el eſcapadizo, y hablarás y no
ſerás enmudecido mas: y ſerás à ellos por ſeñal, y ſab-
rán que yo .A..

C A P. 25.

1 2 Y Fue Prophecìa de .A. à mi por dezir. Hijo de
hombre, pon tus faces ſobre hijos de Amòn: y
3 prophetiza ſobre ellos. Y dirás à hijos de Amôn,
oìd palabra de .A. Dios: aſſi dixo .A. Dios, por tu de-
zir Heáh, por mi ſanctuario, que fue profanado, y por
tierra de Iſraél que fue deſſolada, y por caſa de Jeudá
4 que anduvieron en captiverio. Por tanto he yo dan à
ti à hijos de Oriente por heredad, y aſſentarán ſus pala-
cios en ti, y darán en ti ſus moradas: ellos comerán tu
5 fruto, y ellos beverán tu leche. Y darè à Rabá por
morada de camellos; y a hijos de Amon, por Jazida de
6 ovejas: y ſabreis que yo .A.. Por que aſſi dixo .A.
Dios, por tu batir mano, y tu piſar con pie: y aleg-
raſtete con todo tu menoſpreciar en alma à tierra de Iſ
7 raél. Por tanto he yo tendi a mi mano ſobre ti, y darte
he por prêa à las gentes, y tajartehè de los pueblos, y
deperdertehè de las tierras: deſtruirtehè, y ſabras que
8 yo .A.. Aſſi dixo .A. Dios: por dezir Moab y Seìr, he
9 como todas las gentes caſa de Jeudá. Por tanto he yo
abrièn à rincon de Moab de las ciudades, de ſus ciuda-
des de ſu cabo: deſſeable tierra Bet-Ayſimòt, Báal-
10 Meòn, y Kiriatáima. A hijos de Oriente ſobre hijos de
Amòn, y darlahè por heredad: por que no ſean nom-
11 brados hijos de Amòn en las gentes. Y en Moab harè
12 juſticias: y ſabrán que yo .A.. Aſſi dixo .A. Dios por
accion de Edom en vengar vengança à caſa de Jeudá: y
13 culparon culpando y fueron vengados en ellos. Por tan-
to aſſi dixo .A. Dios, y tenderè mi mano ſobre Edom,
y tajarè della hombre y quatropêa: y darlaè deſſolacion
14 de Temán, y Dedán en la eſpada caerán. Y darè à mi
vengança en Edom, en mano de mi pueblo Iſraél, y
harán en Edom, como mi furor, y como mi ſaña: y ſab-
15 rán à mi vengança, dicho de .A. Dios. Aſſi dixo .A.
Dios, por hazer Peliſtim con vengança: y vengaronſe
vengança con menoſprecio en alma, por daño de mal-
16 querencia perpetua. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, he
yo tendièn mi mano ſobre Peliſtim, y tajarè à los Ke-
17 ritèos: y deperdere à reſto de puerto de la mar. Y harè
en ellos venganças grandes, con reprehenſiones de ſaña:
y ſabrán que yo .A.; en mi dar à mi vengança en ellos.

C A P. 26.

II 1 Y Fue en onze años, en uno al mes: fue prophecia
2 de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, por que
dixo Zor ſobre Jeruſalaim, Heáh, fue quebrada
(la ciudad que era) puertas de los pueblos, fue buelta
3 à mi: ſerè llena de la (que es) deſierta. Por tanto aſſi
dixo .A Dios, he yo ſobre ti Zor: y harè ſubir ſobre
ti gentes muchas, como hazer ſubir la mar à ſus ondas.
4 Y dañarán cercas de Zor, y derrocarán ſus torres,

חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על־
18 שפם ולחם אנשים לא תאכל: ואדבר אל־העם
בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי:
19 ויאמרו אלי העם הלא־תגיד לנו מה־אלה לנו כי אתה
כ עשה: ואמר אליהם דבר־יהוה היה אלי לאמר:
21 אמר לבית ישראל כה־אמר אדני יהוה הנני מחלל
את־מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם
22 ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: ועשיתם
כאשר עשיתי על־שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
23 תאכלו: ופארכם על־ראשיכם ונעליכם ברגליכם
לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם
24 איש אל־אחיו: והיה יחזקאל לכם למופת ככל
אשר־עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה:
כה ואתה בן־אדם הלוא ביום קחתי מהם את־
מעוזם משוש תפארתם את־מחמד עיניהם ואת־משא
26 נפשם בניהם ובנותיהם: ביום ההוא יבוא הפליט
27 אליך להשמעות אזנים: ביום ההוא יפתח פיך את־
הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
וידעו כי־אני יהוה:

כה א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם שים פניך אל־בני
3 עמון והנבא עליהם: ואמרת לבני עמון שמעו דבר־
אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל־
מקדשי כי־נחל ואל־אדמת ישראל כי נשמה ואל־בית
4 יהודה כי הלכו בגולה: לכן הנני נתנך לבני־קדם
למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
ה המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך: ונתתי את־רבה
לנוה גמלים ואת־בני עמון למרבץ־צאן וידעתם כי־
6 אני יהוה: כי כה אמר אדני יהוה יען
מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל־שאטך בנפש
7 אל־אדמת ישראל: לכן הנני נטיתי את־ידי עליך
לבז קרי ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן־העמים והאבדתיך
מן־הארצות אשמידך וידעת כי־אני יהוה:
8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה
9 ככל־הגוים בית יהודה: לכן הנני פתח את־כתף
מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימות
וקריתימה קרי בעל מעון וקריתמה: לבני־קדם על־בני עמון
ונתתיה למורשה למען לא־תזכר בני־עמון בגוים:
11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי־אני יהוה:
12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם
13 לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: לכן כה אמר
אדני יהוה ונטתי ידי על־אדום והכרתי ממנה אדם
ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו:
14 ונתתי את־נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום
כאפי וכחמתי וידעו את־נקמתי נאם אדני יהוה:
טו כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
16 וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: לכן
כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על־פלשתים
והכרתי את־כרתים והאבדתי את־שארית חוף הים:
17 ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו
כי־אני יהוה בתתי את־נקמתי בם:

כו א ויהי בעשתי־עשרה שנה באחד לחדש היה
2 דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם יען אשר־אמרה צר
על־ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה
3 אלי אמלאה החרבה: לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
4 הים לגליו: ושחתו חומות צר והרסו מגדליה

ושחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח
סלע: משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני ה
דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים:
6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי־
אני יהוה:
7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל־צר
נבוכדראצר מלך־בבל מצפון מלך מלכים בסוס
8 וברכב ובפרשים וקהל ועם־רב: בנותיך בשדה בחרב
יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך
9 צנה: ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ
י בחרבותיו: משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש
וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו בשעריך
11 כמבואי עיר מבקעה: בפרסות סוסיו ירמס את־כל־
חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:
12 ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי
חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו:
13 והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד:
14 ונתתיך לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה
עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה:
טו כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול
מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים:
16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את־
מעיליהם ואת־בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו
17 על־הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך: ונשאו
עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר
ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר־
18 נתנו חתיתם לכל־יושביה: עתה יחרדו האין יום
מפלתך ונבהלו האיים אשר־בים מצאתך:
19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי
אתך עיר נחרבת כערים אשר לא־נושבו בהעלות
כ עליך את־תהום וכסוך המים הרבים: והורדתיך את־
יורדי בור אל־עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות
בחרבות מעולם את־יורדי בור למען לא תשבי ונתתי
21 צבי בארץ חיים: בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא־
כז א תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: ויהי דבר־
2 יהוה אלי לאמר: ואתה בן־אדם שא על־צר קינה:
3 ואמרת לצור הישבתי על־מבואת ים רכלת העמים (היושבת קרי)
אל־איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני
4 ה כלילת יפי: בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך: ברושים
משניר בנו לך את כל־לחתים ארז מלבנון לקחו
6 לעשות תרן עליך: אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך (כתיים קרי)
7 עשו־שן בת־אשרים מאיי כתים: שש ברקמה ממצרים
היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי
8 אלישה היה מכסך: ישבי צידון וארוד היו שטים לך
9 חכמיך צור היו בך המה חבליך: זקני גבל וחכמיה
היו בך מחזיקי בדקך כל־אניות הים ומלחיהם היו בך
י לערב מערבך: פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי
11 מלחמתך מגן וכובע תלו־בך המה נתנו הדרך: בני
ארוד וחילך על־חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על־חומותיך סביב המה כללו יפיך:
12 תרשיש סחרתך מרב כל־הון בכסף ברזל בדיל
13 ועופרת נתנו עזבוניך: יון תובל ומשך המה רכליך
14 בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: מבית תוגרמה
טו סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: בני דדן רכליך
16 איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו (והבונים ק)
אשכרך: ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
ורקמה

y barrerè ſu polvo della: y darè à ella por reſquicio de peña.
Eſtendimiento de redes ſerá entre la mar, por que yo hab- 5
lè, dicho de .A. Dios: y ſerá por prêa à las gentes. Y los de 6
ſus aldeas que en el campo, con eſpada ſerán matados: y
ſabrán que yo .A.. Que aſſi dixo .A. Dios, he yo trayèn à 7
Zor, Nebuchadrezar Rey de Babel de Septentrion, Rey
de Reyes, con cavallo y con carroça, y con cavalleros,
y congregacion y pueblo mucho. (los de) Tus aldeas en 8
el campo con eſpada matará: y dará ſobre ti torre, y derra-
mará ſobre ti bombarda, y levantará ſobre ti pavez. Y he- 9
rimiento de ſu trabuco, dará en tus cercas: y tus torres der-
rocará con ſus picos. De muchedumbre de ſus cavallos te 10
cubrirá ſu polvo: de voz de cavallero y rueda y carroça
temblarán tus cercas, en ſu entrar por tus portales, como
entradas de ciudad hendida. Con uñas de ſus cavallos, re- 11
hollará à todas tus calles: tu pueblo con eſpada matará, y
eſtancias de tu fortaleza, à tierra deſcenderá. Y deſpojarán 12
tu aver y prearán tu mercadería, y derrocarán tus cercas, y
caſas de tu codicia derrocarán: y tus piedras y tus maderos,
y tu polvo, entre aguas pondrán. Y harè ceſſar muche- 13
dumbre de tus cantares: y voz de tus harpas, no ſerá oìda
mas. Y dartehe por reſquicio de peña, eſtendimiento de 14
redes ſerás, no ſerás fraguada mas: que yo .A. hablè, dicho
de .A. Dios. Aſsi dixo .A. Dios à Zor: decierto de voz de 15
tu caìda en gemir matado, en ſer matada matança entre ti,
temblarán lae iſlas. Y deſcenderán de ſobre ſus ſillas, todos 16
mayorales de la mar, y tirarán à ſus mantos, y a paños de ſu
bordadura deſnudarán: eſtremecimientos veſtirán, ſobre
la tierra ſe aſſentarán; y eſtremecerſeán à momentos, y ma-
ravillarſeán ſobre ti. Y alçarán ſobre ti endecha, y dirán por 17
ti, como te perdiſte poblada de mares?: la ciudad que fue
alabada, que fue fuerte en la mar ella y ſus moradores, que
davan ſu terror ſobre todos ſus moradores?. Ahora ſe eſ- 18
tremecerán las iſlas (en) dia de tu caìda: y ſerán conturba-
das las iſlas que en la mar de tu ſalida. Por que aſſi dixo .A. 19
Dios; en mi dar à ti ciudad deſierta como ciudades que no
fueron pobladas: en hazer ſubir ſobre ti abiſmo; y cubrir-
teán las aguas las muchas. Y hazertehe deſcender con 20
deſcendientes (á) ſepultura, con pueblo de ſiempre, y ha-
zertehe eſtar en tierra de baxuras, en deſiertas de ſiem-
pre, con deſcendientes à ſepultura, por que no ſeas pob- 21
lada: y darè hermoſura en tierra de las vidas. Terrores 21
te darè, y no tu: y ſerás buſcada y no ſerás hallada mas
para ſiempre, dicho de .A. Dios.

C A P. 27.

Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Y tu hijo de 1 2
hombre alça ſobre Zor endecha Y dirás por Zor, la 3
eſtán ſobre puertos de mar, mercadera de los pueblos,
à iſlas muchas: aſſi dixo .A. Dios; Zor tu dixiſte yo perfecta
de hermoſura. En medio de mares tus terminos: tus fragu- 4
antes perfeccionaron tu hermoſura. Abetos de Senir fragua- 5
ron à ti, con todas tablas: alarze de Lebanón tomaron, para
hazer maſtil à ti. (de) Caſtaños de Baſſán hizieron tus re- 6
mos: tu timon hizieron de marfil, compaña de Aſſurim, de
iſlas de Kitim. Lino con bordadura de Egypto era tu eſ- 7
pandimiento, para ſer à ti por vela: cardeno y purpura de
iſlas de Eliſá era tu cobertura. Moradores de Zidon y Ar- 8
vad eran remantes à ti: tus ſabios Zor eran en ti, ellos tus
pilotos. Viejos de Guebal y ſus ſabios eran en ti, esforçan- 9
tes tu hendedura: todos navios de la mar y ſus marineros
eran en ri, para negociar tu negociacion. Perſia y Lidia y 10
Egypto eran en tu fonſado, varones de tu pelêa: eſcudo y
capacete colgaron en ti, ellos dieron tu hermoſura. Hijos 11
de Arvad y tu fonſado ſobre tus cercas derredor, y enanos
en tus torres eran: ſus eſcudos colgaron ſobre tus cercas
derredor; ellos perfeccionaron tu hermoſura. Tarſis tu 12
mercadera de muchedumbre de todo aver: con plata, hier
ro, eſtaño, y plomo, dieron (en) tus negocianos. Grecia 13
y Tubal y Méſech ellos tus mercaderes: por alma de hombre
y vaſos de arambre dieron (en) tu negociacion. De caſa 14
de Togarmá: cavallos y cavalleros y mulos, dieron (en)
tus negociaciones. Hijos de Dedan tus mercaderes, iſlas 15
muchas mercaderia de tu mano: dientes de marfil y pa-
vones, tornaron (en) tu preſente. Aram tu mercadera 16
de muchedumbre de tus obras: con carbunculo purpura,
y

y bordadura, y lino, y corales, y perla, dieron (en) tus ne-
17 gociaciones. Jeudá y tierra de Iſraél ellos tus mercaderos:
con trigos de Minìt, y balſamo, y miel y azeyte y triaca,
18 dieron (en) tu negociacion. Damaſco tu mercadera por
muchedumbre de tus obras por muchedumbre de todo aver:
19 con vino de Helbon y lana blanca. Y Dan y Grecia vaga-
bunda, en tus negociaciones dieron: hierro puro, eſpica
20 Romana, y canela, en tu negociacion fue. Dedan tu mer-
21 cadera: con paños de voluntad para carroça. Arabia y todos
mayorales de Kedar, ellos mercaderes de tu mano: con car-
neros y barvezes y moruecos, con ellos tus mercaderes.
22 Mercaderes de Sebá y Ramá ellos tus mercaderes: en prin-
cipal de toda eſpecie y en toda piedra precioſa y oro, dieron
23 (en) tus negociaciones. Harán y Chanè y Eden, mercade-
24 res de Sebá: Aſſúr como enſeñado de tu mercaderia. Ellos
tus mercaderes en (todas)perfecciones, en capas de carde-
no y bordadura, y en cofres de veſtidos (precioſos): con
25 cuerdas ligados y collares en tu negociacion. Navios de
Tarſis tus flotas de tu mercaderia: y fuiſte llena y fuiſte mul-
26 tiplicada mucho en medio de mares. En aguas muchas te
truxeron los prêantes à ti: viento ſolano te quebrantó en me-
27 dio de mares. Tu aver y tus negociaciones, tu mercaderia,
tus marineros, y tus pilotos: eſforçantes tu hendedura, y ne-
gociadores de tu negociacion, y todos varones de tu peléa,
que en ti y en toda tu compaña, que entre ti, caerán en medio
28 de mares en dia de tu caída. De voz de exclamacion de tus
29 pilotos: temblarán arrabales. Y deſcenderán de ſus navios
todos travantes remo, marineros, todos pilotos de la mar:
ſobre la tierra ſe pararán. Y harán oìr ſobre ti con ſu voz, y
30 clamarán amargamente: y harán ſubir polvo ſobre ſus cabe-
31 ças, en ceniza ſe embolverán. Y pelarán por ti peladura, y ce-
ñirſeán(de) ſacos: y llorarán por ti con amargura de alma en-
32 decha amarga. Y alçarán por ti en ſus lamentaciones oìna,
y oìnarán ſobre ti: quien como Zor, como la tajada en medio
33 de la mar?. En ſalir tus mercaderias de mares, hartávas pueb-
los muchos: con muchedumbre de tus averes y de tus mer-
34 aderias, enriqueciſte Reyes de tierra. Tiempo que (ſerás)
quebrada de mares, en profundinas de aguas: tu mercaderia
35 y toda tu compaña entre ti caerán. Todos moradores de las
iſlas ſe maravillarán ſobre ti: y ſus Reyes temblarán temblor,
36 airarán faces. Mercaderes en los pueblos ſilvarán ſobre ti;
conturbaciones fuiſte y no tu haſta ſiempre. CAP. 28.
III 1 2 Y Fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre
dize à Principe de Zor, aſſi dixo .A. Dios, por que ſe
enalteciò tu coraçon y dixiſte Dios yo, (en) aſſiento de
Dios eſtuve en medio de mares: y tu hombre y no Dios, y
3 diſte tu coraçon como coraçon de Dios. He ſabio tu mas que
4 Daniel?: todo ſecreto no ſe encubriò de ti?. Con tu ciencia
y con tu inteligencia congregaſte à ti aver: y apañaſte oro y
5 plata en tus theſoros. Con muchedumbre de tu ciencia en tu
mercaderia multiplicaſte tu aver: y enalteciofe tu coraçon
6 con tu aver. Por tanto aſſi dixo .A. Dios: por tu dar a tu co-
7 raçon como coraçon de Dios. Por tanto he yo trayèn ſobre
ti eſtraños, fuertes de gentes: y deſenvaynarán ſus eſpadas
ſobre hermoſura de tu ciencia, y profanarán tu reſplandor.
8 A fueſſa te harán deſcender: y morirás muertes de matados
9 en medio de mares. Si diziendo diras Dios yo, delante tu
matador?: y tu hombre y no Dios, en mano de tus matan-
10 tes. Muertes de incircuncifos morirás en mano de eſtraños:
11 por que yo hablè, dicho de .A. Dios. Y fue prophecia de .A.
12 à mi por dezir. Hijo de hombre alça oìna ſobre Rey de Zor:
y dirás à él aſſi dixo .A. Dios, tu ſellán ſumma, lleno de ci-
13 encia, y perfecto de hermoſura. En Eden huerto de Dios
fuiſte, toda piedra precioſa tu cubertura, Rubi, Eſmeralda
y Diamante, Tarſis, Nícolo y Jaſpe, Saphira, Carbunculo,
y Chriſoleta, y oro: obra de tus aduſſes y tus flautas en ti,
14 en dia que fuiſte criado fueron aparejadas. Tu Cherub gran-
de el cubrièn: y dite en monte de ſantidad de Dios fuiſte, en-
15 tre piedras de fuego anduviſte. Perfecto tu en tus carreras,
deſde dia que fuiſte criado: haſta que fue hallada tortura en
16 ti. Por muchedumbre de tu mercaderia henchieron tu me-
dio de maldad, y pecaſte: y profanéte de monte de Dios,
y deperdite Cherub el cubrièn, de entre piedras de fue-
17 go. Enalteciòſe tu coraçon con tu hermoſura; dañaſte tu
ciencia por tu reſplandor: ſobre tierra te eché, delante
18 Reyes te di para que vean en ti. De muchedumbre de
tus delictos, por maldad de tu mercaderia, profanaſte

17 ורקמה ובוץ וראמות וכדכד נתנו בעזבוניך: יהודה
וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
18 ושמן וצרי נתנו מערבך: דמשק סחרתך ברב מעשיך
19 מרב כל-הון ביין חלבון וצמר צחר: ודן ויון מאוזל
בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה:
כ דדן רכלתך בבגדי-חפש לרכבה: ערב וכל-נשיאי 21
קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים בם סחריך:
22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל-בשם ובכל-
23 אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך: חרן וכנה ועדן רכלי
24 שבא אשור כלמד רכלתך: המה רכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברומים בחבלים חבשים
כה וארזים במרכלתך: אניות תרשיש שרותיך מערבך
26 ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: במים רבים הביאוך
27 השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: הונך
ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי
מערבך וכל-אנשי מלחמתך אשר-בך ובכל-קהלך
28 אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: לקול
29 זעקת חבליך ירעשו מגרשות: וירדו מאניותיהם כל
תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל-הארץ יעמדו:
ל והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על-
31 ראשיהם באפר יתפלשו: והקריחו אליך קרחה וחגרו
32 שקים ובכו אליך במר-נפש מספד מר: ונשאו אליך
בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים:
33 בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך
34 ומערביך העשרת מלכי-ארץ: עת נשברת מימים
לה במעמקי-מים מערבך וכל-קהלך בתוכך נפלו: כל
ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו
36 פנים: סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך
כח א עד-עולם: ויהי דבר-יהוה אלי לאמר:
2 בן-אדם אמר לנגיד צר כה-אמר ׀ אדני יהוה יען גבה
לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים
3 ואתה אדם ולא-אל ותתן לבך כלב אלהים: הנה
4 חכם אתה מדנאל כל-סתום לא עממוך: בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף
ה באוצרותיך: ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך
6 ויגבה לבבך בחילך: לכן כה אמר אדני
7 יהוה יען תתך את-לבבך כלב אלהים: לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על-יפי
8 חכמתך וחללו יפעתך: לשחת יורדוך ומתה
9 ממותי חלל בלב ימים: האמר תאמר אלהים
אני לפני הרגך ואתה אדם ולא-אל ביד מחלליך:
י מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם
11 אדני יהוה: ויהי דבר
12 יהוה אלי לאמר: בן-אדם שא קינה על-מלך
צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
13 תכנית מלא חכמה וכליל יפי: בעדן גן-אלהים היית
כל-אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש
שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך
14 ונקביך בך ביום הבראך כוננו: את-כרוב ממשח
הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני-
טו אש התהלכת: תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד-
16 נמצא עולתה בך: ברב רכלתך מלו תוכך חמס
ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכך
17 מתוך אבני-אש: גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על-
יפעתך על-ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתיך
18 לראוה בך: מרב עוניך בעול רכלתך חללת
מקדשיך

מקדשיך ואוצא־אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על־הארץ לעיני כל־ראיך׃ כל־יודעיך בעמים 19
שממו עליך בלהות היית ואינך עד־עולם׃
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ כ
בן־אדם שים פניך אל־צידון והנבא עליה׃ ואמרת כה 21 22
אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו
כי־אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה׃
ושלחתי־בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה 23
בחרב עליה מסביב וידעו כי־אני יהוה׃ ולא־יהיה עוד 24
לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם
השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה׃
כה־אמר אדני יהוה בקבצי ׀ את־בית ישראל מן כה
העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו הפטרת וארא
על־אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב׃ וישבו עליה 26
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השאטים אתם מסביבתם וידעו כי אני
יהוה אלהיהם׃
בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר־ א כט
יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם שים פניך על־פרעה מלך 2
מצרים והנבא עליו ועל־מצרים כלה׃ דבר ואמרת 3
כה־אמר ׀ אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך־מצרים
התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי
ואני עשיתני׃ ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת־ 4
יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל־
דגת יאריך בקשקשתיך תדבק׃ ונטשתיך המדברה ה
אותך ואת כל־דגת יאריך על־פני השדה תפול לא
תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך
לאכלה׃ וידעו כל־ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם 6
משענת קנה לבית ישראל׃ בתפשם בך בכפך תרוץ 7 בכף
ובקעת להם כל־כתף ובהשענם עליך תשבר
והעמדת להם כל־מתנים׃ לכן כה 8
אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך
אדם ובהמה׃ והיתה ארץ־מצרים לשממה וחרבה 9
וידעו כי־אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי׃ לכן הנני י
אליך ואל־יאריך ונתתי את־ארץ מצרים לחרבות
חרב שממה ממגדל סונה ועד־גבול כוש׃ לא תעבר־ 11
בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר־בה ולא תשב
ארבעים שנה׃ ונתתי את־ארץ מצרים שממה בתוך 12
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין
שממה ארבעים שנה והפצתי את־מצרים בגוים
וזריתים בארצות׃ כי כה אמר אדני יהוה 13
מקץ ארבעים שנה אקבץ את־מצרים מן־העמים
אשר־נפצו שמה׃ ושבתי את־שבות מצרים והשבתי 14
אתם ארץ פתרוס על־ארץ מכורתם והיו שם ממלכה
שפלה׃ מן־הממלכות תהיה שפלה ולא־תתנשא טו
עוד על־הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים׃ ולא 16
יהיה־עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם
אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה׃ ויהי 17
בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר־
יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם נבוכדראצר מלך־בבל 18
העביד את־חילו עבדה גדלה אל־צר כל־ראש מקרח
וכל־כתף מרוטה ושכר לא־היה לו ולחילו מצר על־
העבדה אשר־עבד עליה׃ לכן כה אמר 19
אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־בבל את־ארץ
מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר
לחילו׃ פעלתו אשר־עבד בה נתתי לו את־ארץ כ
מצרים

tus ſanctuarios: y ſaqué fuego de entre ti, él te que-
mó, y dite por ceniza ſobre la tierra, à ojos de todos
tus veyentes. Todos tus conoſcientes en los pueblos, 19
ſe maravillarán ſobre ti: conturbaciones fuiſte, y no
tu haſta ſiempre. Y fue prophecia de .A. à mi por de- 20
zir. Hijo de hombre pon tus faces à Zidon: y prophe- 21
tiza ſobre ella. Y dirás, aſſi dixo .A. Dios, he yo 22
ſobre ti Zidon, y ſerè honrado entre ti: y ſabrán que
yo .A.; en mi hazer en ella juſticias, y ſanctificarmehe
en ella. Y embiaré en ella mortandad, y ſangre en 23
ſus calles, y caerá matado entre ella; con eſpada
(vendrán) contra ella derredor: y ſabrán que yo .A..
Y no ſerá mas à caſa de Iſraél eſpino punçán, y eſpino 24
dolorián, de todos ſus derredores, los preantes à ellos:
y ſabrán que yo .A. Dios. * Aſſi dixo .A. Dios; en 25 AFT.
mi congregar a caſa de Iſraél, de los pueblos que fueron DE P.14
eſparzidos en ellos, y ſanctificarmehe en ellos, a ojos
de las gentes: y eſtarán ſobre ſu tierra que di à mi
ſiervo, à Iahacob. Y eſtarán ſobre ella à fiuzia, y fra- 26
guarán caſas, y plantarán viñas, y eſtarán à fiuzia: en
mi hazer juizios en todos los preantes à ellos de ſus
derredores; y ſabrán que yo .A. ſu Dios.

CAP. 29.

EN el año el dezeno, en el dezeno (mes), en do- 1 IV
ze al mes: fue prophecia de .A. à mi por dezir.
Hijo de hombre pon tus faces ſobre Parhò Rey de 2
Egypto: y prophetiza ſobre él, y ſobre Egypto todo
él. Habla y dirás, aſſi dixo .A. Dios, he yo ſobre ti 3
Parhò Rey de Egypto, la ballena la grande, la yazièn
entre ſus rios: el qual dixo, à mi mi rio, y yo me lo
hize. Y darè anzuelos en tus quixadas, y harè pegar 4
pece de tus rios en tus eſcamas: y hazertehe ſubir de
entre tus rios, y a todo pece de tus rios, en tus eſcamas
ſe pegará. Y dexartehe en el deſierto à ti y à todo pe- 5
ce de tus rios, ſobre faces del campo caerás, no ſerás
apañado y no ſerás congregado: à animal de la tierra,
y à ave de los cielos te di por comida. Y ſabrán to- 6
dos moradores de Egypto que yo .A.: por ſu ſer aſ-
ſufrencia de caña à caſa de Iſraél. En ſu travar en ti 7
con mano, ſerás quebrantado, y henderás à ellos to-
do hombre: y en ſu ſer aſſufrido ſobre ti, ſerás queb-
rantado, y harás eſtar à ellos todos lomos. Por 8
tanto aſſi dixo .A. Dios, he yo trayèn ſobre ti eſpada:
y tajare de ti hombre y quatropêa. Y ſerá tierra de 9
Egypto por deſſoladura y deſierta, y ſabrán que yo
.A.: por que dixo mi rio à mi, y yo (me) hize. Por 10
tanto he yo à ti y à tus rios: y darè à tierra de E-
gypto por deſiertos de ſecura de deſſolacion, deſde
torre de Sevené y haſta termino de Ethiopia. No 11
paſſará por ella pie de hombre, y pie de quatropêa no
paſſará por ella: y no ſerá poblada quarenta años. Y 12
darè à tierra de Egypto deſſoladura entre tierras deſſo-
ladas, y ſus ciudades, entre ciudades deſiertas ſerán
deſſolacion quarenta años: y eſparzire à Egypto por
las gentes, y aventarloshe por las tierras. Por que 13
aſſi dixo .A. Dios: de fin de quarenta años apañarè
à Egypto de los pueblos que fueron eſparzidos alli.
Y tornaré à captiverio de Egypto y haré tornar à 14
ellos à tierra de Patros, ſobre tierra de ſus moradas:
y ſerán alli reyno baxo. Mas que los reynos ſerá 15
baxo, y no ſerá exalçado mas ſobre las gentes: y ha-
zerloshe diminuir por no podeſtar en las gentes. Y no 16
ſerá mas à caſa de Iſraél por fiuzia ementan delicto,
en ſu catar empues ellos: y ſabrán que yo .A. Dios.
Y fue en veynte y ſiete años, en el primero (mes), en 17
uno al mes: fue prophecia de .A. à mi por dezir.
Hijo de hombre, Nebuchadrezar Rey de Babel hizo 18
ſervir à ſu exercito ſervicio grande contra Zor, toda
cabeça pelada, y todo hombro pelado: y precio no
fue à él y à ſu exercito de Zor, por el ſervicio que
ſirviò contra ella. Por tanto aſſi dixo .A. Dios, he 19
yo dan à Nebuchadrezar Rey de Babel à tierra de
Egypto: y tomará ſu aver y deſpojará ſu deſpojo,
y preará ſu prêa, y ſerá precio à ſu exercito. (por) 20
Su obra que ſirviò contra ella, di à él à tierra de
Egypto

21 Egypto: por lo que hizieron à mi, dicho de .A. Dios. En
el dia el eſſe harè hermolleſcer reyno à caſa de Iſraél; y à ti
HASTA AQUI. darè abertura de boca entre ellos: y ſabrán que yo .A.. *

CAP. 30.

V 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hom-
bre prophetiza y dirás, aſſi dixo .A. Dios: aullad (y
3 dezid) ay por el dia!. Por que cercano (el) dia, y cer-
4 cano dia de .A.: dia de nuve, hora de gentes ſerá. Y
vendrá eſpada en Egypto; y ſerá pavor en Ethiopia, en
caèr matado en Egypto: y tomarán ſu fonſado, y ſerán
5 derrocados ſus cimientos. Ethiopia y Put y Lidia y todo
(el pueblo) mezclado, y Cub; y hijos de tierra del firma-
6 mento: con ellos en la eſpada caerán. Aſſi dixo .A., y
caerán ſuſtentantes Egypto, y deſcenderá altividad de ſu
fortaleza: deſde torre de Sevené, en la eſpada caerán en
7 ella, dicho de .A. Dios. Y ſerán deſſoladas entre tierras
deſſoladas: y ſus ciudades entre ciudades deſiertas ſerán.
8 Y ſabrán que yo .A.: en mi dar fuego en Egypto, y ſe-
9 rán quebrantados todos ſus ayudantes. En el dia el eſſe,
ſaldrán menſageros de delante de mi, en naves; para hazer
eſtremecer à Ethiopia (la morán à) fiuzia: y ſerá pavor
10 en ellos como dia de Egypto que he viniên. Aſſi dixo .A.
Dios: y harè ceſſar à muchedumbre de Egypto; por mano
11 de Nebuchadrezar Rey de Babel. El y ſu pueblo con
él, fuertes de gentes, traidos para dañar la tierra: y des-
envaynarán ſus eſpadas ſobre Egypto, y henchirán a la
12 tierra de matados. Y darè rios ſecura, y entregaré a la tier-
ra en mano de malos: y deſſolaré tierra, y ſu henchimi-
13 ento en mano de eſtraños; yo .A. hablé. Aſſi dixo .A.
Dios; y de perderè ìdolos, y harè ceſſar imagenes de Noph,
y mayoral de tierra de Egypto no ſerá mas: y darè te-
14 mor en tierra de Egypto. Y deſſolarè à Pathros, y darè
15 fuego en Zòan; y harè juizios en Nò. Y derramarè mi
ſaña ſobre Sin, fortaleza de Egypto: y tajarè a fonſado de
16 Nò. Y darè fuego en Egypto, adoloriando ſe adoloriará
Sin, y Nò ſerá para ſer hendida: y (à) Noph (vendrán)
17 anguſtiadores de dia. Mancebos de Aven, y Pibéſet en
18 eſpada caerán: y ellas en el captiverio andarán. Y en Tah-
panhes, vedò el dia (ſu luz), en mi quebrar alli a varas de
Egypto, y ſerá baldada en ella loçania de ſu fortaleza: el-
la nuve la cubrirá, y (los de) ſus aldeas en captiverio an-
19 darán. Y harè juſticias en Egypto; y ſabrán que yo .A..
20 Y fue en onze años, en el primero (mes), en ſiete al mes:
21 fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, à braço
de Parhò Rey de Egypto quebré: y he no fue vendado pa-
ra dar medezinas, para poner ligadura para apretarlo, pa-
22 ra esforçarlo, para travar en eſpada. Por tanto aſſi dixo
.A. Dios; he yo à Parhò Rey de Egypto, y quebrarè à
ſus braços, a el fuerte y a el quebrado: y harè caer a la eſpada
23 de ſu mano. Y eſparziré à Egypto en las gentes: y
24 aventarloshe en las tierras. Y esforçaré à braços de Rey
de Babel, y darè à mi eſpada en ſu mano: y quebraré à
braços de Parhò, y gemirá gemidos de matados delante
25 dél. Y esforçaré à braços de Rey de Babel; y braços de
Parhò caerán: y ſabrán que yo .A., en mi dar mi eſpada
en mano de Rey de Babel, y tenderá à ella ſobre tierra
26 de Egypto. Y eſparzire à Egypto en las gentes, y aven-
taré à ellos por las tierras: y ſabrán que yo .A..

CAP. 31.

VI 1 Y Fue en onze años, en el tercero (mes), en uno al
2 mes; fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de
hombre, dize à Parhò Rey de Egypto y à ſu fonſa-
3 do: à quien te aſemejaſte con tu grandeza?. He Aſſúr
alarze en el Lebanòn hermoſo de rama, y rama hazien
ſombra, y alta de eſtatura: y entre eſpeſſuras fue ſu ci-
4 ma. Aguas lo hizieron creſcer, abiſmo lo enalteciò, a
ſus rios andan derredores de ſu planta, y a ſus aguaduchos
5 embiò, à todos arboles del campo. Por tanto ſe enalte-
ciò ſu altura, mas que todos arboles del campo: y muc-
higuaronſe ſus ramos, y alargaronſe ſus ramas, por
6 aguas muchas en ſu embiar. En ſus ramos añidaron
toda ave de los cielos, y debaxo de ſus ramas parie-
ron, todo animal del campo: y en ſu ſombra eſtuvieron
7 todas gentes muchas. Y afermoſiguòſe en ſu grande-
za, con largura de ſus ramas: por que fue ſu raiz

21 מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון־פה בתוכם
וידעו כי־אני יהוה:
ל א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם הנבא ואמרת כה
3 אמר אדני יהוה הילילו הה ליום: כי־קרוב יום וקרוב
4 יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: ובאה חרב במצרים
והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו
ה המונה ונהרסו יסודתיה: כוש ופוט ולוד וכל־הערב
6 וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל
7 סונה בחרב יפלו־בה נאם אדני יהוה: ונשמו בתוך
ארצות נשמות ועריו בתוך־ערים נחרבות תהיינה:
8 וידעו כי־אני יהוה בתתי־אש במצרים ונשברו כל־
9 עזריה: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד
את־כוש בטח והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי
י הנה באה: כה אמר אדני יהוה והשבתי
11 את־המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך־בבל: הוא
ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו
12 חרבותם על־מצרים ומלאו את־הארץ חלל: ונתתי
יארים חרבה ומכרתי את־הארץ ביד־רעים והשמתי
13 ארץ ומלאה ביד־זרים אני יהוה דברתי: כה
אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים
מנף ונשיא מארץ־מצרים לא יהיה־עוד ונתתי יראה
14 בארץ מצרים: והשמתי את־פתרס ונתתי אש בצען
טו ועשיתי שפטים בנא: ושפכתי חמתי על־סין מעוז
16 מצרים והכרתי את־המון נא: ונתתי אש במצרים חול
17 תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: בחורי און
18 ופי־בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ובתחפנחס
חשך היום בשברי־שם את־מטות מצרים ונשבת־בה
גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה:
19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי־אני יהוה:
כ ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה
21 דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם את־זרוע פרעה מלך־
מצרים שברתי והנה לא־חבשה לתת רפאות לשום
22 חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: לכן
כה־אמר אדני יהוה הנני אל־פרעה מלך־מצרים
ושברתי את־זרעתיו את־החזקה ואת־הנשברת
23 והפלתי את־החרב מידו: והפיצותי את־מצרים בגוים
24 וזריתים בארצות: וחזקתי את־זרעות מלך בבל ונתתי
את־חרבי בידו ושברתי את־זרעות פרעה ונאק נאקות
כה חלל לפניו: והחזקתי את־זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה וידעו כי־אני יהוה בתתי חרבי ביד
26 מלך־בבל ונטה אותה אל־ארץ מצרים: והפיצותי
את־מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי־אני
יהוה:
לא א ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה
2 דבר־יהוה אלי לאמר: בן־אדם אמר אל־פרעה מלך־
3 מצרים ואל־המונו אל־מי דמית בגדלך: הנה אשור
ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין
4 עבתים היתה צמרתו: מים גדלוהו תהום רממתהו
את־נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת־תעלתיה
ה שלחה אל כל־עצי השדה: על־כן גבהא קמתו מכל
עצי השדה ותרבינה סרעפתו ותארכנה פארתיו
6 ממים רבים בשלחו: בסעפתיו קננו כל־עוף השמים
ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל
7 גוים רבים: ויף בגדלו בארך דליותיו כי־היה שרשו

אל-מים רבים: ארזים לא-עממהו בגן-אלהים ברושים 8
לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-היו כפארתיו כל-
עץ בגן-אלהים לא-דמה אליו ביפיו: יפה עשיתיו ברב 9
דליותיו ויקנאהו כל-עצי-עדן אשר בגן האלהים:
לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה
ויתן צמרתו אל-בין עבותים ורם לבבו בגבהו: ואתנהו 11
ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: ויכרתהו 12
זרים עריצי גוים ויטשהו אל-ההרים ובכל-גאיות נפלו
דליותיו ותשברנה פארתיו בכל-אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל-עמי הארץ ויטשהו: על-מפלתו ישכנו כל- 13
עוף השמים ואל-פארתיו היו כל חית השדה: למען 14
אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-
צמרתם אל-בין עבתים ולא-יעמדו אליהם בגבהם כל-
שתי מים כי כלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך
בני אדם אל-יורדי בור: * כה-אמר אדני 15 ליום
יהוה ביום רדתו שאלה האבלתי כסתי עליו את-תהום
ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון
וכל-עצי השדה עליו עלפה: מקול מפלתו הרעשתי 16
גוים בהורדי אתו שאלה את-יורדי בור וינחמו בארץ
תחתית כל-עצי-עדן מבחר וטוב-לבנון כל-שתי מים:
גם-הם אתו ירדו שאלה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו 17
בצלו בתוך גוים: אל-מי דמית ככה בכבוד ובגדל 18
בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתית בתוך
ערלים תשכב את-חללי-חרב הוא פרעה וכל-המונה
נאם אדני יהוה: ויהי בשתי עשרה שנה 1 לב
בשני-עשר חדש באחד לחדש היה דבר-יהוה אלי
לאמר: בן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים 2
ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים
ותגח בנהרותיך ותדלח-מים ברגליך ותרפש נהרותם:
כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי 3
בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: ונטשתיך בארץ 4
על-פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל-עוף השמים
והשבעתי ממך חית כל-הארץ: ונתתי את-בשרך על-ה 5
ההרים ומלאתי הגאיות רמותך: והשקיתי ארץ צפתך 6
מדמך אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך: וכסיתי 7
בכבותך שמים והקדרתי את-כבביהם שמש בענן
אכסנו וירח לא-יאיר אורו: כל-מאורי אור בשמים 8
אקדירם עליך ונתתי חשך על-ארצך נאם אדני יהוה:
והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על- 9
ארצות אשר לא-ידעתם: והשמותי עליך עמים רבים 10
ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם
וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך:
כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך-בבל תבואך: 11
בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו 12
את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה: והאבדתי את- 13
כל-בהמתה מעל מים רבים ולא-תדלחם רגל-אדם
עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: אז אשקיע מימיהם 14
ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: בתתי את- 15
ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי
את-כל-יושבי בה וידעו כי-אני יהוה: קינה היא 16
וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על-מצרים
ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני
יהוה:
ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר- 17
יהוה אלי לאמר: בן-אדם נהה על-המון מצרים 18
והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ תחתיות
את

cerca aguas muchas. Alarzes no lo cubrieron en huerto de 8
Dios, abetos no ſe aſemejaron à ſus ramas, y caſtaños no
fueron como ſus ramos: todo arbol en huerto de Dios no
ſe aſemejó à él en ſu hermoſura. Hermoſo lo hize con mu- 9
chedumbre de ſus ramas: y zelaronlo todos arboles de Eden,
que en huerto del Dios. Por tanto aſsi dixo .A. Dios, pues que 10
te enalteciſte en altura: y diò ſu cima entre eſpeſſuras, y en-
alteciofe ſu coraçon con ſu altura. Y dilo en poder de fuerte 11
de gentes: haziendo harà à él, por ſu malicia lo deſterré. Y 12
tajaronlo eſtraños fuertes de gentes y dexaronlo: ſobre los
montes y en todos valles cayeron ſus ramos, y fueron
quebradas ſus ramas en todos rios de la tierra; y deſcendie-
ron de ſu ſombra todos pueblos de la tierra y dexaronlo.
Sobre ſu caída morarán toda ave de los cielos: y ſobre ſus 13
ramas ſerán todo animal del campo. Por que no ſe enaltez- 14
can en ſu eſtatura todos arboles de aguas, y no den a ſu cima
entre eſpeſſuras, y no eſtén ſus olmos en ſu altura, todos
bevientes aguas: por que todos ellos fueron dados à la mu-
erte, à tierra baxa entre hijos de hombre, con deſcendien-
tes (à) ſepultura. * Aſsi dixo .A. Dios, en dia de ſu deſcender 15 VII
al infierno, hize alutar, hize cubrir por él al abiſmo, y vedé
ſus rios y vedaronſe aguas muchas: y enegreci ſobre él, Le-
banon, y todos arboles del campo por él fue enflaquecido.
De voz de ſu caída hize temblar gentes, en mi hazer deſ- 16
cender à él al infierno con deſcendientes (à) ſepultura: y con-
hortaronſe en tierra baxa todos arboles de Eden, eſcogedu-
ra y mejoría del Lebanòn, todos bevientes aguas. Tambien 17
ellos con el deſcendieron ál infierno, con matados de eſpa-
da; y (los que eran) ſu braço eſtuvieron en ſu ſombra entre
gentes. A quien te aſemajaſte aſsi en honra, y en grandeza, 18
en arboles de Eden? : y fuiſte hecho deſcender con arboles
de Eden à tierra baxa, entre incircunciſos yazerás, con
matados de eſpada, él Parhò y todo ſu fonſado, dicho de
.A. Dios.

CAP. 32.

Y Fue en doze años, en dozeno mes, en uno al mes: fue 1 P.49.
prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, alça 2
oìna ſobre Parhò Rey de Egypto y dirás à él, (à) le-
oncillo de gentes fuiſte aſemejado: y tu como ballena en los
mares, y ſalias con tus rios, y rehollavas aguas con tus pies,
y turbavas ſus rios. Aſsi dixo .A. Dios; y eſtenderé ſobre ti à 3
mi red, en compaña de pueblos muchos: y hazerteán ſubir
en mi red. Y dexartehe en la tierra, ſobre faces del campo 4
te harè echar: y harè morar ſobre ti toda ave de los cielos, y
harè hartar de ti animal de toda la tierra. Y darè à tu carne 5
ſobre los montes: y henchiré los valles de tu altura. Y harè 6
regar la tierra (en que) tu nadas de tu ſangre, ſobre los
montes: y arroyos ſe henchirán de ti. Y cubriré en apagar- 7
te cielos, y harè enegrecer ſus eſtrellas: Sol con nuve lo
cubriré, y Luna no hará reſplandecer ſu luz. Todas lumi- 8
narias de luz en los cielos, las harè enegrecer ſobre ti: y darè
eſcuridad ſobre tu tierra, dicho de .A. Dios. Y harè enſa- 9
ñar coraçon de pueblos muchos: en mi traer tu quebranto
en las gentes, ſobre tierras que no las conoſciſte. Y harè 10
maravillar ſobre ti pueblos muchos, y ſus Reyes eſpanta-
rán ſobre ti eſpanto, en mi hazer reſplandeſcer mi eſpada
ſobre ſus faces: y eſtremecerſeán à puntos cada uno
por ſu alma, en dia de tu caída. Por que aſsi dixo .A. 11
Dios: eſpada de Rey de Babel te vendrá. Con eſpadas 12
de valientes harè caer tu muchedumbre, fuertes de gentes
todos ellos: y prearán à ſobervia de Egypto, y ſerá deſ-
truido todo ſu fonſado. Y de perderè à toda ſu quatropêa 13
carroça de ſobre aguas muchas, y no los rehollará pie
de hombre mas, y uñas de quatropêa no los rehollará.
Entonces harè hundir ſus aguas, y ſus rios como azey- 14
te llevaré: dicho de .A. Dios. En mi dar à tierra de 15
Egypto deſſolacion, y ſerá deſſolada tierra de ſu hinchi-
miento, en mi hazer herir todos morantes en ella: y
ſabrán que yo .A.. Lamentacion ella, y lamentadla, al- 16
deas de las gentes lamentarán à ella: ſobre Egypto y
ſobre todo ſu fonſado lamentarán à ella, dicho de .A.
Dios. Y fue en doze años, en quinze al mes: fue 17
prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, la- 18
menta ſobre fonſado de Egypto, y házlo deſcender à
ella; y aldeas de gentes fuertes à tierra de profundinas
con

19 con deſcendientes (à) ſepultura. Mas que quien fuiſte afer-
20 moſiguada?: deſciende y yaze con incircunciſos. Entre ma-
tados de eſpada caerán: eſpada fue dada, ſontraed à ella, y
21 todos ſus fonſados. Hablarán à él fuertes de valientes de
entre infierno con ſus ayudantes: deſcendieron, yazieron
22 los incircunciſos(con)matados de eſpada. Alli Aſſúr, y toda
ſu compaña, ſus derredores ſus ſepulturas: todos ellos ma-
23 tados, los cayentes en eſpada. Que fueron dados ſus enter-
ramientos en rincones de ſepultura, y fue ſu compaña der-
redores de ſu enterramiento: todos ellos matados cayentes
en la eſpada, que dieron quebrantamiento en tierra de vi-
24 das. Alli Elám y todo ſu exercito, derredores de ſu ſepultu-
ra: todos ellos matados los cayentes en eſpada, que deſcen-
dieron incircunciſos à tierra de baxuras, que dieron ſu
quebrantamiento en tierra de vidas, y llevaron ſu verguen-
25 ça con deſcendientes al infierno. Entre matados dieron ya-
zida à ella, en todo ſu fonſado, ſus derredores ſus ſepultu-
ras: todos ellos incircunciſos matados de eſpada, que fue
dado ſu quebrantamiento en tierra de vidas, y llevaron ſu
verguença con deſcendientes al infierno, entre matados fue
26 dado. Alli Méſech Tubal y todo ſu fonſado, ſus derredores
27 ſus ſepulturas: todos ellos incircunciſos matados de eſpa-
da, que dieron ſu quebrantamiento en tierra de vidas. Y no
yazeran con valientes, caidos de incircunciſos: los quales
deſcendieron à fueſſa con armas de ſu peléa, y puſieron a ſus
eſpadas debaxo de ſus cabeças, y fue ſu delicto ſobre ſus
hueſſos, por que quebranto de valientes en tierra de vidas.
28 Y tu entre incircunciſos ſerás quebrantado, y yazerás con
29 matados de eſpada. Alli Edom ſus Reyes y todos ſus ma-
yorales, que fueron dados con ſu valentia con matados de
eſpada: ellos con incircunciſos yazerán, y con deſcendien-
30 tes al infierno. Alli Principes de Septentrion todos ellos y
todo Zidonita: que deſcendieron con matados, con ſu que-
branto de ſu valentia regiſtados, y yazieron incircunciſos
con matados de eſpada, y llevaron ſu verguença con deſcen-
31 dientes al infierno. A ellos verá Parhò y conhortarſeá por
todo ſu fonſado: matados de eſpada, Parhò y todo ſu fonſa-
32 do, dicho de .A. Dios. Que di à mi quebranto en tierra de
vidas: y fue hecho yazer entre incircunciſos con matados
de eſpada, Parhò, y todo ſu fonſado, dicho de .A. Dios.

CAP. 33.

II 1 2 Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre
habla à hijos de tu pueblo y dirás à ellos; tierra quan-
do truxère ſobre ella eſpada: y tomáren pueblo de la
tierra varon uno de ſus eſtremos, y dieren à él à ellos por
3 atalayador. Y viere a la eſpada viniên ſobre la tierra: y tañere
4 con corneta y apercebière al pueblo. Y oyère el oyên à voz
de la corneta y no ſe apercibière, y viniere eſpada y lo tomá-
5 re: ſu ſangre en ſu cabeça ſerá. A voz de la corneta oyò, y
no ſe apercibiò, ſu ſangre en el ſerá: y el que ſe apercibière
6 ſu alma eſcapò. Y el atalayador quando viere a la eſpada vini-
èn, y no tañère con corneta, y el pueblo no ſe apercibiere,
y viniere eſpada y tomáre dellos alma: él por ſu delicto fue
7 tomado, y ſu ſangre de mano del atalayador requeriré. Y tu
hijo de hombre, atalayador te di à caſa de Iſraél: y oirás de
8 mi boca palabra y apercebirás à ellos de mi. En mi dezir al
malo, malo muriendo morirás, y no habláres para apercibir
al malo de ſu carrera: él malo por ſu delicto morirá; y ſu ſan-
9 gre de tu mano buſcaré. Y tu quando apercibieres malo de
ſu carrera para tornarſe della, y no ſe tornáre de ſu carrera:
10 él por ſu delicto morirá, y tu tu alma eſcapaſte. Y tu hijo de
hombre, dize à caſa de Iſraél verdad dixiſtes por dezir, que
nueſtras rebelliones y nueſtros pecados ſobre nós?: y por el-
11 los nos deſſeidos, y como viviremos?. Dize à ellos vivo yo,
dicho de .A. Dios, ſi envolúnto en morir el malo que ſalvo
en tornarſe malo de ſu carrera y que viva: tornad tornad de
vueſtras carreras las malas, y por que morireys caſa de Iſ-
12 raél?. Y tu hijo de hombre, dize à hijos de tu pueblo, juſte-
dad del juſto, no lo eſcapará en dia de ſu rebellar; y malicia
del malo no ſerá tropeçado en ella, en dia de ſu tornar de
ſu maldad: y juſto no podrá por vivir con ella en dia
13 de ſu pecar. En mi dezir al juſto viviendo vivirá, y
él ſe enfuzáre ſobre ſu juſtedad y hiziere tortu-
ra: todas ſus jnſtedades no ſerán ementadas, y por
14 ſu atorcimiento que hizo, por él morira. Y en
mi dezir al malo muriendo morirás: y ſe tornáre

19 את־יורדי בור׃ ממי נעמת רדה והשכבה את־ערלים׃
כ בתוך חללי־חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל־
21 המוניה׃ ידברו־לו אלי גבורים מתוך שאול את־עזריו
22 ירדו שכבו הערלים חללי־חרב׃ שם אשור וכל־קהלה
23 סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב׃ אשר
נתנו קברתיה בירכתי־בור ויהי קהלה סביבות קברתה
כלם חללים נפלים בחרב אשר־נתנו חתית בארץ
24 חיים׃ שם עילם וכל־המונה סביבות קברתה כלם
חללים הנפלים בחרב אשר־ירדו ערלים ׀ אל־ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם
כה את־יורדי בור׃ בתוך חללים נתנו משכב לה בכל־
המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי־חרב
כי־נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את־
26 יורדי בור בתוך חללים נתן׃ שם משך תבל וכל־המונה
סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי־נתנו
27 חתיתם בארץ חיים׃ ולא ישכבו את־גבורים נפלים
מערלים אשר ירדו־שאול בכלי־מלחמתם ויתנו את־
חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונותם על־עצמותם כי־
28 חתית גבורים בארץ חיים׃ ואתה בתוך ערלים תשבר
29 ותשכב את־חללי־חרב׃ שמה אדום מלכיה וכל־
נשיאיה אשר־נתנו בגבורתם את־חללי־חרב המה
ל את־ערלים ישכבו ואת־ירדי בור׃ שמה נסיכי צפון
כלם וכל־צדני אשר־ירדו את־חללים בחתיתם
מגבורתם בושים וישכבו ערלים את־חללי־חרב וישאו
31 כלמתם את־יורדי בור׃ אותם יראה פרעה ונחם על־
המונו קרי כל־המונה חללי־חרב פרעה וכל־חילו נאם אדני
32 חתיתי קרי יהוה׃ כי־נתתי את־חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך
המונו קרי ערלים את־חללי־חרב פרעה וכל־המונה נאם
אדני יהוה׃

לג א ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם דבר אל־בני־עמך
ואמרת אליהם ארץ כי־אביא עליה חרב ולקחו עם־
הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה׃
3 וראה את־החרב באה על־הארץ ותקע בשופר והזהיר
4 את־העם׃ ושמע השמע את־קול השופר ולא נזהר
ה ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה׃ את קול
השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו
6 מלט׃ והצפה כי־יראה את־החרב באה ולא־תקע
בשופר והעם לא־נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש
הוא בעונו נלקח ודמו מיד־הצפה אדרש׃
7 ואתה בן־אדם צפה נתתיך לבית ישראל
8 ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני׃ באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא
9 רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש׃ ואתה כי־הזהרת
רשע מדרכו לשוב ממנה ולא־שב מדרכו הוא בעונו
י ימות ואתה נפשך הצלת׃ ואתה בן־אדם
אמר אל־בית ישראל כן אמרתם לאמר כי־פשעינו
11 וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה׃ אמר
אליהם חי־אני ׀ נאם ׀ אדני יהוה אם־אחפץ במות
הרשע כי אם־בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו
מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל׃
12 ואתה בן־אדם אמר אל־בני־עמך צדקת
הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא־
יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה
13 ביום חטאתו׃ באמרי לצדיק חיה יחיה והוא־בטח
על־צדקתו ועשה עול כל־צדקתו לא תזכרן ובעולו
14 אשר־עשה בו ימות׃ ובאמרי לרשע מות תמות ושב

מחטאתו ועשה משפט וצדקה׃ חבל ישיב רשע גזלה טו
ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
לא ימות׃ כל־חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו 16
משפט וצדקה עשה חיו יחיה׃ ואמרו בני עמך לא יתכן 17 חטאתיו ק׳
דרך אדני והמה דרכם לא־יתכן׃ בשוב־צדיק מצדקתו 18
ועשה עול ומת בהם׃ ובשוב רשע מרשעתו ועשה 19
משפט וצדקה עליהם הוא יחיה׃ ואמרתם לא יתכן כ
דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
ישראל׃
ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש 21
לגלותנו בא־אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה
העיר׃ ויד־יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט 22
ויפתח את־פי עד־בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא
נאלמתי עוד׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ 23
בן־אדם ישבי החרבות האלה על־אדמת ישראל 24
אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את־הארץ
ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה׃ לכן כה
אמר אליהם כה־אמר ׀ אדני יהוה על־הדם תאכלו
ועינכם תשאו אל־גלוליכם ודם תשפכו והארץ
תירשו׃ עמדתם על־חרבכם עשיתן תועבה ואיש את־ 26
אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו׃ כה־תאמר אלהם 27
כה־אמר אדני יהוה חי־אני אם־לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על־פני השדה לחיה נתתיו לאכלו
ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו׃ ונתתי את־ 28
הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי
ישראל מאין עובר׃ וידעו כי־אני יהוה בתתי את הארץ 29
שממה ומשמה על כל־תועבתם אשר עשו׃
ואתה בן־אדם בני עמך הנדברים בך ל
אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר־חד את־אחד איש
את־אחיו לאמר באו־נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת
יהוה׃ ויבואו אליך כמבוא־עם וישבו לפניך עמי 31
ושמעו את־דבריך ואותם לא יעשו כי־עגבים בפיהם
המה עשים אחרי בצעם לבם הלך׃ והנך להם כשיר 32
עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את־דבריך ועשים
אינם אותם׃ ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה 33
בתוכם׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ א לד
בן־אדם הנבא על־רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם 2
לרעים כה־אמר ׀ אדני יהוה הוי רעי־ישראל אשר היו
רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים׃ את־החלב 3
תאכלו ואת־הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא
תרעו׃ את־הנחלות לא חזקתם ואת־החולה לא־ 4
רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת־הנדחת לא
השבתם ואת־האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם
אתם ובפרך׃ ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה ה
לכל־חית השדה ותפוצינה׃ ישגו צאני בכל־ההרים 6
ועל כל־גבעה רמה ועל כל־פני הארץ
נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש׃ לכן רעים שמעו 7
את־דבר יהוה׃ חי־אני נאם ׀ אדני יהוה אם־לא יען 8
היות־צאני ׀ לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל־חית
השדה מאין רעה ולא־דרשו רעי את־צאני וירעו
הרעים אותם ואת־צאני לא רעו׃ לכן הרעים שמעו 9
דבר־יהוה׃ כה־אמר אדני יהוה הנני אל־הרעים י
ודרשתי את־צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא־
ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא־תהיין
להם לאכלה׃ כי כה אמר אדני יהוה הנני־ 11
אני ודרשתי את־צאני ובקרתים׃ כבקרת רעה עדרו 12
ביום

de ſu pecado, y hiziere juizio y juſticia. (ſi) Prenda
tornáre (el) malo, robo pagáre, en fueros de vidas an- 15
duviere, por no hazer tortura: viviendo vivirá, no
morirá. Todos ſus pecados que pecò, no ſerán emen-
tados à él: juizio y juſticia hizo, viviendo vivirá. Y 16
ſi dixeren hijos de tu pueblo, no (es) derecha carrera de 17
.A.?: y ellos ſu carrera no es derecha. En tornarſe
juſto de ſu juſtedad y hiziere tortura: y morirá por el- 18
los. Y en tornarſe malo de ſu malicia, y hiziere jui-
zio y juſtedad: por ellos él vivirá. Y (ſi) dixerdes, no 19
(es) derecha carrera de .A.?: cada uno como ſus carre- 20
ras juzgaré à vós caſa de Iſraél. Y fue en doze años,
en el dezeno (mes), en cinco al mes de nueſtro capti- 21
verio: vino à mi el eſcapadizo de Jeruſaláim por dezir,
fue herida la ciudad. Y prophecia de .A. fue à mi en
la tarde, antes de venir el eſcapadizo; y abrió à mi bo- 22
ca, haſta venir à mi por la mañana: y fue abierta mi
boca, y no fuy emudecido mas. Y fue prophecia de
.A. à mi por dezir. Hijo de hombre, morantes las de- 23
ſiertas las eſtas, ſobre tierra de Iſraél dizientes por de- 24
zir; uno fue Abraham y heredò à la tierra: y nós
muchos, à nós fue dada la tierra por heredad. Por tan-
to dize à ellos; aſſi dixo .A. Dios, ſobre la ſangre co- 25
meis, y vueſtros ojos alçais à vueſtros ìdolos, y ſangre
derramáis: y la tierra heredareis?. Eſtuviſtes ſobre
vueſtra eſpada (para matar), hiziſtes abominacion, y 26
cada uno à muger de ſu compañero imundaſtes: y la
tierra heredareis?. Aſſi dirás à ellos, aſſi dixo .A.
Dios, vivo yo; ſi no los que en las deſiertas en eſpada 27
caerán, y el que ſobre faces del campo al animal lo di
para comerlo: y el que en las encaſtilladuras, y en las
cuevas, en mortandad morirán. Y darè à la tierra deſ-
ſolacion y deſſoladura, y ſerá baldada ſobervia de ſu 28
fortaleza: y deſſolarſeán montes de Iſraél de no paſſán.
Y ſabrán que yo .A.: en mi dar a la tierra deſſolacion y
deſſoladura, por todas ſus abominaciones que hizieron. 29
Y tu hijo de hombre, hijos de tu pueblo los hablantes
en ti cerca las paredes, y en entradas de las cazas: y 30
hablará uno con uno, cada uno con ſu hermano por
dezir, venid ahora y oìd, que la palabra la ſalièn de
con .A.?. Y vendrán à ti como venida de pueblo, y aſ-
ſentarſeán delante ti mi pueblo, y oirán a tus palabras, 31
y à ellas no harán: por que (como) enamoramien-
to con ſus bocas ellos hazientes, atras de ſu codicia ſu
coraçon andán. Y he tu à ellos como cantico de enamo-
rados, hermoſo devoz, y beneficián tañer: y oirán à 32
tus palabras, y hazientes no ellos à ellas. Y en ſu
venir: he vinièn, y ſabrán que Propheta fue entre ellos. 33

CAP. 34.

Y Fue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hombre, 1 2 III
Prophetiza ſobre paſtores de Iſraél: prophetiza y diras
à ellos, à los paſtores, aſſi dixo .A. Dios, Ay paſ-
tores de Iſraél, que eran apaſcentantes à ellos! decierto
las ovejas, apaſcentan los paſtores. A la leche comeis, y a la 3
lana veſtis, la grueſſa degollais: las ovejas no apaſcen-
tais. A las dolorioſas no esforçais: y a la doliente no cu-
rais, y a la quebrada no ſoldais, y a la apartada no tor- 4
nais, y a la perdida no buſcais: y con fortaleza podeſ-
tavais à ellas, y con dureza. Y fueron eſparzidas ſin paſ-
tor: y fueron para comer, à todo animal del campo, y fu- 5
eron eſparzidas. Erraron mis ovejas en todos los mon-
tes, y ſobre todo collado alto: y ſobre todas faces de la 6
tierra: fueron eſparzidas mis ovejas; y no requirièn y no
buſcán. Por tanto paſtores, oìd a palabra de .A.. Vivo yo,
dicho de .A. Dios, ſi no por ſer mis ovejas por prêa, y fue- 7 8
ron mis ovejas para comer à todo animal del campo ſin paſ-
tor, y no requirieron mis paſtores à mis ovejas: y apaſ-
centaron los paſtores à ſi miſmos, y à mis ovejas no apaſ-
centaron. Por tanto los paſtores, oìd palabra de .A.. Aſſi
dixo .A. Dios; he yo à los paſtores, y requerirè à mis ove- 9 10
jas de ſu mano, y hazerloshe ceſſar de apaſcentar ovejas;
y no apaſcentarán mas los paſtores à ſi miſmos: y eſcaparé
mis ovejas de ſu boca, y no ſerán à ellos para comer.
Por que aſſi dixo .A. Dios; heme yo, y requeriré à mis 11
ovejas, y viſitarlashe. Como viſitar paſtor ſu rebaño 12
en

en dia de ſu ſer entre ſus ovejas eſparzidas, aſſi viſitaré
à mis ovejas: y eſcaparé à ellas de todos los lugares que
13 fueron eſparzidas allí; en dia de tiniebla y eſpeſſura. Y
ſacarlashe de los pueblos, y apañarlashe de las tierras, y
traerlashe à ſu tierra: y apaſcentarlashe ſobre montes de
14 Iſraél, en pielagos y en todas moradas de la tierra. En
paſto bueno apaſcentaré à ellas, y en montes de altura
de Iſraél ſerá ſu morada: alli yazerán en morada bue-
15 na, y paſto grueſſo paſcerán ſobre montes de Iſraél. Yo
apaſcentaré mis ovejas, y yo las harè yazer; dicho de .A.
16 Dios. A la perdida buſcaré, y à la errada tornaré, y à la
quebrada ſoldarè, y à la enferma esforçarè: y à la grueſ-
17 ſa y à la fuerte deſtruirè, apaſcentarlahe con juizio. Y
vós mis ovejas aſſi dixo .A. Dios: he yo juzgan entre
18 carnero à carnero, à barvezes y à moruécos. Si poco à
vós? el paſto bueno apaſcentais, y reſto de vueſtros paſ-
tos rehollais con vueſtros pies: y afondeamiento de aguas
beveis, y à las remaneſcientes con vueſtros pies rehollais.
19 Y mis ovejas: rehollladura de vueſtros pies paſcen, y re-
20 holladura de vueſtros pies beven. Por tanto aſſi dixo .A.
Dios à ellos: heme yo, y juzgarè entre carnero grueſſo,
21 y entre carnero magro. Por que con lado y con hombro
empuxais, y con vueſtros cuernos acorneais todas las
22 enfermas: haſta que eſparziſtes à ellas à fuera. Y ſalva-
rè à mis ovejas y no ſerán mas por prêa: y juzgarè en-
23 tre carnero à carnero. Y levantarè ſobre ellas paſtor uno,
y apaſcentará à ellas, à mi ſiervo David: él apaſcentará
24 à ellas, y él ſerá à ellas por paſtor. Y yo .A. ſerè à ellos
por Dios, y mi ſiervo David mayoral entre ellos: yo .A.
25 hablè. Y tajarè à ellos firmamento de paz, y harè ceſſar
animalla mala de la tierra: y eſtarán en el deſierto à fiuzia,
26 y dormirán en los boſques. Y darè à ellas, y derredores
de mi collado, bendicion: y harè deſcender la lluvia en
27 ſu hora, lluvias de bendicion ſerán. Y dará arbol del
campo a ſu fruto, y la tierra dará ſu hermollo, y ſerán
ſobre ſu tierra à fiuzia: y ſabrán que yo .A., en mi queb-
rar à varas de ſu yugo, y eſcaparloshe de mano de los
28 ſirvientes con ellos. Y no ſerán mas prêa à las gentes,
y animalla de la tierra no los comerá: y eſtarán à fiuzia y
29 no eſtremeciên. Y levantarè à ellos planta para fama: y
no ſerán mas conſumidos de hambre en la tierra, y no
recibirán mas verguença de las gentes. Y ſabrán que yo
30 .A. ſu Dios con ellos: y ellos mi pueblo caſa de Iſraél,
dicho de .A. Dios. Y vós mis ovejas, ovejas de mi paſ-
31 to, hombre vós: yo vueſtro Dios, dicho de .A. Dios.

CAP. 35.

1 2 YFue Prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de
hombre, pon tus faces ſobre monte de Seír: y proph-
3 etiza ſobre él. Y dirás à él, aſſi dixo .A. Dios;
he yo à ti monte de Seír: y eſtenderè mi mano ſobre ti, y
4 dartehe deſſolacion y deſſoladura. Tus ciudades deſtrui-
cion pondrè, y tu, deſſolacion ſerás: y ſabrás que yo
5 .A.. Por ſer à ti enemiſtad perpetua, y hiziſte correr
(ſangre) de hijos de Iſraél, porvia de eſpada: en ho-
6 ra de ſu quebranto, en hora de delicto de fin. Por
tanto vivo yo dicho de .A. Dios, que para ſangre te
ordenaré y ſangre te perſeguirá: ſi no ſangre aborreciſ-
7 te? y ſangre te perſeguirá. Y darè à monte de Seír
por deſſolacion y deſſoladura: y tajarè dél, paſſán y tor-
8 nán. Y henchiré à ſus montes (de) ſus matados: tus
collados y tus valles, y todos tus pielagos; matados de
9 eſpada caerán en ellos. Deſſolaciones de ſiempre te
darè, y tus ciudades no ſerán pobladas: y ſabreis que
10 yo .A.. Por tu dezir a dos las gentes y à dos las tierras,
11 à mi ſerán, y heredarlaèmos: y .A. alli era. Por tan-
to vivo yo dicho de .A. Dios, y harè como tu furor
y como tu zelo, que hiziſte por tus odios en ellos: y
12 ſerè conoſcido en ellos quando te juzgáre. Y ſabrás
que yo .A., oì à todos tus enſañamientos que dixiſ-
te ſobre montes de Iſraél por dezir, fueron deſſola-
13 dos: à nós fueron dados para comer. Y engrande-
ciſteſvos ſobre mi con vueſtra boca; y muchiguaſtes
14 ſobre mi vueſtras palabras: yo oì. Aſſi dixo .A. Dios:
como ſe alegra toda la tierra, deſſolacion harè à ti.
15 Como tu alegrarte por heredad de caſa de Iſraél

ביום היותו בתוך־צאנו נפרשות כן אבקר את־צאני
והצלתי אתהם מכל־המקומת אשר נפצו שם ביום
13 ענן וערפל: והוצאתים מן־העמים וקבצתים מן־
הארצות והביאותים אל־אדמתם ורעיתים אל־הרי
14 ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: במרעה־טוב
ארעה אתם ובהרי מרום־ישראל יהיה נוהם שם
תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל־הרי
טו ישראל: אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה:
16 את־האבדת אבקש ואת־הנדחת אשיב ולנשברת
אחבש ואת־החולה אחזק ואת־השמנה ואת־
17 החזקה אשמיד ארענה במשפט: ואתנה צאני כה אמר
אדני יהוה הנני שפט בין־שה לשה לאילים ולעתודים:
18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו
ברגליכם ומשקע־מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם
19 תרפשון: וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם
כ תשתינה: לכן כה אמר אדני יהוה אליהם
21 הנני־אני ושפטתי בין־שה בריה ובין שה רזה: יען בצד
ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל־הנחלות עד
22 אשר הפיצותם אותנה אל־החוצה: והושעתי לצאני
ולא־תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה:
23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את
עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה:
24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
כה בתוכם אני יהוה דברתי: וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה־רעה מן־הארץ וישבו במדבר לבטח
26 וישנו ביעורים: ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה (ביערים ק')
והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ונתן עץ
השדה את־פריו והארץ תתן יבולה והיו על־אדמתם
לבטח וידעו כי־אני יהוה בשברי את־מטות עלם
28 והצלתים מיד העבדים בהם: ולא־יהיו עוד בז לגוים
וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד:
29 והקמתי להם מטע לשם ולא־יהיו עוד אספי רעב
ל בארץ ולא־ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי־אני
יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני
31 יהוה: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם
לה א נאם אדני יהוה: ויהי דבר־יהוה אלי
2 לאמר: בן־אדם שים פניך על־הר שעיר והנבא עליו:
3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר־שעיר
4 ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: עריך חרבה
אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי־אני יהוה:
ה יען היות לך איבת עולם ותגר את־בני־ישראל על־ידי
6 חרב בעת אידם בעת עון קץ: לכן חי־אני נאם אדני
יהוה כי־לדם אעשך ודם ירדפך אם־לא דם שנאת
7 ודם ירדפך: ונתתי את־הר שעיר לשממה ושממה
8 והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את־הריו חלליו
גבעותיך וגיאותיך וכל־אפיקיך חללי־חרב יפלו בהם:
9 שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי־ (תשבנה ק')
אני יהוה: יען אמרך את־שני הגוים ואת־שתי
11 הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה: לכן חי־אני
נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה
12 משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: וידעת כי־
אני יהוה שמעתי את־כל־נאצותיך אשר אמרת על־ (שממו קרי)
הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: ותגדילו
עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי:
14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל־הארץ
טו שממה אעשה־לך: כשמחתך לנחלת בית־ישראל

על אשר־שממה כן אעשה־לך שממה תהיה הר־
שעיר וכל־אדום כלה וידעו כי־אני יהוה:
א ואתה בן־אדם הנבא אל־הרי ישראל
2 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר־יהוה: כה אמר אדני
יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם
3 למורשה היתה לנו: לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים ותעלו על־שפת לשון ודבת־
4 עם: לכן הרי ישראל שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר
אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות
השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג
ה לשארית הגוים אשר מסביב: לכן כה־אמר אדני
יהוה אם־לא באש קנאתי דברתי על־שארית הגוים
ועל־אדום כלא אשר נתנו־את־ארצי להם למורשה
בשמחת כל־לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז:
6 לכן הנבא על־אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות כה־אמר אדני יהוה הנני בקנאתי
7 ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: לכן
כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את־ידי אם־לא הגוים
8 אשר־לכם מסביב המה כלמתם ישאו: ואתם הרי
ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי
9 קרבו לבוא: כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם
י ונזרעתם: והרביתי עליכם אדם כל־בית ישראל
11 כלה ונושבו הערים והחרבות תבנינה: והרביתי
עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם
כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי־אני
12 יהוה: והולכתי עליכם אדם את־עמי ישראל וירשוך
והיית להם לנחלה ולא־תוסף עוד לשכלם:
13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת
את קרי 14 אדם אתי ומשכלת גויך היית: לכן אדם לא־תאכלי
גוייך קרי טו עוד וגויך לא תכשלי־עוד נאם אדני יהוה: ולא־
וגוייך קרי תשכלי ק׳ אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא
וגוייך קרי תשאי־עוד וגויך לא־תכשלי עוד נאם אדני יהוה:
הפטרת פרש פרה 16 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:
17 בן־אדם בית ישראל ישבים על־אדמתם ויטמאו אותה
בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם
18 לפני: ואשפך חמתי עליהם על־הדם אשר־שפכו
19 על־הארץ ובגלוליהם טמאוה: ואפיץ אתם בגוים
כ ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים: ויבוא
אל־הגוים אשר־באו שם ויחללו את־שם קדשי באמר
21 להם עם־יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על־שם
קדשי אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר־באו שמה:
22 לכן אמר לבית־ישראל כה אמר אדני
יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם־
לשם־־קדשי אשר חללתם בגוים אשר־באתם שם:
23 וקדשתי את־שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם
בתוכם וידעו הגוים כי־אני יהוה נאם אדני יהוה
24 בהקדשי בכם לעיניכם: ולקחתי אתכם מן־הגוים
וקבצתי אתכם מכל־הארצות והבאתי אתכם אל־
כה אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
26 טמאותיכם ומכל־גלוליכם אטהר אתכם: ונתתי לכם
לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את־לב
27 האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת־רוחי אתן
בקרבכם ועשיתי את אשר־בחקי תלכו ומשפטי
28 תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי
לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
והושעתי

por que ſe deſſolò, aſſi harè à ti: deſſolacion ſerá monte
de Seìr, y toda Edom toda ella, y ſabrán que yo .A..

CAP. 36.

Y Tu hijo de hombre, prophetiza ſobre montes de 1 IV
Iſraél: y dirás, montes de Iſraél oìd palabra de
.A.. Aſſi dixo .A. Dios; por que dixo el enemi- 2
go ſobre vós Eáh: y alturas de ſiempre por heredad fue
à nós. Por tanto prophetiza y dirás, aſſi dixo .A. 3
Dios: por quanto por que deſſolando y englutiendo à
vós derredor, por vueſtro ſer heredad à reſto de las
gentes, y ſubiſtes ſobre habla de lengua, y infamia de
pueblo. Por tanto montes de Iſraél, oìd palabra de 4
.A. Dios: aſſi dixo .A. Dios à los montes, y à los col-
lados, à los arroyos y à los valles, y à las deſiertas las
deſſoladas, y à las ciudades las dexadas, que fueron
por prêa y por eſcarnio à reſto de las gentes que derre-
dor. Por tanto aſſi dixo .A. Dios; ſi no en fuego de 5
mi zelo hablè ſobre reſto de las gentes, y ſobre Edom
toda ella: que dieron à mi tierra à ellos por heredad,
con alegria de todo coraçon, con menoſprecio de alma
por deſterarla para prêa. Por tanto prophetiza ſobre 6
tierra de Iſraél: y dirás à los montes, y à los collados,
à los arroyos, y à los valles, aſſi dixo .A. Dios; heme
con mi zelo, y con mi ſaña hablè, por que ignominia
de las gentes recibiſtes. Por tanto aſſi dixo .A. Dios; 7
yo alcè à mi mano: ſi no las gentes que à vós derre-
dor, ellas ſu verguença recibirán?. Y vós montes de 8
Iſraél vueſtras ramas dareis, y vueſtro fruto cargareis à
mi pueblo Iſraél: por que ſe llegaron para venir. Por 9
que he yo à vós: y catarè à vós, y ſereis labrados, y
ſereis ſembrados. Y harè muchiguar ſobre vós hom- 10
bre, toda caſa de Iſraél toda ella: y ſerán pobladas las
ciudades, y las deſiertas ſerán fraguadas. Y harè muc- 11
higuar ſobre vós hombre, y quatropêa, y muchiguar-
ſeán y fruchiguarán: y harè habitar à vós como vueſ-
tras antiguedades, y beneficiarè mas que vueſtros Prin-
cipios y ſabaeis que yo .A.. Y harè andar ſobre vós 12
hombre, à mi pueblo Iſraél, y heredarteán; y ſerás à
ellos por heredad, y no añadirás mas por deshijarlos.
Aſſi dixo .A. Dios; por que dizientes à vós, comedora 13
de hombre tu: y deshijadora de tus gentes fuiſte. Por 14
tanto hombre no comerás mas, y tus gentes no deshi-
jarás mas: dicho de .A. Dios. Y no harè oìr à ti mas 15
verguença de las gentes, y repudio de pueblos no re-
cebirás mas: y tus gentes no deshijarás mas, dicho de
.A. Dios. * Y fue Prophecia de .A. à mi por dezir. 16 AFT.
Hijo de hombre, caſa de Iſraél eſtantes ſobre ſu tierra, 17 DE
y imundaron à ella con ſus carreras y con ſus ob- SAB.
ras: como imundicia de la menſtruoſa fue ſu carrera PARA
delante mi. Y deramè mi ſaña ſobre ellos, por la ſan- 18
gre que derramaron ſobre la tierra: y con ſus ìdolos la
imundaron. Y eſparzi à ellos por las gentes, y fueron 19
aventados por las tierras: como ſu carrera y como ſus
obras los juzgè. Y vino à las gentes que vinieron alli, 20
y profanaron à nombre de mi ſanctidad: en dezir à el-
los pueblo de .A. eſtos, y de ſu tierra ſalieron. Y apia- 21
dé ſobre nombre de mi ſantidad: que lo profanaron caſa
de Iſraél, en las gentes que vinieron alli. Por tanto dize 22
à caſa de Iſraél, aſſi dixo .A. Dios, no por vós yo ha-
zièn, caſa de Iſraél: que ſalvo por nombre de mi ſancti-
dad, que profanaſtes; en las gentes que veniſtes alli. Y 23
ſanctificarè à mi nombre el grande el profanado en las
gentes, que profanaſtes entre ellos: y ſabrán las gentes
que yo .A., dicho de .A. Dios, en mi ſer ſanctificado
en vós, à vueſtros ojos. Y tomarè à vós de las gen- 24
tes, y apañarè à vós de todas las tierras: y traerè à vós
à vueſtra tierra. Y eſparzirè ſobre vós aguas limpias y 25
limpiaroſeis: de todas vueſtras imundicias, y de todas
vueſtras ſuziedades limpiarè à vós. Y darè à vòs cora 26
çon nuevo, y eſpirito nuevo darè entre vós: y tirarè
à coraçon de la piedra de vueſtra carne, y daré à vós
coraçon de carne. Y à mi eſpirito darè entre vós: y 27
harè que en mis fueros andeis, y mis juizios guardeis,
y hagais. Y eſtareis en la tierra que di à vueſtros pad- 28
res: y ſereis à mi por pueblo, y yo ſerè à vós por Dios.

Y

29 Y ſalvarè à vós de todas vueſtras imundicias: y llama-
rè à la civera y multiplicarè à ella, y no darè ſobre vós
30 hambre. Y multiplicarè à fruto del arbol, y renuevo
del campo: por que no tomeis mas repudio de hambre
31 en las gentes. Y membrareis a vueſtras carreras las ma-
las, y vueſtras obras que no buenas: y congojarvoſeis
en vueſtras faces, por vueſtros delictos, y por vueſtras
32 abominaciones. No por vós yo hazièn dicho de .A.
Dios, ſêa ſabido à vós: regiſtadvos y avergonçadvos
33 de vueſtras carreras, caſa de Iſraél. Aſſi dixo .A. Dios,
en dia de mi limpiar à vós, de todos vueſtros delictos:
y harè poblar las ciudades y ſerán fraguadas las deſier-
34 tas. Y la tierra la deſſolada ſerá labrada a en lugar que
35 fue deſſolada fue como huerto de Eden!. Y diran ſi la
tierra la eſta la deſſolada fue como huerto de Eden!: y
las ciudades las deſiertas, y las deſſoladas y las derro-
36 cadas, encaſtilladas eſtuvieron!. Y ſabrán las gentes
que fueren remaneſcidas de vueſtros derredores, que
yo .A. fragué las derrocadas, planté la deſſolada: yo
HAS- 37 .A. hablé y hize. * Aſſi dixo .A. Dios, aun eſto ſeré
TA AQUI requerido de caſa de Iſraél para hazer à ellos: multipli-
38 caré à ellos como ovejas hombres. Como ovejas de
ſanctidades, como ovejas de Jeruſalaim en ſus plazos,
aſſi ſerán las ciudades las deſiertas llenas de ovejas de
hombre: y ſabrán que yo .A..

V CAP. 37.

AFT. 1 FUe ſobre mi prophecia de .A., y ſacòme en eſpi-
DE SAB. rito .A. y puſome entre la vega: y ella llena de
EN 2 hueſſos. Y hizome paſſar cerca ellos, derredor, der-
MED. redor: y he muchos mucho ſobre faces de la vega, y he ſe-
DE 3 cos mucho. Y dixo à mi, hijo de hombre, ſi revivirán
PES. 4 los hueſſos los eſtos?: y dixe, .A. Dios tu ſabes. Y
dixo à mi prophetiza ſobre los hueſſos los eſtos: y di-
rás à ellos, los hueſſos los ſecos oìd palabra de .A..
5 Aſſi dixo .A. Dios à los hueſſos los eſtos: he yo hazièn
6 entrar en vós eſpirito, y revivireis. Y darè ſobre vós
nervios, y harè ſubir ſobre vós carne, y harè encorar
ſobre vós cuero, y darè en vós eſpirito y revivireis: y
7 ſabreis que yo .A.. Y prophetizé como fuy encomenda-
do: y fue voz como mi prophetizar, y he terremoto,
8 y llegaronſe hueſſos, hueſſo à ſu hueſſo. Y vide, y he
ſobre ellos nervios, y carne ſubiò, y encorò ſobre el-
9 los cuero de arriba: y eſpirito no en ellos. Y dixo à
mi prophetiza al eſpirito: prophetiza hijo de hombre,
y dirás al eſpirito, aſſi dixo .A. Dios, de quatro partes
vien el eſpirito, y ſopla en los matados los eſtos y re-
10 vivierán. Y prophetizé como me encomendò: y en-
trò en ellos el eſpirito, y revivieron y pararonſe ſobre
11 ſus pies; fonſado grande mucho mucho. Y dixo à mi;
hijo de hombre los hueſſos los eſtos toda caſa de Iſ-
raél ellos; he dizientes ſecaronſe nueſtros hueſſos, y
perdiòſe nueſtra eſperança, fuimos tajados de nós
12 miſmos. Por tanto prophetiza y dirás à ellos, aſſi
dixo .A. Dios; he yo abrien à vueſtras ſepulturas,
y haré ſubir à vós de vueſtras ſepulturás mi pueblo:
13 y traeré à vós à tierra de Iſraél. Y ſabreis que yo
.A.: en mi abrir à vueſtras ſepulturas, y en mi al-
14 çar à vós de vueſtras ſepulturas, mi pueblo. Y da-
rè mi eſpirito en vós, y vivireis, y harè repoſar à
HAS- vós ſobre vueſtra tierra: y ſabreis que yo .A. hablé
TA 15 y hize, dicho de .A.. * Y fue prophecia de .A. à
AQUI 16 mi por dezir. Y tu hijo de hombre tomá à ti pa-
VI lo uno, y eſcrive ſobre él à Jeudá, y à hijos de Iſ-
AFT. raél ſus compañeros: y toma palo uno, y eſcrive
DEP. ſobre él à Joſeph, palo de Ephráim, y toda caſa
11 17 de Iſraél ſus compañeros. Y llega à ellos uno à
uno à ti, por palo uno: y ſerán por unos en tu
18 mano. Y quando dixeren à ti, hijos de tu pueblo
por dezir: ſino denunciarás à nós, que eſtos à ti?.
19 Habla à ellos, aſſi dixo .A. Dios, he yo tomán
à palo de Joſeph que en mano de Ephráim, y
tribos de Iſraél ſus compañeros: y darè à ellos
ſobre él à palo de Jeudá y hazerloshe por palo uno,
20 y ſerán uno en mi mano. Y ſerán los palos que

es-

29 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל־הדגן
ל והרביתי אתו ולא־אתן עליכם רעב׃ והרביתי את־פרי
העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת
31 רעב בגוים׃ וזכרתם את־דרכיכם הרעים ומעלליכם
אשר לא־טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
32 תועבותיכם׃ לא למענכם אני־עשה נאם אדני יהוה
33 יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל׃ כה
אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
34 והושבתי את־הערים ונבנו החרבות׃ והארץ הנשמה
תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל־עובר׃
לה ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן־עדן והערים
36 החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו׃ וידעו
הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי
עד כאן הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי׃
37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש
לבית־ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם׃
38 כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי־אני
יהוה׃

לז א היתה עלי יד־יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך
הבקעה והיא מלאה עצמות׃ והעבירני עליהם סביב ב
סביב והנה רבות מאד על־פני הבקעה והנה יבשות
3 מאד׃ ויאמר אלי בן־אדם התחיינה העצמות האלה
4 ואמר אדני יהוה אתה ידעת׃ ויאמר אלי הנבא על־
העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות
ה שמעו דבר־יהוה׃ כה אמר
אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
6 רוח וחייתם׃ ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם
7 וידעתם כי־אני יהוה׃ ונבאתי כאשר צויתי ויהי־קול
כהנבאי והנה־רעש ותקרבו עצמות עצם אל־
8 עצמו׃ וראיתי והנה־עליהם גידים ובשר עלה
ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם׃
9 ויאמר אלי הנבא אל־הרוח הנבא בן־אדם ואמרת
אל־הרוח כה־אמר אדני יהוה מארבע רוחות
י באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו׃ והנבאתי
כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על־רגליהם
11 חיל גדול מאד מאד׃ ויאמר אלי בן־אדם העצמות
האלה כל־בית ישראל המה הנה אמרים יבשו
12 עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו׃ לכן הנבא
ואמרת אליהם כה־אמר אדני יהוה הנה אני פתח
את־קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
13 והבאתי אתכם אל־אדמת ישראל׃ וידעתם כי־אני
יהוה בפתחי את־קברותיכם ובהעלותי אתכם
14 מקברותיכם עמי׃ ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי
אתכם על־אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
עד כאן ועשיתי נאם־יהוה׃
*
טו ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם קח־לך עץ 16
אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל
17 חברו׃ וקרב אתם אחד אל־אחד לך לעץ אחד והיו
18 לאחדים בידך׃ וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
19 הלוא־תגיד לנו מה־אלה לך׃ דבר אלהם כה־אמר
אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד־אפרים
ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את־עץ יהודה
כ ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי׃ והיו העצים אשר

תכתב

תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם׃ וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר 21
אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הָלְכוּ־שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי אוֹתָם
אֶל־אַדְמָתָם׃ וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ בְּהָרֵי 22
יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד יהיו קרי
לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יֵחָצוּ עוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד׃ * וְלֹא 23 ליום ז
יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכֹל פִּשְׁעֵיהֶם
וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכֹּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם
וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ־לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃
וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם 24
וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ וְחֻקֹּתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ וְיָשְׁבוּ עַל־ כה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ־בָהּ
אֲבוֹתֵיכֶם וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־
עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם׃ וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית 26
שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וּנְתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי
אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ וְהָיָה מִשְׁכָּנִי 27
עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם׃
וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהֹוָה מְקַדֵּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת 28
מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם׃ עד כאן לפ׳ מן

לח
וַיְהִי דְבַר־יְהֹוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ א 2
אֶל־גּוֹג אֶרֶץ הַמָּגוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל
וְהִנָּבֵא עָלָיו׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ 3
גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃ וְשׁוֹבַבְתִּיךָ וְנָתַתִּי חַחִים 4
בִּלְחָיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי אוֹתְךָ וְאֶת־כָּל־חֵילֶךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים
לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל כֻּלָּם קָהָל רָב צִנָּה וּמָגֵן תֹּפְשֵׂי חֲרָבוֹת
כֻּלָּם׃ פָּרַס כּוּשׁ וּפוּט אִתָּם כֻּלָּם מָגֵן וְכוֹבָע׃ גֹּמֶר ה 6
וְכָל־אֲגַפֶּיהָ בֵּית תּוֹגַרְמָה יַרְכְּתֵי צָפוֹן וְאֶת־כָּל־אֲגַפָּיו
עַמִּים רַבִּים אִתָּךְ׃ הִכֹּן וְהָכֵן לְךָ אַתָּה וְכָל־קְהָלֶךָ 7
הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ וְהָיִיתָ לָהֶם לְמִשְׁמָר׃ מִיָּמִים רַבִּים 8
תִּפָּקֵד בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא ׀ אֶל־אֶרֶץ ׀ מְשׁוֹבֶבֶת
מֵחֶרֶב מְקֻבֶּצֶת מֵעַמִּים רַבִּים עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
הָיוּ לְחָרְבָּה תָּמִיד וְהִיא מֵעַמִּים הוּצָאָה וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח
כֻּלָּם׃ וְעָלִיתָ כַּשֹּׁאָה תָבוֹא כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה 9
אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתָךְ׃
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ י
דְבָרִים עַל־לְבָבֶךָ וְחָשַׁבְתָּ מַחֲשֶׁבֶת רָעָה׃ וְאָמַרְתָּ 11
אֶעֱלֶה עַל־אֶרֶץ פְּרָזוֹת אָבוֹא הַשֹּׁקְטִים יֹשְׁבֵי לָבֶטַח
כֻּלָּם יֹשְׁבִים בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתַיִם אֵין לָהֶם׃
לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל־חֳרָבוֹת נוֹשָׁבֹת 12
וְאֶל־עַם מְאֻסָּף מִגּוֹיִם עֹשֶׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן יֹשְׁבֵי עַל־טַבּוּר
הָאָרֶץ׃ שְׁבָא וּדְדָן וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־כְּפִרֶיהָ יֹאמְרוּ 13
לְךָ הֲלִשְׁלֹל שָׁלָל אַתָּה בָא הֲלָבֹז בַּז הִקְהַלְתָּ קְהָלֶךָ
לָשֵׂאת ׀ כֶּסֶף וְזָהָב לָקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן לִשְׁלֹל שָׁלָל
גָּדוֹל׃ לָכֵן הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי 14
יֱהֹוִה הֲלוֹא ׀ בַּיּוֹם הַהוּא בְּשֶׁבֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לָבֶטַח
תֵּדָע׃ וּבָאתָ מִמְּקוֹמְךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן אַתָּה וְעַמִּים רַבִּים טו
אִתָּךְ רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם קָהָל גָּדוֹל וְחַיִל רָב׃ וְעָלִיתָ עַל־ 16
עַמִּי יִשְׂרָאֵל כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּהְיֶה
וַהֲבִיאוֹתִיךָ עַל־אַרְצִי לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהִקָּדְשִׁי
בְךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הַאַתָּה 17
הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קַדְמוֹנִים בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי
יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים בַּיָּמִים הָהֵם שָׁנִים לְהָבִיא אֹתְךָ 18 הפטרת שבת חול המועד של סוכות
עֲלֵיהֶם׃ * וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל־אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי בְּאַפִּי׃
וּבְקִנְאָתִי בְאֵשׁ־עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא ׀ בַּיּוֹם הַהוּא 19
יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי כ
דגי

eſcrivirás ſobre ellos, en tu mano à ſus ojos. Y habla à 21
ellos aſſi dixo .A. Dios; he yo tomán à hijos de Iſraél; de
entre las gentes, que anduvieron alli: y apañaré à ellos
derredor, y traeré à ellos à ſu tierra. Y harè à ellos por 22
gente una en la tierra, en montes de Iſraél, y Rey uno
ſerá à todos ellos por Rey: y no ſerán mas por dos gen-
tes; y no ſerán partidos mas por dos Reynos mas. * Y no 23 VII
ſe imundarán mas en ſus ìdolos, y en ſus contaminacio-
nes, y en todos ſus rebellos: y ſalvaré à ellos de todas
ſus moradas que pecaron en ellas, y limpiaré à ellos y
ſerán à mi por pueblo, y yo ſerè à ellos por Dios. Y mi 24
ſiervo David Rey ſobre ellos, y paſtor uno ſerá à todos
ellos: y en mis juizios andarán, y mis fueros guardarán
y harán à ellos. Y eſtarán ſobre la tierra que di à mi 25
ſiervo: Iahacob, que eſtuvieron en ella vueſtros padres:
y eſtarán ſobre ella, ellos, y ſus hijos, y hijos de ſus hi-
jos, haſta ſiempre, y David mi ſiervo mayoral à ellos pa-
ra ſiempre. Y tajarè à ellos firmamento de paz, firma- 26
mento perpetuo ſerá con ellos: y darloshe y harè multip-
licar à ellos, y darè à mi ſanctuario entre ellos para
ſiempre. Y ſerá mi morada ſobre ellos, y ſerè à ellos por 27
Dios: y ellos ſerán à mi por pueblo. Y ſabrán las gen- 28
tes que yo .A. ſanctificán à Iſraél: en ſer mi ſanctuario
entre ellos para ſiempre.

HASTA AQUI.

C A P. 38.

Y Fue prophecia de .A. à mi por dezir. Hijo de hom- 1 2 P.
bre, pon tus faces à Gog, tierra del Magog, ma- 47.
yoral de cabecera de Méſech y Tubal: y propheti-
za ſobre él. Y dirás, aſſi dixo .A. Dios: he yo à ti Gog, 3
mayoral de cabecera de Méſech y Tubal. Y quebrantar- 4
tehe y darè anzuelos en tus quixadas: y ſacaré à ti y à
todo tu fonſado, cavallos, y cavalleros, veſtidos de per-
feccion todos ellos, compaña grande, pavez y eſcudo, te-
nientes eſpada todos ellos. Perſia, Ethiopia, y Egypto 5
con ellos: todos ellos (con) eſcudo y capacete. Gómer y 6
todas ſus compañas, caſa de Togarmá, rincones de Sep-
tentrion, y a todas ſus compañas: pueblos muchos conti-
go. Aparejate, y apareja à ti, tu y todas tus compañas, 7
las apañadas ſobre ti: y ſerás à ellas por guarda. (deſ- 8
pues) De dias muchos ſerás viſitado, en poſtrimeria de los
años, vendrás à tierra quebrantada de eſpada, apañada
de pueblos muchos, ſobre montes de Iſraél, que fueron por
deſierto continuo: y ella de pueblos fue ſacada, y eſtarán
à fiuzia todos ellos. Y ſubirás, como ſonido (de aguas) 9
vendrás; como nuve para cubrir la tierra ſerás: tu y to-
das tus compañas, y pueblos muchos (que) contigo. Aſſi 10
dixo .A. Dios: y ſerá en el dia el eſſe ſubirán palabras
ſobre tu coraçon, y penſarás penſamiento malo. Y dirás 11
ſubirè ſobre tierra de aldeas, vendrè à los ſoſſegados eſ-
tantes à fiuzia: todos ellos eſtantes ſin cerca: y cerradero
y puertas no à ellos. Para deſpojar deſpojo y para prear 12
prêa: para hazer tornar tu mano ſobre deſiertas pobladas,
y ſobre pueblo apañado de gentes, hazièn ganado, y poſ-
ſeſſion; eſtantes ſobre ombligo de la tierra. Sebá y Dedán 13
y mercaderes de Tharſis, y todos ſus leoncillos dirán à
ti, ſi para deſpojar deſpojo tu viniēn?; ſi para prear prêa
hiziſte apañar tu compaña?; para alçar plata y oro, para
tomar ganado y poſſeſſion, para deſpojar deſpojo gran-
de. Por tanto prophetiza hijo de hombre, y dirás à Gog, 14
aſſi dixo .A. Dios: decierto en el dia el eſſe en eſtar mi
pueblo Iſraél à fiuzia, ſabrás. Y vendrás de tu lugar, de 15
rincones de Septentrion, tu y pueblos muchos contigo:
montantes cavallos todos ellos, compaña grande, y fon-
ſado mucho. Y ſubirás ſobre mi pueblo Iſraél, como nu- 16
ve para cubrir la tierra: en poſtrimeria de los dias ſerá,
y traertohe ſobre mi tierra por conoſcer las gentes à mi,
en mi ſer ſanctificado en ti à ſus ojos Gog. Aſſi dixo .A. 17
Dios; ſi tu el quien hablè en dias antiguos por mano
de mis ſiervos Prophetas de Iſraél, los prophetizantes
en los dias los eſſos, (y à muchos) años: para traer à
ti ſobre ellos?. * Y ſerá en el dia el eſſe, en dia de 18 AFT.
venir Gog ſobre tierra de Iſraél; dicho de .A. Dios: DE SAB.
ſubirá mi ſaña en mi nariz. Y en mi zelo en fuego en 19 EN
mi ſaña hablè: ſi no en el dia el eſſe ſerá terremoto MED.DE
grande, ſobre tierra de Iſraél?. Y temblarán delante mi 20 SUC.
peces

peces de la mar y ave de los cielos, y animal del campo, y
toda la removilla la removien ſobre la tierra, y todo el hom-
bre, que ſobre faces de la tierra: y ſerán derrocados los
montes, y caerán las gradas, y toda cerca à la tierra caerá.
21 Y llamaré ſobre él en todos mis montes eſpada, dicho de .A.
22 Dios: eſpada de cada uno en ſu hermano ſerá. Y juzgar-
mehe con él con mortandad y con ſangre: y lluvia ar-
rabdonan, y piedras de granizo, fuego, y acufre harè
llover ſobre él, y ſobre ſus compañas, y ſobre pueblos
23 muchos que con él. Y engrandecermehe y ſanctificarmehe,
y ſerè conoſcido à ojos de gentes muchas: y ſabrán que
yo .A..

C A P. 39.

1 Y Tu hijo de hombre prophetiza ſobre Gog y dirás, aſſi
dixo .A. Dios: he me à ti Gog, mayoral de cabecera
2 de Méſech y Tubal. Y quebrantartehe y ſexteartehe,
y alçartehe de rincones de Septentrion, y traertehe ſobre
3 montes de Iſraél. Y herirè tu arco de mano de tu yzquierda:
4 y tus ſaetas de mano de tu derecha harè caer. Sobre montes
de Iſraél caerás, tu y todas tus compañas, y pueblos que
contigo: à bolatilla, ave de toda ála, y animal del campo
5 te di por comida. Sobre faces del campo caerás: por que
6 yo hablé, dicho de .A. Dios. Y embiaré fuego en Magog, y
7 en moradores de las iſlas à fiuzia: y ſabrán que yo .A.. Y à
nombre de mi ſanctidad haré ſaber entre mi pueblo Iſraél, y
no profanaré à nombre de mi ſantidad mas: y ſabrán las
8 gentes que yo .A., Sancto en Iſraél. He vinièn y fue, dicho
9 de .A. Dios: él el dia que hablè. Y ſaldrán moradores de
ciudades de Iſraél, y arderán y encenderán con arma y eſcu-
do y pavez, con arco y con ſaetas, y con palo de mano y
10 con lança: y encenderán con ellos fuego ſiete años. Y no
tomarán leños del campo, y no tajarán de las xaras, por
que con arma encenderán fuego: y deſpojarán à ſus deſpo-
11 jántes, y prearán à ſus preantes dicho de .A. Dios. Y ſerá
en dia el eſſe darè à Gog lugar alli de ſepultura en Iſraél,
valle de los paſſantes à Oriente de la mar, y hazièn tapar él
à los paſſantes: y enterrarán alli à Gog y à todo ſu fonſado;
12 y llamarán Valle de Amòn Gog. Y enterrarloſán caſa de Iſ-
13 raél, por limpiar à la tierra: ſiete meſes. Y enterrarán to-
do pueblo de la tierra, y ſerá à ellos por fama: dia de mi
14 glorificarme, dicho de .A. Dios. Y varones de continuo
apartarán paſſantes por la tierra, enterrantes con los paſ-
ſantes à los remaneſcídos ſobre faces de la tierra para lim-
15 piarla: de fin de ſiete meſes peſquerirán. Y paſſarán los
paſſantes por la tierra, y verá hueſſo de hombre, y fragua-
rán cerca él ſeñal! haſta que entierren à él los enterrantes,
16 en Valle de Amòn Gog. Y tambien nombre de la ciudad
HAS- 17 Amoná, y limpiarán la tierra. * Y tu hijo de hombre, aſſi
TA AQUI dixo .A. Dios, dize à ave de toda ála, y à todo animal del
campo, apañadvos y venid, congregadvos derredor; ſobre
mi ſacrificio, que yo ſacrificán à vós ſacrificio grande ſobre
montes de Iſraél: y comereis carne y bevereis ſangre.
18 Carne de valientes comereis, y ſangre de mayorales de
la tierra bevereis: barvezes, carneros engordados, y mo-
19 ruecos, toros, grueſſos del Baſſán todos ellos. Y come-
reis ſevo à hartura, y bevereis ſangre à borrachez: de mi
20 ſacrificio que ſacrifiqué para vós. Y hartaroſeis ſobre mi
meſa, de cavallo, y carroça, valiente, y todo varon de
21 peleâ: dicho de .A. Dios. Y darè à mi honra en las gen-
tes: y verán todas las gentes à mis juizios que hize, y à mi
22 mano que puſe en ellos. Y ſabrán caſa de Iſraél, que yo
23 .A. ſu Dios: deſde el dia el eſſe, y adelante. Y ſabrán las
gentes que por ſu delicto fueron captivos caſa de Iſraél,
por que falſaron en mi, y encubri mis faces dellos: y dilos
en mano de ſus anguſtiadores, y cayeron en eſpada todos
24 ellos. Como ſu imundicia y como ſus rebellos hize con el-
25 los: y encubri mis faces dellos. Por tanto aſſi dixo .A.
Dios, ahora harè tornar à captiverio de Iahacob, y apia-
darè toda caſa de Iſraél: y zelarè por nombre de mi ſanc-
26 tidad. Y ſoportarán à ſu verguença, y à toda ſu falſia
que falſaron en mi: en ſu eſtar ſobre ſu tierra à fiuzia y
27 no eſtremecièn. En mi hazer tornar à ellos de los pu-
eblos, y apañaré à ellos de tierras de ſus enemigos: y
28 ſeré ſanctificado en ellos à ojos de las gentes muchas. Y
ſabrán que yo .A. ſu Dios, en mi hazer captivar à ellos

דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל־הרמש הרמש
על־האדמה וכל האדם אשר על־פני האדמה ונהרסו
ההרים ונפלו המדרגות וכל־חומה לארץ תפול :
21 וקראתי עליו לכל־הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש
22 באחיו תהיה : ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף
ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל־אגפיו
23 ועל־עמים רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי־אני יהוה :
לט א ואתה בן־אדם הנבא על־גוג ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל :
2 ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון
3 והבאותיך על־הרי ישראל : והכיתי קשתך מיד
4 שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל : על־הרי ישראל תפול
אתה וכל־אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל־
ה כנף וחית השדה נתתיך לאכלה : על־פני השדה תפול
6 כי אני דברתי נאם אדני יהוה : ושלחתי־אש במגוג
7 ובישבי האיים לבטח וידעו כי־אני יהוה : ואת־שם קדשי
אודיע בתוך עמי ישראל ולא־אחל את־שם־קדשי עוד
8 וידעו הגוים כי־אני יהוה קדוש בישראל : הנה באה
9 ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו
ישבי ׀ ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע
י שנים : ולא־ישאו עצים מן־השדה ולא יחטבו מן־היערים
כי בנשק יבערו־אש ושללו את־שלליהם ובזזו את־
11 בזזיהם נאם אדני יהוה : והיה ביום ההוא אתן
לגוג ׀ מקום־שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים
וחסמת היא את־העברים וקברו שם את־גוג ואת־כל־
המונו קרי 12 המונה וקראו גיא המון גוג : וקברום בית ישראל למען
13 טהר את־הארץ שבעה חדשים : וקברו כל־עם הארץ
14 והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה : ואנשי
תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את־העברים את־
הנותרים על־פני הארץ לטהרה מקצה שבעה־חדשים
טו יחקרו : ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל־גיא המון גוג :
17 עד כאן 16 וגם שם־עיר המונה וטהרו הארץ : * ואתה בן־
אדם כה־אמר ׀ אדני יהוה אמר לצפור כל־כנף
ולכל ׀ חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על־
זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל
18 ואכלתם בשר ושתיתם דם : בשר גבורים תאכלו ודם־
נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי
19 בשן כלם : ואכלתם־חלב לשבעה ושתיתם דם
כ לשכרון מזבחי אשר־זבחתי לכם : ושבעתם על־שלחני
סוס ורכב גבור וכל־איש מלחמה נאם אדני יהוה :
21 ונתתי את־כבודי בגוים וראו כל־הגוים את־משפטי
22 אשר עשיתי ואת־ידי אשר־שמתי בהם : וידעו בית
ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן־היום ההוא והלאה :
23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית־ישראל על אשר מעלו־
בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב
24 כלם : כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר
כה פני מהם : לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב
שבות קרי את־שבית יעקב ורחמתי כל־בית ישראל וקנאתי
26 לשם קדשי : ונשו את־כלמתם ואת־כל־מעלם אשר
מעלו־בי בשבתם על־אדמתם לבטח ואין מחריד :
27 בשובבי אותם מן־העמים וקבצתי אתם
מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים :
28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אותם

אל־הגוים וכנסתים אל־אדמתם ולא־
29 אותיר עוד מהם שם׃ ולא־אסתיר עוד פני
מהם אשר שפכתי את־רוחי על־בית ישראל נאם
אדני יהוה׃

מ א בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה עלי יד־יהוה ויבא אתי שמה׃
2 במראות אלהים הביאני אל־ארץ ישראל ויניחני אל־
3 הר גבה מאד ועליו כמבנה־עיר מנגב׃ ויביא אותי שמה
והנה־איש מראהו כמראה נחשת ופתיל־פשתים
4 בידו וקנה המדה והוא עמד בשער׃ וידבר אלי האיש
בן־אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל
אשר־אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה
הנה הגד את־כל־אשר־אתה ראה לבית ישראל׃
ה והנה חומה מחוץ לבית סביב׀סביב וביד האיש קנה
המדה שש־אמות באמה וטפח וימד את־רחב הבנין
6 קנה אחד וקומה קנה אחד׃ ויבוא אל־שער אשר
במעלותיו ק׳ פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד׀ את־סף
השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב׃
7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים
חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית
8 קנה אחד׃ וימד את־אלם השער מהבית קנה אחד׃
9 ואיליו קרי וימד את־אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות
י ואלם השער מהבית׃ ותאי השער דרך הקדים
שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה
11 אחת לאילם מפה ומפו׃ וימד את־רחב פתח־השער
12 עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות׃ וגבול
לפני התאות אמה אחת ואמה־אחת גבול מפה
13 והתא שש־אמות מפה ושש אמות מפו׃ וימד את־
השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח
14 נגד פתח׃ ויעש את־אילים ששים אמה ואל־איל
טו האיתון ק׳ החצר השער סביב׀סביב׃ ועל פני השער היאתון
16 על־לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה׃ וחלונות
אטמות אל־התאים ואל אליהמה לפנימה לשער
סביב׀סביב וכן לאלמות וחלונות סביב׀סביב
17 לפנימה ואל־איל תמרים׃ ויביאני אל־החצר החיצונה
והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב׀סביב שלשים
18 לשכות אל־הרצפה׃ והרצפה אל־כתף השערים
19 לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה׃ וימד רחב
מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ
כ מאה אמה הקדים והצפון׃ והשער אשר פניו דרך
21 ותאיו קרי הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו׃ ותאו
ואליו קרי ואלמיו קרי שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת
וחלוניו ק׳ השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש
22 ואילמיו ק׳ ותמריו ק׳ ועשרים באמה׃ וחלונו ואילמו ותמרו כמדת השער
ואילמיו ק׳ אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו־בו ואילמו
23 לפניהם׃ ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים
24 וימד משער אל־שער מאה אמה׃ ויולכני דרך הדרום
איליו קרי ואילמיו ק׳ והנה־שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות
כה ולאילמיו ק׳ האלה׃ וחלונים לו ולאילמו סביב׀סביב כהחלנות
עולותיו ק׳ האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה׃
26 ואילמיו ק׳ ומעלות שבעה עלותו ואילמו לפניהם ותמרים לו
27 איליו קרי אחד מפו ואחד מפו אל־אילו׃ ושער לחצר הפנימי
דרך הדרום וימד משער אל־השער דרך הדרום מאה
28 ותאיו קרי אמות׃ ויביאני אל־חצר הפנימי בשער הדרום וימד
29 ואליו קרי ואלמיו קרי את־השער הדרום כמדות האלה׃ ותאו ואלו ואלמו

כמדות

à las gentes, y apañarloshe à ſu tierra: y no harè re-
maneſcer mas dellos alli. Y no encubrirè mas mis faces 29
dellos, que derramé à mi eſpirito ſobre caſa de Iſraél,
dicho de .A. Dios.

CAP. 40.

EN veynte y cinco años de nueſtro captiverio, en 1
principio del año, en diez al mes, en el quator-
zeno año, deſpues que fue herida la ciudad: en el
proprio dia eſte, fue ſobre mi prophecia de .A., y truxo
à mi alli. En viſiones de Dios, me truxo à tierra de Iſ- 2
raél: y puſome ſobre monte alto mucho, y ſobre él co-
mo edificio de ciudad del Meridion. Y truxo à mi alli, 3
y he varon ſu viſta como viſta de arambre, y hilo de
lino en ſu mano, y caña de la medida: y él eſtán en el
portal. Y habló à mi el varon, hijo de hombre vè con 4
tus ojos, y con tus orejas oye, y pon tu coraçon à to-
do lo que yo moſtrán à ti, que para te hazer ver fuiſte
traido aqui: denuncia à todo lo que tu veyèn à caſa de
Iſraél. Y he muro defuera la caſa derredor derredor: y 5
en mano del varon caña de la medida ſeys codos con el
codo, y puño; y midiò a anchura del edificio caña una,
y altura caña una. Y vino à portal, que ſus faces car- 6
rera del Oriente, y ſubiò por ſus eſcalones: y midiò à
umbral del portal caña una anchura, y à umbral uno,
caña una anchura. Y la camara, caña una longura, y 7
caña una anchura; y entre las camaras cinco codos: y
umbral del portal de cerca entrada del portal de dentro,
caña una. Y midiò à entrada del portal de dentro, ca- 8
ña una. Y midio à entrada del portal ocho codos, y ſus 9
poſtes dos codos: y entrada del portal de dentro. Y ca- 10
maras del portal à carrera del Oriente tres de aqui, y
tres de aqui, medida una à tres ellas: y medida una à
los poſtes de aqui y de aqui. Y midiò à anchura de pu- 11
erta del portal diez codos: longura del portal treze co-
dos. Y termino delante las cameras, codo uno, y co- 12
do uno termino de aqui: y la camara ſeys codos de aqui,
y ſeys codos de aqui. Y midiò al portal de techo de la 13
camara à ſu techo, anchura veynte y cinco codos: pu-
erta eſcuentra puerta. Y hizo a poſtes ſeſenta codos; y al 14
poſte del patio del portal derredor derredor. Y ſobre 15
faces del portal del medio cerca delanteras de la entrada
del portal el intrinſeco: cincuenta codos. Y ventanas 16
cerradas à las camaras, y à ſus poſtes de dentro al por-
tal, derredor derredor, y aſſi à los arcos: y ventanas
derredor, derredor, de dentro: y en el poſte (eran eſcul-
pidos) tamarales. Y truxome al patio el de fuera, y he ca- 17
maras y enloſado; hecho al patio derredor derredor: treynta
camaras ſobre el enloſado. Y el enloſado cerca rincon 18
de los portales, à eſcuentra longura de los portales: el
enloſado el baxo. Y midiò anchura de delante el portal 19
el baxo, de delante el patio el intrinſeco de fuera cien
codos, ál Oriente y ál Septentrion. Y el portal, que 20
ſus faces carrera del Septentrion, al patio el de fuera: mi-
diò ſu longura y ſu anchura. Y ſus camaras, tres de 21
aqui, y tres de aqui, y ſus poſtes y ſus arcos eran co-
mo medida del portal el primero: cincuenta codos ſu
longura, y anchura veynte y cinco con codo. Y ſus 22
ventanas y ſus arcos y ſus tamarales, como medida del
portal que ſus faces carrera del Oriente: y por eſcalones
ſiete ſubian en él, y ſus arcos delante ellos. Y portal 23
del patio el intrinſeco enfrente el portal de Septen-
trion y Oriente: y midiò de portal à portal cien
codos. Y llevome carrera del Meridion, y he por- 24
tal de carrera del Meridion: y midiò ſus poſtes y
ſus arcos como las medidas las eſtas. Y ventanas à 25
él, y à ſus arcos derredor derredor, como las ven-
tanas las eſtas: cincuenta codos longura, y anchura
veynte y cinco codos. Y eſcalones ſiete ſus eſcalo- 26
nes, y ſus arcos delante ellos: y tamarales à él,
uno de aqui, y uno de aqui, en ſus poſtes. Y por- 27
tal al patio el intrinſeco carrera del Meridion: y mi-
diò de portal à portal carrera del Meridion cien co-
dos. Y truxome à patio el intrinſeco por portal del 28
Meridion: y midiò al portal del Meridion como las
medidas las eſtas. Y ſus camaras y ſus poſtes y ſus arcos 29
como

como las medidas las eſtas, y ventanas à él y à ſus ar-
cos, derredor derredor: cincuenta codos longura, y anc-
30 hura veynte y cinco codos. Y arcos derredor derredor,
longura veynte y cinco codos, y anchura cinco codos.
31 Y ſus arcos à patio el deſuera, y tamarales ſobre ſus
32 poſtes: y eſcalones ocho ſus eſcalones. Y truxome al
patio el intrinſeco carrera del Oriente: y midio al portal
33 como las medidas las eſtas. Y ſus camaras y ſus poſtes
y ſus arcos, como las medidas las eſtas, y ventanas à
él, y à ſus arcos derredor derredor: longura cincuenta
34 codos, y anchura veynte y cinco codos. Y ſus arcos al
patio el deſuera, y tamarales ſobre ſus poſtes, de aqui,
35 y de aqui: y ocho eſcalones ſus eſcalones. Y truxome
à portal del Septentrion: y midiò como las medidas las
36 eſtas. Sus camaras ſus poſtes y ſus arcos, y ventanas à
él derredor derredor: longura cincuenta codos, y anc-
37 hura veynte y cinco codos. Y ſus poſtes al patio el de-
fuera, y tamarales à ſus poſtes, de aqui, y de aqui: y
38 ocho eſcalones, ſus eſcalones. Y camara y ſu puerta con
poſtes de los portales: alli lavarán (los interiores de) la
39 alçacion. Y en entrada del portal dos meſas de aqui, y
dos meſas de aqui: para degollar ſobre ellas la alçacion,
40 y la limpieza, y la culpa. Y al rincon de fuera del ſu-
biên, à entrada del portal de Septentrion, dos meſas; y
al rincon el otro, que en entrada del portal, dos meſas.
41 Quatro meſas de aqui, y quatro meſas de aqui, à rin-
42 con del portal: ocho meſas, ſobre ellas degollarán. Y
quatro meſas para la alçacion de piedras de picadura,
longura codo uno y medio, y anchura codo uno y me-
dio, y altura codo uno: ſobre ellas pondrán a los vaſos
43 que degollarán a la alçacion en ellos, y al ſacrificio. Y los
ganchos puño uno, aparejados en la caſa derredor derre-
44 dor: y ſobre las meſas carne de la allegacion. Y defuera
al portal el intrinſeco camaras de cantores, en el patio el
intrinſeco, que à rincon del portal de Septentrion, y ſus
faces carrera del Meridion: una à rincon de portal de
45 Oriente, delanteras de carrera del Septentrion. Y hablò
à mi: eſta la camara que ſus delanteras à carrera del Me-
VI ridion, para los Sacerdotes guardantes guarda de la ca-
46 ſa. Y la camara que ſus delanteras carrera del Septen-
trion, para los Sacerdotes guardantes guarda de la ara:
ellos hijos de Zadok los llegantes de hijos de Levì à .A.,
47 para adminiſtrarlo. Y midiò al patio longitud cien co-
dos, y latitud cien codos, quadrado: y la ara delante
48 la caſa. Y truxome à entrada de la caſa, y midiò poſte
de la entrada, cinco codos de aqui, y cinco codos de
aqui; y anchura del portal tres codos de aqui, y tres co-
49 dos de aqui. Longura de la entrada veynte codos, y
anchura onze codos; y por eſcalones que ſubian à ella;
y pilares cerca los poſtes uno de aqui, y uno de aſiui.

CAP. 41.

III 1 Y Truxome al templo: y midiò à los poſtes ſeys co-
dos anchura de aqui, y ſeys codos anchura de aqui,
2 anchura de la boveda. Y anchura de la puerta diez
codos, y lados de la puerta cinco codos de aqui, y cin-
con codos de aqui: y midiò ſu longura quarenta codos,
3 y anchura veynte codos. Y entrò dentro, y midiò poſ-
te de la puerta dos codos: y la puerta ſeys codos, y anc-
4 hura de la puerta ſiete codos. Y midiò a ſu longura veyn-
te codos, y anchura veynte codos à delanteras del tem-
5 plo: y dixo à mi, eſte ſanctidad de las ſanctidades. Y
midiò pared de la caſa ſeys codos: y anchura de la ca-
mara quatro codos, derredor derredor, à la caſa derre-
6 dor. Y las camaras, camara ſobre camara treynta y
tres pies, y entrantes en la pared que à la caſa, à las
camaras derredor derredor, para ſer aſidos: y no fueſſen
7 aſidos en pared de la caſa. Y enſanchavaſe y rodeava
arriba arriba, à las camaras; por que caracol de la ca-
ſa arriba arriba derredor derredor à la caſa, por tanto
anchura de la caſa arriba: y aſſi de la baxa ſubia
8 à la alta por la de en medio. Y vi à la caſa altu-
ra derredor derredor: cimientos de las camaras lle-
9 nura de la caña, ſeys codos grandes. Anchura de
la pared que à la camara la deſuera, cinco codos: y lo
10 que era dexado lugar de camaras que à la caſa. Y entre

כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב (ולאלמיו ק׳)
חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות׃
ל ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב
31 חמש אמות׃ ואלמו אל־חצר החיצונה ותמרים (ואלמיו ק׳)
32 אל־אילו ומעלות שמונה מעלו׃ ויביאני אל־החצר (איליו קרי)
הפנימי דרך הקדים וימד את־השער כמדות האלה׃ (מעליו קרי)
33 ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו (ותאיו קרי)
סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים (ואליו קרי) (ואלמיו ק׳)
34 אמה׃ ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל־אילו מפו (ואלמיו ק׳)
לה ומפו ושמנה מעלות מעלו׃ ויביאני אל־שער הצפון (איליו קרי)
36 ומדד כמדות האלה׃ תאו אלו ואלמו וחלונות לו (מעליו קרי) (תאיו ק)
סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים (איליו קרי) (ואלמיו קרי)
37 אמה׃ ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל־אילו מפו (ואיליו ק)
38 ומפו ושמנה מעלות מעלו׃ ולשכה ופתחה באילים (איליו קרי)
39 השערים שם ידיחו את־העלה׃ ובאלם השער שנים (מעליו קרי)
שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם
מ העלה והחטאת והאשם׃ ואל־הכתף מחוצה לעולה
לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל־הכתף
41 האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות׃ ארבעה
שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער
42 שמונה שלחנות אליהם ישחטו׃ וארבעה שלחנות
לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את־הכלים
43 אשר ישחטו את־העולה בם והזבח׃ והשפתים טפח
אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל־השלחנות בשר
44 הקרבן׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר
הפנימי אשר אל־כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
מה אחד אל־כתף שער הקדים פני דרך הצפון׃ וידבר אלי
זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
46 משמרת הבית׃ והלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני־צדוק
47 הקרבים מבני־לוי אל־יהוה לשרתו׃ וימד את־החצר
ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח
48 לפני הבית׃ ויבאני אל־אלם הבית וימד אל אלם
חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער
49 שלש אמות מפו ושלש אמות מפו׃ ארך האלם עשרים
אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו
אליו ועמדים אל־האילים אחד מפה ואחד מפה׃
מא א ויביאני אל־ההיכל וימד את־האילים שש־אמות רחב
2 מפו ושש־אמות רחב־מפו רחב האהל׃ ורחב הפתח
עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש
אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
3 אמה׃ ובא לפנימה וימד איל־הפתח שתים אמות
4 והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות׃ וימד את־
ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל־פני ההיכל
ה ויאמר אלי זה קדש הקדשים׃ וימד קיר־הבית שש
אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית
6 סביב׃ והצלעות צלע אל־צלע שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקיר אשר־לבית לצלעות סביב סביב להיות
7 אחוזים ולא־יהיו אחוזים בקיר הבית׃ ורחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות כי מוסב־הבית למעלה
למעלה סביב סביב לבית על־כן רחב־לבית למעלה
8 וכן התחתונה יעלה על־העליונה לתיכונה׃ וראיתי
לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה (מוסדות ק׳)
9 שש אמות אצילה׃ רחב הקיר אשר־לצלע אל־החוץ
י חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית׃ ובין

הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב׃
וּפֶתַח הַצֵּלָע לַמֻּנָּח פֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד 11
לַדָּרוֹם וְרֹחַב מְקוֹם הַמֻּנָּח חָמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב ׀ סָבִיב׃
וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם רֹחַב 12
שִׁבְעִים אַמָּה וְקִיר הַבִּנְיָן חָמֵשׁ־אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב ׀
סָבִיב וְאָרְכּוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה׃ וּמָדַד אֶת־הַבַּיִת אֹרֶךְ 13
מֵאָה אַמָּה וְהַגִּזְרָה וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אֹרֶךְ מֵאָה אַמָּה׃
וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לַקָּדִים מֵאָה אַמָּה׃ וּמָדַד 14 טו
אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה אֲשֶׁר עַל־אַחֲרֶיהָ
וְאַתּוּקֶיהָא מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָה אַמָּה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי ואתיקיהא קרי
וְאֻלַמֵּי הֶחָצֵר׃ הַסִּפִּים וְהַחַלּוֹנִים הָאֲטֻמוֹת 16
וְהָאַתִּיקִים ׀ סָבִיב לִשְׁלָשְׁתָּם נֶגֶד הַסַּף שְׂחִיף עֵץ סָבִיב ׀
סָבִיב וְהָאָרֶץ עַד־הַחַלֹּנוֹת וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת׃ עַל־מֵעַל 17
הַפֶּתַח וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל־כָּל־הַקִּיר סָבִיב ׀
סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת׃ וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתִמֹּרִים 18
וְתִמֹּרָה בֵּין־כְּרוּב לִכְרוּב וּשְׁנַיִם פָּנִים לַכְּרוּב׃ וּפְנֵי 19
אָדָם אֶל־הַתִּמֹּרָה מִפּוֹ וּפְנֵי־כְפִיר אֶל־הַתִּמֹּרָה מִפּוֹ
עָשׂוּי אֶל־כָּל־הַבַּיִת סָבִיב ׀ סָבִיב׃ מֵהָאָרֶץ עַד־מֵעַל כ
הַפֶּתַח הַכְּרוּבִים וְהַתִּמֹּרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל׃ הַהֵיכָל 21
מְזוּזַת רְבֻעָה וּפְנֵי הַקֹּדֶשׁ הַמַּרְאֶה כַּמַּרְאֶה׃ הַמִּזְבֵּחַ 22 נקיד עלוי
עֵץ שָׁלוֹשׁ אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ ׀ שְׁתַּיִם אַמּוֹת וּמִקְצֹעוֹתָיו
לוֹ וְאָרְכּוֹ וְקִירֹתָיו עֵץ וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה׃ וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת לַהֵיכָל וְלַקֹּדֶשׁ׃ וּשְׁתַּיִם דְּלָתוֹת 23 24
לַדְּלָתוֹת שְׁתַּיִם מוּסַבּוֹת דְּלָתוֹת שְׁתַּיִם לְדֶלֶת אֶחָת
וּשְׁתֵּי דְלָתוֹת לָאַחֶרֶת׃ וַעֲשׂוּיָה אֲלֵיהֶן אֶל־דַּלְתוֹת כה
הַהֵיכָל כְּרוּבִים וְתִמֹּרִים כַּאֲשֶׁר עֲשׂוּיִם לַקִּירוֹת וְעָב עֵץ
אֶל־פְּנֵי הָאוּלָם מֵהַחוּץ׃ וְחַלּוֹנִים אֲטֻמוֹת וְתִמֹּרִים מִפּוֹ 26
וּמִפּוֹ אֶל־כִּתְפוֹת הָאוּלָם וְצַלְעוֹת הַבַּיִת וְהָעֻבִּים׃
ליסד
וַיּוֹצִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה הַדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן וַיְבִאֵנִי א מב
אֶל־הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר נֶגֶד הַגִּזְרָה וַאֲשֶׁר־נֶגֶד הַבִּנְיָן אֶל־
הַצָּפוֹן׃ אֶל־פְּנֵי אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמֵּאָה פֶּתַח הַצָּפוֹן וְהָרֹחַב 2
חֲמִשִּׁים אַמּוֹת׃ נֶגֶד הָעֶשְׂרִים אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַפְּנִימִי 3
וְנֶגֶד רִצְפָה אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה אַתִּיק אֶל־פְּנֵי־אַתִּיק
בַּשְּׁלִשִׁים׃ וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב 4
אֶל־הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה אֶחָת וּפִתְחֵיהֶם לַצָּפוֹן׃
וְהַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנֹת קְצֻרוֹת כִּי־יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה ה
מֵהַתַּחְתֹּנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת בִּנְיָן׃ כִּי מְשֻׁלָּשׁוֹת הֵנָּה 6
וְאֵין לָהֶן עַמּוּדִים כְּעַמּוּדֵי הַחֲצֵרוֹת עַל־כֵּן נֶאֱצַל
מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת וּמֵהַתִּיכֹנוֹת מֵהָאָרֶץ׃ וְגָדֵר אֲשֶׁר־לַחוּץ 7
לְעֻמַּת הַלְּשָׁכוֹת דֶּרֶךְ הֶחָצֵר הַחִיצֹנָה אֶל־פְּנֵי
הַלְּשָׁכוֹת אָרְכּוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ כִּי־אֹרֶךְ הַלְּשָׁכוֹת 8
אֲשֶׁר לֶחָצֵר הַחִיצֹנָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַהֵיכָל ומתחת הלשכות ק׳
מֵאָה אַמָּה׃ וּמִתַּחְתָּה לְשָׁכוֹת הָאֵלֶּה הַמֵּבוֹא מֵהַקָּדִים 9 המביא קרי
בְּבֹאוֹ לָהֵנָּה מֵהֶחָצֵר הַחִצֹנָה׃ בְּרֹחַב גֶּדֶר הֶחָצֵר דֶּרֶךְ
הַקָּדִים אֶל־פְּנֵי הַגִּזְרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן לְשָׁכוֹת׃ וְדֶרֶךְ 11
לִפְנֵיהֶם כְּמַרְאֵה הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן כְּאָרְכָּן
כֵּן רָחְבָּן וְכֹל מוֹצָאֵיהֶן וּכְמִשְׁפְּטֵיהֶן וּכְפִתְחֵיהֶן׃
וּכְפִתְחֵי הַלְּשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם פֶּתַח בְּרֹאשׁ דָּרֶךְ 12
דֶּרֶךְ בִּפְנֵי הַגְּדֶרֶת הֲגִינָה דֶּרֶךְ הַקָּדִים בְּבוֹאָן׃ וַיֹּאמֶר 13
אֵלַי לִשְׁכוֹת הַצָּפוֹן לִשְׁכוֹת הַדָּרוֹם אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי
הַגִּזְרָה הֵנָּה ׀ לִשְׁכוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּ־שָׁם הַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר־קְרוֹבִים לַיהוָה קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים שָׁם יַנִּיחוּ ׀ קָדְשֵׁי
הַקֳּדָשִׁים וְהַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם כִּי הַמָּקוֹם קָדֹשׁ׃
בְּבֹאָם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ מֵהַקֹּדֶשׁ אֶל־הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה 14
וְשָׁם יַנִּיחוּ בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר־יְשָׁרְתוּ בָהֶן כִּי־קֹדֶשׁ הֵנָּה ולבשו קרי
יִלְבְּשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לָעָם׃ וְכִלָּה טו
את

las camaras anchura veynte codos derredor à la caſa, derre-
dor derredor. Y puerta de la camara del (lugar) dexado 11
puerta una carrera del Septentrion, y puerta una al Meri-
dion: y anchura del lugar el dexado, cinco codos derredor
derredor. Y el edificio que delante las camarás de arriba à 12
rincon de carrera de Occidente, anchura ſetenta codos; y
pared del edificio, cinco codos anchura, derredor derre-
dor: y ſu largura noventa codos. Y midiò à la caſa largura 13
cien codos: y las cameras de arriba y el edificio y ſus pare-
des, largura cien codos. Y anchura de faces de la caſa, y 14
las cameras de arriba à Oriente cien codos. Y midiò longu- 15
ra del edificio, de delante las camaras de arriba que detras
della, y ſus camaras de aqui, y de aqui, cien codos: y el
templo el intrinſeco, y arcos del patio. Los umbrales y las 16
ventanas las cerradas y las camaras, derredor à tres ellas,
enfrente el umbral cubierto de leño derredor derredor: y
de la tierra haſta las ventanas, y las ventanas cubiertas.
Arriba de ſobre la puerta, y haſta la caſa la intrinſeca, y 17
por de fuera, y ſobre toda la pared derredor derredor, en
intrinſeco, y en extrinſeco medidas. Y (la pared) hecha de 18
Kerubim y tamarales: y tamaral entre Kerub à Kerub, y
dos ſaces al Kerub. Y faces de hombre al tamaral de aqui, 19
y faces de leoncillo al tamaral de aqui: hecho ſobre toda la
caſa derredor derredor. Deſde la tierra haſta de arriba de la 20
puerta, los Kerubim y los tamarales hechos: y (aſſi) la pared
del templo. El templo ſu umbral quadrado: y faces de la 21
ſanctidad la viſta como la viſta (de ſilla de la honra). La ara 22
de madera tres codos altura, y ſu largura dos codos y ſus
cantones à ella; y ſu longura y ſus paredes de palo: y
hablò à mi, eſta la meſa que delante .A.. Y dos puer- 23
tas al templo y à la ſanctidad. Y dos poſtigos à las pu- 24
ertas: dos embolvientes puertas, dos à puerta una, y
dos poſtigos à la otra. Y era hecho ſobre ellos en puertas 25
del templo Kerubim, y tamarales, como eran hechos à las
paredes: y viga de madera ſobre delanteras de la entrada
defuera. Y ventanas cerradas y tamarales de aqui, y de aqui, 26
à lados de la entrada: y camaras de la caſa y las viguas.

CAP. 42.

Y Sacóme al patio defuera à la carrera, carrera del Sep- 1 IV
tentrion: y truxome à la camara que enfrente las ca-
maras de arriba y que enfrente el edificio à Septen-
trion. Delante (tenia) longura de cien codos, puerta del 2
Septentrion: y la anchura cincuenta codos. Enfrente los 3
veynte que al patio el intrinſeco, y enfrente el enloſado
que al patio el extrinſeco: camara delante camara en ater-
ceamientos. Y delante las camaras andadura de diez codos 4
anchura à la intrinſeca, carrera de codo uno: y ſus puertas
à Septentrion. Y las camaras las altas eſtrechas: por que 5
tomavan las camaras altas, dellas de las baxas y de las de
en medio del edificio. Que aterceadas ellas y no à ellas pila- 6
res como pilares de los patios: por tanto era eſtrecha mas
que las debaxo, y mas que las de en medio de la tierra. Y 7
pared que fuera de enfrente las cameras, carrera del patio
el defuera à delante las camaras: ſu longitud cincuenta co-
dos. Que longura de las camaras, que al patio defuera, 8
cincuenta codos: y he ſobre faces del templo cien codos.
Y debaxo de las camaras la eſtas: la entrada del Oriente, 9
en ſu entrar à ellas del patio el defuera. En anchura de pa- 10
red del patio, carrera del Oriente delante la camara, y
adelante el edificio, camaras. Y carrera delante dellas 11
como viſta de las camaras, que en carrera del Septen-
trion; como ſu longitud aſſi ſu anchura: y todas ſus
ſalidas, y como ſus uſos y como ſus puertas. Y como 12
puertas de las camaras que (en) carrera del Meridion,
puerta en cabeça de carrera: carrera delante la pared
perteneciente, carrera del Oriente en ſu entrar. Y dixo 13
à mi, camaras del Septentrion, camaras del Meridion,
que delante las camaras de arriba, ellas camaras de la
ſanctidad que comerán alli los Sacerdotes, que llegados
à .A., ſanctidades de las ſanctidades: alli pondrán ſanc-
tidades de las ſanctidades, y el preſente y la limpieza y
la culpa, por que el lugar ſancto. En ſu entrar los 14
Sacerdotes, y no ſaldrán de la ſanctidad al patio el
exterior, y alli dexarán ſus paños, que ſirvirán con
ellos, por que ſantidad ellos: y veſtirſeán paños ot-
ros, y llegarſeán à lo que al pueblo. Y atemò 15
à

à medidas de la caſa la intrinſeca, y ſacòme carrera del
portal, que ſus faces carrera del Oriente: y midiólo
16 derredor derredor. Midiò parte del Oriente con caña
de la medida: quinientas cañas, con caña de la medida
17 derredor. Midiò parte del Septentrion: quinientas ca-
18 ñas, con caña de la medida derredor. A parte del
Meridion midiò: quinientas cañas, con caña de la me-
19 dida. Rodeò à parte del Occidente: midio quinientas
20 cañas, con caña de la medida. A quatro partes lo
midiò muro a él derredor, derredor longitud quinientas
(cañas), y anchura quinientas: para apartar entre la
ſanctidad al prophano.

CAP. 43.

V 1 Y Llevòme al portal: portal que catava carrera del
2 Oriente. Y he honra de Dios de Iſraél, viniên de
carrera del Oriente: y ſu voz como ſonido de
3 aguas muchas, y la tierra alumbrava por ſu honra. Y
como viſta de la viſion que vi; (y era) como la viſion
que vi en mi venir para dañar à la ciudad, y las viſio-
nes (eran) como la viſion que vi cerca el rio Kebar: y
4 echème ſobre mis faces. Y honra de .A. entrân à la
caſa: carrera del portal, que ſus faces carrera del Ori-
5 ente. Y alçòme viento y truxome al patio el intrin-
6 ſeco: y he henchien honra de .A. la caſa. Y oì hablân
à mi de la caſa: y varon era eſtan cerca mi. Y dixo
7 à mi; hijo de hombre (eſte) lugar de mi ſilla, y (eſte)
lugar plantas de mis pies, que morarè alli entre hijos
de Iſraél para ſiempre: y no imundaran mas caza de Iſ-
raél nombre de mi ſanctidad, ellos y ſus Reyes con ſus
fornicaciones, y con cuerpos muertos de ſus Reyes en
8 ſus altares. En ſu dar ſu poſte con mi poſte, y ſu um-
bral cerca mi umbral, y la pared entre mi y entre ellos:
y imundaron à nombre de mi ſanctidad con ſus abomi-
naciones que hizieron, y atemè à ellos con mi furor.
9 Ahora alexarán a ſus fornicaciones y cuerpos muertos
de ſus Reyes de mi: y morarè entre ellos para ſiempre.
VI 10 * Tu hijo de hombre; denuncia à caſa de Iſraél à la
AFT. DE caſa, y averguencenſe de ſus delictos: y midiran a la
P. 11 compoſtura. Y ſi ſe avergonçaren de todo lo que hi-
20. zieron, figura de la caſa, y ſu compoſtura, y ſus ſali-
das, y ſus entradas, y todas ſus figuras, y a todos ſus
fueros, y todas ſus figuras, y todas ſus leyes, haz ſa-
ber à ellos, y eſcrive à ſus ojos: y guarden à to-
da ſu figura, y à todos ſus fueros, y hagan à el-
12 los. Eſta ley de la caſa: ſobre cabeça del monte,
todo ſu termino derredor derredor, ſanctidad de
13 ſanctidades; he eſta ley de la caſa. Y eſtas medi-
das de la ara con codos; codo, codo y puño: y
(ſu) cimiento codo y codo anchura, y ſu termino ſobre
ſu orilla derredor palmo el uno, y eſta altura de la
14 ara. Y de cimiento de la tierra haſta la ſala la baxa
dos codos, y anchura codo uno: y de la ſala la
pequeña haſta la ſala grande quatro codos y anchu-
15 ra del codo. Y la ara quatro codos: y de la ara
16 y arriba, los cornejales quatro. Y la ara doze lon-
gura con doze de anchura: quadrada à quatro ſus
17 partes. Y la ſala, quatorze longitud, con quatorze
latitud, à quatro ſus partes: y el termino derredor
à ella mitad del codo, y el cimiento à ella codo der-
VII 18 redor, y ſus eſcalones catavan à Oriente. * Y dixo
à mi, hijo de hombre aſſi dixo .A. Dios; eſtos fue-
ros de la ara en dia de ſu ſer hecha: para alçar
ſobre ella alçacion, y para eſparzir ſobre ella ſan-
19 gre. Y darás à los Sacerdotes los Levitas que ellos
de ſemen de Zadok, los cercanos à mi dicho de
.A. Dios, para ſervirme: toro hijo de vaca por
20 limpieza. Y tomarás de ſu ſangre y darás ſobre
quatro ſus cornejales, y à quatro rincones de la ſala,
y ſobre el termino derredor: y limpiarás à ella y mun-
21 dicarlaás. Y tomarás al toro de la limpieza: y ar-
22 derloá en fin de la caſa, defuera del ſanctuario. Y en
el dia el ſegundo llegarás cabrito de cabras ſano para
limpieza: y limpiarán à la ara como limpiaron con el
23 toro. En tu atemar de limpiar: llegarás toro hijo de
24 vaca ſano, y barvez de las ovejas ſano. Y llegarloreis

 delante

אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהוֹצִיאַנִי דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר
16 פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּמְדָדוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב׃ מָדַד רוּחַ
הַקָּדִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ־אמות קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה מאות קרי
17 סָבִיב׃ מָדַד רוּחַ הַצָּפוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה
18 הַמִּדָּה סָבִיב׃ אֵת רוּחַ הַדָּרוֹם מָדָד חֲמֵשׁ־מֵאוֹת
19 קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ סָבַב אֶל־רוּחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ־
כ מֵאוֹת קָנִים בִּקְנֵה הַמִּדָּה׃ לְאַרְבַּע רוּחוֹת מְדָדוֹ
חוֹמָה לוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב אֹרֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרֹחַב חֲמֵשׁ
א מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לְחֹל׃ וַיּוֹלִכֵנִי אֶל־הַשָּׁעַר ליום ה מג
2 שַׁעַר אֲשֶׁר פֹּנֶה דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ וְהִנֵּה כְּבוֹד אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בָּא מִדֶּרֶךְ הַקָּדִים וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים
3 וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבֹדוֹ׃ וּכְמַרְאֵה הַמַּרְאֶה אֲשֶׁר
רָאִיתִי כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר־רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחֵת אֶת־הָעִיר
וּמַרְאוֹת כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל־נְהַר־כְּבָר וָאֶפֹּל
4 אֶל־פָּנָי׃ וּכְבוֹד יְהוָה בָּא אֶל־הַבָּיִת דֶּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר
ה פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים׃ וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַתְּבִאֵנִי אֶל־הֶחָצֵר
6 הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה הַבָּיִת׃ וָאֶשְׁמַע מִדַּבֵּר
7 אֵלַי מֵהַבָּיִת וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֶצְלִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן־אָדָם אֶת־מְקוֹם כִּסְאִי וְאֶת־מְקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי
אֲשֶׁר אֶשְׁכָּן־שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא
יְטַמְּאוּ עוֹד בֵּית־יִשְׂרָאֵל שֵׁם קָדְשִׁי הֵמָּה וּמַלְכֵיהֶם
8 בִּזְנוּתָם וּבְפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם בָּמוֹתָם׃ בְּתִתָּם סִפָּם
אֶת־סִפִּי וּמְזוּזָתָם אֵצֶל מְזוּזָתִי וְהַקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם
וְטִמְּאוּ ׀ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ
9 וָאֲכַל אֹתָם בְּאַפִּי׃ עַתָּה יְרַחֲקוּ אֶת־זְנוּתָם וּפִגְרֵי
מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם לְעוֹלָם׃
* אַתָּה בֶן־אָדָם הַגֵּד אֶת־ ליום ו הפטרת תצוה
בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּיִת וְיִכָּלְמוּ מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמָדְדוּ
11 אֶת־תָּכְנִית׃ וְאִם־נִכְלְמוּ מִכֹּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוּרַת
הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ וּמוֹצָאָיו וּמוֹבָאָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְאֵת כָּל־ צורתו ק
חֻקֹּתָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְכָל־תּוֹרֹתָו הוֹדַע אוֹתָם וּכְתֹב צורתיו ק תורתיו ק
לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־צוּרָתוֹ וְאֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו
12 וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת עַל־רֹאשׁ הָהָר
כָּל־גְּבֻלוֹ סָבִיב ׀ סָבִיב קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִנֵּה־זֹאת תּוֹרַת
13 הַבָּיִת׃ וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בָּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה
וָטֹפַח וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה־רֹחַב וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ
14 סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ
עַד־הָעֲזָרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה
אֶחָת וּמֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד־הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע
טו אַמּוֹת וְרֹחַב הָאַמָּה׃ וְהַהַרְאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת וההראל קרי
16 וּמֵהָאֲרִאֵיל וּלְמַעְלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע׃ וְהָאֲרִאֵיל והאריאל קרי
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּעַ אֶל
17 אַרְבַּעַת רְבָעָיו׃ וְהָעֲזָרָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בְּאַרְבַּע
עֶשְׂרֵה רֹחַב אֶל אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ
חֲצִי הָאַמָּה וְהַחֵיק־לָהּ אַמָּה סָבִיב וּמַעֲלֹתֵהוּ פְּנוֹת
18 קָדִים׃ * וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֵלֶּה ליום ז
חֻקּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק
19 עָלָיו דָּם׃ וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע
צָדוֹק הַקְּרֹבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לְשָׁרְתֵנִי פַּר בֶּן־
כ בָּקָר לְחַטָּאת׃ וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־אַרְבַּע
קַרְנֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה וְאֶל־הַגְּבוּל
21 סָבִיב וְחִטֵּאתָ אוֹתוֹ וְכִפַּרְתָּהוּ׃ וְלָקַחְתָּ אֵת הַפָּר
22 הַחַטָּאת וּשְׂרָפוֹ בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ׃ וּבַיּוֹם
הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב שְׂעִיר־עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת־
23 הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חִטְּאוּ בַּפָּר׃ בְּכַלּוֹתְךָ מֵחַטֵּא תַּקְרִיב
24 פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְאַיִל מִן־הַצֹּאן תָּמִים׃ וְהִקְרַבְתָּם
לִפְנֵי

לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם
עלה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר־חטאת ליום כה
ופר בן־בקר ואיל מן־הצאן תמימים יעשו: שבעת 26
ימים יכפרו את־המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: יכפרו קרי ידיו קרי
ויכלו את־הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו 27
הכהנים על־המזבח את־עולותיכם ואת־שלמיכם עד כאן לפ׳מח
ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: וישב אתי א מד
דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש 2
לא־יבא בו כי יהוה אלהי־ישראל בא בו והיה סגור:
את־הנשיא נשיא הוא ישב־בו לאכול־לחם לפני יהוה יתיד 3
מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני דרך־ 4
שער־הצפון אל־פני הבית וארא והנה מלא כבוד־
יהוה את־בית יהוה ואפל אל־פני: ויאמר אלי יהוה ה
בן־אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל־
אשר אני מדבר אתך לכל־חקות בית־יהוה ולכל־
תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: תורתיו ק
ואמרת אל־מרי אל־בית ישראל כה אמר אדני יהוה 6
רב־לכם מכל־תועבותיכם בית ישראל: בהביאכם 7
בני־נכר ערלי־לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו
את־ביתי בהקריבכם את־לחמי חלב ודם ויפרו את־
בריתי אל כל־תועבותיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי 8
ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם:
כה אמר אדני יהוה כל־בן־נכר ערל לב וערל 9
בשר לא יבוא אל־מקדשי לכל־בן־נכר אשר בתוך
בני ישראל: כי אם־הלוים אשר רחקו מעלי בתעות י
ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם:
והיו במקדשי משרתים פקדות אל־שערי הבית 11
ומשרתים את־הבית המה ישחטו את־העלה ואת־
הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יען אשר 12
ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית־ישראל למכשול
עון על־כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו
עונם: ולא־יגשו אלי לכהן לי ולגשת על־כל־קדשי 13
אל־קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר
עשו: ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו 14
ולכל אשר יעשה בו:
והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את־משמרת טו הפטרת אמור
מקדשי בתעות בני־ישראל מעלי המה יקרבו אלי
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני
יהוה: המה יבאו אל־מקדשי והמה יקרבו אל־שלחני 16
לשרתני ושמרו את־משמרתי: והיה בבואם אל־שערי 17
החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא־יעלה עליהם
צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי 18
פשתים יהיו על־ראשם ומכנסי פשתים יהיו על־
מתניהם לא יחגרו ביזע: ובצאתם אל־החצר 19
החיצונה אל־החצר החיצונה אל־העם יפשטו את־
בגדיהם אשר־המה משרתים בם והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא־יקדשו את־העם
בבגדיהם: וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום כ
יכסמו את־ראשיהם: ויין לא־ישתו כל־כהן בבואם 21
אל־החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא־יקחו להם 22
לנשים כי אם־בתולות מזרע בית ישראל והאלמנה
אשר־תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת־עמי יורו בין קדש 23
לחל ובין־טמא לטהור יודיעם: ועל־ריב המה יעמדו 24
לשפט במשפטי ושפטהו ואת־תורתי ואת־חקתי למשפט ק ישפטוהו
בכל־מועדי ישמרו ואת־שבתותי יקדשו: ואל־מת כה קרי
אדם

delante .A.: y echarán los Sacerdotes ſobre ellos ſal, y
alçarán à ellos alçacion para .A.. Siete dias, harás cabri- 25
to de limpieza al dia: y toro hijo de vaca y barvez de
las ovejas ſanos harán. Siete dias mundificarán à la ara, 26
y limpiarán à ella: y eſtrenarán ſus manos. Y atemarán 27
à los dias: y ſerá en el dia el octavo y adelante, harán los
Sacerdotes ſobre la ara à vueſtras alçaciones y à vueſtras
pazes; y envoluntarè à vós, dicho de .A. Dios. HASTA AQUI.

C A P. 44.

Y Hizo tornar à mi, carrera de portal del ſanctuario 1 P.48.
el exterior, el catán à Oriente: y él cerrado. Y di- 2
xo à mi .A., el portal el eſte cerrado ſerá, no ſerá
abierto, y alguno no entrará por él, que .A. Dios de Iſ-
raél entrán por él: y ſerá cerrado. A el mayoral mayo- 3
ral él ſe aſſentará en él para comer pan delante .A.: de
carrera de entrada del portal entrará, y por ſu carrera
ſaldrá. Y truxome carrera de portal del Septentrion delan- 4
te la caſa, y vi y he llenán honra de .A. à caſa de .A.: y
echème ſobre mis faces. Y dixo à mi .A., hijo de hombre 5
pon tu coraçon y vè con tus ojos y con tus orejas oye,
a todo lo que yo hablán contigo, de todos fueros de caſa de
.A., y de todas ſus leyes: y pondrás tu coraçon à entrada
de la caſa, en todas ſalidas del ſanctuario. Y dirás al rebel- 6
de à caſa de Iſraél, aſſi dixo .A. Dios: abaſte à vós de to-
das vueſtras abominaciones caſa de Iſraél. En vueſtro 7
traer hijos de eſtrañedad cerrados de coraçon y incircun-
ciſos de carne, para ſer en mi ſanctuario para profanar a mi
caſa: en vueſtro llegar a mi pan, cevo y ſangre, y balda-
ron à mi firmamento, por todas vueſtras abominaciones. Y 8
no guardaſtes guarda de mis ſanctidades: y puſiſtes à gu-
ardantes mi guarda en mi ſanctuario à vós. Aſſi dixo .A. 9
Dios, todo hijo de eſtrañedad cerrado de coraçon y in-
circunciſo de carne, no entre en mi ſanctuario: de todo
hijo de eſtrañedad que entre hijos de Iſraél. Mas ſolo los 10
Levìtas que ſe alexaron de ſobre mi; en traſerrar Iſraél,
que traſerraron de ſobre mi, atras de ſus ìdolos: y lleva-
rán ſu delicto. Y ſerán en mi ſanctuario ſirvientes, guar- 11
das ſobre portales de la caſa; y miniſtrantes a la caſa: ellos
degollarán a la alçacion a y el ſacrificio al pueblo, y ellos eſ-
tarán delante ellos para ſervirlos. Por que ſirvieron ellos 12
delante ſus ìdolos, y fueron à caſa de Iſraél por tropieço
de delicto: por tanto alcè mi mano ſobre ellos, dicho de
.A. Dios, y llevarán ſu delicto. Y no ſe llegarán à mi pa- 13
ra adminiſtrarme, y para llegar ſobre todas mis ſancti-
dades à ſanctidades de las ſanctidades: y llevarán ſu ver-
guença, y ſus abominaciones que hizieron. Y darè à el- 14
los, guardantes guarda de la caſa: à todo ſu ſervicio, y
à todo lo que ſerá hecho en ella. * Y los Sacerdotes los 15 AFT.
Levìtas hijos de Zadok, que guardaron à guarda de mi DEP. 31
ſanctuario en traſerrar hijos de Iſraél de ſobre mi, ellos
ſe llegarán à mi para adminiſtrarme: y eſtarán delante mi
para llegar à mi, ſevo y ſangre, dicho de .A. Dios. El- 16
los vendrán à mi ſanctuario, y ellos ſe llegarán à mi me-
ſa para adminiſtrarme: y guardarán à mi guarda. Y ſerá 17
en ſu entrar à portales del patio el intrinſeco: paños de li-
nos veſtirán, y no ſubirá ſobre ellos lana, en ſu admi-
niſtrar en portales del patio el intrinſeco y à dentro. Co- 18
fias de linos ſerán ſobre ſu cabeça, y pañetes de linos
ſerán ſobre ſus lomos: no ſe ceñirán en el ſndadero. Y 19
en ſu ſalir al patio exterior, al patio exterior al pueblo,
deſnudarán a ſus veſtidos, que ellos adminiſtrantes con
ellos, y dexarán à ellos en camaras de la ſanctidad: y
veſtirán paños otros, y no ſanctificarán al pueblo con
ſus veſtidos. Y ſu cabeça no traſquilarán, y guedeja 20
no dexaran crecer: cercenando cercenarán a ſus cabeças.
Y vino no beverán todo Sacerdote: en ſu entrar al pa- 21
tio el intrinſeco. Y viuda y quite no tomen à ellos 22
por mugeres: que ſalvo virgenes de ſimiente de ca-
ſa de Iſraél; y la viuda que fuere viuda, de Sacerdo-
te tomarán. Y à mi pueblo moſtrarán, entre ſanc- 23
tidad à prophano: y entre imundo à limpio les
harán ſaber. Y ſobre pleyto ellos eſtarán à jui- 24
zio; en mis juizos lo juzgarán: y à mis le-
yes y à mis fueros en todos mis plazos guardarán,
y à mis Sabatot ſanctificarán. Y ſobre muerto de 25
hombre

hombre no entrará para imundarſe: mas ſolo por
padre, y por madre, y por hijo, y por hija, por
hermano, y por hermana que no fue à varon, ſe imun-
26 darán. Y deſpues de ſu limpieza: ſiete dias contarán
27 à él. Y en dia de ſu venir à la ſanctidad, al patio el
intrinſeco para adminiſtrar en la ſanctidad, llegará ſu lim-
28 pieza: dicho de .A. Dios. Y ſerá à ellos por heredad,
yo ſu heredad: y poſſeſſion no deis à ellos en Iſraél,
29 yo ſu poſſeſſion. El preſente y la limpieza y la culpa,
ellos las comerán: y todo apartamiento en Iſraél para
30 ellos ſerá. Y principio de todas primicias de todo, y
toda apartadura de todo, de todas vueſtras apartaduras
para los Sacerdotes ſerá: y principio de vueſtras maſſas
dareis al Sacerdote, para hazer poſar bendicion en tu
31 caſa. Ninguna calabrina ni arrebatadura, de la áve y
HASTA de la quatropêa: no comerán los Sacerdotes. *
AQUI

CAP. 45.

II 1 Y En vueſtro hazer caèr a la tierra en heredad, apar-
tareis apartadura à .A., ſanctidad de la tierra,
longitud veynte y cinco mil (en) largo; y anchura
diez mil: ſanctidad ella en todo ſu termino derredor.
2 Será deſte à la ſanctidad, quinientos con quinientos
quadrado derredor: y cincuenta codos, arrabal à él der-
3 redor. Y de la medida la eſta medirás longura veynte
y cinco mil; y anchura diez mil: y en ella ſerá el
4 ſanctuario ſanctidad de ſanctidades. Sanctidad de la
tierra ella, à los Sacerdotes miniſtrantes el ſanctuario ſe-
rá, los llegantes para adminiſtrar à .A.: y ſerá à ellos
5 lugar para caſas, y ſanctuario para el ſanctuario. Y veyn-
te y cinco mil longitud, y diez mil anchura: y ſerá à
los Levitas adminiſtrantes la caſa, à ellos por poſſeſſion
6 veinte camaras. Y poſſeſſion de la ciudad dareis cinco
mil anchura, y longura veynte y cinco mil à eſcuentra
apartadura de la ſanctidad: para toda caſa de Iſraél
7 ſerá. Y para el mayoral de aqui y de aqui para aparta-
dura de la ſanctidad, y para poſſeſſion de la ciudad de-
lante apartadura de la ſanctidad, y delante poſſeſſion de
la ciudad, de rincon Occidental al Occidente, y de
rincon Oriental al Oriente: y longura de eſcuentra una
de las partes; de termino del Occidente, à termino del
8 Oriente. A la tierra ſerá à él por poſſeſſion en Iſraél:
y no engañarán mas mis Principes à mi pueblo; y la
9 tierra darán à caſa de Iſraél por ſus tribos. Aſſi dixo
.A. Dios; baſte à vós Principes de Iſraél; robo y
prêa apartad, y juizio y juſticia hazed: quitad vueſ-
tros tributos de ſobre mi pueblo; dicho de .A. Dios.
10 Balanças de juſtedad, y Ephá de juſtedad, y Bat de
11 juſtedad ſerá à vós. La Ephá y el Bat medida una
ſerá, para llevar diezmo del Homer el Bat: y diez-
mo del Homer el Ephá, al Homer ſerá ſu cuenta.
12 Y el Sékel veynte granos: veynte Sekalim, y veyn-
te cinco Sekalim, y quinze Sekalim el Mané ſerá à
13 vós. Eſta la apartadura que apartareis: ſexto del
Ephá del Homer del trigo, y aſeſteareis la Ephá de
14 Homer de las cevadas. Y eſtatuto del azeyte, el
Bat del azeyte diezmo del Bat del Cor, diez Batim
(harán un) Homer: por que diez Batim (ſon un) Ho-
15 mer. Y cordera una de las ovejas de las dozientas del
gruеſſo de Iſraél, para preſente, y para alçacion, y pa-
ra paces: para perdonar ſobre ellos dicho de .A. Dios.
16 Todo el pueblo de la tierra: ſerán à la apartadura la eſta:
17 para el Principe en Iſraél. Y ſobre el Principe ſerá,
las alçaciones, y el preſente, y la templacion, en las
paſcuas, y en los Novilunios, y en los Sabatot, en
todos plazos de caſa de Iſraél: él hara à la limpieza,
y al preſente, y à la alçacion, y à las paces, para per-
AFT. 18 donar por caſa de Iſraél. * Aſſi dixo .A. Dios; en el
DE SAB. primero (mes) en uno al mes, tomarás toro hijo de
AHO-19 vaca perfecto: y limpiarás a el ſanctuario. Y toma-
DES. rá el Sacerdote de ſangre de la limpieza, y da-
rá ſobre umbral de la caſa, y ſobre quatro rin-
cones de la ſala de la ara: y ſobre umbral del por-
20 tal del patio el intrinſeco. Y aſſi harás en ſiete en el
mes, de varon yerrán y de torpe: y limpiareis a la caſa.
21 En el primero (mes), en quatorze dias al mes, ſerá

אדם לא יבוא לטמאה כי אם־לאב ולאם ולבן ולבת
26 לאח ולאחות אשר־לא־היתה לאיש יטמאו: ואחרי
27 טהרתו שבעת ימים יספרו־לו: וביום באו אל־הקדש
אל־החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
28 אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה
29 לא־תתנו להם בישראל אני אחזתם: המנחה
והחטאת והאשם המה יאכלום וכל־חרם
ל בישראל להם יהיה: וראשית כל־בכורי כל וכל־
תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה
וראשית עריסתיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל־
31 ביתך: כל־נבלה וטרפה מן־העוף ומן־הבהמה
עד כאן לא יאכלו הכהנים:

מה א ובהפילכם את־הארץ
ליום ב בנחלה תרימו תרומה ליהוה ׀ קדש מן־הארץ ארך
חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש־
2 הוא בכל־גבולה סביב: יהיה מזה אל־הקדש חמש
מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש
3 לו סביב: ומן־המדה הזאת תמוד ארך חמשה ועשרים
חמשה קרי אלף ורחב עשרת אלפים ובו־יהיה המקדש קדש
4 קדשים: קדש מן־הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבים לשרת את־יהוה והיה להם מקום
ה לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלף ארך
והיה קרי ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם
6 לאחזה עשרים לשכת: ואחזת העיר תתנו חמשת
אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת
7 הקדש לכל־בית ישראל יהיה: ולנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל־פני תרומת־
הקדש ואל־פני אחזת העיר מפאת־ים ימה ומפאת
קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים
8 אל־גבול קדימה: לארץ יהיה־לו לאחזה בישראל
ולא־יונו עוד נשיאי את־עמי והארץ יתנו לבית־
9 ישראל לשבטיהם: כה אמר אדני יהוה
רב־לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני
י יהוה: מאזני־צדק ואיפת־צדק ובת־צדק יהי לכם:
11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר
הבת ועשירת החמר האיפה אל־החמר יהיה
12 מתכנתו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם:
13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר
14 החטים וששיתם האיפה מחמר השערים: וחק השמן
הבת השמן מעשר הבת מן־הכר עשרת הבתים חמר
טו כי־עשרת הבתים חמר: ושה־אחת מן־הצאן מן־
המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
16 לכפר עליהם נאם אדני יהוה: כל העם הארץ
17 יהיו אל־התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל־הנשיא
יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים
ובשבתות בכל־מועדי בית ישראל הוא־יעשה את־
החטאת ואת־המנחה ואת־העולה ואת־השלמים
לכפר בעד בית־ישראל:
הפטרת פרשת החדש 18 כה־אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר־
19 בן־בקר תמים וחטאת את־המקדש: ולקח הכהן מדם
החטאת ונתן אל־מזוזת הבית ואל־ארבע פנות
כ העזרה למזבח ועל־מזוזת שער החצר הפנימית: וכן
תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם
21 את־הבית: בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה
לכם

לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: ועשה 22
הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל־עם הארץ פר
חטאת: ושבעת ימי־החג יעשה עולה ליהוה שבעת 23
פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים
וחטאת שעיר עזים ליום: ומנחה איפה לפר ואיפה 24
לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: בשביעי בחמשה עשר כה
יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת
כעלה וכמנחה וכשמן: כה־אמר אדני יהוה א
שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח:
ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על־מזוזת 2
השער ועשו הכהנים את־עולתו ואת־שלמיו
והשתחוה על־מפתן השער ויצא והשער לא־יסגר
עד־הערב: והשתחוו עם־הארץ פתח השער ההוא 3
בשבתות ובחדשים לפני יהוה: והעלה אשר־יקריב 4
הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם
ואיל תמים: ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ה
ידו ושמן הין לאיפה: וביום החדש פר בן־בקר 6
תמימם וששת כבשים ואיל תמימם יהיו: ואיפה 7
לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג
ידו ושמן הין לאיפה: ובבוא הנשיא דרך אולם 8
השער יבוא ובדרכו יצא: ובבוא עם־הארץ לפני 9
יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא
דרך־שער נגב והבא דרך־שער נגב יצא דרך־שער
צפונה לא ישוב דרך השער אשר־בא בו כי נכחו
יצאו: והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם י
יצאו: ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה 11
לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין
לאיפה: וכי־יעשה הנשיא נדבה עולה או־שלמים 12
נדבה ליהוה ופתח לו את־השער הפנה קדים ועשה
את־עלתו ואת־שלמיו כאשר יעשה ביום השבת
ויצא וסגר את־השער אחרי צאתו: וכבש בן 13
שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר 14
ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את־
הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ועשו טו
את־הכבש ואת־המנחה ואת־השמן בבקר בבקר
עולת תמיד:
כה־אמר אדני יהוה כי־יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו 16
נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה: וכי־יתן 17
מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד־שנת
הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: ולא־ 18
יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו
ינחיל את־בניו למען אשר לא־יפצו עמי איש מאחזתו:
ויביאני במבוא אשר על־כתף השער אל־הלשכות 19
הקדש אל־הכהנים הפנות צפונה והנה־שם מקום
בירכתם ימה: ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו כ
שם הכהנים את־האשם ואת־החטאת אשר
יאפו את־המנחה לבלתי הוציא אל־החצר
החיצונה לקדש את־העם: ויוציאני אל־החצר 21
החיצונה ויעברני אל־ארבעת מקצועי החצר והנה
חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: בארבעת 22
מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך
ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: וטור 23
סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
הטירות סביב: ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר 24
יבשלו

יצא קרי
יעשו קרי
עד כאן
בירכתיםק

à vós el Peſah: paſcua de ſiete dias, cençeñas ſerá co-
mida. Y hara el Principe en el dia el eſſe; por él, y por 22
todo pueblo de la tierra: toro de limpieza. Y ſiete dias 23
de la paſcua hará alçacion para .A.; ſiete toros, y ſiete
barvezes perfectos al dia, ſiete los dias: y limpieza cab-
rito de cabras al dia. Y preſente Ephá al toro, y Ep- 24
há al barvez hará: y azeyte Hin por Ephá. En el ſete- 25
no (mes) en quinze dias al mes en la paſcua; hará como
eſtos ſiete los dias: como la limpieza, como la alçacion,
y como el preſeute, y como el azeyte.

C A P. 46.

Aſſi dixo .A. Dios, portal del patio el intrinſeco el 1 III
catán à Oriente, ſerá cerrado ſeys dias de la obra:
y en dia del Sabat ſerá abierto, y en dia del No-
vilunio ſerá abierto. Y entrará el mayoral carrera de en- 2
trada del portal de fuera, y eſtará ſobre umbral del por-
tal; y harán los Sacerdotes à ſu alçacion, y à ſus pazes,
y encorvarſeá ſobre umbral del portal y ſaldrá: y el por-
tal no ſerá cerrado haſta la tarde. Y encorvarſeán pueb- 3
lo de la tierra, à entrada del portal el eſſe, en los Saba-
tot y en los Novilunios: delante .A.. Y la alçacion que 4
llegará el mayoral à .A.: en dia del Sabat, ſeys carne-
ros perfectos, y barvez perfecto. Y preſente Ephá por 5
barvez, y por los carneros preſente dadiva de ſu mano:
y azeyte Hin por Ephá. Y en dia del Novilunio, toro 6
hijo de vaca perfecto: y ſeys carneros y barvez, perfec-
tos ſerán. Y Ephá por toro, y Ephá por barvez hará 7
preſente, y en los carneros como alcançáre ſu mano: y
azeyte Hin por Ephá. Y en entrado el mayoral: car- 8
rera de entrada del portal entrará: y por ſu carrera ſal-
drá. Y en entrando pueblo de la tierra delante .A. en los 9
plazos, el entrán carrera de portal de Septentrion, para
encorvarſe, ſaldrá carrera de portal del Meridion; y el
entrán carrera del portal de Meridion, ſaldrá carrera de
portal de Septentrion: no ſe tornará por carrera del
portal que entrò por el, pero por ſu frontero ſaldrá. Y
el mayoral: entre ellos, en ſu entrar entrará, y en ſu ſa- 10
lir ſaldrán. Y en las paſcuas y en los plazos ſerá el pre- 11
ſente Ephá por el toro, y Ephá por barvez, y à los
carneros dadiva de ſu mano: y azeyte Hin por Ephá.
Y quando hiziere el mayoral voluntad, alçacion, o pa- 12
zes, voluntad à .A., y abrirá à él a el portal el catán à
Oriente, y hará à ſu alçacion y à ſus pazes, aſſi como
hiziere en dia del Sabat: y ſaldrá y cerrará al portal deſ-
pues de ſu ſalir. Y carnero de edad de año perfecto ha- 13
rás alçacion por dia à .A.: por la mañana por la mañana
harás à él. Y preſente harás ſobre él por la mañana por 14
la mañana, ſexto de la Ephá, y azeyte tercio del Hin,
para rebolver à la ſemola: preſente à .A.; fueros de
ſiempre continuo. Harán al carnero y al preſente, y al 15
azeyte, por la mañana por la mañana: alçacion de con-
tinuo. *Aſſi dixo .A. Dios; quando diere el mayoral da- 16 HAS-
diva à alguno de ſus hijos, ſu heredad ella para ſus hi- TA AQUI
jos ſerá: ſu poſſeſſion ella por heredad. Y quando diere 17
dadiva de ſu heredad à uno de ſus ſiervos, y ſerá à él
haſta año de la libertad, y tornarſeá para el mayoral:
decierto ſu heredad de ſus hijos à ellos ſerá. Y no tomará 18
el mayoral de heredad del pueblo, para ſobreforçarlos
de ſu poſſeſſion, de ſu poſſeſſion hará heredar à ſus hijos:
por que no ſe eſparza mi pueblo cada uno de ſu poſſeſ-
ſion. Y truxome por la entrada que ſobre rincon del 19
portal à camaras de la ſanctidad de los Sacerdotes las ca-
tantes à Septentrion: y he alli lugar en los rincones al
Occidente. Y dixo à mi eſte el lugar que cozinarán al- 20
li los Sacerdotes à la culpa y à la limpieza: que coze-
rán al preſente por no ſacar al patio exterior, para ſanc-
tificar al pueblo. Y ſacóme al patio el exterior, y hi- 21
zome paſſar por quatro cantones del patio: y he patio
en canton del patio, patio en canton del patio. En 22
quatro cantones del patio, patios juntados; quarenta
(codos de) longura y treynta (de) anchura: medida
una à quatro ellos acantonados. Y orden (de pa- 23
red) derredor en ellos, derredor à quatro ellos:
y hornazas hechas debaxo de las ordenes der-
redor. Y dixo à mi: eſta caſa de los cozinantes que 24
co-

cozinarán alli, adminiſtrantes de la caſa, a ſacrificio del
pueblo.

CAP. 47.

IV 1 Y Hizome tornar à entrada de la caſa, y he aguas ſalien-
tes de debaxo del umbral de la caſa al Oriente, por que
faces de la caſa al Oriente: y las aguas deſcendientes de
debaxo de rincon de la caſa el derecho de Meridion à la ara.
2 Y ſacòme carrera de portal de Septentrion; y hizome rodear
carrera defuera al portal el defuera, carrera la catán al Ori-
3 ente: y he aguas ſalientes del rincon el derecho. En ſalir el
varon al Oriente, y hilo en ſu mano: y midiò mil con codo,
4 y hizome paſſar por aguas, aguas (haſta) tovillos. Y midiò
mil, y hizome paſſar por aguas, aguas (haſta) rodillas: y
5 midiò mil, y hizome paſſar aguas (haſta) lomos. Y midiò
mil, arroyo que no podia para paſſar: por que ſe enaltecie-
ron las aguas, aguas de nadadura, arroyo que no era de paſ-
6 ſar. Y dixo à mi, ſi viſte hijo de hombre? : y llevome y hizo-
7 me tornar ſobre orilla del arroyo. En mi tornar y he ſobre
8 orilla del arroyo arbol mucho: mucho de aqui, y de aqui. Y
dixo à mi, las aguas las eſtas ſalientes à la comarca la Orien-
tal, y deſcenderán ſobre la llanura: y entrarán à la mar, à la
mar Occidental las ſacadas, y ſerán medizinadas las aguas.
9 Y ſerá toda alma viva que ſerpiere, por todo lo que entrare
alli los dos arroyos vivirá, y ſerá el peze mucho mucho:
por que entraron alli las aguas las eſtas: y ſerán medizinadas
10 y vivirá todo lo que entrare alli el arroyo. Y ſerá (que) eſ-
tarán ſobre él peſcadores deſde En-guèdi y haſta En-eglàim,
eſtendimiento de redes ſerán: à ſu manera ſerá ſu peze, co-
11 mo peze de la mar la grande mucho mucho. Sus lodaçales y
ſus lagunas, y no ſerán medizinados, para ſal ſerán dados.
12 Y cerca el arroyo crecerá ſobre ſu orilla, de aqui y de aqui
todo arbol de comida, no caerá ſu hoja, y no ſe atemará ſu
fruto, à ſus meſes madurará por que ſus aguas del ſanctua-
rio ellas ſalientes: y ſerá ſu fruto por comida, y ſu hoja por
13 medizina. Aſſi dixo .A. Dios, eſte termino que heredareis
14 de la tierra, para doze tribos de Iſraél: Joſeph (dos) partes. Y
heredareis à ella cada uno como ſu hermano, por que alcè a
mi mano, para darla à vueſtros padres: y caerá la tierra la eſ-
15 ta à vós por heredad. Y eſte termino de la tierra: à lado de
Septentrion de la mar la grande à carrera de Hetlòn à entra-
16 da de Zedád. Hamát Berotá Sibráim, que entre termino de
Damaſco, y entre termino de Hamat: Hazer-atichòn, que
17 entre termino de Havrán. Y ſerá termino de la mar Hazár-
enòn, termino de Damaſco, y Septentrion à Septentrion,
18 y termino de Hamát: y a lado de Septentrion. Y lado de O-
riente de entre Havrán y de entre Damaſco, y de entre el
Guilad, y de entre tierra de Iſraél al Jardèn, de termino
19 cerca la mar al Oriental medireis: y à lado de Oriente. Y la-
do de Meridion à Meridion, deſde Tamar haſta aguas de
barajas de Kadés, de arroyo haſta la mar la grande: y à lado
20 del Meridion al Auſtro. Y à lado Occidental à la mar la
grande, deſde termino haſta eſcuentra à entrada de Hamat:
21 eſte lado del Occidente. Y partireis a la tierrá la eſta à vós por
22 tribos de Iſraél. Y ſerá (lo que) echareis à ella por heredad
à vós, y para los peregrinos los peregrinantes entre vós,
que engendraron hijos entre vós: y ſerán à vós como el ar-
raygado en hijos de Iſraél, con vós caerán en heredad entre
23 hijos de Iſraél. Y ſerá en el tribo que peregrinàre el pere-
grino con él: alli dareis ſu heredad, dicho de .A. Dios.

CAP. 48.

V 1 Y Eſtos nombres de los tribos: de cabo de Septentrion à
termino de carrera de Hetlon à entrada de Hamat Ha-
zár-enán termino de Damaſco à Septentrion, à termi-
no de Hamat; y ſerán à él de lado de Oriente el Occidente
2 Dan uno. Y ſobre termino de Dan de lado de Oriente haſ-
3 ta lado del Occidente Aſſér uno. Y ſobre termino de Aſſér
de lado del Oriente y haſta lado del Occidente Naphtalì uno.
4 Y ſobre terminò de Naphtalì de lado del Oriente haſta lado
5 de Occidente Menaſſé uno. Y ſobre termino de Menaſſé de
6 lado del Oriente haſta lado del Occidente Ephráim uno. Y
ſobre termino de Ephráim del rincon de Oriente y haſta rin-
7 con del Poniente Reuben uno. Y ſobre termino de Reuben,
8 de rincon de Oriente haſta parte del Poniente, Jeudá uno. Y
ſobre termino de Jeudá, del rincon del Oriente haſta rincon
del Poniente: ſerá la apartadura que apartareis veynte y cin-
co mil anchura, y longura como una de las partes de lado
del Oriente haſta lado del Poniente; y ſerá el ſanctuario

 entre

מז א יבשלו־שם משרתי הבית את־זבח העם: ויישבני אל־
פתח הבית והנה־מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה
כי־פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית
2 הימנית מנגב למזבח: ויוצאני דרך־שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל־שער החוץ דרך הפונה קדים
3 והנה־מים מפכים מן־הכתף הימנית: בצאת־האיש
קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי
4 אפסים: וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף
ה ויעברני מי מתנים: וימד אלף נחל אשר לא־אוכל
6 לעבר כי־גאו המים מי שחו נחל אשר לא־יעבר: ויאמר
אלי הראית בן־אדם ויולכני וישבני על־שפת הנחל:
7 בשובני והנה אל־שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה:
8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל־הגלילה הקדמונה
וירדו על־הערבה ובאו הימה אל־הימה המוצאים
9 ונרפאו המים: והיה כל־נפש חיה אשר־ישרץ אל
כל־אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד
כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר־יבוא
10 שמה הנחל: והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד־עין
עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם
11 כדגת הים הגדול רבה מאד: בצאתו וגבאיו ולא
12 ירפאו למלח נתנו: ועל־הנחל יעלה על־שפתו מזה ו
ומזה כל־עץ־מאכל לא־יבול עלהו ולא־יתם פריו
לחדשיו יבכר כי מימיו מן־המקדש המה יוצאים והיו
13 פריו למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני
יהוה גה גבול אשר תתנחלו את־הארץ לשני עשר
14 שבטי ישראל יוסף חבלים: ונחלתם אותה איש כאחיו
אשר נשאתי את־ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ
טו הזאת לכם בנחלה: וזה גבול הארץ לפאת צפונה
16 מן־הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: חמת ו
ברותה סברים אשר בין־גבול דמשק ובין גבול חמת
17 חצר התיכון אשר אל־גבול חורן: והיה גבול מן־הים
חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
18 פאת צפון: ופאת קדים מבין חורן ומבין־דמשק ומבין
הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על־הים
19 הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה
מתמר עד־מי מריבות קדש נחלה אל־הים הגדול ואת
כ פאת־תימנה נגבה: ופאת־ים הים הגדול מגבול עד־נכח
21 לבוא חמת זאת פאת־ים: וחלקתם את־הארץ הזאת
22 לכם לשבטי ישראל: והיה תפלו אותה בנחלה לכם
ולהגרים הגרים בתוככם אשר־הולדו בנים בתוככם
והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה
23 בתוך שבטי ישראל: והיה בשבט אשר־גר הגר אתו
שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

מח א ואלה שמות השבטים מקצה
צפונה אל־יד דרך־חתלן לבוא־חמת חצר עינן גבול
דמשק צפונה אל־יד חמת והיו־לו פאת־קדים הים דן
2 אחד: ועל גבול דן מפאת קדים עד־פאת ימה אשר
3 אחד: ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד־פאת־ימה
4 נפתלי אחד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד־
ה פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה
6 עד־פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת
7 קדים ועד־פאת־ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן
8 מפאת קדים עד־פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול
יהודה מפאת קדים עד־פאת ימה תהיה התרומה
אשר־תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד
החלקים מפאת קדימה עד־פאת־ימה והיה המקדש
בתוכו

בתוכה׃ התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה 9
בתוכו קרי ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים׃ ולאלה תהיה
תרומת־הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף
וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים
ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש־יהוה
11 בתוכו׃ לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו
משמרתי אשר לא־תעו בתעות בני ישראל כאשר
12 תעו הלוים׃ והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
13 קדש קדשים אל־גבול הלוים׃ והלוים לעמת גבול
הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת
אלפים כל־ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
14 אלפים׃ ולא־ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור
יעביר קרי טו ראשית הארץ כי־קדש ליהוה׃ וחמשת אלפים
הנותר ברחב על־פני חמשה ועשרים אלף חל־הוא
בתוכו קרי ליום ו 16 לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה׃ * ואלה
מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
חמש כתוב ולא קרי ופאת־נגב חמש חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת
קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת־ימה חמש
17 מאות וארבעת אלפים׃ והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
18 חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים׃ והנותר בארך
לעמת ׀ תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת
תבואתו ק אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה
19 תבואתה ללחם לעבדי העיר׃ והעבד העיר יעבדוהו
כ מכל שבטי ישראל׃ כל־התרומה חמשה ועשרים
אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את־
21 תרומת הקדש אל־אחזת העיר׃ והנותר לנשיא
מזה ׀ ומזה ׀ לתרומת־הקדש ולאחזת העיר אל־
פני חמשה ועשרים אלף ׀ תרומה עד־גבול קדימה וימה
על־פני חמשה ועשרים אלף על־גבול ימה לעמת
בתוכו קרי חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית
22 בתוכה׃ ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר
לנשיא יהיה בין ׀ גבול יהודה ובין גבול
23 בנימן לנשיא יהיה׃ ויתר השבטים מפאת
24 קדימה עד־פאת־ימה בנימן אחד׃ ועל ׀ גבול
בנימן מפאת קדימה עד־פאת־ימה שמעון אחד׃
כה ועל ׀ גבול שמעון מפאת קדימה עד־פאת־ימה יששכר
26 אחד׃ ועל ׀ גבול יששכר מפאת קדימה עד־פאת־ימה
27 זבולן אחד׃ ועל ׀ גבול זבולן מפאת קדימה עד־פאת־ימה
28 גד אחד׃ ועל גבול גד אל־פאת נגב תימנה והיה גבול
29 מתמר מי מריבת קדש נחלה על־הים הגדול׃ זאת
הארץ אשר־תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
ליום ז ל מחלקותם נאם אדני יהוה׃ * ואלה תוצאת
העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה׃
31 ושערי העיר על־שמות שבטי ישראל שערים שלושה
צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי
32 אחד׃ ואל־פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים
ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער
33 דן אחד׃ ופאת־נגבה חמש מאות וארבעת אלפים
מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר
34 אחד שער זבולן אחד׃ פאת־ימה חמש מאות
וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער
לה אשר אחד שער נפתלי אחד׃ סביב שמנה עשר אלף
ושם־העיר מיום יהוה ׀ שמה׃ חזק

סכום הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושלשה׃ כאיל תערג על
אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים סימן׃ וחציו׃ ויהי בעשתי עשרה
שנה באחד לחדש׃ וסדריו׃ תשעה ועשרים׃ ותרא אתו כי טוב הוא סימן׃

דבר

entre él. La apartadura que apartareis à .A.: lon- 9
gura veynte y cinco mil, y anchura diez mil. Y para 10
eſtos ſerá apartadura de la ſanctidad, para los Sacerdo-
tes à Septentrion veynte y cinco mil, y al Poniente
anchura diez mil, y al Oriente anchura diez mil, y al
Meridion longura veynte y cinco mil: y ſerá ſanctuario
de .A. entre él. Para los Sacerdotes los ſanctificados 11
de hijos de Zadok, que guardaron mi guarda: que no
traſerraron en traſerrar hijos de Iſraél, como traſerraron
los Levìtas. Y ſerá à ellos (parte) apartada de aparta- 12
dura de la tierra, ſanctidad de ſanctidades: ſobre termino
de los Levìtas. Y los Levìtas eſcuentra termino de los 13
Sacerdotes, veynte y cinco mil longitud, y latitud diez
mil: toda longitud veynte y cinco mil, y anchura diez
mil. Y no venderán dél, y no trocará y no paſſará 14
primicia de la tierra: por que ſanctidad para .A.. Y 15
cinco mil el remaneſcido en la anchura, ſobre faces de
veynte y cinco mil, prophana ella, para la ciudad, pa-
ra habitacion, y para arrabal: y ſerá la ciudad entre
ella. * Y eſtas ſus medidas, à lado de Septentrion 16 VI
quatro mil y quiniantas, y à lado de Meridion quatro
mil y quinientes, y de lado de Oriente quatro mil y
quinientas, y de lado del Occidente quatro mil y qui-
nientas. Y ſerá arrabal para la ciudad; à Septentrion, 17
dozientas y cincuenta, y al Meridion dozientas y cin-
cuenta y al Oriente dozientos y cincuenta, y al Oc-
cidente dozientos y cinccuenta. Y lo remaneſcièn 18
en longitud à eſcuentra apartadura de la ſanctidad,
diez mil al Oriente, y diez mil al Occidente; y
ſerá eſcuentra apartadura de la ſanctidad: y ſerá ſu
renuevo para pan, de ſirvientes la ciudad. Y el ſir- 19
vièn la ciudad: los ſirvirán de todos tribos de Iſ-
raél. Toda la apartadura veynte y cinco mil, en veyn- 20
te y cinco mil: quarto apartareis à apartadura de la ſanc-
tidad, à poſſeſſion de la ciudad. Y lo remaneſcièn al 21
mayoral de aqui y de aqui, para apartadura de la ſancti-
dad, y para poſſeſſion de la ciudad, ſobre faces de veyn-
te y cinco mil apartadura, haſta termino del Oriente, y
el Occidente ſobre faces de veynte y cinco mil, ſobre
termino del Occidente, à eſcuentra partes del mayoral:
y ſerá apartadura de la ſanctidad, y ſanctuario de la caſa
entre él. Y deſde poſſeſſion de los Levìtas y deſde poſ- 22
ſeſſion de la ciudad, en medio (eſtará) lo que al mayo-
ral pertenecerá: entre termino de Jeudá, y entre termino
de Binyamin, del mayoral ſerá. Y reſto de los tribos: 23
de lado del Oriente haſta lado del Occidente, Binyamin
uno. Y ſobre termino de Binyamin del lado del Orien- 24
te haſta lado del Occidente Simhon uno. Y ſobre ter- 25
mino de Simhon del lado del Oriente haſta lado del Oc-
cidente Yſſachar uno. Y ſobre termino de Yſſachar de 26
lado del Oriente haſta lado del Occidente Zebulùn uno.
Y ſobre termino de Zebulún de lado del Oriente haſta 27
lado del Occidente Gad uno. Y ſobre termino de Gad 28
à lado del Auſtro à Meridion: y ſerá termino deſde Ta-
mar aguas de barajas de Kades, (haſta) arroyo ſobre la
mar la grande. Eſta la tierra que hechareis por heredad 29
para tribos de Iſraél: y eſtas ſus partes, dicho de .A.
Dios. * Y eſtas ſalidas de la ciudad: de lado de Sep- 30 VII
tentrion quatro mil y quinientas (cañas por) medida.
Y portales de la ciudad ſobre nombres de tribos de Iſ- 31
raél, portales tres à Septentrion: portal de Reuben
uno portal de Jeudá uno, portal de Levì uno. Y 32
à lado de Oriente quatro mil y quinientas (cañas),
y portales tres: y portal de Joſeph uno, y portal
de Binyamin uno, portal de Dan uno. Y à lado de 33
Meridion quatro mil y quinientas por medida, y porta-
les tres: portal de Simhon uno, portal de Yſſachar
uno, portal de Zebulun uno. A lado del Occidente 34
quatro mil y quinientas, ſus portales tres: portal de
Gad uno, portal de Aſſér uno, portal de Naphtalì uno.
Derredor dezi ocho mil: y nombre de la ciudad deſde 35
aquel dia, .A. alli.

Fin de Jehezkel.

Numero de los Paſukim. 1273.

Prophecia

נביאים אחרונים
בשני עמודים

PROPHETAS.
POSTREROS
EN DOS COLUNAS
HEBRAYCO Y ESPAÑOL

בעמוד הראשון
דברי נבואה ככתבם וכלשונם · בחסירות ויתירות · קרי וכתיב · נקודות וטעמים ·
עד שנעשה כסולת בלי פסולת

EN LA PRIMERA COLUNA
EL ORIGINAL HEBRAICO, CON TODAS LAS PERFECCIONES
EN LAS LETRAS PUNTOS Y TAAMIM, PONIENDO
CADA COZA EN SU LUGAR.

בעמוד השני
העתקת המקרא בלשון כפרדי מלה במלה · ובקשנו התיבה היותר נאותה באותה לשון · כדי להוציא
העתקה הראויה להביאה לפני יודע מדע · ולפעמים לתקן הענין שמנו איזה תיבה
בין חצאי עיגול למען תהיה הענין ברור לעין הקורא

EN LA SEGUNDA COLUNA
LA TRADUCCION EN LA LENGUA ESPAÑOLA; Y BUSCAMOS LA
PALABRA MAS PROPRIA EN AQUELLA LENGUA, PARA
EXPRIMIR EL SENTIDO DEL TEXTO; PARA LO QUAL
AÑADIMOS A LAS VEZES ALGUNA PALABRA IN-
TER ( ) LINEAS PARA MAYOR CLAREZA.

נדפס

באמשטרדם

EN CASA Y A COSTA
DE JOSEPH, IACOB, Y ABRAHAM
DE
SALOMON PROOPS.
Eſtampadores y Mercaderes de Libros, Hebraicos,
y Eſpañoles, en Amſterdam.

בשנת ושם שכל ויבינו במקרא לפ״ק
Aº. 5522.

LOS DOZE PROPHETAS LOS QUALES JUNTAN EN UN VOLUMEN Y CUENTAN POR UN LIBRO,

OSEA.

CAP. I.

P.49. 1 PRophecia de .A. que fue à Oſêa hijo de
Beerì, en dias de Uziá, Jotám, Ahaz,
Jehizkiá, Reyes de Jeudá: y en dias de
Jarobam hijo de Joas, Rey de Iſraél.
2 Principio (que) hablò .A. con Oſêa: y
dixo .A. à Oſêa, anda toma à ti muger
de fornicaciones, y hijos de fornicaciones, que errando
3 errará la tierra de empues .A.. Y anduvo y tomò,
à Gòmer hija de Dibláim: y concibiò y pariò à él,
4 hijo. Y dixo .A à él, llama ſu nombre Yzreèl:
que aun poco y executarè à ſangres de Yzreèl ſobre
caſa de Jeù, y harè ceſſar reyno de caſa de Iſraél.
5 Y ſerá en el dia el eſſe: y quebrarè à arco de Iſraél,
6 en valle de Yzreèl. Y concibò mas, y pariò hija, y
dixo à él, llama ſu nombre Lo-ruháma: por que no
añadirè mas apìadar à caſa de Iſraél, mas llevando
7 llevarè à ellos. Y à caſa de Jeudá apiadarè, y ſal-
varloshe en .A. ſu Dios: y no los ſalvarè con arco ni
con eſpada, ni con pelêa, con cavallos ni con caval-
8 leros. Y deſtetò à Lo-ruháma: y concibiò y pariò
9 hijo. Y dixo, llama ſu nombre Lo-amí: por que vós
no mi pueblo, y yo no ſerè à vós.

CAP. 2.

AFT. 1 Y Será numero de hijos de Iſraél como arena de la mar,
DE P. que no es medida, y no es contada: y ſerá en lugar
34. que era dicho à ellos, no mi pueblo vós, ſerá dicho à
2 ellos hijos de Dios vivo. Y ſerán congregados hijos de
Jeudá y hijos de Iſraél auna, y pondrán à ellos capitan uno,
3 y ſubirán de la tierra: por que grande dia de Yzreèl. De-
zid à vueſtros hermanos, mi pueblo: y à vueſtras herma-
4 nas, fue apiadada. Barrajád con vueſtra madre barajád,
por que ella no mi muger, y yo no ſu marido: y quite ſus
fornicaciones de ſus faces, y ſus adulterios de entre ſus te-
5 tas. Por que no la deſpoje deſnuda, y hazerlaè parar como
dia de ſu ſer naſcida: y ponerlaè como deſierto, y ponerlaè
6 como tierra ſeca, y matarlaè con ſed. Y à ſus hijos no apia-
7 darè: por que hijos de fornicaciones ellos. Por que errò
ſu madre, regiſtóſe la que los pariò: por que dixo, andarè
tras mis amantes, los que dan mi pan y mis aguas, mi lana
8 y mi lino, mi azeyte y mis bevrajes. Por tanto he yo cerrán
a tu carrera con eſpinos: y valladarè à ſu vallado, y ſus ſen-
9 deros no hallará. Y ſeguirá à ſus amantes, y no alcançará
à ellos, y buſcarlosha y no hallará: y dirá, andarè y torna-
rè à mi marido el primero, que mejor à mi entonces mas
10 que ahora. Y ella no ſupo; que yo di à ella la civera y el
moſto y el azeyte: y plata muchiguè à ella, y oro hizieron
11 à el ìdolo. Por tanto tornarè y tomarè mi civera en ſu hora,
y mi moſto en ſu plazo: y apartarè mi lana y mi lino de cub-
12 rir à ſu deſcubertura. Y ahora deſcubrirè a ſu vileza à ojos de
13 ſus amantes: y alguno no la eſcapará de mi mano. Y harè
ceſſar todo ſu gozo, ſu paſcua, ſu novilunio, y ſu Sabat:
14 y todo ſu plazo. Y harè aſſolar ſu vid y ſu higuera, que di-
xo, dadiva ellas à mi, que dieron à mi mis amantes: y
15 ponerlashe por xara, y comerlasha animalla del campo. Y
executarè ſobre ella à dias de los ìdolos que ſahumava à el-
los, y ornava ſu añazme, y ſu collar, y andava tras ſus
16 amantes: y à mi olvidava, dicho de .A.. Por tanto he yo
la ſombairè y llevarlaè al deſierto: y hablarè ſobre ſu cora-
17 çon. Y darè à ella à ſus viñas de alli, y à valle de Achòr por
puerta de eſperança: y cantará alli como dias de ſus moce-
18 dades, y como dia de ſu ſubir de tierra de Egypto. Y ſerá
en el dia el eſſe dicho de .A. llamarás (à mi) Iſí: y no
19 llamarás à mi mas Baalì. Y quitarè à nombres de los
Bealìm de ſu boca: y no ſerán ementados mas por ſu
20 nombre. Y tajarè à ellos firmamento en el dia el eſſe:
con animalla del campo, y con ave de los cielos, y re-
movible de la tierra; y arco y eſpada y pelêa queb-
21 rarè de la tierra, y hazerloshe yazer à fiuzia. Y deſ-
poſartehe à mi para ſiempre: y deſpoſartehe à mi con
juſtedad, y con juizio, y con merced, y con piedades.

הושע

א

לפ׳מט א דבר־יהוה אשר היה אל־הושע בן־בארי בימי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם
2 בן־יואש מלך ישראל׃ תחלת דבר־יהוה בהושע ויאמר
יהוה אל־הושע לך קח־לך אשת זנונים וילדי זנונים כי־
3 זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ וילך ויקח את־גמר בת־
4 דבלים ותהר ותלד־לו בן׃ ויאמר יהוה אליו קרא שמו
יזרעאל כי־עוד מעט ופקדתי את־דמי יזרעאל על־בית
ה יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל׃ והיה ביום ההוא
6 ושברתי את־קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ ותהר עוד
ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף
7 עוד ארחם את־בית ישראל כי־נשא אשא להם׃ ואת־
בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים
8 ובפרשים׃ ותגמל את־לא רחמה ותהר ותלד
9 בן׃ ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא־אהיה לכם׃

ב הפטרת במדבר סיני א והיה מספר בני־ישראל כחול הים אשר לא־ימד
ולא יספר והיה במקום אשר־יאמר להם לא־עמי אתם
2 יאמר להם בני אל־חי׃ ונקבצו בני־יהודה ובני־
ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן־הארץ כי
3 גדול יום יזרעאל׃ אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם
4 רחמה׃ ריבו באמכם ריבו כי־היא לא אשתי
ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה
ה מבין שדיה׃ פן־אפשיטנה ערמה והצגתיה
כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה
6 והמתיה בצמא׃ ואת־בניה לא ארחם כי־בני זנונים
7 המה׃ כי זנתה אמם הובישה הורתם כי אמרה אלכה
אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
8 ושקויי׃ לכן הנני־שך את־דרכך בסירים וגדרתי את־
9 גדרה ונתיבותיה לא תמצא׃ ורדפה את־מאהביה
ולא־תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה
י ואשובה אל־אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה׃ והיא
לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר
11 וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל׃ לכן אשוב ולקחתי
דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי
12 לכסות את־ערותה׃ ועתה אגלה את־נבלתה לעיני
13 מאהביה ואיש לא־יצילנה מידי׃ והשבתי כל־משושה
14 חגה חדשה ושבתה וכל מועדה׃ והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו־לי
טו מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה׃ ופקדתי
עליה את־ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה
וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם־יהוה׃
16 לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על־
17 לבה׃ ונתתי לה את־כרמיה משם ואת־עמק עכור
לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
18 מארץ־מצרים׃ והיה ביום־ההוא נאם־יהוה
19 תקראי אישי ולא־תקראי־לי עוד בעלי׃ והסרתי את־
כ שמות הבעלים מפיה ולא־יזכרו עוד בשמם׃ וכרתי
להם ברית ביום ההוא עם־חית השדה ועם־עוף השמים
ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן־
21 הארץ והשכבתים לבטח׃ וארשתיך לי לעולם
וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים׃

וארשתיך לי באמונה וידעת את־יהוה : * והיה ׀ 22 23
ביום ההוא אענה נאם־יהוה אענה את־השמים והם עד כאן
יענו את־הארץ : והארץ תענה את־הדגן ואת־התירוש 24
ואת־היצהר והם יענו את־יזרעאל : וזרעתיה לי בארץ כה
ורחמתי את־לא רחמה ואמרתי ללא־עמי עמי־אתה
והוא יאמר אלהי :
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב־אשה אהבת רע א ליום ב ג
ומנאפת כאהבת יהוה את־בני ישראל והם פנים אל־
אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים : ואכרה לי 2
בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים : ואמר 3
אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש
וגם־אני אליך : כי ׀ ימים רבים ישבו בני ישראל אין 4
מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים :
אחר ישבו בני ישראל ובקשו את־יהוה ה
אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל־יהוה
ואל־טובו באחרית הימים :
שמעו דבר־יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם־ א ד
יושבי הארץ כי אין־אמת ואין־חסד ואין־דעת אלהים
בארץ : אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים 2
בדמים נגעו : על־כן ׀ תאבל הארץ ואמלל כל־יושב 3
בה בחית השדה ובעוף השמים וגם־דגי הים יאספו :
אך איש אל־ירב ואל־יוכח איש ועמך כמריבי כהן : 4
וכשלת היום וכשל גם־נביא עמך לילה ודמיתי אמך : ה
נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת 6
ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח
בניך גם־אני : כרבם כן חטאו־לי כבודם בקלון אמיר : 7
חטאת עמי יאכלו ואל־עונם ישאו נפשו : והיה כעם 8 9
ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו : ואכלו י
ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי־את־יהוה עזבו לשמר :
זנות ויין ותירוש יקח־לב : עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד 12 11
לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם : על־ 13
ראשי ההרים יזבחו ועל־הגבעות יקטרו תחת אלון
ולבנה ואלה כי־טוב צלה על־כן תזנינה בנותיכם
וכלותיכם תנאפנה : לא־אפקוד על־בנותיכם כי 14
תזנינה ועל־כלותיכם כי תנאפנה כי־הם עם־הזנות
יפרדו ועם־הקדשות יזבחו ועם לא־יבין ילבט : אם־זנה טו
אתה ישראל אל־יאשם יהודה ואל־תבאו הגלגל ואל־
תעלו בית און ואל־תשבעו חי־יהוה : כי כפרה סררה 16
סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב : חבור 17
עצבים אפרים הנח־לו : סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו 18
קלון מגניה : צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם : 19
שמעו־זאת הכהנים והקשיבו ׀ בית ישראל ובית א ה
המלך האזינו כי לכם המשפט כי־פח הייתם למצפה
ורשת פרושה על־תבור : ושחטה שטים העמיקו ואני 2
מוסר לכלם : אני ידעתי אפרים וישראל לא־נכחד 3
ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל : לא יתנו 4
מעלליהם לשוב אל־אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם
ואת־יהוה לא ידעו : וענה גאון־ישראל בפניו וישראל ה
ואפרים יכשלו בעונם כשל גם־יהודה עמם : בצאנם 6
ובבקרם ילכו לבקש את־יהוה ולא ימצאו חלץ מהם :
ביהוה בגדו כי־בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את־ 7
חלקיהם : תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה 8
הריעו בית און אחריך בנימין : אפרים לשמה תהיה 9
ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה : היו שרי י
יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי : 11
עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי־צו :
ואני

Y deſpoſartehe à mi con verdad: y conoſceras à .A..* Y ſerá 22 23
en el dia el eſſe reſponderé, dicho de .A.., reſponderé à los HASTA
cielos: y ellos reſponderán à la tierra. Y la tierra reſponderá 24 AQUI
à la civera y al moſto y al azeyte: y ellos reſponderán à Yz-
reèl. Y ſembrarlaè para mi en la tierra, y apiadaré à Lò-ru- 25
háma: y dirè à Lò-ami, mi pueblo tu, y el dirá, mi Dios.

CAP. 3.

Y Dixo .A. à mi mas, anda ama muger amada de compa- 1 II
ñero y adultera: como amor de .A. con hijos de Iſraél,
y ellos catantes à dioſes otros, y amantes flaſcos (de
vino) de uvas. Y comprela à mi por quinze (monedas) de
plata: y Hómer de cevada y Létech de cevada. Y dixe à ella 2
dias muchos eſtarás comigo, no fornicarás, y no ſerás à va- 3
ron: y tambien yo à ti. Por que dias muchos eſtarán hijos de
Iſraél ſin Rey y ſin ſeñor, y ſin ſacrificio y ſin eſtancia: y ſin 4
eſpaldar y Terafim. Deſpues tornarán hijos de Iſraél, y buſca-
rán à .A. ſu Dios, y à David ſu Rey: y eſpavorecerſeán de 5
.A: y de ſu bien, en poſtrimería de los dias. CAP. 4.

Oìd Prophecia de .A. hijos de Iſraél: que peléa à .A. con 1
moradores de la tierra; que no verdad, y no merced,
y no ſabiduria de Dios en la tierra. Perjurar y negar 2
y matar y hurtar y adulterar: ſe aportillaron, y ſangres con
ſangres ſe tocaron. Por tanto ſerá alutada la tierra, y ſerá ta- 3
jado todo morán en ella, con animal del campo y con ave de
los cielos: y tambien pezes de la mar ſerán afinados. Deci- 4
erto varon no contienda, y no reprehenda varon: y tu pueb-
lo como riñientes Sacerdote. Y tropeçarás el dia (el eſte) y 5
tropeçará tambien Propheta contigo (como en) noche: y
tajarè tu madre. Fueron tajados mi pueblo, por que no ſa- 6
biduria: que tu la ſabiduria aborreciſte, y aborrecite de ad-
miniſtrar à mi, y olvidaſte Ley de tu Dios, olvidarè tus hi-
jos tambien yo. Como ſu multiplicacion aſſi pecaron à mi: 7
ſu honra en deshonra trocaré. (ſacrificio de) Pecado de mi 8
pueblo comian: y à ſu delicto alçavan ſu alma. Y ſerá como 9
pueblo, aſſi el Sacerdote: y executarè ſobre él ſus carreras,
y ſus obras tornarè à él. Y comerán y no ſe hartarán, forni- 10
cacion y no frutificaron: por que à .A. dexaron para guardar.
Fornicacion y vino y moſto toma coraçon. Mi pueblo en ſu 11 12
leño demanda, y ſu palo denunciará à él: por que eſpirito de
fornicaciones lo hizo errar, y fornicaron debaxo de ſus Dio-
ſes. Sobre cabeças de los montes ſacrificavan, y ſobre los col- 13
lados ſahumavan, debaxo de enzina y álamo y olmo, que
buena ſu ſombra: por tanto fornicarán vueſtras hijas, y vu-
eſtras nueras adulterarán. No executarè ſobre vueſtras hijas 14
quando fornicáren, y ſobre vueſtras nueras quando adulte-
ráren, por que ellos con las erradas ſe apartavan, y con las
aplazadas ſacrificavan: y pueblo que no entiende ſerá ator-
cido. Si fornican tu Iſraél, no culpe Jeudá: y no vengais al 15
Guilgal, y no ſubais à Bet-áven, y no jureis, vivo .A.. Por 16
que como vaca atorcedora, atorciò Iſraél: ahora los apaſcen-
tará .A. como carnero en anchura. Junto à ìdolos Ephráim, 17
dexa à él. Afedecioſe ſu vino: fornicando fornicaron, ama- 18
ron (dezir) dad deshonra de ſus Principes. Ligò viento à 19
ella en ſus álas: y regiſtarſeán de ſus ſacrificios.

CAP. 5.

Oìd eſto los Sacerdotes, y eſcuchad caſa de Iſraél, y caſa 1
del Rey eſcuchad, que à vós el juizio: por que (co-
mo) lazo fuiſtes à Mizpá, y red eſpandida ſobre Ta-
bor. Y degollando, atorcimientos afondaron: y yo (varon 2
de) caſtigo à todos ellos. Yo conoſci Ephráim, y Iſraél no 3
fue encubierto de mi: por que ahora fornicaſte Ephráim,
imundoſe Iſraél. No dexarán ſus obras, para tornar à ſu 4
Dios: por que eſpirito de fornicaciones entre ellos, y à .A.
no conoſcieron. Y reſponderá ſobervia de Iſraél en ſus fa- 5
ces: y Iſraél y Ephráim tropeçarán en ſu delicto; tropeçó
tambien Jeudá con ellos. Con ſus ovejas y con ſus vacas 6
andarán para buſcar à .A. y no hallarán: apartoſe dellos.
En .A. falſaron, por que hijos eſtraños engendraron: 7
ahora los conſumirá mes (tiempo de ſu ruina) con ſus he-
redades. Tocad corneta en Guibá trompeta en Rama: 8
aublad en Bet-áven empues ti oh Binyamin. Ephráim por 9
deſſolacion ſerá, en dia de reprehenſion: en tribos de Iſraél,
hize ſaber verdad. Fueron ſeñores de Jeudá como eſtrec- 10
hantes termino: ſobre ellos derramaré como aguas mi
ſaña. Sobreforçado Ephráim, quebrantado de juizio: 11
que envoluntò andar tras mandamientos (de Jarobam):
Y

12 Y yo como polilla à Ephráim: y como carcoma à caſa de
13 Jeudá Y viò Ephráim à ſu enfermedad, y Jeudá à ſu llaga,
y anduvo Ephráim à Aſſúr, y embiò à Rey de Jareb: y él
no podrá para medezinar à vós, y no ſanará de vós llaga.
14 Por que yo como leon à Ephráim, y como leoncillo à caſa de
15 Jeudá: yo, yo arrebatarè y andarè, llevarè y no eſcapán. An-
darè tornarè à mi lugar, haſta que ſe culpen y buſquen mis
faces: en anguſtia à ellos amañearmeán. CAP. 6.

III 1 ANdad y tornemos à .A., que él arrebatò y medizinar-
2 nosha: hiriò y ſoldarnosha. Aviviguarnosha de dos
dias: en el dia el tercero, nos afirmará, y viviremos de-
3 lante él. Y conoſceremos, ſeguiremos para conoſcer a .A.,
como mañana compueſta ſu ſalida: y vendrá como lluvia à
4 nós, como tardía (y) temprana (à) tierra. Que harè à ti Eph-
ráim? que harè à ti Jeudá?: y vueſtra merced como nuve de
5 mañana, y como rocio de madrugada andán. Por tanto tajè en
los Prophetas, matelos con dichos de mi boca: y tus juizios
6 (como) luz ſaldrá. Que merced envolunté y no ſacrificio: y
7 conoſcimiento de Dios mas que alçaciones. Y ellos como
8 Adam paſſaron firmamento: alli falſaron en mi. Guilad ciu-
9 dad de obrantes tortura: imunda de ſangre. Y como eſperan-
tes varon armados, (aſſi) compañia de Sacerdotes (en)
carrera correran acontecimiento: que mal hechoría hizi-
10 eron. En caſa de Iſraél vi ſuziedad: alli fornicacion de
11 Ephráim, fue imundo Iſraél. Tambien Jeudá puſo planta à
ti: en mi tornar captiverio de mi pueblo. CAP. 7.

1 COmo mi medizinar à Iſraél, y ſerá deſcubierto delicto
de Ephráim, y maldades de Someron, por que obraron
falſedad: y ladron vendrá, deſpojará armado en la calle.
2 Y no dizen en ſu coraçon (que) toda ſu maldad membrè: a-
hora los rodearán ſus obras, (que) delante mis faces fueron.
3 Con ſu maldad hizieron alegrar Rey: y con ſus mentiras ſe-
4 ñores. Todos ellos adulteros, como horno encendido de
hornero: ceſſará de deſpertár; deſde amaſlár maſſa haſta ſu leu-
5 darſe. Dia de nueſtro Rey, hizieron enfermar Principes de
6 botija de vino: ſontrayò ſu mano con eſcarnecedores. Por
que llegaron como horno ſu coraçon en ſu aceladar: toda la
noche durmièn ſu hornero, la mañana, él encendièn como
7 fuego de llama. Todos ellos ſe calentaron como el horno, y
comieron à ſus juezes: todos ſus Reyes cayeron, no llamán
8 en ellos à mi. Ephráim en pueblos él ſe mezclò: Ephráim
9 fue torta ſin ſer rebuelta. Comieron eſtraños ſu fuerça, y él
no ſupo; tambien caneza ſe eſparziò en él, y él no conoſciò.
10 Y reſponderá ſobervia de Iſraél en ſus faces: y no tarnaron à
11 .A. ſu Dios, y no lo buſcaron con todo eſto. Y fue Ephráim,
como paloma engañada ſin cordura: Egypto llamaron, (à) Aſ-
12 ſúr anduvieron. Como anduvieren eſpanderè ſobre ellos mi
red, como ave de los cielos los harè deſcender: caſtigarloshe
como oìda (de reprehenciones de Yrmiyáu) à ſus compañas.
13 Ay à ellos, que ſe eſmovieron de mi, quebranto à ellos, que
rebellaron en mi: y yo los redimiera, y ellos hablavan ſobre
14 mi mentiras. Y no exclamaron à mi con ſu coraçon, que aul-
laron ſobre ſus yazidas: ſobre civera y moſto ſe apañaron, re-
15 bellaron en mi. Y yo liguè, esforcé ſus braços: y contra mi
16 penſaron mal. Tornaron, no al Alto, fueron como arco en-
gañoſo, cayeron en eſpada ſus Principes de ſaña de ſu len-
gua: eſte ſu eſcarnio en tierra de Egypto. CAP. 8.

1 A Tu paladar (pon) corneta, como aguila (vendra ene-
migo) ſobre caſa de .A.: por que paſſaron mi firmamen-
2 to, y ſobre mi Ley rebellaron A mi devian exclamar:
3 mi Dios te conoſcimos, Iſraél. (pero) Olvidò Iſraél bien: ene-
4 migo lo perſiguirá. Ellos enreynaron, y no de mi (conſejo),
enſeñorearon, y no ſupe: (de) ſu plata y ſu oro hizieron pa-
5 ra ellos ìdodos, para que fueſſe tajado. Hizo (te) alexar tu
bezerro Someròn, ereſciò mi furor en ellos: haſta quando
6 no podrán (ſer en) limpieza. Por que de Iſraél y él, maeſtro
lo hizo, y no Dios él: por que quebrado ſerá bezerro de So-
7 meròn. Que viento ſembraron y torvellino ſegarán, mies no
à él, hermollo no hará harina, y ſi hiziere, eſtraños lo traga-
8 rán. Fue tragado Iſraél: ahora ſerán en las gentes, como vaſo
9 (que) no volnntad en él. Por que ellos ſubieron (a) Aſſúr (co-
mo) Zebro ſolitario à ſi: Ephráim aſalariaron (con dones)
10 amores (del enemigo). Aun que aſalarien en las gentes, ahora
las congregaré: y adoloriarſeán poco, de carga de Rey, y Prin-
11 cipes. Por que muchiguò Ephráim aras para pecar, fueron à
12 él aras para pecar. Eſcrivi él grandezas de mi Ley: como
13 eſtraño fueron contados. Sacrificios de mis dones (para que
conſagrán)? ſacrifiquen (para ſi la) carne, y comen, (que)

12 13 ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: וירא אפרים
את־חליו ויהודה את־מזרו וילך אפרים אל־אשור
וישלח אל־מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא־
14 יגהה מכם מזור: כי אנכי כשחל לאפרים וכפכיר
לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל:
טו אלך אשובה אל־מקומי עד אשר־יאשמו ובקשו פני
ליום ג ו א בצר להם ישחרנני: לכו ונשובה אל־יהוה כי הוא טרף
2 וירפאנו יך ויחבשנו: יחינו מימים ביום השלישי יקמנו
3 ונחיה לפניו: ונדעה נרדפה לדעת את־יהוה כשחר
4 נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: מה
אעשה־לך אפרים מה אעשה־לך יהודה וחסדכם
ה כענן־בקר וכטל משכים הלך: על־כן חצבתי בנביאים
6 הרגתים באמרי־פי ומשפטיך אור יצא: כי חסד
7 חפצתי ולא־זבח ודעת אלהים מעלות: והמה כאדם
8 עברו ברית שם בגדו בי: גלעד קרית פעלי און עקבה
9 מדם: וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו־
י שכמה כי זמה עשו: בבית ישראל ראיתי שעריריה
שעריריה קרי 11 שם זנות לאפרים נטמא ישראל: גם־יהודה שת קציר
א לך בשובי שבות עמי: כרפאי לישראל
ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב
2 יבוא פשט גדוד בחוץ: ובל־יאמרו ללבבם כל־רעתם
3 זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו: ברעתם
4 ישמחו־מלך ובכחשיהם שרים: כלם מנאפים כמו
תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד־
ה חמצתו: יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו
6 את־לצצים: כי־קרבו כתנור לבם בארבם כל־הלילה
7 ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: כלם יחמו
כתנור ואכלו את־שפטיהם כל־מלכיהם נפלו אין־
8 קרא בהם אלי: אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים
9 היה עגה בלי הפוכה: אכלו זרים כחו והוא לא ידע
י גם־שיבה זרקה בו והוא לא ידע: וענה גאון־ישראל
בפניו ולא־שבו אל־יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל־
11 זאת: ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו
12 אשור הלכו: כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף
13 השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: אוי להם כי־
נדדו ממני שד להם כי־פשעו בי ואנכי אפדם והמה
14 דברו עלי כזבים: ולא־זעקו אלי בלבם כי ייליל על־
טו משכבותם על־דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: ואני
16 יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו־רע: ישובו | לא
על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם
ח א לשונם זו לעגם בארץ מצרים: אל־חכך שפר כנשר
על־בית יהוה יען עברו בריתי ועל־תורתי פשעו:
2 3 לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל: זנח ישראל טוב אויב
4 ירדפו: הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי
ה כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: זנח
עגלך שמרון חרה אפי בם עד־מתי לא יוכלו נקין:
6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא
7 כי־שבבים יהיה עגל שמרון: כי רוח יזרעו וסופתה
יקצרו קמה אין־לו צמח בלי יעשה־קמח אולי יעשה
8 זרים יבלעהו: נבלע ישראל עתה היו בגוים
9 ככלי אין־חפץ בו: כי־המה עלו אשור פרא
י בודד לו אפרים התנו אהבים: גם כי־יתנו
בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך
11 שרים: כי־הרבה אפרים מזבחת לחטא היו־
12 ורבי קרי לו מזבחות לחטא: אכתוב־לו רבו תורתי
13 כמו־זר נחשבו: זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו

יְהוָה לֹא רָצָם עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם וְיִפְקֹד חַטֹּאתָם
14 הֵמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ׃ וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־עֹשֵׂהוּ
וַיִּבֶן הֵיכָלוֹת וִיהוּדָה הִרְבָּה עָרִים בְּצֻרוֹת וְשִׁלַּחְתִּי
אֵשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ׃

ליום ד ט א אַל־תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּיל כָּעַמִּים כִּי זָנִיתָ מֵעַל
2 אֱלֹהֶיךָ אָהַבְתָּ אֶתְנָן עַל כָּל־גָּרְנוֹת דָּגָן׃ גֹּרֶן וָיֶקֶב לֹא
3 יִרְעֵם וְתִירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה וְשָׁב
4 אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאַשּׁוּר טָמֵא יֹאכֵלוּ׃ לֹא־יִסְּכוּ לַיהוָה יַיִן
וְלֹא יֶעֶרְבוּ־לוֹ זִבְחֵיהֶם כְּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל־אֹכְלָיו
ה יִטַּמָּאוּ כִּי־לַחְמָם לְנַפְשָׁם לֹא יָבוֹא בֵּית יְהוָה׃ מַה־
6 תַּעֲשׂוּ לְיוֹם מוֹעֵד וּלְיוֹם חַג־יְהוָה׃ כִּי־הִנֵּה הָלְכוּ מִשֹּׁד
מִצְרַיִם תְּקַבְּצֵם מֹף תְּקַבְּרֵם מַחְמַד לְכַסְפָּם קִמּוֹשׂ
7 יִירָשֵׁם חוֹחַ בְּאָהֳלֵיהֶם׃ בָּאוּ יְמֵי הַפְּקֻדָּה בָּאוּ יְמֵי
הַשִּׁלֻּם יֵדְעוּ יִשְׂרָאֵל אֱוִיל הַנָּבִיא מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ עַל
8 רֹב עֲוֹנְךָ וְרַבָּה מַשְׂטֵמָה׃ צֹפֶה אֶפְרַיִם עִם־אֱלֹהָי
נָבִיא פַּח יָקוֹשׁ עַל־כָּל־דְּרָכָיו מַשְׂטֵמָה בְּבֵית אֱלֹהָיו׃
9 הֶעְמִיקוּ שִׁחֵתוּ כִּימֵי הַגִּבְעָה יִזְכּוֹר עֲוֹנָם יִפְקוֹד
10 חַטֹּאתָם׃ כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל
כְּבִכּוּרָה בִתְאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם הֵמָּה
בָּאוּ בַעַל־פְּעוֹר וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֳבָם׃
11 אֶפְרַיִם כָּעוֹף יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן׃
12 כִּי אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְשִׁכַּלְתִּים מֵאָדָם כִּי־גַם־אוֹי
13 לָהֶם בְּשׂוּרִי מֵהֶם׃ אֶפְרַיִם כַּאֲשֶׁר־רָאִיתִי לְצוֹר שְׁתוּלָה
14 בְנָוֶה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־הוֹרֵג בָּנָיו׃ תֵּן־לָהֶם יְהוָה
טו מַה־תִּתֵּן תֵּן־לָהֶם רֶחֶם מַשְׁכִּיל וְשָׁדַיִם צֹמְקִים׃ כָּל־
רָעָתָם בַּגִּלְגָּל כִּי־שָׁם שְׂנֵאתִים עַל רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי
16 אֲגָרְשֵׁם לֹא אוֹסֵף אַהֲבָתָם כָּל־שָׂרֵיהֶם סֹרְרִים׃ הֻכָּה
בל קרי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם יָבֵשׁ פְּרִי בַלִי־יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יֵלֵדוּן וְהֵמַתִּי
17 מַחֲמַדֵּי בִטְנָם׃ יִמְאָסֵם אֱלֹהַי כִּי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וְיִהְיוּ
י א נֹדְדִים בַּגּוֹיִם׃ גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יְשַׁוֶּה
לּוֹ כְּרֹב לְפִרְיוֹ הִרְבָּה לַמִּזְבְּחוֹת כְּטוֹב לְאַרְצוֹ הֵיטִיבוּ
2 מַצֵּבוֹת׃ חָלַק לִבָּם עַתָּה יֶאְשָׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתָם
3 יְשֹׁדֵד מַצֵּבוֹתָם׃ כִּי עַתָּה יֹאמְרוּ אֵין מֶלֶךְ לָנוּ כִּי לֹא
4 יָרֵאנוּ אֶת־יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ מַה־יַּעֲשֶׂה־לָּנוּ׃ דִּבְּרוּ דְבָרִים
אָלוֹת שָׁוְא כָּרֹת בְּרִית וּפָרַח כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי
ה שָׂדָי׃ לְעֶגְלוֹת בֵּית אָוֶן יָגוּרוּ שְׁכַן שֹׁמְרוֹן כִּי־אָבַל עָלָיו
6 עַמּוֹ וּכְמָרָיו עָלָיו יָגִילוּ עַל־כְּבוֹדוֹ כִּי־גָלָה מִמֶּנּוּ׃ גַּם־
אוֹתוֹ לְאַשּׁוּר יוּבָל מִנְחָה לְמֶלֶךְ יָרֵב בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח
7 וְיֵבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָתוֹ׃ נִדְמֶה שֹׁמְרוֹן מַלְכָּהּ כְּקֶצֶף עַל־
8 פְּנֵי־מָיִם׃ וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת אָוֶן חַטַּאת יִשְׂרָאֵל קוֹץ
וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל־מִזְבְּחוֹתָם וְאָמְרוּ לֶהָרִים כַּסּוּנוּ
9 וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ׃ מִימֵי הַגִּבְעָה
חָטָאתָ יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמָדוּ לֹא־תַשִּׂיגֵם בַּגִּבְעָה מִלְחָמָה
עינותם ק׳ 10 עַל־בְּנֵי עַלְוָה׃ בְּאַוָּתִי וְאֶסֳּרֵם וְאֻסְּפוּ עֲלֵיהֶם עַמִּים
11 בְּאָסְרָם לִשְׁתֵּי עֵינֹתָם׃ וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה
אֹהַבְתִּי לָדוּשׁ וַאֲנִי עָבַרְתִּי עַל־טוּב צַוָּארָהּ אַרְכִּיב
12 אֶפְרַיִם יַחֲרוֹשׁ יְהוּדָה יְשַׂדֶּד־לוֹ יַעֲקֹב׃ זִרְעוּ לָכֶם
לִצְדָקָה קִצְרוּ לְפִי־חֶסֶד נִירוּ לָכֶם נִיר וְעֵת לִדְרוֹשׁ אֶת־
13 יְהוָה עַד־יָבוֹא וְיֹרֶה צֶדֶק לָכֶם׃ חֲרַשְׁתֶּם־רֶשַׁע
עַוְלָתָה קְצַרְתֶּם אֲכַלְתֶּם פְּרִי־כָחַשׁ כִּי־בָטַחְתָּ בְדַרְכְּךָ
14 בְּרֹב גִּבּוֹרֶיךָ׃ וְקָאם שָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ וְכָל־מִבְצָרֶיךָ יוּשַּׁד
כְּשֹׁד שַׁלְמַן בֵּית אַרְבֵאל בְּיוֹם מִלְחָמָה אֵם עַל־בָּנִים
טו רֻטָּשָׁה׃ כָּכָה עָשָׂה לָכֶם בֵּית־אֵל מִפְּנֵי רָעַת רָעַתְכֶם
יא א בַּשַּׁחַר נִדְמֹה נִדְמָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל
2 וָאֹהֲבֵהוּ וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לִבְנִי׃ קָרְאוּ לָהֶם כֵּן הָלְכוּ
3 מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יְזַבֵּחוּ וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן׃ וְאָנֹכִי
תרגלתי

.A. no los envoluntò: ahora membrará ſu delicto, y exe-
cutará ſu pecado, (quando) ellos tornaren (à) Egypto. Y 14
olvidò Iſraél à ſu hazedor, y edificò palacios, y Jeudá mul-
tiplicó ciudades encaſtilladas: y encenderè fuego en ſus vil-
las, y quemará ſus palacios. CAP. 9.

NO te alegres Iſraél por gozo, como los pueblos; por 1 IV
que fornicaſte de ſobre tu Dios, amaſte dadiva ſobre
todas eras de civera. Era y lagar no los governará: y
moſto faltará en ellá. No eſtarán en tierra de .A.: y tornará 2
Ephráim à Egypto, y en Aſſúr imundo comerán. No tem- 3
plarán à .A. vino, y no ſe ſaborearán à él, ſus ſacrificios, como 4
pan de lutoſos à ellos, todos ſus comientes ſerán imundos:
que ſu pan por ſu alma, no entrará (en) caſa de .A.. Que ha- 5
reis à dia de plazo: y à dia de paſcua de .A.?. Que he andu- 6
vieron de prêa, Egypto apañarlosha, Moph los enterra-
rá: codicia de ſu plata eſpino los heredará, ortiga en ſus tien-
das. Vinieron dias de la execucion, vinieron dias del paga-
miento, conozcan Iſraél: loco el Propheta, loco varon del 7
eſpirito, por muchedumbre de ſu delicto, y muchedumbre
de odio. Atalayador Ephráim con mi Dios: Propheta (co-
mo) lazo enlazan ſobre todas ſus carreras, odio en caſa de ſu 8
Dios. Hizieron profundar dañaronſe, como dias de la Gui-
bá: membrará ſu delicto, executará ſu pecado. Como 9
uvas en deſierto hallé Iſraél, como (el higo) temprano en 10
higuera en ſu principio, vi vueſtros padres: ellos vinieron à
Báhal-Pehór, y apartaronſe para el regiſto, y fueron para
contaminaciones, como ſu amor. Ephráim como ave bola-
rá ſu honra: de naſcimiento y de vientre y de concepcion. 11
Por que ſi engrandecieren à ſus hijos, y deshijarloshe de
hombre: que tambien, guay à ellos, en mi apartarme dellos!. 12
Ephráim como vide à Zor plantada en morada: y Ephráim
para ſacar à matador ſus hijos. Dá à ellos .A. lo que darás: dá 13
à ellos vulva deshiján, y tetas marchitas. Toda ſu maldad en 14
el Guilgal, que allí los odiè, por maldad de ſus obras, de mi 15
caſa los deſterrarè: no añadirè amar à ellos, todos ſus
ſeñores atorcedores. Fue herido Ephráim, ſu raiz ſe ſecò,
fruto no harán: tambien aun que engendren, y matarè codi- 16
cias de ſu vientre. Aborrecerlosha miDios, por que no oye-
ron à él: y ſerán vagabundos en las gentes. CAP. 10. 17

VId vazía Iſraél, fruto pondrá à él?: como muchiguò ſu 1
fruto, muchiguò à las aras; como abeniguó à ſu tierra,
beneficiaron eſtatuas. Partioſe ſu coraçon ahora ſerán
culpados: él derrocará ſus aras, deſſolará ſus eſtatuas. Por 2
que ahora dirán, no Rey à nós: por que no temimos à .A., y 3
el Rey que hará à nós?. Hablaron palabras jurando vanidad,
tajando firmamento: y floreſcerá como tozigo juizio, ſobre 4
ſulcos de campo. Por bezerros de Bet-áven temerán mora-
dores de Someròn: por que ſe alutò ſobre él ſu pueblo, y ſus 5
Sacerdotes ſobre él ſe agradaron, ſobre ſu honra que ſe cap-
tivò dél. Tambien él à Aſſúr ſerá llevado, en preſente al Rey
de Jaréb: verguença Ephráim tomará y regiſtarſeá Iſraél de 6
ſu conſejo. Fue tajado (de) Someròn ſuRey: como eſpuma
ſobre faces de aguas. Y ſerán deſtruidos altares de Áven, 7
(que fueron) pecado de Iſraél, eſpino y cardo crecerá ſobre 8
ſus aras: y dirán à los montes, cubridnos, y à los collados,
caed ſobre nós. De dias de la Guibá, pecaſte Iſraél: allí eſtuvi-
eron (los idolos, y imagenes que) no los alcançará en Guibá 9
peléa contra hijos de tortura. Con mi deſſeo y caſtigarlos-
he: y ſerán congregados ſobre ellos pueblos, en ſu atar à dos 10
ſus ſulcos. Y Ephráim bezerra abezada amán para trillar, y 11
yo paſſé ſobre mejoria de ſu cerviz: harè ſubir Ephráim,
arrará Jeudá, deſmenuzará (los terrones) à él Iahacob.
Sembrad à vós para juſtedad, ſegad ſegun merced, barvec-
had à vós barvecho: y hora para requerir à .A., haſta que 12
venga y mueſtre juſtedad à vós. Araſtes maldad, tortura ſe- 13
gaſtes, comiſtes fruto de mentira: por que confiaſte en tu
carrera, en muchedumbre de tus valientes. Y levantarſeá 14
tumulto en tu pueblo, y todas tus encaſtilladuras ſerá prea-
do, como prêa de Salman Bet-arbél, como dia de peléa:
madre ſobre hijos fue arrojada. Aſſi hizo à vós Bet-El, por 15
maldad de vueſtra malicia: en la mañana tajando fue tajado
Rey de Iſraél. CAP. 11.

POr que moço Iſraél y amèlo: y de Egypto 1
llamè à mi hijo. Llamavan à ellos (los pro- 2
fetas): aſſi andavan delante ellos, à los idolos
ſacrificavan, y à los doladizos ſahumavan. Y yo 3
acoſ-

acoſtumbrè à Ephráim, tomèlos ſobre ſus braços: y no ſu-
4 pieron que los medizinè. Con ſogas de hombre los ſon-
trahi, con ſogas de amor, y fuy à ellos como alçantes yugo
5 ſobre ſus quixadas: y acoſté à él comida. No devieran tor-
nar à tierra de Egypto, y Aſſúr él (ſerá) ſu Rey: por que no
6 quiſieron para tornar (à mi). Y poſará eſpada en ſus ciuda-
AFT. 7 des, y atemará ſus valientes y acabará: por ſus conſejos. * Y
DE P. mi pueblo decolgados por mi porfia: y al alto lo llaman,
7. 8 auna no es enaltecido. Como te dexarè (como) Ephráim,
entregarteè Iſraél? como te dexarè como Admá, ponerteè
como Zeboim?: fue buelto ſobre mi mi coraçon, auna fue-
9 ron encendidos mis arrepentimientos. No harè ira de mi
furor, no tornarè para dañar à Ephráim: por que Dios yo
10 y no varon, entre ti ſancto y no vendrè en ciudad. Tras de
.A. andarán como leon bramará: por que él bramará y
11 eſtremecerſeán hijos de Occidente. Eſtremecerſeán como
paxaro, de Egypto, y como paloma, de tierra de Aſ-
ſúr: y hazerloshe eſtar ſobre ſus caſas, dicho de .A..

CAP. 12.

V 1 ROdearonme con mentira Ephráim, y con engaño ca-
ſa de Iſraél: y Jeudá aun podeſta con Dios, y con
2 ſanctos fiel. Ephráim paſcien viento y ſiguièn Sola-
no, todo el dia mentira y prêa muchigua: y firmamento
3 con Aſſúr tajan, y azeyte à Egypto es llevado. Y baraja à
.A. con Jeudá: y para executar ſobre Iahacob como ſus car-
4 reras, como ſus obras tornará à él. En el vientre engañò à
5 ſu hermano: y con ſu fuerça ſeñoreò con Angel. Y ſeñoreò
con Angel y pudo, llorò y apiadoſe à él.(en) Bet-El lo hal-
6 lò, y alli hablò con nós. Y .A. Dios Zebaot .A. ſu memo-
7 ria. Y tu à tu Dios te tornarás: merced y juizio guarda, y eſ-
8 pera à tu Dios continuo. Mercader en ſu mano balanças de
9 engaño, para ſobreforçar amò. Y dixo Ephráim, decierto
enriqueci, hallè aver à mi: (en) todas mis lazerias no hal-
10 larán à mi delicto, que pecado. Y yo .A. tu Dios de tierra
de Egypto: aun te harè habitar en tiendas como dias de
11 plazo. Y hablè con los Prophetas, y yo prophecia muchi-
12 guè: y por mano de los Prophetas me aſemejè. Si Guilad
tortura, decierto vanidad fueron; en el Guilgal bueyes ſac-
rificaron, tambien ſus aras como montones ſobre ſulcos de
HAS- 13 campo. * Y huyò Iahacob à campo de Aram: y ſirviò Iſ-
TA 14 raél por muger, y por muger guardo. Y por Propheta hizo
AQUI ſubir A. à Iſraél de Egypto: y por Propheta fue guardado.
15 Hizo enſañar Ephráim (con) amarguras: y ſus ſangres
ſobre él dexará, y ſu repudio tornará à él ſu ſeñor.

CAP. 13.

VI 1 COmo hablar Ephráim temblor, alçòſe él en Iſraél: y
2 fue culpado en el Báal y muriò. Y ahora añadieron
para pecar, y hizieron à ellos fundicion de ſu pla-
ta con ſu imagan, ìdolos obra de maeſtros todo él: por
ellos ellos dizientes ſacrificantes hombre, bezerros be-
3 ſan. Por tanto ſerán como nuve de mañana, y como ro-
cio de madrugada andán: como tamo (que) es tempeſtado
4 de era, y como humo de ventana. Y yo .A. tu Dios de tier-
ra de Egypto: y Dios afueras de mi no conoscerás, y ſal-
5 vador, no ſalvo yo. Yo te conosci, en el deſierto: en tierra
6 de ſecuras. Como ſu paſto y hartaronſe, hartaronſe y enal-
7 tecioſe ſu coraçon: por tanto me olvidaron. Y fuy à ellos
8 como leon, como tigre ſobre carrera aſecharé. Encontrar-
loshe como oſſo deshijado, y romperè encerramiento de ſu
coraçon: y comerloshe alli como leon, animal del campo los
9 10 henderá. Dañòte Iſraél, por que en mi tu ayuda. Serè (en
perpetuo) tu Rey, adò; y ſalvarteá en todas tus ciudades?:
11 y tus juezes que dixiſte dá mi Rey y ſeñores?. Di à ti
12 Rey con mi furor, y tomè con mi ìra. Ligado delicto
13 de Ephráim, eſcondido ſu pecado. Dolores de partu-
riente vendrán à él: él hijo no ſabio que hora no eſtará
14 en aſſiento de hijos. De lugar de fueſſa los redimiera,
de muerte los librára, ſeré tu mortandad, oh muerte,
ſerè tu tajamiento, oh infierno, arrepentimiento ſera
15 encubierto de mis ojos. Que él entre hermanos fruchi-
guará: vendrá Solano viento de .A. de deſierto ſubièn
y ſecarſeá ſu manancial, y deſertarſeá ſu fuente, él ro-
bará theſoro de todo atuendo de codicia.

CAP. 14.

VII 1 SErá aſſolada Someròn, por que rebellò en ſu Dios: en eſpa-
da caerán, ſus chiquitos ſerán arrojados, y ſus preñadas

תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחָם עַל־זְרוֹעֹתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי
4 רְפָאתִים׃ בְּחַבְלֵי אָדָם אֶמְשְׁכֵם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה
וָאֶהְיֶה לָהֶם כִּמְרִימֵי עֹל עַל לְחֵיהֶם וְאַט אֵלָיו אוֹכִיל׃
ה לֹא יָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאַשּׁוּר הוּא מַלְכּוֹ כִּי מֵאֲנוּ
6 לָשׁוּב׃ וְחָלָה חֶרֶב בְּעָרָיו וְכִלְּתָה בַדָּיו וְאָכָלָה
הפטרת ויצא יעקב 7 מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם׃ * וְעַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי וְאֶל־עַל
8 יִקְרָאֻהוּ יַחַד לֹא יְרוֹמֵם׃ אֵיךְ אֶתֶּנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגֶּנְךָ
יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כְאַדְמָה אֲשִׂימְךָ כִּצְבֹאיִם נֶהְפַּךְ
9 עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא
אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא־אִישׁ בְּקִרְבְּךָ
י קָדוֹשׁ וְלֹא אָבוֹא בְּעִיר׃ אַחֲרֵי יְהוָה יֵלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג
11 כִּי־הוּא יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם׃ יֶחֶרְדוּ כְצִפּוֹר
מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים עַל־בָּתֵּיהֶם
ליום ה יב א נְאֻם־יְהוָה׃ סְבָבֻנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם
וּבְמִרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה עֹד רָד עִם־
2 אֵל וְעִם־קְדוֹשִׁים נֶאֱמָן׃ אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ
וְרֹדֵף קָדִים כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וָשֹׁד יַרְבֶּה וּבְרִית
3 עִם־אַשּׁוּר יִכְרֹתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃ וְרִיב
לַיהוָה עִם־יְהוּדָה וְלִפְקֹד עַל־יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו
4 יָשִׁיב לוֹ׃ בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת־
ה אֱלֹהִים׃ וַיָּשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיֻּכָל בָּכָה וַיִּתְחַנֶּן־לוֹ בֵּית־
6 אֵל יִמְצָאֶנּוּ וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
7 יְהוָה זִכְרוֹ׃ וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר
8 וְקַוֵּה אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃ כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי מִרְמָה
9 לַעֲשֹׁק אָהֵב׃ וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָצָאתִי אוֹן
י לִי כָּל־יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ־לִי עָוֺן אֲשֶׁר־חֵטְא׃ וְאָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֹד אוֹשִׁיבְךָ בָאֳהָלִים כִּימֵי
11 מוֹעֵד׃ וְדִבַּרְתִּי עַל־הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד
12 הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה׃ אִם־גִּלְעָד אָוֶן אַךְ־שָׁוְא הָיוּ בַּגִּלְגָּל
עד כאן שְׁוָרִים זִבֵּחוּ גַּם מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃*
13 וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה
14 וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃ וּבְנָבִיא הֶעֱלָה יְהוָה אֶת־
טו יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר׃ הִכְעִיס אֶפְרַיִם
תַּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ
ליום ו יג א אֲדֹנָיו׃ כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רְתֵת נָשָׂא הוּא
2 בְּיִשְׂרָאֵל וַיֶּאְשַׁם בַּבַּעַל וַיָּמֹת׃ וְעַתָּה ׀ יוֹסִפוּ
לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם כִּתְבוּנָם
עֲצַבִּים מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים כֻּלֹּה לָהֶם הֵם אֹמְרִים
3 זֹבְחֵי אָדָם עֲגָלִים יִשָּׁקוּן׃ לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנַן־בֹּקֶר
וְכַטַּל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ כְּמֹץ יְסֹעֵר מִגֹּרֶן וּכְעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה׃
4 וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וֵאלֹהִים זוּלָתִי
ה לֹא תֵדָע וּמוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי׃ אֲנִי יְדַעְתִּיךָ בַּמִּדְבָּר
6 בְּאֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת׃ כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבָּעוּ שָׂבְעוּ וַיָּרָם לִבָּם
7 עַל־כֵּן שְׁכֵחוּנִי׃ וָאֱהִי לָהֶם כְּמוֹ־שָׁחַל כְּנָמֵר עַל־דֶּרֶךְ
8 אָשׁוּר׃ אֶפְגְּשֵׁם כְּדֹב שַׁכּוּל וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם וְאֹכְלֵם
9 שָׁם כְּלָבִיא חַיַּת הַשָּׂדֶה תְּבַקְּעֵם׃ שִׁחֶתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־
י בִי בְעֶזְרֶךָ׃ אֱהִי מַלְכְּךָ אֵפוֹא וְיוֹשִׁיעֲךָ בְּכָל־עָרֶיךָ
11 וְשֹׁפְטֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ תְּנָה־לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים׃ אֶתֶּן־לְךָ
12 מֶלֶךְ בְּאַפִּי וְאֶקַּח בְּעֶבְרָתִי׃ צָרוּר עֲוֺן אֶפְרָיִם
13 צְפוּנָה חַטָּאתוֹ׃ חֶבְלֵי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ לוֹ הוּא־בֵן לֹא
14 חָכָם כִּי־עֵת לֹא־יַעֲמֹד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים׃ מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם
מִמָּוֶת אֶגְאָלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מָוֶת אֱהִי קָטָבְךָ שְׁאוֹל נֹחַם
טו יִסָּתֵר מֵעֵינָי׃ כִּי הוּא בֵּן אַחִים יַפְרִיא יָבוֹא קָדִים רוּחַ
יְהוָה מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיֵבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב מַעְיָנוֹ הוּא
ליום ז יד א יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה׃ תֶּאְשַׁם שֹׁמְרוֹן כִּי
מָרְתָה בֵּאלֹהֶיהָ בַּחֶרֶב יִפְּלוּ עֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ וְהָרִיּוֹתָיו

יבקעו: שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי 2
כשלת בעונך: קחו עמכם דברים ושובו אל- 3
יהוה אמרו אליו כל-תשא עון וקח-טוב ונשלמה
פרים שפתינו: אשור לא יושיענו על-סוס לא נרכב 4
ולא-נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר-
בך ירחם יתום: ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב ה
אפי ממנו: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך 6
שרשיו כלבנון: ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו 7
כלבנון: ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו 8
כיין לבנון: אפרים מה-לי עוד לעצבים אני עניתי 9
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מי חכם י
ויבן אלה נבון וידעם כי-ישרים דרכי יהוה וצדקים
ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

הפטרת וילך וגם לט׳ באב במנחה

יואל

א

דבר-יהוה אשר היה אל-יואל בן-פתואל: א לפנ
שמעו-זאת הזקנים והאזינו כל יושבי 2
הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבתיכם: עליה 3
לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר 4
הילק אכל החסיל: הקיצו שכורים ובכו והילילו כל- ה
שתי יין על-עסיס כי נכרת מפיכם: כי-גוי עלה על- 6
ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא
לו: שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה 7
והשליך הלבינו שריגיה: אלי כבתולה חגרת-שק 8
על-בעל נעוריה: הכרת מנחה ונסך מבית יהוה 9
אבלו הכהנים משרתי יהוה: שדד שדה אבלה י
אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר:
הבישו אכרים הילילו כרמים על-חטה ועל-שערה 11
כי אבד קציר שדה: הגפן הובישה והתאנה אמללה 12
רמון גם-תמר ותפוח כל-עצי השדה יבשו כי-
הביש ששון מן-בני אדם:
חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי 13
מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית
אלהיכם מנחה ונסך: קדשו-צום קראו עצרה 14
אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו
אל-יהוה: אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי טו
יבוא: הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו 16
שמחה וגיל: עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו 17
אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן: מה-נאנחה 18
בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם-עדרי
הצאן נאשמו: אליך יהוה אקרא כי-אש אכלה 19
נאות מדבר ולהבה להטה כל-עצי השדה: גם כ
בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש
אכלה נאות מדבר: תקעו שופר ב א
בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי-בא
יום-יהוה כי קרוב: יום חשך ואפלה יום ענן וערפל 2
כשחר פרש על-ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה
מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור:
לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן-עדן 3
הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-
היתה לו: כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן 4
ירוצון: כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדון ה
בקול

ſerán partidas. * Tornate Iſraél haſta .A. tu Dios: por que 2 AFT.
tropeçaſte por tu delicto. Tomad con vós palabras, y tor 3 DE
nadvos à .A.: dezid à él, todo delicto perdonarás, y toma P.52.
bien, y pagaremos (por) toros nueſtros labios. Aſſúr no nos 4 Y DE
ſalvará, ſobre cavallo no montaremos, y no diremos mas nu- TISHA-
eſtro Dios à obra de nueſtras manos: por que en ti ſerá apia- BEAB
dado huerfano. Medezinarè ſu porfia, amarloshe de volun- 5 EN
tad: por que ſe tornô mi furor dél. Serè como rocío à Iſraél, 6 MINH.
floreſcerá como lirio: y herirá ſus raizes como el Lebanòn. 7
Andarán ſus ramos, y ſerá como oliva ſu loor: y olor à él
como el Lebanòn. Tornarán eſtantes en ſu ſombra, avivi- 8
guarſeán (como) civera, y florecerán como la vid: ſu me-
moria como vino de Lebanòn. Ephráim, que à mi mas à los 9
ìdolos?: yo reſpondi y catèlo, yo como Abeto reverdecido,
de mi tu fruto fue hallado. Quien ſabio y entenderá eſtos, 10
entendido y conoscerlosha: por que derechas carreras de
.A., y juſtos andarán por ellas, y rebeldes tropeçarán en el-
las.

Fin de Oſêa.

JOEL.

CAP. I.

PRophecia de .A. que fue; à Joél, hijo de Petuèl. 1 P.50.
Oìd eſto los viejos, y eſcuchad todos mora- 2
dores de la tierra: ſi fue eſto en vueſtros dias,
y ſi en dias de vueſtros padres ?. Sobre ella à 3
vueſtros hijos recontad: y vueſtros hijos à ſus
hijos, y ſus hijos à generacion otra. Reſto de 4
la langoſta comió el langoſtin, y reſto del langoſtin comiò la
langoſta: y reſto de la langoſta comiò el langoſto. Deſpertad 5
borrachos y llorad, y alguayad todos bevientes vino: ſobre
moſto que fue tajado de vueſtra boca. Que gente ſubiò ſob- 6
re mi tierra, fuerte y ſin cuento: ſus dientes dientes de leon,
y colmillos de leon à él. Puſo mi vid por deſſolacion, y mi 7
higuera por descortezamiento: descubriendo la descubriò
y echò? emblanquecieronſe ſus ſarmientos. Alguaya como 8
virgen ceñida de ſaco, por marido de ſus mocedades. Fue 9
hecho tajar preſente y templacion de caſa de .A.: alutaronſe
los Sacerdotes, ſirvientes de .A.. Fue preado campo, alutó- 10
ſe tierra: por que fue preada civera, ſecoſe moſto, fue tajado
azeyte. Regiſtadvos labradores, alguayad viñaderos, por 11
trigo, y por cevada: por que ſe perdiò ſegada de campo. La 12
vid ſe ſecò, y la higuera fue tajada: granada, tambien tamaral
y mançano, todos arboles del campo ſe ſecaron; que ſe ſecò
gozo de hijos de hombre. Ceñidvos yendechad los Sacerdo- 13
tes, alguayad ſirvientes ara, venid manid con ſacos, ſirvien-
tes de mi Dios: que fue vedado de caſa de vueſtro Dios, pre-
ſente y templacion. Aplazad ayuno, llamad detenimiento, 14
apañad viejos todos moradores de la tierra, (à) caſa de .A.
vueſtro Dios: y exclamad à .A.. Ah Ah al dia!: que cercano dia 15
de .A., y como prêa de abaſtado vendrá. Decierto delante 16
nueſtros ojos comida fue tajada: de caſa de nueſtro Dios,
alegria y gozo. Pudrieronſe granos debaxo de ſus terrones, 17
fueron aſſolados cilleros, fueron derrocados graneros: por
que ſe ſecò civera. Quan ſuſpiroſa quatropêa, traſerraron 18
rebaños de vacas, por que no paſto à ellos: tambien rebaños
de las ovejas fueron deſſolados. A ti .A. llamarè: por que 19
fuego quemò moradas de deſierto, y llama aflameò todos
arboles del campo. Tambien quatropeas de campo brama- 20
rá à ti: por que ſe ſecaron chorros de aguas, y fuego quemò
moradas de deſierto.

CAP. 2.

TOcad corneta en Zion, y aublad en monte de mi ſanc- 1
tidad, eſtremecerſeán todos moradores de la tierra:
por que vino dia de .A., por que cercano. Dia de eſ- 2
curidad y tiniebla, dia de nuve y eſpeſſura, como mañana
eſpandida ſobre los montes: pueblo mucho y fuerte, como
él no fue deſde ſiempre, y despues él no añadirá haſta años
de generacion y generacion. Delante él quemò fuego, y 3
tras él aflameò llama: como huerto de Eden la tierra an-
tes dél, y despues dél (como) deſierto de deſſolacion, y
tambien escapadura no fue à él. Como viſta de caval- 4
los, ſu viſta: y como cavalleros, aſſi corrian. Como 5
ſonido de carroças, ſobre cabeças de los montes ſaltavan,
como

como ſomido de llama de fuego, quemán coscoja: como pu-
6 eblo fuerte ordenado (à) pelêa. Delante él ſe adoloriaron
7 pueblos: todas faces apañaron negror. Como valientes cor-
rian, como varones de pelêa ſubian muro: y cada uno en ſus
8 carreras andavan, y no atorcian ſus caminos. Y uno à otro
no ſe apretavan, cada uno por ſu calçada andavan: y ſobre
9 la eſpada ſe echavan, no eran llagados. Por la ciudad paſſea-
van, por el muro corrian, por las caſas ſubian: por las
10 ventanas entravan como ladron. Delante él ſe eſtremeciò
tierra, temblaron cielos: Sol y Luna ſe enegrecieron, y es-
11 trellas recogieron ſu resplandor. Y .A. diò ſu voz delante
ſu fonſado, por que grande mucho ſu real, por que fuerte
hazièn ſu palabra: por que grande dia de .A., y temeroſo
12 mucho, y quien lo ſoportará?. Y tambien ahora dicho de
.A.; tornad haſta mi con todo vueſtro coraçon: y con ayuno
13 y con lloro y con endecha. Y rasgad vueſtro coraçon, y no
vueſtros paños; y tornad à .A. vueſtro Dios: por que gra-
cioſo y piadoſo él, largo de furores, y grande de merced, y
14 arrepentienſe ſobre el mal. Quien ſabe (ſi) ſe tornará y ar-
repentirſeá: y hará remanescer tras él bendicion, preſente
15 y templacion à .A. vueſtro Dios. Tocad corneta en Zion:
16 aplazad ayuno, pregonad detenimiento. Apañad pueblo,
aplazad compaña, congregad viejos, apañad chiquitos y
mamantes tetas: ſalga novio de ſu camara, y novia de ſu
17 thalamo. Entre la entrada y la ara llorarán los Sacerdotes,
ſirvientes à .A.: y dirán, apiada .A. ſobre tu pueblo, y no
des tu heredad por repudio para dominar en ellos gentes,
18 por que dirán en los pueblos adò ſu Dios?. Y zelò .A. por
19 ſu tierra: y apiadò ſobre ſu pueblo. Y respondiò .A. y dixo
à ſu pueblo, he yo embián à vós à la civera y el moſto y el
azeyte, y hartaroſeis dél: y no darè à vós mas repudio en las
20 gentes. Y al Septentrion harè alexar de ſobre vós, y empu-
xarlohe à tierra ſecá y deſſolada, a ſus faces à la mar Orien-
tal, y ſu fin à la mar Occidental: y ſubirá ſu hedor, y ſubirá
21 ſu hediondez, por que engrandeciò para hazer. No temas
tierra: agozate y alegrate por que ſe engrandeciò .A. para
22 hazer. No temais quatropeas de campo, por que hermol-
lecieron moradas de deſierto: por que arbol alçò ſu fruto,
23 higuera y vid dieron ſu fuerça. Y hijos de Zion agradadvos
y alegradvos en .A. vueſtro Dios, que diò à vós al moſtra-
dor de juſtedad; y hará descender à vós lluvia temprana y
24 tardia en el (mes) primero. Y henchirſeán las eras de cive-
25 ra: y reboſarán los lagares moſto y azeyte. Y pagarè à vós
a los años que comiò el langoſtin, la langoſta, y el langos-
tin, y el langoſto: mi fonſado el grande que embié en vós.
26 Y comereis comiendo y hartando, y alabreis à nombre de
.A. vueſtro Dios, que hizo con vós para hazer maravillar:
27 y no ſe regiſtarán mi pueblo para ſiempre. Y ſabreis que
entre Iſraél yo; y yo .A. vueſtro Dios, y no mas: y no
ſe regiſtarán mi pueblo para ſiempre.

CAP. 3.

II 1 Y Será empues aſſi, derramarè à mi espirito ſobre toda
criatura, y prophetizarán vueſtros hijos, y vueſtras
hijas: vueſtros viejos ſueños ſoñarán, vueſtros
2 mancebos viſiones verán. Y tambien ſobre los ſiervos y
ſobre las ſiervas: en los dias los eſſos derramaré à mi
3 espirito. Y darè maravillas en los cielos y en la tierra:
4 ſangre y fuego y pilares de humo. El Sol ſerá buelto
por escuridad, y la Luna por ſangre: antes de venir dia
5 de .A. el grande y el temeroſo. Y ſerá todo el que lla-
máre en nombre de .A. ſerá escapado: que en monte de
Zion, y en Jeruſalaim, ſerá escapadurá como dixo .A.;
y en los remaneſcientes que .A. llamán.

CAP. 4.

1 QUe he en los dias eſſos, y en la hora la eſſa: que
2 harè tornar a captiverio de Jeudá, y Jeruſalaim. Y
congregarè à todas las gentes, y hazerloshe des-
cender à valle de Jeoſaphat: y juzgarmehe con ellos al-
li, ſobre mi pueblo y mi heredad Iſraél, que eſparzie-
3 ron en las gentes, y à mi tierra partieron. Y ſobre mi
pueblo echaron ſuerte: y dieron el niño por errada, y
4 la niña vendieron por vino y bevieron. Y tambien que
vós à mi Zor y Zidon, y todas comarcas de Paleſtina?:
ſi gualardon vós pagantes ſobre mi? y ſi gualardonantes
vós ſobre mi, ligeramente preſto harè tornar vueſtro
5 gualardon en vueſtra cabeça. Los que mi plata

כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך
6 מלחמה: מפניו יחילו עמים כל־פנים קבצו
7 פארור: כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה
8 ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם: ואיש
אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח
9 יפלו לא יבצעו: בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים
י יעלו בעד החלונים יבאו כגנב: לפניו רגזה ארץ
רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם:
11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי
עצום עשה דברו כי־גדול יום־יהוה ונורא מאד ומי
12 יכילנו: וגם־עתה נאם־יהוה שבו עדי בכל־לבבכם
13 ובצום ובבכי ובמספד: וקרעו לבבכם ואל־בגדיכם
ושובו אל־יהוה אלהיכם כי־חנון ורחום הוא ארך
14 אפים ורב־חסד ונחם על־הרעה: מי יודע ישוב
ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה
טו אלהיכם: תקעו שופר בציון
16 קדשו־צום קראו עצרה: אספו־עם קדשו קהל
קבצו זקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא חתן מחדרו
17 וכלה מחפתה: בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים
משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על־עמך ואל־תתן
נחלתך לחרפה למשל־בם גוים למה יאמרו בעמים
18 19 איה אלהיהם: ויקנא יהוה לארצו ויחמל על־עמו: ויען
יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את־הדגן והתירוש
והיצהר ושבעתם אתו ולא־אתן אתכם עוד חרפה
כ בגוים: ואת־הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו
אל־ארץ ציה ושממה את־פניו אל־הים הקדמני
וספו אל־הים האחרון ועלה באשו ותעל
21 צחנתו כי הגדיל לעשות: אל־תיראי אדמה
22 גילי ושמחי כי־הגדיל יהוה לעשות: אל־תיראו
בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי־עץ נשא פריו
23 תאנה וגפן נתנו חילם: ובני ציון גילו ושמחו ביהוה
אלהיכם כי־נתן לכם את־המורה לצדקה ויורד לכם
24 גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות בר
כה והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את־
השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי
26 הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבוע
והללתם את־שם יהוה אלהיכם אשר־עשה עמכם
27 להפליא ולא־יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב
ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא־יבשו עמי
ג א לעולם: והיה אחרי־כן אשפוך את־
רוחי על־כל־בשר ונבאו בניכם ובנתיכם זקניכם
2 חלמות יחלמון בחוריכם חזינות יראו: וגם על־
העבדים ועל־השפחות בימים ההמה אשפוך את־
3 רוחי: ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות
4 עשן: השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום
ה יהוה הגדול והנורא: והיה כל אשר־יקרא בשם יהוה
ימלט כי בהר־ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר
ד א אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא: כי הנה
אשיב קרי בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את־שבות
2 יהודה וירושלם: וקבצתי את־כל־הגוים והורדתים
אל־עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על־עמי
ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת־ארצי חלקו:
3 ואל־עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו
4 ביין וישתו: וגם מה־אתם לי צר וצידון וכל גלילות
פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם־גמלים אתם
ה עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: אשר־כספי

וּזְהָבִי לְקַחְתֶּם וּמַחֲמַדַּי הַטֹּבִים הֲבֵאתֶם לְהֵיכְלֵיכֶם׃
6 וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלִַם מְכַרְתֶּם לִבְנֵי הַיְּוָנִים לְמַעַן
7 הַרְחִיקָם מֵעַל גְּבוּלָם׃ הִנְנִי מְעִירָם מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
מְכַרְתֶּם אֹתָם שָׁמָּה וַהֲשִׁבֹתִי גְמֻלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃
8 וּמָכַרְתִּי אֶת־בְּנֵיכֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה
וּמְכָרוּם לִשְׁבָאיִם אֶל־גּוֹי רָחוֹק כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
9 קִרְאוּ־זֹאת בַגּוֹיִם קַדְּשׁוּ מִלְחָמָה הָעִירוּ
הַגִּבּוֹרִים יִגְּשׁוּ יַעֲלוּ כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה׃ כֹּתּוּ אִתֵּיכֶם י
לַחֲרָבוֹת וּמַזְמְרֹתֵיכֶם לִרְמָחִים הַחַלָּשׁ יֹאמַר גִּבּוֹר
11 אָנִי׃ עוּשׁוּ וָבֹאוּ כָל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב וְנִקְבָּצוּ שָׁמָּה הַנְחַת
12 יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ׃ יֵעוֹרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל־עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט כִּי
13 שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם מִסָּבִיב׃ שִׁלְחוּ מַגָּל
כִּי בָשַׁל קָצִיר בֹּאוּ רְדוּ כִּי־מָלְאָה גַּת הֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים כִּי
14 רַבָּה רָעָתָם׃ הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ כִּי קָרוֹב יוֹם
יְהוָה בְּעֵמֶק הֶחָרוּץ׃ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ טו
16 נָגְהָם׃ וַיהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלִַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְרָעֲשׁוּ
שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיהוָה מַחֲסֶה לְעַמּוֹ וּמָעוֹז לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
17 וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי
וְהָיְתָה יְרוּשָׁלִַם קֹדֶשׁ וְזָרִים לֹא־יַעַבְרוּ־בָהּ עוֹד׃
18 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְּפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְהַגְּבָעוֹת תֵּלַכְנָה חָלָב וְכָל־אֲפִיקֵי יְהוּדָה יֵלְכוּ מָיִם
וּמַעְיָן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת־נַחַל הַשִּׁטִּים׃
19 מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה תִהְיֶה וֶאֱדוֹם לְמִדְבַּר שְׁמָמָה תִּהְיֶה
מֵחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ דָם־נָקִיא בְּאַרְצָם׃
21 וִיהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וִירוּשָׁלִַם לְדוֹר וָדוֹר׃ וְנִקֵּיתִי דָּמָם כ
לֹא־נִקֵּיתִי וַיהוָה שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃

עמוס
א

דִּבְרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר־הָיָה בַנֹּקְדִים מִתְּקוֹעַ אֲשֶׁר א
חָזָה עַל־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי ׀ עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם לִפְנֵי הָרָעַשׁ׃
2 וַיֹּאמַר ׀ יְהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלִַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ
3 נְאוֹת הָרֹעִים וְיָבֵשׁ רֹאשׁ הַכַּרְמֶל׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי דַמֶּשֶׂק וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא
אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־דּוּשָׁם בַּחֲרֻצוֹת הַבַּרְזֶל אֶת־הַגִּלְעָד׃
4 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן־הֲדָד׃
וְשָׁבַרְתִּי בְּרִיחַ דַּמֶּשֶׂק וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבִּקְעַת־אָוֶן ה
וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט מִבֵּית עֶדֶן וְגָלוּ עַם־אֲרָם קִירָה אָמַר
6 יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה
פִּשְׁעֵי עַזָּה וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַגְלוֹתָם גָּלוּת
7 שְׁלֵמָה לְהַסְגִּיר לֶאֱדוֹם׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת עַזָּה
8 וְאָכְלָה אַרְמְנֹתֶיהָ׃ וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מֵאַשְׁדּוֹד וְתוֹמֵךְ
שֵׁבֶט מֵאַשְׁקְלוֹן וַהֲשִׁיבוֹתִי יָדִי עַל־עֶקְרוֹן וְאָבְדוּ
9 שְׁאֵרִית פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי־צֹר וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא
אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־הַסְגִּירָם גָּלוּת שְׁלֵמָה לֶאֱדוֹם וְלֹא זָכְרוּ
בְּרִית אַחִים׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת צֹר וְאָכְלָה י
11 אַרְמְנֹתֶיהָ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי
אֱדוֹם וְעַל־אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל־רָדְפוֹ בַחֶרֶב אָחִיו
12 וְשִׁחֵת רַחֲמָיו וַיִּטְרֹף לָעַד אַפּוֹ וְעֶבְרָתוֹ שְׁמָרָה נֶצַח׃
13 וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּתֵימָן וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בָּצְרָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי בְנֵי־עַמּוֹן
ועל

y mi orò tomaſtes: y mis codicias las buenas truxiſtes à vu-
eſtros palacios. Y hijos de Jeudá y hijos de Jeruſalaim, ven- 6
diſtes à hijos de los Griegos : para alexarlos de ſobre ſu ter-
mino. He yo deſpertanlos del lugar que vendiſtes à ellos al- 7
li: y harè tornar vueſtro gualardon en vueſtra cabeça. Y 8
venderè a vueſtros hijos y a vueſtras hijas en mano de hijos
de Jeudá, y venderloshán à los Sebaim, à gente lexana: que
.A. hablò. Pregonad eſto en las gentes, aplazad pelêa : deſ- 9
pertad los valientes, lleguenſe ſuban todos varones de la
pelêa. Majad vueſtros açadones para eſpadas, y vueſtras 10
podaderas para lanças : el flaco diga esforçado yo. Congre- 11
gadvos y venid todas las gentes derredor, y ſean congre-
gadas : alli hizo deſcender .A. tus valientes. Deſpiertenſe 12
y ſuban las gentes, à valle de Jeoſaphat: que alli me aſſentarè
para juzgar à todas las gentes derredor. Tended hoz, que 13
ſe madurò ſegada : venid deſcended que ſe henchiò lagár,
reboſaron los lagares, por que mucha ſu maldad. Fonſados 14
fonſados en valle del tajamiento: por que cercano dia de .A.
en valle del tajamiento. Sol y Luna ſe enegrecieron: y eſ- 15
trellas recogieron ſu reſplandor. Y .A. de Zion clamará, y 16
de Jeruſalaim dará ſu voz, y temblarán cielos y tierra : y
.A. abrigo à ſu pueblo, y fortaleza à hijos de Iſraél. Y co- 17
noſcereis que yo .A. vueſtro Dios, morán en Zion monte
de mi ſanctidad : y ſerá Jeruſalaim ſanctidad, y eſtraños
no paſſarán por ella mas. Y ſerá en el dia el eſſe, gotearán 18
los montes moſto, y los collados correrán leche, y todos
pielagos de Jeudá correrán aguas : y fuente de caſa de .A.
ſaldrá, y abrevará à valle de los Sitim. Egypto por deſſo- 19
lacion ſerá, y Edom por deſierto de deſſolacion ſerá : por
falſedad de hijos de Jeudá, por que derramaron ſangre ino-
cente en ſu tierra. Y Jeudá para ſiempre eſtará : y Jeruſa- 20
laim para generancio y generancio. Y livraré ſu ſangre 21
[de Iſraél derramada]? no livraré : y .A. morán en Zion.

Fin de Joel.

AMOS.
CAP. I.

PAlabrás de Amòs, que fue entre los paſto- 1
res de Tekóa : que prophetizò ſobre Iſ-
raél en dias de Uziá Rey de Jeudá, y en
dias de Jarobam hijo de Joas Rey de Iſraél,
dos años antes del terremoto. Y dixo, 2
.A. de Zion clamará, y de Jeruſalaim dará
ſu voz: y alutarſeán moradas de los paſtores, y ſecar-
ſeá cabeça del Karmel. Aſſi dixo .A.; por tres rebel- 3
los de Damaſco, y por quatro no lo harè tornar: por
ſu trillar con trillos del hierro à el Guilad. Y encen- 4
derè fuego en caſa de Hazaèl: y quemará palacios de
Ben-Adad. Y quebrarè cerradero de Damaſco, y ta- 5
jaré morador de vega de Aven, y ſuſtentán verdugo
de Bet-èden : y ſerán captivados pueblo de Aram à
Kir, dixo .A.. Aſſi dixo .A.; par tres rebellos de 6
Azá, y por quatro no lo harè tornar: por ſu captivar
captiverio perfecto para entregar à Edom. Y encen- 7
derè fuego en muro de Azá: y quemará ſus palacios.
Y tajaré morador de Aſdod, y ſuſtentán verdugo de 8
Askelòn: y harè tornar mi mano ſobre Ekròn, y
perderſeá reſto de Peliſteos, dixo .A. Dios. Aſſi dixo 9
.A.; por tres rebellos de Zor, y por quatro no lo
harè tornar: por ſu entregar captiverio perfecto à E-
dom, y no membraron firmamento de hermanos. Y 10
encenderè fuego en muro de Zor : y quemará ſus
palacios. Aſſi dixo .A. por tres rebellos de 11
Edom, y por quatro no lo harè tornar : por
ſu perſeguir con eſpada ſu hermano, y dañò
ſus piedades, y arrebatò para ſiempre ſu furor,
y ſu ſaña guardò ſiempre. Y encenderè fuego 12
en Teman : y quemará palacios de Bozrá. Aſſi 13
dixo .A. ; por tres rebellos de hijos de Amòn,
y

y por quarto no lo harè tornar: por ſu hender montes del
14 Guilad, para enſanchar à ſu termino. Y encenderé fuego
en muro de Rabá, y quemará ſus palacios: con aubla-
cion en dia de pelêa, con tempeſtad en dia de torvellino.
15 Y andará ſu Rey en el captiverio: él y ſus principes auna
dixo .A..

CAP. 2.

1 ASſi dixo .A.; por tres rebellos de Moab, y por
quatro no la harè tornar: por ſu arder hueſſos de
2 Rey de Edom por cal. Y encenderé fuego en
Moab, y quemará palacios del Keriyot: y morirá con tu-
3 multo Moab, con aublacion, con voz de corneta. Y
tajaré juez de entre ella: y todos ſus ſeñores matarè con
4 él, dixo .A.. Aſſi dixo .A.; por tres rebellos de Jeudá,
y por quatro no lo harè tornar: por ſu abotrecer à Ley
de .A., y ſus fueros no guardaron, y hizieronlos traſer-
rar ſus mentiras, que anduvieron ſus padres empues
5 ellos. Y encenderè fuego en Jeudá: y quemará palacios
AFT. 6 de Jeruſalaim. * Aſſi dixo .A.; por tres rebellos de Iſ-
DE P. raél, y por quatro no lo harè tornar: por ſu vender por
9. 7 plata juſto, y deſſeoſo por dos çapatos. Los ſorbientes
ſobre polvo de tierra en cabeça de mendigos, y carrera
de humildes atuercen: y varon y ſu padre andán à la
8 moça, para profanar nombre de mi ſanctidad. Y ſobre
paños prendados ſe acoſtan cerca toda ara: y vino de
9 apenados beven (en) caſa de ſus dioſes. Y yo deſtruy
al Emorèo de delante ellos, que como altura de alarzes
ſu altura, y fuerte él, como enzinas: y deſtruy ſu fruto
10 de arriba, y ſus raizes de abaxo. Y yo hize ſubir à vós
de tierra de Egypto: y llevè à vós por el deſierto qua-
11 renta años, para heredar à tierra del Emorèo. Y levanté
de vueſtros hijos por Prophetas, y de vueſtros mancebos
por Nazarenos: ſi tambien no eſto hijos de Iſraél, dicho de
12 .A.?. Y abrevaſtes à los Nazarenos vino: y ſobre los
Prophetas encomendanſtes por dezir, no prophetizeis.
13 He yo apretán en vueſtro lugar: como aprieta la carreta la
14 llena de gavilla. Y perderſeá huida de ligero, y fuerte
no esforçará ſu fuerça: y valiente no eſcapará ſu alma.
15 Y traván el arco no eſtará, y ligero en ſus pies no eſ-
16 capará: y montán el cavallo no eſcapará ſu alma. Y
esforçado (en) ſu coraçon en valientes: deſnudo huyrá
en el dia el eſſe, dicho de .A..

CAP. 3.

1 Oìd à la palabra la eſta que hablò .A. por vós hijos
de Iſraél: ſobre todo el linage que hize ſubir de
2 tierra de Egypto, por dezir. Solo à vós conoſ-
ci de todos linages de la tierra: por tanto executaré
3 ſobre vós à todos vueſtros delictos. Si andarán dos
4 auna: ſalvo ſi fueron aplazados?. Si brama leon en
la xara y arrebatadura no à él?: ſi dá leoncillo ſu voz
5 de ſu morada, ſalvo ſi prendiò?. Si caerá ave ſobre
lazo de la tierra, y enlazán no à ella?: ſi ſubirá lazo
6 de la tierra, y prendiendo no prenderá?. Si ſerá to-
cada corneta en ciudad, y pueblo no ſe eſtremece-
7 rán?: ſi ſerá mal en ciudad, y .A. no hizo?. Que
no hará .D. Dios coſa: ſi no deſcubrière ſu ſecreto,
8 à ſus ſiervos los Prophetas. Leon bramò, quien
no temerá?: .A. Dios hablò, quien no prophetizará.
HAS- 9 * Hazed oìr ſobre palacios en Aſdod, y ſobre palacios
TA AQUI (que) en tierra de Egypto: y dezid, ſed apañados
ſobre montes de Someròn, y ved conſumiciones gran-
10 des entre ella, y ſobreforçados entre ella. Y no conoſ-
cieron hazer derechedad dicho de .A.; los atheſoran-
11 tes robo y prêa en ſus palacios. Por tanto aſſi dixo
.A. Dios, anguſtiador y derredor de la tierra: y hará
deſcender de ti tu fortaleza, y ſerán preados tus pala-
12 cios. Aſſi dixo .A.; como eſcapa el paſtor de boca
del leon dos rodillas, oh ternilla de oreja: aſſi ſerán
eſcapados hijos de Iſraél los eſtantes en Someròn, en
13 rincon de cama, y en canto de lecho. Oìd y ateſti-
guad en caſa de Iahacob: dicho de .A. Dios Ze-
14 baot. Por que en dia de mi executar rebeles
los de Iſraél ſobre él: y executarè ſobre aras de
Bet-el, y ſerán tajados cornejales de la ara, y cae-
15 rán à tierra. Y herirè caſa del invierno con caſa de

ועל־ארבעה לא אשיבנו על־בקעם הרות הגלעד
14 למען הרחיב את־גבולם: והצתי אש בחומת רבה
ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום
טו סופה: והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר
א יהוה: כה אמר יהוה על־שלשה ב
פשעי מואב ועל־ארבעה לא אשיבנו על־שרפו
2 עצמות מלך־אדום לשיד: ושלחתי־אש במואב
ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה
3 בקול שופר: והכרתי שופט מקרבה וכל־שריה
אהרוג עמו אמר יהוה:
4 כה אמר יהוה על־שלשה פשעי
יהודה ועל־ארבעה לא אשיבנו על־מאסם את־
תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר־
הלכו אבותם אחריהם: ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירושלם:
6 כה אמר יהוה על־שלשה פשעי ישראל הפטרת וישב
ועל־ארבעה לא אשיבנו על־מכרם בכסף צדיק
7 ואביון בעבור נעלים: השאפים על־עפר־ארץ בראש
דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל־הנערה
8 למען חלל את־שם קדשי: ועל־בגדים חבלים יטו
9 אצל כל־מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם: ואנכי
השמדתי את־האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים
גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל
י ושרשיו מתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את־ארץ
11 האמרי: ואקים מבניכם לנבאים ומבחוריכם לנזרים
12 האף אין־זאת בני ישראל נאם־יהוה: ותשקו את־
הנזרים יין ועל־הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו:
13 הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה
14 המלאה לה עמיר: ואבד מנוס מקל וחזק לא־יאמץ
טו כחו וגבור לא־ימלט נפשו: ותפש הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו:
16 ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום־ההוא נאם־יהוה:
א שמעו את־הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם ג
בני ישראל על כל־המשפחה אשר העליתי מארץ
2 מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה
3 על־כן אפקד עליכם את כל־עונתיכם: הילכו שנים
4 יחדו בלתי אם־נועדו: הישאג אריה ביער וטרף אין לו
ה היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם־לכד: התפל
צפור על־פח הארץ ומוקש אין לה היעלה־פח מן־
6 האדמה ולכוד לא ילכוד: אם־יתקע שופר בעיר ועם
7 לא יחרדו אם־תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: כי
לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם־גלה סודו אל־עבדיו
8 הנביאים: אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי
9 לא ינבא: *השמיעו על־ארמנות באשדוד ועל־ארמנות עד כאן
בארץ מצרים ואמרו האספו על־הרי שמרון וראו
י מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: ולא־ידעו
עשות־נכחה נאם־יהוה האוצרים חמס ושד
11 בארמנותיהם: לכן כה אמר אדני יהוה צר
12 וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך: כה
אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או
בדל־אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת
13 מטה ובדמשק ערש: שמעו והעידו בבית יעקב נאם־
14 אדני יהוה אלהי הצבאות: כי ביום פקדי פשעי־ישראל
עליו ופקדתי על־מזבחות בית־אל ונגדעו קרנות
טו המזבח ונפלו לארץ: והכיתי בית־החרף על־בית
הקיץ

הַקָּיִץ וְאָבְדוּ בָּתֵּי הַשֵּׁן וְסָפוּ בָּתִּים רַבִּים נְאֻם־יְהוָה׃
ד 1 שִׁמְעוּ הַדָּבָר הַזֶּה פָּרוֹת הַבָּשָׁן אֲשֶׁר
בְּהַר שֹׁמְרוֹן הָעֹשְׁקוֹת דַּלִּים הָרֹצְצוֹת אֶבְיוֹנִים
2 הָאֹמְרֹת לַאֲדֹנֵיהֶם הָבִיאָה וְנִשְׁתֶּה׃ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה
בְּקָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים עֲלֵיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת
3 וְאַחֲרִיתְכֶן בְּסִירוֹת דּוּגָה׃ וּפְרָצִים תֵּצֶאנָה אִשָּׁה
4 נֶגְדָּהּ וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמוֹנָה נְאֻם־יְהוָה׃ בֹּאוּ בֵית־אֵל
וּפִשְׁעוּ הַגִּלְגָּל הַרְבּוּ לִפְשֹׁעַ וְהָבִיאוּ לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם
5 לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים מַעְשְׂרֹתֵיכֶם׃ וְקַטֵּר מֵחָמֵץ תּוֹדָה
וְקִרְאוּ נְדָבוֹת הַשְׁמִיעוּ כִּי כֵן אֲהַבְתֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם
6 אֲדֹנָי יְהוִה׃ וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי לָכֶם נִקְיוֹן שִׁנַּיִם בְּכָל־עָרֵיכֶם
וְחֹסֶר לֶחֶם בְּכֹל מְקוֹמֹתֵיכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־
7 יְהוָה׃ וְגַם אָנֹכִי מָנַעְתִּי מִכֶּם אֶת־הַגֶּשֶׁם בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים לַקָּצִיר וְהִמְטַרְתִּי עַל־עִיר אֶחָת וְעַל־עִיר אַחַת
לֹא אַמְטִיר חֶלְקָה אַחַת תִּמָּטֵר וְחֶלְקָה אֲשֶׁר־לֹא־
8 תַמְטִיר עָלֶיהָ תִּיבָשׁ׃ וְנָעוּ שְׁתַּיִם שָׁלֹשׁ עָרִים אֶל־עִיר
אַחַת לִשְׁתּוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־
9 יְהוָה׃ הִכֵּיתִי אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן הַרְבּוֹת
גַּנּוֹתֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם וּתְאֵנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם יֹאכַל הַגָּזָם וְלֹא־
10 שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁלַּחְתִּי בָכֶם דֶּבֶר בְּדֶרֶךְ
מִצְרַיִם הָרַגְתִּי בַחֶרֶב בַּחוּרֵיכֶם עִם שְׁבִי סוּסֵיכֶם
וָאַעֲלֶה בְּאֹשׁ מַחֲנֵיכֶם וּבְאַפְּכֶם וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי נְאֻם־
11 יְהוָה׃ הָפַכְתִּי בָכֶם כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־
עֲמֹרָה וַתִּהְיוּ כְּאוּד מֻצָּל מִשְּׂרֵפָה וְלֹא־שַׁבְתֶּם עָדַי
12 נְאֻם־יְהוָה׃ לָכֵן כֹּה אֶעֱשֶׂה־
לְּךָ יִשְׂרָאֵל עֵקֶב כִּי־זֹאת אֶעֱשֶׂה־לָּךְ הִכּוֹן לִקְרַאת־
13 אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא
רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה־שֵּׂחוֹ עֹשֵׂה שַׁחַר עֵיפָה
וְדֹרֵךְ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת
שְׁמוֹ׃

ה 1 שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה
2 בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ נָפְלָה לֹא־תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
3 נִטְּשָׁה עַל־אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָהּ׃ כִּי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף תַּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיּוֹצֵאת
4 מֵאָה תַּשְׁאִיר עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃ כִּי
5 כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וִחְיוּ׃ וְאַל־תִּדְרְשׁוּ
בֵּית־אֵל וְהַגִּלְגָּל לֹא תָבֹאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי
6 הַגִּלְגָּל גָּלֹה יִגְלֶה וּבֵית־אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃ דִּרְשׁוּ אֶת־
יְהוָה וִחְיוּ פֶּן־יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין־
7 מְכַבֶּה לְבֵית־אֵל׃ הַהֹפְכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
8 לָאָרֶץ הִנִּיחוּ׃ עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת
וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקּוֹרֵא לְמֵי־הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי
9 הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃ הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז וְשֹׁד עַל־מִבְצָר
10 11 יָבוֹא׃ שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ וְדֹבֵר תָּמִים יְתָעֵבוּ׃ לָכֵן
יַעַן בּוֹשַׁסְכֶם עַל־דָּל וּמַשְׂאַת־בַּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ בָּתֵּי גָזִית
בְּנִיתֶם וְלֹא־תֵשְׁבוּ בָם כַּרְמֵי־חֶמֶד נְטַעְתֶּם וְלֹא תִשְׁתּוּ
12 אֶת־יֵינָם׃ כִּי יָדַעְתִּי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וַעֲצֻמִים חַטֹּאתֵיכֶם
צֹרְרֵי צַדִּיק לֹקְחֵי כֹפֶר וְאֶבְיוֹנִים בַּשַּׁעַר הִטּוּ׃
13 לָכֵן הַמַּשְׂכִּיל בָּעֵת הַהִיא יִדֹּם כִּי עֵת רָעָה
14 הִיא׃ דִּרְשׁוּ־טוֹב וְאַל־רָע לְמַעַן תִּחְיוּ וִיהִי־כֵן יְהוָה
15 אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת אִתְּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם׃ שִׂנְאוּ־רָע וְאֶהֱבוּ
טוֹב וְהַצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי יֶחֱנַן יְהוָה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת
16 שְׁאֵרִית יוֹסֵף׃ לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
אֲדֹנָי בְּכָל־רְחֹבוֹת מִסְפֵּד וּבְכָל־חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹ־הוֹ
17 וְקָרְאוּ אִכָּר אֶל־אֵבֶל וּמִסְפֵּד אֶל־יוֹדְעֵי נֶהִי׃ וּבְכָל־
כְּרָמִים מִסְפֵּד כִּי־אֶעֱבֹר בְּקִרְבְּךָ אָמַר יְהוָה׃
הוי

el verano: y perderſeán caſas del marfil, y ſerán tajadas
caſas muchas, dicho de .A..

CAP. 4.

Oíd la palabra la eſta vacas del Baſſán, que en monte 1 IV
de Someròn; las ſobreforçantes mendigos, las quebrantantes
desseoſos: las dizientes à ſus ſeñores tràe
y bevamos. Jurò .A. Dios por ſu ſanctidad, que he dias 2
vinientes ſobre vós: y llevará à vós en navios, y vueſtros
decendientes en barquillas de peſcador. Y (por) por- 3
tillos ſaldrán cada una à ſu encuentro: y ſereis echadas del
palacio dicho de .A.. Venid à Bet-El, y rebellad, (en) el 4
Guilgal muchiguad para rebellar: y traed por la mañana
vueſtros ſacrificios, cada tres años vueſtros diezmos. Y 5
ſahumando de leudo manifeſtacion, y llamad, voluntades
hazed oìr: por que aſſi amaſtes hijos de Iſraél, dicho
de .A. Dios. Y tambien yo di à vós limpieza de dientes 6
en todas vueſtras ciudades, y falta de pan en todos vueſtros
lugares: y no tornaſtes haſta mi dicho de .A.. Y 7
tambien yo vedé de vós à la lluvia en antes de tres meſes
à la ſegada, y harè llover ſobre ciudad una, y ſobre
ciudad una no harè llover: parte una ſerá llovida, y parte
que no lloverá ſobre ella, ſe ſecará. Y moverſeán dos 8
tres ciudades à ciudad una para bever aguas, y no ſe hartarán:
y no tornaſtes haſta mi dicho de .A.. Heri à vós 9
con hidropeſía y con tiſica, multiplicacion de vueſtras
huertas, y vueſtras viñas y vueſtras higueras y vueſtras
oliveras comerá la langoſta: y no tornaſtes haſta mi dicho
de .A.. Embié en vós mortandad en carrera de Egypto, 10
maté con eſpada vueſtros mancebos, con captiverio
de vueſtros cavallos: y hize ſubir hedor de vueſtro real, y
en vueſtras narizes, y no tornaſtes haſta mi, dicho de
.A.. Traſtorné en vós como traſtornamiento de Dios à 11
Sedom y à Amorá, y fuiſtes como hacha apartada de ardedura:
y no tornaſtes haſta mi, dicho de .A.. Por tanto 12
aſſi harè à ti Iſraél: por que eſto harè à ti, aparejate
à eſcuentra tu Dios Iſraél. Que he formán montes y 13
crián viento, y denuncián al hombre que ſu penſamiento,
haziên mañana eſcuridad, y piſán ſobre alturas
de tierra: .A. Dios Zebaot ſu nombre.

CAP. 5.

Oíd à la palabra la eſta que yo alçán ſobre vós lamentacion, 1
caſa de Iſraél. Cayò no añadirá levantarſe, 2
virgen de Iſraél: fue dexada ſobre ſu tierra,
no levantán à ella. Que aſſi dixo .A. Dios; la ciudad la 3
ſacán mil, remaneſcera ciento: y la ſacán ciento, remanecera
diez à caſa de Iſraél. Por que aſſi dixo .A. à caſa 4
de Iſraél: requeridme y vivid. Y no requirais Bet-El, 5
y al Guilgal no vengais, y Béer-Séba no paſſeis: que
el Guilgal captivando ſe captivará, y Bet-El ſerá por
nada. Requerid à .A. y vivid: por que no encienda como 6
fuego caſa de Joſeph, y queme y no apagán à Bet-
El. Los bolvientes por adelfa juizio: y juſtedad à tierra 7
dexarron. Haziên Siete eſtrellas y Orion, y bolviên por 8
mañana tiniebla, y dia por noche hizo eſcurecer: el llamán
à aguas de la mar y derramòlas ſobre faces de la
tierra .A. ſu nombre. El esforçan preador ſobre fuerte: 9
y preador ſobre encaſtilladura vendrá. Aborrecieron 10
en portal reprehendiên: y hablán perficion abominaron.
Por tanto por vueſtro preâr ſobre mendigo, y preſente 11
de civera tomais dél; caſa de canto picado fraguaſtes, y
no eſtareis en ellas; viñas de codicia plantaſtes, y no
bevereis a ſu vino. Por que ſupe muchos vueſtros rebellos, 12
y fuertes vueſtros pecados: anguſtiantes juſto,
tomantes precio, y desseoſos en el portal atorcieron.
Por tanto el entendiên en la hora la eſſa callará: que 13
hora de mal ella. Requerid bien y no mal, por que 14
vivais: y ſerá aſſi .A. Dios Zebaot, con vós como
dixiſtes. Aborreced mal, y amad bien, y eſtableced en 15
el portal juizio: quiça apiadará .A. Dios Zebaot
reſto de Joſeph. Por tanto aſſi dixo .A. Dios Zebaot 16
.A.; en todas plaças endecha, y en todas calles
dirán oh oh!: y llamarán labrador al luto, y (para)
endecha à ſabientes lamentacion. Y en todas 17
viñas endecha: por que paſſaré entre ti, dixo .A..
Ay-

18 Ay de los deſſeantes, a dia de .A.; para que eſto à vós dia de
19 .A.? él eſcuridad y no luz. Como huye varon delante el
leon, y lo encuentra el oſſo: y viene à la caſa y aſufre ſu
20 mano ſobre la pared, y lo muerde el culebro. Decierto eſcu-
ridad dia de .A., y no luz; y tenebroſo y no claridad à él.
21 Odiè, aborreci vueſtras paſcuas: y no olerè en vueſtros de-
22 tenimientos. Que ſi alçardes à mi alçaciones y vueſtros pre-
ſentes no envoluntarè: y (ſacrificio de) paz de vueſtros
23 engordados no catarè. Aparta de ſobre mi muchedumbre
24 de tus canticos: y pſalmeamiento de tus gaytas no oirè. Y
corra como aguas juizio: y juſtedad como arroyo fuerte.
25 Si ſacrificios y preſente llegaſtes à mi en el deſierto, qua-
26 renta años caſa de Iſraél? Y alçaſtes à Sikút vueſtro Rey, y
à Chiyun vueſtras imagenes: eſtrella de vueſtros dioſes
27 que hiziſtes para vòs. Y harè captivar à vós mas ade-
lante à Damaſco: dixo .A. Dios Zebaot ſu nombre.

CAP. 6.

V 1 AY de los quietos en Zion, y los confiantes en montes
de Someròn: declarados (en fama), principio de las
2 gentes, y vendran à ellos caſa de Iſraél. Paſſad à
Chalné y ved, y andad de alli à Hamát la grande: y decen-
ded à Gat de Peliſteos, ſi mejores mas que los Reynos los
3 eſtos? ſi mucho ſu termino mas que vueſtro termino?. Los
4 apartantes à dia malo: y llegaſtes aſſiento de falſedad. Los
yazientes ſobre lechos de marfil, y eſtendidos ſobre ſus
lechos: y comientes engordados de ovejas, y bezerros de
5 entre cevadero. Los catantes por dicho de la gayta: como
6 David penſaron à ellos inſtrumentos de cantico. Los bevi-
entes en bacines vino, y de principal de olios ſe untan: y no
ſe adoloriaron ſobre quebranto de Joſeph. Por tanto ahora
7 ſerán captivos en principio de captivos: y llegarſeá luto de
8 eſtendidos. Jurò .A. Dios por ſi miſmo, dicho de .A. Dios
Zebaot, abominán yo à loçanía de Iahacob, y ſus palacios
9 odiè: y entregarè ciudad y ſu henchimiento. Y ſerá ſi fue-
10 ren remaneſcidos diez varones en caſa una y morirán. Y
llevarloá ſu tio y ſu cercano para ſacar hueſſos de la caſa,
y dirá à los que en rincones de la caſa, ſi aun contigo (mu-
erto)? y dirá no: y dirá calla, que no por membrar en
11 nombre de .A.. Que he .A. encomendán, y herirá la caſa la
grande de hendeduras: y la caſa la pequeña de quebraduras.
12 Si correrán por la peña cavallos, ſi arará con vacas?: por
que bolviſtes por tozigo juizio, y fruto de juſtedad por
13 adelfa. Los que ſe alegran ſin cauſa: los dizientes de-
cierto con nueſtro esfuerço, tomamos à nós fortalezas.
14 Que he yo levantán ſobre vós caſa de Iſraél, dicho de
.A. Dios Zebaot, gente: y apretarán à vós de entrada
de Hamat, haſta arroyo de la llanura.

CAP. 7.

1 ASſi me moſtrò .A. Dios; y he forman langoſtas, en
principio de crecer el tardio: y he tardio deſpues
2 de traſquiladuras del Rey. Y era como atemaſſe
de comer à yerva de la tierra; y dixe, .A. Dios perdona
ahora, quien levantará Iahacob: por que pequeño él?.
3 Arrepintioſe .A. ſobre eſto: no ſerá (ſin en ellos), di-
4 xo .A.. Aſſi me moſtrò .A. Dios: y he llamán para
pelear con fuego .A. Dios: y quemò à abiſmo grande,
5 y quemò à la parte (del campo). Y dixe, .A. Dios
ceſſa ahora, quien levantará Iahacob: por que pequeño
6 él?. Arrepintioſe .A. ſobre eſto: tambien ello no ſe-
7 rá, dixo .A. Dios. Aſſi me moſtrò; y he .A. eſtán
ſobre murò (edificado por) nivèl: y en ſu mano nivèl.
8 Y dixo .A. à mi, que tu veyèn Amos? y dixe, ni-
vèl: y dixo .A. he yo ponièn nivèl entre mi pueblo
9 Iſraél, no añadirè mas perdonar à él. Y ſerán aſſola-
dos altares de Iſhác; y ſanctuarios de Iſraél ſerán de-
ſertados: y levantarmehe contra caſa de Jarobam con
10 eſpada. Y embiò Amaziá Sacerdote de Bet-El, à Ja-
robam Rey de Iſraél por dezir: ligòſe contra ti Amos
entre caſa de Iſraél, no podrá la tierra para ſufrir a to-
das ſus palabras. Que aſſi dixo Amos, en eſpada mo-
11 rirá Jarobam: y Iſraél captivando ſerá captivado de
12 ſobre ſu tierra. Y dixo Amaziá à Amos; Prophe-
ta, anda huye à ti, à tierra de Jeudá: y come al-
li pan, y alli prophetizarás. Y (en) Bet-El no aña-
13 dirás mas para prophetizar: que ſanctuario de Rey él,

18 הוי המתאוים את־יום יהוה למה־זה לכם יום יהוה
19 הוא־חשך ולא־אור׃ כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו
הדב ובא הבית וסמך ידו על־הקיר ונשכו הנחש׃
כ הלא־חשך יום יהוה ולא־אור ואפל ולא־נגה לו׃
21 שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיכם׃
22 כי אם־תעלו־לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם
23 מריאיכם לא אביט׃ הסר מעלי המון שריך וזמרת
24 נבליך לא אשמע׃ ויגל כמים משפט וצדקה כנחל
כה איתן׃ הזבחים ומנחה הגשתם־לי במדבר ארבעים
26 שנה בית ישראל׃ ונשאתם את סכות מלככם ואת
כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
27 והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי־
א צבאות שמו׃ הוי השאננים בציון והבטחים ליום ה
בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית
2 ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו
גת־פלשתים הטובים מן־הממלכות האלה אם־רב
3 גבולם מגבולכם׃ המנדים ליום רע ותגישון שבת
4 חמס׃ השכבים על־מטות שן וסרחים על־ערשותם
ה ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק׃ הפרטים
6 על־פי הנבל כדויד חשבו להם כלי־שיר׃ השתים
במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על־שבר
7 יוסף׃ לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים׃
8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם־יהוה
אלהי צבאות מתאב אנכי את־גאון יעקב וארמנתיו
9 שנאתי והסגרתי עיר ומלאה׃ והיה אם־יותרו עשרה
י אנשים בבית אחד ומתו׃ ונשאו דודו ומסרפו להוציא
עצמים מן־הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך
ואמר אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה׃
11 כי־הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול
12 רסיסים והבית הקטן בקעים׃ הירצון בסלע סוסים
אם־יחרוש בבקרים כי־הפכתם לראש משפט ופרי
13 צדקה ללענה׃ השמחים ללא דבר האמרים הלא
14 בחזקנו לקחנו לנו קרנים׃ כי הנני מקים עליכם בית
ישראל נאם־יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
א מלבוא חמת עד־נחל הערבה׃ כה
הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש
2 והנה־לקש אחר גזי המלך׃ והיה אם־כלה לאכול
את־עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח־נא מי יקום
3 יעקב כי קטן הוא׃ נחם יהוה על־זאת לא תהיה אמר
4 יהוה׃ כה הראני אדני יהוה והנה קרא
לרב באש אדני יהוה ותאכל את־תהום רבה ואכלה
ה את־החלק׃ ואמר אדני יהוה חדל־נא מי יקום יעקב
6 כי קטן הוא׃ נחם יהוה על־זאת גם־היא לא תהיה
7 אמר אדני יהוה׃ כה הראני והנה
8 אדני נצב על־חומת אנך ובידו אנך׃ ויאמר יהוה
אלי מה־אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני
הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא־אוסיף עוד עבור
9 לו׃ ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו
י וקמתי על־בית ירבעם בחרב׃ וישלח
אמציה כהן בית־אל אל־ירבעם מלך־ישראל לאמר
קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא־תוכל הארץ
11 להכיל את־כל־דבריו׃ כי־כה אמר עמוס בחרב ימות
ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃
12 ויאמר אמציה אל־עמוס חזה לך
ברח־לך אל־ארץ יהודה ואכל־שם לחם ושם תנבא׃
13 ובית־אל לא־תוסיף עוד להנבא כי מקדש־מלך הוא

ובית ממלכה הוא: ויען עמוס ויאמר אל־אמציה לא־
14 נביא אנכי ולא בן־נביא אנכי כי־בוקר אנכי ובולס
שקמים: ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי טו
יהוה לך הנבא אל־עמי ישראל: ועתה שמע דבר־
16 יהוה אתה אמר לא תנבא על־ישראל ולא תטיף על־
בית ישחק: לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה
17 ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק
ואתה על־אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו: כה הראני א
ח אדני יהוה והנה כלוב קיץ: ויאמר מה־אתה ראה
2 עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל
3 עמי ישראל לא־אוסיף עוד עבור לו: והילילו שירות
היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל־מקום
4 השליך הס: שמעו־זאת השאפים
אביון ולשבית ענוי־ארץ: לאמר מתי יעבר החדש ה
ונשבירה שבר והשבת ונפתחה־בר להקטין איפה
6 ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: לקנות בכסף
7 דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר: נשבע
יהוה בגאון יעקב אם־אשכח לנצח כל־מעשיהם:
8 העל זאת לא־תרגז הארץ ואבל כל־יושב בה ועלתה
כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים:
9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה
והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור:
10 והפכתי חגיכם לאבל וכל־שיריכם לקינה והעליתי
על־כל־מתנים שק ועל־כל־ראש קרחה ושמתיה
11 כאבל יחיד ואחריתה כיום מר: הנה ימים
באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא־רעב
ללחם ולא־צמא למים כי אם־לשמע את דברי יהוה:
12 ונעו מים עד־ים ומצפון ועד־מזרח ישוטטו לבקש את־
13 דבר־יהוה ולא ימצאו: ביום ההוא תתעלפנה
14 הבתולת היפות והבחורים בצמא: הנשבעים
באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר־
שבע ונפלו ולא־יקומו עוד:
ט ראיתי את־אדני נצב על־ א
המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם
בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא־ינוס
2 להם נס ולא־ימלט להם פליט: אם־יחתרו
בשאול משם ידי תקחם ואם־יעלו השמים משם
3 אורידם: ואם־יחבאו בראש הכרמל משם
אחפש ולקחתים ואם־יסתרו מנגד עיני בקרקע הים
4 משם אצוה את־הנחש ונשכם: ואם־ילכו בשבי לפני
איביהם משם אצוה את־החרב והרגתם ושמתי עיני
עליהם לרעה ולא לטובה: ואדני יהוה הצבאות ה
הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל־יושבי בה ועלתה
6 כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים: הבונה בשמים
מעלותו ואגדתו על־ארץ יסדה הקרא למי־הים
7 וישפכם על־פני הארץ יהוה שמו: הלוא
כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם־יהוה הלוא את־
ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור
8 וארם מקיר: הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד
9 אשמיד את־בית יעקב נאם־יהוה: כי־הנה אנכי מצוה
והנעותי בכל־הגוים את־בית ישראל כאשר ינוע
בכברה ולא־יפול צרור ארץ: בחרב ימותו כל חטאי י
11 עמי האמרים לא־תגיש ותקדים בעדינו הרעה: ביום
ההוא אקים את־סכת דויד הנפלת וגדרתי את־
פרציהן

לימין ח — עניי ק — ונשקעה ק — לימין ט — מעלותיו ק

y caſa de reyno él. Y reſpondiò Amos y dixo à Amaziá, 14
no Propheta yo, y no hijo de Propheta yo: ſalvo vaque-
ro yo, y cogièn higos ſoſos. Y tomòme .A. de detras de 15
las ovejas: y dixo à mi .A.; anda prophetiza ſobre mi
pueblo Iſraél. Y ahora oye palabra de .A.: tu dizièn no 16
prophetizarás ſobre Iſraél, y no hablarás ſobre caſa de Iſ-
hác. Por tanto aſſi dixo .A.; tu muger en la ciudad for- 17
nicará, y tus hijos y tus hijas en eſpada caerán, y tu tier-
ra por ſuerte ſerá partida: y tu ſobre tierra imunda mori-
rás, y Iſraél captivando ſerá captivado de ſobre ſu tierra.

CAP. 8.

Aſsi me moſtrò .A. Dios: y he canaſtillo (de frutos) 1 VI
de verano. Y dixo que tu veyèn Amos? y dixe ca- 2
naſtillo de (frutos) de verano: y dixò .A. à mi, vi-
no la fin ſobre mi pueblo Iſraél, no añadirè mas perdo-
nar à él. Y alguayarán en (lugar) de canticos de palacio 3
en el dia el eſſe, dicho de .A. Dios: muchiguoſe el
cuerpo muerto, en todo lugar echò ſilencio. Oìd eſto los 4
ſorbientes deſſeoſo: y para hazer ceſſar pobres de tierra.
Por dezir quando paſſará el mes y venderemos civera; y 5
la ſemana, y abriremos (almazenes de la) civera: para
minorar hanega, y para engrendecer peſo, y para ator-
cer balanças de engaño. Para comprar por plata mendi- 6
gos, y deſſeoſo por par de çapatos: y cernidura de civera
venderemos. Juró .A. en loçania de Iahacob: ſi olvidarè 7
para ſiempre todas ſus obras?. Si ſobre eſto no ſe eſtre- 8
mecerá la tierra, y alutarſeá todo morán en ella?: y cre-
cerá como rio toda ella, y ſerá inundada y ſerá hundida,
como rio de Egypto. Y ſerá en el dia el eſſe, dicho de 9
.A. Dios, y harè poner el Sol en las ſieſtas: y harè eſcu-
recer a la tierra en dia de luz. Y bolverè vueſtras paſcuas 10
por luto, y todos vueſtros canticos por lamentacion, y
harè ſubir ſobre todos lomos ſaco, y ſobre toda cabeça
peladura: y ponerlahe como luto de (hijo) unico, y ſu
poſtrimería como dia amargo. He dias vinientes, dicho 11
de .A. Dios, y embiarè hambre en la tierra: no hambre
de pan, y no ſed de aguas, que ſalvo para oìr, a palabras
de .A.. Y moverſeán de mar haſta mar, y de Septen- 12
trion y haſta Oriente: ſe eſtenderán para buſcar a palabra
de .A. y no hallarán. En el dia el eſſe, amortecerſeán las 13
virgenes las hermoſas, y los mancebos, con ſed. Los 14
jurantes por (los idolos que es) culpa de Someròn; y
dizen, vive tu Dios Dan; y vive carrera de Béer-Séba:
y caerán y no ſe levantarán mas.

CAP. 9.

VI à .A. eſtán ſobre la ara, y dixo, hiere el umbral 1 VII
y temblarán los umbrales, y deſpedaçalos en cabeça
de todos ellos, y ſu poſtrimeria con eſpada mata-
ré: no huirá dellos huyèn, y no ſerá eſcapado dellos eſ-
capadizo. Si cavaren en el infierno, de alli mi mano los 2
tomará: y ſi ſubieron à los cielos, de alli los harè deſ-
cender. Y ſi ſe eſcondieren en cabeça del Karmel, de al- 3
li eſcuadriñarè y tomarloshe: y ſi ſe encubrieren de delan-
te mis ojos en ſuelo de la mar, de alli encomendarè al
culebro y morderlosha. Y ſi anduvieren en captiverio 4
delante ſus enemigos, de alli encomendaré à la eſpada y
matarloſha: y pondrè mi ojo ſobre ellos para mal, y no
para bien. Y .A. Dios Zebaot el tocán en la tierra y deſ- 5
leirſeá, y alutarſeán todos morantes en ella; y ſubirá co-
mo rio toda ella, y hundirſeá como rio de Egypto. El 6
(que) edificò en los cielos ſus gradas, y ſu ajuntamien-
to ſobre tierra la acimentò: el llamán à aguas de la mar
y derramòlas ſobre faces de la tierra, .A. ſu nombre.
Decierto como hijos de Ethiopios vós à mi hijos de Iſ- 7
raél, dicho de .A.: decierto à Iſraél hize ſubir de tierra
de Egypto, y Peliſteos de Caphtor, y Aram de Kir.
He ojos de .A. Dios en el reyno el pecador, y deſtrui- 8
re à él, de ſobre faces de la tierra: empero no deſtru-
yendo deſtruiré à caſa de Iahacob, dicho de .A.: Por 9
que he yo encomendán, y harè mover en todas las
gentes à caſa de Iſraél: como ſe mueve (trigo) en el
harnero, y no caerá terron à tierra. En eſpada mo- 10
rirán, todos pecadores de mi pueblo: los dizientes no
ſe llegará, ni ſe adelantará por nós el mal. En el dia 11
el eſſe, levantaré à cabaña de David la calda: y valladarè à
ſus

ſus portillos, y ſus derrocaduras levantaré, y edificar-
12 laé como dias de ſiempre. Por que hereden à reſto de
Edom, y todas las gentes; que ſue llamado mi nombre
13 ſobre ellas: dicho de .A. hazièn eſto. He dias vinien-
tes dicho de .A.; y llegarſeá arrador con ſegador, y pi-
ſán uvas con llevan la ſimiente: y gotearán los montes
14 moſto, y todos los collados ſerán deſleidos. Y tornarè
à captiverio de mi pueblo Iſraél, y fraguarán ciudades
deſſoladas, y poblarán; y plantarán viñas, y beverán a ſu
15 vino: y harán huertos, y comerán a ſu fruto. Y plantar-
loshe ſobre ſu tierra: y no ſerán derrocados mas de
ſobre ſu tierra, que di à ellos; dixo .A. tu Dios.

Fin de Amos.

OBADIA.

CAP. I.

P. 51 AFT. DE P. 8
1 PRophecia de Obadiá: aſſi dixo .A. Dios por
Edom; oìda oìmos de con .A., y menſa-
gero en las gentes fue embiado, levantad-
vos y levantemonos contra ella à la pelêa.
2 He pequeño te di en las gentes: deſpreciado
3 tu mucho. Sobervia de tu coraçon te ſom-
bayò, morán en reſquicios de peña, altura de ſu mora-
da: dizièn en ſu coraçon, quien me hará deſcender à tier-
4 ra?. Aun que te enalteſcas como aguila, y aun que entre
eſtrellas pongas tu nido: de alli te harè deſcender dicho de
5 .A.. Sí ladrones vinieron à ti? ſi preadores de noche? como
fuiſte tajado? decierto hurtaran ſu abaſto: ſi vendimia-
dores vinieron à ti? decierto hizieran remaneſcer rebuſ-
6 cos. Como fueron eſcuadriñados (los de) Heſau, fue-
7 ron buſcados ſus intrinſecos. Haſta el termino te em-
biaron, todos varones de tu firmamento; ſonbayeronte,
pudieron à ti, varones de tu paz: (comientes) tu pan
puſieron enfermedad debaxo de ti, no entendimiento
8 en él. Decierto en el dia el eſſe, dicho de .A.: y per-
deré ſabios de Edom, y entendimiento de monte de
9 Heſau. Y ſerán quebrantados tus valientes Teman: por
que ſerá tajado varon de monte de Heſau por matança.
10 Por violencia de tu hermano de Iahacob: te cubrirá regiſto;
11 y ſerás tajado para ſiempre. En dia de tu eſtar de enfrente,
en dia de captivar eſtraños ſu aver: y eſtraños vinieron à
ſus portales, y ſobre Jeruſalaim echaron ſuerte, tambien
12 tu como uno dellos. Y no devieras ver en dia de (anguſtias
de) tu hermano, en dia de ſu ſer eſtrañado; y no te devie-
ras alegrar ſobre hijos de Jeudá en dia de ſu perderſe: y no
13 engrandecieras tu boca en dia de anguſtia. No vinieras en
portal de mi pueblo en dia de ſu quebranto, no vieras
tambien tu en ſu mal en dia de ſu quebranto: y no ſe ten-
14 dieran (tus manos) en ſu aver en dia de ſu quebranto. Y
no eſtuvieras ſobre la diviſion (de caminos), para tajar à ſus
eſcapadizos: y no entregáras ſus remaneſcidos en dia de
15 anguſtia. Por que cercano dia de .A. ſobre todas las gen-
tes: como hiziſte ſerá hecho à ti, tu gualardon tornará en
16 tu cabeça. Aſſi como beviſtes ſobre monte de mi ſancti-
dad, beverán todas las gentes continuo: y beverán y en-
17 glutirán, y ſerán como ſi no fueran. Y en monte de Zion
ſerá eſcapadura, y ſerá ſanctidad: y heredarán caſa de Ia-
18 hacob, à ſus heredantes. Y ſerá caſa de Iahacob fuego, y caſa
de Joſeph llama, y caſa de Hèſau, por coſcoja, y encende-
rán en ellos y quemarloshan: y no ſerá remaneſcido à caſa
19 de Heſau, por que .A. hablò. Y heredarán (los) del Meri-
dion à monte de Heſau, y la baxura à Peliſteos; y heredaran
à campo de Ephráim, y à campo de Someròn: y Binyamin
20 al Guilhad. Y captiverio del fonſado el eſte à hijos de Iſ-
raél, que mercaderes haſta Francia, y captiverio de Jeru-
ſalaim, que en Eſpaña: heredarán à ciudades del Meri-
HASTA AQUI 21 dion. Y ſubirán ſalvadores en monte de Zion, para juz-
gar à monte de Heſau: y ſerá à .A. el reyno. *

Fin de Obadia.

12 פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם׃ למען
יירשו את־שארית אדום וכל־הגוים אשר־נקרא שמי
עליהם נאם־יהוה עשה זאת׃
13 הנה ימים באים נאם־יהוה ונגש חורש בקוצר ודרך
ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל־הגבעות
14 תתמוגגנה׃ ושבתי את־שבות עמי ישראל ובנו
ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את־יינם ועשו
טו גנות ואכלו את־פריהם׃ ונטעתים על־אדמתם ולא
ינתשו עוד מעל אדמתם אשר־נתתי להם אמר יהוה
אלהיך׃

עובדיה

א

לפי נא הפטרת וישלח
א חזון עבדיה כה־אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים
2 שלח קומו ונקומה עליה למלחמה׃ הנה קטן
3 נתתיך בגוים בזוי אתה מאד׃ זדון לבך
השיאך שכני בחגוי־סלע מרום שבתו אמר
4 בלבו מי יורדני ארץ׃ אם־תגביה כנשר ואם־בין
ה כוכבים שים קנך משם אורידך נאם־יהוה׃ אם־
גנבים באו לך אם־שודדי לילה איך נדמיתה הלוא
יגנבו דים אם־בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות׃
7 6 איך נחפשו עשו נבעו מצפניו׃ עד־הגבול שלחוך
כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך
8 לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו׃ הלוא ביום
ההוא נאם־יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה
9 מהר עשו׃ וחתו גבוריך תימן למען יכרת־איש מהר
י עשו מקטל׃ מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת
11 לעולם׃ ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו
שעריו קרי ונכרים באו שערו ועל־ירושלם ידו גורל גם־אתה
12 כאחד מהם׃ ואל־תרא ביום־אחיך ביום נכרו ואל־
תשמח לבני־יהודה ביום אבדם ואל־תגדל פיך ביום
13 צרה׃ אל־תבוא בשער־עמי ביום אידם אל־תרא
גם־אתה ברעתו ביום אידו ואל־תשלחנה בחילו ביום
14 אידו׃ ואל־תעמד על־הפרק להכרית את־פליטיו
טו ואל־תסגר שרידיו ביום צרה׃ כי־קרוב יום־יהוה על־
כל־הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב
16 בראשך׃ כי כאשר שתיתם על־הר קדשי ישתו כל־
17 הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו׃ ובהר ציון
תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
18 מורשיהם׃ והיה בית־יעקב אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא־יהיה שריד
19 לבית עשו כי יהוה דבר׃ וירשו הנגב את־הר עשו
והשפלה את־פלשתים וירשו את־שדה אפרים ואת
כ שדה שמרון ובנימן את־הגלעד׃ וגלת החל־הזה
לבני ישראל אשר־כנענים עד־צרפת וגלת ירושלם
21 אשר בספרד ירשו את ערי הנגב׃ ועלו מושעים
בהר ציון לשפט את־הר עשו והיתה ליהוה
עד כאן המלוכה׃

ויהי

יונה

א

ליום ב׳ הפטרת יום כפור למנחה

1 ויהי דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר׃ 2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי־עלתה רעתם לפני׃ 3 ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה׃ 4 ויהוה הטיל רוח־גדולה אל־הים ויהי סער־גדול בים והאניה חשבה להשבר׃ 5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל־אלהיו ויטלו את־הכלים אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויונה ירד אל־ירכתי הספינה וישכב וירדם׃ 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה־לך נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד׃ 7 ויאמרו איש אל־רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על־יונה׃ 8 ויאמרו אליו הגידה־נא לנו באשר למי־הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי־מזה עם אתה׃ 9 ויאמר אליהם עברי אנכי ואת־יהוה אלהי השמים אני ירא אשר־עשה את־הים ואת־היבשה׃ 10 וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה־זאת עשית כי־ידעו האנשים כי־מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם׃ 11 ויאמרו אליו מה־נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער׃ 12 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל־הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם׃ 13 ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃ 14 ויקראו אל־יהוה ויאמרו אנה יהוה אל־נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו דם נקיא כי־אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃ יתיר א׳ 15 וישאו את־יונה ויטלהו אל־הים ויעמד הים מזעפו׃ 16 וייראו האנשים יראה גדולה את־יהוה ויזבחו־זבח ליהוה וידרו נדרים׃

ב

ליום ב׳ כשהפרשי׳ מחוברין

1 וימן יהוה דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות׃ 2 ויתפלל יונה אל־יהוה אלהיו ממעי הדגה׃ 3 ויאמר קראתי מצרה לי אל־יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ 4 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל־משבריך וגליך עלי עברו׃ 5 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל־היכל קדשך׃ 6 אפפוני מים עד־נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי׃ 7 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי׃ 8 בהתעטף עלי נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל־היכל קדשך׃ 9 משמרים הבלי־שוא חסדם יעזבו׃ 10 ואני בקול תודה אזבחה־לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה׃ 11 ויאמר יהוה לדג ויקא את־יונה אל־היבשה׃

ג

1 ויהי דבר־יהוה אל־יונה שנית לאמר׃ 2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי דבר אליך׃ 3 ויקם יונה וילך אל־נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים׃ 4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת׃ 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו־צום וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם׃ 6 ויגע הדבר אל־מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על־האפר׃ 7 ויזעק

ויאמר

JONA.

CAP. I.

Y Fue Prophecia de .A., à Joná hijo de Amitay 1 II
por dezir. Levantate anda à Nineve la ciu- 2 AFT.
dad la grande, y pregona ſobre ella: por DE KIP.
que ſubiò ſu maldad dclante mi. Y levan- 3 EN
toſe Joná para huìr à Tarſis de delante .A.: MINH.
y deſcendiò à Japhò; y hallò nave que ìva
à Tarſis, y diò ſu flete, y deſcendiò en ella para venir
con ellos à Tarſis, de delante .A.. Y .A. alçò viento grande 4
en la mar, y fue tempeſtad grande en la mar: y la nave
penſó de ſer quebrada. Y temieron los marineros, y ex- 5
clamaron cada uno à ſus dioſes; y echaron a los vaſos que
en la nave à la mar, para aliviar de ſobre ellos: y Joná
deſcendiò à rincones de la nave, y yaziò y adormecioſe.
Y llegoſe à él el gran piloto, y dixo à él, que à ti dormi- 6
do?: levantate llama à tu Dios, quiça ſe apiadará el Dios de
nós, y no nos perderemos. Y dixeron cada uno à ſu com- 7
pañero; andad y echemos ſuertes, y ſabremos por quien el
mal el eſte à nós: y echaron ſuertes, y cayò la ſuerte ſob-
re Joná. Y dixeron à él denuncia ahora à nós, por quien 8
el mal el eſte à nós?: que tu obra y de donde vienes?
que tu tierra? y de que pueblo tu?. Y dixo à ellos, 9
Hebreo yo: y à .A. Dios de los cielos yo temièn, que
hizo a la mar y a la ſeca. Y temièron los varones temor 10
grande, y dixeron à él, que eſto hiziſte?: por que ſupie-
ron los varones, que de delante .A. él huyèn, por que
denunciò à ellos. Y dixeron à él, que haremos à ti; y 11
quitearſeá la mar de ſobre nós?: por que la mar andán y
tempeſteán. Y dixo à ellos, alçadme y echadme à la mar, 12
y quietarſeá la mar de ſobre vós: por que ſabièn yo, que
por mi la tempeſtad la grande la eſta ſobre vós. Y tra- 13
bajaron los varones para tornar à la ſeca, y no pudieron:
que la mar andán y tempeſteán ſobre ellos. Y llamaron 14
à .A. y dixeron, ruego .A. no ahora nos perdamos por
alma del varon el eſte; y no des ſobre nós ſangre inocen-
te: por que tu .A., como envoluntaſte hiziſte. Y alçaron 15
à Joná, y echaronlo à la mar: y paroſe la mar de ſu ìra.
Y temieron los varones temor grande à .A.: y ſacrifi- 16
caron ſacrificio à .A.; y prometieron promeſſas.

CAP. 2.

Y Aparejò .A. peze grande para tragar à Joná: y fue 1
Jonà en entrañas del peze; tres dias, y tres noches. III
Y orò Joná, à .A. ſu Dios: de entrañas del peze. Y 2 3 II
dixo llamé de anguſtia à mi à .A. y reſpondiome: de EST.
vientre de fueſſa exclamè, oìſte mi voz. Y hiziſteme 4 LAS
echar (en) profundina, en medio de mares, y rio me PAR.
rodeava: todas tus ondas y tus olas ſobre mi paſſaron. JUNT.
Y yo dixe, fuy deſterrado de delante tus ojos: decierto 5
añadiré para catar, à palacio de tu ſanctidad. Cercaron- 6
me aguas haſta alma, abiſmo me rodeò: junco apretado
à mi cabeça. A fines de montes deſcendi, la tierra ſus 7
cerraderos por mi para ſiempre: y alçaſte de fueſſa mis
vidas, .A. mi Dios. En deſfalecerſe ſobre mi mi alma, 8
à .A. enmenté: y vino à ti mi oracion, à palacio de tu
ſanctidad. Guardantes nadas de vanidad: ſu merced 9
dexarán. Y yo con voz de manifeſtacion ſacrificaré à 10
ti, lo que prometi pagaré: ſalvacion à .A.. Y dixo 11
.A. al peze: y vomitò à Joná à la ſeca.

CAP. 3.

Y Fue prophecia de .A., à Joná ſegunda vez por dezir. 1
Levantate anda à Nineve la ciudad la grande: y prego- 2
na à ella a el pregon que yo hablán à ti. Y levantoſe Jo- 3
ná y anduvo à Nineve como palabra de .A.: y Nineve era
ciudad grande mucho, andadura de tres dias. Y començò 4
Joná por entrar en la ciudad, andadura de dia uno: y pre-
gonò y dixo, aun quarenta dias y Nineve ſerá ſovertida.. Y 5
creyeron varones de Nineve en Dios: y pregonaron ayu-
no, y viſtieronſe de ſacos, deſde ſu grande y haſta ſu
pequeño. Y llegò la coſa a Rey de Nineve, y levanto- 6
ſe de ſu ſilla y hizo paſſár ſu manto de ſobre él: y cubrio-
ſe de ſaco, y ſentoſe ſobre la ceniza. Y hizo pregonar 7

Y

y dixo en Nineve, de mandado del Rey y de ſus grandes por
dezir: el hombre y la quatropêa, las vacas y las ovejas, no
8 guſten alguna coſa, no paſcan, y aguas no bevan. Y cub-
ranſe de ſacos el hombre y la quatropêa, y llamen à Dios
con fuerça: y tornen cada uno de ſu carrera la mala, y del
9 robo que en ſus palmas. Quien ſabe ſi tornará, y arrepen-
tirſeá el Dios: y tornarſeá de ereſcimiento de ſu furor y no
10 nos deperderemos?. Y viò el Dios à ſus obras, que ſe
tornaron de ſu carrera la mala: y arrepentioſe Dios
ſobre el mal que hablò para hazer à ellos, y no hizo.

CAP. 4.

1 2 Y Peſo à Joná peſar grande: y ereſciò à él. Y orò à .A.
y dixo, ruego .A.; decierto eſta mi palabra mientras
mi ſer ſobre mi tierra; por tanto me adelanté por
huìr à Tarſis: por que ſupe que tu Dios gracioſo y piadoſo,
largo de ìras y grande de merced, y arrepintièn ſobre el
3 mal. Y ahora .A.; toma ruego à mi alma de mi: por que me-
4 jor mi muerte mas que mis vidas. Y dixo .A., ſi mucho
5 ereſciò à ti?. Y ſaliò Joná de la ciudad, y aſſentoſe à Oriente
de la ciudad: y hizo a él alli cabaña y aſſentoſe debaxo della
6 en la ſombra, haſta que vieſſe que ſeria en la ciudad. Y apa-
rejò .A. Dios yedra, y ſubiò de encima à Joná, para ſer ſom-
bra ſobre ſu cabeça, para eſcapar à él de ſu mal: y alegròſe
7 Joná por la yedra alegria grande. Y aparejò el Dios guſa-
no, en ſubiendo la mañana al otro dia: y hiriò à la yedra y
8 ſecoſe. Y fue como eſclareſcer el Sol, y aparejò Dios vien-
to ſolano fuerte, y hiriò el Sol ſobre cabeça de Joná y deſma-
yoſe: y demando à ſu alma para morir, y dixo, mejor mi
9 muerte mas que mis vidas. Y dixo Dios à Joná, ſi mucho
ereſciò à ti por la yedra?: y dixo, mucho ereſciò à mi haſta
10 muerte. Y dixo .A., tu apiadaſte ſobre la yedra que no
trabajaſte en ella y no la hiziſte creſcer: que en tiempo de
11 noche fue, y en tiempo de noche ſe perdiò. Y yo no apiada-
ré ſobre Nineve la ciudad la grande?: que ay en ella mucho
mas que doze millarias de hombre que no ſabe entre ſu
HASTA AQUI. derecha à ſu izquierda, y quatropêa mucha?.*

Fin de Joná.

MICHA.

CAPI. I.

IV 1 PRophecia de .A. que fue à Michá el Moraſteo,
en dias de Jotám, Ahaz, Jehizkiá, Reyes de
Jeudá: que prophetizò ſobre Someròn, y Je-
2 ruſalaim. Oìd pueblos todos ellos, eſcucha
tierra y ſu henchimiento: y ſêa .A. Dios en
vós por teſtigo, .A. de palacio de ſu ſancti-
3 dad. Por que he .A. ſaliên de ſu lugar: y deſcenderá y piſa-
4 rá ſobre alturas de tierra. Y ſerán deſleidos los montes de-
baxo dél, y los valles ſerán hendidos: como cera delante el
5 fuego, como aguas corrientes por deſpeñadero. Por rebel-
lo de Iahacob todo eſto, y por pecados de caſa de Iſraél;
quien (causó) rebello de Iahacob? decierto Someròn; y
6 quien (causó) altares del Jeudá? decierto Jeruſalaim. Y
pondrè Someròn por montòn de campo, por plantas de vi-
ña: y harè correr al valle ſus piedras, y ſus cimientos deſ-
7 cubrirè. Y todos ſus doladizos ſerán majados, y todas ſus
dadivas ſerán ardidas en fuego, y todos ſus idolos pondrè
deſſolacion: por que de dadiva de errada juntó, y haſta da-
8 diva de errada tornarán. Sobre eſto endecharé y aullaré, an-
darè deſpojado y deſnudo: harè endecha como culebros, y
9 luto como hijos de autillo. Porque dolorioſa (cada una) de
ſus heridas: que vino haſta Jeudá, llegò haſta portal de mi
10 pueblo, haſta Jeruſalaim. En Gat no denuncieis, lloran-
do no lloreis: por caſa de Ophrá, en polvo te embuelve.
11 Paſſa à vós moradora de Saphir deſcubierta de verguença:
no ſaliò moradora de Zaanán, à endecha de Bet-Aèzel,
12 tomará de vós (precio de) ſu eſtancia. Por que ſe adolo-
riò por bien moradora de Maròt: por que deſcendiò mal
13 de con .A.; à portal de Jeruſalaim. Ata la carroça, al
ginete moradora de Lachis: principio de pecado ella, à
compaña de Zion; por que en ti fueron hallados rebellos
14 de Iſrael. Por tanto darás preſentes, à Moréſet de Gat: caſas
15 de Achzib por mentira, à Reyes de Iſrael. Aun el heredero

וַיֹּאמֶר בְּנִֽינְוֵה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר הָאָדָם
וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ
8 וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ׃ וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ
אֶל־אֱלֹהִים בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן־
9 הֶחָמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם׃ מִֽי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים
וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־
מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל־
ד א הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה׃ וַיֵּרַע אֶל־
2 יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר
אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־אַדְמָתִי עַל־
כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה׃
3 וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃
ה 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ׃ וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר
וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל
6 עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר׃ וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים
קִיקָיוֹן וַיַּעַל ׀ מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ
7 מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה׃ וַיְמַן
הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת־
8 הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ׃ וַיְהִי ׀ כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ
קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף
9 וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר
10 הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־מָוֶת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־
הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה
11 הָיָה וּבִן־לַיְלָה אָבָד׃ וַאֲנִי לֹא אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם
עד כאן אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה׃

מיכה

א

א דְּבַר־יְהוָה ׀ אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָה הַמֹּרַשְׁתִּי
בִּימֵי יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי יְהוּדָה
2 אֲשֶׁר־חָזָה עַל־שֹׁמְרוֹן וִירוּשָׁלִָם׃ שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם
הַקְשִׁיבִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וִיהִי אֲדֹנָי יְהוִה בָּכֶם לְעֵד אֲדֹנָי
3 מֵהֵיכַל קָדְשׁוֹ׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ וְיָרַד וְדָרַךְ
יוד ו׳ 4 עַל־בָּמוֹתֵי־אָרֶץ׃ וְנָמַסּוּ הֶהָרִים תַּחְתָּיו וְהָעֲמָקִים
יִתְבַּקָּעוּ כַּדּוֹנַג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּמַיִם מֻגָּרִים בְּמוֹרָד׃
ה בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבְחַטֹּאות בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי־פֶשַׁע
יַעֲקֹב הֲלוֹא שֹׁמְרוֹן וּמִי בָּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא יְרוּשָׁלִָם׃
6 וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם וְהִגַּרְתִּי לַגַּי
7 אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה׃ וְכָל־פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ וְכָל־אֶתְנַנֶּיהָ
יִשָּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי מֵאֶתְנַן זוֹנָה
8 קִבָּצָה וְעַד־אֶתְנַן זוֹנָה יָשׁוּבוּ׃ עַל־זֹאת אֶסְפְּדָה
שולל קרי וְאֵילִילָה אֵילְכָה שׁילל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד כַּתַּנִּים
9 וְאֵבֶל כִּבְנוֹת יַעֲנָה׃ כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ כִּי־בָאָה
י עַד־יְהוּדָה נָגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־יְרוּשָׁלִָם׃ בְּגַת
אַל־תַּגִּידוּ בָּכוֹ אַל־תִּבְכּוּ בְּבֵית לְעַפְרָה עָפָר
התפלשי ק׳ 11 הִתְפַּלָּשְׁתִּי׃ עִבְרִי לָכֶם יוֹשֶׁבֶת שָׁפִיר עֶרְיָה־בֹשֶׁת
לֹא יָצְאָה יוֹשֶׁבֶת צַאֲנָן מִסְפַּד בֵּית הָאֵצֶל יִקַּח מִכֶּם
12 עֶמְדָּתוֹ׃ כִּי־חָלָה לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מָרוֹת כִּי־יָרַד רָע
13 מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלִָם׃ רְתֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ
יוֹשֶׁבֶת לָכִישׁ רֵאשִׁית חַטָּאת הִיא לְבַת־צִיּוֹן כִּי־בָךְ
14 נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת
טו גַּת בָּתֵּי אַכְזִיב לְאַכְזָב לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ עֹד הַיֹּרֵשׁ

חסר א' אבי לך יושבת מרשה עד־עדלם יבוא כבוד ישראל׃
16 קרחי וגזי על־בני תענוגיך הרחבי קרחתך כנשר כי־
ב א גלו ממך׃ הוי חשבי־און ופעלי רע על־
2 משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש־לאל ידם׃ וחמדו
שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש
3 ונחלתו׃ לכן כה אמר יהוה הנני
חשב על־המשפחה הזאת רעה אשר לא־תמישו
משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא׃
4 ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר
שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב
ה שדינו יחלק׃ לכן לא־יהיה לך משליך חבל
6 בגורל בקהל יהוה׃ אל־תטיפו יטיפון לא־יטפו
7 לאלה לא יסג כלמות׃ האמור בית־יעקב
הקצר רוח יהוה אם־אלה מעלליו הלוא
8 דברי ייטיבו עם הישר הולך׃ ואתמול עמי לאויב
יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי
9 מלחמה׃ נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה
י תקחו הדרי לעולם׃ קומו ולכו כי לא־זאת המנוחה
11 בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ׃ לו־איש הלך רוח
ושקר כזב אטף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה׃
12 אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל
יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה
13 מאדם׃ עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו
ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם׃
ג א ואמר שמעו־נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל
2 הלוא לכם לדעת את־המשפט׃ שנאי טוב ואהבי
רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם׃
3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת־
עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך
4 קלחת׃ אז יזעקו אל־יהוה ולא יענה אותם ויסתר
פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם׃
ה כה אמר יהוה על־הנביאים המתעים את־עמי
הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא־יתן על־
6 פיהם וקדשו עליו מלחמה׃ לכן לילה לכם מחזון
וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על־הנביאים וקדר
7 עליהם היום׃ ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על־
8 שפם כלם כי אין מענה אלהים׃ ואולם אנכי מלאתי
כח את־רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו
ולישראל חטאתו׃
9 שמעו־נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל
י המתעבים משפט ואת כל־הישרה יעקשו׃ בנה ציון
11 בדמים וירושלם בעולה׃ ראשיה בשחד ישפטו
וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל־יהוה
12 ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא־תבוא עלינו
ד א רעה׃ לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין
תהיה והר הבית לבמות יער׃ והיה
באחרית הימים יהיה הר בית־יהוה נכון בראש ההרים
2 ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים׃ והלכו גוים
רבים ואמרו לכו ונעלה אל־הר־יהוה ואל־בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
3 תורה ודבר יהוה מירושלם׃ ושפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצמים עד־רחוק וכתתו חרבתיהם
לאתים וחניתתיהם למזמרות לא־ישאו גוי אל־גוי
4 חרב ולא־ילמדון עוד מלחמה׃ וישבו איש תחת גפנו
ותחת תאנתו ואין מחריד כי־פי יהוה צבאות דבר׃
ה כי כל־העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך
בשם

ליום ה
ליום ג
כשהפרשי'
מחוברין
רע קרי

traerè à ti moradora de Mareſá: haſta Adulam vendrá honra
de Iſraél. Pelate y trasquilate, ſobre hijos de tus deleites: en- 16
ſancha tu peladura como aguila, que ſe captivaron de ti.

CAP. 2.

AY de penſantes tortura y obrantes mal, ſobre ſus ya- 1
zidas: en luz de la mañana lo hazen, por que ay poder
en ſu mano. Y codiciaron campos y robaron, y caſas, y 2
tomaron: y ſobreforçaron varon y ſu caſa, y varon y ſu here-
dad. Por tanto aſſi dixo .A., he yo penſán ſobre el linage el 3
eſte, mal: que no tirareis de alli vueſtras cervizes, y no an-
dareis (con eſtatura) alta, por que hora de mal ella. En el 4
dia el eſſe alçará ſobre vós proverbio, y lamentará lamenta-
cion quebrantada, dirá, preando fuimos preados, parte de
mi pueblo trocò (Dios para el enemigo): como quitò de mi?
(en lugar) de hazernos tornar nueſtros campos repartiò
(los à otros). Por tanto no ſerá à ti echán cuerda (en tierra
para repartirla) por ſuerte: en compaña de .A.. No profeti- 5
zeis profetizando; no profetizeis à eſtos, por que no les al- 6
cance verguenças. Lo dicho caſa de Iahacob, ſi ſe acorto es-
pirito de .A.? ſi eſtas ſus obras?: decierto mis palabras harán 7
bien, con el que derecho anda. Y ayer mi pueblo por enemi-
go ſe levantava, de escuentra paño (de pobre para desnu- 8
darlo), capa despojavais, de paſſantes à fiuzia (como) tor-
nantes de peléa. Mugeres de mi pueblo hazeis deſterrar de
caſa de ſus deleires: de ſobre ſus niños tomavais mi hermo- 9
ſura para ſiempre. Levantadvos y andad, por que no eſta la
holgança: por que ſe imundó (la tierra), ſe dañará y (ſerá) 10
daño fuerte. Si alguno anda (profetizando) viento y falſe-
dad mintieſſe, (y dixere) prophetizare à ti por vino y por 11
ſizra: (à el oirán) y ſerá Propheta del pueblo el eſte. Apa-
ñando apañarè Iahacob todo tu, congregando congregarè 12
reſto de Iſraél, auna lo pondrè como ovejas de Bozrá: como
rebaño entre ſu aprisco, rugirán por (muchedumbre de)
hombre. Subiò el aportillador delante ellos, aportillaron y
paſſaron portal y ſalieron por él: y paſſó ſu Rey delante el- 13
los, y .A. en ſu cabeça.

CAP. 3.

Y Dixe, oìd ahora capitanes de Iahacob, y ſeñores de caſa 1 V
de Iſraél: decierto à vós para ſaber à el juizio. Aborres- 2 III
cientes bien, y amantes mal: robantes ſu cuero de ſob- EST.
re ellos, y ſu carne de ſobre ſus hueſſos. Y los que comieron LAS
carne de mi pueblo, y ſu cuero de ſobre ellos deſſolaron, y à 3 PAR:
ſus hueſſos quebraron: y despedaçaron como para olla, y JUNT:
como carne entre caldera. Entonces exclamarán à .A., y no
responderá à ellos: y encubrirá ſus faces dellos en la hora la 4
eſſa, como maleficiaron ſus obras. Aſſi dixo .A.; por los
Prophetas los hazientes errar à mi pueblo: los mordientes 5
con ſus dientes y llaman paz, y el que no diò en ſu boca (pa-
ra comer) y aplazan contra él peléa. Por tanto noche (ſerá)
à vós de prophecia, y escurecerſeá à vós de adevinar: y po- 6
nerſeá el Sol ſobre los Prophetas, y enegrecerſeá ſobre ellos
el dia. Y regiſtarſeán los Prophetas, y repudiarſeán los ade-
vinos, y embolverſeán ſobre boſo todos ellos: por que no 7
reſpueſta de Dios. Y decierto yo me henchí de fuerça de es-
pirito de .A., y juizio y valentia: para denunciar à Iahacob 8
ſu rebello, y à Iſraél ſu pecado. Oìd ahora eſto cabeceras de
caſa de Iahacob, y ſeñores de caſa de Iſraél: los abominantes 9
juizio, y toda la derechedad atuercen. Edificán Zion con
ſangres: y Jeruſalaim con tortura. Sus capitanes por cohecho 10
juzgan, y ſus Sacerdotes por precio enſéñan, y ſus Prop- 11
hetas por plata adevinan: y ſobre .A. ſe arriman por dezir,
decierto .A. entre nós, no vendrá ſobre nós mal. Por tanto
por vueſtra cauſa, Zion (como) campo ſerá arada: y Jeruſa- 12
laim (por(montones ſerá, y el monte de la caſa, por altares
de bosque.

CAP. 4.

Y Será en fin de los dias, ſerá monte de caſa de .A. apare-
jado en cabeça de los montes, y ſerá exalçado él mas 1
que collados: y correrán à él pueblos. Y andarán gen-
tes muchas y dirán, andad y ſubamos à monte de .A.; y à caſa 2
deDios de Iahacob; y moſtrarnosha de ſus carreras, y anda-
remos en ſus caminos: por que de Zion ſaldrá Ley, y palabra
de .A. de Jeruſalaim. Y juzgará entre pueblos muchos, y repre-
henderá à gentes fuertes haſta lexos: y majarán ſus eſpadas 3
por açadones, y ſus lanças por podaderas, no alçarán gente à
gente eſpada, y no aprenderán mas peléa. Y eſtarán cada uno
debaxo de ſu vid, y debaxo de ſu higuera, y no eſtremecien: 4
por que boca de .A. Zebaot hablò. Que todos los pueblos
andarán cada uno en nombre de ſus dioſes: y nós andaremos 5
en

en nombre de .A. nueſtro Dios, para ſiempre y ſiempre.
6 En el dia el eſſe dicho de .A. apañarè la coxean, y la
7 empuxada congregarè: y la que emaleci. Y pondrè à la
coxeán por reſto, y la empuxada por gente fuerte: y rey-
nará .A. ſobre ellos en monte de Zion, de ahora y haſta
8 ſiempre. Y tu torre de Eder, fortaleza de compaña de
Zion, haſta ti vendrá: y vendrá el dominio el primero,
9 reyno à compaña de Jeruſalaim. Ahora por que aublas
aublacion?: ſi Rey no en ti? ſi tu conſegero ſe perdio? por
10 que te travò dolor como la que páre?. Adoloriate y gime
compaña de Zion, como la que páre: por que ahora ſal-
dras de ciudad y morarás en el campo, y vendras haſta
Babel, alli ſerás eſcapada, alli te redemirá .A., de palma
11 de tus enemigos. Y ahora fueron apañadas ſobre ti gentes
muchas: las dizientes falſará (la tierra), y verán en Zion
12 nueſtros ojos. Y ellos no ſupieron penſamientos de .A.; y
no entendieron ſu conſejo: por que los apaño como gavil-
13 la à era. Levantate y trilla compaña de Zion, por que tu
cuerno pondrè de hierro, y tus uñas pondrè de azero, y
deſmenuzarás pueblos muchos: y harè apartar para .A.
14 ſus robos, y ſu aver al Señor de toda la tierra. Ahora
ſerás afonſadeada compaña de fonſado, cerco puſo ſobre
nós: con vara herirán ſobre la quixada, à juez de Iſraél.

CAP. 5.

1 Y Tu Bet-léhem Ephrat, pequeña para ſer en miles de
Jendá; de ti para mi ſaldra, para ſer podeſtán en
Iſraél: y ſus ſalidas de antiguedad, de dias de ſiem-
2 pre. Por tanto los dará haſta hora (que) parturiente pa-
riò: y reſto de ſus hermanos tornarán con hijos de Iſ-
3 raél. Y pararſeá y governará con fortaleza de .A., con
loçania de nombre de .A. ſu Dios: y eſtarán, por que
4 ahora ſerá engrandecido, haſta fines de tierra. Y ſerá eſto
paz: Aſſúr quando viniere en nueſtra tierra, y quando
piſáre en nueſtros palacios, y levantaremos ſobre el ſiete
5 paſtores; y ocho Principes de hombre. Y que brantarán a
tierra de Aſſúr con eſpada, y tierra de Nimród con ſus
cuchillos: y eſcapará de Aſſúr (el) que veniere en nueſtra
AFT. DEP. 40. 6 tierra, y (el) que piſáre en nueſtro termino. * Y ſerá reſ-
to de Iahacob, entre pueblos muchos, como rocio de
con .A., como gotas ſobre yerva: que no eſpera à varon,
7 y no eſpera à hijos de hombre. Y ſerá reſto de Iahacob
en las gentes, entre pueblos muchos, como leon en qua-
tropéas de boſque, como leoncillo en rebaños de ovejas:
8 que ſi paſſáre y rehollàre y arrebatáre y no eſcapán. En-
altecerſeá tu mano ſobre tus anguſtiadores: y todos tus
9 enemigos ſerán tajados. Y ſerá en el dia el eſſe, dicho de
.A.; y tajaré tus cavallos de entre ti: y perderé tus caro-
10 ças. Y tajaré ciudades de tu tierra: y derrocaré tus en-
11 caſtilladuras. Y tajaré hechizos de tu mano: y adevinos
12 no ſerán en ti. Y tajare tus doladizos y tus eſtatuas de
entre ti: y no te encorvarás mas à obra de tus manos.
13 Y derrocaré tus aladreas de entre ti: y deſtruiré tus ciu-
14 dades. Y harè con furor y con ſaña, vengança de las
gentes: que no oyeron.

CAP. 6.

VI 1 O Id ahora lo que .A. dizièn: levantate barraja con
2 los montes, y oigan los collados tu voz. Oìd
montes à barraja de .A., y los fuertes cimientos
de tierra: por que barraja à .A. con ſu pueblo, y con
3 Iſraél razonará. Mi pueblo que hize à ti? y que te hi-
4 ze canſar?: reſponde contra mi. Que te hize ſubir de
tierra de Egypto, y de caſa de ſiervos te redemì: y em-
5 biè delante ti, à Moſeh, Aaron y Miriam. Mi pueblo
miembra ahora que aconſejò Balak Rey de Moab, y que
reſpondiò à él Bilham hijo de Beòr, de los Sitim haſta
6 el Guilgal, por ſaberes juſtedades de .A.. Con que an-
ticiparè à .A., ſerè opremido à Dios alto?: ſi lo antici-
7 parè con alçaciones, con bezerros de edad de año?. Si
envoluntará .A. en miles de barvezes, en millarias de
arroyos de azeyte?: ſi darè mi primogenito (por) mi re-
bello, de fruto de mi vientre (por) pecado de mi alma?.
8 Recontò à ti hombre que bueno: y que .A. requirièn de
ti, que ſalvo hazer juizio y amar merced, y honeſto andar
HAS- 9 con tu Dios?. * Voz de .A. à la ciudad llamará, y (varon
TAAQUI de) ſutileza verá tu nombre: oìd vara y quièn la aplazò.

6 בשם־יהוה אלהינו לעולם ועד: ביום
ההוא נאם־יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה
7 ואשר הרעתי: ושמתי את־הצלעה לשארית
והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון
8 מעתה ועד־עולם: ואתה מגדל־עדר
עפל בת־ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה
9 ממלכת לבת־ירושלם: עתה למה תריעי רע
המלך אין־בך אם־יועצך אבד כי־החזיקך חיל
י כיולדה: חולי וגחי בת־ציון כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה ובאת עד־בבל שם תנצלי
11 שם יגאלך יהוה מכף איביך: ועתה נאספו עליך
12 גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו: והמה
לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם
13 כעמיר גרנה: קומי ודושי בת־ציון כי קרנך אשים
ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים
והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל־הארץ:
14 עתה תתגדדי בת־גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו
ה א על־הלחי את שפט ישראל: ואתה בית־
לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא
להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם:
2 לכן יתנם עד־עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על־
3 בני ישראל: ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה
4 אלהיו וישבו כי־עתה יגדל עד־אפסי־ארץ: והיה זה
שלום אשור כי־יבא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו
ה והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: ורעו
את־ארץ אשור בחרב ואת־ארץ נמרוד בפתחיה
והציל מאשור כי־יבוא בארצנו וכי־ידרך
בגבולנו:
הפטרות וירא בלק 6 והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת
יהוה כרביבים עלי־עשב אשר לא־יקוה לאיש ולא
7 ייחל לבני אדם: והיה שארית יעקב בגוים בקרב
עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי־צאן
8 אשר אם־עבר ורמס וטרף ואין מציל: תרם ידך
על־צריך וכל־איביך יכרתו:
9 והיה ביום־ההוא נאם־יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
י והאבדתי מרכבתיך: והכרתי ערי ארצך והרסתי
11 כל־מבצריך: והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו־
12 לך: והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא־תשתחוה
13 עוד למעשה ידיך: ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי
14 עריך: ועשיתי באף ובחמה נקם את־הגוים אשר
ו א לא שמעו: שמעו־נא את אשר־יהוה
אמר קום ריב את־ההרים ותשמענה הגבעות קולך:
2 שמעו הרים את־ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי
3 ריב ליהוה עם־עמו ועם־ישראל יתוכח: עמי מה־
4 עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי: כי העלתיך מארץ
מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את־משה
ה אהרן ומרים: עמי זכר־נא מה־יעץ בלק מלך מואב
ומה־ענה אתו בלעם בן־בעור מן־השטים עד־הגלגל
6 למען דעת צדקות יהוה: במה אקדם יהוה אכף
לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה:
7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי־שמן האתן
8 בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: הגיד לך אדם
מה־טוב ומה־יהוה דורש ממך כי אם־עשות משפט
עד כאן ואהבת חסד והצנע לכת עם־אלהיך:
9 קול יהוה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה:
עוד

עוֹד הַאִשׁ בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃ י
הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רֶשַׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה׃ אֲשֶׁר 11 12
עֲשִׁירֶיהָ מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ־שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה
בְּפִיהֶם׃ וְגַם־אֲנִי הֶחֱלֵיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשְׁמֵם עַל־ 13
חַטֹּאותֶךָ׃ אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְיֶשְׁחֲךָ בְּקִרְבֶּךָ 14
וְתַסֵּג וְלֹא תַפְלִיט וַאֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃ אַתָּה טו
תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אַתָּה תִדְרֹךְ־זַיִת וְלֹא־תָסוּךְ שֶׁמֶן
וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה־יָּיִן׃ וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקּוֹת עָמְרִי וְכֹל 16
מַעֲשֵׂה בֵית־אַחְאָב וַתֵּלְכוּ בְּמֹעֲצוֹתָם לְמַעַן תִּתִּי אֹתְךָ
לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃
אַלְלַי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵּי־קַיִץ כְּעֹלְלֹת בָּצִיר א
אֵין־אֶשְׁכּוֹל לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה אִוְּתָה נַפְשִׁי׃ אָבַד חָסִיד 2 ליום / ליום ד / בשהפרש / מחוברין
מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אָיִן כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ אֶת־
אָחִיהוּ יָצוּדוּ חֵרֶם׃ עַל־הָרַע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשַּׂר 3
שֹׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט בַּשִּׁלּוּם וְהַגָּדוֹל דֹּבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ הוּא
וַיְעַבְּתוּהָ׃ טוֹבָם כְּחֵדֶק יָשָׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מְצַפֶּיךָ 4
פְּקֻדָּתְךָ בָאָה עַתָּה תִהְיֶה מְבוּכָתָם׃ אַל־תַּאֲמִינוּ ה
בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ בְּאַלּוּף מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי־
פִיךָ׃ כִּי־בֵן מְנַבֵּל אָב בַּת קָמָה בְאִמָּהּ כַּלָּה בַּחֲמֹתָהּ 6
אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה 7
לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי׃ אַל־תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי 8
נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי׃
זַעַף יְהוָה אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי 9
וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ׃ וְתֵרֶא י
אֹיַבְתִּי וּתְכַסֶּהָ בוּשָׁה הָאֹמְרָה אֵלַי אַיּוֹ יְהוָה אֱלֹהָיִךְ עֵינַי
תִּרְאֶינָּה בָּהּ עַתָּה תִּהְיֶה לְמִרְמָס כְּטִיט חוּצוֹת׃ יוֹם 11
לִבְנוֹת גְּדֵרָיִךְ יוֹם הַהוּא יִרְחַק־חֹק׃ יוֹם הוּא וְעָדֶיךָ יָבוֹא 12
לְמִנִּי אַשּׁוּר וְעָרֵי מָצוֹר וּלְמִנִּי מָצוֹר וְעַד־נָהָר וְיָם מִיָּם
וְהַר הָהָר׃ וְהָיְתָה הָאָרֶץ לִשְׁמָמָה עַל־יֹשְׁבֶיהָ מִפְּרִי 13
מַעַלְלֵיהֶם׃ רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ צֹאן נַחֲלָתֶךָ 14
שֹׁכְנִי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ כַּרְמֶל יִרְעוּ בָשָׁן וְגִלְעָד כִּימֵי
עוֹלָם׃ כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת׃ ט
יִרְאוּ גוֹיִם וְיֵבֹשׁוּ מִכֹּל גְּבוּרָתָם יָשִׂימוּ יָד עַל־פֶּה אָזְנֵיהֶם 16
תֶּחֱרַשְׁנָה׃ יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ כְּזֹחֲלֵי אֶרֶץ יִרְגְּזוּ 17
מִמִּסְגְּרֹתֵיהֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ׃ מִי־ 18
אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ
לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ 19
יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ כ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

נחום

א

לפ׳נ
מַשָּׂא נִינְוֵה סֵפֶר חֲזוֹן נַחוּם הָאֶלְקֹשִׁי׃ אֵל קַנּוֹא א 2
וְנֹקֵם יְהוָה נֹקֵם יְהוָה וּבַעַל חֵמָה נֹקֵם
יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטֵר הוּא לְאֹיְבָיו׃ יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם 3
וּגְדוֹל־כֹּחַ וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׂעָרָה דַּרְכּוֹ יתיר ו׳
וְעָנָן אֲבַק רַגְלָיו׃ גּוֹעֵר בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת 4
הֶחֱרִיב אֻמְלַל בָּשָׁן וְכַרְמֶל וּפֶרַח לְבָנוֹן אֻמְלָל׃ הָרִים ה
רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמֹגָגוּ וַתִּשָּׂא הָאָרֶץ מִפָּנָיו
וְתֵבֵל וְכָל־יוֹשְׁבֵי בָהּ׃ לִפְנֵי זַעְמוֹ מִי יַעֲמוֹד וּמִי יָקוּם 6
בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ וְהַצֻּרִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ׃
טוֹב יְהוָה לְמָעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיֹדֵעַ חֹסֵי בוֹ׃ וּבְשֶׁטֶף עֹבֵר 7 8
כלה

Aun ſi ay (en) caſa de malo, theſoros de malicia: y Ephá 10
menguada, aborrecida. Si me limpiarè con balanças de ma- 11
licia?: y con bolſa de peſos de engaño?. Que ſus ricos ſe 12
henchieron de robo, y ſus moradores hablaron falſedad: y
ſu lengua engañoſa en ſu boca. Y tambien yo (te) hize en- 13
fermar hiriendote: deſſolandote por tus pecados. Tu come- 14
rás y no ſerás harto, y tu opreſſion entre ti: y engendrarás
y no parirá, y lo que parirá à la espada darè. Tu ſembrarás 15
y no ſegarás: tu piſaràs oliva, y no te untarás de azeyte;
y moſto, y no beverás vino. Y guardanſe fueros de 16
Omrì, y toda obra de caſa de Ahab; y anduviſtes en
ſus conſejos: por mi dar à ti por deſſolacion, y ſus mo-
radores por ſilvo, y repudio de mi pueblo llevareis.

CAP. 7.

AY de mi; que fuy como apañaduras de verano, como 1 VII
rebuſcos de vendimia: no razimo para comer, (fru- IV
to) temprano deſſeò mi alma. Deperdioſe bueno de 2 EST.
la tierra, y derecho en el hombre no: todos ellos à ſangres LAS
acéchan, cada uno à ſu hermano caçan (con) red. Por el 3 PAR.
mal de vueſtras palmas para muchiguar, el Principe demán- JUNT.
da, y el juez (juzga) por pagamiento: y el grande habla,
quebranto de ſu alma él, y engroſanla. El bueno dellos co- 4
mo espino, derecho de vallado: (en) dia de tus Prophetas tu
execucion viniè̀n, ahora ſerá ſu error. No creais en compa- 5
ñero, no os confieis en ſeñor: de yazièn en tu ſeño, guarda
aberturas de tu boca. Por que hijo profanán padre, hija ſe 6
levantò contra ſu madre, nuera contra ſu ſuegra: enemigos
de varon ſon varones de ſu caſa. Y yo en .A. esperaré, es- 7
peraré à Dios de mi ſalvacion: oírmeá mi Dios. No te aleg- 8
res mi enemiga por mi, aun que cahi levantarmehe: aun
ſi eſtuviere en escuridad, .A. luz à mi. Ira de .A. ſoportaré, 9
por que pequé à él: haſta que litige mi pleito, y haga mi
juizio, ſacarmeá à luz, verè en ſu juſtedad. Y verá mi enemi- 10
ga y cubrirlaá regiſto, la dizièn à mi, adò .A. tu Dios?: mis
ojos verán en ella, ahora ſerá por reholladura como cieno
de calles. Dia de fraguar tus vallados: en dia eſſe ſerá ale- 11
xado fuero. Dia eſſe, y haſta ti vendrá, desde Aſſúr y ciu- 12
dades de encaſtilladura: y de encaſtilladura y haſta rio, y de
mar à mar, y de monte al monte. Y ſera la tierra por deſſo- 13
lacion, con ſus moradores: de fruto de ſus obras. Apascienta 14
tu pueblo con tu vara, ovejas de tu heredad, morán à ſolas
(en) bosque entre Karmel: pascerán Baſſán y Guilhad co-
mo dias de ſiempre. Como dias de tu ſalir de tierra de E- 15
gypto: le moſtraré maravillas. Y verán gentes y regiſtar- 16
ſeán de todas ſus valentías: pondrán mano ſobre boca, ſus
orejas ſe enſordecerán. Lamerán polvo como culebro, co- 17
mo arraítrantes tierra, eſtremecerſeán de ſus encerramien-
tos: de. A. nueſtro Dios ſe espavorecerán, y temerán de ti.
Quien Dios como tu? perdonán delicto y paſſán ſobre re- 18
bello, à reſto de ſu heredad: no esforçò para ſiempre ſu fu-
ror, por que envoluntán merced él. Tornará apiadarnos- 19
ha, ſojuzgará nueſtros delictos: y echarás en profundinas
de mar, todos ſus pecados. Darás verdad à Iahacob, merced 20
à Abraham: que juraſte à nueſtros padres de dias de anti-
guedad.

Fin de Micha.

NAHUM.

CAP. I.

PRophecia de Nineve: libro de prophecia de Na- 1 P: 52
hum el Elkosí. Dios zeloſo y vengán .A., ven- 2
gán .A., y ſeñor de ſaña: vengán .A. de ſus an-
guſtiadores, y guardán (odio) él à ſus enemigos.
.A. largo de furores y grande de fuerça; y libran- 3
do no libra: .A. en torvellino y en tempeſtad ſu carrera, y
nuve polvo de ſus pies. Eſtultan en la mar, y ſecòla, y todos 4
los rios ſecò: fue tajado Baſſán y Karmel, y flor de Lebanòn
fue tajado. Montes temblaron dél, y los collados ſe deſleye- 5
ron: y fue ardida la tierra delante él, y mundo y todos moran-
tes en él. Delante ſu íra quien eſtará? y quien ſe levantará en 6
íra de ſu furor?: ſu ſaña corriò como fuego, y las peñas fue-
ron derrocadas dél. Bueno .A. para fortaleza en dia de an- 7
guſtia: y conoscièn confiantes en él. Y en rabdon paſſan, 8
fin

fin hará ſu lugar: y (en) ſus enemigos perſeguirá eſcuridad.
9 Que penſais ſobre .A.? fin él hazièn : no ſe levantará dos ve-
zes anguſtia Por que haſta eſpinos retravados, y como ſu
10 emborracharſe borrachos : fueron quemados como coſcoja
11 de ſecura llena. De ti faliò penſan ſobre .A. mal: conſegero
12 perverſo. Aſſi dixo .A. (por Nineve) aun que pacificas y aſ-
ſi aun que muchos, y aſſi ſerán tajados y paſſará: y ſi te afligi,
13 no te afligirè mas. Y ahora quebrarè ſu yugo de ſobre ti: y
14 tus ataduras arrancarè. Y encomendará ſobre ti .A., no ſerá
ſembrado de tu nombre mas: de caſa de tu Dios tajarè dola-
dizo y fundicion, (alli) pondrè tu fueſſa, por que fuiſte
menoſpreciado.

CAP. 2.

1 HE ſobre los montes pies de albriciador hazièn oìr paz,
feſteja Jeudá tus paſcuas, cumple tus promeſſas: por
que no añadirá mas paſſar en ti perverſo, todo él fue
2 tajado. Subiò eſparzidor ſobre tus faces, guardando encaſ-
tilladura: cata carrera, esfuerça lomos, enfortece fuerça mu-
3 cho. Por que tornò .A. à loçania de Jahacob, como loçania de
Iſraél por que los vaziaron vaziadores, y ſus ſarmientos da-
4 ñaron. Eſcudo de ſus valientes envermejecido, varones de
fonſado veſtidos de grana, con fuego de hachas, la quatregua
en dia de ſu aparejar (à la peléa): y las (lanças de) Abetos
5 fueron atozigados. En las calles ſe enloquecen (montantes)
la carroça, diſcurrirán por plaças: ſus viſtas como hachas,
6 como relampagos corrian. (quando) Membráre ſus fuertes,
tropeçarán en ſu andar: (quando) ſe apreſſuráren à ſu muro,
7 y fuere aparejada la manta. Puertas de los rios fueron abier-
8 tas: y el palacio fue deſleido. Y la Reyna fue captiva, fue ta-
jada: y ſus ſiervas guiavan como voz de palomas, batientes
9 ſobre ſus coraçones. Y Nineve como alberca de aguas, de
dias (de antiguedad) ella: y ellos huyentes, eſtad paradvos
10 y no catán. Pread plata, pread oro: y no fin al theſoro, (atue-
11 do de) honra mas que todo atuendo de codicia. Vazìa y va-
ziada y tajada: y coraçon deſleyènſe, y tropieço de rodillas,
y dolor en todos lomos, y faces de todos ellos apañaron
12 negror. Adò morada de leones, y paſto él à leoncillos?: que
ſe anduvo (leon) y leona alli, caudillo de leon y no eſtreme-
13 ciên. Leon arrebatán abondo de ſus caudillos; y ahogán pa-
ra ſus leones: y hinchiò de arrebatadura ſus horados, y ſus
14 moradas de arrebatadura. He yo à ti dicho de .A. Zebaot; y
harè encender con humo ſu carroça, y tus leoncillos comerá
eſpada: y harè tajar de tierra tu mantenimiento, y no ſerá
oìda mas voz de tus menſageros.

CAP. 3.

II V 1 AY de ciudad de ſangres: toda ella de mentira, de robo
EST. 2 llena, no ſe tira de arrebatadura. Voz de açote y voz de
LAS. 3 temblor de rueda: y cavallo piſán y carroça ſaltan. Ca-
PAR. vallero ſubièn, y luſtror de eſpada, y reſplandor de lança, y
JUNT. muchedumbre de matado, y muchedumbre de cuerpo mu-
4 erto; y no fin al cuerpo, y tropeçarán en ſus cuerpos. Por
muchedumbre de fornicaciones de errada, buena de gracia,
ſeñora de hechizos la vendièn gentes con ſus fornicaciones,
5 y linages con ſus hechizos. He yo à ti, dicho de .A. Zebaot,
y deſcubrirè tus faldas ſobre tus faces: y moſtrarè (á) gentes
6 tu deſcubertura, y (á) reynos tu verguença. Yecharè ſobre ti
contaminaciones, y profanarteé: y ponertehe como imun-
7 dicia. Y ſerá cada uno de tus veyentes ſe eſmoverá de ti, y
dirá fue preada Nineve, quien ſe condolerá della?: de donde
8 buſcarè conhortantes à ti?. Si eres buena mas que Nò po-
puloſa, la eſtán en los rios, aguas derredor à ella; que barba-
9 cana de mar, de mar ſu muro. Ethiopia ſu fortaleza, y E-
10 gypto y no fin: Put y Lubim fueron en tu ayuda. Tambien
ella al captiverio, anduvo en captiverio, tambien ſus niños
fueron arrojados en cabeça de todas calles: y ſobre ſus hon-
rados echaron ſuerte, y todos ſus grandes fueron apriſiona-
11 dos con grillos. Tambien tu emborracharás, ſerás encubier-
12 ta: tambien tu buſcarás fortaleza por enemigo. Todas tus
encaſtilladuras (como) higos con primicias: (que) ſi fueren
13 movidos y caerán ſobre boca del comièn. He tu pueblo (co-
mo) mugeres entre ti à tus enemigos, abriendo ſerán abier-
14 tos portales de tu tierra: quemará fuego tus cerraderos. A-
guas de cerco apoza à ti, enfortece tus encaſtilladuras: entra
15 en el lodo y reholla en el barro, enfortece hornaza. Alli te
quemará fuego, tajarteá eſpada, comerteá como langoſtin:
muchiguando como langoſtin, muchiguate como langoſta.
16 Muchiguaſte tus mercadares, mas que eſtrellas de los cielos:
17 (como) langoſtin (que) ſe eſpandiò y bolò. Tus Principes
como langoſta, y tus mayorales como langoſta de langoſtas:
18 los poſantes en vallados, en dia de frio; Sol eſclareſciò, y fue eſmovido, y no es conoſcidò ſu lugar adò ellos?. Adorme-
cieronſe tus paſtores, Rey de Aſſúr, moraron tus fuertes: fueron eſparzidos tu pueblo ſobre los montes, y no
apañán.

9 כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף־חשך : מה־תחשבון
י אל־יהוה כלה הוא עשה לא־תקום פעמים צרה : כי
עד־סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש
11 מלא : ממך יצא חשב על־יהוה רעה יעץ בליעל :
12 כה אמר יהוה אם־שלמים וכן רבים וכן נגוזו
13 ועבר ועניתך לא אענך עוד : ועתה אשבר מטהו מעליך
14 ומוסרתיך אנתק : וצוה עליך יהוה לא־יזרע משמך
עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי
ב
א קלות : הנה על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי
יתיר ו' יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור־בך
2 בליעל כלה נכרת : עלה מפיץ על־פניך נצור מצורה
3 צפה־דרך חזק מתנים אמץ כח מאד : כי שב יהוה
את־גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
4 שחתו : מגן גבוריהו מאדם אנשי־חיל מתלעים באש־
ה פלדת הרכב ביום הכינו והברושים הרעלו : בחוצות
יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידים
חיר ו' 6 כברקים ירוצצו : יזכר אדיריו יכשלו בהליכותם ימהרו
7 חומתה והכן הסכך : שערי הנהרות נפתחו וההיכל
8 נמוג : והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול
9 יונים מתפפות על־לבבהן : ונינוה כברכת־מים מימי
י היא והמה נסים עמדו ואין מפנה : בזו כסף בזו
11 זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה : בוקה
ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופיק ברכים וחלחלה
12 בכל־מתנים ופני כלם קבצו פארור : איה מעון אריות
ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור
13 אריה ואין מחריד : אריה טרף בדי גרותיו ומחנק
14 ללבאתיו וימלא־טרף חריו ומעונתיו טרפה : הנני
אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה
וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא־ישמע
עוד קול מלאככה :
ג
א הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף :
ליום ב ליום ה בספרדי' מחברין 2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה :
3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד
נשלו קרי 4 פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם : מרב זנוני זונה
טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה
ה ומשפחות בכשפיה : הנני אליך נאם יהוה צבאות
וגליתי שוליך על־פניך והראיתי גוים מערך וממלכות
6 קלונך : והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך
7 כראי : והיה כל־ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה
8 מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך : התיטבי מנא
אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר־חיל ים
9 מים חומתה : כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט
י ולובים היו בעזרתך : גם־היא לגלה הלכה
בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל־חוצות ועל־נכבדיה
11 ידו גורל וכל־גדוליה רתקו בזקים : גם־את תשכרי
12 תהי נעלמה גם־את תבקשי מעוז מאויב : כל־
מבצריך תאנים עם־בכורים אם־ינועו ונפלו על־פי
13 אוכל : הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו
14 שערי ארצך אכלה אש בריחיך : מי מצור שאבי־לך
חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן :
טו שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד
16 כילק התכבדי כארבה : הרבית רכליך מכוכבי
17 השמים ילק פשט ויעף : מנזריך כארבה וטפסריך
כגוב גובי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה
18 ונודד ולא־נודע מקומו אים : נמו רעיך מלך אשור
ישכנו אדיריך נפשו עמך על־ההרים ואין
מקבץ

19 מקבץ׃ אין־כהה לשברך נחלה מכתך כל ׀
שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על־מי לא־עברה
רעתך תמיד׃

חבקוק

א

א המשא אשר חזה חבקוק הנביא׃ עד־אנה 2 ליום ג
יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך
3 חמס ולא תושיע׃ למה תראני און ועמל תביט ושד
4 וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא׃ על־כן תפוג תורה
ולא־יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את־הצדיק על־
ה כן יצא משפט מעקל׃ ראו בגוים והביטו והתמהו
6 תמהו כי־פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר׃ כי־
הנני מקים את־הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך
7 למרחבי־ארץ לרשת משכנות לא־לו׃ אים ונורא
8 הוא ממנו משפטו ושאתו יצא׃ וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו
9 כנשר חש לאכול׃ כלה לחמס יבוא מגמת פניהם
י קדימה ויאסף כחול שבי׃ והוא במלכים יתקלס
ורזנים משחק לו הוא לכל־מבצר ישחק ויצבר עפר
11 וילכדה׃ אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו׃
12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה
13 למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו׃ טהור עינים
מראות רע והביט אל־עמל לא תוכל למה תביט
14 בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו׃ ותעשה אדם
טו כדגי הים כרמש לא־משל בו׃ כלה בחכה העלה
יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על־כן ישמח ויגיל׃
16 על־כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן
17 חלקו ומאכלו בראה׃ העל כן יריק חרמו ותמיד
להרג גוים לא יחמול׃

ב

א על־משמרתי אעמדה
ואתיצבה על־מצור ואצפה לראות מה־ידבר־בי ומה
2 אשיב על־תוכחתי׃ ויענני יהוה ויאמר כתב חזון
3 ובאר על־הלחות למען ירוץ קורא בו׃ כי עוד חזון
למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם־יתמהמה חכה־לו כי־
4 בא יבא לא יאחר׃ הנה עפלה לא־ישרה נפשו בו
ה וצדיק באמונתו יחיה׃ ואף כי־היין בוגד גבר יהיר
ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא
ישבע ויאסף אליו כל־הגוים ויקבץ אליו כל־העמים׃
6 הלוא־אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו
ויאמר הוי המרבה לא־לו עד־מתי ומכביד עליו
7 עבטיט׃ הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית
8 למשסות למו׃ כי־אתה שלות גוים רבים ישלוך כל־
יתר עמים מדמי אדם וחמס־ארץ קריה וכל־ישבי
9 בה׃ הוי בצע בצע רע לביתו לשום
במרום קנו להנצל מכף־רע׃ יעצת בשת לביתך
11 קצות־עמים רבים וחוטא נפשך׃ כי־אבן מקיר תזעק
12 וכפיס מעץ יעננה׃ הוי בנה עיר
13 בדמים וכונן קריה בעולה׃ הלוא הנה מאת יהוה
צבאות וייגעו עמים בדי־אש ולאמים בדי־ריק יעפו׃
14 כי תמלא הארץ לדעת את־כבוד יהוה כמים יכסו
טו על־ים׃ הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף
16 שכר למען הביט על־מעוריהם׃ שבעת קלון מכבוד
17 שתה גם־אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על־כבודך׃ כי־חמס לבנון יכסך ושד בהמות
יחיתן

apañán. No medizina à tu quebranto; adoloriòſe tu 19
herida: todos oyentes tu oìda, tañieron palma ſobre ti,
por que ſobre quien no paſſó tu mal continuo?.

Fin de Nahum.

HABAKUK.

CAP. I.

LA Prophecia que prophetizò, Habakuk el 1 III
Propheta. Haſta quando .A. clámo y no oyes?: 2
exclámo à ti (por) violencia, y no ſalvas?. Por 3
que me hazes ver tortura y lazeria catas? y
prêa y violencia à eſcuentra mi?: y aya (va-
ron que) baraja, y contienda alce. Por 4
tanto es afloxada ley, y no ſale para ſiempre juizio: por que
malo rodea al juſto, por tanto ſale juizio retuerto. Ved en 5
las gentes y catad, y maravilladvos, maravilladvos: por
que obra obrán (Dios) en vueſtros dias, no creereis quan-
do fuere contado. Por que he yo levantán à los Caldeos, la 6
gente la amarga, y la preſſuroſa: la andán à anchuras de tier-
ra, para heredar moradas que no à ella. Eſpantoza y teme- 7
roſa ella: de ella, ſu juizio y ſu exaltacion ſaldrá. Y ſerán li- 8
geros mas que tigres ſus cavallos, y ſerán aguzados mas
que lobos de tarde, y muchiguarſeán ſus cavalleros: y ſus
cavalleros de lexos vendrán, bolarán como aguila que apreſ-
ſura para comer. Todo él para robo viene, eſcuentra ſus fa- 9
ces a ſolano: y apañará como arena captiverio. Y él en 10
los Reyes ſe burlará, y ſeñores eſcarnio à él: él de toda encaſ-
tilladura reirá, y apañará polvo y prenderlaha. Entonces 11
paſſó eſpirito y paſſó y culpò: eſta ſu fuerça de ſu Dios. De- 12
cierto tu de antiguedad .A. mi Dios mi Sancto, no morire-
mos: .A. à juizio lo puſiſte, y fuerte para reprehender lo aci-
mentaſte. Claro de ojos de ver (en) mal, y catar a lazeria no 13
puedes: por que catas falſarios, callas en deshazer malo juſ-
to mas que él?. Y hiziſte hombre como peces de la mar: co- 14
mo removilla, no podeſtán en él. Todo él en anzuelo hará 15
ſubir, apañólo en ſu red, y congregòlo en ſu red: por tanto,
ſe agozará, y alegrarſeá. Por tanto ſacrificará à ſu red, y ſa- 16
humará à ſu red: por que con ellas engroſſada ſu parte, y ſu
comida grueſſa. Si ſobre eſto vaziará ſu red: y de con- 17
tinuo para matar gentes no apiadará?.

CAP. 2.

SObre mi guarda eſtarè, y pararmehe ſobreencaſtilladura: 1
y atalayarè para ver que hablará en mi, y que reſponde-
rè ſobre mi reprehenſion. Y reſpondiome .A. y dixo, eſ- 2
crive prophecia, y declara ſobre las tablas: para que corra
leyèn en ella. Que aun prophecia al plazo, y hablará à la fin, 3
y no mentirá: ſi ſe detardáre eſperá à él, que viniendo ven-
drá no ſe detardará. He es enfortecida, no es derecha ſu alma 4
en él: y juſto en ſu fé vivirá. Y quanto mas el (bevedor) de 5
vino falſán, varon ſobervio y no morará: que enſanchò co-
mo fueſſa ſu alma, y él como muerte, y no ſe hartará, y apa-
ñò à el todas las gentes, y congregò à él todos los pueblos.
Decierto eſtos todos ellos ſobre él exemplo alçarán, y inter- 6
pretacion de enigmas à el: y dirá ay del multiplicán lo que
no à él! haſta quando y hazién pegar ſobre él, lodo eſpeſſo?. 7
Decierto ſubito ſe levantarán tus mordientes, y deſpertar-
ſeán tus eſmovientes: y ſerás por rebolladuras à ellos. Por 8
que tu deſpojaſte gentes muchas, deſpojarteán todo reſto de
pueblos: por ſangres de hombre y robo de tierra, ciudad y
todos morantes en ella. Ay de codicián codicia! mal para ſu 9
caſa: para poner en altura ſu ñido, para ſer eſcapado de
poder de malo. Aconſejaſte regiſto para tu caſa: tajando 10
pueblos muchos, y pecán (en) tu alma. Por que piedra de pa- 11
red exclamará: y haſtilla de viga la reſponderá. Ay de fra- 12
guán ciudad con ſangres: y componièn ciudad con tortura!.
Decierto he de con .A. Zebaot: y canſarſeán pueblos en 13
fuego, y naciones en vanidad ſe laſſarán. Por que ſerá llena 14
la tierra, para conoſcer a honra de .A.: como aguas (que)
cubren la mar. Ay de abreván ſu compañero, juntán tu 15
ſaña, y tambien enborrachando: para catar ſus a deſcubertu-
ras a!. Hartaſtete de deshonra mas que de honra, beve 16
tambien tu, y ſerás deſcubierto: bovlerá ſobre ti vaſo de
derecha de .A., y vomito de deshonra ſobre tu honra.
Por que robo de Lebanòn te cubrirá, y prêa de quatropeas 17
ſerán

ſerán quebrantadas: de ſangres de hombres, y robo de tierra,
18 ciudad y todos morantes en ella. Que aprovecha doladizo,
que lo dolò ſu formador, fundicion y moſtrán falſedad?: que
AFT. DE confiò formán ſu forma ſobre ella, para hazer ìdolos mudos.
DIA 19 Ay de diziên al palo acuerda, deſpierta à la piedra atonita!:
SEG. él moſtrará? he él cubierto de oro y plata, y algun eſpirito no
DE 20 entre él. * Y .A. en palacio de ſu ſanctidad: calle delante dél
SEB. toda la tierra.

CAP. 3.

IV 1 2 ORacion de Habakuk el Propheta: ſobre Sigyonòt. .A:
oì tu oìda, temi;.A. tu obra entre años avivìguala, en-
tre años harás ſaber: con ſaña apiadando membrarás.
3 Dios de Meridion vendrá, y Sancto de monte de Parán, Sè-
4 la: cubriò cielos ſu loor, y de ſu loor ſe hinchiò la tierra. Y
claridad como luz ſerá, reſplanderos de ſu mano à él; y alli
5 eſcondedijo de ſu fortaleza. Delante él anduvo mortandad;
6 y saliò mortandad por ſu cauſa. Paroſe y midiò tierra, viò y
hizo ſaltar gentes, y fueron deſmenuzados montes de
ſiempre, baxaronſe collados de mundo: caminos de mundo
7 à él. En lugar de tortura, vi tiendas de Kuſán: eſtremecie-
8 ronſe cortinas de tierra de Midián. Si en los rios ſe ereſciò
.A.? ſi en los rios tu furor? ſi en la mar tu ſaña?: quando mon-
9 taſte ſobre tus cavallos, tus carroças ſalvacion. (con) Deſ-
cubertura ſe deſcubriò tu arco, juramentos de tribos, dicho
10 continuo: rios partiſte (a) tierra. Vieronte, adoloriaronſe
montes, rabdon de aguas paſſó: diò abiſmo ſu voz, alto ſu
11 mano alçó. Sol (y) Luna ſe parò en morada: à luz de tus ſae-
12 tas andavan, à claridad de reſplandor de tu lança. Con ìra
13 paſſeaſte tierra: con furor trillaſte gentes. Saliſte para ſalva-
cion de tu pueblo, para ſalvacion de tu ungido: llagaſte cabe-
ça de caſa de malo, deſcubriendo cimiento haſta cerviz, Sèla.
14 Horadaſte con ſus varas cabeça de ſus aldeanos, tempeſtea-
ron para eſparzirme: ſu alegria como para afinar pobre en
15 encubierto. Piſaſte en la mar (con) tus cavallos: (en) mon-
16 ton de aguas muchas. Oì y temblò mi vientre, à voz retiñie-
ron mis labios, entrò carcoma en mis hueſſos, y en mi lugar
me eſtremeſci: (con lo) que holgava en dia de anguſtia, para
17 ſubir à pueblo (qué) lo afonſaderá. Por que higuera no flo-
reſcerá, y no hermollo en las vidas, mintiò obra de oliva, y
campo no hizo civera: tajò de opriſco ovejas, y no vacas en
18 los corrales. Y yo en .A. me alegraré: agozarmehe en Dios
19 de mi ſalvacion. Dios .A. mi fuerça, y puſo mis pies como
ciervas, y ſobre mis alturas me hará piſar: al vencedor en
HASTA mis tañeres. *
AQUI.

Fin de Habakuk.

ZEPHANIA.

CAP. I.

V-VI 1 PRophecia de .A. que fue; à Zephaniá hijo de
EST. Kuſi, hijo de Guedaliá, hijo de Amariá,
LAS hijo de Hizkiyá: en dias de Joſiáu hijo de
PAR. 2 Amòn, Rey de Jeuda. Tajando tajarè to-
JUNT. do de ſobre faces de la tierra, dicho de
3 .A.. Tajaré hombre y quatropea, tajaré
ave de los cielos y peces de la mar, y los tropieços (ſerán)
con los malos: y tajaré a el hombre de ſobre faces de la
4 tierra, dicho de .A.. Y tenderè mi mano ſobre Jeudá, y
ſobre todos moradores de Jeruſalaim: y tajaré del lugar el
eſte à reſto del Báal, à nombre de los ſacrificadores, con
5 los Sacerdotes. Y à los que ſe encorvan ſobre los techos, à
fonſado de los cielos: y à los que ſe encorvan los jurantes
6 por .A., y los jurantes por ſu Rey. Y à los tornantes de em-
pues .A.: y los que no buſcaron à .A., y no lo requirie-
7 ron. Calla delante .A. Dios: por que cercano dia de .A.;
por que hizo aparejar .A. ſacrificio, aparejô ſus combida-
8 dos. Y ſerá en dia de ſacrificio de .A.; y executarè ſobre
los ſeñores y ſobre hijos del Rey: y ſobre todos viſtien-
9 tes veſtido eſtraño. Y executarè ſobre todo el ſaltán ſob-
re el umbral, en el dia el eſſe: los hinchientes caſa
10 de ſus ſeñores de robo, y engaño. Y ſerá en el dia el
eſſe, dicho de .A., voz de exclamacion de portal de los
peces, y aullido de la eſcuela: y quebranto grande

יחיתן מדמי אדם וחמס־ארץ קריה וכל־ישבי בה׃
18 מה־הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי
בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים׃
19 הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן
דומם הוא יורה הנה־הוא תפוש זהב וכסף וכל־
הפטרה ליום ב׳ של שבועו׳ כ רוח אין בקרבו׃ * ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו
ג א כל־הארץ׃ תפלה לחבקוק הנביא
ליום ד 2 על שגינות׃ יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם
3 תזכור׃ אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר־פארן סלה
4 כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ׃ ונגה
עזו קרי ה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה׃ לפניו
6 ילך דבר ויצא רשף לרגליו׃ עמד׀ וימדד ארץ ראה
ויתר גוים ויתפצצו הררי־עד שחו גבעות עולם
7 הליכות עולם לו׃ תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון
8 יריעות ארץ מדין׃ הבנהרים חרה
יהוה אם בנהרים אפך אם־בים עברתך כי תרכב
9 על־סוסיך מרכבתיך ישועה׃ עריה תעור קשתך
י שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע־ארץ׃ ראוך
יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו
11 נשא׃ שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה
12 ברק חניתך׃ בזעם תצעד־ארץ באף תדוש גוים׃
13 יצאת לישע עמך לישע את־משיחך מחצת ראש
14 מבית רשע ערות יסוד עד־צואר סלה׃ נקבת במטיו
פרזו קרי ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו־לאכל עני
טו במסתר׃ דרכת בים סוסיך חמר מים רבים׃
16 שמעתי׀ ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב
בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות
17 לעם יגודנו׃ כי־תאנה לא־תפרח ואין יבול בגפנים
כחש מעשה־זית ושדמות לא־עשה אכל גזר ממכלה
18 צאן ואין בקר ברפתים׃ ואני ביהוה אעלוזה אגילה
19 באלהי ישעי׃ יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות
עד כאן ועל־במותי ידרכני למנצח בנגינותי׃

צפניה

א

א דבר־יהוה׀ אשר היה אל־צפניה בן־כושי בן־
גדליה בן־אמריה בן־חזקיה בימי יאשיהו בן־
2 אמון מלך יהודה׃ אסף אסף כל מעל פני האדמה
3 נאם־יהוה׃ אסף אדם ובהמה אסף עוף־השמים ודגי
הים והמכשלות את־הרשעים והכרתי את־האדם
4 מעל פני האדמה נאם־יהוה׃ ונטיתי ידי על־יהודה
ועל כל־יושבי ירושלם והכרתי מן־המקום הזה את־
ה שאר הבעל את־שם הכמרים עם־הכהנים׃ ואת־
המשתחוים על־הגגות לצבא השמים ואת־
המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם׃
6 ואת־הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא־בקשו את־יהוה
7 ולא דרשהו׃ הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה
8 כי־הכין יהוה זבח הקדיש קראיו׃ והיה ביום
זבח יהוה ופקדתי על־השרים ועל־בני המלך ועל כל־
9 הלבשים מלבוש נכרי׃ ופקדתי על כל־הדולג על־
המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס
י ומרמה׃ והיה ביום ההוא נאם־יהוה קול
צעקה משער הדגים ויללה מן־המשנה ושבר גדול

מחגבעות׃ הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל־עם 11
כנען נכרתו כל־נטילי כסף׃ והיה בעת 12
ההיא אחפש את־ירושלם בנרות ופקדתי על־האנשים
הקפאים על־שמריהם האמרים בלבבם לא־ייטיב יהוה
ולא ירע׃ והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו 13
בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את־יינם׃
קרוב יום־יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה 14
מר צרח שם גבור׃ יום עברה היום ההוא יום צרה טו
ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן
וערפל׃ יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל 16
הפנות הגבהות׃ והצרתי לאדם והלכו כעורים כי 17
ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים׃ גם־ 18
כספם גם־זהבם לא־יוכל להצילם ביום עברת יהוה
ובאש קנאתו תאכל כל־הארץ כי כלה אך־נבהלה
יעשה את כל־ישבי הארץ׃ התקוששו א

ב

וקושו הגוי לא נכסף׃ בטרם לדת חק כמוץ עבר יום 2 ליום ו ליום ז כשהפרשי מחוברין
בטרם׀ לא־יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא־יבוא
עליכם יום אף־יהוה׃ בקשו את־יהוה כל־ענוי הארץ 3
אשר משפטו פעלו בקשו־צדק בקשו ענוה אולי
תסתרו ביום אף יהוה׃ כי עזה עזובה תהיה ואשקלון 4
לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר׃
הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר־ ה
יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין
יושב׃ והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן׃ 6
והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי 7
אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב
שבותם׃ שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר 8 שביתם ק׳
חרפו את־עמי ויגדילו על־גבולם׃ לכן חי־אני נאם 9
יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני
עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה־מלח ושממה עד־
עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום׃ זאת להם י
תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על־עם יהוה צבאות׃
נורא יהוה עליהם כי רזה את כל־אלהי הארץ 11
וישתחוו־לו איש ממקומו כל איי הגוים׃ גם־אתם 12
כושים חללי חרבי המה׃ ויט ידו על־צפון ויאבד את־ 13
אשור וישם את־נינוה לשממה ציה כמדבר׃ ורבצו 14
בתוכה עדרים כל־חיתו־גוי גם־קאת גם־קפד
בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה
ערה׃ זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה טו
בלבבה אני ואפסי עוד איך׀ היתה לשמה מרבץ ליום

ג

לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו׃ הוי א
מוראה ונגאלה העיר היונה׃ לא שמעה בקול לא 2
לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל־אלהיה לא קרבה׃
שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא 3
גרמו לבקר׃ נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה 4
חללו־קדש חמסו תורה׃ יהוה צדיק בקרבה לא ה
יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
ולא־יודע עול בשת׃ הכרתי גוים נשמו פנותם 6
החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי־איש
מאין יושב׃ אמרתי אך־תיראי אותי תקחי מוסר ולא־ 7
יכרת מעונה כל אשר־פקדתי עליה אכן השכימו
השחיתו כל עלילותם׃ לכן חכו־לי נאם־יהוה ליום 8
קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות
לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל
כל־הארץ׃ כי־אז אהפך אל־עמים שפה ברורה 9
לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד׃ מעבר י
לנהרי

de los collados. Aullad moradores del Machtès: por que fue 11
tajado todo pueblo mercader, fueron tajados todos llevan-
tes plata. Y ſerá en la hora la eſſa, eſcuadriñarè à Jeruſalaim 12
con candelas: y executarè ſobre los varones los repoſados,
ſobre ſus feces, los dizientes en ſu coraçon no beneficiará
.A., y no emalecerá. Y ſerá ſu aver por reholladura, y ſus ca- 13
ſas por deſſolacion: y fraguarán caſas, y no poblarán, y plan-
tarán viñas, y no beverán a ſu vino. Cercano dia de .A. el 14
grande, cercano y apreſſurán mucho: voz de dia de .A.;
amarga, gritán alli valiente. Dia de ſaña el dia el eſſe: dia de 15
anguſtia y aprieto, dia de ſonido y tumulto, dia de eſcuridad y
tiniebla, dia de nuve y eſpeſſura. Dia de corneta y aublacion: 16
ſobre las ciudades las encaſtilladas, y ſobre las torres las
altas. Y anguſtiare al hombre, y andarán como ciegos, 17
por que à .A. pecaron: y ſerá derramada ſu ſangre como
polvo, y ſu carne como eſtiercol. Tambien ſu plata, tambien 18
ſu oro, no podrá para eſcaparlos, en dia de ìra de .A., y en
fuego de ſu zelo ſerá quemada toda la tierra: por que fin de-
cierto apreſſurado hará, con todos moradores de la tierra.

C A P. 2.

Eſcuadriñadvos, y eſcuadriñad: la gente no avergonçada. 1 VI
(ſeá) Antes de nacer fuero (executarſe la ſentencia) 2 VII
(y que ſeais) como tamo (que) paſſa en (un) dia: antes EST.
que no venga ſobre vós ìra de furor de .A. antes que no venga LAS
ſobre vós dia de furor de .A.. Buſcad à .A. todos humildes 3 PAR.
de la tierra que ſu juizio obraron: buſcad juſtedad, buſcad hu- JUNT.
mildad, quiça ſereis encubiertos en dia de furor de .A.. Por 4
que Azá dexada ſerá, y Askelòn por deſſolacion: Aſdod en
las ſieſtas la deſterrarán, y Ekròn ſerá deſarraygada. Ay de 5
morantes en parte de la mar, gente Keritèos!: palabra de .A.
ſobre vós; Kenáan, tierra de Peliſteos; y deperderteé de no
morador. Y ſerá parte de la mar moradas para cavar paſto- 6
res (apriſcos), y vallados de ovejas. Y ſerá parte à reſto de 7
caſa de Jeudá, ſobre ellos paſcerán: en caſas de Askelòn en
la tarde yazerán, por que los viſitará .A. ſu Dios, y tornará
ſu captiverio. Oì repudio de Moab, y blasfemias de hijos de 8
Amòn: que repudiaron à mi pueblo, y engrandecieron (ſu
boca) ſobre ſu termino. Por tanto vivo yo, dicho de .A. Ze- 9
baot Dios de Iſraél, que Moab como Sedom ſerá, y hijos de
Amòn como Amorá, ſalidura de eſpino y tajamiento de ſal,
y deſſolacion haſta ſiempre: reſto de mi pueblo los prearán,
y reſto de mi gente los heredarán. Eſto (ſerá) à ellos en lu- 10
gar de ſu ſobervia: por que repudiaron y engrandecieron (ſu
boca) ſobre pueblo de .A. Zebaot. Temeroſo .A. ſobre el- 11
los, que emagreciò à todos dioſes de la tierra: y encorvar-
ſeán à él cada uno de ſu lugar, todas iſlas de las gentes. Tam- 12
bien vós Ethiopos, matados de mi eſpada ellos. Y tenderá 13
ſu mano ſobre Septentrion, y deperderá à Aſſúr: y pondrá à
Nineve por deſſolacion, ſeca como el deſierto. Y yazerán 14
entre ella rebaños, todo animal de gente, tambien Croto
tambien Erizo, en ſus umbrales manirán: voz cantará en la
ventana, deſſolacion en el umbral; por que ſu alarze deſcub-
riò. Eſta la ciudad la alegre, la eſtan à fiuzia, la dizièn en ſu 15
coraçon yo y no mas?: como fue por deſſolaçion, yazida de
animal? todo paſſán por ella ſilvará, moverá ſu mano.

C A P. 3.

Ay de enſuziada y contaminada: la ciudad la engañado- 1 VII
ra!. No oyò en voz, no tomò caſtiguerio: en .A. no 2
confiò, à ſu Dios no ſe llegò. Sus ſeñores entre ella, 3
leones bramantes: ſus juezes, lobos de tarde, no dexaron
hueſſo para la mañana. Sus Prophetas livianos, varones de 4
falſedades: ſus Sacerdotes profanaron ſanctidad, falſifica-
ron Ley. .A. juſto entre ella, no hará tortura: por la maña- 5
na, por la mañana, ſu juizio dará à luz, no es desfallecido;
y no ſabe perverſo regiſto. Tajè gentes, fueron deſſolados 6
ſus rincones, hize deſertar ſus calles de no paſſán: fueron
deſtruidas ſus ciudades, ſin varon, ſin morador. Dixe de- 7
cierto temeras à mi, tomarás caſtigo, y no ſerá tajada ſu mo-
rada, todo lo que encomendé ſobre ella: decierto madruga-
ron, dañaron todas ſus obras. Por tanto eſperad à mi, dicho 8
de .A., al dia de mi levantar para prêa: por que mi juizio pa-
ra apañar gentes, para congregar reynos, para derramar
ſobre ellos mi ſaña, toda ìra de mi furor, por que con fuego de
mi zelo, ſerá quemada toda la tierra. Por que entonces bol- 9
verè à pueblos habla clara: para llamar todos ellos en nombre
de .A., para ſervirlo de conſentimiento uno. De allende 10
rios

rios de Ethiopia: mis orantes, compaña de mis eſparzidos,
11 llevarán mi preſente. En el dia el eſſe no te regiſtarás de to-
das tus obras, que rebellaſte en mi: por que entonces apar-
tarè de entre ti alegres de tu ſobervia, y no añadirás para en-
12 altecerte mas, en monte de mi ſanctidad. Y harè remaneſcer
entre ti, pueblo pobre y mendigo: y eſperarán en nombre
13 de .A.. Reſto de Iſraél no harán tortura, y no hablarán men-
tira, y no ſerá hallada en ſu boca lengua de engaño: por
14 que ellos paſceran y yazerán, y no eſtremecièn. Canta com-
paña de Zion, aublad Iſraél: alegrate y agozate con todo
15 coraçon, compaña de Jeruſalaim. Apartò .A. tus juizios,
eſcombrò tu enemigo: Rey de Iſraél .A. entre ti, no teme-
16 rás de mal mas. En el dia el eſſe ſerá dicho à Jeruſalaim no
17 temerás: Zion no ſe afloxarán tus manos. .A. tu Dios entre
ti, valiente ſalvará: agozarſeá ſobre ti con alegria, callará
18 por ſu amor, agradarſeá ſobre ti coñ cantico. Anſiados
de plazo apañè, de ti fueron: carga ſobre ella de repudio.
19 He yo eſprimièn todos tus afligientes en la hora la eſſa: y
ſalvarè à la coxeante, y la empuxada congregarè, y poner-
loshe por loor y por fama, en toda la tierra de ſu regiſto.
20 En la hora la eſſa traerè à vós, y en hora de mi apañar à vós:
por que darè à vós por fama y por loor, en todos pueblos de
la tierra; en mi tornar à vueſtro captiverio à vueſtros ojos,
dixo .A..

Fin de Zephania.

HAGAY.

CAP. I.

P.53. 1 EN año de dos à Daryaves el Rey, en el mes el
ſexto, en dia uno al mes: fue Prophecia de
.A. por mano de Hagay el Propheta à Zeru-
babel hijo de Sealtièl Conde de Jeudá, y à
Jeoſua hijo de Jeozadak el Sacerdote el gran-
2 de, por dezir. Aſſi dixo .A. Zebaot por de-
zir: el pueblo el eſte dixeron, no tiempo de venir hora
3 de caſa de .A. para ſer edificada. Y fue prophecia de .A.
4 por mano de Hagay el Propheta, por dezir. Si tiempo à
vós vós, para eſtar en vueſtras caſas vigadas: y la caſa la
5 eſta deſierta ?. Y ahora aſſi dixo .A. Zebaot: poned vueſtro
6 coraçon ſobre vueſtras carreras. Sembraſtes mucho y tra-
yendo poco, comiendo y no à hartura, beviendo y no à
emborrachar, viſtiendo y no para callentar à él: y el alqui-
7 lanſe recibe alquiler en ligadero horadado. Aſſi dixo .A.
Zebaot: poned vueſtro coraçon ſobre vueſtras carreras.
8 Subid al monte y traed madera, y edificad la caſa: y en-
9 voluntarè en ella, y ſerè honrado, dixo .A.. Catando à
mucho, y he por poco, y traereis à la caſa, y ſoplaré en él:
por que? dicho de .A. Zebaot; por mi caſa que ella deſi-
10 erta y vós corrientes cada uno à ſu caſa. Por tanto ſobre
vós ſe vedaron cielos de rocio: y la tierra vedò ſu her-
11 mollo. Y llamé ſecura ſobre la tierra, y ſobre los mon-
tes, y ſobre la civera, y ſobre el moſto, y ſobre el azey-
te, y ſobre lo que produxere la tierra: y ſobre el hom-
bre, y ſobre la quatropea y ſobre todo trabajo de manos.
12 Y oyò Zerubabel, hijo de Saltiel, y Jeoſua, hijo de
Jeozadak el Sacerdote el grande, y todo reſto del pueblo
en voz de .A. ſu Dios, y ſobre palabras de Hagay el
Propheta, como lo embiò .A. ſu Dios: y temieron el
13 pueblo delante .A.. Y dixo Hagay menſagero de .A. en
enbaxada de .A. al pueblo, por dezir: yo con vós dicho
14 de .A.. Y deſpertò .A. à eſpirito de Zerubabel hijo de
Saltiel Conde de Jeudá y à eſpirito de Jeoſua hijo de
Jeozadak el Sacerdote el grande, y à eſpirito de todo
reſto del pueblo: y vinieron y hizieron obra en caſa de
.A. Zebaot ſu Dios.

CAP. 2.

II 1 EN dia de veinte y quatro al mes, en el ſexto
2 (mes): en año de dos à Daryaves el Rey. En el ſe-
teno (mez), en veinte y uno al mes, fue prophecia de
3 .A. por mano de Hagay el Propheta por dezir. Dize
ahora à Zerubabel hijo de Saltiel, Conde de Jeudá,

11 לְנַהֲרֵי־כוּשׁ עֲתָרַי בַּת־פּוּצַי יוֹבִלוּן מִנְחָתִי׃ בַּיּוֹם הַהוּא
לֹא תֵבוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילֹתַיִךְ אֲשֶׁר פָּשַׁעַתְּ בִּי כִּי־אָז ׀ אָסִיר
מִקִּרְבֵּךְ עַלִּיזֵי גַּאֲוָתֵךְ וְלֹא־תוֹסִפִי לְגָבְהָה עוֹד בְּהַר
12 קָדְשִׁי׃ וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֵּךְ עַם עָנִי וָדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
13 שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא־יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא־יְדַבְּרוּ כָזָב וְלֹא־
יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית כִּי־הֵמָּה יִרְעוּ וְרָבְצוּ וְאֵין
מַחֲרִיד׃
14 רָנִּי בַּת־צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל שִׂמְחִי וְעָלְזִי בְּכָל־לֵב בַּת
טו יְרוּשָׁלִָם׃ הֵסִיר יְהוָה מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אֹיְבֵךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ׀
16 יְהוָה בְּקִרְבֵּךְ לֹא־תִירְאִי רָע עוֹד׃ בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָמֵר
17 לִירוּשָׁלִַם אַל־תִּירָאִי צִיּוֹן אַל־יִרְפּוּ יָדָיִךְ׃ יְהוָה
אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה
18 יַחֲרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה׃ נוּגֵי מִמּוֹעֵד
19 אָסַפְתִּי מִמֵּךְ הָיוּ מַשְׂאֵת עָלֶיהָ חֶרְפָּה׃ הִנְנִי
עֹשֶׂה אֶת־כָּל־מְעַנַּיִךְ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי
אֶת־הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם
כ בְּכָל־הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם׃ בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי
הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה׃

חגי

א

לפ׳נג א בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי
בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַד־
חַגַּי הַנָּבִיא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל־
2 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לֵאמֹר הָעָם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עֶת־בֹּא עֶת־בֵּית
3 יְהוָה לְהִבָּנוֹת׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי
4 הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ הַעֵת לָכֶם אַתֶּם לָשֶׁבֶת בְּבָתֵּיכֶם
ה סְפוּנִים וְהַבַּיִת הַזֶּה חָרֵב׃ וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
6 שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם׃ זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵא מְעָט
אָכוֹל וְאֵין־לְשָׂבְעָה שָׁתוֹ וְאֵין־לְשָׁכְרָה לָבוֹשׁ וְאֵין־לְחֹם
לוֹ וְהַמִּשְׂתַּכֵּר מִשְׂתַּכֵּר אֶל־צְרוֹר נָקוּב׃
7 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׂימוּ לְבַבְכֶם עַל־
8 דַּרְכֵיכֶם׃ עֲלוּ הָהָר וַהֲבֵאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבָּיִת וְאֶרְצֶה־בּוֹ
ואכבדה ק׳ 9 וְאֶכָּבְדָ° אָמַר יְהוָה׃ פָּנֹה אֶל־הַרְבֵּה וְהִנֵּה לִמְעָט
וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי בוֹ יַעַן מֶה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת
י יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא חָרֵב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ עַל־
כֵּן עֲלֵיכֶם כָּלְאוּ שָׁמַיִם מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ׃
11 וָאֶקְרָא חֹרֶב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הֶהָרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־
הַתִּירוֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל־
12 הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־יְגִיעַ כַּפָּיִם׃ וַיִּשְׁמַע
זְרֻבָּבֶל ׀ בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל וִיהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְכֹל ׀ שְׁאֵרִית הָעָם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־דִּבְרֵי חַגַּי
הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָעָם מִפְּנֵי
13 יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר חַגַּי מַלְאַךְ יְהוָה בְּמַלְאֲכוּת
14 יְהוָה לָעָם לֵאמֹר אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וַיָּעַר יְהוָה
אֶת־רוּחַ זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶת־רוּחַ
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־רוּחַ כֹּל שְׁאֵרִית
הָעָם וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת
טו אֱלֹהֵיהֶם׃ בְּיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
ב א לַחֹדֶשׁ בַּשִּׁשִּׁי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ׃ בַּשְּׁבִיעִי
בְּעֶשְׂרִים וְאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא
2 לֵאמֹר׃ אֱמָר־נָא אֶל־זְרֻבָּבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה

וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית הָעָם
3 לֵאמֹר׃ מִי בָכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
בִּכְבוֹדוֹ הָרִאשׁוֹן וּמָה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עַתָּה הֲלוֹא
4 כָמֹהוּ כְּאַיִן בְּעֵינֵיכֶם׃ וְעַתָּה חֲזַק זְרֻבָּבֶל ׀ נְאֻם־יְהוָה
וַחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַחֲזַק כָּל־עַם
הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אִתְּכֶם נְאֻם יְהוָה
צְבָאוֹת׃ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצֵאתְכֶם ה
מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם אַל־תִּירָאוּ׃
6 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וַאֲנִי
מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־
7 הֶחָרָבָה׃ וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֶמְדַּת כָּל־
הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כָּבוֹד אָמַר יְהוָה
9 8 צְבָאוֹת׃ לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ גָּדוֹל
יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שָׁלוֹם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃
בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם י
11 לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְּבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁאַל־נָא אֶת־הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה לֵאמֹר׃
12 הֵן ׀ יִשָּׂא־אִישׁ בְּשַׂר־קֹדֶשׁ בִּכְנַף בִּגְדוֹ וְנָגַע בִּכְנָפוֹ אֶל־
הַלֶּחֶם וְאֶל־הַנָּזִיד וְאֶל־הַיַּיִן וְאֶל־שֶׁמֶן וְאֶל־כָּל־מַאֲכָל
13 הֲיִקְדָּשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא׃ וַיֹּאמֶר חַגַּי אִם־יִגַּע
טְמֵא־נֶפֶשׁ בְּכָל־אֵלֶּה הֲיִטְמָא וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ
14 יִטְמָא׃ וַיַּעַן חַגַּי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעָם־הַזֶּה וְכֵן־הַגּוֹי הַזֶּה לְפָנַי
נְאֻם־יְהוָה וְכֵן כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וַאֲשֶׁר יַקְרִיבוּ שָׁם
טָמֵא הוּא׃ וְעַתָּה שִׂימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם הַזֶּה טו
וָמָעְלָה מִטֶּרֶם שׂוּם־אֶבֶן אֶל־אֶבֶן בְּהֵיכַל יְהוָה׃
16 מִהְיוֹתָם בָּא אֶל־עֲרֵמַת עֶשְׂרִים וְהָיְתָה עֲשָׂרָה בָּא אֶל־
17 הַיֶּקֶב לַחְשֹׂף חֲמִשִּׁים פּוּרָה וְהָיְתָה עֶשְׂרִים׃ הִכֵּיתִי
אֶתְכֶם בַּשִּׁדָּפוֹן וּבַיֵּרָקוֹן וּבַבָּרָד אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם
18 וְאֵין־אֶתְכֶם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ שִׂימוּ־נָא לְבַבְכֶם מִן־הַיּוֹם
הַזֶּה וָמָעְלָה מִיּוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי לְמִן־הַיּוֹם
19 אֲשֶׁר־יֻסַּד הֵיכַל־יְהוָה שִׂימוּ לְבַבְכֶם׃ הַעוֹד הַזֶּרַע
בַּמְּגוּרָה וְעַד־הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהָרִמּוֹן וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נָשָׂא
מִן־הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרֵךְ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ׀ שֵׁנִית אֶל־ כ
21 חַגַּי בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל־זְרֻבָּבֶל
פַּחַת־יְהוּדָה לֵאמֹר אֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
22 הָאָרֶץ׃ וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת וְהִשְׁמַדְתִּי חֹזֶק
מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ וְיָרְדוּ סוּסִים
23 וְרֹכְבֵיהֶם אִישׁ בְּחֶרֶב אָחִיו׃ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה
צְבָאוֹת אֶקָּחֲךָ זְרֻבָּבֶל בֶּן־שְׁאַלְתִּיאֵל עַבְדִּי נְאֻם־יְהוָה
וְשַׂמְתִּיךָ כַּחוֹתָם כִּי־בְךָ בָחַרְתִּי נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

זכריה

א

ליום ג
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדָרְיָוֶשׁ הָיָה דְבַר־ א
יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בֶּן־בֶּרֶכְיָה בֶּן־עִדּוֹ
3 2 הַנָּבִיא לֵאמֹר׃ קָצַף יְהוָה עַל־אֲבוֹתֵיכֶם קָצֶף׃ וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְהוָה
4 צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ אַל־תִּהְיוּ
כַאֲבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ־אֲלֵיהֶם הַנְּבִאִים הָרִאשֹׁנִים
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וּמַעֲלִילֵיכֶם הָרָעִים וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִקְשִׁיבוּ יתיר י׳
אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ אֲבוֹתֵיכֶם אַיֵּה־הֵם וְהַנְּבִאִים הַלְעוֹלָם ה
6 יִחְיוּ׃ אַךְ ׀ דְּבָרַי וְחֻקַּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
הלוא

y à Jeoſua hijo de Jeozadak el Sacerdote el grande: y
à reſto del pueblo por dezir. Quien en vós el remaneſ- 4
cido, que viò a la caſa la eſta, en ſu honra la primera: y
que vós veyentes à ella ahora? decicrto como ella, co-
mo nada en vueſtros ojos. Y ahora esfuerçate Zeruba- 5
bel, dicho de .A., y esfuerçate Jeoſua hijo de Jeozadak
el Sacerdote el grande, y esfuerçate todo pueblo de la
tierra, dicho de .A., y hazed: por que yo con vós,
dicho de .A. Zebaot. A la palabra que tajé con vós en 6
vueſtro ſalir de Egypto, y mi eſpirito eſtán entre vós:
no temais. Por que aſſi dixo .A. Zebaot, aun un poco 7
es: y yo harè temblar à los cielos, y à la tierra, y à la
mar, y à la ſeca. Y harè temblar a todas las gentes, y 8
vendrán codicia de todas las gentes: y henchirè à la ca-
ſa la eſta de honra, dixo .A. Zebaot. A mi la plata, y 9
à mi el oro: dicho de .A. Zebaot. Grande ſerá honra 10
de la caſa la eſta la poſtrera mas que la primera, dixo
.A. Zebaot: y en el lugar el eſte darè paz, dicho de .A.
Zebaot. En veynte y quatro al noveno (mes), en año 11
de dos à Daryaves: fue prophecia de .A.; por mano de
Hagay el Propheta, por dezir. Aſſi dixo .A. Zebaot: 12
demanda ahora à los Sacerdotes Ley, por dezir. Si lle- 13
váre varon carne de ſanctidad en ála de ſu manto, y to-
cáre con ſu ála, al pan, o al cozinado, o al vino,
o al azeyte, o à toda comida, ſi ſerá imundo?: y reſ-
pondieron los Sacerdotes y dixeron, no. Y dixo Hagay; 14
ſi tocáre imundo de alma en todos eſtos, ſi ſerá imundo?:
y reſpondieron los Sacerdotes y dixeron, ſerá imundo.
Y reſpondiò Hagay y dixo, aſſi el pueblo el eſte, y aſſi 15
la gente la eſta delante mi, dicho de .A., y aſſi toda ob-
ra de ſus manos; y lo que llegaren alli imundo él. Y 16
ahora poned ruego vueſtro coraçon; deſde el dia el eſte, y
adelante: antes de poner piedra ſobre piedra, en palacio
de .A.. Antes de ſu ſer, venia à monton de veinte 17
(hanegas), y era diez: venia al lagar para apozar cin-
cuenta piſaduras, y era veynte. Heri à vós con la 18
hidropeſia y con la Ictericia, y con el pedriſco, à toda
obra de vueſtras manos: y no vós à mi, dicho de .A..
Poned ahora vueſtro coraçon, deſde el dia el eſte y ade- 19
lante: de dia de veynte y quatro al noveno (mez), deſde
el dia que fue acimentado palacio de .A., poned vueſtro
coraçon. Si aun la ſimiente en el granero; y aun la vid y 20
la higuera, y la granada y arbol de la oliva no alçò (hoja):
deſde el dia el eſte bendezirè. Y fue prophecia de .A. 21
ſegunda vez à Hagay, en veynte y quatro al mes por
dezir. Dize à Zerubabel Conde de Jeudá, por dezir: 22
yo hago temblar à los cielos, y à la tierra. Y traſtorna- 23
rè ſilla de reynos, y deſtruirè fortaleza de reynos de las
gentes: y traſtornarè carroça, y ſus montaderos, y deſ-
cenderán cavallos y ſus montadores, cada uno en eſpa-
da de ſu hermano. En el dia el eſſe dicho de .A. Ze- 24
baot, tomarteè Zerubabel hijo de Sealtiel mi ſiervo,
dicho de .A.; y ponerteè como ſello: por que en ti eſ-
cogi, dicho de .A. Zebaot.

Fin de Hagay.

ZECHARIA.

CAP. I.

EN el mes el octavo, en año de dos à Darya- 1 III
ves: fue prophecia de .A. à Zechariá hijo de
Berechyá, hijo de Ydò el Propheta, por de-
zir. Enſañoſe .A. ſobre vueſtros padres, ſa- 2
ña. Y dirás à ellos, aſſi dixo .A. Zebaot, 3
tornad à mi, dicho de .A. Zebaot: y tornarè à vós,
dixo .A. Zebaot. No ſeais como vueſtros padres, que 4
clamaron à ellos los Prophetas los primeros por de-
zir, aſſi dixo .A. Zebaot, tornadvos ahora de vueſ-
tras earreras las malas, y de vueſtras obras las malas:
y no oyeron, y no eſcucharon à mi, dicho de .A..
Vueſtros padres adò ellos?: y los Prophetas ſi para 5
ſiempre vivirán?. Decierto mis palabras y mis fue- 6
ros, que encomendé à mis ſiervos los Prophetas,
decierto

decierto alcançaron vueſtros padres: y tornaron y dixe-
ron, como penſó .A. Zebaot para hazer à nós como nu-
eſtras carreras y como nueſtras obras, aſſi hizo con nós.
7 En dia de veynte y quatro al onzeno mes, él mes de
Sebat, en año de dos à Daryaves: fue Prophecia de .A.
à Zechariá hijo de Berehyáu, hijo de Ydò el Propheta,
8 por dezir. Vide eſta noche y he varon montan ſobre ca-
vallo vermejo, y él eſtán entre las murtas que en la
profundina: y tras él, cavallos vermejos, negros, y
9 blancos. Y dixe, que eſtos mi ſeñor?: y dixo à mi el An-
10 gel el hablán conmigo; yo te moſtraré que ellos eſtos. Y
reſpondiò el varon el eſtán entre las murtas y dixo: eſ-
11 tos que embiò .A.; para andar por la tierra. Y reſpon-
dieron à Angel de .A. el eſtán entre las murtas, y dixe-
ron, anduvimos por la tierra: y he toda la tierra pob-
12 lada y ſoſſegada. Y reſpondiò Angel de .A. y dixo;
.A. Zebaot haſta quando no apiadarás à Jeruſalaim, y à
ciudades de Jeudá: contra la qual te ayraſte eſtos ſeten-
13 ta años?. Y reſpondiò .A. al Angel el hablán conmigo,
14 palabras buenas, palabras de conſuelos. Y dixo à mi
el Angel el hablán conmigo; clama por dezir, aſſi dixo .A.
15 Zebaot: zelé à Jeruſalaim y à Zion zelo grande. Y
ſaña grande yo enſañán, ſobre las gentes las quietas; que
yo me enſañé poco, y ellos ayudaron para maleficiar.
16 Por tanto aſſi dixo .A.; tornè à Jeruſalaim con piedades,
mi caſa ſerá edificada en ella, dicho de .A. Zebaot: y
17 linea ſerá tendida ſobre Jeruſalaim. Mas clama por de-
zir, aſſi dixo .A. Zebaot, aun ſerán eſparzidas mis
ciudades de bien: y conſolará .A. mas à Zion, y eſco-
gerá mas en Jeruſalaim.

CAP. 2.

1 2 YAlcè a mis ojos y vi: y he quatro cuernos. Y dixe al
Angel el hablán conmigo, que eſtos?: y dixo à mi,
eſtos los cuernos que eſparzieron à Jeudá, à Iſraél y
3 4 Jeruſalaim. Y moſtróme .A. quatro maeſtros. Y dixe que
eſtos vinientes para hazer: y dixo por dezir; eſtos los cuer-
que eſparzieron à Jeuda, tanto (que) varon no alço ſu ca-
beça; y vinieron eſtos para hazer eſtremecer à ellos, para
echar à cuernos de les gentes, los alçantes cuerno à tierra
5 de Jeudá, para aventarla. Y alcè mis ojos y vi, y he va-
6 ron: y en ſu mano cuerda de medida. Y dixe; ádò tu
andán?: y dixo à mi; para medir à Jeruſalaim, para ver
7 quanta ſu anchura, y quanta ſu longura. Y he el Angel el
hablán conmigo ſalièn: y Angel otro ſalien à ſu encu-
8 entro. Y dixo à él; corre habla al moço el eſte por
dezir: (como) ſin muros ſerá poblada Jeruſalaim, de
9 muchedumbre de hombre y quatropêa entre ella. Y yo
ſerè à ella, dicho de .A., muro de fuego derredor: y
10 por honra ſerè entre ella. Oh oh y huìd de tierra de
Septentrion, dicho de .A.; por que como quatro par-
11 tes de los cielos eſpandi à vós, dicho de .A.. Oh Zion
12 eſcapate: moradora de compaña de Babel. Por que
aſſi dixo .A. Zebaot, tras la honra me embiò á las
gentes las deſpojantes à vós: por que el tocán en
13 vós tocán en niñeta de ſu ojo. Por que he yo al-
çan à mi mano ſobre ellos, y ſerán deſpojo à ſus ſir-
AFT. 14 vientes: y ſabreis que .A. Zebaot me embiò. Canta
DE P. 36 y alegrate compaña de Zion: por que he yo vinièn
Y DE 15 y morarè entre ti, dicho de .A.. Y ſerán juntas
SAB. DE gentes muchas à .A. en el dia el eſſe, y ſerán à mi
HANU. por pueblo: y morarè entre ti, y ſabras que .A.
16 Zebaot me embiò à ti. Y hará heredar .A. à Jeudá
ſu parte, ſobre tierra de la ſanctidad: y eſcogerá mas
17 en Jeruſalaim. Calle toda criatura delante .A.: por
que deſpertò de morada de ſu ſanctidad.

CAP. 3.

1 YMoſtròme à Jeoſua el Sacerdote el grande,
eſtán delante Angel de .A.; y el atorcedor
eſtán ſobre ſu derecha para atorcerlo. Y dixo
2 .A. al atorcedor, reprehenda .A. en ti el atorce-
dor; y reprehenda .A. en ti el eſcogièn en Jeru-
ſalaim: decierto eſte tizon apartado de fuego.
Y Jeoſua era veſtido de paños ſuzios: y eſtán
3 delante el Angel. Y reſpondiò y dixo à los eſtantes
4 delante dél, por dezir; tirad los paños los ſuzios

הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה
צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה
אתנו׃
7 ביום עשרים וארבעה לעשתי־עשר חדש הוא־חדש
שבט בשנת שתים לדריוש היה דבר־יהוה אל־זכריה
8 בן־ברכיהו בן־עדוא הנביא לאמר׃ ראיתי הלילה
והנה־איש רכב על־סוס אדם והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים׃
9 ואמר מה־אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני
10 אראך מה־המה אלה׃ ויען האיש העמד בין־ההדסים
11 ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ׃ ויענו
את־מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו
12 בארץ והנה כל־הארץ ישבת ושקטת׃ ויען מלאך־
יהוה ויאמר יהוה צבאות עד־מתי אתה לא־תרחם
את־ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים
13 שנה׃ ויען יהוה את־המלאך הדבר בי דברים טובים
14 דברים נחמים׃ ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא
לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון
טו קנאה גדולה׃ וקצף גדול אני קצף על־הגוים השאננים
אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה׃
16 לכן כה־אמר יהוה שבתי לירושלם
וקו קרי ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה
17 על־ירושלם׃ עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את־ציון ובחר
ב א עוד בירושלם׃ ואשא את־עיני וארא
2 והנה ארבע קרנות׃ ואמר אל־המלאך הדבר בי מה־
אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את־יהודה
3 את־ישראל וירושלם׃ ויראני יהוה ארבעה
4 חרשים׃ ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר־זרו את־יהודה כפי־איש לא־נשא
ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את־קרנות
הגוים הנשאים קרן אל־ארץ יהודה לזרותה׃
ה ואשא עיני וארא והנה־איש ובידו חבל מדה׃
6 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את־ירושלם
7 לראות כמה־רחבה וכמה ארכה׃ והנה המלאך
אליו קרי 8 הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו׃ ויאמר אלו
רץ דבר אל־הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם
9 מרב אדם ובהמה בתוכה׃ ואני אהיה־לה נאם־יהוה
10 חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה׃ הוי
הוי ונסו מארץ צפון נאם־יהוה כי כארבע רוחות
11 השמים פרשתי אתכם נאם־יהוה׃ הוי ציון המלטי
12 יושבת בת־בבל׃ כי כה אמר יהוה צבאות
אחר כבוד שלחני אל־הגוים השללים אתכם כי הנגע
13 בכם נגע בבבת עינו׃ כי הנני מניף את־ידי עליהם והיו
שלל לעבדיהם וידעתם כי־יהוה צבאות שלחני׃
הפטרת בהעלותך וגם לשבת חנוכה 14 רני ושמחי בת־ציון כי הנני־בא ושכנתי בתוכך נאם־
טו יהוה׃ ונלוו גוים רבים אל־יהוה ביום ההוא והיו לי לעם
ושכנתי בתוכך וידעת כי־יהוה צבאות שלחני אליך׃
16 ונחל יהוה את־יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
17 עוד בירושלם׃ הס כל־בשר מפני יהוה כי נעור ממעון
ג א קדשו׃ ויראני את־יהושע הכהן הגדול
עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על־ימינו לשטנו׃
2 ויאמר יהוה אל־השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה
3 בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש׃ ויהושע
4 היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך׃ ויען
ויאמר אל־העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים
מעליו

מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש
אתך מחלצות׃ ואמר ישימו צניף טהור על־ראשו ה
וישימו הצניף הטהור על־ראשו וילבשהו בגדים
ומלאך יהוה עמד׃ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר׃ 6
כה־אמר יהוה צבאות אם־בדרכי תלך ואם את־ 7
משמרתי תשמר וגם־אתה תדין את־ביתי וגם תשמר
את־חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה׃
שמע־נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים 8
לפניך כי־אנשי מופת המה כי־הנני מביא את־עבדי
צמח׃ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על־אבן 9
אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את־עון הארץ־ההיא ביום אחד׃ ביום י
ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל־רעהו אל־
תחת גפן ואל־תחת תאנה׃ וישב המלאך הדבר בי א ד ליום ד
ויעירני כאיש אשר־יעור משנתו׃ ויאמר אלי מה אתה 2
ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על־ ואמר קרי
ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
לנרות אשר על־ראשה׃ ושנים זיתים עליה אחד מימין 3
הגלה ואחד על־שמאלה׃ ואען ואמר אל־המלאך 4
הדבר בי לאמר מה אלה אדני׃ ויען המלאך הדבר ה
בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה־המה אלה ואמר לא
אדני׃ ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר־יהוה אל־זרבבל 6
לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם־ברוחי אמר יהוה
צבאות׃ מי־אתה הר־הגדול לפני זרבבל למישר 7
והוציא את־האבן הראשה תשאות חן חן לה׃ עד כאן
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ידי זרבבל יסדו 8 9
הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי־יהוה צבאות
שלחני אליכם׃ כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו י
את־האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה־אלה עיני יהוה
המה משוטטים בכל־הארץ׃ ויען ויאמר אליו מה־שני 11
הזיתים האלה על־ימין המנורה ועל־שמאולה׃ ויען 12
שנית ויאמר אליו מה־שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני
צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב׃ ויאמר אלי 13
לאמר הלוא ידעת מה־אלה ואמר לא אדני׃ ויאמר 14
אלה שני בני־היצהר העמדים על־אדון כל־הארץ׃
ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה׃ א ה
ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה 2
ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה׃ ויאמר אלי 3
זאת האלה היוצאת על־פני כל־הארץ כי כל־הגנב
מזה כמוה נקה וכל־הנשבע מזה כמוה נקה׃
הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל־בית הגנב 4
ואל־בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו
וכלתו ואת־עציו ואת־אבניו׃ ויצא המלאך ה
הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה
היוצאת הזאת׃ ואמר מה־היא ויאמר זאת האיפה 6
היוצאת ויאמר זאת עינם בכל־הארץ׃ והנה ככר עפרת 7
נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה׃ ויאמר 8
זאת הרשעה וישלך אתה אל־תוך האיפה וישלך
את־אבן העופרת אל־פיה׃ ואשא עיני וארא והנה 9
שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים
ככנפי החסידה ותשנה את־האיפה בין הארץ ובין חסר א׳
השמים׃ ואמר אל־המלאך הדבר בי אנה המה י
מולכות את־האיפה׃ ויאמר אלי לבנות־לה בית 11
בארץ שנער והוכן והניחה שם על־מכנתה׃ ואשב א ו
ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין
שני ההרים וההרים הרי נחשת׃ במרכבה הראשנה 2
סוסים

de ſobre el: y dixo à él, vè hize paſſar de ſobre ti tu de-
licto, y hize veſtir à ti mudas. Y dixe pongan toca lim- 5
pia ſobre ſu cabeça: y puſieron la toca la limpia ſobre ſu
cabeça, y viſtieronlo paños, y Angel de .A. eſtán. Y 6
ateſtiguò Angel de .A.; en Jeoſua por dezir. Aſſi dixo 7
.A. Zebaot; ſi en mis carreras anduvieres, y ſi à mi guar-
da guardares, y tambien tu juzgarás à mi caſa, y tam-
bien guardarás mis a patios: y darè à ti andaduras, entre
los eſtantes los eſtos. Oye ahora Jeoſua el Sacerdote el 8
grande, tu, y tus compañeros los eſtantes delante ti,
por que varones de maravilla ellos: que he yo trayèn à
mi ſiervo (el) hermollo. Por que he la piedra que di 9
delante Jeoſua, ſobre piedra una muchos ojos: he yo
ſoltán ſu ſoltura, dicho de .A. Zebaot, y tirarè à delic-
to de la tierra la eſſa en dia uno. En el dia el eſſe, dicho 10
de .A. Zebaot, llamareis cada uno à ſu compañero: de-
baxo de vid, y debaxo de higuera.

C A P. 4.

Y Tornò el Angel, el hablán conmigo: y deſpertòme 1 IV
como varon que deſpierta de ſu ſueño. Y dixo à 2
mi; que tu veyèn?: y dixe, vi y he almenara de oro
toda ella, y ſu vaſo redondo ſobre ſu cabeça, y ſiete ſus
candelas ſobre ella, ſiete y ſiete vaziantes, à las candelas
que ſobre ſu cabeça. Y dos olivas ſobre ella: una à de- 3
recha del vaſo redondo, y una à ſu izquierda. Y reſpon- 4
di y dixe, al Angel el hablán conmigo, por dezir: que
eſtos mi ſeñor?. Y reſpondiò el Angel el hablán conmi- 5
go, y dixo à mi, ſi no ſupiſte que ellos eſtos? y dixe,
no mi ſeñor. Y reſpondiò y dixo à mi por dezir, eſta 6
palabra de .A., à Zerubabel por dezir: no con fonſado y
no con fuerça, que ſalvo con mi voluntad, dixo .A. Ze-
baot. Quien tu monte el grande delante Zerubabel por 7
llanura: y ſacará la piedra la primera; (con) ſonidos,
gracia gracia à ella. * Y fue prophecia de .A. à mi por 8 HASTA
dezir. Manos de Zerubabel acimentaron la caſa la eſta, y 9
ſus manos la cumplirán: y conoſcerás que .A. Zebaot AQUI.
me embiò à vós. Por que quien deſpreciò à dia de pe- 10
queñas (exclamaciones) y alegrarſeán y verán à la piedra
del eſtaño en mano de Zerubabel, ſiete eſtos, (ſon) ojos
de .A. ellos eſtendidos en toda la tierra. Y reſpondi y 11
dixe à él: que dos las olivas las eſtas ſobre derecha de la
almenara y ſobre ſu izquierda?. Y reſpondi ſegunda vez 12
y dixe à él: que dos ramos de las olivas que dentro de
dos canales del oro, las vaziantes de ſobre ellas (olio)
claro?. Y dixo à mi por dezir, ſi no ſupiſte que eſtos?: y 13
dixe, no mi ſeñor. Y dixo, eſtos dos hijos (ungidos con) 14
el azeyte: los eſtantes cerca Señor de toda la tierra.

C A P. 5.

Y Torné y alcé mis ojos y vi: y he volumen bolava. 1
y dixo à mi, que tu veyèn?: y dixe, yo veyèn 2
volumen bolan, ſu longura veynte con codo, y ſu
anchura diez con codo. Y dixo à mi, eſta la maldicion, 3
la ſalièn ſobre faces de toda la tierra: por que todo el
hurtán (como) eſto à eſcrito de una parte (del volumen)
ſerá tajado; y todo el jurán (como eſto à eſcrito) en la
otra parte ſerá tajado. Saquéla dicho de .A. Zebaot, y 4
vendrá à caſa del ladron, y à caſa del jurán en mi nom-
bre à falſedad: y manirá entre ſu caſa, y atemarloá y à
ſus leños y à ſus piedras. Y ſaliò el Angel el hablán 5
conmigo: y dixo à mi, alça ahora tus ojos y vè que la
ſalièn la eſta. Y dixe, que ella?: y dixo eſta la medida 6
la ſalièn, y dixo eſte ſu ojo en toda la tierra. Y he 7
quintal de plomo era alçado: y eſta muger una eſtán
entre la medida. Y dixo, eſta la mala, y echò à ella 8
dentro de la medida: y echó à piedra del plomo à ſu bo-
ca. Y alcé mis ojos y vi, y he dos mugeres ſalientes, 9
y viento: y en ſus álas, y à ellas álas como álas de la ci-
gueña, y alçavan à la medida de entre la tierra y entre
los cielos. Y dixe al Angel el hablán conmigo: adò 10
ellas llevantes à la medida?. Y dixo à mi, para fra- 11
guar à ella caſa en tierra de Babel: y ſerá compueſta y
ſerá dexada alli ſobre ſu aſſiento.

C A P. 6.

Y Torné y alcé mis ojos y vi; y he quatro carro- 1
ças ſalienres de entre dos los montes: y los mon-
tes, montes de azero. En la carroça la primera 2
cavallos

cavallos vermejos: y en la carroça la ſegunda cavallos
3 negros. Y en la carroça la tercera cavallos blancos: y en
4 la carroça la quarta cavallos pedriſcados, cenizientos. Y
reſpondi y dixe, al Angel el hablán conmigo: que eſtos
5 mi ſeñor?. Y reſpondiò el Angel; y dixo à mi: eſtos quat-
ro vientos de los cielos, ſalientes de eſtar cerca Señor de
6 toda la tierra. (y la) Que en ella los cavallos los negros,
ſalientes à tierra de Septentrion; y los blancos ſalieron
empues ellos: y los pedriſcados ſalieron à tierra del Me-
7 ridion. Y los cenizientos ſalieron, y buſcaron para an-
dar para andarſe en la tierra; y dixo, andad andadvos
8 por la tierra: y anduvieronſe por la tierra. Y clamò à
mi, y hablò à mi por dezir: vè los ſalientes à tierra de
Septentrion, hizieron repoſar a mi eſpirito, en tierra de
9 Septentrion. Y fue prophecia de .A. à mi por dezir.
10 Toma de con el captiverio, de Helday, de con Tobi-
yáu, y de con Jedayá; y vendrás tu en el dia el eſſe, y
vendrás en caſa de Joſiá hijo de Zephaniá que vinieron
11 de Babel. Y tomarás plata y oro, y harás coronas: y
pondrás en cabeça de Jeoſua hijo de Jeozadák el Sacer-
12 dote el grande. Y dirás à él por dezir, aſsi dixo .A. Ze-
baot por dezir: he varon, hermollo ſu nombre, y de-
13 baxo dél hermollecerá, y edificará à palacio de .A.. Y
él edificará à palacio de .A. y él llevará loor, y aſſentar-
ſeá, y dominará ſobre ſu ſilla: y ſerá Sacerdote ſobre ſu
14 ſilla, y conſejo de paz ſerá entre ambos ellos. Y las
coronas ſerán para Hèlem y para Tobiá, y para Jedayá,
y para Hen hijo de Zephaniá: por memoria en palacio
15 de .A.. Y lexanos vendrán y fraguarán en palacio de
.A., y conoſcereis que .A. Zebaot me embiò à vós: y
ſerá (eſto), ſi oyendo oyereis; en voz de .A. vueſtro Dios.

CAP. 7.

V 1 Y Fue en año el quatro à Daryaves el Rey: fue
Prophecia de .A. à Zechariá, en quatro al mes el
2 noveno, en Kiſlef. Y embiò (à) Bet-El, Sarèzer, y
Réguem-Mélech, y ſus varones: para rogar à faces de
3 .A.. Para dezir à los Sacerdotes, que en caſa de .A.
Zebaot, y à los Prophetas por dezir: ſi llorarè en el
mes el quinto? apartandome (con abſtinencias) como hi-
4 ze eſtos muchos años?. Y fue prophecia de .A. Zebaot
5 à mi por dezir. Dize à todo pueblo de la tierra, y à los
Sacerdotes por dezir: quando ayunaſtes y endechando
en el quinto, y en el ſeteno (mes), y eſtos ſetenta años,
6 ſi ayunando ayunaſtes por mi?. Y ſi comeis y ſi beveis:
7 decierto vós los comientes, y vós los bevientes. Decier-
to à las palabras que pregonò .A. por mano de los Prop-
hetas los primeros, en ſiendo Jeruſalaim poblada y quie-
ta; y ſus ciudades ſus derredores: y el Meridion y la
8 llanura poblada. Y fue prophecia de .A. à Zecharia por
9 dezir. Aſsi dixo .A. Zebaot por dezir: juizio de verdad
juzgad, y merced y piedades hazed cada uno con ſu
10 hermano. Y viuda y huerfano, peregrino, y pobre, no
ſobreforceis: y maldad cada uno à ſu hermano, no pen-
11 ſeis en vueſtro coraçon. Y no quiſieron eſcuchar, y die-
ron hombro rebellador: y ſus orejas engravecieron de oìr.
12 Y ſu coraçon puſieron (como) diamante, de no oìr à la
Ley, y à las palabras que embiò .A. Zebaot con ſu eſpi-
rito, por mano de los Prophetas los primeros: y fue ſaña
13 grande de con .A. Zebaot. Y fue como clamò y no oye-
14 ron: aſsi clamarán y no oirè, dixo .A. Zebaot. Y tem-
peſtearloshe ſobre todas las gentes que no los conoſcie-
ron, y la tierra fue deſſolada empues ellos, de paſſán y de
tornán: y puſieron tierra de codicia por deſſolacion.

CAP. 8.

VI 1 2 Y Fue Prophecia de .A. Zebaot por dezir. Aſsi di-
xo .A. Zebaot, zelé à Zion zelo grande: y ſaña
3 grande zelé à ella. Aſsi dixo .A.; torné à Zion, y
moraré entre Jeruſalaim: y ſerá llamada Jeruſalaim ciu-
dad de la verdad, y monte de .A. Zebaot monte de la
4 ſanctidad. Aſsi dixo .A. Zebaot; aun eſtarán viejos y
viejas, en plaças de Jeruſalaim: y cada uno ſu aſu-
5 frencia en ſu mano, de muchedumbre de dias. Y pla-
ças de la ciudad ſerán llenas, de niños y niñas: ſaltantes
6 en ſus plaças. Aſsi dixo .A. Zebaot; ſi ſerá maravilloſo
en ojos de reſto del pueblo el eſte, en los dias eſſos?:

סוּסִים אֲדֻמִּים וּבַמֶּרְכָּבָה הַשֵּׁנִית סוּסִים שְׁחֹרִים׃
3 וּבַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִשִׁית סוּסִים לְבָנִים וּבַמֶּרְכָּבָה
4 הָרְבִעִית סוּסִים בְּרֻדִּים אֲמֻצִּים׃ וָאַעַן וָאֹמַר אֶל־
5 הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי מָה־אֵלֶּה אֲדֹנִי׃ וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר
אֵלָי אֵלֶּה אַרְבַּע רֻחוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹצְאוֹת מֵהִתְיַצֵּב עַל־
6 אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ אֲשֶׁר־בָּהּ הַסּוּסִים הַשְּׁחֹרִים יֹצְאִים
אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן וְהַלְּבָנִים יָצְאוּ אֶל־אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרֻדִּים
7 יָצְאוּ אֶל־אֶרֶץ הַתֵּימָן׃ וְהָאֲמֻצִּים יָצְאוּ וַיְבַקְשׁוּ לָלֶכֶת
לְהִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְכוּ הִתְהַלְּכוּ בָאָרֶץ
8 וַתִּתְהַלַּכְנָה בָּאָרֶץ׃ וַיַּזְעֵק אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רְאֵה
הַיּוֹצְאִים אֶל־אֶרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ אֶת־רוּחִי בְּאֶרֶץ צָפוֹן׃
9 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 10 לָקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה
מֵחֶלְדַּי וּמֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יְדַעְיָה וּבָאתָ אַתָּה בַּיּוֹם הַהוּא
11 וּבָאתָ בֵּית יֹאשִׁיָּה בֶן־צְפַנְיָה אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבָּבֶל׃ וְלָקַחְתָּ
כֶסֶף־וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטָרוֹת וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
12 יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ וּמִתַּחְתָּיו
13 יִצְמָח וּבָנָה אֶת־הֵיכַל יְהוָה׃ וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הֵיכַל יְהוָה
וְהוּא־יִשָּׂא הוֹד וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל־כִּסְאוֹ וְהָיָה כֹהֵן עַל־
14 כִּסְאוֹ וַעֲצַת שָׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם׃ וְהָעֲטָרֹת תִּהְיֶה
לְחֵלֶם וּלְטוֹבִיָּה וְלִידַעְיָה וּלְחֵן בֶּן־צְפַנְיָה לְזִכָּרוֹן בְּהֵיכַל
טו יְהוָה׃ וּרְחוֹקִים יָבֹאוּ וּבָנוּ בְּהֵיכַל יְהוָה וִידַעְתֶּם כִּי־יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְהָיָה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּן בְּקוֹל
א יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְדָרְיָוֶשׁ
הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ
2 הַתְּשִׁעִי בְּכִסְלֵו׃ וַיִּשְׁלַח בֵּית־אֵל שַׂרְאֶצֶר וְרֶגֶם מֶלֶךְ
3 וַאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הַאֶבְכֶּה
בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִׁי הִנָּזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמֶּה שָׁנִים׃
4 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר׃ 5 אֱמֹר אֶל־כָּל־
עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צַמְתֶּם וְסָפוֹד
בַּחֲמִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה הֲצוֹם צַמְתֻּנִי אָנִי׃
6 וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלוֹא אַתֶּם הָאֹכְלִים וְאַתֶּם
7 הַשֹּׁתִים׃ הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד
הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בִּהְיוֹת יְרוּשָׁלִַם יֹשֶׁבֶת וּשְׁלֵוָה וְעָרֶיהָ
סְבִיבֹתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה יֹשֵׁב׃
8 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה לֵאמֹר׃ 9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
לֵאמֹר מִשְׁפַּט אֱמֶת שְׁפֹטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת־
י אָחִיו׃ וְאַלְמָנָה וְיָתוֹם גֵּר וְעָנִי אַל־תַּעֲשֹׁקוּ וְרָעַת אִישׁ
11 אָחִיו אַל־תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְכֶם׃ וַיְמָאֲנוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ
12 כָתֵף סֹרָרֶת וְאָזְנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְּׁמוֹעַ׃ וְלִבָּם שָׂמוּ שָׁמִיר
מִשְּׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה
צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל
13 מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת׃ וַיְהִי כַאֲשֶׁר־קָרָא וְלֹא שָׁמֵעוּ כֵּן
14 יִקְרְאוּ וְלֹא אֶשְׁמָע אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאֵסָעֲרֵם עַל
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם וְהָאָרֶץ נָשַׁמָּה אַחֲרֵיהֶם
מֵעֹבֵר וּמִשָּׁב וַיָּשִׂימוּ אֶרֶץ־חֶמְדָּה לְשַׁמָּה׃
ח א וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר׃ 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֵמָה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ׃
3 כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁבְתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלִַם עִיר־הָאֱמֶת וְהַר־יְהוָה צְבָאוֹת הַר
4 הַקֹּדֶשׁ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֹד
יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלִָם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ
5 בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים׃ וּרְחֹבוֹת הָעִיר יִמָּלְאוּ יְלָדִים וִילָדוֹת
6 מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי יִפָּלֵא בְּעֵינֵי שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה בַּיָּמִים הָהֵם

גם-בעיני יפלא נאם יהוה צבאות :
7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את-עמי מארץ מזרח
8 ומארץ מבוא השמש : והבאתי אתם ושכנו בתוך
ירושלם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת
9 ובצדקה : כה-אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים
האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית-יהוה צבאות
י ההיכל להבנות : כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין-שלום
11 מן-הצר ואשלח את-כל-האדם איש ברעהו : ועתה
לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
12 צבאות : כי-זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
את-יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את-שארית
13 העם הזה את-כל-אלה : והיה כאשר הייתם קללה
בגוים בית יהודה ובית ישראל כן-אושיע אתכם והייתם
14 ברכה אל-תיראו תחזקנה ידיכם : כי
כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם
בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי :
טו כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את-ירושלם
16 ואת-בית יהודה אל-תיראו : אלה הדברים אשר תעשו
דברו אמת איש את-רעהו אמת ומשפט שלום שפטו
17 בשעריכם : ואיש את-רעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם
ושבעת שקר אל-תאהבו כי את-כל-אלה אשר
18 שנאתי נאם-יהוה : ויהי דבר-יהוה
19 צבאות אלי לאמר : כה-אמר יהוה צבאות צום
הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי
יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים
והאמת והשלום אהבו :
כ כה אמר יהוה צבאות עד אשר
21 יבאו עמים וישבי ערים רבות : והלכו יושבי אחת
אל-אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את-פני יהוה
22 ולבקש את-יהוה צבאות אלכה גם-אני : ובאו עמים
רבים וגוים עצומים לבקש את-יהוה צבאות בירושלם
23 ולחלות את-פני יהוה : כה-אמר יהוה
צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל
לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה
ליום ז ט א עמכם כי שמענו אלהים עמכם : משא
דבר-יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין
2 אדם וכל שבטי ישראל : וגם-חמת תגבל-בה צר
3 וצידון כי חכמה מאד : ותבן צור מצור לה ותצבר
4 כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות : הנה אדני יורשנה
ה והכה בים חילה והיא באש תאכל : תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי-הוביש מבטה
6 ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב : וישב ממזר
7 באשדוד והכרתי גאון פלשתים : והסרתי דמיו מפיו
ושקציו מבין שניו ונשאר גם-הוא לאלהינו והיה כאלף
8 ביהודה ועקרון כיבוסי : וחניתי לביתי מצבה מעבר
ומשב ולא-יעבר עליהם עוד נגש כי-עתה ראיתי
9 בעיני : גילי מאד בת-ציון הריעי בת-
ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני
י ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות : והכרתי-רכב
מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר
שלום לגוים ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ :
11 גם-את בדם-בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו :
12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם-היום מגיד משנה אשיב
13 לך : כי-דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי
בניך

tambien en mis ojos ſerá maravilloſo, dicho de .A.
Zebaot. Aſsi dixo .A. Zebaot; he yo ſalván à mi 7
pueblo de tierra de Oriente: y de tierra de Poniente
del Sol. Y traeré à ellos, y morarán entre Jeruſalaim: 8
y ſerán à mi por pueblo, y yo ſeré à ellos por Dios,
con verdad, y con juſtedad. Aſsi dixo .A. Zebaot; eſ- 9
fuercenſe vueſtras manos, de los oyentes en los dias
los eſtos, à las palabras las eſtas: de boca de los Prop-
hetas, que en dia (que) fue acimentada caſa de .A. Ze-
baot, el palacio para ſer edificado. Porque antes de los
dias los eſſos; precio del hombre no fue, y precio de la 10
quatropêa, no ella; y al ſalièn y al entrán no paz del an-
guſtiador, y ſoltè a todo el hombre, cada uno contra ſu
compañero. Y ahora no como los dias los primeros 11
yo, à reſto del pueblo el eſte: dicho de .A. Zebaot.
Por que ſimiente de la paz, la vid dará ſu fruto; y la 12
tierra dará a ſu hermollo, y los cielos darán ſu rocio: y
harè heredar à reſto del pueblo el eſte à todos eſtos.
Y ſerá como fuiſtes maldicion en las gentes, caſa de Jeu- 13
dá, y caſa de Iſraél, aſsi ſalvarè à vós, y ſereis bendi-
cion: no temais, eſfuercenſe vueſtras manos. Por 14
que aſsi dixo .A. Zebaot, como penſé para hazer mal à
vós en enſañarſe vueſtros padres contra mi, dixo .A.
Zebaot: y no me arrepenti. Aſsi tornè penſé en los 15
dias los eſtos, para beneficiar à Jeruſalaim, y à caſa de
Jeudá: no temais. Eſtas las palabras que hareys: 16
hablad verdad varon à ſu compañero, verdad y juizio
de paz, juzgad en vueſtras ciudades. Y varon a malicia 17
de ſu compañero, no penſeis en vueſtro coraçon, y ju-
ra de falſedad no ameis: por que a todos eſtos los que
aborreci, dicho de .A.. Y fue Prophecia de .A. à mi 18
por dezir. Aſsi dixo .A. Zebaot; ayuno del quatro, y 19
ayuno del quinto, y ayuno del ſeteno, y ayuno del
dezeno (mes), ſerá à caſa de Jeudá por gozo, y por
alegria, y por plazos buenos: y la verdad y la paz
amad. Aſsi dixo .A. Zebaot: aun (ſerá tiempo) que 20
vendrán pueblos, y moradores de ciudades muchas.
Y andarán moradores de una à otra parte por dezir; an- 21
demos andando para rogar à faces de .A.; y para buſcar
à .A. Zebaot: andarè tambien yo. Y vendrán pueblos 22
muchos y gentes fuertes, para buſcar à .A. Zebaot en
Jeruſalaim: y para rogar à faces de .A.. Aſsi dixo .A. 23
Zebaot; en los dias los eſſos que travarán diez varo-
nes, de todos lenguajes de las gentes: y travarán por
ála de varon Judio por dezir, andemos con vós, que
oimos (que) Dios con vós.

CAP. 9.

Prophecia de palabra de .A., en tierra de Hadrách; y 1 VII
Damaſco ſu holgança: por que à .A. (catará) ojo
de hombre, y todos tribos de Iſraél. Y tambien 2
Hamat ſerá aterminada en ella: Zor y Zidon, aun que
fue ſabia mucho. Y fraguo Zor encaſtilladura à ella: y 3
amontonò plata como polvo, y oro como lodo de ca-
lles. He .A. la deſterrará, y herirá con la mar ſu exerci- 4
cito: y ella en fuego ſerá quemada. Verá Askelòn y 5
temerá, y Azá y adoloriarſeá mucho, y Ekròn que ſe
regiſtará de ſu catadura: y deperderſeá Rey de Azá, y
Askelòn no ſerá poblada. Y eſtará eſtraño en Aſdod: y 6
tajaré ſobervia de Peliſteos. Y apartarè ſus ſangres de ſu 7
boca, y ſus contaminaciones de entre ſus dientes, y ſe-
rá remaneſcido tambien él à nueſtro Dios: y ſerá como
ſeñor en Jeudá, y Ekròn como Jebuſi. Y ſerè (como) 8
real à mi caſa, de fonſado, de paſſán y de tornán, y no
paſſará ſobre ellos mas apretador: por que ahora vi con
mis ojos. Agozate mucho compaña de Zion, aubla 9
compaña de Jeruſalaim, he tu Rey vendrá à ti, juſto y
ſalvo él: pobre y montán ſobre aſno, y ſobre borrico
hijo de (una de las) aſnas. Y tajaré carroça de Ephráim, 10
y cavallo de Jeruſalaim, y ſerá tajado arco de peléa, y
hablará paz à las gentes: y ſu podeſtania de mar
haſta mar, y de rio haſta extremos de tierra. Tam- 11
bien tu por ſangre de tu firmamento, ſoltè tus en-
carcelados de pozo, no aguas en él. Tornadvos à en- 12
caſtilladura preſos de la eſperança: tambien oy denun-
cián (yo à vós, que) doblado tornarè à ti. Por que armé 13
à mi Jeudá; (por) arco, henchi Ephráim, y deſpertarè
tus

tus hijos de Zion, contra tus hijos, Grecia: y ponerteè
14 como eſpada de valiente. Y .A. ſobre ellos ſerá aparecido,
y ſaldrá como relampago ſu ſaeta: y .A. Dios con Sophar
15 tañerá, y andará en tempeſtades de Meridion. .A. Zebaot
amparará ſobre ellos, y comerán y ſugetarán piedras de
honda; y beverán, rugirán como (de) vino: y henchirſeán
16 como bacin, como cantones de ara. Y ſalvarloſha .A. ſu
Dios, en el dia el eſſe, como ovejas de ſu pueblo: por que
17 piedras de corona, ſe enaltecen ſobre ſu tierra. Por que
quanta ſu bondad y quanta ſu hermoſura?: civera à mancebos, y moſto haze hablar virgenes.

C A P. 10.

P.54. 1 DEmandad de .A. lluvia en hora de tardio, .A. ha-
zien relampagos: y lluvia (tras) lluvia dará à ellos,
2 à cada uno yerva en el campo. Por que los Teraphim
hablaron tortura, y los adevinos prophetizaron falſedad,
y ſueños la vanidad hablan, vanamente conſuelan: por
tanto ſe movieron como ovejas, quebrantaronſe, por que
3 no paſtor. Sobre los paſtores ereſciò mi furor, y ſobre los
moruecos executaré: por que viſitò .A. Zebaot à ſu rebaño,
caſa de Jeudá; y puſo à ellos como cavallo de ſu loor en la
4 pelêa. Dél rincon, dél eſtaca, dél arco de pelêa: dél ſaldrá
5 todo apretadorauna. Y ſerán como valientes rehollantes,
en lodo de calles (enemigos) en guerra, y pelearán, por
6 que .A. con ellos: y harán regiſtar montantes cavallos. Y
mayorgarè à caſa de Jeudá, y à caſa de Joſeph ſalvaré, y
hazerloſhe eſtar, por que los apiadè, y ſerán como ſino los
7 olvidára: por que yo .A. ſu Dios, y reſponderleſhe. Y
ſerán como valiente Ephráim, y alegrarſeá ſu coraçon co-
mo (de) vino: y ſus hijos verán y alegrarſeán, agradarſeá ſu
8 coraçon en .A.. Silvarè à ellos y congregarloſhe, que los
redemi: y ſerán multiplicados, como fueron multiplicados.
9 Yſembrarloſhe en los pueblos, y en los lexanos me nombra-
10 rán: y vivirán con ſus hijos, y tornarán. Y hazerloſhe tor-
nar de tierra de Egypto, y de Aſſúr los congregarè: y à
tierra de Guilád y Lebanòn los traerè, y no baſtará à ellos.
11 Y paſſará en la mar anguſtia, y herirá en la mar ondas, y
ſecarſeán todas profundinas de rio: y ſerá abatida ſobervia
12 de Aſſúr, y vara de Egypto ſe tirará. Y mayorgarloſhe en
en .A.; y en ſu nombre andarán: dicho de .A..

C A P. 11.

II 1 ABre Lebanòn tus puertas: y queme fuego en tus alar-
2 zes. Aulla Abeto por que cayò alarze, que fuertes
fueron preados: aullad enzinos de Baſſán, que deſ-
3 cendiò boſque el enfortecido. Voz de aullido de los paſto-
res, que fue preada ſu fortaleza: voz de gemido de leoncil-
4 los, por que fue preada ſobervia del Jardèn. Aſſi dixo .A.
5 mi Dios: apaſcienta ovejas de la matança. Que ſus compra-
dores las matavan y no ſe culpavan, y ſus vendedores de-
zian, bendito .A., y enriqueceré: y ſus paſtores no apia-
6 davan ſobre ellas. Por que no apiadarè mas ſobre moradores
de la tierra, dicho de .A.: y he yo aparejan al hombre cada
uno en mano de ſu compañero, y en mano de ſu Rey, y ta-
7 jarán a la tierra, y no eſcaparè de ſu mano. Y apaſcentarè à
ovejas de la matança, por pobres de las ovejas: y tomé à mi
dos palos, à uno llamè Noám (elegancia); y à uno llamè
8 Hobelim (dañadores); y apaſcentè à las ovejas. Y tajè à tres
los paſtores en mes uno: y quexoſe mi alma en ellos, y tam-
9 bien ſu alma aborreciò en mi. Y dixe no apaſcentarè à vós:
la que muriere muera, y la que fuere tajada ſéa tajada, y las
remanaſcientes comerán cada una à carne de ſu compañera.
10 Y tomé à mi palo, à Nòam, y tajè à él: para baldar à mi fir-
11 mamento, que tajè con todos los pueblos. Y fue baldado en
el dia el eſſe: y ſupieron aſſi pobres de las ovejas, los eſpe-
12 perantes à mi, que palabra de .A. ella. Y dixe à ellos, ſi bue-
no en vueſtros ojos dad mi precio, y ſino vedadvos: y peſa-
13 ron por mi precio treinta (monedas) de plata. Y dixo .A. à
mi, echalo al theſorero de hermoſura, de la gloria, que me
vedè de ſobre ellos: y tomè treynta las (monedas de) plata, y
14 echè à ellas en caſa de .A. al theſorero. Y tajè à mi palo el ſe-
gundo, à Hobélim: para baldar à la hermandad, entre Jeudá
15 y entre Iſraél. Y dixo .A. à mi: aun toma à ti atuendo de
16 paſtor loco. Por que he yo levantán paſtor en la tierra, las
tajadas no viſitará, la pequeña no buſcará, y la quebrantada
no curará: la parada no governará, y carne de la grueſſa co-
17 merá, y ſus uñas apartará. Ay del paſtor del nada, dexán

las

14 בניך ציון על־בניך יון ושמתיך כחרב גבור׃ ויהוה
עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר
טו יתקע והלך בסערות תימן׃ יהוה צבאות יגן עליהם
ואכלו וכבשו אבני־קלע ושתו המו כמו־יין ומלאו
16 כמזרק כזוית מזבח׃ והושיעם יהוה אלהיהם ביום
ההוא כצאן עמו כי אבני־נזר מתנוססות על־אדמתו׃
17 כי מה־טובו ומה־יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב
לפ׳נד א בתלות׃ שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה
2 חזיזים ומטר־גשם יתן להם לאיש עשב בשדה׃ כי
התרפים דברו־און והקוסמים חזו שקר וחלמות
השוא ידברו הבל יחמון על־כן נסעו כמו־צאן יענו כי־
אין רעה׃
3 על־הרעים חרה אפי ועל־העתודים אפקוד כי־פקד
יהוה צבאות את־עדרו את־בית יהודה ושם אותם
4 כסוס הודו במלחמה׃ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת
ה מלחמה ממנו יצא כל־נוגש יחדו׃ והיו כגברים בוסים
בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו
6 רכבי סוסים׃ וגברתי ׀ את־בית יהודה ואת־בית יוסף
אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא־זנחתים
7 כי אני יהוה אלהיהם ואענם׃ והיו כגבור אפרים ושמח
לבם כמו־יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה׃
8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו׃
9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את־בניהם
י ושבו׃ והשבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם
11 ואל־ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׃ ועבר
בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאור
12 והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור׃ וגברתים ביהוה
ליום ב יא א ובשמו יתהלכו נאם יהוה׃ פתח לבנון
2 דלתיך ותאכל אש בארזיך׃ הילל ברוש כי־נפל ארז
הבציר קרי אשר אדירים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
3 הבצור׃ קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול
4 שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן׃ כה אמר
ה יהוה אלהי רעה את־צאן ההרגה׃ אשר קניהן יהרגן
ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם
6 לא יחמול עליהן׃ כי לא אחמול עוד על־ישבי הארץ
נאם־יהוה והנה אנכי ממציא את־האדם איש ביד־
רעהו וביד מלכו וכתתו את־הארץ ולא אציל מידם׃
7 וארעה את־צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח־לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים
8 וארעה את־הצאן׃ ואכחד את־שלשת הרעים בירח
9 אחד ותקצר נפשי בהם וגם־נפשם בחלה בי׃ ואמר
לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד
י והנשארות תאכלנה אשה את־בשר רעותה׃ ואקח
את־מקלי את־נעם ואגדע אתו להפיר את־בריתי
11 אשר כרתי את־כל־העמים׃ ותפר ביום ההוא וידעו
12 כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר־יהוה הוא׃ ואמר
אליהם אם־טוב בעיניכם הבו שכרי ואם־לא ׀ חדלו
13 וישקלו את־שכרי שלשים כסף׃ ויאמר יהוה אלי
השליכהו אל־היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל־
14 היוצר׃ ואגדע את־מקלי השני את החבלים להפר
טו את־האחוה בין יהודה ובין ישראל׃ ויאמר
16 יהוה אלי עוד קח־לך כלי רעה אולי׃ כי הנה־אנכי
מקים רעה בארץ הנכחדות לא־יפקד הנער לא־
יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר
17 הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק׃ הוי רעי האליל עזבי
הצאן

הצאן חרב על־זרועו ועל־עין ימינו זרעו יבוש תיבש
יב 1 ועין ימינו כהה תכהה׃ משא דבר־יהוה על־
ישראל נאם־יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח־אדם
בקרבו׃ הנה אנכי שם את־ירושלם סף־רעל לכל־ 2
העמים סביב וגם על־יהודה יהיה במצור על־ירושלם׃
3 והיה ביום־ההוא אשים את־ירושלם אבן מעמסה לכל־
העמים כל־עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי
4 הארץ׃ ביום ההוא נאם־יהוה אכה כל־סוס בתמהון
ורכבו בשגעון ועל־בית יהודה אפקח את־עיני וכל
5 סוס העמים אכה בעורון׃ ואמרו אלפי יהודה בלבם
אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃
6 ביום ההוא אשים את־אלפי יהודה ככיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו על־ימין ועל־
שמאול את־כל־העמים סביב וישבה ירושלם
7 עוד תחתיה בירושלם׃ והושיע יהוה את־אהלי יהודה
בראשנה למען לא־תגדל תפארת בית־דויד ותפארת
8 ישב ירושלם על־יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה בעד
יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד
9 ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם׃ והיה ביום
ההוא אבקש להשמיד את־כל־הגוים הבאים על־
10 ירושלם׃ ושפכתי על־בית דויד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר־דקרו וספדו
עליו כמספד על־היחיד והמר עליו כהמר על־הבכור׃
11 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרמון
12 בבקעת מגדון׃ וספדה הארץ משפחות משפחות
לבד משפחת בית־דויד לבד ונשיהם לבד משפחת
13 בית־נתן לבד ונשיהם לבד׃ משפחת בית־לוי לבד
14 ונשיהם לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם לבד׃ כל
המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד
יג 1 ונשיהם לבד׃ ביום ההוא יהיה מקור
נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה׃
2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את־שמות
העצבים מן־הארץ ולא יזכרו עוד וגם את־הנביאים
3 ואת־רוח הטמאה אעביר מן־הארץ׃ והיה כי־ינבא
איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו
4 בהנבאו׃ והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו
5 בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש׃ ואמר
לא נביא אנכי איש־עבד אדמה אנכי כי־אדם הקנני
6 מנעורי׃ ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך
7 ואמר אשר הכיתי בית מאהבי׃ חרב עורי על־
רעי ועל־גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את־הרעה
8 ותפוצין הצאן והשבתי ידי על־הצערים׃ והיה בכל־
הארץ נאם־יהוה פי־שנים בה יכרתו יגועו והשלישית
9 יותר בה׃ והבאתי את־השלשית באש וצרפתים כצרף
את־הכסף ובחנתים כבחן את־הזהב הוא יקרא בשמי
ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
יד 1 אלהי׃ הנה יום־בא ליהוה וחלק שללך
2 בקרבך׃ ואספתי את־כל־הגוים אל־ירושלם
למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת
3 מן־העיר׃ ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו
4 ביום קרב׃ ועמדו רגליו ביום־ההוא על־הר הזיתים
אשר על־פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו
מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה
5 וחציו נגבה׃ ונסתם גיא־הרי כי־יגיע גי־הרים אל־

הפטרת יום א׳ של סכות

תשכבנה קרי

אצל

las ovejas, eſpada ſobre ſu braço y ſobre ojo ſu derecho!: ſu
braço ſecandoſe ſerá ſeco, y ojo de ſu derecha eſcureciendo-
ſe ſerá eſcurecido.

CAP. 12.

PRophecia de palabra de .A., ſobre Iſraél: dicho de .A. 1
tendièn cielos y acimentán tierra, y formán eſpirito de
hombre entre él. He yo ponièn à Jeruſalaim vaſo de 2
ponçoña, para todos los pueblos derredor: y tambien ſobre
Jeudá ſerá, en el cerco ſobre Jeruſalaim. Y ſerá en el dia el 3
eſſe; pondrè à Jeruſalaim piedra de carga, para todos los pu-
eblos; todos ſus cargantes pelando ſe pelarán: y ſerán apaña-
das ſobre ella, todas gentes de la tierra. En el dia el eſſe dicho 4
de .A.; herirè todo cavallo con eſpanto, y ſu montador con
locura: y ſobre caſa de Jeudá abrirè a mis ojos, y todos ca-
vallos de los pueblos, herirè con ceguedumbre. Y dirán 5
Condes de Jeudá en ſu coraçon: fortaleza à mi, moradores
de Jeruſalaim en .A. Zebaot ſu Dios. En el dia el eſſe pond- 6
à Condes de Jeudá, como braſero de fuego en leños, y como
tizon de fuego en gavilla, y quemarán ſobre derecha y ſob-
re izquierda, a todos los pueblos derredor: y ſerá habitada
Jeruſalaim mas en ſu lugar, en Jeruſalaim. Y ſalvará .A. à 7
tiendas de Jeudá (como) en principio: por que no ſe en-
grandeſca hermoſura de caſa de David, y hermoſura de mo-
rador de Jeruſalaim, ſobre Jeudá. En el dia el eſſe; amparará 8
.A. por moradores de Jeruſalaim, y ſerá el flaco en ellos en
el dia el eſſe como David: y caſa de David como Principes,
como Angel de .A. delante ellos. Y ſerá en el dia el eſſe: 9
buſcaré para deſtruìr a todas las gentes, las vinientes ſobre
Jeruſalaim. Y derramarè ſobre caſa de David, y ſobre mora- 10
dor de Jeruſalaim, eſpirito de gracia y rogativas, y catarán
à mi por el que alancearon; y endecharán por él como en-
decha por el unico, y amargandoſe por él, como amargarſe
por el primogenito. En el dia el eſſe, ſe engrandeſcerá la 11
endecha en Jeruſalaim, como endecha de Adad-Rimon en
vega de Meguidòn. Y endechará la tierra, linages linages à 12
ſolas: linage de caſa de David à ſolas, y ſus mugeres à ſo-
los, linage de caſa de Natan á ſolas, y ſus mugeres à ſolas.
Linage de caſa de Levì à ſolas, y ſus mugeres à ſolas: lina- 13
ge del Simì à ſolas, y ſus mugeres à ſolas. Todos los linages 14
los remaneſcidos, linages linages à ſolas: y ſus mugeres à
ſolas.

CAP. 13.

EN el dia el eſſe, ſerá manadero abierto à caſa de David, y 1 IV
à moradores de Jeruſaláim; para limpieza y para imun-
dicia. Y ſerá en el dia el eſſe, dicho de. A. Zebaot, tajaréa 2
nombres de los ìdolos de la tierra, y no ſerán membrados
mas: y tambien à los Prophetas, y à eſpirito de la imundicia,
harè paſſár de la tierra. Y ſerá quando prophetizáre varon 3
mas, y dirán à él ſu padre y ſu madre ſus engendrantes, no
vivirás, por que falſedad hablaſte en nombre de .A.: y alan-
cearloán ſu padre y ſu madre ſus engendrantes, en ſu prop-
hetizar. Y ſerá en el dia el eſſe, ſe regiſtarán los Prophetas ca- 4
da uno de ſu viſion en ſu prophetizar: y no veſtirán manto
peloſo para mentir. Y dirá no Propheta yo: varon labrador 5
de tierra yo, que hombre me enſeño (ſer paſtor) de mis mo-
cedades. Y dirá à él; que las heridas las eſtas entre tus ma- 6
nos?: y dirá, que fuy herido (en) caſa de mis amigos. Eſpa- 7
da deſpiertate ſobre paſtor, y ſobre varon mi compañero,
dicho de .A. Zebaot: hiere al paſtor, y ſerán eſparzidas las
ovejas, y harè tornar mi mano ſobre los menores. Y ſerá en 8
toda la tierra dicho de .A., dos partes en ella ſerán tajados,
tranſirſeán: y la tercia (parte) ſerá remaneſcida en ella- Y 9
pondrè a la tercia (parte) en fuego, y purificarloshe como
purificar a la plata, y provarloshe como provar a él oro: él
llamará en mi nombre, y yo reſponderè à el, dixe mi
pueblo él; y él dirá .A. mi Dios.

CAP. 14.

HE dia viniên de .A.: y ſerá partido tu deſpojo entre ti. 1 AFT.
Y apañarè a todas las gentes contra Jeruſalaim à la pe- 2 DE
lêa; y ſerá preſa la ciudad y ſerán reholladas las caſas, DIA
y las mugeres ſerán yazidas: y ſaldrá mitad de la ciudad en PRIM.
el captiverio, y reſto del pueblo no ſerá tajado de la ciudad. 3 DE
Y ſaldrá .A.; y peleará con las gentes las eſſas: como dia de ſu SUC.
pelear en dia de batalla. Y eſtarán ſus pies en el dia el eſſe ſob- 4
re monte de las Olivas, que ſobre faces de Jeruſalaim de O-
riente; y ſerá hendido monte de las Olivas de ſu mitad à O-
riente, y à Poniente, valle grande mucho: y tirarſeá mitad
del monte à Septentrion, y ſu mitad à Meridion. Y huyreys 5
al valle de los montes, por que llegará valle de montes à

Aſal,

Aſal, y huyreys, como huiſtes por el terremoto; en dias de
Uziá Rey de Jeudá: y vendrá .A. mi Dios todos ſanctos
6 contigo. Y ſerá en el dia el eſſe: no ſerá luz clara ni eſcura.
7 Y ſerá dia uno, él ſerá conoſcido à .A., no dia y no noche:
8 y ſerá à hora de tarde ſerá luz. Y ſerá en el dia el eſſe, ſaldrán
aguas manantes de Jeruſalaim, ſu mitad à la mar la Orien-
tal, y ſu mitad à la mar la Occidental: en el verano y en el
9 invierno ſerá. Y ſerá .A. por Rey, ſobre toda la tierra: en el
10 dia el eſſe ſerá .A. uno, y ſu nombre uno. Bolverſeá toda la
tierra como la llanura, de Guéba à Rimòn, à Meridion de
Jeruſalaim: y enaltecerſeá y eſtará en ſu lugar deſde portal
de Binyamin haſta lugar de portal el primero, haſta portal
11 de los rincones; y torre de Hananél, haſta lagares del Rey. Y
eſtarán en ella, y deſtruicion no ſerá mas: y eſtará Jeruſalaim
12 à fiuzia. Y eſta ſerá la mortandad que herirá .A. à todos los
pueblos, que fonſadearon ſobre Jeruſalaim: deſleyendo ſu
carne, y él eſtán ſobre ſus pies, y ſus ojos ſe deſleirân en
13 en ſus caxillos; y ſu lengua ſe deſleirá en ſu boca. Y ſerá en
el dia el eſſe, ſerá conſumicion de .A. grande en ellos: y tra-
varán cada uno mano de ſu compañero, y ſerá tajado ſu ma-
14 no ſobre mano de ſu compañero. Y tambien Jeudá peleará
con Jeruſalaim: y ſerá apañado aver de todas las gentes
15 derredor, oro y plata y paños à muchedumbre mucho. Y
aſſi ſerá mortandad del cavallo, el mulo, el camello, y el
aſno, y toda la quatropêa que ſerá en los reales los eſſos:
16 como la mortandad la eſta. Y ſerá todo el remaneſcido de
todas las gentes, las vinientes ſobre Jeruſalaim: y ſubirán
de año en año para humillarſe al Rey .A. Zebaot, y para
17 paſcuar à paſcua de las Cabañas. Y ſerá el que no ſubiere
de linages de la tierra, à Jeruſalaim; para humillarſe al Rey
18 .A. Zebaot: y no ſobre ellos ſerá la lluvia. Y ſi linage de E-
gypto no ſubiere y no viniere, y no ſobre ellos (es caſtigo
la falta de la lluvia, por tener el rio Nilo, que como lluvia
rega la tierra de Egypto): ſerá la mortandad que herirá .A.
à las gentes, que no ſubirán para paſcuar à paſcua de las
19 Cabañas. Eſta ſerá (pena de) pecado de Egypto: y de
pecado de todas las gentes; que no ſubieron para paſcuar
20 à paſcua de las Cabañas. En el dia el eſſe ſerá ſobre
campanillas del cavallo, ſanctidad à .A.: y ſerán las ollas
21 en caſa de .A.; como los bacines delante la ara. Y ſerá
toda olla en Jeruſalaim y en Jeudá, ſanctidad à .A. Ze-
baot; y vendrán todos los ſacrificantes y tomarán dellas
y cozinarán en ellas: y no ſerá mercader mas en caſa
HASTA de .A. Zebaot, en el dia el eſſe.*
AQUI. Fin de Zecharia.

MALACHI.

CAP. I.

V 1 PRophecia de palabra de .A. à Iſraél: por ma-
AFT. 2 no de Malachi. Amè à vós, dixo .A.; y di-
DE P. xiſtes, en que nós amaſte?: decierto herma-
6. no Heſau de Iahacob, dicho de .A., y amé
3 à Iahacob.. Y à Heſau aborreci; y puſe à
ſus montes deſſolacion, y à ſu heredad por
4 culebros de deſierto. Si dixere Edom fuimos empobre-
cidos, y tornaremos y fraguaremos deſiertas, aſſi dixo .A.
Zebaot, ellos fraguarán y yo derrocaré: y llamarán à el-
los termino de maldad, y el pueblo que airò .A. haſta
5 ſiempre. Y vueſtros ojos verán: y vós direis ſêa engran-
6 decido .A.; de ſobre termino de Iſraél. Hijo honra padre,
y ſiervo ſu ſeñor: y ſi padre yo, adô mi honra? y ſi
ſeñor yo adô mi temor? dixo .A. Zebaot; à vós los Sacer-
dotes menoſpreciantes mi nombre? y dixiſtes, en que
7 menoſpreciamos a tu nombre?. Llegantes ſobre mi ara
pan imundo; y dixiſtes con que te imundamos?: en vu-
8 eſtro dezir meſa de .A. menoſpreciada ella. Y quando
llegais ciego para ſacrificar, no mal? y quando llegais
coxo, o enfermo, no mal?: llegalo ahora à tu Conde ſi te
envoluntará, o ſi recebirá tus faces, dixo .A. Zebaot?.
9 Y ahora rogad ahora faces de Dios, y apiadarnosha: de
vueſtra mano fue eſto, ſi recibirá de vós faces, dixo .A.

 Zebaot?.

אָצַל וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי עֻזִּיָּה מֶלֶךְ־
6 יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהַי כָּל־קְדֹשִׁים עִמָּךְ׃ וְהָיָה
7 בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת יְקִפָּאוּן׃ וְהָיָה יוֹם־אֶחָד (וקפאון קרי)
הוּא יִוָּדַע לַיהוָה לֹא־יוֹם וְלֹא־לָיְלָה וְהָיָה לְעֵת־עֶרֶב
8 יִהְיֶה־אוֹר׃ וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם־חַיִּים מִירוּשָׁלִַם
חֶצְיָם אֶל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ
9 וּבָחֹרֶף יִהְיֶה׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
י הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ
כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלִָם וְרָאֲמָה וְיָשְׁבָה
תַחְתֶּיהָ לְמִשַּׁעַר בִּנְיָמִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן עַד־שַׁעַר
11 הַפִּנִּים וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְיָשְׁבוּ בָהּ וְחֵרֶם
12 לֹא יִהְיֶה־עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלִַם לָבֶטַח׃ וְזֹאת ׀
תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר
צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלִָם הָמֵק ׀ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו
13 וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא תִּהְיֶה מְהוּמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ יַד
14 רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ׃ וְגַם־יְהוּדָה תִּלָּחֵם
בִּירוּשָׁלִָם וְאֻסַּף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וָכֶסֶף וּבְגָדִים
טו לָרֹב מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד הַגָּמָל
וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵמָּה
16 כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם
הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלִָם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת
17 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר
לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלִַם
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה
18 הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה
וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
19 אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת
מִצְרָיִם וְחַטַּאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג
כ הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ
לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
21 וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלִַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת
וּבָאוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה
עד כאן כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

מלאכי

א

(הפטרת תולדות יצחק) א מַשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכִי׃ אָהַבְתִּי
אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ
הֲלוֹא־אָח עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וָאֹהַב אֶת־יַעֲקֹב׃
3 וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂים אֶת־הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ
4 לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ כִּי־תֹאמַר אֱדוֹם רֻשַּׁשְׁנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה
חֳרָבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס
וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְהוָה עַד־
ה עוֹלָם׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל
6 לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֵּן יְכַבֵּד אָב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב אָנִי
אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר ׀ יְהוָה
צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה בָזִינוּ
7 אֶת־שְׁמֶךָ׃ מַגִּישִׁים עַל־מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם
8 בַּמֶּה גֵאַלְנוּךָ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן יְהוָה נִבְזֶה הוּא׃ וְכִי־
תַגִּשׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין
רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ אָמַר
9 יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה חַלּוּ־נָא פְנֵי־אֵל וִיחָנֵנוּ מִיֶּדְכֶם
הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה

צבאות

י צבאות: מי גם-בכם ויסגר דלתים ולא-
תאירו מזבחי חנם אין-לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
11 ומנחה לא-ארצה מידכם: כי ממזרח-שמש
ועד-מבואו גדול שמי בגוים ובכל-מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי-גדול שמי בגוים
12 אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אתו באמרכם
13 שלחן יהוה מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: ואמרתם הנה
מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
גזול ואת-הפסח ואת-החולה והבאתם את-המנחה
14 הארצה אותה מידכם אמר יהוה: וארור נוכל ויש
בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני
ב
א אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: ועתה אליכם
2 המצוה הזאת הכהנים: אם-לא תשמעו ואם-לא
תשימו על-לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את-המארה וארותי את-ברכותיכם
3 וגם ארותיה כי אינכם שמים על-לב: הנני גער לכם
את-הזרע וזריתי פרש על-פניכם פרש חגיכם ונשא
4 אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי את-לוי אמר יהוה צבאות:
ה בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם-לו מורא
6 וייראני ומפני שמי נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא-נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי
7 ורבים השיב מעון: כי-שפתי כהן ישמרו-דעת ותורה
עד כאן 8 יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה-צבאות הוא: ואתם
סרתם מן-הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית
9 הלוי אמר יהוה צבאות: וגם-אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל-העם כפי אשר אינכם שמרים את-דרכי
י ונשאים פנים בתורה: הלוא אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית
11 אבתינו: בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל
12 בת-אל נכר: יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער
13 וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: וזאת
שנית תעשו כסות דמעה את-מזבח יהוה בכי ואנקה
מאין עוד פנות אל-המנחה ולקחת רצון מידכם:
14 ואמרתם על-מה על כי-יהוה העיד בינך ובין אשת
נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת
טו בריתך: ולא-אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך
16 אל-יבגד: כי-שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על-לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
17 הוגעתם יהוה
ברוחכם ולא תבגדו:
בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל-עשה
ג
רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי
א המשפט: הנני שלח מלאכי ופנה-דרך לפני ופתאם
יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם חפצים הנה-בא אמר יהוה צבאות:
2 ומי מכלכל את-יום בואו ומי העמד בהראותו כי-הוא
3 כאש מצרף וכברית מכבסים: וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את-בני-לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו
הפטרת שבת הגדול 4 ליהוה מגישי מנחה בצדקה: וערבה ליהוה מנחת
ה יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: וקרבתי
אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר
אלמנה ויתום ומטי-גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות:
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני-יעקב לא כליתם:
למימי

Zebaot?. Quien tambien en vós y cerrará puertas, y no 10
alumbreis mi ara en vano: no à mi voluntad en vós, dixo
.A. Zebaot, y preſente no envoluntarè de vueſtra mano.
Por que deſde Oriente de Sol, y haſta ſu Poniente; grande 11
mi nombre en las gentes; y en todo lugar ſahumado llegado
à mi nombre, y preſente limpio: por que grande mi nom-
bre en las gentes, dixo .A. Zebaot. Y vós profanantes à él: 12
en vueſtro dezir, meſa de .A. imunda ella, y ſu habla me-
noſpreciable ſu comida. Y dixiſtes he canſancio, y inchaſtes 13
à él, dixo .A. Zebaot; y truxiſtes robado, y al coxo, y
al enfermo, y truxiſtes al preſente: ſi envoluntarè à él
de vueſtra mano, dixo .A.?. Y maldito mal penſán, y ay 14
en ſu rebaño macho, y prometièn y ſacrificán dañado à
.A.: por que Rey grande yo, dixo .A. Zebaot, y mi
nombre temeroſo en las gentes.

CAP. 2.

Y Ahora à vós el mandamiento el eſte los Sacerdotes. 1 VI
Sino oyerdes y ſino puſierdes ſobre coraçon, para dar 2
honra à mi nombre, dixo .A. Zebaot; y embiarè en
vós a la maldicion, y maldezirè à vueſtras bendiciones: y
tambien la maldixe, por que no vós ponientes ſobre cora-
çon. He yo dañan à vós à la ſimiente, y eſparzirè eſtiercol
ſobre vueſtras faces; eſtiercol de (ſacrificios) de vueſtras 3
paſcuas, y llevará à vós à él. Y ſabreis que embiè à vós, a el
mandamiento el eſte: para ſer mi firmamento con Levì, 4
dixo .A. Zebaot. Mi firmamento fue con él, las vidas y la
paz, y dilos à él temor, y temiòme: y delante mi nombre 5
fue quebrantado él. Ley de verdad fue en ſu boca, y tortu-
ra no fue hallada en ſus labios: con paz y con derechedad 6
anduvo conmigo, y muchos hizo tornar de delicto. Por
que labios de Sacerdote guardarán ſabiduria, y Ley buſca- 7
rán de ſu boca: por que Angel de .A. Zebaot él. * Y vós os
tiraſtes de la carrera, hiziſtes tropeçar muchos en la Ley: 8 HASTA AQUI
dañaſtes firmamento del Levì, dixo .A. Zebaot. Y tambien
yo di à vós menoſpreciados y baxos, à todo el pueblo: por 9
que no vós guardantes à mis carreras, y recibientes faces
en la Ley. Decierto padre uno à todos nós, decierto Dios
uno, nos criò: por que falſaremos cada uno en ſu herma- 10
no, para profanar firmamento de nueſtros padres?. Falſó
Jeudá; y abominacion fue hecha en Iſraél, y en Jeruſalaim: 11
por que profanò Jeudá ſanctidad de .A. que amò, y maridò
hija de Dios eſtraño. Tajará .A. al varon que lo hiziere, hi-
jo deſpertán y reſpondien, de tiendas de Iahacob: y llegán 12
preſente à .A. Zebaot?. Y eſto ſegunda vez hazeis, cubrir
de lagrima a ara de .A., de lloro y gemido (de las mugeres 13
aflitas por la injuria que les hazeis, por lo qual) no quiere
mas catar al preſente, ni tomar voluntad de vueſtra mano.
Y dixiſtes por que?: por que .A. ateſtiguò entre ti, y entre
muger de tus mocedades, que tu falſaſte en ella, y ella tu 14
compañera y muger de tu firmamento. Y (ſi dixerdes), y
no el uno (Abr. aſſi) hizo (tomando a Agar, y aun que) ven- 15
taja de eſpirito à él? (ſabed que lo que) el unico (Abr.) buſ-
cán, (fue ſolo) ſimiente de Dios: y (aſſi) ſereis guardados
en vueſtro eſpirito, y en muger de tus mocedades no falſe.
Si aborreciere (la muger), embiadla, dixo .A. Dios de Iſraél,
y cubra violencia ſobre ſu veſtido, dixo .A. Zebaot?: y ſe- 16
reis guardados en vueſtro eſpirito y no falſeis. Hiziſtes can-
ſar à .A. con vueſtras palabras, y dixiſtes en que hizimos 17
canſar?: en vueſtro dezir, todo hazièn mal, bueno en ojos
de .A., y en ellos él envoluntán, ò adó Dios del juizio!.

C A P. 3.

H E yo embián mi Angel, y eſcombrará carrera delante 1 VII
mi: y ſubito vendra à ſu palacio el ſeñor que vós
buſcantes, y Angel del firmamento que vós envo-
luntantes he vinièn; dixo .A. Zebaot. Y quièn ſoportán
a dia de ſu venir, y quièn el eſtán en ſu moſtrarſe?: por que 2
él como fuego purificán, y como xabon de lavadores. Y
aſſentarſeá purificán y limpián plata, y limpiará à hijos de 3
Levi, y purificará à ellos; como el oro, y como la plata: y
ſerán à .A., llegantes preſente con juſtedad. *Y ſerá ſabroſo
à .A., preſente de Jeudá y Jeruſalaim: como dias de ſiempre, 4 AFT. DE SAB.
y como años antiguos. Y llegarè à vós al juizio, y ſerè teſ- AGAD.
tigo apreſſurán en los hechizeros, y en los adulterantes, y 5
en los jurantes à la falſedad: y en ſobreforçantes precio
de alquiladizo, viuda y huerfano, y atorcientes peregri-
no, y no me temieron, dixo .A. Zebaot. Por que yo .A.
no me mudé: y vós hijos de Iahacob no os atemaſtes. 6

Deſde

7 Desde dias de vueſtros padres os quitaſtes de mis fueros,
y no guardaſtes: tornadvos à mi, y tornaré à vós, dixo .A.
8 Zebaot; y dixiſtes en que tornaremos?. Si robará hombre
Dios? por que vós robantes à mi? y dixiſtes, en que te
9 robámos?: el diezmo y la apartadura. En la maldicion vós
10 malditos, y à mi vós robantes: la gente toda ella. Traed a to-
do el diezmo à caſa del theſoro, y ſêa mantenimiento en mi
caſa, y provadme ahora en eſto, dixo .A. Zebaot: ſino
abrirè à vós à ventanas de los cielos, y vaziarè à vós bendi-
11 cion haſta que no abaſto?. Y reprehenderè à vós en (la lan-
goſta) comien, y no dañará à vós à fruto de la tierra: y no
12 deshijará à vós la vid en el campo, dixo .A. Zebaot. Y
bienaventurarán à vós, todas las gentes: por que ſereis vós
13 tierra deſſeable, dixo .A. Zebaot. Esforçaronſe ſobre mi
vueſtras palabras, dixo .A.: y dixiſtes que hablamos con-
14 tra ti?. Dixiſtes vanidad ſervir (à) Dios: y que provecho
que guardemos ſu guarda, y que andemos (en) negror, de-
15 lante .A. Zebaot?. Y ahora nós bienaventurantes ſober-
vios: tambien fueron fraguados hazientes malicia, tambien
16 provaron à Dios, y fueron eſcapados. Entonces hablaron
temientes .A. varon à ſu compañero: y eſcuchò .A. y oyò,
y fue eſcripto libro de memoria delante él, à temientes .A.
17 y à penſantes ſu nombre. Y ſerán à mi dixo .A. Zebaot, por
dia que yo hazièn theſoro: y apiadarè ſobre ellos, como
18 apiada varon, ſobre ſu hijo el ſirvièn à él. Y tornareis y ve-
reis, entre juſto à malo: entre ſirvien à Dios, al que no lo ſir-
19 viò. Por que he el dia vinièn, ardièn como hornaza: y ſerán
todos ſobervios y todo hazièn malicia (como) coſcoja; y
flameará à ellos el dia el vinièn, dixo .A. Zebaot; que
20 dexará à ellos, raìz ni arma. Y eſclareſcerá à vós temientes
mi nombre, Sol de juſtedad, y medecina en ſus álas, y
21 ſaldreis y muchiguareis, como bezerros de cevadero. Y pi-
ſareis malos, por que ſerán ceniza debaxo de plantas de
vueſtros pies: en el dia que yo hazièn, dixo .A. Zebaot.
22 Membrad Ley de Moſeh mi ſiervo: que encomendé à él en
23 en Horeb ſobre todo Iſraél, fueros, y juizios. He yo em-
bián à vós, à Eliá el Propheta: antes de venir dia de .A.; el
24 grande, y el temeroſo. Y hará tornar coraçon de padres
ſobre hijos, y coraçon de hijos ſobre ſus padres: por que
no venga, y herirè a la tierra (con) deſtruicion.

HASTA AQUI — He yo embian à vós, à Eliá el Propheta: antes de venir dia de .A.; el grande, y el temeroſo.

FIN DE MALACHI.
Y DE TERE-ASAR.

CUMPITO

DE LOS PASUKIM, DE TERE-ASAR
(ASABER LOS DOZE PROPHETAS SIGUIENTES).

1 -	Oſêa - - -	197 Paſukim
2 -	Joël - - -	73
3 -	Amos - - -	146
4 -	Obadia - - -	21
5 -	Joná - - -	48
6 -	Micha - - -	105
7 -	Nachum - -	47
8 -	Habakuk - -	56
9 -	Sephaniá - -	53
10 -	Hagay - -	38
11 -	Zecharia - -	211
12 -	Malachi - -	55

de todos los doze juntos ſomma 1050 Paſukim

7 לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי
וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה
8 נָשׁוּב׃ הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי
9 וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קְבַעֲנוּךָ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃ בַּמְּאֵרָה
י אַתֶּם נֵאָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ הָבִיאוּ אֶת־
כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וִיהִי טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי
נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֵת
אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי־דָי׃
11 וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא־יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה
וְלֹא־תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
12 וְאִשְּׁרוּ אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר
13 יְהוָה צְבָאוֹת׃ חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה
14 וַאֲמַרְתֶּם מַה־נִּדְבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֲבֹד אֱלֹהִים
וּמַה־בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרַנִּית מִפְּנֵי
טו יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם־נִבְנוּ עֹשֵׂי
16 רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן
17 לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם
18 כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם
19 בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃ כִּי
הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה
רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
כ אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃ וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי
שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי
21 מַרְבֵּק׃ וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת
ונתי 22 רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ זִכְרוּ
תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־
23 יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת
אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃
24 וְהֵשִׁיב לֵב־אָבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־
אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם׃ יתקק סימן
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
עד כאן — יהוה הגדול והנורא׃

חזק

סכום פסוקי תרי עשר

הושע	מאה ותשעים ושבעה׃	ורגלך לא בצקה סימן׃
יואל	שבעים ושלשה׃	שלחו מגל סימן׃
עמוס	מאה וארבעים וששה׃	קמו בניה סימן׃
עובדיה	עשרים ואחד׃	אך טוב לישראל סימן׃
יונה	ארבעים ושמונה׃	וישראל עושה חיל סימן׃
מיכה	מאה וחמשה׃	עלה אלהים בתרועה סי׳׃
נחום	ארבעים ושבעה׃	יזל מים סימן׃
חבקוק	חמשים וששה׃	ולך תהיה צדקה סימן׃
צפניה	חמשים ושלשה׃	גן נעול סימן׃
חגי	שלשים ושמונה׃	כי אם גלה סורו סימן׃
זכריה	מאתים ואחד עשר׃	אשרי כל ירא יי סימן׃
מלאכי	חמשים וחמשה׃	ויעקב הלך לדרכו סימן׃

סכום הפסוקים של כל שנים עשר נביאים אלף וחמשים כי שרית עם
אלהים סימן׃ וחציו׃ לכן בגללכם ציון שדה תחרש׃ וסדריו עשרים
ואחד׃ ולכבוד אהיה בתוכה סימן׃

כתובים
בשני עמודים .

HAGIOGRAPHA.

EN DOS COLUNAS
HEBRAYCO Y ESPAÑOL

בעמוד הראשון

כתבי הקודש ככתבם וכלשונם . בחסירות ויתירות · קרי וכתיב · נקודות וטעמים ·
עד שנעשה כסולת בלי פסולת

EN LA PRIMERA COLUNA

EL ORIGINAL HEBRAICO, CON TODAS LAS PERFECCIONES
EN LAS LETRAS PUNTOS Y TAAMIM, PONIENDO
CADA COZA EN SU LUGAR.

בעמוד השני

העתקת המקרא בלשון ספרדי מלה במלה · ובקשנו התיבה היותר נאותה באותה לשון · כדי להוציאו
העתקה הראויה להביאה לפני יודע מדע · ולפעמים לתקן הענין שמנו איזה תיבה
בין חצאי עיגול למען תהיה הענין ברור לעין הקורא

EN LA SEGUNDA COLUNA

LA TRADUCCION EN LA LENGUA ESPAÑOLA; Y BUSCAMOS LA
PALABRA MAS PROPRIA EN AQUELLA LENGUA, PARA
EXPRIMIR EL SENTIDO DEL TEXTO; PARA LO QUAL
AÑADIMOS A LAS VEZES ALGUNA PALABRA IN-
TER ( ) LINEAS PARA MAYOR CLAREZA.

נדפס

באמשטרדם

EN CASA Y A COSTA
DE JOSEPH, IACOB, Y ABRAHAM
DE
SALOMON PROOPS.
Estampadores y Mercaderes de Libros, Hebraicos,
y Españoles, en Amsterdam.

בשנת ושם שכל ויבינו במקרא לפ״ק
A°. 5522.

PSALTERIO.

CAP. I.

P. I. 1 BIenaventurado el varon que no anduvo en conſejo
de malos, y en carrera de pecadores no eſtuvo: y
2 en aſſiento de eſcarnecedores no ſe aſſentò. Mas
ſòlo en Ley de .A. ſu voluntad, y en ſu Ley medita
3 de dia y de noche. Y ſerá como arbol plantado
cerca pielagos de aguas, que ſu fruto dá en ſu hora, y ſu hoja
4 no cae: y aſſi todo lo que hiziere proſpèrarà. No aſſi los malos:
5 ſi no como támo que lo empuxa viento. Por tanto no ſe levanta-
6 rán malos en juizio: ni pecadores en compaña de juſtos. Por
que ſabe .A. carrera de juſtos: y carrera de malos ſe perdera.

II.

1 POr que ſe congregarán gentes: y pueblos hablarán vani-
2 dad. Eſtaràn Reyes de tierra, y ſeñores ſe aconſejaràn au-
3 na: contra .A. y contra ſu ungido. Arranquemos ſus ata-
4 duras: y echemos de nós ſus cuerdas. Eſtán en los Cielos reyrà:
5 .A. eſcarneſcerà dellos. Entonces hablarà à ellos con ſu furor: y
6 con ſu ìra los turbarà. Y yo enſeñoreè mi Rey: ſobre Zion, mon-
7 te de mi ſanctidad. Contaré à fuero, .A. dixo à mi, mi hijo tu:
8 yo oy te engendré. Demanda de mi, y daré gentes tu heredad: y
9 tu poſſeſſion extremos de tierra. Quebrantarloſás con vara de
10 hierro: como vaſo de ollero los deſmenuzaràs. Y ahora Reyes
11 entended: caſtigadvos juezes de tierra. Servid à .A. con te-
12 mor: y agozadvos con temblor. Armadvos de pureza por que
no ſe enſañe, y deperdais carrera, por que ſe encendera como
poco ſu furor: bien aventurados todos enfiuzantes en el.

III.

I 2 PSalmo à David: en ſu huìr delante Abſalom ſu hijo. .A.
quanto ſe muchiguaron mis anguſtiadores! muchos le-
3 vantantes contra mi. Muchos dizientes por mi alma, no
4 ſalvacion à el en Dios, Sèla. Y tu .A. amparo por mi: mi hon-
5 ra, y enaltecièn mi cabeça. (Con) mi voz à .A. clamava: y res-
6 pondiome de monte de ſu ſanctidad, Sèla. Yo yazì, y dormì:
7 deſperté, por que .A. me ſuſtentarà. No temerè de millarias de
8 pueblo: que derredor ſe opuſieron contra mi. Levànte .A.,
ſalvame mi Dios, por que heriſte à todos mis enemigos quixa-
9 da: dientes de malos quebrantaſte. A .A. la ſalvacion: ſobre tu
pueblo tu bendicion, Sèla.

IV.

I 2 AL vencedor en los Neghinot, Pſalmo de David. En mi
llamar reſpondeme Dios de mi juſtedad, en anguſtia en-
3 ſanchaſte à mi: apiádame, y oye mi oracion. Hijos de
varon, haſta quando mi honra por infamia? amais vanidad,
4 buſcais mentira, Sèla. Y ſabed que apartò .A. bueno para el:
5 .A. oyrà en mi llamar à el. Eſtremecedvos y no pequeis, dezid
6 en vueſtro coraçon ſobre vueſtra yazida, y callad, Sèla. Sacri-
7 ficad ſacrificios de juſtedad: y confiad en .A.. Muchos dizien-
tes, quien nos moſtrarà bien? alça ſobre nos luz de tus faces
8 .A.. Diſte alegria en mi coraçon: de hora que ſu civera, y
9 ſu moſto ſe muchiguaron. En paz auna yazeré y dormiré:
por que tu .A. à ſólas, à fiuzia me haràs eſtar.

V.

II 1 2 AL vencedor ſobre los Nechilòt, Pſalmo de David. Mis
3 dichos eſcucha .A., entiende mi habla. Eſcucha à voz
4 de mi clamor, mi Rey, y mi Dios: por que a ti oraré. .A.
por la mañana oyràs mi voz: por la mañana ordenarè [ORA-
5 CION] à ti, y eſperaré. Por que no Dios envoluntàn malicia tu,
6 no habitarà contigo malo. No eſtarán locos delante tus ojos:
7 [POR QUE] aborreciſte todos obrantes tortura. Deperderás
hablantes mentira, [QUE] varon de ſangres y engaño abomina
8 .A.. Y yo con muchedumbre de tu merced vendré à tu caſa:
9 encorvarmeè à palacio de tu ſanctidad con tu temor. .A. guiame
en tu juſtedad por mis enemigos: adereça delante mi tu carrera.
10 Por que no en ſu boca derechedad, en ſus entrañas torturas,
11 fueſſa abierta ſu garganta: ſu lengua alizan. Deſſólalos Dios
caygan de ſus conſejos, con muchedumbre de ſus rebellos em-
12 púxalos: por que rebellaron contra ti. Y alegrarſeàn todos
eſperantes en ti, para ſiempre cantaràn, y amparàràs ſobre ellos:
13 y agozarſeàn en ti amantes tu nombre. Por que tu bendiziràs
à juſto .A.; como adarga, de voluntad lo coronaràs.

VI.

1 AL vencedor en Neghinot ſobre

תהלים

א

לפ׳ א׳ א אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך
חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה:
3 והיה כעץ שתול על-פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
4 ועלהו לא-יבול וכל אשר-יעשה יצליח: לא-כן
ה הרשעים כי אם-כמץ אשר-תדפנו רוח: על-כן לא-
6 יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: כי-
יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:
א 2 ב למה רגשו גוים ולאמים יהגו-ריק: יתיצבו
מלכי-ארץ ורוזנים נוסדו-יחד על-יהוה ועל-משיחו:
3 4 ננתקה את-מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו: יושב
ה בשמים ישחק אדני ילעג-למו: אז ידבר אלימו באפו
6 ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי על-ציון הר-
7 קדשי: אספרה אל-חק יהוה אמר אלי בני אתה אני
8 היום ילדתיך: שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך
9 אפסי-ארץ: תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם:
י 11 ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: עבדו את-
12 יהוה ביראה וגילו ברעדה: נשקו-בר פן-יאנף
ותאבדו דרך כי-יבער כמעט אפו אשרי כל-חוסי בו:
א ג מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו:
1 2 יהוה מה-רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים
4 לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יהוה מגן
ה בעדי כבודי ומרים ראשי: קולי אל-יהוה אקרא ויענני
6 מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי
7 יהוה יסמכני: לא-אירא מרבבות עם אשר סביב שתו
8 עלי: קומה יהוה הושיעני אלהי כי-הכית את-כל-
9 איבי לחי שני רשעים שברת: ליהוה הישועה על-
א עמך ברכתך סלה: ד למנצח בנגינות מזמור
2 לדוד: בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
3 ושמע תפלתי: בני-איש עד-מה כבודי לכלמה
4 תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ודעו כי-הפלה יהוה
ה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל-תחטאו
6 אמרו בלבבכם על-משכבכם ודמו סלה: זבחו זבחי-
7 צדק ובטחו אל-יהוה: רבים אמרים מי-יראנו טוב
8 נסה-עלינו אור פניך יהוה: נתתה שמחה בלבי מעת
ליום ב 9 דגנם ותירושם רבו: בשלום יחדו אשכבה ואישן כי-
א אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני: ה למנצח
2 אל-הנחילות מזמור לדוד: אמרי האזינה יהוה בינה
3 הגיגי: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי-אליך
4 אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך-לך
ה ואצפה: כי לא אל-חפץ רשע אתה לא יגרך רע:
6 לא-יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל-פעלי און:
7 תאבד דברי כזב איש-דמים ומרמה יתעב יהוה:
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל-היכל-
9 קדשך ביראתך: יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
י הושר לפני דרכך: כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות
11 קבר-פתוח גרונם לשונם יחליקון: האשימם אלהים
יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי-מרו בך:
12 וישמחו כל-חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו
13 בך אהבי שמך: כי-אתה תברך צדיק יהוה כצנה
א רצון תעטרנו: ו למנצח בנגינות על-
השמינית

השמינית מזמור לדוד: יהוה אל־באפך תוכיחני ואל־ 2
בחמתך תיסרני: חנני יהוה כי אמלל אני רפאני 3
יהוה כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה 4
עד־מתי: שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען ה ואתה ק
חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה־לך: יגעתי 6 7
באנחתי אשחה בכל־לילה מטתי בדמעתי ערשי
אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל־צוררי: סורו 8 9
ממני כל־פעלי און כי־שמע יהוה קול בכיי: שמע י
יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד 11
כל־איבי ישבו יבשו רגע: ז שגיון לדוד א
אשר־שר ליהוה על־דברי־כוש בן־ימיני: יהוה אלהי 2
בך חסיתי הושיעני מכל־רדפי והצילני: פן־יטרף 3
כאריה נפשי פרק ואין מציל: יהוה אלהי אם־עשיתי 4
זאת אם־יש־עול בכפי: אם־גמלתי שולמי רע ואחלצה ה
צוררי ריקם: ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי 6
וכבודי לעפר ישכן סלה: קומה יהוה באפך 7
הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית:
ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: יהוה ידין 8 9
עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: יגמר־נא רע י
רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק:
מגני על־אלהים מושיע ישרי־לב: אלהים שופט צדיק 11 12
ואל זעם בכל־יום: אם־לא ישוב חרבו ילטוש קשתו 13
דרך ויכוננה: ולו הכין כלי־מות חציו לדלקים יפעל: 14
הנה יחבל־און והרה עמל וילד שקר: בור כרה טו 16
ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו ועל 17
קדקדו חמסו ירד: אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם־ 18 ליום
יהוה עליון: ח למנצח על־הגתית א
מזמור לדוד: יהוה אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ 2
אשר תנה הודך על־השמים: מפי עוללים וינקים 3
יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי־ 4
אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר
כוננתה: מה־אנוש כי־תזכרנו ובן־אדם כי תפקדנו: ה
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: 6
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת־רגליו: צנה 7 8
ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים 9
עבר ארחות ימים: יהוה אדנינו מה־אדיר שמך בכל־ י
הארץ: ט למנצח על־מות לבן מזמור א
לדוד: אודה יהוה בכל־לבי אספרה כל־נפלאותיך: 2
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון: בשוב־אויבי 3 4
אחור יכשלו ויאבדו מפניך: כי־עשית משפטי ודיני ה
ישבת לכסא שופט צדק: גערת גוים אבדת רשע שמם 6
מחית לעולם ועד: האויב תמו חרבות לנצח וערים 7
נתשת אבד זכרם המה: ויהוה לעולם ישב כונן 8
למשפט כסאו: והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים 9
במישרים: ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות י
בצרה: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא־עזבת דרשיך 11
יהוה: זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: 12
כי־דרש דמים אותם זכר לא־שכח צעקת עניים: 13 ענוים ק
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי־מות: 14
למען אספרה כל־תהלתיך בשערי בת־ציון אגילה טו
בישועתך: טבעו גוים בשחת עשו ברשת־זו טמנו 16
נלכדה רגלם: נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו 17
נוקש רשע הגיון סלה: ישובו רשעים לשאולה כל־ 18
גוים שכחי אלהים: כי לא לנצח ישכח אביון תקות 19
ענוים תאבד לעד: קומה יהוה אל־יעז אנוש ישפטו כ עניים ק
גוים על־פניך: שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים 21
אנוש

la octava, Pſalmo de David. .A. No con tu furor me re- 2
prehendas: y no con tu ſaña me caſtigues. Apiadame .A. 3
que enflaquecido yo, medizíname .A., que fueron contur-
bados mis hueſſos. Y mi alma fue conturbada mucho: y 4
tu .A. haſta quando?. Tornate .A. eſcapa mi alma: ſalva- 5
me por tu merced. Por que no en la muerte memoria de 6
ti: en ſepultura quien loará à ti?. Cançème en mi ſuſpiro, 7
hago nadar en toda noche mi lecho: con mi lagrima mi lecho
deſſio. Carcomioſe de ſaña mi ojo: envejecioſe por todos 8
mis anguſtiadores. Apartadvos de mi todos obrantes tortu- 9
ra: que oyò .A. voz de mi llòro. Oyò .A. mi rogativa: .A. 10
mi oracion tomò. Regiſtarſeàn, y conturbarſeàn mucho todos 11
mis enemigos: tornarſeàn, regiſtarſeàn en un punto.

VII.

SIgayòn de David, que cantò à .A.: por cauſa de Chus 1
hijo de Binyamin. .A. Mi Dios en ti confiè: ſalvame de 2
todos mis perſiguientes, y eſcàpame. Por que no ar- 3
rebàte como Leon mi alma: deſpedaçàn no eſcapàn. .A. mi 4
Dios ſi hize eſto: ſi ay tortura en mis palmas. Si gualardonè 5
(á) mi pacifico mal: mas eſcapé mi anguſtiador de balde.
Perſiga enemigo mi alma, y alcance y rehollè à tierra mis vi- 6
das: y mi honra à polvo haga morar, Sèla. Levantate .A. 7
con tu furor, exalçate por ſañas de mis anguſtiadores: y deſ-
pierta à mi, juizio que encomendaſte. Y compaña de naciones 8
te rodeará: y por ella à altura tornate. .A. (QUE) juzga pueblos, 9
juzgame .A., como mi juſtedad, y como mi perfeccion ſobre
mi. Atéme ahora mal à malos, y endereça juſto, y provàn co- 10
raçones y riñones Dios juſto. Mi amparo ſobre Dios, ſalvàn 11
derechos de coraçon. Dios juzgàn juſto: y Dios ſe enſaña 12
(CONTRA MALOS) en todos dias. Si no tornáre, ſu eſpada 13
aguzará: ſu arco armò y aparejòlo. Y para él aparejò armas 14
de muerte: ſus ſaetas para perſiguientes obrò. He ſe adoloriò 15
de tortura: y concibiò lazeria y pariò falſedad. Pozo tajò, ca- 16
vòlo: y cayò en fueſſa que obrò. Tornarſeá ſu lazeria en ſu 17
cabeça: y ſobre ſu meollera ſu falſedad deſcenderà. Loaré à 18
.A. como ſu juſtedad: y pſalmearé à nombre de .A. alto.

VIII.

AL vencedor ſobre Gitit, Pſalmo de David. .A. Nueſtro 1 2 III
ſeñor, quan fuerte tu nombre en toda la tierra! que
diſte tu loor ſobre los Cielos. De boca de chiquitos, y 3
alechantes, acimentaſte fortaleza por tus anguſtiadores: para
hazer ceſſar enemigo, y vengànſe. Quando veo tus Cielos, obra 4
de tus dedos: Luna, y eſtrellas que compuſiſte. Que hombre que 5
lo emientes? y hijo de hombre que lo viſites?. Y menguaſtelo 6
poco de Angeles: y de honra y hermoſura lo coronaſte. Hizi- 7
ſtelo ſeñorear en obras de tus manos: todo puſiſte debaxo de
ſus pies. Ovejas, y bueyes todos ellos: y tambien quatropeas 8
de campo. Ave de Cielos, y peces de la mar: paſſan ſenderos 9
de mares. .A. nueſtro ſeñor: quan fuerte tu nombre en toda 10
la tierra?.

IX.

AL vencedor Al-Mùt Labèn, Pſalmo de David. Loaré .A, 1 2
con todo mi coraçon: contaré todas tus maravillas. Ale- 3
grarmeé y agozarmeé en ti: pſalmearé tu nombre alto.
En tornarſe mis enemigos atras: tropeçaràn y perderſean de- 4
lante ti. Por que hiziſte mi juizio y mi juſticia: aſſentaſte en ſilla 5
(DE JUSTICIA, Ds.) jnzgán juſtedad. Reprehendiſte gentes, de- 6
perdiſte malo: ſu nombre remataſte para ſiempre, eterno. O 7
enemigo! atemaronſe deſiertas para ſiempre, y ciudades que II
derrocaſte: perdioſe ſu memoria (con) ellas. Y .A. para ſiempre 8
eſtará: componién para juizio ſu ſilla. Y el juzgará mundo con 9
juſtedad: juzgarà naciones en derechedades. Y ſerà .A. amparo 10
al aflicto: amparo à horas en anguſtia. Y confiaran en ti conoſ- 11
cientes tu nombre: por que no dexaſte tus requirientes .A..
Pſalmead à .A. habitàn Zion: denunciad en pueblos ſus obras. 12
Por que requiriên ſangres à ellos membrò: no olvidò exclama- 13
cion de humildes. Apiàdame A. vé mi aflicion de mis odiantes: 14
mi enaltecedor de portales de muerte. Por que recuente todos 15
tus loores, en portales de compaña de Zion: agradarmehe en tu
ſalvacion. Hundieronſe gentes en fueſſa que hizieron: en red 16
que eſcondieron fue preſo ſu pie. Es conoſcido .A. que juizio 17
hizo, en obra de ſus palmas es enlazado malo: (SERA NESTO
VUESTRA) habla continuo. Tornenſe malos à fueſſa: todas 18
gentes olvidantes Dios. Por que no para ſiempre ſerà olvidado 19
deſſeoſo, (ni) eſperança de pobres ſe deperderà para ſiempre.
Levantate .A. no ſe enforteſca varon: ſean juzgadas gentes 20
ſobre tus faces. Pon .A. temor à ellos, conozcan gentes 21
que

que varon ellos, Sèla.

X.

IV 1 POr que .A. eſtàs de lexos ? encubres (tus ojos) à horas en
2 anguſtia?. Con ſobervia, malo perſigue pobre: ſeàn preſos
3 en penſamientos que penſaron. Por que ſe alabò malo
4 ſobre deſſeo de ſu alma: y robador bendizien, aborrece .A.. Ma-
lo por altivez de ſu faz no requiere: no Dios en todos ſus pen-
5 ſamientos. Adolorian ſus carreras en toda hora, Alto tus jui-
zios de eſcuentra el: todos ſus anguſtiadores ſoplarà en ellos.
6 Dixo en ſu coraçon, no resvalaré: para generacion y genera-
7 cion, que no (VERE) en mal. De maldicion ſu boca ſe lleno,
y artes, y engaño: debaxo de ſu lengua, quebranto y tortura.
8 Eſtà en aſechança de aldeas, en encubiertas mata inocente: ſus
9 ojos por pobre catàn. Aſecha en oculto como Leon en ſu
cabaña, aſecha para arrebatar pobre: arrebata pobre en ſu ſon-
10 traer en ſu red. Majaſe, oprimeſe: y càe con ſus fuertes, com-
11 paña de majados. Dixo en ſu coraçon, olvidò Dios: encubriò
12 ſus faces, no vido para ſiempre. Levàntate .A. Dios, alça tu
13 mano: no olvides humildes. Por que enſañò malo al Dios: dixo
14 en ſu coraçon no requeriràs. Viſte que tu, lazerià y ſaña catas,
para dar en tu mano, ſobre ti dexa pobre: huerſano tu fuiſte
15 ayudàn. Quiebra braço de malo: y (ENTONCES SI DEL) malo
16 requieres ſu maldad, no hallaràs. .A. Rey perpetuo y eter-
17 no: perdieronſe gentes de ſu tierra. Deſſeo de humildes oìſte
18 .A.: haràs componer ſu coraçon, haràs eſcuchar tu oreja. Para
juzgar huerſano y empobrecido no añadirà mas: para quebran-
tar varon de la tierra.

XI.

1 AL vencedor de David, en .A. confié; como dezis por
mi alma: eſmuevete de vueſtro monte (como) paxaro.
2 Por que he los malos armaron arco, adereçaron ſus ſae-
tas ſobre cuerda: para echar en tiniebla, à derechos de coraçon.
3 4 Por que los cimientos ſeràn derrocados: juſto que obrò ?. .A.
en palacio de ſu ſanctidad, .A. en los Cielos ſu ſilla, ſus ojos
5 veràn: ſus parpados provaràn hijos de hombre. .A. juſto pro-
6 varà: y malo y amàn robo, aborreciò ſu alma. Lloverà ſobre
malos braſas, fuego, y açufre, y viento de tempeſtades parte
7 de ſu vaſo. Por que juſto .A., juſtedades amò, derecho veràn
ſus faces.

XII.

V I 2 AL vencedor ſobre la octava, Pſalmo de David. Salva .A.
que ſe atemò bueno: por que ſe atemaron fieles de hijos
3 de hombre. Vanidad hablàn cada uno con ſu compañe-
4 ro, labios de aliſamientos: en coraçon y coraçon hablàn. Táje
5 .A. todos labios de aliſamientos: lengua hablàn grandezas. Por
que dixeron por nueſtra lengua mayorgaremos, nueſtros labios
6 con nos: quien ſeñor à nós ?. De prêa de pobres, de gemido de
deſſeoſos, ahora me levantaré dize .A.; pondrè en ſalvacion (de
7 aquel que) enlaza à el. Dichos de .A. dichos limpios, (COMO)
8 plata purificada en criſol de tierra: colada ſiete vezes. Tu .A.
los guardaràs: guardarloàs de la generacion eſta para ſiempre.
9 Derredor malos andan: como ſe enaltece menoſprecio à hijos
de hombre.

XIII.

I 2 AL vencedor Pſalmo de David. Haſta quando .A. me olvi-
daràs ſiempre: haſta quando encubriràs tus faces de mi?.
3 Haſta quando pondré conſejos en mi alma ? anſia en mi
coraçon de dia ? haſta quando ſe enaltecerà el enemigo ſobre
4 mi ?. Cata reſpondeme .A. mi Dios : alumbra mis ojos por que
5 no duerma de muerte. Por que no diga mi enemigo, pudelo:
6 mis anguſtiadores ſe agozaràn quando reſvalàre. Y yo en tu
merced confié, agradarſeà mi coraçon en tu ſalvacion: cantaré
à .A. por que gualardonò à mi.

XIV.

1 AL vencedor de David, dixo necio en ſu coraçon no Dios:
2 dañaron, abominaron obra, no hazièn bien. .A. de los Cie-
los catò ſobre hijos de hombre, para ver ſi ay entendièn:
3 requirién à Dios. El todo ſe apartò, auna fueron deshechos,
4 no hazièn bien: no tambien uno. Decierto ſupieron todos
obrantes tortura, conſumientes mi pueblo como ſi comieſſen
5 pan; .A. no llamaron. Alli ſe eſpavorecieron de pavor: por que
6 Dios en generacion de juſto. Conſejo de pobre regiſtais, por
7 que .A. ſu abrigo. Quien dieſſe de Zion ſalvacion de Iſrael ! en
tornar .A. captivèrio de ſu pueblo: agradarſeà Iahacob, alegrar-
ſeà ſrael.

XV.

1 PSalmo de David. .A. quien habitarà en tu tienda ? quien
2 morarà en monte de tu ſanctidad?. Andàn (en) perfeccion
3 y obràn juſtedad: y hablàn verdad en ſu coraçon. No
mezclò con ſu lengua, no hizo à ſu compañero mal: y repu-
4 dio no alçò ſobre ſu cercano. Menoſpreciado en ſus ojos,

א אנוש המה סלה : י למה יהוה תעמד
2 ברחוק תעלים לעתות בצרה : בגאות רשע ידלק
3 עני יתפשו במזמות זו חשבו : כי הלל רשע על־תאות
4 נפשו ובצע ברך נאץ יהוה : רשע כגבה אפו בל־
ה ידרש אין אלהים כל־מזמותיו : יחילו דרכו בכל־
6 עת מרום משפטיך מנגדו כל־צורריו יפיח בהם : אמר
7 בלבו בל־אמוט לדר ודר אשר לא־ברע : אלה פיהו
8 מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון : ישב
במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה
9 יצפנו : יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני
י יחטף עני במשכו ברשתו : ודכה ישח ונפל בעצומיו
11 חלכאים : אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל־ראה
12 לנצח : קומה יהוה אל נשא ידך אל־תשכח עניים :
13 על־מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש :
14 ראתה כי־אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך
טו יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר : שבר זרוע רשע
16 ורע תדרוש־רשעו בל־תמצא : יהוה מלך עולם ועד
17 אבדו גוים מארצו : תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם
18 תקשיב אזנך : לשפט יתום ודך בל־יוסיף עוד לערץ
א אנוש מן־הארץ : יא למנצח לדוד ביהוה
2 חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור : כי הנה
הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על־יתר לירות במו־
3 אפל לישרי־לב : כי השתות יהרסון צדיק מה־פעל :
4 יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו
ה עפעפיו יבחנו בני אדם : יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב
6 חמס שנאה נפשו : ימטר על־רשעים פחים אש וגפרית
7 ורוח זלעפות מנת כוסם : כי־צדיק יהוה צדקות אהב
א ישר יחזו פנימו : יב למנצח על־השמינית
2 מזמור לדוד : הושיעה יהוה כי־גמר חסיד כי־פסו
3 אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את־רעהו שפת
4 חלקות בלב ולב ידברו : יכרת יהוה כל־שפתי
ה חלקות לשון מדברת גדלות : אשר אמרו ללשננו
6 נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו : משד עניים מאנקת
אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו :
7 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ
8 מזקק שבעתים : אתה־יהוה תשמרם תצרנו מן־הדור
9 זו לעולם : סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני
א אדם : יג למנצח מזמור לדוד : עד־
אנה יהוה תשכחני נצח עד־אנה תסתיר את־פניך
3 ממני : עד־אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם
4 עד־אנה ירום איבי עלי : הביטה ענני יהוה אלהי
ה האירה עיני פן־אישן המות : פן־יאמר איבי יכלתיו צרי
6 יגילו כי אמוט : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי : יד
א למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
2 התעיבו עלילה אין עשה־טוב : יהוה משמים השקיף
על־בני־אדם לראות היש משכיל דרש את־אלהים :
3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה־טוב אין גם־אחד :
4 הלא ידעו כל־פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה
ה לא קראו : שם פחדו פחד כי־אלהים בדור צדיק :
6 עצת־עני תבישו כי יהוה מחסהו : מי יתן מציון
ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
א ישמח ישראל : טו מזמור לדוד יהוה מי־
2 יגור באהלך מי־ישכן בהר קדשך : הולך תמים ופעל
3 צדק ודבר אמת בלבבו : לא־רגל על־לשנו לא־עשה
4 לרעהו רעה וחרפה לא־נשא על־קרבו : נבזה בעיניו

נמאס ואת-יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר :
כספו ׀ לא-נתן בנשך ושחד על-נקי לא לקח עשה- ה
אלה לא ימוט לעולם: יו מכתם לדוד א ליום
שמרני אל כי-חסיתי בך : אמרת ליהוה אדני אתה 2
טובתי בל-עליך: לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי 3
כל-חפצי-בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיך 4
נסכיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: יהוה ה
מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו-לי 6
בנעמים אף-נחלת שפרה עלי: אברך את-יהוה אשר 7
יעצני אף-לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד 8
כי מימיני בל-אמוט: לכן ׀ שמח לבי ויגל כבודי אף- 9
בשרי ישכן לבטח: כי ׀ לא-תעזב נפשי לשאול לא- י
תתן חסידיך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע 11 יחיד
שמחות את-פניך נעמות בימינך נצח : יז
תפלה לדוד שמעה יהוה ׀ צדק הקשיבה רנתי האזינה א ליום
תפלתי בלא שפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך 2
תחזינה מישרים: בחנת לבי ׀ פקדת לילה צרפתני בל- 3
תמצא זמתי בל-יעבר-פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך 4
אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי במעגלותיך בל- ה
נמוטו פעמי: אני-קראתיך כי-תענני אל הט-אזנך לי 6
שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים 7
ממתקוממים בימינך: שמרני כאישון בת-עין בצל 8
כנפיך תסתירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו 9
עלי: חלבמו סגרו פימו דברו בגאות: אשרנו עתה י 11
סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ: דמינו כאריה 12 סבבונו קרי
יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים: קומה יהוה 13
קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך :
ממתים ידך ׀ יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך 14 וצפונך קרי
תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם: אני טו
בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך : לפ׳ ב׳
יח למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ׀ א
ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום הציל-יהוה אותו
מכף כל-איביו ומיד שאול: ויאמר ארחמך יהוה חזקי: 2
יהוה ׀ סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה-בו מגני 3
וקרן-ישעי משגבי: מהלל אקרא יהוה ומן-איבי 4
אושע: אפפוני חבלי-מות ונחלי בליעל יבעתוני: ה
חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר-לי ׀ 6 7
אקרא יהוה ואל-אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש ׀ הארץ 8
ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו: עלה עשן ׀ 9
באפו ואש-מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים י
וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על-כרוב ויעף וידא 11
על-כנפי-רוח: ישת חשך ׀ סתרו סביבותיו סכתו 12
חשכת-מים עבי שחקים: מנגה נגדו עביו עברו ברד 13
וגחלי-אש: וירעם בשמים ׀ יהוה ועליון יתן קלו ברד 14
וגחלי-אש: וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם : טו
ויראו ׀ אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה 16
מנשמת רוח אפך: ישלח ממרום יקחני ימשני 17
ממים רבים: יצילני מאיבי עז ומשנאי כי-אמצו ממני : 18
יקדמוני ביום-אידי ויהי-יהוה למשען לי: ויוציאני 19 כ
למרחב יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר 21
ידי ישיב לי: כי-שמרתי דרכי יהוה ולא-רשעתי 22
מאלהי: כי כל-משפטיו לנגדי וחקתיו לא-אסיר מני : 23
ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: וישב-יהוה לי כצדקי 24 כה
כבר ידי לנגד עיניו: עם-חסיד תתחסד עם-גבר 26
תמים תתמם: עם-נבר תתברר ועם-עקש תתפתל : 27
כי

aborrecido, y à temientes de .A. honra: jurò para hazerſe mal y
no truèca. Su plata no diò con logro, y cohecho contra inocente 5
no tomò : hazièn eſtos no reſvalarà para ſiempre. XVI.
MIchtâm de David: Guardame Dios, que confiè en ti. 1 VI
Dixiſte à .A. .A. tu: mi bien no [SALVO] ſobre ti. A 2 3
ſanctos que en la tierra ellos: y fuertes toda mi volun-
tad en ellos. Sean muchiguados ſus dolores (los que) [TRAS] 4
otros [DIOSES] apreſuraron, no templarè [COMO ELLOS] ſus
templaciones de ſangre : y no alçarè ſus nombres ſobre mis
labios. .A. dadivà de mi parte, y mi vaſo : tu ſuſtentaràs mi 5
ſuerte. Partes cayeron à mi en los hermoſos : tambien heredad 6
ſe afermoſiguò ſobre mi. Bendizirè à .A. que me aconſejò : 7
tambien noches me caſtigaron mis riñones. Puſe à .A. à enfren- 8
te mi ſiempre : por que de mi derecha no reſvalarè. Por tanto 9
ſe alegrò mi coraçon, y agradoſe mi honra : tambien mi carne
morarà à fiuzia. Por que no dexaràs mi alma à fueſſa : no daràs 10
tu Pio para ver fueſſa. Hazme ſaber ſendèro de vidas, hartu- 11
ra de alegrias con tus faces: hermoſuras èn tu derecha ſiempre.
XVII.
ORacion de David, oye .A. juſtedad, entiende mi clamor, 1 VII
eſcucha mi oracion: ſin labios de engaño. Delante ti, mi 2
juizio ſalga : tus ojos vean derechedades. Provaſte mi 3
coraçon, viſitaſte de noche, purificaſteme no hallaſte : lo que
penſè, no paſsò [POR] mi boca. Por obras de hombre, por palabra
de tus labios: yo guardè caminos de aportillador. Soſtiene mis 4
paſſos en tus ſendèros : por que no reſvalen mis pies. Yo te lla- 5
mè para que me reſpondas Dios : inclina tu oreja à mi, oye mi 6
dicho. Aparta tus mercedes, ſalvàn confiantes, [EN ESCAPAR- 7
ME] de levantantes contra tu derecha. Guardame como negro 8
de niñeta de ojo : en ſombra de tus àlas me encubriràs. Delante 9
malos que me prearon: mis enemigos por alma, rodearon contra
mi. (Con) ſu groſſura cerraron [SUS OJOS:] (con) ſu boca ha- 10
blaron ſobervia. Nueſtros paſſos ahora nos cercaron : ſus ojos 11
puſieron para tender en la tierra. Su ſemejança como Leon (que) 12
deſſea para arrebatar : y como leoncillo eſtàn en encubiertas.
Levantate .A. anticipa ſus faces, hazlo arrodillar : eſcapa mi 13
alma de malo [CON] tu eſpada. De varones (que ſon) tu llaga, 14
.A. de varones de mundo (que) ſu parte en vidas [MUNDANAS,]
y de tu eſcondimiento hinchiràs ſu vientre, hartarſeàn de hi-
jos : y dexaràn ſu reſto à ſus chiquitos. Y yo con juſtedad verè 15
tus faces : hartarmehe en ſiendo deſpierto, de tu ſemejança.
XVIII.
AL vencedor, de ſiervo de .A., de David, que hablò à .A. 1 P 2.
à palabras del cantico el eſte : en dia que eſcapò .A. à el
de manos de todos ſus enemigos, y de mano de Saul. Y 2
dixo; amartehe .A. mi fortaleza. .A. mi peña y mi encaſtilla- 3
dura, y mi eſcapador, mi Dios, mi fuerte, me abrigarè en el:
mi eſcudo, y corona de mi ſalvacion, mi amparo. Alabado lla- 4
marè .A.: y de mis enemigos ſerè ſalvo. Cercaronme dolores 5
de muerte : y arroyos de perverſo me conturbaron. Dolores 6
de fueſſa me rodearon: anteciparonme lazos de muerte. En 7
anguſtia à mi llamarè .A., y à mi Dios clamarè, oyrà de ſu pa-
lacio mi voz : y mi clamor delante del vendrà en ſus orejas. Y 8
tempeſteò y temblò la tierra, y cimientos de montes ſe eſtreme-
cieron : y tempeſtearon por que creſciò à el. Subiò humo en ſu 9
nariz, y fuego de ſu boca quemò: braſas ſe encendieron del. Y 10
acoſtò Cielos y deſcendiò : y eſpeſſura debaxo de ſus pies. Y 11
montò ſobre Kerub y bolò : y bolò ſobre àlas de viento [EN
MI AYUDA]. Puſo eſcuridad ſu cubertura, (en) ſus derredores 12
ſu cabaña: eſcuridad de aguas de nuves de Cielos. Por claridad 13
que delante el, [VI QUE] ſus nuves paſſaron (con) pedriſco
y braſas de fuego. Y tronò en los Cielos .A., y el Alto diò 14
ſu voz : con pedriſco y braſas de fuego. Y embiò ſus ſaetas y 15
eſparziolos : y relampagos arrojò, y conſumiolos. Y aparecie- 16
ron pielagos de aguas, fueron deſcubiertos cimientos de Mun-
do, de tu reprehenſion .A., de aliento de eſpirito de tu nariz.
Embiarà de altura, tomarmeà : ſontraermeà de aguas muchas. 17
Eſcaparmeà de mi enemigo fuerte : y mis odiantes, por que ſe 18
enfortecieron mas que yo. Anteciparonme en dia de mi que- 19
branto : y fue .A. por aſufrencia à mi. Y ſacome à anchura : eſ- 20
caparmeà por que envoluntò en mi. Gualardonarmeà .A. co- 21
mo mi juſtedad: como limpieza de mis manos tornarà à mi. Por 22
que guardè carreras de .A., y no fuy condenàdo de mi Dios. Por 23
que todos ſus juizios delante mi : y ſus fueros no apartè de mi.
Y fuy perfecto con el: y guardeme de mi delicto. Y tornò .A. à 24 25
mi como mi juſtedad: como limpieza de mis manos de delante ſus
ojos. Con bueno ſeràs bueno : y con varon perfecto ſeràs per- 26
fecto. Con limpio ſeràs limpio : y con perverſo ſeràs perverſo. 27
Por

28 29 Por que tu, pueblo pobre ſalvarás: y ojos altos baxarás. Por que
tu, alumbrarás mi candela; .A. mi Dios aclarará mi eſcuridad.
30 Por que contigo quebrantaré fonſado: y con mi Dios aſaltaré
31 muro. El Dios perfecta ſu carrera: dicho de .A. purificado,
32 eſcudo el à todos los abrigantes en él. Por que quien Dios fuera
33 de .A.? y quien fuerte fuera de nueſtro Dios?. El Dios que me
34 ciño de fuerça: y diò perfecta mi carrera. Ponien mis pies co-
35 mo de ciervas: y ſobre mis alturas me hará eſtar. Abezán mis
manos à la pelea: y ſerá quebrado arco azerado, (con) mis bra-
36 ços. Y diſte à mi, eſcudo de tu ſalvacion, y tu derecha me ſuſten-
37 tará: y tu humildad me multiplicará. Enſancharás mi paſſo de-
38 baxo de mi: y no resvalarán mis rodillas. Perſiguiré mis enemi-
39 gos, y alcançarloshe: y no tornaré haſta atemarlos. Llagarlos-
40 he y no podrán levantarſe; caerán debaxo de mis pies. Y ce-
ñiſteme de fuerça para pelea; arrodillarás mis enemigos debaxo
41 de mi. Y mis enemigos, diſte à mi cerviz; y mis odiántes tajar-
42 43 loshe. Eſclamarán y no ſalván: à .A. y no les reſpondiò. Y mo-
lerloshe como polvo delante de viento: como cieno de calles los
44 vaziarè. Eſcaparmeás de contiendas de pueblo, ponermeas por
45 cabecera de gentes: pueblo que no conoſci me ſervirán. A oìda
de oreja ſe congregarán à mi: hijos de eſtrañedad negarán à mi.
46 Hijos de eſtrañedad caerán: y eſpavorecerſeán de ſus encerra-
47 mientos. Vivo .A. y bendito mi fuerte: y enaltecerſeá Dios de
48 mi ſalvacion. El Dios el dan vengançàs à mi: y quebrantò pue-
49 blos debaxo de mi. Mi eſcapador de mis enemigos, tambien
de mis adverſarios me enaltecerás: de varon de violencia me
50 eſcaparás. Por tanto te loaré en las gentes .A., y à tu nombre
51 pſalmearé. Engrandeciên ſalvaciones de ſu Rey, y haziên
merced à ſu ungido, à David y à ſu ſimiente haſta ſiempre.

XIX.

II 1 2 AL vencedor, Pſalmo de David. Los Cielos recontantes
honra de Dios: y obra de ſus manos, denuncian la eſpan-
3 cion. Dia à dia habla dicho, y noche à noche denuncia
4 5 ſabiduria. No dicho, y no palabras: no es oìda ſu voz. En to-
da la tierra ſaliò ſu linea, y en cabo del mundo ſus palabras: al Sol
6 puſo tienda en ellos. Y el como novio ſaliên de ſu thalamo: ago-
7 zaſe como valiente para correr camino. De cabo de los Cielos
ſu ſalida, y ſu rodeo ſobre ſus fines: y no ay oculto de ſu calor.
8 Ley de .A. perfecta, haziên tornar alma; teſtimonio de .A.
9 fiel, aſabentán torpe. Encomendanças de .A. derechas, ale-
grántes coraçon: mandamiento de .A. claro, alumbrán ojos.
10 Temor de .A. limpio, eſtán para ſiempre, juizios de .A. ver-
11 dad, juſtificaronſe auna. Los deſſeables mas que oro, y mas
que oro fino mucho: y dulces mas que miel, y gota de panales.
12 Tambien tu ſiervo es apercebido en ellos; en ſu guardar precio
13 mucho. Yerros quien entenderá? de encubiertas lìbrame.
14 Tambien de ſobervios veda tu ſiervo, no podéſten en mi, en-
15 tonces ſeré perfecto: y ſerè libre de rebello grande. Sean por
voluntad dichos de mi boca, y imaginacion de mi coraçon de-
lante de ti: .A. mi fuerte, y mi redemidor.

XX.

1 2 AL vencedor, Pſalmo de David. Reſpondate .A. en día de
3 anguſtia, ampárete nombre de Dios de Iahacob. Embie
4 tu ayuda de ſanctidad; y de Zion te ſoſtenga. Miembre
5 todos tus preſentes; y tu alçacion decenize, Sèla. Dé à ti como
6 tu coraçon; y todo tu conſejo cumpla. Cantaremos en tu ſal-
vacion, y en nombre de nueſtro Dios alçaremos vandera: cum-
7 pla .A. todas tus demandas. Ahora ſupe que ſalvò .A. ſu ungi-
do, reſponderleá de Cielos de ſu ſanctidad: con valentias de
8 ſalvacion de ſu derecha. Eſtos con carroça, y eſtos con cavallos:
9 y nós en nombre de .A. nueſtro Dios membraremos. Ellos ſe
arrodillaron, y cayeron: y nós nos levantamos, y nos enxalça-
10 mos. .A. ſalva: el Rey nos reſponda en dia de nueſtro llamar.

XXI.

III 1 2 AL vencedor, Pſalmo de David. .A. en tu fortaleza ſe alegrara
Rey: y en tu ſalvacion quanto ſe agradará mucho?. Deſſéo
3 de ſu coraçon diſte à el: y habla de ſus labios no vedaſte,
4 Séla. Por que lo adelantas [CON] bendiciones de bien: puſiſtes à
5 ſu cabeça corona de oro fino. Vidas demandò de ti, diſte à el:
6 longura de dias para ſiempre, y ſiempre. Grande ſu honra en tu
7 ſalvacion: loor, y hermoſura pondrás ſobre el. Por que lo puſiſte
bendiciones para ſiempre: agozarlas en alegria con tus faces. Por
8 que el Rey confián en .A., y en merced del Alto no reshuyrá. Al-
9 cançará tu mano à todos tus enemigos; tu derecha alcançará à
10 tus odiantes. Ponerloſás como humo de fuego à hora de tus
11 ìras, .A. con ſu furor los deshará: y quemarlosha fuego. Su fruto
12 de tierra deperderás; y ſu ſimiente de hijos de hombre. Por que
tendieron ſobre ti mal: penſaron mal penſamiento, no pudieron.

28 כי־אתה עם־עני תושיע ועינים רמות תשפיל: כי־ 29
ל אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: כי־בך ארץ
31 גדוד ובאלהי אדלג־שור: האל תמים דרכו אמרת־
32 יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו: כי מי אלוה
33 מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: האל המאזרני
34 חיל ויתן תמים דרכי: משוה רגלי כאילות ועל במתי
לה יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת־נחושה
36 זרועתי: ותתן־לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך
37 תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי:
38 ארדוף אויבי ואשיגם ולא־אשוב עד־כלותם: אמחצם 39
מ ולא־יכלו קום יפלו תחת רגלי: ותאזרני חיל
41 למלחמה תכריע קמי תחתי: ואיבי נתתה לי ערף
42 ומשנאי אצמיתם: ישועו ואין מושיע על־יהוה ולא
43 ענם: ואשחקם כעפר על־פני־רוח כטיט חוצות
44 אריקם: תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם
מה לא־ידעתי יעבדוני: לשמע אזן ישמעו לי בני נכר
46 יכחשו־לי: בני־נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם:
47 חי־יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: האל הנותן 48
49 נקמות לי וידבר עמים תחתי: מפלטי מאיבי אף מן־
נ קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: על־כן אודך בגוים
51 יהוה ולשמך אזמרה: מגדל ישועות מלכו ועשה חסד ליום ב׳
א למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם: יט למנצח
2 מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד־אל ומעשה ידיו
3 מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה־
4 דעת: אין־אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל־ ה
הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם־אהל
6 בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח:
7 מקצה השמים מוצאו ותקופתו על־קצותם ואין נסתר
8 מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה
9 נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי־לב
י מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה טהורה
11 עומדת לעד משפטי־יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים
12 מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם־עבדך
13 נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי־יבין מנסתרות
14 נקני: גם מזדים חשך עבדך אל־ימשלו־בי אז איתם
טו ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך
א יהוה צורי וגאלי: כ למנצח מזמור לדוד:
2 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח־ 3
4 עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר כל־מנחתיך ועולתך
ה ידשנה סלה: יתן־לך כלבבך וכל־עצתך ימלא:
6 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל־
7 משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו
8 משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה
9 בסוסים ואנחנו בשם־יהוה אלהינו נזכיר: המה כרעו
ליום ג׳ י ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך
א יעננו ביום־קראנו: כא למנצח מזמור לדוד:
יום ד׳ 2 יהוה בעזך ישמח־מלך ובישועתך מה־יגיל מאד: תאות 3
4 לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל־מנעת סלה: כי־
ה תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: חיים
6 שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו
7 בישועתך הוד והדר תשוה עליו: כי־תשיתהו ברכות
8 לעד תחדהו בשמחה את־פניך: כי־המלך בטח ביהוה
9 ובחסד עליון בל־ימוט: תמצא ידך לכל־איביך ימינך
י תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה
11 באפו יבלעם ותאכלם אש: פרימו מארץ תאבד וזרעם
12 מבני אדם: כי־נטו עליך רעה חשבו מזמה בל־יוכלו:
כי

כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על־פניהם׃ רומה
14 13 יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך׃ כב
ליום ד למנצח על־אילת השחר מזמור לדוד׃ אלי אלי למה א
2 עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי׃ אלהי אקרא יומם
3 ולא תענה ולילה ולא דומיה לי׃ ואתה קדוש יושב
4 תהלות ישראל׃ בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו׃ ה
7 6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא־בושו׃ ואנכי תולעת
8 ולא־איש חרפת אדם ובזוי עם׃ כל־ראי ילעיגו לי
9 יפטירו בשפה יניעו ראש׃ גל אל־יהוה יפלטהו יצילהו
כי חפץ בו׃ כי־אתה גחי מבטן מבטיחי על־שדי אמי׃ י
12 11 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃ אל־תרחק
13 ממני כי־צרה קרובה כי־אין עוזר׃ סבבוני פרים רבים
14 אבירי בשן כתרוני׃ פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג׃
כמים נשפכתי והתפרדו כל־עצמותי היה לבי כדונג טו
16 נמס בתוך מעי׃ יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי
17 ולעפר־מות תשפתני׃ כי סבבוני כלבים עדת מרעים
18 הקיפוני כארי ידי ורגלי׃ אספר כל־עצמותי המה
19 יביטו יראו־בי׃ יחלקו בגדי להם ועל־לבושי יפילו
גורל׃ ואתה יהוה אל־תרחק אילותי לעזרתי חושה׃ כ
22 21 הצילה מחרב נפשי מיד־כלב יחידתי׃ הושיעני מפי
23 אריה ומקרני רמים עניתני׃ אספרה שמך לאחי בתוך
24 קהל אהללך׃ יראי יהוה הללוהו כל־זרע יעקב
כבדוהו וגורו ממנו כל־זרע ישראל׃ כי לא־בזה ולא כה
שקץ ענות עני ולא־הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו
26 שמע׃ מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃
27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם
28 לעד׃ יזכרו וישבו אל־יהוה כל־אפסי־ארץ וישתחוו
29 לפניך כל־משפחות גוים׃ כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים׃ אכלו וישתחוו כל־דשני־ל
ארץ לפניו יכרעו כל־יורדי עפר ונפשו לא חיה׃
32 31 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור׃ יבאו ויגידו
צדקתו לעם נולד כי עשה׃ כג
2 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר׃ בנאות דשא ירביצני א
3 על־מי מנחות ינהלני׃ נפשי ישובב ינחני במעגלי־צדק
4 למען שמו׃ גם כי־אלך בגיא צלמות לא־אירא רע כי־
אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני׃ תערך ה
לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃
ליום ה 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי ושבתי בבית־יהוה
לארך ימים׃ כד לדוד מזמור ליהוה הארץ א
2 ומלואה תבל וישבי בה׃ כי־הוא על־ימים יסדה ועל־
נפשי קרי 3 נהרות יכוננה׃ מי־יעלה בהר־יהוה ומי־יקום במקום
4 קדשו׃ נקי כפים ובר־לבב אשר לא־נשא לשוא נפשו
דרשיו קרי ולא נשבע למרמה׃ ישא ברכה מאת יהוה וצדקה ה
6 מאלהי ישעו׃ זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה׃
7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
8 הכבוד׃ מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור
9 מלחמה׃ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד׃ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות י
הוא מלך הכבוד סלה׃ כה לדוד אליך א
2 יהוה נפשי אשא׃ אלהי בך בטחתי אל־אבושה אל־
3 יעלצו איבי לי׃ גם כל־קויך לא יבשו יבשו הבוגדים
ה 4 ריקם׃ דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ הדריכני
באמתך ולמדני כי־אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל־
6 היום׃ זכר־רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה׃
7 חטאות נעורי ופשעי אל־תזכר כחסדך זכר־לי־אתה
8 למען טובך יהוה׃ טוב וישר יהוה על־כן יורה חטאים
ברוך

Por que los pondrás à parte: en tus cuerdas compondrás (ſae- 13
tas) ſobre ſus faces. Enaltécete .A. con tu fortaleza: cantare- 14
mos, y pſalmearemos tu valentia. XXII.
AL vencedor ſobre luzero de la mañana, Pſalmo de David. 1 IV
Mi Dios, mi Dios, por que me dexaſte? lexano de mi ſal- 2
vacion, y de palabras de mi gemido. Mi Dios, llámo de dia, 3
y no reſpondes: y de noche, y no ſilencio a mi. Y tu Sancto: eſ- 4
tán, (para) loores de Iſrael. En ti ſe confiaron nueſtros padres: 5
ſe confiaron, y eſcapaſtelos. A ti exclamaron, y fueron eſcapa- 6
dos: en ti confiaron, y no ſe avergonçaron. Y yo guſano, y no 7
varon: vituperio de hombre, y menoſprecio de pueblo. Todos 8
mis veyentes eſcarnecen de mi: hablàn con labio, menean cabe-
ça, [DIZIENDO]. Remitaſe à .A. que lo libre: lo eſcape, por que 9
envoluntò en el. Por que tu mi ſacador de vientre: mi confiador, 10
ſobre tetas de mi madre. Sobre ti fuy echado de vulva: de vientre 11
de mi madre, mi Dios tu. No te alexes de mi, por que anguſtia 12
cercana: que no ayudàn [SALVO TU]. Rodearonme toros mu- 13
chos: fuertes de Baſſán me cercaron. Abrieron ſobre mi ſu boca: 14
leon arrebatán, y bramán. Como aguas fuy derramado, y aparta- 15
ronſe todos mis hueſſos: fue mi coraçon como cera, deſleído en-
tre mis entrañas. Secoſe como tieſto mi fuerça, y mi lengua pe- 16
gada à mis paladares: y à polvo de muerte me pones. Por que 17
me rodearon perros, compaña de emalecedores me cercaron: co-
mo leon à mis manos, y mis pies. Contaré todos mis hueſſos: 18
ellos cátan, veen en mi. Reparten mis paños à ellos: y ſobre mi 19
veſtido echan ſuerte. Y tu .A. no te alexes: mi fortaleza, para mi 20
ayuda apreſſura. Eſcapa de eſpada mi alma: de poder de perro, 21
mi unica. Salvame de boca de leon: y de cuernos de unicor- 22
nios me reſponde. Contaré tu nombre à mis hermanos: entre 23
congregacion te loaré [DIZIENDO.] Temientes à .A., loadlo, 24
toda ſimiente de Iahacob honradlo: y temed dél, toda ſimiente
de Iſrael. Por que no menoſpreciò, y no aborreciò aflicion de 25
pobre, y no encubriò ſus faces dél: y en ſu clamar à el, oyò. De 26
contigo mi loor, en congregacion grande; mis promeſſas paga-
ré, delante ſus temientes. Comerán humildes y hartarſeán, 27
loarán à .A. ſus requirientes: para que reviva vueſtro coraçon
para ſiempre. Recordarſeán, y tornarſeán à .A. todos extremos 28
de tierra: y humillarſeán delante de ti: todos linages de gentes. 29
Por que de .A. el reyno: y ſeñoreán en las gentes. Comieron, y 30
humillaronſe todos deleitados de tierra, delante dél ſe arrodilla-
rán todos deſcendientes à polvo: y ſu alma no aviviguò. Simi- 31
ente [QUE] lo ſirviere, ſerá contado à .A. para generacion.
Vendrán, y denunciarán ſu juſtedad: à pueblo nacido, que hizo. 32

XXIII.

PSalmo de David: .A. mi paſtor, no ſeré fálto. En moradas 1 2
de hermollo me hará yazer: ſobre aguas de holganças me gui-
ará. Mi alma hara tornar: guiarmeá por ſendéros de ſu juſ- 3
tedad, por ſu nombre. [POR ESSO] tambien aun que ande en val- 4
le de tiniebla no temeré de mal, por que tu conmigo: tu vára, y
tu aſufrencia, ellos me conhortarán. Ordenarás delante de mi, 5
(lá) meſa enfrente mis anguſtiadores: aviciaſte con olio mi ca-
beça, mi vaſo harto. Decierto bien, y merced, me ſeguirán todos 6
dias de mis vidas: y repoſaré en caſa de .A. por longura de dias.

XXIV.

DE David Pſalmo, de .A. la tierra y ſu hinchimiento: 1 V
(el) mundo, y morantes en el. Por que el ſobre Mares la 2
acimentò: y ſobre rios la compuſo. Quien ſubirá en mon- 3
te de .A.? y quien ſe levantará en lugar de ſu ſanctidad? Limpio 4
de palmas, y limpio de coraçon, que no jurò à vanidad mi al-
ma: y no jurò por engaño. Recibirá bendicion de con .A., y 5
juſtedad de Dios de ſu ſalvacion. Eſta [ES LA] generacion de ſus 6
requirientes: buſcantes tus faces Iahacob, Séla. Alçad puertas 7
vueſtras cabeças, y exalçadvos puertas perpetuas: y entrará Rey
de la honra. Quien eſte Rey de la honra? .A. fuerte, y valiente: 8
.A. valiente de pelea. Alçad puertas vueſtras cabeças, y alçad- 9
vos puertas perpetuas: y entrará Rey de la honra. Quien el eſte 10
Rey de la honra? .A. Zebaot, el Rey de la honra, Séla. XXV.
DE David, à ti .A. mi alma preſento. Mi Dios en ti me 1 2
confio, no me regiſtarè: no ſe gozen mis enemigos de mi.
Tambien todos tus eſperantes no ſe avergonçarán: ſe- 3
rán avergonçados los falſantes [EN MI] en vano. Tus carreras 4
.A. me haze ſaber: tus ſenderos me enſeña. Encaminame en 5
tu verdad, y enſeñame, por que tu Dios de mi ſalvacion: à ti
eſpero todo el dia. Recuerda tus piedades .A., y tus mercedes; 6
que de ſiempre ellas. Pecados de mis mocedades, y mis rebellos 7
no te acuerdes: como tu merced miembra à mi tu: por tu bon-
dad .A.. Bueno y recto .A.: por tanto moſtrará pecadores 8
en

9 en carrera. Encaminará humildes en juizio: y enſeñará à ver-
10 gonçoſos ſu carrera. Todos caminos de .A. merced, y verdad: à
11 guardantes ſus firmamentos, y ſus teſtimonios. Por tu nombre
12 .A.: y perdonarás à mi delicto, que grande él. Quien eſte el va
13 ron temien de .A.? moſtrarleá en carrera que eſcoja. Su alma en
14 bien manirá: y ſu ſimiente heredará tierra. Secreto de .A. à ſus
15 temientes: y ſu firmamento para les hazer ſaber. Mis ojos con-
16 tinuo à .A.: por que el ſacará de red mis pies. Cata à mi y apia-
17 dame: por que ſolo, y pobre yo. Anguſtias de mi coraçon ſe en-
18 ſancharon: de mis aprietos ſacame. Veè mi afliccion, y mi la-
19 zeria; y perdona à todos mis pecados. Veé mis enemigos que ſe
20 muchiguaron: y aborricion de falſedad me aborrecieron. Gu-
arda mi alma, y eſcapame: no me avergonçaré que me enfiuzé
21 en ti. Perfeccion, y rectitud me guardarán: por que te eſperé.
22 Redime Dios à Iſraél: de todas ſus anguſtias.

XXVI.

VI 1 DE David, Juzgame .A. por que yo en mi perfeccion an-
2 duve: y en .A. me confié, no reſvalaré. Pruevame .A., y
3 tentame: purifica mis riñones, y mi coraçon. Por que tu
4 merced enfrente mis ojos: y ando en tu verdad. No eſtuve con
5 varones de falſedad; y con encubiertos no entré. Aborreci
6 compañia de malignos: y con malos no eſtuve. Lavaré con pu-
7 reza mis palmas: y rodearé à tu ara .A.. Para hazer oìr con voz
8 de manifeſtacion: y para recontar todas tus maravillas. .A.
9 amé morada de tu caſa: y lugar de tabernaculo de tu honra. No
juntes con pecadores mi alma: ni con varones de ſangres mis
10 vidas. Que en ſus manos maleficio: y ſu derecha ſe hinchiò
11 de cohecho. Y yo en mi perfeccion andarè: redîmeme y apiáda-
12 me. Mi pie eſtuvo en rectitud: en congregaciones bendiziré à
.A..

XXVII.

VII 1 DE David, .A. mi luz, y mi ſalvacion, de quien temeré?
.A. fortaleza de mis vidas, de quien me eſpavoreceré?.
2 En llegar ſobre mi emalecedores para conſumir mi car-
ne, mis anguſtiadores, y mis enemigos contra mi: ellos trope-
3 çaron, y cayeron. Aun que poſe ſobre mi, real; no temerá mi
coraçon; aun que ſe levante ſobre mi, pelea: en eſto yo confio.
4 Una [COSA] demandé de con .A., à ella buſcaré, [QUE SEA] mi
eſtar en caſa de .A. todos dias de mis vidas: para ver en hermo-
5 ſura de .A., y para madrugar en ſu palacio. Por que me eſcon-
derá en ſu cabaña en dia de mal, encubrirmeá en encubierta de
6 ſu tienda: en peña me enaltecera. Y ahora enaltecerá mi cabeça
ſobre mis enemigos mis derredores, y ſacrificaré en ſu tienda
7 ſacrificios de aublacion: cantaré, y pſalmearé à .A.. Oye .A. mi
8 voz, que llámo: y apiadame, y reſpondeme. A ti dixo mi cora-
9 çon, buſcad mis faces: tus faces .A. buſcaré. No encubras tus
faces de mi, no acueſtes con furor tu ſiervo, mi ayuda fuiſte:
10 no me deſampares, y no me dexes, Dios de mi ſalvacion. Por
11 que mi padre, y mi madre me dexaron: y .A. me recogerá. Mu-
eſtrame .A. tu carrera, y guiame en ſenda de rectitud: por mis
12 enemigos. No me entregues en voluntad de mis anguſtiadores:
por que ſe levantaron contra mi teſtigos de falſedad, y hablán
13 falſia. Si no creyèra para ver en bondad de .A. en tierra de vi-
14 das. Eſpera à .A. esfuerçate, y esforçará tu coraçon: y eſpera à
.A..

XXVIII.

P. 3. 1 DE David, a ti .A. llámo, mi fuerte no te enſordeſcas de mi;
por que no te calles de mi, y ſeá aſſemejado à deſcendien-
2 tes à ſepultura. Oye voz de mis rogativas en mi clamar à
3 ti: en mi alçar mis manos à palacio de tu ſanctidad. No me ſon-
traygas con malos, y con obrantes tortura, hablantes paz con
4 ſus compañeros: y maldad en ſu coraçon. Dà à ellos como ſu
obra, y como maldad de ſus obras, como obra de ſus manos dà
5 à ellos: torna ſu gualardon à ellos. Por que no entendieron à
obras de .A., ni à obra de ſus manos: derrocarlosha, y no los
6 7 edificará. Bendito .A., que oyò voz de mis rogativas. .A. mi
fortaleza, y mi eſcudo, en él confiò mi coraçon, y fuy ayuda-
8 do, y agozoſe mi coraçon: y de mi cantico lo loaré. .A. forta-
9 leza à ellos: y fortaleza de ſalvaciones de ſu ungido él. Salva
à tu pueblo, y bendize à tu heredad: y goviernalos, y exalça-
los haſta ſiempre.

XXIX.

1 PSalmo de David, dad à .A., ó hijos poderoſos! dad à .A.
2 honra, y fortaleza. Dad à .A. honra de ſu nombre: hu-
3 milladvos à .A. con hermoſura de ſanctidad. Voz de
.A. ſobre las aguas, Dios de la honra hizo tronar: .A. ſobre
4 aguas muchas. Voz de .A. con fuerça: voz de .A. con her-
5 moſura. Voz de .A. quebrán alarzes: y quebrò .A. alar-
6 zes del Lebanòn. Y hizolos ſaltar como bezerro: Lebanòn
7 y Siriòn, como hijo de unicornicos. Voz de .A. taján flamas

9 בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל־
11 ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען
12 שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב־הוא: מי־זה האיש ירא
13 יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש
14 ארץ: סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד טו
16 אל־יהוה כי הוא־יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני
17 כי־יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
18 19 הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל־חטאותי: ראה־
כ איבי כי־רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי
21 והצילני אל־אבוש כי־חסיתי בך: תם־וישר יצרוני כי
22 קויתיך: פדה אלהים את־ישראל מכל צרותיו:
ליום ו א לדוד ׀ שפטני יהוה כי־אני בתמי הלכתי כו
2 וביהוה בטחתי לא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרופה
3 כליותי ולבי: כי־חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך:
4 לא־ישבתי עם־מתי־שוא ועם נעלמים לא אבוא:
ה 6 שנאתי קהל מרעים ועם־רשעים לא אשב: ארחץ
7 בנקיון כפי ואסבבה את־מזבחך יהוה: לשמע בקול
8 תודה ולספר כל־נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון ביתך
9 ומקום משכן כבודך: אל־תאסף עם־חטאים נפשי ועם־
י אנשי דמים חיי: אשר־בידיהם זמה וימינם מלאה
11 12 שחד: ואני בתמי אלך פדני וחנני: רגלי עמדה במישור
ליום ו א במקהלים אברך יהוה: כז לדוד ׀ יהוה ׀
2 אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז־חיי ממי אפחד: בקרב
עלי ׀ מרעים לאכל את־בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו
3 ונפלו: אם־תחנה עלי ׀ מחנה לא־יירא לבי אם־
4 תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת ׀ שאלתי
מאת־יהוה אותה אבקש שבתי בבית־יהוה כל־ימי חיי
ה לחזות בנעם־יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני ׀
בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני:
6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו
7 זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע־יהוה קולי
8 אקרא וחנני וענני: לך ׀ אמר לבי בקשו פני את־פניך
9 יהוה אבקש: אל־תסתר פניך ׀ ממני אל־תט באף
עבדך עזרתי היית אל־תטשני ואל־תעזבני אלהי
י 11 ישעי: כי־אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה
12 דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: אל־תתנני
13 בנפש צרי כי קמו־בי עדי־שקר ויפח חמס: לולא
14 האמנתי לראות בטוב־יהוה בארץ חיים: קוה אל־
ג יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל־יהוה: כח
א לדוד אליך יהוה ׀ אקרא צורי אל־תחרש ממני פן־
2 תחשה ממני ונמשלתי עם־יורדי בור: שמע קול
3 תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל־דביר קדשך: אל־
תמשכני עם־רשעים ועם־פעלי און דברי שלום עם־
4 רעיהם ורעה בלבבם: תן־להם כפעלם וכרע מעלליהם
ה כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי ׀ לא יבינו
6 אל־פעלת יהוה ואל־מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך
7 יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה ׀ עזי ומגני בו בטח לבי
8 ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: יהוה עז־למו ומעוז
9 ישועות משיחו הוא: הושיעה ׀ את־עמך וברך את־
א נחלתך ורעם ונשאם עד־העולם: כט מזמור
2 לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו
3 ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: קול
יהוה על־המים אל־הכבוד הרעים יהוה על־מים רבים:
ה 4 קול־יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים
6 וישבר יהוה את־ארזי הלבנון: וירקידם כמו־עגל
7 לבנון ושרין כמו בן־ראמים: קול־יהוה חצב להבות

אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול 8
יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר 9
כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה 10
עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: ל 11
מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה א
כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יהוה אלהי שועתי אליך 2
ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי 3
בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע ה 4 מירדי 6
באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני
אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך 7
העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך 8
יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי י 9
אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יהוה וחנני 11
יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי 12
פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד 13
ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:
לא למנצח מזמור לדוד: א ליום ב
בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: 2
הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית 3
מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען 4
שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי ה
אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה 6
אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה 7
בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי 8
ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת 9
במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני י
נפשי ובטני: כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל 11
בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צררי הייתי חרפה 12
ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני:
נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד: כי שמעתי דבת 13 14
רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו:
ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: בידך טו 16
עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי: האירה פניך על 17
עבדך הושיעני בחסדך: יהוה אל אבושה כי קראתיך 18
יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר 19
הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה רב טובך כ
אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב 21
לשנות: ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 22
ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול 23
תחנוני בשועי אליך: אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים 24
נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה: חזקו ויאמץ כה ליום ג
לבבכם כל המיחלים ליהוה: לב לדוד א
משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא 2
יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו 3
עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי 4
ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה: חטאתי אודיעך ה
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל 6
כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט 7
תסובבני סלה: אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה 8
עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג 9
ורסן עדיו לבלום בל קרוב אליך: רבים מכאובים י
לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה 11 ליום ו
וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב: לג רננו א
צדיקים

de fuego. Voz de .A. hará temblar Deſierto: hará temblar .A. De- 8
ſierto de Kadès. Voz de .A. haze parir ciervas, y haze deſcubrir 9
boſques, y en ſu palacio: todo el dizièn honra. .A. al diluvio eſ- 10
tuvo: y aſſentoſe .A. por Rey para ſiempre. .A. fortaleza à ſu 11
pueblo darà: .A. bendizirá à ſu pueblo con paz. XXX.
PSalmo de cantico de eſtrenamiento de la caſa de David. 1 2
Exalçartehe .A., por que me enalteciſte: y no hiziſte alegrar
mis enemigos de mi. .A. mi Dios: clamè à ti, y melezinaſ-
teme. .A. hiziſte ſubir de ſepultura mi alma: aviviguaſteme de 3
deſcendientes al infierno. Pſalmead a .A. ſus buenos: y load à 4
memoria de ſu ſanctidad. Por que [SOLO] punto[ES] en ſu furor, 5
vidas en ſu voluntad, en la tarde hará manir lloro, y por la ma- 6
ñana cantico. Y yo dixe en mi quietud: no reſvalaré para ſiempre. 7
.A. con tu voluntad hiziſte eſtar à mi monte fortaleza, encu- 8
briſtes tus faces, fuy turbado. A ti .A. llamaré, y à .A. me apia- 9
daré. Que provecho en mi ſangre, en mi deſcender à ſepultura: 10
ſi te loará polvo? ſi denunciará tu verdad?. Oye .A. y apiadame; 11
.A. ſé ayudán à mi. Bolviſte mi endecha por bayle à mi, ſoltaſte 12
mi ſaco: y ceñiſteme de alegria. Por que te Pſalmée honra y no 13
călle; .A. mi Dios, para ſiempre te loaré. XXXI.
AL vencedor, Pſalmo de David. En ti .A. confié, no me aver- 1 2 II
gonçaré para ſiempre: por tu juſtedad eſcapame. Inclina à 3
mi tu oreja, preſto eſcapame, ſé à mi por peña de fortale- 3
za, por caſa de encaſtilladuras para ſalvarme. Por que mi peña 4
y mi encaſtilladura tu: y por tu nombre me guiarás, y me enca-
minarás. Sacarmeás de red, que eſcondieron à mi; por que tu mi 5
fortaleza. En tu mano encomiendo mi eſpiritu, que redimas 6
à mi .A. Dios de verdad. Aborreci los eſperantes nadas de va- 7
nidad: y yo en .A. me confiè. Agozarmehe y alegrarmehe en tu 8
merced, por que viſte mi afliccion: ſupiſte en anguſtias de mi
alma. Y no me entregaſte en mano de enemigo: hiziſte eſtar en 9
anchura mis pies. Apiadame .A., que anguſtia à mi, carcomioſe 10
con ſaña mi ojo, mi alma, y mi vientre. Por que ſe atemaron con 11
anſia mis vidas, y mis años con ſuſpiro, ſe enflaqueciò por mi
delicto mi fuerça: y mis hueſſos ſe carcomieron. De todos mis 12
anguſtiadores fuy repudio, y de mis vezinos mucho mas, y
pavor à mis conoſcientes, mis veyentes en la calle: ſe eſmovie-
ron de mi. Fuy olvidado como muerto de coraçon: fuy como 13
vaſo perdido. Por que oì infamia de muchos, miedo derredor, 14
en ſu conſultar auna contra mi: para tomar mi alma penſaron. Y 15
yo ſobre ti confié .A.: dixe mi Dios tu. En tu mano mis horas: 16
eſcapame de mano de mis enemigos, y de mis perſiguientes.
Alumbra de tus faces ſobre tu ſiervo: ſalvame por tu merced. .A. 17 18
no me avergonçaré, por que te llamé: avergonçarſeán malos,
ſerán tajados à fueſſa. Serán emudecidos labios de falſedad, los 19
hablantes contra juſto dureza, con ſobervia y menoſprecio.
Quan grande tu bien que guardaſte para tus temientes, obraſte 20
para los confiantes en ti: eſcuentra hijos de hombre. Eſconder- 21
loshás en encubierta de tus faces de enaltecimientos de cada
qual, eſconderloshas en cabaña por contienda de lenguas [DEL
ENEMIGO.] Bendito .A., que hizo maravillar ſu merced à mi 22
[COMO] en ciudad de encaſtilladura. Y yo dixe en mi apreſſura- 23
miento, fuy tajado de delante tus ojos, pero oìſte vos de mis
rogativas, en mi clamar à ti. Amad a .A. todos ſus buenos, [POR 24
QUE] verdaderos guarda .A., y pagan con ventaja à hazien
[MALDAD CON] ſobervia. Eſforçadvos, y enfortecerſeá vueſtro 25
coraçon: todos los eſperantes à .A.. XXXII.
DE David Maskil, Bienaventurado perdonado de rebello, 1 III
cubierto de pecado. Bienaventurado hombre (que) no 2
contáre à el .A. delicto: [POR QUE] no en eſpirito, engaño.
Quando me callava, ſe envegecian mis hueſſos: con mi gemido 3
todo el dia. Por que de dia y de noche ſe engravece contra mi 4
tu llaga, convertiaſe mi groſſura: en ſecuras de verano, Sèla. Mi 5
pecado te hize ſaber, y mi delicto no encubri, dixe confeſſaré
por mis rebellos à .A.: y tu perdonarás delicto de mi pecado,
Sèla. Por eſto orará todo bueno à ti, en hora de hallar [TU GRA- 6
CIA,] decierto rabdon de aguas muchas: à él no llegarán. Tu en- 7
cubrimiento à mi, de anguſtia me guardarás, con cantares de eſ- 8
capamiento: me rodearás, Sèla. Hazertehe entender, [Ô PECA- 8
DOR!] y moſtrartehe en carrera que andarás: aconſejaré à ti con
mi ojo. No ſeais como cavallo, como mulo, ſin entendimiento, 9
[QUE] con mordaça y con freno ſu boca para cerrar, por que no
ſe llegue à ti. Muchos dolores al malo: y el confián en .A. mer- 10
ced lo rodeará. Alegradvos en .A. y agozadvos juſtos, y cantad 11
todos rectos de coraçon. XXXIII.
CAntad juſtos 1 IV

2 juſtos en .A· : à rectos hermoſo ſu loor. Load à .A. con harpa :
3 con gayta, y decacordio pſalmead à el. Cantad à él cantico
4 nuevo : aboniguad el tañer con aublacion. Por que derecha
5 palabra de .A. ; y toda ſu obra con verdad. Amán juſtedad, y
6 juizio : merced de .A. ſe hinchiò la tierra. Con palabra de
.A. cielos fueron hechos : y con eſpirito de ſu boca, todos ſus
7 fonſados. Congregán como monton aguas de la mar : dán en
8 cilleros abiſmos. Tèman de .A. toda la tierra : dèl ſe rezélen
9 todos moradores del mundo. Por que el dixo y fue : el mandò,
10 y preſiſte?. .A. haze baldar conſejo de gentes : haze baldar
11 penſamientos de pueblos. Conſejo de .A. para ſiempre eſtará:
penſamientos de ſu coraçon, para generacion y generacion.
12 Bienaventurada la gente que .A. ſu Dios; el pueblo (que) eſcogiò
13 por heredad para ſi. De los cielos catò .A. : vido à todos hijos
14 del hombre. De aſſiento de ſu eſtancia catò, à todos morado-
15 res de la tierra. El formán auna ſu coraçon; el entendièn à to-
16 das ſus obras. No es el Rey ſalvo con muchedumbre de exerci-
17 to; valiente no es livre con muchedumbre de fuerça. Falſedad
(es) el cavallo para ſalvacion; y con muchedumbre de ſu fuerça
18 no eſcapará. He ojo de .A. à ſus temientes; à los eſperantes en
19 ſu merced. Para eſcapar de muerte ſu alma; y para aviviguar-
20 los en la hambre. Nueſtra alma eſperò à .A.; nueſtra ayuda, y
21 nueſtro eſcudo él. Por que en él, ſe alegrará nueſtro coraçon; por
22 que en nombre de ſu ſanctidad nos confiamos. Sea tu merced
.A. ſobre nós : como eſperamos à ti.

XXXIV.

1 DE David, en ſu mudar ſu razon delante de Abimelech; y
2 deſterrolo, y anduvo. Bendiziré à .A. en toda hora; con-
3 tinuo ſu loor en mi boca. En .A. ſe loará mi alma; oirán
4 humildes, y alegrarſeán. Engrandeced à .A. conmigo; y en-
5 alteceremos ſu nombre auna. Requerì à .A. y reſpondiome; y
6 de todos mis miedos; me eſcapò. Catáron à el, y eſclareſcie-
7 ron; y ſus faces no ſe avergonçaron. Eſte pobre llamò, y .A.
8 oyò; y de todas ſus anguſtias lo ſalvò. Poſán Angel de .A. der-
9 redor de ſus temientes, y eſcapòlos. Guſtad y ved, que bueno
10 .A. : bienaventurado el varon (que) ſe abrigare en el. Temed
à .A. ſus ſanctos; por que no (hay) mengua à ſus temientes.
11 Leoncillos fueron empobrecidos, y fueron enhambrecidos; y
12 requirientes à .A. no menguarán de ningun bien. Andad hijos,
13 oìd à mi : temor de .A. os enſeñarè. Quien (es) el varon el en-
14 voluntán vidas : amán dias para ver bien?. Guarda tu lengua
15 de mal : y tus labios de hablar engaño. Apartate de mal, y haz
16 bien : buſca paz, y ſiguela. Ojos de .A. à juſtos : y ſus orejas à
17 ſu clamor. Yras de .A. en hazientes mal; para tajar de tierra ſu
18 memoria. Clamaron, y .A. oyò; y de todas ſus anguſtias los
19 eſcapò. Cercano .A. à quebrantados de coraçon; y à majados
20 de eſpiritu ſalvará. Muchos males al juſto; y de todos ellos lo
21 eſcapa .A.. Guarda [Dios] todos ſus hueſſos; uno dellos no
22 es quebrado. Matara à malo malicia; y aborrecientes juſtos ſe-
23 rán aſſolados. Librán .A. alma de ſus ſiervos : y no ſerán aſſo-
lados todos confiantes en el.

XXXV.

V 1 DE David, litiga .A. con mis litigantes; pelea con mis pe-
2 leantes. Trava eſcudo, y pavez; y levantate en mi ayu-
3 da. Y deſenvayna lança, y cierra eſcuentra mis perſigui-
4 entes; dize à mi alma, tu ſalvacion yo. Arregiſtarſeân y aver-
gonçarſean buſcantes mi àlma : tornarſeán atras, y repudiar-
5 ſeán : penſantes mi mal. Serán como tamo delante de viento;
6 y Angel de .A. empuxán. Será ſu carrera eſcuridad, y reſvala-
7 mientos; y Angel de .A. perſiguienlos. Por que ſin cauſa eſ-
condieron à mi, hoyo de ſu red; ſin cauſa cavaron por mi al-
8 ma. Vengale quebranto (que) no ſepa; y ſu red que eſcondiò,
9 lo prenda : con quebranto caiga en ella. Y mi alma ſe agradará
10 en .A.; agozarſeá en ſu ſalvacion. Todos mis hueſſos dirán,
.A. quien como tu? eſcapán pobre, de fuerte mas que el? y
11 pobre y deſſeoſo de ſu robador?. Levantavanſe teſtigos de fal-
12 ſedad : lo que no ſupe, me demandaron. Pagaronme mal por
13 bien; deshijamiento à mi alma. Y yo en ſu enfermar, mi veſtido
(era de) ſaco, afligi en ayuno mi alma; y mi oracion, ſobre mi ſeno
14 tornava. Como compañero, como hermano à mi andava; como
15 lutoſo de madre, denegrido me oprimia. Y en mi coxear, ſe ale-
graron y fueron congregados, fueron congregados contra mi
16 majados, y no ſupe; rompian (de riſa) y no callávan. Con liſon-
geros de eſcarnecedores de eſcarnio : cruxiendo ſobre mi ſus
17 dientes. .A. quando verás? haz tornar mi alma de ſus quebran-
18 tos : de leoncillos mi unica. Loartehe en compaña grande : en
19 pueblo mucho, te loaré. No ſe alegren de mi mis enemigos

צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה: הודו ליהוה 2
בכנור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו 3
נגן בתרועה: כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: 4
ה אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר 6
יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנד מי 7
הים נתן באוצרות תהומות: ייראו מיהוה כל הארץ 8
ממנו יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא 9
י צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר 11
ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה 12
לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: 13
ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד 14 ט
לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב 16
חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה 17
וברב חילו לא ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים 18
לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו 19 נ
חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו 21
כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר 22
א יחלנו לך: לד לדוד בשנותו את טעמו לפני
אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יהוה בכל עת 2
תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים 3
וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי 4 ה
את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו אליו 6
ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויהוה שמע 7
ומכל צרותיו הושיעו: חנה מלאך יהוה סביב ליראיו 8
ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה 9
י בו: יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו:
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: 11
לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש 12
החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע 14
טו ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל 16
שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: 17
צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה 18
כ לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק
ומכלם יצילנו יהוה: שמר כל עצמותיו אחת מהנה 21
לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: 22
פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו: 23 ליום ה
א לה לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את
לחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: והרק חנית 2
וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו 4
ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי:
ה יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דחה: יהי דרכם
חשך וחלקלקת ומלאך יהוה רדפם: כי חנם טמנו 7
לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: תבואהו שואה לא 8
ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: ונפשי 9
י תגיל ביהוה תשיש בישועתו: כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו:
יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: ישלמוני 11
רעה תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם לבושי 13
שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: כרע 14
טו כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי: ובצלעי
שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא
דמו: בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו: אדני כמה 16
תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: אודך 18
בקהל רב בעם עצום אהללך: אל ישמחו לי איבי 19
שקר

שקר שנאי חנם יקרצו־עין: כי לא שלום ידברו ועל כ
רגעי־ארץ דברי מרמות יחשבון: וירחיבו עלי פיהם 21
אמרו האח האח ראתה עינינו: ראיתה יהוה אל־ 22
תחרש אדני אל־תרחק ממני: העירה והקיצה 23
למשפטי אלהי ואדני לריבי: שפטני כצדקך יהוה 24
אלהי ואל־ישמחו־לי: אל־יאמרו בלבם האח נפשנו כה
אל־יאמרו בלענוהו: יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי 26
ילבשו־בשת וכלמה המגדילים עלי: ירנו וישמחו 27
חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום
עבדו: ולשוני תהגה צדקך כל־היום תהלתך: 28

לו למנצח לעבד־יהוה לדוד: נאם־פשע א ליום 1 2
לרשע בקרב לבי אין־פחד אלהים לנגד עיניו: כי־ 3
החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: דברי־פיו און 4
ומרמה חדל להשכיל להיטיב: און יחשב על־משכבו ה
יתיצב על־דרך לא־טוב רע לא ימאס: יהוה בהשמים 6
חסדך אמונתך עד־שחקים: צדקתך כהררי־אל 7
משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: מה־ 8
יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין 9
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים י
באורך נראה־אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך 11
לישרי־לב: אל־תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל־ 12
תנדני: שם נפלו פעלי און דחו ולא־יכלו קום: 13

לז לדוד ׀ אל־תתחר במרעים אל־תקנא א ליום 1
בעשי עולה: כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: 2
בטח ביהוה ועשה־טוב שכן־ארץ ורעה אמונה: 3
והתענג על־יהוה ויתן־לך משאלת לבך: גול על־ 4 ה
יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור 6
צדקך ומשפטך כצהרים: דום ׀ ליהוה והתחולל לו 7
אל־תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: הרף 8
מאף ועזב חמה אל־תתחר אך־להרע: כי מרעים 9
יכרתון וקוי יהוה המה יירשו־ארץ: ועוד מעט ואין י
רשע והתבוננת על־מקומו ואיננו: וענוים יירשו־ארץ 11
והתענגו על־רב שלום: זמם רשע לצדיק וחרק 12
עליו שניו: אדני ישחק־לו כי־ראה כי־יבא יומו: 13
חרב ׀ פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון 14
לטבוח ישרי־דרך: חרבם תבוא בלבם וקשתותם טו
תשברנה: טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: 16
כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 17
יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: לא־יבשו 18 19
בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים ׀ יאבדו כ
ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע ולא 21
ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו יירשו ארץ 22
ומקלליו יכרתו: מיהוה מצעדי־גבר כוננו ודרכו 23
יחפץ: כי־יפל לא־יוטל כי־יהוה סומך ידו: נער ׀ הייתי 24 כה
גם־זקנתי ולא־ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש־לחם:
כל־היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: סור מרע ועשה־ 26 27
טוב ושכן לעולם: כי יהוה ׀ אהב משפט ולא־יעזב 28
את־חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: צדיקים 29
יירשו־ארץ וישכנו לעד עליה: פי־צדיק יהגה חכמה ל
ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא תמעד 31
אשריו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהוה לא־ 32 33
יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: קוה אל־יהוה 34
ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים
תראה: ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: לה
ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר־תם 36 37
וראה ישר כי־אחרית לאיש שלום: ופשעים נשמדו 38
יחדו

de balde; [NI] mis odiantes ſin cauſa, guiñan ojo. Por que no 20
paz hablan, y ſobre manſos de la tierra; palabras de engaños,
pienſan. Y enſancharon contra mi ſu boca: dixéron, Heah, 21
Heah, viò nueſtro ojo. Viſte .A. no calles: .A. no te alexes 22
de mi. Acuerda, y deſpierta para mi juizio; mi Dios, y .A. 23
para mi barraja. Juzgame como tu juſtedad .A. mi Dios, y no 24
ſe alegren de mi. No digan en ſu coraçon Heah, nueſtra alma: 25
no digan dañamoſlo. Arregiſtarſean, y repudiarſeán auna 26
alegres de mi mal; veſtirán regiſto, y verguença: los engran-
deſcientes contra mi. Cantarán, y alegrarſeán envoluntantes 27
mi juſtedad, y dirán de continuo ſeá engrandecido .A.: el en-
voluntán paz de ſu ſiervo. Y mi lengua hablará tu juſtedad: 28
todo el dia tu loor.

XXXVI.

AL vencedor de ſiervo de .A., de David. Dicho de rebe- 1 VI
llo del malo, entre mi coraçon: no pavor de Dios, de- 2
lante ſus ojos. Por que liſongèa à él, en ſus ojos; para 3
hallar ſu delicto para odiar. Palabras de ſu boca tortura, y ar- 4
te: vedoſe de entender, de beneficiar. Tortura pienſa ſobre 5
ſu yazida, eſtuvo ſobre carrera no buena; mal no aborrecio.
.A. en los cielos tu merced; tu verdad, haſta cielos. Tu juſte- 7 8
dad como montes fuertes, tus juizios abiſmo grande; hombre,
y quatropea ſalvarás .A.. Quan precioſa tu merced Dios, y 8
hijos de hombre en ſombra de tus àlas ſe abrigarán. Hartar- 9
ſeán de groſſura de tu caſa; y arroyo de tus deleytes, los harás
bever. Por que contigo manadero de vidas; en tu luz, vere- 10
mos luz. Sontrae tu merced à tus conoſcientes; y tu juſtedad 11
à rectos de coraçon. No venga contra mi, pie de ſobervia; y 12
mano de malos no me eſmueva. Alli cayeron obrantes tortu- 13
ra; fueron empuxados, y no pudieron levantarſe.

XXXVII.

DE David, no te mezcles con malignos; no zeles en hazi- 1 VII
entes tortura. Por que como yerva, preſto ſerán taja- 2
dos; y como verdura de hermollo caerán. Confiate en 3
.A. y haze bien: mora (en la) tierra, y govierna verdad. Y 4
deleytate ſobre .A.: y dará à ti peticiones de tu coraçon. Re- 5
buelve a .A. tu carrera; y confiate ſobre el, y el hará. Y ſacará 6
como luz tu juſtedad: y tu juizio como las ſieſtas. Callate à .A. 7
y eſpera à el; no te mezcles con proſperán ſu carrera: con varon
hazien maleficios. Afloxate de furor y dexa ſaña: no te mez- 8
cles decierto para emalecer. Por que malignos ſerán tajados: y 9
eſperantes .A. ellos heredarán tierra. Y aun poco, y no ma- 10
lo; y comtemplarás ſobre ſu lugar, y no él. Y humildes he- 11
redarán tierra; y deleytarſeán ſobre muchedumbre de paz.
Penſán malo contra el juſto; y cruxièn ſobre él ſus dientes. 12
.A. eſcarnecerá del; por que viò que vendrá ſu dia. Eſpada 13 14
aguzaron malos, y armaron ſu arco, para hazer caèr el po-
bre y deſſeoſo; para degollar derechos de carrera. Su eſpa- 15
da entrará en ſu coraçon; y ſus arcos ſerán quebrados. Me- 16
jor poco al juſto; mas que aver de malos mucho. Por que 17
braços de malos ſerán quebrados: y ſuſtentán juſtos .A.. Co- 18
noce .A. dias de perfectos; y ſu heredad para ſiempre ſerá.
No ſe arregiſtarán en dia de mal; y en dias de hambre ſe- 19
rán hartos. Por que malos ſe perderán, y enemigos de .A. 20
como lo principal de carneros: atemaronſe en humo, ate-
maronſe. Toma preſtado malo, y no paga: y juſto apiada, 21
y dá. Por que ſus benditos heredarán tierra: y ſus malditos 22
ſerán tajados. De .A. paſſos de varon ſon compueſtos, y ſu 23
carrera envoluntará. Quando cayere no ſerá echado; por que 24
.A. ſuſtentán ſu mano. Moço he ſido, tambien me envejezì, 25
y no vi juſto deſamparado; ni ſu ſimiente buzcán pan. Todo 26
el dia apiadán, y preſtán; y ſu ſimiente para bendicion. A- 27
partate de mal, y haze bien; y móra para ſiempre. Por 28
que .A. amán juizio, y no deſamparará ſus buenos, para
ſiempre ſon guardados: y ſimiente de malos ſerá tajada. Juſ- 29
tos heredarán tierra; y morarán para ſiempre ſobre ella. Bo- 30
ca de juſto hablará ſçiencia; y ſu lengua hablará juizio. Ley 31
de ſu Dios en ſu coraçon; no reſvalara ſus paſſos. Aſſechan 32
malo al juſto; y bùſca para matarlo. .A. no lo dexará en ſu 33
mano; y no lo condenará en ſu ſer juzgado. Eſpera à .A. 34
y guarda ſu carrera, y enaltecerteá para heredar tierra: en
ſer tajados malos verás. Vi malo fuerte; y reverdecièn co- 35
mo arbol reverdecido. Y paſſó, y heys no el; y buſquèlo, 36
y no fue hallado. Guarda perfecto, y vè recto; por que 37
fin de cada uno, paz. Y rebelladores ſerán deſtruidos 38
auna;

39 auna; fin de malos ſera tajada. Y ſalvacion de juſtos de .A.; ſu
40 fortaleza en hora de anguſtia. Y ayudòlos .A., y eſcapòlos; y
eſcaparlosha de malos, y ſalvarlosha: que eſperaron en el.

XXXVIII.

P.4. I 2 PSalmo de David, para recordar. .A. no con tu ſaña me
3 reprehendas: ni con tu ira me caſtigues. Por que tus
ſaetas fueron arrojadas en mi; y deſcendiô contra mi tu
4 llaga. No ſanidad en mi carne, por tu ìra; no paz en mis hu-
5 eſſos, por mi peçado. Por que mis delictos paſſaron mi cabe-
6 ça; como carga peſada, ſe apeſgaron mas que yo. Corrompi-
7 eronſe, fueron deſleidos mis tolondros; por mi lucura. Fuy
atorcido, humilleme haſta mucho; todo el dia denegrido an-
8 duve. Por que mis hijadas ſe hincharon de deshonra; y no ſani-
9 dad en mi carne. Fuy debilitado, y fuy majado haſta mucho;
10 bramé de ruido de mi coraçon. .A. enfrente ti todo mi deſſeo;
11 y mi ſuſpiro de ti, no es encubierto. Mi coraçon rodeò, de-
xome mi fuerça; y luz de mis ojos tambien ellos no conmigo.
12 Mis amigos, y mis compañeros de enfrente de mi llaga eſtu-
13 vieron; y mis llegados de lexos eſtuvieron. Y enlazaron buſ-
cantes mi alma, y requirientes mi mal hablaron torturas; y
14 engaños todo el dia háblan. Y yo como ſordo no oìa; y como
15 mudo (que) no abre ſu boca. Y fuy como varon no oyèn; y
16 no en ſu boca reprehenſiones. Por que à ti .A. eſperè: tu reſ-
17 ponderás .A. mi Dios. Por que dixe, por que no ſe alegren
18 de mi: en reſvalar mi pie, ſobre mi engrandecieron. Por que
yo al coxeamiento aparejado; y mi dolor delante de mi conti-
19 nuo. Por que mi delicto denunciaré; anſiarmehe de mi peca-
20 do. Y mis enemigos vivos ſe enfortecieron; muchiguaronſe
21 mis odiantes ſin cauſa. Y pagantes mal por bien; me amena-
22 zan, por yo ſeguir bien. No me dexes .A.; mi Dios no te
23 alexes de mi. Apreſſura para mi ayuda: .A. mi ſalvacion.

XXXIX.

I 2 AL vencedor à Jedutùn, Pſalmo de David. Dixe guardaré
mis carreras de pecar con mi lengua, guardaré mi boca
3 (con) boçal; mientras malo en mi encuentro. Soy emu-
decido de ſilencio, callème de bien; y con mi dolor conturba-
4 do. Callentoſe mi coraçon entre mi, en mi hablar ſe enciende
5 fuego; hàblo con mi lengua. Hazme ſaber .A. mi fin, y me-
6 dida de mis vidas quanto ella? ſabrè quanto mundano yo. He
como puños diſte mis dias, y mi tiempo como nada de eſcu-
7 entra ti: decierto todo nada, todo hombre eſtán, Sèla. Decier-
to en tiniebla anda varon, decierto vanidad bráman: amontona,
8 y no ſabe quien los apañará. Y agora que eſperaré à .A.; mi eſ-
9 perança à ti ella. De todos mis rebellos eſcapame; repudio de
10 vil no me pongas. Emudecime, no abrirè mi boca; por que tu
11 hiziſte. Quita de ſobre mi tu llaga; de combate de tu mano, yo me
12 atemé. Con reprehenſiones por delicto caſtigaſte varon, y hiziſ-
te deſleìr como polilla ſu codicia; decierto nada todo hombre,
13 Sèla. Oye mi oracion .A., y mi clamor eſcucha, à mi lagrima no
te calles; por que peregrino yo contigo: moradizo como todos
14 mis padres. Afloxa de mi, y esforçarmehe; antes que ande, y
no yo.

XL.

II I 2 AL vencedor de David, Pſalmo. Eſperando eſperé à .A., y
3 inclinoſe à mi, y oyó a mi clamor. Y hizome ſubir del po-
zo de ſonido, del lodaçal de ciéno: y levantò ſobre peña
4 mis pies, componien mis paſſos. Y dio en mi boca cantico nue-
vo, loor à nueſtro Dios; verán muchos, y temerán: y confiarán
5 en .A.. Bienaventurado el varon que puſo en .A. ſu confiança;
6 y no catò à ſobervios, y à atorcientes (para) mentira. Muchas
hiziſte tu .A. mi Dios, tus maravillas, y tus penſamientos à nós,
no igualacion à ti, [ſi] denunciáre y habláre; muchiguaronſe de
7 contar. Sacrificio, y preſente no envoluntaſte, orejas tajaſte
8 à mi; alçacion, y limpieza no demandaſte. Entonces dixe,
9 he vine: con emboltorio del libro eſcrito ſobre mi. Para ha-
zer tu voluntad mi Dios envolunté; y tu ley entre mis en-
10 trañas. Albricié juſtedad en congregacion grande, he mis
11 labios no vedaré: .A. tu ſupiſte. Tu juſtedad no encubri
entre mi coraçon, tu verdad y tu ſalvacion dixe: no neguè
12 tu merced, y tu verdad à congrega grande. Tu .A. no vedes
tus piadades de mi; tu merced, y tu verdad continuo me
13 guardarán. Por que rodearon ſobre mi males haſta no cuento,
alcançaronme mis delictos, y no pude para ver; muchiguaronſe
14 mas que cabellos de mi cabeça, y mi coraçon me dexò. En-
15 volunta .A. para eſcaparme: .A. à mi ayuda apreſſura. Arregiſ-
tarſeán, y repudiarſeán auna buſcantes mi alma para tajarla,

tor-

39 יחדו אחרית רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מ
מרשעים ויושיעם כי־חסו בו: לח מזמור א
2 לדוד להזכיר: יהוה אל־בקצפך תוכיחני ובחמתך
3 תיסרני: כי־חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין־מתם 4
בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמי מפני חטאתי: כי ה
6 עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: הבאישו
7 נמקו חבורתי מפני אולתי: נעויתי שחתי עד־מאד
8 כל־היום קדר הלכתי: כי־כסלי מלאו נקלה ואין מתם
9 בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת
לבי: אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא־נסתרה:
11 לבי סחרחר עזבני כחי ואור־עיני גם־הם אין אתי:
12 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו:
13 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות
14 כל־היום יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא
יפתח־פיו: ואהי כאיש אשר לא־שמע ואין בפיו טו
16 תוכחות: כי־לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי:
17 18 כי־אמרתי פן־ישמחו־לי במוט רגלי עלי הגדילו: כי־
19 אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי־עוני אגיד
אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: כ
21 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי טוב:
22 23 אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני: חושה
לעזרתי אדני תשועתי: לט למנצח לידיתון א
2 מזמור לדוד: אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
3 אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: נאלמתי דומיה
4 החשיתי מטוב וכאבי נעכר: חם־לבי בקרבי בהגיגי
תבער־אש דברתי בלשוני: הודיעני יהוה קצי ומדת ה
6 ימי מה־היא אדעה מה־חדל אני: הנה טפחות נתתה
ימי וחלדי כאין נגדך אך כל־הבל כל־אדם נצב סלה:
7 אך־בצלם יתהלך־איש אך־הבל יהמיון יצבר ולא־
8 ידע מי־אספם: ועתה מה־קויתי אדני תוחלתי לך
9 היא: מכל־פשעי הצילני חרפת נבל אל־תשימני:
נאלמתי לא אפתח־פי כי אתה עשית: הסר מעלי י 11
12 נגעך מתגרת ידך אני כליתי: בתוכחות על־עון יסרת
איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל־אדם סלה:
13 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל־דמעתי אל־
14 תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל־אבותי: השע
ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני: מ למנצח א
2 לדוד מזמור: קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי:
3 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על־סלע רגלי כונן
4 אשרי: ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו
יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה: אשרי הגבר אשר־ ה
שם יהוה מבטחו ולא־פנה אל־רהבים ושטי כזב:
6 רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך
אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר:
7 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
8 לא שאלת: אז אמרתי הנה־באתי במגלת־ספר כתוב
9 עלי: לעשות־רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי:
בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה י
11 אתה ידעת: צדקתך לא־כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא־כחדתי חסדך ואמתך לקהל
12 רב: אתה יהוה לא־תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך
13 תמיד יצרוני: כי אפפו־עלי רעות עד־אין מספר
השיגוני עונתי ולא־יכלתי לראות עצמו משערות
14 ראשי ולבי עזבני: רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי
חושה: יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה טו
יסגו

יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישמו על־עקב בשתם
16 האמרים לי האח ׀ האח: ישישו וישמחו ׀ בך כל־
17 מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך:
ואני ׀ עני ואביון אדני יחשב־לי עזרתי ומפלטי אתה
18 אלהי אל־תאחר: מא למנצח מזמור לדוד: א
אשרי משכיל אל־דל ביום רעה ימלטהו יהוה: יהוה ׀
3 2 ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל־תתנהו בנפש איביו:
ק ואשר יהוה יסעדנו על־ערש דוי כל־משכבו הפכת בחליו:
4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי־חטאתי לך: ה
אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם־בא
7 6 לראות ׀ שוא ידבר לבו יקבץ־און לו יצא לחוץ ידבר:
יחד עלי יתלחשו כל־שנאי עלי ׀ יחשבו רעה לי: דבר־
9 8 בליעל יצוק בו ואשר שכב לא־יוסיף לקום: גם־איש
שלומי ׀ אשר־בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:
ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי
12 11 כי־חפצת בי כי לא־יריע איבי עלי: ואני בתמי תמכת
13 בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יהוה ׀ אלהי ישראל
14 מהעולם ועד העולם אמן ׀ ואמן: ספר שני
ליום ג 2 מב למנצח משכיל לבני־קרח: כאיל תערג א
על־אפיקי־מים כן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה
3 נפשי ׀ לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
היתה־לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל־
4 היום איה אלהיך: אלה אזכרה ׀ ואשפכה עלי ׀ נפשי ה
כי אעבר בסך אדדם עד־בית אלהים בקול־רנה
ותודה המון חוגג: מה־תשתוחחי ׀ נפשי ותהמי
6 עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פניו: אלהי
7 עלי נפשי תשתוחח על־כן אזכרך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: תהום־אל־תהום קורא לקול
8 צנוריך כל־משבריך וגליך עלי עברו: יומם ׀ יצוה יהוה ׀
9 חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה ׀ לאל י
סלעי למה שכחתני למה־קדר אלך בלחץ אויב:
ברצח ׀ בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל־היום
11 איה אלהיך: מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי
12 הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
מג שפטני אלהים ׀ וריבה ריבי מגוי לא־חסיד מאיש א
2 מרמה ועולה תפלטני: כי־אתה ׀ אלהי מעוזי למה
3 זנחתני למה־קדר אתהלך בלחץ אויב: שלח־אורך
ואמתך המה ינחוני יביאוני אל־הר־קדשך ואל־
4 משכנותיך: ואבואה ׀ אל־מזבח אלהים אל־אל שמחת
גילי ואודך בכנור אלהים אלהי: מה־תשתוחחי ׀ נפשי ה
ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועת
ליום 2 2 פני ואלהי: מד למנצח לבני־קרח משכיל: אלהים ׀ א
באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו פעל פעלת בימיהם
3 בימי קדם: אתה ׀ ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים
4 ותשלחם: כי ׀ לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא־
הושיעה למו כי־ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם:
6 אתה־הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בך צרינו ה
7 ננגח בשמך נבוס קמינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי
8 לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
9 באלהים הללנו כל־היום ושמך ׀ לעולם נודה סלה: אף־
11 זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור
12 מני־צר ומשנאינו שסו למו: תתננו כצאן מאכל ובגוים
13 זריתנו: תמכר־עמך בלא־הון ולא־רבית במחיריהם:
14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
16 תשימנו משל בגוים מנוד־ראש בלאמים: כל־היום טו
17 כלמתי נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף
מפני

tornarſeán atras, y avergonçarſeán: envoluntantes mi mal.
Serán deſſolados por precio de ſu regiſto; los dizientes à mi, 16
Heah, Heah. Agozarſeán, y alegrarſeán en ti todos tus buſ- 17
cantes: y dirán continuo, ſea engrandecido .A., amantes tu
ſalvacion. Y yo pobre y deſſeoſo; .A. penſará de mi, mi ayuda 18
y mi eſcapador tu: mi Dios no te detardes. XLI.

AL vencedor, Pſalmo de David. Bienaventurado viſitán al 1 2
enfermo; en dia de mal, lo eſcapará .A.. .A. lo guarde, y 3
lo avivigue, y ſea bienaventurado en la tierra; y no lo
entregues en voluntad de ſus enemigos. .A. lo ſuſtentará ſobre 4
lecho doloriſo; toda ſu yazida traſtornaſte en ſu enfermedad.
Yo dixe .A. apiadame; medizina mi alma, por que pequè à ti. 5
Mis enemigos dizen mal de mi; quando morirá, y ſe perdera 6
ſu nombre?. Y ſi viene para ver, vanidad habla, ſu coraçon 7
apaña tortura à el; ſale à la calle habla. Auna ſobre mi murmu- 8
ran todos mis aborrecientes; ſobre mi pienſan mal à mi. Palabra 9
perverſa ſe pegò en el; y el que yaziò no añadirá levantarſe.
Tambien varon de mi paz que confiè en el, comièn mi pan: en- 10
grandeciò ſobre mi, calcañar. Y tu .A. apiadáme, y haſme levan- 11
tar; y pagaré à ellos. Con eſto conoſci que envoluntaſte en mi: 12
que no aublará mi enemigo contra mi. Y yo en mi perfeccion 13
ſuſtentaſte en mi; y hiziſteme eſtar delante de ti para ſiempre.
Bendito .A. Dios de Iſrael, de ſiempre y haſta ſiempre: amen, 14
y amen. LIBRO SEGUNDO. XLII.

AL vencedor Maskil, à hijos de Korah. Como cierva [QUE] 1 2 III
brama à manantiales de aguas: aſſi mi alma brama por ti
Dios. Aſcedecioſe mi alma por Dios, por Dios vivo: 3
quando vendrè, y apareceré delante de Dios?. Fue à mi mi la- 4
grima, pan de dia y de noche: en dezir à mi todo el dia, adó tu
Dios?. Eſtas [COSAS] membraré, y derramaré ſobre mi al alma, 5
quando paſſarè en numero [DE LOS QUE SUBEN AL TEMPLO;]
movermehe con ellos haſta caſa de Dios; con voz de cantico y
manifeſtacion, con muchedumbre feſteján. Por que te oprimes 6
mi alma, y bramas contra mi? eſpera à Dios que aun lo loarè;
(por) ſalvaciones de ſus faces. Mi Dios, ſobre mi, mi alma ſe 7
humillò: por tanto te membrarè de tierra del Jardén, y Hermo-
nim del monte Mizár. Abiſmo à abiſmo llama, à voz de tus ca- 8
nales; todas tus ondas, y tus olas ſobre mi paſſaron. De dia enco- 9
mendará .A. ſu merced, y en la noche ſu cantico conmigo: ora-
cion à Dios (por) mis vidas. Diré à Dios, mi peña por que me 10
olvidaſte? por que denegrido andaré, en aprieto de enemigo?.
Con matança en mis hueſſos, me repudiaron mis anguſtiadores; 11
en ſu dezir à mi cada dia, adò tu Dios?. Por que te oprimes mi 12
alma, y por que bramas contra mi? eſpera à Dios que aun lo loa-
rè; (por) ſalvaciones de mis faces, y mi Dios. XLIII.

JUzgame Dios, y barraja mi barraja de gente no buena; de 1
varon de engaño, y tortura me eſcapa. Por que tu Dios de 2
mi fortaleza, por que me deſamparaſte? por que denegrido
andarè en aprieto de enemigo?. Embia tu luz, y tu verdad ellos 3
me guiarán; traermeán à monte de tu ſanctidad, y à tus mora-
das. Y vendrè à ara de Dios, à Dios alegria de mi gozo, y loar- 4
tehe con harpa, ó Dios! mi Dios. Por que te oprimes mi alma, 5
y por que bramas contra mi? eſpera à Dios que aun lo loaré;
(por) ſalvaciones de mis faces, y mi Dios. XLIV.

AL vencedor de hijos de Korah, Maskil. Dios, con nueſ- 1 2
tras orejas oìmos, nueſtros padres recontaron à nos; obra
(que) obraſte en ſus dias, en dias de antiguedad. Tu (con) 3
tu mano gentes hiziſte deſterrar, y plantaſtelos: quebrantaſte
naciones, y embiaſtelas. Por que no con ſu eſpada heredaron 4
tierra, y ſu braço no ſalvò à ellos, mas tu derecha y tu braço, y
luz de tus faces, que los envoluntaſte. Tu el mi Rey, Dios: en- 5
comenda ſalvaciones de Iahacob. Contigo, nueſtros anguſtia- 6
dores acornearemos; con tu nombre, rehollaremos nueſtros ene-
migos. Por que no en mi arco me enfiuzarè; y mi eſpada no me 7
ſalvará. Por que nos ſalvaſte de nueſtros anguſtiadores; y nu- 8
eſtros odiantes regiſtaſte. En Dios loamos todo el dia; y tu 9
nombre para ſiempre loaremos, Sèla. Tambien deſechaſte y 10
hiziſtenos avergonçar; y no ſales en nueſtros fonſados. Hi- 11
ziſtenos tornar atras de anguſtiador; y nueſtros odiantes,
rehollaron (nueſtro aver) para ellos. Diſtenos como ovejas 12
de comida; y en las gentes nos eſparziſte. Vendiſte tu pueblo 13
ſin dinero; y no muchiguaſte en ſus precios. Puſiſtenos repu- 14
dio à nueſtros vezinos; eſcarnio, y deshonra à nueſtros derre-
dores. Puſiſtenos exemplo en las gentes, eſmovimiento de ca- 15
beça en las naciones. Todo el dia mi verguença contra mi; y re- 16
giſto de mis faces me cubriò. De voz de repudián, y blasfemán; 17
por

18 por enemigo, y venganſe. Todo eſto nos vino, y no te olvida-
19 mos: y no falſamos en tu firmamento. No ſe tornò atras nueſtro
20 coraçon; ni declinò nueſtro paſſo de tus caminos. Por que nos
majaſte en lugar de culebro; y cubriſte ſobre nós con tiniebla.
21 Si olvidamos nombre de nueſtro Dios? o eſtendimos nueſtras
22 palmas à Dios eſtraño?. Decierto Dios eſpeculará eſto; por que
23 él ſabe occultas de coraçon. Por que por ti ſómos matados todo
24 el dia; ſómos contados como ovejas al degollio?. Deſpiertate,
25 por que duermes .A.? deſpierta no te alexes para ſiempre. Por
que tus faces encubres; olvidas nueſtra afliccion, y nueſtro
26 aprieto?. Por que ſe oprimiò al polvo nueſtra alma; pegoſe à
27 tierra nueſtro vientre. Levantete (por) ayuda à nos; y redi-
menos por tu merced.

XLV.

IV 1 AL vencedor ſobre Soſanìm, de hijos de Korah: Maskil, can-
2 tico de querencias. Penſó mi coraçon palabra buena, di-
zien yo mis obras al Réy; mi lengua (como) pendola de
3 eſcrivano preſſuroſo. Afermoſiguaſtete mas que hijos de hombre,
fue vaziada gracia en tus labios; por tanto te bendixo Dios para
4 ſiempre. Ciñe tu eſpada ſobre anca, ò valiente! tu loor, y tu her-
5 moſura. Y (con) tu hermoſura proſpéra, monta ſobre palabra
de verdad, y humildad de juſtedad; y moſtrarteá temeroſidades
6 de tu derecha. Tus ſaetas agudas, pueblos debaxo de ti caerán;
7 en coraçon de enemigos del Rey. Tu ſilla, Dios, para ſiempre y
8 ſiempre; vara de rectitud, vara de tu reyno. Amaſte juſtedad, y
aborreciſte malicia, por tanto te ungiò Dios, tu Dios; (con) olio
9 de gozo, mas que tus compañeros. Almiſcer y ſandalos, ambar
10 todos tus paños; de palacios de marfil de que te alegraron. Hijas
de Reyes entre tus honradas: eſtará la reyna à tu derecha, con
11 corona de Ophir. Oye hija y vè, y inclina tu oreja; y olvida tu
12 pueblo, y caſa de tu padre. Y deſſeará el Rey tu hermoſura; por
13 que el tu ſeñor, y encórvate à el. Y compaña de Zor con pre-
14 ſente, tus faces rogarán ricos de pueblos. Toda honrada hija de
15 Rey de dentro; de engaſtes de oro ſu veſtido. Con bordaduras
ſerá llevada al Rey, virgenes de tras della, ſus compañeras;
16 traidas à ti. Serán llevadas con alegrias, y gozo; vendrán en
17 palacio del Rey. En lugar de tus padres ſerán tus hijos; poner-
18 loshas por ſeñores en toda la tierra. Membrarè tu nombre en
toda generacion, y generacion: por tanto pueblos te loarán para
ſiempre y ſiempre.

XLVI.

1 AL vencedor de hijos de Korah; ſobre Alamoth cantico:
2 Dios, à nos abrigo, y fortaleza; ayuda en anguſtias halla-
3 remos mucho. Por tanto no temeremos en trocarſe la
4 tierra: y en resvalarſe montes en medio de mares. Bramaran
turbarſehan ſus aguas; temblarán montes con ſu loçania, Sèla.
5 (De) rio ſus pielagos harán alegrar ciudad de Dios; [EL LUGAR]
6 ſancto de moradas del alto. Dios entre ella, no resvalara; ayu-
7 darlaha Dios à horas de mañana. Bramaron gentes, reſvalaron
8 reynos: diò ſu voz, deſleirſeha tierra. .A. Zebaoth con nós; am-
9 paro à nos Dios de Iahacob, Sèla. Andad, ved obras de .A.; que
10 puſo deſſolaciones en la tierra. Hazien ceſſar peleas haſta cabo
de la tierra, arco quebrará, y tajará lança; carretas arderá en fue-
11 go. Afloxad, y conoced que yo Dios; enaltecermehe en las gen-
12 tes, enaltecermehe en la tierra. .A. Zebaot connós: amparo à
nos Dios de Iahacob, Sèla.

XLVII.

V 2 1 AL vencedor de hijos de Korah Pſalmo. Todos los pueblos
3 tañed palma; aublad à Dios con voz de cantico. Por que
4 .A. alto temeroſo; Rey grande ſobre toda la tierra. Guia-
rá pueblos debaxo de nos; y naciones debaxo de nueſtros pies.
5 Eſcogerá à nos à nueſtra heredad; à loçania de Iahacob que amò,
6 7 Sèla. Subiò Dios con aublacion; .A. con voz de ſophar. Pſal-
8 mead à Dios, pſalmead: pſalmead a nueſtro Rey, pſalmead. Por
que Rey de toda la tierra Dios, pſalmead (todo) entendièn.
9 (Que) reynò Dios ſobre gentes; Dios ſe aſſentò ſobre ſilla de ſu
10 ſanctidad. Principes de pueblos ſon juntados, à pueblo de Dios
de Abraham, por que à Dios ſeñores de tierra, mucho es exal-
çado.

XLVIII.

I 2 CAntico de Pſalmo de Koraó. Grande. A.: y alabado mucho;
3 en ciudad de nueſtro Dios, monte de ſu ſanctidad. Her-
moſa de clima, gozo de toda la tierra, monte de Zion,
4 [QUE EN] lados de Septentrion; ciudad del Rey grande. Dios en
5 ſus palacios es conoſcido por ampáro. Por que he los Reyes fue-
6 ron aplazados; paſſaron auna. Ellos vieron, aſſi ſe maravillaron:
7 fueron turbados, fueron apreſſurados. Temblor los travò allí; do-
8 lor como de la que páre. Con viento Solano; quebrantas naves

de

מפני אויב ומתנקם: כל־זאת באתנו ולא שכחנוך 18
ולא־שקרנו בבריתך: לא־נסוג אחור לבנו ותט אשרינו 19
מני ארחך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו כ
בצלמות: אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר: 21
הלא אלהים יחקר־זאת כי־הוא ידע תעלמות לב: כי־ 22 23
עליך הורגנו כל־היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה 24
למה תישן אדני הקיצה אל־תזנח לנצח: למה־פניך כה
תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו 26
דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען 27
חסדך: מה למנצח על־ששנים לבני־קרח משכיל א ליום ד
שיר ידידת: רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך 2
לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם הוצק חן 3
בשפתותיך על־כן ברכך אלהים לעולם: חגור חרבך 4
על־ירך גבור הודך והדרך: והדרך צלח רכב על־ ה
דבר־אמת וענוה־צדק ותורך נוראות ימינך: חציך 6
שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך 7
אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: אהבת 8
צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים אלהיך שמן
ששון מחבריך: מר־ואהלות קציעות כל־בגדתיך מן־ 9
היכלי שן מני שמחוך: בנות מלכים ביקרותיך נצבה י
שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי־בת וראי והטי אזנך 11
ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי־הוא 12
אדניך והשתחוי־לו: ובת־צר במנחה פניך יחלו 13
עשירי עם: כל־כבודה בת־מלך פנימה ממשבצות 14
זהב לבושה: לרקמות תובל למלך בתולות טו
אחריה רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחת 16
וגיל תבאינה בהיכל מלך: תחת אבתיך יהיו 17
בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ: אזכירה שמך 18
בכל־דר ודר על־כן עמים יהודוך לעלם ועד: מו
למנצח לבני־קרח על־עלמות שיר: אלהים לנו א
מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על־כן לא־נירא 3
בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו 4
ירעשו־הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר־ ה
אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל־תמוט 6
יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות 7
נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו 8
אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר־שם 9
שמות בארץ: משבית מלחמות עד־קצה הארץ י
קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: הרפו ודעו 11
כי־אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה 12
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: מז
למנצח לבני־קרח מזמור: כל־העמים תקעו־כף א ליום ה
הריעו לאלהים בקול רנה: כי־יהוה עליון נורא מלך 3
גדול על־כל־הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים 4
תחת רגלינו: יבחר־לנו את־נחלתנו את גאון יעקב ה
אשר־אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה בקול 6
שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך 7
כל־הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על־גוים 9
אלהים ישב על־כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם י
אלהי אברהם כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה:
מח שיר מזמור לבני־קרח: גדול יהוה ומהלל א
מאד בעיר אלהינו הר־קדשו: יפה נוף משוש כל־ 3
הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים 4
בארמנותיה נודע למשגב: כי־הנה המלכים נועדו ה
עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה 7
אחזתם שם חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות 8
תרשיש

תרשיש: כאשר שמענו כן ראינו בעיר־יהוה צבאות 9
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד־עולם סלה: דמינו י
אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים כן 11
תהלתך על־קצוי־ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח הר־ 12
ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון 13
והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו 14
ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים טו
אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־מות: מט
למנצח לבני־קרח מזמור: שמעו־זאת כל־העמים א 2 ליום ו
האזינו כל־ישבי חלד: גם־בני אדם גם־בני־איש יחד 3
עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: 4
אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: למה אירא ה 6
בימי רע עון עקבי יסובני: הבטחים על־חילם וברב 7
עשרם יתהללו: אח לא־פדה יפדה איש לא־יתן 8
לאלהים כפרו: ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: ויחי־ 9 י
עוד לנצח לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו 11
יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם 12
בתימו לעולם משכנתם לדור ודר קראו בשמותם
עלי אדמות: ואדם ביקר בל־ילין נמשל כבהמות נדמו: 13
זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: 14
כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר טו
וצירם לבלות שאול מזבל לו: אך־אלהים יפדה נפשי 16
מיד שאול כי יקחני סלה: אל־תירא כי־יעשר איש כי־ 17 וצורם קרי
ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל לא־ירד אחריו 18
כבודו: כי־נפשו בחייו יברך ויודך כי־תיטיב לך: תבוא 19 כ
עד־דור אבותיו עד־נצח לא יראו־אור: אדם ביקר ולא 21
יבין נמשל כבהמות נדמו: נ מזמור לאסף אל א ליום ז
אלהים יהוה דבר ויקרא־ארץ ממזרח־שמש עד־
מבאו: מציון מכלל־יפי אלהים הופיע: יבא אלהינו 2 3
ואל־יחרש אש־לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד:
יקרא אל־השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: אספו־לי 4 ה
חסידי כרתי בריתי עלי־זבח: ויגידו שמים צדקו כי־ 6
אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי ואדברה ישראל 7
ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: לא על־זבחיך 8
אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: לא־אקח מביתך פר 9
ממכלאתיך עתודים: כי־לי כל־חיתו־יער בהמות י
בהררי־אלף: ידעתי כל־עוף הרים וזיז שדי עמדי: אם־ 11 12
ארעב לא־אמר לך כי־לי תבל ומלאה: האוכל בשר 13
אבירים ודם עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם 14
לעליון נדריך: וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני: טו
ולרשע אמר אלהים מה־לך לספר חקי ותשא בריתי 16
עלי־פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך: 17
אם־ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: פיך 18 19
שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחיך כ
תדבר בבן־אמך תתן־דפי: אלה עשית והחרשתי 21
דמית היות־אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: בינו־ 22
נא זאת שכחי אלוה פן־אטרף ואין מציל: זבח תודה 23
יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים: נא למנצח א לפ״ה
מזמור לדוד: בבוא־אליו נתן הנביא כאשר־בא אל־בת־ 2
שבע: חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי: 3
הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: כי־פשעי אני 4 ה הרב קרי
אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע 6
בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן־ 7
בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הן־אמת חפצת 8
בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר 9
תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה י
עצמות

de Tarſis. [Dixeron] como oìmos aſsi vimos, en ciudad de 9
.A.Zebaot,en ciudad de nueſtro Dios;Dios la compondrá haſta
ſiempre, Sèla. Eſperamos Dios tu merced;dentro de tu palacio. 10
Como tu nombre Dios, aſsi tu loór haſta fines de tierra: de juſ- 11
tedad ſe llenò tu derecha. Alegrarſeha monte de Zion, agozar- 12
ſehan hijas de Jehudá; por tus juizios. Rodead à Zion y cercad- 13
la; contad ſus torres. Poned vueſtro coraçon à ſu antemuro, 14
catad ſus palacios; para que reconteys à generacion poſtrera.
Por que eſte Dios, nueſtro Dios, ſiempre y ſiempre: el nos guia- 15
rá haſta la muerte.

XLIX.

Al vencedor à hijos de Korah, Pſalmo. Oìd eſto todos los 1 2 VI
pueblos; eſcuchad todos moradores del mundo. Tam- 3
bien hijos de hombre, tambien hijos de varon; auna ri-
co, y deſſeoſo. Mi boca hablará ciencias; y penſamiento de mi 4
coraçon, entendimientos. Inclinaré à exemplo mi oreja; abriré 5
con harpa mi enigma. Por que temeré en dias de mal; delicto 6
de mis calcañares me rodea. Los confiantes ſobre ſu aver; y en 7
muchedumbre de ſu riqueza ſe alaban. Hermano no redimien- 8
do redemirá alguno; no dará à Dios ſu reſcate. Y ſera precioſa 9
redempcion de ſu alma, y vedarſeha para ſiempre. Y vivirá mas 10
para ſiempre; no verá la fueſſa. Quando viere ſabios que mue- 11
ren, auna loco y ignorante ſe depierden;y dexan à otros ſu aver.
(En) ſus entrañas ſus caſas para ſiempre, ſus moradas para ge- 12
neracion,y generacion: llamaron por ſus nombres ſobre tierras.
Y hombre [que piensa que] con honra no manirá; es exempla- 13
do como quatropeas (que) ſon tajadas. Eſta ſu carrera locura 14
de ellos; y ſus deſcendientes ſegundo ellos envoluntan, Sèla.
Como ovejas à fueſſa ſon pueſtos, muerte los apacentará, y 15
podeſtaran en ellos rectos por la mañana, [de la resurec-
cion;] y ſu forma para envegecer fueſſa de ſer morada à el. De- 16
cierto Dios redemirá mi alma de poder de fueſſa; quando me
tomáre, Sèla. No temas quando enriquece varon; quando ſe 17
muchigua honra de ſu caſa. Por que no en ſu muerte, tomará lo 18
todo; no deſcenderá tras del ſu honra. Por que ſu alma en ſus vi- 19
das bendizirá; y loarteán quando aboniguáres à ti. Vendrá (ſu 20
alma) haſta generacion de ſus padres; haſta ſiempre no verán
luz. Hombre con honra, y no entiende; es exemplado como 21
quatropeas (que) ſon tajadas.

L.

Pſalmo de Aſap, poderoſo Dios .A., hablò y llamò tierra; 1 VII
de Oriente del Sol haſta ſu Occidente. De Zion compli- 2
miento de hermoſura, Dios eſclareſciò. Vendrá nueſtro 3
Dios y no callará, fuego delante del quemará: y ſus derredores
es tempeſteado mucho. Llamará à los cielos de arriba; y à la 4
tierra para juzgar ſu pueblo. Congregad à mi mis buenos;tajan- 5
tes mi firmamento ſobre ſacrificio. Y denunciarán cielos ſu juſ- 6
tedad; por que Dios juez el, Sèla. Oye mi pueblo y hablaré; 7
Iſrael y teſtificaré en ti; Dios, tu Dios, yo. No ſobre tus ſacrifi- 8
cios te reprehenderé; ni tus alçaciones delante de mi de conti-
nuo. No tomaré de tu caſa toro: ni de tus apriſcos moruecos. 9
Por que à mi todo animal de bosque;quatropeas en montes mil. 10
Conozco toda ave de los montes; y beſtia de campo conmigo. 11
Si me enhambreciere no dirè à ti; por que à mi mundo, y ſu 12
hinchimiento. Si comeré carne de (toros) fuertes; y ſangre de 13
moruecos beverè?. Sacrifica à Dios manifeſtacion; y paga al Al- 14
to tus promeſſas. Y llámame en dia de anguſtia; eſcapartehe y 15
honrarmeás. Y al malo dixo Dios, que à ti para recontar mis 16
fueros: y tomas mi firmamento ſobre tu boca?. Y tu aborreciſte 17
dotrina; y echaſte mis palabras de tras de ti. Si vias ladron, y 18
corres con el: y con adulteros tu parte. Tu boca embias en mal; 19
y tu lengua junta engaño. Aſſentaſte, contra tu hermano hablas 20
(mal): en hijo de tu madre dás fealdad. Eſtos hiziſte y callé, pen- 21
ſaſte ſiendo ſeria como tu? caſtigartehe, y ordenaré [castigo] à
tus ojos. Entended agora eſto, olvidantes Dios; por que no 22
arrebate, y no eſcapán. Sacrificán manifeſtacion me honrará, 23
y ordenán carrera: moſtrarlehe en ſalvacion de Dios.

LI.

Al vencedor, Pſalmo de David. En venir à él Natán el 1 2 P.5.
Propheta; quando vino à Bat-ſéba. Apiadame Dios como 3
tu merced;como muchedumbre de tus piedades deshaze
mis rebellos. Mucho me lava de mi delicto; y de mi pecado me 4
limpia. Por que mis rebellos yo conozco, y mi pecado con- 5
tra mi, de continuo. A ti à tus ſolas pequé, y lo malo en 6
tus ojos hize; por que te juſtifiques en tu hablar, y te lim-
pies en tu juzgar. He con delicto fuy formado; y con pecado 7
ſe calentò de mi, mi madre. He verdad envoluntaſte en riño- 8
nes; y en oculto, ſabiduria me hiziſte ſaber. Limpiarmeás 9
(como) con Eſópo y ſeré limpio; lavarmeás y mas que la nieve
ſeré enblanquecido. Hazermeás oìr gozo, y alegria; agozarſeán 10
hueſſos

11 hueſſos que majaſte. Encubre tus faces de mis pecados; y todos
12 mis delictos deſhaze. Coraçon limpio cria à mi, Dios: y eſpiri-
13 tu derecho renueva entre mi. No me eches de delante de ti: y
14 eſpiritu de tu ſanctidad no tomes de mi. Torna à mi gozo de tu
15 ſalvacion: y eſpiritu voluntario me ſoſtendrá. Enſeñaré à re-
16 belladores tus carreras; y pecadores à ti tornarán. Eſcapame
de ſangres Dios, Dios de mi ſalvacion: cantará mi lengua tu
17 juſtedad. .A. mis labios abrirás; y mi boca denunciará tu loor.
18 Por que no envoluntas ſacrificio, [QUE] yo [LO] daria; alçacion
19 no quieres. Sacrificios de Dios eſpiritu quebrantado; coraçon
20 quebrantado y majado: Dios no deſprecias. Beneficia con tu
21 voluntad à Zion; fraguarás muros de Jeruſalaim. Entonces
envoluntarás ſacrificios de juſtedad, alçacion y quemado: en-
tonces alçarán ſobre tu ara tóros.

LII.

1 2 AL vencedor, Maskil de David. En venir Doeg el Edomèo
y denunciò à Saul, y dixo à el: vino David, à caſa de Ahi-
3 melech. Por que te alabas en malicia, ò valiente! [SI]
4 merced de Dios [CONMIGO] todo el dia. Torturas pienſa tu
5 lengua; como navaja azicalada hazièn engaño. Amaſte mal mas
6 que bien: falſedad mas que hablar juſtedad, Sèla. Amaſte to-
7 das palabras de daño, lengua de engaño. Tambien Dios te der-
rocará para ſiempre, tajarteá y arrancarteá de tienda; y deſar-
8 raygarteá de tierra de vidas, Sèla. Y verán juſtos y temerán; y
9 ſobre él reyrán. He el varon (que) no puſo Dios ſu fortaleza, y
ſe confiò en muchedumbre de ſu riqueza; esforçòſe en ſu que-
10 branto. Y yo como oliva reverdecida en caſa de Dios: me confié
11 en merced de Dios, ſiempre y eterno. Loartehe para ſiempre
que hiziſte [MI JUIZIO;] y eſperaré tu nombre que bueno, eſcu-
entra tus buenos.

LIII.

1 2 AL vencedor ſobre Mahalát, Maskil de David. Dixo necio
en ſu coraçon no Dios: dañaron, y hizieron abominable
3 tortura, no hazièn bien. Dios de cielos catò ſobre hijos
4 de hombre, para ver ſi ay entendido: requirièn à Dios. Todo
el ſe retirò, auna fueron deſhechos, no hazien bien; no tambien
5 uno. Decierto ſupieron todos obrantes tortura, comientes mi
6 pueblo, como ſi comieſſen pan; Dios no llamáron. Alli ſe eſpa-
vorecieron de pavor, no fue pavor, por que Dios eſparziò hueſ-
ſos de poſante contra ti: regiſtaſtelo por que Dios los aborreciò.
7 Quien dieſſe de Zion ſalvaciones de Iſrael, en tornar Dios cap-
tiverio de ſu pueblo: agradarſeá Iahacob, alegrarſeá Iſrael.

LIV.

II 1 2 AL vencedor en Neguinòt, Maskil de David. En venir los
3 Ziphim y dixéron à Saul: decierto David ſe encubre
con nos. Dios en tu nombre ſalvame; y en tu valentia
4 me juzga. Dios oye mi oracion: eſcucha à dichos de mi boca.
5 Por que eſtraños ſe levantaron contra mi, y fuertes buſcaron
6 mi alma: no puſieron Dios delante de ellos, Sèla. He Dios ayu-
dán à mi: .A. con ſuſtentantes mi alma. Tornará el mal à mis
7 enemigos: en tu verdad tajalos. Con voluntad ſacrificaré à ti;
8 loaré tu nombre .A., por que bueno. Por que de toda anguſtia
9 me eſcapò; y en mis enemigos, viò mi ojo (vengança.)

LV.

1 2 AL vencedor en Neguinòt, Maskil de David. Eſcucha Dios
3 mi oracion; y no te encubras de mi rogativa. Eſcucha à
4 mi, y reſpondeme; exclámo con mi habla, y brámo. De
voz de enemigo, por aprieto de malo: por que inclinaron con-
5 tra mi tortura, y con furor me amenazaron. Mi coraçon ſe ado-
6 loria entre mi; y miedos de muerte cayeron ſobre mi. Temor, y
7 temblor vino en mi; y cubriome temblor. Y dixe, quien dieſſe à
8 mi àla, como la paloma; bolára, y morára. He alexarmeìa eſino-
9 viendo; manièra en el Deſierto, Sèla. Apreſſurára eſcapamiento à
10 mi; de viento tempeſtuoſo de tempeſtad. Deſhaze .A., divide
11 ſu lengua: por que vi robo, y barraja en la ciudad. Dìa y noche
la rodearon ſobre ſus muros; y quebranto, y lazeria entre ella.
12 Torturas entre ella; y no ſe tira de ſu plaça doblèz, y engaño.
13 Por que no enemigo me repudiò, y ſoportaſſe: no mi aborrecièn
14 contra mi ſe engrandeſciò, y me encubriera dél. Y tu varon
15 como mi ìgual; mi ſeñor, y mi conoſcido. Por que auna
adulçavamos ſecreto; en caſa de Dios andavamos en compañia.
16 Condène muerte ſobre ellos, deſciendan al ſepulcro vivos;
17 por que maldades en ſu congregacion entre ellos. Jo à Dios clá-
18 mo; y .A. me ſalvará. Tarde, y mañana, y ſieſtas, háblo y
19 gimo: y oirá mi voz. Redimiò en paz mi alma de pelea (que)
20 contra mi; por que muchos fueron conmigo. Oirá Dios,
y quebrantarloſha; y morán de antiguedad, Sèla: que no
21 mudanças à ellos; y no temieron à Dios. Tendiò ſus ma-
22 nos en ſus pacificos; profanò ſu firmamento. Aliſaronſe

11 12 עצמות דכית: הסתר פניך מחטאי וכל־עונתי מחה: לב
13 טהור ברא־לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל־
14 תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תקח ממני: השיבה
טו לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים
16 דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים
17 אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח
18 ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא
19 תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב־נשבר ונדכה
כ אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את־ציון תבנה
21 חומות ירושלם: אז תחפץ זבחי־צדק עולה וכליל
א אז יעלו על־מזבחך פרים: נב למנצח משכיל
2 לדוד: בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא
3 דוד אל־בית אחימלך: מה־תתהלל ברעה הגבור
4 חסד אל כל־היום: הוות תחשב לשונך כתער מלטש
ה עשה רמיה: אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה:
6 7 אהבת כל־דברי־בלע לשון מרמה: גם־אל יתצך
לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה:
8 9 ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: הנה הגבר לא ישים
י אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: ואני כזית
רענן בבית אלהים בטחתי בחסד־אלהים עולם ועד:
11 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי־טוב נגד
א חסידיך: נג למנצח על־מחלת משכיל לדוד:
2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין
3 עשה־טוב: אלהים משמים השקיף על־בני־אדם לראות
4 היש משכיל דרש את־אלהים: כלו סג יחדו נאלחו
ה אין עשה־טוב אין גם־אחד: הלא ידעו פעלי און אכלי
6 עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: שם פחדו־פחד לא־
היה פחד כי־אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי־
7 אלהים מאסם: מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב
אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: נד
ליום ב א 2 למנצח בנגינות משכיל לדוד: בבוא הזיפים ויאמרו
3 לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך
4 הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי
ה האזינה לאמרי־פי: כי זרים קמו־עלי ועריצים בקשו
6 נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי
7 אדני בסמכי נפשי: ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם:
8 9 בנדבה אזבחה־לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל־
א צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני: נה למנצח
2 בנגינות משכיל לדוד: האזינה אלהים תפלתי ואל־
3 תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי ועני אריד בשיחי
4 ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כי־ימיטו עלי און
ה ובאף ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי:
6 7 יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ואמר מי־יתן־לי אבר
8 כיונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדד אלין במדבר
9 סלה: אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: בלע אדני
11 פלג לשונם כי־ראיתי חמס וריב בעיר: יומם ולילה
12 יסובבה על־חומתיה ואון ועמל בקרבה: הוות בקרבה
13 ולא־ימיש מרחבה תך ומרמה: כי לא־אויב יחרפני
14 ואשא לא־משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואתה
טו אנוש כערכי אלופי ומידעי: אשר יחדו נמתיק סוד בבית
16 אלהים נהלך ברגש: ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי־
17 רעות במגורם בקרבם: אני אל־אלהים אקרא ויהוה
18 יושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי:
19 כ פדה בשלום נפשי מקרב־לי כי־ברבים היו עמדי: ישמע
אל ויענם וישב קדם סלה: אשר אין חליפות למו ולא
21 22 יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו: חלקו
מחמאת

mas

מַחֲמָאֹת פִּיו וּֽקֲרָב־לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְתִחוֹת׃
הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה ׀ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם
23 מוֹט לַצַּדִּיק׃ וְאַתָּה אֱלֹהִים ׀ תּוֹרִדֵם ׀ לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי
24 דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ׃ נו
לַמְנַצֵּחַ ׀ עַל־יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז אוֹתוֹ א
2 פְלִשְׁתִּים בְּגַת׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי־שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם
3 לֹחֵם יִלְחָצֵנִי׃ שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים לֹחֲמִים
4 לִימָרוֹם׃ יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃ בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל ה
דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃
7 6 כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לָרָע׃ יָגוּרוּ ׀
יצפונו קרי 8 יִצְפּוֹנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ עַל־אָוֶן
9 פַּלֶּט־לָמוֹ בְּאַף עַמִּים ׀ הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה
7 תשני קרי שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ׃ אָז ׀ יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי י
11 אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה־יָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי׃ בֵּאלֹהִים
12 אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא
13 אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם
14 תּוֹדוֹת לָךְ׃ כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי
לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃ נז
ליום ג לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי־שָׁאוּל א
2 בַּמְּעָרָה׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים ׀ חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל־
3 כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד־יַעֲבֹר הַוּוֹת׃ אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן
4 לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם ׀ וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה
יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ נַפְשִׁי ׀ בְּתוֹךְ לְבָאִם ה
אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם
6 חֶרֶב חַדָּה׃ רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ
7 כְּבוֹדֶךָ׃ רֶשֶׁת ׀ הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה
8 נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה׃ נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה
9 וַאֲזַמֵּרָה׃ עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָּׁחַר׃
11 אוֹדְךָ בָעַמִּים ׀ אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ כִּי־גָדֹל עַד־שָׁמַיִם י
12 חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים
עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ נח לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד א
2 מִכְתָּם׃ הַאֻמְנָם אֵלֶם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי
3 אָדָם׃ אַף־בְּלֵב עוֹלֹת תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס יְדֵיכֶם
4 תְּפַלֵּסוּן׃ זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דֹּבְרֵי כָזָב׃ חֲמַת־ ה
לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת־נָחָשׁ כְּמוֹ־פֶתֶן חֵרֵשׁ יַאְטֵם אָזְנוֹ׃
6 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃
חציו קרי 7 אֱלֹהִים הֲרָס־שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נְתֹץ ׀
8 יְהוָה׃ יִמָּאֲסוּ כְמוֹ־מַיִם יִתְהַלְּכוּ־לָמוֹ יִדְרֹךְ חִצָּו כְּמוֹ
9 יִתְמֹלָלוּ׃ כְּמוֹ שַׁבְּלוּל תֶּמֶס יַהֲלֹךְ נֵפֶל אֵשֶׁת בַּל־חָזוּ
י שָׁמֶשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִּירֹתֵיכֶם אָטָד כְּמוֹ־חַי כְּמוֹ־חָרוֹן
11 יִשְׂעָרֶנּוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם
ליום ד 12 הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ־אֱלֹהִים
שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃ נט לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד א
מִכְתָּם בִּשְׁלֹחַ שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃
3 2 הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃ הַצִּילֵנִי
4 מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה׃
6 בְּלִי־עָוֺן יְרוּצוּן וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ וְאַתָּה יְהוָה־ ה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם
7 אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ
8 כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ הִנֵּה ׀ יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
9 בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שֹׁמֵעַ׃ וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ
חסדי קרי תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ י
12 11 אֱלֹהֵי חַסְדּוֹ יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשֹׁרְרָי׃ אַל־תַּהַרְגֵם ׀
פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
13 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בִגְאוֹנָם וּמֵאָלָה
ומכחש

mas que mantecas ſu boca, y para pelea ſu coraçon, enternecie-
ronſe ſus palabras mas que olio, y ellas eſpadas agudas. Echa
ſobre .A. tu carga, y el te ſuſtentará; no dará para ſiempre reſvá- 23
lo à el juſto. Y tu Dios los harás decender à pozo de fueſſa, va-
rones de ſangre, y engaño no mediarán ſus dias; y yo me con- 24
fiaré en ti.

LVI.

AL vencedor ſobre paloma muda en lexanos, de David 1
Michtam; en prender à el Peliſtim en Gat. Apiadame 2
Dios, que me catò varon; todo el dia peleán me aprieta.
Cataronme mis enemigos todo el dia; por que muchos pelean-
tes contra mi, ô Alto! Dia (que) temo; yo ſobre ti me confio. En 3
Dios alabaré ſu palabra, en Dios me confié, no temeré; que hará 4 5
criatura à mi?. Todo el dia mis coſas (me) entriſtecen; ſobre mi 6
todos ſus penſamientos para mal. Congréganſe, eſcondenſe, 7
ellos mis piſadas guardan; quando eſperan mi alma. Sobre tortu- 8
ra eſcapamiento a ellos: en furor pueblos haze deſcender, Dios.
Mi movimiento contaſte tu, pon mi lagrima en tu odre; decier-
to en tu libro. Entonces ſe tornarán mis enemigos atras, en dia 9
que llamáre; en eſto ſé, que Dios por mi. En Dios alabaré coſa: 10
en .A. alabaré coſa. En Dios me confié, no temeré; que hará 11
hombre à mi. Sobre mi, Dios, tus promeſſas: pagaré manifeſ- 12
taciones à ti. Por que eſcapaſte mi alma de muerte, decierto mis 13
pies de empuxamiento, para andar delante de Dios; en luz de 14
las vidas.

LVII.

AL vencedor no dañes de David, Michtam; en ſu huìr de 1 III
delante de Saul en la lapa. Apiadame Dios, apiadame, 2
por que en ti ſe abrigò mi alma, y en ſombra de tus àlas
me abrigaré; haſta que paſſe quebrantamientos. Llamaré à Dios
alto; a Dios cumpliên ſobre mi. Embiará de los cielos, y ſalvar- 3
meha; de repudio de mi catador, Sèla: embiará Dios ſu merced, 4
y ſu verdad. Mi alma entre leones, yazgo (entre) aſlameantes;
hijos de hombre, ſus dientes lança y ſaetas: y ſu lengua eſpada 5
aguda. Exalçate ſobre los cielos, Dios; ſobre toda la tierra, 6
tu honra. Red aparejaron à mis paſſadas, oprimioſſe mi alma, 7
tajaron delante de mi fueſſa: cayeron entre ella, Sèla. Firme mi 8
coraçon Dios, firme mi coraçon: cantaré y pſalmearé. Deſpierta 9
mi honra, deſpierta la gayta y la harpa, deſpertaré de mañana.
Loartehe en los pueblos .A., pſalmeartehe en las naciones. Por
que grande haſta cielos tu merced; y haſta cielos tu verdad. En- 10 11
altecete ſobre cielos Dios: ſobre toda la tierra tu honra. 12

LVIII.

AL vencedor, no dañes de David Michtám. Si decierto, ô 1 2
congregacion! juſtedad hablais; rectitud juzgais hijos
de hombre. Tambien en coraçon torturas obrais en la tier- 3
ra, falſedad de vueſtras manos peſais. Son eſtrañados malos deſ- 4
de vulva; erraron deſde vientre, hablantes mentira. Veneno 5
à ellos como ſemejança de veneno de culebro; como bivora
ſorda (que) cierra ſu oreja. Que no oye à voz de encantadores; 6
de encantador de encantamientos ſabedor. Dios derroca ſus 7
dientes en ſu boca; colmillos de leoncillos, quiebra .A.. Sean 8
deſleìdos como aguas (que) andan de ſuyo: arme ſus ſaetas
(mas ſean) como que fueſſen tajadas. Como caracol de deſley- 9
miento ande: (como) aborto de muger (que) no vieron Sol.
En antes que ſientan vueſtras ollas (flama de) eſpino; como 10
ayrado lo tempeſtée. Alegrarſeá juſto como viere vengança: ſus 11
pies lavará en ſangre del malo. Y dirá hombre decierto fruto 12
al juſto: decierto ay Dios juez en la tierra.

LIX.

AL vencedor, no dañes, de David Michtám; en embiar 1 IV
Saul; y guardaron la caſa para matarlo. Eſcapame de mis 2
enemigos, mi Dios; de mis adverſarios amparame. Eſ- 3
capame de obrántes tortura; y de varones de ſangres ſalvame.
Por que aſſecharon por mi alma, congregaronſe ſobre mi fuer-
tes: no (por) mi rebello, y no (por) mi pecado .A.. Sin delic- 4
to corren, y aparejanſe: deſpierta à mi encuentro y vè. Y tu 5
.A. Dios de Zebaot, Dios de Iſrael, deſpierta para executar 6
en todas las gentes; no apiades de todos falſantes tortura,
Sèla. Tornanſe à la tarde; rugen como perro, y rodean ciu- 7
dad. He hablan con ſus bocas, eſpadas en ſus labios; por 8
que quien [nos] oye?. Y tu .A. reyrás dellos; eſcarnecerás de 9
todas gentes. Su fortaleza à ti guardaré; por que Dios mi am- 10
paro. Dios de mi merced me adelantará; Dios me moſtrará 11
(vengança) en mis enemigos. No los mates, por que no ſe ol- 12
viden mi pueblo, hazlos mover con tu fuerça, y hazlos deſcen-
der: nueſtro amparo .A.. Por pecado de ſu boca, palabra de 13
ſus labios: y ſerán preſos por ſu ſobervia, y de maldicion

y

14 y de flaqueza contarán. Atema con ſaña, atema y no ellos, y ſe-
pan que Dios podeſtán en Iahacob; haſta fines de la tierra, Sèla.
15 Y tornarſehan à la tarde, rugirán como perro, y rodearán ciudad.
16 17 Ellos ſe moverán para comer; ſi no ſe hartaren, y manirán. Y
yo cantaré tu fortaleza, y cantaré à la mañana tu merced: por que
18 fuiſte amparo à mi, y refugio en dia de anguſtia à mi. Mi fortaleza
à ti pſalmeаré; por que Dios mi amparo, Dios de mi merced.

LX.

1 AL vencedor ſobre Suſan Edùt, Michtám de David, para
2 enſeñar. En ſu contender con Aram Naaràim, y con Aram
Zobá, y tornò Joab y hiriò à Edom en valle de la ſal; doze
3 mil. Dios alexaſtenos, aportillaſtenos; enſañaſtete, tornate à nos.
4 Hiziſte temblar (la) tierra, tajaſtela: medizina ſus quebraduras,
5 por que reſvalò. Moſtraſte à tu pueblo dureza; hiziſtenos bever
6 vino de temblor. Diſte à tus temientes ſeñal para enaltecerſe:
7 delante verdad, Sèla. Por que ſeán eſcapados tus queridos; ſalva
8 tu derecha, y reſpondeme. Dios hablò en ſu ſanctidad, agradar-
9 mehe, repartire à Sehem; y valle de Sukot mediré. Mio Gilhad,
y mio Menaſſé, y Ephráim fortaleza de mi cabeça; Jehudá mi
10 eſcrivano. Moab olla de mi lavatorio, ſobre Edom echarè mi ça-
11 pato: ſobre mi, Peleſtina aubla. Quien me llevará à ciudad de
12 encaſtilladura? quien me guiará haſta Edom?. Decierto tu
13 Dios nos olvidaſte; y no ſales Dios en nueſtros fonſados. Dà à
14 nos ayuda de anguſtiador: y vanidad ſalvacion de hombre. En
Dios haremos fonſado; y el rehollará nueſtros anguſtiadores.

LXI.

V 1 2 AL vencedor ſobre Neguinath, de David. Oye Dios mi cla-
3 mor; eſcucha mi oracion. De cabo de la tierra à ti llama-
ré, en desfallecerſe mi coraçon; en peña que ſe enalteciò
4 mas que yo me guia. Por que fuiſte abrigo à mi; tòrre de forta-
5 leza delante del enemigo. Moraré en tu tienda perpetuo; abri-
6 garmehe en encubrimiento de tus àlas, Sèla. Por que tu Dios
7 oìſte à mis promeſſas; diſte heredad à temientes tu nombre.
Dias ſobre dias del Rey añadirás; ſus años como generacion, y
8 generacion. Eſtará para ſiempre delante de Dios; merced, y
9 verdad apareja, guardarlohan. Aſſi pſalmeаré tu nombre para
ſiempre; para pagar mis promeſſas de dia, (en) dia. LXII.

1 2 AL vencedor ſobre Jedutùn, Pſalmo de David. Decierto à
3 Dios, callada mi alma; de el mi ſalvacion. Decierto el mi
fuerte, y mi ſalvacion; mi amparo no resvalaré mucho.
4 Haſta quando atorceys ſobre varon, matays todos vos: [SED]
5 como pared inclinada, vallado el rempuxado. Decierto de ſu
enaltecimiento aconſejaron para empuxar, envoluntaron men-
6 tira: con ſu boca bendizian; y en ſu entraña maldizian, Sèla. De-
7 cierto à Dios eſpera mi alma; por que de el mi eſperança. Deci-
8 erto el mi fuerte, y mi ſalvacion: mi amparo no reſvalaré. Sobre
Dios mi ſalvacion, y mi honra; peña de mi fortaleza, mi abrigo
9 en Dios. Confiad en el en toda hora pueblo, derramad delante
10 del vueſtro coraçon: Dios abrigo à nos, Sèla. Decierto nada
hijos de hombre, mentira hijos de varon, [PUESTOS] en balan-
11 ça para ſubir: ellos menos que nada juntamente. No os confieis
en ſobrefuerço, y en robo no vos deſvaneſcais: hazienda quan-
12 do ſe muchigua, no pongais coraçon. Una (vez) hablò Dios,
13 dós deſta oì: que fortaleza à Dios. Y à ti .A. merced; por que tu
pagarás à cada uno, como ſu obra. LXIII.

VI 1 2 PSalmo de David, en ſu ſer en deſierto de Jehudá. O Dios!
mi Dios tu, te madrugare; ſedeciòſe por ti mi alma, deſſeò
3 à ti mi carne: en tierra de ſecura, y ſequioſa ſin aguas. Aſſi
4 en ſanctidad te vi: para ver tu fortaleza, y tu honra. Por que
5 buena tu merced mas que vidas; mis labios te alabarán. Aſſi te
6 bendiziré en mis vidas; en tu nombre alçaré mis palmas. Como
de mejoria y groſſura, ſerá harta mi alma; y labios de canticos
7 loará mi boca. Quando te membrare ſobre mis eſtrados; en al-
8 voradas imaginaré en ti. Por que fuiſte (en) ayuda a mi, y en
9 ſombra de tus àlas cantaré. Pegoſe mi alma depues de ti; en mi
10 ſuſtentó tu derecha. Y ellos para deſſolacion buſcaron mi alma;
11 entraron en baxuras de la tierra. Harán correr (ſu ſangre) por
12 hilos de eſpada; parte de raposos ſerán. Y el Rey ſe alegrará en
Dios, alabarſeá todo jurán en el; por que ſerá cerrada bóca de
hablantes falſedad. LXIV.

VII 1 2 AL vencedor Pſalmo de David. Oye Dios mi voz en mi
3 habla; de pavor de enemigo guardarás mis vidas. En-
cubrirmeás de ſecreto de malos; de tumulto de obran-
4 tes tortura. Los que aguzaron como eſpada ſu lengua; ar-
5 maron ſu ſaeta palabra amarga. Para tirar en encubiertas
6 al perfecto: ſupito lo tiran, y no temen. Esfuerçan

14 וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃ כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּֽי־
טו אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ וְיָשֻׁבוּ לָעֶרֶב
16 יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ הֵמָּה יְנוּעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא (יניעון קרי)
17 יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ׃ וַאֲנִי ׀ אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּֽי־
18 הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִֽי׃ עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּֽי־
א אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּֽי׃ ס לַמְנַצֵּחַ
2 עַל־שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּֽד׃ בְּהַצּוֹתוֹ ׀ אֶת אֲרַם
נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא־
3 מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָֽלֶף׃ אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פְרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ
4 תְּשׁוֹבֵב לָֽנוּ׃ הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רְפָה שְׁבָרֶיהָ כִי־
ה מָֽטָה׃ הִרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָֽה׃
6 7 נָּתַתָּה לִּירֵאֶיךָ נֵּס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֹשֶׁט סֶֽלָה׃ לְמַעַן (ועני קרי)
8 יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃ אֱלֹהִים ׀ דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ
9 אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּֽד׃ לִי גִלְעָד ׀ וְלִי
י מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִֽי׃ מוֹאָב ׀ סִיר
11 רַחְצִי עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָֽעִי׃ מִי
12 יֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד־אֱדֽוֹם׃ הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים
13 זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵֽינוּ׃ הָֽבָה־לָּנוּ עֶזְרָת
14 מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָֽם׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־חָיִל וְהוּא
ליום ה א יָבוּס צָרֵֽינוּ׃ סא לַמְנַצֵּחַ ׀ עַל־נְגִינַת לְדָוִֽד׃
2 3 שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִֽי׃ מִקְצֵה הָאָרֶץ ׀
4 אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר־יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵֽנִי׃ כִּֽי־
ה הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵֽב׃ אָגוּרָה בְאָהָלְךָ
6 עוֹלָמִים אֶֽחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶּֽלָה׃ כִּֽי־אַתָּה אֱלֹהִים
7 שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶֽךָ׃ יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ
8 תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ־דֹר וָדֹֽר׃ יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים
9 חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יִנְצְרֻֽהוּ׃ כֵּן ׀ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי
א נְדָרַי יוֹם ׀ יֽוֹם׃ סב לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן מִזְמוֹר
2 3 לְדָוִֽד׃ אַךְ אֶל־אֱלֹהִים דּֽוּמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִֽי׃ אַךְ־
4 הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא־אֶמּוֹט רַבָּֽה׃ עַד־אָנָה ׀
תְּהוֹתְתוּ עַל־אִישׁ תְּרָצְּחוּ כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר
ה הַדְּחוּיָֽה׃ אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ ׀ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כָזָב בְּפִיו יְבָרֵכוּ
6 וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ־סֶֽלָה׃ אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִּי נַפְשִׁי כִּֽי־מִמֶּנּוּ
7 8 תִּקְוָתִֽי׃ אַךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּֽוֹט׃ עַל־
9 אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר־עֻזִּי מַחְסִי בֵּאלֹהִֽים׃ בִּטְחוּ בוֹ
בְכָל־עֵת ׀ עָם שִׁפְכוּ־לְפָנָיו לְבַבְכֶם אֱלֹהִים מַחֲסֶה־לָּֽנוּ
י סֶֽלָה׃ אַךְ ׀ הֶבֶל בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי־אִישׁ בְּמֹאזְנַיִם לַעֲלוֹת
11 הֵמָּה מֵהֶבֶל יָֽחַד׃ אַל־תִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־תֶּהְבָּלוּ
12 חַיִל ׀ כִּֽי־יָנוּב אַל־תָּשִׁיתוּ לֵֽב׃ אַחַת ׀ דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם־
13 ליום ו זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי עֹז לֵאלֹהִֽים׃ וּלְךָ־אֲדֹנָי חָסֶד כִּֽי־אַתָּה ׀
א תְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵֽׂהוּ׃ סג מִזְמוֹר לְדָוִד
2 בִּֽהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָֽה׃ אֱלֹהִים ׀ אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ
צָמְאָה לְךָ ׀ נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי בְּאֶֽרֶץ־צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי־
3 4 מָֽיִם׃ כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִךָ לִרְאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶֽךָ׃ כִּי־טוֹב
ה חַסְדְּךָ מֵֽחַיִּים שְׂפָתַי יְשַׁבְּחֽוּנְךָ׃ כֵּן אֲבָרֶכְךָ בְחַיָּי בְּשִׁמְךָ
6 אֶשָּׂא כַפָּֽי׃ כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת
7 יְהַלֶּל־פִּֽי׃ אִם־זְכַרְתִּיךָ עַל־יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה־בָּֽךְ׃
8 9 כִּֽי־הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִּי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּֽן׃ דָּבְקָה נַפְשִׁי
י אַחֲרֶיךָ בִּי תָּמְכָה יְמִינֶֽךָ׃ וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי
11 יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָֽרֶץ׃ יַגִּירֻהוּ עַל־יְדֵי־חָרֶב מְנָת
12 שֻׁעָלִים יִהְיֽוּ׃ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל־
ליום ז הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי דֽוֹבְרֵי־שָֽׁקֶר׃ סד
א 2 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִֽד׃ שְׁמַע־אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי מִפַּחַד
3 אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּֽי׃ תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי
4 אָֽוֶן׃ אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָֽר׃
ה לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יֹרֻהוּ וְלֹא יִירָֽאוּ׃ יְחַזְּקוּ־

למו ׃ דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה־
למו ׃ יחפשו־עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב 7
עמק ׃ וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם ׃ ויכשילוהו 8 9
עלימו לשונם יתנודדו כל־ראה בם ׃ וייראו כל־אדם י
ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו ׃ ישמח צדיק 11
ביהוה וחסה בו ויתהללו כל־ישרי־לב ׃ סה למנצח א לפי ן
מזמור לדוד שיר ׃ לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך 2
ישלם־נדר ׃ שמע תפלה עדיך כל־בשר יבאו ׃ דברי 3 4
עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם ׃ אשרי תבחר ה
ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך ׃
נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל־קצוי־ארץ 6
וים רחקים ׃ מכין הרים בכחו נאזר בגבורה ׃ משביח 7 8
שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים ׃ וייראו ישבי קצות 9
מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין ׃ פקדת הארץ י
ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין
דגנם כי־כן תכינה ׃ תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים 11
תמגגנה צמחה תברך ׃ עטרת שנת טובתך ומעגליך 12
ירעפון דשן ׃ ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה ׃ 13
לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו ׃ 14
סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל־הארץ ׃ א
זמרו כבוד־שמו שימו כבוד תהלתו ׃ אמרו לאלהים מה־ 2 3
נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך ׃ כל־הארץ 4
ישתחוו לך ויזמרו־לך יזמרו שמך סלה ׃ לכו וראו ה
מפעלות אלהים נורא עלילה על־בני אדם ׃ הפך ים 6
ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו ׃ משל 7
בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל־ירימו ירומו ק
למו סלה ׃ ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו ׃ 8
השם נפשנו בחיים ולא־נתן למוט רגלנו ׃ כי־בחנתנו 9 י
אלהים צרפתנו כצרף־כסף ׃ הבאתנו במצודה שמת 11
מועקה במתנינו ׃ הרכבת אנוש לראשנו באנו באש 12
ובמים ותוציאנו לרויה ׃ אבוא ביתך בעולות אשלם לך 13
נדרי ׃ אשר־פצו שפתי ודבר־פי בצר־לי ׃ עלות 14 טו
מחים אעלה־לך עם־קטרת אילים אעשה בקר עם־
עתודים סלה ׃ לכו־שמעו ואספרה כל־יראי אלהים 16
אשר עשה לנפשי ׃ אליו פי־קראתי ורומם תחת 17
לשוני ׃ און אם־ראיתי בלבי לא ישמע אדני ׃ אכן 18 19
שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי ׃ ברוך אלהים כ
אשר לא־הסיר תפלתי וחסדו מאתי ׃ סז
למנצח בנגינת מזמור שיר ׃ אלהים יחננו א 2
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה ׃ לדעת בארץ דרכך 3
בכל־גוים ישועתך ׃ יודוך עמים אלהים יודוך עמים 4
כלם ׃ ישמחו וירננו לאמים כי־תשפט עמים מישר ה
ולאמים בארץ תנחם סלה ׃ יודוך עמים אלהים 6
יודוך עמים כלם ׃ ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים 7
אלהינו ׃ יברכנו אלהים וייראו אותו כל־אפסי־ארץ ׃ 8 ליום ב
סח למנצח לדוד מזמור שיר ׃ יקום א 2
אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו ׃ כהנדף 3
עשן תנדף כהמס דונג מפני־אש יאבדו רשעים מפני
אלהים ׃ וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו 4
בשמחה ׃ שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב ה
בערבות ביה שמו ועלזו לפניו ׃ אבי יתומים ודין 6
אלמנות אלהים במעון קדשו ׃ אלהים מושיב יחידים 7 ז
ביתה מוציא אסירים בכושרות אך־סוררים שכנו
צחיחה ׃ אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון 8
סלה ׃ ארץ רעשה אף־שמים נטפו מפני אלהים זה 9
סיני מפני אלהים אלהי ישראל ׃ גשם נדבות תניף י
אלהים

à ellos palabra mala, cuentan para eſconder lazos; dizen quien 6
verá à ellos ?. Eſcuadriñan torturas, atemaron eſcuadriñamien- 7
to eſcuadriñado; y entraña de cada uno, y coraçon profundo.
Y aſaetearlosha Dios (con) ſaeta, ſupito; ſerán ſus heridas. Y 8 9
hazerleán tropeçar ſobre ellos, ſu lengua; eſmoverſeán todo
veyèn en ellos. Y temieron todo hombre, y denunciaron obra 10
de Dios, y ſu obra entendieron. Alegrarſeá juſto en .A. y abri- 11
garſeá en el; y alabarſeán todos rectos de coraçon. LXV.

AL vencedor Pſalmo de David, cantico. A ti cilencio [ES] 1 P 6.
loor, Dios en Zion; y à ti ſerá pagada promeſſa. Oyèn 2
oracion; haſta ti, toda criatura vendrán. Palabras de 3
delictos ſe mayorgaron de mi: nueſtros rebellos tu los perdona- 4
rás. Bienaventurado quien eſcogieres, y llegares [à TI,] mora- 5
rá en tus cortes, hartarnoshemos en bien de tu caſa; [LUGAR]
ſancto de tu palacio. (En) temoridades con juſtedad nos reſ- 6
ponderas, Dios de nueſtra ſalvacion; confiança de todos fines
de tierra, y de mar alexado. Apareján montes con ſu fuerça; 7
ceñido con valentia. Soſſegán ſonido de mares, ſonido de ſus 8
ondas, y alboroto de las naciones. Y temieron pobladores de 9
cabos [DE LA TIERRA,] de tus ſeñales: ſalidas de mañana, y tar-
de, harás cantar. Viſitaſte la tierra, y hiziſtela deſſear, mucho 10
la enriqueciſte, pielago de Dios lleno de aguas: aparejaſte ſu
civera, por que aſſi la aparejaſte. Sus ſulcos harta, haz deſcender 11
ſus valles; con gotas la harás deſleìr, ſu hermollo bendiziras.
Coronaſte año de tu bien; y tus nuves gotearán groſſura. Go- 12 13
tearán moradas de deſierto: y de gozo, collados ſe ciñirán.
Viſtieronſe llanuras de las ovejas, y valles ſe cubrirán de civera: 14
aublarán, tambien cantarán. LXVI.

AL vencedor, cantico de Pſalmo: aublad à Dios toda la tier- 1
ra. Pſalmead honra de ſu nombre; poned honra ſu loor. 2
Dezid à Dios quan temeroſo (en) tus obras! por muche- 3
dumbre de tu fortaleza, ſe negarán por ti tus enemigos. Toda la 4
tierra ſe encorvarán à ti, y pſalmearán à ti: pſalmearán tu nom-
bre, Sèla. Andad y ved obras de Dios; temeroſo en obra ſobre 5
hijos de hombre. Convertiò el mar por ſeca, por el rio paſſaron 6
con pie; alli nos alegravamos con el. Podeſtán con ſu valentia 7
para ſiempre, ſus ojos en gentes ataláyan: los rebelladores no
ſe enaltecerán à ellos, Sèla. Bendizid pueblos nueſtro Dios; y 8
hazed oìr voz de ſu loor. El ponièn nueſtra alma en vidas; y no 9
dio al reſvalamiento nueſtros pies. Por que nos provaſte Dios? 10
purificaſtenos, como purificar plata. Metiſtenos en red: puſiſte 11
aprieto en nueſtros lomos. Hiziſte cavalgar varon ſobre nueſtra 12
cabeça; entramos en fuego, y en aguas, y ſacaſtenos à la (tierra)
harta. Entraré en tu caſa con alçaciones; pagaré à ti mis promeſ- 13
ſas. Que abrieron mis labios; y hablò mi boca en anguſtia à mi. 14
Alçaciones de engordados alçaré à ti, con ſahumerio de barbe- 15
zes: haré vacas con moruecos, Sèla. Andad, oìd, y recontaré à 16
todos temientes à Dios; lo que hizo à mi alma. A el (con) mi 17
boca llamé; y es exalçado ſobre mi lengua. Tortura ſi vi en mi 18
coraçon; no oyga .A.. Cierto oyo Dios; eſcuchò en voz de mi 19
oracion. Bendito Dios que no apartò mi oracion, y ſu merced 20
de conmigo. LXVII.

AL vencedor en Neguinoth, Pſalmo de cantico. Dios nos 1 2
apiade, y nos bendiga; alumbre ſus faces con nos, Sèla.
Para ſaber en la tierra tu carrera; en todas gentes, tu ſal- 3
vacion. Loarteán pueblos, Dios; loarteán pueblos, todos ellos. 4
Alegrarſeán, y cantarán naciones, quando juzgares pueblos 5
con derechedad; y naciones en la tierra los guiarás, Sèla. Loar- 6
teán pueblos, Dios; loarteán pueblos todos ellos. (Entonces 7
la) tierra dará ſu hermollo; bendizirnosha Dios, nueſtro Dios. 8
Bendizirnosha Dios; y temerán dél, todos extremos de la tierra.

LXVIII.

AL vencedor de David, Pſalmo de cantico. Levanteſe Dios, 1 2 II
eſparzanſe ſus enemigos; y huygan ſus aborrecientes de
delante dél. Como ſe empuxa humo, (los) empuxarás; 3
como deſleìrſe cera delante de fuego: ſe deperderán malos de
delante de Dios. Y juſtos ſe alegrarán, agozarſeán delante de 4
Dios, y agrardarſeán con alegria. Cantad à Dios, pſalmead 5
ſu nombre, exalçad al montán ſobre cielos en YAH ſu nombre,
y alegradvos delante dél. Padre de huerfanos, y juez de viudas; 6
Dios en morada de ſu ſanctidad. Dios hazièn habitar ſoli- 7
tarios en (una) caſa, ſacán encarcelados en harropeas; decierto
rebelladores moran en ſecura. Dios èn tu ſalir delante de 8
tu pueblo; en tu paſſear en el deſierto, Sèla. Tierra temblò, 9
tambien cielos gotearon delante de Dios, eſte Sinay delante
de Dios, Dios de Iſraél. Lluvia de voluntades hiziſte mover 10
Dios;

11 Dios; tu heredad, y ſi canſada, tu la compuſiſte. Tu compaña
eſtuvieron en ella; aparejavas por tu bondad al pobre, ô Dios!
12 13 .A. dará dicho: de albriciantes de fonſado grande. Reyes de
fonſados moverſeán, moverſeán; y moradora de caſa repartirá
14 deſpojo. Si yazierdes entre trevedes; (ſereys como) álas de pa-
loma cubierta con plata; y ſus plumas, con amarillèz de oro-
15 En eſtender el abaſtado Reyes en ella; emblanquecerás en ti-
16 niebla. Monte de Dìos, monte de Baſſán; monte de alturas,
17 monte de Baſſán. Por que ſaltays montes altos? [ESTE ES] el
monte que codiciò Dios para ſu aſſiento; tambien .A. morará
18 para ſiempre. Carroças de Dios, dos millares de miles de
19 Angeles; .A. en ellos, Sinay en la ſanctidad. Subiſte al cielo,
captivaſte captiverio, tomaſte dadivas del hombre; tambien
20 rebelladores [PENSARON] para morar [CON] YAH Dios. Bendi-
to .A. de dia, (en) dia cargará à nos, el Dios de nueſtra ſalva-
21 cion, Sèla. El Dios à nos, Dios para ſalvaciones, y à el Dios
22 .A.; [DA] à la muerte ſalidas. Decierto Dios herirá cabeça de ſus
enemigos, y meollera de cabello; [DEL QUE] anda en ſus culpas.
23 Dixo .A. de Baſſan harè tornar; hare tornar de profundinas del
24 mar. Por que ſe emvermejecerá en tu pie, en ſangre de lengua
25 de tus perros; de los enemigos del. Vieron tus caminos Dios:
26 caminos de mi Dios, mi Rey en la ſanctidad. Adelantaronſe
27 cantores de tras de los tañedores; entre moças aduſleantes. En
28 compañas bendizid a Dios: à .A. de manadero de Iſrael. Alli
Binyamin pequeño ſeñoreanlos, ſeñores de Jeudá en ſu con-
29 gregacion; ſeñores de Zebulún, ſeñores de Naphtalì. Enco-
mendò tu Dios tu fortaleza: enfortece Dios lo que obraſte à
30 nos. De tu palacio ſobre Jeruſalaim; à ti llevarán Reyes pre-
31 ſente. Deſtruyendo compaña de lança, compaña de fuertes,
con ſeñores de pueblos, poſtrandoſe con pedaços de plata; eſ-
32 parziò pueblos, que peleas envoluntavan. Vendrán principa-
33 les de Egypto: Ethiopia hará correr ſus manos à Dios. Rey-
34 nos de la tierra cantad à Dios; pſalmead à .A., Sèla. Al mon-
tán en cielos, de cielos de antiguedad; he dará con ſu voz, voz
35 de fortaleza. Dad fortaleza à Dios, ſobre Iſrael ſu loçania; y
36 fortaleza en los cielos. Temeroſo Dios de tus ſanctuarios, Dios
de Iſrael el dán fortaleza, y valentias al pueblo, bendito Dios.

LXIX.

III 1 2 AL vencedor, ſobre Soſanìm de David. Salvame Dios;
3 por que entraron aguas haſta alma. Hundime en ſieno de
profundidad, y no eſtancia: entré en profundinas de
4 aguas, y furia me arrabdonò. Fatigueme en mi llamar, enron-
queciose mi graganta, atemaronſe mis ojos: de eſperar à mi Dios.
5 Muchiguaronſe mas que cabellos de mi cabeça mis odiantes de-
balde, enfortecieronſe mis tajantes, mis enemigos ſin cauſa;
6 lo que no robé, entonces tornava. Dios tu ſupiſte à mi locura;
7 y mis culpas de ti no ſon encubiertas. No ſe arregiſtarán en mi
tus eſperantes, .A. Dios de Zebaot: no ſe avergonçarán en mi
8 tus buſcantes, Dios de Iſraél. Por que por ti ſoporté repudio;
9 cubrioſe de verguença mis faces. Eſtrañado fuy à mis herma-
10 nos; y eſtraño à hijos de mi madre. Por que zelo de tu caſa me
11 atemò; y repudios de tus arrepudiantes, cayeron ſobre mi. Y
12 lloré con ayuno mi alma; y fue por repudios à mi. Y dì mi veſ-
13 do ſaco: y fuy à ellos por eſcarnio. Hablan en mi, eſtantes en
14 conſejo; y en tañeres de bevientes cidra. Y yo, mi oracion à
ti .A. hora de voluntad, Dios con muchedumbre de tu merced;
15 reſpondeme en verdad de tu ſalvacion. Eſcapame de lódaçal,
y no me hundiré: ſeré eſcapado de mis aborrecientes, y de pro-
16 fundidades de aguas. No me arrabdòne furia de aguas, y no me
17 trágue profundina; y no cierre ſobre mi, pozo ſu boca. Reſ-
pondeme .A. que buena tu merced; como muchedumbre de tus
18 piedades, cáta à mi. Y no encubras tus faces de tu ſiervo: por
19 que anguſtia à mi, apreſlura reſpondeme. Allega à mi alma, re-
20 dimela: por mis enemigos, librame. Tu ſupiſte mi repudio, y
mi regiſto, y mi verguença: delante de ti todos mis anguſtia-
21 dores. Rapudio quebrantò mi coraçon, y adolorio me: y eſperé
22 por conſolacion, y no (fue): y à conhortantes, y no hallé. Y
dieron en mi comida tocigo; y en mi ſed me hazian bever vina-
23 gre. Seá ſu meſa delante dellos por lazo; y (lo que) por pazes,
24 por tropieço. Sean eſcurecidos ſus ojos de ver: y ſus lómos de
25 continuo haze temblar. Derráma ſobre ellos tu ìra: y ìra de tu
26 furor los alcance. Sea ſu palacio deſſolado; en ſus tiendas no ſea
27 morador. Por que al que tu heriſte perſiguieron; ſobre dolor
28 de tus matados recuentan. Dá delicto ſobre ſu delicto:
29 y no vengan en tu juſtedad. Sean arrematados de libro

11 אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו בה
12 תכין בטובתך לעני אלהים: אדני יתן אמר המבשרות
13 צבא רב: מלכי צבאות ידדון ידדון ונות בית תחלק
14 שלל: אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה
טו בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש שדי מלכים
16 בה תשלג בצלמון: הר אלהים הר בשן הר גבננים
17 הר בשן: למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד
18 אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח: רכב אלהים
19 רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש: עלית
למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים
כ לשכן יה אלהים: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל
21 ישועתנו סלה: האל לנו אל למושעות וליהוה אדני
22 למות תוצאות: אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד
23 שער מתהלך באשמיו: אמר אדני מבשן אשיב אשיב
24 ממצלות ים: למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
כה מאיבים מנהו: ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי
26 מלכי בקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות
27 תופפות: במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור
28 ישראל: שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי
29 זבלון שרי נפתלי: צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו
ל פעלת לנו: מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי:
31 גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס
32 ברצי כסף בזר עמים קרבות יחפצו: יאתיו חשמנים
33 מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: ממלכות הארץ
34 שירו לאלהים זמרו אדני סלה: לרכב בשמי שמי קדם
לה הן יתן בקולו קול עז: תנו עז לאלהים על ישראל
36 גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל
ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

ליום ג א 2 סט למנצח על שושנים לדוד: הושיעני
3 אלהים כי באו מים עד נפש: טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני:
ה 4 יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
6 אשר לא גזלתי אז אשיב: אלהים אתה ידעת לאולתי
7 ואשמותי ממך לא נכחדו: אל יבשו בי קויך אדני
יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל:
9 8 כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: מוזר הייתי
י לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני
11 וחרפות חורפיך נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי
12 לחרפות לי: ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל:
14 13 ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר: ואני תפלתי
לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת
טו ישעך: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי
16 וממעמקי מים: אל תשטפני שבלת מים ואל
17 תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: ענני יהוה
18 כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: ואל תסתר
19 פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: קרבה אל נפשי
כ גאלה למען איבי פדני: אתה ידעת חרפתי ובשתי
21 וכלמתי נגדך כל צוררי: חרפה שברה לבי ואנושה
22 ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: ויתנו בברותי
23 ראש ולצמאי ישקוני חמץ: יהי שלחנם לפניהם לפח
24 ולשלומים למוקש: תחשכנה עיניהם מראות
כה ומתניהם תמיד המעד: שפך עליהם זעמך וחרון אפך
26 ישיגם: תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב:
27 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו:
29 28 תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: ימחו מספר

חיים ועם צדיקים אל יכתבו: ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני: 31 אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: 32 ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס: 33 ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: 34 כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה: 35 יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם: 36 כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה: 37 וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה:

ע

למנצח לדוד להזכיר: 2 אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: 3 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: 4 ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח: 5 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך: 6 ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר:

עא

בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם: 2 בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי: 6 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז: 8 ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך: 9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה: 13 יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך: 15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב גדלתי ותסב תנחמני: 22 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית: 24 גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

עב

לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך: 2 ידין עמך בצדק ועניך במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: 4 ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק: 5 ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים: 6 ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ: 7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: 8 וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו: 10 מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: 12 כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: 13 יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו: 16 יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו

de vivos; y con juſtos no ſean eſcritos. * Y yo pobre, y dolo- 30 IV
lorioſo: tu ſalvacion Dios me amparará. Loaré nombre de 31
Dios con cantico; y engrandecerloè con manifeſtacion. Y 32
plazerá à .A. mas que buey, (o) toro corneán, (y) auñán.
Verán humildes alegrarſeán; requirientes Dios, y vivirá 33
vueſtro coraçon. Por que oyèn à deſſeoſos .A.; y à ſus en- 34
carcelados no menoſpreciò. Alábarloán cielos, y tierrá: 35
mares, y todo removièn en ellos. Por que Dios ſálvará 36
Zion, y fraguará ciudades de Jeudá; y eſtarán alli, y here-
darlahan. Y ſimiente de ſus ſiervos la heredarán; y amantes 37
ſu nombre, morarán en ella.

LXX.

AL vencedor de David para membrar. Dios para eſcapar- 1 2 V
me; .A. para mi ayuda apreſſura. Avergonçarſeán, y re- 3
pudiarſeán buſcantes mi alma: ſerán tornados àtras, y
avergonçarſeán envoluntantes mi mal. Tornarſeán por precio 4
de ſu regiſto; los dizientes Heáh, Heáh. Agozarſeán, y ale- 5
grarſeán en ti todos tus buſcantes, y diran de continuo, ſeá
engrandecido Dios; amantes tu ſalvacion. Y yo pobre, y 6
deſſeoſo, Dios apreſſurá à mi, mi ayuda, y mi eſcapador tu;
.A. no te detardes.

LXXI.

EN ti .A. me confiè, no me aregiſtaré para ſiempre. En tu 1 2 VI
juſtedad me eſcaparás, y librarmeás; inclina à mi tu ore-
ja, y ſalvame. Sè à mi por peña de morada, para venir 3
de continuo, encomendaſte para ſalvarme: por que mi peña,
y mi encaſtilladura tu. Mi Dios eſcápame de mano de malo; 4
de palma de atorcedor, y falſario. Por que tu mi eſperança: .A. 5
Dios, mi fiuzia deſde mis mocedades. Por ti fuy ſuſtentado de 6
vientre, de entrañas de mi madre tu mi ſacador: en ti mi loor
de continuo. Como maravilla fuy à muchos; y tu mi abrigo 7
fuerte. Hinchaſe mi boca de tu loor; todo el dia de tu gloria. 8
No me eches à hora de vejez; como atemarſe mi fuerça no me 9
dexes. Por que dixéron mis enemigos à mi; y guardantes mi 10
alma fueron aconſejados auna. Por dezir, Dios lo dexò: per- 11
ſeguid, y prendedlo, por que no eſcapán. Dios no te alexes 12
de mi; mi Dios para mi ayuda apreſſura. Regiſtarſeán, ate- 13
marſeán atorcientes mi alma; cubrirſeán de repudio, y vergu-
ença, buſcantes mi mal. Y yo continuo eſperaré; y añadiré 14
ſobre todo tu loor. Mi boca recontará tu juſtedad, todo el dia 15
tu ſalvacion; [DE LO] que no ſé cuentos. Vendré en valentias 16
de .A. Dios; membraré tu juſtedad à ti ſólo. Dios enſeñaſteme 17
deſde mis mocedades; y haſta aqui denunciaré tus maravillas.
Y tambien haſta vejez, y caneza, Dios no me dexes, haſta que 18
denuncie tu fortaleza à generacion; à todo el que viniere à tu
valentia. Y tu juſtedad Dios haſta cielo, que hiziſte grandezas; 19
Dios, quien como tu?. Que me moſtraſte anguſtias muchas, 20
y males, tornaras, y aviviguarmeás; y de abiſmos de la tierra
tornarás, alçarmeás. Muchiguarás mi grandeza, y bolverte- 21
has, conſolarmeás. Tambien yo te loaré con inſtrumento de 22
gayta, tu verdad mi Dios, pſalmearé à ti con harpa; Sancto
de Iſrael. Cantaran mis labios quando pſalmeáre à ti; y mi 23
alma que redemiſte. Tambien mi lengua todo el dia hablará tu 24
juſtedad; por que ſe repudiaron buſcantes mi mal.

LXXII.

POr Selomoh; Dios, tus juizios al Rey dá; y tu juſtedad à 1 VII
hijo de Rey. [ASSI] juzgará tu pueblo con juſtedad; y tus 2
pobres con juizio. Alçarán montes paz à el pueblo: y co- 3
llados en juſtedad. Juzgará pobres de pueblo, ſalvará à hijos de 4
deſſeoſo; y quebrantará ſobre forçán. Temerteán con el Sol; y 5
delante de la Luna, generacion de generaciones. Deſcenderá 6
como lluvia ſobre(hermollo)traſquilado;como gotas deſtilantes
à tierra. Floreſcerá en ſus dias juſto; y muchedumbre de paz haſ- 7
ta no luna. Y podeſtará de mar haſta mar; y de rio haſta fines de 8
tierra. Delante del ſe humillarán Ziim: y ſus enemigos polvo 9
lamerán. Reyes de Tarſis, y Yſlas, preſente tornarán: Reyes de 10
Scebá, y Sebá dadiva llegarán. Y encorvarſehan à él todos Re- 11
yes; todas gentes lo ſervirán. Por que eſcapará deſſeoſo eſclamán; 12
y pobre, y no ayudán à el. Apiadará ſobre mendigo, y deſſeoſo; 13
y almas de deſſeoſos ſalvará. De engaño, y de falſedad redemirá 14
ſu alma; y ſerá precioſo ſu ſangre en ſus ojos. Y vivirá, y dará à 15
él de oro de Sceba, y orará por el de continuo; todo el dia lo
bendizirá. Será puño de civera en la tierra, en cabeça de montes, 16
tempeſteará como Lebanòn ſu fruto; y hermollecerán de ciudad,
como yerva de la tierra. Será ſu nombre para ſiempre, delante del 17
Sol ſerá ahijado ſu nombre, y bendizirſeán en el; todas las gentes

lo

18 lo bienaventurarán. Bendito .A. Dios, Dios de Iſrael; hazièn
19 maravillas à ſus ſólas. Y bendito nombre de ſu honra para
ſiempre, y ſea llena de ſu honra toda la tierra, amen, y amen.
20 Acabaronſe oraciones, de David hijo de Yſay.

LIBRO TERCERO. LXXIII.

P. 7. 1 Pſalmo de Aſaph, decierto bueno à Iſrael Dios: à claros
2 de coraçon. Y yo como poco ſe declinávan mis pies: co-
3 mo nada ſe derramavan mis paſſos. Por que zelé en los lo-
4 cos; paz de malos vèo. Por que no ligaduras à ſu muerte; y ſana
5 ſu fuerça. En trabajo de varon, no (ſon) ellos; y con hombre no
6 ſon llagados. Por tanto los afeita la ſobervia: enbuelvaſe poni-
7 endo robo para ſi. Saliò por groſſura ſus ojos; paſſaron imagi-
8 naciones de coraçon. Deſlien, y hablan en maldad de ſobrefu-
9 erço; del Alto hablaron. Puſieron en los cielos ſu boca; y ſu
10 lengua anduvo en la tierra. Por tanto tornará ſu pueblo aqui:
11 y aguas [AMARGAS] (de vaſo) lleno ſerán chupadas dellos. Y
12 dirán como ſupo Dios? y [SI] ay ſabiduria en el Alto? He eſtos
13 malos: y pacificos del mundo alcançaron aver. Decierto à va-
14 nidad limpié mi coraçon; y lavé con limpieza mis palmas. Y
15 fuy llagado todo el dia; y mi reprehenſion à las mañanas. Si
16 dezia, contaré como (eſto;) he generancio de tus hijos falſé. Y
17 penſé para ſaber eſto: lazeria él en mis ojos. Haſta que venga à
18 ſanctuarios de Dios; entenderé à ſu poſtrimeria. Decierto en
reſvalamientos pondrás à ellos; echarloſás en aſſolamientos.
19 Como fueron por aſſolacion como punto: atemaronſe, fene-
20 cieronſe de turbaciones. Como ſueño [DESPUES] de deſpertar;
21 .A. en deſpertar ſus imagenes deſpreciarás. Por que ſe azedò
22 mi coraçon; y mis riñones aguzò. Y yo groſſero, y no ſé; (co-
23 mo) quatropeas fuy contigo. Y yo de continuo contigo; tra-
24 vaſte en mano de mi derecha. En tu conſejo me guiarás, y deſ-
25 pues (con) honra me tomarás. Quien à mi en los cielos? y con-
26 tigo no envolunté en la tierra. Atemòſe mi carne, y mi cora-
27 çon; fuerte de mi coraçon, y mi parte Dios, para ſiempre. Por
que he tus alexantes ſe deperderán; tajaſte todo adulteran de ti.
28 Y yo [SE QUE] el acercamiento de Dios à mi, bueno, puſe en
.A. Dios mi abrigo: para recontar todas tus obras.

LXXIV.

1 Maskil de Aſaph, por que Dios te alexaſte para ſiempre:
2 fumeò tu furor contra ovejas de tu paſto ?. Miembra
tu compaña que adquiriſte de antiguedad, redemiſ-
te tribu de tu heredad; monte de Zion eſte, que moraſte en
3 el. Alça tus pies à aſſolaciones de ſiempre: (ſobre) todo (que)
4 maleficiò enemigo en ſanctidad. Bramaron tus anguſtiado-
5 res entre tus plazos; puſieron ſus ſeñales por ſeñales. Será
conoſcido como trayèn arriba; en ramo de (hun) palo (o)
6 deſtrales. Y ahora ſus eſculpiduras auna; con pico, y mar-
7 tillos majaron. Encendieron en fuego tus ſanctuarios; à tier-
8 ra profanaron morada de tu nombre. Dixéron en ſu coraçon
forcemoſlos auna; ardieron todos templos de Dios, en la
tierra. Nueſtras ſeñales no vimos, no mas Propheta; y no
9 con nos ſabièn haſta quando. Haſta quando Dios repudiará
10 anguſtiador? deſpreciará enemigo tu nombre para ſiempre?.
11 Por que recoges tu mano, y tu derecha? de dentro de tu
12 ſeno atema. Y Dios mi Rey de antiguedad; obrán ſalvacio-
13 nes en medio de la tierra. Tû deſpedaçaſte con tu fortaleza el
mar: quebrantaſte cabeças de ballenas, ſobre las aguas.
14 Tû machucaſte cabeças de Liviatán; diſtelo comida à pueblo
15 de ſecuras. Tû hendiſte fuente, y arroyo; tû ſecaſte rios
16 de fortaleza. A ti dia, tambien à ti noche; tû compuſiſte
17 luminaria, y Sol. Tû hiziſte eſtar todos terminos de tier-
18 ra; verano, y invierno, tû los formaſte. Recuerda eſto,
que enemigo repudiò .A.; y pueblo necio enſañaron tu
19 nombre. No des à compaña, alma de tu tortola: compa-
20 ña de tus pobres, no olvides para ſiempre. Cata al firma-
mento; por que ſe hincheron eſcuridades de tierra, de mo-
21 radas de robo. No torne empobrecido avergonçado; pobre,
22 y deſſeoſo loarán tu nombre. Levantate Dios baraja tu ba-
23 raja; miembra tu repudio, del necio, todo el dia. No ol-
vides voz de tus anguſtiadores: ſonido de tus levantantes
ſubièn continuo.

LXXV.

II 1 Al vencedor no dañes: Pſalmo de Aſaph cantico.
2 Loamos à ti Dios, loamos, y cercano tu nom-
3 bre; recontaron tus maravillas. Quando tomá-
4 re plazo; yo derechedades juzgaré. Son deſleìdos la
tierra, y todos ſus moradores; yo compuſe ſus pilares,
Sèla.

18 יאשרהו: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה
19 נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו
כ את־כל הארץ אמן ואמן: כלו תפלות דוד בן־ישי:
א ספר שלישי עג מזמור לאסף אך
2 טוב לישראל אלהים לברי לבב: ואני כמעט נטוי
3 רגלי כאין שפכה אשרי: כי קנאתי בהוללים שלום
4 רשעים אראה: כי אין חרצבות למותם ובריא אולם:
ה בעמל אנוש אינמו ועם־אדם לא ינגעו: לכן ענקתמו 6
7 גאוה יעטף־שית חמס למו: יצא מחלב עינמו עברו
8 משכיות לבב: ימיקו וידברו ברע עשק ממרום
9 ידברו: שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ:
י לכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו: ואמרו איכה 11
12 ידע־אל ויש דעה בעליון: הנה־אלה רשעים ושלוי
13 עולם השגו־חיל: אך־ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון
14 כפי: ואהי נגוע כל־היום ותוכחתי לבקרים: אם־ טו
16 אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: ואחשבה
17 לדעת זאת עמל היא בעיני: עד־אבוא אל־מקדשי־
18 אל אבינה לאחריתם: אך בחלקות תשית למו
19 הפלתם למשואות: איך היו לשמה כרגע ספו תמו
כ מן־בלהות: כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה:
21 כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן: ואני־בער ולא אדע 22
23 בהמות הייתי עמך: ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני:
24 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: מי־לי בשמים נה
26 ועמך לא־חפצתי בארץ: כלה שארי ולבבי צור־
27 לבבי וחלקי אלהים לעולם: כי־הנה רחקיך יאבדו
28 הצמתה כל־זונה ממך: ואני קרבת אלהים לי־טוב
שתי באדני יהוה מחסי לספר כל־מלאכותיך:
א עד משכיל לאסף למה אלהים
2 זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: זכר עדתך
קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר־ציון זה
3 שכנת בו: הרימה פעמיך למשאות נצח כל־
4 הרע אויב בקדש: שאגו צורריך בקרב מועדך
ה שמו אותתם אתות: יודע כמביא למעלה בסבך־
6 עץ קרדמות: ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפות
7 יהלמון: שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן
8 שמך: אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל־מועדי־אל
9 בארץ: אותותינו לא־ראינו אין־עוד נביא ולא־אתנו
י יודע עד־מה: עד־מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
11 שמך לנצח: למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך
12 כלה: ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב
13 הארץ: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים
14 על־המים: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל
טו לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת
16 נהרות איתן: לך יום אף־לך לילה אתה הכינות
17 מאור ושמש: אתה הצבת כל־גבולות ארץ קיץ
18 וחרף אתה יצרתם: זכר־זאת אויב חרף יהוה ועם־
19 נבל נאצו שמך: אל־תתן לחית נפש תורך חית
כ עניך אל־תשכח לנצח: הבט לברית כי־מלאו
21 מחשכי־ארץ נאות חמס: אל־ישב דך נכלם
22 עני ואביון יהללו שמך: קומה אלהים ריבה ריבך
23 זכר חרפתך מני־נבל כל־היום: אל־תשכח
קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד:
א עה למנצח אל־תשחת מזמור
2 לאסף שיר: הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך
3 ספרו נפלאותיך: כי אקח מועד אני מישרים אשפט:
4 נמגים־ארץ וכל־ישביה אנכי תכנתי עמודיה
סלה

סלה: אמרתי להוללים אל-תהלו ולרשעים אל-תרימו ה
קרן: אל-תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: 6
כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: כי-אלהים 7 8
שפט זה ישפיל וזה ירים: כי כוס ביד-יהוה ויין חמר 9
מלא מסך ויגר מזה אך-שמריה ימצו ישתו כל
רשעי-ארץ: ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב: י
וכל-קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק: 11

עו

למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר: א
נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ויהי בשלם 2 3
סכו ומעונתו בציון: שמה שבר רשפי-קשת מגן 4
וחרב ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהררי-טרף: ח
אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא-מצאו כל-אנשי- 6
חיל ידיהם: מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 7
אתה נורא אתה ומי-יעמד לפניך מאז אפך: משמים 8 9
השמעת דין ארץ יראה ושקטה: בקום-למשפט י
אלהים להושיע כל-ענוי-ארץ סלה: כי-חמת אדם 11
תודך שארית חמת תחגר: נדרו ושלמו ליהוה 12
אלהיכם כל-סביביו יובילו שי למורא: יבצר רוח 13
נגידים נורא למלכי-ארץ:

עז

למנצח על ידיתון לאסף מזמור: קולי אל- א 2 ידותון ק'
אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזין אלי: ביום 3
צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה
הנחם נפשי: אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה 4
ותתעטף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא ה
אדבר: חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: אזכרה 6 7
נגינתי בלילה עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
הלעולמים יזנח אדני ולא-יסיף לרצות עוד: האפס 8 9
לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: השכח חנות אל י
אם-קפץ באף רחמיו סלה: ואמר חלותי היא שנות 11 אזכור קרי
ימין עליון: אזכיר מעללי-יה כי-אזכרה מקדם 12
פלאך: והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה: 13
אלהים בקדש דרכך מי-אל גדול כאלהים: אתה 14 טו
האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: גאלת בזרוע 16
עמך בני-יעקב ויוסף סלה: ראוך מים אלהים ראוך 17
מים יחילו אף ירגזו תהמות: זרמו מים עבות קול 18
נתנו שחקים אף-חצציך יתהלכו: קול רעמך בגלגל 19
האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: בים דרכך כ יתיר י'
ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נודעו: נחית כצאן 21 ליום ג
עמך ביד-משה ואהרן:

עח

משכיל לאסף א
האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי-פי: אפתחה 2
במשל פי אביעה חידות מני-קדם: אשר שמענו 3
ונדעם ואבתינו ספרו-לנו: לא נכחד מבניהם לדור 4
אחרון מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאתיו אשר
עשה: ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל ה
אשר צוה את-אבותינו להודיעם לבניהם: למען ידעו 6
דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: וישימו 7
באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי-אל ומצותיו ינצרו:
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא-הכין לבו 8
ולא-נאמנה את-אל רוחו: בני-אפרים נושקי רומי- 9
קשת הפכו ביום קרב: לא שמרו ברית אלהים י
ובתורתו מאנו ללכת: וישכחו עלילותיו ונפלאותיו 11
אשר הראם: נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים 12
שדה-צען: בקע ים ויעבירם ויצב-מים כמו-נד: וינחם 13
בענן יומם וכל-הלילה באור אש: יבקע צרים במדבר טו
וישק כתהמות רבה: ויוצא נוזלים מסלע ויורד 16
כנהרות מים: ויוסיפו עוד לחטא-לו למרות עליון 17
בציה

Sèla. Dixe à los locos no vos enloqueçais; y à los malos no en- 5
alteçais corona. No enalteçais al Alto vueſtro cuerno; no hableis 6
con cerviz grueſſo. Por que no de Oriente, ni de Occidente; y 7
no de Deſierto, enaltecimiento. Por que Dios juez; a eſte aba- 8
xa, y a eſte enaltece. Por que vaſo en mano de .A., y vino en- 9
vermejecido lleno de miſtura; y hizo correr de aqui, decierto
ſus hezes chuparán, beverán todos malos de tierra. Y yo denun- 10
ciaré para ſiempre; pſalmeaté à Dios de Iahacob. Y todos 11
cuernos de malos tajaré; ſerán enaltecidos cuernos de juſto.

LXXVI.

AL vencedor en Neguinot, Pſalmo de Aſaph, cantico. Es 1 2
conoſcido en Jehudá Dios; en Iſrael grande ſu nombre.
Y fue en Salèm ſu cabaña; y ſu morada en Zion. Alli 3 4
quebrò ſaetas del arco; eſcudo, y eſpada, y pelea, Sèla. Illuſ- 5
tre tû: fuerte, mas que montes de arrebatadura. Fueron deſ- 6
pojados fuertes de coraçon, durmieron ſu ſueño; y no hallaron
todos varones de fuerça, ſus manos. De tu reprehenſion Dios 7
de Iahacob; ſe adormeciò carroça, y cavallo. Tû temeroſo, tû: 8
y quièn eſtará delante de ti? de entonces tu furor. De cielos hi- 9
ziſte oìr juizio; tierra temblò, y ſoſſegòſe. En levantarſe al jui- 10
zio Dios; para ſalvar todos humildes de tierra, Sèla. Por que 11
ſaña de hombre te loará; reſto de ſañas ceñirás. Prometed y pa- 12
gad à .A. vueſtro Dios: todos ſus derredores llevarán preſente
al temeroſo. Tajará eſpiritu de Principes; temeroſo à Reyes de 13
la tierra.

LXXVII.

AL vencedor ſobre Jedutùn, de Aſaph Pſalmo. Mi voz à 1 2
Dios, y exclamaré; mi voz à Dios, y eſcuchará à mi.
En dia de mi anguſtia à .A. requerì: mi llaga de noche 3
còrre, y no ſe aflóxa; no quiere ſer conhortada mi alma. Acuer- 4
dome de Dios y bramo; háblo, y desfállecese mi eſpiritu, Sèla.
Travaſte parpados de mis ojos: ſoy conturbado, y no háblo. 5
Conté dias de antiguedad; años de ſiempres. Acuerdome de 6 7
mi tañer, en la noche; con mi coraçon hablo, y eſcuadriño mi
eſpiritu. Si para ſiempre (nos) deſechara .A.; y no añadirá para 8
envoluntar mas?. Si ſe atemò para ſiempre ſu merced; [SI SE] 9
atemo dicho para generacion, y generacion?. Si ſe olvidò de 10
apiadar Dios? ſi cerrò con furor ſus piedades, Sèla?. Y dixe, mi 11
enfermedad ella; mudarſe la derecha del Alto. Recordaré obras 12
de YAH, por que me acuerdo de antiguedad tus maravillas.
Y Imaginaré en todas tus obras; y en tus obras hablaré. Dios 13 14
en la ſanctidad tu carrera: quien Dios grande como Dios?. Tû 15
el Dios hazièn maravilla; hiziſte ſaber en los pueblos, tu for-
taleza. Redemiſte con braço tu pueblo; hijos de Iahacob, y Jo- 16
ſeph, Sèla. Vieronte aguas, ô Dios; vieronte aguas, adoloria- 17
ronſe: tambien ſe eſtremecieron abiſmos. Rabdonaron aguas 18
de nuves, voz dieron cielos; tambien tus rayos anduvieron.
Voz de tu trueno en circulo (del ayre:) àlumbráron relampagos 19
mundo, eſtremeciòſe, y temblò la tierra. En la mar tu carrera, 20
y tu ſendèro en aguas muchas: y tus paſſos no ſon conoſcidos.
Guiaſte como ovejas tu pueblo; por mano de Moſeh y Aaron. 21

LXXVIII.

Maskil de Aſaph, eſcucha mi pueblo mi Ley; inclinad vu- 1 III
eſtras orejas à dichos de mi boca. Abriré en exemplo 2
mi boca; hablaré enigmas de antiguedad. Que oì- 3
mos, y ſupimoslas; y nueſtros padres recontaron à nós. No 4
encubriremos de ſus hijos à generacion poſtrera; recontantes
loores de .A., y ſu fortaleza, y ſus maravillas que hizo. Y le- 5
vantò teſtimonio en Iahacob, y ley puſo en Iſrael, la que enco-
mendò à nueſtro padres: para hazerlas ſaber à ſus hijos. Para 6
que ſepan generacion poſtrera, hijos que fueren naſcidos; le-
vantarſeán, y recontarán à ſus hijos. Y pondrán en Dios ſu 7
confiança, y no olvidarán obras de Dios; y ſus mandamientos
guardarán. Y no ſerán como ſus padres generacion atorcedora, 8
y rebelde, generacion (que) no diſpùſo ſu coraçon; y no fue
firme con Dios, ſu eſpiritu. Hijos de Ephráim armados, y tiran- 9
tes arco; bolvieronſe en dia de pelea. No guardaron firmamen- 10
to de Dios: y en ſu ley no quiſieron andar. Y olvidaron ſus obras; 11
y ſus maravillas que les moſtrò. A viſta de ſus padres hizo ma- 12
ravilla; en tierra de Egypto, campos de Zòan. Partiò el mar, 13
y hizolos paſſar; y hizo parar aguas, como monton. Y guiólos 14
con nuve de dia: y toda la noche con luz de fuego. Hendiò pe- 15
ñas en el deſierto: y abrevò como de abiſmos grandes. Y ſacò 16
corrientes de peña; y hizo deſcender como rios aguas.
Y añadieron mas para pecar contra el; para rebellar al Alto 17
en

18 en [LUGAR] de ſecura. Y provaron a Dios en ſu coraçon; para
19 demandar comida para ſu alma. Y hablaron en Dios, dixé-
20 ron ſi podrá Dios para ordenar meſa en el deſierto?. He
hiriò peña, y manaron aguas, y arroyos arrabdonaron: ſi
21 tambien pan podrá dar? ſi aparejará carne à ſu pueblo?. Por
tanto oyò .A. y enſañòſe, y fuego fue encendido en Iahacob;
22 y tambien furor ſubiò en Iſrael. Por que no creyeron en
23 Dios; y no confiaron en ſu ſalvacion. Y encomendò
24 cielos de arriba; y puertas de cielos abriò. Y hizo llover
ſobre ellos Man para comer; y civera de cielos, diò à ellos.
25 Pan de fuertes comiò cada varon; vianda embiò à ellos à
26 hartura. Hizo mover [VIENTO] Solano en los cielos; y guiò
27 con ſu fortaleza Meridion. Y hizo llover ſobre ellos como
28 polvo carne; y como arena de mares, ave de àla. Y [LAS]
29 hizo caer entre ſu real; derredor de ſus moradas. Y comie-
30 ron, y hartaronſe mucho; y ſu deſſeo truxo à ellos. No ſe
31 apartaron de ſu deſſeo; aun ſu comida en ſu boca. Y furor
de Dios ſubiò en ellos, y mató en ſus grueſſos; y eſcogidos
32 de Iſrael hizo arrodillar. Con todo eſto pecaron mas; y no
33 creyeron en ſus maravillas. Y atemò en nada ſus dias; y ſus
34 años en turbacion. Si los matava, y requerianlo; y tornavan,
35 y madrugavan [REQUERIR] à Dios. Y membraron que Dios
IV 36 ſu fuerte; y Dios alto, ſu redemidor. * Y ſombayeronlo con
37 ſu boca; y con ſu lengua mintieron à el. Y ſu coraçon no
38 compueſto con el; y no creyeron en ſu firmamento. Y él
piadoſo perdonará delicto, y no dañará; y multiplicará para
39 amanſar ſu furor, y no acordará toda ſu ſaña. Y membrô
40 que carne ellos; eſpiritu andán, y no buelve. Quanto lo re-
41 bellaron en el deſierto; enſañaronlo en Jeſimôn. Y tornaron,
42 y provaron à Dios; y Sancto de Iſrael ſeñalaron. No mem-
43 braron ſu poder; dia que los redimiò de anguſtiador. Que
puſo en Egypto ſus ſeñales; y ſus maravillas en campo de
44 Zòan. Y convertiò por ſangre ſus rios; y ſus corrientes no
45 bevian. Embiò en ellos miſtura y comiolos: y rana y dañò-
46 los. Y diò al langoſtino ſu hermollo: y ſu lazeria à la lan-
47 goſta. Matò con pedriſco ſu vid; y ſus higos con la yelada.
48 Y entregò al pedriſco ſus beſtias; y ſus ganados à las braſas.
49 Embiò en ellos ìra de ſu furor, ſaña, y ìra, y anguſtia; em-
50 biamiento de Angeles malos. Adereçò ſenda à ſu furor, no
vedò de muerte ſu alma; y ſu vida à mortandad entregò.
51 Y hiriò todo primogenito en Egypto; principio de fortale-
52 zas en tiendas de Ham. Y hizo mover como ovejas ſu pue-
53 blo; y guiòlos como rebaño en el deſierto. Y guiòlos à fiu-
zia, y no ſe eſpavorecieron: y à ſus enemigos cubriò la mar.
54 Y truxolos à termino de ſu ſanctidad; monte que poſſeyò
55 ſu derecha. Y deſterrò delante dellos gentes, y hizolos caèr
en ſuerte de heredad; y hizo morar en ſus tiendas, tribus
56 de Iſrael. Y provaron, y rebellaron al Dios alto; y ſus teſ-
57 timonios no guardaron. Y tornaron, y falſaron como ſus
58 padres; fueron bueltos como arco engañoſo. Y enſañaronlo
59 con ſus altares; y con ſus doladizos lo hizieron zelar. Oyò
60 Dios, y enſañoſe; y aborreciò mucho en Iſrael. Y dexò
tabernaculo de Silo; tienda (que) hizo morar entre hombre.
61 Y diò à captiverio ſu fortaleza; y ſu hermoſura en mano
62 de anguſtiador. Y entregò à eſpada ſu pueblo; y en ſu he-
63 redad ſe enſaño. Sus mancebos quemò el fuego: y ſus vir-
64 genes no fueron loadas, (en bodas.) Sus ſacerdotes en eſ-
65 pada cayeron; y ſus viudas no lloraron. Y deſpertoſe como
66 quien duerme .A.; como valiente exclamán de vino. Y hi-
riò ſus anguſtiadores por detras; repudio de ſiempre diò à
67 ellos. Y aborreciò en tienda de Joſeph: y en tribu de Ephráim
68 no eſcogiò. Y eſcogiò à tribu de Jehudá; à monte de Zion que
69 amò. Y edificò como alturas ſu ſanctuario; como tierra (que)
70 la acimentò para ſiempre. Y eſcogiò en David ſu ſiervo; y to-
71 molo de apriſcos de ovejas. De detras de [LAS OVEJAS] paridas
lo truxo, para apaſcentar en Iahacob ſu pueblo; y en Iſraél
72 ſu heredad. Y apaſcentòlos con perfeccion de ſu coraçon; y
con entendimientos de ſus palmas, los guiò.

LXXIX.

V 1 PSalmo de Aſaph; Dios, vinìeron gentes en tu here-
dad, imundaron palacio de tu ſanctidad; puſieron à
2 Jeruſaláim por montones. Dieron calabrina de tus
ſiervos, comida à ave de los cielos; carne de tus
3 buenos, à animal de la tierra. Vertieron à ſu ſangre
como aguas derredores de Jeruſalaim, y no enterrán.
4 Fuimos repudio à nueſtros vezinos; eſcarnio, y deſhonra

18 בציה: וינסו־אל בלבבם לשאל־אכל לנפשם:
19 וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן
כ במדבר: הן הכה־צור ויזובו מים ונחלים ישטפו
21 הגם־לחם יוכל תת אם־יכין שאר לעמו: לכן שמע
יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם־אף עלה
22 בישראל: כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו:
23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: וימטר עליהם 24
נה מן לאכל ודגן־שמים נתן למו: לחם אבירים אכל איש
26 צידה שלח להם לשבע: יסע קדים בשמים וינהג בעזו
27 תימן: וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף
28 כנף: ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנותיו: ויאכלו 29
ל וישבעו מאד ותאותם יבא להם: לא־זרו מתאותם
31 עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים עלה בהם
32 ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: בכל־
33 זאת חטאו־עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ויכל־בהבל
34 ימיהם ושנותם בבהלה: אם־הרגם ודרשוהו
לה ושבו ושחרו־אל: ויזכרו כי־אלהים צורם ואל עליון
36 גאלם: * ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו־לו:
37 ולבם לא־נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: והוא 38
רחום יכפר עון ולא־ישחית והרבה להשיב אפו
39 ולא־יעיר כל־חמתו: ויזכר כי־בשר המה רוח הולך
מ ולא ישוב: כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון:
41 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: לא־זכרו את־ 42
43 ידו יום אשר־פדם מני־צר: אשר־שם במצרים
44 אתותיו ומופתיו בשדה־צען: ויהפך לדם יאריהם
מה ונזליהם בל־ישתיון: ישלח בהם ערב ויאכלם
46 וצפרדע ותשחיתם: ויתן לחסיל יבולם ויגיעם
47 לארבה: יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: ויסגר 48
49 לברד בעירם ומקניהם לרשפים: ישלח־בם חרון
נ אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: יפלס
נתיב לאפו לא־חשך ממות נפשם וחיתם לדבר
51 הסגיר: ויך כל־בכור במצרים ראשית אונים באהלי־
52 חם: ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: וינחם 53
54 לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים: ויביאם
נה אל־גבול קדשו הר־זה קנתה ימינו: ויגרש
מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם
56 שבטי ישראל: וינסו וימרו את־אלהים עליון
57 ועדותיו לא שמרו: ויסגו ויבגדו כאבותם
58 נהפכו כקשת רמיה: ויכעיסוהו בבמותם
59 ובפסיליהם יקניאוהו: שמע אלהים ויתעבר
ס וימאס מאד בישראל: ויטש משכן שלו אהל שכן
61 באדם: ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד־צר: ויסגר 62
63 לחרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה־אש
64 ובתולתיו לא הוללו: כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו
סה לא תבכינה: ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין:
66 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו: וימאס באהל 67
68 יוסף ובשבט אפרים לא בחר: ויבחר את־שבט יהודה
69 את־הר ציון אשר אהב: ויבן כמו־רמים מקדשו כארץ
ע יסדה לעולם: ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת
71 צאן: מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל
72 נחלתו: וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

א עט מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך
2 טמאו את־היכל קדשך שמו את־ירושלם לעיים: נתנו
את־נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך
3 לחיתו־ארץ: שפכו דמם כמים סביבות ירושלם
4 ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו

לסביבותינו: עד-מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו-ה
אש קנאתך: שפך חמתך אל-הגוים אשר לא- 6
ידעוך ועל-ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל 7
את-יעקב ואת-נוהו השמו: אל תזכר-לנו עונת 8
ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו 9
אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-
חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה 10
אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת דם-עבדיך השפוך: כגוים קרי
תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני 11
תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקם חרפתם 12
אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה 13
לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:
פ
למנצח אל-ששנים עדות לאסף מזמור: רעה א 2 ליוסף
ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרבים
הופיעה: לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את- 3
גבורתך ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר 4
פניך ונושעה: יהוה אלהים צבאות עד-מתי עשנת ה
בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה ותשקמו 6
בדמעות שליש: תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו- 7
למו: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 8
גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניה 9 י
ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ: כסו הרים צלה וענפיה 11
ארזי-אל: תשלח קציריה עד-ים ואל-נהר יונקותיה: 12
למה פרצת גדריה וארוה כל-עברי דרך: יכרסמנה 13 14 ע׳ תלויה
חזיר מיער וזיז שדי ירענה: אלהים צבאות שוב נא טו ב׳ רבתי
הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר- 16
נטעה ימינך ועל-בן אמצתה לך: שרפה באש 17
כסוחה מגערת פניך יאבדו: תהי-ידך על-איש ימינך 18
על-בן-אדם אמצת לך: ולא-נסוג ממך תחיינו ובשמך 19
נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך כ
ונושעה: פא למנצח על-הגתית לאסף: א
הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו-זמרה 2 3
ותנו-תף כנור נעים עם-נבל: תקעו בחדש שופר 4
בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי ה
יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על-ארץ מצרים 6
שפת לא-ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו 7
מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענך 8
בסתר רעם אבחנך על-מי מריבה סלה: שמע עמי 9
ואעידה בך ישראל אם-תשמע-לי: לא-יהיה בך אל י
זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך 11
המעלך מארץ מצרים הרחב-פיך ואמלאהו: ולא- 12
שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי: ואשלחהו 13
בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי 14
ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל- טו
צריהם אשיב ידי: משנאי יהוה יכחשו-לו ויהי עתם 16
לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך: 17
פב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל א
בקרב אלהים ישפט: עד-מתי תשפטו-עול ופני 2
רשעים תשאו-סלה: שפטו-דל ויתום עני ורש הצדיקו: 3
פלטו-דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא- 4 ה
יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל-מוסדי ארץ: אני 6
אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם 7
תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה 8
הארץ כי-אתה תנחל בכל-הגוים: פג שיר א
מזמור לאסף: אלהים אל-דמי-לך אל-תחרש ואל- 2
תשקט אל: כי-הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו 3
ראש

à nueſtros derredores. Haſta quando .A. enſañarteás para 5
ſiempre? encenderſeá como fuego tu zelo?. Vierte tu ſaña ſobre 6
las gentes que no te conoſcieron; y ſobre reynos, que en tu
nombre no llamaron. Por que atemò à Iahacob; y à ſu morada 7
deſſolaron. No miembres à nós delictos de primeros, preſto 8
nos anticipen tus piedades: por que nos empobrecimos mucho.
Ayudanos Dios de nueſtra ſalvacion por cauſa de honra de tu 9
nombre; y eſcápanos, y perdona ſobre nueſtros pecados, por tu
nombre. Por que dirán las gentes adò ſu Dios? ſea ſabido en las 10
gentes à nueſtros ojos: vengança de ſangre de tus ſiervos la der-
ramada. Venga delante de ti gemido de encarcelado, como 11
grandeza de tu braço: ſuelta merecedores de muerte. Y torna à 12
nueſtros vezinos ſiete tantos à ſu ſeno; [POR] ſu repudio que te
repudiaron .A.. Y nós tu pueblo, y ovejas de tu paſto, loare- 13
mos à ti para ſiempre, para generacion, y generacion: recon-
taremos tu loor.

LXXX.

AL vencedor ſobre Soſanim; teſtimonio de Aſaph, Pſalmo. 1 VI
Paſtor de Iſrael eſcucha, guián como ovejas à Joſeph; eſ- 2
tan (en) los Kerubim eſclarece. Delante de Ephráim, y 3
Binyamin, y Menaſſé deſpierta à tu valentia; y anda para [DAR]
ſalvacion à nós. Dios haznos tornar; y alumbra tus faces, y ſe- 4
remos ſalvos. .A. Dios de Zebaot: haſta quando humearás en 5
la oracion de tu pueblo. Hiziſtelos comer pan de lagrima; y hi- 6
ziſtelos bever lagrimas en medida. Puſiſtenos baraja à nueſtros 7
vezinos; y nueſtos enemigos eſcarnecen ellos [DE NOS.] Dios 8
de Zebaot haznos tornar; y alumbra tus faces, y ſeremos ſal-
vos. Vid de Egypto hiziſte mover; deſterraſte gentes, y plan- 9
taſtela. Eſcombraſte [LUGAR] delante della; arraygaſte ſus rai- 10
zes, y hinchò la tierra. Fueron cubiertos montes de ſu ſombra; 11
y ſus ramos (como) alarzes altos. Eſtendiſte ſus ramos haſta 12
(el) mar; y al rio, ſus ramitos. Por que aportillaſte ſus valla- 13
dos; y cogieronla todos paſſantes carrera. Rehollòla puerco del 14
boſque: y beſtia del campo la paſciò. Dios de Zebaot buelve 15
ahora, cata de los cielos y vè; y viſita vid eſta. Y planta que 16
plantò tu derecha; y ſobre ramo (que) esforçaſte à ti. Ardida 17
en fuego, tajada; de reprehenſion de tus faces, ſe deperderán.
Seá tu mano ſobre varon de tu derecha; ſobre hijo de hombre 18
que esforçaſte à ti. Y no nos bolveremos de ti; aviviguarnos- 19
has y en tu nombre llamaremos. .A. Dios de Zebaot haznos 20
tornar: alumbra tus faces, y ſeremos ſalvos.

LXXXI.

AL vencedor ſobre el Guitit de Aſaph. Cantad à Dios de 1 2 VII
nueſtra fortaleza; aublad à Dios de Iahacob. Tomad pſal- 3
mo, y tocad aduſle; harpa ſuave, con gayta. Tañed en 4
(principio de) mes, ſophar; en tiempo de dia de nueſtra paſcua.
Por que fuero à Iſrael el; juizio de Dios de Iahacob. Teſtimonio 5 6
en Joſeph lo puſo, en ſu ſalir ſobre tierra de Egypto; habla (que)
no ſabia, entendi. Hize quitar de carga ſu hombro; ſus palmas 7
de hazer ollas paſſaron. En anguſtia llamaſte, y te eſcapè, reſpon- 8
diſte en encubrimiento de trueno; te provè ſobre aguas de Meri-
bá, Sèla. Oye mi pueblo, y ateſtiguare en ti: Iſrael ſi oyeres à mi. 9
No ſeá en ti Dios eſtraño; y no te humilles à Dios ageno. Yo.A. 10 11
tu Dios, el que te hize ſubir de tierra de Egypto; alarga tu boca,
y hinchirlahe. Y no oyò mi pueblo à mi voz; y Iſrael no quiſo à 12
mi. Y embielo en penſamientos de ſu coraçon; anduvieron en 13
ſus conſejos. Oxala mi pueblo oyeſſe à mi; Iſrael en mis carreras 14
anduvieſſen! Caſi ſus enemigos quebrantára; y ſobre ſus con- 15
trarios, bolviera mi mano. Aborrecientes de .A. negarán à el; 16
y ſerá ſu hora [DEL CASTIGO] para ſiempre. Y hizolo comer de 17
mejoria de trigo; y de peña (con) miel te hartaré.

LXXXII.

PSalmo de Aſaph, el Dios eſtán en compaña de poderoſos; 1 P. 8.
entre juezes jùzga. Haſta quando juzgareis iniquidad: y fa- 2
ces de malos reſpetareys, Sela?. Juzgad mendigo, y huer- 3
fano; pobre, y miſerable juſtificad. Librad mendigo, y deſſeo- 4
ſo; de mano de malos eſcapad. No ſupieron, y no entendieron, 5
en eſcuridad anduvieron; reſvalaron todos cimientos de la tier-
ra. Yo dixe, Angeles vos; y hijos del Alto, todos vos. Deci- 6 7
erto como hombre morireys; y como uno de los mayorales
caereys. Levantate Dios, juzga la tierra; por que tu heredarás 8
en todas las gentes.

LXXXIII.

CAntico de Pſalmo de Aſaph. Dios no [SEA] ſilencio 1 2
à ti; no calles, y no ſoſſiegues Dios. Por que he 3
tus enemigos bramaron: y tus aborrecientes alçaron
cabe-

4 cabeça. Sobre tu pueblo aſtuciaron ſecreto; y aconſejaronſe
5 ſobre tus eſcondidos. Dixéron, andad y tajarloshemos de
6 gente; y no ſerá acordado nombre de Iſrael mas. Por que fue-
ron aconſejados de coraçon auna, ſobre ti firmamento taja-
7 ron. Tiendas de Edom, y Yſmahelitas, Moab, y los Agare-
8 nos. Gebál, y Amòn, y Amalek; Pelèſet con moradores de
9 Zór. Tambien Aſſiria ſe juntò con ellos; fueron braço à hijos
10 de Lot, Sèla. Haz à ellos como Midián; como Siſra, como
11 Jabìn en arroyo de Kiſón. Fueron deſtruidos en En-dor;
12 fueron (para el) eſtiercol tierra. Pònles ſus Principes como
Orèb, y como Zeèb:|y como Zèbah, y como Zalmuná todos
13 ſus ſeñores. Los que dixéron, heredemos à nós, moradas de
14 Dios. Mi Dios, ponlos como en rueda; como coſcoxa de-
15 lante de viento. Como fuego [QUE] enciende en boſque; y
16 como llama que flamea en montes. Aſſi los perſiguiras con tu
17 tempeſtad; y con tu torvellino los conturbarás. Hinche ſus
18 faces de deshonra; y buſcarán tu nombre .A.. Avergonçar-
ſeán, y conturbarſeán haſta ſiempre; y repudiarſeán, y de-
19 perdeſeán. Y ſabran que tû, tu nombre .A. à tus ſolas; al-
tiſſimo ſobre toda la tierra.

LXXXIV.

1 AL vencedor ſobre el Gitìt, hijos de Korah, Pſalmo.
3 Quan queridas tus moradas .A. Zebaot. Codiciò, y
tambien deſſeò mi alma à cortes de .A., mi coraçon,
4 y mi carne, cantarán à Dios vivo. Tambien paxaro hallo ca-
ſa, y golondrina nido à ella (en) que pòne ſus pollos: à tus
5 aras .A. Zebaot, mi Rey, y mi Dios. Bienaventurados eſtan-
6 tes en tu caſa; perpetuo te alabarán, Sèla. Bienaventurado
hombre (que) fortaleza à él en ti; carreras en ſu coraçon.
7 Paſſantes por valle de confuſion, fuente lo ponen; tambien
8 de bendiciones ſe cubra el moſtrador. Andarán de fonſado à
9 fonſado; ſerá aparecido à Dios en Zion. .A. Dios de Zebaot
10 oye mi oracion; eſcucha Dios de Iahacob, Sèla. Nueſtro
11 amparo vè Dios; y cata faces de tu ungido. Por que mejor
dia en tus cortes mas que mil; eſcogì albergarme en caſa de mi
12 Dios; mas que morár en tiendas de maldad. Por que Sol, y
amparo .A. Dios, gracia y honra dará .A.: no vedará bien à
13 andantes en perfeccion. .A. Zebaot; bienaventurado hom-
bre confian en ti.

LXXXV.

II 1 2 AL vencedor, de hijos de Korah, Pſalmo. Envoluntaſte
3 .A. tu tierra; tornaſte captiverio de Iahacob. Perdo-
naſte delicto de tu pueblo; encubriſte todo ſu pecado,
4 Sèla. Recogiſte toda tu ſaña; tornaſtete de ìra de tu furor.
5 Tórnanos Dios de nueſtra ſalvacion; y haz ceſſar tu ſaña con
6 nós. Si para ſiempre te enſañarás en nos; alongarás tu furor
7 para generacion, y generacion?. Decierto tû tornarás à vivi-
8 guarnoshas; y tu pueblo ſe alegrarán en ti. Mueſtranos .A.
9 tu merced; y tu ſalvacion dá à nos. Oiré que hablará el Dios
.A., ſé que hablará paz à ſu pueblo, y à ſus buenos; y no ſe
10 tornarán à locura. Decierto cercana à ſus temientes ſu ſalva-
11 cion; para morar honra en nueſtra tierra. Merced, y verdad
12 ſe encontraron; juſtedad, y paz ſe beſaron. Verdad de la
13 tierra hermollecerá; y juſtedad de cielos catò. Tambien .A.
14 dará el bien; y nueſtra tierra dará ſu hermollo. Juſtedad de-
lante del andará; y pondra à carrera ſus paſſos.

LXXXVI.

1 ORacion de David, Inclina .A. tu oreja, reſpondeme;
2 por que pobre, y deſſeoſo yo. Guarda mi alma, por
que bueno yo, ſalva tu ſiervo, tû mi Dios; el confian
3 4 en ti. Apiadame .A.: por que à ti llámo todo el dia. Alegra
5 alma de tu ſiervo; por que à ti .A. mi alma àpreſento. Por
que tu .A. bueno, y perdonador; y grande de merced à to-
6 dos tus llamantes. Eſcucha .A. mi oracion; y eſcucha en
7 voz de mis rogativas. En dia de mi anguſtia te llamaré, que
8 me reſpondas. No como tu, en los dioſes .A.; y no como
9 tus obras. Todas las gentes que hiziſte, vendrán y humì-
10 llarſeán delante de ti .A.; y honrarán tu nombre. Por que
11 grande tu, y hazièn maravillas; tu, Dios à tus ſolas. Mueſtra-
me .A. tu carrera, andaré en tu verdad; auna mi coraçon para
12 temer a tu nombre. Loartehe .A. mi Dios con todo mi cora-
13 çon; y honraré tu nombre para ſiempre. Por que tu merced,
14 grande ſobre mi; y eſcapaſte mi alma de fueſſa profunda. ò
Dios! ſobervios ſe levantaron contra mi, y compaña de fuer-
15 tes, buſcaron mi alma; y no te puſieron a defrente de ſi. Y tu
.A. Dios piadoſo, y gracioſo; luengo de ìras, y grande de
16 merced, y verdad. Cata à mi, y apiadame; dá tu fortaleza

4 ראש: על־עמך יערימו סוד ויתיעצו על־צפוניך: אמרו
6 לכו ונכחידם מגוי ולא־יזכר שם־ישראל עוד: כי נועצו
7 לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים
8 מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם־ישבי
9 צור: גם־אשור נלוה עמם היו זרוע לבני־לוט סלה:
11 עשה־להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו
12 בעין־דאר היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבמו כערב
13 וכזאב וכזבח וכצלמנע כל־נסיכמו: אשר אמרו
14 נירשה לנו את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל
15 כקש לפני־רוח: כאש תבער־יער וכלהבה תלהט
16 הרים: כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: מלא
18 פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו ויבהלו עדי־
19 עד ויחפרו ויאבדו: וידעו כי־אתה שמך יהוה לבדך
עליון על־כל־הארץ: פד למנצח על־הגתית
2 לבני־קרח מזמור: מה־ידידות משכנותיך יהוה
3 צבאות: נכספה וגם־כלתה נפשי לחצרות יהוה
4 לבי ובשרי ירננו אל אל־חי: גם־צפור מצאה בית
ודרור קן לה אשר־שתה אפרחיה את־מזבחותיך
5 יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד
6 יהללוך סלה: אשרי אדם עוז־לו בך מסלות בלבבם:
7 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם־ברכות יעטה
8 מורה: ילכו מחיל אל־חיל יראה אל־אלהים בציון:
9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי
10 יעקב סלה: מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך:
11 כי טוב־יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית
12 אלהי מדור באהלי־רשע: כי שמש ומגן יהוה אלהים
חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע־טוב להלכים בתמים:
13 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:
א פה למנצח לבני־קרח מזמור: רצית יהוה ארצך
3 שבת שבות יעקב: נשאת עון עמך כסית כל־חטאתם
4 סלה: אספת כל־עברתך השיבות מחרון אפך:
5 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: הלעולם
7 תאנף־בנו תמשך אפך לדר ודר: הלא־אתה תשוב
8 תחיינו ועמך ישמחו־בך: הראנו יהוה חסדך וישעך
9 תתן־לנו: אשמעה מה־ידבר האל יהוה כי ידבר
שלום אל־עמו ואל־חסידיו ואל־ישובו לכסלה: אך
11 קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: חסד־ואמת
12 נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח
13 וצדק משמים נשקף: גם־יהוה יתן הטוב וארצנו תתן
14 יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו: פו
א תפלה לדוד הטה־יהוה אזנך ענני כי־עני
2 ואביון אני: שמרה נפשי כי־חסיד אני הושע עבדך
3 אתה אלהי הבוטח אליך: חנני אדני כי־אליך אקרא
4 כל־היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי
5 אשא: כי־אתה אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־
6 קראיך: האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול
7 תחנונותי: ביום צרתי אקראך כי תענני: אין־כמוך
9 באלהים אדני ואין כמעשיך: כל־גוים אשר עשית
יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי־גדול
11 אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יהוה
12 דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודך
13 אדני אלהי בכל־לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי־
חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה:
14 אלהים זדים קמו־עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא
15 שמוך לנגדם: ואתה אדני אל־רחום וחנון ארך
16 אפים ורב־חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה־עזך
לעבדך

לעבדך והושיעה לבן־אמתך: עשה־עמי אות לטובה 17
ויראו שנאי ויבשו כי־אתה יהוה עזרתני ונחמתני:
פז לבני־קרח מזמור שיר יסודתו בהררי־ א ליום ג
קדש: אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: 2
נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: אזכיר רהב 3 4
ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם־כוש זה ילד־שם:
ולציון יאמר איש ואיש ילד־בה והוא יכוננה עליון: ה
יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד־שם סלה: ושרים 6 7
כחללים כל מעיני בך: פח שיר מזמור לבני־ א
קרח למנצח על־מחלת לענות משכיל להימן
האזרחי: יהוה אלהי ישועתי יום־צעקתי בלילה נגדך: 2
תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי־שבעה 3 4
ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עם־יורדי ה
בור הייתי כגבר אין־איל: במתים חפשי כמו חללים 6
שכבי קבר אשר לא־זכרתם עוד והמה מידך נגזרו:
שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות: עלי סמכה 7 8
חמתך וכל־משבריך עניתה סלה: הרחקת מידעי ממני 9
שתני תועבות למו כלא ולא אצא: עיני דאבה מני עני
קראתיך יהוה בכל־יום שטחתי אליך כפי: הלמתים 11
תעשה־פלא אם־רפאים יקומו יודוך סלה: היספר 12
בקבר חסדך אמונתך באבדון: היודע בחשך פלאך 13
וצדקתך בארץ נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר 14
תפלתי תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר טו
פניך ממני: עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך 16
אפונה: עלי עברו חרוניך בעותיך צמתתוני: סבוני 17 18
כמים כל־היום הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב 19 ליום ד
ורע מידעי מחשך: פט משכיל לאיתן א
האזרחי: חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע 2
אמונתך בפי: כי־אמרתי עולם חסד יבנה שמים 3
תכן אמונתך בהם: כרתי ברית לבחירי נשבעתי 4
לדוד עבדי: עד־עולם אכין זרעך ובניתי לדר־ודור ה
כסאך סלה: ויודו שמים פלאך יהוה אף־אמונתך 6
בקהל קדשים: כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה 7
בבני אלים: אל נערץ בסוד־קדשים רבה ונורא על־ 8
כל־סביביו: יהוה אלהי צבאות מי־כמוך חסין יה 9
ואמונתך סביבותיך: אתה מושל בגאות הים בשוא י
גליו אתה תשבחם: אתה דכאת כחלל רהב בזרוע 11
עזך פזרת אויביך: לך שמים אף־לך ארץ תבל 12
ומלאה אתה יסדתם: צפון וימין אתה בראתם תבור 13
וחרמון בשמך ירננו: לך זרוע עם־גבורה תעז ידך 14
תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת טו
יקדמו פניך: אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור־ 16
פניך יהלכון: בשמך יגילון כל־היום ובצדקתך ירומו: 17 תרום קרי
כי־תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי 18 19
ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון כ
לחסידיך ותאמר שויתי עזר על־גבור הרימותי בחור
מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר 21 22
ידי תכון עמו אף־זרועי תאמצנו: לא־ישא אויב בו 23
ובן־עולה לא יעננו: וכתותי מפניו צריו ומשנאיו 24
אגוף: ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: כה
ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי 26 27
אתה אלי וצור ישועתי: אף־אני בכור אתנהו עליון 28
למלכי־ארץ: לעולם אשמור־לו חסדי ובריתי נאמנת 29
לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: אם־יעזבו ל 31
בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: אם־חקתי 32
יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם 33
ובנגעים

à tu ſiervo, y ſalva à hijos de tu ſierva. Haz conmigo ſeñal 17
para bien, y verán mis aborrecientes, y arregiſtarſeán; por
que tu .A. me ayudaſte, y me conſolaſte. LXXXVII.

DE hijos de Korah Pſalmo de cantico, ſu cimiento 1 III
en montes de ſanctidad. Ama .A. portales de Zion; 2
mas que todas moradas de Iahacob. Noblezas es 3
hablado en ti; ciudad de Dios, Sèla. Haré membrar Egypto, 4
y Babel, à mis conoſcientes, he Peliſtina, y Zor con Ethiopia;
eſte [VARON SABIO SOLO] naſciò alli. Y por Zion ſerá dicho, 5
varon y varon es naſcido en ella; y él la compondrá alta. .A. 6
contará en eſcrivir pueblos; eſte es naſcido alli, Sèla. Y canto- 7
res, como flauteantes; todas mis fuentes en ti. LXXXVIII.

CAntico de Pſalmo de hijos de Korah, al vencedor ſobre 1
Mahalát, para cantar; Maskil à Emán el Ezrahita. .A. 2
Dios de mi ſalvacion; en dia exclámo, [TAMBIEN] en la
noche à tu encuentro. Venga delante de ti mi oracion; inclina 3
tu oreja à mi clamor. Por que ſe harto con males mi alma; y 4
mis vidas à fueſſa llegaron. Soy contado con deſcendientes à 5
ſepultura; ſoy como varon ſin fuerça. Con los muertos [FUERA 6
YA] libre, como matados yazientes en fueſſa, que no los mem-
bras mas; y ellos de tu mano ſon tajados. Puſiſteme en pozo 7
de baxuras; en eſcuridades, en profundinas. Sobre mi ſe aſu- 8
friò tu ſaña; y con todas tus olas [ME] quebrantaſte, Sèla.
Hiziſte alexar mis conoſcientes de mi, puſiſteme abominacio- 9
nes à ellos; [SOI] encarcelado, y no ſalgo. Mi ojo ſe adoloriò 10
de aflicion, te llamè .A. en todo dia; eſtendi à ti mis palmas. Si 11
à los muertos harás maravilla? ſi matados ſe levantarán, loar-
teán? Sèla. Si ſerá contada en la fueſſa tu merced? tu verdad en 12
la perdicion?. Si ſerá conoſcida en la eſcuridad tu maravilla, y 13
tu juſtedad en tierra de olvido?. Y yo à ti .A. clamé; y por la 14
mañana mi oracion te antecipará. Por que .A. deſechas mi al- 15
ma; encubres tus faces de mi?. Pobre yo, y desfalecido deſde 16
mocedad; ſoporté tus miedos, eſpavoreſcime. Sobre mi paſſa- 17
ron tus yras; tus eſpantos me tajaron. Arrodearonme como 18
aguas todo el dia; cercaron ſobre mi auna. Hiziſte alexar de 19
mi, amigo y compañero; mis conoſcientes en eſcuridad.

LXXXIX.

MAskil de Etán el Ezrahita. Mercedes de .A. ſiempre 1 2 IV
cantaré; à generacion, y generacion haré ſaber tu ver-
dad con mi boca. Por que dixe, para ſiempre merced 3
ſerá fraguada; (en) cielos confirmarás tu verdad en ellos. Tajè 4
firmamento à mi eſcogido; jurè à David mi ſiervo. Haſta ſiem- 5
pre compondré tu ſimiente; y fraguaré à generacion, y gene-
racion tu ſilla, Sèla. Y otorgarán cielos tu maravilla .A.; tam- 6
bien tu verdad en compaña de ſanctos. Por que quien en los 7
cielos ſe ygualará à .A.? ſe aſemejará à .A. en compañas de An-
geles. Dios enfortecido en ſecreto de ſanctos, grande, y teme- 8
roſo ſobre todos ſus derredores. .A., Dios de Zebáot quien 9
como tu fuerte YAH: y tu verdad en tus derredores. Tû po- 10
deſtas en ſobervia del mar, en alçar ſus ondas tû las ſoſſiegas.
Tû majaſte como matado Egypto; con braço de tu fortaleza 11
eſparziſte tus enemigos. A ti cielos, tambien à ti tierra; mun- 12
do, y ſu henchimiento tû los acimentaſte. Septentrion, y 13
Meridion tu los criaſte; Tabor, y Hermòn en tu nombre can-
tarán. A ti braço con barragania; enforteſcaſe tu mano, en- 14
alteſcaſe tu derecha. Juſtedad, y juizio compoſtura de tu ſilla; 15
merced, y verdad anteciparán tus faces. Bienaventurado el 16
pueblo ſabientes aublacion; .A. en luz de tus faces andarán.
En tu nombre ſe agozarán todo el dia; y en tu juſtedad ſe en- 17
altecerán. Por que hermoſura de ſu fortaleza tu; y con tu vo- 18
luntad enaltecerás nueſtro reyno. Por que à .A. nueſtro am- 19
paro; y à Sancto de Iſrael nueſtro Rey. Entonces hablaſte 20
con prophecia à tu bueno; y dixiſte puſe ayuda ſobre valien-
te: alcè eſcogido de pueblo. Hallè David mi ſiervo; con olio 21
de mi ſanctidad lo ungi. Que mi mano ſerá compueſta con el; 22
tambien mi braço lo enfortecerá. No atributara el enemigo 23
en el; y hijo de iniquidad no lo quebrantará. Y majaré delan- 24
te del ſus anguſtiadores; y ſus aborrecientes llagaré. Y mi 25
verdad, y mi merced con el; y en mi nombre ſe enaltecerá ſu
reyno. Y pondré en la mar ſu mano; y en los rios ſu derecha. 26
El me llamará mi padre tu; mi Dios, y fuerte de mi ſalvacion. 27
Tambien yo mayoral lo daré; alto à Reyes de la tierra. Para 28 29
ſiempre guardaré à el mi merced; y mi firmamento firme
à el. Y pondré para ſiempre ſu ſimiente; y ſu ſilla como 30
dias de los cielos. Si dexaren ſus hijos mi Ley; y en mis 31
juizios no anduvieren. Si mis fueros profanaren; y mis man- 32
damientos no guardaren. Y executaré con vara ſu rebello; 33

34 y con llagas ſu delicto. Y mi merced no baldaré de con el; y
35 no falſaré en mi verdad. No profanaré mi ſirmamento; y pro-
36 nunciacion de mis labios no mudaré. Una (vez) juré en mi
37 ſanctidad: ſi à David mentiré?. Su ſimiente para ſiempre ſerá;
38 y ſu ſilla como el Sol delante de mi. Como Luna ſerá compueſ-
39 to para ſiempre; y teſtigo en cielo fiel, Sèla. Y tu me deſe-
40 chaſte, y me aborreciſte; enſañaſte con tu ungido. Dañaſte
41 firmamento de tu ſiervo; humillaſte à la tierra ſu corona. A-
portillaſte todos ſus vallados; puſiſte ſus encaſtilladuras que-
42 branto. Rehollaronlo todos paſſantes carrera; fue repudio à
43 ſus vezinos. Enalteciſte derecha de ſus anguſtiadores; hiziſte
44 alegrar todos ſus enemigos. Tambien embotaſte agudeza de
45 ſu eſpada; y no lo hiziſte levantar en la pelea. Hiziſte ceſſar ſu
46 claridad; y ſu ſilla à tierra echaſte. Abreviaſte dias de ſus ju-
47 ventudes; hiziſte embolver ſobre el regiſto, Sèla. Haſta
quando .A. ſerás encubierto para ſiempre? ſe encenderá como
48 fuego tu ſaña?. Miembra [QUE] yo quanto mundano; por que
49 à vanidad criaſte todos hijos de hombre. Qual varon vivirá, y
no verá muerte; eſcapará ſu alma de poder de fueſſa? Sèla.
50 Adò tus mercedes las primeras .A., (las que) juraſte à David
51 en tu verdad?. Miembra .A. repudio de tus ſiervos; mi llevar
52 en mi ſeno de todos los grandes pueblos. Que repudiaron tus
53 enemigos .A., que repudiaron paſſadas de tu ungido. Ben-
dito .A. para ſiempre, amen, y amen.

LIBRO QUARTO.

XC.

V 1 ORacion de Moſeh varon de Dios .A. morada tû
2 fuiſte à nos en generacion, y generacion. Antes
que montes fueſſen naſcidos, y criaſſes tierra, y
3 mundo; y de ſiempre, y haſta ſiempre tû Dios. Ha-
zes tornar varon haſta majamiento; y dizes, tornadvos hijos
4 de hombre. Por que mil años en tus ojos, como dia de ayer que
5 paſſó; y guarda en la noche. Arrabdonaſtelos, (como) ſueño
6 ſerán; por la mañana, como la yerva [QUE] paſſa. Por la ma-
7 ñana floreſcerá y paſſará; à la tarde ſerá tajada, y ſe ſecará. Por
que ſomos atemados con tu furor; y con tu ſaña ſomos con-
8 turbados. Puſiſte nueſtros delictos delante de ti; nueſtros erro-
9 res à luminaria de tus faces. Por que todos nueſtros dias ſe de-
clinaron por tu ſaña; atemamos nueſtros años, como habla.
10 Dias de nueſtros años, en ellos ſetenta años, y ſi en valentias
ochenta años, y ſu fortaleza, afan y trabajo; por que ſe tajó
11 preſto, y bolamos. Quien ſabe fortaleza de tu furor; y como tu
12 temor, tu ìra. Para contar nueſtros dias aſſi haze ſaber; y trae-
13 remos à coraçon ſabiduria. Torna .A., haſta quando? y con-
14 hortate ſobre tus ſiervos. Hartanos por la mañana de tu mer-
ced; y cantaremos, y alegrarnoshemos en todos nueſtros dias.
15 Alégranos como los dias (que) nos afligiſte; años (que) vimos
16 mal. Sea aparecida à tus ſiervos tu obra; y tu hermoſura, ſobre
17 ſus hijos. Y ſea hermoſura de .A. nueſtro Dios ſobre nos, y
obra de nueſtras manos compone ſobre nos: y obra de nueſtras
manos confirmala.

XCI.

1 EStán en encubrimiento del altiſſimo; en ſombra del abaſta-
2 do, manirá. Diré à .A. mi amparo, y mi encaſtilladura;
3 Dios mio, enfiuzarmehe en el. Por que él te eſcapará
4 del lazo prendiente: de mortandad de quebrantos. Con ſu
pluma cubrirá à ti; y debaxo de ſus àlas te abrigarás; pavez, y
5 rodela ſu verdad. No temerás de pavor de noche; de ſaeta
6 (que) boláre de dia. De peſtilencia (que) en tiniebla anda; de
7 tajamiento (que) deſtruye (en las) ſieſtas. Caerá de tu lado
8 mil, y millaria de tu derecha; y à ti no llegará. Decierto con tus
9 ojos mirarás; y paga de malos verás. Por que tu .A. mi eſpe-
10 rança; alta puſiſte tu morada. No ſe aparejará à ti mal; y llaga
11 no ſe acercará en tu tienda. Por que ſus Angeles encomendará
12 à ti; para te guardar en todas tus carreras. Sobre palmas te lle-
13 varán; por que no ſe llague en piedra tu pie. Sobre leon, y
14 bivora piſarás; rehollarás leoncillo, y culebro. Por que en mi
codiciò, y eſcaparlohe; ampararlohe, por que conoſciò mi
15 nombre. Llamarmeá, y reſponderlehe; con el yo en anguſtia;
16 eſcaparloè, y honrarloè. (De) longura de dias lo hartarè; y
moſtrarlehe en mi ſalvacion.

XCII.

VI 1 2 PSalmo de cantico para el dia del Sabat. Bueno para loar à
3 .A., y para pſalmear à tu nombre alto. Para denunciar por
4 la mañana tu merced; y tu fé en las noches. Sobre deca-
5 cordio, y ſobre gayta; ſobre inſtrumento con harpa. Por que
me alegraſte .A. con tu obra; con obras de tus manos cantaré.
6 Quanto ſe engrandecieron tus obras .A.? mucho ſe profun-
7 daron tus penſamientos. Varon ignorante no ſabe; y loco

34 ובנגעים עונם: וחסדי לא־אפיר מעמו ולא אשקר
לה באמונתי: לא־אחלל בריתי ומוצא שפתי לא
37 36 אשנה: אחת נשבעתי בקדשי אם־לדוד אכזב: זרעו
38 לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: כירח יכון עולם ועד
39 בשחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת
מ עם־משיחך: נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו:
42 41 פרצת כל־גדרתיו שמת מבצריו מחתה: שסהו כל־
43 עברי דרך היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צריו
44 השמחת כל־אויביו: אף־תשיב צור חרבו ולא הקמתו
מה במלחמה: השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה:
47 46 הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: עד־מה
48 יהוה תסתר לנצח תבער כמו־אש חמתך: זכר־אני
49 מה־חלד על־מה־שוא בראת כל־בני־אדם: מי גבר
יחיה ולא יראה־מות ימלט נפשו מיד־שאול סלה:
נ איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך:
51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל־רבים עמים:
52 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך:
53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ספר רביעי
ליום ה א צ תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון
2 אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
4 3 תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני־אדם: כי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
6 ה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר
7 יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי־כלינו באפך
שחק' 8 ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
9 פניך: כי כל־ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו־
י הגה: ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי־גז חיש
11 ונעפה: מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות
13 ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה
14 עד־מתי והנחם על־עבדיך: שבענו בבקר חסדך
טו ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: שמחנו כימות עניתנו
16 שנות ראינו רעה: יראה אל־עבדיך פעלך והדרך
17 על־בניהם: ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
א צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
3 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח־בו: כי
4 הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך
ה לך ותחת־כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא
6 תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל
7 יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורבבה
8 מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת
9 רשעים תראה: כי־אתה יהוה מחסי עליון שמת
י מעונך: לא־תאנה אליך רעה ונגע לא־יקרב
11 באהלך: כי מלאכיו יצוה־לך לשמרך בכל־דרכיך:
13 12 על־כפים ישאונך פן־תגף באבן רגלך: על־שחל
14 ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו
טו אשגבהו כי־ידע שמי: יקראני ואענהו עמו־אנכי
ליום ו 16 בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו
א ואראהו בישועתי: צב מזמור שיר ליום
2 השבת: טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
4 3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי־עשור
ה ועלי־נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך
6 במעשי ידיך ארנן: מה־גדלו מעשיך יהוה
7 מאד עמקו מחשבתיך: איש־בער לא ידע וכסיל

8 לא־יבין את־זאת׃ בפרח רשעים ׀ כמו עשב ויציצו
9 כל־פעלי און להשמדם עדי־עד׃ ואתה מרום לעלם
יהוה׃ כי הנה איביך ׀ יהוה כי־הנה איביך יאבדו י
11 יתפרדו כל־פעלי און׃ ותרם כראים קרני בלתי בשמן
12 רענן׃ ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
13 אזני׃ צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה׃
14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו׃ עוד טו
16 ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃ להגיד כי־ישר
יהוה צורי ולא־עלתה בו׃ צג

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר א
2 אף־תכון תבל בל־תמוט׃ נכון כסאך מאז מעולם
3 אתה׃ נשאו נהרות ׀ יהוה נשאו נהרות קולם
4 ישאו נהרות דכים׃ מקלות ׀ מים רבים אדירים
משברי־ים אדיר במרום יהוה׃ עדתיך ׀ נאמנו מאד ה
לביתך נאוה־קדש יהוה לארך ימים׃ צד

2 אל־נקמות יהוה אל נקמות הופיע׃ הנשא א
3 שפט הארץ השב גמול על־גאים׃ עד־מתי רשעים ׀
4 יהוה עד־מתי רשעים יעלזו׃ יביעו ידברו עתק יתאמרו
כל־פעלי און׃ עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו׃ ה
7 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו׃ ויאמרו לא יראה־
8 יה ולא־יבין אלהי יעקב׃ בינו בערים בעם וכסילים
9 מתי תשכילו׃ הנטע אזן הלא ישמע אם־יצר עין
הלא יביט׃ היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת׃ י
12 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי־המה הבל׃ אשרי הגבר
13 אשר־תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃ להשקיט לו מימי
14 רע עד יכרה לרשע שחת׃ כי ׀ לא־יטש יהוה עמו
ונחלתו לא יעזב׃ כי־עד־צדק ישוב משפט ואחריו כל־ טו
16 ישרי־לב׃ מי־יקום לי עם־מרעים מי־יתיצב לי עם־פעלי
17 און׃ לולי יהוה עזרתה לי כמעט ׀ שכנה דומה
18 נפשי׃ אם־אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני׃
19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי׃
21 היחברך כסא הוות יצר עמל עלי־חק׃ יגודו על־ כ
22 נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃ ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
23 לצור מחסי׃ וישב עליהם ׀ את־אונם וברעתם
יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו׃ צה לפ׳ ט

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו׃ א
3 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו׃ כי אל גדול
4 יהוה ומלך גדול על־כל־אלהים׃ אשר בידו
מחקרי־ארץ ותועפות הרים לו׃ אשר־לו הים והוא ה
6 עשהו ויבשת ידיו יצרו׃ באו נשתחוה ונכרעה
7 נברכה לפני־יהוה עשנו׃ כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם־בקלו תשמעו׃
9 8 אל־תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר׃ אשר
נסוני אבותיכם בחנוני גם־ראו פעלי׃ ארבעים שנה ׀ י
אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא־ידעו
11 דרכי׃ אשר־נשבעתי באפי אם־יבאון אל־מנוחתי׃
צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה א
2 כל־הארץ׃ שירו ליהוה ברכו שמו בשרו
3 מיום־ליום ישועתו׃ ספרו בגוים כבודו בכל־העמים
4 נפלאותיו׃ כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא
על־כל־אלהים׃ כי ׀ כל־אלהי העמים ׀ אלילים ה
6 ויהוה שמים עשה׃ הוד־והדר לפניו עז ותפארת
7 במקדשו׃ הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה
8 כבוד ועז׃ הבו ליהוה כבוד שמו שאו־מנחה ובאו
9 לחצרותיו׃ השתחוו ליהוה בהדרת־קדש חילו מפניו
כל־הארץ׃ אמרו בגוים ׀ יהוה מלך אף־תכון תבל
בל

no entiende eſto. En floreſcer malos como yerva, y hermo- 8
llecen todos obrantes iniquidad; para ſeren deſtruídos para
ſiempre. Y tu alto para ſiempre .A.. Por que he tus enemigos 9 10
.A., por que he tus enemigos ſe deperderán; dividirſeán to-
dos obrantes iniquidad. Y enalteciſte como Unicornio mi 11
cuerno; enbolvime en olio reverdecido. Y catò mi ojo en 12
mis enemigos; en levantantes ſobre mi emalecedores; oirán
mis orejas [DEZIR]. Juſto como tamaral floreſcerá; como 13
alarze en el Lebanòn crecerá. Plantados en caſa de .A., en 14
cortes de nueſtro Dios floreſcerán. Aun fruchiguarán en ca- 15
neza; freſcos, y reverdecidos ſerán. Pàra denunciar que 16
recto .A., mi fuerte, y no iniquidad en el.

XCIII.

A. Reynò, de loçania ſe viſtiò, viſtioſe .A., de forta- 1 VII
leza ſe ciñiò; tambien ſe compondrá mundo no res-
valará. Compueſta tu ſilla de entonces; de ſiem- 2
pre tû. Alçaron rios .A., alçaron rios ſu voz; alçaron rios ſus 3
olas. Mas que vozes de aguas muchas (de) fuertes olas del 4
mar; fuerte en altura .A.. Tus teſtimonios ſon fieles mucho, à 5
tu caſa [ES] hermoſa la ſanctidad;.A. ſéa para longura de dias.

XCIV.

DIos de venganças .A., Dios de venganças, eſclarece. 1
Exalçate juez de la tierra; haz tornar gualardon ſobre 2
altivos. Haſta quando malos .A., haſta quando malos 3
ſe agozarán?. Pronuncian, háblan dureza; alteranſe todos 4
obrantes iniquidad. Tu pueblo .A. májan; y tu heredad afli- 5
gen. Viuda y peregrino mátan; y huerfanos mátan. Y dixé- 6 7
ron no verá YAH; y no entenderá Dios de Iahacob. Enten- 8
ded ignorantes del pueblo; y locos quando entendereys?. El 9
plantán oreja, ſi no oirá? ſi formán ojo, no catará?. Si caſti- 10
gán gentes no reprehendera? el enſeñán al hombre ſabiduria.
.A. ſabien penſamientos del hombre, que ellos nada. Biena- 11 12
venturado el varon que lo caſtigas YAH; y de tu ley lo enſe-
ñas. Para hazer aquietar à él de dias de mal; haſta que ſea ta- 13
jada al malo ſepultura. Por que no deſamparará .A. ſu pueblo; 14
y ſu heredad no dexará. Por que haſta juſtedad tornará jui- 15
zio; y tras del, todos rectos de coraçon. Quien ſe levantará 16
por mi con emalecedores? quien eſtará por mi con obrantes
tortura?. Si no .A. ayuda à mi; quaſi morára tajada mi alma. 17
Si dezia reſvalò mi pie; tu merced .A. me ſuſtentará. Con 18 19
muchedumbre de mis penſamientos entre mi; tus conſolacio-
nes [RECREARAN JUNTANSE] mi alma. Si ſerá juntada à ti, 20
ſilla de quebrantos; formán perverſidad por uſo?. A fonſa- 21
deanſe contra alma de juſto; y ſangre (del) inocente conde-
nan. Y fue .A. à mi por amparo: y mi Dios por peña de mi 22
abrigo. Y tornò ſobre ellos à ſu engaño, y por ſu maldad los 23
tajará: tajarloſha .A. nueſtro Dios.

XCV.

ANdad cantemos à A., aublemos à fuerte de nueſtro ſal- 1 P. 9.
vacion. Antecipemos ſus faces con manifeſtacion; con 2
Pſalmos aublemos à él. Por que Dios grande .A., y Rey 3
grande ſobre todos los dioſes. Que en ſu mano eſpeculaciones 4
de la tierra; y fortalezas de los montes à él. Que à él la mar, 5
y él la hizo; y la ſeca ſus manos formaron. Venid humillemoſ- 6
nos, y encorvemoſnos; arrodillemoſnos delante de .A. nueſ-
tro hazedor. Por que él nueſtro Dios, y nos pueblo de ſu paſ- 7
to, y ovejas de ſu mano: oy ſi en ſu voz oyèrdes. No endu- 8
reçays vueſtro coraçon como (en) Meribá; como (en) dia de
Maſſá en el deſierto. Que me tentaron vueſtros padres; pro- 9
varonme, tambien vieron mi obra. Quarenta años combati 10
con (a quella) generacion, y dixe, pueblo errantes de cora-
çon ellos; y ellos no conoſcieron mis carreras. Por que jurè 11
con mi furor; ſi vendrán à mi holgança?

XCVI.

CAntad à .A. cantico nuevo; cantad à .A. toda la tierra. 1
Cantad à .A., bendizid ſu nombre; albriciad de dia à 2
dia ſu ſalvacion. Contad en las gentes ſu honra; en to- 3
dos los pueblos ſus maravillas. Por que grande .A., y alaba- 4
do mucho; temeroſo él ſobre todos los dioſes. Por que todos 5
los dioſes de los pueblos ìdolos: y .A. los cielos hizo. Loor, 6
y gloria delante del; fortaleza y hermoſura en ſu ſanctuario.
Dad à .A. linages de los pueblos; dad à .A. honra, y fortale- 7
za. Dad à .A honra de ſu nombre; tomad preſente y venid 8
à ſus cortes. Encorvadvos à .A. en hermoſura de la ſancti- 9
dad; adoloriadvos delante del toda la tierra. Dezid en las 10
gentes, .A. reynò; tambien ſe compondrá mundo
no

11 no reſvalara; juzgará pueblos con rectitudes. Alegrarſeán
los cielos, y agozarſeá la tierra; tempeſteará la mar, y ſu hin-
12 chimiento. Agozarſeá, el campo, y todo lo que en él; enton-
13 ces cantarán todos arboles del boſque. Delante de .A. que
vino, por que vino para juzgar la tierra: juzgará el mundo
con juſtedad, y pueblos con ſu verdad.

XCVII.

1 .A. Reynó, agozarſeá la tierra; alegrarſeán yſlas muchas.
2 Nuve, y eſpeſſura à ſus derredores; juſtedad, y juizio
3 aſſiento de ſu ſilla. Fuego delante del andará; y afla-
4 meará (al) derredor ſus anguſtiadores. Alumbraron ſus re-
5 lampagos (el) mundo; viò, y adoloriòſe la tierra. Montes como
la cera ſe deſleyèron de delante de .A., de delante del ſeñor de
6 toda la tierra. Denunciaron los cielos ſu juſtedad; y vieron
7 todos los pueblos ſu honra. Regiſtarſeán todos ſirvientes do-
ladizo, los que ſe alaban en ìdolos; encorvarſeán à él todos
8 los dioſes. Oyò, y alegroſe Zion, y agradaronſe compañas de
9 Jehudá; por tus juizios .A.. Por que tu .A. alto ſobre toda la
10 tierra; mucho eres exalçado ſobre los dioſes. Amantes de .A.
aborreced mal; guardán almas de ſus buenos, de mano de ma-
11 los los eſcapará. Luz ſembrada al juſto; y à rectos de coraçon
12 alegria. Alegradvos juſtos en .A.; y load à memoria de ſu
ſanctidad.

XCVIII.

II 1 PSalmo cantad à .A. cantico nuevo, por que maravillas
2 hizo: ſalvò à él ſu derecha, y bráço de ſu ſanctidad. Hizo
ſaber .A. ſu ſalvacion, à ojos de las gentes deſcubriò ſu
3 juſtedad. Membrò ſu merced y ſu fé à caſa de Iſrael, vieron
4 todos los fines de la tierra: à ſalvacion de nueſtro Dios. Au-
blad à .A. toda la tierra; alçad voz, y cantad y pſalmead.
5 Pſalmead à .A. con harpa; con harpa, y voz de pſalmeamien-
6 to. Con trompetas y voz de ſophar; aublad delante del Rey
7 .A.. Tempeſteará la mar y ſu hinchimiento: mundo, y eſtan-
8 9 tes en él. Rios tañerán palma; auna montes cantarán. Delan-
te de .A. por que vino para juzgar la tierra: juzgará el mundo
con juſtedad, y pueblos con derechedades.

XCIX.

1 .A. Reynò, eſtremecerſeán pueblos, [Y POR] el abitante
2 de los Cherubim, ſe conmuevara la tierra. .A. en
3 Zion grande; y alto el ſobre todos los pueblos. Loa-
4 rán tu nombre grande y temeroſo, Sancto él. Y fortaleza de
Rey, [EL QUE] juizio áma, tu compuſiſte rectitudes; juizio y
5 juſtedad en Iahacob tu hiziſte. Enalteced à .A. nueſtro Dios,
6 y encorvadvos à eſtrado de ſus pies, Sancto él. Moſeh, y
Aaron entre ſus Sacerdotes, y Semuel entre llamantes ſu
7 nombre; llamantes à .A. y él les reſpondia. Con pilar de nuve
hablava à ellos; guardavan ſus teſtimonios y fuero (que) diò à
8 ellos. .A. nueſtro Dios tu les reſpondiſte, Dios perdonán
9 fuiſte à ellos; y vengán por ſus obras. Enalteced a .A. nueſtro
Dios, y encorvadvos à monte de ſu ſanctidad; por que ſancto
.A. nueſtro Dios.

C.

I 2 PSalmo de manifeſtacion: aublad à .A. toda la tierra. Ser-
3 vid à .A. con alegria; venid delante del con cantico. Sa-
bed que .A. él el Dios, él nos hizo, y à el nós: ſu pue-
4 blo y ovejas de ſu paſto. Venid à ſus portales con manifeſta-
cion, à ſus cortes con loor; load à el, bendezid ſu nombre.
5 Por que bueno .A., para ſiempre ſu merced; y haſta genera-
cion, ſu verdad.

CI.

1 DE David Pſalmo: merced y juizio cantaré; à ti .A. pſal-
2 mearé. Entenderé en carrera de perfeccion, quando
vendrás à mi; andaré en perfeccion de mi coraçon entre
3 mi caſa. No pondré enfrente de mis ojos coſa tuerta, hazer
4 atorcimientos aborrecì; no ſe pegará en mi. Coraçon perverſo
5 aparteſe de mi; mal no ſabré. Acuſán en oculto ſu compañero
à el tajaré, altivo de ojos y ancho de coraçon; à el no puedo
6 (ſoportar.) Mis ojos en fieles de la tierra para eſtar conmigo,
7 andán en carrera perfecta; el me ſervirá. No eſtará entre mi
caſa, hazièn engaño: hablán falſedades, no ſe ſoſtendrá delan-
8 te mis ojos. Por las mañanas tajaré todos málos de la tierra;
para tajar de la ciudad de .A. todos obrantes tortura.

CII.

III 1 ORacion al pobre quando ſe desfalleciere; y delante de
2 .A. derramáre ſu quexa. .A. oye mi oracion; y mi cla-
3 mor à ti venga. No encubras tus faces de mi, en dia
de anguſtia à mi, inclina à mi tu oreja: en dia que llamáre,
4 apreſſura reſpondeme. Por que ſe acabaron como humo mis
5 dias; y mis hueſſos como hogar ſon quemados. Fuy herido
como la yerva, y ſecoſe mi coraçon; por que me olvidé

 de

11 כל־תמוט ידין עמים במישרים : ישמחו השמים ותגל
12 הארץ ירעם הים ומלאו : יעלז שדי וכל־אשר־בו אז
13 ירננו כל־עצי־יער : לפני יהוה ׀ כי בא כי בא לשפט
הארץ ישפט־תבל בצדק ועמים באמונתו :

צז

א יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים
2 רבים : ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו :
3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו : האירו ברקיו 4
ה תבל ראתה ותחל הארץ : הרים כדונג נמסו מלפני
6 יהוה מלפני אדון כל־הארץ : הגידו השמים צדקו וראו
7 כל־העמים כבודו : יבשו ׀ כל־עבדי פסל המתהללים
8 באלילים השתחוו־לו כל־אלהים : שמעה ותשמח ׀
9 ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה : כי־
אתה ׀ יהוה עליון על־כל־הארץ מאד נעלית על־
י כל־אלהים : אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו
11 מיד רשעים יצילם : אור זרע לצדיק ולישרי־לב
12 שמחה : שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו :

צח

ליום ב
א מזמור שירו ליהוה ׀ שיר חדש כי־
2 נפלאות עשה הושיעה־לו ימינו וזרוע קדשו : הודיע
3 יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ׀
ואמונתו לבית ישראל ראו כל־אפסי־ארץ את ישועת
4 אלהינו : הריעו ליהוה כל־הארץ פצחו ורננו וזמרו :
ה זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה : בחצצרות 6
7 וקול שופר הריעו לפני ׀ המלך יהוה : ירעם הים ומלאו
8 תבל וישבי בה : נהרות ימחאו־כף יחד הרים ירננו :
9 לפני־יהוה כי־בא לשפט הארץ ישפט־תבל בצדק
א ועמים במישרים :

צט

יהוה מלך ירגזו
2 עמים ישב כרובים תנוט הארץ : יהוה בציון גדול ורם
3 הוא על־כל־העמים : יודו שמך גדול ונורא קדוש
4 הוא : ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
ה משפט וצדקה ביעקב ׀ אתה עשית : רוממו יהוה
6 אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא : משה
ואהרן ׀ בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל־יהוה
7 והוא יענם : בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו
8 וחק נתן־למו : יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא
9 היית להם ונקם על־עלילותם : רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו כי־קדוש יהוה אלהינו :

ק

א מזמור לתודה הריעו ליהוה כל־הארץ :
2 עבדו את־יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי־ 3
יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא ׀ אנחנו עמו וצאן
4 מרעיתו : באו שעריו ׀ בתודה חצרתיו בתהלה הודו
ה לו ברכו שמו : כי־טוב יהוה לעולם חסדו ועד־דר
א ודר אמונתו :

קא

לדוד מזמור חסד־
2 ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה : אשכילה ׀ בדרך תמים
3 מתי תבוא אלי אתהלך בתם־לבבי בקרב ביתי : לא־
אשית ׀ לנגד עיני דבר־בליעל עשה־סטים שנאתי לא
4 ידבק בי : לבב עקש יסור ממני רע לא אדע : מלושני
בסתר ׀ רעהו אותו אצמית גבה־עינים ורחב לבב אתו
6 לא אוכל : עיני ׀ בנאמני־ארץ לשבת עמדי הלך בדרך
7 תמים הוא ישרתני : לא־ישב ׀ בקרב ביתי עשה רמיה
8 דבר שקרים לא־יכון לנגד עיני : לבקרים אצמית כל־
רשעי־ארץ להכרית מעיר־יהוה כל־פעלי און :

קב

ליום ג
א תפלה לעני כי־יעטף ולפני יהוה
2 ישפך שיחו : יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא :
3 אל־תסתר פניך ׀ ממני ביום צר־לי הטה־אלי אזנך
4 ביום אקרא מהר ענני : כי־כלו בעשן ימי ועצמותי
ה כמוקד נחרו : הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי

מאכל

מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 6
דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: שקדתי 7 8
ואהיה כצפור בודד על־גג: כל־היום חרפוני אויבי 9
מהוללי בי נשבעו: כי־אפר כלחם אכלתי ושקוי י
בבכי מסכתי: מפני־זעמך וקצפך כי נשאתני 11
ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה 12 13
יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום 14
תרחם ציון כי־עת לחננה כי־בא מועד: כי־רצו עבדיך טו
את־אבניה ואת־עפרה יחננו: וייראו גוים את־שם 16
יהוה וכל־מלכי הארץ את־כבודך: כי־בנה יהוה 17
ציון נראה בכבודו: פנה אל־תפלת הערער ולא בזה 18
את־תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא 19
יהלל־יה: כי־השקיף ממרום קדשו יהוה משמים כ
אל־ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני 21
תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 22
בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את־יהוה: 23
ענה בדרך כחו קצר ימי: אמר אלי אל־תעלני 24 כחי קרי כה
בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ יסדת 26
ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד 27
וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה 28
הוא ושנותיך לא יתמו: בני־עבדיך ישכונו וזרעם 29
לפניך יכון: קג לדוד ברכי נפשי א ליום ד
את־יהוה וכל־קרבי את־שם קדשו: ברכי נפשי 2
את־יהוה ואל־תשכחי כל־גמוליו: הסלח 3
לכל־עונכי הרפא לכל־תחלואיכי: הגואל 4
משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: המשביע ה
בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי: עשה צדקות 6
יהוה ומשפטים לכל־עשוקים: יודיע דרכיו למשה 7
לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון יהוה ארך אפים 8
ורב־חסד: לא־לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא 9 י
כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו: כי כגבה 11
שמים על־הארץ גבר חסדו על־יראיו: כרחק מזרח 12
ממערב הרחיק ממנו את־פשעינו: כרחם אב על־ 13
בנים רחם יהוה על־יראיו: כי־הוא ידע יצרנו זכור 14
כי־עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן טו
יציץ: כי רוח עברה־בו ואיננו ולא־יכירנו עוד 16
מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד־עולם על־יראיו 17
וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו 18
לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל 19
משלה: ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו כ
לשמע בקול דברו: ברכו יהוה כל־צבאיו משרתיו 21
עשי רצונו: ברכו יהוה כל־מעשיו בכל־מקמות 22
ממשלתו ברכי נפשי את־יהוה: קד ליום ה
ברכי נפשי את־יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר א
לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 2
המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך 3
על־כנפי־רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש 4
להט: יסד־ארץ על־מכוניה בל־תמוט עולם ועד: ה
תהום כלבוש כסיתו על־הרים יעמדו־מים: מן 6 7
גערתך ינוסון מן־קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו 8
בקעות אל־מקום זה יסדת להם: גבול־שמת בל־ 9
יעברון בל־ישבון לכסות הארץ: המשלח מעינים י
בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל־חיתו שדי ישברו 11
פראים צמאם: עליהם עוף־השמים ישכון מבין עפאים 12
יתנו־קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך 13
תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת 14
האדם

de comer mi pan. De voz de mi ſuſpiro; ſe pegò mi hueſſo à 6
mi carne. Soy aſſemejado al Pelicano del deſierto; ſoy como 7
falcon de deſiertos. Continué y fuy; como paxaro ſolitario 8
ſobre texado. Todo el dia me repudiaron mis enemigos; mis 9
enloquecientes, contra mi juravan. Por que ceniza como el 10
pan comì; y mis bevidas con lloro templé. Delante de tu ìra 11
y tu ſaña; por que me alçaſte, y me echaſte. Mis dias como 12
ſombra declinada; y yo como yerva me ſéco. Y tu .A. para 13
ſiempre eſtarás; y tu memoria para generacion y generacion.
Tu te levantarás, apiadarás à *Zion*; por que hora de apia- 14
dar, que vino plazo. Por que envoluntaron tus ſiervos à ſus 15
piedras; y à ſu polvo apiadaron. Y temerán gentes à nombre 16
de .A.; y todos Reyes de la tierra à tu honra. Por que fraguò 17
.A. à *Zion*; fue aparecido en ſu honra. Catò à oracion del 18
ſolitario; y no menoſpreciò à ſu oracion. Sea eſcrito eſto à 19
generacion poſtrera; y pueblo criado alabará a YAH. Por 20
que cató de altura de ſu ſanctidad, .A. de los cielos à tierra ca-
tò. Para oìr gemido de encarcelado; para ſoltar merecedores 21
de muerte. Para recontar en *Zion* nombre de .A., y ſu loor 22
en Jeruſalaim. En ſer congregados pueblos auna; y reynos 23
para ſervir à .A.. Afligiò en la carrera mi fuerça; acortò 24
mis dias. Dezìa, mi Dios, no me tajes en medio de mis 25
dias; en generacion de generaciones tus años. De antes la 26
tierra acimentaſte; y obra de tus manos cielos. Ellos ſe 27
deperderán y tu eſtarás, y todos ellos como paño ſe enve-
gecerán; como veſtido los mudarás, y ſerán mudados. Y 28
tu él, y tus años no ſe atemarán. Hijos de tus ſiervos mo- 29
rarán; y ſu ſimiente delante de ti ſe compondrá.

CIII.

DE David, bendize mi alma à .A., y todas mis entrañas 1 IV
à nombre de ſu ſanctidad. Bendize mi alma à .A., y 2
no olvides todos ſus gualardones. El perdonán à to- 3
do tu delicto; el medizinán à todas tus enfermedades. El re- 4
dimièn de fueſſa tus vidas; el encoronán à ti de merced, y
piadades. El hartán con bien tu boca; renovarſeá como 5
aguila tu mocedad. Hazièn juſtedades .A., y juizios à todos 6
ſobreforçados. Hizo ſaber ſus carreras à Moſeh; à hijos de 7
Iſrael ſus obras. Piadoſo y gracioſo .A.; largo de furores, y 8
grande de merced. No para ſiempre barajará; y no para ſiem- 9
pre guardará (odio.) No como nueſtros pecados hizo à nós; 10
y no como nueſtros delictos gualardonò ſobre nós. Por que 11
como altura de los cielos ſobre la tierra; mayorgò ſu merced
ſobre tus temientes. Como alexarſe Oriente del Occidente; 12
hizo alexar de nos, nueſtros rebellos. Como apiadar padre ſo- 13
bre hijos; apiadò .A. ſobre ſus temientes. Por que él ſupo 14
nueſtro apetito, membra que polvo nós. Varon como yerva 15
ſus dias; como hermollo del campo, aſſi hermollecerá. Por que 16
viento paſſó por el, y no el; y no lo conoſce mas ſu lugar. Y 17
merced de .A. de ſiempre y haſta ſiempre ſobre ſus temientes;
y ſu juſtedad à hijos de hijos. A guardantes ſu firmamento, y 18
à membrantes ſus encomendanças para hazerlas. .A. en los 19
cielos adereçó ſu ſilla; y ſu reyno en todo podeſtò. Bendezid 20
à .A. ſus Angeles, barraganes de fuerça hazientes ſu palabra;
para oìr en voz de ſu palabra. Bendezid à .A. todos ſus fon- 21
ſados; ſus miniſtros hazientes ſu voluntad. Bendezid à .A. 22
todas ſus obras en todos lugares de ſu dominio; bendize mi
alma à .A..

CIV.

BEndize mi alma à .A.: .A. mi Dios engrandeciſtete 1 V
mucho; loor y hermoſura veſtiſte. Embolvien luz co- 2
mo ſávana; tendien cielos como cortina. El vigán en 3
aguas ſus ſobrados, el ponièn nuves por ſu carroça; el andán
ſobre álas de viento. Hazièn ſus menſageros vientos; ſus 4
miniſtros fuego flameánte. Acimientò tierra ſobre ſus aſſien- 5
tos; no reſvalará para ſiempre y ſiempre. (Con) abiſmo, 6
como veſtido, la cubriſte: ſobre montes eſtavan las aguas. De 7
tu reprehenſion huyeron; de voz de tu trueno ſe apreſſura-
ron. Subieron montes, deſcendieron vegas; al lugar eſte, 8
que acimentaſte à ellos. Termino puſiſte no paſſarán; no 9
tornarán à cubrir la tierra. El embián fuentes en arroyos; 10
entre montes andarán. Abrevarán todo animal del campo; 11
quebrarán zebros ſu ſed. Sobre ellos ave de los cielos 12
morará; de entre hojas darán voz. Regan montes de ſus 13
ſobrados; de fruto de tus obras ſe hartará la tierra. Hazièn 14
hermollecer yerva para la quatropea; y yerva para ſervicio
del

15 del hombre; para produzir pan de la tierra. Y vino (que)
alegra coraçon de varon, para hazer aluſtrar faces mas que
16 azeyte: y pan, coraçon del hombre ſuſtenta. Hartarſeán ar-
17 boles de .A., alarzes del Lebanòn que plantò. Que alli aves
18 anidan; Cigueña en abetos ſu caſa. Montes los altos para las
19 Cabriolas; peñas abrigo para los Conejos. Hizo luna para pla-
20 zos: Sol ſupo ſu Occidente. Puſiſte eſcuridad y fue noche;
21 en ella remueve todo animal de boſque. Los leoncillos bra-
mantes por arrebatadura; y para buſcar de Dios ſu comida.
22 Eſclareſcerá el Sol, acogerſeán; y a ſus moradas yazerán.
23 24 Saldrá hombre à ſu obra; y à ſu ſervicio haſta tarde. Quanto
ſe muchiguaron tus obras .A.! todas ellas con ſabiduria hiziſ-
25 te; es llena la tierra de tu poſſeſſion. Eſte el mar grande y an-
cho de terminos, alli removible y no cuento; animales peque-
26 ños, con grandes. Alli naves andan; Liviatán que formaſte
27 para jugar en el. Todos ellos à ti eſpéran; para darles ſu
28 comida en ſu hora. Darás à ellos, cogerán; abrirás tu
29 mano, hartarſeán de bien. Encubrirás tus faces, turbar-
ſeán; recogerás ſu eſpiritu, tranſirſeán: y à ſu polvo ſe
30 tornarán. Embiarás tu eſpiritu ſerán criados; y renovarás
31 faces de la tierra. Sea honra de .A. para ſiempre; alegrarſeá
32 .A. en ſus obras. El catán à la tierra y tièmbla; tòca en los
33 montes y fuméan. Cantaré à .A. en mis vidas; pſalmeаré à
34 mi Dios mientras que yo. Aſaborará a el mi habla; yo me
35 alegraré en .A.. Atemarſeán pecadores de la tierra, y ma-
los no ellos: bendize mi alma à .A., Alelu-Já.

CV.

VI 1 LOad à .A., llamad en ſu nombre; hazed ſaber en los
2 pueblos ſus obras. Cantad à el, pſalmead à el; hablad
3 en todas ſus maravillas. Alabadvos en nombre de ſu
4 ſanctidad; alegrarſeá coraçon de buſcantes .A.. Requerid
5 .A. y ſu fortaleza; buſcad ſus faces de continuo. Membrad
ſus maravillas que hizo: ſus maravillas, y juizios de ſu boca.
6 Simiente de Abraham ſu ſiervo; hijos de Iahacob ſus eſcogi-
7 dos. El .A. nueſtro Dios; en toda la tierra ſus juizios.
8 Membrò para ſiempre ſu firmamento; palabra (que) enco-
9 mendò à mil generaciones. Que tajò con Abraham; y ſu
10 juramento à Iſhak. Y hizola eſtar à Iahacob por fuero; à Iſ-
11 rael firmamento de ſiempre. Por dezir à ti daré à tierra de
12 Kenaán; ſuerte de vueſtra heredad. En ſu ſer varones de
13 cuento; pocos y peregrinantes en ella. Y anduvieron de
14 gente en gente; y de reyno à pueblo otro. No dexò hombre
15 para ſobreforçarlos; y caſtigò por ellos Reyes. No toqueys
16 en mis ungidos; y en mis Prophetas no emaleçays. Y llamò
17 hambre ſobre la tierra; toda aſufrencia de pan quebrò. Em-
biò delante dellos varon; por ſiervo fue vendido Joſeph.
18 Afligieron en grillon ſu pie; (en) hierro entrò ſu alma.
19 Haſta hora de venir ſu palabra; dicho de .A. lo purificò.
20 21 Embiò Rey y ſoltòlo; podeſtán pueblos y deſligòlo. Puſolo
22 ſeñor à ſu caſa; y pòdeſtador en toda ſu poſſeſſion. Para ſuge-
tar ſus ſeñores ſegun ſu voluntad; y ſus viejos aſabentara.
23 Y vino Iſrael à Egypto; y Iahacob peregrinò en tierra de
24 Ham. Y hizo frutificar à ſu pueblo mucho; y enforteciolo
25 mas que ſus anguſtiadores. Bolviò ſu coraçon para odiar ſu
26 pueblo; para penſar mal en ſus ſiervos. Embiò à Moſeh ſu
27 ſiervo; Aaron que eſcogiò en el. Puſieron en ellos palabras
28 de ſus ſeñales; y maravillas en tierra de Ham. Embiò eſcu-
29 ridad y eſcureciò; y no rebellaron ſu palabra. Bolviò ſus
30 aguas por ſangre; y hizo morir a ſu peſcado. Serpiò ſu tierra
31 ránas; en camaras de ſus Reyes. Dixo, y vino miſtura; pio-
32 jos en todo ſu termino. Diò ſus lluvias pedriſco; fuego de
33 flama en ſu tierra. Y hiriò ſu vid y ſu higuera; y quebrò arbol
34 de ſu termino. Dixo, y vino langoſtin; y langoſta y no
35 cuento. Y comiò toda yerva de ſu tierra; y comiò fruto
36 de ſu tierra. Y hiriò todo primogenito en ſu tierra; prin-
37 cipio de toda ſu fuerça. Y ſacólos con plata y oro; y no
38 en ſus tribus tropeçán. Alegròſe Egypto en ſu ſalir; por
39 que cayò ſu pavor ſobre ellos. Eſpandiò nuve por am-
40 paro; y fuego para alumbrar de noche. Demandò y hizo
41 venir codorniz; y de pan de los cielos los hartò. Abriò peña,
42 y manaron aguas; anduvieron en ſecuras (con) rio. Por que
43 acordò palabra de ſu ſanctidad; con Abraham ſu ſiervo. Y
44 ſacò ſu pueblo con gozo, con cantico à ſus eſcogidos. Y
diò à ellos tierras de gentes; y lazeria de naciones hereda-
45 ron. Por que guardaſſen ſus fueros, y ſus Leyes guardaſſen,

טו האדם להוציא לחם מן־הארץ: ויין ׀ ישמח לבב־אנוש
להצהיל פנים משמן ולחם לבב־אנוש יסעד: ישבעו 16
עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר־שם צפרים יקננו 17
חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים 18
מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע 19
כ מבואו: תשת־חשך ויהי לילה בו־תרמש כל־חיתו־
יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: 21
תזרח השמש יאספון ואל־מעונתם ירבצון: יצא אדם 22 23
לפעלו ולעבדתו עדי־ערב: מה־רבו ׀ מעשיך ׀ יהוה 24
כה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: זה ׀ הים
גדול ורחב ידים שם־רמש ואין מספר חיות קטנות
עם־גדלות: שם אניות יהלכון לויתן זה ׀ יצרת לשחק־ 26
בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם 27 28
ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון 29
ל תסף רוחם יגועון ואל־עפרם ישובון: תשלח רוחך
יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם 31
ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע 32
בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי 33
בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו 34 לה
חטאים מן־הארץ ורשעים ׀ עוד ואינם ברכי נפשי את־
א יהוה הללו־יה: קה הודו ליהוה קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו־לו זמרו־לו 2
שיחו בכל־נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח 3
לב ׀ מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 4
ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה מפתיו ומשפטי־פיו: זרע 6
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו 7
בכל־הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה 8
לאלף דור: אשר כרת את־אברהם ושבועתו לישחק: 9
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך 11
אתן את־ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי 12
מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל־גוי ממלכה 13
אל־עם אחר: לא־הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם 14
טו מלכים: אל־תגעו במשיחי ולנביאי אל־תרעו: ויקרא 16
רעב על־הארץ כל־מטה־לחם שבר: שלח לפניהם 17
איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו ברזל באה 18
כ נפשו: עד־עת בא־דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח 19
מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו 21
ומשל בכל־קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: 22
ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ־חם: ויפר את־ 23 24
כה עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו
להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר־בחר 26
בו: שמו־בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח 27 28
חשך ויחשך ולא מרו את־דבריו: הפך את־מימיהם 29
ל לדם וימת את־דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי
מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל־גבולם: נתן 31 32
גשמיהם ברד אש להבות בארצם: ויך גפנם 33
ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק 34
לה ואין מספר: ויאכל כל־עשב בארצם ויאכל פרי
אדמתם: ויך כל־בכור בארצם ראשית לכל־אונם: 36
ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים 37 38
בצאתם כי־נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש 39
מ להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:
פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: כי־זכר את־ 41 42
דבר קדשו את־אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון 43
ברנה את־בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל 44
מה לאמים יירשו: בעבור ׀ ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו
הללו־יה

הללו־יה: קו הללויה | הודו ליהוה א ליום
כי־טוב כי־לעולם חסדו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע 2
כל־תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל־ 3
עת: זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 4
לראות | בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך ה
להתהלל עם־נחלתך: חטאנו עם־אבותינו העוינו 6
הרשענו: אבותינו במצרים | לא־השכילו נפלאותיך 7
לא זכרו את־רב חסדיך וימרו על־ים בים־
סוף: ויושיעם למען שמו להודיע את־גבורתו: 8
ויגער בים־סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר: 9
ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: י
ויכסו־מים צריהם אחד מהם לא נותר: 11
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו 12 13
מעשיו לא־חכו לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר 14
וינסו־אל בישימון: ויתן להם שאלתם וישלח רזון טו
בנפשם: ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש 16
יהוה: תפתח־ארץ ותבלע דתן ותכס על־עדת 17
אבירם: ותבער־אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 18
כ יעשו־עגל בחרב וישתחוו למסכה: וימירו את־ 19
כבודם בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם 21
עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות 22
על־ים־סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו 23
עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו 24
כה בארץ חמדה לא־האמינו לדברו: וירגנו באהליהם
לא שמעו בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם 26
במדבר: ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: 27
ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו 28 29
ל במעלליהם ותפרץ־בם מגפה: ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד־ 31
עולם: ויקציפו על־מי מריבה וירע למשה בעבורם: 32
כי־המרו את־רוחו ויבטא בשפתיו: לא־השמידו את־ 33 34
לה העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים וילמדו
מעשיהם: ויעבדו את־עצביהם ויהיו להם למוקש: 36
ויזבחו את־בניהם ואת־בנותיהם לשדים: וישפכו דם 37 38
נקי דם־בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען
ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו 39
מ במעלליהם: ויחר־אף יהוה בעמו ויתעב את־נחלתו:
ויתנם ביד־גוים וימשלו בהם שנאיהם: וילחצום 41 42
אויביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם והמה 43
חסדיו ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם בשמעו 44
מה את־רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו: ויתן 46
אותם לרחמים לפני כל־שוביהם: הושיענו יהוה 47
אלהינו וקבצנו מן־הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן 48
לפי העולם | ועד העולם ואמר כל־העם אמן הללו־יה:
א ספר חמישי קז הדו ליהוה כי־טוב כי לעולם
חסדו: יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד־צר: 2
ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: תעו 3 4
ה במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים
גם־צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל־יהוה 6
בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישרה 7
ללכת אל־עיר מושב: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו 8
י לבני אדם: כי־השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא־ 9
טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: כי־המרו 11
אמרי־אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו 12
ואין עזר: ויזעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם 13
יושיעם

Alelu-Já. CVI.

ALelu-Já, load à .A. que bueno; que para ſiempre ſu mer- 1 VII
ced. Quien hablará valentias de .A., hará oìr todo ſu 2
loor?. Bienaventurados guardantes juizio; hazièn juſ- 3
tedad en toda hora. Recuerdame .A. en voluntad de tu pue- 4
blo; viſitame en tu ſalvacion. Para ver en bien de tus eſcogi- 5
dos, para alegrarme en alegria de tus gentes: para alabar con
tu heredad. Pecamos con nueſtros padres, atorcimos, emale- 6
cimos. Nueſtros padres en Egypto no entendieron tus mara- 7
villas, no membraron muchedumbre de tus mercedes; y re-
bellaron ſobre mar, en Mar Ruvio. Y ſalvòlos por ſu nombre; 8
para hazer ſaber ſu valentia. Y reprehendiò en Mar Ruvio, y 9
ſecòſe; y llevòlos por abiſmos como (por) deſierto. Y ſalvò- 10
los de mano de aborrecedor; y redimiolos de mano de enemi-
go. Y cubrieron aguas ſus anguſtiadores; uno dellos no re- 11
maneſció. Y creyeron en ſus palabras; cantaron ſu loor. 12
Apreſſuraron, olvidaron ſus obras; no eſperaron à ſu conſe- 13
jo. Y deſſearon deſſeo en el deſierto, y tentaron a Dios, en 14
Jeſimón. Y dió à ellos ſu demanda; y embió magreza en ſu 15
alma. Y zelaron à Moſeh en el real; à Aaron ſancto de .A.. 16
Abrióſe la tierra y tragó Datán; y cubrió ſobre compaña de 17
Abirám. Y encendióſe fuego ſu compaña: flama aflameó ma- 18
los. Hizieron bezerro en Horeb; y encorvaronſe à fundicion. 19
Y trocaron ſu honra; por ſemejançá de buey comièn yerva. 20
Olvidaron a Dios ſu ſalvador; hazièn grandezas en Egypto. 21
Maravillas en tierra de Ham; temeroſidades ſobre Mar Ruvio. 22
Y dixo para deſtruirlos, ſi no Moſeh ſu eſcogido eſtuviera en 23
portillo delante del; por amanſar ſu ſaña por no dañar. Y abor- 24
recieron en la tierra de codicia; no creyeron à ſu palabra. Y 25
murmuraron en ſus tiendas; y no oyeron en voz de .A.. Y 26
alço ſu mano à ellos; para hazer caèr à ellos en el deſierto. Y 27
para hazer caèr ſu ſimiente en las gentes; y para eſparzirlos
en las tierras. Y juntaronſe à Báal-Peôr; y comieron ſacrifi- 28
cios de muertos. Y enſañaron con ſus obras; y multiplicóſe 29
en ellos mortandad. Y paróſe Pinhas y oró; y fue detenida la 30
mortandad. Y fue contado à él por juſtedad; para generacion 31
y generacion haſta ſiempre. Y enſañaron ſobre aguas de Me- 32
ribá; y malefició à Moſeh por ellos. Por que hizieron rebellar 33
ſu eſpiritu; y habló con ſus labios No deſtruyeron à los pue- 34
blos; que dixo .A. à ellos. Y mezclaronſe en las gentes; y 35
aprendieron ſus obras. Y ſirvieron à ſus idolos; y fueron à 36
ellos por tropieço. Y ſacrificaron à ſus hijos, y à ſus hijas, à 37
los demonios. Y derramaron ſangre inocente, ſangre de ſus 38
hijos y ſus hijas que ſacrificaron à ìdolos de Kenáan; y fue
imunda la tierra con ſangres. Y imundaronſe con ſus hechos; 39
y erraron con ſus obras. Y ereſció furor de .A. en ſu pueblo; y 40
abominó à ſu heredad. Y diólos en mano de gentios; y podeſ- 41
taron en ellos, ſus aborrecientes. Y apretaronlos ſus enemigos; 42
y fueron quebrantados debaxo de ſu mano. Vezes muchas los 43
eſcapó, y ellos rebellaron con ſu conſejo; y fueron oprimidos
por ſu delicto. Y vió en anguſtia à ellos; en ſu oìr ſu clamor. 44
Y membró à ellos ſu firmamento; y arrepintióſe ſegun mu- 45
chedumbre de ſus mercedes. Y dió à ellos por piedades, de- 46
lante de todos ſus captivantes. Sálvanos .A. nueſtro Dios, y 47
apañanos de las gentes, para loar à nombre de tu ſanctidad;
para alabarnos en tu loor. Bendito .A. Dios de Iſrael de ſiempre 48
y haſta ſiempre, y dirá todo el pueblo, amen, Alelu-Já.

FIN DEL QUARTO LIBRO DE LOS PSALMOS.

LIBRO QUINTO.

CVII.

LOad à .A., que bueno; que para ſiempre ſu merced. 1 P. 10.
Digan redemidos de .A.; que los redimió de mano 2
de anguſtiador. Y de tierras los apañó, de Orien- 3
te, y de Poniente, y de Septentrion, y de Meri-
dion. Erraron en el deſierto de la ſoledad [EL] camino; ciu- 4
dad de poblacion no hallaron. Hambrientos, tambien ſequi- 5
óſos; ſu alma en ellos desfallecia. Y exclamaron à .A. en la 6
anguſtia à ellos; de ſus congoxas los eſcapó. Y encaminólos 7
en camino derecho; para andar à ciudad de poblacion Lóen à 8
.A., ſu merced; y ſus maravillas (cuenten) à hijos de hom-
bre. Por que hizo hartar alma deſſeoſa; y alma hambrienta 9
hinchó de bien. Morantes en eſcuridad y tiniebla; encar- 10
celados en afliccion, y hierro. Por que rebellaron dichos 11
de Dios; y conſejo del Alto aborrecieron. Y quebran- 12
tó con lazeria ſu coraçon; tropeçaron y no ayudán. Y 13
exclamaron à .A. en anguſtia à ellos; de ſus congoxas
los

14 los ſalvó. Sacólos de eſcuridad y tiniebla; y ſus ligaduras ar-
15 rancó. Lóen à .A., ſu merced; y ſus maravillas (cuenten) à
16 hijos de hombre. Por que quebró puertas de bronce; y cerra-
17 deros de hierro tajò. Locos, por carrera de ſu rebello; y por
18 ſus delictos fueron afligidos. Toda comida aborreciò ſu alma;
19 y llegaron haſta puertas de la muerte. Y exclamaron à .A. en
20 anguſtia à ellos; de ſus congoxas los ſalvò. Embiò ſu palabra,
21 y medizinòlos; y eſcapòlos de ſus fueſſas. Lóen à .A., ſu mer-
22 ced; y ſus maravillas (cuenten) à hijos de hombre. Y ſacrifi-
quen ſacrificio de manifeſtacion; y cuenten ſus obras con can-
23 tico. Deſcendientes à la mar en navios; hazientes obra en
24 aguas muchas. Ellos vieron obras de .A.; y ſus maravillas en
25 profundinas. Y dixo y paróſe viento de tempeſtad; y enalte-
26 ció ſus olas. Subieron à cielos, deſcendieron à abiſmos; ſu alma
27 con mal ſe deshizo. Tremieron, y movieronſe como borra-
28 cho; y toda ſu ſciencia es dañada. Y exclamaron à .A. en la an-
29 guſtia à ellos; de ſus congoxas los ſacó. Hizo eſtar tempeſtad
30 por ſilencio; y aquietaronſe ſus olas. Y alegraronſe por que ſe
31 aquietaron; y guiólos à termino de ſu voluntad. Lóen à .A.
32 ſu merced; y ſus maravillas (cuenten) à hijos de hombre. Y
exalcenlo en compaña de pueblo; y en aſſiento de viejos lo
33 alaben. Puſo rios por deſierto; y manaderos de aguas por ſe-
34 cura. Tierra de frutas por ſaladura; por maldad de morantes
35 en ella. Puſo deſierto por pielago de aguas; y tierra ſeca por
36 manaderos de aguas Y apoſentó alli hambrientos; y compu-
37 ſieron ciudad de poblacion. Y ſembraron campos, y planta-
38 ron viñas; y hizieron fruto de renuevo. Y bendixolos, y mul-
39 tiplicaronſe mucho; y ſu quatropea no apocó. Y [POR EL DE-
LITO] ſon apocados y ſon abatidos; de ſeñorio, de mal y an-
40 ſia. Vertièn menoſprecio ſobre Principes; y hizolos errar en
41 vanidad ſin camino. Y amparó deſſeoſo, de pobreza; y puſo
42 como ovejas linages. Vieron rectos y alegraronſe; y toda per-
43 verſidad cerró ſu boca. Quien ſabio y guardará eſtos; y enten-
derſeán mercedes de .A..

CVIII.

II 1 2 CAntico de Pſalmo de David. Compueſto mi coraçon
3 Dios; cantaré y pſalmearé, tambien mi honra. Deſpi-
4 erta la gayta y harpa; deſpertaré de mañana. Loartehe
5 en los pueblos .A.; y pſalmeartehe en las naciones. Por que
grande de ſobre cielos tu merced; y haſta cielos tu verdad.
6 Enaltecete ſobre los cielos ó Dios; y ſobre toda la tierra tu
7 honra. Para que ſean eſcapados tus queridos; ſalva tu derecha
8 y reſpondeme. Dios habló en ſu ſanctidad, agradarmehe;
9 partiré Sechém, y valle de Sucòt mediré. Mio Gilád, mio
Menaſſé, y Ephráim fortaleza de mi cabeça; Jeudá mi eſcri-
10 vano. Moab olla de mi lavadura, ſobre Edom echaré mi ça-
11 pato; ſobre Peléſeth aublaré. Quien me llevará à ciudad de en-
12 caſtilladura? quien me guiará haſta Edom. Decierto Dios nos
13 alexaſte; y no ſales Dios en nueſtros fonſados. Dá à nos ayuda
14 de anguſtiador; y vanidad ſalvacion de hombre. En Dios
haremos fonſado; y él rehollara nueſtros anguſtiadores.

CIX.

1 AL vencedor de David Pſalmo: Dios de mi loor, no ca-
2 lles. Por que boca de malo y boca (de varon) de engaño
ſobre mi abrieron; hablaron conmigo lengua de falſe-
3 dad. Y palabras de odio me rodearon; y pelearon conmigo ſin
4 cauſa. En lugar de mi amor me amenazaron; y yo (varon) de
5 oracion. Y puſieron ſobre mi mal, por bien; y aborricion en
6 lugar de mi amor. Encomenda ſobre el malo; y Atorcedor eſté
7 ſobre ſu derecha. En ſu ſer juzgado ſalga condenado; y ſu ora-
8 cion ſea por pecado. Sean ſus dias pocos; ſu hazienda tome
9 10 otro. Sean ſus hijos huerfanos; y ſu muger viuda. Y eſmovi-
endo ſe eſmuevan ſus hijos y demanden; y requieran de ſus
11 deſiertas. Enrede adeudán à todo lo que à el; y prèen eſtraños
12 ſu trabajo. No ſea à el ſontrayèn merced; y no ſea apiadán à
13 ſus huerfanos. Sea ſu poſtrimeria para tajar; en generacion
14 otra, ſea arrematado ſu nombre. Sea recordado delicto de ſus
15 padres à .A.; y pecado de ſu madre no ſea rematado. Sean de-
16 lante de .A. de continuo; y táje de la tierra ſu memoria. Por
que no membrò hazer merced, y perſiguió varon pobre y deſ-
17 ſeoſo; y majado de coraçon para matar. Y amó maldicion y
18 vinole: y no envoluntó en bendicion y alexoſe del. Y viſtiò
maldicion como ſu veſtido, y vino como aguas entre el; y
19 como olio en ſus hueſſos. Sea à el como paño (con que) ſe em-
20 buelva; y por cinto continuo lo ciña. Eſta obra de mis atorci-
21 entes de con .A.; y los hablantes mal contra mi alma. Y tu

14 יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
16 טו יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי־שבר
17 דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: אולים מדרך פשעם
18 ומעונתיהם יתענו: כל־אכל תתעב נפשם ויגיעו עד־
19 שערי־מות: ויזעקו אל־יהוה בצר להם ממצוקותיהם
כ יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
21 22 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי
23 תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עשי
24 מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו
26 כה במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו
27 שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו
28 וינועו כשכור וכל־חכמתם תתבלע: ויצעקו אל־יהוה
29 בצר להם וממצקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה
ל ויחשו גליהם: וישמחו כי־ישתקו וינחם אל־מחוז
31 חפצם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
32 33 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם
34 נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה
לה מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאגם־מים וארץ ציה
36 למצאי מים: ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
37 38 ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם
39 וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר
מ רעה ויגון: שפך בוז על־נדיבים ויתעם בתהו לא־דרך:
41 42 וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: יראו ישרים
43 וישמחו וכל־עולה קפצה פיה: מי־חכם וישמר־אלה
א ויתבוננו חסדי יהוה: קח שיר מזמור
2 לדוד: נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף־כבודי:
3 4 עורה הנבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים יהוה
ה ואזמרך בלאמים: כי־גדול מעל־שמים חסדך ועד־
שחקים אמתך: רומה על־שמים אלהים ועל־כל־הארץ
7 כבודך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו:
8 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות
אמדד: לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה
מחקקי: מואב סיר רחצי על־אדום אשליך נעלי עלי־
11 פלשת אתרועע: מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד־אדום:
12 הלא־אלהים זנחתנו ולא־תצא אלהים בצבאתינו:
13 הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים
א נעשה־חיל והוא יבוס צרינו: קט למנצח
2 לדוד מזמור אלהי תהלתי אל־תחרש: כי פי רשע ופי־
3 מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: ודברי שנאה
4 סבבוני וילחמוני חנם: תחת־אהבתי ישטנוני ואני
ה תפלה: וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת
6 אהבתי: הפקד עליו רשע ושטן יעמד על־ימינו:
7 8 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: יהיו־ימיו
9 מעטים פקדתו יקח אחר: יהיו־בניו יתומים ואשתו
י אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם:
11 12 ינקש נושה לכל־אשר־לו ויבזו זרים יגיעו: אל־יהי־
13 לו משך חסד ואל־יהי חונן ליתומיו: יהי־אחריתו
14 להכרית בדור אחר ימח שמם: יזכר עון אבתיו
טו אל־יהוה וחטאת אמו אל־תמח: יהיו נגד־
16 יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: יען אשר לא־
זכר עשות חסד וירדף איש־עני ואביון ונכאה
17 לבב למותת: ויאהב קללה ותבואהו ולא־
18 חפץ בברכה ותרחק ממנו: וילבש קללה
19 כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: תהי־
כ לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה: זאת פעלת
21 שטני מאת יהוה והדברים רע על־נפשי: ואתה

יהוה אדני עשה־אתי למען שמך כי־טוב חסדך
הצילני: כי־עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: כצל 22 23
בנטותו נהלכתי נגערתי כארבה: ברכי כשלו מצום 24
ובשרי כחש משמן: ואני הייתי חרפה להם יראוני כה
יניעון ראשם: עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: 26
וידעו כי־ידך זאת אתה יהוה עשיתה: יקללו־המה 27 28
ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: ילבשו שוטני 29
כלמה ויעטו כמעיל בשתם: אודה יהוה מאד בפי ל
ובתוך רבים אהללנו: כי־יעמד לימין אביון להושיע 31
משפטי נפשו: קי לדוד מזמור נאם יהוה א ליום ג
לאדני שב לימיני עד־אשית איביך הדם לרגליך: מטה 2
עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך: עמך נדבת 3
ביום חילך בהדרי־קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך:
נשבע יהוה ולא ינחם אתה־כהן לעולם על־דברתי 4
מלכי־צדק: אדני על־ימינך מחץ ביום־אפו מלכים: ה
ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על־ארץ רבה: מנחל 6 7
בדרך ישתה על־כן ירים ראש: קיא
הללו יה אודה יהוה בכל־לבב בסוד ישרים ועדה: א
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל־חפציהם: הוד־והדר 2 3
פעלו וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאתיו חנון 4
ורחום יהוה: טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: ה
כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: מעשי 6 7
ידיו אמת ומשפט נאמנים כל־פקודיו: סמוכים לעד 8
לעולם עשוים באמת וישר: פדות שלח לעמו צוה 9
לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: ראשית חכמה יראת י
יהוה שכל טוב לכל־עשיהם תהלתו עמדת לעד:
קיב הללו יה אשרי־איש ירא את־יהוה א ליום ד
במצותיו חפץ מאד: גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים 2
יברך: הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד: זרח 3 4
בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: טוב־איש חונן ה
ומלוה יכלכל דבריו במשפט: כי־לעולם לא־ימוט 6
לזכר עולם יהיה צדיק משמועה רעה לא יירא נכון 7
לבו בטח ביהוה: סמוך לבו לא יירא עד אשר־יראה 8
בצריו: פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו 9
תרום בכבוד: רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס י
תאות רשעים תאבד: קיג הללויה א
הללו עבדי יהוה הללו את־שם יהוה: יהי שם יהוה 2
מברך מעתה ועד־עולם: ממזרח־שמש עד־מבואו 3
מהלל שם יהוה: רם על־כל־גוים יהוה על השמים 4
כבודו: מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי ה 6
לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת 7
ירים אביון: להושיבי עם־נדיבים עם נדיבי עמו: 8
מושיבי עקרת הבית אם־הבנים שמחה הללו־יה: 9
קיד בצאת ישראל ממצרים בית א
יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל 2
ממשלותיו: הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: 3
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני־צאן: מה־לך הים 4 ה
כי תנוס הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים 6
גבעות כבני־צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה 7
יעקב: ההפכי הצור אגם־מים חלמיש למעינו־מים: 8 ליום ה
קטו לא לנו יהוה לא־לנו כי־לשמך א
תן כבוד על־חסדך על־אמתך: למה יאמרו הגוים 2
איה־נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר־חפץ 3
עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה־להם 4 ה
ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו 6
אף להם ולא יריחון: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא 7
יהלכו

Dios .A. haze conmigo por tu nombre, por que buena tu
merced, eſcapame. Por que pobre y deſſeoſo yo; y mi coraçon 22
muerto entre mi. Como ſombra en ſu declinar anduve: ſoy 23
eſmovido como la langoſta. Mis rodillas ſe enflaquecieron 24
por ayuno; y mi carne ſe emagreció de gordura. Y yo fuy re- 25
pudio à ellos; vìanme, movian ſu cabeça. Ayudame .A. mi 26
Dios; ſalvame como tu merced. Y ſepan que tu mano eſto; tu 27
.A. hiziſte. Maldigan ellos, y tu bendizirás: levantenſe y 28
regiſtenſe, y tu ſiervo ſe alegrará. Viſtanſe mis atorcientes de 29
verguença; y embuelvan como manto ſu regiſto. Loaré à .A. 30
mucho con mi boca; y entre muchos lo loaré. Por que eſtará 31
à derecha de deſſeoſo; para ſalvar de juzgantes ſu alma. CX.
A David Pſalmo: dixo .A. à mi ſeñor, aſſientate à mi dere- 1 III
cha; haſta que ponga tus enemigos eſtrado de tus pies.
Vara de tu fortaleza embiará .A. de Zion; podèſta en- 2
tre tus enemigos. Tu pueblo de voluntad en dia de tu fonſado 3
con hermoſuras de ſanctidad, [VENDRA À AJUDARTE] deſde
vulva [O ALVA] de la mañana; [POR QUE] para ti rocio [DE
BENDICION, Y LA CORONA GUARDADA] deſde tu naſcimiento.
Juró .A y no ſe arrepentirá, tu principe para ſiempre; por 4
cauſa [DE SERES] Rey de juſtedad. .A. ſobre tu derecha; llagó 5
en dia de ſu furor Reyes. Juzgará en las gentes, lleno [LOS LU 6
GARES] de cuerpos [MUERTOS;] llagará cabeça ſobre ti mucha.
De arroyo por la carrera bevera; por tanto enaltecerá cabeça. 7

CXI.

A Lelu-Jah, loaré à .A. con todo coraçon; en ſecreto de 1
rectos, y compaña. Grandes obras de .A; requeridas 2
de todos ſus envoluntantes. Loor y hermoſura ſu obra; 3
y ſu juſtedad eſtán para ſiempre. Memoria hizo à ſus maravil- 4
las: gracioſo y piadoſo .A.. Mantenimiento dió à ſus temien- 5
tes; acordará para ſiempre ſu firmamento. Fuerça de ſus obras 6
denunciò à ſu pueblo; para dar à ellos heredad de gentes.
Obras de ſus manos verdad y juizio; fieles todas ſus enco- 7
mendanças. Aſufridas para ſiempre de ſiempre; hechas con 8
verdad y rectitud. Redempcion embiò à ſu pueblo; encomen- 9
dò para ſiempre ſu firmamento: ſancto y temeroſo ſu nombre.
Principio de ſciencia, temor de .A.; entendimiento bueno à 10
todos ſus hazientes; ſu loor eſtán para ſiempre. CXII.
A Lelu-Jáh, bienaventurado el varon temièn à .A.; en ſus 1 IV
mandamientos envoluntán mucho. Valiente en la tierra 2
ſerá ſu ſémen; generacion de rectos ſerá bendita. Aver 3
y riqueza en ſu caſa; y ſu juſtedad eſtán para ſiempre. Eſclare- 4
ſciò en la eſcuridad luz à los rectos; gracioſo y piadoſo y juſto.
Bueno el varon apiadán y preſtán; governará ſus coſas con 5
juizio. Por que para ſiempre no reſvalará; para memoria de 6
ſiempre ſerá juſto. De oìda mala no temerá; firme ſu coraçon 7
confiado en .A.. Aſufrido ſu coraçon no temerá; haſta que 8
véa (vengança) en ſus anguſtiadores. Eſparziò, diò à deſſeo- 9
ſos; ſu juſtedad eſtán para ſiempre, ſu reyno ſe enaltecerá con
honra. Malo verá y enſañarſeá, ſus dientes cruxirá y deſleir- 10
ſeá: deſſeo de malos ſe perderá. CXIII.
A Llelu-Jáh, alabad ſiervos de .A.; alabad nombre de .A.. 1
Sea nombre de .A. bendito; de agora y haſta ſiempre. 2
De Oriente del Sol haſta ſu Poniente; alabado nombre 3
de .A.. Alto ſobre todas las gentes .A.; ſobre los cielos ſu 4
honra. Quien como .A. nueſtro Dios; el que ſe enaltece para 5
abitar?. El que ſe abaxa para ver; en los cielos y en la tierra. 6
Levantán de polvo mendigo; de muladares enaltece deſſeoſo. 7
Para hazerlo eſtár con Principes: con Principes de ſu pueblo. 8
Hazièn eſtár mañera de la caſa, madre de los hijos gozoſa, 9
Alelu-Jáh. CXIV.
E N ſalir Iſrael de Egypto; caſa de Iahacob de pueblo bár- 1
baro. Fue Jehudá para ſu ſanctidad; Iſrael ſus podeſta- 2
nias. La mar viò y huyò; el Jardèn ſe bolviò atras. Los 3 4
montes ſaltaron como barvezes; collados como hijos de ove-
jas. Que à ti la mar que huìſte, el Jardèn bolviſte atras?. Los 5 6
montes ſaltaſtes como barvezes; collàdos como hijos de ove-
jas?. Delante del ſeñor hazien temblar la tierra; de delante 7
Dios de Iahacob. El convertièn la peña por pielago de aguas, 8
pedernal por fuente de aguas. CXV.
N O por nos .A., no por nos; mas por tu nombre dá 1 V
honra, por tu merced y por tu verdad. Por que dirán 2
las gentes, adó agora ſu Dios?. Y nueſtro Dios en 3
los cielos; todo lo que envoluntó hizo. Sus ìdolos plata y 4
oro; obra de manos de hombre. Boca à ellos y no hablan; 5
ojos à ellos y no ven. Orejas à ellos y no oyen; nariz à 6
ellos y no huelen. Sus manos y no palpan; ſus pies y no 7
andan;

8 andan; no hablan con ſu garganta. Como ellos ſean ſus hazi-
9 entes, todo el que ſe confia en ellos. Iſrael confia en .A.; ſu
10 ayuda y ſu amparo él. Caſa de Aaron confiad en .A.; ſu ayu-
11 da y ſu amparo él. Temientes à .A. confiad en .A.; ſu ayuda
12 y ſu amparo él. .A. ſe membró de nos, bendizirá, bendizi-
13 ra à caſa de Iſrael; bendizira caſa de Aaron. Bendizira temi-
14 entes à .A.; los pequeños con los grandes. Añáda .A. ſobre
15 vos; ſobre vos y ſobre vueſtros hijos. Benditos vos à .A.;
16 hazièn cielos y tierra. Los cielos cielos à .A.; y la tierra dió
17 à hijos de hombre. No los muertos alabarán YAH; y no to-
18 dos deſcendientes à ſepultura. Y nos bendiziremos à YAH;
de agora y haſta ſiempre. Alelu-Jáh.

CXVI.

VI 1 2 AMè que oirá .A.: mi voz de mis rogativas. Por que in-
3 clinó ſu oreja à mi; y en mis dias llamaré. Rodearonme
dolores de muerte; y anguſtias de infierno me halla-
4 ron; anguſtia y anſia hallè. Y en nombre de .A. llamé: ruego
5 .A. eſcapa mi alma. Gracioſo .A. y juſto; y nueſtro Dios
6 apiadador. Guardán ſimplices .A.; ſoy enflaquecido y à mi
7 ſalvará. Torna mi alma à tu holgança; por que .A. gualardo-
8 nó ſobre ti. Por que eſcapaſte mi alma de muerte, à mi ojo de
9 lagrima; à mi pie de empuxamiento. Andaré delante de .A.
10 en tierras de los vivos. Creì quando hablé: yo me afligi mu-
11 cho. Yo dixe en mi apreſſuramiento; todo hombre mintiroſo.
12 13 Que tornaré à .A. (por) todos ſus gualardones ſobre mi. Vaſo
14 de ſalvaciones alçaré; y en nombre de .A. llamaré. Mis pro-
15 meſſas à .A. pagaré; delante agora de todo ſu pueblo. Precio-
16 ſa en ojos de .A. la muerte à ſus buenos. Ruego .A. que yo
tu ſiervo, yo tu ſiervo hijo de tu ſierva; ſoltaſte à mis atadu-
17 ras. A ti ſacrificaré ſacrificio de manifeſtacion; y en nombre
18 de .A. llamaré. Mis promeſſas à .A. pagaré; delante agora de
19 todo ſu pueblo. En patios de caſa de .A.; entre ti Jeruſalaim
Alelu-Jáh.

CXVII.

1 ALabad à .A. todas las gentes; loadlo todas las naciones.
2 Por que aventajó ſobre nos ſu merced, y verdad de .A.
para ſiempre, Alelu-Jáh.

CXVIII.

VII 1 2 LOad à .A. que bueno; que para ſiempre ſu merced. Diga
3 agora Iſrael; que para ſiempre ſu merced. Digan agora
4 caſa de Aaron; que para ſiempre ſu merced. Digan
5 temientes .A.; que para ſiempre ſu merced. De la anguſtia
6 llamé YAH; reſpondióme en anchura YAH. .A. por mi no
7 temeré; que hará à mi hombre. .A. por mi en mis ayudan-
8 tes; y yo veré en mis aborrecientes. Mejor para eſperar en
9 .A.; mas que confiar en hombre. Mejor para eſperar en
10 .A.; mas que confiar en Principes. Todas las gentes me
11 cercaron; en nombre de .A. que los tajaré. Cercaronme
tambien me rodearon; en nombre de .A. que los tajaré.
12 Cercaronme como abejas; fueron apagados como fuego de
13 eſpinos; en nombre de .A. que los tajaré. Empuxando
14 me empuxaſte para caer; y .A. me ayudó. Mi fortaleza y
15 loor YAH; y fue à mi por ſalvacion. Voz de cantico y
ſalvacion en tiendas de juſtos; derecha de .A. hazièn fon-
16 ſado. Derecha de .A. exalçada; derecha de .A. hazièn fon-
17 ſado. No moriré, mas viviré; y recontaré obras de YAH.
18 Caſtigando me caſtigó YAH; y à la muerte no me entre-
19 gó. Abrid à mi puertas de juſtedad; entraré por ellas,
20 loaré à YAH. Eſta (es) puerta de .A.; juſtos entrarán
21 por ella. Loartehe que me reſpondiſte; y fuiſte à mi por
22 ſalvacion. Piedra que deſecharon los fraguadores; fue por
23 cabeça de rincon. De con .A. fue eſto; él, maravilloſo
24 en nueſtros ojos. Eſte (es) el dia que hizo .A.; agozar-
25 noshemos y alegrarnoshemos en el. Ruego .A. ſalva ago-
26 ra: ruego .A. haz proſperar agora. Bendito el vinién en
27 nombre de .A., bendizimoſvos de caſa de .A.. Dios .A.
y alumbró à nos, atad (el) carnero con cuerdas, haſta cor-
28 nejales de la ara. Mi Dios tu y loartehe; mi Dios exalçar-
29 tehe. Load .A. que bueno; que para ſiempre ſu merced.

CXIX.

P. II. 1 [ALEPH.] BIenaventurados perfectos de carrera;
2 los andantes en Ley de .A.. Bienaven-
turados obſervantes ſus teſtamentos;
3 [QUE] con todo coraçon lo requieren. Tambien los que no
4 obraron tortura; [Y] en ſus carreras anduvieron. Tu en-
comendaſte tus encomendanças; para guardar mucho.

יהלכו לא־יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר־ 8
בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: 9
י בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה 11
בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה זכרנו יברך יברך 12
את־בית ישראל יברך את־בית אהרן: יברך יראי יהוה 13
הקטנים עם־הגדלים: יסף יהוה עליכם עליכם ועל־ 14
טו בניכם: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ:
השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני־אדם: לא 16 17
המתים יהללו־יה ולא כל־ירדי דומה: ואנחנו נברך 18
יה מעתה ועד־עולם הללו־יה: קיו
אהבתי כי־ישמע יהוה את־קולי תחנוני: ליום א
כי־הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי־מות 2 3
ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם־יהוה 4
ה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: חנון יהוה
וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאים יהוה 6
דלותי ולי יהושיע: שובי נפשי למנוחיכי כי־יהוה 7
גמל עליכי: כי חלצת נפשי ממות את־עיני מן־ 8
דמעה את־רגלי מדחי: אתהלך לפני יהוה בארצות 9
י החיים: האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: אני 11
אמרתי בחפזי כל־האדם כזב: מה־אשיב ליהוה 12
כל־תגמולוהי עלי: כוס־ישועות אשא ובשם יהוה 13
אקרא: נדרי ליהוה אשלם נגדה־נא לכל־עמו: 14
טו יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו: אנה יהוה כי־ 16
אני עבדך אני עבדך בן־אמתך פתחת למוסרי: לך 17
אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: נדרי ליהוה 18
אשלם נגדה־נא לכל־עמו: בחצרות בית יהוה 19
בתוככי ירושלם הללו־יה: קיז
א הללו את־יהוה כל־גוים שבחוהו כל־האמים:
כי גבר עלינו חסדו ואמת־יהוה לעולם הללו־יה: 2
א הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם קיח ליום
חסדו: יאמר־נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו־ 2 3
נא בית־אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו־נא יראי 4
ה יהוה כי לעולם חסדו: מן־המצר קראתי יה
ענני במרחב יה: יהוה לי לא אירא מה־יעשה 6
לי אדם: יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 7
טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: טוב 8 9
י לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: כל־
גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: סבוני גם־ 11
סבבוני בשם יהוה כי אמילם: סבוני כדברים דעכו 12
כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: דחה דחיתני 13
לנפל ויהוה עזרני: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה: קול 14
רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: ימין 16
יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: לא־אמות כי־אחיה 17
ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 18
פתחו־לי שערי־צדק אבא־בם אודה יה: זה־השער 19 כ
ליהוה צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי־לי 21
לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת 22 23
יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה־היום עשה 24
כה יהוה נגילה ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה נא אנא
יהוה הצליחה נא: ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם 26
מבית יהוה: אל יהוה ויאר לנו אסרו־חג בעבתים עד־ 27
קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: 28
הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו: קיט 29
אשרי תמימי־דרך ההלכים בתורת יהוה: א
אשרי נצרי עדתיו בכל־לב ידרשוהו: אף לא־פעלו 2 3
עולה בדרכיו הלכו: אתה צויתה פקדיך לשמר מאד: 4

6 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך: אז לא־אבוש בהביטי ה
7 אל־כל־מצותיך: אודך בישר לבב בלמדי משפטי
8 צדקך: את־חקיך אשמר אל־תעזבני עד־מאד:
9 במה יזכה־נער את־ארחו לשמר כדברך: בכל־ ו
11 לבי דרשתיך אל־תשגני ממצותיך: בלבי צפנתי
12 אמרתך למען לא אחטא־לך: ברוך אתה יהוה למדני
14 13 חקיך: בשפתי ספרתי כל משפטי־פיך: בדרך
עדותיך ששתי כעל כל־הון: בפקודיך אשיחה טו
16 ואביטה ארחתיך: בחקתיך אשתעשע לא אשכח
17 דברך: גמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך:
19 18 גל־עיני ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ
אל־תסתר ממני מצותיך: גרסה נפשי לתאבה אל־ כ
21 משפטיך בכל־עת: גערת זדים ארורים השגים
22 ממצותיך: גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי:
24 23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך: גם־
עדתיך שעשעי אנשי עצתי: דבקה לעפר כה
27 26 נפשי חיני כדברך: דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך:
28 דרך־פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: דלפה
29 נפשי מתוגה קימני כדברך: דרך־שקר הסר ממני
ותורתך חנני: דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי: ל
32 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני: דרך־מצותיך
33 ארוץ כי תרחיב לבי: * הורני יהוה דרך חקיך
34 ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה ליום כ
בכל־לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי: לה
37 36 הט־לבי אל־עדותיך ואל אל־בצע: העבר עיני מראות
38 שוא בדרכך חיני: הקם לעבדך אמרתך אשר
39 ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך
טובים: הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני: מ
42 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: ואענה
43 חרפי דבר כי־בטחתי בדברך: ואל־תצל מפי דבר־
44 אמת עד־מאד כי למשפטיך יחלתי: ואשמרה תורתך
תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה כי פקדיך מה
46 דרשתי: ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא
48 47 אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא
כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:
49 זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתני: זאת נ
51 נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: זדים הליצני עד־
52 מאד מתורתך לא נטיתי: זכרתי משפטיך מעולם
53 יהוה ואתנחם: זלעפה אחזתני מרשעים עזבי
54 תורתך: זמרות היו־לי חקיך בבית מגורי: זכרתי נה
56 בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זאת היתה־לי
57 כי פקדיך נצרתי: חלקי יהוה אמרתי
58 לשמר דבריך: חליתי פניך בכל־לב חנני כאמרתך:
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדתיך: חשתי ולא ס
61 התמהמהתי לשמר מצותיך: חבלי רשעים עודני
62 תורתך לא שכחתי: חצות־לילה אקום להודות לך
63 על משפטי צדקך: חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי
64 פקודיך: חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:
66 טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך: טוב טעם סה
67 ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: טרם אענה אני
68 שגג ועתה אמרתך שמרתי: טוב־אתה ומטיב למדני
69 חקיך: טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר
פקודיך: טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: ע
72 71 טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך: טוב־לי תורת
73 פיך מאלפי זהב וכסף: ידיך עשוני
74 ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני
וישמחו

Oxala ſe compongan mis carreras;para guardar tus fueros.En- 5 6
tonces no me regiſtaré;en mi catar à todos tus mandamientos.
Loartehe con rectidud de coraçon;en mi aprender juizios de tu 7
juſtedad. A tus fueros guardaré; no me dexes haſta mucho. 8
[BETH.]Con que limpiará moço à ſu camino? para guardar 9
como tu palabra. Con todo mi coraçon te requerì: no me ha- 10
gas errar de tus mandamientos. En mi coraçon guardé tus di- 11
chos; por que no peque à ti. Bendito tu .A.; enſeñame tus 12
fueros. Con mis labios conté; todos juizios de tu boca. En 13 14
carrera de tus teſtamentos me gozé; como ſobre todo haver.
En tus encomendanças hablaré; y cataré tus caminos. En 15 16
tus fueros me recreare; no olvidaré tu palabra.
[GUIMEL.]Gualardòna ſobre tu ſiervrvo,viviré,y guardaré 17
tu palabra. Deſcubre mis ojos y cataré; maravillas de tu Ley. 18
Peregrino yo en la tierra; no encubras de mi tus mandamien- 19
tos. Quebrantoſe mi alma por deſſearté tus juizios en toda 20
hora. Reprehendiſte ſobervios malditos; los errantes de tus 21
mandamientos. Deſcubre de ſobre mi, repudio y menoſpre- 22
cio; que tus teſtamentos obſervé. Tambien ſe aſſentáron ſeño- 23
res, contra mi hablaron: tu ſiervo hablará en tus fueros. Tam- 24
bien tus teſtamentos mis recreaciones, varones de mi conſejo.
[DALETH.] Pegóſe ál polvo mi alma; avivìguame como tu 25
palabra. Mis carreras reconté, y reſpondiſteme; enſeñame tus 26
fueros. Carrera de tus encomendanças hazme entender; y ha- 27
blaré en tus maravillas. Goteò mi alma de anſia; confírmame 28
como tu palabra. Carrera de falſedad apárta de mi; y de tu 29
Ley apiádame. Carrera de verdad eſcogì; tus juizios[DELAN- 30
TE] (de) [MI] puſe. Peguème en tus teſtamentos, .A. no me 31
averguences. Carrera de tus mandamientos correré; quando 32
enſancháres mi coraçon.
[HE.] Mueſtrame .A. carrera de tus fueros; y obſervarlahe 33
(haſta el) fin. Hazme entender y obſervaré tu Ley; y guardar- 34
lahe con todo coraçon. Encaminame en ſendero de tus man- 35
damientos; por que en el envolunté. Inclina mi coraçon à tus 36
teſtamentos, y no à codicia. Haz paſſár mis ojos de ver vani- 37
dad; en tu carrera aviviguame. Afirma à tu ſiervo tu dicho; 38
quanto à tu temor. Haz paſſár mi repudio que temi; por que 39
tus juizios buenos. He deſſeé à tus encomendanças; en tu 40
juſtedad aviviguame.
[VAF.] Y vengan à mi tus mercedes .A., tu ſalvacion como 41
tu dicho. Y reſponderé à mi repudiador palabra; por que con- 42
fié en tu palabra. Y no apartes de mi boca palabra de verdad 43
haſta mucho, por que à tu juizio eſperé. Y guardaré tu Ley 44
continuo; para ſiempre y ſiempre. Y andaré en anchura; por 45
que tus encomendanças requerì. Y hablaré en tus teſtamentos, 46
delante (de) Reyes; y no me regiſtaré. Y recrearmehe en tus 47
encomendanças que amè. Y alçaré mis palmas à tus encomen- 48
danças que amè, y hablaré en tus fueros.
[ZAIN.] Recuerda palabra à tu ſiervo; ſobre que me hiziſte 49
eſperar. Eſte mi conſuelo en mi afliccion; por que tu dicho 50
me aviviguò. Sobervios eſcarnecieron de mi haſta mucho; de 51
tu Ley no me decliné. Recordé tus juizios de ſiempre .A., y 52
ſoy conſolado. Temblor me travò, por malos dexantes tu 53
Ley. Pſalmeamientos eran à mi tus fueros, en caſa de mis pere- 54
grinaciones. Recordé en la noche tu nombre .A., y guardé tu 55
Ley. Eſto fue à mi; por que tus encomendanças obſervè. 56
[HETH.] Mi parte .A. dixe, para guardar tus palabras. 57 II
Rogué tus faces con todo coraçon; apiadame como tu dicho. 58
Penſé mis carreras; y torné mis pies à tus teſtimonios. Apre- 59 60
ſurème y no me detuve: por guardar tus encomendanças.
Compañas de malos me prearon; tu Ley no olvidé. A media 61 62
noche me levantaré para loar à ti; ſobre juizios de tu juſtedad.
Compañero yo à todos los que te temieren; y à guardantes 63
tus encomendanças. De tu merced .A. ſe hinchò la tierra; tus 64
fueros enſeñame.
[TETH.] Bien hiziſte con tu ſiervo, .A., como tu palabra. 65
Mejoria de razon y ſabiduria me enſeña; que tus mandami- 66
entos creì. Antes que fueſſe quebrantado yo verrán; y agora 67
tu dicho guardé. Bueno tu y beneficián; enſeñame tus fueros. 68
Juntaron ſobre mi falſedad ſobervios; yo con todo coraçon 69
guardare tus encomendanças. Engroſſóſe como ſevo ſu cora- 70
çon; yo (en) tu Ley me ſolazé. Bueno à mi que fuy afligido- 71
para que aprenda tus fueros. Mejor á mi Ley de tu boca; mas 72
que millones de oro, y plata.
[JOD.]Tus manos me hizieron y me compuſieron;hazme en- 73
tender, y aprenderé tus mandamientos. Tus temientes me verán 74
y

75 y alegrarſeán; por que à tu palabra eſperé. Sé .A. que juſtedad
76 tus juizios; y (con) verdad me afligiſte. Sea agora tu merced
77 para conſolarme: como tu dicho à tu ſiervo. Vengan à mi tus
78 piedades y viviré; por que tu Ley mis recreaciones. Aver-
guencenſe ſobervios por que con falſedad me atorcieron; yo
79 hablaré en tus encomendanças. Tornenſe à mi tus temientes;
80 y ſabientes tus teſtimonios. Séa mi coraçon perfecto en tus
fueros; por que no me regiſte.
81 [CAPH.] Deſſeò à tu ſalvacion mi alma; à tu palabra eſperé.
82 Atemaronſe mis ojos por tu dicho: por dezir quando me
83 conſolarás. Por que fuy como odre en humo: tus fueros no
84 olvidé. Quantos dias de tu ſiervo? quando harás en mis per-
85 ſiguientes juizio?. Cavaron à mi ſobervios cuevas; que no
86 como tu Ley. Todos tus mandamientos verdad; (con) fal-
87 ſedad me perſiguieron, ayudame. Quaſi me atemaron en
88 la tierra; y yo no dexé tus encomendanças. Segun tu
merced aviviguame; y guardaré teſtimonio de tu boca.
89 90 LAMED. Para ſiempre .A. tu palabra eſtán en los cielos. Pa-
ra generacion y generacion tu verdad; compuſiſte la tierra y
91 permanece. A tus juizios eſtuvieron oy; por que todos tus
92 ſiervos. Sino tu Ley mis recreaciones, entonces me deperdiera
93 en mi afliccion. Para ſiempre no olvidarê tus encomendanças;
94 por que en ellas me aviviguaſte. A ti yo, ſalvame: por que
95 tus encomendanças requerì. A mi eſperaron malos para per-
96 derme; tus teſtimonios entenderé. A todo acabamiento vi
fin; ancho tu mandamiento mucho.
97 98 [MEM.] Quanto amé tu Ley; todo el dia ella mi habla. Mas
que mis enemigos me aſabentarás (con) tus encomendanças;
99 por que para ſiempre es à mi. Mas que todos mis enſeñantes
100 entendi; por que tus teſtimonios [SON] habla à mi. Mas que
101 viejos entendi; por que tus encomendanças obſervé. De todo
102 camino malo vedé mis pies; para que guarde tu palabra. De
103 tus juizios no me tiré; por que tu me enſeñaſte. Quanto ſe adul-
104 çaron à mi paladar tus dichos? mas que miel à mi boca!. De
tus encomendanças entendi; por tanto aborrecì todo camino
de fálſedad.
105 106 [NUN.] Candela à mi pie tu palabra; y luz à mi ſenda. Ju-
107 ré y afirmé, para guardar juizios de tu juſtedad. Afligime haſta
108 mucho; .A. aviviguame como tu palabra. Voluntades de mi
109 boca envolunta, ruego .A.; y tus juizios enſeñame. Mi alma
110 en mi palma de continuo; y tu Ley no olvidé. Dieron malos
111 lazo à mi: de tus encomendanças no erre. Heredé tus teſtimo-
112 nios para ſiempre, por que gòzo de mi coraçon ellos. Incliné
111 mi coraçon para hazer tus fueros; para ſiempre (haſtá) fin.
113 114 [SAMECH.] Penſamientos aborrecì; y tu Ley amé. Mi en-
115 cubrimiento y mi eſcudo tu; à tu palabra eſperé. Apartadvos
de mi emmalecedores; y obſervaré mandamientos de mi Dios.
116 Suſtèntame como tu dicho, y viviré; y no me regiſtes de mi
117 eſperança. Aſſúfreme y ſeré ſalvo, y recrearmehe en tus fueros
118 de continuo. Piſaſte todos errantes de tus fueros; por que
119 falſedad ſu engaño. (Como) eſcorias hiziſte baldar todos
120 malos de (la) tierra; por tanto amé tus teſtimonios. Erizòſe
de tu pavor mi carne; y de tus juizios temì.
121 [HAYN.] Hize juizio y juſtedad; no me dexes à mis ſobre-
122 forçantes. Afiança à tu ſiervo para bien; no me ſobrefuercen
123 ſobervios. Mis ojos ſe atemaron por tu ſalvacion; y por dicho
124 de tu juſtedad. Haz con tu ſiervo como tu merced; y tus
125 fueros enſeñame. Tu ſiervo yo, hazme entender; y ſabré
126 tus teſtimonios. Tiempo para hazer por .A., baldaron tu Ley.
127 Por tanto amé tus mandamientos, mas que oro, y mas qué
128 oro puro. Por tanto todas encomendanças de todos aderecé;
todo camino de falſedad aborreci.
129 [PE.] Maravilloſos (ſon) tus teſtimonios; por tanto los
130 obſervò mi alma. Principio de tus palabras alumbra; hazièn
131 entender torpes. Mi boca abrì y reſpiré; por que à tus man-
132 damientos deſſeé. Cata à mi y apiadame; como juizio de
133 amantes tu nombre. Mis paſſos adereça en tu dicho, y no po-
134 dèſte en mi ninguna tortura. Redimeme de ſobrefuerço de
135 hombre; y guardaré tus encomendanças. Tus faces haz alum-
136 brar en tu ſiervo; y enſeñame tus fueros. Pielagos de aguas
deſcendieron mis ojos; por que no guardaron tu Ley.
137 [ZADIK] Juſto tu .A., y derecho (cada uno de) tus
138 juizios. Encomendaſte juſtedad (en) tus teſtimonios: y
139 verdad mucho. Conſumiòme mi zelo; por que olvida-
140 ron tus palabras mis anguſtiadores. Purificado tu di-
141 cho mucho; y tu ſiervo lo amò. Pequeño yo y deſpre-
142 ciado: tus encomendanças no olvidé. Tu juſtedad,

עה וישמחו כי לדברך יחלתי : ידעתי יהוה כי־צדק
76 משפטיך ואמונה עניתני : יהי־נא חסדך לנחמני
77 כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה כי־תורתך
78 שעשעי : יבשו זדים כי־שקר עותוני אני אשיח
79 בפקודיך : ישובו לי יראיך וידעו עדתיך : יהי־לבי
81 תמים בחקיך למען לא אבוש : כלתה
82 לתשועתך נפשי לדברך יחלתי : כלו עיני לאמרתך
83 לאמר מתי תנחמני : כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך
84 לא שכחתי : כמה־ימי־עבדך מתי תעשה ברדפי
פה משפט : כרו־לי זדים שיחות אשר לא כתורתך :
86 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני : כמעט כלוני 87
88 בארץ ואני לא־עזבתי פקדיך : כחסדך חיני
89 ואשמרה עדות פיך : לעולם יהוה דברך
צ נצב בשמים : לדר ודר אמונתך כוננת ארץ
91 ותעמד : למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך :
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי : לעולם לא־ 93
94 אשכח פקודיך כי־בם חייתני : לך־אני הושיעני
צה כי פקודיך דרשתי : לי קוו רשעים לאבדני עדתיך
96 אתבונן : לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך
97 מאד : מה־אהבתי תורתך כל־
98 היום היא שיחתי : מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם
99 היא־לי : מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה
ק לי : מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי : מכל־ 101
ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך :
102 ממשפטיך לא־סרתי כי־אתה הורתני : מה־נמלצו 103
104 לחכי אמרתך מדבש לפי : מפקודיך אתבונן על־כן
קה שנאתי כל־ארח שקר : נר־לרגלי דברך
106 ואור לנתיבתי : נשבעתי ואקימה לשמר משפטי
107 צדקך : נעניתי עד־מאד יהוה חיני כדברך : נדבות פי 108
109 רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני : נפשי בכפי תמיד
קי ותורתך לא שכחתי : נתנו רשעים פח לי ומפקודיך
111 לא תעיתי : נחלתי עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה :
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב : * סעפים 113
114 שנאתי ותורתך אהבתי : סתרי ומגני אתה לדברך
קטו יחלתי : סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי : סמכני
117 כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי : סעדני ואושעה
118 ואשעה בחקיך תמיד : סלית כל־שוגים מחקיך כי־
119 שקר תרמיתם : סגים השבת כל־רשעי־ארץ לכן
קכ אהבתי עדתיך : סמר מפחדך בשרי וממשפטיך
121 יראתי : עשיתי משפט וצדק בל־תניחני
122 לעשקי : ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים : עיני כלו
124 לישועתך ולאמרת צדקך : עשה עם־עבדך כחסדך
קכה וחקיך למדני : עבדך־אני הבינני ואדעה עדתיך : עת
127 לעשות ליהוה הפרו תורתך : על־כן אהבתי מצותיך
128 מזהב ומפז : על־כן כל־פקודי כל ישרתי כל־ארח
129 שקר שנאתי : פלאות עדותיך על־כן נצרתם
קל נפשי : פתח־דבריך יאיר מבין פתיים : פי פערתי
132 ואשאפה כי למצותיך יאבתי : פנה־אלי וחנני
133 כמשפט לאהבי שמך : פעמי הכן באמרתך ואל־
134 תשלט־בי כל־און : פדני מעשק אדם ואשמרה
קלה פקודיך : פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך :
136 פלגי־מים ירדו עיני על לא־שמרו תורתך :
137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך : צוית צדק
139 עדתיך ואמונה מאד : צמתתני קנאתי כי־שכחו
קמ דבריך צרי : צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה :
141 צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי : צדקתך
צדק

143 צדק לעולם ותורתך אמת׃ צר־ומצוק מצאוני
144 מצותיך שעשעי׃ צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
קמה קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך׃ קדמתי בנשף
147 148 ואשועה לדבריך יחלתי׃ קדמו עיני אשמרות לשיח
יהיד יוד 149 באמרתך׃ קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך
151 קנ חיני׃ קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ קרוב אתה
152 יהוה וכל־מצותיך אמת׃ קדם ידעתי מעדתיך כי
153 לעולם יסדתם׃ ראה־עניי וחלצני כי־תורתך
קה 154 לא שכחתי׃ ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃ רחוק
156 מרשעים ישועה כי־חקיך לא דרשו׃ רחמיך רבים
157 יהוה כמשפטיך חיני׃ רבים רדפי וצרי מעדותיך לא
158 נטיתי׃ ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא
159 שמרו׃ ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
קס ראש־דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך׃
יהיד יוד 161 שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי׃
163 162 שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב׃ שקר שנאתי
164 ואתעבה תורתך אהבתי׃ שבע ביום הללתיך על
קסה משפטי צדקך׃ שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
166 מכשול׃ שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
168 167 שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד׃ שמרתי פקודיך
169 ועדתיך כי כל־דרכי נגדך׃ תקרב רנתי
קע לפניך יהוה כדברך הבינני׃ תבוא תחנתי לפניך
171 כאמרתך הצילני׃ תבענה שפתי תהלה כי תלמדני
172 חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק׃
174 173 תהי־ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאבתי
קעה לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃ תחי־נפשי
176 ותהללך ומשפטיך יעזרני׃ תעיתי כשה אבד בקש
עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃ קכ
ליום ד א שיר המעלות אל־יהוה בצרתה לי קראתי
2 ויענני׃ יהוה הצילה נפשי משפת־שקר מלשון רמיה׃
4 3 מה־יתן לך ומה־יסיף לך לשון רמיה׃ חצי גבור
ה שנונים עם גחלי רתמים׃ אויה־לי כי־גרתי משך
6 שכנתי עם־אהלי קדר׃ רבת שכנה־לה נפשי
7 עם שונא שלום׃ אני־שלום וכי אדבר המה
א למלחמה׃ קכא שיר למעלות אשא
2 עיני אל־ההרים מאין יבוא עזרי׃ עזרי מעם יהוה
3 עשה שמים וארץ׃ אל־יתן למוט רגלך אל־ינום
4 שמרך׃ הנה לא־ינום ולא יישן שומר ישראל׃
6 ה יהוה שמרך יהוה צלך על־יד ימינך׃ יומם השמש לא־
7 יככה וירח בלילה׃ יהוה ישמרך מכל־רע ישמר את־
8 נפשך׃ יהוה ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם׃
א קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי
2 בית יהוה נלך׃ עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
4 3 ירושלם הבנויה כעיר שחברה־לה יחדו׃ ששם עלו
שבטים שבטי־יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
ה כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד׃
7 6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃ יהי־שלום בחילך
8 שלוה בארמנותיך׃ למען אחי ורעי אדברה־נא
9 שלום בך׃ למען בית־יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃
א קכג שיר המעלות אליך נשאתי את־עיני
2 הישבי בשמים׃ הנה כעיני עבדים אל־יד אדוניהם
כעיני שפחה אל־יד גברתה כן עינינו אל־יהוה אלהינו
4 3 עד שיחננו׃ חננו יהוה חננו כי־רב שבענו בוז׃ רבת
לגאי יונים קרי שבעה־לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃
א קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו
יאמר

juſtedad de ſiempre: y tu Ley verdad. Anguſtia y aprieto me 143
hallaron, tus mandamientos mis recreaciones. Juſtedad 144
tus teſtimonios para ſiempre; hazme entender y viviré.
[KOPH.] Clamé con todo coraçon; reſpondeme .A., tus 145
fueros obſervaré. Clamé à ti, ſalvame; y guardaré tus teſtimo- 146
nios. Antecipème en la alvorada y clamé; à tu palabra eſperé. 147
Anteciparon mis ojos alvoradas; para hablar en tu dicho. Mi 148 149
voz oye como tu merced; .A. como tu juizio aviviguame.
Llegaronſe perſiguientes mal penſamiento: de tu Ley ſe ale- 150
xaron. Cercano tu.A.; y todos tus mandamientos verdad. An- 151 152
tes conoſci de tus teſtimonios; que para ſiempre los acimentaſte.
[RES.] Vè mi aſliccion y eſcapame; por que tu Ley no ol- 153
vidé. Riñe mi baraja y redimeme; por tu dicho me avivìgua. 154
Lexos de malos (la) ſalvacion; por que tus fueros no requi- 155
rieron. Tus piedades muchas .A.: como tus juizios avivì- 156
guame. Muchos mis perſiguientes, y mis anguſtiadores; de 157
tus teſtamentos no me decline. Vi falſantes y quexeme; que 158
tu dicho no guardaron. Vè que tus encomendanças amé: 159
.A. como tu merced avivìguame. Principio de tu palabra 160
verdad; y para ſiempre todo juizio de tu juſtedad.
[SIN.] Señores me perſiguieron ſin cauſa: y de tu palabra 161
ſe eſpavoreciò mi coraçon. Alègrome yo ſobre tu dicho; como 162
hallán deſpojo mucho. Falſedad aborrecì, y abominé; tu Ley 163
amé. Siete (vezes) en el dia te loè; ſobre juizios de tu juſte- 164
dad. Paz mucha à amantes tu Ley; y no à ellos tropieço. Eſ- 165 166
peré à tu ſalvacion .A.; y tus mandamientos hize. Guardò mi 167
alma tus teſtimonios; y amélos mucho. Guardé tus enco- 168
mendanças y tus teſtimonios, por que todas mis carreras à tu
encuentro.
[TAU.] Llègueſe mi clamor delante de ti .A., como tu pa- 169
labra hazme entender. Venga mi rogativa delante de ti; co- 170
mo tu dicho eſcapame. Hablarán mis labios loor: quando me 171
enſeñares tus fueros. Reſponderá mi lengua tu dicho; por 172
que todos tus mandamientos juſtedad. Sea tu mano para ayu- 173
darme; por que tus encomendanças eſcogì. Deſſeé à tu ſalva- 174
cion .A.; y tu Ley mis recreaciones. Viva mi alma y loarteá; 175
y tus juizios me ayudarán. Erré como carnero perdido; buſ- 176
ca tu ſiervo, por que tus mandamientos no olvidé.

CXX.

CAntico de las gradas; a .A. en anguſtia à mi llamé, y reſ- 1 IV
pondiòme. .A. eſcapa mi alma de labio de falſedad; de 2
lengua engañoſa. Que dará à ti, y que añadirá à ti len- 3
gua engañoſa?. Saetas de valiente agudas; con brazas de reta- 4
mes. Ay de mi por que peregriné en Meſech, moré con tien- 5
das de Kedár. Mucho morò para ſi mi alma; con aborrecièn 6
paz. Jo (varon de) paz, y quando hablàva, ellos à pelea. 7

CXXI.

CAntico de las gradas; alçaré mis ojos à los montes: de 1
donde vendrá mi ayuda. Mi ayuda de con .A.; haze- 2
dor de cielos y tierra. No dara al reſvalamiento tu pie; 3
no ſe adormecerá tu guardador. He no ſe adormecerá; y no 4
dormirá, guardador de Iſrael. .A. tu guardador; .A. tu ſombra 5
ſobre mano de tu derecha. De dia el Sol no te herirá; ni Luna 6
de noche .A. te guardará de todo mal; guardará à tu alma. 7
.A. guardará tu ſalida y tu entrada; de agora y haſta ſiempre. 8

CXXII.

CAantico de las gradas de David: alegrème en dizientes 1
à mi, à caſa de .A. andaremos. Eſtantes fueron nueſtros 2
pies; en tus portales Jeruſalaim. |Jeruſalaim la fraguada; 3
como ciudad que fue junta à ella auna. Por que alli ſubieron 4
tribus, tribus de YAH teſtimonio à Iſrael; para loar à nombre
de .A.. Por que alli eſtuvieron ſillas para [EL] juizio; ſillas para 5
caſa de David. Demandad paz de Jeruſalaim; apaziguarſeán 6
tus amantes. Sea paz en tu barbacana; ſoſſiego en tus palacios. 7
Por mis hermanos y mis compañeros; hablarè agora paz en 8
ti. Por caſa de .A. nueſtro Dios; buſcarè bien à ti. 9

CXXIII.

CAntico de las gradas: a ti alçé mis ojos; el eſtán en los 1
cielos. He como ojos de ſiervos à mano de ſus ſeñores, 2
como ojos de ſierva à mano de ſu ſeñora, aſſi nueſtros
ojos à .A. nueſtro Dios; haſta que nos apiade. Apiadanos; 3
.A., apiadanos; por que mucho ſomos hartos de menoſpre-
cio. Mucho es harta para ſi nueſtra alma, de eſcarnio de los 4
ſoſſegados [PUEBLOS;] de menoſprecio de altivos.

CXXIV.

CAntico de las gradas de David; ſino .A. que fue por nos, 1
diga

2 diga agora Iſrael. Sino .A. que fue por nos; en levantarſe con-
3 tra nós hombre. Entonces vivos nos tragáran; en encenderſe
4 ſu furor en nós. Entonces las aguas nos ſumergiéran; arroyo
5 paſſára ſobre nueſtra alma. Entonces paſſáran ſobre núeſtra
6 alma; las aguas las ſobervias. Bendito .A.; que no nos diò ar-
7 rebatadura à ſus dientes. Nueſtra alma como ave eſcapada de
lazo de caçadores, el lazo fue quebrado; y nos fuimos eſcapados.
8 Nueſtra ayuda en nombre de .A.; haziedor de cielos y tierra.

CXXV.

1 CAntico de las gradas; los confiantes en .A. como monte
2 de Zion, no reſvalará, para ſiempre eſtará. Jeruſalaim
montes derredor à ella: y .A. derredor à ſu pueblo, de
3 agora y haſta ſiempre. Por que no repoſará vara de la mali-
cia ſobre ſuerte de los juſtos, por que no tiendan los juſtos en
4 tortura ſus manos. Beneficia .A. à los buenos; y à los rectos en
5 ſus coraçones. Y los atorcientes en ſus perverſidades, llevar-
losha .A. con obrantes la iniquidad: paz ſobre Iſrael.

CXXVI.

1 CAntico de las gradas; en haziendo tornar .A. à captive-
2 rio de Zion; ſeremos como ſoñantes. Entonces ſe hin-
chirá de riſa nueſtra boca, y nueſtra lengua de cantico,
entonces dirán en las gentes: engrandeciò .A. para hazer con
3 eſtos. Engrandeciò .A. para hazer con nos: ſeremos alegres.
4 Has tornar .A. nueſtro captiverio; como arroyos en Meridion.
6 5 Los ſembrantes con lagrima, con cantico ſegarán. Andando
andá y llorando llebán la precioſa ſimiente [PARA SEMBRAR,
MAS DESPUES] viniendo vendrá con cantico, llebán ſus gavillas.

CXXVII.

V 1 CAntico de las gradas, por Selomoh; ſi .A. no edificáre ca-
ſa, en vano trabajaron ſus edificantes en ella: ſi .A. no
2 guardáre ciudad en vano vela el guardador. En vano à
vos madrugantes de levantarſe, detardantes de eſtar [EN VE-
LA,] comientes pan de los dolores: aſſi dará à ſu querido ſue-
3 ño. He heredad de .A. (los) hijos; precio fruto del vientre.
4 Como ſaetas en mano de valiente; aſſi hijos de las mocedades.
5 Bienaventurado el varon que hinchiò ſu aljava dellos: no ſe
arregiſtarán quando habláren con enemigos en conſejo.

CXXVIII.

1 CAntico de las gradas, bienaventurado todo temièn ſe de
2 .A.; el andán en ſus carreras. Trabajo de tus manos quan-
3 do comières, bienaventurado tu, y bien à ti. Tu muger
como la vid frutifera en rincones de tu caſa: tus hijos como
4 plantas de olivas derredor à tu meſa. He que aſſi ſerá bendito
5 varon temièn ſe de .A.. Bendigate .A. de Zion, y vé en bien
6 de Jeruſalaim: todos dias de tus vidas. Y vé hijos de tus hi-
jos; paz ſobre Iſrael. CXXIX.

1 CAntico de las gradas, mucho me anguſtiaron de mis mo-
2 cedades: diga agora Iſrael. Mucho me anguſtiaron de
3 mis mocedades; tambien no pudieron contra mi. Sobre
4 mi eſpalda araron arantes: alargaron à ſu ſulco. .A. juſto; tajò
5 cuerdas de malos. Regiſtarſehan y tornarſehan atras; todos
6 aborrecientes Zion. Serán como yerva de tejados; que antes
7 que ſalga ſe ſeca. Que no hinchiò [DELLA;] ſu mano ſegador,
8 ni ſu braço gavillán. Y no dixéron los paſſantes, bendicion
de .A. à vos: bendezimos à vos en nombre de .A.. CXXX.

1 2 CAantico de las gradas; de profundinas te llamé .A.. .A.
oye en mi voz, ſean tus orejas eſcuchantes à voz de mis
3 rogativas. Si delictos guardares YAH; .A. quien pre-
4 5 ſiſtira? Por que contigo el perdon; por que ſeas temido. Eſ-
6 peré à .A., eſperò mi alma; y à ſu palabra eſperè. Mi alma à
.A.; mas que guardantes à la mañana, guardantes à la mañana.
7 Eſpera Iſrael à .A., por que con .A. la merced; y mucha con
8 él redempcion. Y él redemirá à Iſrael; de todos ſus delictos.

CXXXI.

1 CAntico de las gradas de David: .A. no ſe enalteciò mi
coraçon, y no ſe alçaron mis ojos; y no anduve en gran-
2 dezas, y en ocultas de mi. Si no [ME] puſe y hize callar
alma, como deſtetado ſobre ſu madre; como deſtetado ſobre
3 mi, mi alma. Eſpera Iſrael à .A.; de agora y haſta ſiempre.

CXXXII.

1 CAntico de las gradas: acuerda .A. à David: à toda
2 ſu afliccion. Que jurò à .A.; prometiò à fuerte
3 de Iahacob. Si vendré en tienda de mi caſa;
4 ſi ſubiré ſobre lecho de mis eſtrados. Si daré ſueño
5 à mis ojos; à mis parpados adormecimiento. Haſta
que hálle lugar à .A.; moradas à fuerte de Iahacob.

2 יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃ לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ
3 4 אָדָם׃ אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃ אֲזַי הַמַּיִם
ה שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃ אֲזַי עָבַר עַל־
6 נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃ בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ
7 טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח
8 יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ עֶזְרֵנוּ
בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ קכה
א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־
2 יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב׃ יְרוּשָׁלַםִ הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה
3 סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט
הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים
4 בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים
ה בְּלִבּוֹתָם׃ וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־
א פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃ קכו שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃
2 אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
3 הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה׃ הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
4 עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃ שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שְׁבוֹתֵנוּ
ה 6 כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ הָלוֹךְ
יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא
א אֲלֻמֹּתָיו׃ קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה
אִם־יְהוָה לֹא־יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה
2 לֹא־יִשְׁמָר־עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם
מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא׃
3 4 הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים בְּיַד־
ה גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־
אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃
א קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ
2 בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃
3 אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים
4 סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה׃
ה יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ כֹּל יְמֵי
6 חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃
א קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי יֹאמַר־
2 3 נָא יִשְׂרָאֵל׃ רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא־יָכְלוּ לִי׃ עַל־
4 גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנוֹתָם׃ יְהוָה
ה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים׃ יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי
6 7 צִיּוֹן׃ יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ׃ שֶׁלֹּא מִלֵּא
8 כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר׃ וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת־
יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה׃ קל
א 2 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה׃ אֲדֹנָי
שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
3 4 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃ כִּי־עִמְּךָ
ה הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי
6 וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים
7 לַבֹּקֶר׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־יְהוָה הַחֶסֶד
8 וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
א עֲוֹנֹתָיו׃ קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה
לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא־רָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת
2 וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי׃ אִם־לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי
3 כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
א מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ קלב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־
2 יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר
3 לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־
4 עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃
ה עַד־אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃

הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־יָעַר׃ נָבוֹאָה 6 7
לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ קוּמָה יְהוָה 8
לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק 9
וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי י
מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע־יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה 11
מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ 12
בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד יֵשְׁבוּ
לְכִסֵּא־לָךְ׃ כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ זֹאת־ 13 14
מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה־אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ טו
אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע 16
וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי 17
נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃ 18

קלג

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה־טּוֹב א ליום ו
וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל־ 2
הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל־הַזָּקָן זְקַן־אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃
כְּטַל־חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה 3
יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

קלד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי א
יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃ שְׂאוּ־יְדֵכֶם 2
קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם 3 ליום ו
וָאָרֶץ׃

קלה

הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם א
יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃ שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת 2
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ 3
כִּי נָעִים׃ כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ 4
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל ה 6
אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים 7
לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא־רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי 8
מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים 9
בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם י
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי 11
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם 12
נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה 13
זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ 14
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם טו 16
וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא 17
יַאֲזִינוּ אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם 18
כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה 19
בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־ כ
יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בָּרוּךְ יְהוָה 21
מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּ־יָהּ׃ לפ״יב

קלו

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ א 2
לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי 3
הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת 4
גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם ה
בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְרֹקַע הָאָרֶץ 6
עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְעֹשֵׂה אוֹרִים 7
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת 8
בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים 9
לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמַכֵּה מִצְרַיִם י
בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם 11
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם 12
חַסְדּוֹ׃ לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְהֶעֱבִיר 13 14
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ טו
בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי 16
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ 17

וַיַּהֲרֹג

He oìmosſa en Ephrat, hallamosſa en campos de boſque. 6
Vendremos à ſus moradas; encorvarnoshemos à eſtrado de 7
ſus pies. Levantate .A. à tu holgança; tu, y Arca de tu forta- 8
leza. Tus ſacerdotes ſe veſtiran de juſtedad; y tus buenos 9
cantarán. Por David tu ſiervo; no hágas tornar faces de tu 10
ungido. Jurò .A. à David, verdad, no ſe tornará della: de 11
fruto de tu vientre, pondre ſobre ſilla à ti. Si guardaren 12
tus hijos mi firmamento, y mi teſtimonio eſte que les enſe-
ñarè, tambien ſus hijos haſta ſiempre: ſe aſſentarán ſilla à
ti. Por que eſcogiò .A. en Zion; deſſeò por habitacion à 13
él. Eſta mi holgança haſta ſiempre; aqui eſtarè por que la 14
deſſeé. Su mantenimiento bendiziendo bendiziré; ſus deſ- 15
ſeoſos hartaré de pan. Y ſus ſacerdotes veſtirè de ſalva- 16
cion; y ſus buenos cantado cantarán. Alli haré hermolle- 17
cer reyno de David; ordené candela para mi ungido. Sus 18
enemigos veſtiré de regiſto; y ſobre el hermollecera ſu co-
rona.

CXXXIII.

CAntico de las gradas de David, he quan bueno y quan 1 VI
ſuave; eſtar hermanos tambien auna. Como olio el 2
bueno ſobre la cabeça deſcendièn ſobre la barva, barva
de Aaron; que deſciende ſobre el borde de ſus veſtidos. Co- 3
mo rocio de Hermòn que deſciende ſobre montes de Zion, por
que alli encomendò .A. a la bendicion; vidas haſta ſiempre.

CXXXIV.

CAntico de las gradas: he bendezid à .A. todos ſiervos 1
de .A.; los eſtantes en caſa de .A. en las noches.
Alçad vueſtras manos (con) ſanctidad; y bendezid à 2
.A.. Bendigate .A. de Zion; hazedor de cielos y tierra. 3

CXXXV.

ALelu-Jáh, alabad al nombre de .A.; alabad ſiervos de 1 VII
.A.. Los que eſtais en caſa de .A.; en cortes de caſa de 2
nueſtro Dios. Alabad à YAH, por que bueno .A.; 3
pſalmead à ſu nombre, por que ſuave. Por que (a) Iahacob 4
eſcogiò para ſi YAH; (a) Iſrael para ſu theſoro. Por que yo 5
ſé que grande .A.; y nueſtro ſeñor, mas que todos los dioſes.
Todo lo que envoluntò .A. hizo; en los cielos, y en la tierra, 6
en los mares, y en todos abiſmos. Hazien ſubir exalaciones 7
del cabo de la tierra, relampagos para lluvia hizo; ſacán
viento de ſus cilleros. Que hiriò primogenitos de Egypto; 8
de hombre haſta quatropea. Embiò ſeñales y maravillas 9
entre ti Egypto; en Parhò, y en todos ſus ſiervos. Que 10
hiriò gentes muchas; y matò Reyes fuertes. A Sihòn Rey 11
del Emorèo, y à Og Rey del Baſſán; y todos reynos de
Kenáan. Y dio ſu tierra heredad; herencia à Iſrael ſu pueblo. 12
.A. tu nombre para ſiempre; .A. tu memoria para genera- 13
cion, y generacion. Que juzgará .A. ſu pueblo; y ſobre ſus 14
ſiervos ſe arrepentirá. Idolos de las gentes plata y oro; 15
obra de manos de hombre. Boca à ellos y no hablan; ojos 16
à ellos y no vèn. Orejas à ellos y no eſcuchan; tambien 17
no ay eſpiritu en ſu boca. Como ellos ſean ſus hazientes; 18
todo el que ſe confia en ellos. Caſa de Iſrael bendezid à 19
.A.; caſa de Aaron bendezid à .A.. Caſa de Levì bende- 20
zid à .A.; temientes de .A. bendezid à .A.. Bendito .A. 21
de Zion, morador de Jeruſalaim, Alelu-Jáh.

CXXXVI.

LOad à .A. que bueno; que para ſiempre ſu merced. 1 P. 12:
Load al Dios de los dioſes; que para ſiempre ſu mer- 2
ced. Load al Señor de los ſeñores; que para ſiempre ſu 3
merced. Al hazedor de maravillas grandes à ſus ſolas; que 4
para ſiempre ſu merced. Al hazedor de los cielos con enten- 5
dimiento; que para ſiempre ſu merced. Al eſpandidor la tier- 6
ra ſobre las aguas; que para ſiempre ſu merced. Al hazedor 7
de las luminarias grandes; que para ſiempre ſu merced. A el 8
Sol para dominio en el dia; que para ſiempre ſu merced. A la 9
Luna y eſtrellas para dominio en la noche; que para ſiempre 10
ſu merced. Al que hirio à Egypto con ſus primogenitos; que
para ſiempre ſu merced. Y ſacò à Iſrael de entre ellos; que 11
para ſiempre ſu merced. Con mano fuerte y con braço tendi- 12
do; que para ſiempre ſu merced. Al que corto el Mar ruvio 13
por partes; que para ſiempre ſu merced: Y hizo paſſar à Iſrael 14
entre el; que para ſiempre ſu merced. Y ſacudiò Parhò y ſu 15
exercito en Mar Ruvio; que para ſiempre ſu merced. Al que 16
llevo ſu pueblo por el deſierto; que para ſiempre ſu merced.
Al heridor de Reyes grandes; que para ſiempre ſu merced. 17

Y

18 19 Y matò Reyes fuertes; que para ſiempre ſu merced. A Sihon
20 Rey del Emoreò; que para ſiempre ſu merced. Y à Og Rey
21 del Baſſán; que para ſiempre ſu merced. Y diò ſu tierra por
22 heredad; que para ſiempre ſu merced. Heredad a Iſrael ſu ſier-
23 vo; que para ſiempre ſu merced. Que en nueſtra baxeza ſe
24 acordo de nos; que para ſiempre ſu merced. Y redimiònos de
25 nueſtros anguſtiadores; que para ſiempre ſu merced. El que
26 dá pan à toda criatura; que para ſiempre ſu merced. Load al
Dios de los cielos; que para ſiempre ſu merced. CXXXVII.

1 SObre rios de Babilonia alli eſtuvimos, tambien lloramos;
2 en nueſtro membrar à Zion. Sobre ſauzes entre ella; col-
3 gamos nueſtras harpas. Por que alli nos demandavan
nueſtros captivantes palabras de cantico, y (por) nueſtros
(inſtrumentos) colgados [PARA] alegria; [DIZIENDOS] cantad
4 à nós de cantico de Zion. Como cantaremos cantico de .A.,
5 ſobre tierra eſtraña. Si te olvidáre Jeruſalaim, olvideſe mi de-
6 recha. Pégueſe mi lengua à mi paladar, ſi no me acordare, ſi
7 no hiziere ſubir à Jèruſalaim, ſobre cabeça de mi alegria. A-
cuerda .A. à hijos de Edom, dia de Jeruſalaim, los dizientes,
8 deſcubrid deſcubrid haſta el cimiento en ella. Compaña de
Babilonio la preada, bienaventurado el que pagáre à ti; à tu
9 gualardon que gualardonaſte à nós. Bienaventurado el que
travàre, y deſmenuzáre tus chiquitos à la peña. CXXXVIII.

1 DE David, loartehe con todo mi coraçon; delante de
2 juezes te pſalmeará. Encorvarmehe à palacio de tu
ſanctidad, y loaré tu nombre ſobre tu merced, y ſobre
tu verdad; por que engrandeciſte ſobre todo tu nombre, tu
3 dicho. En dia que te llamé y reſpondiſteme; esforçaſtemé en
4 mi alma fortaleza. Loarteán .A. todos Reyes de la tierra; por
5 que oyeron dichos de tu boca. Y cantarán en carreras de .A.;
6 por que grande honra de .A.. Por que alto .A. y baxo vè; y al-
7 to de lexos conòſce. Si anduviere entre anguſtia me avivigua-
rás, ſobre furor de mis enemigos tenderás tu mano; y ſalvar-
8 meha tu derecha. .A. cumpla por mi: .A. tu merced para
ſiempre; obras de tus manos no afloxes. CXXXIX.

II 1 AL vencedor de David Pſalmo: .A. eſpeculaſteme y ſupiſ-
2 te. Tu conoſciſte mi eſtar y mi levantar; entendiſte à
3 mi penſamiento de lexos. Mi ſenda y mi yazida rode-
4 aſte; y todas mis carreras uſaſte. Por que no palabra en mi
5 lengua; he .A. ſupiſte toda ella. A deſtras y a delante me for-
6 maſte; y puſiſte ſobre mi tu mano. Maravilloſa ſabiduria mas
que mi [PODER;] fue exalçada; no puedo [ALCANÇAR] à ella.
7 8 Adò andaré de tu eſpiritu? y ado de tus faces huiré?. Si ſubière
9 à los cielos, alli tu: y ſi eſtradáre fueſſa, he tu. (Si) tomáre àlas
10 de la mañana; (y) moráre en poſtrimeria del Occidente. Tam-
11 bien alli tu mano me guiará; y travarmeha tu derecha. Y dixe
12 decierto eſcuridad me eſcurecerá; y noche luz por mi. Tambien
eſcuridad no eſcurecerá de ti, y noche como dia alumbrará;
13 como eſcuridad, como luz. Por que tu poſſeiſte mis riñones;
14 encubriſteme en vientre de mi madre. Loartehe por que [DE
LAS] temeroſidades [TUYAS] ſoy maravillado: maravilloſas
15 tus obras; y mi alma ſabien mucho. No fue negado mi cuerpo
de ti, que fuy hecho en oculto; fuy texido en profundinas de
16 (la) tierra. Mi cuerpo vieron tus ojos, y ſobre tu libro todos
(los miembros) ſon eſcritos, [ANTES DE LOS] dias que fueſſen
17 formados; y ſin [FALTAR] uno en ellos. Y à mi quanto fueron
preciados tus penſamientos Dios; quanto ſe enfortecieron
18 ſus cuentas. Contarloshe? mas que arena ſe muchiguaron;
19 deſperté y aun yo contigo. Si matáres Dios [AL] malo; y va-
20 rones de ſangres tiradvos de mi. Los que hablan contra ti abo-
21 minacion; exalçaron vanidad tus enemigos. Decierto tus odi-
22 antes .A. odiarè; y en tus levantantes combatiré. Extremo de
23 odio los odiè; por enemigos fueron à mi. Eſpeculame Dios, y
24 conoſce mi coraçon; pruevame y conoſce mis penſamientos. Y
vé ſi camino de perverſidad en mi; y guiame en carrera del
mundo. CXL.

III 1 2 AL vencedor Pſalmo de David. Eſcapame .A. de hom-
3 bre malo; de varon de falſedades me guardarás. Que
penſaron maldades en coraçon; todo el dia ajuntaron
4 peleas. Aguzaron ſu lengua como culebro, veneno de eſ-
5 corpion: debaxo de ſus labios, Sèla. Guardame .A. de ma-
nos de malo, de varon de violencias me guarda; que pen-
6 ſaron para empuxar mis paſſos. Eſcondieron ſobervios lazo
à mi y cuerdas, eſpandieron red, à lugar de ſenda: lazos
7 puſieron à mi, Sèla. Dixe à .A. mi Dios tu; eſcucha
8 .A. voz de mis rogativas. Dios .A. fortaleza de mi ſalvacion,

18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: לסיחון מלך 19
כ האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן כי לעולם
21 חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: נחלה 22
23 לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו
24 כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
כה נתן לחם לכל־בשר כי לעולם חסדו: הודו לאל 26
השמים כי לעולם חסדו: קלז
א על־נהרות | בבל שם ישבנו גם־בכינו בזכרנו
2 את־ציון: על־ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: כי 3
שם | שאלונו שובינו דברי־שיר ותוללינו שמחה שירו
4 לנו משיר ציון: איך נשיר את־שיר־יהוה על אדמת
ה נכר: אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני: תדבק 6
לשוני | לחכי אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־
7 ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהוה | לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
8 בת־בבל השדודה אשרי שישלם־לך את־גמולך
9 שגמלת לנו: אשרי | שיאחז | ונפץ את־עולליך אל־
א הסלע: קלח לדוד | אודך בכל־לבי נגד
2 אלהים אזמרך: אשתחוה | אל־היכל קדשך ואודה
את־שמך על־חסדך ועל־אמתך כי־הגדלת על־כל־
3 שמך אמרתך: ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי
4 עז: יודוך יהוה כל־מלכי־ארץ כי־שמעו אמרי־פיך:
ה וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: כי־רם יהוה 6
7 ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: אם־אלך | בקרב
צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך:
8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל־
א תרף: קלט למנצח לדוד מזמור יהוה
2 חקרתני ותדע: אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי
3 מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל־דרכי הסכנתה: כי 4
ה אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: אחור וקדם
6 צרתני ותשת עלי כפכה: פלאיה דעת ממני נשגבה
7 לא־אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח:
8 אם־אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך: אשא 9
כנפי־שחר אשכנה באחרית ים: גם־שם ידך תנחני
11 ותאחזני ימינך: ואמר אך־חשך ישופני ולילה אור
12 בעדני: גם־חשך לא־יחשיך ממך ולילה כיום יאיר
13 כחשיכה כאורה: כי־אתה קנית כליתי תסכני בבטן
14 אמי: אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך
טו ונפשי ידעת מאד: לא־נכחד עצמי ממך אשר־
16 עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי | ראו
עיניך ועל־ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד
17 בהם: ולי מה־יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם:
18 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך: אם־תקטל 19
כ אלוה | רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר ימרוך
21 למזמה נשוא לשוא עריך: הלוא־משנאיך יהוה |
22 אשנא ובתקוממיך אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים
23 לאויבים היו לי: חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע
24 שרעפי: וראה אם־דרך עצב־בי ונחני בדרך עולם:
א קמ למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה 2
3 מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות
4 בלב כל־יום יגורו מלחמות: שננו לשונם כמו־נחש
ה חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: שמרני יהוה |
מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות
6 פעמי: טמנו־גאים | פח לי וחבלים פרשו רשת ליד־
7 מעגל מקשים שתו־לי סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה
8 האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה אדני עז ישועתי

9 סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק׃ אַל־תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע
זְמָמוֹ אַל־תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃ רֹאשׁ מְסִבָּי עֲמַל שְׂפָתֵימוֹ
יכסימו קרי 11 יְכַסּוּמוֹ׃ יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת
ימוטו קרי 12 בַּל־יָקוּמוּ׃ אִישׁ לָשׁוֹן בַּל־יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ־חָמָס רָע
ידעתי קרי 13 יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת׃ יָדַעְתָּ כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי
14 מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים׃ אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ
א יְשָׁרִים אֶת־פָּנֶיךָ׃ קמא מִזְמוֹר לְדָוִד
יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי־לָךְ׃
2 תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־עָרֶב׃
3 שִׁיתָה יְהוָה שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה עַל־דַּל שְׂפָתָי׃
4 אַל־תַּט לִבִּי לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת
בְּרֶשַׁע אֶת־אִישִׁים פֹּעֲלֵי־אָוֶן וּבַל־אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃
ה יֶהֶלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל־יָנִי רֹאשִׁי
6 כִּי־עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁמְטוּ בִידֵי־סֶלַע
7 שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרַי כִּי נָעֵמוּ׃ כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ
8 בָּאָרֶץ נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל׃ כִּי אֵלֶיךָ יְהוִה
9 אֲדֹנָי עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי אַל־תְּעַר נַפְשִׁי׃ שָׁמְרֵנִי מִידֵי
פַח יָקְשׁוּ לִי וּמֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו
א רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד־אֶעֱבוֹר׃ קמב מַשְׂכִּיל
2 לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה תְפִלָּה׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶזְעָק
3 קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶתְחַנָּן׃ אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי
4 לְפָנָיו אַגִּיד׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ
ה נְתִיבָתִי בְּאֹרַח־זוּ אֲהַלֵּךְ טָמְנוּ פַח לִי׃ הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה
וְאֵין־לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃
6 זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ
7 הַחַיִּים׃ הַקְשִׁיבָה אֶל־רִנָּתִי כִּי־דַלּוֹתִי מְאֹד
8 הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר
נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּרוּ צַדִּיקִים כִּי
א תִגְמֹל עָלָי׃ קמג מִזְמוֹר לְדָוִד
יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל־תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמֻנָתְךָ
2 עֲנֵנִי בְּצִדְקָתֶךָ׃ וְאַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי לֹא־
3 יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל־חָי׃ כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דִּכָּא
לָאָרֶץ חַיָּתִי הוֹשִׁיבַנִי בְמַחֲשַׁכִּים כְּמֵתֵי עוֹלָם׃
ה 4 וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי׃ זָכַרְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם הָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ׃
7 6 פֵּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ־עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה׃ מַהֵר
עֲנֵנִי יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
8 וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יֹרְדֵי בוֹר׃ הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי־
בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ־זוּ אֵלֵךְ כִּי־אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי
9 נַפְשִׁי׃ הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי יְהוָה אֵלֶיךָ כִסִּתִי׃ לַמְּדֵנִי
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי־אַתָּה אֱלוֹהָי רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי
11 בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר׃ לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי בְּצִדְקָתְךָ
ליוסד 12 תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי׃ וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית אֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ
א כָּל־צֹרֲרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ׃ קמד לְדָוִד
בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי
2 לַמִּלְחָמָה׃ חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי־לִי מָגִנִּי
3 וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי׃ יְהוָה מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ
4 בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃ אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר׃
6 יְהוָה הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ בְּרוֹק בָּרָק
7 וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם׃ שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי
8 וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃ אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא
9 וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לָּךְ׃ הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה
11 אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר
12 אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֲשֶׁר בָּנֵינוּ
כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת מְחֻטָּבוֹת
תַּבְנִית

cubrirás mi cabeça en dia de arma. No dés .A. deſſeos de ma- 9
lo; ſu penſamiento no ſaques, enaltecerſehan, Sèla. Cabeça 10
de mis rodeántes; perverſidad de ſus labiòs los cubrirá. Reſ- 11
valaran ſobre ellos braſas, en el fuego los hará caèr; en fueſſas,
que no ſe levanten. Varon de lengua no ſe compondrá en la 12
tierra, varon de violencia malo; caçarloha à empuxamientos.
Sé que hará .A. juſticia del pobre; juizio de deſſeoſos. De- 13 14
cierto juſtos loarán à tu nombre; eſtarán rectos delante de ti.

CXLI.

Psalmo de David; .A. te llamé, apreſſura à mi; eſcucha 1
mi voz en mi llamar à ti. Compongaſe mi oracion (co- 2
mo) ſahumerio delante de ti: dadiva de mis palmas,
(como) preſente de tarde. Pon .A. guarda à mi boca; guarda 3
à puerta de mis labios. No inclines mi coraçon à coſa mala, 4
para obrar obras con malicia, con varones obrantes tortura;
y no comerè en ſus ſuavidades. Quebránteme juſto (QUE SERA 5
PARA MI) merced, y reprehèndame, (SERA COMO) olio prin-
cipal, (QUE) no quebrantará mi cabeça; que aun mi oracion
contra ſus maldades. Son reſvalados en lugares de peña ſus 6
juezes; y oirán mis dichos que ſe adulçaron. Como partièn y 7
hendièn (leños) en la tierra; fueron eſparzidos nueſtros hueſ-
ſos à boca del ſepulchro. Por que à ti Dios .A. mis ojos; en ti 8
me abrige, no vázies mi alma. Guardame de poderes del lazo 9
(que) enlazaron à mi; y de tropieços de obrantes tortura.
Caygan en ſus redes los malos; juntamente yo haſta que páſſe. 10

CXLII.

Maskil de David; en ſu ſer en la cueva, oracion. (Con) 1 2
mi voz à .A. clamaré; (con) mi voz à .A. me apiada-
ré. Derramarè delante dél mi quexa; mi anguſtia de- 3
lante dél denunciarè. En desfallecerſe ſobre mi mi eſpiritu, y 4
tu ſupiſte mi ſenda, en camino eſte que andava; eſcondieron
lazo à mi. Cata à derecha y vè, y no à mi conoſcido, deper- 5
diòſe refugio de mi; no requirièn à mi alma. Exclamè à ti .A., 6
dixe, tu mi abrigo; mi parte en la tierra de los vivos. Eſcucha 7
à mi clamor que me empobreci mucho, eſcapame de mis per-
ſiguientes; por que ſe enfortecieron mas que yo. Saca de en- 8
cerramiento mi alma para loar à tu nombre, conmigo ſe coro-
narán juſtos; quando gualardonáres ſobre mi.

CXLIII.

Psalmo de David, .A. oye mi oracion, eſcucha à mis ro- 1
gativas; por tu verdad, reſpondeme por tu juſtedad. Y 2
no vengas en juizio con tu ſiervo; por que no ſe juſtifi-
cará delante de ti ningun vivo. Por que perſiguiò enemigo 3
mi alma, abatio a la tierra mi vida; hizome eſtar en eſcurida-
des, como muertos del mundo. Y desfallecioſe ſobre mi, mi 4
eſpiritu; entre mi ſe eſpantará mi coraçon. Membré dias de 5
antiguedad, hablé en toda tu obra; en obra de tus manos
hablaré. Eſpandi mis manos à ti; mi alma como tierra ſequi- 6
oſa por ti, Sèla. Preſto reſpondeme .A., atemoſe mi eſpiritu, 7
no encubras tus faces de mi; y ſerè comparado con deſcendi-
entes à fueſſa. Hazme oìr por la mañana tu merced, por que 8
en ti me confiè; hazme ſaber carrera eſta que ànde, por que à ti
alcè mi alma. Eſcapame de mis enemigos .A., para ti me en- 9
cubro. Enſeñame para hazer tu voluntad, por que tu miDios; 10
tu eſpiritu bueno me guiará en tierra de rectitud. Por tu nom- 11
bre .A. me aviviguaras; por tu juſtedad ſacarás de anguſtia
mi alma. Y por tu merced tajarás mis enemigos, y perderás 12
todos anguſtiadores de mi alma; por que yo tu ſiervo.

CXLIV.

De David, bendito .A. mi fuerte, el enſeñan mis manos 1 IV
para la batalla, mis dedos para la pelea. Mi merced y 2
mi encaſtilladura, mi amparo, y eſcapán à mi, mi eſcu-
do, y en el me abriguè; el eſpandièn mi pueblo debaxo de mi.
.A. que (es el) hombre y lo conozcas? y hijo de hombre y lo 3
eſtimes?. Hombre à nada es aſſemejado; ſus dias como ſom- 4
bra paſſán. .A. inclina tus cielos y deſciende; tòca en los mon- 5
tes y fumèen. Relampaguèa relampago y deſmenúzalos; embia 6
tus ſaetas y conſúmelos. Tiende tus manos del cielo, librame, 7
y eſcapame de aguas muchas; de mano de hijos de eſtrañedad.
Que ſu boca hablò vanidad; y ſu derecha, derecha de falſedad. 8
Dios, cantico nuevo cantaré à ti; con gayta (y) decacordio 9
pſalmeare à ti. El dan ſalvacion à Reyes; el librán à David ſu 10
ſiervo de eſpada mala. Librame y eſcapame de mano de hijos 11
de eſtrañedad; que ſu boca hablò vanidad, y ſu derecha, dere-
cha de falſedad. Que nueſtros hijos como plantas engrandeci- 12
das en ſus mocedades, nueſtras hijas como rincones: labrados

(a)

13 (a) ſemejança de palacio. Nueſtros rincones llenos, produ-
zientes de eſpecie à eſpecie; nueſtras ovejas amillariantes
14 millarias en nueſtras calles. Nueſtros bueyes cargados (de
carne), no deshijamiento, y no ſalièn; y no exclamacion en
15 nueſtras plaças. Bienaventurado el pueblo que aſſi à el: bien-
aventurado el pueblo que .A. ſu Dios.

CXLV.

1 LOor de David, enaltecertehe mi Dios el Rey; y bendi-
2 ziré tu nombre para ſiempre y ſiempre. En todo dia te
bendiziré; y loaré tu nombre para ſiempre y ſiempre.
3 Grande .A. y loado mucho; y à ſu grandeza no eſpeculacion.
4 Generacion à generacion alabará tus obras; y tus valentias
5 denunciarán. Hermoſura de honra de tu loor; y palabras de
6 tus maravillas hablaré. Y fortaleza de tus temeroſidades dirán;
7 y tu grandeza la recontaré. Memoria grande de tu bien habla-
8 rán; y tu juſtedad cantaran. Gracioſo y piadoſo .A.; luengo
9 de iras, y grande de merced. Bueno .A. para todos; y ſus pie-
10 dades ſobre todas ſus obras. Loartehan .A. todas tus obras;
11 y tus buenos te bendizirán. Honra de tu reyno dirán; y tu
12 valentia hablaran. Para hazer ſaber à hijos de hombre ſus va-
13 lentias; y honra de hermoſura de ſu reyno. Tu reyno, reyno
de todos los mundos: y tu podeſtad en toda generacion y ge-
14 neracion. Suſtentán .A. à todos los caìdos; y levantán à todos
15 los oprimidos. Ojos de todos à ti eſperan; y tu das à ellos ſu
16 comida en ſu hora. Abrièn tu mano; y hazièn hartar todo vivo
17 de voluntad. Juſto .A. en todas ſus carreras; y bueno en todas
18 ſus obras. Cercano .A. à todos ſus llamantes; à todos que lo
19 llamaren con verdad. Voluntad de ſus temientes hará; y ſu
20 clamor oirá y ſalvarloſha. Guardán .A. à todos ſus amigos; y
21 à todos los malos deſtruyrá. Loor de .A. hablará mi boca; y
bendizirá toda criatura à nombre de ſu ſanctidad, para ſiempre
y ſiempre.

CXLVI.

V 1 2 ALelu-Jáh, alábe mi alma .A.. Alabaré .A. en mis vidas;
3 pſalmeare à mi Dios en mientras yo (ſoy.) No os con-
fieis en Principes; en hijo de hombre, que no à él ſal-
4 vacion. Saldra ſu eſpiritu, tornarſeha à ſu tierra; en el dia el
5 eſſe ſe deperderán ſus penſamientos. Bienaventurado quien
Dios de Iahacob en ſu ayuda; ſu eſperança ſobre .A. ſu Dios.
6 Hazièn cielos y tierra, la mar y todo lo que en ellos; el guar-
7 dán verdad para ſiempre. Hazièn juizio à ſobreforçados; dan
8 pan à hambrientos; .A. ſoltán encarcelados. .A. abrièn cie-
9 gos; .A. levantán oprimidos, .A. amán juſtos. .A. guardán
peregrinos, huerfano y viuda exalçará; y carrera de los malos
10 atorcerá. Reynará .A. para ſiempre, tu Dios Zion para ge-
neracion y generacion, Alelu-Jáh.

CXLVII.

1 ALelu-Jáh, que bueno pſalmear à nueſtro Dios; que ſua-
2 ve hermoſo de loor. Fraguán Jeruſalaim .A., empuxa-
3 dos de Iſrael apañará. El medizinán à quebrantados de
4 coraçon; y ſoldán à ſus dolores. Contán cuento à las eſtrellas;
5 à todas ellas [POR] nombres llàma. Grande nueſtro ſeñor, y de
6 mucha fuerça: y à ſu entendimiento no cuenta. Exalçán hu-
7 mildes .A.: baxán malos haſta tierra. Cantad à .A. con mani-
8 feſtacion: pſalmead à nueſtro Dios con harpa. El cubrièn cie-
los con nuves, el aparejàn para la tierra lluvia: el hazièn her-
9 mollecer montes yerva. Dan à quatropea ſu comida: à hijos
10 de cuervo quando llamáren. No en valentia del cavallo en-
11 volunta: no en piernas del varon quiere. Querièn .A. à ſus
12 temientes: à los eſperantes en ſu miſericordia. Alaba Jeruſa-
13 laim à .A.: loa tu Dios Zion. Porque enfortecìò cerraderos de
14 tus puertas: bendixo tus hijos entre ti. El ponièn tu termino
15 paz; de groſſura de trigos te hará hartar. El embiàn ſu dicho
16 à tierra; haſta que preſto corra ſu palabra. El dan nieve como
17 lana: elada como ceniza derrama. Echán ſu yelo como peda-
18 ços; delante ſu frieza quien eſtará. Embiará ſu palabra y deſ-
19 leirloſha: aſſoplará ſu viento, eſtillarán aguas. Denunciàn ſus
20 palabras à Iahacob: ſus fueros y ſus juizios à Iſrael. No hizo
aſſi à toda gente: y juizios no los conoſcieron, Alelu-Jah.

CXLVIII.

VI 1 ALelu-Jah, alabad à .A. de los cielos: alabadlo en
2 las alturas. Alabadlo todos ſus Angeles: alabadlo
3 todos ſus exercitos. Alabadlo Sol y Luna: ala-
4 badlo todas eſtrellas de luz. Alabadlo cielos de los cie-
5 los: y las aguas que de ſobre los cielos. Alaben à
nombre de .A.: que el mandò y fueron criados.

13 תבנית היכל׃ מזוינו מלאים מפיקים מזן אל־זן צאוננו
14 מאליפות מרבבות בחוצותינו׃ אלופינו מסבלים אין
טו פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו׃ אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃ קמה
א תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה
2 שמך לעולם ועד׃ בכל־יום אברכך ואהללה
3 שמך לעולם ועד׃ גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו
4 אין חקר׃ דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
ה 6 הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׃ ועזוז
7 נוראותיך יאמרו וגדלותיך אספרנה׃ זכר רב־טובך
8 יביעו וצדקתך ירננו׃ חנון ורחום יהוה ארך אפים
9 וגדול־חסד׃ טוב־יהוה לכל ורחמיו על־כל־מעשיו׃
י 11 יודוך יהוה כל־מעשיך וחסידיך יברכוכה׃ כבוד
12 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ להודיע לבני האדם
13 גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃ מלכותך מלכות כל־
14 עלמים וממשלתך בכל־דור ודר׃ סומך יהוה לכל־
טו הנפלים וזוקף לכל־הכפופים׃ עיני־כל אליך ישברו
16 ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו׃ פותח את־ידך
17 ומשביע לכל־חי רצון׃ צדיק יהוה בכל־דרכיו וחסיד
18 בכל־מעשיו׃ קרוב יהוה לכל־קראיו לכל אשר
19 יקראהו באמת׃ רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע
כ ויושיעם׃ שומר יהוה את־כל־אהביו ואת כל־
21 הרשעים ישמיד׃ תהלת יהוה ידבר־פי ויברך כל־
בשר שם קדשו לעולם ועד׃ קמו
א 2 הללויה הללי נפשי את־יהוה׃ אהללה יהוה בחיי
3 אזמרה לאלהי בעודי׃ אל־תבטחו בנדיבים בבן־אדם
4 שאין לו תשועה׃ תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא
ה אבדו עשתנתיו׃ אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על־
6 יהוה אלהיו׃ עשה שמים וארץ את־הים ואת־כל־
7 אשר־בם השמר אמת לעולם׃ עשה משפט
8 לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃ יהוה
פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃
9 יהוה שמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך
י רשעים יעות׃ ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר
א הללו־יה׃ קמז הללויה כי־טוב זמרה אלהינו כי־
2 נעים נאוה תהלה׃ בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל
3 יכנס׃ הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃ מונה
ה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃ גדול אדונינו ורב־
6 כח לתבונתו אין מספר׃ מעודד ענוים יהוה משפיל
7 רשעים עדי־ארץ׃ ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו
8 בכנור׃ המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר
9 המצמיח הרים חציר׃ נותן לבהמה לחמה לבני ערב
י אשר יקראו׃ לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש
11 ירצה׃ רוצה יהוה את־יראיו את־המיחלים לחסדו׃
12 שבחי ירושלים את־יהוה הללי אלהיך ציון׃ כי־חזק
14 בריחי שעריך ברך בניך בקרבך׃ השם־גבולך שלום
טו חלב חטים ישביעך׃ השלח אמרתו ארץ עד־מהרה
16 ירוץ דברו׃ הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃ משליך
18 קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד׃ ישלח דברו וימסם
19 ישב רוחו יזלו־מים׃ מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו
כ לישראל׃ לא עשה כן לכל־גוי ומשפטים בל־ידעום
א הללו־יה׃ קמח הללויה הללו את־יהוה מן־
2 השמים הללוהו במרומים׃ הללוהו כל־מלאכיו
3 הללוהו כל־צבאו׃ הללוהו שמש וירח הללוהו כל־
4 כוכבי אור׃ הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל
ה השמים׃ יהללו את־שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃

ויעמידם לעד לעולם חק-נתן ולא יעבור: הללו את- 6 7
יהוה מן-הארץ תנינים וכל-תהמות: אש וברד שלג 8
וקיטור רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל-גבעות עץ 9
פרי וכל-ארזים: החיה וכל-בהמה רמש וצפור כנף: י
מלכי-ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ: 11
בחורים וגם-בתולות זקנים עם-נערים: יהללו את- 12 13
שם יהוה כי-נשגב שמו לבדו הודו על-ארץ ושמים:
וירם קרן לעמו תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל 14
עם קרבו הללו-יה: קמט הללויה שירו א ליום ז
ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח 2
ישראל בעשיו בני-ציון יגילו במלכם: יהללו שמו 3
במחול בתף וכנור יזמרו-לו: כי-רוצה יהוה 4
בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים ה
בכבוד ירננו על-משכבותם: רוממות אל 6
בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים 7
תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים 8
ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב 9
הדר הוא לכל-חסידיו הללו-יה: קנ
הללויה הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע א
עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו 2 3
בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף 4
ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי-שמע ה
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה 6
הללו-יה:

חזק

סכום פסוקי הספר תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה •
וסימן יי' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך • וחציו
ויפתוהו בפיהם • וסדריו חמשה עשר • וסימנו המשביע בטוב עדיך:

משלי

לפ"ג
מ' ו בתי

א

משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל: לדעת א 2
חכמה ומוסר להבין אמרי בינה:
לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים: לתת 3 4
לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: ישמע חכם ויוסף ה
לקח ונבון תחבלות יקנה: להבין משל ומליצה דברי 6
חכמים וחידתם: יראת יהוה ראשית דעת חכמה 7
ומוסר אוילים בזו: שמע בני מוסר אביך 8
ואל-תטש תורת אמך: כי לוית חן הם לראשך 9
וענקים לגרגרתך: בני אם-יפתוך חטאים אל-תבא: י
אם-יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: 11
נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור: כל-הון 12 13
יקר נמצא נמלא בתינו שלל: גורלך תפיל בתוכנו 14
כיס אחד יהיה לכלנו: בני אל-תלך בדרך אתם טו
מנע רגלך מנתיבתם: כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו 16
לשפך-דם: כי-חנם מזרה הרשת בעיני כל-בעל 17
כנף: והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם: כן ארחות 18 19
כל-בצע בצע את-נפש בעליו יקח: חכמות בחוץ כ
תרנה ברחבות תתן קולה: בראש המיות תקרא 21
בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: עד-מתי פתים 22
תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו-
דעת: תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה 23
דברי אתכם: יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין 24
מקשיב: ותפרעו כל-עצתי ותוכחתי לא אביתם: כה

Y hizolos eſtar para ſiempre de ſiempre: fuero diò, y no paſ- 6
ſará. Alabad a .A., de la tierra: culebros y todos abiſmos. Fue- 7 8
go, y pedriſco, nieve, y vapor: viento de tempeſtad, hazièn ſu
palabra. Los montes y todos collados; arbol frutifero y todos 9
alarzes. El animal, y toda quatropea: removible, y ave de ála. 10
Reyes de tierra, y todas naciones: ſeñores y todos juezes de 11
tierra. Mancebos, y tambien virgenes: viejos con moços. 12
Alabarán à nombre de .A.: por que ſe enforteciò ſu nombre à 13
ſus ſolas, ſu loor ſobre tierra, y cielos. Y enalteciò reyno à ſu 14
pueblo, loor à todos ſus buenos: à hijos de Iſrael pueblo ſu
cercano, Alelu-Jah.

CXLIX.

ALelu-Jah, cantad à .A. cantico nuevo: ſu alabança en 1 VII
compaña de buenos. Alegreſe Iſrael en ſu hazedor: 2
hijos de Zion alegrenſe en ſu Rey. Alaben ſu nombre 3
con bayle: con aduſle y harpa pſalmeen à el. Por que envo- 4
luntán .A. en ſu pueblo: hermoſeará humildes en ſalvacion.
Agozarſehan buenos con honra: cantarán ſobre ſus yazidas. 5
Enaltecimientos del Dios en ſu garganta: y eſpada de dos ta- 6
jos en ſu mano. Para hazer vengança en las gentes: caſtigos 7
en las naciones. Para encarcelar ſus Reyes en grillos: y ſus 8
nobles en cadenas de hierro. Para hazer en ellos juizio eſ- 9
cripto: hermoſura el, à todos ſus buenos, Alelu-Jah.

CL.

ALelu-Jah, alabad al Dios en ſu ſanctidad: alabadlo en 1
eſpandedura de ſu fortaleza. Alabadlo en ſus valen- 2
tias: alabadlo como muchedumbre de ſu grandeza.
Alabadlo con ſonido de ſophar: alabadlo con gayta y har- 3
pa. Alabadlo con aduſle y bayle: alabadlo con inſtrumen- 4
tos, y organo. Alabadlo con reteñideras de oìda: alabad- 5
lo con trompetas de aublacion. Toda la alma alabe à 6
.A., Alelu-Jah.

FIN DEL PSALTERIO.

Tiene Paſuquim 2527.

PROVERBIOS DE SELOMOH.

CAP. I.

EXemplos de Selomoh hijo de David; Rey de 1 P. 13.
Iſrael. Para ſaber ſciencia y doctrina; para en- 2
tender dichos de entendimiento. Para tomar 3
doctrina de entendimiento; juſtedad y juizio
y rectitudes. Para dar à ſimplices cordura; à 4
moço ſabiduria y cuidado. Oirá ſabio y añadirá doctrina; 5
y entendido induſtrias adquerirá. Para entender exemplo 6
y interpretacion; palabras de ſabios, y ſus parabolas. Te- 7
mor de .A. principio de ſabiduria; ſciencia y doctrina lo-
cos deſprecian. Oye mi hijo reprehenſion de tu padre; y no 8
dexes ley de tu madre. Por que union de gracia ellos à tu 9
cabeça; y ſartales à tu garganta. Hijo mio, ſi te ſombaye- 10
ren pecadores, no quieras. Si dixéren anda con nos ace- 11
chemos à ſangre; eſcondamonos contra inocente debalde.
Tragarloshemos como cueva vivos; y ſanos como deſcen- 12
dientes en ſepultura. Todo aver preciado hallaremos; hin- 13
chiremos nueſtras caſas de deſpojo. Tu ſuerte echarás en- 14
tre nos; bolſa una ſerá à todos nos. Mi hijo, no andes en 15
carrera con ellos; veda tu pie de ſu vereda. Por que ſus pies 16
para mal corren; y apreſſuran para verter ſangre. Por que 17
en vano es eſpandida la red; en ojos de todo dueño de àla.
Y ellos à ſu ſangre acechan; eſcondenſe por ſus almas. Aſſi 18 19
ſendas de todo codicián codicia; à alma de ſus dueños toma.
(Cada una de las) ſciencias en la calle clama; en (las) plaças 20
dá ſu voz. En cabeça de rugidoras clama, en entradas de por- 21
tales en la ciudad ſus dichos dize. Haſta quando ſimplices 22
amais ſimpleza? y eſcarnecedores eſcarnio codician à ellos? y
locos aborrecen ſaber? Tornadvos à mi doctrina, he hablarè 23
à vos con mi eſpiritu: haré ſaber mis palabras à vos. Por 24
que llamé y no quiſiſtes; tendi mi mano y no eſcuchán.
Y baldaſtes todo mi conſejo; y mi doctrina no quiſiſtes. 25

26 Tambien yo en vueſtro quebranto reyrè, eſcarnecerè en
27 venir vueſtro pavor. En venir como deſſolacion vueſtro
pavor, y vueſtro quebranto como torvellino vendrá: en
28 venir ſobre vós anguſtia y aprieto. Entonces me llamarán
29 y no reſponderè, amañanearmehan y no me hallarán. Por
que aborrecieron ſabiduria, y temor de .A. no eſcogieron.
30 No quiſieron à mi conſejo, aborrecieron toda mi doctrina.
31 Y comerán de fruto de ſu carrera, y de ſus conſejos ſe har-
32 tarán. Por que porfia de ſimplices los mata: y paz de locos
33 los pierde Y oyèn à mi, morará (à) fiuzia, y repoſará de
pavor de mal. CAP. 2.

II 1 MI hijo ſi tomáres mis dichos, y mis encomendanças
2 guardáres contigo. Para hazer eſcuchar à la ciencia
tu oreja, inclinarás tu coraçon al entendimiento.
3 Que ſi al entendimiento clamáres, al entendimiento dieres
4 tu voz. Si lo buſcáres como plata, y como theſoros lo eſcuad-
5 riñáres. Entonces entenderás temor de .A., y ſabiduria de
6 Dios hallarás. Por que .A. dará ciencia, de ſu boca ſabidu-
7 ria y entendimiento. Guardará à derechos eſſencia, eſcudo
8 à andantes (en) perfeccion. Por guardar ſendas de juizio, y
9 carrera de ſus buenos guardará. Entonces entenderás juſte-
10 dad y juizio, y rectitudes, todo ſendero bueno. Si entráre
11 ciencia en tu coraçon, y ſabiduria à tu alma agradáre. Cuy-
12 dado guardará ſobre ti, entendimiento te guardará. Para
eſcaparte de carrera mala, de varon hablán perverſidades.
13 Los dexantes ſendas de derechedad, para andar en carreras
14 de eſcuridad. Los alegrantes para hazer mal, agrandanſe en
15 perverſidades de malo. Que ſus caminos tuertos, y atorci-
16 dos (ellos) en ſus verédas. Para eſcaparte de muger eſtraña,
17 de eſtraña (que) ſus dichos aliſa. La dexán marido de ſus
18 mocedades, y a firmamento de ſu Dios olvida. Que ſe baxô
19 à muerte ſu caſa, y à matados ſus ſendas. Todos ſus vini-
20 entes no ſe tornarán, y no alcançarán caminos de vidas. Por
que andes en carrera de buenos, y verèdas de juſtos guar-
21 des. Por que rectos morarán tierra, y perfectos ſerán rema-
22 neſcidos en ella. Y malos, de tierra ſerán tajados: y falſa-
rios ſerán arrancados della. CAP. 3.

III 1 HIjo mio, mi Ley no olvides, y mis encomendanças
2 guarde tu coraçon. Por que largueza de dias y años
3 de vidas: y paz, añadirán à ti. Merced y verdad no te
dexarán: lìgalas ſobre tus gargantas: eſcrìvelas ſobre tabla
4 de tu coraçon. Y hallarás gracia y entendimiento bueno,
5 en ojos de Dios, y de hombre. Confia en .A. con todo tu
6 coraçon, y en tu entendimiento no te aſufras. En todas tus
7 carreras conocelo, y él endereçará tus ſendas. No ſeas ſa-
8 bio en tus ojos, teme à .A. y apartate de mal. Medizina ſerá
9 à tu ombligo, y bevida à tus hueſſos. Honra à .A. de tu aver,
10 y de principio de todo tu renuevo. Y ſerán llenos tus cille-
11 ros de hartura, y de moſto tus lagares revertirán. Caſtigo
de .A. mi hijo no aborreſcas, y no te quexes con ſu repre-
12 henſion. Que al que ama .A. caſtiga, y como padre à hijo
13 halága. Bienaventurado hombre (que) hallô ciencia, y
14 hombre (que) ſacáre entendimiento. Por que mejor ſu mer-
caderia mas que mercaderia de plata, y mas que oro ſu re-
15 nuevo. Preciada ella mas que predras precioſas, y todas tus
16 deſſeables (joyas) no ſe igualarán con ella. Longura de
17 dias en ſu derecha, en ſu izquierda riqueza y honra. Sus
carreras, carreras de hermoſura, y todas ſus verèdas paz.
18 Arbol de vidàs ella à los travantes en ella, y (qual quiera)
19 de ſus ſuſtentadores bienaventurado. .A. con ſabiduria aci-
20 mentò tierra, compuſo cielos con entendimiento. Con ſu
ſabiduria abiſmos fueron partidos, y cielos gotearon rocio.
21 Hijo mio no ſe aparten de tus ojos: guarda ley, y cuydado.
22 23 Y ſerán vidas para tu alma, y gracia para tus gargantas. En-
tonces andarás à fiuziá (en) tu carrera, y tu pie no ſe lla-
24 gará. Si yazieres no te eſpavorecerás, y yazerás y aſabo-
25 rarſeá tu ſueño. No temas de pavor ſubito, y de quebran-
26 to de malos quando viniere. Por que .A. ſerá en tu fiu-
27 zia: y guardará tu pie de priſion. No vedes bien de ſus
28 dueños, en ſiendo poder en tu mano para hazer. No di-
gas à tu compañero, anda y torna y mañana darè: y es
29 contigo. No pienſes ſobre tu compañero mal, y él eſtán à
30 confiança contigo. No contiendas con hombre en balde, ſi
31 no te gualardonò mal. No embidies en varon de robo, y
32 no eſcojas en todas ſus carreras. Por que aborricion de
33 .A., perverſo, y con rectos ſu ſecreto. Maldicion de .A.

26 27 גם־אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: בבא
כשואה ק׳ כשאוה ׀ פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם
28 צרה וצוקה: אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא
29 ימצאנני: תחת כי־שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו:
31 ל לא־אבו לעצתי נאצו כל־תוכחתי: ויאכלו מפרי
32 דרכם וממעצתיהם ישבעו: כי משובת פתים תהרגם
33 ושלות כסילים תאבדם: ושמע לי ישכן־בטח ושאנן
ליום ב ב א מפחד רעה: בני אם־תקח אמרי ומצותי
2 תצפן אתך: להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך
3 לתבונה: כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:
ה 4 אם־תבקשנה ככסף וכמטמנים תחפשנה: אז תבין
6 יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: כי־יהוה יתן חכמה
7 מפיו דעת ותבונה: וצפן לישרים תושיה מגן להלכי
יצפון קרי 8 תם: לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: אז
9 חסידיו קרי י תבין צדק ומשפט ומישרים כל־מעגל־טוב: כי־תבוא
11 חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: מזמה תשמר עליך
12 תבונה תנצרכה: להצילך מדרך רע מאיש מדבר
13 תהפכות: העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי־חשך:
טו 14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: אשר
16 ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: להצילך
17 מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: העזבת אלוף
18 נעוריה ואת־ברית אלהיה שכחה: כי שחה אל־מות
19 ביתה ואל־רפאים מעגלתיה: כל־באיה לא ישובון
כ ולא ישיגו ארחות חיים: למען תלך בדרך טובים
21 וארחות צדיקים תשמר: כי־ישרים ישכנו־ארץ
22 ותמימים יותרו בה: ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים
ליום ג ג א יסחו ממנה: בני תורתי אל־תשכח
2 ומצותי יצר לבך: כי ארך ימים ושנות חיים ושלום
3 יוסיפו לך: חסד ואמת אל־יעזבך קשרם על־גרגרותיך
4 כתבם על־לוח לבך: ומצא־חן ושכל טוב בעיני אלהים
ה ואדם: בטח אל־יהוה בכל־לבך ואל־בינתך אל־
ז 6 תשען: בכל־דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: אל־
8 תהי חכם בעיניך ירא את־יהוה וסור מרע: רפאות
9 תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: כבד את־יהוה מהונך
י ומראשית כל־תבואתך: וימלאו אסמיך שבע
11 ותירוש יקביך יפרצו: מוסר יהוה בני אל־תמאס ואל־
12 תקץ בתוכחתו: כי את אשר־יאהב יהוה יוכיח וכאב
13 את־בן ירצה: אשרי אדם מצא חכמה ואדם
14 יפיק תבונה: כי טוב סחרה מסחר־כסף ומחרוץ
פנינים ק׳ טו תבואתה: יקרה היא מפניים וכל־חפציך לא
16 ישוו־בה: ארך ימים בימינה בשמאולה עשר
17 וכבוד: דרכיה דרכי־נעם וכל־נתיבותיה
18 שלום: עץ־חיים היא למחזיקים בה ותמכיה
19 מאשר: יהוה בחכמה יסד־ארץ כונן
כ שמים בתבונה: בדעתו תהומות נבקעו ושחקים
21 ירעפו־טל: בני אל־ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה:
23 22 ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרתיך: אז תלך לבטח
24 דרכך ורגלך לא תגוף: אם־תשכב לא־תפחד
כה ושכבת וערבה שנתך: אל־תירא מפחד פתאם
26 ומשאת רשעים כי תבא: כי־יהוה יהיה בכסלך ושמר
ידך קרי 27 רגלך מלכד: אל־תמנע־טוב מבעליו בהיות לאל
לרעך קרי 28 ידיך לעשות: אל־תאמר לרעיך ׀ לך ושוב ומחר
29 אתן ויש אתך: אל־תחרש על־רעך רעה והוא־יושב
תריב ק׳ ל לבטח אתך: אל־תרוב עם־אדם חנם אם־לא גמלך
31 רעה: אל־תקנא באיש חמס ואל־תבחר בכל־דרכיו:
33 32 כי תועבת יהוה נלוז ואת־ישרים סודו: מארת יהוה

בבית רשע ונוה צדיקים יברך: אם-ללצים הוא יליץ 34
ולענוים יתן-חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים לה 35
קלון: שמעו בנים מוסר אב והקשיבו א ד ולעניים ק׳
לדעת בינה: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל- 2 ליום ד
תעזבו: כי-בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: וירני 3 4
ויאמר לי יתמך-דברי לבך שמר מצותי וחיה: קנה ה
חכמה קנה בינה אל-תשכח ואל-תט מאמרי-פי:
אל-תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: ראשית חכמה 6 7
קנה חכמה ובכל-קנינך קנה בינה: סלסלה ותרוממך 8
תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך לוית-חן עטרת 9
תפארת תמגנך: שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות י
חיים: בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי-ישר: 11
בלכתך לא-יצר צעדך ואם-תרוץ לא תכשל: החזק 12 13
במוסר אל-תרף נצרה כי-היא חייך: בארח רשעים 14
אל-תבא ואל-תאשר בדרך רעים: פרעהו אל-תעבר- טו
בו שטה מעליו ועבר: כי לא ישנו אם-לא ירעו ונגזלה 16
שנתם אם-לא יכשולו: כי לחמו לחם רשע ויין חמסים 17 יכשילו קרי
ישתו: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד-נכון 18
היום: דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: 19
בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך: אל- כ 21
יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך: כי-חיים הם למצאיהם 22
ולכל-בשרו מרפא: מכל-משמר נצר לבך כי ממנו 23
תוצאות חיים: הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים 24
הרחק ממך: עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך: כה
פלס מעגל רגלך וכל-דרכיך יכנו: אל-תט-ימין 26 27 ליום ה
ושמאול הסר רגלך מרע: בני לחכמתי הקשיבה א ה
לתבונתי הט-אזנך: לשמר מזמות ודעת שפתיך 2
ינצרו: כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה: 3
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: רגליה 4 ח
ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: ארח חיים פן-תפלס 6
נעו מעגלתיה לא תדע: ועתה בנים שמעו- 7
לי ואל-תסורו מאמרי-פי: הרחק מעליה דרכך ואל- 8
תקרב אל-פתח ביתה: פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך 9
לאכזרי: פן-ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: י
ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: ואמרת איך 11 12
שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: ולא-שמעתי בקול 13
מורי ולמלמדי לא-הטיתי אזני: כמעט הייתי בכל-רע 14
בתוך קהל ועדה: שתה-מים מבורך ונזלים מתוך טו
בארך: יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי-מים: יהיו 16 17
לך לבדך ואין לזרים אתך: יהי-מקורך ברוך ושמח 18
מאשת נעוריך: אילת אהבים ויעלת-חן דדיה ירוך 19
בכל-עת באהבתה תשגה תמיד: ולמה תשגה בני כ
בזרה ותחבק חק נכריה: כי נכח ׀ עיני יהוה דרכי-איש 21
וכל-מעגלתיו מפלס: עוונתיו ילכדנו את-הרשע 22
ובחבלי חטאתו יתמך: הוא ימות באין מוסר וברב 23 ליום ו
אולתו ישגה: בני אם-ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: א ו
נוקשת באמרי-פיך נלכדת באמרי-פיך: עשה זאת 2 3
אפוא ׀ בני והנצל כי באת בכף-רעך לך התרפס
ורהב רעיך: אל-תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: 4
הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: לך אל- ה 6
נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: אשר אין-לה קצין שטר 7
ומשל: תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: עד- 8 9
מתי עצל ׀ תשכב מתי תקום משנתך: מעט שנות מעט י
תנומות מעט ׀ חבק ידים לשכב: ובא-כמהלך ראשך 11
ומחסרך כאיש מגן: אדם בליעל איש און הולך עקשות 12
פה: קורץ בעינו מולל ברגלו מרה באצבעתיו: 13 ברגליו קרי

תהפכות

en caſa de malo: y morada de juſtos bendezirá. Si à eſcarne- 34
cedores él eſcarnecerá?: y à vergonçoſos dará gracia?. Honra, 35
ſabios heredarán: y locos enaltecen deshonra. CAP. 4.

Old hijos doctrina de padre, y eſcuchad para ſaber en- 1 IV
tendimiento. Por que doctrina buena di à vós, mi 2
ley no dexeis. Por que hijo fuy à mi padre, tierno y 3
unico delante de mi madre. Y enſeñòme y dixo à mi; ſoſ- 4
tenga mis palabras tu coraçon: guarda mis encomendanças
y vivirás. Compra ciencia, compra entendimiento, no ol- 5
vides y no deſvies de dichos de mi boca. No la dexes, y gu- 6
ardarteá, ámala y guardarteá. Principio de ſabiduria, comp- 7
ra ſabiduria, y en toda tu compra, compra entendimiento.
Exalçala y enaltecerteá, honrarteá ſi la abraçáres. Dará à tu 8 9
cabeça juntamiento de gracia, corona de hermoſura te en-
tregará. Oye hijo mio, y toma mis dichos, y ſerán multipli- 10
cados à ti años de vidas. En carrera de ſabiduria te enſeñé, 11
hizete encaminar en ſendèros de rectitud. En tu andar no 12
ſerá eſtrechado tu paſſo, y ſi corrières no tropeçarás. Trava 13
en caſtigo, no afloxes, guárdalo, por que él tus vidas. En 14
ſenda de malos no entres, y no paſſées en camino de malos.
Baldalo, no paſſes por él, apartate de ſobre él, y paſſa. Por 15 16
que no duermen ſi no emalecen, y es robado ſu ſueño ſi no
hazen tropeçar. Por que comieron pan de malicia, y vino 17
de robos bevieron. Y camino de juſtos como luz del luzero, 18
andán y alumbrán haſta perfeccion del dia. Carrera de malos 19
como tiniebla, no ſaben en que ſon tropeçados. Hijo mio à 20
mis palabras eſcucha, à mis dichos arrima tu oreja. No ſe ti- 21
ren de tus ojos, guardalos entre tu coraçon. Por que vidas 22
ellas à ſus hallantes, y à toda ſu carne medezina. Mas que 23
toda guarda, guarda tu coraçon, por que dél, manadero de
vidas Tira de ti perverſidad de boca, y atorcimiento de la- 24
bios alexa de ti. Tus ojos à recto mirarán, y tus parpados 25
adereçarán à tu encuentro. Péſa ſendero de tu pié, y todas 26
tus carreras ſerán compueſtas. No inclines (à) derecha ni 27
(à) izquierda, tira tu pie de mal. CAP. 5.

Hijo mio à mi ſabiduria eſcucha, à mi entendimiento 1 V
acueſta tu oreja. Para guardar cuydados, y ſabiduria 2
tus labios guardarán. Por que panál gotean, labios 3
de eſtraña, y liſo mas que olio ſu paladar. Y ſu poſtrimeria 4
amarga como la adelfa, aguda como eſpada de dos tajos. Sus 5
pies deſcendientes (à) muerte, à fueſſa ſus paſſos aſufrirán.
Camino de vidas no peſes, (que ſi) ſe movieron ſus ſendé- 6
ros, no ſabrás. Y ahora hijos oìd à mi, y no os aparteis de 7
dichos de mi boca. Alexa de ſobre ella tu carrera, y no te lle- 8
gues à puerta de ſu caſa. Por que no des à otros tu loor, y tus 9
años à cruel. Por que no ſe harten eſtraños de tu fuerça, y tus 10
trabajos en caſa de eſtraño. Y rugirás en tu poſtrimeria, co- 11
mo atemarſe tu carne y tu cuerpo. Y dirás como odiè caſti- 12
go, y reprehenſion aborreciò mi coraçon?. Y no oì en voz de 13
mis moſtrantes: y à mis enſeñantes no acoſté mi oreja. Como 14
poco fuy en todo mal, entre congregacion y compaña. Be- 15
ve aguas de tu ciſterna, y corrientes de entre tu pozo. Re- 16
vertirán tus fuentes fuera: en plaças pielagos de aguas. Se- 17
rán à ti à tus ſolas, y no à eſtraños contigo. Será tu manade- 18
ro bendito, y alegrate de muger de tus mocedades. Cierva 19
de amores, y cabriola de gracia, ſus tetas te hartarán en toda
hora: en ſu amor te deleytarás continuo. Y por que errarás 20
mi hijo en eſtraña, y abraçarás ſeno de eſtraña?. Por que en- 21
frente ojos de .A. carreras de varon, y todas ſus ſendas pé-
ſan. Sus delictos lo prenden al malo, y en cuerdas de ſu pe- 22
cado es aſſufrido. El morirá ſin caſtigo, y por muchedum- 23
bre de ſu locura errará. CAP. 6.

Hijo mio ſi afiançaſte por tu compañero, tocaſte à eſ- 1 VI
traño tu palma. Fuiſte enlazado con dichos de tu bo- 2
ca, fuiſte preſo con dichos de tu boca. Haze eſto aho- 3
ra mi hijo y eſcapate, por que veniſte en mano de tu compa-
ñero: anda rehollate y esfuerça tu compañero. No des ſue- 4
ño à tus ojos, ni adormecimiento à tus parpados. Eſcapate 5
como corço de mano, y como paxaro de mano de enlazante.
Anda à la hormiga perezoſo, vé ſus carreras y aſabientate. 6
Que no à ella ſeñor, alguazil, ni podeſtador. Apareja en el 7 8
verano ſu pan, apaña en la ſegada ſu comida. Haſta quando 9
perezoſo yazerás? quando te levantarás de tu ſueño?. Poco 10
de ſueños, poco de adormecimientos, poco de abraçamien-
to de manos para yazer. Y vendrá como viandante tu pobre- 11
zar y tu mengua como varon de eſcudo. Hombre perverſo 12
varon de tortura, andán (en) perverſidad de boca. Señalán 13
con ſus ojos, hablán con ſus pies: moſtrán con ſus dedos.

Per-

14 Perverſidades en ſu coraçon, penſán mal en toda hora: bara-
15 jas enciende. Por tanto ſubito vendrá ſu quebranto, ſubito
16 ſerá quebrantado, y no medizina. Seis ellas aborrece .A., y
17 ſiete abominacion de ſu alma. Ojos altos, lengua de falſedad,
18 y manos vertientes ſangre inocente. Coraçon penſán penſa-
mientos de tortura, pies apreſſurantes para correr para mal.
19 Hablán mentiras, teſtigo de falſedad, y encendièn barajas
VII 20 entre hermanos.* Guarda mi hijo encomendança de tu pad-
21 re, y no dexes ley de tu madre. Ligalas ſobre tu coraçon
22 continuo, añudalas ſobre tus gargantas. En tu andar guiará à
ti, en tu yazer guardará ſobre ti, y quando deſpertáres ella
23 te hablará. Por que candela mandamiento, y ley luz, y carre-
24 ra de vidas reprehenſiones de caſtigo. Para guardarte de mu-
25 ger mala, de aliſamiento de lengua eſtraña. No codicies ſu
hermoſura en tu coraçon, y no te ſombaya con ſus parpados.
26 Por que por muger errada haſta pedaço de pan; y muger de
27 varon, alma precioſa càça. Si mete varon fuego en ſu ſeño, y
28 ſus paños no ſerán ardidos?. Si anda varon ſobre las braſas,
29 y ſus pies no ſerán quemados?. Aſſi el viniè̀n à muger de ſu
30 compañero, no ſerá libre todo el tocán en ella. No menoſ-
précien al ladron quando hurtáre, para henchir ſu alma quan-
31 do ſe enhambreciere Y ſiendo hallado pagará ſiete tantos, à
32 todo aver de ſu caſa dará. Fornicán muger, menguado de
33 ſeſo, dañán ſu alma el hazièn eſto. Llaga y deshonrá hallará,
34 y ſu repudio no ſerá rematado. Por que zelo, ſaña de varon,
35 y no apiada en dia de vengança. No recebirá faces de todo
precio, y no quererá aun que multipliques cohecho.

CAP. 7.

P. 14 1 HIjo mio guarda mis dichos, y mis mandamientos eſ-
2 conde contigo. Guarda mis mandamientos y vive, y
3 mi Ley como niñeta de tus ojos. Ligalos ſobre tus
4 dedos, eſcrivelos ſobre tabla de tu coraçon. Dize à la ſabiduria
5 mi hermana tu, y pariente à la inteligencia llamaràs. Para
guardarte de muger eſtraña, de eſtraña, (que) ſus dichos ali-
6 7 ſa. Por que por ventana de mi caſa, por mi ventana caté. Y vi-
de en los ſimplices, conſideré en los hijos, moço menguado
8 de ſeſo. Paſſán por la calle cerca ſu rincon, y carrera de ſu ca-
9 ſa paſſéa. En anocheciendo en tarde de dia: en eſcuridad de
10 noche y tiniebla. Y he muger à ſu encuentro, (con) afeyte
11 de errada y guardada de coraçon. Rugidora ella y rebellado-
12 ra, en ſu caſa no moran ſus pies. Vez en calle, vez en plaças,
13 y cerca todo rincon acecha. Y trava por él y beſa à él, deſ-
14 vergonçò ſus faces, y dixo à él. Sacrificios de pazes ſobre mi,
15 oy paguè mis promeſſas. Por tanto ſali à tu encuentro, para
16 amañanear tus faces y hallète. (con) Tapetes ornè mi lecho,
17 levantados (con) cuerdas de Egypto. Perfumé mi lecho de
18 almizcle, ſandalos, y cinarcomo. Anda hartemonos de que-
19 rencias haſta la mañana, alegrarnoshemos con amores. Por
20 que no el varon en ſu caſa, anduvo en carrera lexos. Bolſillo
de la plata tomò en ſu mano, para dia del plazo vendrá à ſu
21 caſa. Hizolo acoſtar con muchedumbre de ſu halago, con
22 aliſamiento de ſus labios lo empuxò. Andán tras ella ſubito,
como buey al degollio viene: y como grillo à caſtigo de lo-
23 co. Haſta que paſſa ſaeta ſu hìgado, como apreſſurar paxaro à
24 lazo: y no ſabe que por ſu alma él. Y ahora hijos oìd à mi, y
25 eſcuchad à dichos de mi boca. No ſe acueſte à ſus carreras tu
26 coraçon, y no yerres en ſus ſendas. Por que muchos mata-
27 dos hizo caer, y fuertes todos ſus matados. Carreras de ſe-
pulcro ſu caſa, deſcendientes à camaras de muerte.

CAP. 8.

II 1 DEcierto ſabiduria lláma, y inteligencia dá ſu voz.
2 En cabeça de alturas ſobre carreras, (en) caſa de
3 ſendas ſe para. En lugar de portales, en entrada
4 de ciudad, (en) entrada de puertas grita. A vós varones
5 llámo, y mi voz à hijos de hombre. Entended ſimplices
6 cordura, y locos entended ſeſo. Oìd que coſas excellentes
7 hablo, y abertura de mis labios, rectitudes. Por que ver-
dad habla mi paladar, y abominacion de mis labios mali-
8 cia. Con juſtedad todos dichos de mi boca, no en ellos
9 tuerto ni perverſo. Todos ellos derechos al entendedor, y
10 rectos à hallantes ſaber. Tomad mi doctrina, y no plata,
11 y ſabiduria mas que oro eſcogido. Por que mejor cien-
cia mas que piedras-precioſas, y todas deſſeables (joyas)
12 no ſe igualarán con ella. Yo ſabiduria moré (con) aſtu-
13 cia, y ſabiduria de penſamientos hallé. Temor de .A.
aborrecer malo, ſobervia y ſobervio y carrera mala: y boca de

טו 14 תהפכות בלבו חרש רע בכל־עת מדנים ישלח: על־ מדונים קרי
16 כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: שש־הנה
17 שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: עינים רמות לשון תועבת קרי
18 שקר וידים שפכות דם־נקי: לב חרש מחשבות און
19 רגלים ממהרות לרוץ לרעה: יפיח כזבים עד שקר
ליום ז כ ומשלח מדנים בין אחים: נצר בני מצות
21 אביך ואל־תטש תורת אמך: קשרם על־לבך תמיד
22 ענדם על־גרגרתך: בהתהלכך תנחה אתך בשכבך
23 תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה
24 אור ודרך חיים תוכחות מוסר: לשמרך מאשת רע
כה מחלקת לשון נכריה: אל־תחמד יפיה בלבבך ואל־
26 תקחך בעפעפיה: כי בעד־אשה זונה עד־ככר־לחם
27 ואשת איש נפש יקרה תצוד: היחתה איש אש בחיקו
28 ובגדיו לא תשרפנה: אם־יהלך איש על־הגחלים
29 ורגליו לא תכוינה: כן הבא אל־אשת רעהו לא ינקה
ל כל־הנגע בה: לא־יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו
31 כי ירעב: ונמצא ישלם שבעתים את־כל־הון ביתו
32 יתן: נאף אשה חסר־לב משחית נפשו הוא יעשנה:
33 נגע־וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי־קנאה 34
לה חמת־גבר ולא־יחמול ביום נקם: לא־ישא פני כל־ לפ׳ יד
א כפר ולא־יאבה כי תרבה־שחד: בני שמר ז
2 אמרי ומצותי תצפן אתך: שמר מצותי וחיה ותורתי
3 כאישון עיניך: קשרם על־אצבעתיך כתבם על־לוח
4 לבך: אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה
ה תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה
6 החליקה: כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי:
7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר־לב:
8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד:
9 בנשף־בערב יום באישון לילה ואפלה: והנה י
11 אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: המיה היא
12 וסררת בביתה לא־ישכנו רגליה: פעם בחוץ פעם
13 ברחבות ואצל כל־פנה תארב: והחזיקה בו ונשקה
14 לו העזה פניה ותאמר לו: זבחי שלמים עלי היום
טו שלמתי נדרי: על־כן יצאתי לקראתך לשחר פניך
16 ואמצאך: מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים:
17 נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: לכה נרוה דדים עד־ 18
19 הבקר נתעלסה באהבים: כי אין האיש בביתו הלך
כ בדרך מרחוק: צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא
21 ביתו: הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו:
22 הולך אחריה פתאם כשור אל־טבח יבא וכעכס
23 אל־מוסר אויל: עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל־
24 פח ולא ידע כי־בנפשו הוא: ועתה בנים שמעו־
כה לי והקשיבו לאמרי פי: אל־ישט אל־דרכיה לבך אל־
26 תתע בנתיבותיה: כי־רבים חללים הפילה ועצמים
27 כל־הרגיה: דרכי שאול ביתה ירדות אל־חדרי־מות: ליום כ ח ג
א הלא־חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: בראש־
3 מרומים עלי־דרך בית נתיבות נצבה: ליד־שערים לפי־
4 קרת מבוא פתחים תרנה: אליכם אישים אקרא וקולי
ה אל־בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו
6 לב: שמעו כי־נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים:
7 כי־אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע: בצדק כל־ 8
9 אמרי־פי אין בהם נפתל ועקש: כלם נכחים למבין
י וישרים למצאי דעת: קחו־מוסרי ואל־כסף ודעת
11 מחרוץ נבחר: כי־טובה חכמה מפנינים וכל־חפצים
12 לא ישוו־בה: אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות
13 אמצא: יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי
תהפכות

14 תהפכות שנאתי: לי־עצה ותושיה אני בינה לי גבורה:
16 בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: בי שרים ישרו טו
17 ונדיבים כל־שפטי ארץ: אני אהביה אהב ומשחרי
18 19 ימצאנני: עשר־וכבוד אתי הון עתק וצדקה: טוב פריי
מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: בארח צדקה כ
21 אהלך בתוך נתיבות משפט: להנחיל אהבי יש
22 ואצרתיהם אמלא: יהוה קנני ראשית דרכו
23 קדם מפעליו מאז: מעולם נסכתי מראש מקדמי־ארץ:
כה 24 באין־תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי־מים: בטרם
26 הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: עד־לא עשה ארץ
27 וחוצות וראש עפרות תבל: בהכינו שמים שם אני
28 בחוקו חוג על־פני תהום: באמצו שחקים ממעל בעזוז
29 עינות תהום: בשומו לים חקו ומים לא יעברו־פיו
בחוקו מוסדי ארץ: ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים ל
31 יום יום משחקת לפניו בכל־עת: משחקת בתבל ארצו
32 ושעשעי את־בני אדם: ועתה בנים שמעו־לי
33 ואשרי דרכי ישמרו: שמעו מוסר וחכמו ואל־תפרעו:
34 אשרי אדם שמע לי לשקד על־דלתתי יום יום לשמר
מזוזת פתחי: כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: לה
36 וחטאי חמס נפשו כל־משנאי אהבו מות:
ט חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: א
2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: שלחה 3
4 נערתיה תקרא על־גפי מרמי קרת: מי־פתי יסר הנה
חסר־לב אמרה לו: לכו לחמו בלחמי ושתו ביין ה
7 6 מסכתי: עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: יסר
8 לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: אל־תוכח לץ
9 פן־ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: תן לחכם ויחכם עוד
הודע לצדיק ויוסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה י
11 ודעת קדשים בינה: כי־בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות
13 12 חיים: אם־חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא: אשת
14 כסילות המיה פתיות ובל־ידעה מה: וישבה לפתח
ביתה על־כסא מרמי קרת: לקרא לעברי־דרך טו
16 המישרים ארחותם: מי־פתי יסר הנה וחסר־לב
17 ואמרה לו: מים־גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם:
18 ולא־ידע כי־רפאים שם בעמקי שאול קראיה:
משלי שלמה בן חכם ישמח־אב ובן א
2 כסיל תוגת אמו: לא־יועילו אוצרות רשע וצדקה
3 תציל ממות: לא־ירעיב יהוה נפש צדיק והות
4 רשעים יהדף: ראש עשה כף־רמיה ויד חרוצים
תעשיר: אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן ה
6 מביש: ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה
7 חמס: זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
9 8 חכם־לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: הולך
בתום ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: קרץ עין יתן י
11 עצבת ואויל שפתים ילבט: מקור חיים פי
12 צדיק ופי רשעים יכסה חמס: שנאה תעורר מדנים
13 ועל כל־פשעים תכסה אהבה: בשפתי נבון תמצא
14 חכמה ושבט לגו חסר־לב: חכמים יצפנו־דעת ופי
אויל מחתה קרבה: הון עשיר קרית עזו מחתת טו
16 דלים רישם: פעלת צדיק לחיים תבואת רשע
17 לחטאת: ארח לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת
18 מתעה: מכסה שנאה שפתי־שקר ומוצא דבה
19 הוא כסיל: ברב דברים לא יחדל־פשע
וחושך שפתיו משכיל: כסף נבחר לשון צדיק לב כ
21 רשעים כמעט: שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים
22 בחסר־לב ימותו: ברכת יהוה היא תעשיר ולא
יוסף

perverſidades aborrecì. A mi conſejo y ſer, yo inteligen- 14
cia, à mi valentia. Por mi, Reyes reynan, y ſeñores eſcriven 15
juſtedad. Por mi ſeñores ſeñoréan, y Principes todos juezes 16
de tierra. Yo mis amigos ámo, y mis amañaneantes me halla- 17
rán. Riqueza y honra conmigo, aver fuerte y juſtedad. Me- 18 19
jor mi fruto, mas que oro y mas que oro fino, y mi renuevo
mas que plata eſcogida. En camino de juſtedad haré andar, 20
entre ſendéros de juizio. Para hazer heredar (à) mis amigos 21
ſer, y ſus theſoros henchirè. .A. me criò principio de ſu car- 22
rera, antes de ſus obras deſde entonces. Deſde ſiempre fuy 23
ſeñora, de principio, de antiguedades de tierra. Antes de 24
abiſmos fuy criada, antes de fuentes multiplicadas de aguas.
Antes que montes fueſſen acimentados, antes de collados 25
fuy criada. Aun no avia hecho tierra ni calles, y principio 26
de polvos de mundo. En ſu componer cielos, alli yo: en ſu 27
deſcrivir circulo, ſobre faces de abiſmo. En ſu enfortecer 28
cielos de arriba: en enfortecer fuentes de abiſmo. En ſu po- 29
ner à la mar ſu fuero, y (que) aguas no paſſaſſen ſu dicho: en
ſu deſcrivir cimientos de tierra. Y fuy cerca él (como) áyo, 30
y fuy ſolazes de dia en dia, ſolazán delante el en toda hora.
Solazán en poblacion de ſu tierra, y mis ſolazes con hijos 31
de hombre. Y ahora hijos oìd à mi, y bienaventurados los 32
que mis carreras guardáren. Oìd doctrina y ſéd ſabios, y 33
no (os) baldeis (della). Bienaventurado hombre oyèn à mi, 34
para continuar ſobre mis puertas de dia en dia: para guardar
umbrales de mis entradas. Por que quièn me halláre, hálla 35
vidas, y ſacará voluntad de .A.. Y el pecân à mi, falſa 36
(contra) ſu alma: todos mis aborrecientes amarán muerte.

CAP. 9.

COn ſabidurias edificò ſu caſa, tajò ſus colunas ſiete. 1 III
Degollò ſu degollado, templò ſu vino, tambien ordenò 2
ſu meſa. Embiò ſus moças, clamò: ſobre alturas de al- 3
turas de ciudad. Quien ſimplez llegueſe aqui? (al) menguado 4
de ſeſo, le dixo. Andad comed por mi pan, y beved por vino 5
que templé. Dexad ſimplices, y vivid, y paſſead por carre- 6
ra de inteligencia. Exortán eſcarnecedor toma para ſi des- 7
honra, y reprehendièn al malo ſu macula. No reprehendas 8
eſcarnecedor, por que no te aborreſca: reprehende al ſabio
y amarteá. Dá al ſabio, y ſerá ſabio mas: haz ſaber al juſto 9
y añadirá doctrina. Principio de ſabiduria temor de .A.: y 10
ſabiduria de ſanctos intelligencia. Por que por mi ſe multi- 11
plicarán tus dias, y añadirán à ti años de vidas. Si fueres ſa- 12
bio ſerás ſabio para ti: y ſi fueres eſcarnecedor à tus ſolas
llevarás. Muger de locura rugidora, ſimplez y no ſabe nada. 13
Y aſſentaſe à puerta de ſu caſa, ſobre ſilla (en) alturas de ciu- 14
dad. Para llamar à paſſantes carrera, los adereçantes ſus ca- 15
minos. Quièn ſimplez, llegueſe aqui, y à menguado de ſe- 16
ſo, le dixo a él. Aguas hurtadas ſe adulçan, y pan de encubri- 17
mientos le es ſuave. Y no ſabe que matados alli, en profun- 18
dinas de cueva ſus combidados.

CAP. 10.

Exemplos de Selomoh; hijo ſabio haze alegrar padre: y 1
hijo loco anſia de ſu madre. No aprovèchan theſoros de 2
malicia; y juſtedad eſcapa de muerte. No hará enham- 3
brecer A. alma de juſto: y la tortura malos empuxará. Pobre 4
hazièn balança de engaño, y mano de ſolicitos (los) enri-
quecerá. Apañán en verano, hijo entendido: adormecienſe 5
en la ſegada hijo malo. Bendiciones à cabeça de juſto; y bo- 6
ca de malos cubrirá falſedad. Memoria de juſto para bendi- 7
cion: y nombre de malos ſe carcomerá. Sabio de coraçon 8
tomará encomendanças: y loco de labios tropeçará. Andán 9
en perfeccion andará à fiuzia: y atorcièn ſus carreras ſerá
quebrantado. Señalán ojo dará triſteza: y loco de labios 10
tropeçará. Manantial de vidas boca de juſto: y boca de ma- 11
los cubrirá falſedad. Odio haze deſpertar pendencias: y ſob- 12
re todas rebeldias cubrirá amor. En labios de entendido es 13
hallada ciencia: y vara à cuerpo menguado de ſeſo. Sabios 14
eſconden ſabiduria: y boca de loco quebranto cercano.
Aver de rico ciudad de ſu fortaleza: quebranto de pobres 15
ſu pobreza. Obra de juſto para vidas: renuevo de malo pa- 16
ra pecado. Camino para vidas, guardán doctrina, y dexán 17
reprehenſion yerrán. Cubrièn odio, labios de falſedad: y 18
ſacán fama mala, él loco. En muchedumbre de palabras, 19
no es vedada rebeldia: y vedán ſus labios entendido. Plata 20
eſcogida, lengua de juſto: coraçon de malos, como nada.
Labios de juſtos goviernan muchos: y locos con mengua 21
de ſeſo mueren. Bendicion de .A. ella enriquecerá, y no 22
añadirá

23 añadirá triſteza con ella. Como riſa al loco hazer malhecho-
24 ria: y ciencia à varon de entendimiento. Miedo de malo él
25 le vendrá: y deſſeo de juſtos darà (Dios). Como paſſar tor-
vellino, (aſſi paſſa) y malo no (es): y juſto cimiento de
26 mundo. Como vinagre à los dientes, y como humo à los
27 ojos, aſſi el perezoſo à ſus embiantes. Temor de .A. añadirá
28 dias: y años de malos ſerán abreviados. Eſperança de juſtos
29 alegria: y eſperança de malos ſe perderá. Fortaleza al per-
30 fecto carrera de .A.: y quebrànto à obrantes tortura. Juſto
para ſiempre no reſvalarà: y malos no morarán (en la) tier-
31 ra. Boca de juſto hablará ſabiduria: y lengua de perverſida-
32 des ſerá tajado. Labios de juſto ſabrán (alcançar) voluntad:
y boca de malos, perverſidades. CAP. 11.

IV 1 BAlanças de engaño abominacion de .A.; y peſo perfec-
2 to ſu voluntad. Vino ſobervia, y vino deshonra: y con
3 humildes ſabiduria. Perfeccion de rectos los guia: y
4 atorcimiento de falſarios los prêa. No aprovechará aver en
5 dia de ſaña: y juſtedad eſcapará de muerte. Juſtedad de per-
6 fecto adereçarà ſu carrera: y por ſu malicia caerà malo. Juſ-
tedad de rectos los eſcapará: y por tortura falſarios ſerán pre-
7 ſos. En morir hombre malo, ſe pierde (ſu) eſperança: y eſ-
8 perança de mentiroſos ſe perdiò. Juſto, de anguſtia es eſca-
9 pado: y viene malo en ſu lugar. Con boca, hipocrita daña
10 ſu compañero: y con ſabiduria, juſtos ſon eſcapados. Con
bien de juſtos ſe alegrará ciudad: y en perderſe malos (ſerá)
11 cantico. Por bendicion de rectos, ſe enaltecerá ciudad: y con
12 boca de malos ſerá derrocada. Menoſprecián à ſu compañe-
ro, menguado de ſeſo: y varon de entendimientos callará.
13 Andán chiſmero, deſcubriên ſecreto: y fiel de eſpirito en-
14 cubriên coſa. Sin induſtrias caerà pueblo: y ſalvacion en
15 muchedumbre de conſejeros. (con) Quebranto ſerá queb-
rantado el que fiò à eſtraño: y aborreciên tocantes (mano),
16 (vivirà) confiado. Muger de gracia, ſuſtenta honra: y fuer-
17 tes, ſuſtentan riqueza. Gualardonán ſu alma, varon de mer-
18 ced: y conturbán ſu carne, cruel. Malo haze obra de falſe-
19 dad: y (à) ſembrán juſtedad precio de verdad. Aſſi juſtedad
20 para vidas: y ſiguiên mal para ſu muerte. Abominacion de
.A. tuertos de coraçon: y ſu voluntad, pèrfectos de carrera.
21 De mano à mano, no ſerà libre malo: y ſimiente de juſtos ſe-
22 rá eſcapada. Añazme de oro en nariz de puerco, muger her-
23 moſa y tirada de razon. Deſſeo de juſtos decierto bueno: eſ-
24 perança de malos ſaña. Ay eſparziên y es añadido (à él)
25 mas: y vedán de derechedad, decierto à falta (viene). Alma
26 de bendicion ſerá deleitada, y hartán, tambien él ſe harta. Ve-
dán civera, maldezirloán nacion: y bendicion à cabeça de
27 vendiên. Madrugán bien, buſcará voluntad; y requiriên mal,
28 le vendrá. Confiàn en ſu riqueza el caerá; y como hoja juſ-
29 tos floreſcerán. Conturbán ſu caſa, heredará viento: y ſier-
30 vo loco à ſabio de coraçon. Fruto de juſto, arbol de vidas:
31 y doctrinán almas, ſabio. He juſto en tierra ſerá pagado:
quanto mas malo y pecador. CAP. 12.

V 1 AMàn caſtigo, amàn ſabiduria; y aborreciên reprehen-
2 ſion, torpe. Bueno ſacará voluntad de .A., y à varon
3 de penſamientos (malos) condenará (Dios). No ſe
ſoſtendrá hombre en malicia: y raìz de juſtos no reſvalará.
4 Muger de virtud, corona de ſu marido: y como carcoma en
5 ſus hueſſos, la mala. Penſamientos de juſtos, juizio, aſtucias
6 de malos engaño. Palabras de malos (para) acechar ſangre:
7 y boca de rectos los eſcapará. Traſtornará malos, y no el-
8 los: y caſa de juſtos ſoſtendrá. Segun ſu ſeſo, es alabado
9 varon: y perverſo de coraçon ſerá por menoſprecio. Mejor
deſpreciánſe y ſiervo à él, mas que honranſe y falto de pan.
10 Sabiên juſto alma de ſu quatropêa: y piedades de malos (co-
11 mo de) cruel. Labrán ſu tierra, ſe hartará de pan: y ſiguiên
12 vagabundos, menguado de ſeſo. Codiciò malo, caça de ma-
13 los, y raìz de juſtos darà. Por rebellion de labios es tropeça-
14 do malo: y ſale de anguſtia juſto. De fruto de boca de varon
ſe hartarà de bien: y gualardon de manos de hombre tornarà
15 à él. Carrera de loco derecha en ſus ojos; y oyèn a conſejo, ſa-
16 bio. Loco, en el dia ſerá conoſcida ſu ſaña: y encubriên deſ-
17 honra, cuerdo. Hablán verdad, denunciarà juſtedad: y teſ-
18 tigo de falſedades, engaño. Ay hablán como eſtocadas de
19 eſpada: y lengua de ſabios medizina. Labio de verdad ſe
ſoſtendrà para ſiempre; y haſta (ſolo) punto, lengua de
20 falſedad. Engaño en coraçon de penſantes mal; y à acon-
21 ſejantes paz, alegria. No ſe aparejarà à juſto ninguna
22 tortura; y malos ſe henchirán de mal. Abominacion de .A.

23 יוֹסֵף עֶצֶב עִמָּהּ׃ כִּשְׂחוֹק לִכְסִיל עֲשׂוֹת זִמָּה
24 וְחָכְמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה׃ מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא
כה תְבוֹאֶנּוּ וְתַאֲוַת צַדִּיקִים יִתֵּן׃ כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין
26 רָשָׁע וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם׃ כַּחֹמֶץ לַשִּׁנַּיִם וְכֶעָשָׁן
27 לָעֵינָיִם כֵּן הֶעָצֵל לְשֹׁלְחָיו׃ יִרְאַת יְהוָה תּוֹסִיף
28 יָמִים וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה׃ תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים
29 שִׂמְחָה וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃ מָעוֹז לַתֹּם דֶּרֶךְ
ל יְהוָה וּמְחִתָּה לְפֹעֲלֵי אָוֶן׃ צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל־
31 יִמּוֹט וּרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ׃ פִּי־צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה
32 וּלְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת׃ שִׂפְתֵי צַדִּיק יֵדְעוּן רָצוֹן וּפִי
ליום ד יא א רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת׃ מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה
2 וְאֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ׃ בָּא זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן וְאֶת־צְנוּעִים
3 חָכְמָה׃ תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם וְסֶלֶף בֹּגְדִים וְשַׁדֵּם׃
ישדם קרי ה 4 לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃ צִדְקַת
6 תָּמִים תְּיַשֵּׁר דַּרְכּוֹ וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע׃ צִדְקַת יְשָׁרִים
7 תַּצִּילֵם וּבְהַוַּת בֹּגְדִים יִלָּכֵדוּ׃ בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד
8 תִּקְוָה וְתוֹחֶלֶת אוֹנִים אָבָדָה׃ צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ וַיָּבֹא
9 רָשָׁע תַּחְתָּיו׃ בְּפֶה חָנֵף יַשְׁחִת רֵעֵהוּ וּבְדַעַת צַדִּיקִים
י יֵחָלֵצוּ׃ בְּטוּב צַדִּיקִים תַּעֲלֹץ קִרְיָה וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים
11 רִנָּה׃ בְּבִרְכַּת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת וּבְפִי רְשָׁעִים תֵּהָרֵס׃
12 בָּז־לְרֵעֵהוּ חֲסַר־לֵב וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ׃ הוֹלֵךְ רָכִיל 13
14 מְגַלֶּה־סּוֹד וְנֶאֱמַן־רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר׃ בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפָּל־
טו עָם וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ׃ רַע יֵרוֹעַ כִּי־עָרַב זָר וְשֹׂנֵא
16 תֹקְעִים בּוֹטֵחַ׃ אֵשֶׁת חֵן תִּתְמֹךְ כָּבוֹד וְעָרִיצִים יִתְמְכוּ־
17 עֹשֶׁר׃ גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד וְעֹכֵר שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי׃ רָשָׁע 18
19 עֹשֶׂה פְעֻלַּת־שָׁקֶר וְזֹרֵעַ צְדָקָה שֶׂכֶר אֱמֶת׃ כֵּן־צְדָקָה
כ לְחַיִּים וּמְרַדֵּף רָעָה לְמוֹתוֹ׃ תּוֹעֲבַת יְהוָה עִקְּשֵׁי־לֵב
21 וּרְצוֹנוֹ תְּמִימֵי דָרֶךְ׃ יָד לְיָד לֹא־יִנָּקֶה רָע וְזֶרַע צַדִּיקִים
22 נִמְלָט׃ נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם׃
23 תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ־טוֹב תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה׃ יֵשׁ 24
כה מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד וְחוֹשֵׂךְ מִיֹּשֶׁר אַךְ־לְמַחְסוֹר׃ נֶפֶשׁ־
26 בְּרָכָה תְדֻשָּׁן וּמַרְוֶה גַּם־הוּא יוֹרֶא׃ מֹנֵעַ בָּר
27 יִקְּבֻהוּ לְאוֹם וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר׃ שֹׁחֵר טוֹב
28 יְבַקֵּשׁ רָצוֹן וְדֹרֵשׁ רָעָה תְבוֹאֶנּוּ׃ בּוֹטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ
29 הוּא יִפֹּל וְכֶעָלֶה צַדִּיקִים יִפְרָחוּ׃ עוֹכֵר בֵּיתוֹ
ל יִנְחַל־רוּחַ וְעֶבֶד אֱוִיל לַחֲכַם־לֵב׃ פְּרִי־צַדִּיק עֵץ חַיִּים
31 וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם׃ הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם אַף
ליום ה יב א כִּי־רָשָׁע וְחוֹטֵא׃ אֹהֵב מוּסָר אֹהֵב דָּעַת וְשׂוֹנֵא
2 תוֹכַחַת בָּעַר׃ טוֹב יָפִיק רָצוֹן מֵיְהוָה וְאִישׁ מְזִמּוֹת
3 יַרְשִׁיעַ׃ לֹא־יִכּוֹן אָדָם בְּרֶשַׁע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל־יִמּוֹט׃
4 אֵשֶׁת־חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה׃
ה מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט תַּחְבֻּלוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה׃
6 דִּבְרֵי רְשָׁעִים אֱרָב־דָּם וּפִי יְשָׁרִים יַצִּילֵם׃ הָפוֹךְ רְשָׁעִים 7
8 וְאֵינָם וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃ לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל־אִישׁ
9 וְנַעֲוֵה־לֵב יִהְיֶה לָבוּז׃ טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ מִמִּתְכַּבֵּד
י וַחֲסַר־לָחֶם׃ יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים
11 אַכְזָרִי׃ עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע־לָחֶם וּמְרַדֵּף רֵיקִים חֲסַר־
12 לֵב׃ חָמַד רָשָׁע מְצוֹד רָעִים וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים יִתֵּן׃ בְּפֶשַׁע 13
14 שְׂפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צַדִּיק׃ מִפְּרִי פִי־אִישׁ
ישיב ק׳ טו יִשְׂבַּע־טוֹב וּגְמוּל יְדֵי־אָדָם יָשׁוּב לוֹ׃ דֶּרֶךְ אֱוִיל יָשָׁר
16 בְּעֵינָיו וְשֹׁמֵעַ לְעֵצָה חָכָם׃ אֱוִיל בַּיּוֹם יִוָּדַע כַּעְסוֹ וְכֹסֶה
17 קָלוֹן עָרוּם׃ יָפִיחַ אֱמוּנָה יַגִּיד צֶדֶק וְעֵד שְׁקָרִים מִרְמָה׃
18 יֵשׁ בּוֹטֶה כְּמַדְקְרוֹת חָרֶב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא׃
19 שְׂפַת־אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד וְעַד־אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר׃
כ מִרְמָה בְּלֶב־חֹרְשֵׁי רָע וּלְיֹעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה׃ לֹא־ 21
22 יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל־אָוֶן וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָע׃ תּוֹעֲבַת יְהוָה

שפתי־שקר ועשי אמונה רצונו׃ אדם ערום כסה 23
דעת ולב כסילים יקרא אולת׃ יד־חרוצים תמשול 24
ורמיה תהיה למס׃ דאגה בלב־איש ישחנה ודבר כה
טוב ישמחנה׃ יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם׃ 26
לא־יחרך רמיה צידו והון־אדם יקר חרוץ׃ בארח־ 27 28
צדקה חיים ודרך נתיבה אל־מות׃

בן חכם מוסר אב ולץ לא־שמע גערה׃ א
מפרי פי־איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס׃ נצר פיו 2 3
שמר נפשו פשק שפתיו מחתה־לו׃ מתאוה ואין 4
נפשו עצל ונפש חרצים תדשן׃ דבר־שקר ישנא ה
צדיק ורשע יבאיש ויחפיר׃ צדקה תצר תם־דרך 6
ורשעה תסלף חטאת׃ יש מתעשר ואין כל מתרושש 7
והון רב׃ כפר נפש־איש עשרו ורש לא־שמע 8
גערה׃ אור־צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃ רק־ 9 י
בזדון יתן מצה ואת־נועצים חכמה׃ הון מהבל ימעט 11
וקבץ על־יד ירבה׃ תוחלת ממשכה מחלה־לב ועץ 12
חיים תאוה באה׃ בז לדבר יחבל לו וירא מצוה 13
הוא ישלם׃ * תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי 14
מות׃ שכל־טוב יתן־חן ודרך בגדים איתן׃ טו
כל־ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת׃ מלאך 16 17
רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא׃ ריש וקלון 18
פורע מוסר ושמר תוכחת יכבד׃ תאוה נהיה תערב 19
לנפש ותועבת כסילים סור מרע׃ הלוך את־ כ הולך ק׳ יחכם קרי
חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע׃ חטאים 21
תרדף רעה ואת־צדיקים ישלם־טוב׃ טוב ינחיל 22
בני־בנים וצפון לצדיק חיל חוטא׃ רב־אכל 23
ניר ראשים ויש נספה בלא משפט׃ חושך שבטו 24
שונא בנו ואהבו שחרו מוסר׃ צדיק אכל לשבע כה
נפשו ובטן רשעים תחסר׃ חכמות נשים בנתה א לפ׳ טו יד
ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃ הולך בישרו ירא 2
יהוה ונלוז דרכיו בוזהו׃ בפי־אויל חטר גאוה ושפתי 3
חכמים תשמורם׃ באין אלפים אבוס בר ורב־ 4
תבואות בכח שור׃ עד אמונים לא יכזב ויפיח ה
כזבים עד שקר׃ בקש־לץ חכמה ואין ודעת לנבון 6
נקל׃ לך מנגד לאיש כסיל ובל־ידעת שפתי־ 7
דעת׃ חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים 8
מרמה׃ אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון׃ לב 9 י
יודע מרת נפשו ובשמחתו לא־יתערב זר׃ בית 11
רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח׃ יש דרך ישר 12
לפני־איש ואחריתה דרכי־מות׃ גם־בשחק 13
יכאב־לב ואחריתה שמחה תוגה׃ מדרכיו 14
ישבע סוג לב ומעליו איש טוב׃ פתי יאמין לכל־ טו
דבר וערום יבין לאשרו׃ חכם ירא וסר מרע 16
וכסיל מתעבר ובוטח׃ קצר־אפים יעשה אולת 17
ואיש מזמות ישנא׃ נחלו פתאים אולת וערומים 18
יכתירו דעת׃ שחו רעים לפני טובים ורשעים 19
על־שערי צדיק׃ גם־לרעהו ישנא רש ואהבי כ
עשיר רבים׃ בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו׃ 21 ענוים קרי
הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב׃ בכל־ 22 23
עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור׃
עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת׃ 24
מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה׃ כה
ביראת יהוה מבטח־עז ולבניו יהיה מחסה׃ 26
יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות׃ ברב־עם 27 28
הדרת־מלך ובאפס לאם מחתת רזון׃ ארך אפים 29
רב־תבונה וקצר־רוח מרים אולת׃ חיי בשרים לב ל

מרפא

labios de falſedad;y hazientes verdad,ſu voluntad. Hombre 23
cuerdo, encubre ſabiduria, y coraçon de locos, pregona lo-
cura. Mano de ſolicitos podeſtará : y engañoſa ſerá por tri- 24
buto. Anſia en coraçon de varon lo oprime:y palabra buena 25
lo alegrarà. Aventajado mas que ſu compañero, juſto; y car- 26
rera de malos los haze errar. No chamuſcarà (varon) de 27
engaño ſu caça ; y aver de hombre precioſo, ſolicitud: En 28
camino de juſtedad, vidas, y carrera de ſu ſenda no muerte.

CAP. 13.

Hijo ſabio (oye) reprehencion de padre ; y eſcarnece- 1 VI
dor, no oye reprehenſion De fruto de boca de varon 2
comerà bueno; y (de) alma de falſarios, robo. Guar- 3
dàn ſu boca, guardàn ſu alma: abrien ſus labios, quebranto
à él. Deſſéa y no (alcança) ſu alma (del) perezoſo; y alma de 4
ſolicitos ſerá deleitada. Palabra de falſedad aborrecerà juſto; 5
y malo harà heder y harà repudiar. Juſtedad guardarà per- 6
fecto de carrera; y malicia haze atorcer (varon) de pecado.
Ay enriqueceinſe, y no nada: empobreceinſe, y aver mu- 7
ho. Precio de alma de varon ſu riqueza; y pobre no oye re- 8
prehenſion. Luz de juſtos ſe alegrarà: y candela de malos ſe 9
apagarà. Decierto (varon) con ſobervia darà contienda : y 10
con conſejeros, ciencia. Aver de vanidad, ſe apoca: y juntàn 11
con (trabajo de) mano multiplica. Esperança prolongada, 12
adoloria coraçon: y arbol de vida, deſſeo viniente. Menos- 13
precián à la coſa, ſerá dañado à él : y temièn encomeudança,
él ſerà pago. * Ley de ſabio, manantial de vidas, para quitar 14 VII
de enlazamientos de muerte. Entendimiento bueno darà 15
gracia: y carrera de falſarios fuerte. Todo cuerdo haze con 16
ſabiduria; y loco eſpande locura. Menſagero malo caerà en 17
mal ; y menſagero de fidelidades medizina. Pobreza y des- 18
honra (al) baldàn caſtigo: y guardàn reprehenſion ſerá hon-
rado Deſſeo efectuado ſaboreará à alma; y abominacion de 19
locos, apartarſe de mal. Andàn con ſabios ſe harà ſabio ; y 20
governàn locos ſerá quebrantado Pecadores perſeguirà 21
mal; y à juſtos pagarà bien. Bueno harà heredar hijos de hi- 22
jos ; y guardado para juſto, aver de pecador. Mucha civera 23
(en) barvecho de pobres : y ay tajado ſin juizio. Vedàn ſu 24
vara, aborrecien ſu hijo ; y el que lo ama madruga a él caſti-
go. Juſto comien à hartura de ſu alma ; y vientre de malos 25
ſerá menguado.

CAP. 14.

Cada qual de) ſabias mugeres edificò ſu caſa; y loca con 1 P.15.
ſus manos la derroca. Andàn en ſu rectitud temièn. A.; 2
y aotrcido de ſus carreras, lo menoſprecia. En boca de 3
loco, vara de ſobervia; y labios de ſabios los guardaràn. Sin 4
bueyes peſebre limpio: y muchedumbre de renuevos, en fu-
erça de buey. Teſtigo de fidelidades, no mentirà : y hablàn 5
mentiras, teſtigo de falſedad. Buscò eſcarnecedor ſabiduria, 6
y no (fue), y ſabiduria à entendido , facil. Anda de encuen- 7
tro de varon loco; y (de quien) no conoſciſte labios de ſabi-
duria. Sabiduria de cuerdo (es) entender ſu carrera ; y lo- 8
cura de locos, engaño. (cada uno de) Locos interpreta cul- 9
pa : y entre rectos voluntad. Coraçon ſàbe amargura de ſu 10
alma : y en ſu alegria no ſe mezclarà eſtraño. Caſa de malos 11
ſerá deſtruida : y tienda de rectos floreſcerà. Ay carrera de- 12
recha delante varon, y ſu poſtrimeria carreras de muerte.
Tambien en riſa ſe adoloriará coraçon : y ſu poſtrimeria de 13
alegria, anſia. De ſus carreras ſe hartará apartado de ſeſo : y 14
de ſobre él, varon bueno. Simplez crée à toda coſa; y cuerdo 15
entiende à ſu paſſo. Sabio téme y apartaſe de mal: y loco en- 16
ſañaſé y confiado. Repentino de furores, harà locura : y va- 17
ron de (malos) penſamientos ſerá aborrecido. Heredarán 18
ſimplices locura : y cuerdos ſe coronaràn de ſabiduria.
Oprimieronſe malos delante buenos, y malos ſobre por- 19
tales de juſtos. Tambien à ſu compañero es aborrecido 20
pobre: y amantes rico, muchos. Menoſpreciàn à ſu compa- 21
ñero peca: y apiadan humildes, bienaventurado dél. Decier- 22
to yèrran penſantes mal : y merced y verdad (à) penſantes
bien. En todo trabajo es ventaja : y palabra de labios ſola- 23
mente para mengua. Corona de ſabios ſu riqueza: locura de 24
locos, locura. Eſcapàn almas teſtigo de verdad : y hablàn 25
mentiras (teſtìgo) de engaño. En temor de .A. confiança de 26
fortaleza, y à ſus hijos ſerá abrigo. Temor de .A. fuente de 27
vidas, para quitarſe de lazos de muerte. En muchedumbre 28
de pueblo, hermoſura de Rey : y ſin gente quebranto de
Principe. Largo de furores, grande de entendimiento: y cor- 29
to de eſpirito enaltecièn locura. Vidas de carnes, coraçon de 30
blan-

31 blandura: y carcoma de hueſſos, embidia. Sobreforçán
mendigo, repudián ſu hazedor: y honranlo, apiadán deſſeoſo.
32 Por ſu malicia ſerá empuxado malo: y confián en ſu muerte
33 juſto. En coraçon de entendido poſa ciencia: y entre locos
34 es conoscida. Juſtedad enaltecerá gente: y merced de nacio-
35 nes (como ſacrificio de) limpieza. Voluntad de Rey à ſiervo
entendido, y ſu ſaña ſerá (contra) malo. CAP. 15.

II 1 RE ſpueſta blanda, haze retirar ſaña: y palabra de triſte-
2 za haze ſubir furor. Lengua de ſabios adereçará ſabi-
3 duria: y boca de locos hablará locura. En todo lugar
4 ojos de .A., catantes malos y buenos. Floxedad de lengua
arbol de vidas; y atorcimiedto en ella, quebranto en eſpiri-
5 to. Loco aborrece caſtigo de ſu padre: y guardán reprehen-
6 ſion ſerá cuerdo. Caſa de juſto fortaleza grande: y renuevo
7 de malo es conturbado. Labios de ſabios eſparzen ſabidu-
8 ria: y coraçon de locos, no verdadero. Sacrifico de malos,
9 abominacion de .A.; y oracion de rectos, ſu voluntad. Abo-
minacion de .A. carrera de malo: y ſiguièn juſtedad amará.
10 Caſtigo malo à dexán camino: aborrecièn reprehenſion, mo-
11 rirá. Infierno y perdicion delante .A.: quanto mas coraçones
12 de hijos de hombre?. No ame escarnecedor à reprehendièn
13 à él, con ſabios no andarà. Coraçon alegre abonigua faces; y
14 por triſteza de coraçon, eſpirito majado. Coraçon entendi-
15 do busca ſabiduria; y boca de locos pace locura. Todos dias
de pobre malos: y bueno de coraçon (como en) combite
16 continuo. Mejor poco con temor de .A., mas que theſoro
17 mucho, y conſumicion en él. Mejor comida de verdura, y
18 amor alli, mas que buey cevado, y aborricion en él. Varon
de ſaña rebuelve pendencia: y retardado de furores haze
19 ſoſſegar baraja. Carrera de perezoſo, como vallado de eſpi-
20 no; y camino de rectos calçado. Hijo ſabio haze alegrar pad-
21 re: y loco hombre, menospréçia ſu madre. Locura, alegria à
menguado de ſeſo; y varon de entendimiento adereça andar.
22 Son baldados penſamientos ſin ſecreto: y con muchedumbre
23 de conſejeros ſe afirmará. Alegria à varon en reſpueſta de ſu
24 boça, y palabra en ſu hora quanto buena!. Camino de vidas
25 arriba al entendido, para quitarſe de cueva profunda. Caſa
26 de altivos derroçarà .A.: y hará eſtar termino de viuda. Abo-
minacion de .A., penſamientos de malo: y limpios, dichos
27 de hermoſura. Conturbán ſu caſa, codicián codicia; y abor-
28 recièn dadivas vivirá. Coraçon de juſto imagìna para reſ-
29 ponder: y boca de malos habla malicias. Lexano .A. de ma-
30 los: y oracion de juſtos oírá. Luz de ojos haze alegrar cora-
31 çon: oìda buéna haze deleitar hueſſo. Oreja oyèn reprehen-
32 ſion de vidas, entre ſabios manirá. Baldán caſtigo, aborrecièn
33 ſu alma: y oyèn reprehenſion, poſſeyèn ſeſo. Temor de .A.
doctrina de ſabiduria; y delanté de honra, humildad. C. 16.

III 1 AL hombre ordenanças de coraçon, y de .A. reſpueſta
2 de lengua. Todas carreras de varon, limpio en ſus o-
3 jos; y componièn eſpiritos .A.. Buelve à .A. tus ob-
4 ras, y afirmarſeán tus penſamientos. Todo obrò .A. por él:
5 y tambien malo para dia de mal. Abominacion de .A. todo al-
6 tivo de coraçon: mano por mano no ſerá libre: Con merced
y verdad ſerá perdonado delicto, y con temor de .A. ſe qui-
7 ta de mal. En envoluntar .A. carreras de varon, tambien
8 ſus enemigos pacificará con él. Mejor poco con juſtedad,
9 mas que muchedumbre de renuevo ſin juizio. Coraçon de
10 hombre pienſa ſu carrera, y .A. compondrà ſu paſſo. Ade-
vinacion ſobre labios de Rey, (por tanto) en juizio no fal-
11 ſarà ſu boca. Peſo y balanças de juizio à .A.: ſu obra todos
12 peſos de bolſa. Abominacion de Reyes hazer malicia: por
13 que con juſtedad ſe compondrá ſilla. Voluntad de Reyes
14 labios de juſtedad, y hablán rectitudes àma. Saña de Rey
15 menſageros de muerte, y varon ſabio la baldará. En luz de
16 faces de Rey, vidas: y ſu voluntad como nuve tardia. Ad-
quirir ciencia quanto bueno mas que oro! y adquirir inteli-
17 gencia, escogida mas que plata. Camino de rectos apartarſe
18 de mal: guarda ſu alma, guardán ſu carrera. Antes de queb-
19 ranto, ſobervia: y antes de tropieço, altivèz de eſpirito. Me-
jor baxar eſpirito con humildes: mas que dividir deſpojo
20 con ſobervios. Concidrán en la coſa, hallará bien: y confián en
21 .A. bienaventurado dél. A ſabio de coraçon, es llamado enten-
22 dido: y dulçura de labios, añada doctrina. Manantial de vidas
23 ſeſo à ſus dueños: y doctrina de locos, locura. Coraçon de ſa-
bio haze prudente ſu boca, y ſobre ſus labios añadirá doctri-
24 na. Panal de miel, dichos de hermoſura, dulce para la alma,

מרפא ורקב עצמות קנאה: עשק דל חרף עשהו 31
ומכבדו חנן אביון: ברעתו ידחה רשע וחסה במותו 32
צדיק: בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע: 33
צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת: רצון־מלך 34 לה
א לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש: מענה־רך ישיב טו
חמה ודבר־עצב יעלה־אף: לשון חכמים תיטיב דעת 2
ופי כסילים יביע אולת: בכל־מקום עיני יהוה צופות 3
רעים וטובים: מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר 4
ה ברוח: אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם:
בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: שפתי 6 7
חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא־כן: זבח רשעים 8
תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: תועבת יהוה דרך 9
י רשע ומרדף צדקה יאהב: מוסר רע לעזב ארח
שונא תוכחת ימות: שאול ואבדון נגד יהוה אף כי־ 11
לבות בני־אדם: לא־יאהב לץ הוכח לו אל־חכמים 12
לא ילך: לב שמח ייטב פנים ובעצבת־לב רוח 13
נכאה: לב נבון יבקש־דעת ופני כסילים ירעה 14 ופי קרי
טו אולת: כל־ימי עני רעים וטוב־לב משתה תמיד:
טוב־מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: טוב 16 17
ארחת ירק ואהבה־שם משור אבוס ושנאה־בו:
איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב: דרך 18 19
כ עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה: בן חכם
ישמח־אב וכסיל אדם בוזה אמו: אולת שמחה 21
לחסר־לב ואיש תבונה יישר־לכת: הפר מחשבות 21
באין סוד וברב יועצים תקום: שמחה לאיש במענה־ 23
פיו ודבר בעתו מה־טוב: ארח חיים למעלה למשכיל 24
כה למען סור משאול מטה: בית גאים יסח יהוה ויצב
גבול אלמנה: תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים 26
אמרי־נעם: עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת 27
יחיה: לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות: 28
רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: מאור־ 29 ל
עינים ישמח־לב שמועה טובה תדשן־עצם: אזן 31
שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: פורע 32
מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב: יראת 33
א יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה: לאדם מערכי־
לב ומיהוה מענה לשון: כל־דרכי־איש זך בעיניו 2
ותכן רוחות יהוה: גל אל־יהוה מעשיך ויכנו 3
מחשבתיך: כל פעל יהוה למענהו וגם־רשע ליום 4
ה רעה: תועבת יהוה כל־גבה־לב יד ליד לא ינקה:
בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: 6
ברצות יהוה דרכי־איש גם־אויביו ישלם אתו: טוב 7 8
מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: לב אדם 9
י יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: קסם | על־שפתי־מלך
במשפט לא ימעל־פיו: פלס | ומאזני משפט ליהוה 11
מעשהו כל־אבני־כיס: תועבת מלכים עשות רשע 12
כי בצדקה יכון כסא: רצון מלכים שפתי־צדק ודבר 13
ישרים יאהב: חמת־מלך מלאכי־מות ואיש חכם 14
טו יכפרנה: באור־פני־מלך חיים ורצונו כעב מלקוש:
קנה־חכמה מה־טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר 16
מכסף: מסלת ישרים סור מרע שומר נפשו נצר 17
דרכו: * לפני־שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: טוב 18 19 חצי הספר בפסוקים
כ שפל־רוח את־ענוים מחלק שלל את־גאים: משכיל עניים קרי
על־דבר ימצא־טוב ובוטח ביהוה אשריו: לחכם־לב 21
יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח: מקור חיים שכל 22
בעליו ומוסר אולים אולת: לב חכם ישכיל פיהו ועל־ 23
שפתיו יסיף לקח: צוף־דבש אמרי־נעם מתוק לנפש 24

ומרפא לעצם: יש דרך ישר לפני־איש ואחריתה כה
דרכי־מות: נפש עמל עמלה לו כי־אכף עליו פיהו: 26
איש בליעל כרה רעה ועל־שפתיו כאש צרבת: איש 27 28 שפתו קרי
תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף: איש חמס 29 נון זעירא
יפתה רעהו והוליכו בדרך לא־טוב: עצה עיניו ל
לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה: עטרת 31
תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: טוב ארך אפים 32
מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: בחיק יוטל את־ 33
הגורל ומיהוה כל־משפטו: טוב פת חרבה ושלוה־ א יז ליום ז
בה מבית מלא זבחי־ריב: עבד משכיל ימשל בבן 2
מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: מצרף לכסף 3
וכור לזהב ובחן לבות יהוה: מרע מקשיב על־ 4
שפת־און שקר מזין על־לשון הות: לעג לרש חרף ה
עשהו שמח לאיד לא ינקה: עטרת זקנים בני בנים 6
ותפארת בנים אבותם: לא־נאוה לנבל שפת 7
יתר אף כי־לנדיב שפת־שקר: אבן־חן השחד 8
בעיני בעליו אל־כל־אשר יפנה ישכיל: מכסה־פשע 9
מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף: תחת י
גערה במבין מהכות כסיל מאה: אך מרי יבקש־רע 11
ומלאך אכזרי ישלח־בו: פגוש דב שכול באיש 12
ואל־כסיל באולתו: משיב רעה תחת טובה לא־ 13
תמיש רעה מביתו: פוטר מים ראשית מדון ולפני 14 תמוש קרי
התגלע הריב נטוש: מצדיק רשע ומרשיע צדיק טו
תועבת יהוה גם־שניהם: למה־זה מחיר ביד־ 16
כסיל לקנות חכמה ולב־אין: בכל־עת אהב 17
הרע ואח לצרה יולד: אדם חסר־לב תקע כף 18
ערב ערבה לפני רעהו: אהב פשע אהב מצה 19
מגביה פתחו מבקש־שבר: עקש־לב לא ימצא־ כ
טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: ילד כסיל לתוגה 21
לו ולא־ישמח אבי נבל: לב שמח ייטב גהה 22
ורוח נכאה תיבש־גרם: שחד מחק רשע 23
יקח להטות ארחות משפט: את־פני 24
מבין חכמה ועיני כסיל בקצה־ארץ: כעס כה
לאביו בן כסיל וממר ליולדתו: גם ענוש 26
לצדיק לא־טוב להכות נדיבים על־ישר: חושך 27 יקר קרי
אמריו יודע דעת וקר־רוח איש תבונה: גם 28
אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון: ליום ה
לתאוה יבקש נפרד בכל־תושיה יתגלע: לא־יחפץ א 2 יח
כסיל בתבונה כי אם־בהתגלות לבו: בבוא רשע בא 3
גם־בוז ועם־קלון חרפה: מים עמקים דברי פי־איש 4
נחל נבע מקור חכמה: שאת פני־רשע לא־טוב ה
להטות צדיק במשפט: שפתי כסיל יבאו בריב ופיו 6
למהלמות יקרא: פי כסיל מחתה־לו ושפתיו מוקש 7
נפשו: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי־בטן: 8
גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית: 9
מגדל־עז שם יהוה בו־ירוץ צדיק ונשגב: הון י 11
עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו: לפני־ 12
שבר יגבה לב־איש ולפני כבוד ענוה: משיב דבר 13
בטרם ישמע אולת היא־לו וכלמה: רוח איש יכלכל 14
מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: לב נבון יקנה־דעת טו
ואזן חכמים תבקש־דעת: מתן אדם ירחיב לו ולפני 16
גדולים ינחנו: צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו: 17 ובא קרי
מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד: אח נפשע 18 19
מקרית־עז ומדונים כבריח ארמון: מפרי פי־איש כ ומדינים ק׳
תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: מות וחיים ביד־ 21
לשון ואהביה יאכל פריה: מצא אשה מצא טוב ויפק 22
רצון

y medizina al hueſſo. Ay carrera derecha delante varon, y 25
ſu poſtrimeria carreras de muerte. Alma del que trabaja, 26
trabaja para él, por que oprimiò ſobre él ſu boca. Varon 27
perverſo càva (para ſi) mal, y ſobre ſus labios como fuego
de flama. Varon de perverſidades enciende pendencia: y 28
chiſmero aparta ſeñor. Varon de falſedad ſombaye ſu com- 29
pañero, y llevalo por camino no bueno. Señalan con ſus 30
ojos para penſar perverſidades: çeñan (con) ſus labios effec- 1 II
tua mal. Corona de hermoſura, caneza: en carrera de juſte- 31
dad ſerá hallada. Mejor detardado de furores mas que vali- 32
ente: y podeſtán en ſu eſpirito, mas que prendièn ciudad. 33
En ſeno es echada la ſuerte, y de .A. todo ſu juizio.

C A P. 17.

MEjor pan ſeco, y paz en él, mas que caſa llena de ſac- 1 IV
rificios de contienda. Siervo entendido podeſta en 2
hijo malo, y entre hermanos parte heredad. Enſáyo 3
à la plata, y criſol al oro, y provàn coraçones .A.. Malo es- 4
cucha, ſobre labio de tortura; (hombre de) falſedad eſcucha,
ſobre lengua de quebrantos. Eſcarnecièn al pobre, repu- 5
diàn ſu hazedor: alegranſe por quebranto, no ſerá perdona-
do. Corona de viejos, hijos de hijos, y hermoſura de hijos, 6
ſus padres. No conviene al vil, labio de ventaja, quanto mas 7
al Principe labio de falſedad. Piedra de gracia el cohecho en 8
ojos de ſus dueños, à todo lo que cata, lo favorece. Cubrièn 9
rebeldia, bùſca amor, y repitien en coſa, aparta ſeñor. Queb- 10
ranta reprehenſion àl antendièn, mas que herir al loco cien
vezes. Decierto (hombre) de rebeldia buſca mal: y Angel 11
cruel ſerá embiado en él. (mejor) Encontrar oſſo deshijado 12
con varon, que no loco en ſu locura. Tornàn mal por bien, 13
no ſe tirarà mal de ſu caſa. Soltàn aguas, principio de pen- 14
dencia: y antes de ſer rebuelta la contienda, dèxala. Juſtifi- 15
càn malo, y condenàn juſto, abominacion de .A. tambien
ambos ellos. Para que eſto, precio en mano de loco: para 16
comprar ſabiduria? y ſeſo no. En toda hora ama el compa- 17
ñero: y hermano para anguſtias es naſcido. Hombre men- 18
guado de ſeſo tocán palma, afiançàn fiança delante ſu com-
pañero. Amàn rebello, àma pendencia: enaltecièn ſu puerta 19
bùsca quebranto. Tuerto de coraçon no hallarà bien, y per- 20
verſo en ſu lengua caerà en mal. Engendràn loco para anſia 21
à él: y no ſe alegrarà padre de vil. Coraçon alegre abonigua- 22
rà (como) medicina: y eſpirito majado ſeca hueſſo. Cohec- 23
ho de ſeno, malo toma: para atorcer caminos de juizio. De- 24
lante entendido ſabiduria: y ojos de loco, en eſtremo de
tierra. Saña de ſu padre, hijo loco, y amargura al que lo pa- 25
riò. Tambien apenar al juſto, no bueno, para herir Principes 26
ſobre rectitud. Vedàn ſus dichos, ſabièn ſabiduria: precioſo 27
de eſpirito varon de entendimiento. Tambien loco callàn, 28
ſabio es contado, cerràn ſus labios, entendido. CAP. 18.

POr deſſeo busca apartado, en toda ſutileza ſe rebuelve. 1 V
No envolunta loco en intelligencia, que ſalvo en ſer 2
deſcubierto ſu coraçon. En venir malo, viene tambien 3
menoſprecio, y con deshonra repudio. Aguas profundas, 4
palabras de boca de varon: arroyo manàn manadero de ſa-
biduria. Honrar faces de malo, no bueno, para hazer ator- 5
cer juſto en juizio. Labios de loco vendràn en contienda, y 6
ſu boca à majamiento llamarà. Boca de loco quebranto à él, 7
y ſus labios tropieço de ſu alma. Palabras de chiſmero, co- 8
mo (palabras) halagueñas, y ellas deſcienden à camaras de
vientre. Tambien afloxàn en ſu obra, hermano él à dueño 9
dañador. Torre de fortaleza nombre de .A., con el correrà 10
juſto y ſerà amparado. Aver de rico ciudad de ſu fortaleza, y 11
como muro enfortecido en ſu imaginacion. Antes de queb- 12
ranto ſe enaltece coraçon de varon; y antes de honra, hu-
mildad. Respondièn palabra antes que oyga, locuraes à él y 13
verguença. Eſpirito de varon ſuſtenta ſu enfermedad: y eſ- 14
pirito majado quien lo ſoportarà?. Coraçon de entendido 15
adquiere ſabiduria: oreja de ſabios busca ſabiduria. Dadi- 16
va de hombre enſancha à él, y delante grandes lo guia.
Juſto (es) el primero en ſu pleito, y viene ſu compañero 17
y eſpeculalo. Los pleitos haze baldar la ſuerte, y (ella) 18
entre fuertes aparta (contiendas). Hermano rebellán, 19
mas que ciudad de fortaleza, y (ſus) pendencias como
cerradero de palacio. De fruto de boca de varon ſe har- 20
tarà ſu vientre, de renuevo de ſus labios ſe hartarà. Mu- 21
erte y vidas en poder de lengua, y ſus amantes come-
ràn ſu fruto. Hallò muger (buena) hallò bien, y ſacò 22
voluntad

23 voluntad de.A..(con)Ruegos habla pobre, y rico responde
24 aſperezas. Varon de compañeros para acompañarſe, y ay
amigo pegado mas que hermano. CAP. 19.
VI 1 MEjor pobre andán en ſu perfeccion, mas que perverſo
2 de ſus labios y él loco. Tambien ſin ſabiduria alma
3 no buena: y apreſſurán con pies pecán. Locura de
hombre atuerce ſu carrera: y ſobre .A. ſe enſaña ſu coraçon.
4 Aver, añade compañeros muchos: y pobre de ſu compa-
5 ñeros es apartado. Teſtigo de falſedades no ſerá libre, y hab-
6 lán mentiras no ſe eſcapará. Muchos rogarán faces de Prin-
7 cipe, y todo compañero à varon de dadiva. Todos herma-
nos del pobre lo aborrecen, quanto mas ſus compañeros
8 ſe alexaron dél, ſiguien dichos (que) dél no ellos. Poſ-
ſeyèn ſeſo, amán ſu alma, guardán inteligencia para hallar
9 bien. Teſtigo de falſedades no ſerá libre, y hablán mentiras
10 ſe perderá. No conviene al loco deleyte, quanto mas à ſiervo
11 podeſtar en ſeñores. Seſo de hombre prolongan ſu furor, y
12 ſu hermoſura paſſár ſobre rebeldia. Ruido como de leoncil-
lo, ſaña de Rey, y como rocio ſobre yerva, ſu voluntad.
13 Quebrantos de ſu padre, hijo loco, y gotèra continua pen-
14 dencia des muger. Caſa y aver heredad de padres, y de .A.
VII 15 muger entendida.*Pereza haze caer adormecimiento: y al-
16 ma engañoſa ſe enhambrecerá. Guardán encomendança,
17 guardán ſu alma; menoſprecián ſus carreras morirá. Preſtán
à .A., el que apiáda mendigo, y ſu gualardon pagará à él.
18 Caſtiga à tu hijo quando ay esperança, y para matarlo no
19 alces tu alma. Grande de ſaña recibièn pena, por que ſi lo es-
20 capares y aun añadirás. Oye conſejo, y recibe caſtigo, por
21 que fêcas ſabio en tu poſtrimeria. Muchos penſamientos en
22 coraçon de varon, y conſejo de .A., él ſe afirmará. Deſſeo de
hombre ſu merced: y mejor pobre, mas que varon de men-
23 tira. Temor de .A. para vidas: y harto manirá (y) no ſerá vi-
24 ſitado de mal. Esconde perezoſo ſu mano en el ſeno, tambien
25 à ſu boca no la torna. (quando) Eſcarnecedor hirieres, y
ſimplez ſerá cuerdo; y reprehendido à entendido, entiende
26 ſabiduria. Preán padre, hazien huìr madre, hijo malo y re-
27 pudiador. Vedate mi hijo de oìr doctrina, para errar de dic-
28 hos de ſabiduria. Teſtigo perverſo interpretará juizio, y bo-
29 ca de malos esconderá tortura. Son aparejados à eſcarnece-
dores juizios; y majamientos, à cuerpo de locos. CAP. 20.
P.16. 1 EScarnecedor (haze) el vino, rugidor (haze) ſizra, y to-
2 do errán en él, no ſerá ſabio. Bramido, como de leoncil-
lo, miedo de Rey, enſañánlo pèca (contra) ſu alma.
3 Honrá à varon ceſſar de contienda, y todo loco ſe mezclará
4 (con ella). En invierno perezoſo no arará, y demandará en
5 la ſegada y no (hallará). Como aguas profundas, conſejo en
coraçon de varon, y varon de inteligencia lo apoſará.
6 Muchos hombres pregonan cada uno ſu merced, y varon de
7 verdades quien hallará?. Andán en ſu perfeccion, juſto,
8 bienaventurados ſus hijos deſpues dél. Rey eſtán ſobre ſilla
9 de juizio, esparzièn con ſus ojos todo mal. Quien dirá limpiè
10 mi coraçon? limpieme de mi pecado?. Peſo y Peſo, Ephá y
11 Ephá, abominacion de .A. tambien ambos ellos. Tambien
en ſus obras ſe desconosce moço, ſi limpia y ſi recta ſu obra.
12 13 Oreja oyèn, y ojo veyèn, .A. hizo tambien ambos ellos. No
ames ſueño por que no te empobreſcas, abre tus ojos harta-
14 te de pan. Malo malo, dize el comprador, y andánſe a él en-
15 tonces ſe alaba. Ay oro, y muchedumbre de piedras precio-
16 ſas, y atuendo precioſo labios de ſabiduria. Toma ſu paño
17 por que afianço eſtraño: y por eſtraña lo aprenda. Sabroſo à
varon pan de falſedad, y deſpues ſe henchirá ſu boca de caſ-
18 cajo. Penſamientos con conſejo ſe componen, y con induſ-
19 tria ſe haze pelea. Deſcubrièn ſecreto andán chiſmero: y à
20 ſombayèn (con) ſus labios, no te mezcles. Maldizièn ſu padre
y ſu madre, ſêa apagada ſu candela en eſcuridad de tiniebla.
21 Heredad apreſſurada en principo, y ſu poſtrimeria no ſerá
22 bendita. No digas pagarè mal: eſpera à .A. y ſalvará à ti.
23 Abominacion de .A. peſo y peſo, y balanças de engaño no
24 bueno. De .A. paſſadas de varon, y hombre como entenderá
25 ſu carrera?. Lazo al hombre eragar ſanctidad, y deſpues de
26 promeſſas para requerir. Eſparzièn malos Rey ſabio, y haze
27 tornar ſobre ellos rueda. Candela de .A. alma de hombre,
28 eſcuadriñán todas camaras de veintre. Merced y verdad
29 guardan Rey, y aſufre con merced ſu ſilla. Hermoſura de
30 mancebos ſu fuerça, y hermoſura de viejos caneza. Incha-
zones de herida (ſon) medizina en malo, y (lo miſmo ſon
las) llagas de camaras de vientre. CAP. 21.
II 1 COmo Pielagos de aguas coraçon de Rey en
mano de .A., à todo lo que envolunta lo incli-
2 na. Toda carrera de varon derecha en ſus ojos:

23 רצון מיהוה: תחנונים ידבר-רש ועשיר יענה עזות: איש
24 רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח: טוב רש
יט 2 הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: גם בלא-דעת
3 נפש לא-טוב ואץ ברגלים חוטא: אולת אדם
4 תסלף דרכו ועל-יהוה יזעף לבו: הון יסיף רעים
ה רבים ודל מרעהו יפרד: עד שקרים לא ינקה ויפיח
6 כזבים לא ימלט: רבים יחלו פני-נדיב וכל-הרע
7 לאיש מתן: כל אחי-רש שנאהו אף כי מרעהו
8 רחקו ממנו מרדף אמרים לא-המה: קנה-לב אהב
9 נפשו שמר תבונה למצא-טוב: עד שקרים לא
י ינקה ויפיח כזבים יאבד: לא-נאוה לכסיל תענוג אף
11 כי-לעבד משל בשרים: שכל אדם האריך אפו
12 ותפארתו עבר על-פשע: נהם ככפיר זעף מלך
13 וכטל על-עשב רצונו: הות לאביו בן כסיל ודלף
14 טרד מדיני אשה: בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה
טו משכלת: * עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב:
16 17 שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת: מלוה
18 יהוה חונן דל וגמלו ישלם-לו: יסר בנך כי-יש תקוה
19 ואל-המיתו אל-תשא נפשך: גרל-חמה נשא ענש
כ כי אם-תציל ועוד תוסף: שמע עצה וקבל מוסר
21 למען תחכם באחריתך: רבות מחשבות בלב-איש
22 ועצת יהוה היא תקום: תאות אדם חסדו וטוב רש
23 מאיש כזב: יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל-יפקד
24 רע: טמן עצל ידו בצלחת גם-אל-פיהו לא ישיבנה:
כה לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת: משדד-
27 אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: חדל-בני לשמע
28 מוסר לשגות מאמרי-דעת: עד בליעל יליץ משפט
29 ופי רשעים יבלע-און: נכונו ללצים שפטים
כ א ומהלמות לגו כסילים: לץ היין המה שכר וכל-שגה
2 בו לא יחכם: נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא
3 נפשו: כבוד לאיש שבת מריב וכל-אויל יתגלע:
4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: מים עמקים
ה 6 עצה בלב-איש ואיש תבונה ידלנה: רב-אדם יקרא
7 איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: מתהלך בתמו
8 צדיק אשרי בניו אחריו: מלך יושב על-כסא-דין מזרה
9 בעיניו כל-רע: מי-יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי:
י 11 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם-שניהם: גם
12 במעלליו יתנכר-נער אם-זך ואם-ישר פעלו: אזן
13 שמעת ועין ראה יהוה עשה גם-שניהם: אל-תאהב
14 שנה פן-תורש פקח עיניך שבע-לחם: רע רע יאמר
טו הקונה ואזל לו אז יתהלל: יש זהב ורב-פנינים וכלי
16 יקר שפתי-דעת: לקח-בגדו כי-ערב זר ובעד נכרים
17 חבלהו: ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא-פיהו חצץ:
18 מחשבות בעצה תכון ובתחבלות עשה מלחמה:
19 גולה-סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב:
כ 21 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: נחלה
22 מבחלת בראשונה ואחריתה לא תברך: אל-תאמר
23 אשלמה-רע קוה ליהוה וישע לך: תועבת יהוה אבן
24 ואבן ומאזני מרמה לא-טוב: מיהוה מצעדי-גבר
כה ואדם מה-יבין דרכו: מוקש אדם ילע קדש ואחר
26 נדרים לבקר: מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם
27 אופן: נר יהוה נשמת אדם חפש כל-חדרי-בטן:
28 29 חסד ואמת יצרו-מלך וסעד בחסד כסאו: תפארת
ל בחורים כחם והדר זקנים שיבה: חברות פצע תמריק
כא א ברע ומכות חדרי-בטן: פלגי-מים לב-מלך ביד-יהוה
2 על-כל-אשר יחפץ יטנו: כל-דרך איש ישר בעיניו
ותכן

ותכן לבות יהוה: עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה 3
מזבח: רום עינים ורחב־לב נר רשעים חטאת: 4
מחשבות חרוץ אך־למותר וכל־אץ אך־למחסור: ה
פעל אצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי־מות: 6
שד־רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: הפכפך 7 8
דרך איש וזר וזך ישר פעלו: טוב לשבת על־פנת־ 9
גג מאשת מדונים ובית חבר: נפש רשע אותה־ מדינים ק
רע לא־יחן בעיניו רעהו: בענש־לץ יחכם־פתי 11
ובהשכיל לחכם יקח דעת: משכיל צדיק 12
לבית רשע מסלף רשעים לרע: אטם אזנו 13
מזעקת־דל גם־הוא יקרא ולא יענה: מתן 14
בסתר יכפה־אף ושחד בחק חמה עזה:
שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי טו
און: אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: 16
איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: 17
כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: טוב 18 19
שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס: מדינים ק
אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם כ
יבלענו: רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה 21
וכבוד: עיר גברים עלה חכם וירד עז 22
מבטחה: שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 23
זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון: תאות עצל 24 כה
תמיתנו כי־מאנו ידיו לעשות: כל־היום התאוה תאוה 26
וצדיק יתן ולא יחשך: זבח רשעים תועבה אף כי־ 27
בזמה יביאנו: עד־כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 28
העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו: אין חכמה 29 ל יבין קרי
ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: סוס מוכן ליום 31 דרכו קרי
מלחמה וליהוה התשועה: נבחר שם מעשר רב א כב לייס ג
מכסף ומזהב חן טוב: עשיר ורש נפגשו עשה כלם 2
יהוה: ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו: 3 ונסתר קרי
עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: צנים 4 ה
פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: חנך 6
לנער על־פי דרכו גם כי־יזקין לא־יסור ממנה: עשיר 7
ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה: זורע עולה 8 יתדו ׳
יקצור־און ושבט עברתו יכלה: טוב־עין הוא יברך 9
כי־נתן מלחמו לדל: גרש לץ ויצא מדון וישבת דין י יתיר ו׳
וקלון: אהב טהור־לב חן שפתיו רעהו מלך: עיני 11 12
יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: אמר עצל ארי 13
בחוץ בתוך רחבות ארצח: שוחה עמקה פי זרות 14 יתיר ו׳
זעום יהוה יפול־שם: אולת קשורה בלב־נער שבט טו
מוסר ירחיקנה ממנו: עשק דל להרבות לו נתן 16
לעשיר אך למחסור: הט אזנך ושמע דברי חכמים 17
ולבך תשית לדעתי: כי־נעים כי־תשמרם בבטנך 18
יכנו יחדו על־שפתיך: להיות ביהוה מבטחך 19
הודעתיך היום אף־אתה: הלא כתבתי לך שלשום כ שלשים ק
במעצות ודעת: להודיעך קשט אמרי אמת להשיב 21
אמרים אמת לשלחיך: אל־תגזל־דל 22
כי דל־הוא ואל־תדכא עני בשער: כי־יהוה יריב ריבם 23
וקבע את־קבעיהם נפש: אל־תתרע את־בעל אף 24
ואת־איש חמות לא תבוא: פן־תאלף ארחתו כה ארחתיו ק
ולקחת מוקש לנפשך: אל־תהי בתקעי־כף בערבים 26
משאות: אם־אין־לך לשלם למה יקח משכבך 27
מתחתיך: אל־תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: 28
חזית איש מהיר במלאכתו לפני־מלכים יתיצב בל־ 29 לייס ד
יתיצב לפני חשכים: כי־תשב ללחום את־מושל בין א כג
תבין את־אשר לפניך: ושמת שכין בלעך אם־בעל 2
נפש

y componièn coraçones .A.. Hazer juſtedad y juizio, es eſ- 3
cogido à .A. mas que ſacrificio. Altura de ojos y anchura de 4
coraçon, penſamiento de malos, pecado. Penſamientos de 5
ſolicito, decierto para ventaja: y todo preſſuroſo decierto IV
para mengua. Ajuntamiento de theſoros en lengua de falſe- 6
dad, aliento empuxado, buſcantes muerte. Prêa de malos los 7
taja, por que no quiſieron para hazer juizio. Perverſa carrera 8
de varon (malo) y eſtraño: y de limpio derecha ſu obra. Mejor 9
para eſtar ſobre rincon de tejado, mas que (con) muger de
contienda y (en) caſa de compañia. Alma de malo, deſſeó 10
malo, no es agraciado en ſus ojos ſu compañero. En apenar 11
escarnecedor ſe aſabienta ſimplez, y en hazer entender à ſabio
toma ſabiduria. Conſiderán juſto à caſa de malo, (y vè) ator- 12
cer malos para mal. Cerrán ſu oreja de exclamacion de men- 13
digo, tambien él llamará y no ſerá reſpondido. Dadiva en 14
encubierto oprime furor: y cohecho en ſeno, ſaña fuerte.
Alegria al juſto hazer juizio: y quebranto à obrantes tortu- 15
ra. Hombre errán de carrera de entendimiento, en compaña 16
de matados poſará. Varon de mengua amán alegria, amán 17
vino y azeyte no ſe enriquecera. Redemcion de juſto (es el) 18
malo, y por rectos, falſador. Mejor eſtar en tierra deſierta, 19
mas que (con) muger de contiendas y de ſaña. Theſoro co- 20 VII
dicioſo y azeyte en morada de ſabio. y loco hombre lo deſ-
haze. Siguièn juſtedad y merced, hallará vidas, juſtedad, y 21
honra. Ciudad de valientes ſubiò ſabio, y hizo deſcender 22
fortaleza de ſu confiança. Guardán ſu boca y ſu lengua, gu- 23
ardán de anguſtias ſu alma Sobervio, altivo, escarnecedor 24
ſu nombre, hazien con ſaña de ſobervia. Deſſeo de perezoſo 25
lo mata, por que no quiſieron ſus manos para hazer. Todo 26
el dia deſſeò deſſeo, y juſto dá y no veda. Sacrificio de ma- 27
los, abominacion, quanto mas ſi con mal penſamiento lo
trae. Teſtigo de mentiras ſe perderá, y varon oyèn para 28
ſiempre hablará. Desvergonçóſe varon malo en ſus faces, y 29
recto él entenderá ſu carrera. No ſabiduria y no inteligen- 30
cia, y no conſejo à escuentra .A.. Cavallo aparejado à dia 31
de pelea, y à .A. la ſalvacion.

C A P. 22.

Es escogida fama mas que riqueza mucha, mas que pla- 1 III
ta y mas que oro, gracia buena. Rico y pobre fueron 2
encontrados, hazièn todos ellos .A.. Cuerdo vido mal 3
y encubriòſe, y ſimplices paſſaron y fueron apenados. Pre- 4
cio de humildad temor de .A., riqueza y honra y vidas. Eſpi- 5
nos (y) lazos en carrera de perverſo: guardán ſu alma ſe ale-
xará dellos. Enſeña al moco en ſu carrera, tambien aun que 6
envejezca no ſe tirará della. Rico en pobres podeſtará, y 7
ſiervo tomán preſtado de varon preſtán. Sembrán tortura, 8
ſegará tortura, y vara de ſu ſaña atemará (à él). Bueno de 9
ojo él ſerá bendito, por que diò de ſu pan al mendigo. Deſ- 10
tierra escarnecedor, y ſaldrá contienda, y ceſſará juizio y
deshonra. Amán limpio de coraçon, gracia de ſus labios, ſu 11
compañero Rey. Ojos de .A. guardaron ſabiduria: y atorciò 12
palabras de falſarios. Dixo perezoſo leon en la calle, en me- 13
dio de plaças ſeré muerto. Fueſſa profunda boca de eſtrañas, 14
enſañado de .A. caerá alli. Locura ligada en coraçon de mo- 15
ço, vara de caſtigo la hará alexar dél. Sobreforçán mendigo 16
para multiplicar à él, dan à rico, decierto por mengua. Acoſ- 17
ta tu oreja y oye palabras de ſabios, y tu coraçon pondrás à
mi ſabiduria. Por que hermoſo quando las guardares en tu 18
vientre, compondranſe auna ſobre tus labios. Para que ſea 19
en .A. tu confiança, hizete ſaber oy tambien tu. Decierto 20
escrivì à ti noblezas, con conſejos y ſabiduria. Para hazerte 21
ſaber verdad dichos de verdad, para reſponder dichos de
verdad à tus embiantes. No robes mendigo, por que men- 22
digo él, y no majes pobre en conſejo. Por que .A. reñirá ſu 23
pendencia, y robará a ſus robantes alma. No te mezcles con 24
dueño de furor, y con varon de ſañas no entres. Por que no 25
aprendas ſus caminos, y tomes lazo para tu alma. No ſeas 26
en tocantes mano, en afiançantes (por) deudas. Sino à ti 27
para pagar, por que tomará tu yazida de debaxo de ti?. No 28
eſtreches termino de ſiempre, que hizieron tus padres. Si 29
vieres varon ſolicito en ſu obra, delante Reyes eſtará, no
eſtará delante escurecidos [pobres].

C A P. 23.

Quando te aſſentares para comer con podeſtador, 1 IV
conſiderando conſiderarás à lo que delante ti. Y 2
pondrás cuchillo en tu tragadero, ſi dueño de
voluntad

3 voluntad tu. No deſſées à ſus manjares, por que él, pan
4 de mentiras. No te cances para enriquecer, deſte tu enten-
5 dimiento vedate. Si movieres tu ojo en ella (en la riqueza,
en hun inſtante) no ella, por que haziendo haze à ella álas,
6 como aguila (que) buela à los cielos. No comas à pan de ma-
7 lo de ojo, y no deſſées à ſus manjares. Por que como penſó
en ſu alma, aſſi él, come y beve dirá à ti, y ſu coraçon no con-
8 tigo. Tu pan (que) comiſte vomitarlohas, y dañaſte tus pala-
9 bras las ſuaves. En orejas de loco no hables, por que despre-
10 ciará à entendimiento de tus palabras. No eſtreches termino
11 de ſiempre, y en campos de huerfanos no entres. Por que
ſu redemidor fuerte, él contenderá a ſu contienda contigo.
12 Haz entrar a la doctrina (en) tu coraçon: y tu oreja à dichos
13 de ſabiduria. No vedes de moço caſtigo, aun que lo hieras
14 con vara, no morirá. Tu con vara lo herirás, y ſu alma de
15 infierno librarás. Hijo mio ſi ſe aſabentò tu coraçon, alegrar-
16 ſeá mi coraçon, tambien yo. Y agradarſeán mis riñones, en
17 hablar tus labios rectitudes. No embidie tu coraçon en pe-
18 cadores, que ſalvo en temor de .A. todo el dia. Por que cier-
19 to ay poſtrimeria, y tu esperança no ſerá tajada. Oye tu, hijo
20 mio, y ſé ſabio, y endereça en la carrera tu coraçon. No ſeas
con borrachos de vino, con tragadores de carne para ellos.
21 Por que borracho y tragador ſerá empobrecido, y rasgadu-
22 ras haze veſtir adormecimiento. Oye à tu padre que te en-
gendrò, y no desprecies quando ſe envejeciò tu madre.
23 Verdad compra, y no vendas, ſabiduria y doctrina y inte-
24 ligencia. Agradando ſe agradará padre de juſto, y engendrán
25 ſabio alegrarſeá con él. Alegrarſeá tu padre y tu madre, y
26 agradarſeá la que te pariò. Da hijo mio tu coraçon à mi, y
27 tus ojos mis carreras guarden. Por que fueſſa profunda (mu-
28 ger) errada, y pozo eſtrecho, agena. Tambien ella como ar-
29 rebatador acechará: y falſarios en hombres añadirá. A quien
ay? à quien guay? à quien contienda? à quien querella? à
30 quien heridas ſin cauſa? à quien encendimiento de ojos?. A
atardantes ſobre el vino, à vinientes para especular templa-
31 cion. No veas vino quando ſe embermejeciere, quando die-
32 re en el vaſo ſu color: andan en derechedades. Su poſtrimeria
33 como culebro morderá, y como escorpion punçará. Tus
ojos verán eſtrañezas, y tu coraçon hablará perverſidades.
34 Y ſerás como yaziènd en medio de mar, y como yaziènd en
35 cabo de maſtil. Hirieronme no me adolorié, majaronme no
ſupe: quando despertáre, añadiré buscarloshe mas.

C A P. 24.

V 1 NOembidies en varon de mal: y no deſſées para ſer con
2 ellos. Por que prêa imagina ſu coraçon, y lazeria ſus
3 labios hablan. Con ciencia ſerá edificada caſa: y con
4 inteligencia ſerá compueſta. Y con ſabiduria camaras ſerán
5 llenas de todo aver precioſo y hermoſo. Varon ſabio en for-
6 taleza, y varon de ſabiduria esforçan fuerça. Por que con
induſtrias harás à ti pelea, y ſalvacion en muchedumbre de
7 conſejero. Altas à loco ſabidurias, en conſejo no abrirá ſu
8 boca. Penſán para emalecer, à él dueño de malos penſamien-
9 tos llaman. Penſamiento (de hombre) de locura, pecado, y
10 abominacion à hombre escarnecedor. Si te afloxaſte en dia
11 de anguſtia, angoſta tu fuerça. Escapa preſos para muerte, y
12 llegados à matança, ſi te vedarás (librarlos)? Si dixeres he
no ſupimos eſto, decierto conponien coraçones el entiende,
y guardán tu alma él ſabe, y tornará à hombre como ſu ob-
13 ra. Come mi hijo miel, por que bueno, y panal dulce ſobre
14 tu paladar. Aſſi ſabe ciencia para tu alma ſi la hallaſte, y ay
15 poſtrimeria, y (es que) tu esperança no ſerá tajada. No acec-
16 hes malo à morada de juſto, no prées ſu yazida. Por que ſie-
te (vezes) caerà juſto y levantarſeá: y malos tropeçarán en
17 mal. En caer tu enemigo no te alegres, y en ſu tropeçar no
18 ſe agoze tu coraçon. Por que no vea .A. y peſe en ſus ojos,
VI 19 y haga tornar dél ſu furor. * No te mezcles con emalecedo-
20 res, no embidies en malos. Por que no ſerá poſtrimeria al
21 malo, candela de malos ſe apagará. Teme à .A. mi hijo, y al
22 Rey, con demudantes no te mezcles. Por que ſubito ſe le-
vantará ſu quebranto, y quebranto de ambos ellos quien
23 ſabe?. Tambien eſto à los ſabios, conoscer faces en juizio
24 no bueno. Diziè al malo juſto tu, maldezirloán pueblos,
25 enſañarſeán contra él naciones. Y à los reprehendientes aſa-
26 boreará, y ſobre ellos vendrá bendicion de bien. Labios be-
27 ſará, respondiè palabras derechas. Ordena por fuera tu obra,
y apareja en el campo para ti, despues y edificarás tu caſa.

3 נפש אתה׃ אל־תתאו למטעמותיו והוא לחם
4 כזבים׃ אל־תיגע להעשיר מבינתך חדל׃
5 ה־התעוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה־לו כנפים
6 כנשר ועיף השמים׃ אל־תלחם את־לחם התעיף ק׳
7 רע עין ואל־תתאו למטעמתיו׃ כי כמו־שער יעוף קרי
בנפשו כן־הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל־עמך׃
8 פתך־אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃
9 באזני כסיל אל־תדבר כי־יבוז לשכל מליך׃ אל־ י
11 תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל־תבא׃ כי־גאלם
12 חזק הוא־יריב את־ריבם אתך׃ הביאה למוסר לבך
13 ואזניך לאמרי־דעת׃ אל־תמנע מנער מוסר כי
14 תכנו בשבט לא ימות׃ אתה בשבט תכנו ונפשו
טו משאול תציל׃ בני אם־חכם לבך ישמח לבי
16 גם־אני׃ ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים׃
17 אל־יקנא לבך בחטאים כי אם־ביראת יהוה כל־היום׃
19 18 כי אם־יש אחרית ותקותך לא תכרת׃ שמע־אתה
כ בני וחכם ואשר בדרך לבך׃ אל־תהי בסבאי־יין
21 בזללי בשר למו׃ כי־סבא וזולל יורש וקרעים
22 תלביש נומה׃ שמע לאביך זה ילדך ואל־תבוז כי
23 זקנה אמך׃ אמת קנה ואל־תמכר חכמה ומוסר גיל ק׳
24 ובינה׃ גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו׃ יגיל קרי
כה ישמח־אביך ואמך ותגל יולדתך׃ תנה בני לבך לי ויולד ק׳ ישמח קרי
26 27 ועיניך דרכי תרצנה׃ כי־שוחה עמקה זונה ובאר תצרנה ק׳
28 צרה נכריה׃ אף־היא כחתף תארב ובוגדים באדם
29 תוסיף׃ למי אוי למי אבוי למי מדונים למי־שיח מדינים ק׳
ל למי פצעים חנם למי חכללות עינים׃ למאחרים על־
31 היין לבאים לחקר ממסך׃ אל־תרא יין כי יתאדם
32 כי־יתן בכיס עינו יתהלך במישרים׃ אחריתו כנחש בכוס קרי
33 ישך וכצפעני יפרש׃ עיניך יראו זרות ולבך ידבר
34 תהפכות׃ והיית כשכב בלב־ים וכשכב בראש חבל׃
לה הכוני בל־חליתי הלמוני בל־ידעתי מתי אקיץ אוסיף
כד א אבקשנו עוד׃ אל־תקנא באנשי רעה ואל־תתאו ליום ה
2 להיות אתם׃ כי־שד יהגה לבם ועמל שפתיהם
3 תדברנה׃ בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן׃
ה 4 ובדעת חדרים ימלאו כל־הון יקר ונעים׃ גבר־חכם
6 בעוז ואיש דעת מאמץ־כח׃ כי בתחבלות תעשה־לך
7 מלחמה ותשועה ברב יועץ׃ ראמות לאויל חכמות
8 בשער לא יפתח־פיהו׃ מחשב להרע לו בעל מזמות
9 יקראו׃ זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ׃
11 י התרפית ביום צרה צר כחכה׃ הצל לקחים למות
12 ומטים להרג אם־תחשוך׃ כי־תאמר הן לא־ידענו
זה הלא־תכן לבות הוא־יבין ונצר נפשך הוא ידע
13 והשיב לאדם כפעלו׃ אכל־בני דבש כי טוב ונפת
14 מתוק על־חכך׃ כן דעה חכמה לנפשך אם־מצאת
טו ויש אחרית ותקותך לא תכרת׃ אל־תארב רשע לנוה
16 צדיק אל־תשדד רבצו׃ כי שבע יפול צדיק וקם
17 ורשעים יכשלו ברעה׃ בנפל אויביך אל־תשמח
18 ובכשלו אל־יגל לבך׃ פן־יראה יהוה ורע בעיניו והשיב יחיד י׳
19 מעליו אפו׃ * אל־תתחר במרעים אל־תקנא ברשעים׃ ליום ו
21 כ כי לא־תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך׃ ירא את־
22 יהוה בני ומלך עם־שונים אל־תתערב׃ כי־פתאם יקום
23 אידם ופיד שניהם מי יודע׃ גם־אלה לחכמים הכר־
24 פנים במשפט בל־טוב׃ אמר לרשע צדיק אתה יקבהו
כה עמים יזעמוהו לאמים׃ ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא
27 26 ברכת־טוב׃ שפתים ישק משיב דברים נכחים׃ הכן
בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך׃

אל-תהי עד-חנם ברעך והפתית בשפתיך: אל-תאמר 28 29
כאשר עשה-לי כן אעשה-לו אשיב לאיש כפעלו:
על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב: ל
והנה עלה כלו קמשונים כסו פניו חרלים וגדר אבניו 31
נהרסה: ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: 32
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: 33
ובא-מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן: 34
גם-אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה א לפ׳ין כה
מלך-יהודה: כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים 2
חקר דבר: שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים 3
אין חקר: הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי: הגו 4 ה
רשע לפני-מלך ויכון בצדק כסאו: אל-תתהדר 6
לפני-מלך ובמקום גדלים אל-תעמד: כי טוב אמר- 7
לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך:
אל-תצא לרב מהר פן מה-תעשה באחריתה 8
בהכלים אתך רעך: ריבך ריב את-רעך וסוד אחר 9
אל-תגל: פן-יחסדך שמע ודבתך לא תשוב: י
תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על-אפניו: 11
נזם זהב וחלי-כתם מוכיח חכם על-אזן שמעת: 12
כצנת-שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו 13
ישיב: נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת- 14
שקר: בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר- טו
גרם: דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו: 16
הקר רגלך מבית רעך פן-ישבעך ושנאך: מפיץ 17 18
וחרב וחץ שנון איש-ענה ברעהו עד שקר: שן רעה 19
ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: מעדה-בגד כ
ביום קרה חמץ על-נתר ושר בשרים על לב-רע:
אם-רעב שנאך האכלהו לחם ואם-צמא השקהו מים: 21
כי גחלים אתה חתה על-ראשו ויהוה ישלם-לך: 22
רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: טוב 23 24
שבת על-פנת-גג מאשת מדונים ובית חבר: מים כה מדינים ק׳
קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק:
מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע: אכל 26 27
דבש הרבות לא-טוב וחקר כבדם כבוד: עיר פרוצה 28
אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו: כשלג בקיץ א כו
וכמטר בקציר כן לא-נאוה לכסיל כבוד: כצפור 2
לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא: שוט 3 לו קרי
לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים: אל-תען כסיל 4
כאולתו פן-תשוה-לו גם-אתה: ענה כסיל כאולתו ה
פן-יהיה חכם בעיניו: מקצה רגלים חמס שתה שלח 6
דברים ביד-כסיל: דליו שקים מפסח ומשל בפי 7
כסילים: כצרור אבן במרגמה כן-נותן לכסיל כבוד: 8
חוח עלה ביד-שכור ומשל בפי כסילים: רב מחולל- 9 י
כל ושכר כסיל ושכר עברים: ככלב שב על-קאו 11
כסיל שונה באולתו: ראית איש חכם בעיניו תקוה 12
לכסיל ממנו: אמר עצל שחל בדרך ארי בין 13
הרחבות: הדלת תסוב על-צירה ועצל על-מטתו: 14
טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו: חכם טו 16
עצל בעיניו משבעה משיבי טעם: מחזיק באזני-כלב 17
עבר מתעבר על-ריב לא-לו: כמתלהלה הירה זקים 18
חצים ומות: כן-איש רמה את-רעהו ואמר הלא- 19
משחק אני: באפס עצים תכבה-אש ובאין נרגן ישתק כ
מדון: פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר- 21 מדינים קרי
ריב: דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי-בטן: 22
כסף סיגים מצפה על-חרש שפתים דלקים ולב-רע: 23 בשפתיו ק׳
בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: כי-יחנן 24 כה
קולו

No ſeas teſtigo ſin cauſa en tu compañero, ni lo quebrantes 28
con tus labios. No digas como hizo à mi, aſſi haré à él: tor- 29
narè à el varon como ſu obra. Sobre campo de varon pere- 30
zoſo paſſé, y cerca viña de hombre menguado de ſeſo. Y he 31
creciò todo él espinos, cubrieron ſus faces ortigas: y vallado
de ſus piedras fue derrocado Y vi yo, puſe mi coraçon, vi, 32
tomé doctrina. Poco de ſueños, poco de adormecimientos, 33
poco de abraçamiento de manos para yazer. Y vendrá (co- 34
mo) viandante tu pobreza, y tu falta como varon de eſcudo.

C A P. 25.

TAmbien eſtos exemplos de Selomoh, que traſladaron 1 P. 17.
varones de Hizkyá Rey de Jeudá. Honra de Dios en- 2
cubrir palabra, y honra de Reyes eſpecular palabra.
Cielos à altura, y tierra à hondura, y coraçon de Reyes no 3
eſpeculacion. Apartando eſcorias de plata, y ſaldrá à plate- 4
ro vaſo. Apartando malo delante Rey, y componerſeá con 5
juſtedad ſu ſilla. No te hermoſées delante Rey, y en lugar de 6
grandes no eſtés. Por que mejor dezir à tì, ſube aqui, mas 7
que baxarte delante Principe, que vieron tus ojos. No ſalgas 8
àpendencia preſto, por que no hagas en ſu fin: en que aver-
guençe à ti tu compañero. Tu contienda contiende con tu 9
compañero, y ſecreto de otro no deſcubras. Por que no te 10
repudie oyèn, y tu infamia no ſe tornará (atras). Mançanas 11
de oro con pinturas de plata, palabra hablada ſobre ſus mo-
dos (como conviene). Añazme de oro y collar de oro repre- 12
hendièn ſabio, ſobre oreja que oye. Como frialdad de nieve 13
en dia de ſegada, (aſſi) menſagero fiel à ſus embiantes, y alma
de ſu ſeñor hará repoſar. (como) Nuves y viento, y lluvia 14
no, (aſſi) varon alabanſe en dadiva de falſedad. En alonga- 15
miento de furores es ſombaìdo ſeñor: y lengua tierna queb-
ranta hueſſo. Miel hallaſte, come tu abaſto, por que no te 16
hartes dél, y lo vomites. Veda tu pie de caſa de tu compañe- 17
ro, por que no ſe harte de ti y te aboreſca. Pico y eſpada y 18
ſaeta aguda, varon ateſtiguán en ſu compañero teſtigo de
falſedad. (como) Diente quebrantado, y pie reſvalado, (aſſi) 19
confiança de falſario en dia de anguſtia. Tirán paño en dia 20
de frio, vinagre ſobre greda, y cantán con cantares ſobre co-
raçon quebrantado. Si hambriento tu aborreciente, hazle 21
comer pan, y ſi ſequioſo hazle bever aguas. Por que braſas 22
tu ponièn ſobre ſu cabeça, y .A. pagará à ti. Viento de Sep- 13
tentrion veda lluvia, y faces ayradas lengua de encubrimi-
ento. Mejor eſtár ſobre rincon de tejado: mas que muger de 14
pendencias y (en) caſa comun. (como) Aguas frias ſobre al- 25
ma laſſa, y (aſſi) nueva buena de tierra lexana. (como) Fuente 26
turbia y manantial dañado, (aſſi) juſto reſvalán delante ma-
lo. Comer miel mucho, no bueno; ni eſpeculacion de ſu 27
honra, (es) honra. Ciudad aportillada ſin cerca, varon que 28
no detenimiento à ſu eſpirito.

CAP. 26.

COmo la nieve en el verano, y como la lluvia en la ſega- 1
da, aſſi no conviene al loco honra. Como paxaro para 2
eſmoverſe, como golondrina para bolar: aſſi maldicion
ſin cauſa a él vendrá. Açote para el cavallo, aguijon à él aſno: 3
y vara à cuerpo de locos. No reſpondas à loco como ſu lo- 4
cura, por que no ſeas igualado à él tambien tu. Reſponde à 5
loco como ſu locura: por que no ſêa ſabio en ſus ojos. Taján 6
pies, falſedad bevien, embián palabras por mano de loco. 7
Levantanſe piernas del coxo, y exemplo en boca de locos.
Como ligar piedra en hando, aſſi dan à loco honra. Eſpino 8 9
ſubiô en mano de borracho, y exemplo en boca de locos.
Grande crián (y podeſtan ſobre) todo, y aprecián loco, y 10
aprecián pervaricantes. Como perro tornán ſobre ſu vomito, 11
(aſſi) loco ſegundán en ſu locura. Si vieres varon ſabio en 12
ſus ojos, eſperança al loco mas que dél. Dixo perezoſo, leon 13
en la carrera, leon entre las plaças. La puerta rodeò ſobre ſu 14
quicio, y perezoſo ſobre ſu lecho. Eſcondiô perezoſo ſu ma- 15
no en el ſeno, canſóſe de tornarla à ſu boca. Sabio perezoſo 16
en ſus ojos, mas que ſiete reſpondientes razon. Traván en 17
orejas de perro, (como) paſſán enſañanſe ſobre pelea que no
à él. Como enloquecienſe el echán centellas, ſaetas y muer- 18
te. Aſſi varon (que) engañò a ſu compañero, y dixo, decierto 19
burlán yo. Sin leños ſe apagará fuego, y ſin chiſmero ſe aqui- 20
etará contienda. Carbon para braſas, y leños para fuego, y 21
varon de pendencias para encender queſtion. Palabras de 22
chiſmero como halagos, y ellas deſcienden à camaras de
vientre. (como) Plata de eſcorias cubierta ſobre tieſto, labios 23
ardientes y coraçon malo. En ſus labios es deſconocido 24
aborrecedor: y en ſu entraña pone engaño. Quando apiada 25
ſu

ſu voz no creas en él, por que ſiete abominaciones en ſu co-
26 raçon. (ſi) Es encubierto odio en deſierto, ſerá deſcubierta
27 ſu malicia en compaña. Taján fueſſa en ella caerá, y rebol-
28 vièn piedra à él ſe tornará. Lengua de falſedad aborrece el
majado, y boca de lizamiento haze empuxamiento.

CAP. 27.

II 1 NO te alabes por dia de mañana, por que no ſabes que
2 acontecerá oy. Alabete eſtraño y no tu boca, eſtraño
3 y no tus labios. Peſadumbre de piedra y carga de la
4 areña: y ſaña de loco peſada mas que ambas ellas. Crueldad
de ſaña y rabdon de furor, y quien eſtará delante embidia?.
5 Mejor reprehenſion deſcubierta, mas que amor encubierto.
6 Fieles heridas de amante, y importunos beſos de aborreci-
7 ente. Alma harta deſprecia panal, y alma hambrienta todo
8 amargo dulce. Como ave eſmovienſe de ſu nido, aſſi varon
9 eſmovienſe de ſu lugar. Olio y ſahumerio haze alegrar cora-
10 çon: y dulçura de ſu compañero por conſejo de alma. Tu
compañero y compañero de tu padre no dexes, y (à) caſa de
tu hermano no entres en dia de tu quebranto: mejor vezino
11 cercano, mas que hermano lexano. Sè ſabio, hijo mio, y alegra
12 mi coraçon, y reſponderé à mi repudiador reſpueſta. Cuerdo
(quando) viò mal encubriòſe, ſimplices paſſáron, fueron
13 condenados. Toma ſu paño por que afianço eſtraño, y por
14 eſtraña prendalo. Bendizièn ſu compañero con voz grande
15 por la mañana madrugando, maldicion ſerá contada à él. Go-
téra continua en dia de encerramiento, y muger de contien-
16 das ſe iguala. El que la eſcònde eſcondiò viento, y olio de ſu
17 derecha clama. Hierro con hierro es aguzado, y varon agu-
18 ſa faces de ſu compañero. Guardán higuera, comerá ſu fru-
19 to, y guardán ſu ſeñor ſerá honrado. Como aguas las faces à
20 las faces, aſſi coraçon del hombre à hombre. Infierno y perdi-
21 cion no ſe hartan, y (aſſi) ojos de hombre no ſe hartarán. Eſ-
22 merador à la plata, y criſol al oro, y varon ſegun ſu loor. Aun
que majes à el loco en el mortero, entre farros con majadero:
23 no ſe tirará de ſobre él ſu locura. Conoſciendo conoſcerás
24 faces de tus ovejas, pon tu coraçon à los rebaños. Por que
no para ſiempre theſoro, y ſi corona para generacion y gene-
25 racion. Deſcubriòſe yerva, y fue aparecido hermollo, y fue-
26 ron apañadas yervas de montes. Carneros para tu veſtido, y
27 precio de campo, moruecos. Y abunde leche de cabras para
tu comida, para comida de tu caſa, y vidas para tus moças.

CAP. 28.

III 1 HUyen (aun que) no perſiguien a los malos; y (cada
2 uno de los) juſtos como leoncillo confia. Por rebel-
los de tierra muchos ſus ſeñores, y por hombre en-
3 tendièn ſabiduria aſſi alarga (ſu conſervacion). Varon
pobre y ſobreforçán mendigos, lluvia arrabdonán y no pan.
4 Dexantes ley alaban malo: y guardantes ley combaten con
5 ellos. Varones de mal, no entienden juizio: y buſcantes .A.
6 entienden todo. Mejor pobre andán en ſu perfeccion, mas
7 que perverſo de carreras, y él, rico. Guardán Ley hijo en-
tendido: y compañero de tragones averguença ſu padre.
8 Muchiguán ſu aver con logro y uſura, para apiadár mendi-
9 gos lo junta. Apartán ſu oreja de oìr Ley, tambien ſu oraci-
10 on, abominacion. Haziên errar derechos en carrera mala, en
11 ſu cueva él caerá: y perfectos heredarán bien. Sabio en ſus
12 ojos, varon rico, y mendigo entendido lo eſpecula. En agra-
darſe juſtos mucha hermoſura: y en levantarſe malos ſerá eſ-
13 cuadriñado hombre. Encubrièn ſus rebellos no proſperará:
14 y otorgán y dexán, ſerá apiadado. Bienaventurado hombre
eſpavoreciénſe continuo, y endurecién ſu coraçon caerá en
15 mal. Leon rugièn y oſſo bramán, podeſtador malo ſobre
16 pueblo pobre. Principe menguado de entendimientos, y
multiplicán ſobrefuerços, aborrecién codicia alongará dias.
17 Hombre ſobreforçan por ſangre de alma, haſta pozo huyrá
18 ſin que lo ſuſténgan en él. Andán perfecto ſerá ſalvo: y per-
19 verſo de carreras caerá en una. Labrán ſu tierra, ſe hartará
20 de pan: y ſiguién vagabundos ſe hartará de pobreza. Varon
de verdades, grande de bendiciones: y apreſſurán para en-
21 riquecer no ſerá libre. Conoſcer faces (en juizio), no bue-
22 no: y por pedaço de pan rebellará varon. Apreſſuránſe por
aver, varon malo de ojo, y no ſabe que mengua le vendrá.
23 Reprehendièn hombre, deſpues mi, gracia hallará, mas
24 que aliſán lengua. Robán ſu padre y ſu madre, y dizièn
25 no rebello, compañero él de varon dañador. Ancho de
animo rebuelve queſtion: y confián en .A. ſerá deleyta-
26 do. Confián en ſu coraçon él loco: y andán con ciencia
27 él ſe eſcapará. Dan à neceſſitado, no falta; y encubrièn
ſus

26 קולו אל־תאמן־בו כי שבע תועבות בלבו׃ תכסה
27 שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל׃ כרה שחת בה
28 יפל וגלל אבן אליו תשוב׃ לשון־שקר ישנא דכיו ופה
כז א חלק יעשה מדחה׃ אל־תתהלל ביום מחר כי לא־
2 תדע מה־ילד יום׃ יהללך זר ולא־פיך נכרי ואל־
3 שפתיך׃ כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד
4 משניהם׃ אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני
ה קנאה׃ טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת׃
6 7 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא׃ נפש
שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל־מר מתוק׃
8 9 כצפור נודדת מן־קנה כן איש נודד ממקומו׃ שמן
י וקטרת ישמח־לב ומתק רעהו מעצת־נפש׃ רעך
ורעה אביך אל־תעזב ובית אחיך אל־תבוא ביום אידך
11 טוב שכן קרוב מאח רחוק׃ חכם בני ושמח לבי
12 ואשיבה חרפי דבר׃ ערום ראה רעה נסתר פתאים
13 עברו נענשו׃ קח־בגדו כי־ערב זר ובעד נכריה
14 חבלהו׃ מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים
טו קללה תחשב לו׃ דלף טורד ביום סגריר ואשת
16 מדונים נשתוה׃ צפניה צפן־רוח ושמן ימינו
17 יקרא׃ ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני־רעהו׃
18 19 נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד׃ כמים
כ הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃ שאול ואבדה לא
21 תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃ מצרף לכסף
22 וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃ אם־תכתוש את־האויל
במכתש בתוך הריפות בעלי לא־תסור מעליו אולתו׃
23 24 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃ כי לא לעולם
כה חסן ואם־נזר לדור ודור׃ גלה חציר ונראה־דשא
26 ונאספו עשבות הרים׃ כבשים ללבושך ומחיר שדה
27 עתודים׃ ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים
כח א לנערותיך׃ נסו ואין־רדף רשע וצדיקים ככפיר
2 יבטח׃ בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן
3 יאריך׃ גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם׃
4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם׃
ה אנשי־רע לא־יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל׃
6 7 טוב־רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר׃ נוצר
8 תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו׃ מרבה הונו
9 בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו׃ מסיר אזנו משמע
י תורה גם־תפלתו תועבה׃ משגה ישרים בדרך רע
11 בשחותו הוא־יפול ותמימים ינחלו־טוב׃ חכם בעיניו
12 איש עשיר ודל מבין יחקרנו׃ בעלץ צדיקים
רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם׃
13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם׃
14 אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול
טו ברעה׃ ארי־נהם ודב שוקק מושל רשע
16 על עם־דל׃ נגיד חסר תבונות ורב מעשקות
17 שנאי בצע יאריך ימים׃ אדם
18 עשק בדם־נפש עד־בור ינוס אל־יתמכו־בו׃ הולך
19 תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת׃ עבד אדמתו
כ ישבע־לחם ומרדף ריקים ישבע־ריש׃ איש אמונות
21 רב־ברכות ואץ להעשיר לא ינקה׃ הכר־פנים לא־
22 טוב ועל־פת־לחם יפשע־גבר׃ נבהל להון איש רע
23 עין ולא־ידע כי חסר יבאנו׃ מוכיח אדם אחרי חן
24 ימצא ממחליק לשון׃ גוזל אביו ואמו ואמר אין־
כה פשע חבר הוא לאיש משחית׃ רחב־נפש יגרה מדון
26 ובטח על־יהוה ידשן׃ בוטח בלבו הוא כסיל והולך
27 בחכמה הוא ימלט׃ נותן לרש אין מחסור ומעלים
עיניו

עיניו רב-מארות: בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם 28
ירבו צדיקים: איש תוכחות מקשה-ערף פתע ישבר א
לייס כט
ואין מרפא: ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע 2
יאנח עם: איש-אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות 3
יאבד-הון: מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות 4
יהרסנה: גבר מחליק על-רעהו רשת פורש על- ה
פעמיו: בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח: ידע 6 7
צדיק דין דלים רשע לא-יבין דעת: אנשי לצון יפיחו 8
קריה וחכמים ישיבו אף: איש-חכם נשפט את-איש 9
אויל ורגז ושחק ואין נחת: אנשי דמים ישנאו-תם י
וישרים יבקשו נפשו: כל-רוחו יוציא כסיל וחכם 11
באחור ישבחנה: משל מקשיב על-דבר-שקר כל- 12
משרתיו רשעים: רש ואיש תככים נפגשו מאיר 13
עיני שניהם יהוה: מלך שופט באמת דלים כסאו 14
לעד יכון: שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח טו
מביש אמו: ברבות רשעים ירבה-פשע וצדיקים 16
במפלתם יראו: יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: 17
באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: בדברים לא- 18 19
יוסר עבד כי-יבין ואין מענה: חזית איש אץ בדבריו כ
תקוה לכסיל ממנו: מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה 21
מנון: איש-אף יגרה מדון ובעל חמה רב-פשע: גאות 22 23
אדם תשפילנו ושפל-רוח יתמך כבוד: חולק עם-גנב 24
שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת אדם יתן כה
מוקש ובוטח ביהוה ישגב: רבים מבקשים פני-מושל 26
ומיהוה משפט-איש: תועבת צדיקים איש עול 27
ותועבת רשע ישר-דרך: דברי אגור בן- א
ליום ה ל
יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל:
כי בער אנכי מאיש ולא-בינת אדם לי: ולא-למדתי 2 3
חכמה ודעת קדשים אדע: מי עלה-שמים וירד מי 4
אסף-רוח בחפניו מי צרר-מים בשמלה מי הקים
כל-אפסי-ארץ מה-שמו ומה-שם-בנו כי תדע: כל- ה
אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: אל-תוסף 6
על-דבריו פן-יוכיח בך ונכזבת: שתים 7
שאלתי מאתך אל-תמנע ממני בטרם אמות: שוא 8
ודבר-כזב הרחק ממני ראש ועשר אל-תתן-לי
הטריפני לחם חקי: פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי 9
יהוה ופן-אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי:
אל-תלשן עבד אל-אדנו פן-יקללך י
ארוניו קרי
ואשמת: דור אביו יקלל ואת-אמו לא יברך: דור 12 11
טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: דור מה-רמו עיניו 13
ועפעפיו ינשאו: דור חרבות שניו ומאכלות 14
מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם:
ב׳ זעירא
לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה טו
לא תשבענה ארבע לא-אמרו הון: שאול ועצר רחם 16
ארץ לא-שבעה מים ואש לא-אמרה הון: עין תלעג 17
לאב ותבז ליקהת-אם יקרוה ערבי-נחל ויאכלוה בני-
נשר: שלשה המה נפלאו ממני 18
וארבעה ק׳
וארבע לא ידעתים: דרך הנשר בשמים דרך נחש 19
עלי-צור דרך-אניה בלב-ים ודרך גבר בעלמה: כן כ
דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא-
פעלתי און: תחת שלוש רגזה ארץ ותחת 21
ארבע לא-תוכל שאת: תחת עבד כי ימלוך ונבל 22
כי ישבע-לחם: תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי- 23
תירש גברתה: ארבעה הם קטני-ארץ 24
והמה חכמים מחכמים: הנמלים עם לא-עז ויכינו כה
בקיץ לחמם: שפנים עם לא-עצום וישימו בסלע 26

ביתם

ſus ojos muchedumbre de maldiciones. En levantarſe malos 28
ſe encubre hombre: y en ſu perderſe, ſe multiplican juſtos.

C A P. 29.

VAron de reprehenſiones, endurecièn cerviz, ſubito ſerá 1 IV
quebrantado, y no medezina. En ſeñorear juſtos, ſe 2
alegrará el pueblo: y en podeſtar malo gemirá pueblo.
Varon amàn ſabiduria hará alegrar ſu padre: y governán er- 3
radas perderá aver. Rey con juizio ſuſtenta tierra, y varon 4
(recibien) apartaduras la derroca. Varon aliſán ſobre ſu 5
compañero, red eſpandièn ſobre ſus paſſos. Por rebeldia de 6
varon malo, lazo, y juſto cantará y alegrarſeá. Sabien juſto 7
juizio de mendigos: malo no entenderá ſabiduria. Varones 8
de eſcarnecimiento enlázan ciudad: y ſabios hazen tornar
furor. Varon ſabio que es en juizio con varon loco, enſañar- 9
ſeá y reyrá, y no repoſo. Varones de ſangres aborrecerán 10
perfecto, y rectos buſcarán ſu voluntad. Toda ſu voluntad 11
ſaca loco: y ſabio con tardança lo haze ſoſſegar. Superior eſ- 12
cuchán ſobre palabra de falſedad, todos ſus miniſtros malos.
Pobre, y varon de engaños, ſe encontraron, alumbrán ojos 13
de ambos ellos .A.. Rey juzgán con verdad mendigos, ſu 14
ſilla para ſiempre ſe compondrá. Vara y reprehenſion dá ſa- 15
biduria, y moço ſuelto avergonçán ſu madre. En multipli- 16
carſe malos ſe multiplica rebello, y juſtos en ſu caìda verán.
Caſtiga tu hijo y te hará holgar, y dará deleytes à tu alma. 17
Sin prophecia es baldado pueblo, y guardán ley bienaven- 18
turado él. Con palabras no es caſtigado ſiervo, por que en- 19
tiende, y no reſpueſta. Si vieres varon preſſuroſo en ſus pa- 20
labras, eſperança à loco mas que dél. Deleytán de mocedad 21
ſu ſiervo, y ſu poſtrimeria ſerá ſeñor. Varon de furor mezcla 22
contienda, y dueño de ſaña grande de rebeldia. Sobervia de 23
hombre lo haze baxar, y baxo de eſpirito ſuſtenta honra.
Participán con ladron aborecién ſu alma: maldicion oirá y 24
no denunciará. Eſtremecimiento de hombre dá tropieço, y 25
confián en .A. ſerá levantado. Muchos buſcantes faces de 26
poderoſo, y de .A. juizio de varon. Abominacion de juſtos, 27
varon de tortura: y abominacion de malo, derecho de car-
rera.

C A P. 30.

PAlabras de Agur hijo de Jaké; la prophecia que dixo el 1 V
varon à Ytiél, à Ytiél y Uchal. Por que torpe yo mas 2
que varon, y no inteligencia de hombre à mi. Y no 3
aprendi ſabiduria, ni ciencia de ſantos ſupe. Quien ſubiò à 4
los cielos, y deſcendiò? quien apañò viento en ſus puños?
quien atò aguas en paño? quien afirmò todos extremos de
tierra? que ſu nombre? y que nombre de ſu hijo, ſi ſabes?.
Todo dicho de Dios eſmerado: eſcudo él à confiantes en él. 5
No añadas ſobre ſus palabras, por que no reprehenda en ti, 6
y ſerás mentiroſo. Dos coſas demandé de contigo, no vedes 7
de mi antes que muera. Vanidad y palabra de mentira alexa 8
de mi pobreza y riqueza no des à mi, mantieneme (con)
pan de mi fuero. Por que no me harte y niegue, y diga 9
quien .A.? y por que no me empobreſca y hurte, y trave
nombre de mi Dios. No acuſes ſiervo à ſu ſeñor, por que no 10
te maldiga y ſeas culpado. Ay generacion que à ſu padre 11
maldezirá, y à ſu madre no bendezira. Generacion limpia 12
en ſus ojos, y de ſu ſuziedad no es lavada. Generacion que 13
ſe enaltecieron ſus ojos, y ſus parpados ſerán alçados. Gene- 14
racion (que) eſpadas ſus dientes, y cuchillos ſus colmillos,
para comer pobres de tierra, y deſſeoſos de hombre. A la 15
ſanguiguela dos hijas (que dizièn) da, da; tres ellas (que)
no ſe hartarán, quatro no dixeron baſta. Sepultura y de- 16
tenimiento de vulva, tierra no ſe hartò de aguas, y fuego no
dixo baſta. Ojo (que) eſcarnece à padre, y deſprecia à obe- 17
diencia de madre, arrancarloán cuervos de arroyo, y comer-
loán hijos de aguila. Tres ellas ſon encubiertas de mi, y 18
quatro no las ſupe. Carrera de la aguila en los cielos; carrera 19
de culebro ſobre peña; carrera de nave en medio de mar, y
carrera de varon en moça. Aſſi carrera de muger adultera, 20
comiò y limpiò ſu boca, y dixo no obré tortura. Por tres ſe 21
eſtremeciò tierra; y por quatro no puede ſufrir. Por ſiervo 22
quando reyna; y vil quando ſe harta de pan. Por aborrecida 23
quando es maridada; y ſierva quando hereda à ſu ſeñora.
Quatro ellos pequeños de tierra, y ellos ſabios ſapientiſſimos. 24
Las hormigas pueblo no fuerte, y aparejan en el verano ſu 25
comida. Conejos pueblo no fuerte: y ponen en la peña 26

ſu

27 ſu caſa. Rey no à la langoſta, y ſale congregada toda
28 ella. Araña con manos texe, y ella en palacios de Rey.
29 Tres ellos hermoſeantes paſſeo, y quatro hermoſeantes
30 paſſo. Leon valiente entre quatropea, y no ſe buelve
31 por ninguno. Lebrel (ceñido) de lomos, o cabron, y
32 Rey que no levantado contra él. Si te envileciſte, por
33 exalçarte: y ſi penſaſte, (pon) mano à boca. Por qne
eſprimir leche, ſacará manteca, y eſprimir nariz ſacará
ſangre, y eſprimir furores ſacará pendencia.

CAP. 31.

VI 1 PAlabras de Lemuèl Rey: prophecia quando lo caſ-
2 tiga ſu madre. Por que mi hijo, y por que hijo de
3 mi vientre, y por que hijo de mis promeſſas?. No
des à las mugeres tu ſuſtancia, y tus carreras para re-
4 matar Reyes. No à Reyes Lemoèl, no à Reyes bever
5 vino, y à ſeñores no ſisra. Por que no beva y olvide
fuero, y demudará juizio de todos hijos de afliccion.
6 7 Dad ſisra al perdièn, y vino à amargos de animo. Be-
verá y olvidará ſu pobreza, y ſu lazeria no acordará
8 mas. Abre tu boca à mudo, para juizio de todos deu-
9 dores de muerte. Abre tu boca, juzga juſtedad, y jui-
VII 10 zio de pobre y deſſeoſo. * Muger de fonſado quien hal-
11 lará? y lexos mas que piedras precioſas ſu precio. Con-
fiòſe en ella coraçon de ſu marido, y deſpojo no faltará.
12 Gualardonòle bien y no mal, todos dias de ſus vidas.
13 Requiriò lana y linos, y hizo con voluntad ſus palmas.
14 Fue como navios de mercader, (que) de lexos trae ſu
15 pan. Y levantoſe en quanto noche, y diò manteni-
16 miento para ſu caſa, y coſtumbre à ſus moças. Penſó
campo y tomòlo, de fruto de ſus palmas plantò viña.
17 Ciñiò con fortaleza ſus lomos, y enforteciò ſus braços.
18 Guſtò que buena ſu mercaderia, no ſe apagará en la
19 noche ſu candela. Sus manos tendiò en el huſo, y ſus
20 palmas ſuſtentaron rueca. Su palma eſtendiò al pobre,
21 y ſus manos tendiò à deſſeoſo. No temerá à ſu caſa
22 de nieve, por que toda ſu caſa veſtida de grana. Ta-
23 petes hizo à ella, de lino y purpura ſu veſtido. Co-
noſcido en conſejos ſu marido, en ſu eſtar con viejos de
24 tierra. Savana hizo y vendiò, y ceñidor diò à merca-
25 der. Fortaleza y hermoſura ſu veſtido, y reyrá para dia
26 poſtrero. Su boca abriò con ſabiduria, y Ley de mer-
27 ced ſobre ſu lengua. Eſpeculán andaduras de ſu caſa,
28 y pan de pereza no comiò. Levantaronſe ſus hijos y
29 bienaventuraronla, ſu marido y alabòla. Muchas due-
30 ñas hizieron aver, y tu pujaſte ſobre todas ellas. Fal-
ſedad la gracia, y vanidad la hermoſura, muger temièn
31 à .A. ella ſerá alabada. Dad à ella de fruto de ſus ma-
nos, y alabarlaán en conſejos ſus obras.

Tiene el libro de Proverbios, Paſuquim 915.

JIOB.

CAP. I.

P. 18. 1 VAron fue en tierra de Us, Jiob ſu nombre:
y era el varon el eſſe; perfecto, y recto, te-
2 mièn à Dios, y apartado de mal. Y fueron
3 naſcidos à él, ſiete hijos y tres hijas. Y fue
ſu ganado ſiete mil ovejas, y tres mil ca-
mellos, y quinientas de juntas de vacas, y
quinientas aſnas, y labrança grande mucho; y era el va-
4 ron el eſſe, grande mas que todos hijos de Oriente. Y anda-
van ſus hijos y hazian combite, en caſa de cada uno ſu dia y
embiavan y llamavan à tres ſus hermanas para comer y para
5 bever con ellos. Y era quando ſe rodeavan dias del combi-
te, y embiava Jiob y aplazavalos, y madrugava por la
mañana y alçava alçaciones (por) numero de todos ellos,
por que dezia Jiob, quiça pecaron mis hijos y maldixe-
ron à Dios en ſu coraçon: aſſi hazia Jiob todos los dias.
6 Y fue el dia, y vinieron compañas de los Angeles, à pa-
7 rarſe cerca .A., y vino tambien el Satán entre ellos. Y
dixo .A. al Satán, de donde vienes?: y reſpondiò el Satán

27 בֵּיתָם׃ מֶלֶךְ אֵין לָאַרְבֶּה וַיֵּצֵא חֹצֵץ כֻּלּוֹ׃ 28 שְׂמָמִית
בְּיָדַיִם תְּתַפֵּשׂ וְהִיא בְּהֵיכְלֵי מֶלֶךְ׃
29 שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מֵיטִיבֵי צָעַד וְאַרְבָּעָה מֵיטִבֵי
ל לָכֶת׃ לַיִשׁ גִּבּוֹר בַּבְּהֵמָה וְלֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כֹל׃ 31 זַרְזִיר
32 מָתְנַיִם אוֹ־תָיִשׁ וּמֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ׃ אִם־נָבַלְתָּ
33 בְהִתְנַשֵּׂא וְאִם־זַמּוֹתָ יָד לְפֶה׃ כִּי מִיץ חָלָב יוֹצִיא
חֶמְאָה וּמִיץ־אַף יוֹצִיא דָם וּמִיץ אַפַּיִם יוֹצִיא רִיב׃
לא דִּבְרֵי לְמוּאֵל מֶלֶךְ מַשָּׂא אֲשֶׁר־יִסְּרַתּוּ
2 אִמּוֹ׃ מַה־בְּרִי וּמֶה־בַּר־בִּטְנִי וּמֶה בַּר־נְדָרָי׃ אַל־
3 תִּתֵּן לַנָּשִׁים חֵילֶךָ וּדְרָכֶיךָ לַמְחוֹת מְלָכִין׃ 4 אַל לַמְלָכִים
ה לְמוֹאֵל אַל לַמְלָכִים שְׁתוֹ־יָיִן וּלְרוֹזְנִים אֵו שֵׁכָר׃ פֶּן־
6 יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מְחֻקָּק וִישַׁנֶּה דִּין כָּל־בְּנֵי־עֹנִי׃ תְּנוּ־שֵׁכָר
7 לְאוֹבֵד וְיַיִן לְמָרֵי נָפֶשׁ׃ יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח רִישׁוֹ וַעֲמָלוֹ לֹא
8 יִזְכָּר־עוֹד׃ פְּתַח־פִּיךָ לְאִלֵּם אֶל־דִּין כָּל־בְּנֵי חֲלוֹף׃
9 פְּתַח־פִּיךָ שְׁפָט־צֶדֶק וְדִין עָנִי וְאֶבְיוֹן׃
י אֵשֶׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ׃ 11 בָּטַח
12 בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר׃ גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־
13 רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ׃ דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ
14 כַּפֶּיהָ׃ הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ׃
טו וַתָּקָם ׀ בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק
16 לְנַעֲרֹתֶיהָ׃ זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ
17 נָטְעָה כָּרֶם׃ חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ
18 זְרוֹעֹתֶיהָ׃ טָעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ לֹא־יִכְבֶּה
19 בַלַּיְלָה נֵרָהּ׃ יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ
כ תָּמְכוּ פָלֶךְ׃ כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה
21 לָאֶבְיוֹן׃ לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג כִּי כָל־בֵּיתָהּ
22 לָבֻשׁ שָׁנִים׃ מַרְבַדִּים עָשְׂתָה־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ׃
23 נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אָרֶץ׃ 24 סָדִין
כה עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי׃ עֹז־וְהָדָר
26 לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן׃ פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה
27 וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ׃ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם
28 עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל׃ קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ
29 וַיְהַלְלָהּ׃ רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל־כֻּלָּנָה׃
ל שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי אִשָּׁה יִרְאַת־יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל׃
31 תְּנוּ־לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ׃

חזק

סכום פסוקים של ספר משלי׳ תשע מאות וחמשה עשר׳ ותשר דבורה
סימן׳ וחציו לפני שבר גאון׳ וסדריו שמונה׃ אז תלך לבטח דרכך סימן׃

איוב

א

א אִישׁ הָיָה בְאֶרֶץ־עוּץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה ׀ הָאִישׁ
הַהוּא תָּם וְיָשָׁר וִירֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׃
2 וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׃ 3 וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת
אַלְפֵי־צֹאן וּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי גְמַלִּים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֶמֶד־
בָּקָר וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וַעֲבֻדָּה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי
4 הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל מִכָּל־בְּנֵי־קֶדֶם׃ וְהָלְכוּ בָנָיו וְעָשׂוּ
מִשְׁתֶּה בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ וְשָׁלְחוּ וְקָרְאוּ לִשְׁלֹשֶׁת אַחְיֹתֵיהֶם
ה לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם׃ וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה
וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדְּשֵׁם וְהִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר וְהֶעֱלָה עֹלוֹת
מִסְפַּר כֻּלָּם כִּי אָמַר אִיּוֹב אוּלַי חָטְאוּ בָנַי וּבֵרְכוּ אֱלֹהִים
6 בִּלְבָבָם כָּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל־הַיָּמִים׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ
בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבוֹא גַם־הַשָּׂטָן
7 בְּתוֹכָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׂטָן
אֶת

את־יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה׃ ויאמר
8 יהוה אל־השטן השמת לבך על־עבדי איוב כי אין
כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע׃
9 ויען השטן את־יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים׃
10 הלא־את שכת בעדו ובעד־ביתו ובעד כל־אשר־לו
אתה קרי
11 מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ׃ ואולם
שלח־נא ידך וגע בכל־אשר־לו אם־לא על־פניך
12 יברכך׃ ויאמר יהוה אל־השטן הנה כל־אשר־לו בידך
רק אליו אל־תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה׃
13 ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם
14 הבכור׃ ומלאך בא אל־איוב ויאמר הבקר היו חרשות
טו והאתנות רעות על־ידיהם׃ ותפל שבא ותקחם ואת
הנערים הכו לפי־חרב ואמלטה רק־אני לבדי להגיד
16 לך׃ עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה
מן־השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה
17 רק־אני לבדי להגיד לך׃ עוד זה מדבר וזה בא ויאמר
כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על־הגמלים
ויקחום ואת־הנערים הכו לפי־חרב ואמלטה רק־אני
18 לבדי להגיד לך׃ עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך
ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור׃
19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע
פנות הבית ויפל על־הנערים וימותו ואמלטה רק־
20 אני לבדי להגיד לך׃ ויקם איוב ויקרע את־מעלו ויגז
21 את־ראשו ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר ערם יצתי מבטן
חסר א׳
אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם
22 יהוה מברך׃ בכל־זאת לא־חטא איוב ולא־נתן
תפלה לאלהים׃

ב

1 ויהי היום ויבאו בני
ליום ב
האלהים להתיצב על־יהוה ויבוא גם־השטן בתכם
2 להתיצב על־יהוה׃ ויאמר יהוה אל־השטן אי מזה
תבא ויען השטן את־יהוה ויאמר משט בארץ
3 ומהתהלך בה׃ ויאמר יהוה אל־השטן השמת לבך
אל־עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו
4 לבלעו חנם׃ ויען השטן את־יהוה ויאמר עור בעד
5 עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו׃ אולם שלח־נא
ידך וגע אל־עצמו ואל־בשרו אם־לא אל־פניך יברכך׃
6 ויאמר יהוה אל־השטן הנו בידך אך את־נפשו שמר׃
7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את־איוב בשחין רע
8 מכף רגלו עד קדקדו׃ ויקח־לו חרש להתגרד בו
ועד קרי
9 והוא ישב בתוך־האפר׃ ותאמר לו אשתו עדך
10 מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת׃ ויאמר אליה כדבר
אחת הנבלות תדברי גם את־הטוב נקבל מאת
האלהים ואת־הרע לא נקבל בכל־זאת לא־חטא איוב
בשפתיו׃
11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל־הרעה הזאת הבאה
עליו ויבאו איש ממקמו אליפז התימני ובלדד השוחי
וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד־לו ולנחמו׃
12 וישאו את־עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם
ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על־ראשיהם
13 השמימה׃ וישבו אתו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין־דבר אליו דבר כי ראו כי
גדל הכאב מאד׃

ג

1 אחרי־כן פתח איוב את־פיהו
ויקלל את־יומו׃
2 ויען איוב ויאמר׃ 3 יאבד יום אולד בו והלילה אמר
4 הרה גבר׃ היום ההוא יהי חשך אל־ידרשהו
5 אלוה ממעל ואל־תופע עליו נהרה׃ יגאלהו חשך
וצלמות

à .A. y dixo; de rodeár por la tierra, y de andar por el-
lla. Y dixo .A. al Satán; ſi puſiſte tu coraçon ſobre 8
mi ſiervio Jiob, que no como él en la tierra, varon
perfecto, y recto, temièn à Dios, y apartado de mal?.
Y reſpondiò el Satán à .A. y dixo: ſi debalde teme Jiob 9
à Dios?. Decierto tu amparaſte por él y por ſu caſa, 10
y por todo lo que à él de derredor: obra de ſus manos
bendexiſte, y ſu ganado proſperò en la tierra. Y de- 11
cierto tiende ahora tu mano, y toca en todo lo que à él:
ſi no ſobre tus faces te maldezirá. Y dixo .A. à el 12
Satán, he todo lo que à él, en tu mano; ſalvo à él no
tiendas tu mano: y ſaliò el Satán de cerca faces de .A..
Y fue el dia: y ſus hijos y ſus hijas comientes y bevi- 13
entes vino, en caſa de ſu hermano el primogenito. Y 14
menſagero vino à Jiob, y dixo: las vacas eſtavan aran-
do, y las aſnas paſciendo ſobre ſus lugares. Y poſó 15
Sceba y tomòlas, y à los moços hirieron à tajo de eſ-
pada: y eſcapé ſolamente yo à mis ſolas por denunciar
à ti. Aun eſte hablán, y eſte vino, y dixo, fuego de 16
Dios cayò de los cielos; y encendiò en las ovejas y en
los moços, y quemòlos: y eſcapé ſolamente yo à mis
ſolas por denunciar à ti. Aun eſte hablán, y eſte vi- 17
no, y dixo, Chaldeos puſieron tres capitanes, y eſten-
dieronſe ſobre los camellos y tomaronlos, y à los mo-
ços hirieron à tajo de eſpada: y eſcapé ſolamente yo à
mis ſolas, por denunciar à ti. Aun eſte hablán, y eſte 18
vino, y dixo: tus hijos y tus hijas comientes y bevien-
tes vino, en caſa de ſu hermano el primogenito. Y he 19
viento grande viniên de parte del deſierto, y tocò en
quatro rincones de la caſa, y cayò ſobre los moços y
murieron: y eſcapé ſolamente yo à mis ſolas, por de-
nunciar à ti. Y levantòſe Jiob y rasgó à ſu manto, y 20
traſquilò a ſu cabeça: y echòſe à tierra y encorvoſe. Y 21
dixo, deſnudo ſali de vientre de mi madre, y deſnudo
bolverè alli, .A. diò, y .A. tomò: ſêa nombre de .A.
bendito. Con todo eſto no pecò Jiob: y no diò men- 22
gua à Dios.

C A P. 2.

Y Fue el dia, y vinieron compañas de los Angeles, à 1 II
pararſe cerca .A.: y vino tambien el Satán entre
ellos, por eſtar cerca .A.. Y dixo .A. à el Sa- 2
tán, he de adonde vienes?: y reſpondiò el Satán à .A.
y dixo, de rodear por la tierra, y de andar por ella.
Y dixo .A. al Satán, ſi puſiſte tu coraçon ſobre mi ſier 3
vo Jiob? por que no como él en la tierra, varon perfec
to, y recto, temièn à Dios, y apartado de mal: y aun
él esforçán en ſu perfeccion, y incitaſteme contra él pa-
ra deshazerlo ſin cauſa. Y reſpondiò el Satán à .A., y 4
dixo: cuero por cuero, y todo lo que al varon, dá por
ſu alma. Mas tiende ahora tu mano, y toca à ſu hueſſo, 5
y à ſu carne, ſi no à tus faces te maldezira?. Y dixo 6
.A. al Satán, he él en tu mano: mas a ſu alma guarda. Y 7
ſaliò el Satán, de cerca faces de .A.: y hiriò à Jiob con
ſarna mala, de planta de ſu pie, y haſta ſu meollera. Y to- 8
mò à él tieſto, para rascarſe con él, y él eſtán entre la ce-
niza. Y dixo à él ſu muger, aun tu esforçán en tu 9
perfeccion?: bendize à Dios y muere. Y dixo à ella, 10
como hablar una de las necias hablas, tambien el bien
recibiremos de con Dios, y al mal no recibiremos? en
todo eſto no pecò Jiob con ſus labios. Y oyeron tres 11
compañeros de Jiob, à todo el mal eſte que vino ſobre él, y
vinieron cada uno de ſu lugar, Elpihaz el Temanì, y Bil-
dád el Suhì, y Zophár el Naamatì: y aplazaronſe junta-
mente, para venir à condolerſe dél y à conhortarlo. Y alça- 12
ron ſus ojos de lexos y no lo conoſcieron, y alçaron ſu voz
y lloraron: y raſgaron cada uno ſu manto, y eſparzieron
polvo ſobre ſus cabeças à los cielos. Y aſſentaronſe con 13
él à tierra, ſiete dias y ſiete noches: y no hablán à él palabra,
por que vieron que ſe engrandeciò el dolor mucho.

C A P. 3.

D Eſpues aſſi abriò Jiob à ſu boca, y maldixo a ſu dia. 1
Y clamò Jiob y dixo. Perdieraſe el dia que fuy naſcido 2 3
en él, y la noche que dixo fue concebido varon. El 4
dia eſſe, fuera eſcuridad, no lo requiriera Dios de arriba, y
no reſplandeciera ſobre él claridad. Enſuziáralo eſcuridad 5
y

y tiniebla, morára ſobre él nuve, turbáranlo como callentu-
6 ra al dia. La noche la eſſa tomárala tiniebla, no ſe juntára
7 en dias de año, en cuenta de meſes no viniera. He la noche
8 la eſſa fuera ſola, no viniera cantico en ella. Maldixeranla
9 maldizientes dia, los aparejados à deſpertar duelo. Fueran
escureſcidas eſtrellas de ſu noche, esperára por luz, y no, y
10 no viera en alboradas de mañana. Por que no cerrô puertas
11 de mi vientre, y encubriò lazeria de mis ojos?. Por que no
12 de vulva morì? de vientre ſali y transierame?. Por que me
13 anteciparon rodillas? y para que tetas que mamé?. Por que
ahora yaziera y ſoſſegára, durmiera, entonces repoſára à mi.
14 Con Reyes y conſejeros de tierra, los fraguantes deſiertas à
15 ellos. O con ſeñores (que) oro à ellos, los henchientes ſus
16 caſas de plata. O como abortado escondido no fuera? como
17 chiquitos (que) no vieron luz. Alli malos vedaron eſtreme-
18 cimiento: y alli repoſaron cançados de fuerça. Auna encar-
celados fueron quietados, no oyeron voz de apretador.
19 20 Pequeño y grande alli él, y ſiervo horro de ſu ſeñor. Por
21 que dá al cançado luz? y vidas à amargos de alma. Los espe-
rantes por la muerte, y no ella, y buscanla mas que theſoros.
22 Los alegrantes con alegria, agozanſe quando hallan ſepultu-
23 tura. A varon que ſu carrera es encubierta, y amparò Dios
24 por él. Por que antes de mi comida mi ſoſpiro viene, y cór-
25 ren como aguas mis gemidos. Por que pavor me espavore-
26 cia y vinome, y lo que temì vino à mi. No me apazigué, y
no me ſoſſegué, y no repoſé, y vino eſtremecimiento.

CAP. 4.

III 1 2 Y Respondiô Eliphas el Temanì, y dixo. Si tentaremos
palabra à ti canſáras, y detener con palabras quien
3 podrá?. He reprehendias muchos, y manos floxas es-
4 forçavas. Flaco levantavan tus palabras, y rodillas arrodil-
5 lantes esforçavas. Por que ahora vino à ti y canſaſte? tocò
6 haſta ti y fuiſte turbado?. Decierto tu temor tu fiuzia, tu es-
7 perança y perfeccion de tus carreras. Recuerda ahora quien
8 él limpio (que) ſe perdiò? y adò rectos fueron tajados?. Co-
9 mo vi arantes tortura, y ſembrantes lazeria lo ſiegan. De
aliento de Dios ſe pierden, y de espirito de ſu nariz ſe ate-
10 man. Bramido de leon, y voz de leon, y dientes de leoncil-
11 los ſon arrancados. Leon ſe pierde ſin governo, y hijos de
12 leon ſe apartan. Y à mi, palabra fue encubierta. y tomò mi
13 oreja poco della. En penſamientos de viſiones de noche, en
14 caer adormecimiento ſobre varones. Pavor me acontecia y
15 temblor, y mucho mis hueſſos hizo espavorecer. Y espirito
16 ſobre mis faces paſſó, hizo erizar cabello de mi carne. Eſtu-
vo y no conosci ſu viſta, ſemejança delante mis ojos, calla-
17 da, y voz oì. Si varon mas que Dios ſe juſtificará? ſi mas que
18 ſu hazedor ſe limpiará varon?. He en ſus ſiervos no cré, ni
19 en ſus Angeles pone claridad. Quanto mas (en) morantes
caſas de lodo, que en polvo ſu cimiento; majanlos antes de
20 polilla. De mañana à tarde ſon majados, de no ponien (co-
21 raçon) para ſiempre ſe pierden. Decierto es movida ſu ven-
taja en ellos: mueren y no con ciencia.

CAP. 5.

IV 1 L Lama ahora ſi ay quien te responda, y à quien de ſanc-
2 tos catarás?. Por que al loco mata ſaña, y al torpe mata
3 embidia. Yo vi loco arraygán, y maldixe ſu morada
4 ſubito. Sean alexados ſus hijos de ſalvacion, y ſean maja-
5 dos en conſejo y no escapán. Que ſu ſegada, hambriento
comerá, y de espinos lo tomará, y beverá (cada uno) de ſe-
6 quioſos ſu aver. Por que no ſaldrá de polvo tortura, y de
7 tierra no hermollecerá quebranto. Por que hombre para
lazeria es nascido; y centellas de braſa ſe enaltecen bolando.
8 Decierto yo requeriré à Dios, y à Dios pondré mi habla.
9 Haziên grandezas, y no pesquiſa, maravillas ſin cuento.
10 El dan lluvia ſobre faces de tierra, y embia aguas ſobre
11 faces de plaças. Por poner baxos à altura, y denegridos ſon
12 enaltecidos (con) ſalvacion. Baldán penſamientos de cuer-
13 dos, y no hazen ſus manos ſutileza. Prendiên ſabios con ſu
14 cordura: y conſejo de perverſos es entorpecido. De dia
15 encuentran escuridad, y como noche palpan en ſieſtas. Y
ſalvó de espada por ſu boca, y de mano de fuerte deſſeoſo.
16 Y fue al mendigo esperança: y la tortura cerrò ſu boca.
17 He bienaventurado varon que lo reprehende Dios; y
18 caſtigo del abaſtado no aborrescas. Por que él haze adolo-
19 riar, y ſuelda: llagará y ſus manos medicinarán. En
ſeis anguſtias te escapará, y en ſiete no tocará en ti

וצלמות תשכן־עליו עננה יבעתהו כמרירי יום:
6 הלילה ההוא יקחהו אפל אל־יחד בימי שנה במספר
7 ירחים אל־יבא: הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל־תבוא
8 רננה בו: יקבהו אררי־יום העתידים ערר לויתן:
9 יחשכו כוכבי נשפו יקו־לאור ואין ואל־יראה בעפעפי־
י שחר: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני:
11 למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע: מדוע 12
13 קדמוני ברכים ומה־שדים כי אינק: כי־עתה שכבתי
14 ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: עם־מלכים ויעצי ארץ
טו הבנים חרבות למו: או עם־שרים זהב להם הממלאים
16 בתיהם כסף: או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא־
17 ראו אור: שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח:
18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול 19
כ שם הוא ועבד חפשי מאדניו: למה יתן לעמל אור
21 וחיים למרי נפש: המחכים למות ואיננו ויחפרהו
22 ממטמונים: השמחים אלי־גיל ישישו כי ימצאו־קבר:
23 לגבר אשר־דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו: כי־לפני 24
כה לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי: כי פחד
26 פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי: לא שלותי
ולא־שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:
א ויען אליפז התימני ויאמר: הנסה דבר 2
3 אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: הנה יסרת רבים
4 וידים רפות תחזק: כושל יקימון מליך וברכים
ה כרעות תאמץ: כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך
6 ותבהל: הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך:
7 זכר־נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: כאשר 8
9 ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: מנשמת אלוה
י יאבדו ומרוח אפו יכלו: שאגת אריה וקול שחל ושני
11 כפירים נתעו: ליש אבד מבלי־טרף ובני לביא
12 יתפרדו: ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו:
13 בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על־אנשים:
14 פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד: ורוח על־פני טו
16 יחלף תסמר שערת בשרי: יעמד ולא־אכיר מראהו
17 תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: האנוש מאלוה
18 יצדק אם־מעשהו יטהר גבר: הן בעבדיו לא יאמין
19 ובמלאכיו ישים תהלה: אף שכני בתי־חמר אשר־
כ בעפר יסודם ידכאום לפני־עש: מבקר לערב יכתו
21 מבלי משים לנצח יאבדו: הלא־נסע יתרם בם ימותו
א ולא בחכמה: קרא־נא היש עונך ואל־מי מקדשים
2 תפנה: כי לאויל יהרג־כעש ופתה תמית קנאה:
3 אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם: ירחקו 4
ה בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: אשר קצירו
רעב יאכל ואל־מצנים יקחהו ושאף צמים חילם:
6 כי לא־יצא מעפר און ומאדמה לא־יצמח עמל:
7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף: אולם 8
אני אדרש אל־אל ואל־אלהים אשים
9 דברתי: עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד־אין
י מספר: הנתן מטר על־פני ארץ ושלח מים על־פני
11 חוצות: לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע:
12 מפר מחשבות ערומים ולא־תעשנה ידיהם תושיה:
13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: יומם 14
טו יפגשו־חשך וכלילה ימששו בצהרים: וישע מחרב
16 מפיהם ומיד חזק אביון: ותהי לדל תקוה ועלתה
17 קפצה פיה: הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר
18 שדי אל־תמאס: כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו
19 תרפינה: בשש צרות יצילך ובשבע לא־יגע בך

רע: ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: בשוט כ 21
לשון תחבא ולא־תירא משוד כי יבוא: לשד ולכפן 22
תשחק ומחית הארץ אל־תירא: כי עם־אבני השדה 23
בריתך וחית השדה השלמה־לך: וידעת כי־שלום 24
אהלך ופקדת נוך ולא תחטא: וידעת כי־רב זרעך כה
וצאצאיך כעשב הארץ: תבוא בכלח אלי־קבר 26
כעלות גדיש בעתו: הנה־זאת חקרנוה כן־היא 27
שמענה ואתה דע־לך:

ויען איוב ויאמר: לו שקול ישקל כעשי והיתי א 2 ו (והותי קרי)
במאזנים ישאו־יחד: כי עתה מחול ימים יכבד 3
על־כן דברי לעו: כי חצי שדי עמדי אשר חמתם 4
שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: הינהק פרא ה
עלי־דשא אם יגעה־שור על־בלילו: היאכל 6
תפל מבלי־מלח אם־יש־טעם בריר חלמות:
מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי: מי־יתן תבוא 7 8
שאלתי ותקותי יתן אלוה: ויאל אלוה וידכאני 9
יתר ידו ויבצעני: ותהי־עוד נחמתי ואסלדה בחילה י
לא יחמול כי־לא כחדתי אמרי קדוש: מה־כחי 11
כי איחל ומה־קצי כי־אאריך נפשי: אם־כח 12
אבנים כחי אם־בשרי נחוש: האם אין עזרתי 13
בי ותושיה נדחה ממני: למס מרעהו חסד ויראת 14
שדי יעזוב: אחי בגדו כמו־נחל כאפיק נחלים טו
יעברו: הקדרים מני־קרח עלימו יתעלם־שלג: 16
בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם: ילפתו 17 18
ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו: הביטו 19
ארחות תמא הליכות שבא קוו־למו: בשו כ
כי־בטח באו עדיה ויחפרו: כי־עתה הייתם לא 21 (לו קרי)
תראו חתת ותיראו: הכי־אמרתי הבו לי ומכחכם 22
שחדו בעדי: ומלטוני מיד־צר ומיד עריצים תפדוני: 23
הורוני ואני אחריש ומה־שגיתי הבינו לי: מה־נמרצו 24 כה
אמרי־ישר ומה־יוכיח הוכח מכם: הלהוכח מלים 26
תחשבו ולרוח אמרי נואש: אף על־יתום תפילו 27
ותכרו על־ריעכם: ועתה הואילו פנו־בי ועל־פניכם 28
אם־אכזב: שבו נא אל־תהי עולה ושבי עוד צדקי־ 29 (ושבו קרי)
בה: היש־בלשוני עולה אם־חכי לא־יבין הוות: (עלי קרי)
הלא־צבא לאנוש עלי־ארץ וכימי שכיר ימיו: א ז
כעבד ישאף־צל וכשכיר יקוה פעלו: כן 2 3
הנחלתי לי ירחי־שוא ולילות עמל מנו־לי: אם־ 4
שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד־ערב ושבעתי (וגוש קרי) (ג׳ זעירא)
נדדים עדי־נשף: לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע ה
וימאס: ימי קלו מני־ארג ויכלו באפס תקוה: זכר כי־ 6 7
רוח חיי לא־תשוב עיני לראות טוב: לא־תשורני עין 8
ראי עיניך בי ואינני: כלה ענן וילך כן יורד שאול לא 9
יעלה: לא־ישוב עוד לביתו ולא־יכירנו עוד מקומו*: י
גם־אני לא אחשך־פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר 11
נפשי: הים־אני אם־תנין כי־תשים עלי משמר: כי־ 12 13
אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי: וחתתני 14
בחלמות ומחזינות תבעתני: ותבחר מחנק נפשי טו
מות מעצמותי: מאסתי לא־לעלם אחיה חדל ממני 16
כי־הבל ימי: מה־אנוש כי תגדלנו וכי־תשית אליו 17
לבך: ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: כמה לא־ 18 19
תשעה ממני לא תרפני עד־בלעי רקי: חטאתי מה כ
אפעל ׀ לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך
ואהיה עלי למשא: ומה ׀ לא־תשא פשעי ותעביר 21
את־עוני כי־עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

ויען בלדד השוחי ויאמר: עד־אן א 2 ח לפ״ט
תמלל

mal. En hambre te redimiò de muerte, y en pelea de manos 20
de eſpada. En açote de lengua te eſconderás, y no temerás 21
de prêa quando vendrá. De prêa y de hambre reyrás; y de 22
animal de la tierra no temerás. Por que con piedras del cam- 23
po tu firmamento: y animal del campo ſe apaziguará à ti. Y 24
ſabrás que paz tu tienda: y viſitarás tu morada, y no peca-
rás. Y ſabrás que mucha tu ſimiente, y tus chiquitos como 25
yerva de la tierra. Vendrás con ſazon à la ſepultura, como 26
tajar faxina en ſu hora. He eſto, peſquerimoſſo, aſſi él: oye- 27
lo y tu ſabe à ti.

CAP. 6.

Y Reſpondiò Jiob, y dixo. Oxala peſando fueſſe peſada 1 2 V
mi ſaña, y mi quebranto en balanças alçaſſen auna. Por 3
que ahora mas que arena de mares peſaria: por tanto
mis palabras ſon deſhechas. Por que ſaetas fuertes conmigo, 4
que ſu ponçoña beve mi eſpirito, turbaciones fuertes ſe or-
denaron contra mi. Si gime zebro ſobre hermollo? ſi brama 5
buey ſobre ſu peſebre?. Si ſe come enxabido ſin ſal? ſi ay ſa- 6
bor en clara de huevo?. No quiſo por tocar mi alma; ellos 7
como dolores de mi carne. Quien dieſſe vinieſſe mi deman- 8
da!: y mi eſperança dieſſe Dios!. Y envoluntaſſe Dios y ma- 9
jáſſeme! ſoltaſſe ſu mano y deſpedaçaſſeme!. Y ſeriá mas mi 10
conhorte, y aſſóme con dolor, no apiadò; por que no negué
dichos de ſancto. Que mi fuerça, ſi eſperaré? y que mi fin, ſi 11
alongáre mi alma?. Si fuerça de piedras mi fuerça? ſi mi car- 12
ne azerada?. Si no mi ayuda en mi? y ciencia fue empuxada 13
de mi?. Al deſliyen de ſu compañero merced, y temor de 14
abaſtado dexa. Mis hermanos falſaron como arroyo, como 15
pielago de arroyos páſſan. Los denegridos de elada, ſobre 16
ellos ſe encubriò nieve. En hora que ſon callientes ſon taja- 17
dos, en ſu callentarſe ſon muertos de ſu lugar. Atuercenſe 18
caminos de ſu carrera, ſuben en vaguedad y pierdenſe. Ca- 19
táron caminos de Temá, caminos de Sebá eſperaron à el-
lss. Avergonçaronſe por que ſe confiaron, vinieron haſta el- 20
la y repudiaronſe. Por que ahora fuiſtes (conformes) à él: 21
veis quebranto y temeis. Si dixe dad à mi, y de vueſtra fuer- 22
ça pechad por mi?. Y eſcapadme de mano de anguſtiador, y 23
de mano de fuerte me redemid?. Enſeñadme, y yo callaré, y 24
lo que erré hazed entender à mi. Quanto ſe enfortecieron 25
dichos de rectitud! y que reprehenderá reprehendièn de
vós?. Si para reprehender palabras penſais? y por viento 26
dichos de aborrecido. Tambien ſobre huerfano echareis, y 27
tajareis ſobre vueſtro compañero. Y ahora envoluntad, ca- 28
tad en mi: y en vueſtras preſencias ſi mentiré?. Tornad 29
ahora no ſêa tortura; y tornad mas mi juſtedad en ella. Si 30
ay en mi lengua tortura: ſi mi paladar no entiende queb-
rantos?.

CAP. 7.

DE cierto tiempo (determinado) à varon ſobre tierra, y 1 VI
como dias de alquiladizo ſus dias. Como ciervo deſ- 2
ſêa ſombra, y como alquiladizo eſpera ſu obra. Aſſi 3
me hize heredar à mi meſes de vanidad, y noches de lazeria
aparejaron à mi. Si yázo y digo quando me levantaré, y mì- 4
de (mi coraçon) la tarde, y hártome de eſmovimientos mi-
entras que noche. Viſtiò mi carne guſano, y terron de polvo: 5
mi cuero ſe deſpedaçò y fue aborrecido. Mis dias ſe aligera- 6
ron mas que (lançadera) de texedor, y atemaronſe ſin eſpe-
rança. Miembra que viento mis vidas, no tornará mi ojo 7
por ver bien. No me catará ojo de veedor, tus ojos en 8
mi, y no yo. (como) Se atema nuve y anda, aſſi el deſcen- 9
dien al infierno no ſubirá. No tornará mas à ſu caſa, y no lo 10
conoſcerá mas ſu lugar. * Tambien yo no vedarè mi boca: 11 VII
hablarè con anguſtia de mi eſpirito, querellarmehe con amar-
gura de mi alma. Si mar yo? ſi culebro? que pones ſobre mi 12
guarda?. Quando digo conhortarmeá mi lecho, quitarſeá 13
mi querella en mi yazida. Y quebrantaſteme con ſueños, y 14
de viſiones me turbaſte. Y eſcogiò ahogamiento mi alma, 15
muerte mas que (en) mis hueſſos. Aborrecì (la vida) no pa- 16
ra ſiempre viviré, veda de mi, por que nada mis dias. Que 17
varon que lo engrandeſcas, y que pongas à él tu coraçon?.
Y viſitarloás à las mañanas, por puntos lo pruevas. Haſta 18 19
quando no afloxarás de mi? no me afloxarás haſta tragar mi
ſaliva?. Pequé, que obraré à ti, guardador del hombre; por 20
que me puſiſte por encuentro à ti? y fuy ſobre mi por carga?.
Y por que no perdonas mi rebello? y hazes paſſár à mi delic- 21
to: por que ahora à polvo yazeré? y amañanearmeás, y no yo.

CAP. 8. P. 19.

Y Reſpondiò Bildád el Suhì, y dixo. Haſta quando 1 2
hablarás

3 hablarás eſto? y eſpirito grande dichos de tu boca?. Si
4 Dios atuerce juizio? y ſi abaſtado atuerce juſtedad?. Si tus
5 hijos pecaron à él, y embiolos por ſu rebeldia. Si tu ama-
6 ñaneáres à Dios, y al abaſtado te apiadáres. Si limpio y
derecho tu: cierto ahora deſpertará ſobre ti, y apaziguará
7 morada de tu juſtedad. Y ſerá tu principio poco: y tu poſ-
8 trimeria crecerá mucho. Por que demanda ahora à genera-
9 cion primera, y aparejate à peſquiſa de ſus padres. Por que
de ayer nós, y no ſabemos: por que ſombra nueſtros dias
10 ſobre tierra. Decierto ellos te enſeñarán, dirán à ti: y de
11 ſu coraçon ſacarán palabras. Si crece junco ſin cieno? ſi
12 crece prado ſin aguas?. Aun él en ſu freſcor no es tajado, y
13 antes de toda yerva ſe ſeca. Aſſi caminos de todos olvidan-
14 tes Dios, y eſperança de falſario ſe perderá. Por que ſerá
15 tajada ſu confiança, y caſa de araña ſu confiança. Aſufrir-
ſeha ſobre ſu caſa, y no eſtará, travará en ella y no ſe afir-
16 mará. Tierno él delante Sol, y ſobre ſu huerto ſu rama
17 ſaldrá. Cerca fuente ſus raìzes ſon enredados, caſa de
18 piedras es travada. Si lo deshaze de ſu lugar y niega
19 en él, no te vi. He él gozo de ſu carrera, y de polvo
20 otro hermollecen. He Dios no aborrece perfecto, y no
21 esfuerça en mano de malos. Haſta que hincha (de) riſa
22 tu boca, y tus labios (de) aublacion. Tus aborrecientes
veſtirán regiſto: y tienda de malos no ella.

CAP. 9.

II 1 2 Y Reſpondió Jiob, y dixo. Decierto ſé que aſſi: y como
3 ſe juſtificará varon con Dios?. Si envoluntáre por
4 contender con él, no le reſponderá una de mil. Sabio
de coraçon y fuerte de fuerça, quien ſe endureciò contra él
5 y fue pacifico?. El arrancán montes, y no ſupieron, que
6 los traſtornò con ſu furor. El eſtremecièn tierra de ſu lu-
7 gar, y ſus pilares temblarán. El dizièn al ſol y no eſclare-
8 cera, y por eſtrellas cierra. Tendièn cielos à ſus ſolas, y
9 piſán ſobre alturas de mar. Hazièn ſiete eſtrello y Orion, y
10 Pleades y camaras de Meridion. Hazièn grandezas haſta
11 que no peſquiſa, y maravillas haſta que no cuento. He paſ-
12 ſará ſobre mi, y no lo veré: y paſſará y no entenderè à él. He
arrebatará, quien lo hará tornar? quien dirá à él que hazes?.
13 Dios no tornará ſu furor? debaxo dél ſe oprimieron ayuda-
14 dores de ſobervia. Quanto mas que yo le reſponda? eſcoja
15 mis palabras con él?. Que ſi me juſtificáre ne reſponderé;
16 à mi juez me apiadaré. Si llamáre y me reſpondière, no cree-
17 rè que eſcuchará mi voz?. Que con tempeſtad me majò, y
18 muchiguò mis heridas ſin cauſa. No me dexa tornar mi
19 eſpirito; mas hartòme de amarguras. Si para fuerça fu-
20 erte, he; y ſi para juizio quien me ateſtiguará?. Si me
juſtifico, mi boca me condenará: perfecto yo y atorcio-
21 me. Simplez yo no conozco mi alma; aborrezco mis vi-
22 das. Una ella por tanto dixe: perfecto y malo él atemán.
23 Si açote, mata ſubito: à preuva de limpios eſcarnece.
24 Tierra es dada en mano de malo, faces de ſus juezes
25 cubre, ſino aqui él; quien él?. Y mis dias ſe aligeraron
26 mas que correo: huyeron, no vieron bien. Paſſaron con
27 navios de Ebé, como aguila que buela ſobre comida. Si
digo, olvidaré mi quexa, dexarè mis iras y esforçarmehe.
28 29 Temo todas mis lazerias: ſupe que no me perdonarás. (ſi)
30 Yo me condeno, para que eſto en vano lazraré?. Aun que
me lave con aguas de nieve, y limpie con limpieza mis
31 palmas. Entonces en la ſepultura me enteñirás, y aborre-
32 cermeán mis paños. Por que no varon como yo que le reſ-
33 ponda, (para que) vengamos à una en el juizio. No ay en-
tre nós razonador, (que) ponga ſu mano ſobre ambos nós.
34 Aparte de ſobre mi ſu vara: y ſu miedo no me turbe.
35 Hablaré y no lo temeré: por que no aſſi yo conmigo.

CAP. 10.

III 1 E S tajada mi alma con mis vidas, dexarè ſobre mi
2 mi quexa, hablaré con amargura de mi alma. Di-
rè à Dios no me condenes: hazme ſaber por que
3 me contiendes?. Si bueno à ti que ſobrefuerces, que
aboreſcas trabajo de tus palmas? y ſobre conſejo de
4 malos reſplandeciſte. Si ojos de carne à ti? ſi co-
5 mo ver varon vès?. Si como dias de varon tus dias?
6 ſi tus años como dias de varon. Que buſcas à mi de-
7 lito: y à mi pecado requieres?. Sobre tu ſaber que no

ſoy

3 תמלל־אלה ורוח כביר אמרי־פיך : האל יעות
4 משפט ואם־שדי יעות־צדק : אם־בניך חטאו־לו
ה וישלחם ביד־פשעם : אם־אתה תשחר אל־אל ואל־
6 שדי תתחנן : אם־זך וישר אתה כי־עתה יעיר עליך
7 ושלם נות צדקך : והיה ראשיתך מצער ואחריתך
8 ישגה מאד : כי־שאל־נא לדור רישון וכונן לחקר
9 אבותם : כי־תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו ראשון קרי
י עלי־ארץ : הלא־הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוציאו
11 מלים : היגאה־גמא בלא בצה ישגא־אחו בלי־מים :
12 עדנו באבו לא יקטף ולפני כל־חציר ייבש : כן
14 ארחות כל־שכחי אל ותקות חנף תאבד : אשר־
טו יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו : ישען על־ביתו ולא
16 יעמד יחזיק בו ולא יקום : רטב הוא לפני־שמש
17 ועל־גנתו ינקתו תצא : על־גל שרשיו יסבכו בית
18 אבנים יחזה : אם־יבלענו ממקומו וכחש בו לא
19 ראיתיך : הן־הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו :
כ הן־אל לא ימאס־תם ולא יחזיק ביד־מרעים : עד־
22 ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה : שנאיך ילבשו־
א בשת ואהל רשעים איננו : ויען איוב
2 ויאמר : אמנם ידעתי כי־כן ומה־יצדק אנוש עם־אל :
3 אם־יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני־אלף : חכם
ה לבב ואמיץ כח מי־הקשה אליו וישלם : המעתיק
6 הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו : המרגיז ארץ
7 ממקומה ועמודיה יתפלצון : האמר לחרס ולא יזרח
8 ובעד כוכבים יחתם : נטה שמים לבדו ודורך על־
9 במתי־ים : עשה־עש כסיל וכימה וחדרי תמן :
י עשה גדלות עד־אין חקר ונפלאות עד־אין מספר :
11 הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא־אבין לו :
12 הן יחתף מי ישיבנו מי־יאמר אליו מה־תעשה :
13 אלוה לא־ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב : אף תחתיו קרי
טו כי־אנכי אעננו אבחרה דברי עמו : אשר אם־
16 צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן : אם־קראתי
17 ויענני לא־אאמין כי־יאזין קולי : אשר־בשערה ישופני
18 והרבה פצעי חנם : לא־יתנני השב רוחי כי
19 ישבעני ממררים : אם־לכח אמיץ הנה ואם־
כ למשפט מי יועידני : אם־אצדק פי ירשיעני תם־אני
21 ויעקשני : תם אני לא־אדע נפשי אמאס חיי : אחת
23 היא על־כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה : אם־
24 שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג : ארץ נתנה
ביד־רשע פני־שפטיה יכסה אם־לא אפו מי־הוא :
כה וימי קלו מני־רץ ברחו לא־ראו טובה : חלפו
27 עם־אניות אבה כנשר יטוש עלי־אכל : אם־
28 אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה : יגרתי
29 כל־עצבתי ידעתי כי־לא תנקני : אנכי ארשע
ל למה־זה הבל איגע : אם־התרחצתי במו־שלג במי קרי
31 והזכותי בבור כפי : אז בשחת תטבלני ותעבוני
32 שלמותי : כי־לא־איש כמוני אעננו נבוא יחדו
33 במשפט : לא יש־בינינו מוכיח ישת ידו על־שנינו :
34 יסר מעלי שבטו ואמתו אל־תבעתני : אדברה ולא
א איראנו כי־לא־כן אנכי עמדי : נקטה נפשי בחיי
2 אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי : אמר אל־
3 אלוה אל־תרשיעני הודיעני על־מה־תריבני : הטוב
לך כי־תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל־עצת
4 רשעים הופעת : העיני בשר לך אם־כראות אנוש
ה תראה : הכימי אנוש ימיך אם־שנותיך כימי גבר : כי־
7 תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש : על־דעתך כי־לא
ארשע

ארשע ואין מידך מציל: ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב 8
ותבלעני: זכר־נא כי־כחמר עשיתני ואל־עפר 9
תשיבני: הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני: עור י
ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשככני: חיים וחסד 12
עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי: ואלה צפנת 13
בלבבך ידעתי כי־זאת עמך: אם־חטאתי ושמרתני 14
ומעוני לא תנקני: אם־רשעתי אללי לי וצדקתי טו
לא־אשא ראשי שבע קלון וראה עניי: ויגאה כשחל 16
תצודני ותשב תתפלא בי: תחדש עדיך נגדי ותרב 17
כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: ולמה מרחם 18
הוצאתני אגוע ועין לא־תראני: כאשר לא־הייתי 19
אהיה מבטן לקבר אובל: הלא־מעט ימי יחדל כ ויחדל קרי
ישית ממני ואבליגה מעט: בטרם אלך ולא אשוב 21 ושית קרי
אל־ארץ חשך וצלמות: ארץ עפתה כמו־אפל 22
צלמות ולא־סדרים ותפע כמו־אפל:

ויען צפר הנעמתי ויאמר: הרב דברים לא א 2 ליום ד יא
יענה ואם־איש שפתים יצדק: בדיך מתים 3
יחרישו ותלעג ואין מכלם: ותאמר זך לקחי ובר 4
הייתי בעיניך: ואולם מי־יתן אלוה דבר ויפתח ה
שפתיו עמך: ויגד־לך תעלמות חכמה כי־ 6
כפלים לתושיה ודע כי־ישה לך אלוה מעונך:
החקר אלוה תמצא אם עד־תכלית שדי תמצא: 7
גבהי שמים מה־תפעל עמקה משאול מה־תדע: 8
ארכה מארץ מדה ורחבה מני־ים: אם־יחלף ויסגיר 9 י
ויקהיל ומי ישיבנו: כי־הוא ידע מתי־שוא וירא־און 11
ולא יתבונן: ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: 12
אם־אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיך: אם־און 13 14
בידך הרחיקהו ואל־תשכן באהליך עולה: כי־אז טו
תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא: כי־אתה 16
עמל תשכח כמים עברו תזכר: ומצהרים יקום חלד 17
תעפה כבקר תהיה: ובטחת כי־יש תקוה וחפרת 18
לבטח תשכב: ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים: 19
ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח־ כ
נפש: ויען איוב ויאמר: אמנם כי אתם־ א ליום ה יב
עם ועמכם תמות חכמה: גם־לי לבב כמוכם 2
לא־נפל אנכי מכם ואת־מי־אין כמו־אלה: שחק 3
לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק 4
תמים: לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי ה
רגל: ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל 6
לאשר הביא אלוה בידו: ואולם שאל־נא בהמות 7
ותרך ועוף השמים ויגד־לך: או שיח לארץ ותרך 8
ויספרו לך דגי הים: מי לא־ידע בכל־אלה כי יד־יהוה 9
עשתה זאת: אשר בידו נפש כל־חי ורוח כל־ י
בשר־איש: הלא־אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם־ 11
לו: בישישים חכמה וארך ימים תבונה: עמו חכמה 12 13
וגבורה לו עצה ותבונה: הן יהרוס ולא יבנה יסגר 14
על־איש ולא יפתח: הן יעצר במים ויבשו וישלחם טו
ויהפכו־ארץ: עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה: 16
מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: מוסר מלכים 17 18
פתח ויאסר אזור במתניהם: מוליך כהנים שולל 19
ואיתנים יסלף: מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים כ
יקח: שופך בוז על־נדיבים ומזיח אפיקים רפה: מגלה 21 22
עמקות מני־חשך ויצא לאור צלמות: משגיא לגוים 23
ויאבדם שטח לגוים וינחם: מסיר לב ראשי עם־הארץ 24
ויתעם בתהו לא־דרך: ימששו־חשך ולא־אור ויתעם כה ליום ו יג
כשכור: הן־כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה: א
בדעתכם

ſoy malo: y no de tu mano eſcapán. Tus manos me figura- 8
ron, y me hizieron, à una derredor, y deshazermeás. Mi- 9
embra ahora que como lodo me hiziſte, y à polvo me harás
tornar. Decierto como la leche me vaziaſte, y como el que- 10
ſo me quajaſte.(de)Cuero y carne me veſtiſte, y con hueſſos 11
y niervos me cubriſte. Vidas y merced hiziſte conmigo: y 12
tu providencia guardò mi eſpirito. Y eſtos guardaſte en tu 13
coraçon, ſupe que eſto contigo. Si pequé y guárdaſme, y de 14
mi delicto no me libras. Si me emaleciere ay de mi! y ſi me 15
juſtificáre no alçaré mi cabeça: harto de deshonra y de ver
mi aſliccion. Y creciesſe como leon me caçaſſe, y buelves 16
hazes maravillas en mi. Renuevas tus llagas contra mi, y 17
muchiguaſe tu ſaña conmigo, mudanças y exercito conmi-
go. Y por que de vulva me ſacaſte? transſierame y ojo no me 18
viera. Como no fuy fuera; de vientre à fueſſa fuera llevado. 19
Decierto pocos mis dias, y veda: y afloxa de mi, y esforçar- 20
mehe un poco. En antes que ande y no tórne, à tierra de 21
eſcuridad y tiniebla. Tierra de eſcuridad, como tiniebla: 22
tiniebla y no ordenes, y eſclarece como tiniebla.

C A P. 11.

Y Reſpondiò Zophar el Naamatì y dixo. Si à muche- 1 2 IV
dumbre de palabras no ſerá reſpondido? y ſi varon de
labios ſe juſtificará?. Tus mentiras varones hazen cal- 3
lar, y eſcarneciſte y no avergonçan. Y dizes clara mi ley, y 4
limpio fuy en tus ojos. Y decierto quien dieſſe (que) Dios 5
hablára? y abrieſſe ſus labios contigo?. Y denunciára à ti en- 6
cubrimientos de ciencia, por que dos atntos(mereces)ſegun
ley, y ſabe que adeudaria à ti Dios de tu delicto. Si pesquiſa 7
de Dios alcançarás? ſi haſta fin del abaſtado alcançarás?.(en) 8
Alturas de cielos que obrarás?(en) profundo mas que cue-
va, que ſabrás?. Larga mas que tierra ſu medida, y ancha 9
mas que la mar. Si tajáre y cerráre, y congregáre, y quien le 10
reſpondera?. Por que él ſabe varones de vanidad, y viò tor- 11
tura, y no entendera?. Y varon vano entenderá? y (aun que 12
como) borrico de zebro hombre ſea naſcido. Si tu compu- 13
ſieres tu coraçon, y espandieres à él tus palmas. Si tortura 14
en tu mano, alexala, y no hagas morar en tus tiendas tortura.
Por que entonces quitarás tus faces de macula, y ſerás fuerte 15
y no temerás. Por que tu lazeria olvidarás, como aguas que 16
paſſaron te membrarás. Y de ſieſtas ſe levantará tiempo, eſcla- 17
recerás, como mañana ſeràs. Y confiarás que ay eſperança: 18
y cavarás à fiuzia yazeras. Y yazeras, y no eſtremecién, y 19
rogarán tus faces muchos. Y ojos de malos ſe atemarán, y 20
refugio ſe perdiò dellos, y ſu eſperança dolor de alma.

C A P. 12.

Y Reſpondiò Jiob, y dixo. Decierto que vós pueblo, y 1 2 V
con vós morirá ciencia. Tambien à mi ſeſo como à vós, 3
no menguado yo de vós, y à quien no como eſtas?. Ri- 4
ſa à ſu compañero ſoy, del que llama à Dios y le reſpondiò,
riſa es el juſto perfecto. Tizon menoſpreciado à penſamien- 5
tos de quieto, aparejado à reſvalamientos de pie. Apazigu- 6
arſehan tiendas de preadores, y ſeguridades à enſañantes à
Dios, al que truxo Dios en ſu mano. Y decierto demanda 7
ahora (cada qual) de quatropeas, y te enſeñará, y ave de los
cielos, y denunciará à ti. O habla à la tierra y enſeñarteha, y 8
recontarán à ti peces de la mar. Quien no ſupo en todas eſ- 9
tas? que mano de .A. hizo eſto. Que en ſu mano alma de to- 10
do vivo, y eſpirito de toda carne de varon. Decierto oreja 11
palabras prueva: y paladar comida ſe aſaborêa à él. En en- 12
vegecidos ciencia: y en largueza de dias entendimiento. Con 13
(Dios) ciencia y valentia, à él conſejo y entendimiento. He 14
derrocará y no ſerá fraguado; encerrará ſobre varon y no ſe-
rá abierto. He detendrá en aguas y ſecarſean, y ſoltarlasha 15
y ſovertirán tierra. Con él fuerça y exiſtencia, à él errán y 16
haziên errar. Haziên andar (cada uno de) conſejeros deſ- 17
pojado, y juezes haze enloquecer. Ligadura de tiranos ſol- 18
tò: y atò cinto en ſus lomos. Lleván (cada uno de) mayora- 19
les deſpojado, y fuertes atuerce. Quitán habla à verdade- 20
ros: y ſeſo de viejos tomará. Vertién menoſprecio ſobre 21
Principes, y fortaleza de fuertes afloxò. Deſcubriên pro- 22
fundinas de eſcuridad: y ſacò à luz tiniebla. Multiplicán à 23
gentes, y perdiòlas; eſtendiên à gentes y guiolas. Quitán 24
ſeſo de cabeceras de pueblo de la tierra, y hazelos errar en
vaguedad ſin carrera. Palparán eſcuridad, y no luz: y hi- 25
zolos errar como borracho.

C A P. 13.

H E todo viò mi ojo, oyò mi oreja, y entendiò para ella. 1 VI
Como

2 Como vueſtro ſaber ſupe tambien yo: no menguado yo de
3 vós. Decierto yo al abaſtado hablaria; y razonar con Dios,
4 envolunto. Y decierto vós juntantes mentira, medicos de
5 nada todos vós. Quien dieſſe (que) callando os callaſſeys, y
6 ſeria à vós por ciencia. Oìd ahora mi diſputa, y contiendas
7 de mis labios eſcuchad. Si por Dios hablais tortura, y ſi por
8 él hablareis engaño. Si ſus faces honrareis? ſi por Dios
9 contendereis?. Si bueno que eſpeculaſſe à vós: ſi como bur-
10 lar con varon, burlariais con el. Reprehendiendo reprehen-
11 deria à vós, ſi en lo encubierto faces honrariades. Decierto
12 ſu alteza turbaria à vós, y ſu pavor caeria ſobre vós. Vueſ-
tras memorias comparadas à ceniza: à eſpaldas de lodo vu-
13 eſtras eſpaldas. Callad de mi y hablaré yo, y páſſe ſobre mi
14 lo que (paſſáre). Por que alçaré mi carne con mis dientes, y
15 mi alma pondrè en mi palma. Si me matáre, à él eſperaré:
16 decierto mis carreras en ſu preſencia razonaré. Tambien él
à mi por ſalvacion: por que no delante él falſario entrará.
17 Oìd oyendo mi palabra, y mi denunciacion en vueſtras ore-
18 jas. He ahora ordené juizio, ſupe que yo me juſtificaré.
19 Quien él pleitará conmigo: por que ahora ſi calláre y tran-
20 ſirmehia. Decierto dos no hagas conmigo, entonces de tus
21 faces no me encubriré. Tu llaga de ſobre mi alexa, y tu
22 miedo no me turbe. Y llama, y yo reſponderè: o hablaré, y
23 reſpondeme. Quantos à mi delictos y pecados: mi rebellion
24 y mi pecado hazme ſaber. Por que tus faces encubres, y cu-
25 entaſme por enemigo à ti. Si hoja empuxada quebrantarás,
26 y à coſcoja ſeca perſiguirás. Por que eſcrives contra mi amar-
27 guras, y hazeſme heredar delictos de mis mocedades. Y
pones en el cepo mis pies, y guardas todos mis ſenderos:
28 ſobre raìzes de mis pies es cavado. Y él como carcoma ſe
envejece: como paño que lo comiò polilla.

C A P. 14.

VI 1 Hombre naſcido de muger, corto de dias, y harto de
2 eſtremecimiento. Como hermollo ſaliò y es tajado:
3 y huye como ſombra y no eſtará. Tambien ſobre eſto
4 abriſte tus ojos, y à mi traerás en juizio contigo. Quien
5 dieſſe limpio de imundo: no uno. Si determinados ſus dias,
cuento de ſus meſes contigo, ſus fueros hiziſte y no paſſará.
6 Afloxa de ſobre él y vedarſeá, haſta que envolunte como
7 alquiladizo ſu dia Por que ay al arbol eſperança, aun que
8 ſêa tajado, y aun renovará, y ſu ramo no ſe vedará. Sy en
vejeciere en tierra ſu raiz, y en polvo muriere ſu tronco.
9 10 De olor de aguas floreſcerá, y hará rama como planta. Y va-
varon muere deſde que ſe enflaquece, y tranſióſe hombre,
11 y adò él. Anduvieronſe aguas de mar, y rio ſe ſecó, y ſecó-
12 ſe. Y varon yaziò, y no ſe levantará haſta que no cielos, no
13 deſpertarán, y no recordarán de ſu ſueño. Quien dieſſe en
ſepultura me eſcondieſſes, encubrieſeſme haſta repoſar tu
14 furor, puſieſſes à mi, fuero, y membrartelas de mi. Si muere
varon, ſi vive, todos dias de mi tiempo eſperaria, haſta ve-
15 nir mi mudança. Llamarás y yo te reſponderè, à obra de
16 tus manos deſſearás. Por que ahora mis paſſos contarás, no
17 guardes ſobre mi pecado. Sellado en atadero mi rebello, y
18 juntaſte ſobre mi delicto. Y decierto monte cayèn deſfalle-
19 cerá, y peña ſe arrancará de ſu lugar. Piedras molieron
aguas, arrabdona ſus rabdones, polvo de tierra, y eſperan-
20 ça de varon hiziſte deperder. Esforçaſtete mas que él para
21 ſiempre, y anduvo: demudas ſus faces y embiaſlo. Muchi-
guarſeán ſus hijos y no ſabrá: y ſerán apocados y no enten-
22 derá à ellos. Decierto ſu carne ſobre él ſe adoloriará: y ſu
alma ſobre el ſe entriſtecerá.

CAP. 15.

VII 1 2 Y Reſpondiò Eliphaz el Temanì, y dixo. Si ſabio reſ-
ponderá ſabiduria de viento, y henchirá de ſolano ſu
3 vientre. Razonar con palabra (que) no aprovecha, y
4 palabras (que) no aprovecha con ellas. Tambien tu baldaſ-
5 te temor, y menguaſte habla delante Dios. Por que abezò tu
6 delicto tu boca: y eſcogiſte lengua de arteros. Condenarteá
7 tu boca, y no yo: y tus labios ateſtiguarán en ti. Si primero
(que) Adam fuiſte naſcido, y antes (que) collados fuiſte
8 criado. Si en ſecreto de Dios oìſte: y es menguada à ti ciencia.
9 Que ſupiſte, y no ſabemos? entendiſte, y no con nós él?.
10 Tambien cano, tambien viejo, entre nós: grande mas que
11 tu padre (en) dias. Si poco de ti conhortes de Dios, y palabra
12 encubierta contigo. Por que te toma tu coraçon: y por que
13 guiñen tus ojos?. Por que reſpondes à Dios tu eſpiritu:
14 y ſacaſte de tu boca palabras. Que varon que ſe limpie?

2 בדעתכם ידעתי גם־אני לא־נפל אנכי מכם : אולם 3
4 אני אל־שדי אדבר והוכח אל־אל אחפץ : ואולם
ה אתם טפלי־שקר רפאי אלל כלכם : מי־יתן החרש
6 תחרישון ותהי לכם לחכמה : שמעו־נא תוכחתי
7 ורבות שפתי הקשיבו : הלאל תדברו עולה ולו
8 תדברו רמיה : הפניו תשאון אם־לאל תריבון : הטוב 9
י כי־יחקר אתכם אם־כהתל באנוש תהתלו בו : הוכח
11 יוכיח אתכם אם־בסתר פנים תשאון : הלא שאתו
12 תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם : זכרניכם משלי־
13 אפר לגבי־חמר גביכם : החרישו ממני ואדברה־אני
14 ויעבר עלי מה : על־מה ׀ אשא בשרי בשני ונפשי
טו אשים בכפי : הן־יקטלני לא איחל אך־דרכי אל־ (ו׳ קרי)
16 פניו אוכיח : גם־הוא־לי לישועה כי־לא לפניו חנף
17 יבוא : שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם : הנה־ 18
19 נא ערכתי משפט ידעתי כי־אני אצדק : מי־הוא
כ יריב עמדי כי־עתה אחריש ואגוע : אך־שתים אל־
21 תעש עמדי אז מפניך לא אסתר : כפך מעלי הרחק
22 ואימתך אל־תבעתני : וקרא ואנכי אענה או־אדבר
23 והשיבני : כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי
24 הדיעני : למה־פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך :
כה העלה נדף תערוץ ואת־קש יבש תרדף : כי־תכתב 26
27 עלי מררות ותורישני עונות נעורי : ותשם בסד ׀
רגלי ותשמור כל־ארחתי על־שרשי רגלי תתחקה : 28
א והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש : אדם ילוד אשה (יד)
2 קצר ימים ושבע־רגז : כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא
3 יעמד : אף־על־זה פקחת עינך ואתי תביא
4 במשפט עמך : מי־יתן טהור מטמא לא אחד : אם־ (ה)
חרוצים ׀ ימיו מספר־חדשיו אתך חקו עשית ולא (חקיו קרי)
6 יעבר : שעה מעליו ויחדל עד־ירצה כשכיר יומו : כי יש 7
לעץ תקוה אם־יכרת ועוד יחליף ויונקתו לא תחדל :
8 אם־יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו : מריח מים 9
י יפרח ועשה קציר כמו־נטע : וגבר ימות ויחלש ויגוע
11 אדם ואיו : אזלו־מים מני־ים ונהר יחרב ויבש : ואיש 12
שכב ולא־יקום עד־בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו
13 משנתם : מי יתן ׀ בשאול תצפנני תסתירני עד־
14 שוב אפך תשית לי חק ותזכרני : אם־ימות גבר
היחיה כל־ימי צבאי איחל עד־בוא חליפתי :
טו תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף : כי־עתה 16
17 צעדי תספור לא־תשמור על־חטאתי : חתם
18 בצרור פשעי ותטפל על־עוני : ואולם הר־נופל
19 יבול וצור יעתק ממקומו : אבנים ׀ שחקו מים תשטף
כ ספיחיה עפר־ארץ ותקות אנוש האבדת : תתקפהו
21 לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו : יכבדו בניו ולא
22 ידע ויצערו ולא־יבין למו : אך בשרו עליו יכאב ונפשו
א עליו תאבל : ויען אליפז התימני (טו)
2 ויאמר : החכם יענה דעת־רוח וימלא קדים בטנו :
3 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא־יועיל בם : אף־ 4
ה אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני־אל : כי־
6 יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים : ירשיעך
7 פיך ולא־אני ושפתיך יענו־בך : הראישון אדם
8 תולד ולפני גבעות חוללת : הבסוד אלוה תשמע
9 ותגרע אליך חכמה : מה־ידעת ולא נדע תבין ולא־
י עמנו הוא : גם־שב גם־ישיש בנו כביר מאביך
11 ימים : המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך :
12 מה־יקחך לבך ומה־ירזמון עיניך : כי־תשיב אל־
14 אל רוחך והוצאת מפיך מלין : מה־אנוש כי־יזכה

וכי יצדק ילוד אשה: הן בקדשו לא יאמין ושמים טו בקדשיו קרי
לא־זכו בעיניו: אף כי־נתעב ונאלח איש־שתה 16
כמים עולה: אחוך שמע־לי וזה־חזיתי 17
ואספרה: אשר־חכמים יגידו ולא כחדו 18
מאבותם: להם לבדם נתנה הארץ ולא־עבר 19
זר בתוכם: כל־ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים כ
נצפנו לעריץ: קול־פחדים באזניו בשלום שודד 21
יבואנו: לא־יאמין שוב מני־חשך וצפו הוא אלי־ 22 וצפוי קרי
חרב: נדד הוא ללחם איה ידע כי־נכון בידו יום 23
חשך: יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד 24
לכידור: כי־נטה אל־אל ידו ואל־שדי יתגבר: ירוץ כה 26
אליו בצואר בעבי גבי מגניו: כי־כסה פניו בחלבו 27
ויעש פימה עלי־כסל: וישכון ערים נכחדות בתים 28
לא־ישבו למו אשר התעתדו לגלים: לא־יעשר ולא־ 29
יקום חילו ולא־יטה לארץ מנלם: לא־יסור מני־חשך ל
ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: אל־יאמן בשו 31 חסר א׳
נתעה כי־שוא תהיה תמורתו: בלא־יומו תמלא 32
וכפתו לא רעננה: יחמס כגפן בסרו וישלך כזית 33
נצתו: כי־עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי־שחד 34
הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה: לה
ויען איוב ויאמר: שמעתי כאלה רבות א 2 טז ליום כ
מנחמי עמל כלכם: הקץ לדברי־רוח או מה־ימריצך 3
כי תענה: גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת 4
נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם במו
ראשי: אאמצכם במו־פי וניד שפתי יחשך: אם־ ה 6
אדברה לא־יחשך כאבי ואחדלה מה־מני יהלך:
אך־עתה הלאני השמות כל־עדתי: ותקמטני לעד 7 8
היה ויקם בי כחשי בפני יענה: אפו טרף וישטמני 9
חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי: פערו עלי י
בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון: יסגירני אל 11
אל עויל ועל־ידי רשעים ירטני: שלו הייתי ויפרפרני 12
ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה: יסבו עליו 13
רביו יפלח כליותי ולא יחמל ישפך לארץ מררתי:
יפרצני פרץ על־פני־פרץ ירץ עלי כגבור: שק תפרתי 14 צ׳ זעירא טו חמרמרו ק׳
עלי גלדי ועללתי בעפר קרני: פני חמרמרה מני־ 16
בכי ועל עפעפי צלמות: על לא־חמס בכפי ותפלתי 17
זכה: ארץ אל־תכסי דמי ואל־יהי מקום לזעקתי: 18
גם־עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים: מליצי 19 כ
רעי אל־אלוה דלפה עיני: ויוכח לגבר עם־אלוה ובן־ 21
אדם לרעהו: כי־שנות מספר יאתיו וארח לא־ 22
אשוב אהלך: רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: א יז ליום ג
אם־לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני: שימה 2 3
נא ערבני עמך מי־הוא לידי יתקע: כי־לבם צפנת 4
משכל על־כן לא תרומם: לחלק יגיד רעים ועיני ה
בניו תכלנה: והציגני למשל עמים ותפת לפנים 6
אהיה: ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם: ישמו 7 8
ישרים על־זאת ונקי על־חנף יתערר: ויאחז צדיק 9
דרכו וטהר־ידים יסיף אמץ: ואלם כלם תשובו ובאו י
נא ולא־אמצא בכם חכם: ימי עברו זמתי נתקו 11
מורשי לבבי: לילה ליום ישימו אור קרוב מפני־ 12
חשך: אם־אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: 13
לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה: 14
ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה: בדי שאל טו 16
תרדנה אם־יחד על־עפר נחת:
ויען בלדד השחי ויאמר: עד־אנה א 2 יח ליום ד
תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: מדוע נחשבנו 3
כבהמה

y que ſe juſtifique naſcido de muger?. He en ſus ſanctos no 15
creé, y cielos no ſe llmpian en ſus ojos. Quanto mas abomi- 16
nable y deshecho, varon bevièn como aguas tortura. De- 17
nunciartehe, oye à mi, y eſte que vide y recontarè. Lo que 18
ſabios recontan, y no negaron de ſus padres. A ellos à ſus ſo- 19
las fue dada la tierra, y no paſſó eſtraño entre ellos. Todos 20
dias de malo él adoloriánſe, y cuenta de años fueron guarda-
dos al fuerte. Voz de miedos en ſus orejas, en la paz prea- 21
dor le vendrá. No crêa tornar de eſcuridad, y deſcubierto él 22
para eſpada. Eſmoviénſe, él por pan, (y) adolo ſupo que 23
aparejado en ſu mano dia de eſcuridad. Conturbarloán an- 24
guſtia y aprieto, rodearloán como à Rey aparejado al tor-
neo. Por que tendiò contra Dios ſu mano, y contra el abaſta- 25
do ſe mayorgò. Correrá contra él en cerviz, en groſſura de 26
cueſtas de ſus eſcudos. Por que cubriò ſus faces con ſu ſevo, 27
y hizo arruga ſobre hijada. Y morò ciudades deſſoladas, 28
caſas que no poblaron à ellas, que fueron aparejadas para
montones. No ſe enriquecerá y no ſe afirmará ſu aver, y no 29
tenderá à tierra ſu perfeccion. No ſe tirará de eſcuridad, ſu 30
ramo ſecará flama, y tirarſeá con eſpirito de ſu boca. No cre- 31
erá en vanidad el (que) yerra, que vanidad ſerá ſu trueco.
Sin ſu dia ſerá tajado, y ſu rama no reverdeciò. Deſcubrirá 32 33
como la vid ſu agraz: y echará como la oliva ſu flor. Por que 34
compaña de falſaria ſolitaria, y fuego quemò tiendas de
cohecho. Concibiendo lazeria y pariendo tortura: y ſu 35
vientre aparejará engaño.

CAP. 16.

Y Reſpondiò Jiob, y dixo. Oì como eſtas muchas, con- 1 2 II
hortadores de lazeria todos vós. Si fin à palabras de 3
viento: o quien te enfortecerá quando reſpondieres?.
Tambien yo como vós hablaria, oxala fueſſe vueſtra alma 4
en lugar de mi alma, juntaria ſobre vós con palabras, y eſmo-
veria ſobre vós con mi cabeça. Esforçarvoshia con mi boca, y 5
compaſſion de mis labios vedaria. Si hablo, no es vedado mi 6
dolor: y ſi ceſſáre que de mi ſe andará?. Mis ahora me hizo 7
canſar, deſſolaſte toda mi compaña. Y hiziſteme arrugar, por 8
teſtigo fue, y levantóſe contra mi mi magrez, en mis faces
ateſtiguará. Su furor (me) arrebatò y amenazòme, cruxiò 9
ſobre mi con ſus dientes, mi anguſtiador reluziò ſus ojos
contra mi. Abrieron ſobre mi con ſu boca, con repudio hi- 10
rieron mis quixadas, auna ſobre mi ſe apañaron. Entregò- 11
me Dios à perverſo, y à manos de malos me atorciò. Pacifico 12
era y deſmenuzòme, y travò por mi cerviz, y deſpedaçòme,
y levantòme à él por hito. Bolvieron ſobre mi ſus ſaetas, 13
traſpaſſó mis riñones y no apiada, vertiò à la tierra mi hiel.
Aportillòme portillo ſobre faces de portillo, corriò ſobre 14
mi como valiente. Sáco coſí ſobre mi cuero, y embolvi en 15
polvo mi cabeça. Mis faces ſe embermejecieron de lloro, y 16
ſobre mis parpados tiniebla. Por que no violencia en mis 17
palmas, y mi oracion limpia. Tierra no cubras mi ſangre: 18
y no ſêa lugar à mi exclamacion. Tambien ahora he en los 19
cielos mi teſtigo, y mi teſtigo en las alturas. Mis interpretes 20
mis compañeros, à Dios goteò mi ojo. Y (oxala) razonaſſe 21
varon con Dios, y (como) hijo de hombre con ſu compa-
ñero. Por que años de cuenta vendrán, y camino (que) no 22
tornaré, andaré.

CAP. 17.

MI eſpirito fue dañado, mis dias fueron tajados, ſepul- 1 III
turas à mi. Si no engañadores conmigo, y en ſu amar- 2
gura manirá mi ojo. Pon ahora afiançame contigo: 3
quien él à mi mano tocará?. Por que ſu coraçon eſcondiſte 4
de entendimiento, por tanto no (los) enaltecerás. El (que) 5
blandura denuncia à compañeros, y ojos de ſus hijos ſerán
ciegos. Y paraſteme por exemplo de pueblos, y ſeñor de an- 6
tes era. Y eſcureſciòſe de ſaña mi ojo, y mis penſamientos 7
como ſombra todos ellos. Maravillarſeán rectos por eſto: y 8
inocente contra falſador ſe deſpertará. Y travará juſto ſu 9
carrera, y limpio de manos añadirá fortaleza. Y decierto to- 10
dos ellos tornad y venid ahora: y no hallaré en vós ſabio.
Mis dias paſſaron, mis penſamientos fueron arrancados, 11
penſamientos de mi coraçon. Noche por dia puſieron, luz 12
cercana delante eſcuridad. Si eſperaré? ſepultura mi caſa, en 13
eſcuridad eſtendi mis eſtrados. Al ſepulchro llamé mi padre 14
tu: mi madre y mi hermana al guſano. Y adò aqui mi eſpe- 15
rança? y mi eſperança quien la catará?. A rincones de fueſſa 16
deſcenderán: ſi auna ſobre polvo holgança.

CAP. 18.

Y Reſpodiò Bildád el Suhì, y dixo. Haſta quan- 1 2 IV
do pondreis fines à palabras: entended y deſ-
pues hablaremos. Por que ſomos contados 3
como

4 como quatropêa, ſomos imundos en vueſtros ojos. Arreba-
tán ſu alma con ſu furor, ſi por ti ſerá dexada tierra, y ſerá
5 arrancada peña de ſu lugar. Tambien luz de malos ſe apaga-
6 rá, y no eſclarecerá centella de ſu fuego. Luz ſe eſcureſciò
7 en ſu tienda: y ſu candela ſobre él ſe apagará. Eſtrecharſeán
8 paſſadas de ſu fuerça: y echarloá ſu conſejo. Por que fue em-
9 biada red en ſus pies, y ſobre red ſe andará. Travará en cal-
10 cañar lazo, esforçará ſobre él ſequioſos. Eſcondida en la
11 tierra ſu cuerda, y ſu enlazamiento ſobre ſendéro. Derredor
12 lo turbaron turbaciones: y eſparzirloan con ſus pies. Será
13 hambriento ſu hijo, y quebranto aparejado à ſu muger. Co-
merá ramos de ſu cuero · acabará ſus miembros mayoral de
14 muerte. Será arrancada de ſu tienda ſu confiança: y hazerloá
15 paſſear à Rey de turbaciones. Morará en ſu tienda del que
16 no à él, ſerá eſparzido ſobre ſu morada açufre. De abaxo ſus
17 raìzes ſe ſecarán, y de arriba ſerá tajado ſu ramo. Su memo-
ria ſe perderá de tierra, y no nombre à él ſobre faces de calle.
18 Empuxarloán de luz à eſcuridad: y de mundo lo eſmoverán.
19 No hijo à él, y no nieto en ſu pueblo, y no reſto en ſus mo-
20 radas. Sobre ſu dia ſe maravillarán poſtreros: y antiguos tra-
21 varon temblor. Decierto eſtas moradas de perverſo: y eſte
lugar del que no conoció Dios. CAP. 19.

V I 2 Y Reſpondiò Jiob, y dixo. Haſta quando anſiays mi alma,
3 y me majays con palabras. Eſtas diez vezes me aver-
4 gonçaſtes: no os correìs de deſvergonçarvos à mi. Y
5 aun que decierto yerré, conmigo dormirá mi yerro. Si de-
cierto ſobre mi os engrandecereys, y razonareys ſobre mi
6 mi repudio. Sabed ahora que Dios me atorciò, y ſu red ſobre
7 mi hizo rodear. Si exclamaré violencia y no ſoy reſpondi-
8 do, exclamo, y no juizio. Mi camino valladò y no paſſaré: y
9 ſobre mis ſendas eſcuridad puſo. Mi honra de ſobre mi hizo
10 deſpojar, y tirò corona de mi cabeça. Derrocòme derredor,
11 y anduve: y hizo mover como arbol mi eſperança. Y hizo
ereſcer ſobre mi ſu furor: y contòme à él como ſus anguſtia-
12 dores. Auna vinieron ſus fonçados, y levantaron ſobre mi ſu
13 carrera, y poſaron derredor à mi tienda. Mis hermanos de
ſobre mi hizo alexar, y mis conoſcientes decierto ſe eſtraña-
14 ron de mi. Vedaronſe mis cercanos, y mis conoſcientes me
15 olvidaron. Moradores de mi caſa y mis ſiervas por eſtraño
16 me contaron, eſtraño fuy en ſus ojos. A mi ſiervo llamé y no
17 reſpònde, con mi boca me apiadava à él. Mi aliento eſtraño à
18 mi muger, y apiadéme por hijos de mi vientre. Tambien
perverſos aborrecieron en mi, levantavame y hablavan con-
19 tra mi. Aborrecieronme todos varones de mi ſecreto, y los
20 que amé, fueron bueltos contra mi. En mi cuero y en mi car-
ne ſe pegò mi hueſſo, y fuy eſcapado con cuero de mis dien-
21 tes. Apiadadme apiadadme vós mis compañeros, por que
22 llaga de Dios tocò en mi. Por que me perſeguis como Dios,
23 y de mi carne no os hartais. Quien dieſſe ahora y fueſſen eſ-
critas mis palabras! quien dieſſe en libro y fueſſen eſculpi-
24 das!. Con pendola de hierro y plomo, para ſiempre en peña
25 fueſſen tajadas!. Y yo conozco mi redemidor vivo, y poſtre-
26 ro ſobre polvo ſe levantará. Y tras mi cuero tajaron eſto, y
27 de mi carne veré Dios. El qual yo veré por mi, y mis ojos
28 vieron y no eſtraño, atemaronſe mis riñones en mi ſeno. Si
dezis por que perſeguiremos à él: y raìz de coſa fue hallada
29 en mi. Temed à vós delante eſpada: por que ſaña de delic-
tos eſpada: por que ſepais que ay juizio. CAP. 20.

VI I 2 Y Reſpondiò Sophar el Naamatì, y dixo. Por tanto mis
penſamientos me hazen reſponder, y por que mi ſenti-
3 do en mi. (ſi) Caſtigo de mi verguença oìre? y eſpirito
4 de mi entendimiento me haze reſponder. Si eſto ſupiſte de
5 ſiempre, deſde poner hombre ſobre tierra. Por que cantico
6 de malos de cerca: y alegria de falſario haſta momento. Si
7 ſubiere à los cielos ſu altura: y ſu cabeça à nuve llegáre. Co-
mo ſu eſtiercol para ſiempre ſe perderá, ſus veyentes dirán
8 adò el?. Como ſueño bolará y no lo hallarán: y ſerá movido
9 como viſion de noche. Ojo que le vè y no añadirá, y no mas
10 lo catará ſu lugar. Sus hijos envoluntarán mendigos, y ſus
11 manos tornarán ſu robo. Sus hueſſos ſon llenos (de peca-
12 do) de ſus mocedades, y con él ſobre polvo yazerá. Si ſe adul-
13 çò en ſu boca mal, encubrirloá debaxo de ſu lengua. Apiada-
14 rá ſabre él y no lo dexará, y vedarloá entre ſu paladar. Su pan
en ſus entrañas ſerá convertido, hiel de eſcorpiones entre él.
15 16 Aver tragò y vomitòlo: de ſu vientre lo deſterará Dios. Hiel
de eſcorpiones mamará, matarloá lengua de eſcorpion.
17 No verá en pielagos, rios de arroyos de miel y manteca.

4 כבהמה נטמינו בעיניכם: טרף נפשו באפו הלמענך
ה תעזב ארץ ויעתק צור ממקומו: גם אור רשעים ידעך
6 ולא־יגה שביב אשו: אור חשך באהלו ונרו עליו
8 7 ידעך: יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו: כי־שלח
9 ברשת ברגליו ועל־שבכה יתהלך: יאחז בעקב פח
י יחזק עליו צמים: טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי
12 11 נתיב: סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו: יהי־
13 רעב אנו ואיד נכון לצלעו: יאכל בדי עורו יאכל בדיו
14 בכור מות: ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך
טו בלהות: תשכון באהלו מבלי־לו יזרה על־נוהו
16 גפרית: מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו:
17 זכרו־אבד מני־ארץ ולא־שם לו על־פני־חוץ:
19 18 יהדפהו מאור אל־חשך ומתבל ינדהו: לא נין לו
כ ולא־נכד בעמו ואין שריד במגוריו: על־יומו נשמו
21 אחרנים וקדמנים אחזו שער: אך־אלה משכנות
יט א עול וזה מקום לא־ידע אל: ויען איוב
2 ויאמר: עד־אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים:
3 זה עשר פעמים תכלימוני לא־תבשו תהכרו־לי:
ה 4 ואף־אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי: אם־אמנם עלי
6 תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי: דעו־אפו כי־אלוה
7 עותני ומצודו עלי הקיף: הן אצעק חמס ולא אענה
8 אשוע ואין משפט: ארחי גדר ולא אעבור ועל־
9 נתיבותי חשך ישים: כבודי מעלי הפשיט ויסר
י עטרת ראשי: יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי:
12 11 ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו: יחד יבאו גדודיו
13 ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי: אחי מעלי
14 הרחיק וידעי אך־זרו ממני: חדלו קרובי ומידעי
טו שכחוני: גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי
16 בעיניהם: לעבדי קראתי ולא יענה במו־פי אתחנן־
18 17 לו: רוחי זרה לאשתי וחנותי לבני בטני: גם־עוילים
19 מאסו בי אקומה וידברו־בי: תעבוני כל־מתי סודי
כ וזה־אהבתי נהפכו־בי: בעורי ובבשרי דבקה עצמי
21 ואתמלטה בעור שני: חנני חנני אתם רעי כי יד
22 אלוה נגעה בי: למה תרדפני כמו־אל ומבשרי לא
23 תשבעו: מי־יתן אפו ויכתבון מלי מי־יתן בספר
כה 24 ויחקו: בעט־ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון: ואני
26 ידעתי גאלי חי ואחרון על־עפר יקום: ואחר עורי
27 נקפו־זאת ומבשרי אחזה אלוה: אשר אני אחזה־לי
28 ועיני ראו ולא־זר כלו כליתי בחקי: כי תאמרו מה־
29 נרדף־לו ושרש דבר נמצא־בי: גורו לכם מפני־
חרב כי־חמה עונות חרב למען תדעון שדין:
כ א ויען צופר הנעמתי ויאמר:
3 2 לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי: מוסר כלמתי
4 אשמע ורוח מבינתי יענני: הזאת ידעת מני־
ה עד מני שים אדם עלי־ארץ: כי רננת רשעים
6 מקרוב ושמחת חנף עדי־רגע: אם־יעלה
7 לשמים שיאו וראשו לעב יגיע: כגללו לנצח
8 יאבד ראיו יאמרו איו: כחלום יעוף ולא ימצאהו וידד
9 כחזיון לילה: עין שזפתו ולא תוסיף ולא־עוד
י תשורנו מקומו: בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו:
11 עצמותיו מלאו עלומו ועמו על־עפר תשכב:
13 12 אם־תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: יחמל
14 עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו: לחמו במעיו
טו נהפך מרורת פתנים בקרבו: חיל בלע ויקאנו
16 מבטנו ירשנו אל: ראש־פתנים יינק תהרגהו לשון
17 אפעה: אל־ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה:
משיב

18 מֵשִׁיב יָגָע וְלֹא יִבְלָע כְּחֵיל תְּמוּרָתוֹ וְלֹא יַעֲלֹס׃ כִּי־ 19
רִצַּץ עָזַב דַּלִּים בַּיִת גָּזַל וְלֹא יִבְנֵהוּ׃ כִּי לֹא־יָדַע כ
שָׁלֵו בְּבִטְנוֹ בַּחֲמוּדוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ אֵין־שָׂרִיד לְאׇכְלוֹ 21
עַל־כֵּן לֹא־יָחִיל טוּבוֹ׃ בִּמְלֹאות סִפְקוֹ יֵצֶר לוֹ כׇּל־יַד 22
עָמֵל תְּבֹאֶנּוּ׃ יְהִי לְמַלֵּא בִטְנוֹ יְשַׁלַּח־בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ 23
וְיַמְטֵר עָלֵימוֹ בִּלְחוּמוֹ׃ יִבְרַח מִנֵּשֶׁק בַּרְזֶל תַּחְלְפֵהוּ 24
קֶשֶׁת נְחוּשָׁה׃ שָׁלַף וַיֵּצֵא מִגֵּוָה וּבָרָק מִמְּרֹרָתוֹ יַהֲלֹךְ כה
26 עָלָיו אֵמִים׃ כׇּל־חֹשֶׁךְ טָמוּן לִצְפוּנָיו תְּאׇכְלֵהוּ אֵשׁ לֹא־
נֻפָּח יֵרַע שָׂרִיד בְּאׇהֳלוֹ׃ יְגַלּוּ שָׁמַיִם עֲוֺנוֹ וְאֶרֶץ 27
מִתְקוֹמָמָה לוֹ׃ יִגֶל יְבוּל בֵּיתוֹ נִגָּרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹ׃ 28
זֶה חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע מֵאֱלֹהִים וְנַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל׃ 29
כא 2 א וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ מִלָּתִי וּתְהִי־
זֹאת תַּנְחוּמֹתֵיכֶם׃ שָׂאוּנִי וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר וְאַחַר דַּבְּרִי 3
תַלְעִיג׃ הֶאָנֹכִי לְאָדָם שִׂיחִי וְאִם־מַדּוּעַ לֹא־תִקְצַר 4
6 רוּחִי׃ פְּנוּ־אֵלַי וְהָשַׁמּוּ וְשִׂימוּ יָד עַל־פֶּה׃ וְאִם־זָכַרְתִּי ה
וְנִבְהַלְתִּי וְאָחַז בְּשָׂרִי פַּלָּצוּת׃ מַדּוּעַ רְשָׁעִים יִחְיוּ עָתְקוּ 7
גַּם־גָּבְרוּ חָיִל׃ זַרְעָם נָכוֹן לִפְנֵיהֶם עִמָּם וְצֶאֱצָאֵיהֶם 8
לְעֵינֵיהֶם׃ בָּתֵּיהֶם שָׁלוֹם מִפָּחַד וְלֹא שֵׁבֶט אֱלוֹהַּ 9
עֲלֵיהֶם׃ שׁוֹרוֹ עִבַּר וְלֹא יַגְעִל תְּפַלֵּט פָּרָתוֹ וְלֹא י
תְשַׁכֵּל׃ יְשַׁלְּחוּ כַצֹּאן עֲוִילֵיהֶם וְיַלְדֵיהֶם יְרַקֵּדוּן׃ 11
13 12 יִשְׂאוּ כְּתֹף וְכִנּוֹר וְיִשְׂמְחוּ לְקוֹל עוּגָב׃ יְבַלּוּ בַטּוֹב
יְמֵיהֶם וּבְרֶגַע שְׁאוֹל יֵחָתּוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לָאֵל סוּר מִמֶּנּוּ 14
וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חָפָצְנוּ׃ מַה־שַּׁדַּי כִּי־נַעַבְדֶנּוּ וּמַה־ טו
נּוֹעִיל כִּי נִפְגַּע־בּוֹ׃ הֵן לֹא בְיָדָם טוּבָם עֲצַת רְשָׁעִים 16
רָחֲקָה מֶנִּי׃ כַּמָּה נֵר־רְשָׁעִים יִדְעָךְ וְיָבֹא עָלֵימוֹ אֵידָם 17
חֲבָלִים יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ׃ יִהְיוּ כְּתֶבֶן לִפְנֵי־רוּחַ וּכְמֹץ 18
גְּנָבַתּוּ סוּפָה׃ אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן־לְבָנָיו אוֹנוֹ יְשַׁלֵּם אֵלָיו 19
וְיֵדָע׃ יִרְאוּ עֵינָו כִּידוֹ וּמֵחֲמַת שַׁדַּי יִשְׁתֶּה׃ כ
כִּי מַה־חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו וּמִסְפַּר חֳדָשָׁיו חֻצָּצוּ׃ 21
23 22 הַלְאֵל יְלַמֶּד־דָּעַת וְהוּא רָמִים יִשְׁפּוֹט׃ זֶה יָמוּת בְּעֶצֶם
תֻּמּוֹ כֻּלּוֹ שַׁלְאֲנַן וְשָׁלֵיו׃ עֲטִינָיו מָלְאוּ חָלָב וּמֹחַ 24
עַצְמוֹתָיו יְשֻׁקֶּה׃ וְזֶה יָמוּת בְּנֶפֶשׁ מָרָה וְלֹא־אָכַל כה
בַּטּוֹבָה׃ יַחַד עַל־עָפָר יִשְׁכָּבוּ וְרִמָּה תְּכַסֶּה עֲלֵיהֶם׃ 26
28 27 הֵן יָדַעְתִּי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וּמְזִמּוֹת עָלַי תַּחְמֹסוּ׃ כִּי
תֹאמְרוּ אַיֵּה בֵית־נָדִיב וְאַיֵּה אֹהֶל ׀ מִשְׁכְּנוֹת רְשָׁעִים
29 הֲלֹא שְׁאֶלְתֶּם עוֹבְרֵי דָרֶךְ וְאֹתֹתָם לֹא תְנַכֵּרוּ׃ כִּי ל
31 לְיוֹם אֵיד יֵחָשֶׂךְ רָע לְיוֹם עֲבָרוֹת יוּבָלוּ׃ מִי־יַגִּיד עַל־
32 פָּנָיו דַּרְכּוֹ וְהוּא־עָשָׂה מִי יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ וְהוּא לִקְבָרוֹת
33 יוּבָל וְעַל־גָּדִישׁ יִשְׁקוֹד׃ מָתְקוּ־לוֹ רִגְבֵי נָחַל וְאַחֲרָיו
34 כׇּל־אָדָם יִמְשׁוֹךְ וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר׃ וְאֵיךְ תְּנַחֲמוּנִי הָבֶל
וּתְשׁוּבֹתֵיכֶם נִשְׁאַר־מָעַל׃
כב א וַיַּעַן אֱלִיפַז
הַתֵּימָנִי וַיֹּאמַר׃ הַלְאֵל יִסְכׇּן־גָּבֶר כִּי־יִסְכֹּן עָלֵימוֹ 2
מַשְׂכִּיל׃ הַחֵפֶץ לְשַׁדַּי כִּי תִצְדָּק וְאִם־בֶּצַע כִּי־תַתֵּם 3
דְּרָכֶיךָ׃ הֲמִיִּרְאָתְךָ יֹכִיחֶךָ יָבוֹא עִמְּךָ בַּמִּשְׁפָּט׃ 4
6 הֲלֹא רָעָתְךָ רַבָּה וְאֵין־קֵץ לַעֲוֺנֹתֶיךָ׃ כִּי־תַחְבֹּל אַחֶיךָ ה
חִנָּם וּבִגְדֵי עֲרוּמִּים תַּפְשִׁיט׃ לֹא־מַיִם עָיֵף תַּשְׁקֶה 7
וּמֵרָעֵב תִּמְנַע־לָחֶם׃ וְאִישׁ זְרוֹעַ לוֹ הָאָרֶץ וּנְשׂוּא
פָנִים יֵשֶׁב בָּהּ׃ אַלְמָנוֹת שִׁלַּחְתָּ רֵיקָם וּזְרֹעוֹת יְתֹמִים 9
יְדֻכָּא׃ עַל־כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פַחִים וִיבַהֶלְךָ פַּחַד פִּתְאֹם׃
12 אוֹ־חֹשֶׁךְ לֹא־תִרְאֶה וְשִׁפְעַת־מַיִם תְּכַסֶּךָּ׃ * הֲלֹא־אֱלוֹהַּ
13 גֹּבַהּ שָׁמָיִם וּרְאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי־רָמּוּ׃ וְאָמַרְתָּ מַה־
14 יָדַע אֵל הַבְעַד עֲרָפֶל יִשְׁפּוֹט׃ עָבִים סֵתֶר־לוֹ וְלֹא
יִרְאֶה וְחוּג שָׁמַיִם יִתְהַלָּךְ׃ הַאֹרַח עוֹלָם תִּשְׁמֹר טו
16 אֲשֶׁר דָּרְכוּ מְתֵי־אָוֶן׃ אֲשֶׁר־קֻמְּטוּ וְלֹא־עֵת נָהָר יוּצַק
17 יְסוֹדָם׃ הָאֹמְרִים לָאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וּמַה־יִּפְעַל שַׁדַּי לָמוֹ׃
18 וְהוּא מִלֵּא בָתֵּיהֶם טוֹב וַעֲצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי׃
יראו

Tornará lazeria, y no tragará, como aver de ſu trueco y no 18
ſe agradará. Por que quebrantò dexò mendigos, caſa robò y 19
no la fraguará. Por que no ſupo pacifico en ſu vientre, en ſu 20
codicia no eſcapará. No reſto para comerlo: por tanto no 21
eſperará ſu bien. En cumplirſe ſu abaſto ſerá anguſtia á él: 22
toda mano de lazeriá le vendrá. Será para henchir ſu vientre, 23
embiará en él, ira de ſu furor, y hará llover ſobre ellos en ſu
carne. Huyrá de arma de hierro, paſſarloá arco azerado. De- 24 25
ſenvaynò, y ſacò de ſu carcax, y relampago de ſu hiel, anda-
rá ſobre él miedos. Toda eſcuridad eſcondida por ſus eſcon- 26
dimientos, quemarloá fuego que no fue ſoplado, ſerá queb-
rantado remaneſcido en ſu tienda. Deſcubrirán cielos ſu 27
delicto, y tierra ſe levantará contra él. Será captivo hermol- 28
lo de ſu caſa, (como) corientes en dia de ſu furor. Eſta parte 29
de hombre malo, de Dios: y heredad de ſu dicho, de Dios.

CAP. 21.

Y Reſpondiò Jiob, y dixo. Oìd oyendo mi palabra, y ſêa 1 2 V
eſto vueſtros conhortes. Soportadme, y yo hablaré, y 3
tras mi hablar eſcarnecerás. Si yo à hombre mi quexa? 4
y ſi (aſſi) por que no ſe acortará mi eſpirito. Catad à mi y 5
maravilladvos, y poned mano ſobre boca. Y ſi miembro y 6
ſoy turbado, y trava mi carne temblor. Por que malos viven, 7
envegecieronſe, tambien mayorgaron aver. Su ſimiente 8
compueſta delante ellos con ellos, y ſus chiquitos à ſus ojos.
Sus caſas paz de pavor, y no vara de Dios ſobre ellos?. Su 9 10
buey empreñò y no deſechò, pariò ſu vaca y no abortò?.
Embiaron como ovejas ſus chiquitos, y ſus naſcidos ſáltan. 11
Alçaron (voz) con aduſle y harpa, y alegraronſe por ſon de 12
organo. Envegecerán con bien ſus dias, y en ſubito à ſepul- 13
tura ſerán deſcendidos. Y dixeron à Dios apartate de nós, 14
y ſabiduria de tus carreras no envoluntamos. Que el abaſta- 15
do que lo ſirvamos: y que aprovecharemos que oremos à él.
He no en ſu mano ſu bien: conſejo de malos ſe alexò de mi. 16
Quando candela de malos ſe apagará, y vendrá ſobre ellos 17
ſu quebranto, dolores partirá en ſu furor. Serán como paja 18
delante viento, y como tamo que lo mueve torvellino. Dios 19
guardará para ſus hijos ſu robo, pagará à él, y ſabrá. Ve- 20
rán ſus ojos ſu quebranto, y de ponçoña del abaſtado beve-
rá. Por que que ſu voluntad en ſu caſa tras él, y cuento de 21
ſus meſes fueron tajados. Si à Dios enſeñará ſabiduria: y él, 22
alturas juzgará?. Eſte morirá en fuerça de ſu perfeccion, to- 23
do él ſoſſegado y pacifico. Sus tetas ſon llenas de leche, y 24
medula de ſus hueſſos ſerá regado. Y eſte morirá con alma 25
amarga, y no comerá en bien. Auna ſobre polvo yazerán, y 26
guſano cubrirá ſobre éllos. He conozco vueſtros penſami- 27
entos, y imaginaciones (que) ſobre mi falſais. Que dezis 28
adò caſa de Principe, y adò tienda de moradas de malos?.
Si no demandaſtes paſſantes carrera, y ſus ſeñales no conoſ- 29
ceis. Que para dia de quebranto ſerá vedado malo, para dia 30
de ſañas ſerán llevados. Quien denunciará ſobre ſus faces 31
ſu carrera: y lo que él hizo quien pagará à él?. Y él à cuevas 32
ſerá llevado, y cerca mies continuará. Adulçaronſe à el ter- 33
rones de valle, y tras él todo hombre ſontraerá, y delante él
no cuento. Y como me conhortais en vano, y (en) vueſtras 34
reſpueſtas fue remaneſcida falſia?.

CAP. 22.

Y Reſpondiò Eliphaz el Temanì, y dixo. Si à Dios apro- 1 2 VI
vechará varon, como aprovecha à ſi entendido?. Si vo- 3
luntad del abaſtado que te juſtifiques: y ſi provecho
que perfecciones tus carreras?. Si de tu temor te caſtigará, 4
vendrá contigo en juizio?. Decierto tu malicia grande, y no 5
fin à tus delictos. Por que prendaſte tu hermano ſin cauſa, y 6
paños de deſnudos hiziſte deſnudar. No aguas al laſſo hiziſte 7
bever: y de hambriento vedaſte pan. Y varon debraço à él la 8
tierra: y honrado de faces mora en ella. Viudas embiaſte en 9
vazio: y (cada uno de) braços de huerfanos era majado. Por 10
tanto tus derredores lazos, y turbarteá pavor de ſubito. O 11
eſcuridad (por que) no veas: y muchedumbre de aguas te
cubrirá.* Decierto Dios (en) altura de cielos, y vè altura de 12 VII
eſtrellas que ſe enaltecieron. Y dirás que ſabe Dios? ſi por 13
eſpeſſura juzgará?. Nuves encubrimiento à él, y no vè: y 14
circulo de cielos paſſea. Si camino de mundo guardarás, que 15
piſaron varones de tortura?. Que fueron tajados y ſin hora, 16
(como) rio fue vaziado ſu cimiento. Los dizientes à Dios 17
tirate de nós, y que obrará abaſtado à ellos?. Y él henchiò 18
ſus caſas de bien: y conſejo de malos ſe alexò de mi.
Verán

19 Verán juſtos y alegrarſeán: y inocente eſcarnecerá dellos.
20 Cierto no fue tajado nueſtro afirmador, y ſu reſto quemò
21 fuego. Acoſtumbra ahora con él y ſé pacifico, por ellos te
22 vendrá bien. Toma ahora de ſu boca ley: y pon ſus dichos
23 en tu coraçon. Si fueres tornado haſta el abaſtado, ſerás fra-
24 guado: alexarás tortura de tus tiendas. Y pondrás por pol-
25 vo oro, y por peña de arroyos (oro) de Ophir. Y ſerá
26 el abaſtado tu oro, y plata de fortalezas à ti. Que entonces
ſobre el abaſtado te deleytarás, y alçarás à Dios tus faces.
27 28 Orarás à él y oìrteà, y tus promeſſas pagarás. Y ſentenciarás
dicho y afirmarſeá à ti, y ſobre tus carreras eſclareſcerá luz.
29 Quando fueron baxos, y dirás exalçamiento: y opremido
30 de ojos ſalvará. Eſcapará iſla inocente, y ſerá eſcapado por
limpieza de tus palmas. [EL TAM. DE P.21. EST. C.I.] C. 23:
P. 1 2 Y Reſpondio Jiob, y dixo. Tambien oy (en) amargura
22. mi habla, mi llaga ſe engraveciò ſobre mi gemido.
3 Quien dieſſe ſupieſſe y lo alcançaſſe? vinieſſe haſta ſu
4 aſſiento?. Ordenaria delante él, juizio, y mi boca henchira
5 de razonamientos. Sabria palabras que me reſpondieſſe: y
6 entenderia lo que dixeſſe à mi. Si con muchedumbre de fu-
erça contenderia conmigo? no: decierto él pondrá en mi.
7 Alli recto diſputaria con él, y eſcaparia para ſiempre de mi
8 juzgador. He ſi à Oriente andáre, y no él, y (à) Occidente y no
9 entenderè à él. (ſi à) Septentrion en ſu hazer, y no veré: en-
10 cubreſe (en) Meridion, y no veré. Por que ſupo carrera
11 conmigo: provaſſeme como oro ſaldré. En ſu paſſada tra vò
12 mi pie, ſu carrera guardé y no me acoſté. Encomendança de
ſus labios, y no me tiré, mas que mi fuero guardé dichos de
13 ſu boca. Y él uno y quien lo hará tornar, y ſu alma deſſeò, y
14 hizo. Por que cumplirá mi fuero: y como eſtas muchas con
15 él. Por tanto de ſus faces ſoy turbado: entenderé y eſpavo-
16 recermehe dél. Y Dios enterneciò mi coraçon, y el abaſtado
17 me turbò. Por que no fuy tajado delante eſcuridad: y delan-
te mi cubriò tiniebla.

CAP. 24.

1 POr que del abaſtado no fueron eſcondidas horas: y ſus
2 conoſcientes no vieron ſus dias. Terminos eſtrecharon,
3 rebaño robaron, y apaſcentaron. Aſno de huerfanos
4 guiaron, prendaron buey de viuda. Acoſtaron deſſeoſos de
5 carrera, auna fueron eſcondidos humildes de tierra. He (co-
mo) zebros en el deſierto ſalieron en ſu obra, amañaneantes
6 para arrebatadura, de llanura à él, pan para los moços. En el
7 campo ſu renuevo ſiegan, y viña de malo hazen tardar. Deſ-
nudo hizieron manir ſin veſtido: y no cubertura en el frio.
8 De rabdon de montes fueron humedecidos, y ſin abrigo ab-
9 raçaron peña. Robaron de teta huerfano, y ſobre pobre
10 prendaron. Deſnudo hizieron andar ſin veſtido: y (de)
11 hambrientos llevaron gavilla. Entre ſus muros hizieron
12 azeyte: lagares piſaron y aſedecieronſe. De ciudad varones
gimen, y alma de matados clama, y Dios no puſo impedi-
13 miento. Ellos fueron entre rebellantes luz, no conoſcieron
14 ſus carreras, y no eſtuvieron en ſus ſendas. A la luz ſe levan-
ta matador, mata pobre y deſſeoſo, y en la noche es como
15 ladron. Y ojo de adultero eſpéra al anochecer, por dezir no
me verá ojo, y (con) encubrimiento de faces (ſus pecados)
16 pone. Cava en la eſcuridad caſas que de dia ſeñalaron para ſi,
17 no ſupieron luz. Por que auna mañana à ellos (como) tini-
18 ebla, quando conoſce turbaciones de tiniebla. Liviano él
ſobre faces de aguas, ſéa maldita ſu parte en la tierra, no ca-
19 tará carrera de viñas. (como) Secura tambien calor, roban
20 aguas de nieve: (aſſi) ſepultura à los que pecaron. Olvidar-
loá amigo, ſerá dulce al guſano, mas no ſerá nombrado, y
21 ſerá quebrantada como palo, tortura. Quebràntan mañera
22 que no pare, y viuda no beneficiará. Y ſontrayò fuertes con
23 ſu fuerça, levantarſeá, y no creerá en las vidas. Dará à él à
24 confiança y ſerá aſſufrido: y ſu ojo ſobre ſus carreras. Son le-
vantados poco, y no él, y ſon empobrecidos, como todos
25 ſon encerrados, y como punta de eſpiga ſerán tajados. Y ſi
no, ahora quien me deſmentirá, y pondrá por nada mi habla?.

CAP. 25.

II 1 2 Y Reſpondiò Bildad el Suhì, y dixo. Poteſtad y pavor
3 con él, haziên paz en ſus alturas. Si ay cuento à ſus fon-
4 ſados, y ſobre quien no ſe levantará ſu luz. Y como ſe
juſtificará varon con Dios, y como ſe limpiará naſcido de
5 muger. He haſta luna y no eſclarece, y eſtrellas no ſon lim-
6 pias en ſus ojos. Quanto mas varon, guſano, y hijo de
hombre, guſano.

CAP. 26.

1 2 Y Reſpondiò Jiob, y dixo. Que ayudaſte al que
no fuerça, ſalvaſte braço (al que) no fortale-
3 za. Que aconſejaſte al que no ciencia, y ſuti-
4 leza à muchedumbre hiziſte ſaber. A quien
de-

---

19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג־למו: אם־לא נכחד
21 קימנו ויתרם אכלה אש: הסכן־נא עמו ושלם בהם
22 תבואתך טובה: קח־נא מפיו תורה ושים אמריו
23 בלבבך: אם־תשוב עד־שדי תבנה תרחיק עולה
24 מאהליך: ושית־על־עפר בצר ובצור נחלים אופיר:
כה 26 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: כי־אז על־שדי
27 תתענג ותשא אל־אלוה פניך: תעתיר אליו וישמעך
28 ונדריך תשלם: ותגזר־אמר ויקם לך ועל־דרכיך נגה
29 אור: כי־השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע:
ל ימלט אי־נקי ונמלט בבר כפיך: בפ׳ כ״א קורין מגילת אסתר
כג 2 ויען איוב ויאמר: גם־היום מרי שחי ידי
3 כבדה על־אנחתי: מי־יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד־
4 תכונתו: אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
ה 6 אדעה מלים יענני ואבינה מה־יאמר לי: הברב־כח
7 יריב עמדי לא אך־הוא ישם בי: שם ישר נוכח עמו
8 ואפלטה לנצח משפטי: הן קדם אהלך ואיננו ואחור
9 ולא־אבין לו: שמאול בעשתו ולא־אחז יעטף ימין ולא
י 11 אראה: כי־ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: באשרו
12 אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא־אט: מצות שפתיו ולא
13 אמיש מחקי צפנתי אמרי־פיו: והוא באחד ומי ישיבנו
14 ונפשו אותה ויעש: כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו:
טו 16 על־כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: ואל הרך
17 לבי ושדי הבהילני: כי־לא נצמתי מפני־חשך ומפני
כד א כסה־אפל: מדוע משדי לא־נצפנו עתים וידעו לא־ (וידעיו ק׳)
2 3 חזו ימיו: גבולת ישיגו עדר גזלו וירעו: חמור
4 יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה: יטו אבינים
ה מדרך יחד חבאו עניי־ארץ: הן פראים | במדבר (ענוי קרי)
יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם
6 לנערים: בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע (יבצורו קרי)
7 ילקשו: ערום ילינו מבלי לבוש ואין
8 כסות בקרה: מזרם הרים ירטבו ומבלי
9 מחסה חבקו־צור: יגזלו משד יתום ועל־עני יחבלו:
י 11 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: בין שורתם
12 יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: מעיר מתים | ינאקו
13 ונפש־חללים תשוע ואלוה לא־ישים תפלה: המה |
היו במרדי־אור לא־הכירו דרכיו ולא ישבו
14 בנתיבתיו: לאור | יקום רוצח יקטל־עני ואביון ובלילה
טו יהי כגנב: ועין נאף | שמרה נשף לאמר לא־תשורני
16 עין וסתר פנים ישים: חתר בחשך בתים יומם חתמו־
17 למו לא־ידעו אור: כי יחדו | בקר למו צלמות כי־
18 יכיר בלהות צלמות: קל־הוא | על־פני־מים
תקלל חלקתם בארץ לא־יפנה דרך כרמים:
19 ציה גם־חם יגזלו מימי־שלג שאול חטאו:
כ ישכחהו רחם | מתקו רמה עוד לא־יזכר ותשבר
21 כעץ עולה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא
22 ייטיב: ומשך אבירים בכחו יקום ולא־יאמין בחיין:
23 יתן־לו לבטח וישען ועיניהו על־דרכיהם: רמו מעט |
כה ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: ואם־
כה א לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי: ויען
2 בלדד השחי ויאמר: המשל ופחד עמו עשה שלום
3 במרומיו: היש מספר לגדודיו ועל־מי לא יקום אורהו:
4 ומה־יצדק אנוש עם־אל ומה־יזכה ילוד אשה: הן עד־
6 ירח ולא יאהיל וכוכבים לא־זכו בעיניו: אף כי־
כו א אנוש רמה ובן־אדם תולעה: ויען איוב
2 ויאמר: מה־עזרת ללא־כח הושעת זרוע לא־עז:
3 מה־יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: את־מי
הגדת

ה הגדת מלין ונשמת־מי יצאה ממך׃ הרפאים יחוללו
6 מתחת מים ושכניהם׃ ערום שאול נגדו ואין כסות
7 לאבדון׃ נטה צפון על־תהו תלה ארץ על־בלימה׃
8 צרר־מים בעביו ולא־נבקע ענן תחתם׃ מאחז פני־
9 כסה פרשז עליו עננו׃ חק חג על־פני־מים עד־תכלית
11 אור עם־חשך׃ עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו׃
12 בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב׃ ברוחו שמים (ובתבונתו)
13 שפרה חללה ידו נחש ברח׃ הן־אלה קצות דרכו (דרכיו קרי)
14 ומה־שמץ דבר נשמע־בו ורעם גבורתו מי יתבונן׃ (גבורותיו ק׳)

כז
א 2 ויסף איוב שאת משלו ויאמר׃ חי־אל הסיר
3 משפטי ושדי המר נפשי׃ כי־כל־עוד נשמתי בי ורוח
4 אלוה באפי׃ אם־תדברנה שפתי עולה ולשוני אם־
ה יהגה רמיה׃ חלילה לי אם־אצדיק אתכם עד־אגוע
6 לא־אסיר תמתי ממני׃ בצדקתי החזקתי ולא ארפה
7 לא־יחרף לבבי מימי׃ יהי כרשע איבי ומתקוממי
8 כעול׃ כי מה־תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו׃
9 הצעקתו ישמע אל כי־תבוא עליו צרה׃ אם־על־שדי
11 יתענג יקרא אלוה בכל־עת׃ אורה אתכם ביד־אל
12 אשר עם־שדי לא אכחד׃ הן־אתם כלכם חזיתם
13 ולמה־זה הבל תהבלו׃ זה חלק־אדם רשע עם־אל
14 ונחלת עריצים משדי יקחו׃ אם־ירבו בניו למו־חרב
טו וצאצאיו לא ישבעו־לחם׃ שרידיו במות יקברו
16 ואלמנתיו לא תבכינה׃ אם־יצבר כעפר כסף
17 וכחמר יכין מלבוש׃ יכין וצדיק ילבש וכסף נקי
18 יחלק׃ בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר׃ עשיר
כ ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו׃ תשיגהו כמים
21 בלהות לילה גנבתו סופה׃ ישאהו קדים וילך
22 וישערהו ממקומו׃ וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח
23 יברח׃ ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו׃

כח
א 2 כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו׃ ברזל מעפר יקח
3 ואבן יצוק נחושה׃ קץ שם לחשך ולכל־תכלית הוא
4 חוקר אבן אפל וצלמות׃ פרץ נחל מעם־גר
ה הנשכחים מני־רגל דלו מאנוש נעו׃ ארץ ממנה
6 יצא־לחם ותחתיה נהפך כמו־אש׃ מקום־ספיר
7 אבניה ועפרת זהב לו׃ נתיב לא־ידעו עיט ולא
8 שזפתו עין איה׃ לא־הדריכהו בני־שחץ לא־עדה
9 עליו שחל׃ בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים׃
י בצורות יארים בקע וכל־יקר ראתה עינו׃ מבכי
נהרות חבש ותעלמה יצא אור׃
12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום
13 בינה׃ לא־ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים׃
14 תהום אמר לא בי־היא וים אמר אין עמדי׃ לא־יתן
16 סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה׃ לא תסלה
17 בכתם אופיר בשהם יקר וספיר׃ לא־יערכנה זהב
18 וזכוכית ותמורתה כלי־פז׃ ראמות וגביש לא יזכר
19 ומשך חכמה מפנינים׃ לא־יערכנה פטדת־כוש
כ בכתם טהור לא תסלה׃ והחכמה מאין
21 תבוא ואי זה מקום בינה׃ ונעלמה מעיני כל־חי ומעוף
22 השמים נסתרה׃ אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו
23 שמעה׃ אלהים הבין דרכה והוא ידע את־מקומה׃
24 כי־הוא לקצות־הארץ יביט תחת כל־השמים יראה׃
26 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה׃ בעשתו למטר
27 חק ודרך לחזיז קולות׃ אז ראה ויספרה הכינה
28 וגם־חקרה׃ ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה

כט
א וסור מרע בינה׃ ויסף איוב שאת משלו
2 ויאמר׃ מי־יתנני כירחי־קדם כימי אלוה ישמרני׃

בהלו

denunciaſte palabras, y alma de quien ſaliò de ti. Si mata- 5
dos ſon criados, de debaxo de aguas y ſus moradores. Deſ- 6
nuda ſepultura delante él, y no cobertura al infierno. Ten- 7
dièn Septentrion ſobre vaguedad, colgán tierra ſobre nada.
Atán aguas en ſus nuves, y no es dividida nuve debaxo del- 8
los. Traván faces de ſilla: eſpandièn ſobre él ſu nuve. Ter- 9 10
mino rodeò ſobre faces de aguas: haſta fin de luz con eſcu-
ridad. Pilares de cielo temblarán, y eſpantarſehan de ſu 11
reprehenſion. Con ſu fuerça partiò la mar, y con ſu enten- 12
dimiento llagò (ſu) fortaleza. Con ſu eſpirito cielos hermo- 13
ſeò, criò ſu mano culebro cerrador. He eſtas partes de ſus 14
carreras, y es poca coſa que oìmos dél: y muchedumbre
de ſus valentias quien entenderá.

CAP. 27.

Y Añadiò Jiob alçar ſu exemplo, y dixo. Vivo Dios (que) 1 2
hizo tirar mi juizio, y el abaſtado (que) amargò mi al-
ma. Por que todo tiempo que mi alma en mi, y eſpiri- 3
to de Dios en mi nariz. Si hablarán mis labios tortura? y mi 4
lengua ſi hablará engaño. Vedado à mi, ſi juſtificaré à vós: 5
haſta tranſirme, no apartaré mi perfeccion de mi. En mi juſ- 6
tedad travé, y no la afloxaré, no ſe repudiará mi coraçon de
mis dias. Sea como malo, mi enemigo: y mi adverſario, 7
como perverſo. Por que, que eſperança de falſario ſi robáre, 8
quando quitáre Dios ſu alma? Si ſu exclamacion oirá Dios, 9
quando viniere ſobre él anguſtia. Si ſobre el abaſtado ſe avi- 10
ciará: llamará à Dios en toda hora. Enſeñarè à vós (que) en 11
mano de Dios: que con el abaſtado no eſconderé. He vós, 12
todos vós viſtes: y por que eſto nada nadeais? Eſta parte 13
de hombre malo con Dios, y heredad de fuertes (que) del
abaſtado tomaron. Si ſe muchiguáren ſus hijos, para eſpada, 14
y ſus chiquitos no ſe hartarán de pan. Sus remaneſcidos en 15
la muerte ſerán enterrados, y ſus viudas no llorarán. Si jun- 16
táre como polvo plata, y como lodo aparejáre veſtido. Apa- 17
rejará, y juſto veſtirá, y plata inocente partirá. Edificará co- 18
mo polilla ſu caſa, y como cabaña que hizo guardador. Rico 19
yazerá y no ſerá apañado, ſus ojos abriò y no él. Alcançarloá 20
como aguas, turbaciones: como noche lo hurtò torvellino.
Llevarloá ſolano y andará, y tempeſtearloá de ſu lugar. Y 21 22
echará ſobre él, y no apiadará: de ſu mano huyendo huyrá.
Batirá ſobre él ſus palmas, y ſilvará ſobre él de ſu lugar. 23

CAP. 28

DEcierto ay à la plata ſalidura, y lugar (adò) el oro 1 III
tunden. Hierro de polvo es tomado: y de piedra es 2
fundido azero. Fin puſo à la eſcuridad, y à todo fin 3
él inquirièn, piedra de eſcuridad y tiniebla. Hizo crecer ar- 4
royo de cerca peregrinan, los olvidados de pie, enaltecie-
ronſe, mas que varon ſe eſmovieron. Tierra, della ſaldrá 5
pan: y en ſu lugar es convertido como fuego. Lugar que 6
çafiras ſus piedras, y polvos de oro à él. Sendéro que no lo 7
ſupo ave, y no lo catò ojo de buytre. No lo piſaron animales 8
de fortaleza, no paſſò ſobre él leon. En el pedernal tendiò 9
ſu mano, traſtornò de raiz montes. En peñas rios partiò, y 10
toda honra viò ſu ojo. De correr rios detuvo, y encubierto 11
ſacará à luz. Y la ciencia de adonde ſerá hallada, y qual eſte 12
lugar de entendimiento. No ſupo varon ſu precio, y no ſerá 13
hallado en tierra de las vidas. Abiſmo dixo, no en mi ella: y 14
mar dixo, no conmigo. No ſerá dado oro por ella, y no ſerá 15
peſada plata (por) ſu precio. No ſerá apreciada con oro de 16
Ophir, con nicolo precioſo y çafira. No la igualará oro, ni 17
vidrio, ni ſu trueco vaſo de oro fino. Corales ni Gabis no ſe- 18
rá mentado, y conſecucion de ciencia mas que piedras pre-
cioſas. No la ygualará eſmeralda de Ethiopia: con oro fino 19
no ſerá apreciada. Y la ciencia de donde vendrá, y qual eſte 20
lugar de entendimiento. Y es encubierta de ojos de todo vi- 21
vo, y de ave de los cielos es oculta. Infierno y muerte dixe- 22
ron, con nueſtras orejas oìmos ſu fama. Dios entendiò ſu 23
carrera, y él ſupo à ſu lugar. Por que él à extremos de la tierra 24
cata, debaxo de todos los cielos vè. Por hazer al viento peſo, 25
y aguas compuſo con medida. En ſu hazer à la lluvia fuero, 26
y carrera al relampago de truenos. Entonces viòla y con- 27
tòla, aparejòla y tambien la inquiriò. Y dixo al hombre he 28
temor de .A., ella ciencia: y apartar del mal, entendimiento.

CAP. 29.

YAñadiò Jiob alçar ſu exemplo, y dixo. Quien 1 2 IV
me dieſſe como meſes de antiguedad, co-
mo dias que el Dios me guardava.

En

3 En ſu aclarar ſu candela ſobre mi cabeça, con ſu luz andava
4 (en)eſcuridad.Como fuyen dias de mi mocedad,en ſecreto
5 deDios ſobre mi tienda.Mientras que el abaſtado conmigo,
6 à mis derredores mis moços. En lavar mis caminos con
7 manteca, y peña vaziava à mi pielagos de azeyte. En mi ſa-
lir al conſejo cerca ciudad, en la plaça hazia aparejar mi aſſi-
8 ento. Vianme moços y eſcondianſe, y envejecidos ſe levan-
9 tavan ſe paravan. Señores detenian palabras, y palma ponian
10 à ſu boca. (à mi) Voz Principes eſcondianſe, y ſu lengua à
11 ſu paladar ſe pegava. Quando oreja oìa, y bienaventurava-
12 me, y ojo veìa y ateſtiguavame. Por que eſcapava pobre ex-
13 clamán, y huerfano, y no ayudán à él. Bendicion de perdièn
14 ſobre mi venia, y coraçon de viuda hazia oantar. Juſtedad
15 veſtia, y veſtiame, como manto y toca, mi juizio. Ojos era al
16 ciego, y pies al coxo yo. Padre yo à los deſſeoſos, y baraja
17 que no ſupe la eſpeculava. Y quebrantava colmillos de per-
18 verſo, y de ſus dientes hazia echar arrebatadura. Y dezia con
19 mi nido me tranſiré, y como Fenix muchiguaré dias. Mi raìz
20 abierta cerca aguas, y rocio manirá en mi ramo. Mi honra
21 nueva conmigo, y mi arco en mi mano ſe renovará. A mi
22 oìan y eſperavan, y callavanſe por mi conſejo. Deſpues de
mi palabra no aſegundavan, y ſobre ellos goteava mi palabra.
23 Y eſperavan como lluvia à mi, y ſu boca abrian (como à llu-
24 via) tardia. Reìa dellos, no creìan, y luz de mis faces no men-
25 guavan. Eſcogia ſu carrera y ſentavame en cabecera: y mo-
rava como Rey en exercito, como quien lutoſos conhorta.

CAP. 30.

V 1 Y Ahora reyeron ſobre mi pequeños mas que yo de dias;
que aborrecì ſus padres, para poner con perros de mis
2 ovejas. Tambien fuerça de ſus manos para que à mi,
3 ſobre ellos ſe perdiò tiempo. Por mengua y por hambre ſoli-
tarios, los huyentes à la ſecura, eſcuridad, ſonido, y deſſolla-
cion. Los tajantes malva entre arboleda, y raìz de enebros
4 ſu pan. De dentro eran deſterrados, aublavan ſobre ellos co-
5 mo ladron. En hendedura de arroyos para morar, en hora-
6 dos de tierra y peñas. Entre arboledas gemian, debaxo de
7 eſpino eran congregados. Hijos de vil, tambien hijos ſin
8 nombre, eran majados mas que la tierra. Y ahora ſu cantico
9 ſoy, y ſoy à ellos por parabola. Aborrecieronme, alexaronſe
10 de mi, y de mis faces no vedaron ſaliva. Por que mi cuerda
11 ſoltò, y afligiòme, y freno de mis faces ſoltaron. Sobre de-
12 recha moços ſe levantaron, mis pies empuxaron, y levanta-
ron ſobre mi caminos de ſu quebranto. Derrocaron mi ſen-
13 da (como) ſi de mi quebranto ſe aprovechaſſen, no ayudán
14 à ellos. Como(por)portillo ancho vinieron, por deſſolacion
15 ſe bolvieron. Son convertidas ſobre mi turbaciones, perſi-
guieron como viento mi alma, y como nuve paſſò mi ſalva-
16 cion Y ahora contra mi ſe vierte mi alma, turbaronme dias
17 de afliccion. De noche mis hueſſos horadò de ſobre mi, y
18 mis venas no yazen. Con muchedumbre de fuerça (de do-
lor) es demudado mi veſtido, como cabeçon de mi tunica
19 me ciñe. Echòme al lodo, y fuy aſſemejado como polvo y
20 ceniza. Exclamé à ti y no me reſpondes, paréme y (no)con-
21 ſideras en mi. Bolviſtete por cruel à mi, con fortaleza de tu
22 mano me amenzazas. Alçaſteme, ſobre viento me hiziſte
23 montar, y deſleiſte de mi, ſutileza. Por que ſupe (que) à mu-
24 erte me harás tornar, y à caſa de plazo de todo vivo. Mas no
en monton tenderá mano, ſi en ſu quebranto à ellos clamor.
25 Si no lloré por duro (afligido) de dia, entriſteciòſe mi alma
26 por el deſſeoſo. Por que bien eſperé, y vino mal? y eſperé
27 por luz, y vino tiniebla?. Mis inteſtinos hirvieron, y no cal-
28 laron, adelantaronme dias de afliccion. Denegrido anduve
29 ſin ſol, levantéme, en compaña exclamé. Hermano fuy à cu-
30 lebros, y compañero à hijos de autillo. Mi cuero ſe enegreciò
31 de ſobre mi, y mi hueſſo ſe ſecò de ſecura. Y fue por luto mi
harpa, y mi organo por boz de llorantes. CAP. 31.

VI 1 FIrmamento tajé à mis ojos, y que conſideraré ſobre vir-
2 gen?. Y que parte de Dios de arriba, y heredad del abaſ-
3 tado de alturas. Decierto quebranto al perverſo, y eſtra-
4 ñez à obrantes tortura. Decierto él vè mis carreras, y todos
5 mis paſſos cuenta. Si anduve con vanidad: y apreſſurò ſobre
6 engaño mi pie. Péſeme en balanças de juſtedad, y ſepa Dios
7 mi perfeccion. Si ſe acoſtò mi paſſo de la carrera, y ſi atras de
mis ojos anduvo mi coraçon, y ſi en mis palmas ſe pegò algo.
8 (yo) Siembro y otro coma, y mis chiquitos ſeán deſarrayga-
9 dos. Si fue ſombaìdo mi coraçon ſobre muger, y ſobre puerta
10 de mi compañero aceché. Muela para otro mi muger, y ſobre
11 ella arrodillen otros. Porque es adulterio, y es delicto juzgado.

3 בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך : כאשר הייתי
ה בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי : בעוד שדי עמדי
6 סביבותי נערי : ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי
7 פלגי־שמן : בצאתי שער עלי־קרת ברחוב אכין
8 מושבי : ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו :
9 שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם : קול־נגידים
11 נחבאו ולשונם לחכם דבקה : כי אזן שמעה
13 ותאשרני ועין ראתה ותעידני : כי־אמלט עני
13 משוע ויתום ולא־עזר לו : ברכת אובד עלי תבא
14 ולב אלמנה ארנן : צדק לבשתי וילבשני כמעיל
טו וצניף משפטי : עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני :
16 אב אנכי לאביונים ורב לא־ידעתי אחקרהו :
17 ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף :
18 ואמר עם־קני אגוע וכחול ארבה ימים :
19 שרשי פתוח אלי־מים וטל ילין בקצירי : כבודי
21 חדש עמדי וקשתי בידי תחליף : לי־שמעו ויחלו
22 וידמו למו עצתי : אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף
23 מלתי : ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש : אשחק
כה אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון : אבחר דרכם
ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים
א ינחם : ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר־
2 מאסתי אבותם לשית עם־כלבי צאני : גם־כח ידיהם
3 למה לי עלימו אבד כלח : בחסר ובכפן גלמוד
4 הערקים ציה אמש שואה ומשאה : הקטפים מלוח
ה עלי־שיח ושרש רתמים לחמם : מן־גו יגרשו יריעו
6 עלימו כגנב : בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים :
7 בין־שיחים ינהקו תחת חרול יספחו : בני נבל גם־בני
9 בלי־שם נכאו מן־הארץ : ועתה נגינתם הייתי ואהי
י להם למלה : תעבוני רחקו מני ומפני לא־חשכו רק :
11 כי־יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו : על־ימין פרחח
13 יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם : נתסו
14 נתיבתי להיתי יעילו לא עזר למו : כפרץ רחב יאתיו
טו תחת שאה התגלגלו : ההפך עלי בלהות תרדף
16 כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי : ועתה עלי
17 תשתפך נפשי יאחזוני ימי־עני : לילה עצמי נקר
18 מעלי וערקי לא ישכבון : ברב־כח יתחפש לבושי
19 כפי כתנתי יאזרני : הרני לחמר ואתמשל כעפר
כ ואפר : אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי :
21 תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני : תשאני אל־
23 רוח תרכיבני ותמגגני תשוה : כי־ידעתי מות תשיבני
24 ובית מועד לכל־חי : אך לא־בעי ישלח־יד אם־בפידו
כה להן שוע : אם־לא בכיתי לקשה־יום עגמה נפשי
26 לאביון : כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא
27 אפל : מעי רתחו ולא־דמו קדמני ימי־עני : קדר הלכתי
29 בלא חמה קמתי בקהל אשוע : אח הייתי לתנים ורע
ל לבנות יענה : עורי שחר מעלי ועצמי־חרה מני־חרב :
לא א ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים : ברית כרתי לעיני
2 ומה אתבונן על־בתולה : ומה חלק אלוה ממעל
3 ונחלת שדי ממרומים : הלא־איד לעול ונכר לפעלי
ה 4 און : הלא־הוא יראה דרכי וכל־צעדי יספור : אם־
6 הלכתי עם־שוא ותחש על־מרמה רגלי : ישקלני
7 במאזני־צדק וידע אלוה תמתי : אם תטה אשרי
מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום :
8 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו : אם־נפתה לבי
י על־אשה ועל־פתח רעי ארבתי : תטחן לאחר אשתי
11 ועליה יכרעון אחרין : כי־הוא זמה והיא עון פלילים :

כי אש היא עד־אבדון תאכל ובכל־תבואתי תשרש : 12
אם־אמאס משפט עבדי ואמתי בריבם עמדי : ומה 13 14
אעשה כי־יקום אל וכי־יפקד מה אשיבנו : הלא־בבטן טו
עשני עשהו ויכוננו ברחם אחד : אם־אמנע מחפץ 16
דלים ועיני אלמנה אכלה : ואכל פתי לבדי ולא־ 17
אכל יתום ממנה : כי מנעורי גדלני כאב ומבטן 18
אמי אנחנה : אם־אראה אובד מבלי לבוש ואין 19
כסות לאביון : אם־לא ברכוני חלצו ומגז כבשי כ
יתחמם : אם־הניפותי על־יתום ידי כי־אראה בשער 21 חלציו ק׳
עזרתי : כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר : 22
כי־פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל : אם־שמתי 23 24
זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי : אם־אשמח כי־ כה
רב חילי וכי־כביר מצאה ידי : אם־אראה אור כי יהל 26
וירח יקר הלך : ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי : 27
גם־הוא עון פלילי כי־כחשתי לאל ממעל : אם־ 28 29
אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי־מצאו רע :
ולא־נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו : אם־לא ל 31
אמרו מתי אהלי מי־יתן מבשרו לא נשבע : בחוץ 32
לא־ילין גר דלתי לארח אפתח : אם־כסיתי כאדם 33
פשעי לטמון בחבי עוני : כי אערוץ ׀ המון רבה ובוז 34
משפחות יחתני ואדם לא־אצא פתח : מי יתן־לי ׀ לה
שמע לי הן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי : אם־ 36
לא על־שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי : מספר 37
צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו : אם־עלי אדמתי 38
תזעק ויחד תלמיה יבכיון : אם־כחה אכלתי בלי־ 39
כסף ונפש בעליה הפחתי : תחת חטה ׀ יצא חוח מ
ותחת־שערה באשה תמו דברי איוב :
לפ׳נג
וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את־איוב כי א לב
הוא צדיק בעיניו : ויחר אף ׀ אליהוא 2
בן־ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו
על־צדקו נפשו מאלהים : ובשלשת רעיו חרה אפו 3
על אשר לא־מצאו מענה וירשיעו את־איוב : ואליהו 4
חכה את־איוב בדברים כי זקנים־המה ממנו לימים :
וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר ה
אפו : ויען ׀ אליהוא בן־ברכאל 6
הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על־כן
זחלתי ואירא ׀ מחות דעי אתכם : אמרתי ימים ידברו 7
ורב שנים ידיעו חכמה : אכן רוח־היא באנוש ונשמת 8
שדי תבינם : לא־רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט : 9
לכן אמרתי שמעה־לי אחוה דעי אף־אני : הן י 12
הוחלתי ׀ לדבריכם אזין עד־תבונתיכם עד־תחקרון
מלין : ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה 12
אמריו מכם : פן־תאמרו מצאנו חכמה אל 13
ידפנו לא־איש : ולא־ערך אלי מלין ובאמריכם 14
לא אשיבנו : חתו לא־ענו עוד העתיקו מהם טו
מלים : והוחלתי כי־לא ידברו כי עמדו לא־ענו 16
עוד : אענה אף־אני חלקי אחוה דעי אף־אני : 17
כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני : הנה בטני 18 19
כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע : אדברה כ
וירוח־לי אפתח שפתי ואענה : אל־נא אשא 21
פני־איש ואל־אדם לא אכנה : כי לא ידעתי 22 ליום ב׳
אכנה כמעט ישאני עשני : ואולם שמע־נא א לג
איוב מלי וכל־דברי האזינה : הנה־נא 2
פתחתי פי דברה לשוני בחכי : ישר־לבי 3
אמרי ודעת שפתי ברור מללו : רוח־אל 4
עשתני ונשמת שדי תחיני : אם־תוכל השיבני ה
ערכה

Por que fuego es, haſta perdicion queme, y en todo mi re- 12
nuevo deſarraygue. Si aborrecì juizio de mi ſiervo y mi 13
ſierva, en ſu contender conmigo. Y que harè quando ſe le- 14
vantáre Dios, y quando executáre, que le reſponderé. De- 15
cierto en vientre el que me hizo lo hizo, y compuſonos en
vulva una. Si vedè de envoluntar mendigos, y ojos de viu- 16
da conſumì. Y(ſi) comì mi pan à mis ſolas, y no comiò huer- 17
fano dél. Por que de mis mocedades creció conmigo, como 18
con padre, y de vientre de mi madre la (viuda) guiè. Si veìa 19
perecien ſin veſtido, y no cobertura al deſſeoſo. Si no me 20
bendixeron ſus lomos, y de traſquiladura de mis carneros
ſe callentava. Si alcé contra huerfano mi mano, aun que veìa 21
en conſejo mi ayuda. Mi lado de ſu hombro cayga, y mi bra- 22
ço de ſu caña ſea quebrado. Por que pavor à mi, quebranta- 23
miento de Dios: y de ſu exalçamiento no puedo (eſcapar).
Si puſe en oro mi confianéa, y al oro dixe mi confiança. Si 24 25
me alegré quando ſe muchiguó mi hazienda: y quando
mucho alcançó mi mano. Si veìa luz quando reſplandecia, 26
y luna clara andán. Y fue ſombaìdo en encubierto mi cora- 27
çon, y beſó mi mano à mi boca. Tambien es delicto juzga- 28
do, ſi negáre à Dios de arriba. Si me alegré en quebranto de 29
mi aborrecedor, y deſperteme quando le alcançó mal. Y no 30
di para pecar mi paladar, para demandar en maldicion ſu
alma. Si no dixeron varones de mi tienda, quien dieſſe de 31
ſu carne no nos hartariamos. En la calle no mania peregri- 32
no, mis puertas al camino abria. Si cubri como hombre mis 33
rebellos, para eſconder en mi eſcondedijo mi delicto. Por 34
que quebrantava muchedumbre grande, y menoſpreciado
de linages me quebrantó, y càllomè, no ſálgo à la puerta.
Quien dieſſe à mi oyèn à mi: he mi ſeñal el abaſtado (que) 35
me reſponderá, y libro que eſcrivió varon de mi contienda.
Si no ſobre mi hombro lo llevaré: ligarlohe (por) coronas à 36
mi. Cuento de mis paſſos le denunciaré: como Principe lo 37
haré llegar. Si ſobre mi mi tierra exclamará, y àuna ſus ful- 38
cos llorarán. Si ſu fuerça comi ſin plata, y alma de ſus due- 39
ños hize adoloriàr. En lugar de trigo ſalga eſpino, y en lu- 40
gar de cevada, cardo: acabaronſe palabras de Jiob.

CAP. 32.

Y Ceſſaron tres los varones los eſtos de reſponder à 1 P.23.
Jiob: por que él juſto en ſus ojos. Y ereſció furor de 2
Elihu hijo de Berachèl el Buzì de linage de Ram: en
Jiob, ereſció ſu furor, ſobre ſu juſtificar ſu alma mas que
Dios. Y en tres ſus compañeros ereſciò ſu furor, por que no 3
hallaron repueſta: y condenaron à Jiob. Y Elihu eſperò à 4
Jiob en palabras, por que viejos ellos mas que èl de dias.
Y viò Elihu que no reſpueſta en boca de tres los varones, y 5
ereſciò ſu furor. Y reſpondiò Elihu hijo de Berachel el Bu- 6
zì y dixo; menor yo de dias, y vós envegecidos, por tanto
me eſpavorecì, y temì de denunciar mi ſabiduria à vós. Di- 7
xe dias hablarán, y muchedumbre de años harán ſaber cien-
cia. Decierto eſpirito es en varon, y aliento del abaſtado 8
los haze entender. No grandes ſon ſabios, ni viejos entien- 9
den juizio. Por tanto dixe oye à mi: denunciaré mi ſabidu- 10
ria tambien yo. He eſperé à vueſtras palabras, eſcuché haſ- 11
ta (oìr) vueſtros entendimientos, haſta que eſpeculaſſeis
palabras. Y aun à vós conſiderava, y he no à Jiob reprehen- 12
dièn,(ni) reſpondien à ſus dichos, de vós. Por que no digais 13
alcançamos ciencia, Dios lo empuxò, no varon. Y no orde- 14
nò à mi palabras, y por vueſtros dichos no le reſponderé.
Quebrantaronſe, no reſpondieron mas, fueron tiradas del- 15
los palabras. Y eſperé mas no hablaron, por que ſe pararon 16
no reſpondieron mas. Reſponderé tambien yo mi parte, 17
denunciaré mi ſabiduria tambien yo. Por que ſoy lleno de 18
palabras, apretòme eſpirito de mi vientre. He mi vientre 19
como vino que no es abierto, como odres nuevos ſe rompe.
Hablaré y eſpaciará à mi, abriré mis labios y reſponderé. 20
No ahora recibiré faces de varon, y à hombre no alcuñaré. 21
Por que no ſupe alcuñar, por poco me quemaria mi hazedor. 22

CAP. 33.

Y Decierto oye ahora Jiob mis palabras, y todas 1 II
mis palabras eſcucha. He ahora abrì mi boca, 2
habla mi lengua en mi paladar. Rectitud de 3
mi coraçon mis dichos, y ſabiduria mis labios clara
hablan. Eſpirito de Dios me hizo, y aliento del 4
abaſtado me aviviguò. Si pudieres, reſpondeme: 5
ordena

6 ordena delante mi pàrate. He yo como tu dicho por Dios:
7 de lodo fuy tajado tambien yo. He mi miedo no te turbará,
8 y mi mano ſobre ti no ſe agravará. Decierto dixiſte en mis
9 orejas, y boz de palabras oì. Limpio yo ſin rebello, claro
10 yo, y no delicto en mi. He achaques (Dios) contra mi hal-
11 lò, contòme por enemigo à él. Puſo en cepo mis pies, guar-
12 dò todos mis caminos. He eſto no juſtificaſte, responderte-
13 he, por que engrandecido es Dios mas que varon. Por que
contra él contendiſte: por que todas ſus palabras, no reſ-
14 ponderá. Por que por una (manera) habla Dios, y por dos
15 al que no la viò. Por ſueño de viſion de noche, en caer ador-
mecimiento ſobre varones, en adormecimientos ſobre ya-
16 zida. Entonces deſcubrirá oreja de varones, y con ſu atadu-
17 ra cerrará. Por hazer quitar hombre (de) obra, y ſobervia de
18 varon cubra. Vedará ſu alma de ſepulturá, y ſu vida de paſ-
19 ſar por la eſpada. Y es caſtigado con dolor en ſu yazida; y
20 muchedumbre de ſus hueſſos (dolor) fuerte. Y hazerloá
21 aborrecer en ſu vida pan, y ſu alma comida deſſeable. Ate-
mará ſu carne de viſta, y ſerán alçados ſus hueſſos, (que) no
22 eran viſtos. Y llegará à ſepultura ſu alma, y ſu vida à mata-
23 dores. Si ay ſobre él Angel hablán uno de mil, para denun-
24 ciar al hombre ſu rectitud?. Y apiadarloá y dirá redimelo,
25 de deſcender à fueſſa hallé redempcion. Será enternecida ſu
26 carne de morcedad, tornarſeá à dias de ſus mocedades. Ora-
rá à Dios y envoluntarloá, y verá ſus faces con aublacion, y
27 tornará à varon ſu juſtedad. Catará (Dios) ſobre varones, y
dixo (el que dixere) peque, y derecho atorcì, y no aprovechò
28 à mi. Redimiò ſu alma da paſſar en ſepulchro, y ſu vida en luz
29 verá. He todas eſtas, òbra Dios, dos, tres vezes con varon.
30 Por hazer tornar ſu alma de ſepultura, para alumbrar en luz
31 32 de las vidas. Eſcucha Jiob, oye à mi: calla y yo hablarè. Si
ay palabras, reſpondeme, habla por que envolunto juſtifi-
33 carte. Si no tu oye à mi, calla y enſeñartehe ciencia.

CAP. 34.

III 1 2 Y Reſpondiò Elihu, y dixo. Oid ſabios mis palabras: y
3 cientes eſcuchad à mi. Por que oreja palabras prueva,
y paladar guſta para comer. Juizio eſcojamos à nós,
4 ſepamos entre nós qual bueno. Por que dixo Jiob juſtifi-
5 quéme, y Dios hizo quitar mi juizio. Sobre mi juizio men-
6 tiré, doloroſa (llaga) de mi ſaeta ſin rebello. Quien varon
7 como Jiob? beve eſcarnio como aguas. Y caminò en com-
8 pañia con obrantes tortura, y para andar con varones de
9 malicia. Por que dixo no aprovechará varon, en ſu envo-
10 luntar con Dios. Por tanto varones de ſeſo oìd à mi, vedado
11 à Dios de malicia, y al abaſtado de tortura. Por que obra de
hombre pagará à él, y como camino de varon le hará hallar.
12 Tambien decierto Dios no condenará, y el abaſtado no
13 atorcerá juizio. Quien viſitò ſobre él à tierra, y quien or-
14 denò mundo todo él?. Si puſiere à él ſu coraçon, ſu eſ-
15 pirito y ſu aliento à el apañaria. Tranſiria toda criatura
auna, y hombre ſobre polvo tornaria. Y ſi es entendi-
16 miento, oye eſto: eſcucha à boz de mis palabras. Si
17 tambien aborecièn juizio podeſtará? y ſi juſto poderoſo
18 condenarás?. Si ſe dirá al Rey perverſo es: malo à Prin-
19 cipes?. El que no recibiò faces de ſeñores, y no es co-
noſcido rico delante mendigo, por que obra de ſus ma-
20 nos todos ellos. Subito mueren, y à media noche ſerán
tempeſteados pueblos, y paſſarán, y tirarán fuerte, no
21 con fuerça. Por que ſus ojos ſobre carreras de varon, y
22 todos ſus paſſos vè. No eſcuridad, y no tiniebla, para
23 ſer encubiertos alli obrantes tortura. Por que no ſobre va-
24 ron pondrá mas, para andar à Dios en juizio. Quebran-
tará fuertes ſin peſquiſa, y hará eſtar otros en ſu lugar.
25 Por tanto hará conoſcer ſus obras, y convertirá noche
26 y ſerán majados. Por malos los herirá en lugar de
27 veyentes. Que por tanto ſe quitaron de empues él, y
28 todas ſus carreras no entendieron. Por hazer venir ſobre
él, exclamacion de mendigo, y exclamacion de pobres
29 oirá. Y él hará ſoſſegar, y quien hará eſtremecer? y en-
cubrirá faces, y quien lo catará? y ſobre gente y ſobre
30 hombre auna. Por reynar hombre falſario, por tropie-
31 ços de pueblo. Que à Dios el dezir perdoné, no dañaré.
32 A fuera de lo que veo tu me enſeña, ſi tortura obré, no
33 añdiré. Si de contigo la cumplirá, por que aborrecis-
te, por que tu eſcogerás, y no yo: y lo que ſabes habla.
34 Varones de ſeſo digan à mi, y varon ſabio oyga à mi.

6 ערכה לפני התיצבה: הן אני כפיך לאל מחמר
7 קרצתי גם אני: הנה אימתי לא תבעתך ואכפי עליך
8 לא יכבד: אך אמרת באזני וקול מלין אשמע: זך 9
אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: הן תנואות עלי 10
11 ימצא יחשבני לאויב לו: ישם בסד רגלי ישמר כל
12 ארחתי: הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה
13 מאנוש: מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה:
14 כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה: בחלום 15
חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי
16 משכב: אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם:
17 להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה: יחשך נפשו 18
19 מני שחת וחיתו מעבר בשלח: והוכח במכאוב על
ורוב קרי ריב משכבו וריב עצמיו אתן: וזהמתו חיתו לחם ונפשו
20 מאכל תאוה: 21 יכל בשרו מראי ושפי עצמתיו לא
ושפו קרי ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממיתים: 23 אם
יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם
ישרו: 24 ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי
כה כפר: רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו: 26 יעתר
אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש
27 צדקתו: ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר
נפשי קרי העויתי ולא שוה לי: 28 פדה נפשו מעבר בשחת וחיתו
וחיתי קרי באור תראה: 29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש
ל עם גבר: להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים:
31 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 32 אם יש
מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין אתה
לד א שמע לי החרש ואאלפך חכמה: ויען
2 אליהוא ויאמר: שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי:
3 כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל: 4 משפט נבחרה
לנו נדעה בינינו מה טוב: 5 כי אמר איוב צדקתי ואל
6 הסיר משפטי: על משפטי אכזב אנוש חצי בלי
7 פשע: מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים: 8 וארח
9 לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע: כי
י אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים: לכן אנשי
11 לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: כי פעל
12 אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו: אף אמנם אל
13 לא ירשיע ושדי לא יעות משפט: מי פקד עליו ארצה
14 ומי שם תבל כלה: אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו
טו אליו יאסף: יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב:
16 ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי: 17 האף שונא
18 משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: האמר למלך
19 בליעל רשע אל נדיבים: אשר לא נשא פני שרים
כ ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם: רגע
ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא
21 ביד: כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: 22 אין
23 חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: כי לא על
24 איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: ירע כבירים
כה לא חקר ויעמד אחרים תחתם: לכן יכיר מעבדיהם
26 והפך לילה וידכאו: תחת רשעים ספקם במקום
27 ראים: אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא
28 השכילו: להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים
29 ישמע: והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו
ל ועל גוי ועל אדם יחד: ממלך אדם חנף ממקשי עם
31 כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל: 32 בלעדי אחזה
33 אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיף: המעמך
ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה
34 ידעת דבר: אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי:
איוב

איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: אבי
36 יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און: כי יסיף על
37 חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל:
לה א ויען אליהו ויאמר: הזאת ב
חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: כי תאמר מה
3 יסכן לך מה אעיל מחטאתי: אני אשיבך מלין ואת
4 רעיך עמך: הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ה
ממך: אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה
6 תעשה לו: אם צדקת מה תתן לו או מה מידך
7 יקח: לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך: מרוב
8 9 עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: ולא אמר איה
אלוה עשי נתן זמרות בלילה: מלפנו מבהמות
11 ארץ ומעוף השמים יחכמנו: שם יצעקו ולא יענה
12 מפני גאון רעים: אך שוא לא ישמע אל ושדי לא
13 ישורנה: אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל
14 לו: ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד טו
ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:
16 ויסף אליהוא ויאמר: כתר לי זעיר
לו א ב ואחוך כי עוד לאלוה מלים: אשא דעי למרחוק
3 ולפעלי אתן צדק: כי אמנם לא שקר מלי תמים
4 דעות עמך: הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: ה
לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: לא יגרע מצדיק
6 7 עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: ואם
8 אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני: ויגד להם פעלם
9 ופשעיהם כי יתגברו: ויגל אזנם למוסר ויאמר כי י
ישובון מאון: אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב
11 ושניהם בנעימים: ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו
12 בבלי דעת: וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם
13 תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים: יחלץ עני בעניו טו
14 ויגל בלחץ אזנם: ואף הסיתך מפי צר רחב לא
16 מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן: ודין רשע
17 מלאת דין ומשפט יתמכו: כי חמה פן יסיתך בספק
18 ורב כפר אל יטך: * היערך שועך לא בצר
19 וכל מאמצי כח: אל תשאף הלילה לעלות עמים כ
תחתם: השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת
21 מעני: הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה: מי
22 23 פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: זכר כי תשגיא
24 פעלו אשר שררו אנשים: כל אדם חזו בו אנוש כה
יביט מרחוק: הן אל שגיא ולא נדע מספר
26 שניו ולא חקר: כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו:
27 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: אף אם יבין
28 29 מפרשי עב תשאות סכתו: הן פרש עליו אורו ושרשי ל
הים כסה: כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר: על
31 32 כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע: יגיד עליו רעו
33 מקנה אף על עולה: אף לזאת יחרד לבי ויתר א
לז ממקומו: שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא:
2 תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ:
3 אחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי
4 ישמע קולו: ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ה
ולא נדע: כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם
6 מטרות עזו: ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי
7 מעשהו: ותבוא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן:
8 מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה: מנשמת אל
9 יתן קרח ורחב מים במוצק: אף ברי יטריח עב יפיץ
11 ענן אורו: והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם
12 כל אשר יצום על פני תבל ארצה: אם לשבט אם
13 לארצו

בתחבולותיו קרי

Jiob no con sabiduria habla, y sus palabras no con entendi- 35
miento. Mi padre sea provado Jiob hasta siempre, por res- 36
puestas en varones de tortura. Por que añade sobre su peca- 37
do rebeldia, entre nós bate, y muchigua sus dichos à Dios.

CAP. 35.

Y Respondiò Elihu, y dixo. Si esto pensaste por juizio: 1 2 IV
dixiste mi justedad mas que Dios?. Por que dizes que
aprovecha à ti: que aprovecharé de mi pecado?. Jo te 3
responderè palabras, y à tus compañeros contigo. Cata cie- 4
los y vè, y cata cielos (que) se enaltecieron mas que tù. Si pe- 5
caste que obras contra él, y si se muchiguaron tus rebeldias 6
que harás à él. Si te justificaste que darás à él: ó que de tu ma- 7
no tomará. A varon como tu, tu malicia: y à hijo de hombre 8
tu justedad. Por muchedumbre de sobreforçados hazen cla- 9
mar: claman de braço de muchos. Y no dixo adò Dios mi ha- 10
zedor, dan canticos en la noche. Enseñanos mas que qua- 11
tropèas de tierra, y mas que ave de los cielos nós asabienta.
Alli exclamarán y no responderá, por sobervia de malos. 12
Decierto vanidad no oirá Dios, y el abastado no la catará. 13
Quanto mas que digas no la catará, (haze) juizio delante él, 14
y espera à él. Y ahora (sabe) que nada executò su furor, y 15
no supo en lo mucho mucho. Y Jiob en vano abriò su boca, 16
sin sabiduria palabras muchigua.

CAP. 36.

Y Añadiò Elihù, y dixo. Espera à mi poco y denunciar- 1 2 V
tehe, por que aun por Dios palabras. Alçaré mi sabidu- 3
ria de lexos, y à mi obrador darè justedad. Por que de- 4
cierto no falsedad mis palabras, perfecto de saberes contigo.
He Dios grande y no aborrece, grande (en) fuerça de cora- 5
çon. No aviviguará malo, y juizio de pobres dará. No ve- 6 7
dará de justo sus ojos, y con Reyes en silla, y hazerlosha es-
tar para siempre, y serán enaltecidos. Y si encarcelados en 8
grillos, fueron presos en cuerdas de afliccion. Y denunciará 9
à ellos su obra, y sus rebeldias que se mayorgaron. Y descub- 10
riò sus orejas al castigo, y dize para que tornen de tortura
Si oyeren y sirvieren, atemarán sus dias en bien, y sus años 11
en los deleytes. Y si no oyeren, por espada passarán, y serán 12
transidos sin sabiduria. Y falsadores de coraçon pondrán fu- 13
ror, no exclamarán quando los encarceláre. Morirá en mo- 14
cedad su alma, y su vida entre aplazados. Escapará pobre 15
en su pobreza, y descubrirá en aprieto su oreja. Y tambien te 16
apartará de boca de angustia (à la) anchura, no angustia de-
baxo della, y postura de tu mesa llena de grossura. Y (de) juizio 17
de malo henchiste; justicia, y juizio (que) sustentan (todo).
Por lo qual [es de temer de] saña, que no te quite [del mun- 18
do] con llaga, y muchedumbre de precio no te haga acostar.* VI
Si estimará tu riqueza, no con oro, ni todas fortalezas de 19
fuerça. No dessees la noche, para tajar pueblos en su lugar. 20
Guardate no cates à tortura: por que à esto escogiste mas 21
que pobreza. He Dios escapará con su fuerça, quien como 22
él enseñán. Quien visitò sobre él su carrera, y quien dixo 23
obraste tortura. Miembra que engrandescas su obra, que 24
cataron varones. Todo hombre vieron en él, varon catará de 25
lexos. He Dios grande, y no sabemos; cuento de sus años, y 26
no pesquisa. Por que vedará gotas de aguas, estillarán lluvia 27
à su vapor. Lo qual estillarán cielos, gotearán sobre hombres 28
muchos. Tambien si entenderá espandimientos de nuve, 29
sonidos de su cabaña. He espandiò sobre él su luz, y raizes 30
de la mar cubriò. Por que con ellos juzgará pueblos, dará 31
comida à muchedumbre. Con nuves cubriò luz, y enco- 32
mendó sobre ella en encuentro. Denunciará sobre ella su 33
compañero, adquirimiento de ira sobre subien.

CAP. 37.

TAmbien por esto se estremece mi coraçon, y salta de su 1 VII
lugar. Oìd oyendo con estremecimiento su boz, y 2
habla de su boca saldrá. Debaxo de todos los cielos lo 3
remojará, y su luz sobre rincones de la tierra. Tras él ruge 4
boz, tronará con boz de su loçania, y no los detendrá aun
que sea oìda su boz. Tronará Dios con su boz maravillas, 5
hazièn grandezas y no sabemos. Por que à la nieve dirá sé 6
à la tierra, y lluvia (despues) de lluvia, y lluvia de lluvias
de su fortaleza. Con poder todo hombre cierra, para saber 7
todos varones de su obra. Y vendrá bestia en acechança, y 8
en sus moradas morará. Del Meridion viene torvellino, y de 9
vientos de Septentrion frio. De voluntad de Dios dá yelo, 10
y anchura de aguas en estrechez. Tambien en claridad haze 11
trabajar nuve, haze esparzir nuve su lluvia. Y ella en ro- 12
deamientos se rebuelva con sus industrias, para su obrar,
todo lo que les encomendó sobre faces de mundo en tier-
ra. Unas vezes [es la lluvia] para castigo, (y) otras 13
para

14 para ſu tierra, (y) otras para merced la haze hallar. Eſcucha
15 eſto Jiob, párate y entiende maravillas de Dios. Si ſupiſte
16 en poner Dios ſobre ellos, y hizo aclarar luz de ſu nuve?. Si
ſupiſte ſobre apartamientos de nuve, maravillas de perfecto
17 de ſabidurias. Que ſi tus paños calientes, en ſoſſegar tierra
18 de Meridion. (ſi) Eſpandiſte con él à los cielos, fuertes como
19 eſpejo fuerte. Haznos ſaber que diremos à él? no ordenare-
20 mos delante la eſcuridad. Si ſera contada à él quando hablá-
21 re, ſi dixo varon quando es dañado. Y ahora no vieron luz,
22 claro él en los cielos, y viento paſſó y limpiólos. De Septen-
23 trion claridad viene, por Dios temeroſo de loor. (el) Abaſta-
do, no lo alcançamos, grande de fuerça; y juizio, y grande
24 de juſtedad, no afligirá. Por tanto lo temerán varones, no
(lo) verá (alguno de) todos ſabios de coraçon.

C A P. 38.

P.241 2 Y Reſpondiò .A. à Jiob de la tempeſtad, y dixo. Quien
eſte hazièn eſcureſcer conſejo, con palabras ſin ſabidu-
3 ria. Ciñe ahora como varon tus lomos, y preguntarte-
4 he y hazme ſaber. Adó fuiſte en mi acimentar tierra? denun-
5 cia ſi ſupiſte entendimiento. Quien puſo ſus medidas ſi ſabes,
6 ó quien tendiò ſobre ella linêa. Sobre que ſus baſas fueron
7 fundadas, ó quien echó piedra (à) ſu rincon. En cantar auna
eſtrellas de mañana, y aublan todas compañas de Angeles.
8 Y cerrò con puertas mar, en ſu ſalir (como hijo) de vulva
9 10 ſale. En mi poner nuve ſu veſtido, y eſpeſſura ſu faxa. Y tajé
11 ſobre él mi fuero, y puſe cerradura y puertas. Y dixe, haſta
aqui vendrás, y no añadirás, y aqui pondrá (el viento) en le-
12 vantamiento de tus ondas. Si de tus dias encomendaſte ma-
13 ñana, hiziſte ſaber à la alborada ſu lugar. Por travar en rin-
14 cones de la tierra, y ſean ſacudidos malos della. Traſtornaſe
15 como lodo de ſello, y paranſe como veſtidura. Y es vedada
16 de malos ſu luz, y braço alto ſerá quebrado. Si veniſte haſta
profundinas de mar, y en eſpeculacion de abiſmo anduviſ-
17 te?. Si fueron deſcubiertos à ti portales de muerte, y porta-
18 les de tiniebla viſte?. Si entendiſte haſta anchuras de tierra,
recuenta ſi ſupiſte toda ella?. Qual eſta la carrera (en que)
19 mora luz, y (de) eſcuridad qual eſte ſu lugar?. Si la tomarás à
20 ſu termino: y ſi entenderás ſendêros de ſu caſa?. (ſi) Supiſte
21 que entonces naceriàs, y cuento de tus dias (ſi) muchos?. Si
22 entraſte en cilleros de nieve, y cilleros de pedriſco viſte. Los
23 que detuve para hora de anguſtia, para dia de batalla y peleâ?.
24 Qual eſta la carrera adò es partida luz, es eſparzido ſolano
25 ſobre tierra?. Quien partiò à el rabdon aguaducho, y carrera
26 al relampago de truenos. Para hazer llover ſobre tierra ſin
27 varon, deſierto ſin hombre en él. Para hartar deſſolacion y
ruína, y para hazer hermollecer produccion de hermollo?.
28 29 Si ay à la lluvia padre, ó quien engendrò gotas de rocío?. De
vientre de quien ſaliò el yelo, y elada de cielos quien la en-
30 gendrò?. Como piedra aguas ſon eſcondidas, y faces de
31 abiſmo ſon preſas. Si atarás deleytes de Pleades, ó ſontray-
32 mientos de Orion ſoltarás?. Si ſacarás Signos (celeſtes) en
33 ſu hora, y Norte con ſus hijos guiarás?. Si ſupiſte fueros de
34 cielos, ſi pondrás ſu dominio en la tierra?. Si alçarás à la
35 nuve tu voz, y muchedumbre de aguas te cubrirá. Si ſolta-
36 rás relampagos y andarán, y dirán à ti he nos?. Quien puſo
en riñones ciencia, ó quien diò al coraçon entendimiento?:
37 Quien recontá cielos con ciencia: y nubes (llenas) de cie-
38 los quien hará deſcender?. En endurecer polvo à dureza,
39 y terrones fueron pegados. Si caçarás al leon arrebatadura:
40 y alma de leoncillos henchirás. Quando ſe baxan en las
41 moradas, eſtán en cabaña para acechança?. Quien aparejò
al cuervo ſu caça, quando ſus niños à Dios excláman, (y)
erran, por no (haver) comida?.

C A P. 39.

II 1 SI ſupiſte hora de parir cabriolas de peña, hazièn parir
2 ciervas guardaſte?. Contaſte meſes que cumplen, y ſu-
3 piſte hora de ſu parir?. Arrodillanſe, ſus hijos deſpeda-
4 çan: ſus dolores embian. Sanan ſus hijos, muchiguanſe de
5 fuera, ſalen y no ſe tornan à ellas. Quien embiò zebro libre,
6 y ataduras de zebro quien ſoltò?. Que puſe deſierto ſu caſa,
7 y ſus moradas ſaladura. Rieſe de ruìdo de ciudad, ſonidos
8 de apretador no oye. Eſculca de montes ſu paſto, y tras toda
9 verdura requiere. Si querra Rhinoceronte ſervirte, ſi mani-
10 rá ſobre tu peſebre?. Si atarás Rhinoceronte en ſulco (con)
11 ſu cuerda, ſi labrará valles tras ti?. Si te confiarás en él

14 לארצו אם-לחסד ימצאהו: האזינה זאת איוב עמד
טו והתבונן נפלאות אל: התדע בשום-אלוה עליהם
16 והופיע אור עננו: התדע על-מפלשי-עב מפלאות
17 תמים דעים: אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ
18 מדרום: תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק:
נ 19 הודיענו מה-נאמר לו לא נערך מפני-חשך: היספר-
21 לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע: ועתה לא-ראו
אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם:
22 23 מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד: שדי לא-
24 מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב-צדקה לא יענה: לכן
יראוהו אנשים לא יראה כל-חכמי-לב:

לח א ויען-יהוה את-איוב מן הסערה
2 3 ויאמר: מי זה מחשיך עצה במלין בלי-דעת: אזר-
4 נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני: איפה היית
ה ביסדי-ארץ הגד אם-ידעת בינה: מי-שם ממדיה כי
6 תדע או מי-נטה עליה קו: על-מה אדניה הטבעו או
7 מי-ירה אבן פנתה: ברן-יחד כוכבי בקר ויריעו כל-
8 בני אלהים: ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא:
9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: ואשבר עליו חקי
11 ואשים בריח ודלתים: ואמר עד-פה תבוא ולא תסיף
12 ופא ישית בגאון גליך: המימיך צוית בקר
13 ידעתה שחר מקומו: לאחוז בכנפות הארץ וינערו
14 רשעים ממנה: תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו
טו לבוש: וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר:
16 17 הבאת עד-נבכי-ים ובחקר תהום התהלכת: הנגלו
18 לך שערי-מות ושערי צלמות תראה: התבננת עד-
19 רחבי-ארץ הגד אם-ידעת כלה: אי-זה הדרך ישכן
כ אור וחשך אי-זה מקומו: כי תקחנו אל-גבולו וכי
21 תבין נתיבות ביתו: ידעת כי-אז תולד ומספר ימיך
22 רבים: הבאת אל-אצרות שלג ואוצרות ברד
23 תראה: אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה:
נה 24 אי-זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי-ארץ: מי-פלג
25 לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות: להמטיר על-ארץ
27 לא-איש מדבר לא-אדם בו: להשביע שאה ומשאה
28 ולהצמיח מצא דשא: היש למטר אב או מי-הוליד
29 אגלי-טל: מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו:
ל 31 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו: התקשר
32 מעדנות כימה או-מושכות כסיל תפתח: התציא
33 מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם: הידעת חקות
34 שמים אם-תשים משטרו בארץ: התרים לעב קולך
לה ושפעת-מים תכסך: התשלח ברקים וילכו ויאמרו
36 לך הננו: מי-שת בטחות חכמה או מי-נתן לשכוי
37 בינה: מי-יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי
38 39 ישכיב: בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו: התצוד
מ ללביא טרף וחית כפירים תמלא: כי-ישחו במעונות
41 ישבו בסכה למו-ארב: מי יכין לערב צידו כי ילדו
לט א אל-אל ישועו יתעו לבלי-אכל: הידעת עת לדת
2 יעלי-סלע חלל אילות תשמר: תספר ירחים
3 תמלאנה וידעת עת לדתנה: תכרענה ילדיהן
4 תפלחנה חבליהם תשלחנה: יחלמו בניהם ירבו
ה בבר יצאו ולא-שבו למו: מי-שלח פרא חפשי
6 ומסרות ערוד מי פתח: אשר-שמתי ערבה ביתו
7 ומשכנותיו מלחה: ישחק להמון קריה תשאות נוגש
8 לא ישמע: יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש:
9 היאבה רים עבדך אם-ילין על-אבוסך: התקשר-רים
11 בתלם עבתו אם-ישדד עמקים אחריך: התבטח-בו

12 כי־רב כחו ותעזב אליו יגיעך: התאמין בו כי־ישוב
13 זרעך וגרנך יאסף: כנף־רננים נעלסה אם־אברה ישיב קרי
14 חסידה ונצה: כי־תעזב לארץ ביציה ועל־עפר
תחמם: ותשכח כי־רגל תזורה וחית השדה תדושה: טו
16 הקשיח בניה ללא־לה לריק יגיעה בלי־פחד: כי־השה
17 18 אלוה חכמה ולא־חלק לה בבינה: כעת במרום
19 תמריא תשחק לסוס ולרכבו: התתן לסוס גבורה
התלביש צוארו רעמה: התרעישנו כארבה הוד כ
21 נחרו אימה: יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת־
22 נשק: ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני־חרב
23 24 עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: ברעש ורגז
יגמא־ארץ ולא יאמין כי־קול שופר: בדי שפר כה
יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים
26 ותרועה: המבינתך יאבר־נץ יפרש כנפו לתימן: כנפיו קרי
27 28 אם־על־פיך יגביה נשר וכי ירים קנו: סלע ישכן
29 ויתלנן על־שן־סלע ומצודה: משם חפר־אכל
למרחוק עיניו יביטו: ואפרחו יעלעו־דם ובאשר ל
חללים שם הוא: ויען יהוה את־איוב א מ ואפרחיו קרי
2 ויאמר: הרב עם־שדי יסור מוכיח אלוה יעננה: ליום ג
3 ויען איוב את־יהוה ויאמר
4 הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו־פי: אחת ה
6 דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: ויען
7 יהוה את־איוב מן סערה ויאמר: אזר־נא כגבר מן קרי
8 חלציך אשאלך והודיעני: האף תפר משפטי
9 תרשיעני למען תצדק: ואם־זרוע כאל לך ובקול כמהו
11 תרעם: עדה־נא גאון וגבה והוד והדר תלבש: הפץ
12 עברות אפך וראה כל־גאה והשפילהו: ראה כל־
13 גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם: טמנם בעפר
14 יחד פניהם חבש בטמון: וגם־אני אודך כי־תושיע
לך ימינך: הנה־נא בהמות אשר־עשיתי עמך חציר טו
16 כבקר יאכל: הנה־נא כחו במתניו ואנו בשרירי
17 18 בטנו: יחפץ זנבו כמו־ארז גידי פחדו ישרגו: עצמיו פחדיו קרי
19 אפיקי נחשה גרמיו כמטיל ברזל: הוא ראשית דרכי־
אל העשו יגש חרבו: כי־בול הרים ישאו־לו וכל־חית כ
21 השדה ישחקו־שם: תחת־צאלים ישכב בסתר קנה
22 23 ובצה: יסכהו צאלים צללו יסבהו ערבי־נחל: הן
יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי־יגיח ירדן אל־פיהו:
24 בעיניו יקחנו במוקשים ינקב־אף: תמשך לויתן בחכה כה
26 ובחבל תשקיע לשנו: התשים אגמן באפו ובחוח
27 תקב לחיו: הירבה אליך תחנונים אם־ידבר אליך
28 רכות: היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם:
29 התשחק־בו כצפור ותקשרנו לנערותיך: יכרו עליו ל
31 חברים יחצוהו בין כנענים: התמלא בשכות עורו
32 ובצלצל דגים ראשו: שים־עליו כפך זכר מלחמה
אל־תוסף: הן־תחלתו נכזבה הגם אל־מראיו יטל: א מא
לא־אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: מי הקדימני יעירנו קרי
ואשלם תחת כל־השמים לי־הוא: לא־אחריש בדיו לא קרי
ודבר גבורות וחין ערכו: מי־גלה פני לבושו בכפל
6 רסנו מי יבוא: דלתי פניו מי פתח סביבות שניו
7 8 אימה: גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר: אחד
9 באחד יגשו ורוח לא־יבא ביניהם: איש־באחיהו ידבקו
10 יתלכדו ולא יתפרדו: עטישתיו תהל אור ועיניו
11 כעפעפי־שחר: מפיו לפידים יהלכו כידודי אש
13 12 יתמלטו: מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן: נפשו
14 גחלים תלהט ולהב מפיו יצא: בצוארו ילין עז ולפניו
תדוץ דאבה: מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל־ימוט: טו
לבו

por que grande ſu fuerça, y dexarás à él tu lazeria?. Si 12
creerás en él, que tornara tu ſimiente, y tu éra apañará?. 13
Ala de pavones es alegre, ſi ála de cigueña y ſu palma (hi-
ziſte)?. Que dexa à la tierra ſus huevos, y ſobre polvo los 14
calienta. Y olvida que pie los esparzirá, y animal del cam- 15
po los trillará. Olvida ſus hijos, como no ſuyos, en vano 16
ſu trabajo ſin temor. Por que la hizo olvidar Dios de cien- 17
cia, y no repartiò à ella de entendimiento. Quando tiem- 18
po en alturas ſe levanta, escarnecerá de cavallo y ſu mon-
tador. Si diſte al cavallo valentia, ſi hiziſte veſtir ſu cerviz 19
relincho?. Si lo hiziſte tempeſtear como langoſta, fortale- 20
za de ſu nariz miedo?. Cavan en valle y agozaſe con fuer- 21
ça, ſale à encuentro de arma. Escarnece de pavor y no ſe 22
quebranta, y no ſe torna delante espada. Sobre él ſuena 23
carcaz, lama de lança y parteſana. Con tempeſtad y eſtre- 24
mecimiento cava tierra, y no crèe que voz de corneta. Con 25
corneta dize heah, y de lexos huele peléa, eſtruendo de ſe-
ñores y aublacion. Si de tu entendimiento buela gavilán, es- 26
pande ſus ālas à Meridion?. Si por tu dicho ſe enaltece agui- 27
la, y ſi enaltece ſu nido?. Peña mora, y mane: ſobre diente de 28
peña y encaſtilladura. De alli esculcò comida, à lexos ſus 29
ojos cátan. Y ſus pollos tragan ſangre, y adò matados alli él. 30

CAP. 40.

Y Reſpondió .A. à Jiob, y dixo. Si contender con el 1 2 III
abaſtado es caſtigo? razonán à Dios le responderá. Y 3
reſpondió Jiob à .A., y dixo. He ſoy despreciado 4
que te responderé? mi mano puſe à mi boca. Una vez 5
hablé, y no responderé: y dos y no añadiré. Y reſpondiò 6
.A. à Jiob de la tempeſtad, y dixo. Ciñe ahora como va- 7
ron tus lomos, preguntartehe y hazme ſaber. Si tambien 8
baldarás mi juizio, condenarmeás por juſtificarte?. Y ſi 9
braço como Dios à ti: y con voz como él atronarás?. Or- 10
nate ahora de loçania y alteza, y loor y hermoſura te viſte.
Esparze ſañas de tu furor, y vè todo ſobervio y hazla ba- 11
xar. Vè todo ſobervio hazlo quebrantar, y quebranta ma- 12
los en ſu lugar. Escondelos en polvo auna: ſus faces liga 13
en oculto. Y tambien yo te loaré, por que ſalvará à ti tu 14
derecha. He ahora Beemót que hize contigo: yerva como 15
vaca cómo. He ahora ſu fuerça en ſus lomos, y ſu fuerça 16
en ombligos de ſu vientre. Mueve ſu cola como cedro, ni- 17
ervos de ſus teſticulos ſon enramados. Sus miembros fu- 18
ertes (como) azero, ſus hueſſos como verga de hierro. El 19
principio de carreras de Dios: el que lo hizo llegara (à él)
ſu espada. Por que hermollo montes alçan à él, y todo ani- 20
mal del campo ſaltan alli. Debaxo de ſombras yaze, en en- 21
cubierta de caña y cieno. Cubrenlo (arboles) ſombrios, 22
con ſu ſombra, arrodeanlo ſauzes de arroyo. He arrebata rio 23
no corre, confiaſe que ſacará el Jardèn con ſu boca. Con ſus 24
ojos lo toma, en tropieços horada nariz. Sontraerás Livi- 25
athán con anzuelo, y con cuerda (que) afondares ſu len-
gua?. Si pondrás junco en ſu nariz, y con espino horada- 26
rás ſus quixadas?. Si muchiguará à ti rogativas, ſi habla- 27
rá à ti ternuras?. Si tajará firmamento contigo, tomarlohas 28
por ſiervo de ſiempre? Si jugarás con él como ave, y atar- 29
loás para tus moças?. Si banquetearán ſobre él compañe- 30
ros, partirloán entre mercaderes?. Si tajarás con cuchillo 31
ſu cuero, ó con arrexaque de peces ſu cabeça?. Pon ſobre 32
él tu mano, membrar peléa no añadirás.

CAP. 41.

HE ſu esperança es mentiroſa, ſi tambien à ſus viſtas 1 VI
ſerá echado. No cruel que lo despierte, y quien él 2
delante mi eſtará. Quien me antecipó y cumpliré, (lo 3
que) debaxo todos los cielos mio es. Por él callaré ſus fuer- 4
ças, y palabras de valentias y gracia de ſu despoſicion?. 5
Quien descubrió faces de ſu veſtido, con dobladura de ſu
freno quien vendrá?. Puertas de ſus faces quien abrió? derre- 6
dores de ſus dientes miedo. Sobervia (à él por) fortalezas de 7
escudos, cerrado (con) ſello apretado. Uno con uno ſe lle- 8
gan, y viento no viene entre ellos. Cada una con ſu herma- 9
no ſon pegados, ſon preſos y no ſon divididos. (con) Sus 10
eſtornudos aclara luz, y ſus ojos como alvoradas de maña-
na. De ſu boca hachas andan, centellas de fuego echan. De 11 12
ſus narizes ſale humo, como olla hervíente y caldera. Su 13
aliento brazas enciende, y flama de ſu boca ſale. En ſu cerviz 14
mane fortaleza, y delante él ſe alegra triſteza. Partes de ſu 15
carne ſe pegan, (cada una) es fuerte ſobre él, no reſhuye.
Su

16 Su coraçon es fuerte como piedra, y es fuerte como muela
17 inferior. De ſu exalçamiento temen fuertes, de quebrantos
18 limpiarán. Su alcançador eſpada no ſe levantará, lança
19 adarga y malla. Cuenta por paja hierro, por palo podrido
20 azero. No lo hará huìr ſaeta de arco, por coſcoja ſon buel-
21 tas à él piedras de honda. Como coſcoja ſon contadas ar-
22 mas, y rieſe de blandeamiennto de parteſana. Debaxo dél,
23 agudezas de tieſto, eſpande (coſa) aguda ſobre lodo. Haze
hervir como olla porſundina, mar pone como (olla de)
24 unguento. Tras ſi haze alumbrar ſenda, cuenta (el que lo
25 ve) abiſmo por caneza. No ſobre polvo ſu dominio, él es
26 hecho para no quebrantarſe. A todo alto vè, él es Rey
ſobre todos hijos de fortaleza.

CAP. 42.

V 1 2 Y Reſpondiò Jiob à .A., y dixo. Sè que todo puedes,
3 y no es vedado de ti penſamiento. Quien eſte encub-
rien conſejo ſin ſabiduria: por tanto denunciè y no
4 entendia, encubiertas de mi y no ſabia. Oye ahora y yo
5 hablaré, preguntartehe y hazme ſaber. A oìda de oreja te
6 oì, y ahora mi ojo te vido. Por tanto aborrezco (mis pa-
VI 7 labras,) y me arrepiento, ſobre polvo y ceniza. *Y fue
deſpues de hablar .A. à las palabras las eſtas à Jiob: y dixo
.A. à Eliphaz el Temanì, ereſcioſe mi furor en ti, y en dos
tus compañeros, por que no hablaſtes à mi derecho como
8 mi ſiervo Jiob. Y ahora tomad à vos ſiete toros, y ſiete
barvezes, y andad à mi ſiervo Jiob, y hareis alçar alçacion
por vós; y Jiob mi ſiervo orará por vós: por que ſolo ſus
faces recibiré, por no hazer con vós vileza, por que no
9 hablaſtes à mi derecho, como mi ſiervo Jiob. Y anduvieron
Eliphaz el Temanì, y Bildad el Suhì, Sophar el Naama-
tì, y hizieron como hablò à ellos .A.: y recibiò .A. à faces
VII 10 de Jiob.* Y .A. tornò à tornança de Jiob en ſu orar por (ca-
da uno de) ſus compañeros: y añadiò .A. à todo lo que à
11 Jiob doblado. Y vinieron à él todos ſus hermanos, y todas
ſus hermanas, y todos ſus conoſcientes de antes, y comie-
ron con él pan en ſu caſa, y condolieronſe dél, y conhor-
taron à él; ſobre todo el mal que truxo .A. ſobre él: y dieron
à él cada uno cordera una, y cada uno añazme de oro uno.
12 Y .A. bendixo à poſtrimeria de Jiob mas que ſu principio:
y fue à él quatorze mil ovejas, y ſeys mil camellos, y mil
13 juntas de vacas, y mil aſnas. Y fue à él ſiete hijos y tres
14 hijas. Y llamò nombre de la una Jemimá, y nombre de la
15 ſegunda Keziá, y nombre de la tercera Kèren-Afúch. Y
no fue hallado mugeres hermoſas, como hijas de Jiob en to-
da la tierra: y diò à ellas ſu padre heredad entre ſus herma-
16 nos. Y viviò Jiob deſpues deſto, ciento y quarenta años:
y viò à ſus hijos y à hijos de ſus hijos, quatro generaciones.
17 Y muriò Jiob, viejo y harto de dias.

P. 25. FIN DE JIOB. Tiene Paſukim. 1070.

SE MELD. DAN. CAP. I.

CANTICOS DE SELOMOH.

CAP. I.

P. 26 1 2 CAntico de los Canticos que à Selomoh. Beſſeſſe-
me de beſos de ſu boca, que mejores tus querencias
3 cias mas que vino. Por olor de tus olios buenos,
(como) olio es vaſiado tu nombre, por tanto
4 moças te amaron Sontraeme, tras ti correremos, truxome el
Rey (à) ſus camaras, agradarnoshemos y alegrarnoshemos
en ti, membraremos tus querencias mas que vino, dereche-
5 dades te amaron. Negra yo y deſſeable, hijas de Jeruſalaim:
6 como tiendas de Kedar, como cortinas de Selomoh. No
me mireis por que yo denegrida, que me enegreciò el Sol,
hijos de mi madre ſon ayrados contra mi, puſieronme
7 guardadora à las viñas, mi viña que à mi no guardè. De-
nuncia à mi quien amò mi alma, donde apacientas, don-
de yazes en las ſieſtas? que por que ſerè como embolvienſe,
8 cerca rebaños de tus compañeros. Sino ſabes à ti, ô her-
moſa en las mugeres: ſale à ti en raſtros de las ovejas, y apaſ-
cienta à tus cabritos, cerca moradas de los paſtores. A mi
9 yegua, en quatreguas de Parhò; te aſemejé mi compañera.
10 Hermoſearonſe tus mexillas con joyas, tu cuello con ſartales.

17 16 לבו יצוק כמו־אבן ויצוק כפלח תחתית: משתו
18 יגורו אלים משברים יתחטאו: משיגהו חרב בלי
19 תקום חנית מסע ושריה: יחשב לתבן ברזל לעץ
כ רקבון נחושה: לא־יבריחנו בן־קשת לקש נהפכו־
21 לו אבני־קלע: כקש נחשבו תותח וישחק לרעש
22 כידון: תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי־טיט:
24 23 ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה: אחריו יאיר
כה נתיב יחשב תהום לשיבה: אין־על־עפר משלו העשו
26 לבלי־חת: את כל־גבה יראה הוא מלך על־כל־בני־
ליום ה מב א שחץ: ויען איוב את־יהוה ויאמר:
ידעתי קרי 3 2 ידעת כי־כל תוכל ולא־יבצר ממך מזמה: מי זה
מעלים עצה בלי־דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות
4 ממני ולא אדע: שמע־נא ואנכי אדבר אשאלך
6 ה והודיעני: לשמע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך: על־
כן אמאס ונחמתי על־עפר ואפר:
ליום ו 7 ויהי אחר דבר יהוה את־הדברים האלה אל־איוב
ויאמר יהוה אל־אליפז התימני חרה אפי בך ובשני
8 רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ועתה
קחו־לכם שבעה־פרים ושבעה אילים ולכו | אל־עבדי
איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל
עליכם כי | אם־פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה
9 כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: וילכו אליפז
התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר
ליום ז י דבר אליהם יהוה וישא יהוה את־פני איוב: *ויהוה שב
שבות קרי את־שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את־
11 כל־אשר לאיוב למשנה: ויבאו אליו כל־אחיו וכל־
אחיתיו וכל־ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו
וינדו לו וינחמו אתו על כל־הרעה אשר־הביא יהוה
עליו ויתנו־לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד:
12 ויהוה ברך את־אחרית איוב מראשתו ויהי־לו
ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף
13 צמד בקר ואלף אתונות: ויהי־לו שבענה בנים
14 ושלוש בנות: ויקרא שם־האחת ימימה ושם השנית
טו קציעה ושם השלישית קרן הפוך: ולא נמצא נשים
יפות כבנות איוב בכל־הארץ ויתן להם אביהם נחלה
16 בתוך אחיהם: ויחי איוב אחרי־זאת מאה וארבעים
ויראה קרי שנה וירא את־בניו ואת־בני בניו ארבעה דרות:
17 וימת איוב זקן ושבע ימים: חזק

לפ' כה סכום פסוקי איוב אלף ושבעים׳ וסימנו וגליתי להם עתרת שלום ואמת׳
דניאל א' וחציו אשר קמטו ולא עת׳ וסדריו שמונה׳ אהב ה' שערי ציון:

שיר השירים

א

לפ' כ"ו ש' רבתי
א 2 שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו
3 כי־טובים דדיך מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק
4 שמך על־כן עלמות אהבוך: משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך
ה מיין מישרים אהבוך: שחורה אני ונאוה בנות ירושלם
6 כאהלי קדר כיריעות שלמה: אל־תראוני שאני
שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו־בי שמני
7 נטרה את־הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי
שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים
8 שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: אם־לא תדעי
לך היפה בנשים צאי־לך בעקבי הצאן ורעי את־
9 גדיתיך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה
י דמיתיך רעיתי: נאוו לחייך בתרים צואריך בחרוזים:

תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ 11 12
בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי 13
יָלִין׃ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ הִנָּךְ יָפָה 14 טו
רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃ הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים 16
אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַחִיטֵנוּ 17
בְּרוֹתִים׃ אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ א ב רהיטנו ק׳
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ כְּתַפּוּחַ 2 ליום ג 3
בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי
וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃ הֱבִיאַנִי אֶל־בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי 4
אַהֲבָה׃ סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי־חוֹלַת ה
אַהֲבָה אָנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ 6
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת 7
הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד
שֶׁתֶּחְפָּץ׃ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים 8
מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃ דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים 9
הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ
מִן־הַחֲרַכִּים׃ עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי י
וּלְכִי־לָךְ׃ כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ 11 הסתיו ק׳
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר 12
נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר 13
נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָכִי רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי 14 לך קרי
הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי
אֶת־קוֹלֵךְ כִּי־קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃ אֶחֱזוּ־לָנוּ טו יתיר י׳
שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר׃
דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ 16 17
הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים ליום ג
עַל־הָרֵי בָתֶר׃ עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי א ג
אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ אָקוּמָה נָּא 2
וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת
שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ מְצָאוּנִי 3
הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי 4
אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־
חֶדֶר הוֹרָתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת ה
אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־
הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר 6
כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי 7
יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ 8
עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃ אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ 9
שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב י
מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃
צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה 11 ליום ד
שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃ הִנָּךְ א ד
יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ
כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר 2
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה
אֵין בָּהֶם׃ כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח 3
הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ 4
בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים׃
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ ה
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר 6
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃ 7
אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ 8
אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת
מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃ לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּינִי 9
בְּאַחַת

Joyas de oro haremos à ti, con pinturas de la plata. Mien- 11 12
tras que el Rey en ſu reſcodo, mi nardo diò ſu olor. Ata- 13
dero de la mirra mi querido à mi, entre mis tetas manirá.
Razimo del alcanfor mi querido à mi, en viñas de En-guèdi. 14
He tu hermoſa mi compañera, he tu hermoſa, tus ojos pa- 15
lominos. He tu hermoſo mi querido, tambien ſuave, tam- 16
bien nueſtro lecho florido. Vigas de nueſtras caſas alarzes, 17
nueſtros corredores abetos.

CAP. 2.

Yo lilio de la llanura, roſa de los valles. Como roſa en- 1 2 II
tre los eſpinos, aſſi mi compañera entre las hijas. Co- 3
mo mançano entre arboles del boſque, aſſi mi querido
entre los hijos: en ſu ſombra codicié y eſtuve, y ſu fruto
dulce à mi paladar. Truxome à caſa del vino, y ſu pendon 4
ſobre mi amor. Aſufridme con redomas (de vino), esforçad- 5
me con mançanas: por que enferma de amor yo. Su izquier- 6
da debaxo de mi cabeça, y ſu derecha me abraçará. Conjuro 7
à vós hijas de Jeruſalaim, por gamas, o por corças del cam-
po ſi deſpertardes, o ſi hizierdes deſpertar al amor haſta que
envolunte. Voz de mi querido he eſte vinièn, ſaltán ſobre 8
los montes, ſaltán ſobre los collados. Aſemeja mi querido à 9
gamo, ò à enodio de los ciervos, he eſte eſtán tras nueſtra
pared, catán de las ventanas, acechán de las rexas. Reſpon- 10
diò mi querido y dixo à mi, levantate à ti mi compañera mi
hermoſa, y anda à ti. Por que he el invierno paſſó, la lluvia 11
paſſó andó à ella. Los hermollos apareſcieron en la tierra, 12
hora del cantico (de las aves) llegò, y voz del tortol fue oì-
da en nueſtra tierra. La higuera apuntò ſus higos, y las vi- 13
des encierne dieron olor, levantate à ti mi compañera mi
hermoſa, y anda à ti. Mi paloma en reſquicios de la pena, 14
en encubierta del eſcalon, hazme ver à tu viſta, hazme oìr à
tu voz, que tu voz ſabroſa, y tu viſta deſſeable. Travad à 15
nós rapoſas, rapoſas pequeñas dañantes viñas, y nueſtras
viñas encierne. Mi querido à mi, y yo à él, el apaſcentán en- 16
tre las roſas. Mientras que ſopla el dia y huyen las ſombras, 17
buelvete aſemeja à ti mi querido à corço, ó à enodio de los
ciervos, ſobre montes de diviſion.

C A P. 3.

Sobre mi yazida en las noches; buſqué al que amó mi al- 1 III
ma: buſquélo y no lo hallé. Levantarmehe ahora y ro- 2
deare por la ciudad, por las calles y por las plaças, bus-
caré al que amò mi alma, buſquèlo y no lo hallé. Hallaron- 3
me los guardadores los rodeantes en la ciudad, el que amò
mi alma ſi viſtes?. Como poco que paſſé dellos haſta que 4
hallé al que amò mi alma, travelo y no lo aſſoxé, haſta que lo
truxe à caſa de mi madre, y à camara de mi agvela. Conjuro 5
à vós hijas de Jeruſalaim por gamas, ó por ciervas del cam-
po: ſi deſpertardes ó ſi hizierdes deſpertar al amor haſta que
envolunte. Quien eſta ſubièn del deſierto como colunas de 6
humo, ſahumada de mirra y encienço, de todo polvo de es-
peciero?. He ſu lecho que à Selomoh, ſeſenta valientes der- 7
redor à él, de valientes de Iſraél. Todos ellos travantes es- 8
pada, enſeñados de pelêa, cada uno ſu eſpada ſobre ſu lado,
por pavor en las noches. Thalamo hizo à èl el Rey Selo- 9
moh, de maderos del Lebanòn. Sus pilares hizo de plata, 10
ſu eſtradadura de oro, ſu ſilla de purpura, dentro dél abraſa-
do de amor, por hijas de Jeruſalaim. Salid y ved hijas de Zion 11
en el Rey Selomoh, con la corona que encoronò à él ſu mad-
re en dia de ſu deſpoſorio, y en dia de alegria de ſu coraçon.

C A P. 4.

He tu hermoſa mi compañera, he tu hermoſa, tus 1 IV
ojos palominos de dentro à tu chrencha, tu cabello
como rebaño de las cabras, que ſe pelan de monte de
Guilhad. Tus dientes como rebaño de las iguales; que ſubie- 2
ron del baño, que todas ellas iguales, y deſhijada no en el-
las. Como hilo de la grana tus labios, y tu habla deſſeable: 3
como pedaço de la granada tu ſien, de dentro à tu chrencha.
Como torre de David tu cuello, fraguada para enceñanças, 4
mil eſcudos colgados ſobre ella, todos eſcudos de los valien-
tes. Dos tus tetas como dos enodios, melizos de corça, los 5
paſcientes entre las roſas. Mientras que ſopla el dia y huyen 6
las ſombras, andaré à mi à monte de la mirra, y à collado
del encienço. Toda tu hermoſa mi compañera, y macula 7
no en ti. Conmigo de Lebanòn novia, conmigo de Leba- 8
nòn vendrás, catarás de cabeça de Amaná, de cabeça de Se-
nir y Hermòn, de moradas de leones, de montes de tigres.
Deſcoraçonaſteme mi hermana novia, deſcoraçonaſteme 9
con

10 con uno de tus ojos, con una ſarta de tu cuello. Quanto ſe
hermoſearon tus querencias mi hermana novia: quanto ſe
aboniguaron tus querencias mas que vino, y olor de tus
11 olios mas que todas eſpecias. Panál gotean tus labios novia,
miel y leche debaxo de tu lengua, y olor de tus paños como
12 olor de Lebanòn. Huerto cerrado mi hermana novia, al-
13 berca cerrada, fuente ſellada. Tus ramas vergel de granadas,
14 con fruto de mejorias, alcanfores con nardos. Nardo y aça-
frán, canela y cinamomo, con todos arboles de encienço,
15 mirra y aloës con todas principales eſpecias. Fuente de
huertos, pozo de aguas manantes, y deſtilantes de Leba-
16 nòn. Deſpierta Aquilon, y ven Auſtro, ſopla mi huerto,
deſtilen ſus eſpecias, venga mi querido à ſu huerto, y coma
fruto de ſus mejorias.

CAP. 5.

V 1 Vine à mi huerto mi hermana novia, cogì mi mirra con
mi eſpecia, comì mi panal con mi miel, bevi mi vino
con mi leche, comed compañeros, beved y embor-
2 rachaos queridos. Yo dormida y mi coraçon deſpierto, voz
de mi querido batièn, abre à mi mi hermana, mi compañera,
mi paloma, mi perfecta, que mi cabeça es llena de rocio, mis
3 guedejas de gotas de noche. Deſpojé à mi tunica como la
4 veſtiré? lavé à mis pies, como los enſuziaré?. Mi querido
tendiò ſu mano por el horado, y mis entrañas rugieron por
5 él. Levantème yo para abrir à mi querido, y mis manos
gotearon mirra, y mis dedos mirra recendien ſobre rexas del
6 candado. Abri yo à mi querido, y mi querido ſe encubriò,
paſſò, mi alma ſaliò en ſu hablar, buſquèlo y no lo hallè, lla-
7 melo y no me reſpondiò. Hallaronme los guardadores, los
rodeantes en la ciudad, hirieronme, llagaronme, quitaron à
8 mi manto de ſobre mi, guardantes los muros. Conjuro à vós
hijas de Jeruſalaim, ſi hallardes à mi querido, que denuncieis
9 à él, que enferma de amor yo. Que tu querido mas que que-
rido, ó hermoſa en las mugeres? que tu querido mas que
10 querido, que aſſi nos conjuraſte?. Mi querido, blanco y
11 bermejo, apendoneado de millaria. Su cabeça oro fino, ſus
12 melenas creſpas, negras como el cuervo. Sus ojos como pa-
lominos cerca pielagos de aguas, (que) ſe lavan con leche, eſ-
13 tantes ſobre engaſte. Sus quixadas como ſulco de la eſpecia
(como) flores de conficiones, ſus labios roſas, goteantes
14 mirra recendien. Sus manos circulos de oro, llenos con Tar-
15 ſis, ſu vientre blanco marfil, embuelto de ſaphiras. Sus an-
cas pilares de marmol, acimentados ſobre baſas de oro, ſu
16 viſta como de Lebanòn, eſcogido como cedros. Su paladar
dulçuras, y todo él cubdicias, eſte mi querido, y eſte mi
compañero, hijas de Jeruſalaim.

CAP. 6.

1 Adonde anduvo tu querido, ó hermoſa en las mugeres?
adonde ſe bolviò tu querido, y buſcarlohemos conti-
2 go?. Mi querido deſcendiò à ſu huerto, à ſulcos de la
eſpecia, para apaſcentar en los huertos, y para coger roſas.
3 Yo de mi querido y mi querido mio, el apaſcentán entre las
4 roſas. Hermoſa tu mi compañera como Thirzá, deſſeable
como Jeruſalaim, temeroſa como (reales) apendoneados.
5 Buelve tus ojos de enfrente mi, que ellos me esforçaron, tu
cabello como rebaño de las cabras que ſe pelan del Guilhad.
6 Tus dientes como rebaños de las ovejas que ſubieron del
7 baño, que todas ellas iguales, y deshijada no en ellas. Como
8 pedaço de la granada tu ſien, de dentro à ſu chrencha. Se-
ſenta ellas Reynas, y ochenta concubìnas, y moças ſin cuen-
9 to. Una ella mi paloma mi perfecta, una ella à ſu madre,
clara ella à la que la pariò, vieronla hijas y bienaventura-
10 ronla, Reynas y concubinas y alabaronla. Quien eſta la ca-
tán como mañana, hermoſa como la Luna, clara como el
11 Sol, temeroſa como (reales) apendoneados?. A huerto del
nogal deſcendi, para ver en frutos del arroyo, para ver ſi
12 floreſciò la vid, ſi apuntaron las granadas. No ſé, mi alma
13 me puſo quatreguas de pueblo voluntarioſo.

CAP. 7.

VI 1 Tornate tornate la Sulamìth, tornate tornate, y vere-
mos en ti, que vereys en la Sulamith como dança de los
2 reales?. Quanto ſe afermoſiguaron tus pies en los çapa-
tos hija de Principe, circuitos de tus ancas como axorcas,
3 obra de manos de maeſtro. Tu ombligo (como) vaſo re-
dondo, no faltará la templacion, tu vientre monton de tri-
4 gos, avalladado con roſas. Dos tus tetas como dos enodios,
5 gemios de corça. Tu cuello como torre del marfil, tus ojos
(como) alberças en Hesbòn, ſobre puerta de compaña
de muchos, tu faz como torre del Lebanòn catán faces
6 de Damaſco. Tu cabeça ſobre ti como grana, y cabelladu-
ra de tu cabeça como purpura, Rey atado en corredores.

באחת קרי באחד מעיניך באחד ענק מצורניך: מה יפו דדיך
אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל
11 בשמים: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב
12 תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון: גן נעול
13 אחתי כלה גל נעול מעין חתום: שלחיך פרדס
14 רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נרד וכרכם
קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל
טו ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן
16 לבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו
ליום ה ה א יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: באתי לגני אחתי
כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים:
2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי
רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי
3 לילה: פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי
4 את רגלי איככה אטנפם: דודי שלח ידו מן החור
ה ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור
6 ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו
7 ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים
הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי
8 שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני:
9 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה
י השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו 11
12 כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על
13 מלאת: לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים
14 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב
ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים:
טו שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון
16 בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי
ו א וזה רעי בנות ירושלם: אנה הלך דודך היפה
2 בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו
3 לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: אני
4 לדודי ודודי לי הרועה בשושנים: יפה את רעיתי
ה כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות: הסבי עיניך
מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן
6 הגלעד: שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
7 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כפלח הרמון
8 רקתך מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים
9 פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי
אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות
י ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: מי זאת
הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה
11 כנדגלות: אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל
12 לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי
ליום ו ז א שמתני מרכבות עמי נדיב: שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת
2 המחנים: מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי
3 ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: שררך אגן הסהר
אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים:
ח 4 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל
השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך
6 כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עליך
ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים:

מה־יפית ומה־נעמת אהבה בתענוגים ׃ זאת קומתך 7 8
דמתה לתמר ושדיך לאשכלות ׃ אמרתי אעלה 9
בתמר אחזה בסנסניו ויהיו־נא שדיך כאשכלות הגפן
וריח אפך כתפוחים ׃ וחכך כיין הטוב הולך לדודי י
למישרים דובב שפתי ישנים ׃ אני לדודי ועלי תשוקתו ׃ 11
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים ׃ נשכימה 12 13
לכרמים נראה אם־פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו
הרמונים שם אתן את־דדי לך ׃ הדודאים נתנו־ריח 14
ועל־פתחינו כל־מגדים חדשים גם־ישנים דודי צפנתי
לך ׃ מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ א ח ליום ז
אשקך גם לא־יבזו לי ׃ אנהגך אביאך אל־בית אמי 2
תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני ׃ שמאלו 3
תחת ראשי וימינו תחבקני ׃ השבעתי אתכם בנות 4
ירושלם מה־תעירו ׀ ומה־תעררו את־האהבה
עד־שתחפץ ׃ מי זאת עלה מן־המדבר מתרפקת ה
על־דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך
שמה חבלה ילדתך ׃ שימני כחותם על־לבך 6
כחותם על־זרועך כי־עזה כמות אהבה קשה כשאול
קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה ׃ מים רבים 7
לא יוכלו לכבות את־האהבה ונהרות לא ישטפוה
אם־יתן איש את־כל־הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו ׃
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה־נעשה לאחתנו 8
ביום שידבר־בה ׃ אם־חומה היא נבנה עליה טירת 9
כסף ואם־דלת היא נצור עליה לוח ארז ׃ אני י
חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
שלום ׃ כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את־הכרם 11
לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף ׃ כרמי שלי לפני 12
האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את־פריו ׃ היושבת 13
בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ׃ ברח ׀ דודי 14
ודמה־לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים ׃

סכום פסוקי שיר השירים מאה ושבעה עשר׳ וסימנו אשר דבר
טוב על המלך׳ וחציו נרד וכרכום ׃

לפ׳ כז דניאל ד׳

רות

א

לפ׳לה

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך א
איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב
הוא ואשתו ושני בניו ׃ ושם האיש אלימלך 2
ושם אשתו נעמי ושם שני־בניו ׀ מחלון וכליון
אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי־מואב ויהיו־
שם ׃ וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה ׃ 3
וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם 4
השנית רות וישבו שם כעשר שנים ׃ וימתו גם־שניהם ה
מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה ׃
ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה 6
בשדה מואב כי־פקד יהוה את־עמו לתת להם לחם ׃
ותצא מן־המקום אשר היתה־שמה ושתי כלתיה 7
עמה ותלכנה בדרך לשוב אל־ארץ יהודה ׃ ותאמר 8
נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה
יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם־המתים יעש קרי
ועמדי ׃ יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה 9
ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה ׃ ותאמרנה לה י
כי־אתך נשוב לעמך ׃ ותאמר נעמי שבנה בנתי למה 11
תלכנה עמי העוד־לי בנים במעי והיו לכם לאנשים ׃
שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש־ 12
לי

Quanto te hermoſeaſte, y quanto te aſaboreaſte, amor en 7
deleytes. Eſta tu altura ſe aſemejó à tamaral, y tus tetas 8
à razimos. Dixe, ſubiré en tamaral, travaré en ſus ra- 9
mas: y ſerán ahora tus tetas como razimos de la vid, y
olor de tu nariz como las mançanas. Y tu paladar como 10
vino el bueno, andán à mi querido à derechedades: ha-
zièn hablar labios adormecidos. Yo de mi querido, y 11
ſobre mi ſu deſſeo. Anda mi querido, ſalgamos al cam- 12
po, maniremos en las aldeas. Madrugaremos à las viñas, 13
veremos ſi floreſciò la vid, ſi abriò la encierne, ſi apunta-
ron las granadas: allidaré à mis querencias à ti. Las man- 14
dragoras dieron olor, y ſobre nueſtras puertas todas me-
jorias, nuevas tambien viejas: mi querido guardé para ti.

CAP. 8.

QUien te dieſſe como hermano à mi, alechán tetas 1 VII
de mi madre: hallárate en la calle, beſárate, tam-
bien no menoſpreciaran à mi. Guiárate, truxèrate
à caſa de mi madre enſeñaraſme: abrevárate de vino de 2
la conſicion, de moſto de mi granada. Su izquierda de- 3
baxo de mi cabeça, y ſu derecha me abraçáva. Conjuro à 4
vós hijas de Jeruſalaim: ſi deſpertardes ò ſi hizierdes deſ-
pertar a el amor haſta que envolunte. Quien eſta ſubien del 5
deſierto, juntanſe con ſu querido?: debaxo del mançano
te deſperté, alli ſe adoloriò de ti tu madre, alli ſe adolo-
riò la que te pariò. Ponme como ſello ſobre tu coraçon, 6
como ſello ſobre tu braço, por que fuerte como la muer-
te amor, duro como ſepultura zelo: ſus braſas braſas de
fuego, flama fuerte. Aguas muchas no podrán para apagar 7
al amor, y rios no lo arrabdonarán, ſi diere varon todo aver
de ſu caſa por el amor, menoſpreciando menoſpreciarán à
él. Hermana à nós pequeña, y tetas no à ella: que hare- 8
mos à nueſtra hermana, en el dia que fuere hablado en ella.
Si muro ella, fraguemos ſobre ella palacio de plata: y ſi 9
puerta ella, encaſtillemos ſobre ella (con) tabla de cedro.
Yo muro y mis tetas como torres: entonces fuy en ſus 10
ojos como hallán paz. Viña fue à Selomoh en Báal Amòn, 11
diò a la viña à guardadores: cada uno trahia por ſu fruto
mil (monedas) de plata. Mi viña que à mi delante mi: 12
los mil à ti Selomoh, y dozientos à guardantes ſu fruto.
La eſtán en los huertos, compañeros eſcuchantes à tu 13
voz, hazme oìr. Huye mi querido y aſemeja à ti à ga- 14
mo, ó à enodio de los ciervos, ſobre montes de eſpecias.

Tiene eſte Libro 117. Paſukim.

P. 27: SE MELDA DAN. CAP. 4:

RUTH.

CAP. I.

Y Fue en dias de juzgar los juezes, y fue hambre 1 P. 35.
en la tierra: y anduvo varon de Bet-léhem de
Jeudá, por peregrinar en campos de Moab,
él y ſu muger y dos ſus hijos. Y nombre del 2
varon Elimélech, y nombre de ſu muger
Naomì, y nombre de dos ſus hijos Mahlón y
Chilyòn Ephrateos, de Bet-léhem de Jeudá: y vinieron
à campos de Moab y fueron alli. Y muriò Elimélech, 3
marido de Naomì: y remaneſciò ella y dos ſus hijos. Y 4
tomaron para ellos mugeres Moabitas, nombre de la una
Orpà, y nombre de la ſegunda Ruth: y eſtuvieron alli
como diez años. Y murieron tambien ambos ellos, Ma- 5
hlón, y Chilyón: y remaneciò la muger de dos ſus hijos,
y de ſu marido. Y levantóſe ella, y ſus nueras, y tornó- 6
ſe de campos de Moab: por que oyó en campo de Moab,
que viſitó A. à ſu pueblo, para dar à ellos pan. Y ſalió 7
del lugar que era alli, y dos ſus nueras con ella: y an-
duvieron por la carrera, para tornar à tierra de Jeudá. Y 8
dixo Naomì à dos ſus nueras andad tornad cada una à ca-
ſa de ſu madre: haga A. con vós merced, aſſi como hiziſ-
tes con los muertos, y conmigo. Dé A. à vos, y hallad 9
holgança, cada una en caſa de ſu marido: y beſó à ellas, y
alçaron ſu voz y lloraron. Y dixeron à ella: decierto con- 10
tigo tornaremos à tu pueblo. Y dixo Naomì, tornad mis 11
hijas por que andais conmigo: ſi aun à mi hijos en mis entra-
ñas, que ſean à vos por maridos? Tornad mis hijas andad, 12
que me envegecì de ſer à varon, aun que dixeſſe ay
amy

a mi eſperança, tambien (aun que) fueſſe eſta noche à va-
13 ron, y tambien parieſſe hijos. Si por ellos eſperariais
haſta que crecieſſen?: ſi por ellos vos detendriais por no
ſer à varon?: no mis hijas, que amargura à mi mucho
14 mas que vós, que ſalió en mi llaga de .A.. Y alçaron ſu
voz y lloraron mas: y beſó Orpà à ſu ſuegra, y Ruth
15 ſe pegó con ella. Y dixo he ſe tornó tu cuñada, à ſu pueblo
16 y à ſu Dios: torna tras tu cuñada. Y dixo Ruth, no rue-
gues en mi; para dexarte, para tornar detras ti: ſalvo à
lo que anduvieres andaré, y en lo que manieres maniré,
17 tu pueblo, mi pueblo, y tu Dios, mi Dios. En lo que
murieres muriré, y alli ſerè enterrada; aſſi haga .A. à mi,
y aſſi añada, que ſolo la muerte dividirá entre mi y entre
18 ti. Y vió que ſe esforçava ella por andar con ella: y ve-
19 dóſe de hablar à ella. Y anduvieron ambas ellas; haſta ſu
venir (à) Bet-léhem: y fue como ſu venir à Bet-léhem, y
maravillóſe toda la ciudad ſobre ellas, y dixeron, ſi eſta
20 Naomì?. Y dixo à ellas, no llameys à mi Naomì: llamad
à mi amarga, por que amargò el abaſtado à mi mucho.
21 Yo llena anduve, y vazia me hizo tornar .A.: por que lla-
mais à mi Naomì, y .A. ateſtiguò en mi, y el abaſtado hizo
22 mal à mi. Y tornóſe Naomì y Ruth la Moabita ſu nuera
con ella, la que ſe tornò de campos de Moab: y ellas
vinieron à Bet-lèhem en principio de ſegada de cevadas.

CAP. 2.

II 1 Y à Naomì pariente de ſu marido, varon valiente de
exercito, de linage de Elimélech: y ſu nombre
2 Bòaz. Y dixo Ruth la Moabita à Naomì, andaré
ahora al campo y cogeré en las eſpigas, detras del que
3 halláre gracia en ſus ojos: y dixo à ella, anda mi hija. Y
anduvo y vino, y cogiò en el campo, detras de los ſega-
dores: y aconteciò ſu acontecimiento, parte del campo de
4 Bòaz, que de linage de Elimélech. Y he Bóaz viniѐn de
Bet-léhem, y dixo à los ſegadores .A. con vós: y dixe-
5 ron à el, bendigate .A.. Y dixo Bòaz à ſu moço, el eſ-
6 tán ſobre los ſegadores: de quien la moça la eſta. Y
respondiò el moço el eſtán ſobre los ſegadores y dixo:
moça Moabita ella, la que ſe tornò con Naomì de campos
7 de Moab. Y dixo, cogeré ahora y apañaré en las ga-
villas, detras de los ſegadores: y vino y eſtuvo deſde
8 la mañana y haſta ahora, eſta ſu eſtáda en caſa poco. Y
dixo Bòaz à Ruth, ſino oyes mi hija? no andes à coger
en campo otro, y tambien no paſſes de aqui: y aqui te
III 9 juntarás con mis moças. * Tus ojos en el campo que
ſegáren, y andarás detras dellas, decierto encomendé à
los moços por no tocarte: y ſi tuvieres ſed y andarás à
10 los vaſos, y beverás de lo que apozaren los moços. Y
echóſe ſobre ſus faces, y encorvòſe à tierra: y dixo à él,
por que hallé gracia en tus ojos para conoſcerme, y yo
11 eſtrangera. Y reſpondiò Bòaz, y dixo à ella, denun-
ciar fue denunciado à mi, todo lo que hiziſte con tu
ſuegra, deſpues de morir tu marido: y dexaſte tu padre
y tu madre, y tierra de tu naſcimiento, y anduviſte à
12 pueblo que no conociſte de ayer tercero dia: Págue
.A. tu obra: y ſêa tu precio perfecto de con .A. Dios
de Iſraél, que veniſte para abrigarte debaxo de ſus àlas.
13 Y dixo, hallé gracia en tus ojos mi ſeñor por que me
conhortaſte, y por que hablaſte ſobre coraçon de tu
14 ſierva: y yo no ſoy, como una de tus ſiervas. Y dixo
à ella Bòaz à hora de la comida, llegate adelante y co-
merás del pan, y mojarás tu pedaço (de pan) en el vi-
nagre: y ſentòſe de lado de los ſegadores, y diò à ella
15 (trigo) toſtado, y comió y hartoſe y ſobró. Y levan-
toſe para coger: y encomendó Bòaz à ſus moços por
dezir, aun entre las gavillas coja, y no la avergonceis.
16 Y tambien dexando dexareis à ella de los manojos:
17 y dexareis y cogerá y no reprehendais en ella. Y co-
gió en el campo haſta la tarde: y ſacudiò à lo que
18 cogió, y fue como hanega de cevadas. Y alçó y
vino à la ciudad, y vió ſu ſuegra à lo que cogió: y
19 ſacò y dió à ella, à lo que ſobró de ſu hartura. Y
dixo à ella ſu ſuegra, donde cogiſte oy, y donde hi-
ziſte? ſêa tu conoſcedor bendito: y denunció à
ſu ſuegra à lo que hizo con él, y dixo nombre del
20 varon que hize con él oy, Bòaz. Y dixo Naomì

לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים :
הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי 13
היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה
בי יד יהוה : ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה 14
לחמותה ורות דבקה בה : ותאמר הנה שבה יבמתך 15
אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך : ותאמר 16
רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל
אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך
אלהי : באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה 17
יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך : ותרא 18
כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה :
ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי כבאנה 19
בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת
נעמי : ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי 20
מרא כי המר שדי לי מאד : אני מלאה הלכתי וריקם 21
השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי
הרע לי : ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה 22
השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת
ב א קציר שערים : * ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל
ממשפחת אלימלך ושמו בעז : ותאמר רות המואביה 2
אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר
אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי : ותלך 3
ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה
חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך : והנה 4
בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו
לו יברכך יהוה : ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים 5
למי הנערה הזאת : ויען הנער הנצב על הקוצרים 6
ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי
מואב : ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי 7
הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה
שבתה הבית מעט : ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת 8
בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה
וכה תדבקין עם נערתי : * עיניך בשדה אשר יקצרון 9
והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך
וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון
הנערים : ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו 10
מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה : ויען 11
בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את
חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ
מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשם :
ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה 12
אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו : ותאמר 13
אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב
שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך : ויאמר 14
לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם
וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה
קלי ותאכל ותשבע ותתר : ותקם ללקט ויצו בעז 15
את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא
תכלימוה : וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם 16
ולקטה ולא תגערו בה : ותלקט בשדה עד הערב 17
ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים : ותשא 18
ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא
ותתן לה את אשר הותרה משבעה : ותאמר לה 19
חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך
ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז : ותאמר נעמי 20

לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא־עזב חסדו את־
החיים ואת־המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
21 ליוסף מגאלנו הוא: * ותאמר רות המואביה גם ׀ כי־אמר
אלי עם־הנערים אשר־לי תדבקין עד אם־כלו את כל־
22 הקציר אשר־לי: ותאמר נעמי אל־רות כלתה טוב בתי
כי תצאי עם־נערותיו ולא יפגעו־בך בשדה אחר:
23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד־כלות קציר־השערים
ג א וקציר החטים ותשב את־חמותה: * ותאמר לה נעמי
חמותה בתי הלא אבקש־לך מנוח אשר ייטב־לך:
2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את־נערותיו הנה־
3 הוא זרה את־גרן השערים הלילה: ורחצת ׀ וסכת
ושמת קרי ושמתי שמלתיך עליך וירדתי הגרן אל־תודעי לאיש
וירדת קרי 4 עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת את־
ושכבת קרי המקום אשר ישכב־שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי
5 והוא יגיד לך את אשר תעשין: ותאמר אליה כל
אלי ק׳ ולא כתיב 6 אשר־תאמרי ° אעשה: ותרד הגרן ותעש ככל אשר־
7 צותה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב
ליוס ה בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב * :
8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
9 שכבת מרגלתיו: ויאמר מי־את ותאמר אנכי רות
י אמתך ופרשת כנפך על־אמתך כי גאל אתה: ויאמר
ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון
מן־הראשון לבלתי־לכת אחרי הבחורים אם־
11 דל ואם־עשיר: ועתה בתי אל־תיראי כל אשר־
תאמרי אעשה־לך כי יודע כל־שער עמי כי אשת חיל
12 את: ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב
כתיב ולא קרי ל׳ רבתי 13 ממני: ליני ׀ הלילה והיה בבקר אם־יגאלך טוב יגאל
ואם־לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי־יהוה שכבי
מרגלותיו קרי יתיר ו׳ 14 עד־הבקר: ותשכב מרגלותו עד־הבקר ותקם בטרום
יכיר איש את־רעהו ויאמר אל־יודע כי־באה האשה
טו הגרן: ויאמר הבי המטפחת אשר־עליך ואחזי־בה
ותאחז בה וימד שש־שערים וישת עליה ויבא העיר:
16 ותבוא אל־חמותה ותאמר מי־את בתי ותגד־לה את
17 כל־אשר עשה־לה האיש: ותאמר שש־השערים
אלי ק׳ ולא כתיב האלה נתן לי כי אמר ° אל־תבואי ריקם אל־חמותך:
18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא
ליוס ו ד א ישקט האיש כי־אם־כלה הדבר היום: * ובעז
עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר־בעז
2 ויאמר סורה שבה־פה פלני אלמני ויסר וישב: ויקח
עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו־פה וישבו:
3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך
4 מכרה נעמי השבה משדה מואב: ואני אמרתי אגלה
אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם־תגאל
ואדעה קרי גאל ואם־לא יגאל הגידה לי ואדע ° כי אין זולתך
ה לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז
ביום־קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה
קנית קרי אשת־המת קניתי להקים שם־המת על־נחלתו:
יתיר ו׳ 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול־לי פן־אשחית את־
נחלתי גאל־לך אתה את־גאלתי כי לא־אוכל לגאול:
7 וזאת לפנים בישראל על־הגאולה ועל־התמורה לקים
כל־דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
8 בישראל: ויאמר הגאל לבעז קנה־לך וישלף נעלו:
9 ויאמר בעז לזקנים וכל־העם עדים אתם היום כי קניתי
את־כל־אשר לאלימלך ואת כל־אשר לכליון ומחלון
י מיד נעמי: וגם את־רות המואביה אשת מחלון קניתי
לי לאשה להקים שם־המת על־נחלתו ולא־יכרת
שם

à ſu nuera, bendito él à .A. que no dexó ſu merced, con
los vivos y con los muertos: y dixo à ella Naomì, cer-
cano à nos el varon, de nueſtros redimidores él. * Y 21 IV
dixo Ruth la Moabita: tambien que dixo à mi, con los
moços que à mi te juntarás; haſta que acaben, à toda la
ſegada que à mi. Y dixo Naomì à Ruth ſu nuera: bue- 22
no mi hija, que ſalgas con ſus moças, y no encuentren
contigo, en campo otro. Y juntóſe con moças de Bóaz 23
para coger, haſta acabarſe ſegada de las çevadas, y ſega-
da de los trigos: y habitò con ſu ſuegra.

C A P. 3.

Y Dixò à ella, Naomì ſu ſuegra: mi hija decierto buſ- 1
caré à ti holgança, que ſêa bien à ti. Y ahora decier- 2
to Bòaz nueſtro pariente, que fuiſte con ſus moças:
he él aventán à Era de las ſevadas eſta noche. Y lavarteas, 3
y untarteas, y pondras tus paños ſobre ti, y deſcenderas à
la Era: no ſeas conoſcida al varon, haſta ſu atemar de co-
mer, y bever. Y ſerá en ſu yazer, y ſabrás a el lugar que 4
yaziere alli, y vendrás y deſcubrirás ſus pies y yazerás:
y él denunciará à ti, a lo que harás. Y dixo à ella: todo lo 5
que dixeres à mi harè. Y deſcendió à la Era: y hizo, 6
como todo lo que le encomendó ſu ſuegra. Y comió 7
Bòaz y bevió y abonigüóſe ſu coraçon, y vino para ya-
zer, en cabo del monton (de trigo): y vino de quedo, y
deſcubrió ſus pies, y yazió. * Y fue en mitad de la noche, 8 V
y eſtremecióſe el varon y deſmayóſe: y he muger, yazien
à ſus pies. Y dixo, quien tu?: y dixo yo Ruth tu ſier- 9
va, y eſpanderas tu àla ſobre tu ſierva, que redemidor tu.
Y dixo, bendita tu à .A. mi hija, beneficiaſte tu merced 10
la poſtrera mas que la primera: por no andar tras los
mancebos, ſi mendigo y ſi rico. Y ahora hija mia no 11
temas, todo los que dixeres haré à ti: que ſabe todo
conſejo de mi pueblo, que muger de virtud tu. Y ahora 12
aun que cierto, que redemidor yo: y tambien ay rede-
midor cercano mas que yo. Máne la noche, y ſerá por 13
la mañana ſi te redimiere Tob redima, y ſi no envolun-
táre redemirte, y redemirtehe yo, vivo .A.: duerme haſ-
ta la mañana. Y durmió à ſus pies haſta la mañana, y 14
levantóſe antes que conoſcieſſe varon, à ſu compañero:
y dixo, no ſêa ſabido; que vino la muger à la Era. Y dixo, 15
dá la toálla que ſobre ti, y tráva por ella, y travó por el-
la: y midió ſeys (medidas de) cevadas, y puſo ſobre ella,
y vino à la ciudad. Y vino à ſu ſuegra, y dixo, quien tu 16
hija mia?: y denunciò à ella, a todo lo que hizo à ella el
varon. Y dixo ſeys (medidas de) cevadas las eſtas, diò à 17
mi: por que dixo à mi, no vengas vazia à tu ſuegra. Y 18
dixo, eſtá mi hija haſta que ſepas, como ſuccederá la coſa:
por que no ſoſegará el varon, ſi no atemáre la coſa oy.

C A P. 4.

Y Bòaz ſubió al conſejo y ſentóſe alli, y he el redemi- 1 VI
dor paſſán que hablò Bòaz, y dixo, llegate ſientate
aqui hulano encubierto: y llegóſe y ſentòſe. Y tomò 2
diez varones de viejos de la ciudad y dixo, ſentadvos
aqui: y ſentaronſe. Y dixo al redemidor, parte del campo 3
que à nueſtro hermano à Elimélech: vendió Naomì la
tornada de campo de Moab. Y yo dixe deſcubriré tu ore- 4
ja por dezir, compra delante los eſtantes, y delante viejos
de mi pueblo, ſi redimieres redime, y ſi no redimieres
denuncia à mi, y ſabrè, que no à fuera de ti para rede-
mir, y yo tras ti: y dixo, yo redemiré. Y dixo Bòaz, en 5
dia de tu comprar el campo de mano de Naomì: y de
Ruth la Moabita muger del muerto compraſte, para le-
vantar nombre del muerto ſobre ſu heredad. Y dixo el 6
redemidor, no puedo redemir para mi, por que no dañe
à mi heredad: redime para ti tu à mi redempcion, que
no puedo para redemir. Y eſto de antes en Iſraél ſobre 7
la redempcion, y ſobre el trueco, por afirmar toda coſa,
deſcalçava varon ſu çapato y dava à ſu compañero: y eſta
la Ley en Iſraél. Y dixo el redemidor à Bòaz, compra 8
para ti: y deſcalçó ſu çapato. Y dixo Bòaz à los viejos y 9
à todo el pueblo, teſtigos vos oy que compré à todo lo
que à Elimélech, y à todo lo que à Chilyón y à Mahlón:
de mano de Naomì. Y tambien à Ruth la Moabita, mu- 10
ger de Mahlón adquerì para mi por muger, para levantar
nombre del muerto ſobre ſu heredad, y no ſerá tajado
nombre

nombre del muerto de con ſus hermanos, y de conſejo
VII 11 de ſu lugar: teſtigos vós oy. * Y dixeron todo el pueblo
que en el conſejo y los viejos, teſtigos: dé .A. à la mu-
ger la vinièn à tu caſa, como Rahel y como Leá, que
fraguaron ambas ellas à caſa de Iſraél, y haz fonſado en
12 Ephrat, y lláma nombre en Bet-léhem. Y ſêa tu caſa
como caſa de Pérez, que pariò Tamar de Jeudá: de la
13 ſimiente, que dará .A. à ti de la moça la eſta. Y tomò
Bòaz à Ruth y fue à él por muger, y vino à ella: y diò
14 .A. à ella encintamiento, y pariò hijo. Y dixeron las
mugeres à Naomì, bendito .A. que no hizo baldar à ti
15 redemidor oy: y ſerá llamado ſu nombre en Israél. Y
ſerá à ti, para hazer tornar alma, y para governar à tu
caneza: que tu nuera que te amò lo pariò, que ella me-
16 jor à ti, mas que ſiete hijos. Y tomò Naomì al niño y
17 puſolo en ſu ſeno, y fue à él por ama. Y llamaron à él
las vezinas nombre, por dezir, fue naſcido hijo à Nao-
mì: y llamaron ſu nombre Obéd; él padre de Yſay,
18 padre de David. Y eſtos naſcimientos de Pèrez, Pèrez
19 engendrò à Hezròn. Y Hezròn engendrò à Ram, y
20 Ram engendró à Aminadáb. Y Aminadáb engendrò à
21 Nahſón, y Nahſón engendrò à Salmá. Y Salmòn en-
22 gendró à Bòaz, y Bòaz engendró à Obèd. Y Obèd
engendrò à Yſay, y Yſay engendrò à David.

Fin de Ruth.

Tiene Peſukim. 85.

LAMENTACIONES DE JERMIAHU.

Cap. I.

P.45. 1 Como eſtuvo à ſolas, la ciudad grande de pueblo?
fue como viuda: grande en las gentes, ſeñora en
2 las provincias, fue por tributo. Llorando lloráva
en la noche, y ſu lagrima ſobre ſu quixada, no à
ella conhortador de todos ſus amigos: todos ſus compañe-
3 ros falſaron en ella, fueron à ella por enemigos. Captivóſe
Jeudá por afliccion, y por muchedumbre de ſervicio, ella
eſtuvo en las gentes, no hallò holgança: todos ſus perſigui-
4 entes la alcançaron, entre las eſtrechuras. Carreras de Zion
lutoſas, de no vinientes al plazo, todas ſus puertas deſſola-
das, ſus Sacerdotes ſuſpirantes: ſus virgenes anſiadas, y es
5 amargura à ella. Fueron ſus anguſtiadores por cabecera, ſus
enemigos ſe apaziguaron, por que .A. la hizo anſiar por
muchedumbre de ſus rebeldías: ſus niños anduvieron en
6 captiverio, delante anguſtiador. Y ſaliò de compaña de Zion,
toda ſu hermoſura: fueron ſus ſeñores como ciervos (que)
no hallaron paſto; y anduvieron ſin fuerça, delante perſe-
7 guidor. Membróſe Jeruſalaim de dias de ſu pobreza, y de ſus
rebellos, todas ſus codicias que eran de dias de antiguedad:
en caer ſu pueblo en poder de anguſtiador, y no ayudán à e-
lla, vieronla anguſtiadores, eſcarneſcieron ſobre ſus Sabathot.
8 Pecado pecò Jeruſalaim, por tanto por movimiento fue: to-
dos ſus honrantes la deſpreciaron, por que vieron ſu verg-
9 vença, tambien ella ſuſpiroſa, y tornóſe àtras. Su imundicia
en ſus faldas, no ſe membrò de ſu poſtrimería, y deſcendiò
maravilloſamente, no conhortán à ella: vè .A. à mi afliccion,
10 que ſe engrandeciò enemigo. Su mano tendiò anguſtiador,
ſobre todas ſus codicias: por que viò (que) gentes vinieron
(á) ſu ſantuario, que encomendaſte, no vengan en compaña à
11 ti. Todo ſu pueblo ſuſpirantes buſcantes pan, dieron ſus co-
dicias por comida, para hazer tornar alma: vè .A. y cáta, que
12 fui menoſpreciada. No à vós, todos paſſantes carrera, catad
y ved, ſi ay dolor como mi dolor? que fue obrado à mi: que
13 hizo anſiar .A. en dia de ira de ſu furor. Del alto embió
fuego en mis hueſſos, y podeſtó (el fuego): eſpandió red à
mis pies hizome bolver atras, puſome deſſolada, todo el dia
14 doloriosa. Fue ligado yugo de mis rebeldias en ſu mano,
enramaronſe, ſubieron ſobre mi cerviz, hizo aflacar mi fuer-
15 ça: dióme .A. en manos de quien no podrè levantarme. Re-
holló todos mis fuertes .A. entre mi, llamò ſobre mî plazo,
para quebrantar mis mancebos: lagar piſó .A. à virgen de
16 compaña de Jeudá. Sobre eſto yo llorán, mi ojo, mi ojo
deſciende aguas, por que ſe alexò de mi conhortador, ha-
ziè̀n repoſar mi alma: fueron mis hijos deſſolados, por que

שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: *
11 ויאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן יהוה ליום ז
את-האשה הבאה אל-ביתך כרחל וכלאה אשר בנו
שתיהם את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקרא-
12 שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר-ילדה
תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן יהוה לך מן-הנערה
13 הזאת: ויקח בעז את-רות ותהי-לו לאשה ויבא אליה
14 ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל-
נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום
טו ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל
את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא
16 טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את-הילד
17 ותשתהו בחיקה ותהי-לו לאמנת: ותקראנה לו
השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו
18 עובד הוא אבי-ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ
19 הוליד את-חצרון: וחצרון הוליד את-רם ורם הוליד
כ את-עמינדב: ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד
21 את-שלמה: ושלמון הוליד את-בעז ובעז הוליד את-
22 עובד: ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד:

סכום פסוקי ספר רות שמונים וחמשה׳ וסימנו סורה שבה פה פלני
אלמני׳ וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי:

איכה

א

א איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות
2 היתה למס: בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה
אין-לה מנחם מכל-אהביה כל-רעיה בגדו בה היו לה
3 לאיבים: גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה
בגוים לא מצאה מנוח כל-רדפיה השיגוה בין
4 המצרים: דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל-
שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא
ה מר-לה: היו צריה לראש איביה שלו כי-יהוה הוגה על-
6 רב-פשעיה עולליה הלכו שבי לפני-צר: ויצא מן-בת- מנת קרי
ציון כל-הדרה היו שריה כאילים לא-מצאו מרעה
7 וילכו בלא-כח לפני רודף: זכרה ירושלם ימי עניה
ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה
ביד-צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על-משבתה:
8 חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה היתה כל-מכבדיה
הזילוה כי-ראו ערותה גם-היא נאנחה ותשב אחור:
9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין
י מנחם לה ראה יהוה את-עניי כי הגדיל אויב: ידו פרש
צר על כל-מחמדיה כי-ראתה גוים באו מקדשה אשר
11 צויתה לא-יבאו בקהל לך: כל-עמה נאנחים
מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש יתיר ו׳
12 ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לוא אליכם ל׳ ועירא
כל-עברי דרך הביטו וראו אם-יש מכאוב כמכאבי
13 אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: ממרום
שלח-אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני
14 אחור נתנני שוממה כל-היום דוה: נשקד על פשעי
בידו ישתרגו עלו על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני
טו בידי לא-אוכל קום: סלה כל-אבירי אדני בקרבי
קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת
16 בת-יהודה: על-אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים
כי-רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי
גבר

17 גבר אויב׃ פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה
ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם׃
18 צדיק הוא יהוה כי־פיהו מריתי שמעו־נא כל־עמים העמים ק
19 וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי׃ קראתי
למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי־בקשו
כ אכל למו וישיבו את־נפשם׃ ראה יהוה כי־צר־לי
מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
21 שכלה־חרב בבית כמות׃ שמעו כי נאנחה אני אין
מנחם לי כל־איבי שמעו רעתי ששו כי אתה
22 עשית הבאת יום־קראת ויהיו כמני׃ תבא כל־
רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל־
פשעי כי־רבות אנחתי ולבי דוי׃

ב

א איכה יעיב באפו ׀ אדני את־בת־ציון השליך ליום ב
משמים ארץ תפארת ישראל ולא־זכר הדום־
ב רגליו ביום אפו׃ בלע אדני ולא חמל את ולא קרי
כל־נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת־יהודה
3 הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה׃ גדע בחרי־אף כל
קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב
4 כאש להבה אכלה סביב׃ דרך קשתו כאויב נצב
ימינו כצר ויהרג כל מחמדי־עין באהל בת־ציון שפך
ה כאש חמתו׃ היה אדני ׀ כאויב בלע ישראל בלע כל־
ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת־יהודה תאניה
6 ואניה׃ ויחמס כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה ׀
7 בציון מועד ושבת וינאץ בזעם־אפו מלך וכהן׃ זנח
אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד־אויב חומת
8 ארמנותיה קול נתנו בבית־יהוה כיום מועד׃ חשב
יהוה ׀ להשחית חומת בת־ציון נטה קו לא־השיב ידו
9 מבלע ויאבל־חל וחומה יחדו אמללו׃ טבעו בארץ ט' זעירא
שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין
י תורה גם־נביאיה לא־מצאו חזון מיהוה׃ ישבו לארץ
ידמו זקני בת־ציון העלו עפר על־ראשם חגרו שקים
11 הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם׃ כלו בדמעות
עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על־שבר בת־
12 עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה׃ לאמתם יאמרו
איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך
13 נפשם אל־חיק אמתם׃ מה־אעודך מה אדמה־לך אעידך קרי
הבת ירושלם מה אשוה־לך ואנחמך בתולת בת־
14 ציון כי־גדול כים שברך מי ירפא־לך׃ נביאיך חזו לך
שוא ותפל ולא־גלו על־עונך להשיב שביתך ויחזו שבותך ק'
טו לך משאות שוא ומדוחים׃ ספקו עליך כפים כל־
עברי דרך שרקו וינעו ראשם על־בת ירושלם הזאת
16 העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל־הארץ׃ פצו
עליך פיהם כל־איביך שרקו ויחרקו־שן אמרו בלענו
17 אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו׃ עשה יהוה אשר
זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי־קדם הרס ולא חמל
18 וישמח עליך אויב הרים קרן צריך׃ צעק לבם אל־
אדני חומת בת־ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה
19 אל־תתני פוגת לך אל־תדם בת־עינך׃ קומי ׀ רני
בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני בלילה ק'
אדני שאי אליו כפיך על־נפש עולליך העטופים
כ ברעב בראש כל־חוצות׃ ראה יהוה והביטה למי
עוללת כה אם־תאכלנה נשים פרים עללי טפחים
21 אם־יהרג במקדש אדני כהן ונביא׃ שכבו לארץ
חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת
22 ביום אפך טבחת לא חמלת׃ תקרא כיום מועד מגורי
מסביב ולא היה ביום אף־יהוה פליט ושריד אשר

טפחתי

ſe mayorgó enemigo. Deſpedaçávaſe Zion con ſus manos, 17
no conhortador à ella, encomendo .A. contra Iahacob(que
fueſſen) ſus derredores ſus anguſtiadores: fue Jeruſalaim
por abominacion entre ellos. Juſto es .A. por que ſu dicho 18
rebellé:oìd ahora todos los pueblos,y ved mi dolor,mis vir-
genes y mis mancebos anduvieron en captiverio. Llamé à 19
mis amigos, ellos me engañaron: mis Sacerdotes y mis vie-
jos en la ciudad ſe tranſieron: que buſcaron comida para ſi,
para que hizieſſen tornar a ſu alma. Vé.A.que anguſtia à mi, 20
mis entrañas ſe encendieron,es buelto mi coraçon entre mi,
por que rebellando rebellé: defuera deshijó eſpada, en caſa
como muerte. Oyeron que ſuſpiráva yo, (mas) no conhor- 21
tador à mi, todos mis enemigos oyeron mi mal agozaronſe,
por que tu hiziſte: traygas dia que pregonaſte, y ſéan como
yo. Venga toda ſu malicia delante ti, y obra à ellos; como 22
obraſte à mi, por todos mis rebellos: que muchos mis ſoſ-
piros y mi coraçon dolorioſo.

CAP. 2.

COmo hizo eſcurecer con ſu furor .A. à compaña de 1 II
Zion, echó de cielos(á)tierra hermoſura de Iſraél:y no
ſe acordó de eſtrado de ſus pies,en dia de ſu furor.Des- 2
hizo .A. y no apiadò à todas moradas de Iahacob, derrocò
con ſu ſaña,encaſtilladuras de compaña de Jeudá hizo llegar
à tierra: profanò reynò y ſus ſeñores. Tajò con yra de furor 3
todo reyno de Iſraél,hizo tornar atras ſu derecha,delante de
enemigo: y encendiòſe en Iahacob como fuego de flama,
quemò derredor. Armò ſu arco como enemigo, eſtuvo ſu 4
derecha como anguſtiador, y matò todos codiciables de ojo:
en tienda de compaña de Zion, vertiò como fuego ſu ſaña.
Fue.A.como enemigo,deshizo(á)Iſraél, deshizo todos ſus 5
palacios, dañò ſus encaſtilladuras: y muchiguò en compa-
ña de Jeudá,triſteza y lamentacion.Y deſcubriò como huer- 6
to ſu cabaña,dañó ſu congregacion: hizo olvidar.A.en Zion
plazo y Sabath, y aborreciò en íra de ſu furor, Rey y Sacer-
dote. Alexò .A. ſu ara, baldó ſu ſantuario, entregò en poder 7
de enemigo,muros de ſus palacios:voz dieron en caſa de.A.
como dia de plazo. Penſó .A. para dañar muro de compaña 8
de Zion, tendiò linea, no hizo tornar ſu mano de deshazer:
y deſſoló barbacana y muro, auna fueron tajados. Hundie- 9
ronſe en la tierra ſus portales,de perdiò,y quebrò ſus cerra-
deros: ſuRey y ſus ſeñores en las gentes ſin ley, tambien ſus
Prophetas no hallaron prophecia de.A.. Aſſentaronſe à tier- 10
ra callaronſe viejos de compaña de Zion, hizieron ſubir
polvo ſobre ſu cabeça, ciñieronſe de ſacos: baxaron à tierra
ſu cabeça, virgines de Jeruſalaim. Cegaronſe con lagrimas 11
mis ojos,encendieronſe mis entrañas,fue derramado à tier-
ra mi hìgado, por quebranto de compaña de mi pueblo: en
desfalecerſe niño,y alechán,en plaças de ciudad.A ſus mad- 12
res dezian, adonde civera y vino?: en ſu desfalecerſe como
matado, en plaças de ciudad, en ſer derramada ſu alma,à ſe-
no de ſus madres. Que ateſtiguaré à ti? que ſemejaré à ti: ô 13
compaña de Jeruſalaim, que ygualaré à ti, y conhortartehe,
virgen de compaña de Zion: por que grande como la mar tu
quebranto, quien melezinará à ti?. Tus Prophetas vieron à 14
ti vanidad,y enxabido,y no deſcubrieron ſobre tu delito pa-
ra hazer tornar tu captiverio: y prophetizaron à ti prophe-
cias de vanidad, y empuxamientos. Batieron ſobre ti pal- 15
mas,todos paſſantes carrera,ſilvaron y movieron ſu cabeça,
ſobre compaña de Jeruſalaim: ſi eſta la ciudad, que dezian
cumplida de hermoſura, gozo de toda la tierra. Abrieron 16
ſobre ti ſu boca todos tus enemigos, ſilvaron y cruxieron
diente, dixeron, deshizimos: decierto eſte el dia que lo eſ-
peravamos, hallamos, vimos. Hizo .A. lo que penſó, 17
cumpliò ſu dicho, que encomendó de dias de antiguedad,
derrocó y no apiadó: y hizo alegrar ſobre ti enemigo, hizo
enaltecer reyno de tus anguſtiadores. Exclamó ſu coraçon 18
à .A.: ó muro de compaña de Zion, haz deſcender como
arroyo lagrima de dia y de noche, no dés repoſo à ti, no ca-
lle niñeta de tu ojo.Levantate clama en la noche,à principio 19
de alvoradas,derrama como aguas tu coraçon, delante faces
de .A.; alça à él tus palmas por alma de tus niños, los deſ-
falecidos con hambre, en cabeça de todas calles. Vè .A. 20
y mira, à quien obraſte aſſi: ſi comerán mugeres ſu fruto,
niños de criaciones, ſi ſerá matado en ſantuario de .A. Sa-
cerdote, y Propheta. Jazieron à la tierra (en) calles, moço 21
y viejo, mis virgenes y mis mancebos, cayeron en eſpada:
mataſte en dia de tu furor, degollaſte no apiadaſte. Lla- 22
maſte como dia de plazo mis miedos derredor, y no fue en
dia de furor de .A. eſcapadizo, ni remaneſcido: (lo) que

criè

crié y engrandecí mi enemigo los atemó. CAP. 3.
III 1 2 YO el varon (que) viò afliccion, en vara de ſu ſaña. A mi
3 guiò y llevò (en) eſcuridad y no luz. Decierto en mi
4 ſe tornò, bolviò ſu mano todo el dia. Envejeciò mi
5 carne y mi cuero, quebrantò mis hueſſos. Fabricò ſobre mi,
6 y cercò (con) tozigo y trabajo. En eſcuridades me hizo eſ-
7 tar, como muertos de ſiempre. Valladò por mi y no ſaldré,
8 hizo engravecer mi grillon. Tambien aun que excláme y
9 grìte, cerrò mi oracion. Valladò mis carreras con canto ta-
10 jado, mis ſendas atorciò. Oſſo aſechán él à mi, leon en encu-
11 biertas. Mis carreras atorciò y deſpedaçóme, puſome deſſo-
12 13 lado. Armò ſu arco, y paròme, como hito à la ſaeta. Hizo
14 entrar en mis riñones, ſaetas de ſu carcax. Fuy riſa à todo
15 mi pueblo, ſu cantico todo el dia. Hizome hartar con amar-
16 guras, hizome emborrachar de adelfa. Y hizo quebrantar
17 con caſcajo mis dientes, hizome embolver en ceniza. Y ale-
18 xóſe de paz mi alma, olvidé bien. Y dixe, perdióſe mi forta-
19 leza, y mi eſperança de .A. Acuerdate de mi afliccion, y de
20 mi baxeza adelfa y hiel. Acordando ſe acordará, y opremir-
21 ſeá ſobre mi, mi alma. Eſto reſponderé à mi coraçon, por
22 tanto eſperaré. Mercedes de .A. que no ſomos atemados,
23 que no ſe vedaron ſus piedades. Nuevas à las mañanas,
24 grande tu verdad. Mi parte .A. dixo mi alma, por tanto eſ-
25 peraré à él. Bueno .A. à ſus eſperantes, à alma que lo re-
26 quiere. Bueno el que eſpera y calla, por ſalvacion de .A..
27 28 Bueno à el varon, que llevàre yugo en ſus mocedades. Eſta-
29 rá à ſolas, y eſperará, que llevò ſobre él. Pondrá en el polvo
30 ſu boca, quiça ay eſperança. Dará à ſu heridor quixada, har-
31 tarſeá con repudio. Por que no ſe alexará para ſiempre .A..
32 Por que ſi hizo anſiar, y apiadará como multitud de ſus
33 mercedes. Por que no afligiò de ſu coraçon, ni hizo anſiar
IV 34 hijos de varon.*Para majar debaxo de ſus pies, todos encar-
35 celados de tierra. Para hazer declinar juizio de varon, de-
36 lante faces del alto. Para atorcer hombre en ſu baraja, .A.
37 38 no vió. Quien eſte dixo y fue, .A. no encomendó. De boca
39 del alto no ſaldrá los males y el bien?. Por que ſe entriſtece-
40 rá hombre vivo?: varon ſobre ſus pecados?. Eſcuadriñemos
nueſtras carreras y eſpeculemos, y tornaremos haſta .A..
41 Alçaremos nueſtros coraçones con manos, à Dios en los
42 cielos. Nos rebellamos y prevaricamos, tu no perdonaſte.
43 Dividiſte con furor y perſeguiſtenos, mataſte no apiadaſte.
44 45 Dividiſte con nuve à ti, por no paſſar oracion. Aſco y abo-
46 minacion nos puſiſte entre los pueblos. Abrieron ſobre
47 nós ſu boca todos nueſtros enemigos. Pavor y lazo fue à nos
48 la deſſolacion y el quebranto. Pielagos de aguas deſcendió
mi ojo, ſobre quebrantamiento de compaña de mi pueblo.
49 50 Mi ojo corrió y no calló, de no repoſos. Haſta qne cáte y vêa
51 .A. de los cielos. Mi ojo hizo (dolor) à mi alma, mas que to-
52 das hijas de mi ciudad. Caçando me caraçon como paxaro,
53 mis enemigos en vano. Ataron en carcel mis vidas, y echa-
54 ron piedra en mi. Ondearon aguas ſobre mi cabeça, dixe,
55 56 ſoy tajado. Llamé tu nombre .A. de carcel de baxuras. Mi
voz oiſte, no encubras tu oreja por mi eſpacio à mi clamor.
57 58 Llegaſtete en dia que te llamé, dixiſte, no temas. Barajaſte
59 .A. barajas de mi alma, redimiſte mis vidas. Viſte .A. mi
60 atorcimiento, juzga mi juizio. Viſte toda ſu vengança, to-
61 dos ſus penſamientos contra mi. Oìſte ſu repudio .A., todos
62 ſus penſamientos contra mi. Labios de levantantes contra
63 mi, y ſu imaginacion; ſobre mi todo el dia. Su aſſentar y ſu
64 levantar mira, yo ſu cantico. Torna à ellos gualardon, .A.
65 como obra de ſus manos. Da à ellos anſia de coraçon, tu
66 maldicion à ellos. Perſigue con furor y deſtruyelos; de de-
baxo de cielos, .A.. CAP. 4.
V 1 COmo es eſcurecido el oro, es demudado el oro el bueno,
fueron derramadas piedras de ſantidad en cabeça de
todas calles?. Hijos de Zion los precioſos, los ornados
2 con oro fino: como fueron contados por vaſos de barro, obra
de manos de ollero?. Tambien culebros deſcubrieron teta,
3 alecharon ſus caudillos, compaña de mi pueblo por cruel,
como autillos en el deſierto. Pegóſe lengua de alechán à ſu
4 paladar con ſed, chiquitos pidieron pan, deſpedaçán no à el-
5 los. Los comientes à deleites fueron deſolados en calles, los
6 criados ſobre carmeſi abraçaron muladares. Y engrandecióſe
delito de compaña de mi pueblo, mas que pecado de Se-
dom, la ſovertida como momento, y no poſaron en ella ma-
7 nos. Fueron limpios ſus Nazarenos mas que nieve, fueron
emblanquecidos mas que leche, embermegecieronſe (de)

טִפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אֹיְבִי כִלָּם׃
ליום ג 2 א אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֳנִי בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ׃ אוֹתִי נָהַג
ג 3 וַיֹּלַךְ חֹשֶׁךְ וְלֹא־אוֹר׃ אַךְ בִּי יָשֻׁב יַהֲפֹךְ יָדוֹ כָּל־
ה 4 הַיּוֹם׃ בִּלָּה בְשָׂרִי וְעוֹרִי שִׁבַּר עַצְמוֹתָי׃ בָּנָה
6 עָלַי וַיַּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָה׃ בְּמַחֲשַׁכִּים הוֹשִׁיבַנִי כְּמֵתֵי
8 7 עוֹלָם׃ גָּדַר בַּעֲדִי וְלֹא אֵצֵא הִכְבִּיד נְחָשְׁתִּי׃ גַּם כִּי
9 אֶזְעַק וַאֲשַׁוֵּעַ שָׂתַם תְּפִלָּתִי׃ גָּדַר דְּרָכַי בְּגָזִית נְתִיבֹתַי
ארי קרי 11 10 עִוָּה׃ דֹּב אֹרֵב הוּא לִי אַרְיֵה בְּמִסְתָּרִים׃ דְּרָכַי סוֹרֵר
12 וַיְפַשְּׁחֵנִי שָׂמַנִי שֹׁמֵם׃ דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמַּטָּרָא
14 13 לַחֵץ׃ הֵבִיא בְּכִלְיוֹתָי בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ׃ הָיִיתִי שְּׂחֹק לְכָל־
טו עַמִּי נְגִינָתָם כָּל־הַיּוֹם׃ הִשְׂבִּיעַנִי בַמְּרוֹרִים הִרְוַנִי לַעֲנָה׃
17 16 וַיַּגְרֵס בֶּחָצָץ שִׁנָּי הִכְפִּישַׁנִי בָּאֵפֶר׃ וַתִּזְנַח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי
19 18 נָשִׁיתִי טוֹבָה׃ וָאֹמַר אָבַד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מֵיְהוָה׃ זְכָר־
כ עָנְיִי וּמְרוּדִי לַעֲנָה וָרֹאשׁ׃ זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתָשִׁיחַ עָלַי
ותשוח קרי 22 21 נַפְשִׁי׃ זֹאת אָשִׁיב אֶל־לִבִּי עַל־כֵּן אוֹחִיל׃ חַסְדֵי יְהוָה
תמנו קרי 23 כִּי לֹא־תָמְנוּ כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו׃ חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה
24 אֱמוּנָתֶךָ׃ חֶלְקִי יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל־כֵּן אוֹחִיל לוֹ׃
26 כה טוֹב יְהוָה לְקֹוָו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ׃ טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם
28 27 לִתְשׁוּעַת יְהוָה׃ טוֹב לַגֶּבֶר כִּי־יִשָּׂא עֹל בִּנְעוּרָיו׃ יֵשֵׁב
29 בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו׃ יִתֵּן בֶּעָפָר פִּיהוּ אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה׃
31 ל יִתֵּן לְמַכֵּהוּ לֶחִי יִשְׂבַּע בְּחֶרְפָּה׃ כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם
חסדיו קרי 33 32 אֲדֹנָי׃ כִּי אִם־הוֹגָה וְרִחַם כְּרֹב חֲסָדָו׃ כִּי לֹא עִנָּה
ליום ד 34 מִלִּבּוֹ וַיַּגֶּה בְּנֵי־אִישׁ׃ * לְדַכֵּא תַּחַת רַגְלָיו כֹּל אֲסִירֵי
36 לה אָרֶץ׃ לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט־גָּבֶר נֶגֶד פְּנֵי עֶלְיוֹן׃ לְעַוֵּת אָדָם
37 בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא רָאָה׃ מִי זֶה אָמַר וַתֶּהִי אֲדֹנָי לֹא צִוָּה׃
חטאיו קרי 39 38 מִפִּי עֶלְיוֹן לֹא תֵצֵא הָרָעוֹת וְהַטּוֹב׃ מַה־יִּתְאוֹנֵן אָדָם
מ חָי גֶּבֶר עַל־חֲטָאָו׃ נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה
42 41 עַד־יְהוָה׃ נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל בַּשָּׁמָיִם׃ נַחְנוּ
43 פָשַׁעְנוּ וּמָרִינוּ אַתָּה לֹא סָלָחְתָּ׃ סַכֹּתָה בָאַף וַתִּרְדְּפֵנוּ
44 הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ׃ סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה׃
46 מה סְחִי וּמָאוֹס תְּשִׂימֵנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים׃ פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם
47 כָּל־אֹיְבֵינוּ׃ פַּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ הַשֵּׁאת וְהַשָּׁבֶר׃
49 48 פַּלְגֵי־מַיִם תֵּרַד עֵינִי עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי׃ עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא
נ תִדְמֶה מֵאֵין הֲפֻגוֹת׃ עַד־יַשְׁקִיף וְיֵרֶא יְהוָה מִשָּׁמָיִם׃
52 51 עֵינִי עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי מִכֹּל בְּנוֹת עִירִי׃ צוֹד צָדוּנִי כַּצִּפּוֹר
54 53 אֹיְבַי חִנָּם׃ צָמְתוּ בַבּוֹר חַיָּי וַיַּדּוּ־אֶבֶן בִּי׃ צָפוּ־מַיִם עַל־
נה רֹאשִׁי אָמַרְתִּי נִגְזָרְתִּי׃ קָרָאתִי שִׁמְךָ יְהוָה מִבּוֹר
56 תַּחְתִּיּוֹת׃ קוֹלִי שָׁמָעְתָּ אַל־תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי
57 לְשַׁוְעָתִי׃ קָרַבְתָּ בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָּ אָמַרְתָּ אַל־תִּירָא׃ רַבְתָּ
59 אֲדֹנָי רִיבֵי נַפְשִׁי גָּאַלְתָּ חַיָּי׃ רָאִיתָה יְהוָה עַוָּתָתִי שָׁפְטָה
ס מִשְׁפָּטִי׃ רָאִיתָה כָּל־נִקְמָתָם כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לִי׃
62 61 שָׁמַעְתָּ חֶרְפָּתָם יְהוָה כָּל־מַחְשְׁבֹתָם עָלָי׃ שִׂפְתֵי קָמַי
63 וְהֶגְיוֹנָם עָלַי כָּל־הַיּוֹם׃ שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה אֲנִי
64 מַנְגִּינָתָם׃ תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּל יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃
66 סה תִּתֵּן לָהֶם מְגִנַּת־לֵב תַּאֲלָתְךָ לָהֶם׃ תִּרְדֹּף בְּאַף
וְתַשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה׃
ליום ה ד א אֵיכָה יוּעַם זָהָב יִשְׁנֶא הַכֶּתֶם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפֵּכְנָה
2 אַבְנֵי־קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חוּצוֹת׃ בְּנֵי צִיּוֹן
הַיְקָרִים הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז אֵיכָה נֶחְשְׁבוּ לְנִבְלֵי־חֶרֶשׂ
תנים קרי 3 מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר׃ גַּם־תַּנִּין חָלְצוּ שַׁד הֵינִיקוּ
כיענים ק׳ גּוּרֵיהֶן בַּת־עַמִּי לְאַכְזָר כַּיְעֵנִים בַּמִּדְבָּר׃
4 דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חִכּוֹ בַּצָּמָא עוֹלָלִים שָׁאֲלוּ
ה לֶחֶם פֹּרֵשׂ אֵין לָהֶם׃ הָאֹכְלִים לְמַעֲדַנִּים
נָשַׁמּוּ בַּחוּצוֹת הָאֱמֻנִים עֲלֵי תוֹלָע חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת׃
6 וַיִּגְדַּל עֲוֹן בַּת־עַמִּי מֵחַטַּאת סְדֹם הַהֲפוּכָה כְמוֹ־רָגַע
7 וְלֹא־חָלוּ בָהּ יָדָיִם׃ זַכּוּ נְזִירֶיהָ מִשֶּׁלֶג צַחוּ מֵחָלָב אָדְמוּ

עצם מפנינים ספיר גזרתם׃ חשך משחור תארם לא 8
נכרו בחוצות צפד עורם על־עצמם יבש היה כעץ׃
טובים היו חללי־חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים 9
מתנובות שדי׃ ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו י
לברות למו בשבר בת־עמי׃ כלה יהוה את־חמתו 11
ליום ז 12 שפך חרון אפו ויצת־אש בציון ותאכל יסודתיה׃ * לא
כל קרי האמינו מלכי־ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב
בשערי ירושלם׃ מחטאת נביאיה עונות כהניה 13
השפכים בקרבה דם צדיקים׃ נעו עורים בחוצות 14
נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם׃ סורו טמא טו
קראו למו סורו סורו אל־תגעו כי נצו גם־נעו אמרו
בגוים לא יוספו לגור׃ פני יהוה חלקם לא יוסיף 16
וזקנים ק׳ 17 להביטם פני כהנים לא נשאו °זקנים לא חננו׃ עודינה
עודינו ק׳ תכלינה עינינו אל־עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל־
גוי לא יושע׃ צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב 18
קצנו מלאו ימינו כי־בא קצנו׃ קלים היו רדפינו 19
מנשרי שמים על־ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו׃
רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו כ
יתיר י׳ 21 בצלו נחיה בגוים׃ שישי ושמחי בת־אדום °יושבתי
בארץ עוץ גם־עליך תעבר־כוס תשכרי ותתערי׃ תם־ 22
עונך בת־ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת־אדום
ליום ז גלה על־חטאתיך׃ זכר יהוה א ה
מה־היה לנו הביט° וראה את־חרפתנו׃ נחלתנו 2
הביטה קרי 3 נהפכה לזרים בתינו לנכרים׃ יתומים היינו °אין אב
ואין קרי 4 אמתינו כאלמנות׃ מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
ולא קרי 6 יבאו׃ על צוארנו נרדפנו יגענו °לא הונח־לנו׃ מצרים ה
ואינם קרי 7 נתנו יד אשור לשבע לחם׃ אבתינו חטאו °אינם
ואנחנו קרי 8 °אנחנו עונתיהם סבלנו׃ עבדים משלו בנו פרק אין
מידם׃ בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר׃ 9
עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב׃ נשים בציון י 11
ענו בתלת בערי יהודה׃ שרים בידם נתלו פני זקנים 12
לא נהדרו׃ בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו׃ 13
זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם׃ שבת משוש 14 טו
לבנו נהפך לאבל מחולנו׃ נפלה עטרת ראשנו אוי־ 16
נא לנו כי חטאנו׃ על־זה היה דוה לבנו על־אלה 17
חשכו עינינו׃ על הר־ציון ששמם שועלים הלכו־בו׃ 18
אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור׃ למה 19 כ
ונשובה ק׳ 21 לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים׃ השיבנו יהוה
אליך ונשוב° חדש ימינו כקדם׃ כי אם־מאס מאסתנו 22
קצפת עלינו עד־מאד׃

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם׃ סימן ית״קק׃
סכום פסוקי איכה מאה וחמשים וארבעה׳ וסימנו יסע קדים בשמים׳
וחציו לרכא תחת רגליו׃

ליום

קהלת

א

לפ״נב

דברי קהלת בן־דוד מלך בירושלם׃ הבל א 2
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל
הבל׃ מה־יתרון לאדם בכל־עמלו שיעמל תחת 3
השמש׃ דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת׃ 4
וזרח השמש ובא השמש ואל־מקומו שואף זורח הוא ה
שם׃ הולך אל־דרום וסובב אל־צפון סובב סבב 6
הולך הרוח ועל־סביבתיו שב הרוח׃ כל־הנחלים 7
הלכים אל־הים והים איננו מלא אל־מקום שהנחלים
הלכים שם הם שבים ללכת׃ כל־הדברים יגעים לא־ 8
יוכל

color mas que piedras precioſas, (de) çafira ſu tajamiento.
Eſcureciòſe mas que negrura ſu forma, no fueron conoſci- 8
dos en las calles, pegòſe ſu cuero ſobre hueſſo, ſecòſe fue
como palo. Mejores fueron matados de eſpada, mas que 9
matados de hambre, por que eſtos manaron traſpaſſados por
(falta de) renuevos de campo. Manos de mugeres piadoſas 10
cozinavan ſus niños, eran por comida à elias en quebranta-
miento de compaña de mi pueblo. Atemò .A. à ſu ſaña, ver- 11
tio yra de ſu furor, y encendiò fuego en Zion, y quemò ſus
cimientos. * No creyeron Reyes de tierra (ni) todos mora- 12 VI
dores de mundo, que vinieſſe anguſtiador ni enemigo en
puertas de Jeruſalaim. Por pecados de ſus Prophetas, deli- 13
tos de ſus Sacerdotes, los vertientes entre ella ſangre de juſ-
tos. Eſmovieronſe (como) ciegos en las calles, fueron 14
imundos en la ſangre, ſin que pudieſſen tocar en ſus veſti-
dos. Tiradvos, imundo llamaron à ellos, tiradvos tiradvos 15
no toqueis, por que eran enſuziados, tambien ſe eſmovie-
ron, dixeron entre las gentes no añadirán para morar. Yra 15
de .A. los dividiò, no añadirá para catarlos, faces de Sacer-
dotes no reſpetaron, de viejos no ſe apiadaron. Aun nos 17
(eſperando) ſe atemavan nueſtros ojos por nueſtra ayuda
en vano, en nueſtro eſperar eſperavemos à gente que no ſal-
varia. Caçaron nueſtros paſſos de andar por nueſtras plaças, 18
llegòſe nueſtro fin cumplieronſe nueſtros dias, por que vi-
no nueſtro fin. Ligeros fueron nueſtros perſiguientes mas 19
que aguilas de cielos, ſobre los montes nos perſiguieron, en
el deſierto aecharon à nos. Eſpirito de nueſtras narizes un- 20
gido de .A. fue preſo en ſus fueſſas, que diximos en ſu ſomb-
ra viviremos en las gentes. Agozate y alegrate compaña de 21
Edom, morán en tierra de Uz, tambien ſobre ti paſſará va-
ſo, emborracharteas y vomitarás. Atemoſe tu delito com- 22
paña de Zion, no añadirá para captivarte, executò tu delito
compaña de Edom, deſcubriò ſobre tus pecados. CAP. 5.

MIembra .A. que fue à nós, cata y ve nueſtro repudio. 1 VII
Nueſtra heredad fue buelta à eſtraños, nueſtras ca- 2
ſas à agenos. Huerfanos fuimos y ſin padre, nueſ- 3
tras madres como viudas. Nueſtras aguas por plata bevi- 4
mos, nueſtros leños por precio venian. Sobre nueſtra cer- 5
viz fuimos perſeguidos, cançamos y no holgança à nós. A 6
Egypto dimos mano, à Aſſúr para hartarnos de pan. Nueſ- 7
tros padres pecaron y no ellos, y no ſus delitos ſoportamos.
Siervos podeſtaron en nós, librán no de ſus manos. Con 8 9
nueſtras almas traiamos nueſtro pan, delante eſpada del de-
ſierto. Nueſtros cueros como horno fueron denegridos, 10
por ardeduras de hambre. * Mugeres en Zion afligieron, 11
virgenes en ciudades de Jeudá. Señores con ſu mano fueron 12
ahorcados, faces de viejos no fueron reſpetadas. Mancebos 13
(para) moler llevaron, y moços en el palo aflacaron. Viejos 14
de conſejo ſe baldaron, mancebos de ſus tañeres. Baldòſe 15
gozo de nueſtro coraçon, fue buelta por luto nueſtra dança.
Cayò corona de nueſtra cabeça, ay hora à nos que peca- 16
mos!. Por eſto fue dolorioſo nueſtro coraçon, por eſto ſe eſ- 17
curecieron nueſtros ojos. Sobre monte de Zion que es deſ- 18
ſolado, rapoſos anduvierou en él. Tu .A. para ſiempre eſta- 19
rás, tu ſilla para generacion y generacion. Por que para 20
ſiempre nos olvidas, nos dexas à longura de dias?. Haz- 21
nos tornar .A. à ti y tornarnoshemos, renueva nueſtros
dias como de antes. Por que ſi aborreciendo nos aborreciſ- 22
te, enſañaſtete contra nos haſta mucho.

Haznos tornar .A. à ti y tornarnoshemos; renueva nueſtros dias como de antes.

FIN DE LAS LAMENTACIONES DE JERMIAHU.
Tiene Paſukim 154.

EL TAM. DE P.46. PAL. DE LOS DIAS SEG. CAP. 16.

KOELETH.

CAP. I.

PAlabras de Koéleth hijo de David, Rey en Je- 1 P. 52
ruſalaim. Nada de nadas dixo Koéleth, nada 2
de nadas, el todo nada. Que ventaja al hombre, 3
en todo ſu trabajo, que trabaja debaxo del
Sol?. Generacion anda, y generacion viene, y la tierra 4
para ſiempre eſtá. Y eſclarece el Sol, y poneſe el Sol, y à ſu 5
lugar deſſea (adó) eſclarece él alli. Anda à Meridion, y ro- 6
dea à Septentrion, rodeante rodeante anda el viento, y por
ſus derredores torna el viento. Todos los arroyos van à la 7
mar, y la mar no es llena: al lugar que los arroyos andan,
alli ellos buelven à andar. Todas las coſas trabajoſas no 8
puede

puede varon hablar, no ſe harta ojo de ver, y no ſerá llena
9 oreja de oìr. Lo que fue es lo que ſerá, y lo que fue hecho es
10 lo que ſe hará, y nada nuevo debaxo del Sol. Hay coſa de
que ſe dirá, mira eſto nuevo es?: ya fue en los tiempos que
11 fue de ante nós. No memoria de los primeros, y tambien de
los poſtreros que fueren no ſerá à ellos recordacion con los
12 que ſerán à la poſtrimeria. Yo Koéleth fuí Rey ſobre Iſraél
13 en Jeruſalaim. Y di à mi coraçon para requerir y para eſpe-
cular en la ciencia, ſobre todo lo que fue hecho debaxo de
los cielos, eſta ocupacion mala diò el Dios à hijos de los
14 hombres, para ocuparſe en ella. Vi à todas las obras que
fueron hechas debaxo del Sol, y he lo todo nada y quebran-
15 tamiento de eſpirito. Tuerto no ſe puede adereçar, y falto
16 no puede ſer contado. Hablè yo con mi coraçon diziendo,
yo he engrandecì y añadì ciencia ſobre todo el que fue an-
tes de mi ſobre Jeruſalaim, y mi coraçon viò mucha ciencia
17 y ſabiduria. Y di mi coraçon para ſaber ciencia, y ſaber
locura y deſvarìo, ſupe que tambien eſto es quebranto
18 de eſpirito. Por que en muchedumbre de ciencia mucha
ſaña, y el que añada ſabiduria añade dolor.

CAP. 2.

II 1 Dixe yo en mi coraçon, anda ahora provartehe en
2 alegria, y ve en bien: y he tambien él nada. Por el
(varon de) riſa, dixe loco: y por la alegria, que eſto
3 haze?. Eſpeculé en mi coraçon, para atraer en el vino a mi
carne, y mi coraçon acoſtumbran en la ciencia, y para tra-
var en locura, haſta que vieſſe qual eſto bueno à hijos de los
hombres, que hagan debaxo de los cielos, cuenta de dias de
4 ſus vidas. Engrandecì mis obras, fraguè à mi, caſas, planté
5 à mi leños viñas. Hize à mi huertos y vergeles, y planté
6 en ellos arbol de todo fruto. Hize à mi albercas de aguas,
7 para regar dellas boſque hermollecièn. Compré ſiervos y
ſiervas, y hijos de caſa fue à mi, tambien ganado de vacas
y ovejas muchas fue à mi, mas que todos los que fueron an-
8 tes de mi en Jeruſalaim. Recogì à mi tambien plata y oro, y
theſoro de Reyes, y las provincias: hize a my cantores y
cantores y deleytes de hijos de los hombres muſica y inſtru-
9 mentos. Y fuy engrandecido y fuy acrecentando mas que
todo el que fue antes de mi en Jeruſalaim: tambien mi ci-
10 encia eſtuvo à mi. Y todo lo que pidieron mis ojos no
aparte dellos, no vedé a mi coraçon de toda alegria, por que
mi coraçon alegre de todo mi trabajo, y eſta (fue) mi parte
11 de todo mi trabajo. Y caté yo en todas mis obras que hi-
zieron mis manos, y en trabajo que trabajé para hazer, y
he lo todo nada y quebrantamiento de eſpirito, y no ven-
12 taja debaxo del Sol. Y caté yo para ver ciencia, y locura y
deſvarío, pues que es el hombre que venga tras el Rey (pa-
13 ra ſaber) a lo que ya hizieron. Y vi yo que hay ventaja à la
ciencia de la locura, como ventaja de la luz de la eſcuridad.
14 El ſabio, ſus ojos en ſu cabeça, y el loco en la eſcuridad an-
da: y ſupe tambien yo que acontecimiento uno acontecerá
15 à todos ellos. Y dixe yo en mi coraçon, como acontecimi-
ento del loco tambien à mi me acontecerá, y para que me
aſabenté yo entonces demaſiado?: y hablé en mi coraçon,
16 que tambien eſto nada. Que no memoria al ſabio con el lo-
co para ſiempre, por que ya los dias los vinientes todo es
III 17 olvidado, y como morirá el ſabio con el loco?. * Y aborrecì
a la vida, por que mala ſobre mi la obra que fue hecha de-
baxo del Sol, por que lo todo nada y quebrantamiento de
18 eſpirito. Y aborrecì yo a todo mi trabajo que yo trabájo de-
baxo del Sol, que lo dexaré à hombre que fuere deſpues de
19 mi. Y quien ſabe ſi ſabio ſerá, ó loco?: y podeſtará en to-
do mi trabajo que trabajé y que me aſabenté debaxo del
20 Sol: tambien eſto nada. Y bolvì yo para deſeſperar a mi
coraçon: por todo el trabajo que trabajé y que me aſabenté
21 debaxo del Sol. Por que hay hombre que ſu trabajo en
ciencia y en ſabiduria y en rectitud: y al hombre que no tra-
bajò en él le dá ſu parte, tambien eſto nada, y mal grande.
22 Por que, que es al hombre en todo ſu trabajo y en queb-
rantamiento de ſu coraçon, que el trabaja debaxo del
23 Sol?. For que todos ſus dias dolores, y ſaña ſu ocupacion,
tambien en la noche no duerme ſu coraçon: tambien eſto
24 nada es. No bueno en el hombre (ſi no) que coma y be-
va, y mueſtre à ſu alma bien en ſu trabajo: tambien eſto

יוכל איש לדבר לא־תשבע עין לראות ולא־תמלא
9 אזן משמע: מה־שהיה הוא שיהיה ומה־שנעשה הוא
י שיעשה ואין כל־חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר
ראה־זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
11 מלפנינו: אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא־
12 יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: אני קהלת הייתי
13 מלך על־ישראל בירושלם: ונתתי את־לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל־אשר נעשה תחת השמים הוא
14 ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: ראיתי את־
כל־המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל
טו ורעות רוח: מעות לא־יוכל לתקן וחסרון לא־יוכל
16 להמנות: דברתי אני עם־לבי לאמר אני הנה הגדלתי
והוספתי חכמה על כל־אשר־היה לפני על־ירושלם
17 ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת
חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם־זה הוא
18 רעיון רוח: כי ברב חכמה רב־כעס ויוסיף דעת יוסיף
א מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה־נא אנסכה בשמחה ליום ב ב
2 וראה בטוב והנה גם־הוא הבל: לשחוק אמרתי
3 מהולל ולשמחה מה־זה עשה: תרתי בלבי למשוך
ביין את־בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד
אשר־אראה אי־זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
4 השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי
ה בתים נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים
6 ונטעתי בהם עץ כל־פרי: עשיתי לי ברכות מים
7 להשקות מהם יער צומח עצים: קניתי עבדים ושפחות
ובני־בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
8 מכל שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם־כסף וזהב
וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות
9 ותענגות בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי
י מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל
אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא־מנעתי את־לבי
מכל־שמחה כי־לבי שמח מכל־עמלי וזה־היה חלקי
11 מכל־עמלי: ופניתי אני בכל־מעשי שעשו ידי ובעמל
שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין
12 יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה
והוללות וסכלות כי ׀ מה האדם שיבוא אחרי המלך
13 את אשר־כבר עשוהו: וראיתי אני שיש יתרון לחכמה
14 מן־הסכלות כיתרון האור מן־החשך: החכם עיניו
בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם־אני שמקרה
טו אחד יקרה את־כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה
הכסיל גם־אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יתר
16 ודברתי בלבי שגם־זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם־
הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
17 ואיך ימות החכם עם־הכסיל: * ושנאתי את־החיים כי ליום ג
רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי־הכל הבל
18 ורעות רוח: ושנאתי אני את־כל־עמלי שאני עמל תחת
19 השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם
יהיה או סכל וישלט בכל־עמלי שעמלתי ושחכמתי
כ תחת השמש גם־זה הבל: וסבותי אני ליאש את־לבי
21 על כל־העמל שעמלתי תחת השמש: כי־יש אדם
שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל־
22 בו יתננו חלקו גם־זה הבל ורעה רבה: כי מה־הוה
לאדם בכל־עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
23 השמש: כי כל־ימיו מכאבים וכעס ענינו גם־בלילה
24 לא־שכב לבו גם־זה הבל הוא: אין־טוב באדם
שיאכל ושתה והראה את־נפשו טוב בעמלו גם־זה
ראיתי

רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא׃ כִּי מִי יֹאכַל וּמִי יָחוּשׁ כה
חוּץ מִמֶּנִּי׃ כִּי לְאָדָם שֶׁטּוֹב לְפָנָיו נָתַן חָכְמָה וְדַעַת 26
וְשִׂמְחָה וְלַחוֹטֶא נָתַן עִנְיָן לֶאֱסֹף וְלִכְנוֹס לָתֵת לְטוֹב
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
לַכֹּל זְמָן וְעֵת לְכָל־חֵפֶץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ א ליום ד ג
עֵת לָלֶדֶת וְעֵת לָמוּת 2
עֵת לָטַעַת וְעֵת לַעֲקוֹר נָטוּעַ׃
עֵת לַהֲרוֹג וְעֵת לִרְפּוֹא 3
עֵת לִפְרוֹץ וְעֵת לִבְנוֹת׃
עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק 4
עֵת סְפוֹד וְעֵת רְקוֹד׃
עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעֵת כְּנוֹס אֲבָנִים ה
עֵת לַחֲבוֹק וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק׃
עֵת לְבַקֵּשׁ וְעֵת לְאַבֵּד 6
עֵת לִשְׁמוֹר וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ׃
עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר 7
עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר׃
עֵת לֶאֱהֹב וְעֵת לִשְׂנֹא 8
עֵת מִלְחָמָה וְעֵת שָׁלוֹם׃
מַה־יִּתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בַּאֲשֶׁר הוּא עָמֵל׃ רָאִיתִי אֶת־הָעִנְיָן 9 י
אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ׃ אֶת־הַכֹּל 11
עָשָׂה יָפֶה בְעִתּוֹ גַּם אֶת־הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר
לֹא־יִמְצָא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה הָאֱלֹהִים
מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף׃ יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם־לִשְׂמוֹחַ 12
וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו׃ וְגַם כָּל־הָאָדָם שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה 13
וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִיא׃ יָדַעְתִּי כִּי כָּל־ 14
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף
וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו׃ מַה־ טו
שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים ליום ה
יְבַקֵּשׁ אֶת־נִרְדָּף׃ * וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם 16
הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרֶשַׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הָרָשַׁע׃
אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט 17
הָאֱלֹהִים כִּי־עֵת לְכָל־חֵפֶץ וְעַל כָּל־הַמַּעֲשֶׂה שָׁם׃
אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל־דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרָם הָאֱלֹהִים 18
וְלִרְאוֹת שְׁהֶם־בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם׃ כִּי מִקְרֶה בְנֵי־הָאָדָם 19
וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה
וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל
הָבֶל׃ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הֶעָפָר כ
וְהַכֹּל שָׁב אֶל־הֶעָפָר׃ מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא 21
לְמָעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ׃
וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו כִּי־ 22
הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ לִרְאוֹת בְּמֶה שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו׃
וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים א ליום ו ד
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם
וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם׃ וְשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־ 2
הַמֵּתִים שֶׁכְּבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדֶנָה׃
וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר־עֲדֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה 3
אֶת־הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ וְרָאִיתִי 4
אֲנִי אֶת־כָּל־עָמָל וְאֵת כָּל־כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא
קִנְאַת־אִישׁ מֵרֵעֵהוּ גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃ הַכְּסִיל ה
חֹבֵק אֶת־יָדָיו וְאֹכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ׃ טוֹב מְלֹא כַף נָחַת 6
מִמְּלֹא חָפְנַיִם עָמָל וּרְעוּת רוּחַ׃ וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה 7
הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי גַּם בֵּן וָאָח אֵין־ 8
לוֹ וְאֵין קֵץ לְכָל־עֲמָלוֹ גַּם־עֵינָיו לֹא־תִשְׂבַּע עֹשֶׁר וּלְמִי ׀ עינו קרי
אֲנִי עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם־זֶה הֶבֶל וְעִנְיַן ליום ז
רָע הוּא׃ * טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ־לָהֶם שָׂכָר 9
טוב

vi yo que de mano de Dios es. Por que quièn comerá, y 25
quièn apreſſurará a fuera de mi?. Por que al hombre 26
que bueno delante él, diò ciencia y ſabiduria y alegria:
y al pecador diò ocupacion para apañar, y para con-
gregar, par dar al bueno delante el Dios, tambien eſto
nada, y quebrantamiento de espirito.

CAP. 3.

PAra el todo tiempo, y hora à toda voluntad 1 IV
debaxo de los cielos. Hora para naſcer, y hora 2
para morir: hora para plantar, y hora de arran-
car plantado. Hora para matar, y hora para mede-
zinar, hora para aportillar, y hora para fabricar. 3
Hora para llorar, y hora para reìr, hora de endechar,
y hora de baylar. Hora para arrojar piedras, y hora 4
de apañar piedras: hora para abraçar, y hora para 5
alexar de abraçar. Hora para buſcar, y hora para
perder; hora para guardar, y hora para echar. Hora 6
para romper, y hora para coſer; hora para callar, y 7
hora para hablar. Hora para amar, y hora para
aborrecer; hora de pelêa, y hora de paz. Que ven- 8
taja al que haze en lo que él trabaja?. Vi a la ocu- 9
pacion que diò el Dios à hijos de los hombres para 10
ocuparſe nella. A lo todo hizo hermoſo en ſu hora:
tambien al mundo diò en ſu coraçon, a fueras que 11
no alcança el hombre a la obra que hizo el Dios des-
de principio y haſta fin. Supe que no bueno en el-
los, ſi no de alegrarſe y hazer bien en ſus vidas. Y 12
tambien todo el hombre que come y beve, y ve bien 13
en toda ſu lazeria: dadiva del Dios es. Supe que
todo lo que hará el Dios, ello ſerá para ſiempre, 14
ſobre él no para añadir, y dél no para menguar: y
el Dios hizo para que temieſſen de delante él. Lo
que fue, ya es, y lo que ſerá ya fue: y el Dios 15
requerirá al perſeguido. * Y mas vi debaxo del 16 V
Sol: (en) lugar de la juſticia, alli la maldad, y (en)
lugar de la juſtedad alli la maldad. Dixe yo en mi
coraçon, al juſto y al malo juzgará el Dios: por que 17
hora à toda voluntad y ſobre todo el hecho alli.
Dixe yo en mi coraçon, por cauſa de hijos de los 18
hombres, (por que) los eſcogiò el Dios: y para ver
que ellos quatropêa ellos para ſi. Por que aconteci-
miento de hijos de los hombres, y acontecimiento 19
de la quatropêa, y acontecimiento uno à ellos, co-
mo muere eſte, aſſi muere eſte, y espirito uno à
todos: y ventaja del hombre de la quatropêa no es,
por que todo nada. Todo anda á lugar uno: el
todo fue del polvo, y el todo ſe tornará al polvo. 20
Quien ſabe espirito de hijos de los hombres ſi ſube
él arriba?: y espirito de la quatropêa ſi deſciende él 21
abaxo à la tierra?. Y vi que no bueno mas que
alegrarſe el hombre con ſus obras, por que es ſu 22
parte: por que quien lo traerá para ver, en lo que
ſera deſpues él.

CAP. 4.

YTorné yo y vi à todos los ſobrefuerços, que 1 VI
ſon hechos debaxo del Sol: y he lagrima de los
ſobreforçados y no à ellos conhortador, y de
mano de ſus ſobreforçantes fuerça, y no à ellos
conhortador. Y alabé yo à los muertos que ya mu- 2
rieron: mas que los vivos, que ellos vivos haſta aqui.
Y mejor que ambos ellos, el que aun no fue: que 3
no viò a la obra la mala que fue hecha debaxo del
Sol. Y vi yo à toda lazeria y à toda rectitud de 4
la obra, que es embidia cada uno de ſu compa-
ñero: tambien eſto nada y quebrantamiento de
espirito. El loco abraça à ſus manos, y come 5
à ſu carne. Mejor henchimiento de palma (con) 6
repoſo: mas que henchimiento de dos puños (con)
lazeria, y quebranto de espirito. Y torné yo y vi 7
nada debaxo del Sol. Ay uno y no ſegundo, tambien 8
hijo y hermano no à él, y no fin à toda ſu laze-
ria, tambien ſu ojo no ſe harta de riqueza: y para
quien yo trabájo, y hago desfallecer à mi alma de
bien?; tambien eſto nada y ocupacion mala es. * Me- 9 VII
jores (ſon) los dos mas que el uno: que ay à ellos precio
bueno

10 bueno por ſu trabajo. Por que ſi cayeren, el uno levantarà a ſu
compañero: y ay del uno (SI FUERRE SOLO) que cayère y no
11 ſegundo para levantarlo. Tambien ſi yazieren dos y calen-
12 tarſeha à ellos (ſu carne), y el uno como ſe calentarà ?. Y
ſi lo fuerça el uno, los dos eſtarán contra él, y el hilo atercea-
13 do, no à priſſa ſerá arrancado. Mejor niño pobre y ſabio,
mas que Rey viejo y loco, que no ſabe para reſguardarſe
14 mas. Por que de caſa de los encarcelados ſalía para reynar:
15 por que tambien en ſu reyno naſció pobre. Vi à todos los
vivos, los andantes debaxo del Sol, con el niño el ſegundo
16 (I. E. SUCCESSOR) que eſtará en ſu lugar. No fin à todo el
pueblo, à todo lo que fue antes dellos, tambien los poſtre-
ros no ſe alegran en él: que tambien eſto nada, y quebran-
17 tamiento de eſpirito. Guarda tu pie quando anduvieres à
caſa del Dios, y cercana para oìr, mas que dar los locos
ſacrificio, por que no ſaben (ſi no) para hazer mal.

CAP. 5.

P 53. 1 NO te apreſures con tu boca, y tu coraçon no apreſſure
para ſacar palabra delante del Dios: por que el Dios
en los cielos, y tu ſobre la tierra, por tanto ſean tus
2 palabras pocas. Por que (como) viene el ſueño con muche-
dumbre de ocupacion (aſſi) voz de loco con muchedumbre
3 de palabras. Quando prometieres promeſſa à Dios, no de-
tardes para pagarla, por que no voluntad en los locos: lo
4 que prometieres paga. Mejor que no prometas, mas que
5 prometas y no pagues. No des à tu boca para hazer pecar à
tu carne, y no digas delante el menſagero (QUE TE PIDE LO
PROMETIDO) que yerro es: por que ſe enſañará el Dios por
6 tu voz, y dañará à obra de tus manos. Por que con muche-
dumbre de ſueños y nadas y palabras muchas, mas al Dios
7 teme. Si ſobrefuerço de neceſſitado, y robo de juizio y juſ-
tedad vieres en la provincia, no te maravilles ſobre la vo-
luntad (divina): por que Alto de ſobre alto guarda, y altos
8 ſobre ellos. Y ventaja de tierra en todos es: Rey al campo
9 es ſugeto. El que ama plata no ſe hartará de plata, y el que
ama en muchedumbre no (muchiguará) renuevo, tambien
10 eſto nada. En muchiguarſe el bien ſe muchiguan ſus come-
dores, y que bueno à ſus dueños ſino ver (con) ſus ojos ?.
11 Dulce ſueño del labrador, ſi poco o ſi mucho comiere: y la
12 hartura al rico no dexa à él dormir. Ay mal dolorioſo el qual
vi debaxo del Sol, riqueza guardada à ſus dueños para ſu
13 mal. Y pierdeſe la riqueza la eſſa en ocupacion mala, y en-
14 gendró hijo y no en ſu mano algo. Como ſaliò de vientre
de ſu madre, desnudo ſe tornará por andar como vino, y
15 algo no llevará por ſu trabajo, que lleve en ſu mano. Y tam-
bien eſte mal dolorioſo, por que ſegun como vino, aſſi an-
16 dará: y que ventaja à él, que afane para el viento ?. Tambien
todos ſus dias en eſcuridad comerá, y enſañarſeá mucho y
17 enfermedad y íra. He lo que vi yo bueno que bueno para
comer y para bever, y para ver bien en todo ſu trabajo que
trabajò debaxo del Sol cuenta de dias de ſus vidas que diò à
18 él el Dios, que ella ſu parte. Tambien todo el hombre que
dió à él el Dios riqueza y facultades, y lo hizo dominar pa-
ra comer dél, y para llevar a ſu parte, y para alegrarſe con ſu
19 trabajo: eſta dadiva de Dios es. Por que no mucho ſe acor-
dará de dias de ſus vidas, que el Dios ocupará en alegria de
ſu coraçon.

CAP. 6.

II 1 AY mal que vi debaxo del Sol, y grande él ſobre el
2 hombre. Varon que diô à él el Dios riqueza y faculta-
des y honra, y no faltó à ſu alma de todo lo que deſ-
ſêa, y no lo ſeñoreò el Dios para comer dél, mas varon eſ-
3 traño lo comerá: eſto nada y enfermedad mala es. Si engen-
dráre varon ciento, y años muchos viviére, y por muchos
que ſêan dias del ſus años, y ſu alma no ſe hartáre del bien, y
tambien enterramiento no fuere à él: dixe mejor que él el
4 abortado. Por que en vano vino y en eſcuridad andará, y con
5 eſcuridad ſu nombre ſerá cubierto. Tambien (el que) Sol no
6 viò y no conoſciò: repoſo à eſte, mas que à eſte. Y ſi viviere
mil años dos vezes, y bien no viere: decierto à lugar uno to-
7 do anda. Todo trabajo del hombre para ſu boca, y tambien
8 la alma (O DESSEO) no ſe harta. Por que, que ventaja al ſabio
del loco ?: que al pobre ſabien para andar enfrente los vi-
9 vos ?. Mejor viſta de ojos, mas que andar (tras deſſeo) de
alma: tambien eſto nada, y quebrantamiento de eſpirito.
10 Lo que fue, ya fue llamado ſu nombre, y fue conoſcido

י טוב בעמלם: כי אם־יפלו האחד יקים את־חברו
11 ואילו האחד שיפל ואין שני להקימו: גם אם־ישכבו
12 שנים וחם להם ולאחד איך יחם: ואם־יתקפו האחד
השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא־ידע
14 להזהר עוד: כי־מבית הסורים יצא למלך כי גם
טו במלכותו נולד רש: ראיתי את־כל־החיים המהלכים
תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
16 אין־קץ לכל־העם לכל אשר־היה לפניהם גם
האחרונים לא ישמחו־בו כי־גם־זה הבל ורעיון רוח:
17 שמר רגליך כאשר תלך אל־בית האלהים וקרוב
יהיר לפ׳ נג לשמע מתת הכסילים זבח כי־אינם יודעים לעשות
ה א רע: אל־תבהל על־פיך ולבך אל־ימהר להוציא דבר
לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על־הארץ
2 על־כן יהיו דבריך מעטים: כי בא החלום ברב ענין
3 וקול כסיל ברב דברים: כאשר תדר נדר לאלהים אל־
תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר־תדר
ה 4 שלם: טוב אשר לא־תדר משתדור ולא תשלם: אל־
תתן את־פיך לחטיא את־בשרך ואל־תאמר לפני
המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על־קולך
6 וחבל את־מעשה ידיך: כי ברב חלמות והבלים
7 ודברים הרבה כי את־האלהים ירא: אם־עשק רש
וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל־תתמה על־
8 החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: ויתרון
הוא קרי 9 ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: אהב כסף לא־
ישבע כסף ומי־אהב בהמון לא תבואה גם־זה הבל:
י ברבות הטובה רבו אוכליה ומה־כשרון לבעליה כי
11 אם־ראית עיניו: מתוקה שנת העבד אם־מעט ואם־
ראות קרי 12 הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש
רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו
13 לרעתו: ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו
14 מאומה: כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא
טו ומאומה לא־ישא בעמלו שילך בידו: וגם־זה רעה
חולה כל־עמת שבא כן ילך ומה־יתרון לו שיעמל
16 לרוח: גם כל־ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
17 וקצף: הנה אשר־ראיתי אני טוב אשר־יפה לאכול
ולשתות ולראות טובה בכל־עמלו שיעמל תחת־
השמש מספר ימי־חיו אשר־נתן־לו האלהים כי־הוא
18 חלקו: גם כל־האדם אשר נתן־לו האלהים עשר
ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את־חלקו
19 ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: כי לא הרבה
יום כ יזכר את־ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו:
ו א יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על־
2 האדם: איש אשר יתן־לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
ואיננו חסר לנפשו מכל אשר־יתאוה ולא־ישליטנו
האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל
3 וחלי רע הוא: אם־יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה
ורב שיהיו ימי־שניו ונפשו לא־תשבע מן־הטובה
וגם־קבורה לא־היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:
ה 4 כי־בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: גם־
6 שמש לא־ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה אלף
שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל־מקום אחד
7 הכל הולך: כל־עמל האדם לפיהו וגם־הנפש לא
8 תמלא: כי מה־יותר לחכם מן־הכסיל מה־לעני יודע
9 להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך־נפש גם־
י זה הבל ורעות רוח: מה־שהיה כבר נקרא שמו ונודע

11 אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקיף ממנו : כי
12 יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם : כי מי יתיר ה
יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם
כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש :

ז

א טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו : טוב
2 ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר
3 הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו : טוב כעס
4 משחק כי ברע פנים ייטב לב : לב חכמים בבית אבל
ה ולב כסילים בבית שמחה : טוב לשמע גערת חכם
6 מאיש שמע שיר כסילים : כי כקול הסירים תחת הסיר
7 כן שחק הכסיל וגם זה הבל : כי העשק יהולל חכם
8 ויאבד את לב מתנה : טוב אחרית דבר מראשיתו
9 טוב ארך רוח מגבה רוח : אל תבהל ברוחך לכעוס
י כי כעס בחיק כסילים ינוח : אל תאמר מה היה
שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה
11 שאלת על זה : * טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי ליוס ה
12 השמש : כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת
13 החכמה תחיה בעליה : ראה את מעשה האלהים כי
14 מי יוכל לתקן את אשר עותו : ביום טובה היה בטוב
וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים
טו על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה : את הכל
ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע
16 מאריך ברעתו : אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם
17 יותר למה תשומם : אל תרשע הרבה ואל תהי סכל
18 למה תמות בלא עתך : טוב אשר תאחז בזה וגם מזה
אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם :
19 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר
כ כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :
21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא
22 תשמע את עבדך מקללך : כי גם פעמים רבות ידע אתה קרי
23 לבך אשר גם את קללת אחרים : כל זה נסיתי
24 בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני : רחוק מה
כה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו : סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל
26 והסכלות הוללות : ומוצא אני מר ממות את האשה
אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני
27 האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה : ראה זה מצאתי
28 אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון : אשר עוד
בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי
29 ואשה בכל אלה לא מצאתי : לבד ראה זה מצאתי
אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו ליוס ה

ח

א חשבנות רבים : מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת
2 אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא : אני פי מלך שמר ועל
3 דברת שבועת אלהים : אל תבהל מפניו תלך אל
4 תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה : באשר
ה דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה : שומר
מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם :
6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם
7 רבה עליו : כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי
8 יגיד לו : * אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין
שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט
9 רשע את בעליו : את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל
מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם
י באדם לרע לו : ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו
וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם
11 זה הבל : אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה
על

que es hombre, y no puede juzgar con el que es fuerte
mas que él. Por que ay coſas muchas muchiguantes na- 11
da: que ventaja al hombre ?. Por que quien ſabe que 12
bueno al hombre en las vidas cuento de dias de vidas de
ſu nada, y hazelos como ſombra; por que quien denun-
ciará al hombre lo que ſerá deſpues dél debaxo del Sol?.

C A P. 7.

MEjor fama buena mas que olio bueno: y dia de la 1 III
muerte mas que dia de ſu ſer naſcido: Mas vale an- 2
dar á caſa de luto, mas que andar à caſa de combite,
por que es fin de todos los hombres, y el vivo pondrá ſobre
ſu coraçon. Mejor ſaña, mas que riſa, por que por triſte- 3
za de faces ſe abonigua coraçon. Coraçon de ſabios en caſa 4
de luto, y coraçon de locos en caſa de alegria. Mejor 5
para oìr reprehenſion de ſabio, mas que varon que oyga
cantico de locos. Por que como voz de los eſpinos debaxo 6
la olla, aſſi riſa del loco; tambien eſto nada. Por que el ſobre- 7
fuerço haze enloquecer ſabio: y pierde à coraçon dadi-
va. Mejor poſtrimería de coſa, mas que ſu principio: me- 8
jor ſufrido de eſpirito, mas que alto de eſpirito. No te 9
apreſſures en tu eſpirito para te enſañar, por que ſaña en
ſeno de locos poſa. No digas que fue que los dias los pri- 10
meros fueron mejores que eſtos?: por que no de ciencia
preguntaſte ſobre eſto. * Buena ciencia con heredad, y mas 11 IV
à veyentes el Sol. Por que en ſombra de la ciencia, en ſom- 12
bra de la plata: y ventaja de la ſabiduria (que) la ciencia
avivigua (á) ſus duenos. Vè a obra del Dios, que quien podrá 13
adereçar à lo que atorciò?. En dia de bien ſé en bien; y en 14
dia de mal vè: tambien eſto eſcuentra eſto hizo el Dios, por
cauſa que no halle el hombre tras él algo. A lo todo vi en 15
dias de mi nada: ay juſto perdiènſe en ſu juſtedad, y ay
malo prolongán en ſu maldad. No ſeas juſto mucho, y no 16
te aſabientes demaſiadamente, por que te deſſolarás. No 17
te emaleſcas mucho, y no ſeas loco, por que morirás fuera
de tu hora. Bueno que traves en eſto, y tambien deſto no 18
dexes á tu mano: por que temièn à Dios ſale con todas ellas.
La ciencia fortalece al ſabio, mas que diez poderoſos que 19
fueren en la ciudad. Por que hombre no juſto en la tierra, 20
que haga bien y no peque. Tambien à todas las palabras 21
que hablaren, no des tu coraçon, por que no oygas à tu ſier-
vo que te maldiga. Por que tambien vezes muchas ſupo tu 22
coraçon; que tambien tu maldixiſte à otros. Todo eſto 23
provè en la ciencia: dixe aſabentarmehe, y ella lexana de
mi. Lexano lo que fue, y profundo profundo quien lo al- 24
cançará?. Rodeé yo y mi coraçon por ſaber y para adquirir 25
y buſcar ciencia y cuenta, y para ſaber malicia de locura, y
desvarío de locura. Y hallo yo amarga mas que la muerte a 26
la muger, que es lazos y redes ſu coraçon, ataduras ſus
manos: bueno delante el Dios, eſcapará della, y pecador
ſerá preſo en ella. Vè eſto hallè, dixo Koéleth, una por 27
una para hallar cuento. Lo que mas buſcò mi alma y no 28
hallè: hombre uno de mil hallé, y muger en todas eſtas no
hallè. Solamente vè eſto hallé, que hizo el Dios á el hombre 29
derecho, y ellos buſcaron penſamientos (malos) muchos.

C A P. 8.

QUien como el ſabio y quien ſabien declaracion de 1 V
coſa?: ciencia de hombre haze alumbrar ſus faces,
y desvergvença de ſus faces es demudada. Yo (te 2
digo,) dicho del Rey guarda, y por palabra de juramento
de Dios. No te apreſſures, delante él anda, no eſtès en co- 3
ſa mala, por que todo lo que envolunta haze. Por que pa- 4
labra de Rey, imperio, y quien dirá à él que hazes?. Guar- 5
dán encomendança no ſabe coſa mala, y hora y juizio ſabe
coraçon de ſabio. Por que para toda voluntad ay hora y 6
juizio, quando malicia del hombre grande ſobre él. Que no 7
él ſabe lo que ſerá, que quando fuere (EL CASTIGO) quien
denunciará à él?. * No ay hombre dominán en el eſpirito 8 VI
para vedar al eſpirito, y no poteſtad en dia de la muerte, y
no arma en la pelêa: y no eſcapa malicia à ſus dueños. A to-
do eſto vi y puſe à mi coraçon, à toda obra que fue hecha de- 9
baxo del Sol, hora que domina el hombre en hombre por
mal para él. Y entonces vi malos enterrados, y vinieron; 10
y los que del lugar ſancto andaron, y ſon olvidados en la
ciudad en la qual verdad hizieron: tambien eſto nada.
Por que no fue hecha ſentencia de obra la mala preſto, 11
por

por tanto (es) lleno coraçon de hijos de los hombres en
12 ellos para hazer mal. Por que pecador haze males ciento
y prolonga à él, aun que tambien ſé yo que ſerá bien à
VII 13 los temientes al Dios, que temen delante él. * Y bien no
ſerá al malo, y no prolongará dias como la ſombra: por
14 que no él teme delante el Dios. Ay nada que fue hecha
ſobre la tierra, que ay juſtos que llega à ellos como obra
de los malos, y ay malos que llega à ellos como obra de
15 los juſtos: dixe que tambien eſto nada. Y alabé yo a la
alegria que no mejor al hombre debaxo del Sol, ſino por
comer y bever y alegrarſe: y eſto le acompañará en ſu
trabajo dias de ſus vidas, que diò à él el Dios debaxo
16 del Sol. Como puſe a mi coraçon para ſaber ciencia, y
para ver a la ocupacion que es hecha ſobre la tierra, que
tambien en el dia y en la noche, ſueño en ſus ojos no él
17 veyen. Y vi à toda obra del Dios que no puede el
hombre alcançar a la obra que es hecha debaxo del Sol,
por que trabajò el hombre para buſcar y no alcançará, y
tambien ſi dixére el ſabio para ſaber, no puede alcançar.

CAP. 9.

P.54. 1 POr que a todo eſto di à mi coraçon, y para eſcoger à
todo eſto, que los juſtos y los ſabios y ſus obras en
poder del Dios: tambien amor, tambien odio, no
2 ſabe el hombre, lo todo delante ellos. Lo todo como à
todos, acontecimiento uno al juſto y al malo, al bueno
y al limpio, y al imundo, y al ſacrifican, y al que no él
ſacrifican, como el bueno, como el pecador, el que jura,
3 como aquel que de juramento teme. Eſte mal en todo lo
que fue hecho debaxo del Sol, que acontecimiento uno à
todos, y tambien coraçon de hijos de los hombres (es) lle-
no de mal, y locura en ſu coraçon en ſus vidas, y deſpues
4 él à los muertos. Que el que es juntado, con todos los
vivos hay eſperança, que al perro vivo es mejor que el
5 leon el muerto. Por que los vivos ſaben que ande morir,
y los muertos no ellos ſabientes algo, y no mas à ellos
6 precio por que es olvidada ſu memoria. Tambien ſu amor,
tambien ſu odio, tambien ſu embidia, ya ſe perdiò, y par-
te no à ellos mas para ſiempre, en todo lo que fue hecho
7 debaxo del Sol. Anda, come con alegria tu pan, y beve
con coraçon bueno tu vino, por que ya envoluntò el Dios
8 à tus obras. En toda hora ſean tus paños blancos, y olio
9 ſobre tu cabeça no mengve. Vè vidas con muger que amaſ-
te, todos dias de vidas de tu nada, que diò à ti debaxo del
Sol, todos dias de tu nada, por que eſta tu parte en las vidas,
10 y en tu trabajo que tu trabajas debaxo del Sol. Todo lo
que alcançáre tu mano para hazer con tu fuerça, haz: por
que no obra, ni cuenta, ni ſabiduria, ni ciencia, en la ſe-
11 pultura que tu andán alli. Torné y vi debaxo del Sol, que
no à los ligeros la corrida, y no a los valientes la pelea, y
tambien no à los ſabios pan, y tambien no à los entendidos
riqueza, y tambien no à los ſabientes, gracia; que hora y
12 ocaſion acontecerá à todos ellos. Por que tambien no ſabe
el hombre à ſu hora, como los peſcados que ſon aſidos en
red mala, y como las paxaras las aſidas en lazo, como ellas
ſon enlazados hijos de los hombres à hora mala, quando
13 cayere ſobre ellos ſubitamente. Tambien eſto vi ciencia
14 debaxo del Sol, y grande ella à mi. Ciudad pequeña y va-
rones en ella pocos, y vino à ella Rey grande y rodeò à ella,
15 y fraguò ſobre ella encaſtilladuras grandes. Y (es) hallado
en ella varon pobre ſabio, y eſcapa él à la ciudad con ſu
ciencia, y hombre no ſe membrò del varon el mezquino el
16 eſſe. Y dixe yo, mejor ciencia que valentia, y cienca del
17 pobre menoſpreciada, y ſus palabras no ſon oìdas. Pa-
labras de ſabios con repoſo ſon oìdas, mas que excla-
18 macion de ſeñoreán en locos. Mejor ciencia que inſtru-
mentos de guerra: y pecador uno depierde bien mucho.

CAP. 10.

II 1 (COmo) Moſcas de muerte hazen heder (y) hazen
vaporar olio de conficionador, (aſſi) preciado
2 de ciencia y de honra (depierde) locura poca.
Coraçon de ſabio à ſu derecha, y coraçon de loco à
3 ſu izquierda. Y tambien por la carrera que el loco
4 anda ſu cordura falta, y dize à todos, loco es. Si
eſpiritu del dominador ſubiere contra ti, tu lugar no de-
5 xes, por que floxedad hará repoſar pecados grandes. Ay

על־כן מלא לב בני־האדם בהם לעשות רע: אשר חטא 12
עשה רע מאת ומאריך לו כי גם־יודע אני אשר יהיה־
טוב ליראי האלהים אשר יראו מלפניו: וטוב לא־יהיה 13
לרשע ולא־יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני
אלהים: יש הבל אשר נעשה על־הארץ אשר יש 14
צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים
שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם־זה
טו הבל: ושבחתי אני את־השמחה אשר אין־טוב לאדם
תחת השמש כי אם־לאכול ולשתות ולשמוח והוא
ילונו בעמלו ימי חייו אשר־נתן־לו האלהים תחת
השמש: כאשר נתתי את־לבי לדעת חכמה ולראות 16
את־הענין אשר נעשה על־הארץ כי גם ביום ובלילה
שנה בעיניו איננו ראה: וראיתי את־כל־מעשה 17
האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את־המעשה אשר
נעשה תחת־השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש
לפנד ולא ימצא וגם אם־יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:
ט א כי את־כל־זה נתתי אל־לבי ולבור את־כל־זה אשר
הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם־אהבה
גם־שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם: הכל כאשר 2
לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא
ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר
שבועה ירא: זה רע בכל אשר־נעשה תחת השמש 3
כי־מקרה אחד לכל וגם לב בני־האדם מלא־רע
והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל־המתים: כי־מי 4
חבר קרי אשר יבחר אל כל־החיים יש בטחון כי־לכלב חי הוא
ה טוב מן־האריה המת: כי החיים יודעים שימתו
והמתים אינם יודעים מאומה ואין־עוד להם שכר כי
נשכח זכרם: גם אהבתם גם־שנאתם גם־קנאתם 6
כבר אבדה וחלק אין־להם עוד לעולם בכל אשר־
נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמך ושתה 7
בלב־טוב יינך כי כבר רצה האלהים את־מעשיך:
בכל־עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על־ראשך אל־יחסר: 8
ראה חיים עם־אשה אשר־אהבת כל־ימי חיי הבלך 9
אשר נתן־לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך
י בחיים ובעמלך אשר־אתה עמל תחת השמש: כל
אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה:
שבתי וראה תחת־השמש כי לא לקלים המרוץ ולא 11
לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא
לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי־עת ופגע יקרה
את־כלם: כי גם לא־ידע האדם את־עתו כדגים 12
שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם
יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם:
גם־זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 13
עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא־אליה מלך גדול 14
טו וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: ומצא בה
איש מסכן חכם ומלט־הוא את־העיר בחכמתו ואדם
לא זכר את־האיש המסכן ההוא: ואמרתי אני טובה 16
חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם
נשמעים: דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל 17
בכסילים: טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד 18
א טובה הרבה: זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר י
מחכמה מכבוד סכלות מעט: לב חכם לימינו ולב 2
כסיל לשמאלו: וגם־בדרך כשהסכל הלך לבו חסר 3
ואמר לכל סכל הוא: אם־רוח המושל תעלה עליך 4
ה מקומך אל־תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: יש

רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני
השליט: נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל 6
ישבו: ראיתי עבדים על־סוסים ושרים הלכים כעבדים 7
על־הארץ: חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: 8
מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם: אם־ 9 י
קהה הברזל והוא לא־פנים קלקל וחילים יגבר
ויתרון הכשיר חכמה: אם־ישך הנחש בלוא־לחש 11
ואין יתרון לבעל הלשון: *דברי פי־חכם חן ושפתות 12
כסיל תבלענו: תחלת דברי־פיהו סכלות ואחרית 13 ליום ו
פיהו הוללות רעה: והסכל ירבה דברים לא־ידע האדם 14
מה־שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל טו
הכסילים תיגענו אשר לא־ידע ללכת אל־עיר: אי־לך 16
ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: אשריך ארץ 17
שמלכך בן־חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא
בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף 18
הבית: לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה 19
את־הכל: גם במדעך מלך אל־תקלל ובחדרי משכבך כ
אל־תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את־הקול
ובעל הכנפים יגיד דבר: *שלח לחמך על־פני המים יא א יתיר ח
כי־ברב הימים תמצאנו: תן־חלק לשבעה וגם 2 ליום ד
לשמונה כי לא תדע מה־יהיה רעה על־הארץ: אם־ 3
ימלאו העבים גשם על־הארץ יריקו ואם־יפול עץ
בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: שמר 4
רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: כאשר אינך ה
יודע מה־דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא
תדע את־מעשה האלהים אשר יעשה את־הכל:
בבקר זרע את־זרעך ולערב אל־תנח ידך כי אינך 6
יודע אי זה יכשר הזה או־זה ואם־שניהם כאחד
טובים: ומתוק האור וטוב לעינים לראות את־ 7
השמש: *כי אם־שנים הרבה יחיה האדם בכלם 8
ישמח ויזכר את־ימי החשך כי־הרבה יהיו כל־שבא ליום ח
הבל: שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי 9
בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי ובמראה ק
על־כל־אלה יביאך האלהים במשפט: והסר כעס י
מלבך והעבר רעה מבשרך כי־הילדות והשחרות
הבל: וזכר את־בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא־ א יב
יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין־לי בהם
חפץ: עד אשר לא־תחשך השמש והאור והירח 2
והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי 3
הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו
וחשכו הראות בארבות: *וסגרו דלתים בשוק בשפל 4 ליום
קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל־בנות
השיר: גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ה
ויסתבל החגב ותפר האביונה כי־הלך האדם אל־בית
עולמו וסבבו בשוק הספדים: עד אשר לא־ירחק 6 ירתק קרי
חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על־המבוע
ונרץ הגלגל אל־הבור: *וישב העפר על־הארץ כשהיה 7 ליום
והרוח תשוב אל־האלהים אשר נתנה: הבל הבלים 8
אמר הקוהלת הכל הבל: ויתר שהיה קהלת חכם 9
עוד למד־דעת את־העם ואזן וחקר תקן משלים
הרבה: בקש קהלת למצא דברי־חפץ וכתוב ישר י
דברי אמת: דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות 11
נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויתר 12
מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ
ולהג הרבה יגעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את־ 13 רבתי
האלהים ירא ואת־מצותיו שמור כי־זה כל־האדם: כי 14
את

mal,(que)vi debaxo delSol,como el yerro que ſale delante
del dominador. Es dada la locura en alturas grandes : y ri- 6
cos en baxeza ſe aſſientan. Vi ſiervos ſobre cavallos : y ſe- 7
ñores andantes como ſiervos ſobre la tierra. El que cava 8
hoyo en él caerá : y el que aportilla vallado, lo morderá cu-
lebro. (el) Que mueve piedras,(es)afanado en ellas; el que 9
parte leños, ſe calienta con ellos. Si fuere embotado el hier- 10
ro, y él no còrte amolado, y fonſados mayorgará : y ven-
taja la bondad de (la) ciencia. Si muerde el culebro ſin per- 11
canto, y no ventaja al que tiene lengua ?. * Palabras de bo- 12 III
ca de ſabio, gracia : y labios de loco las dañan. Principio de 13
palabras de ſu boca, locura, y poſtrimería de ſu boca, locura
mala. Y el loco muchigua palabras, no ſabe el hombre lo 14
que ſerá, y lo que ſerá deſpues dél, quien denunciará à él?.
Trabajo de los locos los haze fatigar, que no ſabe andar à 15
ciudad. Ay de ti terra que tu Rey moço, y tus mayorales 16
por la mañana comen. Bienaventurada tu tierra que tu Rey 17
hijo de nobles, y tus mayorales en hora comen (EMPLEA-
DOS) en valentia, y no en bever. Por la pereza ſe baxa el 18
avigamiento, y por baxeza de manos gotêa la caſa. Por riſa 19
hazen combite, y vino alegra (á) vivos, y la plata alcança lo
todo. Tambien en tu penſamiento Rey no maldigas, y en 20
camaras de tu yazida no maldigas rico, por que ave de los
cielos lleva á la vos, y dueño de àlas denuncia palabra.

C A P. 11.

EMbia tu pan ſobre faces de las aguas, por que en mu- 1 IV
chedumbre de los dias lo hallarás. Dá parte à ſiete, y 2
tambien à ocho, por que no ſabes que ſerá (de) mal
ſobre la tierra. Si ſe hinchen las nuves de lluvia, ſobre la 3
tierra vazian, y ſi cayere palo en Meridion, ó ſi en Septen-
trion, en lugar que cayére el palo alli ſerá. El que aguarda 4
el ayre no ſembrará, y el que mira en las nuves no ſegará.
Como no tu ſabes qual la carrera del eſpirito, como hueſſos 5
en vientre de la preñada:aſſi no ſabras à obras del Dios,que
hará alo todo.Por la mañana ſiembra a tu ſimiente,y à la tarde 6
no hagas ceſſar tu mano, por que no tu ſabes qual eſte ſerá
bueno, ſi eſte, ó eſte; ó ſi ambos ellos como uno buenos.
Y dulce la luz, y buena para los ojos, para ver a el Sol.* Aun 7 8 V
que años muchos viva el hombre en todos ellos ſe alègre, y
ſe acuerde de dias de la eſcuridad; que muchos ſerán, todo lo
que viniere, nada. Alegrate mancebo en tu mocedad, y 9
aboniguarteá tu coraçon en dias de tus juventudes, y anda
en carreras de tu coraçon y en viſta de tus ojos, y ſabe que
ſobre todas eſtas te traerá el Dios en el juizio. Y quita ſaña 10
de tu coraçon y haz paſſar malicia de tu carne, por que la
mocedad y la juventud nada.

CAP. 12.

YMiembrate de tu Criador, en dias de tus mocedades: 1
antes que no vengan dias del mal, y lleguen años que
digas, no à mi en ellos voluntad. Antes que no ſe eſ- 2
cureſca el Sol, y la luz y la Luna, y las eſtrellas : y ſe buel-
van las nuves tras de (la) lluvia. En el dia que ſe moverán 3
guardadores de la caſa, y ſe atorcerán varones del fonſado:
y baldarſeán las muelas, por que ſe apocaron; y eſcurecer-
ſehan los veyentes por las ventanas.*Y ſerán cerradas puer- 4 VI
tas en la plaça, en ſumiſſion de voz de la muela, y levantar-
ſeá à voz de la paxara, y baxarſeán todas hijas del cantico.
Tambien de alto temerán y quebrantamientos por la carre- 5
ra, y hermollecerá el almendro, y ſerale carga la langoſta, y
baldarſeá el deſſeo : por que anda el hombre à caſa de ſu
mundo, y rodearán por la plaça los endechadores. Antes 6
que no ſe rompa cuerda de la plata, y quiebre el vaſo redon-
do del oro : y ſe quiebre el cantaro ſobre el manantial, y ſea
quebrada la rueda al pozo. * Y bolverá el polvo ſobre la 7 VII
tierra como era, y el eſpirito bolverá à Dios que lo diò.
Nada de nadas dixo el Koéleth, lo todo nada. Y mas, 8 9
que fue Koéleth ſabio, aun enſeñò ſabiduria al pueblo,
y hizo eſcuchar y requiriò, adereçò exemplos muchos.
Buſcò Koéleth para hallar palabras de voluntad, y eſ- 10
criptura de rectitud palabras de verdad. Palabras de 11
ſabios como aguijones, y como clavos plantadas, dueños
de apañamientos, fueron dados de paſtor uno. Y mas 12
que eſtos mi hijo ſé prevenido, de hazer libros muchos
ſin fin, y doctrina mucha trabajo de carne. Fin de la 13
coſa lo todo es oìdo : à Dios teme y à ſus encomendanças
guarda, que eſto todo el hombre (deve hazer). Por que 14
à

à toda obra, el Dios traerá en juizio ſobre todo encu-
bierto ſi buena, ó ſi mala.

Fin de la coſa lo todo es oìdo, à Dios teme, y
à ſus encomendanças guarda, que eſto todo
el hombre (deve hazer).

FIN DE KOELETH

TIENE PASUKIM. 222.

ESTER.

CAP. I.

P. 21. 1 Y Fue en dias de Ahaſveròs, él Ahaſvèròs
el reynán deſde India y haſta Ethiopia,
2 ciento y veynte y ſiete provincias. En
los dias los eſſos, como ſe aſſentaſſe el
Rey Ahaſveròs ſobre ſilla de ſu reyno, que
3 en Suſán la Metropolitana. En año de
tres à ſu reynar hizo combite à todos ſus mayorales y
ſus ſiervos, fonſado de Perſia y Media, los Duques
4 y mayorales de las provincias delante él. En ſu moſtrar
à riqueza de honra de ſu reyno, y à gloria de hermo-
ſura de ſu grandeza, dias muchos, ciento y ochenta
5 dias. Y en cumplirſe los dias los eſtos, hizo el Rey
à todo el pueblo, los hallados en Suſán la Metropoli-
tana, de grande y haſta pequeño, combite ſiete dias,
6 en patio de huerto de palacio del Rey. Blanco, verde,
y cardeno, travado con cuerdas de lino y purpura,
ſobre circulos de plata, y pilares de marmol, lechos
de oro y plata, ſobre enloſamiento de criſtal y marmol
7 y Pàrio y Jacinto. Y davan à bever en vaſos de oro,
y vaſos de vaſos diferentes, y vino de reyno mucho,
8 como poder del Rey. Y la bevida como ley no for-
çan, que aſſi avia mandado el Rey ſobre todo mayoral
de ſu caſa, para hazer como voluntad de varon y va-
9 ron. Tambien Vaſtì la reyna hizo combite de muge-
10 res, (en) caſa del reyno, que al Rey Ahaſveròs. En
el dia el ſeteno, como aboniguarſe coraçon del Rey en
el vino, dixo à Meumán, Biztà, Harbonà, Bigtà,
y Abagtà, Zetàr, y Carcas, ſiete los eunuchos, los
11 ſirvientes delante el Rey Ahaſveròs. Para traer à
Vaſtì la reyna delante el Rey con corona de reyno,
para moſtrar à los pueblos y à los mayorales à ſu her-
12 moſura, por que buena de viſta ella. Y no quiſo la
Reyna Vaſtì venir por mandato del Rey, (que fue)
por mano de los eunuchos, y enſañóſe el Rey mucho,
13 y ſu ſaña ſe encendiò en él. Y dixo el Rey à los
ſabios, ſabientes los tiempos, por que aſſi uſança del
14 Rey delante todos ſabientes ley y juizio. Y el cer-
cano à él, Karſenà, Setàr, Admàta, Tarſis, Mères,
Marſenà, Memuhàn, ſiete mayorales de Perſia y Me-
dia, veyentes faces del Rey, los aſſentantes primero
15 en el reyno. Como ley que para hazer en la Reyna
Vaſtì: por que no hizo à mandato del Rey Ahaſve-
16 ròs por mano de los eunuchos. Y dixo Memuhán, de-
lante el Rey, y los ſeñores no ſobre el Rey ſolo, ator-
ció Vaſtí la Reyna, que ſobre todos los mayorales y ſobre
todos los pueblos, que en todas provincias del Rey
17 Ahaſverós. Por que ſaldrá palabra de la Reyna ſobre to-
das las mugeres, para menoſpreciar ſus maridos en ſus
ojos, en ſu dezir, el Rey Ahaſveròs mandò para traer
18 à Vaſtì la Reyna delante él, y no vino. Y el dia el eſte
dirán ſeñoras de Perſia y Media, que oyeren à palabra
de la Reyna, à todos mayorales del Rey, y (ſerá) harto
19 menoſprecio y ſaña. Si al Rey bueno, ſalga mandado
de reyno delante él, y ſèa eſcripto en leyes de Perſia y
Media y no paſſe, que no venga Vaſtì delante el Rey
Ahaſveròs, y ſu reyno dé el Rey à ſu compañera la mejor
20 que ella. Y ſèa oìdo mandato del Rey que hará, en todo
ſu reyno, que grande es, y todas las mugeres darán
21 honra à ſus maridos, de grande y haſta pequeño. Y plugó
la coſa en ojos del Rey y de los mayorales, y hizo el Rey
22 como palabra de Memuhán. Y embiò cartas à todas

את־כל־מעשה האלהים יבא במשפט על כל־נעלם
אם־טוב ואם־רע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם :
סימן יתיקק

סכום פסוקי ספר קהלת מאתים ועשרים ושנים · וסימנו מה שהיה כבר
נקרא שמו · וגם חציו (בפסוק) מה שהיה כבר נקרא שמו · וסדריו ·
ארבעה וסימנו אבא בם אודה יה :

אסתר

א

לפ׳כא
א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
2 בימים ההם כשבת ׀ המלך אחשורוש על כסא
3 מלכותו אשר בשושן הבירה : בשנת שלוש למלכו
עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל ׀ פרס ומדי
4 הפרתמים ושרי המדינות לפניו : בהראתו את־עשר
כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדולתו ימים רבים
ה שמונים ומאת יום : ובמלואת ׀ הימים האלה עשה
ובמלאות קרי המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול
ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך :
6 ח רבתי חור ׀ כרפס ותכלת אחוז בחבלי־בוץ וארגמן על־
גלילי כסף ועמודי שש מטות ׀ זהב וכסף על רצפת
7 בהט־ושש ודר וסחרת : והשקות בכלי זהב וכלים
8 מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך : והשתיה כדת
אין אנס כי־כן ׀ יסד המלך על כל־רב ביתו לעשות
9 כרצון איש־ואיש : ס גם ושתי המלכה
עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך
י אחשורוש : ביום השביעי כטוב לב־המלך ביין אמר
למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס
שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש :
11 להביא את־ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות
להראות העמים והשרים את־יפיה כי־טובת מראה
12 היא : ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר
ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו :
13 ס ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים
14 כי־כן דבר המלך לפני כל־ידעי דת ודין : והקרב אליו
כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן
שבעת שרי ׀ פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
טו ראשנה במלכות : כדת מה־לעשות במלכה ושתי
על ׀ אשר לא־עשתה את־מאמר המלך אחשורוש ביד
16 מומכן קרי הסריסים : ס ויאמר מומכן לפני המלך והשרים
לא על־המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על־כל־
השרים ועל־כל־העמים אשר בכל־מדינות המלך
17 אחשורוש : כי־יצא דבר־המלכה על־כל־הנשים
להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש
אמר להביא את־ושתי המלכה לפניו ולא־באה :
18 והיום הזה תאמרנה ׀ שרות פרס־ומדי אשר שמעו
את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף :
19 אם־על־המלך טוב יצא דבר־מלכות מלפניו ויכתב
בדתי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
כ הטובה ממנה : ונשמע פתגם המלך אשר־יעשה בכל־
מלכותו כי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר לבעליהן
21 למגדול ועד־קטן : וייטב הדבר בעיני המלך והשרים
22 ויעש המלך כדבר ממוכן : וישלח ספרים אל־כל־
מדינות

מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל־עַם וָעָם
כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל־אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן
עַמּוֹ׃ ס אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשֹׁךְ חֲמַת א ב
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת־וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר־עָשָׂתָה וְאֵת
אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבַקְשׁוּ 2
לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה׃ וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ 3
פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרָה־
בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים
אֶל־יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃
וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי 4
וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ ס אִישׁ ה
יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי
בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃ אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגֹּלָה 6
אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הֶגְלָה
נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיְהִי אֹמֵן אֶת־הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר 7
בַּת־דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וְטוֹבַת
מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת׃ וַיְהִי 8
בְּהִשָּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־
שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־יַד הֵגָי וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ
אֶל־יַד הֵגַי שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃ וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְעֵינָיו וַתִּשָּׂא 9
חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־מָנוֹתֶהָ לָתֶת
לָהּ וְאֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאֻיוֹת לָתֶת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיְשַׁנֶּהָ וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃ לֹא־הִגִּידָה י
אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מוֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ
אֲשֶׁר לֹא־תַגִּיד׃ וּבְכָל־יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי 11
חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יֵּעָשֶׂה
בָּהּ׃ וּבְהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ 12
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקֵּץ הֱיוֹת לָהּ כְּדָת הַנָּשִׁים שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ
כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר
וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים׃ וּבָזֶה 13
הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ
לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ בָּעֶרֶב הִיא 14
בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שֵׁנִי אֶל־יַד
שַׁעַשְׁגַז סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד
אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃
וּבְהַגִּיעַ תֹּר־אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיחַיִל דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר טו
לָקַח־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָּבָר כִּי אִם
אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגַי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי
אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי כָּל־רֹאֶיהָ׃ וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־ 16
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְמַלְכוּתוֹ׃ וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ 17
אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא־חֵן וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל־
הַבְּתוּלוֹת וַיָּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת
וַשְׁתִּי׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֵת 18
מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנָחָה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־ 19
הַמֶּלֶךְ׃ אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר כ
צִוָּה עָלֶיהָ מָרְדֳּכָי וְאֶת־מַאֲמַר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר עֹשָׂה
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ׃ ס בַּיָּמִים 21
הָהֵם וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קָצַף בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ
שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ׃ וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר 22
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי׃ וַיְבֻקַּשׁ 23
הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי ליום ב
הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ס אַחַר הַדְּבָרִים א
הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא ג
הָאֲגָגִי

provincias del Rey, à provincia y provincia como ſu eſcriptura, y à pueblo y pueblo, como ſu lenguaje: para ſer todo varon ſeñoreán en ſu caſa, y hablán como lenguaje de ſu pueblo.

C A P. 2.

DEſpues de las palabras las eſtas, como aplacarſe 1
ſaña del Rey Ahaſverôs, acordòſe de Vaſtì, y de
lo que hizo, y de lo que fue ſentenciado ſobre
ella. Y dixeron moços del Rey ſus miniſtros, buſquen 2
al Rey moças virgenes, buenas de viſta. Y encomiende 3
el Rey Preſidentes en todas provincias de ſu reyno, y
junten a toda moça virgen, buena de viſta à Suſán la Me-
tropolitana, à caſa de las mugeres, à mano de Egué eu-
nucho del Rey, guardador de las mugeres, y dando ſus
afeytes. Y la moça que plugiere en ojos del Rey reynará 4
en lugar de Vaſtì, y plugo la coſa en ojos del Rey y hi-
zo aſſi. Varon Judio era en Suſán la Metropolitana, y ſu 5
nombre Mordechay hijo de Yaìr hijo de Simhi hijo de Kis
varon de (tribo de) Binyamin. Que fue captivado de Jeru- 6
ſalaim con el captiverio, que fue captivado con Jechonià
Rey de Jehudá, que captivò Nebuchadnezár Rey de Ba-
bél. Y fue crián à Adaſá, ella Eſter hija de ſu tio, que 7
no à ella padre ni madre, y le moça hermoſa de forma,
y buena de viſta, y en murir ſu padre y ſu madre, tomò-
la Mordechay à él, por hija. Y fue en ſer oìdo mandato 8
del Rey y ſu ley, y en ſer congregadas moças muchas à
Suſán la Metropolitana, à mano de Egay, y fue tomada
Eſter à caſa del Rey à mano de Egay guardador de las
mugeres. Y plugó la moça en ſus ojos, y recibiò merced 9
delante él, y hizo apreſſar a ſus afeytes y a ſus dones para
dar à ella, y à ſiete las moças las perteneſcientes para dar à
ella de caſa del Rey: y mudóla y à ſus moças para bien (á)
caſa de las mugeres. No denunciò Eſter a ſu pueblo, ni a ſu 10
naſcimiento, por que Mordechay encomendò à ella que
no denunciaſſe. Y en cada dia y dia Mordechay ſe andava 11
delante patio de caſa de las mugeres, por ſaber à paz de
Eſter, y que era hecho della. Y en llegarſe tiempo de mo- 12
ça, y moça, para venir al Rey Ahaſveròs, de fin de ſer à
ella como ley de las mugeres, doze meſes, que aſſi ſe cum-
plian dias de ſus afeytes: ſeys meſes en olio de Mirra, y
ſeys meſes en eſpecias, y en afeytes de las mugeres. Y con 13
eſto la moça venia al Rey, todo lo que dezia era dado à
ella, para venir con ella de caſa de las mugeres haſta caſa
del Rey. En la tarde ella venia, y por la mañana ella ſe 14
bolvia à caſa de las mugeres ſegunda (VEZ), à mano de
Saaſgàz, eunucho del Rey, guardador de las concubinas:
no venia mas al Rey, ſalvo ſi envoluntava en ella el Rey,
y era llamada por nombre. Y en llegarſe tiempo de Eſter 15
hija de Abiháil tio de Mordechay, que tomò para él por hija,
para venir al Rey, no buſcava coſa ſino lo que dezia Egay
eunucho del Rey guardador de las mugeres, y fue Eſter
recibien gracia en ojos de todos ſus veyentes. Y fue to- 16
mada Eſter al Rey Ahaſveròs, à caſa de ſu reyno, en el mes
el dezeno, él mes de Tebèt, en año de ſiete à ſu reyno. Y 17
amò el Rey à Eſter mas que todas las mugeres, y reci-
biò gracia y merced delante dél, mas que todas las virge-
nes, y puſo corona de reyno en ſu cabeça, y reynòla en
lugar de Vaſtì. Y hizo el Rey combite grande à todos ſus 18
mayorales y ſus ſiervos, à combite de Eſter, y repoſo à las
provincias hizo, y diò racion como poder del Rey. Y en 19
ſer apañadas virgenes ſegunda (vez), y Mordechay eſtán en
puerta del Rey. No Eſter denuncian ſu naſcimiento, ni a 20
ſu pueblo, como encomendò à ella Mordechay, y à man-
dato de Mordechay Eſter hazièn, como era en ſu criacion
con él. En los dias los eſſos, y Mordechay eſtán en puerta 21
del Rey, enſañòſe Bigtàn y Tères, dos privados del Rey,
de guardantes el umbral, y buſcaron por tender mano en
el Rey Ahaſveròs. Y fue ſabida la coſa à Mordechay, y 22
denunciò à Eſter la Reyna: y dixo Eſter al Rey en nombre
de Mordechay. Y fue buſcada la coſa, y fue hallada, y 23
fueron colgados ambos ellos ſobre horca: y fue eſcripto
en libro de palabras de los dias delante el Rey.

C A P. 3.

DEſpues de las palabras las eſtas, engrandeciò 1 II
el Rey Ahaſveròs à Amàn, hijo de Amedàta
el

el Agaguêo, y exalçólo: y puſo à ſu ſilla de ſobre todos
2 los mayorales que con él. Y todos ſiervos del Rey, que
en puerta del Rey, arrodillantes y encorvantes à Amàn,
que aſſi encomendò por él el Rey, y Mordechay no ſe ar-
3 rodillava, y no ſe humillava. Y dixeron ſiervos del Rey,
que en puerta del Rey, à Mordechay, por que tu paſſás
4 à mandamiento del Rey?. Y fue como ſu dezir à él, dia
y dia, y no oyò à ellos: y denunciaron à Amàn para ver
ſi eſtarían palabras de Mordechay, por que denunció à
5 ellos que él Judio. Y viò Amàn que no Mordechay ar-
rodillánſe, ni encorvánſe à él, y fue lleno Amàn (de) ſaña.
6 Y menoſpreció en ſus ojos para tender mano en Morde-
chay à ſus ſolas, que denunciaron à él a pueblo de Mor-
dechay, y buſcò Amàn por deſtruìr à todos los Judios,
que en todo reyno de Ahaſverós, pueblo de Mordechay.
7 En el mes el primero, él mes de Niſán, en año de doze
al Rey Ahaſverós, hizo echar (Pur), ella la ſuerte, delan-
te Amàn de dia à dia, y de mes, à mes dozeno él mes
8 de Adar. Y dixo Amàn al Rey Ahaſverós, hay pueblo
uno eſparzido y dividido entre los pueblos en todas pro-
vincias de tu reyno, y ſus leyes diferentes de todo pueblo,
y à leyes del Rey no ellos hazientes, y al Rey no pro-
9 vecho por dexarlos. Si al Rey plaze, ſea eſcripto para
deperderlos, y diez mil quintales de plata peſaré ſobre ma-
nos de hazientes la obra para traer à theſoros del Rey.
10 Y ſacò el Rey à ſu ſortija de ſobre ſu mano, y dióla à
Amàn, hijo de Amedàta el Agaguêo, anguſtiador de los
11 Judios. Y dixo el Rey à Amàn, la plata dada à ti, y el
12 pueblo para hazer en él como pluguiere en tus ojos. Y
fueron llamados eſcrivanos del Rey en el mes el pri-
mero, en treze dias en él, y fue eſcripto como todo lo
que encomendò Aman à Viſreyes del Rey y à los Du-
ques, que ſobre provincia y provincia, y à mayorales de
pueblo, y pueblo, provincia y provincia, como ſu eſ-
criptura, y pueblo y pueblo, como ſu lenguaje, en nom-
bre del Rey Ahaſverós fue eſcrito, y fue ſellado con ſor-
13 tija del Rey. (para) Que fueſſen embiadas cartas por mano
de los correros à todas provincias del Rey, para deſtruìr,
para matar, y para deperder à todos los Judios de moço y
haſta viejo, familia y mugeres, en dia uno, en treze al
mes dozeno, él mes de Adar, y ſu deſpojo para prear.
14 Traſlado de la eſcriptura para ſer dada ley en toda pro-
vincia y provincia, deſcubierto à todos los pueblos,
15 para ſer aparejados al dia el eſte. Los correros ſalieron
apreſſurados por mandato del Rey, y la ley fue dada
en Suſán la Metropolitana, y el Rey y Amàn ſe aſſen-
taron para bever, y la ciudad de Suſán fue confuza.

CAP. 4.

III 1 Y Mordechay ſupo à todo lo que fue hecho, y raſ-
gò Mordechay a ſus paños, y viſtiò ſaco y ceniza,
y ſalió en medio de la ciudad, y exclamò excla-
2 macion grande, y amarga. Y vino haſta delante puer-
ta del Rey, que no para venir à puerta del Rey con
3 veſtido de ſaco. Y en toda provincia y provincia, lu-
gar que mandato del Rey y ſu ley llegava, luto grande
à los Judios, y ayuno y lloro y endecha: ſaco y ceniza
4 fue eſtrado à muchos. Y vinieron moças de Eſter y
ſus eunuchos, y denunciaron à ella, y adoloriòſe la
Reyna mucho, y mandò paños para hazer veſtir à Mor-
dechay, y por hazer quitar ſu ſaco de ſobre él, y no
5 recibiò. Y llamò Eſter à Atàg, de eunuchos del Rey,
que hizo eſtar delante ella, y encomendóle ſobre Mor-
6 dechay, para ſaber que eſto, y ſobre que eſto?. Y ſa-
liò Atàg à Mordechay à plaça de la ciudad, que delante
7 puerta del Rey. Y denunciò à él Mordechay à todo lo
que le aconteciò, y adeclaracion de la plata que dixo Amàn
para peſár ſobre theſoros del Rey por los Judios para
8 deperderlos. Y à traſlado de eſcriptura de la ley que fue
dada en Suſán para hazerlos deſtruìr, dió à él, para
moſtrar à Eſter y para denunciar à ella, y para enco-
mendar à ella para venir al Rey, para apiadarſe à él, y
9 para buſcar de delante él ſobre ſu pueblo. Y vino Atàg,
10 y denunció à Eſter à palabras de Mordechay. Y dixo
11 Eſter à Atàg, y encomendóle à Mordechay. Todos
ſiervos del Rey y pueblo de provincias del Rey ſabientes

האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר
2 אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים
ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא
3 יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:
4 ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו
להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם נאמרם ק׳
ה אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע
6 ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבז בעיניו לשלח יד
במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
7 אחשורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש
ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים
8 עשר הוא חדש אדר: ס ויאמר המן למלך
אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת
דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם:
9 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא
י אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו
יא ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים: ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב
12 בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון
בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה
ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם
ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם
13 בטבעת המלך: ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל
מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
14 לבוז: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
טו גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: הרצים
יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה
והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

ד ס ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע לוים ג
מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר
2 ויזעק זעקה גדולה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך
3 כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל
מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע
אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע
4 לרבים: ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותבואנה קרי
ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש
ה את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא
אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה
6 ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא
התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער
7 המלך: ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת
פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך
8 ביהודיים לאבדם: ואת פתשגן כתב הדת אשר ביהודים ק׳
נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצות עליה לבוא אל המלך להתחנן
9 לו ולבקש מלפניו על עמה: ויבא התך ויגד לאסתר
י את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל
יא מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים
אשר

אשר כל־איש ואשה אשר־יבוא אל־המלך אל־
החצר הפנימית אשר לא־יקרא אחת דתו להמית
לבד מאשר יושיט־לו המלך את־שרביט הזהב וחיה
ואני לא נקראתי לבוא אל־המלך זה שלושים יום׃
ויגידו למרדכי את דברי אסתר׃ ויאמר מרדכי 12 13
להשיב אל־אסתר אל־תדמי בנפשך להמלט בית־
המלך מכל־היהודים׃ כי אם־החרש תחרישי 14
בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר
ואת ובית־אביך תאבדו ומי יודע אם־לעת כזאת
הגעת למלכות׃ ותאמר אסתר להשיב אל־מרדכי׃ טו
לך כנוס את־כל־היהודים הנמצאים בשושן וצומו 16
עלי ואל־תאכלו ואל־תשתו שלשת ימים לילה ויום
גם־אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל־המלך אשר
לא־כדת וכאשר אבדתי אבדתי׃ ויעבר מרדכי 17
ויעש ככל אשר־צותה עליו אסתר׃ ויהי ׀ ביום ה א
השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית־
המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על־כסא
מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית׃ ויהי כראות 2
המלך את־אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן
בעיניו ויושט המלך לאסתר את־שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט׃ ויאמר לה 3
המלך מה־לך אסתר המלכה ומה־בקשתך עד־חצי
המלכות וינתן לך׃ ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב 4
יבוא המלך והמן היום אל־המשתה אשר־עשיתי לו׃
ויאמר המלך מהרו את־המן לעשות את־דבר אסתר ה
ויבא המלך והמן אל־המשתה אשר־עשתה אסתר׃
ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה־שאלתך וינתן 6
לך ומה־בקשתך עד־חצי המלכות ותעש׃ *ותען אסתר 7 ליום ד׳
ותאמר שאלתי ובקשתי׃ אם־מצאתי חן בעיני המלך 8
ואם־על־המלך טוב לתת את־שאלתי ולעשות את־
בקשתי יבוא המלך והמן אל־המשתה אשר אעשה
להם ומחר אעשה כדבר המלך׃ ויצא המן ביום 9
ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את־מרדכי בשער
המלך ולא־קם ולא־זע ממנו וימלא המן על־מרדכי
חמה׃ ויתאפק המן ויבוא אל־ביתו וישלח ויבא את־ 10
אהביו ואת־זרש אשתו׃ ויספר להם המן את־כבוד 11
עשרו ורב בניו ואת כל־אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על־השרים ועבדי המלך׃ ויאמר המן אף לא־ 12
הביאה אסתר המלכה עם־המלך אל־המשתה אשר־
עשתה כי אם־אותי וגם־למחר אני קרוא־לה עם־
המלך׃ וכל־זה איננו שוה לי בכל־עת אשר אני ראה 13
את־מרדכי היהודי יושב בשער המלך׃ ותאמר לו 14
זרש אשתו וכל־אהביו יעשו־עץ גבה חמשים אמה
ובבקר ׀ אמר למלך ויתלו את־מרדכי עליו ובא עם־
המלך אל־המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש
העץ׃ ס בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר ו א
להביא את־ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים
לפני המלך׃ וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על־ 2
בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר
בקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויאמר המלך 3
מה־נעשה יקר וגדולה למרדכי על־זה ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא־נעשה עמו דבר׃ ויאמר המלך 4
מי בחצר והמן בא לחצר בית־המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות את־מרדכי על־העץ אשר־
הכין לו׃ ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד ה
בחצר ויאמר המלך יבוא׃ ויבוא המן ויאמר לו 6
המלך

que todo varon o muger que viniere al Rey al patio el
de dentro, que no fuere llamado, una ſu ley para
matàr, à fuera de quien tendiere à él el Rey à ceptro
del oro, y vivirá, y yo no ſoy llamada para venir al
Rey eſtos treynta dias. Y denunciaron à Mordechay 12
à palabras de Eſter. Y dixo Mordechay para reſponder à 13
Eſter: no pienſes en tu alma, de ſer eſcapada (en) caſa
del Rey, mas que todos los Judios. Por que ſi callan- 14
do callàres en la hora la eſta, eſpacio y eſcapadura eſ-
tará à los Judios de lugar otro, y tu y caſa de tu padre
os perdereis: y quien ſabe ſi para hora como eſta lle-
gaſte al reyno?. Y dixo Eſter por reſponder a Mor- 15
dechay. Anda junta à todos los Judios los hallados 16
en Suſán, y ayunad por mi, y no comais y no bevais
tres dias noche y dia, tambien yo y mis moças ayu-
naré aſſi: y entonces vendré al Rey, que no como la
ley, y como me perdi, perdermeé. Y paſſo Mordechay: 17
y hizo como todo lo que encomendó à él Eſter.

CAP. 5.

Y Fue en el dia el tercero, y viſtió Eſter (veſtidu- 1
ra) Real, y eſtuvo en patio de caſa del Rey el
interior, enfrente caſa del Rey, y el Rey aſſen-
tado ſobre ſilla de ſu reyno en caſa del reyno, enfren-
te entrada de la caſa. Y fue como ver el Rey à Eſter 2
la Reyna eſtán en el patio, recibió gracia en ſus ojos,
y tendió el Rey à Eſter à ceptro del oro que en ſu
mano, y llegóſe Eſter, y tocó en cabo del ceptro.
Y dixo à ella el Rey, que à ti Eſter la reyna?: y que 3
tu requeſta, haſta mitad del reyno y ſerá dada à ti.
Y dixo Eſter, ſi al Rey plaze, venga el Rey y Amàn 4
oy al combite que hize à él. Y dixo el Rey apreſ- 5
ſurad à Amàn para hazer a mandato de Eſter: y vino
el Rey y Amàn al combite que hizo Eſter. Y dixo 6
el Rey à Eſter en combite del vino, que tu demanda
y ſerá dada à ti, y que tu requeſta? haſta mitad del
reyno, y ſerá hecho. * Y reſpondiò Eſter y dixo: 7 IV
mi demanda y mi requeſta. Si hallé gracia en ojos 8
del Rey, y ſi al Rey plaze para dar à mi demanda y
para hazer a mi requeſta, venga el Rey y Amàn al com-
bite que haré à ellos, y mañana haré como mandato
del Rey. Y ſalió Amàn en el dia el eſſe alegre y bue- 9
no de coraçon, y como vieſſe Amàn à Mordechay en
puerta del Rey, y no ſe levantó y no ſe movió dél,
y fue lleno Amàn contra Mordechay (de) ſaña. Y re- 10
frenóſe Amàn y vino à ſu caſa, y embió y hizo ve-
nir à ſus amigos y à Zéres ſu muger. Y contó à ellos 11
Amàn a honra de ſu riqueza, y muchedumbre de ſus
hijos, y a todo lo que lo engrandeció el Rey, y à lo
que lo exalçó ſobre los mayorales y ſiervos del Rey.
Y dixo Amàn, tambien no hizo venir Eſter la reyna 12
con el Rey al combite que hizo, ſino à mi: y tambien
para mañana yo combidado della con el Rey. Y to- 13
do eſto no es provechoſo à mi, en toda hora que yo
veyèn à Mordechay el Judio eſtán en puerta del Rey.
Y dixo à él Zéres ſu muger y todos ſus amigos, hagan 14
horca alta de cincuenta codos, y por la mañana dize al
Rey, y colgarán à Mordechay ſobre ella, y entre con
el Rey al combite alegre: y plugo la coſa delante
Amàn, y hizo (hazer) la horca.

CAP. 6.

EN la noche eſſa ſe apartó ſueño del Rey, y man- 1
dó para traer à libro de las memorias de pa-
labras de los dias, y fueron leìdas delante el
Rey. Y fue hallado eſcripto que denunció Morde- 2
chay ſobre Bigtàn, y Tères dos privados del Rey,
de guardantes el umbral, que buſcaron para tender
mano en el Rey Ahaſverós. Y dixo el Rey, que 3
fue hecha honra y grandeza à Mordechay ſobre eſ-
to?: y dixeron moços del Rey ſus miniſtros, no
fue hecho con él coſa alguna. Y dixo el Rey, 4
quien en el patio?: y Amàn vino al patio de caſa
del Rey el deſuera, para dezir al Rey por colgar
à Mordechay ſobre la horca que aparejó para él. Y 5
dixeron moços del Rey à él, he Amàn eſtán en el
patio: y dixo el Rey entre. Y entrò Amàn, y dixo à él 6
el

el Rey, que para hazer en el varon que el Rey envo-
lunta en ſu honra?: y dixo Amàn en ſu coraçon, à
quien envoluntará el Rey, para hazer honra mas que
7 à mi. Y dixo Amàn al Rey, varon que el Rey en-
8 volunta en ſu honra. Traygan veſtido real que ſe veſ-
tió en él el Rey, y cavallo que monto ſobre él el Rey,
9 y que fue dada corona de reyno en ſu cabeça. Y dan-
do el veſtido y el cavallo por mano de varon de mayo-
rales del Rey los Duques, y viſtan al varon que el
Rey envolunta en ſu honra, y haganlo montar ſobre el
cavallo por plaça de la ciudad, y pregonen delante él,
aſſi ſerá hecho al varon que el Rey envolunta en ſu
10 honra. Y dixo el Rey à Amàn, apreſſura toma al
veſtido y al cavallo como hablaſte, y haz aſſi à Morde-
chay el Judio el eſtán en puerta del Rey, no hagas caer
11 coſa de todo lo que hablaſte. Y tomó Amàn al veſtido
y al cavallo, y viſtiò à Mordechay, y hizolo montar
por plaça de la ciudad, y pregonò delante dél, aſſi ſerá
12 hecho al varon que el Rey envolunta en ſu honra. Y
bolviòſe Mordechay à puerta del Rey, y Amàn ſe apreſ-
13 ſuró à ſu caſa, lutoſo y cubierto de cabeça. Y contò
Amàn à Zères ſu muger, y à todos ſus amigos a todo lo
que le aconteciò, y dixeron à él ſus ſabios y Zères ſu
muger, ſi de ſimiente de los Judios Mordechay que em-
peçaſte para caer delante él, no podrás à él, pero ca-
14 yendo caerás delante él. Aun ellos hablantes con él, y
privados del Rey llegaron, y apreſſuraron para hazer
venir à Amàn al combite que hizo Eſter.

CAP. 7.

1 YVino el Rey y Amàn para bever con eſter la Rey-
2 na. Y dixo el Rey à Eſter, tambien en el dia el
ſegundo, en combite del vino, que tu peticion
Eſter la Reyna y ſerá dada à ti?: y que tu requeſta?:
3 haſta mitad del Reyno, y ſerá hecho. Y reſpondiò Eſter
la Reyna y dixo, ſi hallé gracia en tus ojos ó Rey, y ſi
al Rey plaze, ſea dada à mi mi alma en mi peticion, y
4 mi pueblo en mi requeſta. Por que ſomos vendidos yo y
mi pueblo, para deſtruìr, para matar, y para deperder:
y ſi para ſiervos y para ſiervas fueramos vendidos me
callára, aun que no el anguſtiador recompenſará en daño
5 del Rey. Y dixo el Rey Ahaſverós, y dixo à Eſter la
Reyna: quien él eſte?: ò qual eſte él, que lo hinchiò ſu
6 coraçon por hazer aſſi. Y dixo Eſter, varon anguſtiador
y enemigo Amàn el malo el eſte: y Amàn fuè turbado
7 de delante el Rey y la Reyna. Y el Rey ſe levantò con
VI ſu ſaña de combite del vino à huerto del palacio: y
Amàn eſtuvo para buſcar ſobre ſu alma de Eſter la
Reyna, por que viò que ſe atemò à él el mal de con el
8 Rey. Y el Rey ſe bolvio de huerto del palacio à caſa
de combite del vino, y Amàn echado ſobre el lecho que
Eſter ſobre él, y dixo el Rey, ſi tambien por ſojuzgar
à la Reyna conmigo en la caſa?: la palabra ſaliò de bo-
9 ca del Rey, y faces de Amàn cubrieron. Y dixo Har-
bonà uno de los privados delante el Rey, tambien he
la horca que hizo Amàn para Mordechay, que habló
bien ſobre el Rey, eſtá en caſa de Amàn, alta cincuen-
10 ta codos: y dixo el Rey, colgadlo ſobre ella. Y col-
garon à Amàn ſobre la horca que aparejó para Mor-
dechay, y ſaña del Rey ſe aplacó.

CAP. 8.

V 1 EN el dia el eſſe diò el Rey Ahaſverós à Eſter la
Reyna à caſa de Amàn, anguſtiador de los Judios:
y Mordechay vino delante el Rey, por que de-
2 nunciò Eſter que él à ella. Y sacó el Rey à ſu ſortija que
hizo quitar de Amàn, y diòla à Mordechay, y puſo
3 Eſter à Mordechay ſobre caſa de Amàn. Y añadiò Eſter
y hablo delante el Rey, y echòſe delante ſus pies, y
llorò y apiadòſe à él para hazer tornar à malicia de Amàn
el Agaguèo, y à ſu penſamiento que penſó contra los
4 Judios. Y tendió el Rey à Eſtef à ceptro del oro, y
5 levantòſe Eſter, y eſtuvo delante el Rey. Y dixo, ſi
al Rey plaze, y ſi hallé gracia delante él, y derecha la
coſa delante el Rey, y buena yo en ſus ojos, ſea eſcripto
por hazer bolver a las cartas, penſamiento de Amàn hijo
de Amedáta el Agaguèo, que eſcriviò para deperder

המלך מה־לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו
ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר
7 ממני: ויאמר המן אל־המלך איש אשר המלך חפץ
8 ביקרו: יביאו לבוש מלכות אשר לבש־בו המלך וסוס
אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו:
9 ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך
הפרתמים והלבשו את־האיש אשר המלך חפץ
ביקרו והרכיבהו על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו
10 ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר
המלך להמן מהר קח את־הלבוש ואת־הסוס כאשר
דברת ועשה־כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך
11 אל־תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את־
הלבוש ואת־הסוס וילבש את־מרדכי וירכיבהו
ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר
12 המלך חפץ ביקרו: וישב מרדכי אל שער המלך
13 והמן נדחף אל־ביתו אבל וחפוי ראש: ויספר המן
לזרש אשתו ולכל־אהביו את כל־אשר קרהו ויאמרו
לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי
אשר החלות לנפל לפניו לא־תוכל לו כי־נפול תפול
14 לפניו: עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו
ויבהלו להביא את־המן אל־המשתה אשר־עשתה
ז א אסתר: ויבא המלך והמן לשתות עם־אסתר
2 המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני
במשתה היין מה־שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך
3 ומה־בקשתך עד־חצי המלכות ותעש: ותען אסתר
המלכה ותאמר אם־מצאתי חן בעיניך המלך ואם־
על־המלך טוב תנתן־לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו
לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה
ה בנזק המלך: ס ויאמר המלך אחשורוש
ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי־זה הוא אשר־
6 מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה:
7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל־גנת הביתן והמן
עמד לבקש על־נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי־
8 כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב מגנת
הביתן אל־בית משתה היין והמן נפל על־המטה אשר
אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את־המלכה
9 עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר
חרבונה אחד מן־הסריסים לפני המלך גם הנה־העץ
אשר־עשה המן למרדכי אשר דבר־טוב על־המלך
עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו
י עליו: ויתלו את־המן על־העץ אשר־הכין למרדכי
ח א וחמת המלך שככה: ס ביום ההוא נתן
ליום ה
המלך אחשורוש לאסתר המלכה את־בית המן
יחיד י' צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי־הגידה
2 אסתר מה הוא־לה: ויסר המלך את־טבעתו אשר
העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את־מרדכי
3 על־בית המן: ס ותוסף אסתר ותדבר לפני
המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן־לו להעביר
את־רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על־
4 היהודים: ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב
ה ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אם־על־
המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את־הספרים
מחשבת המן בן־המדתא האגגי אשר כתב לאבד

6 את־היהודים אשר בכל־מדינות המלך׃ כי איככה
אוכל וראיתי ברעה אשר־ימצא את־עמי ואיככה
7 אוכל וראיתי באבדן מולדתי׃ ס ויאמר
המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית־המן נתתי לאסתר ואתו תלו על־העץ
8 על אשר־שלח ידו ביהודיים׃ ואתם כתבו על־
היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת יתיר י
המלך כי־כתב אשר־נכתב בשם־המלך ונחתום
9 בטבעת המלך אין להשיב׃ ויקראו ספרי־
המלך בעת־ההיא בחדש השלישי הוא־חדש
סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל־אשר־
צוה מרדכי אל־היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשר ׀ מהדו ועד־כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשנו ואל־היהודים ככתבם
10 וכלשונם׃ ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
11 רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים׃ אשר נתן
המלך ליהודים ׀ אשר בכל־עיר־ועיר להקהל ולעמד
על־נפשם להשמיד להרג ולאבד את־כל־חיל עם
12 ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז׃ ביום
אחד בכל־מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר
13 לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר׃ פתשגן הכתב
להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים
ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם׃ יתיר י׳ עתידים ק׳
14 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה׃
ס ומרדכי יצא ׀ מלפני המלך בלבוש מלכות טו
תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן
16 והעיר שושן צהלה ושמחה׃ ליהודים היתה אורה
17 ושמחה וששן ויקר׃ ובכל־מדינה ומדינה ובכל־עיר
ועיר מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע שמחה וששון
ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים
כי־נפל פחד־היהודים עליהם׃ ובשנים עשר חדש ט ליום א׳
הוא־חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר־
המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים
2 המה בשנאיהם׃ נקהלו היהודים בעריהם בכל־
מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא־עמד בפניהם כי־נפל פחדם על־כל־העמים׃
3 וכל־שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
המלאכה אשר למלך מנשאים את־היהודים כי־נפל
4 פחד־מרדכי עליהם׃ כי־גדול מרדכי בבית המלך
ושמעו הולך בכל־המדינות כי־האיש מרדכי
הולך וגדול׃ ויכו היהודים בכל־איביהם מכת־ ה
חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם׃
6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות
7 איש׃ ואת
פרשנדתא ואת
דלפון ואת
8 אספתא׃ ואת
פורתא ואת
אדליא ואת
9 ארידתא׃ ואת
פרמשתא ואת
אריסי ואת
ארדי

à los Judios que en todas provincias del Rey. Por que
como podré y veré en el mal que alcançará à mi pueblo?: 6
y como podré y veré en perdicion de mi nacion?. Y
dixo el Rey Ahaſverós à Eſter la Reyna, y à Morde- 7
chay el Judio: he caſa de Amán di à Eſter, y à él col-
garon ſobre la horca, por que tendió ſu mano en los
Judios. Y vos eſcrivid à los Judios, como plugiere en
vueſtros ojos, en nombre del Rey, y ſellád con ſortija 8
del Rey, que eſcriptura que es eſcripta en nombre del
Rey, y es ſellada con ſortija del Rey no para hazerla
tornar. Y fueron llamados eſcrivanos del Rey en la
hora la eſſa, en el mes el tercero, él mes de Siván, en 9
veynte y tres en él; y fue eſcripto como todo lo que
encomendó Mordechay à los Judios, y à los Viſreyes
y los Duques, y mayorales de las provincias, que de India
y haſta Ethiopia, ciento y veynte y ſiete provincias, pro-
vincia y provincia, como ſu eſcriptura, y pueblo y pueblo,
como ſu lenguaje: y à los Judios como ſu eſcriptura,
y como ſu lenguaje. Y eſcrivió en nombre del Rey
Ahaſveros, y ſelló con ſortija del Rey, y embió cartas 10
por mano de los correos en los cavallos, montantes el
mulo, los mulos, hijos de las yeguas. Que dió el Rey
à los Judios que en toda ciudad y ciudad para ſe con- 11
gregaren, y para eſtaren por ſu alma, para deſtruir,
para matar, y para deperder à todo exercito de pu-
eblo y provincia los anguſtiantes à ellos, familia y
mugeres, y ſu deſpojo para prear. En dia uno en to-
das provincias del Rey Ahaſverós, en treze al mes 12
dozeno, él mes de Adár. Traſlado de la eſcriptura
para ſer dada ley en toda provincia y provincia: 13
deſcubierto à todos los pueblos, y para ſer los Ju-
dios aparejados al dia el eſte para ſe vengar de ſus
enemigos. Los corredores montantes el mulo, los mu-
los; ſalieron apreſſurados y conſtreñidos por mandato 14
del Rey, y la ley fue dada en Suſán la Metropolitana.
Y Mordechay ſalió de delante el Rey con veſtido Real
de cardeno y blanco, y corona de oro grande, y man- 15
to de lino y purpura, y la ciudad de Suſán ſe agozó
y ſe alegró. A los Judios fue luz y alegria, y gozo 16
y honra. Y en toda provincia y provincia y en toda 17
ciudad y ciudad, lugar que mandato del Rey y ſu ley
llegava, alegria y gozo à los Judios, combite y dia
bueno, y muchos de pueblos de la tierra ſe hazian
Judios, por que cayó pavor de los Judios ſobre ellos.

CAP. 9.

Y En dozeno mes, él mes de Adár, en treze dias
en él, que llegó mandato del Rey y ſu ley para 1
ſer hecho, en el dia que eſperavan enemigos de
los Judios para dominar en ellos, y revocóſe él, que
dominaron los Judios ellos, en ſus aborrecientes.
Congregaronſe los Judios en ſus ciudades, en todas
provincias del Rey Ahaſverós, para tender mano en 2
buſcantes ſu mal, y varon no eſtuvo delante ellos,
por que cayó ſu pavor ſobre todos los pueblos. Y
todos mayorales de las provincias, y los Viſreyes, y 3
los Duques, y hazientes la obra que al Rey, exalçan-
tes à los Judios, que cayó pavor de Mordechay ſobre
ellos. Por que grande Mordechay en caſa del Rey, y
ſu fama andava por todas las provincias: por que el 4
varon Mordechay andava y ſe engrandecia. Y hirieron
los Judios en todos ſus enemigos herida de eſpada, y 5
matança, y perdicion, y hizieron en ſus aborrecientes
como ſu voluntad. Y en Suſán la Metropolitana ma-
taron los Judios y deperdieron quinientos varones, 6

Y à Parſandàta,
Y à Dalphon, 7
Y à Aſpàta.
Y à Poràta,
Y à Adalià, 8
Y à Aridàta
Y à Parmaſta, 9
Y à Ariſay,
Y à

Ariday,

Ariday,
Y à Vayzàta.
10 Diez hijos de Amán, hijo de Amedàta anguſtiador de
los Judios mataron, y en la prêa no tendieron a ſu mano.
11 En el dia el eſſe vino cuenta de los matados en Suſán la
12 Metropolitana delante el Rey. Y dixo el Rey à Eſter
la Reyna, en Suſán la Metropolitana mataron los Ju-
dios y deperdieron quinientos varones, y à diez hijos de
Amàn; en reſto de provincias del Rey que harian?: y
que tu peticion y ſerá dada à ti, y que tu requeſta mas,
13 y ſerá hecha?. Y dixo Eſter ſi al Rey plaze, ſêa dado
tambien mañana à los Judios que en Suſán para hazer
como ley de oy, y à diez hijos de Amàn cuelguen
14 ſobre la horca. Y dixo el Rey por ſer hecho aſſi; y fue
dada ley en Suſán: y à diez hijos de Amàn colgaron.
15 Y fueron congregados los Judios, que en Suſán, tam-
bien en dia de quatorze à mes de Adár, y mataron en
Suſán trezientos varones, y en la prêa no tendieron a ſu
16 mano. Y reſto de los Judios que en provincias del
Rey, fueron congregados y eſtuvieron por ſu alma, y
holgaron de ſus enemigos y mataron en ſus aborrecien-
tes ſetenta y cinco mil, y en la prêa no tendieron a ſu
17 mano. En dia de treze à mes de Adár, y holgaron en
VII quatorze en él, y hizieron à él dia de combite y alegria.*
18 Y los Judios que en Suſán fueron congregados en treze
en él, y en quatorze en él, y holgaron en quinze en
19 él, y hizieron à él, dia de combite y alegria. Por tan-
to los Judios los aldeanos, los morrantes en villas no
muradas, hazientes à dia de quatorze de mes de Adar
alegria y combite y dia bueno, y embiamiento de dadi-
20 vas cada uno à ſu compañero. Y eſcriviò Mordechay à
las palabras las eſtas, y embiò cartas à todos los Judios
que en todas provincias del Rey Ahaſverôs, las cerca-
nas y las lexanas. Para afirmar ſobre ellos para ſer ha-
21 zientes à dia de quatorze de mes de Adar, y à dia de
quinze en él, en cada año y año. Como los dias que
22 holgaron en él los Judios de ſus enemigos, y el mes que
fue revocado à ellos de anſia en alegria, y de luto en
dia bueno, para hazer à ellos dias de combite y alegria,
y embiamiento de dadivas cada uno à ſu compañero,
23 y dones à los deſſeoſos. Y recibieron los Judios a lo que
començaron por hazer, y a lo que eſcriviò Mordechay à
24 ellos. Por que Amàn hijo de Amedàta el Agàgueo an-
guſtiador de todos los Judios, penſó ſobre los Judios
para deperderlos, y hizo echar [Pur], ella la ſuerte, para
25 conſumirlos y para deperderlos. Y en ſu venir delante
el Rey dixo (el Rey) con la carta, ſêa tornado ſu penſa-
miento el malo que penſó contra los Judios ſobre ſu ca-
26 beça, y colgaron à él y à ſus hijos ſobre la horca. Por
tanto llamaron à los dias los eſtos Purim, por nombre
del [Pur] ſuerte por tanto ſobre todas, palabras de la car-
ta la eſta, y que vieron ſobre eſto, y que llegó à ellos.
27 Afirmaron y recibieron los Judios ſobre ellos, y ſobre
ſu ſimiente, y ſobre todos los unidos ſobre ellos, y no
paſſará, para ſer hazientes à dos los dias los eſtos como
28 ſu eſcriptura, y como ſu tiempo, en todo año y año. Y
los dias los eſtos membrados y hechos en toda generacion
y generacion, linaje y linaje, provincia y provincia, y
ciudad y ciudad, y dias del Purim los eſtos no paſſarán
de entre los Judios, y ſu memoria no ſe tajará de ſu
29 ſimiente. Y eſcriviò Eſter la Reyna, hija de Abiháil, y
Mordechay el Judio con toda fortaleza, para afirmar à
30 carta del Purim la eſta la ſegunda. Y embiò cartas à
todos los Judios, à ciento y veynte y ſiete provincias
31 de reyno de Ahaſverós, palabras de paz y verdad. Para
afirmar à dias del Purim los eſtos en ſus tiempos, co-
mo afirmò ſobre ellos Mordechay el Judio, y Eſter la
Reyna, y como afirmaron ſobre ſu alma y ſobre ſu ſi-
miente, palabras de los ayunos y ſu exclamacion. Y
32 mandato de Eſter afirmò palabras del Purim las eſtas, y
fue eſcripto en libro.

CAP. 10.

1 Y Puſo el Rey Ahaſverós tributo ſobre la tierra, y
2 Yſlas de la mar. Y toda obra de ſu fortaleza

ארדי ואת ו
ו׳ רבתי ויזתא: עשרת
ז׳ זעירא בני המן בן־המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא
11 שלחו את־ידם: ביום ההוא בא מספר ההרוגים
12 בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש ואת עשרת בני־המן בשאר מדינות המלך
מה עשו ומה־שאלתך וינתן לך ומה־בקשתך עוד
13 ותעש: ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב ינתן גם־
מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת
14 עשרת בני־המן יתלו על־העץ: ויאמר המלך להעשות
טו כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני־המן תלו: ויקהלו
יתיר י׳ היהודיים אשר־בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש
אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו
16 את־ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על־נפשם ונוח מאיביהם והרוג
בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו
17 את־ידם: ביום־שלושה עשר לחדש אדר ונוח
ליום ז׳ בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה*:
18 יתיר י׳ והיהודיים אשר־בשושן נקהלו בשלושה עשר בו
ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו
19 יתיר ו׳ יום משתה ושמחה: על־כן היהודים הפרוזים הישבים
בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו:
כ ויכתב מרדכי את־הדברים האלה וישלח ספרים אל־
כל־היהודים אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש
21 הקרובים והרחוקים: לקים עליהם להיות עשים את
יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום־חמשה עשר
22 בו בכל־שנה ושנה: כימים אשר־נחו בהם היהודים
מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה
23 ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: וקבל
היהודים את אשר־החלו לעשות ואת אשר־כתב
24 מרדכי אליהם: כי המן בן־המדתא האגגי צרר כל־
היהודים חשב על־היהודים לאבדם והפל פור הוא
כה הגורל להמם ולאבדם: ובבאה לפני המלך אמר
עם־הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר־חשב על־
היהודים על־ראשו ותלו אתו ואת־בניו על־העץ:
26 על־כן קראו לימים האלה פורים על־שם הפור על־כן
על־כל־דברי האגרת הזאת ומה־ראו על־ככה ומה
27 וקבלו קרי הגיע אליהם: קימו וקבל היהודים עליהם ועל־זרעם
ועל כל־הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את־
שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל־שנה ושנה:
28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל־דור ודור משפחה
ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה
לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא־יסוף מזרעם:
29 ת׳ רבתי ס ותכתב אסתר המלכה בת־אביחיל
ומרדכי היהודי את־כל־תקף לקים את־אגרת הפרים
ל הזאת השנית: וישלח ספרים אל־כל־היהודים אל־
שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי
31 שלום ואמת: לקים את־ימי הפרים האלה בזמניהם
כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
המלכה וכאשר קימו על־נפשם ועל־זרעם דברי
32 הצומות וזעקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים
י א האלה ונכתב בספר: ס וישם המלך
2 אחשורוש קרי אחשרש מס על־הארץ ואיי הים: וכל־מעשה תקפו
וגבורתו

וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך
הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי מדי
ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש
3 וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר
שלום לכל־זרעו:

סכום פסוקי מגלת אסתר מאה וששים ושבעה · וסימנו כבכוני נא נגד זקני עמי · וחציו ותען אסתר ותאמר · וסדריו חמשה · וסימנו וזה גב המזבח:

לפ״בב איוב כג

דניאל

א

לפ״בה
א בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך־יהודה
בא נבוכדנאצר מלך־בבל ירושלים
2 ויצר עליה: ויתן אדני בידו את־יהויקים מלך־
יהודה ומקצת כלי בית־האלהים ויביאם ארץ־שנער
בית אלהיו ואת־הכלים הביא בית אוצר אלהיו:
3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני
4 ישראל ומזרע המלוכה ומן־הפרתמים: ילדים אשר
יחיד א אין־בהם כל־מאום וטובי מראה ומשכלים בכל־
חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד
ה בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים: וימן להם
המלך דבר־יום ביומו מפת־בג המלך ומיין משתיו
6 ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ויהי
7 בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: וישם
להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר
ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו:
8 וישם דניאל על־לבו אשר לא־יתגאל בפת־בג המלך
וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל:
9 ויתן האלהים את־דניאל לחסד ולרחמים
10 לפני שר הסריסים: ויאמר שר הסריסים
לדניאל ירא אני את־אדני המלך אשר
מנה את־מאכלכם ואת־משתיכם אשר למה יראה
את־פניכם זעפים מן־הילדים אשר כגילכם וחיבתם
11 את־ראשי למלך: ויאמר דניאל אל־המלצר אשר
מנה שר הסריסים על־דניאל חנניה מישאל ועזריה:
12 נס־נא את־עבדיך ימים עשרה ויתנו־לנו מן־הזרעים
13 ונאכלה ומים ונשתה: ויראו לפניך מראינו ומראה
הילדים האכלים את פת־בג המלך וכאשר תראה
14 עשה עם־עבדיך: וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים
15 עשרה: ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב
ובריאי בשר מן־כל־הילדים האכלים את פת־בג
16 המלך: ויהי המלצר נשא את־פת־בגם ויין משתיהם
17 ונתן להם זרענים: והילדים האלה ארבעתם נתן
להם האלהים מדע והשכל בכל־ספר וחכמה ודניאל
18 הבין בכל־חזון וחלמות: ולמקצת הימים אשר־אמר
המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר:
19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה
כ מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך: וכל דבר חכמת
בינה אשר־בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על־
21 כל־החרטמים האשפים אשר בכל־מלכותו: ויהי
דניאל עד־שנת אחת לכורש המלך:

ליום ב׳
ב
א ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר
2 חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו: ויאמר
המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני
המלך

y ſu valentia, y declaracion de grandeza de Mordechay, que lo engrandeciò el Rey, decierto ellas eſcriptas ſobre libro de palabras de los dias à Reyes de Media y Perſia.
3 Por que Mordechay el Judio ſegundo à el Rey Ahaſveros, y grande à los Judios, y querido à muchedumbre de ſus hermanos, requirièn bien à ſu pueblo, y hablán paz à toda ſu ſimiente.

Fin de Ester.
Numero de los Paſukim. 167.

EL TAM. DE P. 22. JIOB CAP. 23.

DANIEL.

CAP. I.

1 EN año de tres de reyno de Jeoyakim Rey de Jeudá, vino Nebuchadnezàr Rey de Babel, (contra) Jeruſalaim y encaſtillò ſobre ella. 1 P. 25.
2 Y diò .A. en ſu mano à Jeoyakim Rey de Jeudá, y parte de vaſos de caſa del Dios, y truxolos à tierra de Babél (à) caſa de ſu Dios, y los vaſos truxo à caſa de theſoro de ſu Dios.
3 Y dixo el Rey à Aſpenáz mayoral de ſus eunuchos, para traer de hijos de Iſraél y de ſimiente Real y de los Principes.
4 Niños que no en ellos alguna macula, y buenos de viſta y entendidos en toda ciencia, y ſabientes ſabiduria, y entendientes ſabiduria, y que fuerça en ellos para eſtar en palacio del Rey, y para enſeñarles libro y lengua de Chaldeos.
5 Y aparejò à ellos el Rey coſa de dia en ſu dia, de pan de manjar del Rey y de vino de ſus bevidas, y para criarlos años tres: y parte dellos eſtuvieſſen delante el Rey.
6 Y fue entre ellos, de hijos de Jeudá: Daniel Hananyá, Miſaèl, y Azaryà.
7 Y puſo à ellos mayoral de los eunuchos nombres, y puſo à Daniel Beltſazar, y à Hananyà Sadràh, y à Miſaèl Meſah, y à Azaryà Abéd-negó.
8 Y puſo Daniel ſobre ſu coraçon que no ſe imundaria en pan de manjar del Rey, ni en vino de ſus bevidas, y buſcò de mayoral de los eunuchos, que no ſe imundaſſe.
9 Y diò Dios à Daniel por merced y por piedades, delante mayoral de los eunuchos.
10 Y dixo mayoral de los eunuchos à Daniel, temièn yo à mi ſeñor el Rey que aparejò a vueſtra comida, y a vueſtras bevidas: que por que verá a vueſtras faces triſtes mas que los niños que como vos otros, y condenareis a mi cabeça al Rey.
11 Y dixo Daniel al maeſtre ſala: que aparejò mayoral de los eunuchos ſobre Daniel, Hananyà, Miſaèl, y Azaryà.
12 Prueva ahora a tus ſiervos dias diez, y dén à nós de los legumbres y comeremos, y aguas y beveremos.
13 Y ſean viſtas delante ti nueſtras viſtas, y viſtas de los niños los comientes a pan de manjar del Rey, y como vieres haz con tus ſiervos.
14 Y oyò à ellos à la coſa la eſta, y provòlos dias diez.
15 Y de cabo de dias diez, fue aparecida (cada una de) ſus viſtas buena, y grueſſos de carne, mas que todos los niños los comientes a pan de manjar del Rey.
16 Y fue el maeſtre ſala tomán a pan de ſu manjar y vino de ſus bevidas, y dava à ellos legumbres.
17 Y los niños los eſtos, quatro ellos, diò à ellos el Dios ſabiduria, y entendimiento, en todo libro y ciencia: y Daniel entendia en toda vizion y ſueños.
18 Y à fin de los dias que mandò el Rey por traerlos, y truxolos mayoral de los eunuchos delante Nebuchadnezàr.
19 Y hablò con ellos el Rey, y no fue hallado de todos ellos como Daniel, Hananyá, Miſaèl y Azaryà: y eſtuvieron delante del Rey.
20 Y toda palabra de ciencia, de entendimiento, que buſcò dellos el Rey, y hallòlos diez partes ſobre todos los Magos, los Aſtrologos, que en todo ſu reyno.
21 Y fue Daniel haſta año uno de Chores el Rey.

CAP. 2.

1 YEn año de dos à reyno de Nebuchadnezàr ſoñò Nebuchadnezàr ſueños, y fue majado ſu eſpirito, y ſu ſueño fue quebrantado ſobre él. II
2 Y dixo el Rey, para llamar à los Magos, y à los Aſtrologos, y à los hechizeros, y à los Chaldeos para denunciar al Rey ſus ſueños, y vinieron y pararonſe delante

el

3 el Rey. Y dixo à ellos el Rey, ſueño ſoñé: y
4 majóſe mi eſpirito por ſaber a el ſueño. Y habla-
ron los Chaldeos al Rey (en) Chaldeo: Rey, para
ſiempre vive; di el ſueño à tus ſiervos, y la ſol-
5 tura denunciaremos. Reſpondiò el Rey y dixo à
los Chaldeos; la coſa de mi ſe anduvo: ſi no me
hazeis ſaber el ſueño y ſu ſoltura, pedaços ſereis
6 hechos; y vueſtras caſas muladar ſerán pueſtas. Y ſi
el ſueño y ſu ſoltura denunciardes, dadivas y pre-
ſente y honra grande recibireis delante de mi: por tan-
7 to el ſueño y ſu ſoltura, denunciad à mi. Reſpon-
dieron ſegunda vez y dixieron: el Rey el ſueño diga
8 à ſus ſiervos, y ſu ſoltura denunciaremos. Reſpon-
diò el Rey y dixo, decierto ſabien yo que ahora
vós (tiempo) comprantes: por que veis que ſe an-
9 duvo de mi la coſa. Que ſi el ſueño no me hizier-
des ſaber, una ella vueſtra ſentencia, y palabra men-
tiroſa, y dañada aparejais para dezir delante de mi,
haſta que la hora ſe demude; por tanto el ſueño de-
zid à mi, y ſabré que ſu ſoltura me denunciareis.
10 Reſpondieron los Chaldeos delante el Rey, y dixie-
ron, no ay varon ſobre la ſeca, que palabra del Rey
pueda denunciar: por que ningun Rey, mayoral,
ni Dominador, coſa como eſta demanda à ningun
11 Mago, ni Aſtrologo, ni Chaldeo. Y la coſa que el
Rey demanda dificultoſa, y otro no ay quien la de-
nuncie delante el Rey, ſalvo Angeles que ſu morada
12 con carne no ſon. Por todo eſto el Rey con ira y
ſaña grande, y mandó para perder à todos ſabios de
III 13 Babel. * Y el pregon ſaliò, y los ſabios èran mata-
dos, y buſcaron à Daniel y ſus compañeros para ſe-
14 ren matados. Entonces Daniel reſpondiò conſejo y
razon à Ariòch mayoral de los degolladores del Rey,
15 el qual ſaliò para matar a ſabios de Babel. Reſpon-
diò y dixo à Arioch preſidente del Rey, por que el
pregon preſſuroſo de delante el Rey?: entonces la
16 coſa hizo ſaber Arioch à Daniel. Y Daniel entrò y
procuró del Rey, que tiempo fueſſe dado à el, y
17 la ſoltura denunciaría al Rey. Entonces Daniel à
ſu caſa fue, y à Hanania, Miſaèl, y Azariá ſus
18 compañeros la coſa hizo ſaber. Y piedades para pe-
dir delante de Dios de los Cielos ſobre el ſecreto
eſte, por que no ſe perdieſſen Daniel y ſus compa-
19 ñeros con reſto de ſabios de Babel. Entonces à
Daniel en viſion de la noche el ſecreto fue deſcu-
bierto: entonces Daniel bendixo à Dios de los Cie-
20 los. Hablò Daniel y dixo, ſêa nombre de Dios
bendito de ſiempre y haſta ſiempre, que la ſciencia
21 y la valentia dél es. Y el mudán horas y tiempos,
tirán Reyes y levantán Reyes, dá ſciencia à ſabios,
22 y ſabìduria à ſabientes entendimiento. El deſcubre
honduras, y encubiertas: ſabe lo que en la eſcuri-
23 dad, y la luz con el mora. A ti Dios de mi padre
loán y alabán yo, que ſciencia y valentia diſte à mi:
y ahora me hiziſte ſaber lo que preguntamos de ti,
24 por que palabra del Rey nos hiziſte ſaber. Tras
todo eſto Daniel entrò cerca Arioch, que deputò el
Rey para perder à ſabios de Babel: anduvo y aſſi
dixo à el, à ſabios de Babel no pierdas, hazme
entrar delanto el Rey, y la ſoltura al Rey denuncia-
25 ré. Entonces Arioch con priſa hizo entrar à Daniel
delante el Rey: y aſſi dixo à el, que fue hallado
varon de hijos del captiverio de Judea, que la ſol-
26 tura al Rey hará ſaber. Reſpondiò el Rey y dixo
à Daniel que ſu nombre Belteſazar: ſi tu eres po-
deroſo para hazerme ſaber el ſueño que vi, y ſu
27 ſoltura?. Reſpondiò Daniel delante el Rey y dixo:
el ſecreto que el Rey pregunta, no ſabios, Aſtrolo-
gos, Magos, ſentenciadores, pueden denunciar al
28 Rey. Decierto ay Dios en los Cielos deſcubrien
ſecretos, y hizo ſaber al Rey Nebuchadnezár lo que
ſerá en fin de los dias: tu ſueño y viſiones de tu
29 cabeça ſobre tu yazida eſte es. Tu ó Rey, tus penſa-
mientos ſobre tu yazida ſubieron, lo que ſera deſpues
deſto, y deſcubrien ſecretos te hizo ſaber lo que

3 המלך : ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם
4 רוחי לדעת את־החלום : וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך יתיר י
ופשרא נחוא : ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתה ה
5 מני אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין לכשדאי קרי
6 תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון : והן חלמא ופשרה
תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן־קדמי להן
7 חלמא ופשרה החוני : ענו תנינות ואמרין מלכא
8 חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה : ענה מלכא
ואמר מן־יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל־קבל
9 די חזיתון די־אזדא מני מלתא : די הן־חלמא לא
תהודענני חדה־היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן הזדמנתון קרי
חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני : ענו י
כשדיא קדם־מלכא ואמרין לא־איתי אנש על־יבשתא כשדאי ק׳
די מלת מלכא יוכל להחויה כל־קבל די כל־מלך רב לית כתיב כה"א אלא רון
ושליט מלה כדנה לא שאל לכל־חרטם ואשף
11 וכשדי : ומלתא די־מלכא שאל יקירה ואחרן לא
איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם־
12 בשרא לא איתוהי : כל־קבל דנה מלכא בנס וקצף
13 שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל : * ודתא נפקת ליום ג
וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה :
14 באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך
רב־טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל :
טו ענה ואמר לאריוך שליטא די־מלכא על־מה דתא
מהחצפה מן־קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך
16 לדניאל : ודניאל על ובעא מן־מלכא די זמן ינתן־
17 לה ופשרא להחויה למלכא : אדין דניאל
לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא
18 הודע : ורחמין למבעא מן־קדם אלה שמיא על־
רזא דנה די לא יהובדון דניאל וחברוהי עם־שאר
19 חכימי בבל : אדין לדניאל בחזוא די־ליליא רזא גלי
כ אדין דניאל ברך לאלה שמיא : ענה דניאל ואמר
להוא שמה די אלהא מברך מן־עלמא ועד־עלמא
21 די חכמתא וגבורתא די־לה היא : והוא מהשנא
עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב
22 חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה : הוא גלא
עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה נהורא ק׳
23 שרא : לך ׀ אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די
חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די־בעינא
24 מנך די־מלת מלכא הודעתנא : כל־קבל דנה דניאל
על על־אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל
אזל ׀ וכן אמר־לה לחכימי בבל אל־תהובד העלני
קדם מלכא ופשרא למלכא אחוה :
כה אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם
מלכא וכן אמר־לה די־השכחת גבר מן־בני
גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע :
26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר
האיתיך כהל להודעתני חלמא די־חזית ופשרה : יתיר י
27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא די־מלכא שאל
לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה
28 למלכא : ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע
למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא
חלמך וחזוי ראשך על־משכבך דנה הוא : יתיר ה
29 אנתה מלכא רעיונך על־משכבך יתיר י
סליקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה

ל די להוא : ואנה לא בחכמה די־איתי בי מן־כל־
חייא רזא דנה גלי לי להן על־דברת די פשרא
למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע :
ליום ד 31 • אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם
יתיר ה יתיר י חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאים לקבלך ורוה
32 דחיל : הוא צלמא ראשה די־דהב טב חדוהי ודרעוהי
33 די כסף מעוהי וירכתה די נחש : שקוהי די פרזל
יתיר ו 34 רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף : חזה הוית
יתיר ו עד די התגזרת אבן די־לא בידין ומחת לצלמא על־
לה רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון : באדין דקו
כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו
כעור מן־אדרי־קיט ונשא המון רוחא וכל־
אתר לא־השתכח להון ואבנא ׀ די־מחת לצלמא
כנ"ל 36 הות לטור רב ומלת כל־ארעא : דנה חלמא ופשרה
יתיר ה 37 נאמר קדם־מלכא : אנתה מלכא מלך מלכיא
די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב־
דיירין קרי 38 לך : ובכל־די דארין בני־אנשא חיות ברא ועוף־
יתיר ה שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה
39 די דהבא : ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך
יתיר א ומלכו תליתאה אחרי די נחשא די תשלט בכל־
מ רביעאה קי ארעא : ומלכו רביעיא תהוא תקיפה כפרזלא כל־
קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די־
41 מרעע כל־אלין תדק ותרע : ודי־חזיתה רגליא
יתיר ו יתיר ו ואצבעתא מנהון חסף די־פחר ומנהון פרזל מלכו
פליגה תהוה ומן־נצבתא די־פרזלא להוא־בה כל־
42 קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא : ואצבעת
יתיר ו יתיר ו רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן־קצת מלכותא
ודי קרי 43 תהוה תקיפה ומנה תהוא תבירה : די חזית
פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא
ולא־להון דבקין דנה עם־דנה הא־כדי פרזלא לא
44 מתערב עם־חספא : וביומיהון די מלכיא אנון יקים
אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה
לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל־אלין מלכותא
מה והיא תקום לעלמיא : כל־קבל די־חזית די מטורא
אתגזרת אבן די־לא בידין והדקת פרזלא נחשא
חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה :
46 באדין מלכא נבוכדנצר נפל על־אנפוהי
47 ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה : ענה
מלכא לדניאל ואמר מן־קשט די אלהכון הוא אלה
אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזא
48 דנה : אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן
יהב־לה והשלטה על כל־מדינת בבל ורב־סגנין על
49 כל־חכימי בבל : ודניאל בעא מן־מלכא ומני על
עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו
ליום ה ודניאל בתרע מלכא :
ג א נבוכדנצר מלכא עבד צלם די־דהב רומה אמין שתין
פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל :
2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש ׀ לאחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא
וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים
3 נבוכדנצר מלכא : באדין מתכנשין אחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא
וכל שלטוני מדינתא לחנכת צלמא די הקים
וקימין קרי נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים
4 נבוכדנצר : וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא
אמיא

ſerá. Y yo no con ſciencia que ay en mi, mas que 30
todos vivos; ſecreto eſte fue deſcubierto à mi: ſalvo
por cauſa que ſoltura al Rey hagan ſaber, y penſa-
mientos de tu coraçon ſepas. * Tu el Rey, veyèn 31 IV
eras, y he imagen una grande; imagen eſta grande, y
ſu reſplandor aventajado, eſtàn enfrente ti: y ſu viſta
temeroſa. Eſta imagen ſu cabeça de oro bueno, ſus 32
pechos y ſus braços de plata: ſu vientre y ſus ancas de
arambre. Sus piernas de hierro; ſus pies dellos de 33
hierro, y dellos de barro. Veyèn eras haſta que era 34
tajada piedra que no con manos, y heria à la imagen
ſobre ſus pies de hierro y barro: y deſmenuzava à e-
llos. Entonces eran deſmenuzados à una, hierro, bar- 35
ro, arambre, plata, y oro, y eran como tamo de
éras de verano, y llevava à ellos el viento, y ningun
lugar no era hallado à ellos: y la piedra que hiriò à
la imagen, era por monte grande, y henchia toda
la tierra. Eſte el ſueño, y ſu ſoltura diremos delan- 36
te del Rey. Tu ó Rey, Rey de los Reyes: que el 37
Dios de los Cielos, réyno, fuerça, y fortaleza y hon-
ra diò à ti. Y en todo lo que moran, hijos de 38
hombres, beſtia del campo, y ave de los Cielos, diò
en tu mano, y hizote ſeñorear en todos ellos: tu él,
la cabeça de oro. Y deſpues de ti ſe levantarà réy- 39
no otro, báxo mas que tu: y reyno tercero otro de
arambre, que dominarà en toda la tierra. Y el réyno 40
quarto, ſerà fuerte como hierro: por que como el
hierro daſmenuza y taja todo; y como hierro, que
quebranta, todos eſtos deſmenuzarà y quebrantarà.
Y lo que viſte pies y dedos, dellos de barro de O- 41
llero, y dellos de hierro: réyno partido ſerà, y de for-
taleza del hierro ſerà en el, por lo que viſte hierro
meſclado con tieſto de barro. Y dedos de los pies 42
dellos de hierro, y dellos de tieſto: de parte del rey-
no ſerà fuerte, y del ſerà quebrantado. Y lo que viſ- 43
te hierro mezclado con tieſto de barro, mezclados
ſeràn con ſimiente de hombre, y no ſeràn pegados
eſte con eſte: aſſi como el hierro no ſe mezcla con
el barro. Y en ſus dias de los Reyes eſtos, levan- 44
tarà el Dios de los Cielos, reyno que para ſiempre no
ſerà dañado, y réyno à pueblo otro no ſerà dexado:
deſmenuzarà y tajarà todos eſtos reynos, y él ſe
afirmarà para ſiempre. Por lo que ſi viſte que del mon- 45
te era tajada piedra que no con manos, y deſme-
nuzava hierro, arambre, barro, plata y oro; el
Dios grande hizo ſaber al Rey lo que ſerà deſpues
deſto: y cierto es el ſueño, y fiel ſu ſoltura. En- 46
tonces el Rey Nebuchad-nezár ſe echò ſobre ſus fa-
ces, y à Daniel ſe humillò: y preſente, y offrendas
mandò para ofrecer à el. Reſpondiò el Rey à Da- 47
niel y dixo, decierto que vueſtro Dios, el Dios de
dioſes, y ſeñor de los Reyes, y deſcubrien ſecre-
tos: que pudiſte para deſcubrir ſecreto eſte. En- 48
tonces el Rey à Daniel engrandeciò, y dadivas gran-
des muchas diò à el, y hizolo dominar ſobre toda
provincia de Babel: y mayoral de Principes, ſobre
todos ſabios de Babel. Y Daniel impetrò del Rey, y 49
ſeñoreò ſobre obra de provincia de Babel, à Sadrach,
Meſach y Abed-negó: y Daniel en puerta del Rey.

CAP. 3.

NEbuchad-nezár el Rey, hizo imagen de oro; ſu 1 V
altura cobdos ſeſenta, ſu anchura cobdos ſeys:
levantòla en vega de Durà, en provincia de
Babel. Y Nebuchad-nezár el Rey, embiò à congre- 2
gar à los Viſreys, Principes, y Duques, ſentenciado
res, Mayordomos, Doctores, ſeñores, y todos Do
minadores de las provincias: para venir al eſtrena
miento de la imagen, que hizo levantar Nebuchad
nezar el Rey. Entonces fueron congregados, Viſ- 3
reys, Principes, y Duques, ſentenciadores, Ma-
yordomos, Doctores, ſeñores, y todos Dominadores
de las provincias, à eſtrenamiento de la imagen, que
hizo levantar Nebuchad-nezár el Rey: y eſtavan delan-
te la imagen que hizo levantar Nebuchad-nezar. Y el
pregonero pregonava con fuerça, à vós dizen pueblos, 4
naciones,

5 naciones, y lenguajes. En hora que oyerdes voz
de corneta, piſaro, harpa, organo, gayta, çampoña
y todas maneras de muſica: os echareis, y os en-
corvareis à la imagen de oro que hizo levantar Ne-
6 buchad-nezár el Rey. Y el que no ſe echàre y ſe
humilláre: en eſſa hora ſerá echado dentro del horno
7 del fuego ardiente. Por eſto en eſſe tiempo quando
oìan todos los pueblos, voz de corneta, piſaro,
harpa, organo, gayta, y todas maneras de muſica:
ſe echavan todos pueblos, naciones, y lenguajes,
humillavanſe à imagen de oro que hizo levantar
8 Nebuchad-nezár el Rey. Por eſto en eſſe tiempo,
ſe llegaron varones Chaldeos: y llevaron ſu acuſa-
9 cion de los Judios. Reſpondieron y dixieron à Ne-
buchad-nezár el Rey: ó Rey, para ſiempre vive.
10 Tu, Rey, puſiſte mandato que todo hombre que
oyeſſe voz de corneta, piſaro, harpa, organo, gay-
ta, y çampoña y todas maneras de muſica: ſe echaſ-
11 ſe y ſe humillaſſe à la imagen de oro. Y el que
no ſe echaſſe y ſe humillaſſe: ſeriá echado dentro del
12 horno del fuego ardiente. Ay varones Judios que
enſeñoreaſte à ellos ſobre obra de provincia de Ba-
bel, Sadrach, Meſach, y Abed negó: los varones
eſtos no puſieron ſobre ti, ó Rey, el mandato; à
tus dioſes no ſirven, y à imagen del oro que le-
13 vantaſte no ſe humillan. Entonces Nebuchad-nezár
con ìra y ſaña mandò para traer à Sadrach, Meſach,
y Abed-negò: entonces los varones eſtos fueron traì-
14 dos delante del Rey. Reſpondiò Nebuchad-nezár y
dixo à ellos, ſi (ES) cierto, Sadrach, Meſach, y Abed-
negò: (QUE) à mi Dios no vos ſirvientes, y à imagen
15 de oro que levanté no vos humillantes?. Ahora ſed
vos aparejados, que en la hora que oyerdes voz de cor-
neta, piſaro, harpa, organo, gayta, y çampoña y
todas maneras de muſica, os echeis y humilleis à la
imagen que hize; y ſi no os humillardes, en eſſa hora
ſereis echados dentro del horno del fuego ardiente: y
16 qual es el Dios que os eſcaparà de mis manos?. Reſ-
pondieron Sadrach, Meſach, y Abed-negò, y dixieron
al Rey: Nebuchad-nezár no curantes nos ſobre eſta
17 coſa para reſponderte. He hay nueſtro Dios que nós
ſirvientes, puede eſcaparnos: del horno de fuego ar-
18 diente, y de tu poder ó Rey, eſcaparà. Y ſi no, ſabido
ſêa à ti el Rey: que à tu Dios no nos ſirvientes, y à
imagen de oro que levantaſte no nos humillaremos.
19 Entonces Nebuchad-nezár ſe hinchiò de ſaña, y figura
de ſu çara ſe demudò contra Sadrah, Meſach, y Abed-
negò: reſpondiò y mandò à encender el horno ſiete
20 tantos ſobre lo que pertencia à encenderſe. Y à va-
rones valientes de fuerça, que en ſu fonſado; mandò
atar à Sadrach, Meſach, y Abed-negò: para echar
21 al horno del fuego ardiente. Entonces los varones
eſtos fueron atados con ſus mantos, ſus calças, y ſus
capirotes, y ſus veſtidos: y fueron echados à dentro
22 del horno de fuego ardiente. Por lo qual por que
palabra del Rey fue preſſuroſa, y el horno fue en-
cendido demaſiadamente: los varones eſtos que alça-
ron à Sadrach, Meſach, y Abed-negò, matò à ellos
23 centella del fuego. Y varones eſtos tres, Sadrach,
Meſach, y Abed-negò: cayeron à dentro del horno del
24 fuego ardiente atados. Entonces Nebuchad-nezár el
Rey ſe maravillò, y levantoſe con prieſſa: reſpondiò y
dixo à ſus Governadores, cierto varones tres echamos
dentro del fuego atados! reſpondieron y dixieron al Rey
25 verdad Rey Reſpondiò y dixo, he yo veyen varones
quatro, ſueltos andantes entre el fuego, y dáño no ay
en ellos: y viſta del quarto parece à Angel de Dios.
26 Entonces ſe llegò Nebuchad-nezár à puerta del horno
del fuego ardiente, reſpondiò y dixo, Sadrach, Meſach,
y Abed negò ſiervos de Dios alto, ¡ſalid y venid: enton-
ces ſalieron Sadrach, Meſach, y Abed-negò de entre el
27 fuego. Y congregaronſe Viſreys, Principes, y Duques,
y Governadores del Rey; veìan à los varones eſtos que
no dominó fuego en ſus cuerpos, y cabello de ſus ca-
beças no ſe chamuscò, y ſus ropas no ſe mudaron:

ה אמיא ולשניא: בעדנא די תשמעון קל קרנא
יתיר ו משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני
זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר
6 מלכא: ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא
7 לגוא אתון נורא יקדתא: כל קבל דנה בה זמנא
יתיר י כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא
ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא:
8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו
9 קרציהון די יהודיא: ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא
יתיר ה 10 מלכא לעלמין חיי: אנתה מלכא שמת טעם די כל
יתיר י אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא
וסומפוניא קרי פסנתרין וסיפניא וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם
11 דהבא: ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון
12 נורא יקדתא: איתי גברין יהודאין די מנית יתהון
על עבידת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא
יתיר י, יתיר אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהך לא פלחין
ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין:
13 באדין נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה
לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו
14 קדם מלכא: ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך
מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא
טו די הקימת לא סגדין: כען הן איתיכון עתידין די
יתיר י בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס
שבכא פסנתרין וסומפוניה וכל זני זמרא תפלון
ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתא
תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די
16 ישיזבנכון מן ידי: ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין
למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על דנה פתגם
17 להתבותך: הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל
לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא
יתיר 18 ישיזב: והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהך לא
איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד:
19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי
אשתניו קרי אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא
כ לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה: ולגברין גברי
חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו
21 למרמא לאתון נורא יקדתא: באדין גבריא אלך
יתיר י כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבושיהון
22 ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא: כל קבל דנה מן
די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירה גבריא
אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון
23 שביבא די נורא: וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך
ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין:
24 אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה
ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא
נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא:
כה ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין
ורויה קרי בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה
26 לבר אלהין: באדין קרב נבוכדנצר
לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך
עליא קרי ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פוקו ואתו
באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא
27 נורא: ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא
והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט
יתיר י, יתיר נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך

28 וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון : * ענה
נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך
ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו
עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון
29 ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון : ומני שים טעם
די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די
שדרך מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי
ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל
ל להצלה כדנה : באדין מלכא הצלח לשדרך מישך
31 ועבד נגו במדינת בבל : * נבוכדנצר מלכא
לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא
32 שלמכון ישגא : אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא
33 עליא שפר קדמי להחויה : אתוהי כמה רברבין
ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטנה
עם דר ודר : אנה נבוכדנצר שלה
2 הוית בביתי ורענן בהיכלי : חלם חזית וידחלנני
3 והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני : ומני שים
טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא
4 יהודענני : באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא
וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא
5 מהודעין לי : ועד אחרין על קדמי דניאל די
שמה בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין
6 בה וחלמא קדמוהי אמרת : בלטשאצר רב חרטמיא
די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא
7 אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר : וחזוי ראשי
על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה
8 שגיא : רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא
9 וחזותה לסוף כל ארעא : עפיה שפיר ואנבה שגיא
ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל ׀ חיות ברא ובענפוהי
10 ידרון צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא : חזה הוית
בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא
11 נחת : קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי
אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי
12 וצפריא מן ענפוהי : ברם עקר שרשוהי בארעא
שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל
שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא :
13 לבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוא יתיהב לה ושבעה
14 עדנין יחלפון עלוהי : בגזרת עירין פתגמא ומאמר
קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט
עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל
15 אנשים יקים עליה : * דנה חלמא חזית אנה מלכא
נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא ׀ אמר כל קבל
די ׀ כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעותני
16 ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך : אדין
דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדא
ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא
ופשרא אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי
17 חלמא לשנאיך ופשרה לעריך : אילנא די חזית די
רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל
18 ארעא : ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה
תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי
19 שמיא : אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך
20 רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא : ודי חזא
מלכא עיר וקדיש נחת ׀ מן שמיא ואמר גדו אילנא
וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור
די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע

ועם

y olor de fuego no paſſó por ellos. * Reſpondiò Ne- 28 VI
buchad-nezár y dixo, Bendito ſu Dios de Sadrach,
Meſach, y Abed-negò; que embiò ſu Angel y eſcapó à ſus
ſiervos, que ſe confiaron ſobre el: y palabra del Rey mu-
daron, y entregaron ſus cuerpos para que no ſirvieſſen y
no ſe humillaſſen à ningun Dios, ſalvo à ſu Dios. Y de 29
mi pongo mandato, que todo pueblo, nacion y lenguaje,
que dixiere blaſfemia contra ſu Dios de Sadrach, Meſach,
y Abed-negò, pedaços ſea hecho, y ſu caſa muladar ſea
pueſta: por que no ay Dios otro que pueda eſcapar co-
mo eſte. Entonces el Rey hizo proſperar à Sadrach, 30
Meſach, y Abed-negò, en provincia de Babel. * Nebu- 31 VII
chad-nezár el Rey, à todos pueblos, naciones y lenguajes,
que moran en toda tierra, y vueſtra paz ſea muchiguada.
Señales y maravillas que hizo conmigo el Dios Alto; plu-
go delante mi para denunciar. Sus ſeñales quanto gran- 32
des! y ſus maravillas quanto fuertes! ſu reyno reyno de 33
ſiempre, y ſu poteſtad haſta generacion, y generacion.

CAP. 4.

YO Nebuchad-nezár pacifico era en mi caſa, y flores- 1 P.26.
ciente en mi palacio. Sueño vi y eſpavoreciome; y 2
penſamientos ſobre mi yazida, y viſiones de mi ca-
beça me turbaron. Y de mi puſe mandamiento para ha-
zer entrar delante mi à todos ſabios de Babel: que ſol- 3
tura del ſueño mi hizieſſen ſaber. Entonces entraron
Magos, Aſtrologos, Chaldeos, ſentenciadores: y el ſueño 4
dixe yo delante dellos, y ſu ſoltura no hazian ſaber à mi.
Y haſta que deſpues entró delante de mi, Daniel, que ſu
nombre Belteſazar como nombre de mi Dios, y que eſ- 5
piritu de Angeles ſantos en el, y el ſueño delante dél dixe.
Belteſazar mayoral de Magos, que yo ſé que eſpiritu de 6
Angeles ſantos en ti, y ningun ſecreto ſe encubre de ti:
viſiones de mi ſueño que vi, y ſu ſoltura di. Y viſiones 7
de mi cabeça ſobre mi yazida, veyèn era, y decierto ar-
bol en medio de la tierra, y ſu altura grande. Crecia el ar- 8
bol y enforteciaſe, y ſu altura llegava à los Cielos, y ſu
viſta à fin de toda la tierra. Su hoja hermoſa, y ſu fru- 9
to mucho, y mantenimiento para todos en el: debaxo
dél tomava ſombra, Beſtia del campo, y en ſus ramas mo-
ravan aves de los Cielos, y del ſe mantenia toda criatura.
Veyèn era en viſiones de mi cabeça ſobre mi yazida, 10
y decierto Angel y Sancto de los Cielos deſcendia. Pre- 11
gonava con fuerça y aſſi dezia, tajad el arbol, y cortad
ſus ramas, ſacudid ſu hoja, y eſparzid ſu fruto: eſmueva-
ſe la beſtia que debaxo dél, y las aves de ſus ramas.
Decierto tronco de ſus raìzes en la tierra dexad, y con 12
atadura de hierro y azero, con hermollo del campo, y
con rocio de los Cielos ſea enteñido, y con beſtia ſu
parte en yerva de la tierra. Su coraçon de hombres 13
ſea demudado, y coraçon de beſtia ſea dado à el: y
ſiete tiempos paſſen ſobre el. Por Sentencia de Ange- 14
les la coſa, y por dicho de ſantos la demanda: por
cauſa que ſepan los vivos que domina el Alto en reyno
de varones, y aquien envolunta lo dá, y báxo de va-
rones levanta ſobre el. * Eſte ſueño vi yo el Rey 15 II
Nebuchad-nezàr: y tu Belteſazár ſu ſoltura di, por
que todos ſabios de mi reyno no pueden la ſoltura por
me hazer ſaber; y tu eres poderoſo, que eſpiritu de
Angeles Santos en ti. Entonces Daniel, que ſu nombre 16
Belteſazar, ſe maravilló como hora una, y ſus penſa-
mientos le turbaron: reſpondiò el Rey y dixo, Belte-
ſazár el ſueño y ſu ſoltura no te turbe; reſpondiò Bel-
teſazár y dixo, mi ſeñor, el ſueño à tus aborrecientes,
y ſu ſoltura à tus enemigos. El arbol que viſte, que 17
crecia y enfortecia: y ſu altura llegava à los Cielos, y
ſu viſta à toda la tierra. Y ſu hoja hermoſa, y ſu fru- 18
tò mucho, y mantenimiento à todos en el: debaxo dél
morava beſtia del campo, y en ſus ramas moravan aves
de los Cielos. Tu el, ó Rey, que creciſte y enforteciſ- 19
tete: y tu grandeza ſe engrandeciò, y llegò à los Cielos,
y tu dominio à fin de la tierra. Y lo que viò el Rey, 20
Angel y Santo deſcendien de los Cielos, y dezia, cortad
el arbol y dañadlo, decierto tronco de ſus raìzes en la
tierra dexad, y con atadura de hierro y azero con her-
mollo del campo: y con rocio de los Cielos ſea enteñido,

y

y con beſtia del campo ſu parte, haſta que ſiete tiem-
21 pos paſſen ſobre el. Eſta la ſoltura ó Rey: y ſentencia
22 del Alto ella, que llegò ſobre mi ſeñor el Rey. Y à
ti deſtierran de los hombres, y con beſtia del campo
ſerá tu morada, y yerva como bueyes à ti harán guſ-
tar, y de rocio de los Cielos à ti enteñirán, y ſiete
tiempos paſſarán ſobre ti: haſta que ſepas que domina
el Alto en reyno de varones, y à quien envolunta lo
23 dá. Y lo que dixieron por dexar tronco de ſus raìzes
del arbol, tu reyno à ti firme: deſde que ſepas que
24 dominador es en los Cielos. Por tanto Rey, mi con-
ſejo agrade à ti, y tus peccados con juſtedad redime, y
tus delictos con apiadar pobres: he ſerá medizina à tu
25 26 yerro. Todo llegò: ſobre Nebuchad-nezár el Rey. A
cabo de meſes doze: ſobre palacio del reyno de Babel
27 andan era. Hablò el Rey y dixo, decierto eſta ella Ba-
bel la grande: que yo la fraguè para caſa de reyno, con
fortaleza de mi fuerça, y para honra de mi hermoſura.
28 Aun la palabra en boca del Rey, y voz de los Cielos
cayò: à ti dizen Nebuchad-nezár el Rey, el reyno
29 ſe paſſó de ti. Y de los varones à ti deſtierran, y
con beſtia del campo tu morada, yerva como bueyes
à ti harán guſtar, y ſiete tiempos paſſarán ſobre ti:
haſta que ſepas que domina el Alto en reyno de va-
30 rones, y à quien envolunta lo dá. En aquella hora
la palabra ſe cumpliò ſobre Nebuchad-nezár, y de
varones fue deſterrado, y yerva como Bueyes comia,
y de rocio de los Cielos ſu cuerpo ſe enteñia: haſta
que ſu cabello como Aguillas engrandeciò, y ſus uñas
31 como aves. Y à cabo de dias, yo Nebuchad-nezár
mis ojos à los Cielos alcé, y mi ſabiduria ſobre mi ſe
tornò, y al Alto bendixe, y al vivo de ſiempre, loé, y
glorifiqué: que ſu dominio, dominio de ſiempre; y ſu
32 reyno, con generacion y generacion. Y todos morado-
res de la tierra como nada ſon contados, y como ſu vo-
luntad haze en fonſado de los Cielos, y Moradores de
la tierra: y no ay quien impide en ſu mano y diga à el
33 que hazes?. En eſſe tiempo mi ſabiduria ſe tornó ſobre
mi: y à honra de mi reyno, mi hermoſura y mi claridad
ſe tornó ſobre mi, y à mi mis Governadores, y mis
ſeñores buſcavan: y ſobre mi reyno fuy compueſto, y
34 grandeza aventajada fue añadida à mi. Ahora yo Ne-
buchad-nezár alabàn y enalteciàn y glorofìcàn al Rey de
los Cielos, que todas ſus obras verdad, y ſus caminos
juizio: y los que andan con altivez, puede para baxar.

CAP. 5.

III 1 BElſazár el Rey hizo combite grande, à ſus ſeño-
2 res mil: y contra mil, vino bevia. Belſazár man-
dò con ſabor del vino, à traer vaſos de oro y de
plata, que ſacó Nebuchad-nezár ſu padre del templo
que en Jeruſalaim: y beviesſen con ellos el Rey y ſus
3 ſeñores, ſus mugeres, y ſus Concubinas. Entonces tru-
xieron vaſos de oro, que ſacaron del templo, de la caſa
de Dios que en Jeruſalaim: y bevieron por ellos el
Rey y ſus ſeñores, ſus mugeres, y ſus Concubinas.
4 Bevieron vino y alabaron à dioſes de oro, y de plata,
5 arambre, hierro, palo y piedra. En aquella hora ſa-
lieron Dedos de mano de hombre, y eſcrivieron en-
frente la almenara, ſobre cal de pared del palacio del
6 Rey: y el Rey veyèn palma de mano que eſcrivia. En-
tonces el Rey ſus reſplandores ſe demudaron, y ſus pen-
ſamientos lo turbaron: y ataduras de ſus lomos ſe ſol-
7 taron, y ſus rodillas eſta con eſta batian. Llamò el
Rey con fuerça para hazer entrar à Aſtrologos, Chal-
deos, y ſentenciadores: reſpondiò el Rey y dixo à
ſabios de Babel, que todo hombre que leyere la eſcri-
tura eſta, y ſu ſoltura me denunciáre, purpura veſtirá,
y collar de oro ſobre ſu cerviz, y tercio en el reyno
8 podeſtará. Entonces entraron todos ſabios del Rey:
y no pudieron la eſcritura para leer, ni la ſoltura para
9 hazer ſaber al Rey. Entonces el Rey Belzaſár mucho
ſe turbó, y ſus reſplandores ſe mudaron ſobre el: y
10 ſus ſeñores ſe turbaron. La Reyna por mandato del
Rey, y ſus ſeñores, à caſa del combite entrò: reſpon-
diò la Reyna y dixo, ó Rey, para ſiempre vive, no

ועם־חיות ברא חלקה עד די־שבעה עדנין יחלפון
21 עלוהי: דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די
עלאה קרי 22 מטת על־מראי מלכא: ולך טרדין מן־אנשא ועם
יתיר א חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון
יתיר י ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך
עלאה קרי עד די־תנדע די־שליט עליא במלכות אנשא ולמן־
23 די יצבא יתננה: ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די
אילנא מלכותך לך קימא מן־די תנדע די שלטן
יתיר י 24 שמיא: להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה
פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכא לשלותך:
כה כלא מטא על־נבוכדנצר מלכא:
26 לקצת ירחין תרי־עשר על־היכל מלכותא
27 די בבל מהלך הוה: ענה מלכא ואמר הלא דא־
היא בבל רבתא די־אנה בניתה לבית מלכו בתקף
28 חסני וליקר הדרי: עוד מלתא בפם מלכא קל מן־
שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותא
29 עדת מנך: ומן־אנשא לך טרדין ועם־חיות ברא
מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין
יתיר י יחלפון עליך עד די־תנדע די־שליט עליא במלכות
עלאה קרי לאנשא ולמן די־יצבא יתננה: בה־שעתא מלתא
ספת על־נבוכדנצר ומן־אנשא טריד ועשבא כתורין
יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שערה כנשרין
31 רבה וטפרוהי כצפרין: ולקצת יומיא אנה
נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב
ולעלאה ק׳ ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די
32 שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם־דר ודר: וכל־
ודירי קרי דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא
ודירי קרי ודארי ארעא ולא איתי די־ימחא בידה ויאמר לה מה
33 עבדת: בה־זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי
הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל־
מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי:
34 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך
שמיא די כל־מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין
בגוה יכל להשפלה:

ליום ג
ה א בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף
2 ולקבל אלפא חמרא שתה: בלשאצר אמר
בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די
הנפק נבוכדנצר אבוהי מן־היכלא די בירושלם
וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה:
3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן־היכלא די־בית
אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי
4 שגלתה ולחנתה: אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא
ה וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא: בה־שעתה
נפקה קרי נפקו אצבען די יד־אנש וכתבן לקבל נברשתא על־
גירא די־כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידא די
6 כתבה: אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה
וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן:
7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא
כשדאי קרי ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל־אנש די־יקרה
והמניכא ק׳ כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די־
8 דהבא על־צוארה ותלתי במלכותא ישלט: אדין
יתיר ל עללין כל חכימי מלכא ולא־כהלין כתבא למקרא
9 ופשרא להודעה למלכא: אדין מלכא בלשאצר
שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין:
י מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא
יתיר ל עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל־
יבהלוך

יבהלוך רעיונך וזיויך אל־ישתנו׃ איתי גבר במלכותך 11
די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו
וחכמה כחכמת־אלהין השתכחת בה ומלכא
נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין
הקימה אבוך מלכא׃ כל־קבל די רוח ׀ יתירה ומנדע 12
ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא
קטרין השתכחת בה בדניאל די־מלכא שם־
שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה
יהחוה׃ באדין דניאל העל קדם מלכא 13
ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה־הוא דניאל די־מן־בני
גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן־יהוד׃ ושמעת 14
עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה
השתכחת בך׃ וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די־ טו
כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא־כהלין פשר־
מלתא להחויה׃ ואנה שמעת עליך די־תוכל פשרין 16
למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא
ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די־דהבא
על־צוארך ותלתא במלכותא תשלט׃
באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך 17
לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא
למלכא ופשרא אהודענה׃ אנתה מלכא אלהא 18
עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרא יהב
לנבכדנצר אבוך׃ ומן־רבותא די יהב־לה כל 19
עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן־קדמוהי
די־הוה צבא הוה קטל ודי־הוה צבא הוה מחא ודי־
הוה צבא הוה מרים ודי־הוה צבא הוא משפיל׃
וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן־כרסא כ
מלכותה ויקרה העדיו מנה׃ ומן־בני אנשא טריד 21
ולבבה ׀ עם־חיותא שוי ועם־ערדיא מדורה עשבא
כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די־
ידע די־שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן־די
יצבא יהקים עליה׃ ואנתה ברה בלשאצר לא 22
השפלת לבבך כל־קבל די כל־דנה ידעת׃ ועל־ 23
מרא־שמיא ׀ התרוממת ולמאניא די־ביתה היתיו
קדמיך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא
שתין בהון ולאלהי כספא ודהבא נחשא פרזלא
אעא ואבנא די לא־חזין ולא־שמעין ולא ידעין שבחת
ולאלהא די־נשמתך בידה וכל־ארחתך לה לא
הדרת׃ באדין מן־קדמוהי שליח פסא די־ידא וכתבא 24
דנה רשים׃ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל כה
ופרסין׃ דנה פשר מלתא מנא מנה־אלהא מלכותך 26
והשלמה׃ תקל תקילתה במאזניא והשתכחת 27
חסיר׃ פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס׃ 28
באדין ׀ אמר בלשאצר והלבשו לדניאל ארגונא 29
והמונכא די־דהבא על־צוארה והכרזו עלוהי די־להוא
שליט תלתא במלכותא׃ בה בליליא קטיל בלשאצר ל
מלכא כשדיא׃
ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין א ו
ותרתין׃ שפר קדם דריוש והקים על־מלכותא 2
לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל־
מלכותא׃ ועלא מנהון סרכין תלתה די דניאל 3
חד־מנהון די־להון אחשדרפניא אלין יהבין להון
טעמא ומלכא לא־להוא נזק׃ אדין דניאל דנה 4
הוא מתנצח על־סרכיא ואחשדרפניא כל־
קבל די־רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה
על־כל־מלכותא׃ אדין סרכיא ואחשדרפניא ה
הוו

te turben tus penſamientos, y tus reſplandores no
ſe demuden. Ay varon en tu reyno que eſpirito 11
de Angeles Santos en el, y en dias de tu padre
claridad y inteligencia y ſciencia como ſciencia de An-
geles fue hallada en el: y el Rey Nebuchad-nezár tu
padre, mayoral de Magos, Aſtrologos, Caldeos,
ſentenciadores, lo levantó tu padre el Rey. Por lo 12
que eſpirito aventajado, y ſabiduria, y entendimien-
to, ſoltán ſueños, y recontán adevinaciones, y ſoltán
ataduras, fue hallado en el, en Daniel; que el Rey
puſo ſu nombre Belteſazar: ahora Daniel ſea llama-
do, y la ſoltura denunciará. Entonces Daniel fue 13
entrado delante el Rey: reſpondiò el Rey y dixo
à Daniel, tu eres Daniel de hijos del captiverio de
Judea que truxo el Rey mi padre de Judea?. Y 14
oì por ti que eſpirito de Angeles en ti: y claridad
y inteligencia, y ſciencia aventajada fue hallada en
ti. Y ahora fueron entrados delante de mi, ſabios, 15
Aſtrologos, que la eſcritura eſta leyeſſen, y ſu ſoltura
para me hazer ſaber: y no pudieron la ſoltura de la
coſa para denunciar. Y yo oí ſobre ti que puedes 16
ſolturas para ſoltar, y ataduras para deſatar: ahora
ſi pudieres la eſcritura para leer, y la ſoltura para
me hazer ſaber, purpura veſtirás, y collar de oro
ſobre tu cerviz, y tercio en el reyno dominarás.
Entonces reſpondiò Daniel y dixo delante el Rey, 17
tus dadivas para ti ſean, y tus preſentes à otro dá:
decierto la eſcritura leerè al Rey, y la ſoltura le ha-
rè ſaber. Tu Rey: el Dios Alto, reyno y grande- 18
za, y honra, y hermoſura, dio à Nebuchad-nezár tu
padre. Y de la grandeza que diò à él, todos los 19
pueblos, naciones y lenguajes, eran eſtremecientes y
temientes delante dél: à quien queria matava, a
quien queria heria, à quien queria enxalçava,
aquien queria baxáva. Y quando ſe enalteciò ſu 20
coraçon, y ſu eſpirito ſe enforteciò para ſe ſobervecer:
fue deſcendido de ſilla de ſu reyno, y la honra qui-
taron del. Y de hijos de hombres fue deſterrado, 21
y ſu coraçon con beſtias fue pueſto, y con zebros
ſu morada, yerva como bueyes le hizieron guſtar,
y de rocio de los Cielos ſu cuerpo fue teñido: haſ-
ta que ſupo que dominava el Dios Alto en reyno
de varones, y aquien queria, levantava ſobre él.
Y tu ſu hijo Belſazár no baxaſte tu coraçon: aun 22
que todo eſto ſupiſte. Y contra el ſeñor de los Cie- 23
los te enalteciſte, y à vaſos de ſu caſa truxieron de-
lante ti, y tu y tus ſeñores, tus mugeres y tus
concubinas, vino beviſtes con ellos, y à dioſes de
plata, y oro, arambre, hierro, palo, y piedra, que
no vèn y no oyen y no ſaben alabaſte: y à Dios
que tu alma en ſu poder, y todas tus ſendas à él,
no glorificaſte. Entonces delante del: fue embiada 24
palma de mano, y la eſcritura eſta ſeñaló. Y eſta 25
la eſcritura que ſeñaló: Mene Mene Tekel Y
Parsin. Eſta ſoltura de la coſa: Mene (contar) 26
contó el Dios tu reyno, y fue acabado. Tekel 27
(peſar) fuiſte peſado con balanças, y fuiſte hallado
menguado. Peres (deſpedaçar) fue deſpedaçado 28
tu reyno y fue dado à Medos y Perſas. Entonces 29
mando Belſazár y viſtieron à Daniel purpura, y
collar de oro ſobre ſu cerviz: y pregonaron por el,
que fueſſe domìnán tercero en el reyno. En aquella 30
noche, fue matado Belſazár el Rey de los Chaldeos.

CAP. 6.

Y Daryaves el Medo recibio el reyno: como de 1 IV
edad de años ſeſenta y dos. Plugo delante 2
Daryaves, y levanto ſobre el reyno, à Viſreyes
ciento y veinte: para que fueſſen en todo el reyno.
Y arriba dellos ſeñores tres, que Daniel uno dellos: 3
para que fueſſen Viſreyes eſtos, dántes à ellos conſe-
jo, y al Rey no fueſſe dáño. Entonces Daniel eſte, 4
era prevalecièn ſobre ſeñores, y Viſreyes: por que eſpi-
rito aventajado en el, y el Rey penſava levantarlo ſo-
bre todo el reyno. Entonces los ſeñores y los Viſreyes 5
eran

eran buſcantes achaque para hallar à Daniel de parte
del reyno: y ningun achaque y daño pudieron ha-
llar, por que fiel él, y ningun yerro y daño no fue
6 hallado ſobre él. Entonces los varones eſtos de-
zian, decierto no hallaremos à Daniel eſte ningun
achaque: ſi no halláremos ſobre el en Ley de ſu Dios.
7 Entonces los ſeñores y los Viſreyes eſtos, ſe con-
gregaron al Rey: y aſsi dixieron à el, Daryaves
8 Rey, para ſiempre vive. Aconſejaronſe todos Seño-
res del reyno, Principes, y Viſreyes, Governadores,
y Duques, para afirmar firmamento del Rey, y por
enfortecer la ſentencia: que todo el que pidiere
peticion de ningun Dios, ni varon, haſta dias treyn-
ta, ſalvo de ti Rey; ſea echado al poço de los Leo-
9 nes. Ahora Rey confirma la ſentencia, y firma la
eſcritura: que no para mudar, como ley de los Medos
10 y Perſas, que no ſe anula. Por eſto: el Rey Darya-
11 ves, firmò la eſcritura, y la ſentencia. Y Daniel,
quando ſupo que afirmò la eſcritura, entrò à ſu ca-
ſa, y ventanas abiertas à él en ſu camara, enfrente
de Jeruſalaim: y vezes tres en el dia él ſe arodillava
ſobre ſus rodillas, y orava y loava delante ſu Dios
12 aſsi como hazia antes deſto. Entonces los varones
eſtos ſe congregaron y hallaron à Daniel: pidien y
13 apiadánſe delante de ſu Dios. Entonces ſe llegaron
y dixieron delante el Rey, por ſentencia del Rey,
decierto ſentencia firmaſte que todo hombre que pi-
dieſſe de ningun Dios, ni hombre, haſta dias treynta
ſalvo de ti el Rey, ſeria echado al poço de los
Leones: reſpondiò el Rey y dixo, verdad la coſa como
14 ley de Medos y Perſas, que no ſe anula. Entonces
reſpondieron y dixieron delante el Rey, que Daniel
que de hijos del captiverio de Judea, no puſo ſobre
ti Rey, el mandato, ni ſobre ſentencia que firmaſte:
15 y vezes tres en el dia, pide ſu peticion. Entonces
el Rey como la coſa oyò, mucho peſó ſobre el; y
ſobre Daniel puſo achaque por eſcaparlo, y haſta
16 ponerſe el Sol: procurava eſcapárlo. Entonces los
varones eſtos ſe congregaron cerca el Rey: y dixie-
ron al Rey, ſabe Rey, que Ley à los Medos y Per-
ſas, que toda ſentencia y firma que el Rey firmáre
17 no para mudar. Entonces el Rey mandò y truxie-
ron à Daniel y echaronlo à poço de los Leones: reſ-
pondiò el Rey y dixo à Daniel, tu Dios que tu
18 ſirviên à él de continuo, el te eſcapará. Y fue traì-
da piedra una, y fue pueſta ſobre boca del poço, y
ſellóla el Rey con ſu ſello, y con ſello de ſus ſe-
19 ñores, que no ſe mudaſſe voluntad por Daniel. En-
tonces anduvo el Rey à ſu palacio, y durmiò con
ayuno, y tañeres no entraron delante dél: y ſu ſueño
20 ſe eſmoviò de ſobre el. Entonces el Rey en la al-
vorada ſe levantò en eſclareciendo, y con turbacion
21 al poço de los Leones anduvo. Y como ſu llegar à
el poço, à Daniel, con voz triſte exclamo; hablò el
Rey, y dixo à Daniel, Daniel ſiervo de Dios vivo,
tu Dios que tu ſirvien à el de continuo, ſi pudo
22 eſcaparte de los Leones? Entonces Daniel con el
23 Rey hablò: Rey para ſiempre vive. Mi Dios em-
biò ſu Angel, y cerrò boca de los Leones y no me
dañaron: por que delante del limpieza fue hallada
à mi, y tambien delante ti el Rey, daño no hize.
24 Entonces el Rey mucho plugo ſobre él, y à Da-
niel mandò para hazerle ſubir del poço: y fue
alçado Daniel del poço, y ningun daño fue hallado
25 en él, por que creyò en ſu Dios. Y mandò el Rey
y fueron traìdos los varones eſtos que llevaron ſu
acuſacion de Daniel, y al poço de los Leones fue-
ron echados, ellos, ſus hijos y ſus mugeres: y
no llegaron al ſuelo del poço, haſta que podeſtaron
en ellos los Leones, y todos ſus hueſſos deſmenuza-
26 ron. Entonces Daryaves el Rey eſcriviò, a todos
los pueblos, naciones y lenguajes, que moran en toda
27 la tierra, vueſtra paz ſe muchigue. Delante mi, puſe
mandato que en todo dominio de mi reyno, ſean eſ-
tremecientes y temientes delante ſu Dios de Daniel,

הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל־
עלה ושחיתה לא־יכלין להשכחה כל־קבל די־
מהימן הוא וכל־שלו ושחיתה לא השתכחת
6 עלוהי: אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח
לדניאל דנה כל־עלא להן השכחנא עלוהי בדת
7 אלהה: אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו
על־מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין
8 חיי: אתיעטו כל | סרכי מלכותא סגניא
ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים
מלכא ולתקפה אסר די כל־די־יבעא בעו מן־
כל־אלה ואנש עד־יומין תלתין להן מנך מלכא
9 יתרמא לגב אריותא: כען מלכא תקים אסרא
ותרשם כתבא די לא להשניה כדת־מדי ופרס די־לא
י תעדא: כל־קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא
11 ואסרא: ודניאל כדי ידע די־רשים כתבא על לביתה
וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה
ביומא הוא | ברך על־ברכוהי ומצלא ומודא קדם
12 אלהה כל־קבל די־הוא עבד מן־קדמת דנה: אדין
גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעה ומתחנן
13 קדם אלהה: באדין קרבו ואמרין קדם־מלכא
על־אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל־אנש
די־יבעא מן־כל־אלה ואנש עד־יומין תלתין להן
מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא
ואמר יציבא מלתא כדת־מדי ופרס די־לא
14 תעדא: באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די
יתיר י מן־בני גלותא די יהוד לא־שם עליך מלכא טעם ועל־
אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה:
טו אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל
דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוה
16 משתדר להצלותה: באדין גבריא אלך הרגשו על־
מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די־דת למדי ופרס
די־כל־אסר וקים די־מלכא יהקים לא להשניה:
17 באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די
יתיר ה אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה
18 פלח־לה בתדירא הוא ישיזבנך: והיתית אבן חדה
ושמת על־פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת
19 רברבנוהי די לא־תשנא צבו בדניאל: אדין אזל
זעירא מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא־הנעל קדמוהי
רבתי כ ושנתה נדת עלוהי: באדין מלכא בשפרפרא יקום
בנגהא ובהתבהלה לגבא די־אריותא אזל:
21 וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא
ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די
יתיר ה אנתה פלח־לה בתדירא היכל לשיזבותך מן־
22 אריותא: אדין דניאל עם־מלכא מלל מלכא
23 לעלמין חיי: אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא
ולא חבלוני כל־קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי
יתיר ו 24 ואף קדמיך מלכא חבולה לא עבדת: באדין מלכא
שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן־גבא
והסק דניאל מן־גבא וכל־חבל לא־השתכח בה די
כה הימן באלהה: ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די־
אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון
ונשיהון ולא־מטו לארעית גבא עד די־שלטו בהון
26 אריותא וכל־גרמיהון הדקו: באדין דריוש מלכא
דיירין קרי כתב לכל־עממיא אמיא ולשניא די־דארין בכל־ארעא
27 שלמכון ישגא: מן־קדמי שים טעם די | בכל־שלטן
זיעין קרי מלכותי להון זאעין ודחלין מן־קדם אלהה די־דניאל

די הוא ו אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא
28 תתחבל ושלטנה עד סופא: משיזב ומצל ועבד אתין
ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב לדניאל מן יד
29 אריותא: ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות
ליום ח א כורש פרסיא: בשנת חדה לבלאשצר
ז פרסאה קרי מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה
2 באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: ענה דניאל ואמר
חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא
3 מגיחן לימא רבא: וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא
4 שנין דא מן דא: קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה
יתיר ו חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל
ה רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה: וארו חיוה
אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת
יתיר י עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי
6 בשר שגיא: באתר דנה חזה הוית וארו אחרי
יתיר י כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה
7 ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: באתר דנה חזה
רביעאה ק׳ הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיא דחילה ואימתני
ותקיפא יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכלה
יתיר י יתיר י ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל
8 חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: משתכל הוית
יתיר ו בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת
אתעקרה ק׳ מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין
יתיר י 9 כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: חזה
ו הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב לבושה
כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די
י נור גלגלוהי נור דלק: נהר די נור נגד ונפק מן
אלפין קרי קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי
11 יקומון דינא יתב וספרין פתיחו: חזה הוית באדין
מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית
עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת
12 אשא: ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין
13 יהיבת להון עד זמן ועדן: חזה הוית בחזוי ליליא
וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק
14 יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: ולה יהב שלטן ויקר
ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה
שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל:
טו אתכרית רוחי אנה דניאל בגו נדנה
16 וחזוי ראשי יבהלנני: קרבת על חד מן
קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר
17 לי ופשר מליא יהודענני: אלין חיותא רברבתא די
אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא:
18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא
19 עד עלמא ועד עלם עלמיא: אדין צבית ליצבא
יתיר ו על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה
יתיר י יתיר י יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה
יתיר י כ מדקה ושארא ברגליה רפסה: ועל קרניא עשר
ונפלה קרי די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת
יתיר י וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה
21 רב מן חברתה: חזה הוית וקרנא דכן עבדא
22 קרב עם קדישין ויכלה להון: עד די אתה עתיק
יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה
23 ומלכותא החסנו קדישין: כן אמר חיותא רביעיתא
רביעאה ק׳ מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל
מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה:
24 וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון
ואחרן

por que (SOLO) el, Dios vivo y firme para ſiempre, y
ſu reyno que no ſe dañará, y ſu dominio haſſa fin.
Libràn y escapàn y hazien ſeñales y maravillas, en los 28
Cielos y en la tierra: que librò à Daniel de poder de
los leones. Y Daniel eſte, prevaleciò en reyno de Dar- 29
yaves, y en reyno de Chores el Perſa.

CAP. 7.

EN año uno à Belſazár Rey de Babel, Daniel ſue- 1 V
ño viò, y viſiones de ſu cabeça ſobre ſu yazida:
entonces el ſueño escriviò, principio de palabras
dixo. Hablò Daniel y dixo, veyèn era en mi viſion en 2
la noche: y he quatro vientos de los Cielos combatientes
à la mar grande. Y quatro beſtias grandes ſubian de 3
la mar: diverſas eſta deſta. La primera como Leon, 4
y àlas de aguila à ella: veyèn era haſta que ſe pelávan
ſus àlas, y era alçada de la tierra, y ſobre pies como
hombre era levantada, y coraçon de hombre era dado
à ella. Y he beſtia otra ſegunda conforme à Oſſo, y à 5
parte una ſe levantava, y tres coſtillas en ſu boca entre
ſus dientes: y aſſi dezian à ella, levantate come carne
mucha. Deſpues deſto veyèn era y he otra como Tigre, 6
y à ella àlas quatro de ave ſobre ſu espalda: y quatro
cabeças à la beſtia, y dominio era dado à ella. Deſpues 7
deſto veyèn era en viſiones de la noche, y he beſtia
quarta temeroſa, y pavoroſa, y fuerça demaſiada, y
dientes de hierro à ella grandes, comia y desmenuzava,
y lo que quedava con ſus pies rehollava: y ella diffe-
rente de todas las beſtias que antes della, y cuernos
diez à ella. Conſiderán era en los cuernos, y he 8
cuerno otro pequeño ſubia entre ellos, y tres de los
cuernos primeros ſe arrancavan de delante él: y he
ojos como ojos de varon en el cuerno eſte, y boca
hablán grandezas. Veyèn era haſta que las ſillas fueron 9
echadas, y viejo de dias ſe aſſentava: ſu veſtido como
nieve blanca, y cabello de ſu cabeça como lana limpia;
ſu ſilla centellas de fuego, ſus ruedas fuego ardiente.
Rio de fuego corria y ſalia de delante el, mil de miles 10
lo ſervian, y millaria de millarias delante el eſtavan: à
juizio ſe aſſentava, y Libros eran abiertos. Veyèn era 11
entonces de voz de las palabras grandes, que el cuerno
hablava, veyèn era haſta que era matada la beſtia, y
era deperdido ſu cuerpo, y era dado à quemadura de
fuego. Y à las otras beſtias tiravan ſu ſeñorio: y du- 12
racion en las vidas, era dado à ellas, haſta tiempo y
tiempo. Veyèn era en viſiones de la noche, y he 13
con nuves de los Cielos como hijo de hombre venia:
y haſta viejo de dias llegava, y delante el lo hazian
llegar. Y à él dava poteſtad y honra y reyno, y to- 14
dos los pueblos, naciones, y lenguajes à él ſervian: ſu
dominio dominio de ſiempre que no ſe tirarà, y ſu
reyno que no ſe dañarà. Fue turbado mi espirito yo 15
Daniel entre ſu vayna (I. E. ENTRE EL CUERPO, LLA-
MA VAINA AL CUERPO RESPECTO DEL ALMA,) y vi-
ſiones de mi cabeça me turbaron. Lleguè cerca uno 16
de los eſtantes, y la verdad demandé del ſobre todo
eſto: y dixo à mi, y ſoltura de las coſas me hizo
ſaber. Eſtas beſtias grandes que ellas quatro: quatro 17
Reyes ſe levantarán de la tierra. Y recebirán el 18
reyno Santos altos: y heredarán reyno haſta ſiempre,
y haſta ſiempre de ſiempres. Entonces envolunté 19
por certeficarme ſobre la beſtia quatra, que era dif-
ferente de todas ellas: tremenda mucho, ſus dien-
tes de hierro, y ſus uñas de azero, comia, desme-
nuzava, y el reſto con ſus pies rehollava. Y ſobre 20
los cuernos diez que en ſu cabeça, y el otro que
ſubia y caían de delante el, tres: y cuerno eſte, y
ojos à el, y boca hablán grandezas, y ſu viſion
grande mas que ſus compañeras. Veyèn era y cuer- 21
no eſte hazia guerra con Sanctos: y podia à ellos.
Haſta que venia viejo de dias, y juizio, era dada à 22
Sanctos altos: y el tiempo ſe llegava, y el reyno heredavan
Sanctos. Aſſi dixo, la beſtia quarta, reyno quarto ſerá en 23
la tierra, que ſerá differente de todos los reynos: y comerá
toda la tierra y trillarlaha, y desmenuzarlaha. Y los cuer- 24
nos diez, de aquel reyno diez Reyes ſe levantaràn,
y

y otro ſe levantará deſpues dellos, y el ſerá differente de
25 los primeros, y tres Reyes hará baxar. Y palabras
contra el Alto hablará, y à Sanctos los altos quebran-
tará: y penſará por mudar tiempos y ley, y ſerán dados
en ſu mano, haſta tiempo y tiempos, y Medio tiempo.
26 Y à juizio ſe aſſentará: y ſu dominio quitarán, para
27 deſtruir y para perder haſta fin. Y reyno y dominio y
grandeza de reynos debaxo de todos los Cielos, ſerá da-
do à pueblo ſancto de los altos: ſu reyno reyno de
28 ſiempre, y todas las Monarchias à él ſervirán, y obede-
cerán. Haſta aqui el fin de la coſa: yo Daniel mucho
mis penſamientos me turbáron, y mis reſplandores ſe
demudáron ſobre mi, y la coſa en mi coraçon guardada.

CAP. 8.

VI 1 EN año de tres, à reyno de Belſazár el Rey: vi-
ſion fue aparecida à mi, yo Daniel, tras la que
2 fue aparecida à mi, en el principio. Y vi en
la viſion, y fue en mi ver, y yo en Suſán la Me-
tropolitana, que en Elam la provincia: y vi en la
3 viſion, yo era cerca rio de Ulay. Y alcè mis ojos y
vi, y he barvez uno eſtán delante el rio, y à él cu-
ernos: y los cuernos altos, y el uno alto mas que el
4 ſegundo, y el alto ſubia en la poſtre. Vi à el bar-
vez acorneán à Poniente, y à Septentrion, y à Me-
ridion, y todos animales no ſe parávan delante el,
y no eſcapán de ſu mano: y hazia como ſu volun-
5 tad, y era engrandecido. Y yo era conſiderán, y he
cabrito de las cabras venia del Poniente, ſobre faces
de toda la tierra, y no tocava en la tierra: y al
6 cabrito cuerno viſtoſo entre ſus ojos. Y venia haſta
el barvez que tenia los cuernos, el qual vi eſtán de-
7 lante el rio: y corriò à él con ſaña de ſu fuerça. Y
vilo llegán cerca el barvez, y levantoſe contra él,
y hiriò al barvez, y quebrò dos ſus cuernos, y no
era fuerça en el barvez para eſtar delante el: y echó-
lo à tierra, y rehollòlo, y no era eſcapán al barvez
8 de ſu mano. Y cabrito de las cabras fue engrandecido
haſta mucho: y como ſu enfortecerſe, fue quebrado
el cuerno el grande, y ſubian viſiones de quatro en
9 ſu lugar, à quatro partes de los Cielos. Y del uno
dellos ſalia cuerno uno del pequeño, y crecia aventaja-
damente al Meridion, y al Oriente, y à la deſſeable
10 (Jeruſalaim.) Y crecia haſta fonſado de los Cielos: y
echava à tierra del fonſado, y de las eſtrellas, y rehollá-
11 válas. Y haſta mayoral del fonſado crecia: y dèl era
apartado el continuo (ſacrificio,) y era echado aſſiento
12 de ſu ſanctuario. Y tiempo era dado ſobre el continuo
por rebeldia: y echava la verdad por tierra, y hazia
13 y proſperava. Y oì un ſancto hablán: y dixo un
ſancto à aquel que hablava: haſta quando la viſion del
continuo y la rebeldia admirable, dará ſanctidad y fon-
14 ſado à rehollladura?. Y dixo à mi, haſta tarde de la
mañana, dos mil y trezientos: y ſerá juſtificada la
15 ſanctidad. Y fue en mi ver yo Daniel la viſion: y
buſqué entendimiento, y he eſtán enfrente mi como
16 viſta de varon. Y oì voz de hombre entre Vlay: y
17 llamò y dixo, Gabriel haz entender à eſte, la viſion. Y
vino cerca mi eſtancia, y en ſu venir me turbé, y cahi
ſobre mis faces: y dixo à mi, entiende hijo de hombre,
18 que à hora de fin la viſion. Y en ſu hablar conmigo,
me adormecì ſobre mis faces à tierra: y tocò en mi, y
19 hizome eſtar ſobre mi eſtado. Y dixó, he yo te haré ſa-
ber, lo que ſerá en poſtrimeria de la ira: por que al tiem-
20 po de fin. El barvez que viſte que tenia los cuernos:
21 Reyes de Medos y Perſas. Y el cabrito el peludo, Rey
de Grecia: y el cuerno el grande que entre ſus ojos, el
22 él Rey primero. Y el quebrado, y (que) eſtavan quatro
en ſu lugar: quatro reynos de gente eſtarán, y no en
23 ſu fuerça. Y enfin de ſu reyno, como ſe acabaron los
rebelladores: eſtará Rey fuerte de faces, y entendien
24 enigmas. Y enfortecerſeá ſu fuerça, y no con ſu fuer-
ça, y maravillas (I. E. SANCTUARIO) dañará, y proſ-
perará y hará [TODO QUANTO ENVOLUNTARE]:
25 y dañará fuertes y pueblo de ſanctos. Y ſegun ſu en-
tendimiento, y proſperará [QUE] engaño en ſu mano,

ואחרן יקום אחריהן והוא ישנא מן־קדמיא
כה ותלתה מלכין יהשפל׃ ומלין לצד עליא
ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין
ודת ויתיהבון בידה עד־עדן ועדנין ופלג עדן׃
26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה
27 עד־סופא׃ ומלכותא ושלטנא ורבותא די
מלכות תחות כל־שמיא יהיבת לעם
קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא
28 לה יפלחון וישתמעון׃ עד־כה סופא די־מלתא אנה
דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא
בלבי נטרת׃

*

ח א בשנת שלוש למלכות בלשאצר המלך חזון נראה
2 אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה׃ ואראה
בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם
המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על־אובל אולי׃
3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל
ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן־השנית
4 והגבהה עלה באחרונה׃ ראיתי את־האיל מנגח
ימה וצפונה ונגבה וכל־חיות לא־יעמדו לפניו ואין
ה מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל׃ ואני הייתי מבין
והנה צפיר־העזים בא מן־המערב על־פני כל־הארץ
6 ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו׃ ויבא
עד־האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל
7 וירץ אליו בחמת כחו׃ וראיתיו מגיע אצל האיל
ויתמרמר אליו ויך את־האיל וישבר את־שתי
קרניו ולא־היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו
ארצה וירמסהו ולא־היה מציל לאיל מידו׃
8 וצפיר העזים הגדיל עד־מאד וכעצמו נשברה
הקרן הגדלה ותעלינה חזות ארבע תחתיה
9 לארבע רוחות השמים׃ ומן־האחת מהם
יצא קרן־אחת מצעירה ותגדל־יתר אל־הנגב
ואל־המזרח ואל־הצבי׃ ותגדל עד־צבא
השמים ותפל ארצה מן־הצבא ומן־הכוכבים
11 ותרמסם׃ ועד שר־הצבא הגדיל וממנו הרים
12 התמיד והשלך מכון מקדשו׃ * וצבא תנתן על־
התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה
13 והצליחה׃ ואשמעה אחד־קדוש מדבר ויאמר
אחד קדוש לפלמוני המדבר עד־מתי החזון התמיד
14 והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס׃ ויאמר אלי
עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש׃
טו ויהי בראתי אני דניאל את־החזון ואבקשה בינה
16 והנה עמד לנגדי כמראה גבר׃ ואשמע קול־אדם
בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את־
17 המראה׃ ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה
על־פני ויאמר אלי הבן בן־אדם כי לעת־קץ החזון׃
18 ובדברו עמי נרדמתי על־פני ארצה ויגע־בי ויעמידני
19 על־עמדי׃ ויאמר הנני מודיעך את אשר־יהיה
כ באחרית הזעם כי למועד קץ׃ האיל אשר־ראית
21 בעל הקרנים מלכי מדי ופרס׃ והצפיר השעיר מלך
יון והקרן הגדולה אשר בין־עיניו הוא המלך
22 הראשון׃ והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה
23 ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו׃ ובאחרית
מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז־פנים
24 ומבין חידות׃ ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות
ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם־
כה קדשים׃ ועל־שכלו והצליח מרמה בידו

וּבִלְבָבוֹ יַגְדִּיל וּבְשַׁלְוָה יַשְׁחִית רַבִּים וְעַל שַׂר־שָׂרִים
26 יַעֲמֹד וּבְאֶפֶס יָד יִשָּׁבֵר׃ וּמַרְאֵה הָעֶרֶב וְהַבֹּקֶר אֲשֶׁר
נֶאֱמַר אֱמֶת הוּא וְאַתָּה סְתֹם הֶחָזוֹן כִּי לְיָמִים רַבִּים׃
27 וַאֲנִי דָנִיֵּאל נִהְיֵיתִי וְנֶחֱלֵיתִי יָמִים וָאָקוּם וָאֶעֱשֶׂה אֶת־
מְלֶאכֶת הַמֶּלֶךְ וָאֶשְׁתּוֹמֵם עַל־הַמַּרְאֶה וְאֵין מֵבִין׃

לפ׳כח ט א בִּשְׁנַת אַחַת לְדָרְיָוֶשׁ בֶּן־
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִזֶּרַע מָדָי אֲשֶׁר הָמְלַךְ עַל מַלְכוּת
2 כַּשְׂדִּים׃ בִּשְׁנַת אַחַת לְמָלְכוֹ אֲנִי דָּנִיֵּאל בִּינֹתִי
בַּסְּפָרִים מִסְפַּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־
יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְמַלֹּאות לְחָרְבוֹת יְרוּשָׁלִַם שִׁבְעִים
3 שָׁנָה׃ וָאֶתְּנָה אֶת־פָּנַי אֶל־אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ
4 תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּצוֹם וְשַׂק וָאֵפֶר׃ וָאֶתְפַּלְלָה
לַיהוָה אֱלֹהַי וָאֶתְוַדֶּה וָאֹמְרָה אָנָּא אֲדֹנָי הָאֵל הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי
5 מִצְוֺתָיו׃ חָטָאנוּ וְעָוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּמָרָדְנוּ וְסוֹר
הרשענו ק׳
6 מִמִּצְוֺתֶךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ׃ וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל־עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשִׁמְךָ אֶל־מְלָכֵינוּ שָׂרֵינוּ
7 וַאֲבֹתֵינוּ וְאֶל כָּל־עַם הָאָרֶץ׃ לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה
וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים כַּיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְהָרְחֹקִים בְּכָל־
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתָּם שָׁם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־
8 בָךְ׃ אֲדֹנָי לָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים לִמְלָכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ
9 וְלַאֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר חָטָאנוּ לָךְ׃ לַאדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
10 הָרַחֲמִים וְהַסְּלִחוֹת כִּי מָרַדְנוּ בּוֹ׃ וְלֹא שָׁמַעְנוּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּתוֹרֹתָיו אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ
11 בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת־
תּוֹרָתֶךָ וְסוֹר לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקֹלֶךָ וַתִּתַּךְ עָלֵינוּ הָאָלָה
וְהַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד־הָאֱלֹהִים
דברו קרי
12 כִּי חָטָאנוּ לוֹ׃ וַיָּקֶם אֶת־דְּבָרָיו אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלֵינוּ
וְעַל־שֹׁפְטֵינוּ אֲשֶׁר שְׁפָטוּנוּ לְהָבִיא עָלֵינוּ רָעָה גְדֹלָה
אֲשֶׁר לֹא־נֶעֶשְׂתָה תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נֶעֶשְׂתָה
13 בִּירוּשָׁלִָם׃ כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֵת כָּל־
הָרָעָה הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ וְלֹא־חִלִּינוּ אֶת־פְּנֵי יְהוָה
14 אֱלֹהֵינוּ לָשׁוּב מֵעֲוֺנֵנוּ וּלְהַשְׂכִּיל בַּאֲמִתֶּךָ׃ וַיִּשְׁקֹד
יְהוָה עַל־הָרָעָה וַיְבִיאֶהָ עָלֵינוּ כִּי־צַדִּיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקֹלוֹ׃
15 וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ
16 רָשָׁעְנוּ׃ אֲדֹנָי כְּכָל־צִדְקֹתֶךָ יָשָׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ
מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלִַם הַר־קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֺנוֹת
אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלִַם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל־סְבִיבֹתֵינוּ׃
17 וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־
תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי׃
18 הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי
לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
19 כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה
אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי
כ כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃ וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר
וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְוַדֶּה חַטָּאתִי וְחַטַּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמַפִּיל
21 תְּחִנָּתִי לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהַי עַל הַר־קֹדֶשׁ אֱלֹהָי׃ וְעוֹד
אֲנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בֶחָזוֹן
22 בַּתְּחִלָּה מֻעָף בִּיעָף נֹגֵעַ אֵלַי כְּעֵת מִנְחַת־עָרֶב׃ וַיָּבֶן
וַיְדַבֵּר עִמִּי וַיֹּאמַר דָּנִיֵּאל עַתָּה יָצָאתִי לְהַשְׂכִּילְךָ
23 בִינָה׃ בִּתְחִלַּת תַּחֲנוּנֶיךָ יָצָא דָבָר וַאֲנִי בָּאתִי לְהַגִּיד
24 כִּי חֲמוּדוֹת אָתָּה וּבִין בַּדָּבָר וְהָבֵן בַּמַּרְאֶה׃ שָׁבֻעִים

שבעים

y en ſu coraçon ſe engrandecerá, y en paz dañará
muchos: y en contra Principe de Principes eſtará, y ſin
mano ſerá quebrantado. Y viſion de la tarde y la ma- 26
ñana que fue dicho, verdad es: y tu cierra la viſion
que [ES] para dias muchos. Yo Daniel fuy quebranta- 27
do y enfermé dias, y levantéme y hize obra del Rey:
y maravillème ſobre la viſion, y no hazien entender.

C A P. 9.

EN año uno de Daryaves hijo de Ahasveros, de ſi- 1
miente de Medos: que fue aclamado ſobre reyno
de Chaldeos. En año uno à ſu reynar, yo Da- 2
niel conſideré en los libros: cuenta de los años que fue
prophecia de .A. à Jirmeyáu el Propheta por complir à
deſiertas de Jeruſalaim ſetenta años. Y dì mis faces à 3
.A. el Dios, por buſcar oracion y rògativas: con ayu-
no y ſaco y ceniza. Y oré à .A. mi Dios y manifeſté: 4
y dixe, ruego .A. el Dios, el grande, y el temeroſo,
guardán el firmamento y la merced à ſus amantes, y à
guardantes ſus encomendanças. Peccamos y atorcimos, 5
emmalecimos y rebellamos: y quitamos de tus encomen-
danças, y de tus juizios. Y no oìmos à tus ſiervos los 6
Prophetas que hablaron en tu nombre à nueſtros Reyes,
à nueſtros mayorales, y nueſtros padres: y à todo pue-
blo de la tierra. A ti .A. la juſtedad, y à nós vergu- 7
ença de las faces, como el dia el eſte: à varon de Jeudá
y moradores de Jeruſalaim, y à todo Iſraél los cerca-
nos, y los lexános en todas las tierras que los empuxaſte
alli, por ſu falſedad que falſaron en ti. .A. à nos ver- 8
guença de las faces por nueſtros Reyes, por nueſtros
mayorales, y por nueſtros padres: que peccamos à ti.
A .A. nueſtro Dios las piedades y los perdones: que 9
rebellamos en él. Y no oìmos en voz de .A. nueſtro 10
Dios: para andar en ſus leyes que diò delante nós por
mano de ſus ſiervos los Prophetas. Y todo Iſraél paſ- 11
ſaron tu Ley y quitandoſe por no oìr en tu voz: y cor-
riò ſobre nos la maldicion, y la jura que es eſcrita en
Ley de Moſſeh ſiervo de Dios, por que peccamos à el.
Y afirmò à ſu palabra que hablò por nos, y por nues- 12
tros juezes que nos juzgaron, por traer ſobre nos mal
grande: que no fue hecho debaxo de todos los Cielos,
como fue hecho en Jeruſalaim. Como eſcrito en Ley 13
de Moſſeh, à todo el mal el eſte vino ſobre nós: y no
rogamos à faces de .A. nueſtro Dios por tornar de nu-
eſtros delictos, y por entender en tu verdad. Y apreſ- 14
ſuró .A. ſobre el mal, y truxolo ſobre nos: que juſto .A.
nueſtro Dios ſobre todas ſus obras que hizo, y no oì-
mos en ſu voz. Y ahora .A. nueſtro Dios que ſacaſte 15
à tu pueblo de tierra de Egypto con mano fuerte, y
hiziſte à ti nombre, como el dia eſte: peccamos, emmaleci-
mos. .A. como todas tus juſtedades torne ahora tu ira 16
y tu ſaña de tu ciudad Jeruſalaim, monte de tu ſancti-
dad: que por nueſtros peccados y por delictos de nu-
eſtros padres, Jeruſalaim y tu pueblo, por repudio à
todos nueſtros derredores. Y ahora oye nueſtro Dios 17
à oracion de tu ſiervo, y ſus rogativas, y alumbra tus
faces ſobre tu ſanctuario el deſſolado: por [TI Ô] .A..
A cueſta mi Dios tu oreja y oye, abre tus ojos y vé 18
nueſtras deſſolaciones, y la ciudad que fue llamado
tu nombre ſobre ella: que no por nueſtras juſtedades
nos echantes nueſtras rogativas delante ti, ſalvo por
tus piedades las muchas. .A. oye, .A. perdona, .A. 19
eſcucha y haz, no te detardes: por ti mi Dios, por
que tu nombre fue llamado ſobre tu ciudad, y ſobre tu
pueblo. Y aun yo hablán, y orán y manifeſtàn mi 20
peccado, y peccado de mi pueblo Iſraél: y echán
mi rogativa delante .A. mi Dios, ſobre monte de
ſanctidad de mi Dios. Y aun yo hablán en la 21
oracion: y el varon Gabriel, que vi en la viſion
en el principio, abolán con buelo tocán à mi,
como hora de (LLEGARSE EL) preſente de tarde. Y 22
hizome entender, y hablo conmigo: y dixo, Daniel
ahora ſalì por te hazer entender entendimiento. En 23
principio de tus rogativas ſaliò palabra (DE CON DIOS,)
y yo vine para recontar, por que (varon de) cobdicias tu:
y entiende en la coſa, y conſidera en la viſion. Semanas 24
ſetenta

ſetenta fue tajado ſobre tu pueblo, y ſobre ciudad de tu
ſanctidad, por acabar la rebeldia, y por acabar pecca-
dos, y por perdonar delicto, y por traer juſtedad de
ſiempres: y por ſellar viſion y Prophetas, y por ungir
25 ſanctidad de ſanctidades. Y ſabrás y entenderàs de ſa-
lida de la palabra para hazer tornar (EL PUEBLO CAUTIVO)
y para fraguar Jeruſalaim haſta ungido Principe, ſemanas
ſiete: y ſemanas ſeſenta y dos tornará y ſerá edificada plaça
26 y cava, y con anguſtia de las horas. Y deſpues de las ſema-
nas ſeſenta y dos, ſerá tajado ungido y no el: y la ciudad
y la ſanctidad dañará pueblo poderoſo el vinien, y ſu fin
en rabdon, y haſta fin de la pelêa ſerá tajada (con) deſſo-
27 laciones. Y mayorgarà firmamento à muchos, ſemana
una: y Medio de la ſemana hará ceſſar ſacrificio y preſente,
y por eſtendimiento de contaminaciones hará admirar, y
haſta que fin y tajamiento corra ſobre el admirán.

CAP. 10.

II 1 EN año de tres à Chores Rey de Perſia, palabra fue
deſcubierta à Daniel que fue llamado ſu nombre
Beltefazar: y verdad la coſa y exercito grande, y
entendiendo à la palabra, y entendimiento à él en la
2 viſion. En los dias los eſſos: yo Daniel era atriſtánme
3 tres ſemanas de dias. Pan de cobdicias no comì, y carne
y vino no entrò en mi boca, y untar no me unté: haſta
4 complirſe tres ſemanas de dias. Y en dia de veynte y
quatro, al mes el primero: yo era ſobre orilla del rio el
5 grande el Hidèkel. Y alcè mis ojos y vi, y he varon
uno veſtido de lino: y ſus lómos ceñidos con corona de
6 oro fino. Y ſu cuerpo como Tarſis, y ſus faces como
viſta de relampago, y ſus ojos como hachas de fuego,
y ſus braços y ſus pies como color de arambre reluzien-
7 te: y voz de ſus palabras como voz de exercito. Y vi
yo Daniel à mis ſolas à la viſion, y los varones que fue-
ron conmigo no vieron à la viſion: pero temblor gran-
8 de cayó ſobre ellos, y huyeron en eſcondedijo. Y yo
fuy remaneſcido à mis ſolas, y vi la viſion la grande la
eſta, y no remaneſcio en mi fuerça: y mi forma fue en-
buelta ſobre mi por dañamiento, y no detuve fuerça.
9 Y oì à voz de ſus palabras: y como oìr à voz de ſus
palabras, y yo era adormecido ſobre mis faces, y mis
10 faces à tierra. Y he mano tocò en mi; y hizome mover
11 ſobre mis rodillas, y palmas de mis manos. Y dixo à
mi, Daniel, varon de cobdicias, entiende en las palabras
que yo hablán à ti, y levantate ſobre tu eſtado, que aho-
ra ſoy embiado à ti: y en ſu hablar conmigo la coſa la
12 eſta, eſtuve temblando. Y dixo à mi, no temas Daniel,
que del dia el primero que diſte tu coraçon por enten-
der y por affigirte delante tu Dios, fueron oìdas tus pa-
13 labras: y yo vine por tus palabras. Y mayoral de reyno
de Perſas eſtán contra mi veinte y un dia, y he Michael
uno de los Principes los primeros, vino por ayudarme:
14 y yo remaneſcì allì cerca Reyes de Perſas. Y vine
por hazerte entender, lo que acontecerá à tu pueblo en
15 poſtrimeria de los dias: por que aun viſion à los dias. Y
en ſu hablar conmigo como las palabras las eſtas: puſe
16 mis faces à tierra, y emmudecí. Y he como ſemejança de
hijos de hombre, tocán ſobre mis labios: y abri mi boca y
hablé, y dixe al eſtán enfrente mi, mi ſeñor, en la viſion
fueron traſtornadas mis dolores ſobre mi, y no detuve
17 fuerça. Y como podrá ſiervo de mi ſeñor eſte, por hablar
con mi ſeñor eſte: y yo deſde ahora no eſtá en mi fuer-
18 ça, y aliento no remaneſciò en mi. Y añadiò y tocò en
19 mi como viſta de hombre, y esforçóme. Y dixo, no temas
varon de cobdicias paz à ti, esfuerça y enfortecete: y en ſu
hablar conmigo me esforcè, y dixe, hable mi ſeñor, que
20 me esforçaſte. Y dixo, ſi ſabes para que vine à ti? y ahora
tornaré à pelear con mayoral de Perſas: y yo ſalièn, y he
21 mayoral de Grecia vinien. Pero denunciaré à ti, à lo ſe-
ñalado en eſcritura de verdad: y no uno enfortecienſe
conmigo ſobre eſtas, ſino Michael vueſtro mayoral.

CAP. 11.

1 YYo en año uno de Daryaves el Medo: eſtava
2 por esforçar y por enfortecer à él. Y ahora
verdad denunciaré à ti: he aun tres Reyes eſtantes
à Perſia, y el quarto ſerá enriquecido (con) riqueza
grande

שבעים נחתך על־עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע
ולהתם קרי ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים
כה ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: ותדע ותשכל
מן־מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד־משיח נגיד
שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה
26 רחוב וחרוץ ובצוק העתים: ואחרי השבעים ששים
ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם
נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת
27 שממות: והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי
השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים
משמם ועד־כלה ונחרצה תתך על־
שומם:

ליום ב
י א בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל
אשר־נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול
2 ובין את־הדבר ובינה לו במראה: בימים ההם אני
3 דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים: לחם
חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא־בא אל־פי וסוך לא־
סכתי עד־מלאת שלשת שבעים ימים:
4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון
ה ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: ואשא
את־עיני וארא והנה איש־אחד לבוש בדים ומתניו
6 חגרים בכתם אופז: וגויתו כתרשיש ופניו כמראה
ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו ומרגלתיו כעין נחשת
7 קלל וקול דבריו כקול המון: וראיתי אני דניאל לבדי
את־המראה והאנשים אשר־היו עמי לא־ראו את־
המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו
8 בהחבא: ואני נשארתי לבדי ואראה את־המראה
הגדלה הזאת ולא־נשאר־בי כח והודי נהפך עלי
9 למשחית ולא עצרתי כח: ואשמע את־קול דבריו
ובשמעי את־קול דבריו ואני הייתי נרדם על־פני ופני
10 ארצה: והנה־יד נגעה בי ותניעני על־ברכי וכפות
11 ידי: ויאמר אלי דניאל איש־חמדות הבן בדברים
אשר אנכי דבר אליך ועמד על־עמדך כי עתה
שלחתי אליך ובדברו עמי את־הדבר הזה עמדתי
12 מרעיד: ויאמר אלי אל־תירא דניאל כי מן־היום
הראשון אשר נתת את־לבך להבין ולהתענות לפני
13 אלהיך נשמעו דבריך ואני־באתי בדבריך: ושר
מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל
אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם
14 אצל מלכי פרס: ובאתי להבינך את אשר־יקרה לעמך
טו באחרית הימים כי־עוד חזון לימים: ובדברו עמי
16 כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: והנה
כדמות בני אדם נגע על־שפתי ואפתח־פי ואדברה
ואמרה אל־העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי
17 עלי ולא עצרתי כח: והיך יוכל עבד אדני זה לדבר
עם־אדני זה ואני מעתה לא־יעמד־בי כח ונשמה לא
18 נשארה־בי: ויסף ויגע־בי כמראה אדם ויחזקני:
19 ויאמר אל־תירא איש־חמדות שלום לך חזק וחזק
ובדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי
כ חזקתני: ויאמר הידעת למה־באתי אליך ועתה אשוב
להלחם עם־שר פרס ואני יוצא והנה שר־יון בא:
21 אבל אגיד לך את־הרשום בכתב אמת ואין אחד
מתחזק עמי על־אלה כי אם־מיכאל שרכם:

ליום ג
יא א ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי
2 למחזיק ולמעוז לו: ועתה אמת אגיד לך הנה־עוד
שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר
גדול

גָּדוֹל מִכֹּל וּכְחֶזְקָתוֹ בְעָשְׁרוֹ יָעִיר הַכֹּל אֵת מַלְכוּת יָוָן׃
3 וְעָמַד מֶלֶךְ גִּבּוֹר וּמָשַׁל מִמְשָׁל רַב וְעָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ׃
4 וּכְעָמְדוֹ תִּשָּׁבֵר מַלְכוּתוֹ וְתֵחָץ לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמָיִם
וְלֹא לְאַחֲרִיתוֹ וְלֹא כְמָשְׁלוֹ אֲשֶׁר מָשָׁל כִּי תִנָּתֵשׁ
מַלְכוּתוֹ וְלַאֲחֵרִים מִלְּבַד־אֵלֶּה׃ וְיֶחֱזַק מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב וּמִן־ ה
6 שָׂרָיו וְיֶחֱזַק עָלָיו וּמָשָׁל מִמְשָׁל רַב מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ וּלְקֵץ
שָׁנִים יִתְחַבָּרוּ וּבַת מֶלֶךְ־הַנֶּגֶב תָּבוֹא אֶל־מֶלֶךְ הַצָּפוֹן
מלא ו"ו לַעֲשׂוֹת מֵישָׁרִים וְלֹא־תַעְצֹר כּוֹחַ הַזְּרוֹעַ וְלֹא יַעֲמֹד
וּזְרֹעוֹ וְתִנָּתֵן הִיא וּמְבִיאֶיהָ וְהַיֹּלְדָהּ וּמַחֲזִקָהּ בָּעִתִּים׃
7 וְעָמַד מִנֵּצֶר שָׁרָשֶׁיהָ כַּנּוֹ וְיָבֹא אֶל־הַחַיִל וְיָבֹא בְּמָעוֹז
8 מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְעָשָׂה בָהֶם וְהֶחֱזִיק׃ וְגַם אֱלֹהֵיהֶם עִם־
נְסִכֵיהֶם עִם־כְּלֵי חֶמְדָּתָם כֶּסֶף וְזָהָב בַּשְּׁבִי יָבִא
9 מִצְרָיִם וְהוּא שָׁנִים יַעֲמֹד מִמֶּלֶךְ הַצָּפוֹן׃ וּבָא בְּמַלְכוּת
ובניו קרי מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְשָׁב אֶל־אַדְמָתוֹ׃ וּבְנָו יִתְגָּרוּ וְאָסְפוּ הֲמוֹן
ויתגרה ק חֲיָלִים רַבִּים וּבָא בוֹא וְשָׁטַף וְעָבָר וְיָשֹׁב וְיִתְגָּרוּ עַד־
ליום ד 11 מָעֻזֹּה׃ * וְיִתְמַרְמַר מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיָצָא וְנִלְחַם עִמּוֹ עִם־
מעוזו קרי 12 מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד הָמוֹן רָב וְנִתַּן הֶהָמוֹן בְּיָדוֹ׃ וְנִשָּׂא
ורם קרי 13 הֶהָמוֹן יָרוּם לְבָבוֹ וְהִפִּיל רִבֹּאוֹת וְלֹא יָעוֹז׃ וְשָׁב מֶלֶךְ
הַצָּפוֹן וְהֶעֱמִיד הָמוֹן רַב מִן־הָרִאשׁוֹן וּלְקֵץ הָעִתִּים
14 שָׁנִים יָבוֹא בוֹא בְּחַיִל גָּדוֹל וּבִרְכוּשׁ רָב׃ וּבָעִתִּים הָהֵם
רַבִּים יַעַמְדוּ עַל־מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וּבְנֵי פָּרִיצֵי עַמְּךָ יִנַּשְּׂאוּ
לְהַעֲמִיד חָזוֹן וְנִכְשָׁלוּ׃ וְיָבֹא מֶלֶךְ הַצָּפוֹן וְיִשְׁפֹּךְ סוֹלְלָה טו
וְלָכַד עִיר מִבְצָרוֹת וּזְרֹעוֹת הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמֹדוּ וְעַם
16 מִבְחָרָיו וְאֵין כֹּחַ לַעֲמֹד׃ וְיַעַשׂ הַבָּא אֵלָיו כִּרְצוֹנוֹ
וְאֵין עוֹמֵד לְפָנָיו וְיַעֲמֹד בְּאֶרֶץ־הַצְּבִי וְכָלָה בְיָדוֹ׃
17 וְיָשֵׂם פָּנָיו לָבוֹא בְּתֹקֶף כָּל־מַלְכוּתוֹ וִישָׁרִים עִמּוֹ
וְעָשָׂה וּבַת הַנָּשִׁים יִתֶּן־לוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ וְלֹא
וישם קרי 18 תַעֲמֹד וְלֹא־לוֹ תִהְיֶה׃ וְיָשֵׁב פָּנָיו לְאִיִּים
וְלָכַד רַבִּים וְהִשְׁבִּית קָצִין חֶרְפָּתוֹ לוֹ בִּלְתִּי
19 חֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ׃ וְיָשֵׁב פָּנָיו לְמָעוּזֵּי אַרְצוֹ
וְנִכְשַׁל וְנָפַל וְלֹא יִמָּצֵא׃ וְעָמַד עַל־כַּנּוֹ כ
מַעֲבִיר נוֹגֵשׂ הֶדֶר מַלְכוּת וּבְיָמִים אֲחָדִים
21 יִשָּׁבֵר וְלֹא בְאַפַּיִם וְלֹא בְמִלְחָמָה׃ וְעָמַד עַל־
כַּנּוֹ נִבְזֶה וְלֹא־נָתְנוּ עָלָיו הוֹד מַלְכוּת וּבָא בְשַׁלְוָה
22 וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת בַּחֲלַקְלַקּוֹת׃ וּזְרֹעוֹת הַשֶּׁטֶף יִשָּׁטְפוּ
23 מִלְּפָנָיו וְיִשָּׁבֵרוּ וְגַם נְגִיד בְּרִית׃ וּמִן־הִתְחַבְּרוּת אֵלָיו
24 יַעֲשֶׂה מִרְמָה וְעָלָה וְעָצַם בִּמְעַט־גּוֹי׃ בְּשַׁלְוָה וּבְמִשְׁמַנֵּי
מְדִינָה יָבוֹא וְעָשָׂה אֲשֶׁר לֹא־עָשׂוּ אֲבֹתָיו וַאֲבוֹת
אֲבֹתָיו בִּזָּה וְשָׁלָל וּרְכוּשׁ לָהֶם יִבְזוֹר וְעַל מִבְצָרִים
יְחַשֵּׁב מַחְשְׁבֹתָיו וְעַד־עֵת׃ וְיָעֵר כֹּחוֹ וּלְבָבוֹ עַל־מֶלֶךְ כה
הַנֶּגֶב בְּחַיִל גָּדוֹל וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב יִתְגָּרֶה לַמִּלְחָמָה בְּחַיִל
גָּדוֹל וְעָצוּם עַד־מְאֹד וְלֹא יַעֲמֹד כִּי־יַחְשְׁבוּ עָלָיו
26 מַחֲשָׁבוֹת׃ וְאֹכְלֵי פַת־בָּגוֹ יִשְׁבְּרוּהוּ וְחֵילוֹ יִשְׁטוֹף וְנָפְלוּ
27 חֲלָלִים רַבִּים׃ וּשְׁנֵיהֶם הַמְּלָכִים לְבָבָם לְמֵרָע וְעַל־
שֻׁלְחָן אֶחָד כָּזָב יְדַבֵּרוּ וְלֹא תִצְלָח כִּי־עוֹד קֵץ לַמּוֹעֵד׃
28 וְיָשֹׁב אַרְצוֹ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל וּלְבָבוֹ עַל־בְּרִית קֹדֶשׁ וְעָשָׂה
29 וְשָׁב לְאַרְצוֹ׃ לַמּוֹעֵד יָשׁוּב וּבָא בַנֶּגֶב וְלֹא־תִהְיֶה
ליום ה כָרִאשֹׁנָה וְכָאַחֲרֹנָה׃ * וּבָאוּ בוֹ צִיִּים כִּתִּים וְנִכְאָה ל
וְשָׁב וְזָעַם עַל־בְּרִית־קוֹדֶשׁ וְעָשָׂה וְשָׁב וְיָבֵן עַל־עֹזְבֵי
31 בְּרִית קֹדֶשׁ׃ וּזְרֹעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמֹדוּ וְחִלְּלוּ הַמִּקְדָּשׁ
הַמָּעוֹז וְהֵסִירוּ הַתָּמִיד וְנָתְנוּ הַשִּׁקּוּץ מְשׁוֹמֵם׃
32 וּמַרְשִׁיעֵי בְרִית יַחֲנִיף בַּחֲלַקּוֹת וְעַם יֹדְעֵי אֱלֹהָיו
33 יַחֲזִקוּ וְעָשׂוּ׃ וּמַשְׂכִּילֵי עָם יָבִינוּ לָרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ
34 בְּחֶרֶב וּבְלֶהָבָה בִּשְׁבִי וּבְבִזָּה יָמִים׃ וּבְהִכָּשְׁלָם
יֵעָזְרוּ עֵזֶר מְעָט וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם רַבִּים בַּחֲלַקְלַקּוֹת׃
וּמִן־הַמַּשְׂכִּילִים יִכָּשְׁלוּ לִצְרוֹף בָּהֶם וּלְבָרֵר וְלַלְבֵּן
עַד

grande mas que todos, y como ſu enfortecer con ſu riqueza
recordará à todos contra reyno de Grecia. Y eſtará Rey vali- 3
ente: y dominará dominio grande, y hará como ſu voluntad.
Y como él eſtuviere, ſerá quebrantado ſu reyno, y ſerá parti- 4
do à quatro partes de los Cielos: y no à ſu deſcendiente, y
no como ſu dominio que domino, por que ſera derrocado ſu
reyno, y à otros afueras eſtos. Y ſerá enfortecido Rey de 5
Meridion, y de ſus mayorales: y ſerá enfortecido ſobre él, y
dominará dominio grande ſu dominio. Y à fin de años ſe 6
juntarán, y hija del Rey del Meridion vendrá à Rey del Sep-
tentrion para hazer pazes: y no tendrá fuerça de braço, y no
permanecera él, ni ſu braço; y ſerá dada ella y ſus trayentes
y ſu genitor, y el que la esfuerça en aquellos tiempos. Y eſta- 7
rá de ramo de ſus raizes (en) ſu aſſiento, y vendrá con exer-
cito, y vendrá contra fortaleza de Rey del Septentrion, y hara
en ellos [PELEA] y enforteſerseá. Y tambien ſus dioſes con 8
ſus mayorales, con vaſos de ſu cobdicia de plata y oro, en cap-
tiverio traerá à Egypto: y el, años eſtará contra Rey de Sep-
tentrion. Y vendrá en (ſu) reyno Rey de Meridion, y tor- 9
narseá à ſu tierra. Y ſus hijos batallarán y apañarán muche- 10
dumbre de exercitos muchos, y vendrá viniendo (contra
Egypto) y arrabdonará y paſſará: y tornarſeha y batallará
haſta ſu fortaleza.* Y alçarſeá Rey de Meridion y ſaldrá y pe- 11 IV
leará con el, con Rey de Septentrion: y hará eſtar muche-
dumbre grande, y ſerá dada la muchedumbre en ſu mano. Y 12
ſerá enxalçado el exercito, y enaltecerſehá ſu coraçon: y hará
caèr milarias y no ſe enfortecerá. Y tornará el Rey de Sep- 13
tentrion: y hara eſtar muchedumbre grande mas que la pri-
meria: y à fin de los tiempos de años, vendrá viniendo con
fonſado grande, y con ganancia mucha. Y en los tiempos 14
los eſſos, muchos eſtarán contra Rey de Meridion: y hijos
de aportilladores de tu pueblo ſerán enxalçados para confir-
marlo [CON] viſion [FALSA] y tropeçarán. Y vendrá Rey de 15
Septentrion y vertirá trabuco, y prenderà ciudad de encaſ-
tilladuras: y braços de Meridion no eſtarán, ni pueblo de ſus
escogidos, y no fuerça para reſiſtir. Y hará el vinien à él, 16
como ſu voluntad, y no eſtán delante del: y eſtará en tierra
la deſſeable, y atemarſeha en ſu poder. Y pondrà ſus faces 17
para venir con fortaleza de todo ſu reyno, y rectos con él, y
hará [COMO SU DEZEO:] y hija de las mugeres darà à él para
dañarla, y no eſtara, y no para él ſerà. Y tornarà ſus faces 18
contra islas, y prendera muchas: y hará ceſſar [DELLAS] ca-
pitan [QUE FUE] ſu repudio del, afuera de ſu repudio, recom-
penſará à él. Y bolverà ſus faces à fortalezas de ſu tierra: y 19
tropeçarà y caerà, y no ſerà hallado. Y eſtará ſobre ſu aſſiento 20
haziên paſſar apretador, [EL QUAL SERA] hermoſura de
reyno: y en dias pocos ſerà quebrantado, y no con iras, y no
con peléa. Y eſtará ſobre ſu aſſiento deſpreciado, y no darán 21
ſobre él loor de reyno: y vendrá en paz, y poſſeerà reyno con
halagos. Y braços del rabdon ſerán arrabdonados delante el, 22
y ſerán quebrantados: y tambien mayoral de firmamiento.
Y deſde que ajuntamientos à el, hará engaño: y ſubirà y en- 23
fortecerà con poca gente. En paz y contra grueſſos de pro- 24
vincia vendrá, y hará lo que no hizieron ſus padres, ni padres
de ſus padres, prêa y deſpojo y ganancia à ellos repartirà: y
ſobre encaſtilladuras penſará (con) ſus penſamientos, y [SE-
RA] haſta [ALGUN] tiempo. Y deſpertarà ſu fuerça y ſu co- 25
raçon contra Rey de Meridion con fonſado grande, y Rey
de Meridion combatirà à la peléa con fonſado grande y
fuerte haſta mucho: y no eſtarà, por que penſaràn ſobre él
penſamientos. Y comientes pan de ſu meſa lo quebrantaràn, 26
y ſu exercito arrabdonarà: y caeràn matados muchos. Y am- 27
bos los Reyes ſu coraçon por emalecer, y ſobre meſa una
mentira hablaràn, y no proſperarà, por que aun fin, à el pla-
zo. Y tornarſeha à ſu tierra con ganancia grande, y ſu cora- 28
çon contra firmamiento de ſanctidad: y harà y tornarſeha à
ſu tierra. A el plazo tornarà, y vendrà en el Meridion: y no 29
ſerà como la primeria, y como la poſtrera.* Y vendràn contra 30 V
él, naves de Romanos, y ſerà quebrantado, y tornarſeha y
enſañarſeha contra firmamiento de ſanctidad, y harà: y tor-
narſeha y entenderà, contra dexantes firmamiento de ſanc-
tidad. Y braços dél eſtaràn: y profanaràn el ſanctuario de 31
la fortaleza, y tiraràn el (ſacrificio) continuo, y daràn la
contaminaciòn de Deſſolamiento. Y (cada uno de) emale- 32
cientes firmamiento harà falſar con liſonjas: y pueblo conos-
cientes ſu Dios, ſe enforteceràn, y haràn. Y entendidos de 33
pueblo haràn entender à muchos: y tropeçaràn en eſpada, y
en llama, en captiverio, y en preſa, (dias) muchos. Y en ſu tropeçar ſeràn ayudados ayuda poca: y ſeràn junctos ſobre ellos 34
muchos con halagos. Y de los entendidos tropeçaràn para purificar con ellos, y para limpiar, y para emblanquecer 35
haſta

36 haſta hora de fin: por que aun à él plazo. Y hará como ſu
voluntad el Rey, y enaltecerſeha, y engrandecerſeha,
ſobre todos eſtos, y ſobre Dios de dioſes hablará maravil-
las; y proſperara haſta fin de ſaña, por que determinacion
37 es hecha. Y ſobre dioſes de ſus padres no entenderá, ni
ſobre codicia de mugeres, y ſobre todo Dios no entenderá:
38 por que ſobre todo ſe engrandecerá. Y á Dios de fortale-
zas, ſobre ſu aſſiento honrará: y à Dios que no lo conoſcie-
ron ſus padres honrará, con oro y con plata, y con piedra
39 precioſa, y con codicias. Y hará à encaſtilladuras de forta-
lezas con Dios eſtraño, que conoſció muchiguará honra:
y hazerloſha dominar en muchos, y tierra partirá por pre-
40 cio. Y en hora de fin ſe acorneará con el, Rey de Meridion,
y tempeſtearſeha contra el, Rey del Septentrion, con car-
roças y con cavalleros, y con naves muchas; y vendrá por
41 las tierras, y inundará y paſſará. Y vendrá en tierra la deſ-
ſeable, y muchas [PROVINCIAS] tropeçarán; y eſtas eſca-
parán de ſu mano, Edom, y Moab, y principio de hijos
42 de Amón. Y tenderá ſu mano en las tierras; y tierra de
43 Egypto no ſerá por eſcapadura. Y ſeñoreará en theſoros
del oro y la plata, y en todas codicias de Egypto; y Li-
44 bios, y Ethiopios en ſus ayudas. Y noticias lo turbarán
del Oriente y de Septentrion: y ſaldrá con ſaña grande, para
45 deſtruìr y para disbaratar muchos. Y plantará tiendas de
ſu palacio, entre máres à monte deſſeable de ſanctidad; y
vendrá haſta ſu fin, y no ayudán à el.

CAP. 12.

VI 1 Y En la hora la eſſa, eſtará Michael el Principe el gran-
de, el eſtán ſobre hijos de tu pueblo, y ſerá hora de
anguſtia, que no fue deſde ſer gente haſta la hora la
eſſa; y en la hora la eſſa ſerá eſcapado tu pueblo, todo el
2 hallado eſcrito en el libro. Y muchos de durmientes en
tierra de polvo deſpertarán: eſtos para vidas de ſiempre, y
3 eſtos para repudios, para deſprecio de ſiempre. Y los en-
tendidos eſclarecerán como claridad del cielo: y juſtifican-
tes los muchos, como las eſtrellas, para ſiempre y ſiempre.
4 Y tu Daniel cierra las palabras y ſella el libro, haſta hora
de fin; eſtenderſehan muchos, y ſerá multiplicada la ſabi-
5 duria. Y vi yo Daniel, y he dos otros eſtantes; uno de
6 aqui à orilla del rio, y uno de aqui a orilla del rio. Y dixe
à el varon veſtido de los linos que de arriba de aguas del
7 rio; haſta quando fin de las maravillas?. Y oì el varon veſ-
tido de los linos que de arriba de aguas del rio, y alçò ſu
derecha y ſu yzquierda à los cielos, y juró por Viviente el
eterno: que à tiempo de tiempos, y medio, y como ate-
marſe eſparzimiento de mano de pueblo de ſanctidad, ſe
8 atemarán todas eſtas. Y yo oì, y no entendi: y dixe, mi
9 ſeñor, que fin deſtas?. Y dixo, anda Daniel; que cerradas
10 y ſelladas las palabras, haſta hora de fin. Serán limpios, y
ſerán emblanquecidos, y ſerán eſmerados muchos, y em
malecerſehan malos, y no entenderán todos los malos; y los
11 entendidos entenderán. Y de hora de ſer tirado el continuo
(ſacrificio) y de dar abominacion deſſolada: dias mil, do-
12 zientos, y noventa. Bienaventurado el que eſperáre y lle-
13 gáre; à dias mil, trezientos, treynta y cinco. Y tu anda à la
fin: y repoſarás y levantartehas à tu ſuerte, à fin de los dias.

FIN DE DANIEL.

Numero de los Paſukim. 357.

EZRA.

CAP. I.

P. 29. 1 Y En año uno à Chores Rey de Perſia, à cumplir-
ſe palabra de .A. de boca de Yrmeah; deſpertò
.A. à eſpiritu de Chores Rey de Perſia,
y hizo paſſar pregon por todo ſu reyno,
2 y tambien por eſcrito, por dezir. Aſſi dixo Chores
Rey de Perſia, todos reynos de la tierra diò à mi
.A. Dios de los cielos; y él encomendò ſobre mi

36 עד-עת קץ כי-עוד למועד: ועשה כרצונו המלך
ויתרומם ויתגדל על-כל-אל ועל אל אלים ידבר
נפלאות והצליח עד-כלה זעם כי-נחרצה נעשתה:
37 ועל-אלהי אבתיו לא יבין ועל-חמדת נשים ועל-כל-
38 אלוה לא יבין כי על-כל יתגדל: ולאלה מעזים על-
כנו יכבד ולאלוה אשר לא-ידעהו אבתיו יכבד בזהב
39 ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: ועשה למבצרי מעזים
יכיר קרי עם-אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים
מ ואדמה יחלק במחיר: ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב
וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות
41 רבות ובא בארצות ושטף ועבר: ובא בארץ הצבי
ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית
42 בני עמון: וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה
43 לפליטה: ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות
44 מצרים ולבים וכשים במצעדיו: ושמעות יבהלהו
ממזרח ומצפון ויצא בחמה גדלה להשמיד ולהחרים
מה רבים: ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי-קדש
יב ובא עד-קצו ואין עוזר לו: ובעת ההיא יעמד מיכאל
השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר
לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא
2 ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר: ורבים מישני
אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות
3 לדראון עולם: והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע
ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד:
4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר
ה עד-עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת: וראיתי אני
דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת
6 היאר ואחד הנה לשפת היאר: ויאמר לאיש לבוש
הבדים אשר ממעל למימי היאר עד-מתי קץ הפלאות:
7 ואשמע את-האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי
היאר וירם ימינו ושמאלו אל-השמים וישבע בחי
העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד-עם-
8 קדש תכלינה כל-אלה: * ואני שמעתי ולא אבין
9 ואמרה אדני מה אחרית אלה: ויאמר לך דניאל
י כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ: יתבררו
ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-
11 רשעים והמשכלים יבינו: ומעת הוסר התמיד ולתת
12 שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים: אשרי
המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים
13 וחמשה: ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך
לקץ הימין:

חזק

סכום פסוקי דספר דניאל שלש מאות וחמשים ושבעה׳ וסימנו כי רוח יי׳
נשבה בו׳ וחציו בה בליליא קטיל בלשאצר׳ וסדריו שבעה׳ וסימנו
ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:

עזרא

א

א ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-
יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את-רוח
כרש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-
2 במכתב לאמר: כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי

לבנות־לו בית בירושלם אשר ביהודה: מי־בכם מכל־ 3
עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן
את־בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר
בירושלם: וכל־הנשאר מכל־המקמות אשר־הוא 4
גר־שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש
ובבהמה עם־הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם:
ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים ה
לכל העיר האלהים את־רוחו לעלות לבנות את־בית
יהוה אשר בירושלם: וכל־סביבתיהם חזקו בידיהם 6
בכלי־כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על־
כל־התנדב:
והמלך כורש הוציא את־כלי בית־יהוה אשר הוציא 7
נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: ויוציאם 8
כורש מלך פרס על־יד מתרדת הגזבר ויספרם
לששבצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרם אגרטלי 9
זהב שלשים אגרטלי־כסף אלף מחלפים תשעה
ועשרים: כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע י
מאות ועשרה כלים אחרים אלף: כל־כלים לזהב 11
ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה
ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם:
ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה ב א ליום ב
נבוכדנצור מלך־בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה יתיר ו'
איש לעירו: אשר־באו עם־זרבבל ישוע נחמיה שריה 2
רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר
אנשי עם־ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים 3
ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני 4 ה
ארח שבע מאות חמשה ושבעים: בני־פחת מואב 6
לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר:
בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: בני זתוא 7 8
תשע מאות וארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות 9
וששים: בני בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בבי י 11
שש מאות עשרים ושלשה: בני עזגד אלף מאתים 12
עשרים ושנים: בני אדניקם שש מאות ששים 13
וששה: בני בגוי אלפים חמשים וששה: בני עדין 14 טו
ארבע מאות חמשים וארבעה: בני־אטר ליחזקיה 16
תשעים ושמנה: בני בצי שלש מאות עשרים 17
ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני חשם מאתים 18 19
עשרים ושלשה: בני גבר תשעים וחמשה: בני כ 21
בית לחם מאה עשרים ושלשה: אנשי נטפה 22
חמשים וששה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 23
בני עזמות ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה 24 כה
ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: בני הרמה 26
וגבע שש מאות עשרים ואחד: אנשי מכמס מאה 27
עשרים ושנים: אנשי בית־אל והעי מאתים עשרים 28
ושלשה: בני נבו חמשים ושנים: בני מגביש מאה 29 ל
חמשים וששה: בני עילם אחר אלף מאתים חמשים 31
וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני־לד 32 33
חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: בני ירחו 34
שלש מאות ארבעים וחמשה: בני סנאה שלשת לה
אלפים ושש מאות ושלשים: הכהנים בני ידעיה 36
לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר 37
אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתים ארבעים 38
ושבעה: בני חרם אלף ושבעה עשר: הלוים בני־ 39 מ
ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה:
המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה: בני 41 42
השערים בני־שלום בני־אטר בני־טלמן בני־עקוב בני
חטיטא

para fraguar à él caſa en Jeruſalaim , que en Jeudá.
Quien en vos de todo ſu pueblo? ſea ſu Dios con el,
y ſúba à Jeruſalaim que en Jeuda; y edifique caſa de
.A. Dios de Iſrael; el, el Dios que en Jeruſalaim. Y 4
todo el que fue remaneſcido de todos los lugares que
el peregrinán alli, le ayudarán varones de ſu lugar,
con plata y con oro y con ganancia y con quatropea;
con la (ofrenda de) voluntad à caſa de Dios, que en
Jeruſalaim. Y levantaronſe cabeceras de los padres de 5
Jeudá y Bìnyamin y los Sacerdotes y los Levìtas; de
todos los que deſpertò el Dios à ſu eſpiritu para ſubir
à edificar caſa de .A. que en Jeruſalaim. Y todos ſus 6
derredores esforçaron en ſus manos, con vaſos de plata,
con oro, con ganancia, y con quatropea, y con co-
ſas precioſas; afuera ſobre todo lo que ſe envoluntò.
Y el Rey Chores ſacò vaſos de caſa de .A.; que ſacò 7
Nebuchad-nezar de Jeruſalaim, y havialos dado en
caſa de ſus dioſes. Y ſacòlos Chores Rey de Perſia 8
por mano de Mitredát el theſorero; y contòlos à Ses-
bazar el mayoral de Jeudá. Y eſtos ſu cuento, platos 9
de oro treynta, platos de plata mil, cuchillos veynte y
nueve. Bacines de oro treynta, bacines de plata ſe- 10
gundos, quatrocientos y diez; vaſos otros mil. To- 11
dos vaſos de oro y de plata, cinco mil, y quatrocientos;
todos los hizo ſubir Sesbazár, con los que hizo ſubir
del captiverio de Babel à Jeruſalaim.

CAP. 3.

Y Eſtas compañas de la provincia, los ſubientes 1 II
de la captividad del captiverio que captivo
Nebuchad-nezar, Rey de Babel, à Babel; y
tornaronſe à Jeruſalalm y à Jeudá, cada uno à ſu
ciudad. Los quales vinieron con Zerubabel, Jeſúa, 2
Nehemiyá, Serayá, Reelaya, Mordechay, Bilſán,
Miſpár, Bigvay, Rehùm, Baana; cuento de varo-
nes del pueblo de Iſrael. Hijos de Parós; dos mil, 3
ciento, ſetenta y dos. Hijos de Sefatiyá; trezien- 4
tos, ſetenta y dos. Hijos de Aráh: ſiete cientos 5
y ſetenta y cinco. Hijos de Pahát Moab à hijos 6
de Jeſúa Joab; dos mil, ocho cientos, y doze. Hi- 7
jos de Elam: mil, dozientos, cincuenta y quatro.
Hijos de Zatù: nueve cientos, y quarenta y cinco. 8
Hijos de Zakay: ſiete cientos, y ſeſenta. Hijos de 9 10
Banì: ſeys cientos, y quarenta y dos. Hijos de 11
Bebáy, ſeys cientos; veynte y tres. Hijos de Az- 12
gád: mil, dozientos, veynte y dos. Hijos de A- 13
doni-kám; ſeys cientos, ſeſenta y ſeys. Hijos de 14
Bigvay: dos mil, cincuenta y ſeys. Hijos de Adìn: 15
quatrocientos, cincuenta y quatro. Hijos de Ater 16
à Jehizkiá: noventa y ocho. Hijos de Bezay: tre- 17
zientos, veynte y tres. Hijos de Jorá: ciento y 18
doze. Hijos de Hazum: dozientos, veynte y tres. 19
Hijos de Gibár; noventa y cinco. Hijos de Bet-le- 20 21
hem: ciento, y veynte y tres. Varones de Netophá; 22
cincuenta y ſeys. Varones de Anatòt: ciento, y 23
veynte y ocho. Hijos de Azmávet: quarenta y 24
dos. Hijos de Kiriyat-arìm, Keſirá, y Beeròt; 25
ſiete cientos, y quarenta y tres. Hijos de la Ra- 26
má y Gábah: ſeys cientos, veynte y uno. Varo- 27
nes de Migmás: ciento, y veynte y dos. Varones 28
de Bet-El, y el Ay: dozientos, veynte y tres.
Hijos de Nebò: cincuenta y dos. Hijos de Mag- 29 30
bìs: ciento, cincuenta y ſeys. Hijos de Elám ot- 31
ro; mil, dozientos, cincuenta y quatro. Hijos de 32
Harim: trezientos, y veynte. Hijos de Lod, Ha- 33
did, y Onò; ſetecientos, veynte y cinco. Hijos 34
de Jerehò: trezientos, quarenta y cinco. Hijos de 35
Senaá: tres mil, y ſeys cientos, y treynta. Los Sa- 36
cerdotes: hijos de Jedayá à caſa de Jeſúa, nueveci-
entos, ſetenta y tres. Hijos de Ymèr: mil, cincuenta 37
y dos. Hijos de Paſhùr: mil, dozientos, quarenta y 38
ſiete. Hijos de Harim: mil, y diezisiete. Los Levì- 39 40
tas: hijos de Jeſúa, y Kadmiel, à hijos de Odavia, ſe-
tenta y quatro. Los cantores: hijos de Aſaph, ciento, 41
veynte y ocho. Hijos de los porteros: hijos de Salùm, 42
hijos de Atèr, hijos de Talmòn, hijos de Akùb, hijos
de

de Hatitá, hijos de Sobay; los todos; ciento, treynta y
43 nueve. Los Netinìm; hijos de Zihá, hijos de Haſufá,
44 hijos de Tabaót. Hijos de Kerós, hijos de Siaá, hijos
45 de Padòn. Hijos de Lebaná, hijos de Gagabá, hijos de
46 Akùb. Hijos de Hagab, hijos de Salmay, hijos de Ha-
47 nán. Hijos de Gidèl, hijos de Gáhar, hijos de Reayá.
48 Hijos de Rezin, hijos de Nekodá, hijos de Gazám.
III 49 50 * Hijos de Uzá, hijos de Paſeah, hijos de Baſay. Hijos
51 de Aſná, hijos de Meunìn, hijos de Nefuſim. Hijos de
52 Bakbùk, hijos de Hakufá, hijos de Harhur. Hijos de
53 Bazlut, hijos de Megidá, hijos de Harſá. Hijos de Bar-
54 kós, hijos de Siſra, hijos de Támah. Hijos de Nezìah,
55 hijos de Hatifá. Hijos de ſiervos de Selomoh: hijos de
56 Sotay, hijos del Soféret, hijos de Peruda. Hijos de Jaa-
57 lá, hijos de Darkon, hijos de Gidèl. Hijos de Sefatiá,
hijos de Hatìl, hijos de Pogèret los Zebaim, hijos de
58 Ami. Todos los Netinim, y hijos de ſiervos de Selo-
59 moh; trezientos, noventa y dos. Y eſtos los ſubientes
de Tel mèlah (y de) Tel-harſá, Kerub Adan, Ymer; y
no pudieron para denunciar caſa de ſus padres y, ſu ſi-
60 miente, ſi de Iſrael ellos. Hijos de Delayá, hijos de
Tobiyá, hijos de Nekodá; ſeys cientos, cincuenta y
61 dos. Y de hijos de los Sacerdotes, hijos de Habayá,
hijos del Koz; hijos de Barzilay, que tomó (cada uno)
de hijas de Barzilay el Giladì, muger, y fue llamado por
62 ſu nombre. Eſtos buſcaron ſu eſcritura (entre) los que
ſe alinajavan, y no fueron halladas; y fueron deſecha-
63 dos del ſacerdocio. Y dixo el Tirſáta à ellos, que no
comieſſen de ſanctidad delas ſanctidades; haſta eſtar Sa-
64 cerdote para Urim y para Tumim. Toda la compaña
como uno; quatro millarias, dos mil, trezientos, ſeſen-
65 ta. Afuera de ſus ſiervos, y ſus ſiervas eſtos, ſiete mil,
trezientos, treynta y ſiete; y à ellos cantores y cantoras
66 dozientos. Sus cavallos, ſiete cientos, treynta y ſeis;
67 ſus mulos, dozientos, quarenta y cinco. Sus camellos,
quatrocientos, treynta y cinco; aſnos, ſeys mil, ſiete
68 cientos, y veynte. Y de cabeceras de los padres en ſu
venir à caſa de .A. que en Jeruſalaim; prometieron vo-
luntariamente: para caſa de Dios, para hazerla eſtar
69 ſobre ſu aſſiento. Segun ſu poſſibilidad dieron à theſoro
de la obra, oro, dragmas ſeys millarias, y mil; y plata,
70 libras cinco mil; y tunicas de ſacerdotes, ciento. Y
eſtuvieron los Sacerdotes, y los Levìtas, y del pueblo,
y los cantores, y los porteros, y los Netinim en ſus
ciudades; y todo Iſrael en ſus ciudades.

CAP. 3.

IV 1 Y Llegò el mes ſeteno, y hijos de Iſrael en las ciuda-
des: y fueron congregados el pueblo como varon
2 uno, à Jeruſalaim. Y levantoſe Jeſúa hijo de
Jozadak, y ſus hermanos los ſacerdotes, y Zerubabel
hijo de Sealtiel, y ſus hermanos, y edificaron a ara de
Dios de Iſrael; para alçar ſobre ella alçaciones, como es
3 eſcrito en (la) Ley de Moſeh varon de Dios. Y aſſen-
taron la ara ſobre ſus aſſientos, por que miedo ſobre e-
llos de pueblos de las tierras; y alçaron ſobre ella alçacio-
4 ciones à .A., alçaciones à la mañana, y à la tarde. Y hi-
zieron Paſcua de las cabañas como es eſcrito; y alçacion
de dia en dia por cuento, como juizio de coſa de dia en
5 ſu dia. Y deſpues aſſi, alçacion continua, y à los novilu-
nios, y à todos plazos de .A. los ſanctificados; y à todo
6 envoluntán voluntad à .A.. Deſde dia uno del mes el ſe-
teno, començaron para alçar alçaciones à .A.: y templo de
7 .A. no era acimentado. Y dieron plata à los doladores, y
à los officiales; y comida y bevida, y azeyte para Zidonim,
y para Zorim, para traer leños de alarze del Lebanòn, à
mar de Japhò, como licencia de Chores Rey de Perſia
8 ſobre ellos. Y en el año el ſegundo à ſu venida à caſa de
Dios à Jeruſalaim, en el mes el ſegundo; empeçaron
Zerubabel hijo de Sealtiel, y Jeſúa hijo de Jozadak, y
reſto de ſus hermanos los ſacerdotes, y los Levìtas, y
todos los vientes del captiverio à Jeruſalaim: y hizieron
eſtar los Levìtas de edad de veynte años y arriba para
9 esforçar ſobre obra de caſa de .A.. Y eſtuvo Jeſúa, ſus
hijos, y ſus hermanos, Kadmiel, y ſus hijos, y hijos
de Jeudá como uno, para esforçar à hazièn la obra en ca-
za del Dios: hijos de Hanadad, ſus hijos, y ſus hermanos

43 חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: הנתינים
44 בני־ציחא בני־חשופא בני טבעות: בני־קרס בני־
מה סיעהא בני פדון: בני־לבנה בני־חגבה בני־עקוב:
46 47 בני־חגב בני־שמלי בני חנן: בני־גדל בני־גחר בני (שלמי קרי) (ליום ג)
48 49 ראיה: * בני־רצין בני־נקודא בני גזם: בני־עזא בני־
נ פסח בני בסי: בני־אסנה בני־מעונים בני נפיסים: (נפוסים קרי)
51 52 בני־בקבוק בני־חקופא בני חרחור: בני־בצלות בני־
53 מחידא בני חרשא: בני־ברקוס בני־סיסרא בני־תמח:
נה 54 בני נציח בני חטיפא: בני עבדי שלמה בני־סטי בני־
56 57 הספרת בני פרודא: בני־יעלה בני־דרקון בני גדל: בני
58 שפטיה בני־חטיל בני פכרת הצביים בני אמי: כל־
הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים:
59 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב
אדן אמר ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם אם
ס מישראל הם: בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש
61 מאות חמשים ושנים: ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי
62 אשה ויקרא על־שמם: אלה בקשו כתבם המתיחשים
63 ולא נמצאו ויגאלו מן־הכהנה: ויאמר התרשתא
להם אשר לא־יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן
64 לאורים ולתמים: כל־הקהל כאחד ארבע רבוא
פה אלפים שלש־מאות ששים: מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים
66 ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: סוסיהם
שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים
67 וחמשה: גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה
אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו
69 על־מכונו: ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב
דרכמונים שש־רבאות ואלף וכסף מנים חמשת
ע אלפים וכתנת כהנים מאה: וישבו הכהנים
והלוים ומן־העם והמשררים והשוערים והנתינים
ג א בעריהם וכל־ישראל בעריהם: ויגע החדש השביעי (ליום ד)
ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל־
2 ירושלם: ויקם ישוע בן־יוצדק ואחיו הכהנים
וזרבבל בן־שאלתיאל ואחיו ויבנו את־מזבח אלהי
ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש־
3 האלהים: ויכינו המזבח על־מכונתו כי באימה עליהם (מכונותיו ק׳)
מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר (ויעלו קרי)
4 ולערב: ויעשו את־חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום
ח במספר כמשפט דבר־יום ביומו: ואחרי־כן עלת
תמיד ולחדשים ולכל־מועדי יהוה המקדשים ולכל
6 מתנדב נדבה ליהוה: מיום אחד לחדש השביעי
החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד:
7 ויתנו־כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן
לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן־הלבנון אל־
ים יפוא כרשיון כורש מלך־פרס עליהם:
8 ובשנה השנית לבואם אל־
בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל
בן־שאלתיאל וישוע בן־יוצדק ושאר אחיהם הכהנים
והלוים וכל־הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את־
הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על־
9 מלאכת בית־יהוה: ויעמד ישוע בניו ואחיו
קדמיאל ובניו בני־יהודה כאחד לנצח על־עשה
המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם

10 הלוים׃ ויסדו הבנים את־היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים בני־אסף
בצלתים להלל את־יהוה על־ידי דויד מלך־
11 ישראל׃ ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי־
לעולם חסדו על־ישראל וכל־העם הריעו תרועה
12 גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית־יהוה׃ ורבים
מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו
את־הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים
13 בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול׃ ואין
העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי
העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד־
למרחוק׃

ליום ח א ד וישמעו צרי יהודה ובנימן כי־בני הגולה בונים היכל
2 ליהוה אלהי ישראל׃ ויגשו אל־זרבבל ואל־ראשי
האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש
לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדון מלך ולו קרי
3 אשור המעלה אתנו פה׃ ויאמר להם זרבבל וישוע
ושאר ראשי האבות לישראל לא־לכם ולנו לבנות
בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל
4 כאשר צונו המלך כורש מלך־פרס׃ ויהי עם־הארץ
מרפים ידי עם־יהודה ומבלהים אותם לבנות ומבהלים ק׳
וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל־ימי כורש ה
מלך פרס ועד־מלכות דריוש מלך־פרס׃
6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
7 שטנה על־ישבי יהודה וירושלם׃ * ובימי
ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר ליום ו
כנותו על־ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כנותיו קרי
8 כתוב ארמית ומתרגם ארמית׃ רחום בעל־
טעם ושמשי ספרא כתבו אגרא חדא על־ירושלם
9 לארתחששתא מלכא כנמא׃ אדין רחום בעל־טעם
ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא
טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא ארכויא ק׳ דהיא קרי
י עלמיא׃ ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא
והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר־נהרה
11 וכענת׃ דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי
על־ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר־נהרה יתיר י׳
12 וכענת׃ ידיע להוא למלכא די יהודיא
די סליקו מן־לותך עלינא אתו לירושלם קריתא
מרדתא ובאושתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו׃ ושוריא שכללו קרי
13 כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא
ושוריא ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם
14 מלכים תהנזק׃ כען כל־קבל די־מלח היכלא
מלחנא וערות מלכא לא־אריך לנא למחזא על־דנה
שלחנא והודענא למלכא׃ * די יבקר בספר דכרניא טו ליום ו
די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא
דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור
עבדין בגוה מן־יומת עלמא על־דנה קריתא דך
16 החרבת׃ מהודעין אנחנא למלכא די הן קריתא דך
תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר
17 נהרא לא איתי לך׃ פתגמא שלח מלכא על־
רחום בעל־טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין
18 בשמרין ושאר עבר־נהרה שלם וכעת׃ נשתונא
19 די־שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי׃ ומני שים טעם
ובקרו והשכחו די קריתא דך מן־יומת עלמא על־
כ מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד־בה׃ ומלכין
תקיפין הוו על־ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה
בלו

los Levìtas. Y acimentaron los fraguantes, a tem- 10
plo de .A.; y hizieron eſtar los Sacerdotes veſti-
dos, con trompetas, y los Levítas hijos de Aſaph con
reteñideras, para alabar à .A. por manos de David Rey
de Iſrael. Y cantaron con alabar y con loár à .A. que 11
bueno, que para ſiempre ſu merced ſobre Iſrael; y todo
el pueblo aublaron aublacion grande en alabar à .A.,
por que fue acimentada caſa de .A.. Y muchos de los 12
Sacerdotes, y los Levìtas, y cabeceras de los padres los
viejos, que vieron la caſa la primera, en ſer acimentada
eſta caſa, con ſus ojos, lloravan con voz grande: y mu-
chos con aublacion con alegria para enaltecer voz. Y no 13
el pueblo conoſcientes voz de aublacion de la alegria,
por voz de lloro del pueblo; por que el pueblo aublan-
tes aublacion grande, y la voz era oìda haſta lexos:

CAP. 4.

Y Oyeron anguſtiadores de Jeudá, y Binyamin; que 1 V
hijos del captiverio edificantes templo para .A.
Dios de Iſrael. Y llegaronſe à Zerubabel, y à ca- 2
beceras de los padres, y dixéron à ellos; edificaremos
con vós, por que como vós requeriremos à vueſtro Dios;
y à él nos ſacrificantes deſde dias de Eſár-hadon Rey de
Aſſúr, el hazien ſubir à nos aqui. Y dixo à ellos Zeru- 3
babel, y Jeſúa, y reſto de cabeceras de los padres de
Iſrael, no à vós y à nós para edificar caſa à nueſtro
Dios; pero nos ſólos edificaremos à .A. Dios de Iſrael,
aſſi como nos encomendò el Rey Chores, Rey de Perſia.
Y fue pueblo de la tierra afloxantes manos de pueblo de 4
Jeudá; y conturbantes à ellos de edificar. Y alquilantes 5
contra ellos conſejeros para baldar ſu conſejo; todos
dias de Chores Rey de Perſia, y haſta reyno de Darya-
ves Rey de Perſia. Y en reyno de Ahaſveros, en prin- 6
cipio de ſu reyno; eſcrivieron acuſacion contra mora-
dores de Jeudá, y Jeruſalaim.

Desde aqui Thargum.

Y En dias de Artahſaſte eſcrivio en paz Mitredát Tabèl, 7 VI
y reſto de ſus compañeros, à Artahſaſte Rey de
Perſia; y eſcritura de la carta eſcrita en Chaldeo,
y interpretada en Chaldeo. Rehum canciller, y Simſay eſ- 8
crivano, eſcrivieron carta una contra Jeruſalaim; à Artah-
ſaſte Rey, como diremos. Entonces Rehum canciller, y 9
Simſay eſcrivano, y reſto de ſus compañeros; Dinayè, y
Aparſatgayè, Tarpelayé, Aparſayé, Arkevayé, Bablayé,
Suſanchayé, Deayé, Almayé. Y reſto de naciones que 10
captivò Oſnappár, grande y honrado, y hizo habitar à
ellos en ciudad allende de Samaria: y reſto de (las gen-
tes que) de otra parte del Rio à Cheénèt. Eſte traſlado 11
de la carta que embiaron à él, à Artahſaſte Rey: tus
ſiervos varones de otra parte del Rio, y Cheénet. Sabi- 12
do ſea al Rey, que los Judios que ſubieron de contigo à
nós, vinieron à Jeruſalaim; ciudad rebelde y mala, edi-
fican, y los muros acimentan, y en los cimientos ponen
hilo. Ahora ſabido ſea al Rey que ſi la ciudad eſta fuere 13
reidificada, y los muros fueren acimentados; tributo,
pecha, y renta no darán, y tributo de los Reyes ſerá
dañado. Agora por que deſtruicion del palacio deſtruy- 14
remos, y menoſprecio del Rey, no derecho à nós para
ver; por eſto embiamos y hizimos ſaber al Rey. Que eſ- 15
pecule en libro de las memorias de tus padres, y halla-
rás en libro de las memorias y conoſcerás que la ciudad
eſta, ciudad rebelde, y dañán Reyes y provincias, y por-
fia hazientes entre ella deſde dias de ſiempre; por eſto
la ciudad eſta fue deſtruida. Hazemos ſaber nós al Rey, 16
que ſi la ciudad eſta fuere fraguada, y los muros fueren
acimentados; por tanto parte en allende del rio no
ſerá à ti. Reſpueſta embiò el Rey, à Rehum can- 17
ciller, y Simſay el eſcrivano y reſto de ſus com-
pañeros, que habitan en Samaria; y al reſto que
à la otra parte del rio paz, y à Cheèt. La carta 18
que embiaſtes à nós; à la clara fue leìda delante de
mi. Y de mi fue pueſto mandato, y eſpecularon y 19
hallaron, que la ciudad eſta de dias de ſiempre contra
Reyes ſe exalçava; y rebellion y porfia ſe hazia en ella.
Y Reyes fuertes eran ſobre Jeruſalaim, y podeſtantes 20
en todo lugar de la otra parte del rio; y tributo,
pecha,

21 pecha, y renta era dado à ellos. Ahora poned mandato,
para baldar varones eſtos; y la ciudad eſta no ſea edificada,
22 haſta que de mi mandato ſea pueſto. Y apercebidos, ſed
eſtorvo para hazer ſobre eſto; por que ſe multiplicará el
23 daño para dañar Reyes?. Entonces deſde que el traſlado de
la carta de Artahſaſte el Rey fue leìdo delante de Rehum,
y Simſay el eſcrivano, y ſus compañeros: Anduvieron
apreſſuradamente à Jeruſalaim ſobre los Judios, y hizie-
24 ron ceſſar à ellos, con braço y fuerça. Entonces ceſſó
obra de la caſa de Dios que en Jeruſalaim; y fue ſuſpen-
ſa, haſta año de dos à reyno de Daryaves Rey de Perſia.

CAP. 5.

P. 30. 1 Y Prophetizò Hagay el Propheta, y Zechariá hijo de
Ydò, Prophetas ſobre los Judios que en Judea, y
en Jeruſalaim: por nombre de Dios de Iſrael, ſobre
2 ellos. Entonces ſe levantaron Zerubabel hijo de Sealtiel,
y Jeſúa hijo de Jozadak, y empeçarón para edificar caſa de
Dios que en Jeruſalaim; y con ellos Prophetas de Dios
3 ayudantes à ellos. En aquel tiempo, vino ſobre ellos Ta-
tenay Conde de alende del rio, y Setar-boznay, y ſus
compañeros: y aſſi dixéron à ellos, quien puſo à vos man-
dato, caſa eſta para edificar, y muros eſtos para acimentar?.
4 Entonces como diremos, diximos à ellos: que eſtos nom-
5 bres de los varones, que eſte edificio edifican. Y ojo de ſu
Dios fue ſobre viejos de los Judios, y no hizieron ceſſar à
ellos, haſta que mandato de Daryaves vinieſſe: y entonces
6 reſpondenian por carta ſobre eſto. Traſlado de la carta,
que embiò Tatenáy Conde de la otra parte del rio, y Se-
tar-boznay, y ſus compañeros, Apharſechayé, que de la
otra parte del rio; à Daryaves el Rey. Reſpueſta embia-
7 ron à el: y como eſto era eſcrito entre ella, à Daryaves
8 Rey, la paz toda. Sabido ſea al Rey, que anduvimos en
Judea, provincia de caſa de Dios grande, y ella ſe edifica-
va de piedra marmol, y madera es pueſta en las paredes; y
la obra eſta à priſſá ſe haze, y es proſperada en ſus manos.
9 Entonces preguntamos à los viejos eſtos como diremos,
diximos à ellos: quien puſo à vos mandato, caſa eſta para
10 edificar, y muros eſtos para acimentar?. Y tambien ſus
nombres demandamos à ellos, para hazerte ſaber: para
que eſcriviеſſemos nombre de los varones que en ſus cabe-
11 ceras. Y como diremos, reſpueſta nos reſpondieron por
dezir: nós ſomos ſiervos de Dios de los cielos y tierra, y
redeficamos caſa que era edificada antes deſto años mu-
chos, y el Rey de Iſrael grande la edificò, y la acimentò.
12 Decierto, por que enſañaron nueſtros padres à Dios de
los cielos, diò à ellos en mano de Nebuchad-nezár Rey de
Babel Chaldeo; y la caſa eſta deſtruyò, y ſu pueblo capti-
13 vò à Babel. Decierto en año uno à Chores Rey de Babel;
Chores el Rey puſo mandato, caſa de Dios eſta para edifi-
14 car. Y tambien los vaſos de caſa de Dios, de oro y plata,
que Nebuchad-nezar ſacò del templo, que en Jeruſalaim,
y avia llevado à ellos al templo de Babel; ſacò à ellos Cho-
res el Rey, del templo de Babel, y fueron dados à Seſbezár
15 ſu nombre que Conde lo puſo. Y dixo à el, eſtos vaſos
toma, anda haz deſcender à ellos en templo que en Jeruſa-
16 laim; y caſa de Dios ſea edificada ſobre ſu lugar. En-
tonces Seſbezár eſte, vino, diò fundamentos de caſa
de Dios que en Jeruſalaim; y deſde entonces y haſta
17 agora ſe edifica y no es cumplida. Y agora ſi al Rey
plaze ſea eſpeculado en caſa de theſoros del Rey, que
alli en Babel, ſi es que de Chores el Rey fue pueſto man-
dato para edificar caſa de Dios eſta en Jeruſalaim; y
voluntad del Rey ſobre eſto, embia à nos.

CAP. 6.

1 Entonces Daryaves el Rey puſo mandato; y eſpe-
cularon en caſa de los libros, que los theſoros me-
2 tian alli en Babel. Y fue hallado en botija, en palacio,
que en Maday provincia, volumen uno; y aſſi eſcrito entre
3 el, memorial. En año uno à Chores Rey, Chores Rey
puſo mandato, caſa de Dios en Jeruſalaim, que la caſa fueſ-
ſe edificada, lugar que ſacrifiquen ſacrificios, y ſus pare-
des ſean ligadas: ſu altura cobdos ſeſenta, ſu anchura
4 cobdos ſeſenta. Ordenes de piedra marmol tres, y orden
5 de madera nueva; y el diſpendio de caſa del Rey ſea da-
do. Y tambien vaſos de caſa de Dios, de oro y plata, que

21 בלו והלך מתיהב להון: כען שימו טעם לבטלא גבריא
אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם:
22 וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא
23 להנזקת מלכין: אדין מן די פרשגן נשתונא די
ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא
וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו
24 המו באדרע וחיל: באדין בטלת עבידת בית אלהא די
לפי ל בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש
א נביא קרי מלך פרס: והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא
נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה
2 ישראל עליהון: באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע
בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם
3 ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון: בה זמנא אתה
עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון
וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא
4 ואשרנא דנה לשכללה: אדין כנמא אמרנא להם מן
ה אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין: ועין אלההם
הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש
6 יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה: פרשגן אגרתא
די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה
7 אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא: פתגמא
שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא
8 כלא: ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד
מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע
מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא
9 ומצלח בידהם: אדין שאלנא לשביא אלך כנמא
אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה
י ואשרנא דנה לשכללה: ואף שמהתהם שאלנא להם
להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם:
11 וכנמא פתגמא התיבונא למימר אנחנא המו
עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוה בנה
מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי
12 ושכללה: להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב
כשדאה קרי המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה
13 סתרה ועמה הגלי לבבל: ברם בשנת חדה לכורש
מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה
14 לבנא: ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די
נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו
להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די
טו בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה: ואמר לה
יתיר ה' אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם
16 ובית אלהא יתבנא על אתרה: אדין ששבצר
דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן
17 אדין ועד כען מתבנא ולא שלם: וכען הן על מלכא
טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן
איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא
דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא:
ו א באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית
2 ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל: והשתכח
באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן
3 כתיב בגוה דכרונה: בשנת חדה לכורש
מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם
ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין
4 רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: נדבכין די אבן
גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא
ה תתיהב: ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די

נבוכדנצר הנפק מן־היכלא די־בירושלם והיבל לבבל
יהתיבון ויהך להיכלא די־בירושלם לאתרה ותחת
6 בבית אלהא: כען תתני פחת עבר־נהרה שתר
בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו
7 מן־תמה: שבקו לעבידת בית־אלהא דך פחת יהודיא
8 ולשבי יהודיא בית־אלהא דך יבנון על־אתרה: ומני
שים טעם למא די־תעבדון עם־שבי יהודיא אלך
למבנא בית־אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר
נהרא אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא אלך
9 די־לא לבטלא: ומה חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין
לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר
כהניא די־בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום די־
10 לא שלו: די־להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא
11 ומצלין לחיי מלכא ובנוהי: ומני שים טעם די כל־
אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן־ביתה וזקיף
12 יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על־דנה: ואלהא די־
שכן שמה תמה ימגר כל־מלך ועם די ישלח ידה
להשניא לחבלה בית־אלהא דך די־בירושלם אנא
דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד:
13 אדין תתני פחת עבר־נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל
14 די־שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: ושבי
יתיר א׳ יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר־
עדוא ובנו ושכללו מן־טעם אלה ישראל ומטעם
15 כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס: ושיציא
יתיר א׳ ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די־היא שנת־שת
16 למלכות דריוש מלכא: ועבדו בני־ישראל כהניא
ולויא ושאר בני־גלותא חנכת בית־אלהא דנה בחדוה:
17 והקרבו לחנכת בית־אלהא דנה תורין מאה דכרין
לחטאה קרי מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על־כל־
18 ישראל תרי־עשר למנין שבטי ישראל: והקימו כהניא
בפלגתהון ולויא במחלקתהון על־עבידת אלהא די
19 ליום ב בירושלם ככתב ספר משה: * ויעשו בני־הגולה
כ את־הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: כי הטהרו
הכהנים והלוים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח
21 לכל־בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: ויאכלו בני־
ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גויי־
22 הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: ויעשו חג־
מצות שבעת ימים בשמחה כי־שמחם יהוה והסב לב
מלך־אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית־האלהים
ז א אלהי ישראל: ואחר הדברים האלה במלכות
ארתחשסתא מלך־פרס עזרא בן־שריה בן־עזריה בן־
3 2 חלקיה: בן־שלום בן־צדוק בן־אחיטוב: בן־אמריה בן־
ה 4 עזריה בן־מריות: בן־זרחיה בן־עזי בן־בקי: בן־אבישוע
6 בן־פינחס בן־אלעזר בן־אהרן הכהן הראש: הוא עזרא
עלה מבבל והוא־סופר מהיר בתורת משה אשר־נתן
יהוה אלהי ישראל ויתן־לו המלך כיד־יהוה אלהיו
7 עליו כל בקשתו: ויעלו מבני־ישראל ומן־הכהנים
והלוים והמשררים והשערים והנתינים אל־ירושלם
8 בשנת־שבע לארתחששתא המלך: ויבא ירושלם
9 בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: כי באחד
לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש
י החמישי בא אל־ירושלם כיד־אלהיו הטובה עליו: כי
עזרא הכין לבבו לדרש את־תורת יהוה ולעשת
וללמד בישראל חק ומשפט:
11 וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא
לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות־יהוה וחקיו על־
ישראל

Nebuchad-nezár ſacó del templo, que en Jeruſalaim, y hizo
llevar à Babel; tornen y váyan al templo que en Jeruſalaim
à ſu lugar, y deſcienda en caſa de Dios. Agora Tatenay Con- 6
de de allende del rio, Setar-boznay y ſus compañeros A-
pharſechayé que en allende del rio, lexanos ſereys de alli.
Dexad (que ſe haga) fabrica de caſa de Dios eſte: à Conde 7
de los Judios, y à viejos de los Judios, caſa de Dios eſte
edifiquen ſobre ſu lugar. Y de mi es pueſto mandato à lo 8
que hareis con viejos de los Judios eſtos, para edificar caſa de
Dios eſte; y de haziendas del Rey, de pecha de la otra parte
del Rio, preſto la deſpeſa ſea dada à los varones eſtos, por que
no ceſſen. Y lo que fuere neceſſario, y hijos de vacas, y 9
barvezes, y carneros para alçaciones para el Dios de los cie-
los, trigos, ſal, vino, y azeyte, como dicho de los ſacerdo-
tes que en Jeruſalaim, ſea dado à ellos, dia por dia, ſin eſtor-
vo. Para que ſean llegantes ſacrificios recebibles à Dios de 10
los cielos; y orantes por vida del Rey y ſus hijos. Y de mi 11
es pueſto mandato, que todo varon que mudáre palabra
eſta, ſea derrocada palo de ſu caſa, y derecho ſea colgado
ſobre el; y ſu caſa muladar ſea hecha por eſto. Y el Dios que 12
hizo morar ſu nombre alli, derroque todo Rey y pueblo
que tendiere ſu mano para mudar, para dañar caſa de Dios
eſte, que en Jeruſalaim; yo Daryaves puſe mandato, preſto
ſea hecho. Entonces Tatenay Conde de la otra parte del 13
rio, Setar-boznay y ſus compañeros, por lo que embiò
Daryaves Rey, como diremos, preſto hizieron. Y viejos de 14
los Judios edificantes, y proſperantes, ſegun prophecia de
Hagay Propheta, y Zecharià hijo de Ydò, y edificaron y
acimentaron de mandato de Dios de Iſrael, y de man-
dato de Chores, y Daryaves, y Artahſaſte Rey de
Perſia. Y acaboſſe la caſa eſta, haſta dia de tres al 15
mes de Adar: que el, año de ſeys de reyno de Dar-
yaves Rey. Y hizieron hijos de Iſrael, Sacerdotes, 16
y Levìtas, y reſto de hijos del captiverio eſtrena-
miento de caſa de Dios eſta con gozo. Y llegaron para 17
eſtrenamiento de caſa de Dios eſta, toros ciento, barvezes
dozientos, carneros quatrocientos, y cabritos de cabras
por limpieza, por todo Iſrael doze, por cuento de tribus
de Iſrael. Y hizieron eſtar ſacerdotes en ſus diviſiones, y 18
Levìtas en ſus repartimientos ſobre obra de Dios, que en
Jeruſalaim; como eſcritura de libro de Moſeh.

Hasta aqui Thargum, ò Chaldaico.

Y Hizieron hijos del captiverio el Peſah: en quatorze 19 II
al mes el primero. Por que ſe limpiaron los ſacer- 20
dotes y los Levìtas, como uno todos ellos limpios;
y degollaron el Peſah para todos hijos del captiverio, y
para ſus hermanos los ſacerdotes, y para ellos. Y comie- 21
ron hijos de Iſrael los tornantes del captiverio, y todo el
apartado de imundicia de gentes de la tierra, à ellos; para
requerir à .A. Dios de Iſrael. Y hizieron Paſcua de cen- 22
ceñas ſiete dias, con alegria; por que los alegrò .A., y
hizo bolver coraçon del Rey de Aſiria à ellos para esfor-
çar ſus manos en obra de caſa de Dios, Dios de Iſrael.

CAP. 7.

Y Deſpues de las palabras eſtas, en reyno de Artahſaſte 1
Rey de Perſia: Ezra hijo de Serayá, hijo de Aza-
riyá, hijo de Hilkiyá. Hijo de Salùm, hijo de Za- 2
dok, hijo de Ahitub. Hijo de Amariyá, hijo de Azariyá, 3
hijo de Merayòt. Hijo de Zerahiyá, hijo de Huzy, 4
hijo de Bukì. Hijo de Abiſúah, hijo de Pinhas, hijo de 5
Elhazár hijo de Aaron el ſacerdote, el mayoral. El Ezra, 6
ſubiò de Babel, y el, eſcrivano preſſuroſo en Ley de Mo-
ſeh, que diò .A. Dios de Iſrael: y diò à él el Rey, como
poder de .A. ſu Dios ſobre el, toda ſu peticion. Y 7
ſubieron de hijos de Iſrael, y de los ſacerdotes, y los
Levìtas, y los cantores, y los porteros, y los Neti-
nìm à Jeruſalaim; en año de ſiete à Artahſaſte el Rey.
Y vino à Jeruſalaim en el mes el quinto, el año el ſe- 8
teno al Rey. Por que en uno al mes el primero, el 9
principio de la ſubida de Babel, y en uno al mes el quin-
to vino à Jeruſalaim, como mano de ſu Dios la buena
ſobre el. Por que Ezra aparejò ſu coraçon para requerir 10
à Ley de .A. y para hazer, y para enſeñar en Iſrael fue-
ro, y juizio. Y eſte traſlado de la carta que diò el Rey 11
Artahſaſte à Ezrá el ſacerdote, el eſcrivano; eſcrivano
de palabras de mandamientos de .A., y ſus fueros ſobre
Iſrael.

Iſrael.

THARGUM Ô CHALDAICO.

III 12 ARtahſaſte Rey de Reyes: à Ezrá Sacerdote, eſcrivano
de Ley de Dios de los cielos, cumplido, y à Che-
13 énet. De mi es pueſto mandato, que todo envolun-
tán en mi reyno, del pueblo de Iſrael y ſus Sacerdotes y
14 Levìtas para andar à Jeruſalaim contigo, váya. Porque de-
lante del Rey y ſiete ſus conſejeros es embiado para viſitar
à Judea, y à Jeruſalaim: como Ley de tu Dios, que en tu
15 mano. Y para llevar plata y oro que el Rey y ſus conſejeros
de voluntad prometieron àDios de Iſrael,que en Jeruſalaim
16 ſu morada. Y toda plata y oro que halláres en toda provin-
cia de Babel; con la promeſſa de voluntad del pueblo, y Sa-
cerdotes,que de voluntad prometieron para caſa de ſuDios
17 que en Jeruſalaim. Por eſto preſto compra con la plata eſta,
toros, barvezes, carneros, y ſus preſentes, y ſus templacio-
nes: y llegarás à ellos ſobre ara de caſa de vueſtro Dios, que
18 en Jeruſalaim. Y lo que à ti y à tus hermanos plugiere de
reſto de la plata y oro,para hazer;como voluntad de vueſtro
19 Dios, hareys. Y los vaſos que ſon dados à ti para ſervicio
20 de caſa de tuDios:preſenta delante deDios,deJeruſalaim.Y
el reſto que fuere neceſſario à caſa de tu Dios que menguáre
21 à ti para dar: darás de caſa de theſoros del Rey. Y de mi yo
Artahſaſte Rey, es pueſto mandato à todos theſoreros que
en la otra parte del rio: que todo lo que os pidiere Ezra el
Sacerdote, eſcrivano de Ley de Dios de los cielos, promp-
22 tamente ſea hecho. Haſta plata quintales ciento, y haſta tri-
gos Chorìm ciento, y haſta vino Batìm ciento, y haſta Ba-
23 tìm de azeyte ciento: y ſal, que no por eſcrito. Todo que
de mandato de Dios de los cielos,ſea hecho preſſuroſamen-
te à caſa de Dios de los cielos: que por que ſerá ſaña ſobre
24 reyno del Rey y ſus hijos?. Y à vos hazen ſaber, que todos
Sacerdotes, y Levìtas, pſalmiſtas, porteros, Netinim, y
ſirvientes de caſa de Dios eſte: tributo, pecha, y renta no
25 mandes para echar ſobre ellos. Y tu Ezra como ſciencia de
tu Dios que en tu mano, pon juezes, y juzgadores, que
ſean juzgantes à todo el pueblo, que mas allá del rio, à to-
dos ſabientes Leyes de tu Dios: y el que no ſupiere hareis
26 ſaber. Y todo el que no fuere hazièn Ley de tu Dios, yLey
del Rey, luego juſticia ſea hecha del: ſi para muerte, ſi para
27 deſtierro, ſi para apenar haziendas, y para caſtigos. Bendi-
to .A. Dios de nueſtros padres; que diò como eſto en cora-
çon del Rey, para hermoſear à caſa de .A., que en Jeruſa-
28 laim. Y ſobre mi inclinò mereed delante del Rey, y ſus
conſejeros, y à todos ſeñores del Rey los valientes; y
yo me esforcé como mano de .A. mi Dios ſobre mi, y
apañé de Iſrael cabeceras para ſubir comigo.

CAP. 8.

IV 1 Y Eſtas cabeceras de ſus padres, y ſus genealogias;
los ſubientes conmigo en reyno de Artahſaſte el
2 Rey, de Babel. De hijos de Pinhas, Gerſon, de
hijos de Ytamar, Daniel; de hijos de David, Hatús.
3 De hijos de Sechanyá, de hijos de Paròs, Zecharyá: y
4 con él genealogia delos machos, ciento, y cinquenta. De
hijos de Pahát Moab, Elyoenáy hijo de Zerahyá: y con
5 él dozientos los machos. De hijos de Sechanyá hijo de
6 Jahaziel: y con él trezientos los machos. Y de hijos de
Adin, Ebed hijo de Jonatán: y con él cinquenta los
7 machos. Y de hijos de Elam, Jeſayá hijo de Atalyá: y
8 con él ſetenta los machos. Y de hijos de Sephatyá,
Zebadyá hijo de Michael: y con él ochenta los machos.
9 De hijos de Joab, Obadyá hijo de Jehiel: y con él do-
10 zientos, y deziocho los machos. Y de hìjos de Selomit
hijo de Joſifyá: y con él ciento, y ſeſenta los machos.
V 11 * Y de hijos de Bebay, Zecharyá hijo de Bebay: y
12 con él veynte y ocho los machos. Y de hijos de Azgád,
Johanan hijo del Katan, y con él ciento, y diez los ma-
13 chos. Y de hijos de Adonikam, poſtreros, y eſtos ſus
nombres, Eliphélet, Yeièl, y Semayá: y con ellos ſeſenta
14 los machos. Y de hijos de Bigvay, Utáy, y Zabud: y
15 con ellos ſetenta los machos. Y congregelos al rio el
vinièn à Aavá, y poſamos alli dias tres: y conſideré en
el pueblo, y en los Sacerdotes, y de hijos de Levì no
16 hallé alli. Y embié à Eliezer, à Ariel, à Semayá, y à El-
natan, y à Jarib, y à Elnatan, y à Natan, y à Zecharya,

ליום ג 12 ישראל : * ארתחששתא מלך מלכיא לעזרא
13 כהנא ספר דתא די־אלה שמיא גמיר וכענת : מני
שים טעם די כל־מתנדב במלכותי מן־עמא ישראל
14 וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך : כל־קבל די
מן־קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרה על־יהוד
טו ולירושלם בדת אלהך די בידך : ולהיבלה כסף ודהב
די־מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם
16 משכנה : וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל
עם־התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די
17 בירושלם : כל־קבל דנה אספרנא תקנא בכספא
דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב
18 המו על־מדבחה די בית אלהכם די בירושלם : ומה די
יתיר י׳ / תיר י׳ עליך ועל־אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד
19 כרעות אלהכם תעבדון : ומאניא די־מתיהבין לך
כ לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם : ושאר
חשחות בית אלהך די יפל־לך למנתן תנתן מן־בית
21 גנזי מלכא : ומני אנה ארתחששתא מלכא שים טעם
לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל־די ישאלנכון עזרא
22 כהנא ספר דתא די־אלה שמיא אספרנא יתעבד : עד־
כסף ככרין מאה ועד־חנטין כורין מאה ועד־חמר בתין
23 מאה ועד־בתין משח מאה ומלח די־לא כתב : כל־
די מן־טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה
שמיא די־למה להוא קצף על־מלכות מלכא
24 ובנוהי : ולכם מהודעין די כל־כהניא ולויא זמריא
תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך
כה לא שליט למרמא עליהם : ואנת עזרא כחכמת אלהך
חין קרי די־בידך מני שפטין ודינין די־להון דאנין לכל־עמא די
בעבר נהרה לכל־ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון :
26 וכל־די לא להוא עבד דתא די־אלהך ודתא די מלכא
אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן
שרשי קרי לשרשו הן־לענש נכסין ולאסורין :
27 ברוך יהוה אלהי אבתינו אשר נתן כזאת בלב המלך
28 לפאר את־בית יהוה אשר בירושלם : ועלי הטה־חסד
לפני המלך ויועציו ולכל־שרי המלך הגברים ואני
התחזקתי כיד־יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל
ראשים לעלות עמי :

ח ליום ד א ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות
2 ארתחששתא המלך מבבל : מבני פינחס גרשם מבני
3 איתמר דניאל מבני דויד חטוש : מבני שכניה מבני
פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים :
4 מבני פחת מואב אליהועיני בן־זרחיה ועמו מאתים
ה הזכרים : מבני שכניה בן־יחזיאל ועמו שלש מאות
6 הזכרים : ומבני עדין עבד בן־יונתן ועמו חמשים
7 הזכרים : ומבני עילם ישעיה בן־עתליה ועמו שבעים
8 הזכרים : ומבני שפטיה זבדיה בן־מיכאל ועמו שמנים
9 הזכרים : מבני יואב עבדיה בן־יחיאל ועמו מאתים
י ושמנה עשר הזכרים : ומבני שלומית בן־
ליום ה 11 יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים : * ומבני בבי זכריה
12 בן־בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים : ומבני עזגד יוחנן
13 בן־הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים : ומבני אדניקם
יאל קרי אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעואל ושמעיה ועמהם
14 ששים הזכרים : ומבני בגוי עותי וזבוד ועמהם שבעים
זכור קרי טו הזכרים : ואקבצם אל־הנהר הבא אל־
אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים
16 ומבני לוי לא־מצאתי שם : ואשלחה לאליעזר לאריאל
לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה
ולמשלם

ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים: ואוצאה ואצוה קרי 17
אותם על־אדו הראש בכספיא המקום ואשימה
בפיהם דברים לדבר אל־אדו אחיו הנתונים בכספיא הנתינים קרי
המקום להביא־לנו משרתים לבית אלהינו: ויביאו 18
לנו כיד־אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי א׳ דגושה
בן־לוי בן־ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר:
ואת־חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם 19
עשרים: ומן־הנתינים שנתן דויד כ
והשרים לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם
נקבו בשמות: ואקרא שם צום על־הנהר אהוא 21
להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו
ולטפנו ולכל־רכושנו: כי בשתי לשאול מן־המלך 22
חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי־אמרנו למלך
לאמר יד־אלהינו על־כל־מבקשיו לטובה ועזו ואפו על
כל־עזביו: ונצומה ונבקשה מאלהינו על־זאת ויעתר 23
לנו: ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה 24
חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: ואשקולה להם את־ כה יתיר ו׳
הכסף ואת־הזהב ואת־הכלים תרומת בית־אלהינו
ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל־ישראל הנמצאים:
ואשקלה על־ידם כסף ככרים שש־מאות וחמשים 26
וכלי־כסף מאה לככרים זהב מאה ככר: וכפורי זהב 27
עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה
שנים חמודות כזהב: ואמרה אלהם אתם קדש 28
ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי
אבתיכם: שקדו ושמרו עד־תשקלו לפני שרי הכהנים 29
והלוים ושרי־האבות לישראל בירושלם הלשכות בית
יהוה: וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב ל
והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו:
ליום ז 31 * ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון
ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף
אויב ואורב על־הדרך: ונבוא ירושלם ונשב שם ימים 32
שלשה: וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים 33
בבית אלהינו על יד־מרמות בן־אוריה הכהן ועמו
אלעזר בן־פינחס ועמהם יוזבד בן־ישוע ונועדיה בן־בנוי
הלוים: במספר במשקל לכל ויכתב כל־המשקל בעת 34
ההיא: * הבאים מהשבי בני־הגולה הקריבו לה
עלות ׀ לאלהי ישראל פרים שנים־עשר על־כל־ישראל ליום ז
אילים ׀ תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי
חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: ויתנו ׀ את־דתי 36
המלך לאחשדרפני המלך ופחות עבר הנהר ונשאו לפ׳לא
את־העם ואת־בית־האלהים: וככלות אלה ט א
נגשו אלי השרים לאמר לא־נבדלו העם ישראל
והכהנים והלוים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני
החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי:
כי־נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע 2
הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל
הזה ראשונה: וכשמעי את־הדבר הזה קרעתי את־ 3
בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה
משומם: ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי־ישראל על 4
מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב:
ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ה
ואכרעה על־ברכי ואפרשה כפי אל־יהוה אלהי:
ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי 6
עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים:
מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה 7
ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד ׀ מלכי
הארצות

y à Meſulam capitanes; y à Joyarib, y à Elnatan entendi-
dos. Y encomendé à ellos à Ydò el capìtan, (que) en Cha- 17
ſifyá el lugar; y puſe en ſu boca palabras para hablar à Ydò,
y Ahif los Netinim que en Chaſifyá el lugar, para traer à
nos miniſtros para caſa de nueſtro Dios. Y truxéron à nos 18
como poder de nueſtro Dios el bueno ſobre nos, varon de
entendimiento de hijos de Mahli, hijo de Levì, hijo de Iſ-
rael; y Serebya y ſus hijos, y ſus hermanos deziocho. Y à 19
Haſabyá, y con él Jeſayá de hijos de Merari: ſus hermanos
y ſus hijos veynte. Y de los Netinim que dio David, y los 20
ſeñores para ſervicio de los Levìtas, Netinim dozientos
y veynte; todos ellos fueron declarados por nombres. Y 21
pregoné alli ayuno, cerca rio de Aavá, para ayunar delante
de nueſtro Dios: para buſcar dél carrera derecha para nos, y
para nueſtra familia, y para todos nueſtros ganados. Por 22
que me avergoncé para pedir del Rey fonſado, y cavalle-
ros, para ayudarnos del enemigo en la carrera: por que di-
ximos al Rey por dezir, mano de nueſtro Dios ſobre todos
ſus buſcantes para bien, y ſu fortaleza y ſu furor ſobre to-
dos ſus dexantes. Y ayunamos, y buſcamos de nueſtro Dios 23
ſobre eſto: y reſpondió à nos. Y aparté de mayorales de 24
los Sacerdotes doze, à Serabyá, y con ellos de ſus herma-
nos diez. Y peſé à ellos la plata, y el oro, y los vaſos: apar- 25
tadura de caſa de nueſtro Dios, que apartaron el Rey, y ſus
conſejeros, y ſus ſeñores, y todo Iſrael los hallados. Y pe- 26
ſé por ſu mano, plata quintales ſeyſcientos, y cinquenta,
vaſos de plata cien quintales; oro cien quintales. Y bacines 27
de oro veynte, de dragmas mil; y vaſos de alambre reluſtra-
do bueno, dos, deſſeables como el oro. Y dixe à ellos, 28
vos ſanctidad à .A., y los vaſos ſanctidad; y la plata y el oro
promeſſa voluntaria à .A. Dios de vueſtros padres. Con-
tinuad y guardad haſta que peſeys delante de los ſeñores de 29
los Sacerdotes, y los Levìtas, y mayorales de los padres
de Iſrael en Jeruſalaim; en los apoſentos de caſa de .A.. Y 30
recibieron los Sacerdotes y los Levìtas, peſo de la plata y el
oro y los vaſos: para traer à Jeruſalaim à caſa de nueſtro
Dios. * Y movimoſnos del rio de Aavá en doze al mes el 31 VI
primero para andar à Jeruſalaim, y poder de nueſtro Dios
fue ſobre nos, y eſcapònos de mano de enemigo, y de
acechán ſobre la carrera. Y venimos à Jeruſalaim; y eſtu- 32
vimos alli dias tres. Y en el dia el quatro, fue peſada la plata 33
y el oro y los vaſos en caſa de nueſtro Dios, por mano de
Meremoth hijo de Uriá el Sacerdote, y con él Elhazar hijo
de Pinhas; y con ellos Jozabad hijo de Jeſûa, y Noadia
hijo de Binuy, los Levìtas. Por cuento, por peſo, para 34
todos: y fue eſcrito todo el peſo en la hora eſſa. * Los vi- 35 VII
nientes del captiverio, hijos del captiverio, llegaron alça-
ciones à Dios de Iſrael, toros doze por todo Iſrael, barve-
zes noventa y ſeys, carneros ſetenta y ſiete, cabritos de
limpieza doze: todo alçacion à .A.. Y dièron à leyes del 36
Rey, à Viſreyes del Rey, y Condes que de la otra parte
del rio: y exalçaron al pueblo, y à caſa de Dios.

CAP. 9.

Y Como acabar eſtas, ſe llegaron à mi los ſeñores por de- 1 P 31.
zir, no fueron apartados el pueblo de Iſrael, y los Sa-
cerdotes, y los Levìtas, de pueblos de las tierras; co-
mo ſus abominaciones del Kenaaneo, el Hiteo, el Perizeo,
el Jebuſeo, el Amoneo, el Moabeo, el Mizreo, y el Emo-
reo. Por que tomaron de ſus hijas para ellos, y para ſus hi- 2
jos, y mezclaronſe ſimiente de la ſanctidad con pueblos de
las tierras; y mano de los Señores y los Principes fue en la
falſedad eſta primero. Y como mi oìr la coſa eſta, raſgué mi 3
paño y mi manto; y pelé cabello de mi cabeça y mi barva,
y eſtuve atonito. Y à mi ſe juntaron todo eſtremecièn en 4
palabras de Dios de Iſrael, ſobre falſedad del captiverio; y
yo eſtan atonito, haſta (ſacrificio) del preſente de la tarde.
Y en preſente de la tarde me levanté de mi ayuno, y en mi 5
raſgar mi paño y mi manto; y arodillème ſobre mis rodillas,
y eſpandi mis palmas à .A. mi Dios. Y dixe, mi Dios cor- 6
rime, y fuy avergonçado para levantar mi Dios mis faces
à ti: por que nueſtros delictos ſe muchiguaron arriba de
cabeça, y nueſtra culpa ſe engrandecio haſta los cielos.
De dias de nueſtros padres nós en culpa grande, haſta el 7
dia eſte; y por nueſtros delictos fuimos dados, nos, nu-
eſtros Reyes, nueſtros Sacerdotes, en mano de Reyes
de

de las tierras, en eſpada, en captiverio, y en preſa, y en re-
8 giſtro de faces, como el dia eſte. Y agora como poco mo-
mento fue piedad de con .A. nueſtro Dios para hazer rema-
necer à nos eſcapadura, y para dar à nos eſtaca en lugar de
ſu ſanctidad; para alumbrar nueſtros ojos nueſtro Dios, y
9 para darnos vivificacion poca en nueſtra ſervidumbre. Por
que ſiervos nos, y con nueſtra ſervidumbre no nos dexò
nueſtro Dios; y acoſtò ſobre nos merced delante Reyes de
Perſia, para dar à nos vivificacion para enaltecer caſa de nu-
eſtro Dios, y para hazer eſtar à ſus deſiertas, y para dar à nos
10 vallado en Jeudá, y en Jeruſalaim. Y agora que diremos
nueſtro Dios deſpues deſto? que dexamos tus encomendan-
11 ças. Que encomendaſte por mano de tus ſiervos los Prophe-
tas, por dezir, la tierra que vos vinientes para heredarla,
tierra imunda ella con imundicia de pueblos de las tierras;
con ſus abominaciones, que la hinchieron de orilla à orilla
12 con ſus imundicias. Y agora vueſtras hijas no deis à ſus hi-
jos, y ſus hijas no tomeis para vueſtros hijos, y no requirais
ſu paz, ni ſu bien haſta ſiempre; para que os esforceis y co-
mais mejoria de la tierra, y hagais heredar à vueſtros hijos
13 haſta ſiempre. Y tras todo el viniè̀n ſobre nos por nueſtras
obras las malas, y por nueſtra culpa la grande; por que tu
nueſtro Dios vedaſte abaxo de nueſtros delictos, y diſte à
14 nos eſcapadura como eſta. Si tornarèmos para baldar tus
mandamientos, y para conſograr con pueblos de las abo-
minaciones eſtas? decierto te enſañarás en nos haſta atemar
15 à no (ſer) reſto, ni eſcapadura. .A. Dios de Iſrael, juſto
tu, que fuimos remaneſcidos eſcapadura como el dia eſte;
he nos delánte de ti por nueſtras culpas, por que no para
eſtar delante de ti por eſto.

CAP. 10.

II 1 Y Como oraſſe Eźrá, y como ſu manifeſtar, llorava, y
echavaſe delante caſa de Dios; fueron juntos à el de
Iſrael compaña grande mucho, varones, y mugeres,
2 y niños, por que lloravan el pueblo, grande lloró. Y reſpon-
dio Sechanya hijo de Jehiel de hijos de Elam, y dixo à Ez-
rá, nos falſamos à nueſtro Dios, hizimos eſtar mugeres eſ-
trañas de pueblos de la tierra; y agora es eſperança à Iſrael
3 por eſto?. Y agora tajemos firmamento á nueſtro Dios, para
ſacar todas las mugeres, y lo nacìdo dellas por conſejo de
.A., y los eſtremeſcidos en encomendança de nueſtro Dios,
4 y como la Ley ſera hecho. Levantate, por que ſobre tì la co-
5 ſa, y nos contigo: esfuerçate y haz. Y levantòſſe Ezrá, y
conjurò à mayorales de los ſacerdotes, los Levìtas, y todo
6 Iſrael, para hazer como la coſa eſta, y juraron. Y levantòſſe
Ezrá de delante caſa de Dios, y anduvo à apoſento de Jeo-
hanan hijo de Elyaſib; y anduvo alli, pan no comio, y aguas
no bevio, por que ſe alutava ſobre falſedad del captiverio.
7 Y hizieron paſſar pregon en Jeudá, y Jeruſalaim à todos hi-
8 jos del captiveiverio, para ſer congregados à Jeruſalaim. Y
todo el que no vinieſſe à tres los dias, como conſejo de los
ſeñores y los viejos, fueſſe deſtruìda toda ſu ganancia; y el
9 fueſſe apartado de congregacion del captiverio. Y junta-
taronſe todos varones de Jeudá y Binyamin à Jeruſalaim, à
tres los dias, él el mes el noveno, en veynte en el mes; y eſ-
tuvieron todo el pueblo en plaça de caſa de Dios, temblan-
10 tes por la coſa, y por las lluvias. Y levantoſſe Ezrá el ſacer-
dote y dixo à ellos, vos falſaſtes, y hiziſtes eſtar mugeres
11 eſtrañas; para añadir ſobre culpa de Iſrael. Y agora dad ma-
nifeſtacion à .A. Dios de vueſtros padres, y hazed ſu volun-
tad, y apartadvos de pueblos de la tierra, y de las mugeres las
12 eſtrañas. Y reſpondieron toda la compaña, y dixéron (con)
voz grande; aſſi como tu palabra, ſobre nos para hazer.
13 Pero el pueblo mucho, y la hora de lluvias, y no fuerça
para eſtar en la calle; y la obra no para dia uno, y no para dos,
por que muchos ſomos los que rebellamos en la coſa eſta.
14 Eſtèn ahora nueſtros mayorales de toda la compaña, y todo
el que en nueſtras ciudades, que hizo eſtar mugeres eſtra-
ñas, venga à horas aplazadas, y con ellos viejos de ciudad y
ciudad, y ſus juezes; haſta hazer tornar ira de furor de
15 nueſtro Dios de nos, haſta la coſa eſta. Decierto Jonatan
hijo de Haſael, y Yahzeyá hijo de Tikvá eſtuvieron ſobre
16 eſto; y Meſulam, y Sabetay el Levì los ayudaron. Y hizieron
aſſi hijos del captiverio, y fueron apartados Ezra el Sa-
cerdote, varones cabeças de los padres por caſa de ſus
padres, y todos ellos por nombres; y eſtuvieron en dia
17 uno al mes el dezeno, para requerir la coſa. Y atemaron

הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה:
8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו
להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו
9 להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: כי
עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו
חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית
אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה
י ובירושלם: ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי
11 עזבנו מצותיך: אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר
הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא
בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה
12 אל פה בטמאתם: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם
ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם
וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב
13 הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ואחרי כל הבא
עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה
אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה
14 כזאת: הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות
האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית
טו ופליטה: יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי
נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי
אין לעמוד לפניך על זאת:

ליום ב
א וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים
ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה:
שלם קרי
2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות
3 מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: ועתה
נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם
בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה:
4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה:
ה ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים
6 וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ויקם עזרא
מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן
אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי
7 מתאבל על מעל הגולה: ויעבירו קול ביהודה וירושלם
8 לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: וכל אשר לא יבוא
לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל
9 רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ויקבצו כל
אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש
התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית
י האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ויקם עזרא
הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות
11 להוסיף על אשמת ישראל: ועתה תנו תודה ליהוה
אלהי אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן
12 הנשים הנכריות: ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן
יתיר י׳ 13 כדבריך עלינו לעשות: אבל העם רב והעת גשמים
ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא
14 לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות
יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד
טו להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: אך
יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם
16 ושבתי הלוי עזרם: ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא
הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות
17 וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: ויכלו

בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש
הראשון: וימצא מבני הכהנים אשר השיבו 18
נשים נכריות מבני ישוע בן־יוצדק ואחיו מעשיה
ואליעזר ויריב וגדליה: ויתנו ידם להוציא נשיהם 19
ואשמים איל־צאן על־אשמתם: ומבני אמר חנני כ
וזבדיה: ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל 21
ועזיה: ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל 22
יוזבד ואלעשה: ומן־הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא 23
קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: ומן־המשררים אלישיב 24
ומן־השערים שלם וטלם ואורי: ומישראל מבני פרעש כה
רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ומבני 26
עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה: ומבני 27
זתוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא:
ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: ומבני בני משלם 28 29
מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות: ומבני פחת מואב עדנא ל
וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה: ובני 31 ירמות ק
חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: בנימן מלוך 32
שמריה: מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי 33
מנשה שמעי: מבני בני מעדי עמרם ואואל: בניה בדיה 34 לה
כלוהי: וניה מרמות אלישיב: מתניה מתני ויעשו: ובני 36 37 38 כלוהו קרי
ובנוי שמעי: ושלמיה ונתן ועדיה: מכנדבי ששי שרי: 39 מ ויעשי קרי
עזראל ושלמיהו שמריה: שלום אמריה יוסף: מבני 41 42 43
נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה: כל־אלה 44 ידי קרי
נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים: נשאו קרי

נחמיה

א

דברי נחמיה בן־חכליה ויהי בחדש־כסלו א ליום 3
שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: ויבא חנני אחד 2
מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על־היהודים
הפליטה אשר־נשארו מן־השבי ועל־ירושלם: ויאמרו 3
לי הנשארים אשר נשארו מן־השבי שם במדינה
ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה
נצתו באש: ויהי כשמעי את־הדברים האלה ישבתי 4
ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי
השמים: ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול ה
והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו:
תהי־נא אזנך־קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל־תפלת 6
עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה
על־בני ישראל עבדיך ומתודה על־חטאות בני
ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית־אבי חטאנו: חבל 7
חבלנו לך ולא שמרנו את־המצות ואת־החקים ואת־
המשפטים אשר צוית את־משה עבדך: זכר־נא את־ 8
הדבר אשר צוית את־משה עבדך לאמר אתם
תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: ושבתם אלי 9
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם־יהיה נדחכם
בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל־המקום והביאותים קרי
אשר בחרתי לשכן את־שמי שם: והם עבדיך י
ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: אנא 11
אדני תהי נא אזנך־קשבת אל־תפלת עבדך ואל־
תפלת עבדיך החפצים ליראה את־שמך והצליחה־נא
לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי
משקה למלך: ויהי בחדש ניסן שנת עשרים ב א
לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את־היין ואתנה
למלך

en todos varones los que hizieron eſtar mugeres eſtrañas;
haſta dia uno al mes el primero. Y fue hallado de hijos de 18
los Sacerdotes, que hizieron eſtar mugeres eſtrañas; de hi-
jos de Jeſûa hijo de Jozadak y ſus hermanos, Maaſeyá, y
Eliezer, y Jarib, y Gedalya. Y dieron ſu poder para ſacar 19
ſus mugeres; y los culpados barvez de ovejas por ſu culpa.
Y de hijos de Ymer, Hananì, y Zebadya. Y de hijos de 20 21
Harim: Maaſeya, y Eliya, y Semaya, y Jehiel, y Uziá. Y 22
de hijos de Pashur: Elioenay, Maaſeya, Yſmael, y Ne-
tanel, Jozabad, y Elaſá. Y de los Levìtas: Jozabad, y Simì, 23
y Kelaya él Kelitá, Petahia, Jeudá, y Eliezer. Y de los 24
cantores, Elyaſib: y de los porteros, Salum, y Télem, y
Urì. Y de Iſrael, de hijos de Paròs, Ramya, y Yziyá, y 25
Malkiyá, y Miyamin, y Elazar, y Malkiyá, y Benayá.
Y de hijos de Elam: Matanya, Zecharya, y Jechiel, y Ab- 26
di, y Jeremoth, y Elya. Y de hijos de Zatu: Elyoenay, El- 27
yaſib, Matanyá, y Jeremoth, y Zabad, y Aziza. Y de hi- 28
jos de Bebay: Jeohanan, Hanania, Zabay, Atláy. Y de 29
hijos de Bani: Meſulam, Maluch, y Adayá, Jaſub, y
Seal, Jeramoth. Y de hijos de Pahát Moab, Adna, y Che- 30
lal: Benaya, Maaſeya, Matanya, Beſalel, y Binuy, y
Menaſſe. Y de hijos de Harim: Eliezer, Yſiá, Malkya, 31
Semayá, Simón. Binyamin, Maluch, Semaria. De hijos 32 33
de Haſum: Matenay, Matatá, Zabad, Eliphélet, Jeremay,
Menaſſeh, Simì. De hijos de Bani, Maaday, Amram, y 34
Uel. Benayá, Bedya, Keluú. Vanyá, Meremoth, Elyaſib. 35 36
Matanyá, Matenay, y Jaaſáy. Y Bani, y Binuy, Simi. 37 38
Y Selemyá, y Natan, y Adayá. Mahnadbay, Saſay, 93 40
Saray. Azreèl, y Selemyau, Semaryá. Salum, Amarya, 41 42
Joſeph. De hijos de Nebò: Jeièl, Mititya, Zabad, Ze- 43
bina, Jaday, y Joel, Benayá. Todos eſtos tomaron mu- 44
geres eſtrañas; y avia dellos mugeres, y puſieron hijos.

Fin del libro primero DE EZRA.

LIBRO SEGUNDO DE EZRA. LLAMADO NEHEMIA.

CAP. I.

PAlabras de Nehemyá hijo de Hachalyá; y fue 1 III
en mes de Kiſlef, año de veynte, y yo fuy en
Suſán la Metropolitana. Y vino Hanani, uno 2
de mis hermanos, el y varones de Jeudá; y
preguntèles por los Judios, la eſcapadura que remaneſcie-
ron del captiverio, y por Jeruſalaim. Y dixéron à mì, 3
los remaneſcidos que remaneſcieron del captiverio, alli
en la provincia, en mal grande, y en repudio; y muro de
Jeruſalaim aportillado, y ſus puertas fueron ardidas en el
fuego. Y fue como mi oìr las palabras eſtas, me aſſenté y llo- 4
ré, y aluteme dias; y fuy ayunán y orán delante de Dios de
los cielos. Y dixe, Ruego .A. Dios de los cielos, el Dios, 5
el grande, y el temeroſo: guardán el firmamento y merced
à ſus amantes, y à guardantes ſus mandamientos. Sea aho- 6
ra tu oreja eſcuchánte, y tus ojos abiertos para oìr à ora-
cion de tu ſiervo, que yo orán delante de ti oy, dia y noche,
por hijos de Iſrael tus ſiervos; y manifeſtán por peca-
dos de hijos de Iſrael, que pecamos à ti, y yo y caſa
de mi padre pecamos. Dañando dañamos à ti; y no 7
guardamos los mandamientos, y los fueros, y los juizios,
que encomendaſte à Moſeh tu ſiervo. Recuerda ahora la 8
coſa que encomendaſte à Moſeh tu ſiervo por dezir; ſi
vos falſardes, yo eſparzire à vos en los pueblos. Y ſi 9
tornardes à mi, y guardardes mis mandamientos, y hi-
zierdes à ellos; ſi fuere vueſtro empuxamiento en cabo
de los cielos, de alli os apañaré, y traeroshe al lugar
que eſcogi por hazer morar mi nombre alli. Y ellos tus 10
ſiervos, y tu pueblo; el qual redemiſte con tu fuerça la
grande, y con tu mano la fuerte. Ruego .A. ſea agora tu
oreja eſcuchánte à oracion de tu ſiervo, y à oracion de
tus ſiervos los envoluntantes para temer tu nombre, y
haz proſperar ruego à tu ſiervo oy, y dalo por pieda-
des delante del varon eſte; y yo era eſcanciano del Rey.

CAP. 2.

Y Fue en el mes de Niſan, año de veynte à Artahſaſte el 1
Rey, vino (era) delante del; y tomé el vino y di
al

2 al Rey, y no avia ſido triſte delante del. Y dixo à mi el
Rey, por que tus fazes triſtes, y tu no tu enfermo? no
3 ſino maldad del coraçon; y temi muy mucho. Y dixe al
Rey, el Rey para ſiempre viva; por que no ſe entriſtece-
rán mis fazes, que la ciudad, caſa de ſepulturas de mis
padres deſierta, y ſus puertas fueron quemadas en el fue-
4 go?. Y dixo à mi el Rey, por que eſto tu buſcán? y oré à
5 Dios de los cielos. Y dixe al Rey, ſi al Rey bueno, y ſi
plaze tu ſiervo delante de ti; que me embies à Jeudá, à
6 ciudad de ſepulturas de mis padres, y edificarlaé. Y dixo
à mi el Rey, y la reyna eſtan cerca del, haſta quando ſera
tu ida, y quando tornarás? y plugó delante del Rey, y
7 embiòme, y di à él tiempo. Y dixe al Rey; ſi al Rey bue-
no, cartas den à mi, para Condes de la otra parte del rio;
8 que me hagan paſſar haſta que venga à Jeudá. Y cartas
à Aſaph guardán el vergel que al Rey, que dè à mi ma-
deros para envigar portales del palacio, que à la caſa, y
para muro de la ciudad, y para la caſa que entrare en
ella; y dio à mi el Rey, ſegun poder de mi Dios el
9 bueno ſobre mi. Y vine à Condes de la otra parte del
rio, y di à ellos cartas del Rey; y embiò comigo el Rey
10 mayorales del exercito, y cavalleros. Y oyò Sambalat
el Horonì, y Tobiá el ſiervo el Amoni, y peſó à ellos
peſar grande; que vinieſſe hombre para buſcar bien para
11 hijos de Iſrael. Y vine à Jeruſalaim; y fuy alli dias tres.
12 Y levantème de noche, yo y varones pocos comigo, y
no denuncié à hombre lo que mi Dios dan à mi coraçon
para hazer à Jeruſalaim; y quatropea no comigo, ſi no
13 la quatropea que yo montán en ella. Y ſali por la puerta
del valle de noche, y delante fuente del culebro, y à
puerta del muladar; y era conſiderán en muros de Jeru-
ſalaim, que ellos aportillados, y ſus puertas fueron que-
14 madas en el fuego. Y paſſé à puerta de la fuente, y à al-
berca del Rey; y no lugar para paſſar la quatropea que
15 debaxo de mi. Y fuy ſubièn en el arroyo de noche, y fuy
conſiderán en el muro: y torneme y entré por puerta del
6 valle, y torné. Y los Principes no ſupieron adò anduve,
y lo que yo hazièn; y à los Judios, y à los ſacerdotes, y à
los ſeñores, y à los Principes, y à reſto de hazientes la obra
17 aqui, haſta aqui no denunciè. Y dixe à ellos, vos veyentes
el mal que nós en el, que Jeruſalaim deſierta, y ſus pu-
ertas fueron ardidas en el fuego: andad y edifiquemos
18 muro de Jeruſalaim, y no ſeamos mas repudio. Y de-
nuncié à ellos poder de mi Dios, que el bueno ſobre
mi, y tambien palabras del Rey que dixo à mi: y dixé-
ron levantemonos y edifiquemos, y esforçaron ſus ma-
19 nos para bien. Y oyò Sambalat el Horonì, y Tobiá
el ſiervo el Amoni, y Géſſem el Arbì, y eſcarneſcieron
de nós, y menoſpreciaron ſobre nos; y dixéron, que
la coſa eſta que vos hazientes, ſi contra el Rey vos
20 rebellantes. Y torné à ellos reſpueſta, y dixe à ellos,
Dios de los cielos el proſperará à nós, y nos ſus ſiervos,
nos levantaremos y fraguaremos; y à vós no parte, ni
juſtedad, ni memorìa en Jeruſalaim.

CAP. 3.

IV 1 Y Levantoſſe Elyaſib el Sacerdote el grande, y ſus her-
manos los ſacerdotes, y edificaron portal de las ove-
jas, ellos lo ſanctificaron, y levantaron ſus puertas; y
haſta torre de Meá la ſanctificaron, haſta torre de Hananel.
2 Y cerca ſu lugar edificaron varones de Jerehó: y cerca ſu
3 lugar edificò Zakur hijo de Ymri. Y portal de los peces
edificaron hijos del Senaá; ellos lo envigaron y levanta-
4 ron ſus puertas, y ſus cerrojos, y ſus cerraduras. Y cerca
ſu lugar, esforçò Meremoth hijo de Urya hijo de Akòz, y
cerca ſu lugar esforçò Meſulam hijo de Berechya, hijo de
Meſezabél; y cerca ſu lugar esforço Zadock hijo de Baana.
5 Y cerca ſu lugar esforçaron los Tekoìtas; y ſus grandes no
6 truxéron ſu cerviz, en ſervicio de ſu ſeñor. Y portal el vie-
jo esforçaron Joyadáh hijo de Paſeah, y Meſulam hijo de
Beſodià; ellos lo envigaron y hizieron eſtar ſus puertas, y
7 ſus cerrojos, y ſus cerraduras. Y cerca ſu lugar esforçò
Melatya el Gibonita, y Jadon el Meronotì, varones
de Gibon, y la Miſpa; [HASTA LUGAR] de ſilla del Conde
8 de allende del rio. Cerca ſu lugar esforçò Uziel hijo de
Harayá Orivez, y cerca ſu lugar esforço Hanania hijo

2 למלך ולא־הייתי רע לפניו: ויאמר לי המלך מדוע
פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי־אם רע לב
3 ואירא הרבה מאד: ואמר למלך המלך לעולם יחיה
מדוע לא־ירעו פני אשר העיר בית־קברות אבתי
4 חרבה ושעריה אכלו באש: ויאמר לי המלך על־מה־
זה אתה מבקש ואתפלל אל־אלהי השמים: ואמר
5 למלך אם־על־המלך טוב ואם־ייטב עבדך לפניך
אשר תשלחני אל־יהודה אל־עיר קברות אבתי
6 ואבננה: ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד־
מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני־המלך
7 וישלחני ואתנה לו זמן: ואומר למלך אם־על־המלך
טוב אגרות יתנו־לי על־פחוות עבר הנהר אשר
8 יעבירוני עד אשר־אבוא אל־יהודה: ואגרת אל־
אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן־לי עצים
לקרות את־שערי הבירה אשר־לבית ולחומת העיר
ולבית אשר־אבוא אליו ויתן־לי המלך כיד־אלהי
9 הטובה עלי: ואבוא אל־פחוות עבר הנהר ואתנה
להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל
י ופרשים: וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד
העמני וירע להם רעה גדלה אשר־בא אדם לבקש טובה
11 לבני ישראל: ואבוא אל־ירושלם ואהי־שם ימים שלשה:
12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא־הגדתי
לאדם מה אלהי נתן אל־לבי לעשות לירושלם ובהמה
13 אין עמי כי אם־הבהמה אשר אני רכב בה: ואצאה
בשער־הגיא לילה ואל־פני עין התנין ואל־שער
האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר־הם פרוצים קרי הם
14 ושעריה אכלו באש: ואעבר אל־שער העין ואל־ברכת
טו המלך ואין־מקום לבהמה לעבר תחתי: ואהי עלה
בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער
16 הגיא ואשוב: והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני
עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה
17 המלאכה עד־כן לא הגדתי: ואומר אלהם אתם ראים
הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה
נצתו באש לכו ונבנה את־חומת ירושלם ולא־נהיה
18 עוד חרפה: ואגיד להם את־יד אלהי אשר־היא טובה
עלי ואף־דברי המלך אשר אמר־לי ויאמרו נקום ובנינו
19 ויחזקו ידיהם לטובה: וישמע סנבלט החרני
וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו
עלינו ויאמרו מה־הדבר הזה אשר־אתם עשים העל
כ המלך אתם מרדים: ואשיב אותם דבר ואומר להם
אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו
ולכם אין־חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

ג ליום ד
א ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את־
שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד־מגדל
2 המאה קדשוהו עד מגדל חננאל: ועל־ידו בנו אנשי
3 ירחו ועל־ידו בנה זכור בן־אמרי: ואת שער הדגים
בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו
4 ובריחיו: ועל־ידם החזיק מרמות בן־אוריה בן־הקץ
ועל־ידם החזיק משלם בן־ברכיה בן־משיזבאל ועל־
ה ידם החזיק צדוק בן־בענא: ועל־ידם החזיקו התקועים
6 ואדיריהם לא־הביאו צורם בעבדת אדניהם: ואת חסר א׳
שער הישנה החזיקו יוידע בן־פסח ומשלם בן־בסודיה
7 המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריחיו: ועל־
ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון
8 והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: על־ידו החזיק
עזיאל בן־חרהיה צורפים ועל־ידו החזיק חנניה בן

הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה : ועל־ 9
ידם החזיק רפיה בן־חור שר חצי פלך ירושלם : ועל־ 10
ידם החזיק ידיה בן־חרומף ונגד ביתו ועל־ידו החזיק
חטוש בן־חשבניה : מדה שנית החזיק מלכיה בן־חרם 11
וחשוב בן־פחת מואב ואת מגדל התנורים : ועל־ידו 12
החזיק שלום בן־הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא
ובנותיו : את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה 13
בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה
בחומה עד שער השפות : * ואת שער האשפות החזיק 14
מלכיה בן־רכב שר פלך בית־הכרם הוא יבננו ויעמיד
דלתתיו מנעליו ובריחיו : ואת שער העין החזיק שלון טו
בן־כל־חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו
ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת יתיר י
השלח לגן־המלך ועד־המעלות היורדות מעיר
דויד : אחריו החזיק נחמיה בן־עזבוק שר חצי פלך בית־ 16
צור עד־נגד קברי דויד ועד־הברכה העשויה ועד בית
הגברים : אחריו החזיקו הלוים רחום בן־בני על־ידו 17
החזיק חשביה שר־חצי־פלך קעילה לפלכו : אחריו 18
החזיקו אחיהם בוי בן־חנדד שר חצי פלך קעילה :
ויחזק על־ידו עזר בן־ישוע שר המצפה מדה שנית 19
מנגד עלת הנשק המקצע : אחריו החרה החזיק ברוך כ
בן־זבי מדה שנית מן־המקצוע עד־פתח בית אלישיב זכי קרי
הכהן הגדול : אחריו החזיק מרמות בן־אוריה בן־ 21
הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד־תכלית בית
אלישיב : ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר : 22
אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק 23
עזריה בן־מעשיה בן־ענניה אצל ביתו : אחריו 24
החזיק בנוי בן־חנדד מדה שנית מבית עזריה עד־
המקצוע ועד־הפנה : פלל בן־אוזי מנגד המקצוע כה
והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר
המטרה אחריו פדיה בן־פרעש : והנתינים היו ישבים 26
בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא :
אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל 27
הגדול היוצא ועד חומת העפל : מעל שער הסוסים 28
החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו : אחריו החזיק צדוק 29
בן־אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן־שכניה
שמר שער המזרח : אחרי החזיק חנניה בן־שלמיה ל אחריו קרי
וחנון בן־צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן
ברכיה נגד נשכתו : אחרי החזיק מלכיה בן־הצרפי עד־ 31 אחריו קרי
בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית
הפנה : * ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים 32
והרכלים : ויהי כאשר שמע סנבלט כי־אנחנו 33
בונים את־החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על־
היהודים : ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה 34
היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו
ביום היחיו את־האבנים מערמות העפר והמה
שרופות : וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר־הם לה
בונים אם־יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם : * שמע 36
אלהינו כי־היינו בוזה והשב חרפתם אל־ראשם ותנם
לבזה בארץ שביה : ואל־תכס על־עונם וחטאתם 37
מלפניך אל־תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים : ונבנה 38
את־החומה ותקשר כל־החומה עד־חציה ויהי לב לפ״ל
לעם לעשות : ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה ד א
והערבים והעמנים והאשדודים כי־עלתה ארוכה
לחמות ירושלם כי־החלו הפרצים להסתם ויחר להם
מאד : ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם 2
ולעשות

de los Rakahim; y enfortecieron à Jeruſalaim haſta el muro
el ancho. Y cerca ſu lugar esforçò Refayá, hijo de Hur, ma- 9
yoral de media parte de Jeruſalaim. Y cerca ſu lugar esfor- 10
ço Jedayá hijo de Harumáf, y enfrente ſu caſa; y cerca ſu lu-
gar esforçò Hatús hijo de Haſabneyá. Medida ſegunda eſ- 11
forçò Malkiya hijo de Harim, y Haſub hijo de Pahát Moab;
y à torre de los hornos. Y cerca ſu lugar esforçò Salum hijo 12
del Lohes, mayoral de media parte de Jeruſalaim; el y ſus
hijas. Portal del valle esforçò Hanun, y moradores de Za- 13
noah, ellos lo edificaron y hizieron eſtar ſus puertas, ſus
cerrojos, y ſus cerraduras; y mil cobdos en el muro haſta
portal del muladar. * Y portal del muladar esforçò Malkya 14 V
hijo de Rechab mayoral de parte de Bet-Acárem; el lo edifi-
cò, y hizo eſtar ſus puertas, ſus cerrojos, y ſus cerraduras.
Y portal de fuente esforçò Salum hijo de Kol-hozè mayoral 15
de parte de la Miſpa, el lo fraguò y lo envigò, y hizo eſtar ſus
puertas, ſus cerrojos, y ſus cerraduras; y a muro de alber-
ca del vergel, cerca huerto del Rey, y haſta las gradas las deſ-
cendientes de ciudad de David. Deſpues del esforçò Nehemiá 16
hijo de Azbùk mayoral de mitad de parte de Bet-Zur; haſta
enfrente ſepulturas de David, y haſta la alberca la compueſta
y haſta caſa de los valientes. Deſpues del esforçaron los Le- 17
vitas, Rehum hijo de Bani; y cerca ſu lugar esforçò Haſabyá
mayoral de mitad de parte de Keila en ſu parte. Tras del 18
esforçaron ſus hermanos, Bavay hijo de Genadad: mayoral
de mitad de parte de Keila. Y esforço cerca ſu lugar Ezer 19
hijo de Jeſúa mayoral de la Miſpa, medida ſegunda: de en-
frente ſubida (del lugar) de las armas del rincon. Tras del ſe 20
eſcallento y esforçò Baruch hijo de Zacay, medida ſegunda;
del rincon haſta entrada de caſa de Elyaſib el ſacerdote gran-
de. Tras del esforçò Meremoth hijo de Uryá hijo de Akòs, 21
medida ſegunda; de entrada de caſa de Elyaſib, y haſta fin
de caſa de Elyaſib. Y tras del esforçaron los Sacerdotes va- 22
rones de la llanura. Tras del, esforçò Binyamin y Haſub 23
enfrente ſu caſa; tras del esforçò Azarya hijo de Maaſeya
hijo de Ananya cerca ſu caſa. Tras del esforçó Binuy hijo 24
de Genadad, medida ſegunda; de caſa de Azarya, haſta el
canton, y haſta el rincon. Palal hijo de Uzay, de eſcuentra 25
al canton, y la torre la ſaliên de caſa del Rey la alta, que à pa-
tio de la guarda; tras del Pedaya hijo de Parós. Y los Neti- 26
nim eran eſtantes en fortaleza; haſta enfrente portal de las
aguas al Oriente, y la torre la ſaliên. Tras del esforçaron 27
los Tekoitas, medida ſegunda; de enfrente la torre la gran-
de la ſaliên, y haſta muro de la fortaleza. De ſobre portal de 28
los cavallos, esforçaron los Sacerdotes, cada uno enfrente
ſu caſa. Tras del esforçò Zadok hijo de Ymer enfrente ſu 29
caſa; y tras del esforçò Semaya hijo de Zechanya guardador
del portal del Oriente. Tras del esforçò Hananya hijo de 30
Selemya, y Hanun hijo de Zalaf el ſexto, medida ſegunda;
tras del esforçò Meſulam hijo de Berechyá enfrente ſu
camara. Tras del esforçò Malkyá hijo del platero, haſta 31
caſa de los Netinim, y los negociadores; enfrente portal
de Miphkad, y haſta camara del rincon.

MITAD DEL LIBRO EN PESUKIM.

Y Entre camara del rincon, à portal de las ovejas esfor- 32 VI
çaron los plateros, y los negociantes. Y fue como oyò 33
Sambalat, que nos fraguavamos al muro, y ereciò
à el, y enſañoſe mucho; y eſcarneciò ſobre los Judios. Y 34
dixo delante de ſus hermanos y exercito de Somron, y dixo,
que los Judios los flacos hazientes? ſi dexarán à ellos? ſi
ſacrificarán? ſi atemarán en dia (uno?) ſi aviviguarán las
piedras de montones del polvo, y ellas ardidas? Y Tobiá 35
el Amonita cerca del; y dixo, tambien lo que ellos fraguan-
tes, ſi ſubiere raposa, y aportillará muro de ſus piedras. * Oye 36 VII
nueſtro Dios, que fuimos menoſprecio, y haz tornar ſu re-
pudio à ſu cabeça; y dálos por menoſprecio en tierra de
captiverio. Y no cubras ſobre ſu delicto, y ſu pecado de de- 37
lante de tì no ſea arrematado; por que enſañaron contra los
fraguadores. Y fraguamos el muro, y fue ajuntada toda la 38
cerca haſta ſu mitad; y era coraçon del pueblo para hazer.

CAP. 4.

Y Fue como oyò Sambalat, y Tobiá, y los Arabeos, y 1 P.32.
los Amonitas, y los Aſdodés, que ſubió medizina à
muros de Jeruſalaim, por que empeçaron los porti-
llos para ſercer rados; y eresciò à ellos mucho. Y ligaronſe 2
todos ellos auna, para venir para pelear contra Jeruſalaim;
y

3 y para hazer à él daño. Y orámos à nueſtro Dios; y hizimos
eſtar guarda ſobre los (edificantes) de dia y de noche, por
4 amor dellos. Y dixo Jeudá, enflaqueciosſe fuerça del baſtaje
(ó trabajadores,) y aun el polvo mucho; y nos no pode-
5 mos para fraguar en el muro. Y dixéron nueſtros anguſtia-
dores, no ſepan y no vean haſta que vengamos entre ellos, y
6 matarloshemos; y baldaremos la obra. Y fue como vinie-
ron los Judios los eſtantes entre ellos; y dixéron à nos diez
vezes, de todos los lugares [OS JUNTAREIS TODOS HASTA]
7 que os bolvais contra nos. Y hize eſtar de baxuras del lu-
gar de detras del muro en las cabeças de las peñas; y hize
eſtar al pueblo por linages, con ſus eſpadas, ſus lanças, y
8 ſus arcos. Y vi, y levantème, y dixe à los Señores, y à
los Principes, y à reſto del pueblo, no temais de delante
dellos; à .A. el grande y el temeroſo membrad, y pelead
por vueſtros hermanos, vueſtros hijos, y vueſtras hijas,
9 vueſtras mugeres, y vueſtras caſas. Y fue como oyeron
nueſtros enemigos, que fue ſabido à nos, y baldo el Dios
à ſu conſejo; y tornamos todos nós al muro, cada uno à ſu
10 obra. Y fue deſde el dia el eſſe, mitad de mis moços hazi-
entes en la obra, y ſu mitad travantes las lanças, los eſcu-
dos, los arcos, y las mallas; y los Señores de tras toda ca-
11 ſa de Jeudá. Los fraguantes en el muro, y los llevantes en
carga cargantes; con una de ſus manos hazia en la obra, y
12 una tenia la arma. Y los fraguantes cada uno ſu eſpada ce-
ñidos ſobre ſus lomos, y fraguantes; y el tocán con la cor-
13 neta cerca mi. Y dixe à los Señores, y à los Principes, y à
reſto del pueblo, la obra mucha y ancha; y nos eſparzidos
14 ſobre el muro, lexanos cada uno de ſu hermano. En el lu-
gar que oyerdes voz de la corneta alli ſereys congregados à
15 nos; nueſtro Dios peleará por nos. Y nos hazientes en la
obra; y ſu mitad travantes en lanças deſde ſubir la mañana
16 haſta ſalir las eſtrellas. Tambien en la hora eſſa dixe al pue-
blo, cada uno y ſu moço duerman entre Jeruſalaim; y ſe-
17 rán à nos, la noche guarda, y el dia obra. Y no yo, ni mis
hermanos, ni mis moços, ni varones de la guarda que de
tras de mi; no nos deſnudantes nueſtros paños; mas cada
uno ſe deſnudava por las aguas [PARA LIMPIARSE.]

CAP. 5.

II 1 Y Fue exclamacion del pueblo y ſus mugeres grande,
2 por ſus hermanos los Judios. Y avia los que dezian,
nueſtros hijos y nueſtras hijas nos muchos; y com-
3 praremos civera, y comeremos y viviremos. Y avia los
que dezian, nueſtros campos y nueſtras viñas y nueſtras
caſas nos empeñantes: y tomaremos civera en la hambre.
4 Y avia los que dezian, tomamos preſtado plata para pecha
5 del Rey: (ſobre) nueſtros campos y nueſtras viñas. Y
agora como carne de nueſtros hermanos nueſtra carne, co-
mo ſus hijos nueſtros hijos; y he nos ſujetantes nueſtros hi-
jos y nueſtras hijas por ſiervos, y ay de nueſtras hijas ſuje-
tadas, y no poder à nueſtras manos, y nueſtros campos y
6 nueſtras viñas à otros. Y eresció à mi mucho; como oì ſu
7 exclamacion, y à las palabras eſtas. Y aconſejóſſe mi cora-
çon comigo, y barajè con los Señores y los Principes, y
dixe à ellos, deuda de cada uno en ſu hermano vos deudan-
8 tes; y puſe contra ellos compaña grande. Y dixe à ellos,
nos compramos nueſtros hermanos los Judios, los vendi-
dos à las gentes, como poder que en nos, y tambien vos
vendereys à vueſtros hermanos, y ſeran vendidos à nos? y
9 callaron y no hallaron reſpueſta. Y dixe, no buena la coſa
que vos hazientes; decierto en temor de nueſtro Dios an-
10 dareys, por repudio de las gentes nueſtras enemigas. Y
tambien yo, mis hermanos, y mis moços, adeudantes
en ellos plata y civera; dexemos agora la carga eſta.
11 Tornad agora à ellos como oy, ſus campos, ſus viñas,
ſus olivares, y ſus caſas; y cien (monedas) de plata, y
la civera, el moſto, y el azeyte, que vos adeudantes
12 en ellos. Y dixéron tornaremos, y dellos no buſcare-
mos, aſſi haremos como tu dizièn; y llamè à los Sacerdo-
13 tes, y conjurèlos para hazer como la coſa eſta. Tambien
mi veſtido ſacudì, y dixe, aſſi ſacuda el Dios à todo el va-
ron, que no afirmáre la coſa eſta, de ſu caſa, y de ſu trabajo,
y aſſi ſea ſacudido y vazîo; y dixéron toda la compaña,
Amen, y alabaron à .A., y hizo el pueblo como la coſa eſta:
14 Tambien deſde el dia que encomendò à mi para ſer ſe-
ñor en tierra de Jeudá, de año de veynte, y haſta

año

3 ולעשות לו תועה: ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר
4 עליהם יומם ולילה מפניהם: ויאמר יהודה כשל כח
הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה:
ה ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-
6 תוכם והרגנום והשבתנו את-המלאכה: ויהי כאשר-
באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים
7 מכל-המקמות אשר-תשובו עלינו: ואעמיד מתחתיות
יתיר ו' למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את-העם
למשפחות עם-חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם:
8 וארא ואקום ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר
העם אל-תיראו מפניהם את-אדני הגדול והנורא
זכרו והלחמו על-אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם
9 ובתיכם: ויהי כאשר-שמעו אויבינו כי-נודע
ונשב קרי לנו ויפר האלהים את-עצתם ונשוב כלנו אל-החומה
י איש אל-מלאכתו: ויהי מן-היום ההוא חצי נערי עשים
במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות
11 והשרינים והשרים אחרי כל-בית יהודה: הבונים
בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה
12 במלאכה ואחת מחזקת השלח: והבונים איש חרבו
13 אסורים על-מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי: ואמר
אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם המלאכה
הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על-החומה רחוקים
14 איש מאחיו: במקום אשר תשמעו את-קול השופר
טו שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: ואנחנו עשים
במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד
16 צאת הכוכבים: גם בעת ההיא אמרתי לעם איש
ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו-לנו הלילה משמר והיום
17 מלאכה: ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר
אחרי אין-אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים:
ליום ב א ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם
2 היהודים: ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים
3 ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: ויש אשר אמרים שדתינו
4 וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב: ויש
אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו:
ה ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו
כבשים את-בנינו ואת-בנתינו לעבדים ויש מבנתינו
נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים:
6 ויחר לי מאד כאשר שמעתי את-זעקתם ואת הדברים
7 האלה: וימלך לבי עלי ואריבה את-החרים ואת-
יתיר א' הסגנים ואמרה להם משא איש-באחיו אתם נשאים
8 ואתן עליהם קהלה גדולה: ואמרה להם אנחנו קנינו
את-אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם-אתם
תמכרו את-אחיכם ונמכרו-לנו ויחרישו ולא מצאו
9 יתיר דבר: ויאמר לא-טוב הדבר אשר-אתם עשים הלוא
ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: וגם-
י אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה-נא את-
11 המשא הזה: השיבו נא להם כהיום שדתיהם
כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש
12 והיצהר אשר אתם נשים בהם: ויאמרו נשיב ומהם
לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את-
13 הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה: גם-חצני
נערתי ואמרה ככה ינער האלהים את-כל-האיש
אשר לא-יקים את-הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה
יהיה נער ורק ויאמרו כל-הקהל אמן ויהללו את-
14 יהוה ויעש העם כדבר הזה: גם מיום אשר-צוה
אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד

שנת

שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים
שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי׃
והפחות הראשנים אשר־לפני הכבידו על־העם טו
ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף־שקלים ארבעים
גם נעריהם שלטו על־העם ואני לא־עשיתי כן מפני
יראת אלהים׃ וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי 16
ושדה לא קנינו וכל־נערי קבוצים שם על־המלאכה׃
והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו 17
מן־הגוים אשר־סביבתינו על־שלחני׃ ואשר היה 18
נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש־ברֻרות וצפרים
נעשו־לי ובין עשרת ימים בכל־יין להרבה ועם־זה
לחם הפחה לא בקשתי כי־כבדה העבדה על־העם
הזה׃ זכרה־לי אלהי לטובה כל אשר־עשיתי על־העם 19
הזה׃ ויהי כאשר נשמע לסנבלט א ליום ט ו
וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתי את־
החומה ולא־נותר בה פרץ גם עד־העת
ההיא דלתות לא־העמדתי בשערים׃ וישלח 2
סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים
בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה׃
ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני 3
עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר
ארפה וירדתי אליכם׃ וישלחו אלי כדבר הזה ארבע 4
פעמים ואשיב אותם כדבר הזה׃ וישלח אלי סנבלט ה
כדבר הזה פעם חמישית את־נערו ואגרת פתוחה
בידו׃ כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה 6
והיהודים חשבים למרוד על־כן אתה בונה החומה
ואתה הוה להם למלך כדברים האלה׃ וגם־נביאים 7
העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה
ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה
יחדו׃ ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה 8
אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם׃ כי כלם 9
מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן־המלאכה ולא יתיר א׳
תעשה ועתה חזק את־ידי׃ ואני באתי בית שמעיה בן־ י
דליה בן־מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל־בית
האלהים אל־תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי
באים להרגך ולילה באים להרגך׃ ואמרה האיש 11
כמוני יברח ומי כמוני אשר־יבא אל־ההיכל וחי לא
אבוא׃ ואכירה והנה לא־אלהים שלחו כי הנבואה 12
דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו׃ למען שכור הוא 13
למען־אירא ואעשה־כן וחטאתי והיה להם לשם
רע למען יחרפוני׃ זכרה אלהי לטוביה 14
ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה
וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי׃ ותשלם טו
החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום׃
ויהי כאשר שמעו כל־אויבינו ויראו כל־הגוים 16
אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת
אלהינו נעשתה המלאכה הזאת׃ גם בימים ההם 17
מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על־טוביה
ואשר לטוביה באות אליהם׃ כי־רבים ביהודה בעלי 18
שבועה לו כי־חתן הוא לשכניה בן־ארח ויהוחנן בנו
לקח את־בת־משלם בן ברכיה׃ גם טובתיו היו 19
אמרים לפניו ודבריו היו מוציאים לו אגרות שלח
טוביה ליראני׃
ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו א ליום י ז
השוערים והמשררים והלוים׃ ואצוה את־חנני אחי 2
ואת־חנניה שר הבירה על־ירושלם כי־הוא כאיש אמת
וירא

año de treynta y dos, à Artahſaſte el Rey, años doze;
yo, ni mis hermanos, pan del ſeñorio, no comi. Y 15
los ſeñores los primeros que antes de mi, engravecie-
ron ſobre el pueblo, y tomaron dellos en pan y vino,
tras, plata peſos quarenta, tambien ſus moços domi-
naron ſobre el pueblo; y yo hize aſsi, por temor del
Dios. Y tambien en obra del muro eſte, esforcè, y 16
campo no compramos; y todos mis moços, congrega-
dos alli ſobre la obra. Y los Judios, y los Principes, 17
ciento y cinquenta varones, y los vinientes à nos de
las gentes que en nueſtros derredores, ſobre mi meſa.
Y lo que era hecho por dia uno, buey uno, ovejas ſeys 18
eſcogidas, y paxaras eran aparejadas para mi, y cada
diez dias (los combidava) con todo vino à muchedum-
bre; y con eſto pan del ſeñorio no buſquè, por que ſe
engraveciò el ſerviçio, ſobre el pueblo eſte. Miembra 19
à mi mi Dios para bien; todo lo que hize al pueblo eſte.

CAP. 6.

Y Fue, como fue oìdo à Sambalat, y Tobia, y à Gueſſem 1 III
el Arbì, y à reſto de nueſtros enemigos, que fra-
guè al muro, y no fue remaneſcido en el, portil-
lo; tambien haſta la hora eſſa, puertas no hize eſtar en
los portales. Y embiò Sambalat, y Géſſem à mi por de- 2
zir, anda y ſeamos aplazados auna, en Kephirim en
vega de Onó; y ellos peſantes, de hazer à mi mal. Y 3
embiè à los menſageros por dezir, obra grande yo
hazièn, y no puedo para decender; por que ſe baldará
la obra, como afloxarlahe, y deſcendere à vos?. Y 4
embiaron à mi, como la palabra eſta, quatro vezes; y
reſpondi à ellos como la repueſta eſta. Y embiò à mi 5
Sambalat como la palabra eſta, vez quinta con ſu mo-
ço; y carta abierta en ſu mano. Eſcrito era en ella, 6
en las gentes oìdo, y Gaſmù diziên, tu, y los Judios
penſantes para rebelar, por tanto tu fraguan al muro;
y tu eres à ellos por Rey, ſegun las palabras eſtas. Y 7
tambien Prophetas hiziſte eſtar, para clamar ſobre ti
en Jeruſalaim, por dezir, Rey en Jeudá, y agora ſerá
oìdo al Rey como las palabras eſtas; y agora anda y
aconſejarnoshemos auna. Y embiè à el por dezir, no 8
fue como las palabras eſtas que tu diziên; por que de
tu coraçon tu las inventas. Por que todos ellos ha- 9
zientes temer à nos, por dezir afloxarſeán ſus manos
de la obra, y no ſera hecha; y agora esfuerça à mi ma-
no. Y yo vine à caſa de Semaya hijo de Delayá hijo 10
de Meetabèl, y el detenido; y dixo, ſeamos aplazados
à caſa de Dios dentro del templo, y cerraremos puer-
tas del templo, por que vienen para matarte, y de
noche vinientes para matarte. Y dixe, ſi varon como 11
yo huyra? y quien como yo que entre al templo y vi-
va; no entraré. Y conoſci, y he no el Dios lo em- 12
bió; mas la prophecia habló ſobre mi, y Tobiá, y
Sambalat lo alquiló. Por que alquilado el, para que 13
temieſſe, y hizieſſe aſsi; y pecaſſe, y fueſſe à ellos por
nombre malo, para que me repudiaſſen. Miembra, mi 14
Dios, à Tobiá, y à Sambalat, como ſus hechas eſtas; y
tambien à Noadya la Prophetiza, y à reſto de los Prophe-
tas, que fueron atemorizantes à mi. Y cumplioſſe el 15
muro en veynte y cinco de Elul; en cinquenta y dos
dias. Y fuè como oyeron todos nueſtros enemigos, y 16
vieron todas las gentes que en nueſtros derredores, y
menguaronſe mucho en ſus ojos; y conocieron que de
con nueſtro Dios fue hecha la obra eſta. Tambien en los 17
dias eſſos, multiplicantes Señores de Jeudá ſus cartas,
andantes à Tobiá; y las que de Tobiá vinientes à ellos.
Por que muchos en Jeudá tenian juramento à el, por que 18
yerno el de Sechanya hijo de Arah; y Johanán ſu hijo to-
mó à hija de Meſulam hijo de Berechyá. Tambien ſus 19
proezas eran dizientes delante de mi, y mis palabras eran
ſacantes à el; cartas embiò Tobiá para atemorizarme.

CAP. 7.

Y Fue como fue fraguado el muro, y hize eſtar las 1 IV
puertas; y fueron eſtablecidos los porteros, y
los cantores, y los Levitas. Y encomendé à 2
Hanani mi hermano, y à Hananyá Principe del alca-
çar de Jeruſalaim; por que el como varon de verdad,
Y

3 y temien à Dios, de (dias) muchos. Y dixe à ellos,
no ſean abiertas puertas de Jeruſalaim, haſta calentarſe
el ſol, y [EN QUANTO] aun ellos [I. E. LAS GUARDAS]
eſtantes precentes, ſean cerradas las puertas, y atran-
cad; y hize eſtar guardas de moradores de Jeruſalaim,
4 cada uno en ſu guarda, y cada uno enfrente ſu caſa. Y
la ciudad ancha de lugares, y grande, y el pueblo po-
5 co entre ella; y no caſas fraguadas. Y dio mi Dios à
mi coraçon; y congregue à los Señores, y à los Prin-
cipes, y al pueblo, para alinajarſe; y hallé libro de la
genealogìa de los ſubientes en el principio, y halle eſ-
V 6 crito en el. * Eſtos hijos de la provincia, los ſubien-
tes del captiverio, que captivó Nebuchad-nezár Rey de
Babel; y tornaron à Jeruſalaim, y à Jeudá, cada uno
7 à ſu ciudad. Los vinientes con Zerubabel, Jeſúa, Ne-
hemiá, Azarya, Raamyá, Nahamani, Mordechay,
Bilſan, Miſpéret, Bigváy, Nehum, Baaná; cuento
8 de varones del pueblo de Iſrael. Hijos de Paròs, dos
9 mil, ciento, y ſetenta y dos. Hijos de Sefatyá, tre-
10 zientos, ſetenta y dos. Hijos de Arah, ſeys cientos,
11 cinquenta y dos. Hijos de Pahát Moab, à hijos de Je-
ſúa y Joab: dos mil, y ocho cientos, deziocho.
12 Hijos de Elam, mil, dozientos, cincuenta y
13 quatro. Hijos de Zatù, ochocientos, quarenta y cin-
14 15 co. Hijos de Zakay, ſiete cientos, y ſeſenta. Hijos
16 de Binuy, ſeys cientos, quarenta y ocho. Hijos de
17 Baby, ſeys cientos, veynte y ocho. Hijos de Azgad,
18 dos mil, trezientos, veynte y dos. Hijos de Adoni-
19 kam, ſeys cientos, ſeſenta y ſiete. Hijos de Bigvay,
20 dos mil, ſeſenta y ſiete. Hijos de Adin, ſeys cientos,
21 cinquenta y cinco. Hijos de Ater à Jehizkia, noven-
22 ta y ocho. Hijos de Haſum, trezientos, veynte y
23 ocho. Hijos de Bezay, trezientos, veynte y quatro.
24 25 Hijos de Hariph, ciento, y doze. Hijos de Gibon,
26 noventa y cinco. Varones de Bet-lehem y Netopha,
27 ciento, ochenta y ocho. Varones de Anatòt, ciento,
28 veynte y ocho. Varones de Bet-azmávet, quarenta y
29 dos. Varones de Kiryat Jearim, Kephira, y Beerot,
30 ſiete cientos, quarenta y tres. Varones de la Ramá,
31 y Gabá, ſeys cientos, veynte y uno. Varones de
32 Migmás, ciento, y veynte y dos. Varones de Bet-
33 el, y el Ay, ciento, veynte y tres. Varones de Nebò
34 otro, cinquenta y dos. Hijos de Elam otro, mil, do-
35 zientos, cinquenta y quatro. Hijos de Harim, trezi-
36 entos, y veynte. Hijos de Jerehò, trezientos, qua-
37 renta y cinco. Hijos de Lod, Hadid, y Onò, ſiete
38 cientos, y veynte y uno. Hijos de Senaá, tres mil,
39 nueve cientos y treynta. Los ſacerdotes; hijos de Je-
40 dayá à caſa de Jeſúa, nueve cientos, ſetenta y tres. Hi-
41 jos de Ymer, mil, cinquenta y dos. Hijos de Pashur,
42 mil, dozientos quarenta y ſiete. Hijos de Harim,
43 mil, dezyſiete. Los Levìtas; hijos de Jeſúa, à Kad-
44 miel à hijos de Leodyá, ſetenta y quatro. Los canto-
45 res; hijos de Aſaph, ciento, quarenta y ocho. Los
porteros, hijos de Salum, hijos de Ater, hijos de Tal-
mon, hijos de Akub, hijos de Hatitá, hijos de So-
46 bay; ciento, treynta y ocho. Los Netinim; hijos de
VI 47 Zihá, hijos de Haſupha, hijos de Tabaòt. * Hijos de
48 Keros, hijos de Siá, hijos de Padon. Hijos de Leba-
49 na, hijos de Hagaba, hijos de Salmay. Hijos de
50 Hanan, hijos de Gidel, hijos de Gáhar. Hijos de
51 Reayá, hijos de Rezin, hijos de Nekodá. Hijos de
52 Gazam, hijos de Uza, hijos de Paſeah. Hijos de
53 Beſay, hijos de Meunim, hijos de Nephiſeſim. Hi-
jos de Bakbuk, hijos de Hakupha, hijos de Harhur.
54 Hijos de Bazlit, hijos de Mehida, hijos de Harſá.
55 56 Hijos de Barcós, hijos de Siſra, hijos de Tamah. Hi-
57 jos de Neziah, hijos de Hatipha. Hijos de ſiervos de
Selomoh; hijos de Sotay, hijos de Soféret, hijos de
58 Peridá. Hijos de Jaalá, hijos de Darcon, hijos de Gi-
59 del. Hijos de Sefatyá, hijos de Hatil, hijos de Pogé-
60 ret, los Zebaim, hijos de Amon. Todos los Netinim,
y hijos de ſiervos de Selomoh; trezientos, noventa y
61 dos. Y eſtos los ſubientes de Tel-mélah, Tel-harſá,
Kerub Adon, y Ymer; y no pudieron para denunciar
caſa de ſus padres, y ſu ſimiente, ſi de Iſrael ellos.

ואומר קרי 3 וירא את־האלהים מרבים : ויאמר להם לא יפתחו
שערי ירושלם עד־חם השמש ועד הם עמדים יגיפו
הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש
4 במשמרו ואיש נגד ביתו : והעיר רחבת ידים וגדלה
ה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים : ויתן אלהי אל־
לבי ואקבצה את־החרים ואת־הסגנים ואת־העם
להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה
6 ואמצא כתוב בו : * אלה ׀ בני המדינה העלים ליום ה
משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו
7 לירושלם וליהודה איש לעירו : הבאים עם־זרבבל
ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת
8 בגוי נחום בענה מספר אנשי עם־ישראל : בני פרעש
9 אלפים מאה ושבעים ושנים : בני שפטיה שלש מאות
י שבעים ושנים : בני ארח שש מאות חמשים ושנים :
11 בני־פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות
12 שמנה עשר : בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה :
14 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה : בני זכי שבע
טו מאות וששים : בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה :
17 16 בני בבי שש מאות עשרים ושמנה : בני עזגד אלפים
18 שלש מאות עשרים ושנים : בני אדניקם שש מאות
כ 19 ששים ושבעה : בני בגוי אלפים ששים ושבעה : בני
21 עדין שש מאות חמשים וחמשה : בני אטר לחזקיה
22 תשעים ושמנה : בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה :
24 23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה : בני חריף מאה
26 כה שנים עשר : בני גבעון תשעים וחמשה : אנשי בית־
27 לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה : אנשי ענתות מאה
28 עשרים ושמנה : אנשי בית־עזמות ארבעים ושנים :
29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים
ל ושלשה : אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד :
32 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים : אנשי בית־אל והעי
33 מאה עשרים ושלשה : אנשי נבו אחר חמשים ושנים :
לה 34 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה : בני חרם
36 שלש מאות ועשרים : בני ירחו שלש מאות ארבעים
37 וחמשה : בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים
38 ואחד : בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות
39 ושלשים : הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע
מ מאות שבעים ושלשה : בני אמר אלף חמשים
42 41 ושנים : בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה : בני
43 חרם אלף שבעה עשר : הלוים בני־ישוע לקדמיאל
להודיה ק׳ 44 לבני להודוה שבעים וארבעה : המשררים בני אסף
מה מאה ארבעים ושמנה : השערים בני־שלם בני־אטר
בני־טלמן בני־עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים
46 ושמנה : הנתינים בני־צחא בני־חשפא בני טבעות :
48 47 בני־קירס בני־סיעא בני פדון : * בני־לבנה בני־חגבא ליום ו
נ 49 בני שלמי : בני־חנן בני־גדל בני־גחר : בני־ראיה בני־
52 51 רצין בני נקודא : בני־גזם בני־עזא בני פסח : בני־
נפישסים ק׳ 53 בסי בני־מעונים בני נפושסים : בני־בקבוק בני־
54 חקופא בני חרחור : בני־בצלית בני־מחידא בני
56 נה חרשא : בני־ברקוס בני־סיסרא בני תמח : בני נציח
57 בני חטיפא : בני עבדי שלמה בני־סוטי בני־ספרת
59 58 בני פרידא : בני־יעלא בני־דרקון בני גדל : בני
שפטיה בני־חטיל בני פכרת הצביים בני אמון :
ס כל־הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים
ושנים :
61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר
ולא יכלו להגיד בית־אבתם וזרעם אם מישראל הם :

62 בני־דליה בני־טוביה בני נקודא שש מאות ארבעים
63 ושנים: ומן־הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר
לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על־שמם:
64 אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן־
הכהנה: ויאמר התרשתא להם אשר לא־יאכלו סה
66 מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותמים: * כל־
ליום ז הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש־מאות וששים:
67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש
מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות
68 מאתים וארבעים וחמשה: סוסיהם שבע מאות
שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה:
69 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת
אלפים שבע מאות ועשרים: ומקצת ראשי האבות ע
נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים
אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש
71 מאות: ומראשי האבות נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמנים שתי רבות וכסף מנים אלפים
72 ומאתים: ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמנים
שתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנות כהנים ששים
73 ושבעה: וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשררים
ומן־העם והנתינים וכל־ישראל בעריהם ויגע החדש לפ״לג
השביעי ובני ישראל בעריהם: ויאספו כל־העם כאיש ח א
אחד אל־הרחוב אשר לפני שער־המים ויאמרו
לעזרא הספר להביא את־ספר תורת משה אשר־
2 צוה יהוה את־ישראל: ויביא עזרא הכהן את־
התורה לפני הקהל מאיש ועד־אשה וכל מבין לשמע
3 ביום אחד לחדש השביעי: ויקרא־בו לפני הרחוב
אשר לפני שער־המים מן־האור עד־מחצית היום נגד
האנשים והנשים והמבינים ואזני כל־העם אל־ספר
4 התורה: ויעמד עזרא הספר על־מגדל־עץ אשר עשו
לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על־ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל
ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: ויפתח עזרא ה
הספר לעיני כל־העם כי־מעל כל־העם היה וכפתחו
6 עמדו כל־העם: ויברך עזרא את־יהוה האלהים
הגדול ויענו כל־העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו
7 וישתחוו ליהוה אפים ארצה: וישוע ובני ושרביה
ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד
חנן פלאיה והלוים מבינים את־העם לתורה והעם על־
8 עמדם: ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום
9 שכל ויבינו במקרא: ויאמר נחמיה הוא
התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים
את־העם לכל־העם היום קדש־הוא ליהוה אלהיכם
אל־תתאבלו ואל־תבכו כי בוכים כל־העם כשמעם
את־דברי התורה: ויאמר להם לכו אכלו משמנים י
ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי־קדוש
היום לאדנינו ואל־תעצבו כי־חדות יהוה היא מעזכם:
11 והלוים מחשים לכל־העם לאמר הסו כי־היום קדש
12 ואל־תעצבו: וילכו כל־העם לאכל ולשתות ולשלח
מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר
13 הודיעו להם: וביום השני נאספו ראשי האבות
לכל־העם הכהנים והלוים אל־עזרא הספר ולהשכיל
14 אל־דברי התורה: וימצאו כתוב בתורה אשר צוה
יהוה ביד־משה אשר ישבו בני־ישראל בסכות בחג
בחדש השביעי: ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל־ טו
עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי־זית
ועלי

Hijos de Delaya, hijos de Tobiá, hijos de Nekudá; ſeys 62
cientos, quarenta y dos. Y de los Sacerdotes, hijos de 63
Hobayá, hijos de Akoz; hijos de Barzilay, que tomo de
hijas de Barzilay el Giladi, muger, y fue llamado ſobre ſu
nombre. Eſtos buſcaron ſu eſcritura (entre) los que ſe ali- 64
najavan, y no fue hallado; y fueron deſechados del ſacer-
docio. Y dixo el Tirſata à ellos, que no comieſſen de ſanc- 65
tidad de las ſanctidades; haſta eſtar ſacerdote para Urim y
Tumim. Toda la compaña como uno; quatro millarias, 66
dos mil, trezientos, y ſeſenta. Afuera ſus ſiervos, y ſus 67
ſiervas eſtos, ſiete mil, trezientos, treynta y ſiete; y à ellos
cantores, y cantoras, dozientos, y quarenta y cinco. Sus 68
cavallos, ſiete cientos, treynta y ſeys; ſus mulos, dozien-
tos, quarenta y cinco. Camellos, quatrocientos, treynta 69
y cinco; aſnos, ſeys mil, ſiete cientos, y veynte. Y parte 70
de cabeceras de los padres, dieron para la obra; el Tirſata
dio para el theſoro, oro, dragmas mil, bacines cinquenta,
tunicas de ſacerdotes, quinientas, y treynta. Y de cabece- 71
ras de los padres dieron para theſoro de la obra, oro, drag-
mas dos millarias; y plata libras dos mil, y dozientas. Y 72
lo que dieron reſto del pueblo, oro, dragmas dos millarias;
y plata, libras dos mil, y tunicas de ſacerdotes, ſeſenta y
ſiete. Y eſtuvieron los ſacerdotes, y los Levitas, y los 73
porteros, y los cantores, y del pueblo, y los Netinim, y
todo Iſrael en ſus ciudades; y llegò el mes el ſeteno, y hijos
de Iſrael en ſus ciudades.

CAP. 8.

Y Juntaronſe todo el pueblo como varon uno à la plaça 1 P.33.
que delante portal de las aguas; y dixéron à Ezra el
eſcrivano, para traer el libro de Ley de Moſeh, que
encomendò .A. à Iſrael. Y truxo Ezra el ſacerdote la Ley 2
delante de la compaña, de varon, y haſta muger, y todo
entendièn para oìr; en dia uno al mes el ſeteno. Y leyò en 3
el, delante de la plaça, que delante del portal de las aguas,
deſde el alva haſta medio dia, delante de los varones, y las
mugeres, y los entendientes; y orejas de todo el pueblo à
libro de la ley. Y parôſſe Ezra el eſcrivano ſobre pulpito de 4
madera, que hizieron para la coſa; y parôſſe cerca el, Mati-
tyá, y Semá, y Anayá, y Uriá, y Hilkiyá, y Maaſeyá à ſu
derecha; y de ſu izquierda Pedayá, y Miſael, y Malkiyá,
y Haſum, y Haſbadána, Zecharyá, Meſulám. Y abriò Ez- 5
ra el libro à ojos de todo el pueblo, por que de ſobre
todo el pueblo era; y como ſu abrir, ſe callaron todo
el pueblo. Y bendixo Ezra à .A. el Dios el grande; y 6
reſpondieron todo el pueblo, Amen Amen, con alça-
miento de ſus manos, y humillaronſe, y encorvaronſe
à .A. faces à tierra. Y Jeſúa, y Bani, y Serebyá, Ja- 7
min, Akub, Sabetay, Udiyá, Maaſeyá, Kelitá, Aza-
ryá, Jozabad, Hanan, Pelayá, y los Levitas, hazien-
tes entender al pueblo la Ley; y el pueblo ſobre ſu eſ-
tado [I. E. DE PIE]. Y leyeron en el libro, en la Ley de 8
Dios, declaradamente; y poniendo entendimiento, y
entendieron en la licion. Y dixo Nehemiá, él, el Tir- 9
ſata, y Ezra el ſacerdote el eſcrivano, y los Levitas los
hazientes entender al pueblo, à todo el pueblo, eſte dia
ſancto el à .A. vueſtro Dios, no os aluteis, y no llo-
reis; por que llorantes todo el pueblo, como ſu oìr
palabras de la Ley. Y dixo à ellos, andad comed 10
groſſuras, y beved dulçuras, y embiad dadivas al que
no aparejado à el, por que ſancto el dia à nueſtro Se-
ñor; y no os entriſteçais, por que gozo de .A. él vu-
eſtra fortaleza. Y los Levitas hazientes callar à todo 11
el pueblo por dezir, callad por que el dia ſancto; y no
os entriſteçais. Y anduvieron todo el pueblo para co- 12
mer, y para bever, y para embiar dadivas, y para ha-
zer alegria grande; por que entendieron en las palabras
que hizieron ſaber à ellos. Y en el dia el ſegundo fue- 13
ron juntas cabeceras de los padres de todo el pueblo,
los Sacerdotes, y los Levitas, à Ezra el eſcrivano; y
para entender à palabras de la Ley. Y hallaron eſcrito 14
en la Ley, que encomendò .A. por mano de Moſeh,
que eſtuvieſſen hijos de Iſrael en cabañas, en la paſcua,
en el mes ſeteno. Y que hizieſſen oìr, y que hizieſ 15
ſen paſſar pregon por todas ſus ciudades, y por Jeruſa
laim por dezir, ſalid al monte, y traed hojas de oliva,
Y

y hojas de arbol de pino, y hojas de murta, y hojas de ta-
marales, y hojas de arbol de eſpeſſura; para hazer cabañas
16 como es eſcrito. Y ſalieron el pueblo, y truxéron, y hi-
zieron para ellos cabañas, cada uno ſobre ſu techo, y en
ſus patios, y en patios de caſa de Dios; y en plaça del por-
17 tal de las aguas, y en plaça de portal de Ephraim. Y hizie-
ron toda la compaña, los tornantes del captiverio, caba-
ñas, y eſtuvieron en las cabañas, que no hizieron de
dias de Jeſúa hijo de Nun, aſſi, hijos de Iſrael, haſta
18 el dia el eſſe; y fue alegria grande mucho. Y leyò en
libro de la Ley de Dios, dia por dia, deſde el dia el
primero, haſta el dia el poſtrero; y hizieron paſcua
ſiete dias, y en el dia el octavo detenimiento, como
el juizio.

C A P. 9.

II 1 Y En dia de veynte y quatro al mes eſte, fueron apaña-
dos hijos de Iſrael con ayuno, y con ſacos, y tierra
2 ſobre ellos. Y apartaronſe ſimiente de Iſrael de todos
hijos de eſtrañedad; y pararonſe, y manifeſtaron ſobre ſus
3 pecados, y delictos de ſus padres. Y levantaronſe ſobre ſu
eſtado [de pie,] y leyeron en libro de Ley de .A. ſu Dios,
la quarta parte del dia; y la quarta parte manifeſtantes, y
4 encorvantes à .A. ſu Dios. Y levantoſſe ſobre grada de los
Levìtas, Jeſúa, y Bani, Kadmiel, Sebanay, Buny, Se-
rebya, Bani, Chenani; y exclamaron con voz grande à .A.
5 ſu Dios. Y dixéron los Levìtas, Jeſúa, y Kadmiel, Bani,
Haſabneya, Serebya, Hodia, Sebanya, Petahya, levan-
tadvos bendezid à .A. vueſtro Dios, de ſiempre haſta ſiem-
pre; y bendiziran nombre de tu honra, y enaltecido ſobre
6 toda bendicion, y loor. Tu él .A. ſolo, tu hiziſte á los cie-
los, cielos de los cielos, y todo ſu exercito, la tierra y to-
do que ſobre ella, los mares y todo lo que en ellos, y tu
aviviguan à todos ellos; y exercito de los cielos à ti ſe en-
7 corvan. Tu él .A. el Dios que eſcogiſte en Abram, y ſacaſ-
telo de fuego de los Chaldeos; y puſiſte ſu nombre Abra-
8 ham. Y hallaſte ſu coraçon fiel delante de ti, y tajando con
el el firmanto para dar à tierra del Kenaaneo, el Hiteo, el
Emoreo, y el Perizeo, y el Jebuſeo, y el Girgaſeo, para
dar à ſu ſimiente; y afirmaſte tu palabra, por que juſto tu.
9 Y viſte afliccion de nueſtros padres en Egypto; y ſu clamor
10 oìſte ſobre Mar Ruvio. Y diſte ſeñales, y maravillas en
Parhô, y en todos ſus ſiervos, y en todo pueblo de ſu tier-
ra; por que ſupiſte que ſoberviaron ſobre ellos; y hiziſte à
11 ti nombre, como el dia eſte. Y la mar partiſte delante de-
llos, y paſſaron por medio de la mar por ſeco; y à ſus perſi-
guientes echaſte en profundinas, como piedra en aguas
10 fuertes. Y con pilar de nuve los guiaſte de dia; y con pilar
de fuego de noche, para hazer alumbrar à ellos la carrera,
III 13 que anduvieron en ella. *Y ſobre monte de Sinay deſcen-
diſte, y hablando con ellos de los cielos; y diſte à ellos jui-
zios derechos, y leyes de verdad, fueros, y mandamien-
14 tos buenos. Y à Sabat de tu ſanctidad hiziſte ſaber à ellos; y
encomendanças, y fueros, y ley encomendaſte à ellos por
15 mano de Moſeh tu ſiervo. Y pan de los cielos diſte à ellos
para ſu hambre, y aguas de la peña ſacaſte à ellos para ſu
ſed; y dixiſte à ellos para venir à heredar la tierra que alçaſ-
16 te tu mano para dar à ellos. Y ellos, y nueſtros padres ſo-
berviaron; y endurecieron ſu cerviz, y no oyeron à tus
17 mandamientos. Y no quiſieron para oìr, y no membraron
tus maravillas que hiziſte con ellos, y endurecieron ſu
cerviz, y dieron capitan para tornaſe à ſu ſervidumbre, por
ſu rebeldia; y tu Dios de perdones, gracioſo, y piadoſo,
largo de iras, y grande de merced, y no los dexaſte.
18 Aun que hizieron para ellos bezerro de fundicion, y dixé-
ron, eſte tu Dios que te alço de tierra de Egypto; y hizie-
19 ron abominaciones grandes. Y tu, por tus piedades las
muchas no los deſamparaſte en el deſierto; pilar de la nuve
no ſe tirò de ſobre ellos de dia, para guiarlos en la car-
rera, y pilar del fuego de noche, para alumbrar à ellos,
20 y à la carrera que anduvieron por ella. Y tu eſpiritu
el bueno diſte para hazerles entender; y tu Maná no
vedaſte de ſu boca, y aguas diſte à ellos para ſu ſed.
21 Y quarenta años los ſuſtentaſte en el deſierto, no care-
cieron [cosa;] ſus paños no ſe envegecieron, y ſus pies
22 no ſe hincharon. Y diſte à ellos reynos, y pueblos,

ועלי־עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת
16 לעשות סכת ככתוב: ויצאו העם ויביאו ויעשו להם
סכות איש על־גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית
האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים:
17 ויעשו כל־הקהל השבים מן־השבי ׀ סכות וישבו
בסכות כי לא־עשו מימי ישוע בן־נון כן בני ישראל עד
18 היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: ויקרא בספר
תורת האלהים יום ׀ ביום מן־היום הראשון עד היום
האחרון ויעשו־חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת
כמשפט:

ט ליום ב
א וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני־ישראל
2 בצום ובשקים ואדמה עליהם: ויבדלו זרע ישראל מכל
בני נכר ויעמדו ויתודו על־חטאתיהם ועונות אבתיהם:
3 ויקומו על־עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים ליהוה
4 אלהיהם: ויקם על מעלה הלוים ישוע
ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול
ה גדול אל־יהוה אלהיהם: ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל
בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו
את־יהוה אלהיכם מן־העולם עד־העולם ויברכו שם
6 כבדך ומרומם על־כל־ברכה ותהלה: אתה־הוא
אתה קרי יהוה לבדך את עשית את־השמים שמי השמים וכל־
צבאם הארץ וכל־אשר עליה הימים וכל־אשר בהם
ואתה מחיה את־כלם וצבא השמים לך משתחוים:
7 אתה־הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו
8 מאור כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את־
לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את־ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת
9 לזרעו ותקם את־דבריך כי צדיק אתה: ותרא את־
עני אבתינו במצרים ואת־זעקתם שמעת על־ים־סוף:
י ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל־עבדיו ובכל־עם
ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש־לך שם כהיום
11 הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך־הים ביבשה
ואת־רדפיהם השלכת במצולת כמו־אבן במים
12 עזים: ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה
ליום ג 13 להאיר להם את־הדרך אשר ילכו־בה: * ועל הר־סיני
ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים:
14 ואת־שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים
טו ותורה צוית להם ביד משה עבדך: ולחם
משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת
להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ
16 אשר־נשאת את־ידך לתת להם: והם ואבתינו הזידו
17 ויקשו את־ערפם ולא שמעו אל־מצותיך: וימאנו
לשמע ולא־זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו
את־ערפם ויתנו־ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה
יחיר ו׳ אלוה סליחות חנון ורחום ארך־אפים ורב־וחסד ולא
18 עזבתם: אף כי־עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה
אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות:
19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את־עמוד
הענן לא־סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת־
עמוד האש בלילה להאיר להם ואת־הדרך אשר ילכו־
כ בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא־מנעת
21 מפיהם ומים נתתה להם לצמאם: וארבעים שנה
כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו
22 ורגליהם לא בצקו: ותתן להם ממלכות ועממים

ותחלקם לפאה ויירשו את־ארץ סיחון ואת־ארץ מלך
23 חשבון ואת־ארץ עוג מלך הבשן׃ ובניהם הרבית
ככוכבי השמים ותביאם אל־הארץ אשר־אמרת
24 לאבתיהם לבוא לרשת׃ ויבאו הבנים ויירשו את־
הארץ ותכנע לפניהם את־ישבי הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת־מלכיהם ואת־עממי הארץ לעשות
כה בהם כרצונם׃ וילכדו ערים בצורות ואדמה שמנה
ויירשו בתים מלאים־כל־טוב ברות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו
26 בטובך הגדול׃ וימרו וימרדו בך וישלכו את־תורתך
אחרי גום ואת־נביאיך הרגו אשר־העידו בם להשיבם
27 אליך ויעשו נאצות גדולת׃ ותתנם ביד צריהם ויצרו
להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע
וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד
28 צריהם׃ * וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם
ליום ד ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים
29 תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים׃ ותעד בהם
להשיבם אל־תורתך והמה הזידו ולא־שמעו למצותיך
ובמשפטיך חטאו־בם אשר־יעשה אדם וחיה בהם
ל ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו׃ ותמשך
עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד־נביאיך ולא
31 האזינו ותתנם ביד עמי הארצת׃ וברחמיך הרבים
לא־עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל־חנון ורחום
32 אתה׃ ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא
שומר הברית והחסד אל־ימעט לפניך את כל־
התלאה אשר־מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאינו ולאבתינו ולכל־עמך מימי מלכי אשור עד
33 היום הזה׃ ואתה צדיק על כל־הבא עלינו כי־אמת
34 עשית ואנחנו הרשענו׃ ואת־מלכינו שרינו כהנינו
ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל־מצותיך
לה ולעדותיך אשר העידת בהם׃ והם במלכותם
ובטובך הרב אשר־נתת להם ובארץ הרחבה
והשמנה אשר־נתתה לפניהם לא עבדוך ולא־שבו
36 ממעלליהם הרעים׃ הנה אנחנו היום עבדים והארץ
אשר־נתתה לאבתינו לאכל את־פריה ואת־טובה הנה
37 אנחנו עבדים עליה׃ ותבואתה מרבה למלכים אשר־
נתתה עלינו בחטאותינו ועל־גויתינו משלים ובבהמתנו
ליום ה י א כרצונם ובצרה גדלה אנחנו׃ ובכל־זאת אנחנו כרתים
2 אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו׃ ועל
3 החתומים נחמיה התרשתא בן־חכליה וצדקיה׃ שריה
ה 4 עזריה ירמיה׃ פשחור אמריה מלכיה׃ חטוש שבניה
7 6 מלוך׃ חרם מרמות עבדיה׃ דניאל גנתון ברוך
9 8 משלם אביה מימין׃ מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃
י והלוים וישוע בן־אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל׃
12 11 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן׃ מיכא רחוב
טו 14 13 חשביה׃ זכור שרביה שבניה׃ הודיה בני בנינו׃ ראשי
16 העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני׃ בני עזגד בבי׃
19 18 17 אדניה בגוי עדין׃ אטר חזקיה עזור׃ הודיה חשם בצי׃
ניבי קרי 22 21 כ חריף ענתות נובי׃ מגפיעש משלם חזיר׃ משיזבאל
24 23 צדוק ידוע׃ פלטיה חנן עניה׃ הושע חנניה חשוב׃
27 29 כה הלוחש פלחא שובק׃ רחום חשבנה מעשיה׃ ואחיה
29 28 חנן ענן׃ מלוך חרם בענה׃ ושאר העם הכהנים
הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל־הנבדל
מעמי הארצות אל־תורת האלהים נשיהם בניהם
ל ובנתיהם כל יודע מבין׃ מחזיקים על־אחיהם אדיריהם
ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר
נתנה

y dividiſtelos por rincon; y heredaron tierra de Sihon, y
tierra del Rey de Hesbon, y tierra de Og Rey del Baſſán. Y 23
ſus hijos multiplicaſte como eſtrellas de los cielos; y tru-
xiſtelos a la tierra que dixiſte à ſus padres, para venir à here-
dar. Y vinieron los hijos y heredaron la tierra, y quebran- 24
taſte delante dellos à moradores de la tierra los Kenaáneos,
y diſtelos en ſu mano; y ſus Reyes, y pueblos de la tierra,
para hazer en ellos como ſu voluntad. Y prendieron ciuda- 25
des encaſtilladas, y tierra grueſſa, y heredaron caſas llenas
de todo bien, poços tajados, viñas, y olivares, y arbol de co-
mida à muchedumbre; y comieron, y hartaronſe, y engroſ-
ſaron, y deleytaronſe, con tu bien el grande. Y deſobede- 26
cieron, y rebellaron en ti, y echaron tu Ley tras de ſu eſpal-
da, y tus Prophetas mataron, los que ateſtiguaron en ellos
para hazerlos tornar à ti; y hizieron abominaciones gran-
des. Y diſtelos en mano de ſus anguſtiadores, y anguſtiaron 27
à ellos; y en hora de ſu anguſtia exclamaron à ti, y tu de los
cielos oiſte, y como tus piedades las muchas diſte à ellos
ſalvadores, y ſalvaronlos de mano de ſus anguſtiadores.*Y 28 IV
como reposó à ellos, tornavan para hazer mal delante de ti;
y dexavaslos en mano de ſus enemigos, y dominavan en
ellos, y tornavan y exclamavan à ti, y tu de los cielos oias y
eſcapavaſlos como tus piedades, muchos tiempos. Y ateſ- 29
tiguaſte en ellos para hazerlos tornar à tu Ley, y ellos ſober-
viaron, y no oyeron à tus mandamientos, y en tus juizios
pecaron en ellos, que hará hombre, y vivirá en ellos; y die-
ron hombro rebelde, y ſu cerviz endurecieron, y no oyeron.
Y alargaſte ſobre ellos años muchos, y ateſtiguaſte en ellos 30
con tu eſpiritu, por mano de tus Prophetas, y no eſcucharon;
y diſtelos en mano de pueblos de las tierras. Y por tus pie- 31
dades las muchas no los hiziſte fin, y no los dexaſte; por que
Dios gracioſo, y piadoſo tu. Y agora nueſtro Dios, el Dios 32
el grande, el valiente, y el temeroſo, guardán el firmamen-
to, y la merced, no ſe apoque delante de ti todo el canſancio
que nos alcançò, à nueſtros Reyes, à nueſtros Señores, y à
nueſtros Sacerdotes, y à nueſtros Prophetas, y à nueſtros
padres, y à todo tu pueblo; de dias de Reyes de Aſſúr, haſta
el dia eſte. Y tu juſto ſobre todo el vinièn ſobre nos; por 33
que verdad hiziſte, y nós emalecimos. Y nueſtros Reyes, 34
nueſtros Señores, nueſtros Sacerdotes, y nueſtros padres,
no hizieron tu Ley; y no eſcucharon à tus mandamientos,
y à tus teſtimonios, que ateſtiguaſte en ellos. Y ellos, en ſu 35
reyno, y en tu bien el mucho que diſte à ellos, y en tierra
la ancha, y la grueſſa que diſte delante dellos, no te ſirvie-
ron; y no ſe tornaron de ſus obras las malas He nos oy 36
ſiervos; y la tierra que diſte à nueſtros padres, para comer ſu
fruto, y ſu mejoria, he nos ſiervos ſobre ella. Y ſu renuevo 37
muchiguante à los Reyes que diſte ſobre nos, por nueſtros
pecados; y ſobre nueſtros cuerpos dominan, y en nueſtras
quatropeas, como ſu voluntad, y en anguſtia grande nós.

CAP. 10.

Y Con todo eſto, nos tajantes fidelidad, y eſcrivientes; y 1 V
ſobre el ſallado, nueſtros ſeñores, nueſtros Levitas,
nueſtros Sacerdotes. Y ſobre los ſellados; Nehemia 2
el Tirſatha, hijo de Hachalyá, y Zidkiá. Serayá, Azaryá, 3
Yrmyá. Paſhur, Amaryá, Malchiá. Hatús, Sebanyá, Ma- 4 5
luch. Harim, Meremoth, Obadyá. Daniel, Gineton, Baruch. 6 7
Meſulam, Abiya, Miyamin. Maazyá, Bilgay, Semayá; 8 9
eſtos los Sacerdotes. Y los Levitas; y Jeſúa hijo de Azan- 10
yá, Binuy, de hijos de Henadad, Kadmyel. Y ſus her- 11
manos; Sebanyá, Odiyá, Kelitá, Pelayá, Hanan. Micha, 12
Rehob, Haſabyá. Zakur, Serebyá, Sebanyá. Odiyá, 13 14
Bani, Beninu. Cabeceras del pueblo; Parós, Pahát Moab, 15
Elam, Zatu, Bani. Buni, Aſgad, Bebay. Adoniya, Big- 16 17
vay, Adin. Ater, Hizkiyá, Azur. Odiyá, Haſum, Bezay. 18 19
Hariph, Anatot, Nebay. Magfyás, Meſulam, Hezir. 20 21
Meſezabel, Zadok, Jadúa. Pelatiyá, Hanan, Anayá. 22 23
Oſea, Hananyá, Haſub. Alohes, Pilha, Sobek. Rehum, 24 25 26
Haſabná, Maaſeyá. Y Ahiyá, Hanan, Anan. Maluch, 27 28
Harim, Baana. Y reſto del pueblo, los Sacerdotes, los Le- 29
vitas, los porteros, los cantores, los Netinim, y todo el
apartado de pueblos de las tierras, à Ley de Dios, ſus
mugeres, ſus hijos, y ſus hijas; todo ſabio entendido. Eſ-
forçantes ſobre ſus hermanos, ſus fuertes, y vinientes, con 30
jura, y con juramento, para andar en Ley de Dios, que
fue

fue dada por mano de Moſeh ſiervo de Dios; y para
guardar, y para hazer todas encomendanças de .A.
31 nueſtro ſeñor, y ſus juizios y ſus fueros. Y que no
dieſſemos nueſtras hijas à pueblos de la tierra; y ſus hijas
32 no tomaſſemos para nueſtros hijos. Y pueblos de la tierra
los trayentes las mercaderias, y toda civera en dia del Sabat
para vender, no compraſſemos dellos en Sabat, y en dia de
la ſanctidad; y dexaſſemos el año el ſeteno, y deuda de toda
33 mano. Y hizimos eſtar ſobre nos encomendanças, para dar
ſobre nos tercio del peſo en el año; para ſervicio de caſa de
34 nueſtro Dios. Para pan de la ordenança, y preſente del continuo,
y para alçacion del continuo, los Sabatot, los novilunios,
para los plazos, y para las ſanctidades, y para las
limpiezas, para perdonar ſobre Iſrael; y toda obra de caſa
35 de nueſtro Dios. Y las ſuertes echamos ſobre cogedura de
los leños, los Sacerdotes, los Levìtas, y el pueblo, para
traer à caſa de nueſtro Dios, à caſa de nueſtros padres, para
tiempos aparejados, año por año; para arder ſobre ara de
36 .A. nueſtro Dios, como es eſcrito en la Ley. Y para traer
primicias de nueſtra tierra, y primicias de todo fruto de to-
VI 37 do arbol, año por año; para caſa de .A..* Y primogenitos de
nueſtros hijos, y de nueſtras quatropeas, como eſcrito en la
Ley; y mayores de nueſtras vacas, y nueſtras ovejas, para
traer á caſa de nueſtro Dios, para los Sacerdotes, los ſirvi-
38 entes en caſa de nueſtro Dios. Y à principio de nueſtras
maſſas, y nueſtras apartaduras, y fruto de todo arbol, moſ-
to, y azeyte, traeremos à los Sacerdotes, à camaras de caſa
de nueſtro Dios, y diezmo de nueſtra tierra à los Levìtas; y
ellos los Levìtas, los diezmantes en todas ciudades de nu-
VII 39 eſtros labores.* Y ſera el Sacerdote, hijo de Aharon, con los
Levìtas, en diezmar los Levìtas; y los Levìtas alçarán à
diezmo del diezmo à caſa de nueſtro Dios, à los apoſentos,
EL 40 para caſa del theſoro. Por que à los apoſentos traeran hijos
TAMID de Iſrael, y hijos de Levì, apartadura de la civera, el moſto,
DE P. y el azeyte, y alli vaſos del ſanctuario, y los Sacerdotes los
34. RUT. miniſtrantes, y los porteros, y los cantores; y no dexarèmos
CAP. I. caſa de nueſtro Dios.

CAP. 11.

P. 35. 1 Y Eſtuvieron ſeñores del pueblo en Jeruſalaim; y reſto
del pueblo, echaron ſuertes para traer uno de los diez
para eſtar en Jeruſalaim ciudad de la ſanctidad, y nu-
2 eve las partes en las ciudades. Y bendixéron el pueblo: à
todos los varones los envoluntantes para eſtar en Jeruſa-
3 laim. Y eſtos principales de la provincia, que eſtavan en Je-
ruſalaim; y en ciudades de Jeudá, eſtuvieron cada uno en ſu
poſſeſſion, en ſus ciudades, Iſrael, los Sacerdotes, y los Le-
4 vìtas, y los Netinim, y hijos de ſiervos de Selomoh. Y en
Jeruſalaim eſtuvieron de hijos de Jeudá, y de hijos de Bin-
yamin; de hijos de Jeudá, Atayá, hijo de Uziá, hijo de Ze-
charyá, hijo de Amaryá, hijo de Sephatyá, hijo de Maalalel,
5 de hijos de Parez. Y Maaſeya, hijo de Baruh, hijo de Col-
hozè, hijo de Hazayá, hijo de Adayá, hijo de Joyarib, hijo
6 de Zecharyá, hijo del Siloni. Todos hijos de Perez los eſ-
tantes en Jeruſalaim; quatrocientos, ſeſenta y ocho varones
7 de fonſado. Y eſtos hijos de Binyamin; Salu, hijo de Meſu-
lam, hijo de Joèd, hijo de Pedayá, hijo de Kolayá, hijo de
8 Maaſeyá, hijo de Ytiel, hijo de Jeſayá. Y tras del, Gabay Sa-
9 lay, nueve cientos, veynte y ocho. Y Joel, hijo de Zichri,
Mayordomo ſobre ellos; y Jeudá, hijo de Senuá, ſobre la
10 ciudad, ſegundo. De los Sacerdotes; Jedayá, hijo de Joya-
11 rib, Jachin. Serayá, hijo de Hilkiyá, hijo de Meſulam, hijo
de Zadok, hijo de Merayot, hijo de Ahitub, Principe de ca-
12 ſa de Dios. Y ſus hermanos hazientes la obra de la caſa, ocho
cientos, veynte y dos; y Adayá, hijo de Jeroham, hijo de Pe-
lalyá, hijo de Amzì, hijo de Zecharyá, hijo de Pashur, hijo
13 de Malkiá. Y ſus hermanos, cabeceras de padres, dozientos,
quarenta y dos; y Amaſeſay, y hijo de Azarel, hijo de Ahzay,
14 hijo de Meſilemot, hijo de Ymer. Y ſus hermanos, valientes
de fonſado, ciento, veynte y ocho; y Mayordomo ſobre
15 ellos, Zabdiel, hijo (de uno) de los grandes. Y de los Levìtas;
Semaya, hijo de Haſub, hijo de Azrikam, hijo de Haſabyá,
16 hijo de Buni. Y Sabetay, y Jozabad ſobre la obra la de fuera
17 de caſa de Dios, de cabeceras de los Levìtas. Y Matanyá, hi-
jo de Micha, hijo de Zabdi, hijo de Aſaph, cabecera en el
principio, loán en (hora) de la oracion, y Bakbukyá, ſegun-
do de ſus hermanos; y Abda, hijo de Samúa, hijo de Galal,
18 hijo de Je lutun. Todos los Levìtas en ciudad de la ſancti-
19 dad; dozientos, ochenta y quatro. Y los porteros, Akub,

נתנה ביד משה עבד־האלהים ולשמור ולעשות את־
31 כל־מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו: ואשר לא־נתן
בנתינו לעמי הארץ ואת־בנתיהם לא נקח לבנינו:
32 ועמי הארץ המביאים את־המקחות וכל־שבר ביום
השבת למכור לא־נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש
33 את־השנה השביעית ומשא כל־יד: והעמדנו עלינו
מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית
34 אלהינו: ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת
התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר על־ישראל וכל מלאכת בית־
אלהינו: והגורלות הפלנו על־קרבן העצים הכהנים לה
הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית־אבתינו לעתים
מזמנים שנה בשנה לבער על־מזבח יהוה אלהינו
36 ככתוב בתורה: ולהביא את־בכורי אדמתנו ובכורי
37 כל־פרי כל־עץ שנה בשנה לבית יהוה: * ואת־בכרות ליום ו
בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת־בכורי בקרינו
וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית
38 אלהינו: ואת־ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל־
עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל־לשכות בית־
אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים
39 בכל ערי עבדתנו: * והיה הכהן בן־אהרן עם־הלוים ליום ז
בעשר הלוים והלוים יעלו את־מעשר המעשר לבית
אלהינו אל־הלשכות לבית האוצר: כי אל־הלשכות מ
יביאו בני־ישראל ובני הלוי את־תרומת הדגן התירוש
והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים
פ' והשוערים והמשררים ולא נעזב את־בית אלהינו: לה
יא וישבו שרי־העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות א
להביא אחד מן־העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש
2 ותשע הידות בערים: ויברכו העם לכל האנשים
3 המתנדבים לשבת בירושלם: ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש
באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים
4 ובני עבדי שלמה: ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני
בנימן מבני יהודה עתיה בן־עזיה בן־זכריה בן־אמריה
בן־שפטיה בן־מהללאל מבני פרץ: ומעשיה בן־ברוך ה
בן־כל־חזה בן־חזיה בן־עדיה בן־יויריב בן־זכריה בן־
6 השלני: כל־בני־פרץ הישבים בירושלם ארבע
7 מאות ששים ושמנה אנשי־חיל: ואלה בני
בנימן סלא בן־משלם בן־יועד בן־פדיה בן־קוליה בן־
8 מעשיה בן־איתיאל בן־ישעיה: ואחריו גבי סלי תשע
9 מאות עשרים ושמנה: ויואל בן־זכרי פקיד עליהם
ויהודה בן־הסנואה על־העיר משנה: מן־ י
11 הכהנים ידעיה בן־יויריב יכין: שריה בן־חלקיה
בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב נגד בית
12 האלהים: ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות
עשרים ושנים ועדיה בן־ירחם בן־פלליה בן־אמצי בן־
13 זכריה בן־פשחור בן־מלכיה: ואחיו ראשים לאבות
מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן־עזראל בן־אחזי בן־
14 משלמות בן־אמר: ואחיהם גברי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן־הגדולים: ומן־ טו
הלוים שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה בן־בוני:
16 ושבתי ויוזבד על־המלאכה החיצנה לבית האלהים
17 מראשי הלוים: ומתניה בן־מיכא בן־זבדי בן־אסף ראש
התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה מאחיו
18 ועבדא בן־שמוע בן־גלל בן־ידיתון: כל־הלוים בעיר ידותון קרי
19 הקדש מאתים שמנים וארבעה: והשוערים עקוב
טלמון

טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים :
ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל־ערי יהודה איש כ
בנחלתו : והנתינים ישבים בעפל וציחא וגשפא על־ 21
הנתינים : ופקיד הלוים בירושלם עזי בן־בני בן חשביה 22
בן־מתניה בן־מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת
בית־האלהים : כי־מצות המלך עליהם ואמנה על־ 23
המשררים דבר־יום ביומו : ופתחיה בן־משיזבאל מבני־ 24
זרח בן־יהודה ליד המלך לכל־דבר לעם : ואל־ כה
החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע
ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה : ובישוע 26
ובמלדה ובבית־פלט : ובחצר שועל ובבאר שבע 27
ובנתיה : ובצקלג ובמכנה ובבנתיה : ובעין רמון ובצרעה 28 29
ובירמות : זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ל
ובנתיה ויחנו מבאר־שבע עד־גיא הנם : ובני בנימן 31
מגבע מכמש ועיא ובית־אל ובנתיה : ענתות נב ענניה : 32
חצור רמה גתים : חדיד צבעים נבלט : לד ואונו גי 33 34 לה
החרשים : ומן־הלוים מחלקות יהודה לבנימין : 36
ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם־זרבבל בן־ יב א ליום ב
שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא : אמריה מלוך 2
חטוש : שכניה רחם מרמת : עדוא גנתוי אביה : מימין 3 4 ה
מעדיה בלגה : שמעיה ויויריב ידעיה : סלו עמוק חלקיה 6 7
ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע :
והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על־ 8
הידות הוא ואחיו : ובקבקיה ועני אחיהם לנגדם 9 ועני קרי
למשמרות : וישוע הוליד את־יויקים ויויקים הוליד את־ י
אלישיב ואלישיב הוליד את־יוידע : ויוידע הוליד את־ 11
יונתן ויונתן הוליד את־ידוע : ובימי יויקים היו כהנים 12
ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה : לעזרא 13
משלם לאמריה יהוחנן : למלוכי יונתן לשבניה יוסף : 14 למליכו קרי
לחרם עדנא למריות חלקי : לעדיא זכריה לגנתון טו 16 לעדוא קרי
משלם : לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי : לבלגה 17 18
שמוע לשמעיה יהונתן : וליויריב מתני לידעיה עזי : 19
לסלי קלי לעמוק עבר : לחלקיה חשביה לידעיה כ 21
נתנאל : הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן וידוע כתובים 22
ראשי אבות והכהנים על־מלכות דריוש הפרסי :
בני לוי ראשי האבות כתובים על־ספר דברי הימים 23
ועד־ימי יוחנן בן־אלישיב : וראשי הלוים חשביה שרביה 24
וישוע בן־קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות
במצות דויד איש־האלהים משמר לעמת משמר :
מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים כה
שוערים משמר באספי השערים : אלה בימי יויקים בן־ 26
ישוע בן־יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר :
ובחנכת חומת ירושלם בקשו את־הלוים מכל־ 27
מקומתם להביאם לירושלם לעשות חנכה ושמחה
ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות : ויאספו בני 28
המשררים ומן־הככר סביבות ירושלם ומן־חצרי
נטפתי : ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים 29
בנו להם המשררים סביבות ירושלם : ויטהרו הכהנים ל
והלוים ויטהרו את־העם ואת־השערים ואת־החומה :
ואעלה את־שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי 31
תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער
האשפת : וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה : 32
ועזריה עזרא ומשלם : יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה : 33 34
ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן־יונתן בן־ לה
שמעיה בן־מתניה בן־מיכיה בן־זכור בן־אסף : * ואחיו 36 ליום ג
שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני
בכלי

Talmon, y ſus hermanos, los guardantes en las puertas;
ciento, ſetenta y dos. Y reſto de Iſrael, los Sacerdotes, los 20
Levìtas, en todas ciudades de Jeudá, cada uno en ſu here-
dad. Y los Netinim eſtantes en la fortaleza; y Ziha, y Giſ- 21
pá, ſobre los Netinim. Y Mayordomo de los Levìtas en 22
Jeruſalaim, Uzi hijo de Bani, hijo de Haſabyá, hijo de Ma-
tanyá, hijo de Micha; de hijos de Aſaph los cantores, en-
frente obra de caſa de Dios. Por que encomendança del Rey 23
ſobre ellos; y credito ſobre los cantores, coſa de dia en ſu
dia. Y Petahyá, hijo de Meſezabél, de hijos de Zérah, hijo 24
de Jeudá à lugar del Rey à toda caſa del pueblo. Y à las al- 25
deas en ſus campos; de hijos de Jeudá eſtuvieron en Kir-
yat-arbá y ſus aldeas, y en Dibon y ſus aldeas, y en Cabzeel
y ſus aldeas. Y en Jeſúa, y en Moladá, y en Bet-pálet. Y en 26 27
Hazar de Suál, y en Beer-ſébá y ſus aldeas. Y en Ziklag, 28
y en Mechoná, y en ſus aldeas. Y en En-rimon, y en Zo- 29
rá, y en Jarmuth. Zanòah, Adulam, y ſus aldeas, Lachis 30
y ſus campos, Azeká y ſus aldeas; y poſaron de Beer-ſébá
haſta valle de Ynòm. Y hijos de Binyamin, de Gába; Mich- 31
mas, y Ayá, y Bet-el y ſus aldeas. Anatòt, Nob, Ananyá. 32
Hazor, Ramá, Guitáim. Hadid, Zeboim, Nebalat. Lod 33 34 35
y Onò, valle de los maeſtros. Y de los Levìtas, particio- 36
nes de Jeudá à Binyamin.

CAP. 12.

Y Eſtos los Sacerdotes, y los Levìtas, que ſubieron con 1 II
Zerubabel, hijo de Sealtiel, y Jeſúa; Seraya, Yrmeyá,
Ezra. Amaryá, Maluch, Hatus. Sechanyá, Rehum, 2 3
Meremòth. Ydò, Ginetòy, Abiya. Miyamin, Maadyá, 4 5
Bilgá. Semayá, y Joyarib, Jedayá. Salu Amòk, Hilkyá, 6 7
Jedayá; eſtas cabeceras de los Sacerdotes, y ſus hermanos,
en dias de Jeſúa. Y los Levìtas Jeſúa, Binuy, Kadmiel, 8
Serebyá, Jeudá, Matanyá; ſobre loores, el, y ſus herma-
nos. Y Bakbukya, y Uny ſus hermanos, à ſu encuentro por 9
guardas. Y Jeſúa engendrò à Joyakim; y Joyakim engen- 10
dró à Elyaſib, y Elyaſih engendrò à Joyadah. Y Joyadah 11
engendrò à Jonatan; y Jonatan engendrò à Jadúa. Y en 12
dias de Joyakim, fueron Sacerdotes cabeceras de los pad-
res; à Serayá, Merayá, à Yrmeyá, Hananyá. A Ezrá, Me- 13
ſulam, à Amaryá, Jeohanan. A Melicho, Jonatán, à Seban- 14
yá, Joſeph. A Harym, Adná, à Merayot, Helkay. A Ydò, 15 16
Zecharyá, à Gineton, Meſulam. A Abiyá, Zichri; à Mìn- 17
yamin, à Moadya, Piltay. A Bilgá, Samúa, à Semayá, Jeo- 18
natan. Y à Joyarib, Matenay, à Jedayá, Uzi. A Salay, 19 20
Kalay, à Amok, Eber. A Hilkiyá, Haſabyá, à Jedayá, 21
Netanel. Los Levìtas en dia de Elyaſib, Joyadá, y Johanan, 22
y Jadúa, eſcritos cabeceras de padres: y los Sacerdotes,
ſobre reyno de Daryaves el Perſa. Hijos de Levì, cabeceras 23
de los padres, eſcritos ſobre libro de palabras de los dias; y
haſta dias de Johanan hijo de Elyaſib. Y cabeceras de los 24
Levìtas, Haſabyá, Serebyá, y Jeſúa, hijo de Kadmiel, y ſus
hermanos à ſu encuentro, para alabar, para loar, por
mandamiento de David, varon del Dios; guarda enfrente
guarda. Matanyá, y Bakbukya, Obadyá, Meſulam, Tal- 25
mon, Akub; guardantes porteros de guarda, en umbrales
de los porteros. Eſtos en dias de Jeoyakim, hijo de Jeſúa, 26
hijo de Jozadak; y en dias de Nehemyá el Conde, y Ezra el
Sacerdote, el eſcrivano. Y en eſtrenamiento de muro de 27
Jeruſalaim, buſcaron à los Levìtas de todos ſus lugares, para
traerlos à Jeruſalaim; para hazer eſtrenamiento, y alegria, y
con proceſſiones, y con cantico, reteñideras, gaytas, y con
harpas. Y congregaronſe hijos de los cantores; y de la lla- 28
nura derredores de Jeruſalaim, y de aldeas de Netophati. Y 29
de caſa del Gilgal, y de campos de Gèba, y Azmávet; por
que aldeas edificaron à ellos los cantores, derredores de
Jeruſalaim. Y limpiaronſe los Sacerdotes, y los Levìtas; y 30
limpiaron al pueblo, y à los portales, y al muro. Y hize ſubir 31
Señores de Jeudá ſobre el muro; y conſtituì dos proceſſio-
nes grandes, y andantes à la derecha de ſobre el muro à por-
tal del muladar. Y anduvo detras dellos, Oſayá, y mitad de 32
ſeñores de Jeudá. Y Azaryá, Ezra, y Meſulam. Jeudá, y 33 34
Binyamin, y Semayá, y Yrmeyá. Y de hijos de los Sacer- 35
dotes con trompetas; Zecharyá, hijo de Jonatan, hijo de
Semayá, hijo de Matanyá, hijo de Michayá, hijo de Zakur,
hijo de Aſaph. * Y ſus hermanos, Semayá, y Azarél, 36 III
Milaláy, Gilaláy, Maáy, Netanel, y Jeudá, Hanani,
con

con inſtrumentos de cantico de David varon del Dios; y
37 Ezra el eſcrivano delante dellos. Y ſobre portal de la fuen-
te, y à ſu encuentro ſubieron ſobre gradas de ciudad de
David en ſubida del muro; de ſobre caſa de David y haſta
38 portal de las aguas de Oriente. Y la proceſſion ſegunda,
la andan à ſu encuentro y yò de tras della; y mitad del
pueblo de ſobre el muro, de ſobre torre de los hornos y
39 haſta el muro el ancho. Y de ſobre portal de Ephraim, y
ſobre portal el viejo, y ſobre portal de los peces, y torre de
Hananel, y torre de Ameá, y haſta portal de las ovejas; y
40 pararonſe en portal de la guarda. Y eſtuvieron dos las pro-
ceſſiones en caſa del Dios; y yo y mitad de los Principes
41 comigo. Y los Sacerdotes, Elyakim, Maaſeyá, Minya-
min, Michayá, Elioenáy, Zecharyá, Hananyá, con
42 trompetas. Y Maaſeyá, y Semayá, y Elazar, y Uzi, y
Jeohanán, y Malkiyá, y Elam, y Azer; y hizieron oìr
43 los cantores, y Yzrahyá el mayordomo. Y ſacrificaron en
el dia eſſe ſacrificios grandes, y alegraronſe, por que el Dios
los alegró alegria grande, y tambien las mugeres, y los
niños ſe alegraron, y fue oída alegria de Jeruſalaim haſta
44 lexos. Y fueron deputados en el dia eſſe varones ſobre las
camaras, para theſoros, para apartaduras, para principio,
y para diezmos, para meter en ellas, de campos de las ciu-
dades, dónes de la Ley, para los Sacerdotes, y para los
Levìtas; por que alegria de Jeudá, ſobre los Sacerdotes,
45 y ſobre los Levìtas los eſtantes. Y guardaron guarda de ſu
Dios, y guarda de limpieza, y los cantores, y los porte-
ros; como encomendança de David, y Selemoh ſu hijo.
46 Por que en dias de David y Aſaph, de antes; cabeceras de
los cantores, y cantico de alabacion, y manifeſtaciones al
47 Dios. Y todo Iſrael en dias de Zerubabel, y en dias de
Nehemiá, dantes dadivas de los cantores, y los porteros,
coſa de dia en ſu dia; y ſanctificantes à los Levìtas, y los
Levìtas ſanctificantes à hijos de Aaron.

CAP. 13.

IV 1 EN el dia eſſe fue leìdo en libro de Moſeh en orejas del
pueblo; y fue hallado eſcrito en el, que no viniesse
Amonita, y Moabita en compaña de Dios haſta
2 ſiempre. Por que no anteciparon à hijos de Iſrael, con pan
y con aguas; y alquiló ſobre el à Bilam para maldezirlo, y
3 revoco nueſtro Dios la maldicion por bendicion. Y fue
como ſu oìr à la Ley; y apartaron toda miſtura de Iſrael.
V 4 *Y antes deſto Elyaſib el Sacerdote era dado en apoſento
5 de caſa de nueſtro Dios; cercano à Tobia. Y hizo para el
ſala grande, y alli eran de antes ponientes al preſente, el
enciençо, y los vaſos, y diezmo de la civera, el moſto, y
el azeyte, encomendança de los Levìtas, y los cantores, y
6 los porteros; y apartadura de los Sacerdotes. Y en todo
eſto no fuy en Jeruſalaim; por que en año de treynta y dos,
à Artahſaſte Rey de Babel, vine al Rey, y à fin de dias
7 fuy demandado del Rey. Y vine à Jeruſalaim; y conſideré
en el mal que hizo Elyaſib, à Tobiá, para hazer à el ſala,
8 en patios de caſa de Dios. Y peſó à mi mucho: y eché to-
9 dos traſtes de caſa de Tobia, à fuera de la ſala. Y mandè,
y limpiaron los apoſentos; y bolvi alli vaſos de la caſa de
10 Dios, el preſente, y el enciençо. Y ſupe que dadivas de
los Levìtas no era dado; y huyeron cada uno à ſu campo,
11 los Levìtas, y los cantores, hazientes la obra. Y reñi con
los Principes, y dixe, por que fue dexada caſa de Dios? y
12 congreguèlos, y hizelos eſtar ſobre ſu eſtancia. Y todo
Jeudá truxéron diezmo de la civera, y el moſto, y el azey-
13 te, à los almazenes. Y encomendé ſobre los almazenes,
Selemyá el Sacerdote, y Zadok el eſcrivano, y Pedayá de
los Levìtas, y por ſu mano Hanan hijo de Zakur hijo de
Matanyá; por que fieles eran contados, y ſobre ellos para
14 repartir para ſus hermanos. Recuerda à mi mi Dios ſobre
eſto; y no arremates mis mercedes que hize en caſa de mì
15 Dios, y en ſus guardas. En los dias eſſos ví en Jeudá, pi-
ſantes lagares en Sabat, y trayentes los montones, y car-
gantes ſobre los aſnos, y tambien vino, uvas, y higos, y
toda carga, y trayentes à Jeruſalaim en dia del Sabat; y teſti-
16 fiqué en dia de ſu vender mantenimiento. Y los Zoritas eſ-
tavan en ella, trayentes peſcado, y toda vendida; y vendi-
17 entes en Sabat à hijos de Jeudá, y en Jeruſalaim. Y reñi con
los ſeñores de Jeudá; y dixe à ellos, que la coſa mala eſta
18 que vos hazientes, y prophanantes dia del Sabat?. Decierto

בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם:
37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה
38 לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח: והתודה
השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל
לחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה:
39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים
ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו
40 בשער המטרה: ותעמדנה שתי התודת בבית
41 האלהים ואני וחצי הסגנים עמי: והכהנים אליקים
מעשיה מנימין מיכיה אליועני זכריה חנניה בחצצרות:
42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם
43 ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד: ויזבחו
ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם
שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע
44 שמחת ירושלם עד מרחוק: ויפקדו ביום ההוא אנשים
על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות
לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים
וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלוים
45 העמדים: וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה
46 והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: כי בימי
דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והודות
47 לאלהים: וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים
מניות המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים
ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן: ביום ההוא
נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר
2 לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם: כי
לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו
את בלעם לקללו ויהפך אלהינו את הקללה לברכה:
3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל:
4 * ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו
5 קרוב לטוביה: ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים
נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן
התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים והשוערים
6 ותרומת הכהנים: ובכל זה לא הייתי בירושלם כי
בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי
7 אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך: ואבוא
לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה
8 לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: וירע לי מאד
ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה:
9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית
10 האלהים את המנחה והלבונה: ואדעה כי מניות
הלוים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלוים והמשררים
11 עשי המלאכה: ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע
12 נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: וכל
יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות:
13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה
מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים
14 נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: זכרה לי אלהי
על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי
15 ובמשמריו: בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות
בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין
ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת
16 ואעיד ביום מכרם ציד: והצרים ישבו בה מביאים דאג
וכל מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם:
17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע
18 הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: הלוא

כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל־הרעה
הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על־ישראל
לחלל את־השבת: ויהי כאשר צללו שערי ירושלם
19 לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא
יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על־השערים
לא־יבוא משא ביום השבת: וילינו הרכלים ומכרי כל־
כ ליום ו ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים: * ואעידה בהם
21 ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם־תשנו
יד אשלח בכם מן־העת ההיא לא באו בשבת:
22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים
השערים לקדש את־יום השבת גם־זאת זכרה־לי אלהי
23 וחוסה עלי כרב חסדך: גם בימים ההם ראיתי את־
יתיר ו' היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות:
יתיר ו' 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר
כה יהודית וכלשון עם ועם: ואריב עמם ואקללם ואכה
מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם־תתנו
בנתיכם לבניהם ואם־תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם:
26 ליום ז * הלוא על־אלה חטא־שלמה מלך־ישראל ובגוים
הרבים לא־היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה
ויתנהו אלהים מלך על־כל־ישראל גם־אותו החטיאו
27 הנשים הנכריות: ולכם הנשמע לעשת את כל־
הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים
28 נכריות: ומבני יוידע בן־אלישיב הכהן הגדול חתן
29 לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי: זכרה להם אלהי
ל על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים: וטהרתים
מכל־נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש
31 במלאכתו: ולקרבן העצים בעתים מזמנות
ולבכורים זכרה־לי אלהי לטובה:

חזק

סכום פסוקי דעזרא ונחמיה שש מאות ושמונים ושמונה׳ וסימנו זכור יי׳ חרפת עבדיך׳ וחציו ובין עלית הפנה׳ וסדריו עשרה׳ וסימנו על הר גבה עלי לך מבשרת ציון:

דברי הימים א

א

לפ׳ לו א׳ דבחי

א 2 3 אדם שת אנוש: קינן מהללאל ירד: חנוך
ה 4 מתושלח למך: נח שם חם ויפת: בני
6 יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס: ובני
7 גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: ובני יון אלישה
8 ותרשישה כתים ורודנים: בני חם כוש ומצרים פוט
9 וכנען: ובני כוש סבא וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא
י יתירה ובני רעמה שבא ודדן: וכוש ילד את־נמרוד הוא החל
11 להיות גבור בארץ: ומצרים ילד את־לודיים ואת־
12 ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: ואת־פתרסים
ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־
כפתרים:
14 13 וכנען ילד את־צידון בכרו ואת־חת: ואת־היבוסי
טו ואת־האמרי ואת הגרגשי: ואת־החוי ואת־הערקי
16 ואת־הסיני: ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־
17 החמתי: בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך:
18 וארפכשד ילד את־שלח ושלח
19 ילד את־עבר: ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג
כ כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד
את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח:
22 21 ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה: ואת־עיבל ואת־
אבימאל

aſſi hizieron vueſtros padres, y truxo nueſtro Dios ſobre
nós todo el mal eſte, y ſobre la ciudad eſta; y vos añadientes
íra ſobre Iſrael para prophanar el Sabat?. Y fue como ſe baxò 19
la ſombra en puertas de Jeruſalaim, antes del Sabat; y man-
dé, y fueron cerradas las puertas, y mandé que no las abri-
eſſen haſta deſpues del Sabat; y de mis moços hize eſtar ſobre
las puertas, que no vinieſſe carga en dia del Sabat. Y dur- 20
mieron los negociantes, y vendientes toda vendida, de
fuera Jeruſalaim, vez una, y dos. *Y proteſté en ellos, y 21 VI
dixe à ellos, por que vos durmientes enfrente del muro? ſi
ſegundardes, mano tenderé en vos; deſde la hora eſſa no
vinieron en Sabat. Y dixe à los Levìtas, que ſe limpiaſſen, 22
y vinieſſen guardantes las puertas, para ſanctificar à dia del
Sabat; tambien eſto miembra à mi mi Dios, y apiada ſobre
mi, como muchedumbre de tu merced. Tambien en los 23
dias eſſos, vi à los Judios que hizieron eſtar mugeres Aſdo-
ditas, Amonìtas, Moabitas. Y ſus hijos la mitad hablavan 24
Aſdodít, y no ſabian para hablar Judaico; y como lengua
de pueblo y pueblo. Y contendì con ellos, y maldíxelos, y 25
heri dellos varones, y pelélos; y conjurélos en el Dios, que
no deis vueſtras hijas à ſus hijos, y que no tomeis de ſus hi-
jas para vueſtros hijos, y para vos. *Decierto ſobre eſto pecò 26 VII
Selomoh Rey de Iſrael, y en las gentes las muchas no fue
Rey como él, y amado de ſu Dios era, y diolo el Dios, Rey
ſobre todo Iſrael; tambien à el hizieron pecar, las mugeres
las eſtrañas. Y à vos ſi oìremos, para hazer à todo el mal el 27
grande eſte, para falſar en nueſtro Dios; para hazer eſtar
mugeres eſtrañas? Y de hijos de Joyadáh hijo de Elyaſib 28
el Sacerdote el grande yerno de Sambalat el Horoneo; y
hizelo huyr de cerca mi. Miembra à ellos mi Dios; ſobre 29
enſuziantes el ſacerdocio, y firmamento del ſacerdocio, y
los Levìtas. Y limpielos de toda eſtrañedad; y hize eſtar 30
guardas à los Sacerdotes, y à los Levìtas, cada uno en ſu
obra. Y para llegacion de los leños, en horas apropiadas, 31
y para las primiçias; miembra à mi, mi Dios para bien.

FIN DE NEHEMIA.

Numero de los Paſukim de Ezra 688. y la mitad es adonde dize y entre apoſento del rincon, en fin del tercero capitulo.

PALABRAS DE LOS DIAS.

CAP. I.

ADam, Seth, Enós. Kenan, Maalalèl, 1 2 P.
Jared. Hanoch, Metuſelah, Lamech. 3 36.
Noah, Sem, Ham, y Jafet. Hijos de 4 5
Jefet, Gomer, y Magog, y Maday, y
Javan, y Tubál; y Meſech, y Tiras.
Y hijos de Gomer; Askenaz, y Di- 6
phat, y Togarmá. Y hijos de Javan, Eliſá, y Tar- 7
ſíſa, Kitim, y Rodanim. Hijos de Ham; Cus, 8
y Miſraim, Put, y Kenaan. Y hijos de Cus, 9
Sebá, y Havilá, y Sabta, y Ramá, y Sabtecha;
y hijos de Raamá, Sebá, y Dedan. Y Cus en- 10
gendrò à Nimròd; el empeço à ſer valiente en la
tierra. Y Miſraim engendrò à Ludim, y à Ana- 11
mìm, y à Leabim, y à Naftuhim. Y à Patruſim, 12
y à Kaſluhim, que ſalieron de alli Peliſteos, y à
Caftorim. Y Kenaan engendrò à Zidon ſu primo- 13
genito, y à Het. Y al Jebuſeo, y al Emoreo, y 14
al Guirgaſeo. Y al Hiveo, y al Arkeo, y al Si- 15
neo. Y à el Arvadi, y à el Zemari, y à el Ha- 16
matì. Hijos de Sem, Elam, y Aſſúr, y Arpag- 17
ſád, y Lud, y Aram; y Uz, y Hul, y Gèter,
y Maſech. Y Arpagſad engendrò à Sálah; y 18
Selah engendrò à Eber. Y à Eber fue naſ- 19
cido dos hijos; nombre del uno Péleg, por
que en ſus dias fue dividida la tierra, y nombre
de ſu hermano Joktán. Y Joktán engendrò à Al- 20
modad, y à Saleph; y à Hazar-mávet, y à Járah.
Y à Adoram, y à Uzal, y à Diklá. Y à Ebal, y à 21 22
Abi-

23 Abimael, y à Sebá. Y à Ophir, y à Havilá, y à Jo-
24 bab; todos eſtos hijos de Joktan. Sem, Arpagſad,
25 26 Salah. Eber, Peleg, Reù. Serug, Nahor, Tarah.
27 28 Abram, el, Abraham. Hijos de Abraham, Ishak, y
29 Iſmael. Eſtos ſus naſcimientos; primogenito de Iſ-
mael, Nebayòt, y Kedar, y Adbeel, y Mibſam.
30 31 Miſmáh, y Dumá, Maſá, Hadad, y Temá. Jetur,
32 Naphis, y Kèdma; eſtos ellos hijos de Iſmael. Y
hijos de Keturá concubina de Abraham, pariò à Zimran,
y Jokſan, y Medán, y Midyan, y Ysbak, y Sùah; y
33 hijos de Jokſan, Sebá, y Dedan. Y hijos de Mid-
yan, Efá, y Epher, y Hanoch, y Abidáh, y Eldaá;
34 todos eſtos hijos de Keturá. Y engendrò Abraham à
35 Ishak; hijos de Ishak, Eſau, y Iſrael. Hijos de
Eſau, Eliphaz, Reuel, y Jeus, y Jalám, y Korah.
36 Hijos de Eliphaz; Teman, y Omar, Zephì, y Ga-
37 tám, Kenaz, y Timnáh, y Amalek. Hijos de Reuèl;
38 Náhat, Zerah, Samá, y Mizá. Y hijos de Seìr,
Lotan, y Sobal, y Zibòn, y Aná; y Diſon, y Ezer,
39 y Diſan. Y hijos de Lotan, Hori, y Omam; y
40 hermana de Lotan, Timnáh. Hijos de Sobal, Alyán,
y Manáhat, y Ebal, Sephi, y Onam; y hijos de
41 Zibôn, Ayá, y Aná. Hijos de Aná, Diſon; y hijos
de Diſon, Hamrán, y Esban, y Ytrán, y Cheran.
42 Hijos de Ezer, Bìlán, y Zaaván, Jaakán; hijos de
43 Dizan, Us, y Arán. Y eſtos los Reyes que reyna-
ron en tierra de Edom, antes de reynar Rey à hijos
de Iſrael; Bèlah hijo de Beòr, y nombre de ſu ciudad
44 Dinába. Y muriò Bèlah, y reynò en ſu lugar Jobáb,
45 hijo de Zerah, de Bozrá. Y muriò Jobab; y reynò
46 en ſu lugar, Huſam de tierra de Teman. Y muriò
Huſam; y reynó en ſu lugar, Adad, hijo de Bedad,
el hirièn à Midyan en campo de Moab, y nombre de
47 ſu ciudad Avit. Y muriò Adad; y reynò en ſu lugar,
48 Samlá de Maſreká. Y muriò Samla; y reynò en ſu
49 lugar, Saul de Rehobòt del rio. Y muriò Saul; y
50 reynò en ſu lugar, Baal-Hanán hijo de Agbòr. Y
muriò Baal-Hanán, y reynò en ſu lugar Adad, y
nombre de ſu ciudad Pái; y nombre de ſu muger
51 Meetabèl hija de Matred hija de Me-zaab. Y muriò
Adad, y fueron Condes de Edom, Conde Timnáh,
52 Conde Alvá, Conde Jetèt. Conde Aolibamá, Con-
53 de Elá, Conde Pinòn. Conde Kenaz, Conde Te-
54 man, Conde Mibzar. Conde Magdiel, Conde Yram:
eſtos Condes de Edom.

CAP. 2.

II 1 EStos hijos de Iſrael; Reuben, Simhon, Levì,
2 y Jeudá, Yſſachar, y Zebulun. Dan, Joſeph,
3 y Binyamin, Naphtalí, Gad, y Aſſer. Hijos
de Jeudá, Er, y Onan, y Selá, tres fue naſcido à el,
de Bat-ſúa la Kenaanita; y fue Er primogenito de
4 Jeudá malo en ojos de .A. y matólo. Y Tamar ſu
nuera pariò à el, à Perez, y à Zarah; todos hijos de
5 Jeúdá cinco. Hijos de Perez, Hezron, y Hamul.
6 Y hijos de Zerah, Zimri, y Etán, y Eman, y
7 Chalkol, y Dárah, todos ellos cinco. Y hijos de
Karmi; Achar conturbán à Iſrael, que falſó en la ana-
8 9 tema. Y hijos de Etan, Azaryá. Y hijos de Hez-
ron que fue naſcido à el; à Jerahmeel, y à Ram, y
10 à Kelubay. Y Ram engendrò à Aminadab; y
Aminadab engendrò à Nahſon, mayoral de hijos de
11 Jeudá. Y Nahſon engendrò à Salmá, y Salmá, en-
12 gendrò à Bóaz. Y Bòaz engendrò à Obèd, y
13 Obèd engendrò à Yſay. Y Yſay engendrò à ſu
primogenito à Eliab; y Abinadab el ſegundo,
14 y Simá el tercero. Netanel el quarto, Raday
III 15 16 el quinto. Ozem el ſexto, David el ſeteno. * Y
ſus hermanas Zeruyá, y Abigail; y hijos de
17 Zeruyá, Abiſay, y Joab, y Aſael, tres. Y
Abigail pariò á Amaſá; y padre de Amaſá, Je-
18 ter el Yſmaelita. Y Chaleb hijo de Hezron en-
gendro à Azubá muger, y à Jeriot; y eſtos ſus
19 hijos, Jéſſer, y Sobab, y Ardón. Y murio Azubá;
y tomò à el Chaleb à Ephrat, y pariò à el à Hur.
20 Y Hur engendrò à Uri, y Uri engendro à

 Be-

23 אבימאל ואת־שבא: ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־
24 יובב כל־אלה בני יקטן: שם ארפכשד
כה 26 27 שלח: עבר פלג רעו: שרוג נחור תרח: אברם
28 הוא אברהם: בני אברהם יצחק
29 וישמעאל: אלה תלדותם בכור ישמעאל
ל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: משמע ודומה משא
31 חדד ותימא: יטור נפיש וקדמה אלה הם בני
32 ישמעאל: ובני קטורה פילגש אברהם
ילדה את־זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני
33 יקשן שבא ודדן: ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע
34 ואלדעה כל־אלה בני קטורה: ויולד אברהם
לה את־יצחק בני יצחק עשו וישראל: בני עשו
36 אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח: בני אליפז
תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק
37 38 בני רעואל נחת זרח שמה ומזה: ובני שעיר
לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן:
39 ובני לוטן חורי והומם ואחות לוטן תמנע:
מ בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני
41 צבעון איה וענה: בני ענה דישון ובני דישון
42 חמרן ואשבן ויתרן וכרן: בני־אצר בלהן
43 וזעון יעקן בני דישן עוץ וארן: ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך־מלך לבני ישראל
44 בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך
מה תחתיו יובב בן־זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו
46 חושם מארץ התימני: וימת חושם וימלך תחתיו הדד
עית קרי בן־בדד המכה את־מדין בשדה מואב ושם עירו עוית:
48 47 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת
49 שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת
נ שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן־עכבור: וימת בעל
חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו
51 מהיטבאל בת־מטרד בת מי זהב: וימת הדד ויהיו
עלוה קרי אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת:
53 52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז
54 אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם
ב ליום ב א אלה אלופי אדום: אלה בני ישראל
2 ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון: דן יוסף
3 ובנימן נפתלי גד ואשר: בני יהודה
ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת־שוע הכנענית
4 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו: ותמר
כלתו ילדה לו את־פרץ ואת־זרח כל־בני יהודה
6 ה חמשה: בני פרץ חצרון וחמול: ובני
7 זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה: ובני
8 כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם: ובני איתן
9 עזריה: ובני חצרון אשר נולד־לו את־ירחמאל ואת־רם
י ואת־כלובי: ורם הוליד את־עמינדב ועמינדב הוליד
11 את־נחשון נשיא בני יהודה: ונחשון הוליד את־שלמא
12 ושלמא הוליד את־בעז: ובעז הוליד את־עובד
13 ועובד הוליד את־ישי: ואישי הוליד את־בכרו את־
14 אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי: נתנאל
טו הרביעי רדי החמישי: אצם הששי דויד השבעי:
ליום ג 16 * ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב
17 ועשה־אל שלשה: ואביגיל ילדה את־עמשא ואבי
18 עמשא יתר הישמעאלי: וכלב בן־חצרון הוליד
את־עזובה אשה ואת־יריעות ואלה בניה ישר ושובב
19 וארדון: ותמת עזובה ויקח־לו כלב את־אפרת ותלד
כ לו את־חור: וחור הוליד את־אורי ואורי הוליד את־
בצלאל

בצלאל: ואחר בא חצרון אל־בת־מכיר אבי גלעד והוא 21
לקחה והוא בן־ששים שנה ותלד לו את־שגוב: ושגוב 22
הוליד את־יאיר ויהי־לו עשרים ושלוש ערים בארץ
הגלעד: ויקח גשור־וארם את־חות יאיר מאתם את־ 23
קנת ואת־בנותיה ששים עיר כל־אלה בני מכיר אבי־
גלעד: ואחר מות־חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון 24
אביה ותלד לו את־אשחור אבי תקוע: ויהיו בני־ כה
ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם
אחיה: ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא 26
אם אונם: ויהיו בני־רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר: 27
ויהיו בני־אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: ושם 28 29
אשת אבישור אביהיל ותלד לו את־אחבן ואת־מוליד:
ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: ובני אפים ל 31
ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: ובני ידע אחי שמי 32
יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: ובני יונתן פלת וזזא אלה 33
היו בני־ירחמאל: ולא־היה לששן בנים כי אם־בנות 34
ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: ויתן ששן את־בתו לה
לירחע עבדו לאשה ותלד לו את־עתי: ועתי הליד את־ 36
נתן ונתן הוליד את־זבד: וזבד הוליד את־אפלל 37
ואפלל הוליד את־עובד: ועובד הוליד את־יהוא ויהוא 38
הליד את־עזריה: ועזריה הליד את־חלץ וחלץ הליד 39
את־אלעשה: ואלעשה הליד את־ססמי וססמי הליד מ
את־שלום: ושלום הוליד את־יקמיה ויקמיה הליד את־ 41
אלישמע: ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי־ 42
זיף ובני מרשה אבי חברון: ובני חברון קרח ותפח ורקם 43
ושמע: ושמע הליד את־רחם אבי ירקעם ורקם הוליד 44
את־שמי: ובן־שמי מעון ומעון אבי בית־צור: ועיפה מה 46
פילגש כלב ילדה את־חרן ואת־מוצא ואת־גזז וחרן
הוליד את־גזז: ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה 47
ושעף: פילגש כלב מעכה ילד שבר ואת־תרחנה: ותלד 48 49
שעף אבי מדמנה את־שוא אבי מכבנא ואבי גבעא ובת־
כלב עכסה: אלה היו בני כלב בן־חור בכור אפרתה נ
שובל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית־לחם חרף 51
אבי בית־גדר: ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים 52
הראה חצי המנחות: ומשפחות קרית יערים היתרי 53
והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי
והאשתאלי: בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות 54
בית יואב וחצי המנחתי הצרעי: ומשפחות סופרים נה
ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים ישבי קרי
הבאים מחמת אבי בית־רכב:
ואלה היו בני דויד אשר נולד־לו בחברון הבכור אמנן א ג
לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית:
השלישי לאבשלום בן־מעכה בת־תלמי מלך גשור 2
הרביעי אדניה בן־חגית: החמישי שפטיה לאביטל 3
הששי יתרעם לעגלה אשתו: ששה נולד־לו בחברון 4
וימלך־שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש
שנה מלך בירושלם: ואלה נולדו־לו ה
בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת־
שוע בת־עמיאל: ויבחר ואלישמע ואליפלט: ונגה 6 7
ונפג ויפיע: ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה: כל 8 9
בני דויד מלבד בני־פילגשים ותמר אחותם:
ובן־שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו י
יהושפט בנו: יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: אמציהו 11 12
בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו מנשה 13
בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן 14 טו
השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום: ובני 16
יהויקים

Beſalel. Y deſpues vino Hezròn à hija de Machir padre del 21
Gilad, y el la tomò, y el de edad de ſeſenta años; y pariò à
el, à Segub. Y Segub engendrò à Jair; y fue à el veynte y 22
tres ciudades en tierra del Gilad. Y tomò Geſſur, y Aram, 23
à Havot-Jair de con ellos, à Kenat, y à ſus arrabales, ſe-
ſenta ciudades; todos eſtos hijos de Machir padre del Gi-
lád. Y deſpues de morir Hezron en Chaleb Ephráta, y 24
muger de Hezron, Abiyá, y pariò à el à Ashur padre de
Tekòah. Y fueron hijos de Jerahmeel, primogenito de 25
Hezron, el primogenito Ram; y Buná, y Oren, y Ozem,
Ahiyá. Y fue muger otra à Jerahmeel, y ſu nombre Atará; 26
ella madre de Onam. Y fueron hijos de Ram primogenito 27
de Jerahmeel: Máaz, y Jamin, y Eker. Y fueron hijos 28
de Onam; Samay, y Jadáh; y hijos de Samay, Nadab, y
Abiſſur. Y nombre de muger de Abiſſur Abiháyl; y pariò 29
à el à Ahbán, y à Molid. Y hijos de Nadab, Séled, y 30
Apáim; y muriò Séled ſin hijos. Y hijos de Apáim Jishi; 31
y hijo de Jishi, Seſán, y hijos de Seſan, Ahláy. Y hijos 32
de Jadáh hermano de Samay, Jeter, y Jonatan; y muriò
Jeter ſin hijos. Y hijos de Jonatan, Pélet, y Zazá; eſtos 33
fueron hijos de Jerahmeel. Y no fue à Seſán hijos, ſino 34
hijas; y à Seſan ſiervo Egypciano, y ſu nombre Jargáh.
Y diò Seſán à ſu hija à Jargáh ſu ſiervo por muger; y pariò 35
à el à Atay. Y Atay engendrò à Natan, y Natan engendrò 36
à Zabad. Y Zabad engendrò à Ephlal, y Ephlal engendrò 37
à Obed. Y Obed engendrò à Jeù, y Jeù engendrò à Azar- 38
yá. Y Azariá engendrò à Hález, y Helez engendrò à 39
Elaſá. Y Elaſá engendrò à Siſmay, y Siſmay engendrò à 40
Salum. Y Salum engendrò à Jekamyá, y Jekamyá engen- 41
dró à Eliſamá. Y hijos de Chaleb hermano de Jerahmeel, 42
Mèſah ſu primogenito, el padre de Ziph; y hijos de Ma-
reſá padre de Hebron. Y hijos de Hebron; Korah, y 43
Tapuah, y Rékem, y Sámah. Y Samáh engendrò à Rá- 44
ham padre de Jorkeám; y Rékem engendrò à Samay. Y 45
hijo de Samay, Maón; y Maón padre de Bet-zur. Y Ephá 46
concubina de Chaleb, pariò à Haran, y à Mozá, y à
Gazés; y Haran engendrò à Gazés. Y hijos de Jahday; Ré- 47
gem, y Jotam, y Geſan, y Pélet, y Epha, y Sáaph.
Concubina de Caleb, Maachá, pariò à Sebef, y Tirha- 48
ná. Y parió à Sáaph, padre de Madmaná, à Seva padre 49
de Magbená, y padre de Gibha; y hija de Chaleb, Achſá.
Eſtos fueron hijos de Chaleb hijo de Hur primogenito de 50
Ephrata; Sobál padre de Kiryat Jearim. Salmá padre de 51
Bet-lahem, Haréph padre de Bet-geder. Y fueron hijos à 52
Sobal padre de Kiryat-Jearim; el veyèn mitad de Menu-
chot [I.E. PODESTAVA SOBRE MITAD DEL LUGAR LLAMADO
MENUCHÒT.] Y linages de Kiryat-Jearim, el Ytrì, y el 53
Putì, y el Sumatì, y el Miſraì; deſtos ſalieron el Zoratì,
y el Eſtaúlí. Hijos de Salmá, Bet-lehem, y Netophatì, 54
coronas de caſa de Joab, y mitad del Managtì, el
Zorí. Y linages de los eſcrivanos morantes en Jabès, 55
Tiratím, Simatím, Suchatím; eſlos los Kinim, los
vinientes de Hamát padre de Bet-rechab.

C A P. 3.

Y Eſtos fueron hijos de David, que fue naſcido à el 1 IV
en Hebron; el primogenito Amnon, de Ahinòam
la Yzreelita, Segundo Daniel, de Abigail la Car-
melita. El tercero Abſalom hijo de Maachá, hija de 2
Talmay Rey de Geſſur; el quatro Adoniyá hijo de Hagit.
El quinto Sephatyá de Abital; el ſexto Ytream de Eglá 3
ſu muger. Seys fue naſcido à el en Hebron, y reynó 4
alli ſiete años y ſeys meſes; y treynta y tres años Reyno
en Jeruſalaim. Y eſtos fueron naſcidos à el en Jeruſa- 5
laim; Sima, y Sobab, y Natan, y Selomoh, quatro,
de Bat-ſúa hija de Amiel. Y Ybhar, y Eliſamá, y 6
Eliphalet. Y Nóga, y Nepheg, y Japhia. Y Eliſamá, 7 8
y Elyadá, y Eliphelet, nueve. Todos hijos de Da- 9
vid; à fuera hijos de concubinas, y Tamar ſu hermana.
Y hijo de Selomoh, Rehabam; Abiyá ſu hijo, Aſá ſu 10
hijo, Jeoſaphat ſu hijo. Joram ſu hijo, Ahazyáu ſu 11
hijo, Joas ſu hijo. Amazyau ſu hijo, Azaryá ſu hijo, 12
Jotam ſu hijo. Ahaz ſu hijo. Hizkiyau ſu hijo, Me- 13
naſſé ſu hijo. Amon ſu hijo, Joſiyau ſu hijo. Y hijos 14 15
de Joſiyau, el primogenito Johanan, el ſegundo Joya-
kim, el tercero Zidkiyau, el quatro Salum. Y hijos 16
de

17 de Jeoyakim; Jechonyá ſu hijo, Zidkiyá ſu hijo. Y
18 hijos de Jechonya, Aſſir, Sealtiel ſu hijo. Y Malki-
ram, y Pedayá, y Senazar, Jekamyá, Oſamáh, y Ne-
19 dabyá. Y hijos de Pedayá, Zerubabel, y Simì; y hijos
de Zerubabel, Meſulam, y Hananyá, y Selomit ſu
20 hermana. Y Haſubá, y Oel, y Berechyá, y Haſadyá,
21 Juſab-heſed, cinco. Y hijos de Hananyá, Pelatyá, y
Jeſayá; hijos de Rephayá, hìjos de Arnan, hijos de
22 Obadyá, hijos de Sechanyá. Y hijos de Sechanyá,
Semayá; y hijos de Semayá Hatus, y Ygal, y Bariah,
23 y Neariá, y Saphat, ſeys. Y hijo de Nearyá, Elyoe-
24 nay, y Hizkiyá, y Azrikam, tres. Y hijos de El-
yoenay, Odaviáu, y Elyaſib, y Pelayá, y Akub, y
Johanan, y Delayá, y Anani, ſiete.

C A P. 4.

V 1 Hijos de Jeudá; Perez, Hezron, y Charmi, y
2 Hur, y Sobal. Y Reayá hijo de Sobal, engendrò
à Jáhat, y Jahat, engendrò à Ahumay, y à
3 Láad; eſtos linages del Zorati. Y eſtos padres de Etam,
Yzreel, y Iſma, y Idbas; y nombre de ſu hermana la
4 Zelelponí. Y Penuel padre de Gedor, y Ezer padre de
Huſá; eſtos hijos de Hur, primogenito de Ephrata,
5 padre de Bet-lahem. Y à Ashur padre de Tekòa fueron
6 dos mugeres; Helá, y Naará. Y pariò à el Naará à
Ahuzam, y à Hepher, y à Temni, y a el Ahaſtari; eſ-
7 tos hijos de Naará. Y hijos de Helá; Zeret, y Zohar,
8 y Etnán. Y Koz engendrò à Anub, y Azobebá; y li-
9 nages de Aharhel hijo de Arum. Y fue Jabez honrado
mas que ſus hermanos; y ſu madre llamò ſu nombre Ja-
10 bez por dezir, que parí con dolor. Y llamò Jabez à
Dios de Iſrael por dezir, ſi bendiciendo me bendixéres,
y multiplicares à mi termino, y fuere tu mano conmigo,
y me hizieres (eſcapar) de mal que no me adolòrie; y
11 truxo Dios lo que pidio. Y Chelub hermano de Suhá
12 engendrò à Mechir; él, padre de Eſton. Y eſton engen-
drò à Bet-raphá, y à Paſeah, y à Tehiná padre de Ir-
13 nahás; eſtos varones de Rechá. Y hijos de Kenaz, Ot-
14 niel, y Serayá; y hijos de Otniel, Hatat. Y Meonotay
engendrò à Ophrá; y Serayá engendro à Joab, padre
15 de Ge-haraſim, que officiales eran. Y hijos de Caleb,
hijo de Jephune, Yru, Elá, y Náam; y hijos de Elá,
16 y Kenaz. Y hijos de Jealelel: Zif, y Zipha, Tiryá, y
17 Aſarél. Y hijo de Ezra, Jeter, y Mered, y Epher, y
Jalon; y pariò à Miryam, y à Samay, y à Ysbah padre
18 de Eſtemoah. Y ſu muger la Judia pario à Jered padre
de Gedor, y à Heber padre de Sochò, y à Jekutiel,
padre de Zanòah; y eſtos hijos de Bityá hija de Parho,
19 que tomò Mared. Y hijos de muger de Odia hermana
de Náham padre de Keilá el Garmeo; y Eſtemòah el
VI 20 Maachateo. * Y hijos de Simon, Amnon, y Riná, Ben-
Hanan, y Tilon; y hijos de Jishi, Zohèt, y Ben-zo-
21 hèt. Hijos de Sela, hijo de Jeudá, Er padre de Lecha,
y Ladá padre de Mareſá; y linages de caſa de ſervicio
22 del lino à caſa de Asbèah. Y Jokim, y varones de Cho-
zeba, y Joas, y Saraph, que dominaron à Moab, y
23 y Jaſubi-lahem; y las palabras antiguas. (Con) ellos los
olleros, y los morantes (en lugares de) plantas, y va-
24 llado; con el Rey en ſu obra eſtuvieron alli. Hijos de
25 Simon, Nemuel, y Jamin, Jarib, Zerah, Saul. Salum
26 ſu hijo, Mibſam ſu hijo, Miſmáh ſu hijo. Y hijos de
Miſmáh; Hamuél ſu hijo, Zacur ſu hijo, Simì ſu hijo.
27 Y à Simì hijos deziſeis, y hijas ſeis, y à ſus hermanos
no hijos muchos; y todo ſu linage no muchiguaron haſ-
28 ta hijos de Jeudá. Y eſtuvieron en Beer-ſéba, y Mo-
29 ladá, y Hazar-ſual. Y en Bilá, y en Eſem, y en To-
30 31 lad. Y en Betuel, y en Hormá, y en Ziklag. Y en
Bet-Markabot, y en Hazar-ſuſim, y en Bet-birì, y en
32 Saaráim; eſtas ſus ciudades haſta que reynò David. Y
ſus aldeas Etam, y Ain, Rimon, Tòhen, y Aſan; ciu-
VII 33 dades cinco. * Y todas ſus aldeas, que derredores de las
ciudades eſtas haſta Baal; eſta ſu morada, y ſu genea-
34 logia dellos. Y Meſobab, y Jamlech, y Joſá hijo de
35 Amazyá. Y Joel; y Jeù hijo de Joſibyá, hijo de Serayá,
36 hijo de Aſiel. Y Elioenay, y Jaakòba, y Sohayá,
37 y Aſayá, y Adiel, y Simiel, y Benayá. Y Ziza,

hijo

17 יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו : ובני יכניה אסר
18 שאלתיאל בנו : ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה
19 הושמע ונדביה : ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן־זרבבל
כ משלם וחנניה ושלמית אחותם : וחשבה ואהל
21 וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש : ובן־חנניה פלטיה
וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה :
22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח
23 ונעריה ושפט ששה : ובן־נעריה אליועיני וחזקיה
24 ועזריקם שלשה : ובני אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה הודויהו קרי ליום ה
ד א ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה : בני יהודה
2 פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל : וראיה בן־שובל הוליד
את־יחת ויחת הוליד את־אחומי ואת־להד אלה
3 משפחות הצרעתי : ואלה אבי עיטם יזרעאל
4 וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני : ופנואל אבי גדר
ועזר אבי חושה אלה בני־חור בכור אפרתה אבי בית
ה לחם : ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה
6 ונערה : ותלד לו נערה את־אחזם ואת־חפר ואת־
7 תימני ואת־האחשתרי אלה בני נערה : ובני חלאה וצחר קרי
8 צרת יצחר ואתנן : וקוץ הוליד את־ענוב ואת־
9 הצבבה ומשפחות אחרחל בן־הרם : ויהי יעבץ נכבד
מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב :
י ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם־ברך תברכני
והרבית את־גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה
11 לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר־שאל : וכלוב
12 אחי־שוחה הוליד את־מחיר הוא אבי אשתון : ואשתון
הוליד את־בית רפא ואת־פסח ואת־תחנה אבי עיר־
13 נחש אלה אנשי רכה : ובני קנז עתניאל ושריה ובני
14 עתניאל חתת : ומעונתי הוליד את־עפרה ושריה
טו הוליד את־יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו : ובני
16 כלב בן־יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז : ובני
17 יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל : ובן־עזרה יתר
ומרד ועפר וילון ותהר את־מרים ואת־שמי ואת־
18 ישבח אבי אשתמע : ואשתו היהדיה ילדה את־ירד
אבי גדר ואת־חבר אבי שוכו ואת־יקותיאל אבי זנוח
19 ואלה בני בתיה בת־פרעה אשר לקח מרד : ובני אשת
הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע ותילון קרי
כ המעכתי : * ובני שימון אמנון ורנה בן־חנן ותולון ובני ליום ו
21 ישעי זוחת ובן־זוחת : בני שלה בן־יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית־עבדת הבץ לבית
22 אשבע : ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר־בעלו
23 למואב וישבי לחם והדברים עתיקים : המה היוצרים
וישבי נטעים וגדרה עם־המלך במלאכתו ישבו
שם :
24 בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול : שלם בנו נה
26 מבשם בנו משמע בנו : ובני משמע חמואל בנו זכור
27 בנו שמעי בנו : ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש
ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד־בני
28 יהודה : וישבו בבאר־שבע ומולדה וחצר שועל :
ל 29 ובבלהה ובעצם ובתולד : ובבתואל ובחרמה
31 ובצקלג : ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי
32 ובשערים אלה עריהם עד־מלך דויד : וחצריהם עיטם
33 ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש : * וכל־חצריהם אשר ליום ז
סביבות הערים האלה עד־בעל זאת מושבתם
34 והתיחשם להם : ומשובב וימלך ויושה בן־אמציה :
לה ויואל ויהוא בן־יושביה בן־שריה בן־עשיאל : ואליועיני 36
37 ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה : וזיזא
בן

בן־שפעי בן־אלון בן־ידיה בן־שמרי בן־שמעיה: אלה 38
הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם
פרצו לרוב: וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש 39
מרעה לצאנם: וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת מ
ידים ושקטת ושלוה כי מן־חם הישבים שם לפנים:
ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך־ 41
יהודה ויכו את־אהליהם ואת־המעינים אשר נמצאו המעונים קרי
שמה ויחרימם עד־היום הזה וישבו תחתיהם כי־מרעה
לצאנם שם: ומהם מן־בני שמעון הלכו להר שעיר 42
אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני
ישעי בראשם: ויכו את־שארית הפלטה לעמלק 43
וישבו שם עד היום הזה: ובני ראובן ה א לפלן
בכור־ישראל כי־הוא הבכור ובחללו יצועי אביו
נתנה בכרתו לבני־יוסף בן־ישראל ולא
להתיחש לבכרה: כי יהודה גבר באחיו 2
ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף:
בני ראובן בכור ישראל חנוך 3
ופלוא חצרון וכרמי: בני יואל שמעיה בנו 4
גוג בנו שמעי בנו: מיכה בנו ראיה בנו בעל ה
בנו: בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר 6
מלך אשר הוא נשיא לראובני: ואחיו למשפחתיו 7
בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו: ובלע 8
בן־עזז בן־שמע בן־יואל הוא יושב בערער ועד־
נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב עד־לבוא מדברה 9
למן־הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: ובימי י
שאול עשו מלחמה עם־ההגראים ויפלו בידם וישבו
באהליהם על־כל־פני מזרח לגלעד:
ובני־גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד־סלכה: 11
יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן: ואחיהם 12 13
לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע
ועבר שבעה: אלה בני אביחיל בן־ 14
חורי בן־ירוח בן־גלעד בן־מיכאל בן־ישישי בן־יחדו
בן־בוז: אחי בן־עבדיאל בן־גוני ראש לבית אבותם: טו
וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל־מגרשי שרון על־ 16
תוצאותם: כלם התיחשו בימי יותם מלך־יהודה ובימי 17
ירבעם מלך־ישראל: בני־ראובן וגדי 18
וחצי שבט־מנשה מן־בני־חיל אנשים נשאי מגן וחרב
ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף
ושבע־מאות וששים יצאי צבא: ויעשו מלחמה עם־ 19
ההגריאים ויטור ונפיש ונודב: ויעזרו עליהם וינתנו כ
בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו
במלחמה ונעתור להם כי־בטחו בו: וישבו מקניהם 21
גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף
וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: כי־חללים 22
רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם
עד־הגלה: ובני חצי שבט מנשה ישבו 23
בארץ מבשן עד־בעל חרמון ושניר והר־חרמון המה
רבו: ואלה ראשי בית־אבותם ועפר וישעי ואליאל 24
ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל
אנשי שמות ראשים לבית אבותם: וימעלו כה
באלהי אבתיהם ויזנו אחרי אלהי עמי־הארץ אשר־
השמיד אלהים מפניהם: ויער אלהי ישראל את־רוח 26
פול מלך־אשור ואת־רוח תלגת פלנסר מלך אשור
ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח
וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה: בני לוי 27
גרשון קהת ומררי: ובני קהת עמרם יצהר 28

וחברון

hijo de Siphi, hijo de Alon, hijo de Jedaya, hijo de
Simri, hijo de Semayá. Eſtos los vinientes por nombres, 38
mayorales en ſus linages; y caſa de ſus padres fruchigua-
ron à muchedumbre. Y anduvieron à entrada de Gedor 39
haſta à Oriente del valle; para buſcar paſto para ſus ove-
jas. Y hallaron paſto grueſſo y bueno, y la tierra ancha 40
de lugares, y repoſada, y pacifica; por que de Ham los
eſtantes alli de antes. Y vinieron eſtos los eſcritos por 41
nombres en dias de Jehizkiyáu Rey de Jeudá, y hirieron
à ſus tiendas, y à las moradas que fueron halladas alli,
y deſtruyeronlos haſta el dia eſte, y moraron en ſu lu-
gar; por que páſto para ſus ovejas alli. Y dellos, de 42
hijos de Simhon, anduvieron à monte de Seir, varones
quinientos; y Pelatyá, y Nearyá, y Rephayá, y Uziel,
hijos de Jishi en ſu cabecera. Y hirieron à reſto de eſ- 43
capadura de Amalek; y eſtuvieron alli haſta el dia eſte.

C A P. 5.

Y hijos de Reuben primogenito de Iſrael, por que él, 1 P. 37:
el primogenito, y en ſu prophanar eſtrados de ſu
padre, fue dada ſu primogenitura à hijos de Jo-
ſeph hijo de Iſrael; y no para alinajar por primogeni-
tura. Por que Jeudá mayorgò en ſus hermanos, y por 2
Principe dél; y la primogenitura à Joſeph. Hijos de 3
Reuben, primogenito de Iſrael; Hanoch, y Phalú, Hez-
ron, y Charmi. Hijos de Joel; Semayá ſu hijo, Gog 4
ſu hijo, Simì ſu hijo. Micha ſu hijo, Reayá ſu hijo, 5
Báal ſu hijo. Beerá ſu hijo, que captivó Tilgat Pilne- 6
ſer Rey de Aſſúr; él, mayoral del Reubeni. Y ſus her- 7
manos à ſus linages en linage de ſus naſcimientos; el
mayoral Jeiel, y Zecharyau. Y Bélah, hijo de Azáz, 8
hijo de Sémah, hijo de Joel; él, eſtan en Aroer, y haſ-
ta Nebo y Baal-meòn. Y à Oriente eſtuvo haſta en- 9
trada del deſierto, deſde el rio Euphrates; por que ſus
ganados ſe muchiguaron en tierra de Gilád. Y en dias 10
de Saul hizieron pelea con los Agriim, y cayeron en
ſu mano; y eſtuvieron en ſus tiendas ſobre todas faces
del Oriente à Gilad. Y hijos de Gad à ſu encuentro eſ- 11
tuvieron en tierra del Baſſán haſta Salchá. Joel el ma- 12
yoral, y Sapham el ſegundo; y Janay, y Saphat en el
Baſſán. Y ſus hermanos à caſa de ſus padres, Michael, 13
y Meſulam, y Sebá, y Joráy, y Jakán y Zia, y Eber,
ſiete. Eſtos hijos de Abiháil hijo de Huri, hijo de 14
Jaroah, hijo de Gilad, hijo de Michael, hijo de Jeſiſay,
hijo de Jagdò, hijo de Buz. Ahì, hijo de Abdiel, hijo 15
de Guni, cabecera de caſa de ſus padres. Y eſtuvieron 16
en Gilad en Baſſán, y en ſus aldeas; y en todos arra-
baldes de Saron ſobre ſus ſalidas. Todos ellos ſe alina- 17
jaron en dias de Jotam Rey de Jeudá; y en dias de
Jarobam Rey de Iſrael. Hijos de Reuben, y Gadi, y 18
mitad de tribu de Menaſſé de hijos de fonſado, varones
llevantes eſcudo, y eſpada, y tendientes arco, y enſe-
ñados à pelea; quarenta y quatro mil, y ſetecientos,
y ſeſenta, ſalientes à fonſado. Y hizieron pelea con 19
los Agriìm; y Tur, y Naphis, y Nodáb. Y fueron 20
ayudados contra ellos, y fueron dados en ſu mano los
Agriìm, y todos los que con ellos; por que à Dios excla-
maron en la pelea, y fue aplacado à ellos, por que ſe confia-
ron en el. Y captivaron ſus ganados, ſus camellos cincuen- 21
ta mil, y ovejas dozientas, y cincuenta mil, y aſnos dos
mil; y alma de hombres cien mil. Por que muertos muchos 22
cayeron, que de Dios la pelea; y eſtuvieron en ſu lugar haſ-
ta el captiverio. Y hijos de mitad de tribu de Menaſſé eſ- 23
tuvieron en la tierra; deſde Baſſán haſta Baal-hermòn, y Se-
nir, y monte de Hermon, ellos ſe muchiguaron. Y eſtas 24
cabeças de caſa de ſus padres; y Epher, y Jishi, y Eliel, y
Azariel, y Yrmeyá, y Odaviá, y Jahdièl, varones valien-
tes de fonſado, varones nombrados, cabeceras à caſa de
ſus padres. Y falſaron en Dios de ſus padres; y erraron 25
tras dioſes de pueblos de la tierra, que deſtruyò Dios de-
lante dellos. Y deſpertò Dios de Iſrael à eſpiritu de Pul 26
Rey de Aſſúr, y à eſpiritu de Tiglat Pilneſer Rey de
Aſſur, y captivolos, al Reubenita, y al Gadita, y à mi-
tad de tribu de Menaſſé; y truxolos à Lahlah, y Habor, y
Ará, y rio de Gozán, haſta el dia eſte. Hijos de Levì; 27
Gerſon, Keat, y Merari. Y hijos de Keat; Amram, Yzar, 28

Y

29 y Hebron, y Uziel. Y hijos de Amram, Aaron, y
Moſeh, y Miryam, y hijos de Aaron, Nadab, y
30 Abiu, Elazar, y Ytamar. Elazar engendrò à Pinhas,
31 Pinhas engendrò à Abiſuah. Y Abiſuah engendrò à
32 Buki, y Buki engendrò à Uzi. Y Uzi engendrò à
33 Zerachyá, y Zerachyá engendrò à Merayot. Merayot
engendrò à Amaryá, y Amaryá engendrò à Ahitub.
34 Y Ahitub engendró à Zadok, y Zadok engendrò à
35 Ahimáaz. Y Ahimáaz engendrò à Azaryá, y Azaryá
36 engendrò à Johanan. Y Johanan engendrò à Azaryá;
él que miniſtró en la caſa que edificò Selomoh en Jeru-
37 ſalaim. Y engendrò Azaryá à Amaryá; y Amaryá en-
38 gendrò à Ahitub. Y Ahitub engendrò à Zadok, y
39 Zadok engendrò à Salum. Y Salum engendrò à Hil-
40 kiyá, y Hilkyá engendrò à Azaryá. Y Azaryá engendrò
41 à Serayá, y Serayá engendrò à Jeozadak. Y Jeozadak
anduvo en captivar .A. à Jeudá, y à Jeruſalaim; por
mano de Nebuchad-nezár.

CAP. 6.

II 1 2 Hijos de Levì, Gerſon, Keat, y Merari. Y eſtos
nombres de hijos de Gerſon, Libni, y Simi.
3 Y hijos de Keat; Amram, y Yſár, y Hebron,
4 y Uziel. Hijos de Merari, Mahli, y Muſi; y eſtos
5 linages de Leví por ſus padres. A Gerſon; Libni ſu
6 hijo, Jáhat ſu hijo, Zima ſu hijo. Joah ſu hijo, Ydò ſu
7 hijo, Zerah ſu hijo, Jeatray ſu hijo. Hijos de Keát,
8 Aminadab ſu hijo, Korah ſu hijo, Aſſir ſu hijo. Elkana
9 ſu hijo, y Ebyaſaph ſu hijo, y Aſir ſu hijo. Tahat ſu
III 10 hijo, Uriel ſu hijo, Uziyá ſu hijo, y Saul ſu hijo. * Y
11 hijos de Elkaná, Amaſay, y Ahimot. Elkaná; hijos
12 de Elkaná, Zophay ſu hijo, y Náhat ſu hijo. Eliab
13 ſu hijo, Jeroham ſu hijo, Elkaná ſu hijo. Y hijos de
14 Semuel el primogenito, Vaſni, y Abiyá. Hijos de
Merari, Mahli; Libni ſu hijo, Simi ſu hijo, Uzá ſu
15 16 hijo. Sima ſu hijo, Hagiá ſu hijo, Aſayá ſu hijo. Y
eſtos que hizo eſtar David ſobre lugares del cantico de
17 caſa de .A.; deſde repóſo de la Arca. Y fueron mi-
niſtrantes delante del tabernaculo de tienda del plazo,
con cantico, haſta edificar Selomoh à caſa de .A. en Je-
ruſalaim; y eſtuvieron como ſu juizio ſobre ſu ſervicio.
18 Y eſtos los eſtantes y ſus hijos; de hijos del Keati,
19 Eman el cantor hijo de Joel, hijo de Semuel. Hijo
de Elkaná, hijo de Jeroham, hijo de Eliel, hijo de
20 Toah. Hijo de Zuph, hijo de Elkaná, hijo de Ma-
21 hat, hijo de Amaſay. Hijo de Elkaná, hijo de Joel,
22 hijo de Azaryá, hijo de Zephanya. Hijo de Tahat,
hijo de Aſſir, hijo de Ebyaſaph, hijo de Korah.
23 Hijo de Yſar, hijo de Keat, hijo de Levì, hijo de
24 Iſrael. Y ſu hermano Aſaph el eſtan ſobre ſu derecha;
25 Aſaph, hijo de Berechyau, hijo de Sima. Hijo de
26 Michael, hijo de Baaſeyá, hijo de Malkiya. Hìjo de
27 Atni, hijo de Zerah, hijo de Adayá. Hijo de Etan,
28 hijo de Zimá, hijo de Simi. Hijo de Jáhat, hijo de
V 29 Gerſom, hijo de Leví. Y hijos de Merari ſus herma-
nos ſobre la izquierda; Etan hijo de Kiſi, hijo de
30 Abdi, hijo de Maluch. Hijo de Haſabyá, hijo de
31 Amazyá, hijo de Hilkiyá. Hijo de Amſi, hijo de
32 Bani, hijo de Sámer. Hijo de Mahli, hijo de Muſi,
33 hijo de Merari, hijo de Leví. Y ſus hermanos los
Levìtas; dados para todo ſervicio del tabernaculo de
34 caſa de Dios. Y Aaron y ſus hijos ſahumantes, ſobre
ara de la alçacion, y ſobre ara del ſahumerio, à toda
obra de ſanctidad de las ſanctidades; y para perdonar
ſobre Iſrael, como todo lo que encomendó Moſeh
35 ſiervo de Dios. Y eſtos hijos de Aaron; Elazar ſu
36 hijo, Pinhas ſu hijo, Abiſúa ſu hijo. Buki ſu
37 hijo, Uzi ſu hijo, Zerahyá ſu hijo. Merayot
38 ſu hijo, Amaryá ſu hijo, Ahitub ſu hijo. Zadok
39 ſu hijo, Ahimáaz ſu hijo. Y eſtas ſus mora-
das por ſus palacios, en ſus terminos; à hijos
de Aaron, à linage del Keati, que à ellos fue
40 la ſuerte. Y dieron à ellos à Hebron en tier-
ra de Jeudá; y à ſus arrabales à ſus derredores.
41 Y à campo de la ciudad y ſus aldeas dieron à
42 Caleb hijo de Jephune. Y à hijos de Aaron die-
ron ciudades del refugio, à Hebron, y à Libná

29 וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ וּבְנֵי עַמְרָם אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה
וּמִרְיָם וּבְנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
ל אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת־פִּינְחָס פִּינְחָס הֹלִיד אֶת־אֲבִישׁוּעַ׃
31 וַאֲבִישׁוּעַ הוֹלִיד אֶת־בֻּקִּי וּבֻקִּי הוֹלִיד אֶת־עֻזִּי׃ וְעֻזִּי 32
33 הוֹלִיד אֶת־זְרַחְיָה וּזְרַחְיָה הוֹלִיד אֶת־מְרָיוֹת׃ מְרָיוֹת
הוֹלִיד אֶת־אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוּב׃
34 וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת־צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת־אֲחִימָעַץ׃
לה וַאֲחִימַעַץ הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת־יוֹחָנָן׃
36 וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה הוּא אֲשֶׁר כִּהֵן בַּבַּיִת אֲשֶׁר־
37 בָּנָה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיּוֹלֶד עֲזַרְיָה אֶת־אֲמַרְיָה
38 וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת־אֲחִיטוּב׃ וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת־
39 צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת־שַׁלּוּם׃ וְשַׁלּוּם הוֹלִיד אֶת־
מ חִלְקִיָּה וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה׃ וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת־
41 שְׂרָיָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת־יְהוֹצָדָק׃ וִיהוֹצָדָק הָלַךְ
בְּהַגְלוֹת יְהוָה אֶת־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם בְּיַד נְבֻכַדְנֶאצַּר׃

ליום ב ו
א 2 בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשֹׁם קְהָת וּמְרָרִי׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
3 בְּנֵי־גֵרְשׁוֹם לִבְנִי וְשִׁמְעִי׃ וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר
4 וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃ בְּנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמֻשִׁי וְאֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת
ה הַלֵּוִי לַאֲבוֹתֵיהֶם׃ לְגֵרְשׁוֹם לִבְנִי בְנוֹ יַחַת בְּנוֹ זִמָּה
6 בְנוֹ׃ יוֹאָח בְּנוֹ עִדּוֹ בְנוֹ זֶרַח בְּנוֹ יְאָתְרַי בְּנוֹ׃ בְּנֵי קְהָת 7
8 עַמִּינָדָב בְּנוֹ קֹרַח בְּנוֹ אַסִּיר בְּנוֹ׃ אֶלְקָנָה בְנוֹ וְאֶבְיָסָף
9 בְּנוֹ וְאַסִּיר בְּנוֹ׃ תַּחַת בְּנוֹ אוּרִיאֵל בְּנוֹ עֻזִּיָּה בְנוֹ וְשָׁאוּל
בני קרי
י 11 בְּנוֹ׃ * וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמָשַׂי וַאֲחִימוֹת׃ אֶלְקָנָה בְּנוֹ
ליום ג
12 אֶלְקָנָה צוֹפַי בְּנוֹ וְנַחַת בְּנוֹ׃ אֱלִיאָב בְּנוֹ יְרֹחָם בְּנוֹ
13 אֶלְקָנָה בְנוֹ׃ וּבְנֵי שְׁמוּאֵל הַבְּכֹר וַשְׁנִי וַאֲבִיָּה׃ בְּנֵי 14
טו מְרָרִי מַחְלִי לִבְנִי בְנוֹ שִׁמְעִי בְנוֹ עֻזָּה בְנוֹ׃ שִׁמְעָא בְנוֹ
חַגִּיָּה בְנוֹ עֲשָׂיָה בְנוֹ׃
16 וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הֶעֱמִיד דָּוִיד עַל־יְדֵי־שִׁיר בֵּית יְהוָה מִמְּנוֹחַ
17 הָאָרוֹן׃ וַיִּהְיוּ מְשָׁרְתִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד בַּשִּׁיר
עַד־בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעַמְדוּ
18 כְמִשְׁפָּטָם עַל־עֲבוֹדָתָם׃ וְאֵלֶּה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם מִבְּנֵי
19 הַקְּהָתִי הֵימָן הַמְשׁוֹרֵר בֶּן־יוֹאֵל בֶּן־שְׁמוּאֵל׃ בֶּן־אֶלְקָנָה
צוף קרי
כ בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־אֱלִיאֵל בֶּן־תּוֹחַ׃ בֶּן־צִיף בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־
21 מַחַת בֶּן־עֲמָשָׂי׃ בֶּן־אֶלְקָנָה בֶּן־יוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָה בֶּן־
22 צְפַנְיָה׃ בֶּן־תַּחַת בֶּן־אַסִּיר בֶּן־אֶבְיָסָף בֶּן־קֹרַח׃ בֶּן־ 23
24 יִצְהָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי בֶּן־יִשְׂרָאֵל׃ וְאָחִיו
אָסָף הָעֹמֵד עַל־יְמִינוֹ אָסָף בֶּן־בֶּרֶכְיָהוּ בֶּן־שִׁמְעָא׃
כה בֶּן־מִיכָאֵל בֶּן־בַּעֲשֵׂיָה בֶּן־מַלְכִּיָּה׃ בֶּן־אֶתְנִי בֶן־זֶרַח 26
27 בֶּן־עֲדָיָה׃ בֶּן־אֵיתָן בֶּן־זִמָּה בֶּן־שִׁמְעִי׃ בֶּן־יַחַת בֶּן־ 28
29 גֵּרְשֹׁם בֶּן־לֵוִי׃ וּבְנֵי מְרָרִי אֲחֵיהֶם עַל
ל הַשְּׂמֹאול אֵיתָן בֶּן־קִישִׁי בֶּן־עַבְדִּי בֶּן־מַלּוּךְ׃ בֶּן־חֲשַׁבְיָה
31 בֶּן־אֲמַצְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה׃ בֶּן־אַמְצִי בֶּן־בָּנִי בֶּן־שָׁמֶר׃ בֶּן־ 32
33 מַחְלִי בֶּן־מוּשִׁי בֶּן־מְרָרִי בֶּן־לֵוִי׃ וַאֲחֵיהֶם הַלְוִיִּם
34 נְתוּנִים לְכָל־עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וְאַהֲרֹן
וּבָנָיו מַקְטִירִים עַל־מִזְבַּח הָעוֹלָה וְעַל־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
לְכֹל מְלֶאכֶת קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים וּלְכַפֵּר עַל־יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים׃
לה וְאֵלֶּה בְּנֵי אַהֲרֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ פִּינְחָס בְּנוֹ
36 אֲבִישׁוּעַ בְּנוֹ׃ בֻּקִּי בְנוֹ עֻזִּי בְנוֹ זְרַחְיָה בְנוֹ׃ מְרָיוֹת בְּנוֹ 37
38 אֲמַרְיָה בְנוֹ אֲחִיטוּב בְּנוֹ׃ צָדוֹק בְּנוֹ אֲחִימַעַץ בְּנוֹ׃
39 וְאֵלֶּה מוֹשְׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם בִּגְבוּלָם
לִבְנֵי אַהֲרֹן לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל׃
מ וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ
41 סְבִיבֹתֶיהָ׃ וְאֶת־שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נָתְנוּ
42 לְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן
נָתְנוּ אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־לִבְנָה

ואת־מגרשיה ואת־יתר ואת־אשתמע ואת־
מגרשיה׃ ואת־חילן ואת־מגרשיה את־
43 דביר ואת־מגרשיה׃ ואת־עשן ואת־מגרשיה
44 ואת־בית שמש ואת־מגרשיה׃
ליוס ד מה * וממטה בנימן את־גבע ואת־
מגרשיה ואת־עלמת ואת־מגרשיה ואת־ענתות
ואת־מגרשיה כל־עריהם שלש־עשרה עיר
במשפחותיהם׃ ולבני קהת הנותרים
46 ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל
ערים עשר׃ ולבני גרשום למשפחותם
47 ממטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה
מנשה בבשן ערים שלש עשרה׃ לבני מררי
48 למשפחותם ממטה ראובן וממטה־גד וממטה זבלון
בגורל ערים שתים עשרה׃ ויתנו בני־ישראל ללוים
49 את־הערים ואת־מגרשיהם׃ ויתנו בגורל ממטה בני־ נ
יהודה וממטה בני־שמעון וממטה בני בנימן את
הערים האלה אשר־יקראו אתהם בשמות׃
51 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה
אפרים׃ ויתנו להם את־ערי המקלט את־שכם ואת־
52 מגרשיה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגרשיה׃ ואת־
53 יקמעם ואת־מגרשיה ואת־בית חורון ואת־
מגרשיה׃ ואת־אילון ואת־מגרשיה ואת־גת־רמון
54 ואת־מגרשיה׃ וממחצית מטה מנשה את־ענר נה
ואת־מגרשיה ואת־בלעם ואת־מגרשיה למשפחת
לבני־קהת הנותרים׃ לבני גרשום
56 ממשפחת חצי מטה מנשה את־גולן בבשן ואת־
מגרשיה ואת־עשתרות ואת־מגרשיה׃
57 וממטה יששכר את־קדש ואת־מגרשיה
58 את־דברת ואת־מגרשיה׃ ואת־ראמות ואת־מגרשיה
59 ואת־ענם ואת־מגרשיה׃ וממטה אשר את־
משל ואת־מגרשיה ואת־עבדון ואת־מגרשיה׃
ואת־חוקק ואת־מגרשיה ואת־רחב ואת־מגרשיה׃ ס
61 וממטה נפתלי את־קדש בגליל ואת־מגרשיה
ואת־חמון ואת־מגרשיה ואת־קריתים ואת־מגרשיה׃
62 לבני מררי הנותרים ממטה זבלון את־רמונו
63 ואת־מגרשיה את־תבור ואת־מגרשיה׃ ומעבר לירדן
ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את־בצר במדבר
64 ואת־מגרשיה ואת־יהצה ואת־מגרשיה׃ ואת־קדמות
ואת־מגרשיה ואת־מיפעת ואת־מגרשיה׃
וממטה־גד את־ראמות בגלעד ואת־מגרשיה סה
66 ואת־מחנים ואת־מגרשיה׃ ואת־חשבון ואת־מגרשיה
ליוס ה א ז ואת־יעזיר ואת־מגרשיה׃ ולבני יששכר תולע
ישוב ק 2 ופואה ישיב ושמרון ארבעה׃ ובני תולע עזי ורפיה
ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית־אבותם
לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד
3 עשרים ושנים אלף ושש מאות׃ ובני עזי
יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה
4 ראשים כלם׃ ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי
צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי־הרבו נשים
ובנים׃ ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים
6 שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל׃ בנימן
7 בלע ובכר וידיעאל שלשה׃ ובני בלע אצבון ועזי
ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי
חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים
8 וארבעה׃ ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל־
אלה

y à ſus arrabales; y à Jatir, y à Eſtemoah y à
ſus arrabales. Y à Hilen y à ſus arrabales, à
Debir y à ſus arrabales. Y à Aſan y à ſus ar- 43
rabales, y à Bet-ſémes y à ſus arrabales. * Y 44
de tribu de Binyamin, à Gebá y à ſus arrabales, y 45 IV
à Alemet y à ſus arrabales, y à Anatot y à ſus
arrabales; todas ſus ciudades, treze ciudades por ſus
linages. Y à hijos de Keat los reſtantes de linage
del tribu de mitad del tribu, de medio de Menaſſe, 46
por ſuerte, ciudades diez. Y à hijos de Gerſon, 47
por ſus linages, de tribu de Yſſachar, y de tribu
de Aſſer, y de tribu de Naphtali, y de tribu de
Menaſſé, en Baſſán, ciudades treze. A hijos de Me- 48
rari, por ſus linages, de tribu de Reuben, y de
tribu de Gad, y de tribu de Zebulun, por ſuerte,
ciudades doze. Y dieron hijos de Iſrael à los Le- 49
vitas à las ciudades y à ſus arrabales. Y dieron 50
por ſuerte, de tribu de hijos de Jeudá, y de tribu
de hijos de Simon, y de tribu de hijos de Binya-
min: à las ciudades las eſtas, que llamaron à ellas
por nombres. Y de linages de hijos de Keat; y 51
fue ciudades de ſu termino de tribu de Ephraim.
Y dieron à ellos à ciudades del refugio, à Sechem 52
y à ſus arrabales en monte de Ephraim; y à Gezer
y à ſus arrabales. Y à Jokmeam y à ſus arrabales, 53
y à Bet-horon y à ſus arrabales. Y à Ayalon y à 54
ſus arrabales, y à Gat-rimon y à ſus arrabales. Y 55
de mitad de tribu de Menaſſé, à Aner y á ſus ar-
rabales, y à Bilam y à ſus arrabales; à linage de
hijos de Keat los remaneſcidos. A hijos de Ger- 56
ſon, de linage de mitad de tribu de Menaſſé, à
Golan en Baſſán y à ſus arrabales, y à Aſtarot y
à ſus arrabales. Y de tribu de Yſſachar, à Kedes y 57
à ſus arrabales; à Dobrat y à ſus arrabales. Y à 58
Ramot y à ſus arrabales, y à Anem y à ſus arraba-
bales. Y de tribu de Aſſer, à Maſal y à ſus 59
arrabales; y à Abdon y à ſus arrabales. Y à 60
Hukók y à ſus arrabales, y à Rehób y à ſus
arrabales. Y de tribu de Naphtali, à Kè- 61
des en Galilea, y à ſus arrabales, y à Hamòn
y à ſus arrabales; y à Kiryataim, y à ſus
arrabales. A hijos de Merari los remaneſcidos 62
de tribu de Zebulun, à Rimonò y à ſus arra-
bales; à Tabòr y à ſus arrabales. Y de allá 63
del Jarden de Jerehò à Oriente del Jarden, de
tribu de Reuben, à Beſer en el deſierto, y à
ſus arrabales; y à Jáſa y à ſus arrabales. Y à 64
Kedemot y à ſus arrabales, y à Mephaat y à
ſus arrabales. Y de tribu de Gad, à Ramot en 65
Gilad, y à ſus arrabales; y à Mahanaim y à
ſus arrabales. Y à Hesbon y à ſus arrabales, y 66
à Jazér y à ſus arrabales.

CAP. 7.

Y A hijos de Yſſachar, Toláh, y Phuá, Ja- 1 V
ſub, y Simron, quatro. Y hijos de To- 2
láh, Uzi, y Rephayá, y Yriél, y Jah-
may, y Ybſam, y Semuel, cabeceras à caſa
de ſus padres, à Toláh valientes de fonſado
por ſus naſcimientos; ſu cuento en dias de Da-
vid, veinte y dos mil, y ſeys cientos. Y hi- 3
jos de Uzi, Izrahyá; y hijos de Izrahyá, Mi-
chael, y Obadya, y Joel, Yiſiyá, cinco, ca-
beceras todos ellos. Y ſobre ellos à ſus naſcimi- 4
entos, à caſa de ſus padres, militares de fonſado
de pelea treynta y ſeis mil; por que muchi-
guaron mugeres y hijos. Y ſus hermanos à 5
todos linages de Yſſachar, valientes de fonſa-
dos; ochenta y ſiete mil, ſus famillas por todos.
Binyamin, Béla, y Becher, y Jediael, tres. Y hi- 6 7
jos de Béla, Esbon; y Uzi, y Uzyiel, y Rimot,
y Iri, cinco, cabeceras de caſa de padres, va-
lientes de los exercitos; y ſus linages veinte y
dos mil, y treinta y quatro. Y hijos de Becher, 8
Zèmirá, y Joas, y Eliezer, y Elioenay, y Omri,
y Jerimóth, y Abiá, y Anatot, y Alámet; todos
eſtos

9 eſtos hijos de Bacher. Y ſus genealogias à ſus naſcimi-
mientos, cabeceras de caſa de ſus padres, valientes del
10 exercito; veynte mil, y dozientos. Y hijos de Jediáel,
Bilán; y hijos de Bilan, Jeús, y Binyamin, y Eud, y
11 Chenaaná, y Zetan, y Tarſis, y Ahiſahar. Todos
eſtos hijos de Jediael, à cabeceras de los padres, vali-
entes de los exercitos; deziſiete mil, y dozientos ſa-
12 lientes de fonſado à la pelea. Y Supim, y Hupim,
13 hijos de Yr, Huſim hijos de Aher. Hijos de Naphta-
li, Jahziel y Guni, y Jezer, y Salum hijos de Bilhá.
14 Hijos de Menaſſé, Aſriel que pariò (à el ſu muger;)
ſu concubina la Aramit pariò à Machir padre de Gilad.
15 Y Machir tomò muger para Hupim, y para Supim, y
nombre de ſu hermana Maachá, y nombre del ſegundo
16 Zelofhad, y fueron à Zelofhad hijos. Y pariò Maachá
muger de Machir hijo y llamò ſu nombre Peres, y
nombre de ſu hermano Sáres; y ſus hijos, Ulám, y
17 Rákem. Y hijos de Ulám, Bedan; eſtos hijos de
18 Gilad, hijo de machir, hijo de Menaſſé. Y ſu her-
mana la Moléhet; pariò à Iſód, y Abiezer, y à Mah-
19 la. Y fueron hijos de Semidáh, Ahyan y Sechem, y
20 Likhí, y Aniam. Y hijos de Ephraim, Sutálah; y
Bered ſu hijo, y Tahat ſu hijo, y Eladá ſu hijo, y
21 Tahat ſu hijo. Y Zabad ſu hijo, y Sutelah ſu hijo, y
Ezer, y Elád; y mataronlos varones de Gad, los na-
cidos en la tierra, por que decendieron para tomar à
22 ſus ganados. Y alutoſſe Ephraim ſu padre dias mu-
23 chos; y vinieron ſus hermanos para conſolarlo. Y vi-
no à ſu muger, y concibio y pariò hijo; y llamò ſu
24 nombre Beriá, por que en mal fue en ſu caſa. Y ſú
hija Seerá, y edificó à Ber-horón la baxa, y la alta; y
25 à Uzén Seerá. Y Rephah ſu hijo, y Réſeph, y Té-
26 lah ſu hijo, y Táhan ſu hijo. Ladán ſu hijo, Amiud
27 ſu hijo, Eliſamáh ſu hijo. Nun ſu hijo, Jeoſuah ſu
28 hijo. Y ſu poſſecion y ſus moradas, Bet-el y ſus al-
deas; y à Oriente Naaran, y al Occidente Gezer y
ſus aldeas, y Sehém y ſus aldeas, haſta Azá y ſus al-
29 deas. Y ſobre lugares de hijos de Menaſſé, Bet-ſean
y ſus aldeas, Taanach y ſus aldeas, Megidò y ſus
aldeas, Dor y ſus aldeas; en eſtas eſtuvieron hijos de
30 Joſeph, hijo de Iſrael. Hijos de Aſſer, Yimná, y
31 Yiſvá, y Yiſvi, y Beriá, y Sérah hermana dellos. Y
hijos de Beriá, Heber, y Malkiel; el, padre de Bir-
32 zayt. Y Heber engendrò à Jaflet, y à Somér, y à
33 Hotám; y à Suhá ſu hermana. Y hijos de Jaflet,
34 Paſach, y Bimál, y Aſvat; eſtos hijos de Jaflet. Y
35 hijos de Samer, Ahi, y Rogá, Jehubá, y Aram. Y
hijos de Elem ſu hermano; Zophá, y Imnáh, y Sé-
36 les, y Amál. Hijos de Zophá, Súah, y Harnepher,
37 y Sual, y Beri, y Ymrá. Bezer, y Od, y Samá, y
38 Silſá, y Ytran, y Beera. Y hijos de Jéter, Jephu-
39 né, y Phiſpá, y Ará. Y hijos de Ulá; Aráh, y Ha-
40 niel, y Rizyá. Todos eſtos hijos de Aſſer, cabeceras
de caſa de los padres, eſcogidos valientes, de exerci-
tos, capitanes de los mayorales: y ſu genealogia en el
fonſado en la pelea, ſu cuento varones veynte y ſeis mil.

CAP. 8.

VI 1 Y Binyamin engendró à Bélah ſu primogenito; Asbel
2 ſegundo, y Ahrah el tercero. Nohá el quatro,
3 y Rapha el quinto. Y fueron hijos à Bélah,
4 Adar, y Gerá, y Abiud. Y Abiſúah, y Naaman, y
5 6 Ahóah. Y Gerá, y Sefufan, y Huram. Y eſtos hijos
de Ehud; eſtos ellos cabeceras de padres à moradores de
7 Gèbah, y captivaronlos à Manáhat. Y Naaman, y Ahiyá,
y Gerá, él, los captivò; y engendrò à Uzá, y à Ahi-ud.
8 Y Saharáim engendrò en campo de Moab, deſpues de ſu
9 embiar à ellas; Huſim, y à Baará ſus mugeres. Y engendrò
de Hodes ſu muger; à Jobab, y Zibya, y à Meſá, y à
10 Malkam. Y à Jeús, y à Sabyá, y à Mirmá; eſtos ſus hijos
11 cabeceras de padres. Y de Huſim engendrò à Abi-tub, y à
12 Elpáal. Y hijos de Elpáal, Eber, y Miſám, y Sámer,
13 el edificò à Onó, y à Lod y ſus aldeas. Y Beriá, y Semá,
ellos cabeceras de los padres à moradores de Ayalon;
14 ellos ahuyentaron à moradores de Gat. Y Ahio, Saſak,
15 16 y Jeremoth. Y Zebayá, y Arad, y Ader. Y Michael,

9 אלה בני בכר: והתיחשם לתלדותם ראשי בית
י אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים: ובני
יעיש קרי ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה
11 וזיתן ותרשיש ואחישחר: כל־אלה בני ידיעאל לראשי
האבות גבורי חילים שבעה־עשר אלף ומאתים יצאי
12 צבא למלחמה: ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר:
13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה:
14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה
טו את־מכיר אבי גלעד: ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים
ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד
16 בנות: ותלד מעכה אשת־מכיר בן ותקרא שמו פרש
17 ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: ובני אולם בדן אלה
18 בני גלעד בן־מכיר בן־מנשה: ואחתו המלכת ילדה
19 את־אישהוד ואת־אביעזר ואת־מחלה: ויהיו בני
כ שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: ובני אפרים
שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת
21 בנו: וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום
אנשי־גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את־
22 מקניהם: ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו
23 אחיו לנחמו: ויבא אל־אשתו ותהר ותלד בן ויקרא
24 את־שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: ובתו
שארה ותבן את־בית־חורון התחתון ואת־העליון
כה ואת אזן שארה: ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן
26 בנו: לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: נון בנו 27
28 יהושע בנו: ואחזתם ומשבותם בית־אל ובנתיה
ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד־
29 עזה ובנתיה: ועל־ידי בני־מנשה בית־שאן ובנתיה
תענך ובנתיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו
ל בני יוסף בן־ישראל: בני אשר ימנה
31 וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם: ובני בריעה חבר
נזית קרי 32 ומלכיאל הוא אבי ברזות: וחבר הוליד את־יפלט
33 ואת־שומר ואת־חותם ואת־שועא אחותם: ובני יפלט
34 פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט: ובני שמר אחי
מלאו לה ורוהגה יחבה וארם: ובן־הלם אחיו צופח וימנע
וחבה קרי 36 ושלש ועמל: בני צופח סוח וחרנפר ושועל וברי
37 וימרה: בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא:
38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: ובני עלא ארח 39
מ וחניאל ורציא: כל־אלה בני־אשר ראשי בית־
האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים
והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים
וששה אלף:

ח ליום ו א ובנימן הוליד את־בלע בכרו אשבל השני ואחרח
2 השלישי: נוחה הרביעי ורפא החמישי: ויהיו בנים 5
4 לבלע אדר וגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן
ה ואחוח: וגרא ושפופן וחורם: ואלה בני אחוד 6
אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל־
7 מנחת: ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את־
8 עזא ואת־אחיחד: ושחרים הוליד בשדה מואב מן־
9 שלחו אתם חושים ואת־בערא נשיו: ויולד מן־חדש
אשתו את־יובב ואת־צביא ואת־מישא ואת־מלכם:
י ואת־יעוץ ואת־שכיה ואת־מרמה אלה בניו ראשי
11 אבות: ומחשים הוליד את־אביטוב ואת־אלפעל:
12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את־אונו
13 ואת־לד ובנתיה: ובריעה ושמע המה ראשי
האבות ליושבי אילון המה הבריחו את־יושבי גת:
16 טו 14 ואחיו ששק וירמות: וזבדיה וערד ועדר: ומיכאל

וישפה ויוחא בני בריעה : וזבדיה ומשלם וחזקי 17
וחבר : וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל : ויקים 18 19
וזכרי וזבדי : ואליעיני וצלתי ואליאל : ועדיה ובראיה כ 21
ושמרת בני שמעי : * וישפן ועבר ואליאל : ועבדון 22 23
וזכרי וחנן : וחנניה ועילם וענתתיה : ויפדיה ופניאל 24 כה
בני ששק : ושמשרי ושחריה ועתליה : ויערשיה 26 27
ואליה וזכרי בני ירחם : אלה ראשי אבות לתלדותם 28
ראשים אלה ישבו בירושלם : ובגבעון 29
ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה : ובנו הבכור ל
עבדון וצור וקיש ובעל ונדב : וגדור ואחיו וזכר : 31
ומקלות הוליד את־שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו 32
בירושלם עם־אחיהם : ונר הוליד את־קיש 33
וקיש הוליד את־שאול ושאול הוליד את־יהונתן ואת־
מלכי־שוע ואת־אבינדב ואת־אשבעל : ובן־יהונתן 34
מריב בעל ומריב בעל הוליד את־מיכה : ובני מיכה לה
פיתון ומלך ותארע ואחז : ואחז הוליד את־יהועדה 36
ויהועדה הוליד את־עלמת ואת־עזמות ואת־זמרי
וזמרי הוליד את־מוצא : ומוצא הוליד את־בנעה 37
רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו : ולאצל ששה בנים 38
ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן כל־אלה בני אצל : ובני עשק אחיו 39
אולם בכורו יעוש השני ואליפלט השלישי : ויהיו מ
בני־אולם אנשים גבורי־חיל דרכי קשת ומרבים בנים
ובני בנים מאה וחמשים כל־אלה מבני בנימן : לפ׳ לח

ט
וכל־ישראל התיחשו והנם כתובים על־ספר א
מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם : והיושבים 2
הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים
הלוים והנתינים : ובירושלם ישבו מן־בני יהודה ומן־ 3
בני בנימן ומן־בני אפרים ומנשה : עותי בן־עמיהוד 4
בן־עמרי בן־אמרי בן־בנימן־בני פרץ בן־יהודה : בני מן קרי
ומן־השילוני עשיה הבכור ובניו : ומן־בני זרח יעואל ה 6
ואחיהם שש־מאות ותשעים : ומן־בני בנימן סלוא 7
בן־משלם בן־הודויה בן־הסנאה : ויבניה בן־ירחם 8
ואלה בן־עזי בן־מכרי ומשלם בן־שפטיה בן־רעואל
בן־יבניה : ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים 9
וששה כל־אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם :
ומן־הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין : ועזריה בן־ י 11
חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב
נגד בית האלהים : ועדיה בן־ירחם בן־פשחור 12
בן־מלכיה ומעשי בן־עדיאל בן־יחזרה בן־משלם בן־
משלמית בן־אמר : ואחיהם ראשים לבית אבותם 13
אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת
בית־האלהים : ומן־הלוים שמעיה בן־חשוב 14
בן־עזריקם בן־חשביה מן־בני מררי : ובקבקר חרש טו
וגלל ומתניה בן־מיכא בן־זכרי בן־אסף : ועבדיה בן־ 16
שמעיה בן־גלל בן־ידותון וברכיה בן־אסא בן־אלקנה
היושב בחצרי נטופתי : והשערים שלום ועקוב וטלמון 17
ואחימן ואחיהם שלום הראש : ועד־הנה בשער 18
המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי : ושלום 19
בן־קורא בן־אביסף בן־קרח ואחיו לבית־אביו
הקרחים על מלאכת העבדה שמרי הספים לאהל
ואבתיהם על־מחנה יהוה שמרי המבוא : ופינחס כ
בן־אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו : זכריה 21
בן משלמיה שער פתח לאהל מועד : כלם הברורים 22
לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם
התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם :
והם

y Yſpa, y Johá hijos de Beriá. Y Zebadyá, y Meſulam, 17
y Hiski, y Háber. Y Iſmeray, y Izliá, y Jobab hijos de 18
Elpáal. Y Jakim, y Zigrì, y Zabdì. Y Elienay, y Zile- 19 20
tay, y Eliel. Y Adayá, y Berayá, y Simrat hijos de Si- 21
mi. *Y Iſpan, y Eber, y Eliel. Y Abdon, y Zigri, y 22 23 VII
Hanan. Y Hananyá, y Elam, y Antotyá. Y Iphdeyá, 24 25
y Penuel, hijos de Saſak. Y Samſeray, y Seharyá, y Ata- 26
lyá. Y Jaareſyá, y Eliá, y Zigrì, hijos de Jeroham. 27
Eſtas cabeceras de padres por ſus naſcimientos capita- 28
nes; eſtos eſtuvieron en Jeruſalaim. Y en Gibon, eſtu- 29
vieron Abi Gibon; y nombre de ſu muger Maachá. Y 30
ſu hijo el primogenito Abdon; y Zur, y Kis, y Baal,
y Nadab. Y Gedor, y Agyó, y Zacher. Y Miklot en- 31 32
gendró à Simá; y tambien ellos enfrente ſus hermanos
eſtuvieron en Jeruſalaim con ſus hermanos. Y Ner en- 33
gendró à Kis, y Kis engendró à Saul; y Saul engendró
à Jeonatan, y à Malki-ſúa, y à Abinadab, y à Eſbáal.
Y hijo de Jeonatan Merib-báal: y Merib-báal engendró 34
à Michá. Y hijos de Michá; Piton, y Melech, y Taa- 35
reá, y Ahaz. Y Ahaz engendró à Jeoadá, y Jeoadá en- 36
gendró à Alemet, y à Azmavet, y Zimri; y Zimri en-
gendró à Mozá. Y Mozá engendró à Biná; Raphá ſu 37
hijo, Elaſá ſu hijo, Azel ſu hijo. Y à Azel ſeys hijos, 38
y eſtos ſus nombres, Azrikam, Bogrú, y Iſmael, y
Searyá, y Obadyá, y Hanan; todos eſtos hijos de Azal.
Y hijos de Eſek ſu hermano; Ulam ſu primogenito 39
Jeús el ſegundo, y Eliſélet el tercero. Y fueron hijos 40
de Ulam varones valientes de fonſado tendientes arco,
y muchiguantes hijos, y hijos de hijos, ciento, y
cincuenta; todos eſtos de hijos de Binyamin.

C A P. 9.

Y Todo Iſrael ſe alinajaron, y he ellos eſcritos ſobre 1 P. 38.
libro de Reyes de Iſrael; y Jeudá fueron captivados
en Babel por ſu falſedad. Y los eſtantes los pri- 2
meros que en ſu poſſeſſion en ſus ciudades; Iſrael, los
Sacerdotes, los Levitas, y los Netinim. Y en Jeruſa- 3
laim habitaron de hijos de Jeudá, y de hijos de Binya-
min, y de hijos de Ephraim, y Menaſſé. Utay hijo de 4
Amiud, hijo de Omri, hijo de Imri, hijo de Bani, de
hijos de Perez, hijo de Jeudá. Y del Siloni, Aſayá el 5
primogenito, y ſus hijos. Y de hijos de Zerah, Jeuel; 6
y ſus hermanos, ſeys cientos, y noventa. Y de hijos de 7
Binyamin; Salù, hijo de Meſulam, hijo de Odaviá, hi-
jo de Aſenuá. Y Ibneyá hijo de Jeroham, y Elá hijo de 8
Uzi, hijo de Migrì; y Meſulam hijo de Sephatyá, hijo
de Reuel, hijo de Ibneya. Y ſus hermanos por ſus naſci- 9
mientos, novecientos, y cincuenta y ſeys; todos eſtos va-
rones cabeceras de padres à caſa de ſus padres. Y de los 10
Sacerdotes; Jedayá, y Jeoyarib, y Jachin. Y Azaryá, hijo 11
de Hilkiyá, hijo de Meſulam, hijo de Zadok, hijo de Me-
rayot, hijo de Ahitub, Principe de caſa del Dios. Y Ada- 12
yá, hijo de Jeroham, hijo de Paſhur, hijo de Malkiyá; y
Maſay, hijo de Adiel, hijo de Jagzéra, hijo de Meſulam,
hijo de Meſilemit, hijo de Imer. Y ſus hermanos cabeceras 13
à caſa de ſus padres, mil, y ſetecientos, y ſeſenta; valien-
tes de fonſado de obra de ſervicio de caſa del Dios. Y de 14
los Levitas: Semayá, hijo de Haſub, hijo de Azrikam,
hijo de Haſabyá, de hijos de Merari. Y Bakbakar arti- 15
fice, y Galal; y Matanyá hijo de Michá, hijo de Zigri,
hijo de Aſaph. Y Obadyá hijo de Semayá, hijo de Galal, 16
hijo de Jedutun; y Berechyá, hijo de Aſah, hijo de Elka-
ná, el eſtan en aldeas de Netophati. Y los porteros Sa- 17
lùm, y Akub, y Talmon, y Ahiman; y ſus hermanos
Salùm el mayoral. Y haſta aqui en portal del Rey à 18
Oriente; ellos los porteros, à reales de hijos de Levi.
Y Salùm hijo de Koré, hijo de Ebyaſaph, hijo de Korah, 19
y ſus hermanos à caſa de ſu padre los Korhitas, ſobre
obra del ſervicio, guardantes los umbrales de la tienda;
y ſus padres ſobre real de .A. guardantes la entrada.
Y Pinhas, hijo de Elazar Principe era ſobre ellos, de 20
antes .A. con el. Zecharyá hijo de Meſelemyá porte- 21
ro de entrada de tienda del plazo. Todos ellos, los 22
eſcogidos por porteros en los umbrales, dozientos, y
doze; ellos con ſus aldeas ſus parentelas, à ellos aci-
mentó David, y Semuel el veyén, en ſu fidelidad.
Y

23 Y ellos y ſus hijos, ſobre las puertas à caſa de .A., de
24 caſa de la tienda por guardas. A quatro partes eran los
porteros; à Oriente, à Occidente, à Septentrion, y à
45 Meridion. Y ſus hermanos en ſus aldeas, para venir à
26 ſiete los dias de hora à hora con eſtos. Por que con fide-
lidad ellos, quatro valientes de los porteros, ellos los
Levìtas; y eran ſobre las camaras, y ſobre los theſoros
27 de caſa de Dios. Y derredores de caſa de Dios manian;
por que ſobre ellos guarda, y ellos ſobre la llave, y cada
28 mañana cada mañana [ABRIAN]. Y dellos ſobre vaſos del
ſervicio; por que por cuenta los traian, y por cuenta los
29 ſacavan. Y dellos encomendados ſobre los vaſos, y ſobre
todos vaſos de la ſanctidad; y ſobre la ſémola, y el vino,
30 y el azeyte, y el encienço, y las eſpecias. Y de hijos de
los Sacerdotes, conficionantes la conficion de las eſpe-
31 cias. Y Matityá de los Levìtas él el primogenito de Sa-
lùm el Korhita; en fidelidad ſobre obra de las ſartenes.
32 Y de hijos del Keatì, de ſus hermanos, ſobre pan de la
33 ordenança; para aparejar de Sabat à Sabat. Y eſtos los
cantores cabeceras de padres de los Levìtas en las cama-
ras, libertados [DE OTROS OFFICIOS;] por que de dia y de
34 noche ſobre ellos en la obra. Eſtas cabeceras de los pa-
dres de los Levìtas à ſus naſcimientos, capitanes; eſtos
35 habitaron en Jeruſalaim. Y en Gibon habitaron Abi
36 Gibon, Jeyel; y nombre de ſu hermana Maachá. Y ſu
hijo el primogenito Abdon; y Zur, y Kis, y Baal, y
37 Ner, y Nadab. Y Gedor, y Ahyó, y Zecharyá, y
38 Miklot. Y Miklot engendrò à Simam; y tambien ellos
eſcuentra ſus hermanos, eſtuvieron en Jeruſalaim con
39 ſus hermanos. Y Ner engendrò á Kis, y Kis engendrò
à Saul; y Saul engendrò à Jeonatan, y Malki-ſúa, y à
40 Abinadab, y à Esbaal. Y hijo de Jeonatan Merib-baal;
41 y Meri-baal engendrò à Micha. Y hijos de Michá;
42 Piton, y Mélech, y Tagrèa. Y Ahaz engendrò à Jará,
y Jará engendrò à Alemet, y à Azmavet, y à Zimri; y
43 Zimri engendró à Mozá. Y Mozá engendró a Biná; y
44 Rephayá ſu hijo, Elaſá ſu hijo, Aziel ſu hijo. Y à Azel
ſeys hijos, y eſtos ſus nombres, Azrikam, Bogru, y Iſ-
mael, y Searyá, y Obadyá, y Hanan; eſtos hijos de Azal.

C A P. 10.

II 1 Y Peliſteos pelearon con Iſrael; y huyó varon de
Iſrael de delante Peliſteos, y cayeron matados en
2 monte de Gilbóa. Y perſiguieron Peliſteos tras
de Saul, y tras de ſus hijos; y hirieron Peliſteos à Jo-
3 natan, y à Abinadab, y à Malkiſua, hijos de Saul. Y
apretoſſe la pelea ſobre Saul, y hallaronlo los tirantes
4 con arco; y fue herido de los tirantes. Y dixo Saul al
lleván ſus armas, deſenvaina tu eſpada y traſpaſſame
con ella, por que no vengan los incircunciſos eſtos y ſe
burlen en mi, y no quiſo llevan ſus armas, por que te-
mien mucho; y tomó Saul à la eſpada y echoſe ſobre
5 ella. Y vió lleván ſus armas que era muerto Saul; y
6 echoſſe tambien él ſobre la eſpada y murió. Y muriò
7 Saul, y tres ſus hijos, y toda ſu caſa auna murieron. Y
vieron todo varon de Iſrael, que en el valle, que huye-
ron, y que murieron Saul, y ſus hijos; y dexaron ſus
ciudades, y huyeron, y vinieron Peliſteos y habitaron
8 en ellas. Y fue del otro dia, y vinieron Peliſteos para
deſpojar à los matados; y hallaron à Saul, y à ſus hijos
9 caìdos en monte de Gilbóa. Y deſpojaronlo, y toma-
ron ſu cabeça, y ſus armas; y embiaron en tierra de
Peliſteos derredor, para denunciar à ſus ìdolos, y à el
10 pueblo. Y puſieron à ſus armas en caſa de ſus dioſes;
11 y ſu cabeça colgaron en caſa de Dagón. Y oyeron todo Ja-
12 bés Gilad; à todo lo que hizieron Peliſteos à Saul. Y le-
vantaronſe todo varon de exercito, y tomaron à cuerpo de
Saul, y à cuerpos de ſus hijos, y truxéronlos à Jabes; y
enterraron à ſus gueſſos debaxo de la enzina en Jabes, y
13 ayunaron ſiete dias. Y murió Saul por ſu falſedad que falſó
contra .A. por palabra de .A. que no guardó; y tambien
14 por conſultar en Piton para requirir. Y no requirió en .A.
y matólo; y bolvió el reyno à David hijo de Iſay.

C A P. 11.

III 1 Y Apañaronſe todo Iſrael à David à Hebron por
2 dezir: he tu gueſſo y tu carne nós. Tambien

23 והם ובניהם על־השערים לבית־יהוה לבית־האהל
24 למשמרות: לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה
כה צפונה ונגבה: ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת
26 הימים מעת אל־עת עם־אלה: כי באמונה המה
ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו על־הלשכות
27 ועל־האצרות בית האלהים: וסביבות בית־האלהים
ילינו כי־עליהם משמרת והם על־המפתח ולבקר
28 לבקר: ומהם על־כלי העבדה כי־במספר יביאום
29 ובמספר יוציאום: ומהם ממנים על־הכלים ועל כל־
כלי הקדש ועל־הסלת והיין והשמן והלבונה
ל והבשמים: ומן־בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים:
31 ומתתיה מן־הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה
32 על מעשה החבתים: ומן־בני הקהתי מן־אחיהם על־
33 לחם המערכת להכין שבת שבת: ואלה
המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי־ פטורים קרי
34 יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות
ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
לה ובגבעון ישבו אבי־גבעון יעואל ושם אשתו מעכה:
36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: וגדור יעיאל קרי 37
38 ואחיו וזכריה ומקלות: ומקלות הוליד את־שמאם
ואף־הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם:
39 ונר הוליד את־קיש וקיש הוליד את־שאול ושאול
הוליד את־יהונתן ואת־מלכי־שוע ואת־אבינדב ואת־
מ אשבעל: ובן־יהונתן מריב בעל ומרי־בעל הוליד את־
41 מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: ואחז הוליד 42
את־יערה ויערה הוליד את־עלמת ואת־עזמות ואת־
43 זמרי וזמרי הוליד את־מוצא: ומוצא הוליד את־בנעא
44 ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנים
ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

ליום ב י
ו ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש־ישראל מפני
2 פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את־יונתן ואת־
3 אבינדב ואת־מלכי־שוע בני שאול: ותכבד המלחמה
על־שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן־היורים:
4 ויאמר שאול אל־נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה
פן־יבאו הערלים האלה והתעללו־בי ולא אבה נשא
כליו כי ירא מאד ויקח שאול את־החרב ויפל עליה:
ה וירא נשא־כליו כי־מת שאול ויפל גם־הוא על־החרב
6 וימת: וימת שאול ושלשת בניו וכל־ביתו יחדו
7 מתו: ויראו כל־איש ישראל אשר־בעמק כי נסו וכי־
מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים
8 וישבו בהם: ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את־החללים וימצאו את־שאול ואת־בניו
9 נפלים בהר גלבע: ויפשיטהו וישאו את־ראשו ואת־
כליו וישלחו בארץ־פלשתים סביב לבשר את־עצביהם
י ואת־העם: וישימו את־כליו בית אלהיהם ואת־
11 גלגלתו תקעו בית דגון: וישמעו כל יביש
12 גלעד את כל־אשר־עשו פלשתים לשאול: ויקומו
כל־איש חיל וישאו את־גופת שאול ואת גופת בניו
ויביאום יבישה ויקברו את־עצמותיהם תחת האלה
13 ביבש ויצומו שבעת ימים: וימת שאול במעלו אשר־
מעל ביהוה על־דבר יהוה אשר לא־שמר וגם־לשאול
14 באוב לדרוש: ולא־דרש ביהוה וימיתהו ויסב את־
ליום ג א המלוכה לדויד בן־ישי: ויקבצו כל־ישראל
2 אל־דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: גם־

תמול גם־שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא ה
והמביא את־ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה
תרעה את־עמי את־ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי
ישראל: ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה 3
ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו
את־דויד למלך על־ישראל כדבר יהוה ביד־
שמואל:
וילך דויד וכל־ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוסי 4
ישבי הארץ: ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה ה
וילכד דויד את־מצדת ציון היא עיר דויד: ויאמר 6
דויד כל־מכה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר
ויעל בראשונה יואב בן־צרויה ויהי לראש: וישב דויד 7
במצד על־כן קראו־לו עיר דויד: ויבן העיר מסביב מן־ 8
המלוא ועד־הסביב ויואב יחיה את־שאר העיר: וילך 9
דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו: ואלה י
ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו
עם־כל־ישראל להמליכו כדבר יהוה על־ישראל:
ואלה מספר הגבורים אשר לדויד ישבעם בן־חכמוני 11
ראש השלושים הוא־עורר את־חניתו על שלש־מאות השלישים ק
חלל בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן־דודו האחוחי 12
הוא בשלושה הגברים: הוא־היה עם־דויד בפס דמים 13
והפלשתים נאספו־שם למלחמה ותהי חלקת השדה
מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים: ויתיצבו 14
בתוך־החלקה ויצילוה ויכו את־פלשתים ויושע יהוה
תשועה גדולה: * וירדו שלושה מן־השלושים ראש על־ טו ליום ד
הצר אל־דויד אל־מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה
בעמק רפאים: ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז 16
בבית לחם: ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור 17
בית־לחם אשר בשער: ויבקעו השלשה במחנה 18
פלשתים וישאבו־מים מבור בית־לחם אשר בשער
וישאו ויבאו אל־דויד ולא־אבה דויד לשתותם וינסך
אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות 19
זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי
בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגבורים: ואבשי אחי־יואב הוא היה ראש כ
השלושה והוא עורר את־חניתו על־שלש מאות חלל
ולא־שם בשלשה: מן־השלושה בשנים נכבד ויהי 21 ולו קרי
להם לשר ועד־השלשה לא בא: בניה בן־יהוידע 22
בן־איש־חיל רב־פעלים מן־קבצאל הוא הכה את
שני אריאל מואב והוא ירד והכה את־הארי בתוך
הבור ביום השלג: והוא הכה את־האיש המצרי 23
איש מדה ׀ חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור
ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את־החנית מיד המצרי
ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן־יהוידע 24
ולו שם בשלושה הגברים: מן־השלושים הנו כה
נכבד הוא ואל־השלשה לא־בא וישימהו דויד
על־משמעתו: וגבורי החילים עשהאל אחי 26
יואב אלחנן בן־דודו מבית לחם: שמות ההרורי 27
חלץ הפלוני: עירא בן־עקש התקועי אביעזר 28
הענתותי: סבכי החשתי עילי האחוחי: מהרי 29 ל
הנטופתי חלד בן־בענה הנטופתי: איתי בן־ריבי 31
מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני: חורי מנחלי 32
געש אביאל הערבתי: עזמות הבחרומי אליחבא 33
השעלבני: בני השם הגזוני יונתן בן־שגא ההררי: 34
אחיאם בן־שכר ההררי אליפל בן־אור: חפר לה 36
המכרתי אחיה הפלני: חצרו הכרמלי נערי בן־ 37
אזבי

ayer, tambien tercero dia, tambien en ſer Saul Rey,
tu el ſalièn y el entrán à Iſrael; y dixo .A. tu Dios à
ti, tu apaſcentaras à mi pueblo Iſrael, y tu ſeras
Principe ſobre mi pueblo Iſrael. Y vinieron todos
viejos de Iſrael al Rey à Hebron, y tajó con ellos 3
David firmamento en Hebron delante de .A.; y un-
gieron à David por Rey ſobre Iſrael, como palabra
de .A. por mano de Semuel. Y anduvo David y 4
todo Iſrael à Jeruſalaim, ella Jebus; y alli el Jebu-
ſeo habitadores de la tierra. Y dixèron habitadores 5
de Jebus à David, no vendras aquí; y prendiò Da-
vid à fortaleza de Zíon, ella ciudad de David. Y 6
Dixo David, todo hirièn Jebuſeo primero, ſerá por
capitan y por mayoral; y ſubiò en el principio
Joab hijo de Zeruyá, y fue por capitan. Y eſtuvo 7
David en la fortaleza; por tanto llamaron à ella
ciudad de David. Y edificò la ciudad derredor del 8
Milò, y haſta el derredor; y Joab reparò à reſto de
la ciudad. Y anduvo David andando y engrandeſ- 9
ciendo; y .A. Zebaot con él. Y eſtas cabeceras de 10
los eſforçados que à David, los que ſe eſforçavan
con el en ſu reyno con todo Iſrael para reynarlo;
como palabra de .A. ſobre Iſrael. Y eſte cuento de 11
los valientes que à David; Jaſobam hijo de Chag-
moni cabeça de los capitanes, él deſpertò à ſu lança
contra trezientos muertos, en vez una. Y deſpues 12
dél Elazar hijo de ſu tio Ahòhi; el en tres los va-
lientes. El fue con David en Paſ-damim, y los 13
Peliſteos fueron apañados alli à la batalla, y fue
poſſeſſion del campo llena de cevadas; y el pueblo
huyeron de delante Peliſteos. Y pararonſe entre la 14
poſſeſſion, y eſcaparonla, y hirieron à Peliſteos; y
ſalvò .A. (con) ſalvacion grande. * Y deſcendieron 15 IV
tres de los treynta capitanes ſobre la peña à David,
à lapa de Adulam; y real de Peliſteos poſan en
valle de Rephaim. Y David entonces en la fortale- 16
za; y eſtancia de los Peliſteos entonces en Bet-le-
hem. Y deſſeò David y dixo; quien me abrevaſſe 17
de aguas del pozo de Bet-lehem que en la puerta.
Y rompieron los tres en real de Peliſteos, y ſaca- 18
ron aguas del pozo de Bet-lehem, que en la puerta,
y tomaron y truxèron à David; y no quiſo David
beverlas, y templò à ellas à .A.. Y dixo, vedado 19
à mi de mi Dios de hazer eſto, ſi ſangre de los
varones eſtos beverè de ſus almas? que con [PE-
LIGRO] de ſus almas las truxèron, y no quiſo
beverlas; eſto hizieron tres los valientes. Y A- 20
biſay hermano de Joab, él era capitan de los tres,
y él deſpertava ſu lança ſobre trezientos mata-
dos; y à él fama en los tres. De los tres en- 21
tre los dos honrado, y fue à ellos por mayoral; y
haſta los tres no vino. Benayá hijo de Jeoyadá, 22
hijo de varon de fonſado, grande de obras de
Kabzeel; él hiriò à dos (fuertes como) leones
de Moab, y el deſcendiò, y hiriò al leon entre
el poço en dia de la nieve. Y él hiriò, el va- 23
ron Egypciano, varon de medida cinco codos,
y en mano del Egypciano lança como enxullo
de texedores, y deſcendiò à el con la vara; y
robò la lança de poder del Egypciano, y matollo con
ſu lança. Eſtas hizo Benayau hijo de Jeoyadá; y 24
à el fama en tres los valientes. De los treynta he 25
el, honrado él, y à los tres no vino; y puſolo
David en ſu conſejo. Y valiente de los exercitos; 26
Aſael hermano de Joab, Elhanan hijo de ſu tio
de Bet-lahem. Samot el Arori; Heles el Pelo- 27
nita. Hirá hijo de Ikès el Tekoita, Abiezer el 28
Antotita. Sibechay el Huſati, Ilay el Ahohì. 29
Maaray el Netophati, Heled hijo de Baaná el 30
Netophati. Ytay hijo de Ribay, de Gibát de hi- 31
jos de Binyamin; Benayá el Piratoni. Huray de ar- 32
royos de Gáaz, Abièl el Arbati. Azmá-vet el Baha- 33
rumi, Elyagbá el Saalbunì. Hijos de Aſſèm el Gizo- 34
ni, Jonatan hijo de Sagé el Ararì. Ahiam hijo de Sa- 35
gar el Ararì, Eliphal hijo de Ur. Hepher el Meche- 36
ratí, Ahyá el Peloni. Hezrò el Carmeli, Naaray hijo 37
de

38 de Ezbay. Joel hermano de Natan, Mibhar hijo de
39 Agri. Zelek el Amonita; Nagaráy el Beroti, lle-
40 ván armas de Joab hijo de Zeruyá. Yrá el Ytrì,
41 Garèb el Ytrí. Uriyá el Hiteo, Zabad hijo dé
42 Aglay. Adina hijo de Siza el Reubenita, cabecera
43 del Reubenita, y con el treynta. Hanan hijo de
44 Maahá, y Joſaphat el Mitni. Uziyá el Aſterati;
45 Samá, y Jeiel hijos de Hotam el Aroeri. Jediael hijo
46 de Simri, y Jocha ſu hermano el Tizi. Eliel el Mahavi,
y Jeribay, y Joſavyá hijos de Elnáam; y Ytmá el
47 Moabita. Eliel, y Obed, y Jaaſiel el Mezobayá.

CAP. 12.

V 1 Y Eſtos los vinientes à David à Ziklag, [ESTANDO] aun detenido [S. ESCONDIDO] por Saul hijo
de Kis; y ellos entre valientes ayudantes à la
2 pelea. Armantes arco, aderechantes, y yzquerdean-
tes con piedras, y con ſaetas en arco; de hermanos
3 de Saul de Binyamin. El capitan, Ahiezer, y Joas,
hijos de la Semaá la Gibati, y Jeziel, y Phelet hi-
4 jos de Azmávet; y Beracha, y Jeú el Antoti. Y
Yſmayá el Giboni, valiente en los treynte, y ſobre
los treynta; y Yrmeyá, y Jahaziel, y Johanan, y
5 Jozabad el Gederati. Eluzay, y Jerimoth, y Beal-
6 yá, y Semaryau, y Sephatyáu el Haruphí. Elkaná,
y Yſiyau, y Azarel, y Joezer, y Jaſobam los Kor-
7 hitas. Y Joelá, y Zebadyá, hijos de Jeroham del
8 Gedor. Y del Gadi fueron apartados à David à
la fortaleza, al deſierto, valientes del fonſado, va-
rones de exercito à la pelea, ordenantes adarga y
lança; y faces de leon ſus faces, y como corços
9 ſobre los montes para apreſſurar. Ezer el capitan;
10 Obadyá el ſegundo, Eliab el tercero. Miſmaná el
11 quatro, Yrmeyá el quinto. Atay el ſexto, Eliel el
12 13 ſeteno. Johanan el octavo, Elzabad el noveno. Yr-
14 meyau el Dezeno, Magbanay onzeno. Eſtos de hijos
de Gad, cabeceras del exercito; uno para ciento el pe-
15 queño, y el grande para mil. Eſtos ellos que paſſaron
al Jarden en el mes el primero, y el lleno ſobre todas
ſus riberas; y ahuyentaron à todos los [DE LOS] va-
16 lles, à Oriente y à Occidente. Y vinieron de hijos de
17 Binyamin y Jeudá, haſta la fortaleza à David. Y ſa-
lio David delante dellos, y reſpondiò, y dixo à ellos,
ſi por paz venis à mi, à ayudarme, ſerá à mi ſobre vos
coraçon por uno; y ſi para engañarme por mis anguſtia-
dores, ſin violencia en mis manos, vea Dios de nueſ-
18 tros padres, y reprehenda. Y eſpiritu enviſtiò à Ama-
ſay mayoral de los capitanes, [Y DIXO,] por ti David,
y contigo hijo de Yſay, paz paz à ti, y paz à tu ayu-
dador, por que te ayudò tu Dios; y recibiolos David,
VI 19 y diolos en cabeceras del exercito. * Y de Menaſſé ſe
echaron [I. E. SE JUNTARON] à David en ſu venir con
Peliſteos, contra Saul à la pelea y no los ayudaron; por
que con conſejo lo embiaron los ſeñores de los Peliſteos,
por dezir, con nueſtras cabeças ſe echará [I. E. SE EN-
20 GRACIARA] à ſu ſeñor Saul. En ſu andar à Ziklag ſe
echaron [Ó SE JUNTARON] à el de Menaſſé, Adná, y
Jozabad, y Jediael, y Michael, y Jozabad, y Elihu,
21 y Ziletay; cabeceras de los milles que à Menaſſé. Y e-
llos ayudaron con David contra el exercito, por que va-
lientes de exercito todos ellos; y fueron mayorales en el
22 exercito. Por que à hora de dia en dia vinieron à Da-
vid para ayudarlo, haſta el real grande como real de
23 Dios. Y eſtos cuentos de cabeceras de ceñido para el ex-
ercito, vinieron à David à Hebron; para bolver reyno
24 de Saul à el, como dicho de .A.. Hijos de Jeudá lle-
vantes adarga y lança: ſeys mil, y ochocientos ceñidos
25 de exercito. De hijos de Simhon valientes del fonſado
26 para el exercito; ſiete mil, y ciento. De hijos de Levì,
27 quatro mil, y ſeys cientos. Y Jeoyadá el Principe de
28 Aaron; y con él tres mil, y ſiete cientos. Y Zadok
moço valiente de exercito; y de caſa de ſu padre ma-
29 yorales veynte y dos. Y de hijos de Binyamin herma-
nos de Saul, tres mil; y haſta aqui ſu multitud,
30 guardantes guarda de caſa de Saul. Y de hijos de
Ephráim, veynte mil, y ocho cientos; valientes del
exercito, varones de nombres por caſa de ſus padres.

38 אזבי : יואל אחי נתן מבחר בן־הגרי : צלק 39
העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן־צרויה :
מ עירא היתרי גרב היתרי : אוריה החתי זבד בן־ 41
42 אחלי : עדינא בן־שיזא הראובני ראש לראובני
43 ועליו שלשים : חנן בן־מעכה ויושפט המתני :
ויעיאל קרי 44 עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם
מה הערערי : ידיעאל בן־שמרי ויחא אחיו התיצי :
46 אליאל המחוים וירבי ויושויה בני אלנעם
47 ויתמה המואבי : אליאל ועובד ויעשיאל
המצביה :

יב ליום ה א ואלה הבאים אל־דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול
2 בן־קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה : נשקי קשת
מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי
3 שאול מבנימן : הראש אחיעזר ויואש בני השמעה
ויזיאל קרי הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי :
4 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל־השלשים
ה וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי : אלעוזי וירימות
החרופי קרי 6 ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי : אלקנה
7 וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים : ויועאלה
8 וזבדיה בני ירחם מן־הגדור : ומן־הגדי נבדלו אל־דויד
למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי
צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על־ההרים
9 למהר : עזר הראש עבדיה השני אליאב השלישי :
י משמנה הרביעי ירמיה החמשי : עתי הששי אליאל 11
12 השבעי : יוחנן השמיני אלזבד התשיעי : ירמיהו 13
14 העשירי מכבני עשתי עשר : אלה מבני־גד
טו ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף : אלה
הם אשר עברו את־הירדן בחדש הראשון והוא
גדותיו קרי ממלא על־כל־גדיתיו ויבריחו את־כל־העמקים
16 למזרח ולמערב : ויבאו מן־בני בנימן ויהודה עד־
17 למצד לדויד : ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם
אם־לשלום באתם אלי לעזרני יהיה־לי עליכם לבב
ליחד ואם־לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי
18 אבותינו ויוכח : ורוח לבשה את־עמשי ראש
השלישים ק' השלושים לך דויד ועמך בן־ישי שלום שלום לך
ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם
ליום ו 19 בראשי הגדוד : * וממנשה נפלו על־דויד בבאו
עם־פלשתים על־שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה
שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל־אדניו
כ שאול : בלכתו אל־ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנה
ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי
21 האלפים אשר למנשה : והמה עזרו עם־דויד על־
22 הגדוד כי־גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא : כי לעת־
יום ביום יבאו על־דויד לעזרו עד־למחנה גדול כמחנה
23 אלהים : ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא
באו על־דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי
24 יהוה : בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים
כה ושמנה מאות חלוצי צבא : מן־בני שמעון גבורי
חיל לצבא שבעת אלפים ומאה :
26 מן־בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות :
27 ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע
28 מאות : וצדוק נער גבור חיל ובית־אביו שרים
29 עשרים ושנים : ומן־בני בנימן אחי שאול
שלשת אלפים ועד־הנה מרבית שמרים משמרת
לבית שאול : ומן־בני אפרים עשרים אלף
ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם :

31 ליום ז ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר
נקבו בשמות לבוא להמליך את־דויד ׃
32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה־
יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל־אחיהם על־
33 פיהם ׃ מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה
בכל־כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא־לב
34 ולב ׃ ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה
לה וחנית שלשים ושבעה אלף ׃ ומן־הדני
ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות ׃
36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים
37 אלף ׃ ומעבר לירדן מן־הראובני והגדי
וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה
38 ועשרים אלף ׃ כל־אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה
בלבב שלם באו חברונה להמליך את־דויד על־כל־
ישראל וגם כל־שרית ישראל לב אחד להמליך את־
39 דויד ׃ ויהיו־שם עם־דויד ימים שלושה אכלים
מ ושותים כי־הכינו להם אחיהם ׃ וגם הקרובים־אליהם
עד־יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים
ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים
לפ' לט וצמקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל ׃
א יג ויועץ דויד עם־שרי האלפים והמאות
2 לכל־נגיד ׃ ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם־עליכם
טוב ומן־יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על־אחינו
הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים
3 והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו ׃ ונסבה את־
ארון אלהינו אלינו כי־לא דרשנהו בימי שאול ׃
4 ויאמרו כל־הקהל לעשות כן כי־ישר הדבר בעיני
ה כל־העם ׃ ויקהל דויד את־כל־ישראל מן־שיחור
מצרים ועד־לבוא חמת להביא את־ארון האלהים
6 מקרית יערים ׃ ויעל דויד וכל־ישראל בעלתה אל־
קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון
האלהים יהוה יושב הכרבים אשר־נקרא שם ׃
7 וירכיבו את־ארון האלהים על־עגלה חדשה מבית
8 אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה ׃ ודויד וכל־ישראל
משחקים לפני האלהים בכל־עז ובשירים ובכנרות
9 ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות ׃ ויבאו עד־
גרן כידן וישלח עזא את־ידו לאחז את־הארון כי
י שמטו הבקר ׃ ויחר־אף יהוה בעזא ויכהו על אשר־
11 שלח ידו על־הארון וימת שם לפני אלהים ׃ ויחר לדויד
כי־פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא
12 עד היום הזה ׃ ויירא דויד את־האלהים ביום ההוא
13 לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים ׃ ולא־הסיר
דויד את־הארון אליו אל־עיר דויד ויטהו אל־בית
14 עבד אדם הגתי ׃ וישב ארון האלהים עם־בית
עבד־אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית
עבד־אדם ואת־כל־אשר־לו ׃
חורם קרי יד א וישלח חירם מלך־צר מלאכים אל־דויד ועצי
2 ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית ׃ וידע
דויד כי־הכינו יהוה למלך על־ישראל כי־נשאת
למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל ׃
3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים
4 ובנות ׃ ואלה שמות הילודים אשר היו־לו בירושלם
ה שמוע ושובב נתן ושלמה ׃ ויבחר ואלישוע ואלפלט ׃
7 6 ונגה ונפג ויפיע ׃ ואלישמע ובעלידע ואליפלט ׃
8 וישמעו פלשתים כי־נמשח דויד למלך על־כל־
ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דויד וישמע
דויד

Y de mitad del tribu de Menaſſé, deziocho mil; que 31
fueron declarados por nombres para venir à reynar à
David. Y de hijos de Yſſachar, ſabientes entendimi- 32
ento ſegun los tiempos, para ſaber que haria Iſrael;
ſus cabeceras dozientos, y todos ſus hermanos por ſu
dicho [SE GOVERNAVAN]. De Zebulun, ſalientes à 33
exercito, ordenantes pelea con todos inſtrumentos de
pelea, cincuenta mil; y para ordenar ſin coraçon y co-
raçon [S. TODOS UN CORAÇON POR DAVID.] Y de 34
Naphtali, mayorales mil; y con ellos con pavez y
lança, treynta y ſiete mil. Y de Dan ordenantes pe- 35
lea, veynte y ocho mil, y ſeys cientos. Y de Aſſer 36
ſalientes à exercito para ordenar pelea, quarenta mil.
Y de allende el Jarden, del Reubeni, y del Gadi, y 37
medio tribu de Menaſſé, con todos inſtrumentos de
exercito de pelea, ciento, y veynte mil. Todos eſtos 38
varones de pelea, ordenantes ordenança, con coraçon
perfecto vinieron à Hebron para reynar à David ſobre
todo Iſrael; y tambien todo reſto de Iſrael coraçon uno
para reynar à David. Y fueron alli con David dias 39
tres, comientes y bevientes: por que aparejaron para
ellos ſus hermanos. Y tambien los llegados à ellos, 40
haſta Yſſachar, y Zebulun, y Naphtali, trayentes
pan, en aſnos, y en camellos, y en mulas, y en va-
cas, comida de harina, queſos de higos, y paſſas, y
vino, y azeyte, y vacas, y ovejas, à muchedumbre;
por que alegria en Iſrael.

CAP. 13.

Y Aconſejòſſe David con ſeñores de los miles, y los 1 P.39
cientos, con todo Principe. Y dixo David à to- 2
da compaña de Iſrael, ſi ſobre vos bueno, y de
.A. nueſtro Dios, dividamos embiemos (menſageros) à
nueſtros hermanos los remaneſcidos en todas tierras de
Iſrael, y con ellos los Sacerdotes, y los Levitas, en
ciudades de ſus arrabales; y ſerán congregados à nós.
Y bolvamos à Arca de nueſtro Dios à nos; por que no 3
lo requirimos en dias de Saul. Y dixéron toda la com- 4
paña para hazer aſſi; por que derecha la palabra en
ojos de todo el pueblo. Y congregò David à todo Iſ- 5
rael, deſde Sihor (rio) de Egypto, y haſta entrada de
Hamat; para traer à Arca del Dios de Kiryat Jearim.
Y ſubiò David y todo Iſrael à Baalát, à Kiryat Jeraim 6
que à Jeudá; para hazer ſubir de alli à Arca del Dios
.A. eſtan (ſobre) los Kerubim, que era llamado alli.
Y hizieron ſubir à Arca del Dios ſobre carreta nueva, 7
de caſa de Abinadab; y Uza, y Ahiò guiantes en la
carreta. Y David y todo Iſrael bailantes delante del 8
Dios con toda fortaleza; y con canticos, y con harpas,
y con gaytas, y con aduſſes, y con reteñideras, y con
trompetas. Y vinieron haſta éra de Kidon; y tendiò 9
Uzá ſu mano para tener à la Arca, por que ſe reshuye-
ron las vacas. Y ereſciò furor de .A. en Uza y hiriolo, 10
por que tendiò ſu mano ſobre la Arca; y murió alli de-
lante del Dios. Y ereſciò à David por que aportillo .A. 11
portillo en Uzá; y llamò al lugar eſſe Perez Uzá, haſta
el dia eſte. Y temiò David à Dios en el dia eſſe por de- 12
zir; como traeré à mi á Arca del Dios?. Y no llegò 13
David la Arca à el a ciudad de David; y hizola acoſtar à
caſa de Obèd-Edòm el Gitì. Y eſtuvo Arca del Dios 14
en caſa de Obèd-Edòm, en ſu caſa tres meſes; y ben-
dixo .A. à caſa de Obèd-Edòm, y à todo lo que à él.

CAP. 14.

Y Embiò Hiram Rey de Zor menſageros á David, 1
y maderos de alarzes, y maeſtros de pared, y
maeſtros de leños; para fabricar à el caſa. Y co- 2
noſciò David que lo compuſo .A. por Rey ſobre Iſrael;
por que fue exalçado por excelencia ſu reyno, por ſu
pueblo Iſrael. Y tomò David aun mugeres en Jeruſa- 3
laim; y engendrò David aun, hijos y hijas. Y eſtos 4
nombres de los naſcidos que fueron à el en Jeruſalaim:
Samúa, y Sobab, Natan, y Selomoh. Y Jbhar, y Eli- 5
ſúa, y Elpálet. Y Nòga, y Nepheg, y Japhia. Y 6 7
Eliſamá, y Beelyadá, y Eliphálet. Y oyeron Peliſtim 8
que fue ungido David por Rey ſobre todo Iſrael, y
ſubieron todos Peliſtim para buſcar à David; y oyò
David,

9 David, y ſalio delante dellos. Y Peliſtim vinieron; y eſ-
10 tendieronſe por valle de Rephaim. Y demandò David en
el Dios por dezir, ſi ſubiré contra Peliſtim, y darloshas
en mi mano? y dixo à el .A., ſube, y darloshe en tu
11 mano. Y ſubieron en Baal Perazim, y hiriolos alli
David, y dixo David, aportillò el Dios à mis enemigos
por mi mano, como portillo de aguas; por tanto llama-
12 ron nombre del lugar eſſe Baal Perazim. Y dexaron
alli ſus dioſes; y mandô David, y fueron ardidos en
13 el fuego. Y añadieron mas Peliſtim, y eſtendieronſe en
14 el valle. Y demandò mas David en el Dios, y dixo a el,
no ſubas tras dellos; rodea de ſobre ellos, y vendras à
15 ellos de enfrente los morales. Y ſerá como tu oìr à
voz del paſſo en cabeças de los morales, entonces ſal-
dras en la pelea: por que ſaliò el Dios delante de ti,
16 para herir real de Peliſtim. Y hizo David como le
encomendò el Dios; y hirieron à real de Peliſtim, de
17 Gibon y haſta Gazra. Y ſaliò fama de David en todas
las tierras; y .A. diò ſu pavor ſobre todas las gentes.

C A P. 15.

II 1 Y Hizo à el caſas en ciudad de David; y aparejò lu-
2 gar para Arca del Dios, y tendiò à el tienda. En-
tonces dixo David, no para alçar à Arca del
Dios ſi no los Levìtas; por que en ellos eſcogiò .A.
para llevar à Arca del Dios, y para ſervirlo haſta ſiem-
3 pre. Y congregò David à todo Iſrael en Jeruſalaim;
para hazer ſubir à Arca de .A. à ſu lugar que aparejò
4 para el. Y juntò David à hijos de Aaron, y à los
5 Levìtas. De hijos de Keat; Uriel el mayoral, y ſus
6 hermanos, ciento, y veynte. De hijos de Merari;
Aſayá el mayoral, y ſus hermanos, dozientos, y veyn-
7 te. De hijos de Gerſon; Joél el mayoral, y ſus her-
8 manos, ciento, y treynta. De hijos de Eliſaphan;
9 Semayá el mayoral, y ſus hermanos dozientos. De hi-
jos de Hebron; Eliel el mayorel, y ſus hermanos
10 ochenta. De hijos de Uziel; Aminadab el mayoral, y
11 ſus hermanos, ciento, y doze. Y llamò David à Za-
dok, y à Ebyatar los Sacerdotes; y à los Levìtas, à
Uriel, Aſayá, y Joel, Semayá, y Eliel, y Aminadab.
12 Y dixo à ellos, vos cabeceras de los padres de los Le-
vìtas; ſanctificadvos vós y vueſtros hermanos, y hareis
ſubir à Arca de .A. Dios de Iſrael al (lugar) que apa-
13 rejé à ella. Por que en el principio no [LO HIZISTES]
vos; [POR ESSO] aportillò .A. nueſtro Dios en nos, por
14 que no lo requerimos como el juizio. Y ſanctificaron-
ſe los Sacerdotes, y los Levìtas; para hazer ſubir à
15 Arca de .A. Dios de Iſrael. Y alçaron hijos de los Le-
vìtas à: Arca del Dios, como encomendò Moſſé, como
palabra de .A.; [PUESTA] en ſu hombro con varas ſobre
16 ellos. Y dixo David à mayorales de los Levìtas, para
hazer eſtar à ſus hermanos los cantores con inſtrumentos
de cantico, gaytas y harpas, y reteñideras, hazientes oìr
17 para levantar con voz para alegria. Y hizieron eſtar
los Levìtas à Eman hijo de Joel, y de ſus hermanos à
Aſaph hijo de Berehyau; y de hijos de Merarì ſus her-
18 manos, Etan hijo de Cuſayau. Y con ellos ſus her-
manos los ſegundos; Zecharyau, Ben, y Jaaziel, y
Semiramoth, y Hiel, y Uni, Eliab, y Benayau, y
Maaſeyau, y Matityau, y Eliſléu, y Mikneyau, y
19 Obed-Edom, y Jel, los porteros. Y los cantores,
Eman, Aſaph, y Etan; con reteñideras de alambre
20 para hazer oìr. Y Zecharyá, y Aziel, y Semiramoth,
y Hiel, y Uni, y Eliab, y Maaſeyau, y Benayau,
21 con gaytas ſobre Alamot. Y Matityau, y Eliſléu, y
Mikneyau, y Obed-Edom, y Jel, y Azazyau,
22 con harpas ſobre la octava por esforçar. Y Ke-
nanyau mayoral de los Levìtas en alçamiento (de
voz;) enſeñava el alçamiento por que entendido
23 él. Y Berechyá, y Elkaná, porteros de la Ar-
24 ca. Y Sebanyau, y Joſaphat, y Netanel, y
Amaſay, y Benayau, y Eliezer los Sacerdotes,
trompetantes con trompetas delante de Arca del
Dios; y Obed-Edom, y Hiyá, porteros de
25 la Arca. Y fue David, y viejos de Iſrael, y ma-
yorales de los miles; los andantes para hazer ſu-
bir à Arca de firmamento de .A. de caſa de Obed-
Edom,

9 דויד ויצא לפניהם: ופלשתים באו ויפשטו בעמק
י רפאים: וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על־
פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים ׳י יהוה
11 בידך: ויעלו בבעל־פרצים ויכם שם דויד ויאמר
דויד פרץ האלהים את־אויבי בידי כפרץ מים על־כן
12 קראו שם־המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו־שם את־
אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש:
14 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: וישאל עוד דויד
באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב
טו מעליהם ובאת להם ממול הבכאים: ויהי
כשמעך את־קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא
במלחמה כי־יצא האלהים לפניך להכות את־מחנה
16 פלשתים: ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את־
17 מחנה פלשתים מגבעון ועד־גזרה: ויצא שם־דויד
בכל־הארצות ויהוה נתן את־פחדו על־כל־הגוים:
טו ליום ב א ויעש־לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים
2 ויט־לו אהל: אז אמר דויד לא לשאת את־
ארון האלהים כי אם־הלוים כי־בם בחר יהוה לשאת
את־ארון האלהים ולשרתו עד־עולם:
3 ויקהל דויד את־כל־ישראל אל־ירושלם
להעלות את־ארון יהוה אל־מקומו אשר־הכין לו:
4 ויאסף דויד את־בני אהרן ואת־הלוים:
ה לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים:
6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים
7 ועשרים: לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה
8 ושלשים: לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו
9 מאתים: לבני חברון אליאל השר ואחיו
י שמונים: לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו
מאה ושנים עשר:
11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל
12 עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב: ויאמר להם
אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם
והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל־הכינותי לו:
13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי־לא
14 דרשנהו כמשפט: ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות
טו את־ארון יהוה אלהי ישראל: וישאו בני־הלוים את
ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם
16 במטות עליהם: ויאמר דויד לשרי הלוים
להעמיד את־אחיהם המשררים בכלי־שיר נבלים
וכנרות ומצלתים משמיעים להרים־בקול לשמחה:
17 ויעמידו הלוים את הימן בן־יואל ומן־
אחיו אסף בן־ברכיהו ומן־בני מררי אחיהם איתן בן־
18 קושיהו: ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל
19 השערים: והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים
כ נחשת להשמיע: וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל
ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על־עלמות:
21 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו
22 בכנרות על־השמינית לנצח: וכנניהו שר־הלוים
23 במשא יסר במשא כי מבין הוא: וברכיה ואלקנה
24 שערים לארון: ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי
יתיר צ׳ וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות
לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון:
כה ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים
ההלכים להעלות את־ארון ברית־יהוה מן־בית עבד־
אדם

אדם בשמחה: ויהי בעזר האלהים את־ 26
הלוים נשאי ארון ברית־יהוה ויזבחו שבעה־פרים
ושבעה אילים: ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל־הלוים 27
הנשאים את־הארון והמשררים וכנניה השר המשא
המשררים ועל־דויד אפוד בד: וכל־ישראל מעלים 28
את־ארון ברית־יהוה בתרועה ובקול שופר
ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות:
ויהי ארון ברית־יהוה בא עד־עיר דויד ומיכל בת־שאול 29
נשקפה בעד החלון ותרא את־המלך דויד מרקד
ומשחק ותבז לו בלבה: ויביאו את־ א יו ליום ג
ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה־לו
דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: ויכל 2
דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את־העם בשם
יהוה: ויחלק לכל־איש ישראל מאיש ועד־אשה 3
לאיש ככר־לחם ואשפר ואשישה:
ויתן לפני ארון יהוה מן־הלוים 4
משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי
ישראל: אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ה
ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד
אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים
משמיע: ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד 6
לפני ארון ברית־האלהים: ביום ההוא אז 7
נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד־אסף
ואחיו:
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: 8
שירו לו זמרו־לו שיחו בכל־נפלאתיו: התהללו 9 י
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה 11
ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאתיו אשר עשה 12
מפתיו ומשפטי־פיהו: זרע ישראל עבדו בני 13
יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ 14
משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה טו
לאלף דור: אשר כרת את־אברהם ושבועתו 16
ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית 17
עולם: לאמר לך אתן ארץ־כנען חבל 18
נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים 19
בה: ויתהלכו מגוי אל־גוי וממלכה אל־ כ
עם אחר: לא־הניח לאיש לעשקם ויוכח 21
עליהם מלכים: אל־תגעו במשיחי ובנביאי 22
אל־תרעו: שירו ליהוה כל־הארץ בשרו 23
מיום־אל־יום ישועתו: * ספרו בגוים את־ 24 ליום ד
כבודו בכל־העמים נפלאתיו: כי גדול יהוה כה
ומהלל מאד ונורא הוא על־כל־אלהים: כי כל־אלהי 26
העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו 27
עז וחדוה במקמו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו 28
ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה 29
ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: חילו ל
מלפניו כל־הארץ אף־תכון תבל בל־תמוט: ישמחו 31
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם 32
הים ומלואו יעלץ השדה וכל־אשר־בו: אז ירננו עצי 33
היער מלפני יהוה כי־בא לשפוט את־הארץ: הודו 34
ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי לה
ישענו וקבצנו והצילנו מן־הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן־ 36
העולם ועד־העלם ויאמרו כל־העם אמן והלל
ליהוה: ויעזב־שם לפני ארון 37
ברית־יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד
לדבר

Edom, con alegria. Y fue en ayudar el Dios à los 26
Levìtas llevantes Arca de firmamento de .A.; ſacrifica-
van ſiete toros, y ſiete barvezes. Y David embuelto 27
con manto de lino, y todos los Levìtas los llevantes à
la Arca, y los cantores, y Chenanyá el mayoral del
alçamiento de los cantores; y ſobre David eſpaldar de
lino. Y todo Iſrael hazientes ſubir à Arca de firma- 28
mento de .A. con aublacion, y con voz de ſophar,
y con trompetas, y con reteñideras; hazientes oìr,
con gaytas, y harpas. Y fue Arca de firmamento 29
de .A. vìnièn haſta ciudad de David; y Michael
hija de Saul mirò por la ventana, y viò al Rey
David ſaltán, y bailan, y menoſpreciò à el en ſu co-
raçon.

C A P. 16.

Y Truxéron à Arca de Dios, y pararon à ella entre 1 III
la tienda, que tendiò para ella David; y llega-
ron alçaciones y paces delante del Dios. Y aca- 2
bò David de alçar la alçacion y las pazes; y bendixo
al pueblo en nombre de .A.. Y repartiò à todo varon 3
de Iſrael, de varon y haſta muger: à cada uno torta
de pan, y poſta de carne, y flaſco (de vino.) Y diò 4
delante Arca de .A. de los Levìtas ſirvientes; y para
recordar, y para loar, y para alabar à .A. Dios de
Iſrael. Aſaph el principal, y ſu ſegundo Zecharyá; 5
Jeiel, y Semiramoth, y Hiel, y Matityá, y Eliab, y
Benayau, y Obed-Edom, y Jel con inſtrumentos de
gaytas, y con harpas, y Aſaph con reteñideras hazièn
oìr. Y Benayau, y Jahaziel los Sacerdotes; con 6
trompetas continuo delante Arca de firmamento de
Dios. En el dia eſſe, entonces diò David en cabecera 7
para loar a .A.; por mano de Aſaph y ſus hermanos.
Load à .A., llamad en ſu nombre, hazed ſaber en los 8
pueblos ſus obras. Cantad à el, pſalmead à el, ha- 9
blad en todas ſus maravillas. Alabadvos en nombre 10
de ſu ſanctidad, alegrarſeá coraçon de buſcantes .A..
Requerid à .A. y ſu fortaleza, buſcad ſus faces de con- 11
tinuo. Recordad ſus maravillas que hizo, ſus mila- 12
gros, y juizios de ſu boca. Simiente de Iſrael ſu ſier- 13
vo, hijos de Iahacob ſus eſcogidos. El A. nueſtro 14
Dios, en toda la tierra ſus juizios. Recordad para 15
ſiempre ſu firmamento, palabra (que) encomendò à mil
generaciones. Que tajò con Abraham, y ſu jura à 16
Yshac. Y hizola eſtar à Iahacob por fuero, à Iſrael 17
firmamento de ſiempre. Por dezir, à tierra de Ke- 18
naan, ſuerte de vueſtra heredad. En vueſtro ſer va- 19
rones de cuento, como poco, y peregrinantes en
ella. Y anduvieron de gente à gente, y de reyno à 20
pueblo otro. No dexô à varon ſobreforçarlos, y caſ- 21
tigò por ellos Reyes. No toqueis en mis ungidos, 22
y en mis Prophetas no emalecais. Cantad à .A. to- 23
da la tierra, albriciad de dia en dia ſu ſalvacion.
* Recontad en las gentes ſu honra, en todos los 24 IV
pueblos ſus maravillas. Que grande .A. y alabado 25
mucho, y temeroſo el, ſobre todos los dioſes. Que 26
todos dioſes de los pueblos ìdolos, y .A. cielos hi-
zo. Loor, y hermoſura delante del, fortaleza, y 27
alegria en ſu lugar. Dad à .A., linages de pueblos, 28
dad à .A. honra y fortaleza. Dad à .A. honra de 29
ſu nombre, tomad preſente y venid delante del, hu-
milladvos à .A. con hermoſura de ſanctidad. Tem- 30
blad delante del toda la tierra, tambien ſe compon-
dra mundo, no reshuyrá. Alegrarſeán los cielos, 31
y agozarſeha la tierra, y diran en las gentes
.A. reyno. Tempeſteará la mar y ſu hinchimi- 32
ento, agozarſea el campo, y todo lo que en el.
Entonces cantarán arboles del boſque; de delante 33
de .A., que vino à juzgar la tierra. Load à 34
.A., que bueno, que para ſiempre ſu merced. Y 35
dezid, ſalvanos Dios de nueſtra ſalvacion, y apaña-
nos, y eſcapanos de las gentes; para loar à nombre
de tu ſanctidad, para loar en tu loor. Bendito .A., 36
Dios de Iſrael, de ſiempre y haſta ſiempre; y digan
todo el pueblo, Amen, y alabando à .A.. Y dexò 37
alli delante Arca de firmamento de .A., à Aſaph y
ſus hermanos; para ſervir delante la Arca continuo,
à

38 à coſa de dia en ſu dia. Y Obèd-Edòm y ſus herma-
nos, ſeſenta, y ocho; y Obèd-Edòm hijos de Jedu-
39 tun, y Hoſá por porteros. Y à Zadok el Sacerdote y
ſus hermanos los Sacerdotes, delante tabernaculo de
40 .A.; en el altar que en Gibón. Para alçar alçaciones
à .A. ſobre ara de la alçacion, continuo à la mañana y
à la tarde; y à todo el eſcrito en Ley de .A. que enco-
41 mendò ſobre Iſrael. Y con ellos Eman, y Jedutun, y
reſto de los eſcogidos que fueron declarados por nom-
42 bres; para loar à .A. que para ſiempre ſu merced. Y
con ellos Eman, y Jedutun con trompetas y réteñide-
ras para hazientes oìr, y inſtrumentos de cantico de
43 Dios; y hijos de Jedutun à la puerta. Y andaron todo
el pueblo cada uno à ſu caſa; y bolvioſſe David para
bendezir à ſu caſa.

C A P. 17.

V 1 Y Fue como eſtuvo David en ſu caſa; y dixo David
à Natán el Propheta, he yo eſtan en caſa de los
alarzes, y arca de firmamento de .A. debaxo de
2 cortinas?. Y dixo Natan à David, todo lo que en tu
3 coraçon haze; por que el Dios contigo. Y fue en la
noche eſſa; y fue palabra de Dios à Natan por dezir.
4 Anda y diras à David mi ſiervo, aſſi dixo .A.; no tu
5 fabricaras para mi la caſa para eſtar. Por que no eſtu-
ve en caſa, deſde el dia que alcè à Iſrael haſta el dia
eſte; y fuy de tienda en tienda, y de tabernaculo (en
6 tabernaculo.) En todo lo que andè en todo Iſrael, ſi
palabra hablè à uno de juezes de Iſrael, que encomendé
para governar à mi pueblo por dezir; por que no fabri-
7 caſtes para mi, caſa de alarzes?. Y agora, aſſi dirás à
mi ſiervo à David, aſſi dixo .A. Zebaot, yo te tomé del
apriſco, de detras de las ovejas; para ſer Principe ſobre
8 mi pueblo Iſrael. Y fuy contigo en todo lo que an-
daſte, y tajé todos tus enemigos de delante de ti; y
hize à ti fama como nombre de los grandes que en la
9 tierra. Y puſe lugar para mi pueblo Iſrael, y plantèlo,
y morará en ſu lugar, y no ſe eſtremecerá mas; y no
añadirán hijos de tortura para conſumirlo, como en el
10 principio. Y deſde dias que encomendè juezes ſobre
mi pueblo Iſrael, y quebrante à todos tus enemigos; y
11 denuncié à ti, y caſa fabricará à ti .A.. Y ſerá quan-
do ſe cumplieren tus dias para andar con tus padres, y
afirmaré à tu ſimiente deſpues de ti que ſerá de tus hi-
12 jos; y compondré ſu reyno. El fabricará à mi, caſa;
13 y compondré ſu ſilla haſta ſiempre. Yo ſeré à el por
padre, y el ſerá à mi por hijo; y mi merced no apar-
14 taré de con el, como aparte del que fue antes de ti. Y
hazerlohe eſtar en mi caſa, y en mi reyno haſta ſiempre;
15 y ſu ſilla ſerá compueſta haſta ſiempre. Como todas
las palabras eſtas, y como toda la prophecia eſta; aſſi
16 hablò Natan à David. Y vino el Rey David, y eſtu-
vo delante de .A.; y dixo, que yo? .A. Dios, y que
17 mi caſa? que me truxiſte haſta aqui?. Y fue poco eſto
en tus ojos, ò Dios! y hablaſte ſobre caſa de tu ſiervo
para mas lexos; y vîſteme como diſpoſicion de hombre
18 excelente, .A. Dios. Que añadirá mas David à ti,
para honrar à tu ſiervo; y tu à tu ſiervo conoſciſte?.
19 .A. por tu ſiervo, y como tu coraçon, hiziſte à toda
la grandeza la eſta; para hazer ſaber à todas las gran-
20 dezas. .A. no como tu, y no Dios fuera de ti; como
21 todo lo que oìmos por nueſtros oìdos. Y quien como
tu pueblo Iſrael, gente una en la tierra; que anduvo
el Dios para redemir para el, pueblo, para poner
à ti nombre de grandezas y temeroſidades, para deſ-
terrar de delante tu pueblo que redemiſte de Egypto,
22 gentes. Y puſiſte à tu pueblo Iſrael à ti por pueblo
haſta ſiempre; y tu .A. fuiſte à ellos por Dios.
23 Y agora .A. la palabra que hablaſte por tu ſiervo,
y por ſu caſa, ſea firme haſta ſiempre; y haze como
24 hablaſte. Y ſea firme, y ſea engrandeſcido tu nombre
haſta ſiempre, por dezir, .A. Zebaot Dios de Iſrael,
él, Dios de Iſrael; y caſa de David tu ſiervo com-
25 pueſta delante de ti. Por que tu mi Dios, deſcubriſte
à oreja de tu ſiervo, para fabricar à él caſa; por tanto
26 hallo tu ſiervo para orar delante de ti. Y ahora .A. tu él

38 לדבר־יום ביומו׃ ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה
39 ועבד אדם בן־ידיתון וחסה לשערים׃ ואת צדוק ידותון קרי
הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר
מ בגבעון׃ להעלות עלות ליהוה על־מזבח העלה תמיד
לבקר ולערב ולכל־הכתוב בתורת יהוה אשר צוה
41 על־ישראל׃ ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים
אשר נקבו בשמות להודות ליהוה כי לעולם חסדו׃
42 ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים
43 וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער׃ וילכו כל־
העם איש לביתו ויסב דויד לברך את־ביתו׃
ליום ה
א ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל־ י׳
נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית־
2 יהוה תחת יריעות׃ ויאמר נתן אל־דויד כל אשר
3 בלבבך עשה כי האלהים עמך׃ ויהי
4 בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל־נתן לאמר׃ לך
ואמרת אל־דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה־
ה לי הבית לשבת׃ כי לא ישבתי בבית מן־היום אשר
העליתי את־ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל־
6 אהל וממשכן׃ בכל אשר־התהלכתי בכל־
ישראל הדבר דברתי את־אחד שפטי ישראל אשר
צויתי לרעות את־עמי לאמר למה לא־בניתם לי בית
7 ארזים׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך מן־הנוה מן־אחרי הצאן להיות
8 נגיד על עמי ישראל׃ ואהיה עמך בכל אשר הלכת
ואכרית את־כל־אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם
9 הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי ישראל
ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יוסיפו בני־
י עולה לבלתו כאשר בראשונה׃ ולמימים אשר צויתי
שפטים על־עמי ישראל והכנעתי את־כל־אויביך
11 ואגד לך ובית יבנה־לך יהוה׃ והיה כי־מלאו ימיך
ללכת עם־אבתיך והקימותי את־זרעך אחריך אשר
12 יהיה מבניך והכינותי את־מלכותו׃ הוא יבנה־לי בית
13 וכננתי את־כסאו עד־עולם׃ אני אהיה־לו לאב והוא
יהיה־לי לבן וחסדי לא־אסיר מעמו כאשר הסירותי
14 מאשר היה לפניך׃ והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד־
טו העולם וכסאו יהיה נכון עד־עולם׃ ככל
הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל־
דויד׃
16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי־אני יהוה
17 אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם׃ ותקטן זאת
בעיניך אלהים ותדבר על־בית־עבדך למרחוק
18 וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים׃ מה־יוסיף
עוד דויד אליך לכבוד את־עבדך ואתה את־עבדך
19 ידעת׃ יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל־
כ הגדולה הזאת להדיע את־כל־הגדלות׃ יהוה אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר־שמענו באזנינו׃
21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים
לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונוראות לגרש
22 מפני עמך אשר־פדית ממצרים גוים׃ ותתן את־עמך
ישראל ׀ לך לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם
23 לאלהים׃ ועתה יהוה הדבר אשר דברת על־עבדך
24 ועל־ביתו יאמן עד־עולם ועשה כאשר דברת׃ ויאמן
ויגדל שמך עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל
כה אלהים לישראל ובית־דויד עבדך נכון לפניך׃ כי ׀ אתה
אלהי גלית את־אזן עבדך לבנות לו בית על־כן מצא
26 עבדך להתפלל לפניך׃ ועתה יהוה אתה־הוא

27 האלהים ותדבר על־עבדך הטובה הזאת: ועתה
הואלת לברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי־
אתה יהוה ברכת ומברך לעולם: ויהי אחרי־ ליום י א יח
כן ויך דויד את־פלשתים ויכניעם ויקח את־גת ובנתיה
2 מיד פלשתים: ויך את־מואב ויהיו מואב עבדים לדויד
3 נשאי מנחה: ויך דויד את־הדדעזר מלך־צובה חמתה
4 בלכתו להציב ידו בנהר פרת: וילכד דויד ממנו אלף
רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי
ויעקר דויד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה רכב:
ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך ה
6 דויד בארם עשרים־ושנים אלף איש: וישם דויד
בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה
7 ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: ויקח דויד את
שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם
8 ירושלם: ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד
נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את־ים הנחשת ליום ז
9 ואת־העמודים ואת כלי הנחשת: * וישמע תעו
מלך חמת כי הכה דויד את־כל־חיל הדדעזר מלך־
צובה: וישלח את־הדורם־בנו אל־המלך דויד לשאול־ יחיד ו
לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי־
איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף
11 ונחשת: גם־אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם־הכסף
והזהב אשר נשא מכל־הגוים מאדום וממואב ומבני
12 עמון ומפלשתים ומעמלק: ואבשי בן־צרויה הכה את־
13 אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף: וישם באדום
נציבים ויהיו כל־אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את־
14 דויד בכל אשר הלך: וימלך דויד על־כל־ישראל ויהי
עשה משפט וצדקה לכל־עמו: ויואב בן־צרויה על־ טו
16 הצבא ויהושפט בן־אחילוד מזכיר: וצדוק בן־אחיטוב
17 ואבימלך בן־אביתר כהנים ושושא ספר: ובניהו בן־
יהוידע על־הכרתי והפלתי ובני־דויד הראשנים ליד לפ״מ
המלך: ויהי אחרי־כן וימת נחש מלך יט
2 בני־עמון וימלך בנו תחתיו: ויאמר דויד אעשה־חסד
עם־חנון בן־נחש כי־עשה אביו עמי חסד וישלח דויד
מלאכים לנחמו על־אביו ויבאו עבדי דויד אל־ארץ
3 בני־עמון אל־חנון לנחמו: ויאמרו שרי בני־עמון
לחנון המכבד דויד את־אביך בעיניך כי־שלח לך
מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו
4 עבדיו אליך: ויקח חנון את־עבדי דויד ויגלחם ויכרת
את־מדויהם בחצי עד־המפשעה וישלחם: וילכו ה
ויגידו לדויד על־האנשים וישלח לקראתם כי־היו
האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד
6 אשר־יצמח זקנכם ושבתם: ויראו בני עמון
כי התבאשו עם־דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר־
כסף לשכר להם מן־ארם נהרים ומן־ארם מעכה
7 ומצובה רכב ופרשים: וישכרו להם שנים ושלשים
אלף רכב ואת־מלך מעכה ואת־עמו ויבאו ויחנו לפני
מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה:
8 וישמע דויד וישלח את־יואב ואת כל־צבא
9 הגבורים: ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר
והמלכים אשר־באו לבדם בשדה: וירא יואב כי־
היתה פני־המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל־
11 בחור בישראל ויערך לקראת ארם: ואת יתר העם
12 נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: ויאמר
אם־תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם־בני עמון
13 יחזקו ממך והושעתיך: חזק ונתחזקה בעד־עמנו ובעד
ערי

el Dios; y hablaſte à tu ſiervo el bien el eſte. Y agora qui- 27
ſiſte para bendezir à caſa de tu ſiervo, para ſer para ſiempre
delante de ti; por que tu .A. bendexiſte, y ſerá bendita
para ſiempre.

CAP. 18.

Y Fue deſpues aſſi, y hiriò David à Peliſtim, y quebran- 1 IV
tòlos; y tomò à Gat y à ſus aldeas; de poder de Pe-
liſtim. Y hiriò à Moab; y fueron Moab ſiervos de 2
David llevantes preſente. Y hiriò David à Adarezer Rey 3
de Zoba de Hamat; en ſu andar para hazer eſtar ſu termino
en rio Euphrates. Y prendiò David del, mil carroças, y 4
ſiete mil cavalleros, y veynte mil varones peones; y deſ-
jarretò David toda la carroça, y hizo remaneſcer della cien
carroças. Y vino Aram Darmeſek, para ayudar à Adarezer
Rey de Zoba; y hiriò David en Aram, veynte y dos mil 5
varones. Y puſo David en Aram Darmeſek [PRECIDEN- 6
TES,] y fue Aram à David ſiervos llevantes preſente; y ſal-
vò .A. à David en todo lo que andò. Y tomò David à eſcu- 7
dos del oro que eran ſobre ſiervos de Adarezer; y truxolos
a Jeruſalaim. Y de Tibhat, y de Kun ciudades de Adare- 8
zer tomò David alambre muy mucho; con el, hizo Selo-
moh à mar del alambre, y los pilares, y vaſos del alambre.
* Y oyò Tóu Rey de Hamat; que hiriò David à todo exer- 9 VII
cito de Aderezer Rey de Zobá. Y embió à Adoram ſu hijo 10
al Rey David para pedir à el por paz, y para bendezirlo,
por que peleó con Adarezer, y lo hiriò, por que varon de
peleas (contra) Toù era Aderezer; y [EMBIÒLE] todos
atuendos de oro, y plata, y alambre. Tambien à ellos 11
ſanctificò el Rey David à .A., con la plata y el oro que to-
mó de todas las gentes; de Edom, y de Moab, y de hijos
de Amon, y de Peliſtim, y de Amalak. Y Abiſay hijo 12
de Zeruyá, hirió à Edom en valle de la ſal; deziocho
mil. Y puſo en Edom preſidentes, y fueron todo Edom 13
ſiervos de David; y ſalvò .A. à David en todo lo que andò.
Y reynò David en todo Iſrael; y fue hazièn juizio y juſte- 14
dad à todo ſu pueblo. Y Joab hijo de Zeruyá ſobre el exer- 15
cito; y Joſaphat hijo de Ahilud coroniſta. Y Zadok hijo de 16
Ahitub, y Abimelech hijo de Ebyatar Sacerdotes; y Sau-
ſá eſcrivano. Y Benayau hijo de Jeoyadá ſobre el Keretì y 17
el Peletì; y hijos de David los primeros à mano del Rey.

CAP. 19.

Y Fue deſpues aſſi, y murio Nahas Rey de hijos de 1 P. 40.
Amon; y reynò ſu hijo en ſu lugar. Y dixo Da- 2
vid haré merced con Hanun hijo de Nahas, por
que hizo ſu padre conmigo merced, y embiò David
menſageros para conſolarlo por ſu padre; y vinieron
ſiervos de David à tierra de hijos de Amon à Hanun
para conſolarlo. Y dixéron mayorales de hijos de A- 3
mon à Hanun, ſi honrán David à tu padre en tus ojos?
por que embiò à ti conſoladores? decierto para inquirir,
y para rebolver, y para eſpecular la tierra vinieron ſus
ſiervos à ti. Y tomò Hanun à ſiervos de David, y traſ- 4
quilolos, y tajò ſus veſtidos por medio haſta la vergu-
ença; y embiolos. Y anduvieron y denunciaron à Da- 5
vid ſobre los varones, y embiò à ſu encuentro, por
que eran los varones avergonçados mucho; y dixo el
Rey, eſtad en Jerehò haſta que creça vueſtra barva, y
tornareis. Y vieron hijos de Amon que eran afedecidos 6
con David; y embió Hanun y hijos de Amon mil quin-
tales de plata para alquilar à ellos de Aram Naaraim, y
de Aram Maachá, y de Zobá, carroças, y cavalleros.
Y alquilaron à ellos treynta y dos mil carroças, y à Rey 7
de Maachá, y à ſu pueblo, y vinieron y poſaron de-
lante de Medba; y hijos de Amon fueron congrega-
dos de ſus ciudades, y vinieron à la pelea. Y oyò 8
David; y embió à Joab y à todo exercito de los vali-
entes. Y ſalieron hijos de Amon, y ordenaron pelea 9
à puerta de la ciudad; y los Reyes que vinieron à ſus
ſolas en el campo. Y vió Joab que fue faces de la pe- 10
lea à el, delante y detras; y eſcogió de todos eſcogi-
dos en Iſrael, y ordenó enfrente Aram. Y à reſto del 11
pueblo dió en poder de Abiſay ſu hermano; y ordena-
ron enfrente de hijos de Amon. Y dixo, ſi ſe esforçáre 12
mas que yo Aram, y ſerás à mi por ſalvacion; y ſi los
hijos de Amon, ſe esforçáren mas que tu, y ſalvartehe.
Esfuerçate y esforcemoſnos, por nueſtro pueblo, y por 13
ciu-

ciudades de nueſtro Dios; y .A. lo bueno en ſus
14 ojos haga. Y llegóſſe Joab y el pueblo que con el
delante de Aram à la pelea; y huyeron de delante del.
15 Y hijos de Amon vieron que huyó Aram, y
huyeron tambien ellos de delante Abiſay ſu herma-
no, y vinieron à la ciudad; y vino Joab à Jeruſa-
16 laim. Y vió Aram que fueron llagados delante de
Iſrael, y embiaron menſageros, y ſacaron à Aram
que de la otra parte del rio; y Soſag mayoral del
17 exercito de Adarezer delante dellos. Y fue denun-
ciado à David, y juntó à todo Iſrael, y paſſó el
Jarden y vino à ellos, y ordenó contra ellos; y
ordenó David à encuentro de Aram pelea, y pelea-
18 ron con él. Y huyó Aram de delante Iſrael, y
mató David de Aram ſiete mil carroças, y quarenta
mil varones infantes; y à Soſag mayoral del exercito
19 mató. Y vieron ſiervos de Adarezer que fueron
llagados delante de Iſrael, y pacificaronſe con David,
y ſirvieronlo; y no quiſo Aram para ſalvar à hijos
de Amon mas.

CAP. 20.

II 1 Y Fue à tiempo de buelta del año, à hora de
ſalir los Reyes, y guió Joab à fuerça del exerci-
to, y dañó à tierra de hijos de Amon, y
vino y cercó à Rabá, y David eſtan en Jeruſa-
2 laim; y hirió Joab, y derrocóla. Y tomó David
à corona de ſu Rey de ſobre ſu cabeça, y halló-
la peſo de quintal de oro, y en ella piedra pre-
cioſa, y fue ſobre cabeça de David: y deſpojo de
3 la ciudad ſacó muy mucho. Y el pueblo que en
ella ſacó, y tajó con ſierra, y con trillos de hierro,
y con ſierras, y aſſi hizo David à todas ciudades
de hijos de Amon; y tornoſe David y todo el pue-
4 blo à Jeruſalaim. Y fue deſpues aſſi, y eſtuvo pe-
lea en Gezer con Peliſteos; entonces hirió Sibechay
el Huſati à Sipay de naſciones de Rephaim, y fue-
5 ron quebrantados. Y fue mas pelea con Peliſtim;
y hirió Elhanan hijo de Jair, à Lagmì hermano de
Golyat el Giteo, y Háſta de ſu lança como enxullo
6 de texedores. Y fue mas pelea en Gat; y fue va-
ron de medida, y ſus dedos ſeys y ſeys, veynte y
7 quatro, y tambien el fue naſcido de Araſá. Y re-
pudiò à Iſrael; y hiriolo Jeonatan hijo de Simá
8 hermano de David. Eſtos fueron naſcidos de Araſá
en Gat; y cayeron en mano de David, y en mano
de ſus ſiervos.

CAP. 21.

III 1 Y Eſtuvo atorcedar contra Iſrael; y ſombayò à
2 David para contar à Iſrael. Y dixo David à
Joab y à ſeñores del pueblo, andad contad à
Iſrael de Beer-ſéba y haſta Dan; y traed à mi, y ſabré
3 ſu cuento. Y dixo Joab añada .A. ſobre ſu pueblo co-
mo ellos cien vezes, decierto mi ſeñor el Rey, todos
ellos à mi ſeñor por ſiervos; para que buſca eſto mi
4 ſeñor, que ſerá por culpa à Iſrael?. Y mandato del
Rey prevaleció ſobre Joab; y ſalio Joab y anduvo por
5 todo Iſrael, y vino à Jeruſalaim. Y dió Joab à cuenta
de numero del pueblo à David; y fue todo Iſrael un
cuento, y cien mil, cada uno deſenvaynan eſpada, y
Jeudá quatro cientos y ſetenta mil, cada uno deſen-
6 vaynan eſpada. Y Leví y Binyamin no contó entre
ellos; por que fue aborrecida palabra del Rey à Joab.
7 Y peſó en ojos de Dios ſobre la coſa eſta; y hirió à Iſ-
8 rael. Y dixo David à Dios, peque mucho que hize la
coſa eſta; y agora haz paſſar ruego à delicto de tu ſiervo,
9 por que me enloquecì mucho. Y hablò .A. à Gad ve-
10 yèn [ò PROPHETA] de David, por dezir Anda y habla-
rás à David por dezir, aſſi dixo .A. tres yo tendien ſobre
11 ti; eſcoge à ti una dellas, y haré à ti. Y vino Gad à Da-
12 vid; y dixo à el, aſſi dixo .A. recibe à ti. Si tres años
de hambre, ó ſi tres meſes conſumido delante de tus an-
guſtiadores, y eſpada de tus enemigos al alcance, ó ſi tres
dias eſpada de .A. y mortandad en la tierra, y Angel de
.A dañán en todo termino de Iſrael; y agora vé, que reſ-
13 ponderé à mi embián palabra. Y dixo David à Gad, anguſtia

14 עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ וַיִּגַּשׁ יוֹאָב
וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיָּנוּסוּ מִפָּנָיו׃
טו וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס אֲרָם וַיָּנוּסוּ גַם־הֵם מִפְּנֵי אַבְשַׁי
אָחִיו וַיָּבֹאוּ הָעִירָה וַיָּבֹא יוֹאָב יְרוּשָׁלִָם׃
16 וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר
17 וְשׁוֹפַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם׃ וַיֻּגַּד לְדָוִיד
וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא אֲלֵהֶם
וַיַּעֲרֹךְ אֲלֵהֶם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִיד לִקְרַאת אֲרָם מִלְחָמָה
18 וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ׃ וַיָּנָס אֲרָם מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִיד
מֵאֲרָם שִׁבְעַת אֲלָפִים רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי
19 וְאֵת שׁוֹפַךְ שַׂר־הַצָּבָא הֵמִית׃ וַיִּרְאוּ עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר כִּי
נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁלִימוּ עִם־דָּוִיד וַיַּעַבְדֻהוּ וְלֹא־אָבָה
ליום ב א אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי־עַמּוֹן עוֹד׃ וַיְהִי לְעֵת כ
תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג יוֹאָב אֶת־
חֵיל הַצָּבָא וַיַּשְׁחֵת אֶת־אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹן וַיָּבֹא וַיָּצַר אֶת־
רַבָּה וְדָוִיד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם וַיַּךְ יוֹאָב אֶת־רַבָּה וַיֶּהֶרְסֶהָ׃
2 וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת־עֲטֶרֶת־מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאָהּ
מִשְׁקַל כִּכַּר־זָהָב וּבָהּ אֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִיד
3 וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ
הוֹצִיא וַיָּשַׂר בַּמְּגֵרָה וּבַחֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל וּבַמְּגֵרוֹת וְכֵן
יַעֲשֶׂה דָוִיד לְכֹל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִיד וְכָל־הָעָם
4 יְרוּשָׁלִָם׃ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתַּעֲמֹד
מִלְחָמָה בְּגֶזֶר עִם־פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי הַחֻשָׁתִי
ה אֶת־סִפַּי מִילִדֵי הָרְפָאִים וַיִּכָּנֵעוּ׃ וַתְּהִי־
יעיר קרי עוֹד מִלְחָמָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־יָעוּר אֶת־
לַחְמִי אֲחִי גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃
6 וַתְּהִי־עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ
מִדָּה וְאֶצְבְּעֹתָיו שֵׁשׁ־וָשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע וְגַם־הוּא
7 נוֹלַד לְהָרָפָא׃ וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־
8 שִׁמְעָא אֲחִי דָוִיד׃ אֵל נוּלְּדוּ לְהָרָפָא בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְיַד־
ליום ג א דָוִיד וּבְיַד־עֲבָדָיו׃ וַיַּעֲמֹד שָׂטָן עַל־ כא
2 יִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת־דָּוִיד לִמְנוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִיד אֶל־יוֹאָב וְאֶל־שָׂרֵי הָעָם לְכוּ סִפְרוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד־דָּן וְהָבִיאוּ אֵלַי וְאֵדְעָה אֶת־מִסְפָּרָם׃
3 וַיֹּאמֶר יוֹאָב יוֹסֵף יְהוָה עַל־עַמּוֹ כָּהֵם מֵאָה פְעָמִים
הֲלֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֻּלָּם לַאדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה יְבַקֵּשׁ
4 זֹאת אֲדֹנִי לָמָּה יִהְיֶה לְאַשְׁמָה לְיִשְׂרָאֵל׃ וּדְבַר־הַמֶּלֶךְ
חָזַק עַל־יוֹאָב וַיֵּצֵא יוֹאָב וַיִּתְהַלֵּךְ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא
ה יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר
מִפְקַד־הָעָם אֶל־דָּוִיד וַיְהִי כָל־יִשְׂרָאֵל אֶלֶף אֲלָפִים
וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב וִיהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת
6 וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב׃ וְלֵוִי וּבִנְיָמִן לֹא פָקַד
7 בְּתוֹכָם כִּי־נִתְעַב דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי
הָאֱלֹהִים עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
8 וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־הָאֱלֹהִים חָטָאתִי מְאֹד
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הַעֲבֶר־נָא אֶת־
9 עֲוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה
י אֶל־גָּד חֹזֵה דָוִיד לֵאמֹר׃ לֵךְ וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִיד לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת
11 מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִיד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־
12 אָמַר יְהוָה קַבֶּל־לָךְ׃ אִם־שָׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעָב וְאִם־שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים נִסְפֶּה מִפְּנֵי־צָרֶיךָ וְחֶרֶב אוֹיְבֶיךָ לְמַשֶּׂגֶת וְאִם־
שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב יְהוָה וְדֶבֶר בָּאָרֶץ וּמַלְאַךְ יְהוָה
מַשְׁחִית בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה רְאֵה מָה־אָשִׁיב אֶת־
13 שֹׁלְחִי דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל־גָּד צַר־
לִי

à mi mucho; echarmehe agora en poder de .A., que
muchas ſus piedades mucho, y en poder de hombre
no me echaré. Y dió .A. mortandad en Iſrael; y cayó 14
de Iſrael, ſetenta mil varones. Y embió el Dios, An- 15
gel à Jeruſalaim para dañarla, y como dañar, vió .A.
y arrepentioſſe ſobre el mal, y dixo al Angel el dañán,
baſta ahora, afloxa tu mano; y Angel de .A. eſtan cer-
ca éra de Ornan el Jebuſeo. Y alçò David à ſus ojos, 16
y vió à Angel de .A. eſtan entre la tierra y entre los
cielos, y ſu eſpada deſvaynada en ſu mano, tendida
ſobre Jeruſalaim; y echoſe David y los viejos cubier-
tos con ſacos ſobre ſus faces. Y dixo David à Dios, 17
decierto yo dixe para contar en el pueblo, y yo él, el
que pequé, y emaleciendo emalecì, y eſtas las ovejas
que hizieron? .A. mi Dios ſea agora tu mano en mi,
y en caſa de mi padre; y en tu pueblo no (ſea) mor-
tandad. Y Angel de .A. dixo à Gad para dezìr à Da- 18
vid; que ſubieſſe David para levantar ara à .A. en éra
de Ornan el Jebuſeo. Y ſubiò David por palabra de 19
Gad, que hablò en nombre de .A.. Y bolvioſſe Or- 20
nan y vió al Angel, y quatro ſus hijos con el ſe eſcon-
dieron; y Ornan trillava trigos. Y vino David haſta 21
Ornan; y cató Ornan, y vió à David y ſalió de la ára,
y encorvoſſe à David faces à tierra. Y dixo David à 22
Ornan, dá à mi lugar de la éra, y fabricaré en el ara
para .A.; por plata cumplida dálo à mi, y ſerá deteni-
da la mortandad de ſobre el pueblo. Y dixo Ornan à 23
David, toma à ti, y haga mi ſeñor el Rey lo que bue-
no en ſus ojos; vé di las vacas para alçaciones, y los
trillos para leñas, y los trigos para el preſente, todo
di. Y dixo el Rey David à Ornan, no, que comprar 24
compraré por plata cumplida; que no tomaré lo que à
ti para .A., nì alçaré alçacion debalde. Y dió David 25
à Ornan por el lugar; Sekalim de oro, de peſo ſeys
cientos. Y fabricó alli David ára para .A., y alço al- 26
çaciones y pazes; y llamò à .A. y reſpondiole, con
fuego de los cielos ſobre ára de la alçácion. Y dixo 27
.A. al Angel, y tornó ſu eſpada à ſu vayna. En la 28
hora eſſa en ver David que le reſpondió .A. en éra de
Ornan el Jebuſeo; y ſacrificó alli. Y tabernaculo de 29
.A. que hizo en el deſierto, y ára de la alçacion, en la
hora eſſa (era) en la Bamá en Gibon. Y no pudo Da- 30
vid por andar delante della [s. DELANTE ARA DE GI-
BÒN], por requerir à Dios; por que fue turbado por
eſpada de Angel de .A..

C A P. 22.

Y Dixo David, eſta es caſa de .A. el Dios; y eſta 1 IV
ára para alçacion para Iſrael. Y dixo David por 2
juntar los peregrinos que en tierra de Iſrael; y
hizo eſtar tajadores para tajar piedras de canteria,
para edificar caſa de Dios. Y hierro à muchedum- 3
bre, para clavos, para puertas de los portales, y
para junturas aparejò David; y alámbre à muche-
dumbre ſin peſo. Y maderos de alarzes ſin cuen- 4
to; por que truxéron los Zidonim y los Zorim
maderos de alarzes à muchedumbre à David. Y 5
dixo David, Selomoh mi hijo moço y tierno, y
la caſa para edificar para .A. para engrandecer
para excelencia, por fama, y por hermoſura à
todas las tierras, aparejaré agora para el; y
aparejó David à muchedumbre antes de ſu mu-
erte. Y llamò à Selomoh ſu hijo; y encomen- 6
dole para edificar caſa à .A. Dios de Iſrael. Y 7
dixo David à Selomoh: hijo mio, yo fue en
mi coraçon para edificar caſa à nombre de .A. mi
Dios. Y fue ſobre mi palabra de .A. por de- 8
zir, ſangre à muchedumbre vertiſte, y peleas
grandes hiziſte; no edificarás caſa à mi nombre,
por que ſangres muchas vertiſte à tierra delante
de mi. He hijo ſerá naſcido à ti, el ſerá varon de re- 9
poſo, y aholgantaré à el de todos ſus enemigos derre-
dor; por que Selomoh ſerá ſu nombre, y paz y quie-
tud daré ſobre Iſrael en ſus dias. El fabricará caſa à mi 10
nombre, y el ſerá à mi por hijo, y yo à el por padre;
y compondré à ſilla de ſu reyno ſobre Iſrael haſta ſiem-
pre. Agora hijo mio, ſea .A. contigo; y proſperaras, 11
y

לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו
14 מאד וביד אדם אל אפל׃ ויתן יהוה דבר
בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש׃
וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה טו
וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר
למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך
יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי׃
16 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה
עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על
17 פניהם׃ ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי
ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית
18 אבי ובעמך לא למגפה׃ ומלאך יהוה
אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים
19 מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי׃ ויעל דויד בדבר גד
אשר דבר בשם יהוה׃ וישב ארנן וירא את המלאך כ
21 וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים׃ ויבא
דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן
22 וישתחו לדויד אפים ארצה׃ ויאמר דויד אל ארנן תנה
לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא
23 תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם׃ ויאמר ארנן אל
דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה
24 הכל נתתי׃ ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה
אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה
והעלות עולה חנם׃ ויתן דויד לארנן במקום שקלי כה
26 זהב משקל שש מאות׃ ויבן שם דויד מזבח ליהוה
ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש
מן השמים על מזבח העלה׃
27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה׃
28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן
29 היבוסי ויזבח שם׃ ומשכן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון׃
ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת ל
מפני חרב מלאך יהוה׃
ליום ב
ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח א כב
2 לעלה לישראל׃ ויאמר דויד לכנוס את
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני
3 גזית לבנות בית האלהים׃ וברזל לרב למסמרים
לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב
4 אין משקל׃ ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים
והצרים עצי ארזים לרב לדויד׃ ויאמר ה
דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו
6 ויכן דויד לרב לפני מותו׃ ויקרא לשלמה בנו ויצוהו
לבנות בית ליהוה אלהי ישראל׃ בני קרי
7 ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי
8 לבנות בית לשם יהוה אלהי׃ ויהי עלי דבר יהוה
לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא
תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני׃
9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו
מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט
10 אתן על ישראל בימיו׃ הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה
לי לבן ואני לו לאב והכינותי את כסא מלכותו על
11 ישראל עד עולם׃ עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת
ובנית

y edificarás caſa de .A. tu Dios como habló por ti.
12 Decierto dé à ti .A. ſeſo y entendimiento, y enco-
miendete ſobre Iſrael; y para guardar ley de .A.
13 tu Dios. Entonces proſperarás, ſi guardares à hazer
los fueros y los juizios que encomendó .A. à Moſeh
ſobre Iſrael; esfuerçate y enfortècete, no temas, y no
14 te quebrantes. Y he con mi pobreza aparejé para
caſa de .A. oro quintales cien mil, y plata mil mi-
llares de quintales, y arambre y al hierro ſin peſo,
por que à muchedumbre fue; y leños, y piedras
15 aparejé, y ſobre ellos añadirás. Y contigo à mu-
chedumbre hazientes obra, canteros, y maeſtros de
16 piedra y madera; y todo ſabio en toda obra. De
oro, de plata, y de arambre, y de hierro, ſin cu-
17 ento; levantate y haz, y ſerá .A. contigo. Y en-
comendó David à todos mayorales de Iſrael, para
18 ayudar à Selomoh ſu hijo. Decierto .A. vueſtro
Dios con vos, y aholgantará à vos derredor; por
que dió en mi mano à habitadores de la tierra, y
es ſugetada la tierra delante de .A. y delante ſu
19 pueblo. Agora dad vueſtro coraçon, y vueſtra al-
ma, por requerir à .A. vueſtro Dios; y levantad-
vos, y edificad à ſanctuario de .A. el Dios, para
traer a Arca de firmamento de .A. y vaſos de ſanc-
tidad de Dios, à la caſa la edificada à nombre de
.A..

C A P. 23.

V 1 Y David viejo, y harto de dias; y enreynó à
2 Selomoh ſu hijo ſobre Iſrael. Y apañó à todos
mayorales de Iſrael, y los Sacerdotes, y los
3 Levìtas. Y fueron contados los Levìtas de edad de
treynta años y arriba; y fue ſu cuento por ſus ca-
4 beças por varones, treynta y ocho mil. Deſtos para
esforçar ſobre obra de caſa de .A. veynte y quatro
5 mil; y alguaziles, y juezes ſeys mil. Y quatro mil
porteros; y quatro mil loantes à .A. con ìnſtrumen-
6 tos que hize para loar. Y repartiolos David repar-
ticiones; à hijos de Levì, à Gerſon, Keat, y Me-
7 8 rarí. Al Gerſonita Ladán, y Simi. Hijos de Ladan
9 el mayoral, Jehiel, y Zetam, y Joel tres. Hijos de
Simì, Selomit, y Haziel, y Aran, tres: eſtas cabe-
10 ceras de los padres de Ladán. Y hijos de Simì, Já-
hat, Ziná, y Jeùs, y Beriá; eſtos hijos de Simì
11 quatro. Y fue Jáhat el mayoral, y *Zizá* el ſegundo;
y Jeùs, y Beriá no muchiguaron hijos, y fueron à
12 caſa de padre, por cuenta una. Y hijos de Keat, Am-
13 ram, Yſar, Hebron, y Uziel, quatro. Hijos de
Amram, Aaron, y Moſeh; y fue apartado Aaron
para ſanctificarlo ſanctidad de ſanctidades, él y ſus
hijos haſta ſiempre, para ſahumar delante de .A. para
ſervirlo, y para bendezir en ſu nombre haſta ſiempre.
VI 14 * Y Moſeh varon del Dios; ſus hijos ſerán llamados
15 ſobre tribu de Levì. Hijos de Moſeh, Gerſom, y
16 17 Eliezer. Hijos de Gerſom, Sebuel el mayoral. Y fue-
ron hijos de Eliezer: Rehabyá el mayoral; y no
fue à Eliezer hijos otros, y hijos de Rehabyá ſe
18 muchiguaron arriba. Hijos de Yſar, Selomit el mayo-
19 ral. Hijos de Hebron; Jeriáu el mayoral, Amaryá el
ſegundo, Jahaziel el tercero, y Jekamam el quarto.
20 Hijos de Uziel; Michá el primero, y Yſiyá el ſegundo.
21 Hijos de Merarì, Mahli, y Muſi, hijos de Mahli,
22 Elazar, y Kis. Y murió Elazar, y no fueron à el hijos
ſino hijas; y tomaronlas hijos de Kis, ſus hermanos.
23 24 Hijos de muſi, Mahli, y Eder, y Jeremot, tres. Eſ-
tos hijos de Levì à caſa de ſus padres, cabeceras de los
padres à ſus contados, por cuenta de nombres, à ſus
cabeças, hazièn la obra para ſervicio de caſa de .A.; de
25 edad de veynte años y arriba. Que dixo David, hizo
repoſar .A. Dios de Iſrael à ſu pueblo; y morò en Jeru-
26 ſalaim haſta ſiempre. Y tambien à los Levìtas; no para
llevar el tabernaculo, y todos ſus atuendos para ſu ſer-
27 vicio. Por que en palabras de David las poſtreras,
fue cuenta de hijos de Levì: de edad de veynte años y
28 arriba. Por que ſu eſtancia à mano de hijos de Aaron
para ſervicio de caſa de .A. ſobre los patios, y ſobre

12 ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: אך יתן
לך יהוה שכל ובינה ויצוך על־ישראל ולשמור את־
13 תורת יהוה אלהיך: אז תצליח אם־תשמור לעשות
את־החקים ואת־המשפטים אשר צוה יהוה את־משה
14 על־ישראל חזק ואמץ אל־תירא ואל־תחת: והנה
בעניי הכינותי לבית־יהוה זהב ככרים מאה־אלף
וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין
משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם
טו תוסיף: ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן
16 ועץ וכל־חכם בכל־מלאכה: לזהב לכסף ולנחשת
17 ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: ויצו
18 דויד לכל־שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: הלא יהוה
אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את
ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו:
19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם
וקומו ובנו את־מקדש יהוה האלהים להביא את־
ארון ברית־יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה
ליום ה כג א לשם־יהוה: ודויד זקן ושבע ימים
2 וימלך את־שלמה בנו על־ישראל: ויאסף את־כל־
3 שרי ישראל והכהנים והלוים: ויספרו הלוים
מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם
4 לגברים שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על־
מלאכת בית־יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים
ה ושפטים ששת אלפים: וארבעת אלפים שערים
וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי
6 להלל: ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי
7 לגרשון קהת ומררי: לגרשני לעדן
8 ושמעי: בני לעדן הראש יחיאל וזתם
9 ויואל שלשה: בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלמית קרי
שלשה אלה ראשי האבות ללעדן:
י ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני־
11 שמעי ארבעה: ויהי־יחת הראש וזיזה השני ויעוש
ובריעה לא־הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת:
12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל
13 ארבעה: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל
אהרן להקדישו קדש קדשים הוא־ובניו עד־עולם
להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד־עולם:
ליום ו 14 *ומשה איש האלהים בניו יקראו על־שבט הלוי:
טו בני משה גרשום ואליעזר: בני 16
17 גרשום שבואל הראש: ויהיו בני־אליעזר רחביה
הראש ולא־היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה
18 רבו למעלה: בני יצהר שלמית
19 הראש: בני חברון יריהו הראש
אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי:
כ בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני:
21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר
22 וקיש: וימת אלעזר ולא־היו לו בנים כי אם־בנות
23 וישאום בני־קיש אחיהם: בני מושי מחלי ועדר וירמות
24 שלושה: אלה בני־לוי לבית אבתיהם ראשי האבות
לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה
ליום ז כה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: * כי אמר
דויד הניח יהוה אלהי־ישראל לעמו וישכן בירושלם
26 עד־לעולם: וגם ללוים אין־לשאת את־המשכן ואת־
27 כל־כליו לעבדתו: כי בדברי דויד האחרונים המה
28 מספר בני־לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: כי מעמדם
ליד בני־אהרן לעבודת בית יהוה על־החצרות ועל־

הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית
29 האלהים: וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי
המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה:
30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: ל
31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים
ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה:
32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש
ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה:

לפי מא
כד
ולבני אהרן מחלקותם בני
אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 וימת
נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו
להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלקם דויד
וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר
לפקדתם בעבדתם: 4 וימצאו בני אלעזר
רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום
לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר
ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחלקום
בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי
האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר:
6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הספר מן הלוי לפני
המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר
וראשי האבות לכהנים וללוים בית אב אחד אחז
לאלעזר ואחז אחז לאיתמר: 7 ויצא הגרל
הראשון ליהויריב לידעיה השני: 8 לחרם השלשי
לשערים הרבעי: 9 למלכיה החמישי למימן הששי:
10 להקוץ השביעי לאביה השמיני: 11 לישוע התשעי
לשכניהו העשרי: 12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים
עשר: 13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר
14 לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה
עשר להפצץ שמנה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים
ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה
ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא
לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו
יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם
שובאל לבני שובאל יחדיהו: 21 לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיה: 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני
יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי:
24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: 25 אחי מיכה ישיה שמיר קרי
לבני ישיה זכריהו: 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו:
27 בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי: 28 למחלי
אלעזר ולא היה לו בנים: 29 לקיש בני קיש ירחמאל
30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית
אבתיהם: 31 ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם
בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי
האבות לכהנים וללוים אבות הראש לעמת אחיו
הקטן:

כה
ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה
לבני אסף והימן וידותון הנבאים בכנרות בנבלים
ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם:
2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על
יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לידותון בני ידותון
גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי
אביהם ידותון בכנור הנבא על הודות והלל ליהוה:
4 להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות
חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות: 5 כל אלה בנים להימן חזה
המלך

las camaras, y ſobre limpieza de toda ſanctidad; y obra
de ſervicio de caſa de Dios. Y para pan de la orde- 29
nança, y para ſémola, para preſente, y para bruñuelos
de las cenceñas, y para ſarten, y para tierno; y para
toda meſura, y medida. Y para eſtar por la mañana por 30
la mañana, para manifeſtar, y para loar à .A.; y aſſi à
la tarde. Y para todo alçar alçaciones à .A. para Saba- 31
tot, para novilunios, y para plazos; por cuenta co-
mo juizio ſobre ellos, continuo delante de .A.. Y 32
guardarán à guarda de tienda del plazo, y à guarda de
la ſanctidad, y guarda de hijos de Aaron ſus hermanos;
para ſervicio de caſa de .A.

C A P. 24.

Y à hijos de Aaron, ſus reparticiones; hijos de Aaron, 1 P.41.
Nadab, y Abiù, Elazar, y Ytamar. Y muriò Na- 2
dab, y Abiù, antes de ſu padre, y hijos no fue-
ron à ellos; y adminiſtraron, Elazar, y Ytamar. Y re- 3
partiolos David, y Sadok de hijos de Elazar, y Ahime-
lech de hijos de Ytamar; por ſu cuento en ſu ſervicio.
Y fueron hallados hijos de Elazar muchos por capitanes 4
de los varones, mas que hijos de Ytamar, y repartieron-
los; de hijos de Elazar cabeceras por caſa de padres,
deziſeys, y de hijos de Ytamar por caſa de ſus padres,
ocho. Y repartieronlos por ſuertes eſtos con eſtos; por 5
que fueron mayorales de ſanctidad, y mayorales del Dios,
de hijos de Elazar, y de hijos de Ytamar. Y eſcriviolos 6
Semayá hijo de Netanel el eſcrivano del Levìta, delante
del Rey, y los mayorales, y Zadok el Sacerdote, y Ahi-
melech hijo de Ebyatar, y cabeceras de los padres, de
Sacerdotes y de los Levìtas: caſa de padre uno travado
à Elazar, y travado travado à Ytamar. Y saliò la ſuerte la 7
primera à Jeoyarib, à Jedayá la ſegunda. A Harim la ter- 8
cera, á Seorim la quarta. A Malkiya la quinta, à Miya- 9
min la ſexta. A Akoz la ſetena, à Abiyá la octava. A 10 11
Jeſúa la novena, à Sechanyau la dezena. A Elyaſib on- 12
ze, à Jakim doze. A Hupa treze, à Jeſebab catorze. A 13 14
Bilgá quinze, à Imer deziſeys. A Hezir deziſiete, à 15
Apizez deziocho. A Petahyá dezinueve, à Jehezkel la 16
veynte. A Jachin veinte y una, à Gamul veynte y dos. 17
A Delayau veynte y tres, à Maaſyau veynte y quatro. 18
Eſtos ſu cuento por ſu adminiſtracion, para entrar à caſa 19
de .A. como ſu juizio por mano de Aaron ſu padre; co-
mo le encomendò .A. Dios de Iſrael. Y à hijos de Levì 20
los remaneſcidos; à hijos de Amram Subael, à hijos de
Subael Jegdeyau. A Rehabyau; à hijos de Rehabyau, el 21
mayoral Iſſiyá. A Izarì Selomot; à hijos de Selomot, 22
Jáhat. E hijos de Jeriyau; Amaryau el ſegundo, y 23
Jahaziel el tercero, Jekamam el quatro. Hijos de Uziel, 24
Michá, à hijos de Michá, Samir. Hermano de Michá, 25
Iſiyá, à hijos de Iſiyá, Zecharyau. Hijos de Merarì, 26
Mahli, y Muſi; hijos de Jaazyau, Benò. Hijos de 27
Merari, à Jaaziyau, Benò y Sòam, y Zakur, y Ibrì.
De Mahli, Elazar, y no fue à el hijos. De Kis, hi- 28 29
jos de Kis, Jerahmeèl. Y hijos de Muſi, Mahli, y 30
Eder, y Jerimot, eſtos hijos de los Levìtas à caſa de
ſus padres. Y echaron tambien ellos ſuertes à eſcuentra 31
ſus hermanos hijos de Aaron, delante de David el Rey,
y Zadok, y Ahimelech, y cabeceras de los padres de
los Sacerdotes y de los Levìtas; Abót el mayoral, à
eſcuentra ſu hermano el pequeño.

C A P. 25.

Y Apartò David y mayorales del exercito para el ſer- 1 II
vicio, de hijos de Aſaph, y Eman, y Jedutun los
prophetizantes con harpas, con gaytas, y con
reteñideras; y fue ſu cuento varones de obra para ſu
ſervicio. De hijos de Aſaph, Zakur, y Joſeph, y Ne- 2
tanyá, y Aſaréla, hijos de Aſaph; por mano de Aſaph
el prophetizán por manos del Rey. De Jedutun; hijos de 3
Jedutun Gedalyau, y Zeri, y Jeſayau, Haſabyau, y
Matityau, ſeys, por manos de ſu padre Jedutun en la
harpa, el prophetizán ſobre loar y alabar à .A.. De 4
Emam; hijos de Eman Bukiyau, Matanyáu, Uziel,
Sebuel, y Jerimot, Hananya, Hananì, Elláta,
Guidálti, y Romámti, Ezer, Joſbekáſſa, Malóti,
Otir, Mahaziot. Todos eſtos hijos de Eman veyèn 5
del

del Rey en palabras de Dios, para levantar reyno;
y diò el Dios à Eman hijos catorze, y hijas tres.
6 Todos eſtos por manos de ſu padre con cantico
de caſa de .A. con reteñideras, gaytas, y harpas,
para ſervicio de caſa del Dios; por manos del Rey,
7 Aſaph, y Jedutun, y Eman. Y fue ſu cuento con
ſus hermanos enſeñados de cantico de .A.; todo el
8 entendièn, dozientos, ochenta y ocho. Y echaron
ſuertes guarda à contra (guarda) como el pequeño
9 como el grande, entendièn con dicipulo. Y ſaliò la
ſuerte la primera de Aſaph à Joſeph; Guedalyau la
10 ſegunda, el y ſus hermanos, y ſus hijos doze. La
11 tercera Zakur, ſus hijos y ſus hermanos doze. La
12 quarta à Yzri, ſus hijos y ſus hermanos doze. La
quinta Netanyau, ſus hijos y ſus hermanos doze.
13 La ſexta Bukiyau, ſus hijos y ſus hermanos doze.
14 La ſetena Jeſaréla, ſus hijos y ſus hermanos doze.
15 La octava Jeſayau, ſus hijos y ſus hermanos doze.
16 La novena Matanyau, ſus hijos y ſus hermanos do-
17 ze. La decima Simì, ſus hijos y ſus hermanos do-
18 ze. Onze, Azarel, ſus hijos y ſus hermanos doze.
19 La doze à Haſabyá, ſus hijos y ſus hermanos doze.
20 La treze Subael, ſus hijos y ſus hermanos doze.
21 La catorze Matityau, ſus hijos, y ſus hermanos do-
22 ze. La quinze à Jerimot, ſus hijos, y ſus herma-
23 nos doze. La deziſeis à Hanayau, ſus hijos, y ſus
24 hermanos doze. La deziſiete à Josbekáſa, ſus hi-
25 jos y ſus hermanos doze. La deziocho à Hanani,
26 ſus hijos y ſus hermanos doze. La dezinueve à
27 Malóti, ſus hijos y ſus hermanos doze. La veynte
28 à Eliáta, ſus hijos y ſus hermanos doze. La veyn-
te y una à Otir, ſus hijos y ſus hermanos doze.
29 La veynte y dos à Guidálti, ſus hijos y ſus her-
30 manos doze. La veynte y tres à Mahaziot, ſus hi-
31 jos y ſus hermanos doze. La veynte y quatro à
Romámti Azer, ſus hijos y ſus hermanos doze.

CAP. 26.

III 1 DE reparticiones de los porteros; de los
Korhitas Meſelemyau hijo de Korè de hi-
2 jos de Aſaph. Y à Meſelemyau hijos; Ze-
charyau el primogenito, Jediael el ſegundo, Ze-
3 badyau el tercero, Jatniel el quarto. Elam el
quinto, Jeohanan el ſexto, Elioenay el ſete-
4 teno. Y à Obèd Edom hijos; Semayá el
primogenito, Jeozbad el ſegundo, Joah el
tercero, y Sachar el quarto, y Netanel el
5 quinto. Amiel el ſexto, Yſſachar el ſeteno,
Peuletay el octavo; por que lo bendixo el
6 Dios. Y à Semayá ſu hijo fue naſcido hi-
jos los dominantes à caſa de ſus padres; por
7 que valientes de exercito ellos. Hijos de Se-
mahyau, Hotni, y Rephael, y Hobed, Elza-
bad, ſus hermanos hijos de fonſado; Eliû, y Se
8 machiau. Todos eſtos de hijos de Obèd Edòm
ellos, y ſus hijos y ſus hermanos varones de
fonſado en fuerça para ſervicio; ſeſenta y dos
9 de Obèd Edòm. Y à Meſelemyau hijos, y
10 hermanos, hijos de fuerça deziocho. Y à Ho-
ſá de hijos de Merarì hijos; Simrì el mayo-
ral, por que no fuej primogenito, y puſolo
11 ſu padre por mayoral. Hilkiau el ſegundo,
Tebalyau el tercero, Zecharyau el quarto; to-
12 dos hijos y hermanos de Hoſá treze. Deſtas
reparticiones de los porteros por cabeceras de
los varones, guardas à eſcuentra ſus hermanos;
13 para adminiſtrar en caſa de .A.. Y echaron
ſuertes como pequeño como grande à caſa de
14 ſus padres, por portal y portal. Y cayò la
ſuerte de Oriente à Selemyau; y Zecharyau
ſu hijo aconſeján con entendimiento, echaron
15 ſuertes, y ſaliò ſu ſuerte à Septentrion. A
Obèd Edóm, à Meridion; y à ſus hijos caſa
16 de los Aſupim. A Supim, y à Hoſá, à Oc-
cidente con el portal de Saléchet, por la calçada
17 la ſubien; guarda à eſcuentra guarda. A Oriente

המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים
6 להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל-אלה על-
ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות
לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן:
7 ויהי מספרם עם-אחיהם מלמדי-שיר ליהוה כל-המבין
8 מאתים שמונים ושמונה: ויפילו גורלות משמרת
לעמת כקטן כגדול מבין עם-תלמיד:
9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו
י השני הוא-ואחיו ובניו שנים עשר: השלישי
11 זכור בניו ואחיו שנים עשר: הרביעי
ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:
12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר:
14 השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר:
טו השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר:
16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים
18 עשר: עשתי-עשר עזראל בניו ואחיו
19 שנים עשר: השנים עשר לחשביה
כ בניו ואחיו שנים עשר: לשלשה
עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר:
21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו
22 שנים עשר: לחמשה עשר לירמות
23 בניו ואחיו שנים עשר: לששה
עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר:
24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר:
כה לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:
26 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר:
27 לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנים עשר:
28 לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר:
29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר:
ל לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים
31 עשר: לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו
ליום ג כו א שנים עשר: למחלקות לשערים לקרחים
2 משלמיהו בן-קרא מן-בני אסף: ולמשלמיהו בנים
זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל
3 הרביעי: עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני
4 השביעי: ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד
השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי:
ה עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי
6 ברכו אלהים: ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים
7 לבית אביהם כי-גבורי חיל המה: בני שמעיה עתני
ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני-חיל אליהו וסמכיהו:
8 כל-אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם
איש-חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם:
י 9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני-חיל שמונה עשר: ולחסה
מן-בני-מררי בנים שמרי הראש כי לא-היה בכור
11 וישימהו אביהו לראש: חלקיהו השני טבליהו
השלישי זכריהו הרביעי כל-בנים ואחים לחסה שלשה
12 עשר: לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים
13 משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה: ויפילו
גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער:
14 ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל
טו הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: לעבד אדם נגבה
16 ולבניו בית האספים: לשפים ולחסה למערב עם שער
17 שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: למזרח

הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים: לפרבר למערב ארבעה 18
למסלה שנים לפרבר: אלה מחלקות השערים 19
כ לבני הקרחי ולבני מררי: והלוים אחיה על-אוצרות
בית האלהים ולאצרות הקדשים: בני לעדן בני 21
הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי:
בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על-אצרות בית יהוה: 22
לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי: ושבאל בן 23 24
כה גרשום בן-משה נגיד על-האצרות: ואחיו לאליעזר
רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות (ושלומית ק׳)
בנו: הוא שלמות ואחיו על כל-אצרות 26
הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי
האבות לשרי-האלפים והמאות ושרי הצבא:
מן-המלחמות ומן-השלל הקדישו לחזק לבית 27
יהוה: וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול בן- 28
קיש ואבנר בן-נר ויואב בן-צרויה כל המקדיש על
יד-שלמית ואחיו: ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה 29
ל החיצונה על-ישראל לשטרים ולשפטים: לחברוני
חשביהו ואחיו בני-חיל אלף ושבע-מאות על פקדת
ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה
ולעבדת המלך: לחברוני יריה הראש לחברוני 31
לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד
נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר גלעד: ואחיו 32
בני-חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקדם
דויד המלך על-הראובני והגדי וחצי שבט המנשי
לכל-דבר האלהים ודבר המלך:

כז (ליום ד׳) א ובני ישראל
למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות
ושטריהם המשרתים את-המלך לכל דבר
המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי
השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף:
על המחלקת הראשונה לחדש הראשון 2
ישבעם בן-זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה
אלף: מן-בני-פרץ הראש לכל-שרי הצבאות לחדש 3
הראשון: ועל-מחלקת החדש השני דודי 4
האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים
ה וארבעה אלף: שר הצבא השלישי לחדש
השלישי בניהו בן-יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף: הוא בניהו גבור השלשים 6
ועל-השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: הרביעי 7
לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: החמישי 8
לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף: הששי לחדש הששי 9
עירא בן-עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה
י אלף: השביעי לחדש השביעי
חלץ הפלוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף: השמיני לחדש השמיני סבכי 11
החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתותי 12
לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: (לבן ימיני ק׳)
העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי 13
לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
עשתי-עשר לעשתי עשר החדש בניה 14
הפרעתוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים
טו וארבעה אלף: השנים עשר לשנים
עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו
עשרים

los Levìtas ſeys, à Septentrion por dia quatro, à
Meridion por dia quatro; y à Aſupim dos, dos. A 18
Parbar para Occidente; quatro para la calçada, dos
para Parbar. Eſtas reparticiones de los porteros, de 19
hijos del Korhita, y de hijos de Merarì. Y los Levì- 20
tas; Ahiá ſobre theſoros de caſa de Dios, y para the-
ſoros de las ſanctidades. Hijos de Ladán, hijos del 21
Gerſonita, de Ladán cabeceras de los padres de La-
dán, el Guerſunì, Jehieli. Hijos de Jehieli; Zetam, 22
y Joel ſu hermano ſobre theſoros de caſa de .A.. De 23
Amrami, de Yſari, de Hebroni, de Uzieli. Y Se- 24
buel hijo de Guerſon hijo de Moſeh, Principe ſobre
los theſoros. Y ſus hermanos de Eliezer; Rehabyau 25
ſu hijo, y Jeſayau ſu hijo, y Joram ſu hijo, y Zichri
ſu hijo, y Selomit ſu hijo. El Selomot y ſus hermanos 26
ſobre todos theſoros de las ſanctidades, que hizo ſanc-
tificar David el Rey, y cabeceras de los padres, à
mayorales de los miles, y los cientos, y mayorales del
exercito. De las peleas, y del deſpojo, hizieron ſanc- 27
tificar: para enfortecer à caſa de .A.. Y todo lo que 28
ſanctificò Semuel el veyèn, y Saul hijo de Kis, y Ab-
ner hijo de Ner, y Joab hijo de Seruyá; todo el
ſanctificán, por mano de Selomit, y ſus hermanos. De 29
Izari, Kenanyau y ſus hijos, para la obra la defuera
ſobre Iſrael, por alguaziles y por juezes. De Hebro- 30
nì, Haſabyau y ſus hermanos hijos de fuerça, mil, y
ſiete cientos, ſobre encomendança de Iſrael de allá del
Jarden al Occidente: à toda obra de .A. y para ſervicio
del Rey. Del Hebronì, Jeriá el capitan, del Hebronì 31
por ſus generaciones por padres; en año de los qua-
renta à reyno de David fueron requeridos, y fue
hallado en ellos valientes de fuerça en Jazer Gilad.
Y ſus hermanos hijos de fuerça, dos mil, y ſiete 32
cientos, cabeceras de los padres; y eſtableciolos
David el Rey ſobre el Reubenì, y el Gadì, y mitad
de tribu de Menaſſé à toda caſa de Dios, y caſa del
Rey.

C A P. 27.

Y Hijos de Iſrael por ſu cuento, cabeceras de los 1 IV
padres, y mayorales de los miles, y los cientos,
y ſus alguaziles los miniſtrantes al Rey, para
toda coſa de las reparticiones, la entran y ſalièn, mes
por mes, por todos meſes del año: la reparticion la
una, veynte y quatro mil. Sobre la reparticion la pri- 2
mera para el mes el primero, Jaſobam hijo de Zabdiel;
y ſobre ſu reparticion, veynte y quatro mil. De hijos 3
de Perez el capitan à todos mayorales de los exercitos,
para mes el primero. Y ſobre reparticion del mes el 4
ſegundo Doday el Ahohì, y ſu reparticion, y Mik-
lot el Principe; y ſobre ſu reparticion, veynte y qua-
tro mil. Mayoral del exercito el tercero para mes 5
el tercero, Benayau hijo de Jeoyadah el Sacerdote
capitan; y ſobre ſu reparticion veynte y quatro mil.
El, Benayau valiente de los treynta, y ſobre los 6
treynta; y ſu reparticion, Amizabad ſu hijo. El 7
quarto para mes el quarto, Aſael hermano de Joab,
y Zebadyá ſu hijo deſpues del; y ſobre ſu repar-
ticion, veynte y quatro mil. El quinto para mes 8
el quinto, el mayoral de Samút el Yzrah; y ſobre
ſu reparticion, veynte y quatro mil. El ſexto para 9
mes el ſexto, Yrá hijo de Ykes el Tecoì; y ſobre
ſu reparticion, veynte y quatro mil. El ſeteno 10
para mes el ſeteno, Hélez el Peloni de hijos de
Ephráim; y ſobre ſu reparticion, veynte y quatro
mìl. El octavo para mes el octavo, Sibechay 11
el Huſatì de Zarhi; y ſobre ſu reparticion, veynte
y quatro mil. El noveno para mes el noveno, 12
Abiezer el Antoti de hijos de Binyamin; y ſobre
ſu reparticion, veynte y quatro mil. El dezeno 13
para mes el dezeno, Maaray el Netophati, de Zar-
hi; y ſobre ſu reparticion, veynte y quatro mil.
El onzeno para onzeno mes, Benayá el Piratonì, 14
de hijos de Ephraim; y ſobre ſu reparticion, veynte
y quatro mil. El dozeno para el dozeno mes, Helday 15
el Netophati, de Otniel; y ſobre ſu reparticion,
veynte

16 veynte y quatro mil. Y ſobre tribus de Iſrael, del Reube-
ní, Principe Eliezer hijo de Zichrí; de Simhoní Sephat-
17 yau hijo de Maachá. De Leví, Haſabyá, hijo de Ke-
18 muel, de Aaron, Zadok. De Jeudá, Eliu de hermanos
19 de David; de Yſſachar, Omri hijo de Michael. De Ze-
bulun, Yſmayau hijo de Obadyau; de Naphtalí, Jeri-
20 moth hijo de Azriel. De hijos de Ephráim, Oſéa hijo de
Azazyau; de mitad de tribu de Menaſſé, Joel hijo de
21 Pedayau. De mitad de Menaſſé, de Gilad, Ydò hijo de
22 Zecharyau; de Binyamin, Jaaſiel hijo de Abner. De
Dan, Azarel hijo de Jeroham; eſtos mayorales de tribus
23 de Iſrael. Y no recibiò David ſu cuenta, de edad de
veynte años y abaxo; por que dixo .A. para muchiguar
24 à Iſrael como eſtrellas de los cielos. Joab hijo de Zeruyá
començo para contar y no atemò, y fue por eſto ira
ſobre Iſrael; y no ſubiò el numero en cuento de pala-
bras de los dias del Rey David.

LA MITAD DE PALABRAS DE LOS DIAS, BN PESUKIM.

25 Y Sobre theſoros del Rey, Azmavet hijo de Adiel; y
ſobre los theſoros en el campo, en las ciudades, y
en las aldeas, y en los caſtillos, Jeonatan hijo de
26 Uziau. Y ſobre hazientes obra del campo para ſervicio
27 de la tierra; Ezri hijo de Kelub. Y ſobre las viñas, Si-
mì el Ramatì; y ſobre los que en las viñas para cilleros
28 del vino, Zabdi el Sifmì. Y ſobre los olivares, y los hi-
gos ſecos que en la campina, Baal Hanan el Guederì; y
29 ſobre cilleros del azeyte, Joas. Y ſobre las vacas las
paſcientes en Saron, Sitray el Saronì; y ſobre las vacas en
30 los valles, Saphat hijo de Adlay. Y ſobre los camellos,
Obil el Iſmaelì; y ſobre las aſnas, Jehdeyau el Meronoti.
31 Y ſobre las ovejas, Jaziz el Agrì; todos eſtos mayorales
32 de la ganancia que al Rey David. Y Jeonatan tio de
David conſejero, varon entendièn y eſcrivano el; y Jehiel
33 hijo de Hagmoni con hijos del Rey. Y Ahitophel con-
ſejero del Rey; y Huſay el Arki compañero del Rey.
34 Y deſpues de Ahitophel, Jeoyadá hijo de Benayau, y
Ebyatar, y General del exercito del Rey, Joab.

C A P. 28.

V 1 Y Hizo congregar David à todos mayorales de Iſrael;
mayorales de los tribus, y mayorales de las repar-
ticiones, los miniſtrantes à el Rey, y mayorales de
los miles, y mayorales de los cientos, y mayorales de
toda ganancia y ganado del Rey y ſus hijos, con los pri-
vados, y los valientes, y à todo valiente de fonſado, à
2 Jeruſalaim. Y levantoſe David el Rey ſobre ſus pies, y
dixo, Oìdme mis hermanos y mi pueblo; yo con mi co-
raçon para edificar caſa de repoſo para Arca de firma-
mento de .A. y para eſtrado de pies de nueſtro Dios, y
3 aparejè para edificar. Y el Dios dixo à mi, no edificarás
caſa à mi nombre; por que varon de peleas tu, y ſangres
4 vertiſte. Y eſcogiò .A. Dios de Iſrael en mi de toda caſa de
mi padre para ſer por Rey ſobre Iſrael para ſiempre, por
que en Jeudá eſcogió por Principe, y en caſa de Jeudá caſa
de mi padre; y en hijos de mi padre en mi envoluntò, para
5 reynar ſobre todo Iſrael. Y de todos mis hijos, por que
muchos hijos diò à mi .A.; y eſcogiò en Selomoh mi hijo
6 para eſtar ſobre ſilla de reyno de .A. ſobre Iſrael. Y dixo à
mi, Selomoh tu hijo el edificará mi caſa y mis patios; por
que eſcogì en el para mi por hijo, y yo ſerè à el por padre.
7 Y compondrè de ſu reyno haſta ſiempre; ſi ſe esforçáre para
hazer mis encomendanças y mis juizios, como el dia eſte.
8 Y agora à ojos de todo Iſrael compaña de .A. y en orejas
de nueſtro Dios, guardad y requerid todas encomendan-
ças de .A. vueſtro Dios, por que heredeis la tierra la
buena, y hagais heredar à vueſtros hijos deſpues de vós
9 haſta ſiempre. Y tu Selomoh mi hijo, conoſce à Dios de
tu padre, y ſirvelo con coraçon complido, y con alma vo-
luntaria, por que todos coraçones requirièn .A., y toda
forma de penſamientos entiende; ſi lo requirieres ſerá ha-
10 llado de ti, y ſi lo dexares te alexará para ſiempre. Vé
agora que .A. eſcogiò en ti para edificar caſa para ſanc-
11 tuario, esfuerçate y haz. Y diò David à Selomoh ſu hijo
ſemejança de la bòveda y ſus caſas, y ſus theſoros, y ſus
apoſentos, y ſus recamaras las intrinſecas, y caſa del
12 cobertero. Y ſemejança de todo lo que fue en voluntad

עשרים וארבעה אלף׃
16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן־זכרי
17 לשמעוני שפטיהו בן־מעכה׃ ללוי חשביה בן־
18 קמואל לאהרן צדוק׃ ליהודה אליהו מאחי דויד
19 ליששכר עמרי בן־מיכאל׃ לזבולן ישמעיהו בן־
כ עבדיהו לנפתלי ירימות בן־עזריאל׃ לבני אפרים
הושע בן־עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן־פדיהו׃
21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן־זכריהו לבנימן יעשיאל
22 בן־אבנר׃ לדן עזראל בן־ירחם אלה שרי שבטי
23 ישראל׃ ולא־נשא דויד מספרם למבן עשרים
שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את־
24 ישראל ככוכבי השמים׃ יואב בן־צרויה החל
למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על־ישראל ולא
חצי הספר עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד׃
כה * ועל אצרות המלך עזמות בן־עדיאל ועל־
האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן
26 בן־עזיהו׃ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת
27 האדמה עזרי בן־כלוב׃ ועל־הכרמים שמעי
הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי׃
28 ועל־הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן
29 הגדרי ועל־אצרות השמן יועש׃ ועל הבקר
הרעים בשרון שטרי השרוני ועל־הבקר בעמקים
ל שפט בן־עדלי׃ ועל־הגמלים אוביל הישמעלי
31 ועל־האתנות יחדיהו המרנתי׃ ועל־הצאן יזיז
ההגרי כל־אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד׃
32 ויהונתן דוד־דויד יועץ איש־מבין וסופר הוא
33 ויחיאל בן־חכמוני עם־בני המלך׃ ואחיתפל יועץ
34 למלך וחושי הארכי רע המלך׃ ואחרי אחיתפל
יהוידע בן־בניהו ואביתר ושר־צבא למלך יואב׃
כח א ליום ה ויקהל דויד את־כל־שרי ישראל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים את־המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל־רכוש־ומקנה למלך ולבניו
עם־הסריסים והגבורים ולכל־גבור חיל אל־ירושלם׃
2 ויקם דויד המלך על־רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי
אני עם־לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית־יהוה
3 ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות׃ והאלהים
אמר לי לא־תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה
4 ודמים שפכת׃ ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל
בית־אבי להיות למלך על־ישראל לעולם כי ביהודה
בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה
ה להמליך על־כל־ישראל׃ ומכל־בני כי רבים בנים
נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על־כסא
6 מלכות יהוה על־ישראל׃ ויאמר לי שלמה בנך הוא־
יבנה ביתי וחצרותי כי־בחרתי בו לי לבן ואני אהיה־
7 לו לאב׃ והכינותי את־מלכותו עד־לעולם אם־יחזק
8 לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה׃ ועתה לעיני כל־
ישראל קהל־יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל־
מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את־הארץ הטובה
9 והנחלתם לבניכם אחריכם עד־עולם׃ ואתה שלמה־
בני דע את־אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש
חפצה כי כל־לבבות דורש יהוה וכל־יצר מחשבות
מבין אם־תדרשנו ימצא לך ואם־תעזבנו יזניחך לעד׃
י ראה ׀ עתה כי־יהוה בחר בך לבנות־בית למקדש
11 חזק ועשה׃ ויתן דויד לשלמה בנו
את־תבנית האולם ואת־בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו
12 הפנימים ובית הכפרת׃ ותבנית כל אשר היה ברוח

עמו לחצרות בית־יהוה ולכל־הלשכות סביב לאצרות
13 בית האלהים ולאצרות הקדשים: ולמחלקות
הכהנים והלוים ולכל־מלאכת עבודת בית־יהוה
14 ולכל־כלי עבודת בית־יהוה: לזהב במשקל לזהב
לכל־כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל
טו לכל־כלי עבודה ועבודה: ומשקל למנרות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל־מנורה ומנורה ונרתיה
ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת
16 מנורה ומנורה: ואת־הזהב משקל לשלחנות
המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף:
17 והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי
הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל
18 לכפור וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל
ולתבנית המרכבה הכרובים זהב לפרשים וסככים
19 על־ארון ברית־יהוה: הכל בכתב מיד יהוה עלי
כ השכיל כל מלאכות התבנית: ויאמר דויד
לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל־תירא ואל־תחת כי
יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד־
21 לכלות כל־מלאכת עבודת בית־יהוה: והנה
מחלקות הכהנים והלוים לכל־עבודת בית האלהים
ועמך בכל־מלאכה לכל־נדיב בחכמה לכל־עבודה
כט א והשרים וכל־העם לכל־דבריך: ויאמר דויד ליום ו
המלך לכל־הקהל שלמה בני אחד בחר־בו אלהים
נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי
2 ליהוה אלהים: ובכל־כחי הכינותי לבית־אלהי הזהב
לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל
והעצים לעצים אבני־שהם ומלואים אבני־פוך ורקמה
3 וכל אבן יקרה ואבני־שיש לרב: ועוד ברצותי בבית
אלהי יש־לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית־אלהי
4 למעלה מכל־הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים
ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר־כסף
ה מזקק לטוח קירות הבתים: לזהב לזהב ולכסף
לכסף ולכל־מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות יתיר י
6 ידו היום ליהוה: ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי
ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך:
7 ויתנו לעבודת בית־האלהים זהב ככרים חמשת־
אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה־אלף
8 ככרים: והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית־יהוה
9 על יד־יחיאל הגרשני: וישמחו העם על־התנדבם
כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח
י שמחה גדולה: ויברך דויד את־יהוה לעיני
כל־הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל
11 אבינו מעולם ועד־עולם: לך יהוה הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כי־כל בשמים ובארץ לך
12 יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: והעשר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה
13 ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו
14 לך ומהללים לשם תפארתך: וכי מי אני ומי עמי כי־
נעצר כח להתנדב כזאת כי־ממך הכל ומידך נתנו
טו לך: כי־גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל־ ליום ז
16 אבותינו כצל ימינו על־הארץ ואין מקוה: *יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו לבנות־לך בית הוא קרי
17 לשם קדשך מידך היא ולך הכל: וידעתי אלהי כי
אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי
התנדבתי כל־אלה ועתה עמך הנמצאו־פה ראיתי
בשמחה

con el, para patios de caſa de .A., y para todas las ſalas der-
redor; para theſoros de caſa de Dios, y para theſoros de las
ſanctidades. Y para reparticiones de los Sacerdotes y los 13
Levìtas, y para toda obra de ſervicio de caſa de .A.; y para
todos vazos de ſervicio de caſa de .A.. Al oro por peſo de 14
oro, para todos vaſos de ſervicio, y ſervicio; para todos va-
ſos de la plata por peſo, à todos vaſos de ſervicio, y ſervicio.
Y peſo para almenaras del oro y ſus candelas, oro por peſo 15
almenara y almenara y ſus candelas; y para almenaras de
plata por peſo para la almenara y ſus candelas, como ſervi-
cio de almenara, y almenara. Y el oro peſo para las meſas 16
de ordenança, para meſa y meſa; y plata para meſas de la
plata. Y los garfios, y las eſparzideras, y las medias ca- 17
ñas, de oro fino; y para bacines el oro por peſo para bacin y
bacin, y para bacines de la plata por peſo para bacin y bacin.
Y para ara del ſahumerio oro eſmerado por peſo; y para ſe- 18
mejança de la quatregua de los Kerubim oro para eſpandien-
tes, y cubrientes ſobre Arca de firmamento de .A.. El todo
por eſcritura, de mano de .A. ſobre mi hizo entender; toda 19
obra de la ſemejança. Y dixo David à Selomoh ſu hijo, eſ- 20
fuerçate y enfortecete y haz, no temas y no te quebran-
tes; por que .A. el Dios, mi Dios contigo, no te afloxará y
no te dexará haſta perficionarſe toda obra de ſervicio de ca-
ſa de .A.. Y he reparticiones de los Sacerdotes y los Levì- 21
tas para todo ſervicio de caſa de Dios; y contigo en toda
obra, todo voluntario en la ſciencia, para todo ſervicio, y
los ſeñores y todo el pueblo para todas tus palabras.

CAP. 29.

Y Dixo David el Rey à toda la compaña, Selomoh mi 1 VI
hijo uno, eſcogiò en el, el Dios, moço y tierno; y
la obra grande, por que no para hombre el palacio,
mas para .A. el Dios. Y con toda mi fuerça aparejè para 2
caſa de mi Dios, el oro para oro, y la plata para plata, y el
arambre para arambre, el hierro para hierro, y los leños
para leños; piedras de Nicolo y hinchimientos, piedras de
carbunculo, y de diverſa color, y toda piedra precioſa, y
piedras de marmol, à muchedumbre. Y aun por mi volun- 3
tad en caſa de mi Dios, ay à mi theſoro de oro y de plata;
di para caſa de mi Dios arriba de todo lo que aparejé pa-
ra caſa de la ſanctidad. Tres mil quintales de oro, de 4
oro de Ophir; y ſiete mil quintales de plata purificada,
para cubrir paredes de las caſas. Al oro para el oro, y à la 5
plata para plata, y à toda obra por mano de maeſtros; y
quien prometièn voluntariamente para cumplir ſu deuda
oy, para .A.? Y prometieron voluntariamente mayorales 6
de los padres, y mayorales de tribus de Iſrael, y mayorales
de los miles, y de los cientos, y de mayorales de obra del
Rey. Y dieron para ſervicio de caſa de Dios, oro quinta- 7
les cinco mil, y dragmas un millon, y plata quintales diez
mil, y arambre un millon, y ocho mil quintales; y hierro
cien mil quintales. Y el que fue hallado con el piedras, 8
dieron para theſoro de caſa de .A.; por mano de Jehiel el
Gerſoni. Y alegraronſe el pueblo por ſu promeſſa volunta- 9
ria, por que con coraçon perfecto prometieron à .A.; y
tambien David el Rey ſe alegrò alegria grande. Y bendixo 10
David à .A. à ojos de toda la compaña, y dixo David:
Bendito tu .A. Dios de Iſrael nueſtro padre, de ſiempre y
haſta ſiempre. A ti .A. la grandeza, y la valentia, y la her- 11
moſura, y la fortaleza, y la gloria, por que todo en los
cielos y en la tierra, à ti .A. el reyno, y el exalçanſe ſobre
todo Principe. Y la riqueza, y la honra de delante de ti, 12
y tu Señoreán en todo, y en tu mano fuerça y valentia; y
en tu mano para engrandecer, y para esforçar à todos. Y 13
agora nueſtro Dios otorgantes nos à ti; y alabantes à
nombre de tu hermoſura. Y como quien yo? y quien 14
mi pueblo? que detengamos fuerça para prometer vo-
tariamente como eſto; por que à ti lo todo, y de tu
mano dimos à ti. Por que peregrinos nós delante de 15
ti, y moradizos como todos nueſtros padres; como
ſombra nueſtros dias ſobre la tierra, y no eſperança.
*.A. nueſtro Dios toda la multitud eſta que aparejamos 16 VII
para edificar à ti caſa para nombre de tu ſanctidad; de
tu mano ella, y à ti lo todo. Y ſupe mi Dios, que tu 17
provàn coraçon, y rectitudes envoluntarás; yo con
rectitud de mi coraçon prometì voluntariamente todo
eſto, y agora tu pueblo los que ſe hallaron aquì, vi
con

18 con alegria para prometer voluntariamente à ti. .A. Dios
de Abraham, Iſhac, y Iſrael, nueſtros padres, guarda eſ-
to para ſiempre, para forma de penſamientos de coraçon
19 de tu pueblo; y endereça ſu coraçon à ti. Y à Selomoh mi
hijo dá coraçon perfecto, para guardar tus encomendan-
ças, tus teſtimonios, y tus fueros; y para hazer lo todo,
20 y para edificar el palacio que aparejè. Y dixo David à to-
da la compaña: bendezid agora à .A. vueſtro Dios; y
bendixéron toda la compaña à .A. Dios de ſus padres, y
21 humillaronſe y encorvaronſe à .A. y al Rey. Y ſacrificaron
à .A. ſacrificos, y alçaron alçaciones à .A. à la mañana del
dia eſſe, toros mil, barvezes mil, carneros mil, y ſus tem-
placiones; y ſacrificios à muchedumbre por todo Iſrael.
22 Y comieron y bevieron delante de .A. en el dia eſſe con
alegria grande; y aclamaron ſegunda vez à Selomoh hijo
de David, y ungieron para .A. por Principe, y à Zadok
23 por Sacerdote. Y aſſentoſſe Selomoh ſobre ſilla de .A. por
Rey en lugar de David ſu padre, y proſperò; y obedecie-
24 ron à él todo Iſrael. Y todos los ſeñores, y los valientes, y
tambien todos hijos del Rey David: dieron mano debaxo
25 de Selomoh el Rey. Y engrandeſciò .A. à Selomoh por ex-
celencia à ojos de todo Iſrael; y diò ſobre el, gloria de rey-
no, que no fue ſobre ningun Rey antes dél, ſobre Iſrael.
26 27 Y David hijo de Yſay, reynò ſobre todo Iſrael. Y los dias
que reynò ſobre Iſrael quarenta años; en Hebron reyno
28 ſiete años, y en Jeruſalaim reynò treynta y tres. Y muriò
con caneza buena, harto de dias, de riqueza y honra; y
29 reynò Selomoh ſu hijo en ſu lugar. Y palabras de David el
Rey, las primeras y las poſtreras; he ellas eſcritas ſobre
palabras de Semuel el Veyèn, y ſobre palabras de Natan el
30 Propheta, y ſobre palabras de Gad el Veyèn. Con todo ſu
reyno y ſu valentia; y los tiempos que paſſaron ſobre el,
y ſobre Iſrael, y ſobre todos reyños de las tierras.

FIN DEL PRIMERO LIBRO DE PALABRAS DE LOS DIAS.

II. PALABRAS DE LOS DIAS.

CAP. I.

P. 42. 1 Y Esforçoſe Selomoh hijo de David ſobre ſu
reyno; y .A. ſu Dios con el, y engrande-
ſciolo por excelencia. Y dixo Selomoh à
2 todo Iſrael, à mayorales de los miles, y
de los cientos, y à los juezes, y à todo
3 mayoral de todo Iſrael cabeceras de los padres. Y fueron
Selomoh y toda la compaña con el, al altar que en
Gibon; por que alli era tienda de plazo de Dios que
4 hizo Moſeh ſiervo de .A. en el deſierto. Mas Arca
del Dios hizo ſubir David de Kiryat Jearim, en el (lu-
gar) que aparejò à el David; por que tendiò para el
5 tienda en Jeruſalaim. Y ara del arambre que hizo Be-
ſalel hijo de Uri hijo de Hur, alli delante tabernaculo
6 de .A., y requiriolo Selomoh, y la compaña. Y ſu-
biò Selomoh alli ſobre ara del arambre delante .A. que
à tienda del plazo; y alçò ſobre ella alçaciones mil.
7 En la noche eſſa fue apareſcido el Dios à Selomoh;
8 y dixo à el, pide lo que daré à ti. Y dixo Selomoh
à Dios, tu hiziſte con David mi padre merced grande;
y reynaſteme en ſu lugar. Ahora .A. Dios, ſea firme
9 tu palabra con David mi padre; por que tu me en-
reynaſte ſobre pueblo mucho, como polvo de la
10 tierra. Agora ſciencia y ſabiduria dá à mi, y ſal-
dre delante del pueblo eſte y entraré; por que
11 quien juzgará tu pueblo eſte el grande?. Y dixo
el Dios à Selomoh, por que fue eſto con tu cora-
çon, y no pidiſte riqueza, haziendas, ni honra, ni
alma de tus aborrecientes, y tambien dias muchos
no pidiſte; y pidiſte à ti ſciencia y ſabiduria pa-
ra que juzgues à mi pueblo que te reyné ſobre
12 el. La ſciencia y la ſabiduria dáda à ti; y ri-
queza, y haziendas, y honra darè à ti, que no fue
aſſi à los Reyes que antes de ti, y deſpues de ti, no
13 ſerá aſſi. Y vino Selomoh del altar que en Gibon

18 בשמחה להתנדב לך: יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
19 לבב עמך והכן לבבם אליך: ולשלמה בני תן לבב
שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל
כ ולבנות הבירה אשר הכינותי: ויאמר
דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו
כל הקהל ליהוה אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה
21 ולמלך: ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה
למחרת היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים
22 אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל: ויאכלו
וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו
שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק
23 לכהן: וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת
24 דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: וכל
השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו יד
כה תחת שלמה המלך: ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר
לא היה על כל מלך לפניו על ישראל:
26 27 ודויד בן ישי מלך על כל ישראל: והימים
אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך
28 שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: וימת
בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה
29 בנו תחתיו: ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן
ל הנביא ועל דברי גד החזה: עם כל מלכותו וגבורתו
והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל
ממלכות הארצות:

דברי הימים ב

א

לפ׳ מב ויתחזק שלמה בן דויד על
2 מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות
ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות:
3 וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי
שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד
4 יהוה במדבר: אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית
יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם:
ה ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור
6 שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ויעל
שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל
7 מועד ויעל עליו עלות אלף: בלילה ההוא
נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך:
8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד
9 גדול והמלכתני תחתיו: עתה יהוה אלהים יאמן
דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב
י כעפר הארץ: עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני
העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול:
11 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש
שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה
ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך עליו:
12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך
אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא
13 יהיה כן: ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון

ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על־ישראל׃
14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי־לו אלף
וארבע־מאות רכב ושנים־עשר אלף פרשים ויניחם
טו בערי הרכב ועם־המלך בירושלם׃ ויתן המלך את־
הכסף ואת־הזהב בירושלם כאבנים ואת־הארזים
16 נתן כשקמים אשר־בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים
אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא
17 יקחו במחיר׃ ויעלו ויציאו ממצרים מרכבה בשש
מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל־מלכי
18 החתים ומלכי ארם בידם יוציאו׃ ויאמר שלמה
ליום ב א ב לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו׃ ויספר שלמה
שבעים אלף איש סבל ושמנים אלף איש חצב בהר
ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות׃
2 וישלח שלמה אל־חורם מלך־צר לאמר כאשר
עשית עם־דויד אבי ותשלח־לו ארזים לבנות
3 לו בית לשבת בו׃ הנה אני בונה־בית לשם יהוה
אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת־סמים
ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות
ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על־
4 ישראל׃ והבית אשר־אני בונה גדול כי גדול אלהינו
ה מכל־האלהים׃ ומי יעצר־כח לבנות־לו בית כי השמים
ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה־לו בית
6 כי אם־להקטיר לפניו׃ ועתה שלח־לי איש־חכם
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון
וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם־החכמים
אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי׃
7 ושלח־לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי
אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה
8 עבדי עם־עבדיך׃ ולהכין לי עצים לרב כי הבית
9 אשר־אני בונה גדול והפלא׃ והנה לחטבים לכרתי
העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף
ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן
י בתים עשרים אלף׃ ויאמר חורם מלך־צר
בכתב וישלח אל־שלמה באהבת יהוה את־עמו נתנך
11 עליהם מלך׃ ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר עשה את־השמים ואת־הארץ אשר נתן לדויד
המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה־בית ליהוה
12 ובית למלכותו׃ ועתה שלחתי איש־חכם יודע בינה
13 לחורם אבי׃ בן־אשה מן־בנות דן ואביו איש־צרי יודע
לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים
בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל־פתוח
ולחשב כל־מחשבת אשר ינתן־לו עם־חכמיך וחכמי
14 אדני דויד אביך׃ ועתה החטים והשערים השמן והיין
טו אשר אמר אדני ישלח לעבדיו׃ ואנחנו נכרת עצים מן־
הלבנון ככל־צרכך ונביאם לך רפסדות על־ים יפו
16 ואתה תעלה אתם ירושלם׃ ויספר שלמה כל־
האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר
אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
17 ושלשת אלפים ושש מאות׃ ויעש מהם שבעים אלף
ליום ג סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש
א ג מאות מנצחים להעביד את־העם׃ ויחל שלמה
לבנות את־בית־יהוה בירושלם בהר המוריה אשר
נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן
2 היבוסי׃ ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע
3 למלכותו׃ ואלה הוסד שלמה לבנות את־בית
האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים
ורחב

à Jeruſalaim, de delante tienda del plazo; y reynò ſobre
Iſrael. Y juntò Selomoh carroças y cavalleros, y fue à 14
el, mil y quatrocientas carroças, y doze mil cavalle-
ros; y puſolos en ciudades de las carroças, y con el Rey
en Jeruſalaim. Y diò el Rey à la plata y el oro en Je- 15
ruſalaim como piedras; y los alarzes diò como higos ſil-
veſtres que en la campina à multitud. Y ſalida de los 16
cavallos que à Selomoh de Egypto; y congregacion de
mercaderes del Rey, la congregacion tomavan por pre-
ſcio. Y ſubian y ſacavan de Egypto carroça por ſeys 17
cientas (monedas) de plata, y cavallo por ciento, y
cincuenta; y aſſi à todos Reyes de Hitim, y Reyes de
Aram, por ſu mano ſacavan. Y dixo Selomoh para 18
edificar caſa para nombre de .A.; y caſa para ſu reyno:

CAP. 2.

Y Contò Selomoh ſetenta mil varones baſtajes, y 1 II
ochenta mil varones tajantes en el monte; y esfor-
çantes ſobre ellos, tres mil, y ſeys cientos. Y em- 2
biò Selomoh à Hyram Rey de Zor por dezir; como hi-
ziſte con Dayid mi padre, y embiaſte à él alarzes para
edificar à el caſa, para eſtar en ella. He yo edificán caſa
à nombre de .A. mi Dios; para ſanctificar à el, para ſa- 3
humar delante de el, ſahumerio de eſpecias, y ordenacion
continua, y alçaciones para la mañana, y para la tarde,
para Sabatot, y para novilunios, y para plazos de .A.
nueſtro Dios; para ſiempre eſto ſobre Iſrael. Y la caſa
que yo edificán, grande; por que grande nueſtro Dios, 4
mas que todos los dioſes. Y quien detendrá fuerça para
edificar à el caſa? por que los cielos y cielos de los cielos 5
no lo ſopòrtan, y quien yo que fabrique à el caſa, ſino
para ſahumar delante de el?. Y agora embia à mi varon 6
ſabio, para hazer en oro, y en plata, y en arambre, y en
hierro, y en purpura, y grana, y cardeno, y ſabièn para
eſculpir eſculpturas; con los ſabios que conmigo en Jeu-
dá y en Jeruſalaim, los que aparejò David mi padre. Y 7
embia à mi maderos de alarzes, y abetos, y braſiles del
Lebanòn, por que yo ſé que tus ſiervos ſaben para tajar
maderos del Lebanòn; y he mis ſiervos con tus ſiervos. Y 8
para aparejar à mi maderos à muchedumbre; por que la
caſa que yo edificán, grande y maravilloſa. Y he para 9
los tajadores para tajantes las leñas, dé trigos majados
para tus ſiervos, Coros veynte mil, y cevadas Coros
veynte mil; y vino Bathes veynte mil, y azeyte Bathes
veynte mil. Y dixo Hyram Rey de Zor por eſcrito, y 10
embiò à Selomoh; por que amò .A. à ſu pueblo te diò
ſobre ellos Rey. Y dixo Hyram, bendito .A. Dios de 11
Iſrael que hizo à los cielos y à la tierra; que diò à David
el Rey, hijo ſabio ſabien ſeſo y entendimiento, que edi-
ficará caſa para .A., y caſa para ſu reyno. Y agora embiè 12
varon ſabio ſabièn entendimiento, de Hyram mi padre.
Hijo de muger de hijas de Dan, y ſu padre varon Sori- 13
ta, ſabièn por hazer en oro, y en plata, en arambre, en
hierro, en piedras, y en maderos, en purpura, en car-
deno, y en lino, y en grana, y para eſculpir toda eſculp-
tura, y para penſar todo penſamiento: que el ſerá dado
à el, con tus ſabios, y ſabios de mi ſeñor David tu padre.
Y agora los trigos y las cevadas, el azeyte y el vino, que 14
dixo mi ſeñor, embiè à ſus ſiervos. Y nos tajaremos leños 15
del Lebanòn como todo tu meneſter, y traerloſémos à ti
en balſas ſobre mar de Japhò; y tu harás ſubir à ellos à Je-
ruſalaim. Y contò Selomoh todos los varones los peregri- 16
nos que en tierra de Iſrael, deſpues de la cuenta que los
contò David ſu padre; y fueron hallados, ciento y cincuen-
ta y tres mil, y ſeys cientos. Y hizo dellos ſetenta mil baſ- 17
tajes, y ochenta mil tajantes en el monte; y tres mil, y
ſeys cientos esforçantes para hazer trabajar al pueblo.

CAP. 3.

Y Començò Selomoh para edificar à caſa de .A. 1 III
en Jeruſalaim en monte de Moria, que fue apa-
reſcido à David ſu padre; lugar que aparejó
David, en éra de Ornan el Jebuſeo. Y començò 2
por edificar en el mes el ſegundo en el ſegundo (dia)
en año quarto à ſu reyno. Y eſtas (las medidas en 3
que) ſe fundò Selomoh por edificar caſa de Dios; la
longitud codos por medida la primera codos ſeſenta,
Y

4 y anchura codos veynte. Y la bòveda que ſobre
faces de la longitud ſobre faces de latitud de la ca-
ſa, codos veynte, y la altura ciento, y veynte; y
5 cubriola de dentro de oro fino. Y la caſa la gran-
de cubriò de maderos de abétos, y cubriola de oro
6 fino, y alçò ſobre ella palmas y cadenas. Y cubriò-
la de piedra precioſa por hermoſura; y el oro, oro
7 de Parváim. Y cubriò la caſa, las vigas, los um-
brales, y ſus paredes, y ſus puertas, de oro; y eſ-
8 culpiò Kerubim ſobre las paredres. Y hizo à caſa
de ſanctidad de las ſanctidades, ſu largura ſobre fa-
ces de anchura de la caſa codos veynte, y ſu anchu-
ra codos veynte; y cubriola de oro fino de quintales
9 ſeys cientos. Y peſo de clavos, Sekalim cincuenta
10 de oro; y las camaras cubriò de oro. Y hizo en
caſa de ſanctidad de las ſanctidades Kerubim dos,
11 hechura de niños; y cubrieron à ellos de oro. Y
âlas de los Kerubim, ſu largura codos veynte; àla
la una de codos cinco, llegava à pared de la caſa,
y la àla la una de codos cinco, llegava a âla del Ke-
12 rub el otro. Y àla del Kerub el uno codos cinco,
llegava à pared de la caſa; y la àla la otra codos
13 cinco, pegada à àla del Kerub el otro. Alas de los
Kerubim eſtos eſpandidas codos veynte; y ellos eſ-
14 tantes ſobre ſus pies, y ſus faces para la caſa. Y
hizo la antipara de cardeno, y purpura, y grana,
15 y lino; y alçò ſobre ella Kerubim. Y hizo delan-
te de la caſa pilares dos, codos treynta y cin-
co longitud; y la corona que ſobre ſu cabeça codos
16 cinco. Y hizo cadenas en el palacio, y diò ſobre
cabeça de los pilares; y hizo granadas ciento, y
17 diò en las cadenas. Y levantò los pilares ſobre fa-
ces del palacio, uno de derecha, y uno de izquier-
da; y llamó nombre del derecho Jachin, y nombre
del izquierdo Bòaz.

C A P. 4.

IV 1 Y Hizo ara de arambre veynte codos ſu lon-
gitud, y veynte codos ſu latitud; y diez
2 codos ſu altura. Y hizo la mar vaziada;
diez codos de ſu orilla à ſu orilla redonda
derredor, y cinco codos ſu altura, y linea de
3 treynta codos rodeava à el, derredor. Y ſe-
mejança de vacas debaxo à el derredor derre-
dor rodeantes à el, diez codos rodeantes la
mar derredor; dòs ordenes de las vacas, va-
4 ziadas en ſu vaziadura. Eſtava ſobre doze
vacas, tres mirantes à Septentrion, y tres
mirando à Occidente, y tres mirantes à Meri-
dion, y tres mirantes à Oriente, y la mar
ſobre ellas de arriba; y todas ſus eſpaldas à
5 la caſa. Y ſu groſſura puño, y ſu orilla co-
mo obra de orilla de vaſo (y) de flor de
6 roſa; ſuſtentava Báthes tres mil cabian. Y hizo
aguamaniles diez, y puſo cinco de derecha, y
cinco de izquierda, para lavar en ellos, à
obra de la alçacion enxaguavan en ellos; y la
7 mar para lavarſe los Sacerdotes en ella. Y hizo
almenaras de oro diez como ſu juizio; y diò en el
templo, cinco de derecha, y cinco de izquierda.
8 Y hizo meſas diez, y puſo en el templo cinco de
derecha, y cinco de izquierda; y hizo bacines de
9 oro ciento. Y hizo patio de los Sacerdotes, y la
ſala la grande; y puertas para la ſala; y ſus puertas
10 cubriò de arambre. Y la mar diò de rincon el de-
11 recho à Oriente, de enfrente Meridion. Y hizo
Hyram las ollas, y las cucharas, y los bacines; y
acabò Hyram de hazer la obra que hizo para el
12 Rey Selomoh en caſa de Dios. Pilares dos; y los
cercos, y las coronas ſobre cabeça de los pilares
dos; y las redes dos, para cubrir dos cercos de
13 las coronas que ſobre cabeças de los pilares. Y las
granadas quatro cientas, à dos las redes; dos or-
denes de granadas à la red la una, para cubrir
dos cercos de las coronas que ſobre faces de los
14 pilares. Y los aſſientos hizo; y los aguamaniles

4 ורחב אמות עשרים: והאולם אשר על־פני הארך
על־פני רחב־הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים
ה ויצפהו מפנימה זהב טהור: ואת הבית הגדול חפה
עצי ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים
6 ושרשרות: ויצף את־הבית אבן יקרה לתפארת
7 והזהב זהב פרוים: ויחף את־הבית הקרות הספים
וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על־הקירות:
8 ויעש את־בית־קדש הקדשים ארכו על־פני
רחב־הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים
9 ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות: ומשקל
למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב:
י ויעש בבית־קדש הקדשים כרובים שנים
11 מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: וכנפי הכרובים
ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת
לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף
12 הכרוב האחר: וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע
לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף
13 הכרוב האחר: כנפי הכרובים האלה פרשים אמות
עשרים והם עמדים על־רגליהם ופניהם לבית:
14 ויעש את־הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
טו ובוץ ויעל עליו כרובים: ויעש לפני הבית
עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת
16 אשר־עלדאשו אמות חמש: ויעש
שרשרות בדביר ויתן על־ראש העמדים ויעש רמונים
17 מאה ויתן בשרשרות: ויקם את־העמודים על־פני
י׳ יתירה ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם־הימיני
ליום ד א
ד יכין ושם השמאלי בעז: ויעש מזבח נחשת עשרים
אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו:
2 ויעש את־הים מוצק עשר באמה משפתו
אל־שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו
3 שלשים באמה יסב אתו סביב: ודמות בקרים תחת
לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את־
4 הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו: עומד
על־שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה
פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
ה והים עליהם מלמעלה וכל־אחריהם ביתה: ועביו
טפח ושפתו כמעשה שפת־כוס פרח שושנה מחזיק
6 בתים שלשת אלפים יכיל: ויעש כיורים
עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה
בהם את־מעשה העולה ידיחו בם והים לרחצה
7 לכהנים בו: ויעש את־מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול:
8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה
מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה:
9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה
י ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: ואת־הים
נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה:
11 ויעש חורם את־הסירות ואת־היעים
חורם קרי ואת־המזרקות ויכל חירם לעשות את־המלאכה
12 אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים: עמודים
שנים והגלות והכתרות על־ראש העמדים שתים
והשבכות שתים לכסות את־שתי גלות הכתרות
13 אשר על־ראש העמודים: ואת־הרמונים ארבע
מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה
האחת לכסות את־שתי גלות הכתרות אשר על־
14 פני העמודים: ואת־המכנות עשה ואת־הכירות

עשה על־המכנות׃ את־הים אחד ואת־הבקר טו
שנים־עשר תחתיו׃ ואת־הסירות ואת־היעים 16
ואת־המזלגות ואת־כל־כליהם עשה חורם אביו
למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק׃ בככר 17
הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין
צרדתה׃ ויעש שלמה כל־הכלים 18
האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת׃
ויעש שלמה את כל־הכלים אשר בית האלהים 19
ואת מזבח הזהב ואת־השלחנות ועליהם לחם
הפנים׃ ואת־המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט כ
לפני הדביר זהב סגור׃ והפרח והנרות והמלקחים 21
זהב הוא מכלות זהב׃ והמזמרות והמזרקות והכפות 22
והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות
לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב׃

ה

ותשלם כל־המלאכה אשר־ א ליום ה
עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את־קדשי
דויד אביו ואת־הכסף ואת־הזהב ואת־כל־הכלים
נתן באצרות בית האלהים׃ אז יקהיל שלמה 2
את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי המטות נשיאי
האבות לבני ישראל אל־ירושלם להעלות את־ארון
ברית־יהוה מעיר דויד היא ציון׃ ויקהלו אל־המלך 3
כל־איש ישראל בחג הוא החדש השבעי׃ ויבאו כל 4
זקני ישראל וישאו הלוים את־הארון׃ ויעלו את־ה
הארון ואת־אהל מועד ואת־כל־כלי הקדש אשר
באהל העלו אתם הכהנים הלוים׃ והמלך שלמה וכל־ 6
עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא־יספרו ולא ימנו מרב׃ ויביאו הכהנים 7
את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־דביר הבית אל־
קדש הקדשים אל־תחת כנפי הכרובים׃ ויהיו הכרובים 8
פרשים כנפים על־מקום הארון ויכסו הכרובים על־
הארון ועל־בדיו מלמעלה׃ ויאריכו הבדים ויראו 9
ראשי הבדים מן־הארון על־פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהי־שם עד היום הזה׃ * אין בארון רק שני י ליום ו
הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם־
בני ישראל בצאתם ממצרים׃ ויהי בצאת 11
הכהנים מן־הקדש כי כל־הכהנים הנמצאים
התקדשו אין לשמור למחלקות׃ והלוים המשררים 12
לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם
מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים
מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים ליום ו
מחצררים בחצצרות׃ * ויהי כאחד למחצצרים 13
ולמשררים להשמיע קול־אחד להלל ולהדות ליהוה
וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי השיר
ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן
בית יהוה׃ ולא־יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני 14
הענן כי־מלא כבוד־יהוה את־בית האלהים׃ לפ'מג

ו

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל׃ א
ואני בניתי בית־זבל לך ומכון לשבתך עולמים׃ ויסב 2 3
המלך את־פניו ויברך את כל־קהל ישראל וכל־קהל
ישראל עומד׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר 4
דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר׃ מן־היום ה
אשר הוצאתי את־עמי מארץ מצרים לא־בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא־
בחרתי באיש להיות נגיד על־עמי ישראל׃ ואבחר 6
בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על־
עמי ישראל׃ ויהי עם־לבב דויד אבי לבנות בית לשם 7
יהוה

hizo ſobre los aſſientos. A la mar una; y las vacas doze 15
debaxo della. Y à las ollas, y las cucharas, y los garſios, 16
y todos ſus vaſos hizo Hyram (como) ſu padre para el
Rey Selomoh, para caſa de .A.; de arambre acecalado.
En llanura del Jarden los vaziò el Rey en arzilla de la 17
tierra; entre Sukót y entre Zeredáta. Y hizo Selomoh 18
todos los vaſos eſtos à multidud mucho; por que no fue
inquirido peſo del arambre. Y hizo Selomoh à todos los 19
vaſos que en caſa del Dios; y à ara de oro, y à las meſas,
y ſobre ellas pan de las faces. Y à las almenaras, y ſus 20
candelas para encenderlas como el juizio delante del
palacio, de oro puro. Y la flor, y las candelas, y las te- 21
nazas, de oro; de perfecto oro. Y los pſalterios, y los 22
bacines, y las cucharas, y los braſeros de oro fino; y en-
trada de la caſa, ſus puertas las intrinſecas de ſanctidad
de las ſanctidades, y puertas de la caſa del templo, de oro.

CAP. 5.

Y Cumplioſe toda la obra que hizo Selomoh para caſa 1 V
de .A.; y truxo Selomoh à ſanctidades de David ſu
padre, y à la plata, y el oro, y todos los vaſos diò
en theſoros de caſa de Dios. Entonces congregò Selomoh 2
à viejos de Iſrael, y à todas cabeceras de los tribus, mayo-
rales de los padres de hijos de Iſrael à Jeruſalaim; para
hazer ſubir à Arca de firmamento de .A. de ciudad de Da-
vid, ella Zion. Y fueron apañados al Rey todo varon de 3
Iſrael en la Paſcua; él el mes el ſeteno. Y vinieron todos 4
viejos de Iſrael; y alçaron los Levitas a la Arca. Y hizieron 5
ſubir a la Arca, y à tienda del plazo, y à todos vaſos de la
ſanctidad, que en la tienda; hizieron ſubir à ellos los Sa-
cerdotes los Levitas. Y el Rey Selomoh, y toda compaña 6
de Iſrael, los aplazados ſobre el delante la Arca; ſacrifican-
tes ovejas y vacas que no eran contadas, y no eran nume-
radas de muchedumbre. Y truxéron los Sacerdotes à Arca 7
de firmamento de .A. à ſu lugar à palacio de la caſa, à ſanc-
tidad de las ſanctidades; à debaxo àlas de los Kerubim. Y 8
fueron los Kerubim eſpandientes àlas ſobre lugar de la Ar-
ca; y cubrieron los Kerubim ſobre la Arca, y ſobre ſus va-
ras de arriba. Y alargronſe las varas, y fueron apareſcidos 9
cabos de las varas de la Arca ſobre faces del palacio, y no
eran apareſcidos afuera; y fue alli haſta el dia eſte. * No 10 VI
en la Arca ſalvo dos las tablas las que puſo Moſeh en Ho-
reb; las quales tajò .A. con hijos de Iſraél en ſu ſalir de
Egypto. Y fue en ſalir los Sacerdotes de la ſanctidad; por 11
que todos los Sacerdotes los hallados fueron ſanctificados,
no para guardar à las reparticiones, [I. E. NO SE OBSERVÒ
POR ENTONCES LA REPARTICION DE LAS 24 MISMAROT,
Ô ORDENES DE LOS SACERDOTES, Y LEVITAS INSTITUI-
DAS, POR LA MUCHA ABUNDANCIA DE LOS SACRIFICIOS.]
Y los Levitas los cantores de todos ellos, de Aſaph, de 12
Eman, de Jedutun, y de ſus hijos y de ſus hermanos veſ-
tidos de lino, con reteñideras, y con gaytas, y harpas eſ-
tantes à Oriente de la ara; y con ellos Sacerdotes ciento, y
veynte, tocantes con trompetas. Y fue como uno, à los 13
trompeteros, y à los cantores para hazer oìr voz una, para
alabar, y para loar à .A., y como alçar voz con trompetas,
y con reteñideras, y con inſtrumentos del canto, y con
loar à .A. que bueno que para ſiempre ſu merced; y la caſa
ſe llenò de nuve, caſa de .A.. Y no pudieron los Sacerdo- 14
tes por eſtar à adminiſtrar por amor de la nuve; por que
llenò honra de .A. à caſa de Dios.

CAP. 6.

ENtonces dixo Selomoh; .A. dixo, por morar en eſpeſ- 1 P. 43.
ſura. Y yo edifiquè caſa de morada à ti; y aſſiento pa- 2
ra tu eſtancia de ſiempre. Y bolviò el Rey ſus faces, y 3
bendixo à toda compaña de Iſrael; y toda compaña de Iſ-
rael eſtan. Y dixo, bendito .A. Dios de Iſrael que hablò con 4
ſu boca à David mi padre; y con ſus manos cumpliò por
dezir. Deſde el dia que ſaquè à mi pueblo de tierra de 5
Egypto, no eſcogì en ciudad de todos tribus de Iſrael por
edificar caſa para ſer mi nombre alli; y no eſcogì en varon
por ſer Principe ſobre mi pueblo Iſrael. Y eſcogì en 6
Jeruſalaim para ſer mi nombre alli; y eſcogì en David
para ſer ſobre mi pueblo Iſrael. Y fue con coraçon 7
de David mi padre; para edificar caſa para nombre
de

8 de .A. Dios de Iſrael. Y dixo .A. à David mi
padre, por que fue con tu coraçon para edificar ca-
ſa à mi nombre; bien hiziſte por que fue con tu
9 coraçon. Pero tu no edificarás la caſa: por que tu
hijo el ſalièn de tus lómos, el edificará la caſa à mi
10 nombre. Y afirmò .A. à ſu palabra que hablò; y
levantème en lugar de David mi padre, y aſſentème
ſobre ſilla de Iſrael como hablò .A., y edifiqué la
11 caſa à nombre de .A. Dios de Iſrael. Y puſe alli
à la arca que alli firmamento de .A.; que tajò con
12 hijos de Iſrael. Y eſtuvo delante de ara de .A. en-
frente toda compaña de Iſrael; y eſpandiò ſus pal-
13 mas. Por que hizo Selomoh pilar de arambre, y
diola entre la ſala, cinco codos ſu longura, y cinco
codos ſu anchura, y codos tres ſu altura; y eſtuvo
ſobre ella, y arrodilloſe ſobre ſus rodillas enfrente
toda compaña de Iſrael, y eſpandiò ſus palmas à los
14 cielos. Y dixo, .A. Dios de Iſrael no como tû
Dios en los cielos y en la tierra; guardán el firma-
mento, y la merced à tus ſiervos los andantes de-
15 lante de ti con todo ſu coraçon. Que guardaſte à
tu ſiervo David mi padre à lo que hablaſte à el; y
hablaſte con tu boca, y con tu mano cumpliſte co-
16 mo el dìa eſte. Y ahora .A. Dios de Iſrael guarda
à tu ſiervo David mi padre lo que hablaſte à el por
dezir, no ſerá tajado à ti varon de delante de mi,
eſtan ſobre ſilla de Iſrael; mas ſi guardaren tus hijos
ſu carrera por andar en mi Ley como anduviſte de-
17 lante de mi. Y ahora .A. Dios de Iſrael; ſea firme
18 tu palabra que hablaſte à tu ſiervo à David. Por
que ſi decierto eſtará el Dios con el hombre ſobre
la tierra? he cielos, y cielos de los cielos no
te ſoportan, quanto ¦mas la caſa eſta que edifiqué.
19 Y catarás oracion de tu ſiervo y à ſu rogativa .A.
mi Dios; para oìr al clamor y à la oracion que tu
20 ſiervo oran delante de ti. Para ſer tus ojos abier-
tos à la caſa eſta, dia y noche, al lugar que dixiſte
para poner tu nombre alli; para oìr à la oracion
21 que orará tu ſiervo al lugar eſte. Y oirás à rogati-
vas de tu ſiervo, y tu pueblo Iſrael, que oráren al
lugar eſte; y tu oirás de lugar de tu eſtancia de los
22 cielos, y oirás y perdonarás. Si pecáre varon à ſu
compañero, y alçáre en él jura para conjurarlo; y
23 viniere jura delante tu ara, en la caſa eſta. Y tu
oirás de los cielos, y harás, y juzgarás à tus ſiervos
para hazer tornar al malo para dar ſu carrera en ſu cabe-
ça; y para juſtificar juſto para dar à el como ſu juſtedad.
24 Y ſi fuere herido tu pueblo Iſrael delante de enemigo
quando pecáren à ti; y ſe tornaren y loaren à tu nom-
bre, y oráren y ſe apiadaren delante de ti en la caſa
25 eſta. Y tu oirás de los cielos, y perdonarás à pecado
de tu pueblo Iſrael; y hazerloſás tornar à la tierra que
26 diſte à ellos, y à ſus padres. En detenerſe los cielos
y no fuere lluvia, por que pecaron à ti; y oráren al
lugar eſte y loáren à tu nombre, de ſu pecado ſe tor-
27 naren, quando los afligieres. Y tu oirás de los cielos,
y perdonarás à pecado de tus ſiervos y tu pueblo
Iſrael, por que les moſtrarás la carrera la buena
que andarán por ella; y darás lluvia ſobre tu tierra
28 que diſte à tu pueblo por heredad. Hambre quan-
do fuere en la tierra, mortandad quando fuere,
Ydropeſia, y tiricia, langoſtin, y langoſta quando
fuere, quando anguſtiaren à el ſus enemigos en tier-
ra (entre) ſus puertas; toda llaga, y toda enferme-
29 dad. Toda oracion, toda rogativa que fuere à
todo el hombre, y à todo tu pueblo Iſrael; que
ſupiere cada uno ſu llaga, y ſu dolor, y eſpandiere
30 ſus palmas à la ¦caſa eſta. Y tu oirás de los cielos
aſſiento de tu eſtancia, y perdonarás y darás à cada
uno como todás ſus carreras que ſabrás à ſu coraçon;
por que tu à tus ſolas ſabes à coraçon de hijos
II 31 del hombre. * Por que teman por andar en tus
carreras todos los dias que ellos vivos ſobre fa-
32 ces de la tierra; que diſte à nueſtros padres. Y
tambien al eſtraño que no de tu pueblo Iſrael él,

8 יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל-דויד אבי יען
אשר היה עם-לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי
9 היה עם-לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי בנך
10 היצא מחלציך הוא-יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את-
דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על-
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם
11 יהוה אלהי ישראל: ואשים שם את-הארון אשר שם
12 ברית יהוה אשר כרת עם-בני ישראל: ויעמד לפני
13 מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו: כי-
עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש
אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו
ויעמד עליו ויברך על-ברכיו נגד כל-קהל ישראל
14 ויפרש כפיו השמימה: ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד
טו לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבם: אשר שמרת
לעבדך דויד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפיך
16 ובידך מלאת כיום הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-
יכרת לך איש מלפני יושב על-כסא ישראל רק אם-
ישמרו בניך את-דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת
17 לפני: ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר
18 דברת לעבדך לדויד: כי האמנם ישב אלהים את-
האדם על-הארץ הנה שמים ושמי השמים לא
19 יכלכלוך אף כי-הבית הזה אשר בניתי: ופנית אל-
תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי לשמע אל-
הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך:
כ להיות עיניך פתחות אל-הבית הזה יומם ולילה אל-
המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל-
התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה:
21 ושמעת אל-תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו
אל-המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן-
22 השמים ושמעת וסלחת: אם-יחטא איש לרעהו ונשא-
בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה:
23 ואתה תשמע מן-השמים ועשית ושפטת את-עבדיך
להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת
24 לו כצדקתו: ואם-ינגף עמך ישראל
לפני אויב כי יחטאו-לך ושבו והודו את-שמך
כה והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה: ואתה תשמע
מן-השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם
אל-האדמה אשר-נתתה להם ולאבתיהם:
26 בהעצר השמים ולא-יהיה מטר כי יחטאו-
לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך
27 מחטאתם ישובון כי תענם: ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל-
הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצך
28 אשר-נתתה לעמך לנחלה: רעב כי-
יהיה בארץ דבר כי-יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל
כי יהיה כי יצר-לו איביו בארץ שעריו כל-נגע וכל-
29 מחלה: כל-תפלה כל-תחנה אשר יהיה לכל-האדם
ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש
ל כפיו אל-הבית הזה: ואתה תשמע מן-השמים מכון
שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל-דרכיו אשר תדע
את-לבבו כי-אתה לבדך ידעת את-לבב בני האדם:
31 * למען ייראוך ללכת בדרכיך כל-הימים אשר-הם ליום ב
חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבתינו:
32 וגם אל-הנכרי אשר לא-מעמך ישראל הוא

וּבָאוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְיָדְךָ הַחֲזָקָה
33 וּזְרוֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וּבָאוּ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה
תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־
יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנָּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּ כָל־עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת־
שְׁמֶךָ וּלְיִרְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי־שִׁמְךָ
34 נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ כִּי־
יֵצֵא עַמְּךָ לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבָיו בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם
וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ
וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּ
36 פִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ כִּי יֶחֶטְאוּ־לָךְ
כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יֶחֱטָא וְאָנַפְתָּ בָם וּנְתַתָּם לִפְנֵי
אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה׃
37 וְהֵשִׁיבוּ אֶל־לְבָבָם בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם וְשָׁבוּ
וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שִׁבְיָם לֵאמֹר חָטָאנוּ הֶעֱוִינוּ
38 וְרָשָׁעְנוּ׃ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל־לִבָּם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ
שִׁבְיָם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר
נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְלַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּנִיתִי
39 לִשְׁמֶךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־
תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנֹּתֵיהֶם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ
לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ׃ עַתָּה אֱלֹהַי יִהְיוּ־נָא עֵינֶיךָ
41 פְּתֻחוֹת וְאָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה
קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים לְנוּחֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ כֹּהֲנֶיךָ יְהוָה
42 אֱלֹהִים יִלְבְּשׁוּ תְשׁוּעָה וַחֲסִידֶיךָ יִשְׂמְחוּ בַטּוֹב׃ יְהוָה
אֱלֹהִים אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ זָכְרָה לְחַסְדֵי דָּוִיד
עַבְדֶּךָ׃

ליום ג א ז וּכְכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל וְהָאֵשׁ יָרְדָה מֵהַשָּׁמַיִם
וַתֹּאכַל הָעֹלָה וְהַזְּבָחִים וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַבָּיִת׃
2 וְלֹא יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לָבוֹא אֶל־בֵּית יְהוָה כִּי־מָלֵא כְבוֹד
3 יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃ וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרֶדֶת
הָאֵשׁ וּכְבוֹד יְהוָה עַל־הַבָּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה עַל־
הָרִצְפָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהוֹדוֹת לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
4 חַסְדּוֹ׃ וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה׃
ה וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אֶת־זֶבַח הַבָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת־בֵּית
6 הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם׃ וְהַכֹּהֲנִים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם
עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם בִּכְלֵי־שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי־לְעוֹלָם חַסְדּוֹ בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם
יתיר צ׳ וְהַכֹּהֲנִים מַחְצְרִים נֶגְדָּם וְכָל־יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים׃
7 וַיְקַדֵּשׁ שְׁלֹמֹה אֶת־תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי
בֵית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם הָעֹלוֹת וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים
כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לֹא יָכוֹל לְהָכִיל
8 אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַחֲלָבִים׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה
אֶת־הֶחָג בָּעֵת הַהִיא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
9 קָהָל גָּדוֹל מְאֹד מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־נַחַל מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרֶת כִּי ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ שִׁבְעַת
10 יָמִים וְהֶחָג שִׁבְעַת יָמִים׃ וּבְיוֹם עֶשְׂרִים
וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי שִׁלַּח אֶת־הָעָם לְאָהֳלֵיהֶם
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִיד
11 וְלִשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ וַיְכַל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה
וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־הַבָּא עַל־לֵב שְׁלֹמֹה לַעֲשׂוֹת
12 בְּבֵית־יְהוָה וּבְבֵיתוֹ הִצְלִיחַ׃ וַיֵּרָא יְהוָה
אֶל־שְׁלֹמֹה בַּלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ
13 וּבָחַרְתִּי בַּמָּקוֹם הַזֶּה לִי לְבֵית זָבַח׃ הֵן אֶעְצֹר הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהֵן־אֲצַוֶּה עַל־חָגָב לֶאֱכוֹל הָאָרֶץ וְאִם־
14 אֲשַׁלַּח דֶּבֶר בְּעַמִּי׃ וְיִכָּנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי
עֲלֵיהֶם וְיִתְפַּלְלוּ וִיבַקְשׁוּ פָנַי וְיָשֻׁבוּ מִדַּרְכֵיהֶם הָרָעִים
ואני

y viniere de tierra lexana, por tu nombre el grande,
y tu poder el fuerte, y tu braço el tendido; y vini-
eren y oráren à la caſa eſta. Y tu oirás de los cie- 33
los de aſſiento de tu eſtancia, y harás como todo lo
que llamáre à ti el eſtraño; por que ſepan todos pue-
blos de la tierra tu nombre, y para temer à ti co-
mo tu pueblo Iſrael, y para ſaber que tu nombre fue
llamado ſobre la caſa eſta, que edifiqué. Quando ſaliére 34
tu pueblo à la pelea contra ſus enemigos en la carrera
que los embiáres; y oráren à ti carrera de la ciudad
eſta que eſcogiſte en ella, y la caſa que edifiquè para
tu nombre. Y oirás de los cielos à ſu oracion, y 35
à ſu rogativa; y harás ſu juizio. Quando pecáren 36
à ti, por que no hombre que no pèque, y te enſa-
ñáres con ellos, y los dieres delante de enemigo; y
los captiváren ſus captivadores à tierra lexana, ò
cercana. Y tornáren à ſu coraçon en la tierra que 37
fueron captivos alli; y ſe tornáren y ſe apiadaren à
ti en tierra de ſu captiverio por dezir, pecamos, ator-
cimos, y emalecimos. Y ſe tornáren à ti con todo 38
ſu coraçon, y con toda ſu alma, en tierra de ſu cap-
tiverio que captivaron à ellos: y oráren carrera de
ſu tierra que diſte à ſus padres, y la ciudad que eſ-
cogiſte, y à la caſa que edifiqué para tu nombre.
Y oirás de los cielos, de aſſiento de tu eſtancia, à 39
ſu oracion y à ſus rogativas, y harás ſu juizio; y
perdonarás à tu pueblo lo que pecaron à ti. Agora mi 40
Dios, ſeán agora tus ojos abiertos, y tus orejas eſcu-
chantes, à oracion del lugar eſte. Y agora levántate 41
.A. Dios à tu holgança, tu, y Arca de tu fortaleza; tus
Sacerdotes .A. Dios veſtirán ſalvacion, y tus buenos ſe
alegrarán con el bien. .A. Dios no hagas tornar faces 42
de tu ungido; miembra mercedes de David tu ſiervo.

CAP. 3.

Y Como atemar Selomoh de orar, y el fuego deſcen- 1 III
diò de los cielos, y quemò alçacion y los ſacrifi-
cios; y honra de .A. hinchò la caſa. Y no pu-
dieron los Sacerdotes entrar à caſa de .A.; por que 2
hinchó honra de .A. à caſa de .A.. Y todos hijos de
Iſrael veyentes en deſcender el fuego, y honra de .A. 3
ſobre la caſa; y arrodillaronſe faces à tierra ſobre lo
enloſado, y encorvaronſe, y loaron à .A. que bueno
que para ſiempre ſu merced. Y el Rey, y todo el 4
pueblo; ſacrificantes ſacrificio delante .A.. Y ſacrificò 5
el Rey Selomoh à ſacrificio de las vacas veynte y dos
mil, y ovejas ciento y veynte mil; y eſtrenaron à caſa
de Dios, el Rey, y todo el pueblo. Y los Sacerdotes 6
ſobre ſus guardas eſtantes, y los Levìtas con inſtrumen-
tos de cantico de .A. que hizo David el Rey para loar
à .A. que para ſiempre ſu merced, quando loava Da-
vid, en ſu mano; y los Sacerdotes trompetantes en-
frente dellos, y todo Iſrael eſtantes. Y ſanctificò Se- 7
lomoh à medio del patio que delante de caſa de .A., por
que hizo alli las alçaciones, y ſevos de las pazes; por
que ara del arambre que hizo Selomoh, no pudo por
comportar la alçacion, y el preſente, y los ſevos. Y 8
hizo Selomoh la paſcua en la hora eſſa ſiete dias, y todo
Iſrael con él, compaña grande mucho; deſde entrada
de Hamat haſta arroyo de Egypto. Y hizieron en el 9
dia el octavo detenimiento; por que eſtrenamiento de
la ara hizieron ſiete dias, y la Paſcua ſiete dias. Y en 10
dia de veynte y tres al mes el ſeteno, embiò al pueblo
à ſus tiendas; alegres, y buenos de coraçon ſobre el
bien que hizo .A. à David, y à Selomoh, y à Iſrael
ſu pueblo. Y atemò Selomoh à caſa de .A. y á caſa 11
del Rey; y à todo lo que vino ſobre coraçon de Selo-
moh para hazer en caſa de .A. y en ſu caſa, proſperò.
Y apareſciò .A. à Selomoh en la noche; y dixa à el, 12
oì tu oracion, y eſcogì en el lugar eſte à mi, por ca-
ſa de ſacrificio. Si detuvière los cielos y no fuere llu- 13
via, y ſi encomendáre ſobre langoſta para comer la
tierra; y ſi embiáre mortandad ſobre mi pueblo. Y 14
fueren quebrantados mi pueblo que fue llamado
mi nombre ſobre ellos, y oráren, y buſcáren
mis faces, y ſe tornáren de ſus carreras las malas;
y

y yo oiré de los cielos, y perdonaré à ſu pecado, y me-
15 dicinaré à ſu tierra. Agora mis ojos ſerán abiertos, y
16 mis orejas eſcuchantes; à oracion del lugar eſte. Y
agora eſcogì, y ſanctifiqué la caſa eſta, para ſer mi nom-
bre alli haſta ſiempre; y ſerán mis ojos, y mi coraçon
17 alli, todos los dias. Y tu ſi anduvieres delante de mi
como anduvo David tu padre, y para hazer como todo
lo que te encomendé; y mis fueros, y mis juizios gu-
18 ardares. Y afirmaré ſilla de tu reyno: como tajé con Da-
vid tu padre, por dezir, no ſerá tajado à ti varon do-
19 minador en Iſrael. Y ſi bolvierdes vos, y dexardes mis
fueros y mis encomendanças, que di delante de vos: y an-
dardes y ſirvierdes dioſes otros, y vos encorvardes à ellos.
20 Y derrocarloſhe de ſobre mi tierra que di à ellos, y à la
caſa eſta que ſanctifiquè à mi nombre, echaré de ſobre
mis faces; y darlahe por exemplo, y por fabula en todos
21 los pueblos. Y la caſa eſta que fue alta, à todo paſſan
ſobre ella ſe maravillará; y dirá por que hizo .A. aſſi à
22 la tierra eſta, y à la caſa eſta?. Y diran, por que dexa-
ron à .A. Dios de ſus padres, que los ſacò de tierra de
Egypto, y travaron en dioſes otros, y encorvaronſe à
ellos, y ſirvieronlos; por tanto truxo ſobre ellos todo
el mal eſte.

CAP. 8.

IV 1 Y Fue de fin de veynte años, edificò Selomoh caſa
2 de .A. y ſu caſa. Y las ciudades que diò Huram
à Selomoh, edificò Selomoh à ellas; y hizo eſtar
3 alli hijos de Iſrael. Y anduvo Selomoh à Hamath Zo-
4 bá; y esforçoſe ſobre ella. Y edificò à Tadmor en el
deſierto; y à todas ciudades de los theſoros que edificò
5 en Hamath. Y edificò Bet-horon el alto, y Bet-horon
el baxo: ciudades de encaſtilladura, muros, puertas, y
6 cerradero. Y à Bahalath, y todas ciudades de los the-
ſoros que fueron à Selomoh, y à todas ciudades de las
quatreguas, y à ciudades de los cavalleros; y à toda
cubdicia de Selomoh que cubdiciò para edificar en Je-
ruſalaim, y en el Lebanòn, y en toda tierra de ſu do-
7 minio. Todo el pueblo el remaneſciên del Hitì, y el
Emorì, y el Perezì, y el Hivì, y el Jebusì, que no de
8 Iſrael ellos. De ſus hijos que fueron remaneſcidos deſ-
pues dellos en la tierra, que no los acabaron hijos de
Iſrael; y alçòlos Selomoh por tributo haſta el dia eſte.
9 Y de hijos de Iſrael que no diò Selomoh por ſiervos,
para ſu obra; por que ellos varones de pelea, y ma-
yorales de ſus capitanes, y mayorales de ſu quatregua,
10 y ſus cavalleros. Y eſtos mayorales de los eſtantes que
al Rey Selomoh, dozientos y cincuenta; los dominan-
11 tes en el pueblo. Y hija de Parhò, hizo ſubir Selomoh
de ciudad de David à la caſa que edificò para ella; por
que dixo, no eſtará muger mia en caſa de David Rey
de Iſrael, por que ſanctidad ellas, que vino à ellas
12 Arca de .A.. Entonces alçò Selomoh alçaciones à .A.;
13 ſobre ara de .A. que edificò delante la entrada. Y por
coſa de dia en dia, por alçar como encomendança de
Moſeh, para los Sabatot, y para novilunios, y para
plazos, tres vezes en el año; en paſcua de las cenceñas,
y en paſcua de las Semanas, y en paſcua de las cabañas.
14 Y hizo eſtar como juizio de David ſu padre, reparticio-
nes de los Sacerdotes ſobre ſu ſervicio, y los Levìtas
ſobre ſus guardas, para loar, y para adminiſtrar delante
de los Sacerdotes, à coſa de dia en ſu dia, y los porte-
ros en ſus reparticiones à portal y portal; por que aſſi
15 encomendança de David varon del Dios. Y no aparta-
ron de encomendança del Rey ſobre los Sacerdotes y
16 los Levitas à toda coſa, y à los theſoros. Y fue com-
pueſta toda obra de Selomoh deſde el dia que fue aci-
mentada caſa de .A. y haſta ſu fenecer; perfecta caſa de
17 .A.. Entonces anduvo Selomoh à Eſion-geber, y à
18 Elot, ſobre orilla de la mar, en tierra de Edom. Y em-
biò à él Huram por mano de ſus ſiervos, naves y ſiervos
ſabientes mar, y vinieron con ſiervos de Selomoh à
Ophir, y tomaron de alli quatrocientos y cinquenta
quintales de oro; y truxéron al Rey Selomoh.

CAP. 9.

V 1 Y La Reyna Sebá oyo à fama de
Selomoh, y vino para provar à

וַאֲנִי אֶשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת־
טו אַרְצָם׃ עַתָּה עֵינַי יִהְיוּ פְתֻחוֹת וְאָזְנַי קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלַּת
16 הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה בָּחַרְתִּי וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה
לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים׃
17 וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
18 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמוֹר׃ וַהֲקִימוֹתִי
אֵת כִּסֵּא מַלְכוּתֶךָ כַּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִיד אָבִיךָ לֵאמֹר
19 לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְאִם־תְּשׁוּבוּן אַתֶּם
וַעֲזַבְתֶּם חֻקּוֹתַי וּמִצְוֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וַהֲלַכְתֶּם
כ וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וּנְתַשְׁתִּים
מֵעַל אַדְמָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי אַשְׁלִיךְ מֵעַל פָּנָי וְאֶתְּנֶנּוּ לְמָשָׁל
21 וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃ וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עֶלְיוֹן
לְכָל־עֹבֵר עָלָיו יִשֹּׁם וְאָמַר בַּמֶּה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה
22 לָאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־
יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיַּחֲזִיקוּ בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעַבְדוּם עַל־כֵּן
הֵבִיא עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃ ליום ד

וַיְהִי מִקֵּץ ׀ עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה ח א
2 שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר נָתַן
חוּרָם לִשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה אֹתָם וַיּוֹשֶׁב שָׁם אֶת־בְּנֵי
3 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמָת צוֹבָה וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ׃ וַיִּבֶן 4
אֶת־תַּדְמֹר בַּמִּדְבָּר וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה
ה בַּחֲמָת׃ וַיִּבֶן אֶת־בֵּית חוֹרוֹן הָעֶלְיוֹן וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן
6 הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מָצוֹר חוֹמוֹת דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃ וְאֶת־
בַּעֲלָת וְאֵת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר־הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְאֵת
כָּל־עָרֵי הָרֶכֶב וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֵת כָּל־חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה
אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלַםִ וּבַלְּבָנוֹן וּבְכֹל אֶרֶץ
7 מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר מִן־הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
8 וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ מִן־בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר
נוֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־כִלּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
9 וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמִן־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה לַעֲבָדִים לִמְלַאכְתּוֹ כִּי־הֵמָּה אַנְשֵׁי
מִלְחָמָה וְשָׂרֵי שָׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃ וְאֵלֶּה שָׂרֵי
הַנִּצִּיבִים אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם הָרֹדִים יחיד י׳
11 בָּעָם׃ וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה מֵעִיר דָּוִיד לַבַּיִת
אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ כִּי אָמַר לֹא־תֵשֵׁב אִשָּׁה לִי בְּבֵית דָּוִיד
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי־קֹדֶשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר־בָּאָה אֲלֵיהֶם אֲרוֹן
אָז הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה עֹלוֹת לַיהוָה
12 יְהוָה׃
13 עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לִפְנֵי הָאוּלָם׃ וּבִדְבַר־יוֹם
בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת כְּמִצְוַת מֹשֶׁה לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים
וְלַמּוֹעֲדוֹת שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג
14 הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת׃ וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפַּט דָּוִיד־אָבִיו
אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל־
מִשְׁמְרוֹתָם לְהַלֵּל וּלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים לִדְבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ וְהַשּׁוֹעֲרִים בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר
טו כִּי כֵן מִצְוַת דָּוִיד אִישׁ־הָאֱלֹהִים׃ וְלֹא סָרוּ מִצְוַת
הַמֶּלֶךְ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל־דָּבָר וְלָאֹצָרוֹת׃
16 וַתִּכֹּן כָּל־מְלֶאכֶת שְׁלֹמֹה עַד־הַיּוֹם מוּסַד בֵּית־
יְהוָה וְעַד־כְּלֹתוֹ שָׁלֵם בֵּית יְהוָה׃
17 אָז הָלַךְ שְׁלֹמֹה לְעֶצְיוֹן־גֶּבֶר וְאֶל־
18 אֵילוֹת עַל־שְׂפַת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ וַיִּשְׁלַח־לוֹ חוּרָם
בְּיַד־עֲבָדָיו אֳנִיּוֹת וַעֲבָדִים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבֹאוּ עִם־עַבְדֵי יחיד י׳
שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
כִּכַּר זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וּמַלְכַּת־ ליום ה ט א
שְׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לְנַסּוֹת אֶת־
שלמה

שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים
נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל-
שלמה ותדבר עמו את כל-אשר היה עם-לבבה:
ויגד-לה שלמה את-כל-דבריה ולא-נעלם דבר 2
משלמה אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת-שבא את 3
חכמת שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו 4
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו
ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא-היה
עוד בה רוח: ותאמר אל-המלך אמת הדבר אשר ה
שמעתי בארצי על-דבריך ועל-חכמתך: ולא- 6
האמנתי לדבריהם עד אשר-באתי ותראינה עיני והנה
לא הגד-לי חצי מרבית חכמתך יספת על-השמועה
אשר שמעתי: אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה 7
העמדים לפניך תמיד ושמעים את-חכמתך: יהי 8
יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על-כסאו
למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את-ישראל
להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט
וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים 9
לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה
מלכת-שבא למלך שלמה: וגם עבדי חורם ועבדי
שלמה אשר-הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים
ואבן יקרה: ויעש המלך את-עצי האלגומים מסלות 11
לבית-יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא-
נראו כהם לפנים בארץ יהודה: והמלך שלמה נתן 12
למלכת-שבא את-כל-חפצה אשר שאלה מלבד
אשר-הביאה אל-המלך ותהפך ותלך לארצה היא ליום ו
ועבדיה: * ויהי משקל הזהב אשר-בא 13
לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי
זהב: לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל-מלכי 14
ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש טו
המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב
שחוט יעלה על-הצנה האחת: ושלש-מאות מגנים זהב 16
שחוט שלש מאות זהב יעלה על-המגן האחת ויתנם
המלך בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא-שן גדול 17
ויצפהו זהב טהור: ושש מעלות לכסא וכבש בזהב 18
לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על-מקום השבת ושנים
אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר אריות עמדים 19
שם על-שש המעלות מזה ומזה לא-נעשה כן לכל-
ממלכה: וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי כ
בית-יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה
למאומה: כי-אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי 21
חורם אחת לשלוש שנים תבואנה ו אניות תרשיש ליום ז
נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: * ויגדל 22
המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: וכל 23
מלכי הארץ מבקשים את-פני שלמה לשמע את-
חכמתו אשר-נתן האלהים בלבו: והם מביאים איש 24
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים
סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה: ויהי כה
לשלמה ארבעת אלפים ארית סוסים ומרכבות
ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-
המלך בירושלם: ויהי מושל בכל-המלכים מן-הנהר 26
ועד-ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ויתן המלך את- 27
הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר-בשפלה לרב: ומוציאים סוסים ממצרים 28
לשלמה ומכל-הארצות: ושאר דברי שלמה הראשנים 29
והאחרונים הלא-הם כתובים על-דברי נתן הנביא
ועל

Selomoh con adevinaciones en Jeruſalaim, con exer-
cito grave mucho, y camellos cargados de eſpecias, y
oro à muchedumbre, y piedra precioſa; y vino à Se-
lomoh, y habló con él todo lo que fue en ſu coraçon.
Y denunció à ella Selomoh à todas ſus palabras; y no 2
fue encubierta coſa de Selomoh que no denunciò à
ella. Y vió la Reyna Sebá, à ſciencia de Selomoh; y 3
la caſa que edificò. Y comida de ſu meſa, y aſſiento 4
de ſus ſiervos, y eſtancia de ſus miniſtros y ſus veſ-
tidos, y ſus coperos y ſus veſtidos, y ſu ſubida por
onde ſubia à caſa de .A.; y no fue mas en ella eſpiritu.
Y dixo al Rey, verdad la coſa que oì en mi tierra, 5
ſobre tus palabras, y ſobre tu ſciencia. Y no creì à 6
ſus palabras haſta que vine y vieron mis ojos, y he
no fue denunciado à mi, mitad de muchedumbre de tu
ſciencia; añadiſte ſobre la fama que oì. Bienaventu- 7
rados tus varones, y bienaventurados tus ſiervos eſtos;
los que eſtan delante de ti continuo, y oyen tu ſcien-
cia. Sea .A. tu Dios bendito, que envoluntò en ti 8
para darte ſobre ſu ſilla por Rey, para .A. tu Dios;
por que amò tu Dios à Iſrael para hazerlo eſtar para
ſiempre, y diote ſobre ellos por Rey, para hazer jui-
zio y juſtedad. Y dió al Rey, ciento y veynte quinta- 9
les de oro, y eſpecias à muchedumbre mucho, y pie-
dra precioſa; y no fue como la eſpecia eſſa, que diò la
Reyna Sebá al Rey Selomoh. Y tambien ſiervos de 10
Huram, y ſiervos de Selomoh los que truxéron oro de
Ophir; truxéron arboles de corales, y piedra precioſa.
Y hizo el Rey de arboles de los corales reſcobdos 11
para caſa de .A. y para caſa del Rey, y harpas, y
gaytas para los cantores; y no fueron viſtos como
ellas antes en tierra de Jeudá. Y el Rey Selomoh 12
diò à la Reyna Sebá à toda ſu voluntad, que de-
mandò, afuera de lo que truxo al Rey; y bolvioſe
y anduvo à ſu tierra, ella y ſus ſiervos. * Y fue
peſo del oro que venia à Selomoh en año uno: 13 VI
ſeys cientos, y ſeſenta y ſeys quintales de oro. A- 14
fuera de varones los negociadores, y los mercaderes
que traìan; y todos Reyes de Arabia, y Condes de
la tierra, traìan oro y plata à Selomoh. Y hizo el 15
Rey Selomoh dozientos pavezes de oro tirado; ſeys
cientos (ducados) de oro tirado, hizo ſubir ſobre el
pavez el uno. Y trezientos eſcudos de oro tirado, 16
trezientos (ducados) de oro, hizo ſubir ſobre el eſ-
cudo el uno; y diolos el Rey en caſa de boſque
del Lebanòn. Y hizo el Rey ſilla de marfil grande; 17
y cubriola de oro fino. Y ſeys gradas à la ſilla, y 18
eſcalon de oro à la ſilla travantes, y manos de aqui,
y de aqui, ſobre lugar del aſſiento; y dos leones eſ-
tantes cerca las manos. Y doze leones eſtantes alli, 19
ſobre ſeys las gradas de aqui y de aqui; no fue
hecha aſſi en ningun reyno. Y todos vaſos de la 20
eſcancianìa del Rey Selomoh de oro, y todos vaſos
de caſa de boſque del Lebanòn de oro fino; no pla-
ta era eſtimada en dias de Selomoh por algo. Por 21
que naves del Rey andantes à Tarſis, con ſiervos
de Hyram; una (vez) en tres años venian naves
de Tarſis cargadas de oro, y plata, marfiles, y
Ximias, y Pavones. Y engrandeſcioſe el Rey Se- 22
lomoh, mas que todos Reyes de la tierra: de rique-
za y ſabiduria. Y todos Reyes de la tierra, buſca- 23
van faces de Selomoh; por oìr ſu ſciencia que diò
el Dios en ſu coraçon. Y ellos trahian cada uno 24
ſu preſente, vaſos de plata, y vaſos de oro, y veſ-
tiduras, armas, y eſpecias, cavallos, y mulos; coſa de
año en año. Y fueron à Selomoh quatro mil peſebres 25
de cavallos y carroças, y doze mil cavalleros; y pu-
ſolos en ciudades de las carroças, y con el Rey en Je-
ruſalaim. Y fue ſeñorean en todos los Reyes; deſde el 26
rio y haſta tierra de Peliſtim, y haſta termino de E-
gypto. Y diò el Rey la plata en Jeruſalaim como pie- 27
dras; y los alarzes diò como higos ſoſſos que en la
campina à muchedumbre. Y ſacavan cavallos de Egyp- 28
to para Selomoh, y de todas las tierras. Y reſto de pa- 29
labras de Selomoh las primeras, y las poſtreras; decier-
to ellas eſcritas ſobre palabras de Natan el Propheta,
y

y ſobre Prophecia de Ahiá el Siloni, y en viſion de
30 Ydó el veyèn ſobre Jarobham hijo de Nebat. Y rey-
nò Selomoh en Jeruſalaim, ſobre todo Iſrael quaren-
31 ta años. Y yaziò Selomoh con ſus padres, y en-
terraronlo en ciudad de David ſu padre; y reynò
Rehabham ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 10.

P.44. 1 Y Anduvo Rehabham à Sechem; por que à Sechem
2 vinieron todo Iſrael para acclamar à el. Y fue
como oìr Jarobham hijo de Nebat, y él en E-
gypto, que huyo de delante Selomoh el Rey; y bol-
3 vioſe Jarobham de Egypto. Y embiaron, y llamaron
à el, y vino Jarobham y todo Iſrael; y hablaron à
4 Rehabham por dezir. Tu padre endureſciò à nueſtro
yugo; y agora aligera de ſervicio de tu padre el du-
ro, y de ſu yugo el peſado que diò ſobre nos, y
5 ſervirtehemos. Y dixo à ellos aun tres dias, y tor-
6 nad à mi; y anduvo el pueblo. Y aconſejòſe el Rey
Rehabham con los viejos que eran eſtantes delante
Selomoh ſu padre en ſu ſer vivo, por dezir; como
vos aconſejantes para reſponder al pueblo eſte, pala-
7 bra. Y hablaron à el por dezir, ſi fueres por bien
al pueblo eſte, y los halagares, y hablares à ellos
palabras buenas; y ſerán à ti ſiervos todos los dias.
8 Y dexó conſejo de los viejos que le aconſejaron; y
aconſejòſe con los moços que creſcieron con el, los
9 eſtantes delante del. Y dixo à ellos, que vos acon-
ſejantes, y reſponderemos reſpueſta al pueblo eſte?
que hablaron à mi por dezir, aliviana del yugo que
10 diò tu padre ſobre nos. Y hablaron con el, los mo-
ços que creſcieron con el, por dezir, aſſi dirás al
pueblo que hablaron à ti por dezir, tu padre agravò
nueſtro yugo, y tu alivia de ſobre nos; aſſi dirás à
ellos, mi menor (dedo) grueſſo mas que los lomos
11 de mi padre. Y agora mi padre hizo cargar ſobre
vós yugò grave, y yo añadiré ſobre vueſtro yugo;
mi padre caſtigò à vos con açotes, y yo con eſpi-
12 nos. Y vino Jarobham, y todo el pueblo à Rehab-
ham en el dia el tercero; como hablò el Rey por
13 dezir, tornad à mi en el dia tercero. Y reſpondio-
les el Rey dureza; y dexò el Rey Rehabham à con-
14 ſejo de los viejos. Y hablò à ellos como conſejo
de los moços por dezir, mi padre engraveſciò vueſ-
tro yugo, y yo añadiré ſobre el; mi padre caſtigò
15 à vós con açotes, y yo con eſpinos. Y no oyò el
Rey al pueblo; por que fue cauſado de con el
Dios, por afirmar .A. ſu palabra que hablò por ma-
no de Ahiyáu el Siloni, à Jarobham hijo de Nebat.
16 Y todo Iſrael vieron que no oyò el Rey à ellos,
y reſpondieron el pueblo al Rey por dezir, que à
nos parte en David, y no heredad en hijo de Yſay,
cada uno à tus tiendas Iſrael, ahora vé tu caſa Da-
17 vid; y anduvo todo Iſrael à ſus tiendas. Y hijos
de Iſrael los habitantes en ciudades de Jeudá; y
18 reynò ſobre ellos Rehabham. Y embiò el Rey Re-
habham à Adoram que ſobre el tributo; y apedrea-
ron en él hijos de Iſrael (con) piedra, y murió, y
el Rey Rehabham ſe esforçò para ſubir en la carroça
19 para huìr à Jeruſalaim. Y rebellaron Iſrael en caſa
de David, haſta el dia eſte.

CAP. 11.

II 1 Y Vino Rehabham à Jeruſalaim, y hizo apañar à
caſa de Jeudá, y Binyamin, ciento y ochenta
mil mancebos hazientes pelea; para pelear con
2 Iſrael para hazer tornar el reyno à Rehabham. Y
fue prophecia de .A. à Semayau varon de Dios por
3 dezir. Di à Rehabham hijo de Selomoh Rey de
Jeudá; y à todo Iſrael en Jeudá, y Binyamin por
4 dezir. Aſſi dixo .A., no ſubais, y no peleèis con
vueſtros hermanos, tornad cada uno à ſu caſa, por
que de conmigo fue la coſa eſta; y oyeron à pala-
bras de .A. y tornaronſe de andar contra Jarobham.
5 Y eſtuvo Rehabham en Jeruſalaim; y edificò ciuda-
6 des para encaſtilladura en Jeudá. Y èdificò à Bet-
7 lehem, y à Etam, y à Tekòa. Y à Bet-zur,

ועדו קרי ועל־נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על
ל ירבעם בן־נבט׃ וימלך שלמה בירושלם על־כל־
31 ישראל ארבעים שנה׃ וישכב שלמה עם־אבתיו
ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו׃ לפ׳ מד
א וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל־
2 ישראל להמליך אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן־נבט
והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב
3 ירבעם ממצרים׃ וישלחו ויקראו־לו ויבא ירבעם
4 וכל־ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר׃ אביך
הקשה את־עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה
ה ומעלו הכבד אשר־נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר אלהם
6 עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם׃ ויועץ המלך
רחבעם את־הזקנים אשר־היו עמדים לפני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם־
7 הזה דבר׃ וידברו אליו לאמר אם־תהיה לטוב להעם
הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך
8 עבדים כל־הימים׃ ויעזב את־עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו העמדים
9 לפניו׃ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר
את־העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן־העל
י אשר־נתן אביך עלינו׃ וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר־דברו אליך
לאמר אביך הכביד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה
11 תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי
העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על־עלכם אבי יסר
12 אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ ויבא ירבעם וכל־
העם אל־רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך
13 לאמר שובו אלי ביום השלשי׃ ויענם המלך קשה
ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃
14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד
את־עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם
טו בשוטים ואני בעקרבים׃ ולא־שמע המלך
אל־העם כי־היתה נסבה מעם האלהים
למען הקים יהוה את־דברו אשר דבר ביד אחיהו
16 השלוני אל־ירבעם בן־נבט׃ וכל־ישראל ראו כי
לא־שמע המלך להם וישיבו העם ׀ את־המלך ׀
לאמר מה־לנו חלק בדויד ולא־נחלה בבן־ישי איש
לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל־
17 ישראל לאהליו׃ ובני ישראל הישבים בערי יהודה
וימלך עליהם רחבעם׃
18 וישלח המלך רחבעם את־הדרם אשר על־המס
וירגמו־בו בני־ישראל אבן וימת והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃
19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃
יא ליום ב א ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את־בית יהודה ובנימן
מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם־ישראל להשיב את־הממלכה
לרחבעם׃
2 ויהי דבר־יהוה אל־שמעיהו איש־האלהים לאמר׃
3 אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך יהודה ואל כל־
4 ישראל ביהודה ובנימן לאמר׃ כה אמר יהוה לא־
תעלו ולא־תלחמו עם־אחיכם שובו איש לביתו כי־
מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את־דברי יהוה וישבו
ה מלכת אל־ירבעם׃ וישב רחבעם
6 בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה׃ ויבן את־בית־
7 לחם ואת־עיטם ואת־תקוע׃ ואת־בית־צור

8 ואת־שוכו ואת־עדלם: ואת־גת ואת־
9 מרשה ואת־זיף: ואת־אדורים ואת־לכיש ואת־
עזקה: ואת־צרעה ואת־אילון ואת־חברון אשר י
11 ביהודה ובבנימן ערי מצורות: ויחזק את־המצורות
ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: ובכל־עיר 12
ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי־לו יהודה
13 ובנימן: והכהנים והלוים אשר בכל־
14 ישראל התיצבו עליו מכל־גבולם: כי־עזבו הלוים
את־מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי־
הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: ויעמד־לו כהנים טו
16 לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: ואחריהם
מכל שבטי ישראל הנתנים את־לבבם לבקש את־
יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי
17 אבותיהם: ויחזקו את־מלכות יהודה ויאמצו את־
רחבעם בן־שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך
18 דויד ושלמה לשנים שלוש: ויקח־לו
רחבעם אשה את־מחלת בן־ירימות בן־דויד אביהיל בת קרי
19 בת־אליאב בן־ישי: ותלד לו בנים את־יעוש ואת־
שמריה ואת־זהם: ואחריה לקח את־מעכה בת־ כ
אבשלום ותלד לו את־אביה ואת־עתי ואת־זיזא ואת־
21 שלמית: ויאהב רחבעם את־מעכה בת־אבשלום
מכל־נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה־עשרה נשא
ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים
22 בנות: ויעמד לראש רחבעם את־אביה בן־מעכה
23 לנגיד באחיו כי להמליכו: ויבן ויפרץ מכל־בניו
לכל־ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן
להם המזון לרב וישאל המון נשים: ויהי כהכין א יב
מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את־תורת יהוה וכל־
2 ישראל עמו: ויהי בשנה החמישית למלך
רחבעם עלה שישק מלך־מצרים על־ירושלם כי מעלו
3 ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים
ואין מספר לעם אשר־באו עמו ממצרים לובים סכיים
4 וכושים: וילכד את־ערי המצרות אשר ליהודה ויבא
עד־ירושלם: ושמעיה הנביא בא אל־ ה
רחבעם ושרי יהודה אשר־נאספו אל־ירושלם מפני
שישק ויאמר להם כה־אמר יהוה אתם עזבתם אתי
6 ואף־אני עזבתי אתכם ביד־שישק: ויכנעו שרי־
7 ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: ובראות יהוה כי
נכנעו היה דבר־יהוה אל־שמעיה לאמר נכנעו לא
אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא־תתך חמתי
8 בירושלם ביד־שישק: כי יהיו־לו לעבדים וידעו
9 עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: ויעל
שישק מלך־מצרים על־ירושלם ויקח את־אצרות
בית־יהוה ואת־אצרות בית המלך את־הכל לקח
ויקח את־מגני הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך
רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על־יד שרי
11 הרצים השמרים פתח בית המלך: ויהי מדי־בוא
המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל־תא
12 הרצים: ובהכנעו שב ממנו אף־יהוה ולא להשחית
לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים:
13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי־בן
ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה
שנה מלך בירושלם העיר אשר־בחר יהוה לשום
את־שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה
14 העמנית: ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את־
יהוה: ודברי רחבעם הראשנים טו
והאחרונים

y à Soho, y à Adulam. Y à Gat, y à Mareſá, y à 8
Ziph. Y à Adoráim, y à Lachis, y à Azeká. Y à 9 10
Zorhá, y à Ayalon, y à Hebron, que en Jeudá y en
Binyamin: ciudades encaſtilladas. Y enforteſciò las 11
encaſtilladuras; y diò en ellas Principes, y cilleros
de comida; y azeyte, y vino. Y en toda ciudad 12
y ciudad, eſcudos, y lanças, y enforteciolas à
muchedumbre mucho; y fue à él Jeudá, y Binyamin.
Y los Sacerdotes y los Levitas que en todo Iſrael: eſ- 13
tuvieron cerca el, de todo ſu termino. Por que dexa- 14
ron los Levitas ſus arrabales, y ſu poſſeſſion, y andu-
vieron à Jeudá y à Jeruſalaim; por que los alexò Jarob-
ham y ſus hijos, de ſervir à .A.. Y hizo eſtar à él Sa- 15
cerdotes para los altares, y para los demonios; y para
los bezerros que hizo. Y tras dellos de todos tribus de 16
Iſrael, los que davan ſu coraçon para buſcar à .A. Dios
de Iſrael; vinieron à Jeruſalaim para ſacrificar à .A. Dios
de ſus padres. Y enfortecieron reyno de Jeudá, y eſ- 17
forçaron à Rehabham hijo de Selomoh años tres; por
que anduvieron en carrera de David y Selomoh, por
años tres. Y tomò à él Rehabham muger à Mahalat hija 18
de Jerimòt hijo de David; Abihail hija de Eliab hijo
de Yſay. Y pariò à el hijos; Jeùs, y Semaryá, y Záam. 19
Y deſpues de ella tomò à Maahá hija de Abſalom; y 20
pariò à el à Abiá, y Atay, y Zizá, y Selomit. Y 21
amò Rehabham a Maahá hija de Abſalom mas que todas
ſus mugeres, y ſus concubinas, por que mugeres de-
ziocho tomò, y concubinas ſeſenta; y engendrò veynte
y ocho hijos, y ſeſenta hijas. Y hizo eſtar por cabe- 22
cera Rehabham à Abiá hijo de Maahá, por Principe en
ſus hermanos; por que (deſſeava) de hazerlo reynar.
Y conſiderò, y eſparziò de todos ſus hijos en todas 23
tierras de Jeudá y Binyamin, à todas ciudades las encaſ-
tilladas, y diò à ellos el mantenimiento à muchedum-
bre; y demandò muchedumbre de mugeres.

CAP. 12.

Y Fue como componerſe reyno de Rehabham, y co- 1 III
mo ſu esforçarſe, dexò Ley de .A.; y todo Iſrael con
el. Y fue en el año el quinto del Rey Rehabham, 2
ſubiò Siſak Rey de Egypto ſobre Jeruſalaim; por que
falſaron en .A.. Con mil y dozientas carroças, y con 3
ſeſenta mil cavalleros; y no cuento al pueblo que vi-
nieron con el de Egypto, Libeos, Sokim, y Ethio-
pes. Y prendiò ciudades las encaſtilladas que à Jeudá; 4
y vino haſta Jeruſalaim. Y Semayá el Propheta vino 5
à Rehabham, y mayorales de Jeudá que fueron apaña-
dos à Jeruſalaim de delante Siſak; y dixo à ellos, aſſi
dixo .A., vos dexaſtes à mi, y tambien yo dexé à
vos en poder de Siſak. Y fueron quebrantados ma- 6
yorales de Iſrael, y el Rey; y dixéron, juſto .A.. Y 7
en ver .A. que fueron quebrantados, fue prophecia
de .A. à Semayá por dezir, fueron quebrantados, no
los dañaré; y daré à ellos como poco de eſcapadura,
y no ſerá vaſiada mi ſaña en Jeruſalaim por mano de
Siſak. Por que ſerá à el por ſiervos; y ſabran mi 8
ſervicio, y ſervicio de Reynos de las tierras. Y ſubiò 9
Siſak Rey de Egypto ſobre Jeruſalaim, y tomo theſo-
ros de caſa de .A. y theſoros de caſa del Rey, lo to-
do tomò; y tomò eſcudos de oro que hizo Selo-
moh. Y hizo el Rey Rehabham en ſu lugar, eſcu- 10
dos de arambre; y encomendò por mano de mayo-
rales de los corredores, los guardantes entrada de
caſa del Rey. Y fue en viniendo el Rey à caſa de 11
.A.: venian los corredores y llevavanlos, y torna-
vanlos à camara de los corredores. Y con ſu que- 12
brantarſe ſe tornò dèl, ira de .A., y no por da-
ñarlo por fin; y tambien en Jeudá havia coſas bue-
nas. Y enforteciose el Rey Rehabham en Jeruſalaim 13
y reynò; por que de edad de quarenta y un año
Rehabham en ſu reynar, y dezisiete años reynò en
Jeruſalaim, la ciudad que eſcogiò .A. para poner
ſu nombre alli de todos tribus de Iſrael, y
nombre de ſu madre Naamá la Amonit. Y hizo el 14
mal: por que no adereço ſu coraçon por reque-
rir à .A.. Y palabras de Rehabham las primeras 15
y

y las poſtreras, decierto ellas eſcritas en palabras de
Semayá el Propheta, y Ydó el veyèn para alinajar; y
16 peleas de Rehabham y Jarobham todos los dias. Y ya-
zió Rehabham con ſus padres, y fue enterrado en ciu-
dad de David; y reynó Abiá ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 13.

IV 1 EN año deziocho al Rey Jarobham; y reynó Abiá
2 ſobre Jeudá. Tres años reynó en Jeruſalaim, y
nombre de ſu madre Michayau, hija de Uriel,
de Ghibá: y pelea fue entre Abiá, y entre Jarobham.
3 Y ligó Abiá la pelea con fonſado de valientes de pe-
lea, quatro cientos mil varones eſcogidos; y Jarobham
ordenó con el pelea con ocho cientos mil varones eſco-
4 gidos, (cada uno) valiente de fonſado. Y levantoſe
Abiá de ſobre monte Zemaráim, que en monte de
Ephráim, y dixo: oìdme Jarobham, y todo Iſrael.
5 Decierto à vos para ſaber que .A. Dios de Iſrael diò
reyno à David ſobre Iſrael para ſiempre; à él y à ſus
6 hijos firmamento de ſal. Y levantoſe Jarobham hijo de
Nebat ſiervo de Selomoh hijo de David; y rebellò
7 contra ſu ſeñor. Y congregaronſe con él varones va-
gamundos, hijos de perverſidad, y esforçaronſe con-
tra Rehabham hijo de Selomoh; y Rehabham era
moço y tierno de coraçon, y no ſe esforçò delante
8 dellos. Y agora vos dizientes para esforçar delante
reyno de .A. por mano de hijos de David; y vos
multitud grande, y con vos bezerros de oro que hizo
à vos Jarobham por dioſes. Decierto empuxaſtes Sa-
9 cerdotes de .A., à hijos de Aaron, y los Levìtas; y
hiziſtes à vos Sacerdotes como pueblos de las tierras,
todo el venièn para cumplir ſu deuda, con toro hijo de
vaca y barvezes ſiete, y ſerá Sacerdote à los que no
10 dioſes. Y nos de .A. nueſtro Dios, y no lo dexamos;
y Sacerdotes miniſtrantes à .A. hijos de Aaron, y los
11 Levìtas en la obra. Y ſahumantes à .A. alçaciones
por la mañana, por la mañana, y en la tarde en la
tarde, y ſahumerio de eſpecias y ordenança de pan
ſobre la meſa la limpia, y almenara de oro y ſus can-
delas para encender en la tarde en la tarde, por que
guardantes nos à guarda de .A. nueſtro Dios; y vos
12 dexaſtes à el. Y he con nos por capitan el Dios, y ſus
Sacerdotes, y trompetas de la aublacion para aublar
contra vos; hijos de Iſrael no peleys contra .A. Dios
13 de vueſtros padres, por que no proſperareys. Y Ja-
robham hizo rodear la celada para venir de tras dellos;
14 y fueron delante de Jeudá, y la celada de tras dellos. Y
cataron Jeudá y he à ellos la pelea de delante y de de-
tras, y eſclamaron à .A.; y los Sacerdotes tocantes con
15 trompetas. Y aublaron varon de Jeudá: y fue en au-
blar varon de Jeudá, y el Dios hirió à Jarobham, y
16 todo Iſrael, delante de Abiá y Jeudá. Y huyeron hijos
de Iſrael delante de Jeudá; y diolos el Dios en ſu
17 mano. Y hirieron en ellos Abiá y ſu pueblo herida
grande; y cayeron matados de Iſrael quinientos mil,
18 varones eſcogidos. Y fueron quebrantados hijos de
Iſrael en la hora eſſa; y fueron esforçados hijos de Jeu-
dá, por que fueron aſufridos ſobre .A. Dios de ſus
19 padres. Y perſiguiò Abiá tras de Jarobham, y prendiò
dél ciudades, à Bet-El y ſus aldeas, y Jeſaná y ſus
20 aldeas; y à Ephráim y ſus aldeas. Y no detuvo fuerça
Jarobham mas en dias de Abiyau; y llagòlo .A. y muriò.
21 Y esforçoſe Abiyau, y tomó à el mugeres catorze; y
22 engendró veynte y dos hijos, y dezileys hijas. Y reſ-
to de palabras de Abiá y ſus carreras y ſus palabras:
23 eſcritas en chronica del Propheta Ydó. Y Jazió Abiá
con ſus padres y enterraron á el en ciudad de David, y
reynó Aſá ſu hijo en ſu lugar; en ſus dias ſe pacificó la
tierra diez años.

CAP. 14.

V 1 Y Hizo Aſá lo bueno y lo derecho, en ojos de
2 .A. ſu Dios. Y tiró áras de la eſtrañedad, y
los altares; y quebró las eſtatuas, y tajó las
3 aladreas. Y dixo à Jeudá, por requerir à .A. Dios
de ſus padres; y para hazer la Ley, y la encomendan-
4 ça. Y tiró de todas ciudades de Jeudá a los altares

והאחרונים הלא-הם כתובים בדברי שמעיה הנביא
ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל-
16 הימים: וישכב רחבעם עם-אבתיו ויקבר בעיר דויד ליום ד
יג א וימלך אביה בנו תחתיו: בשנת שמונה
2 עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על-יהודה: שלוש
שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת-אוריאל
מן-גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם:
3 ויאסר אביה את-המלחמה בחיל גבורי מלחמה
ארבע-מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו
מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל:
4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר
ה אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל-ישראל: הלא
לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה
לדויד על-ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח:
6 ויקם ירבעם בן-נבט עבד שלמה בן-דויד וימרד על-
7 אדניו: ויקבצו עליו אנשים
רקים בני בליעל ויתאמצו על-רחבעם בן-
שלמה ורחבעם היה נער ורך-לבב ולא התחזק
8 לפניהם: ועתה אתם אמרים להתחזק לפני
ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב
ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים:
9 הלא הדחתם את-כהני יהוה את-בני אהרן והלוים
ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל-הבא למלא
ידו בפר בן-בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים:
י ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים
11 ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת: ומקטרים ליהוה
עלות בבקר-בבקר ובערב-בערב וקטרת-סמים
ומערכת לחם על-השלחן הטהור ומנורת הזהב
ונרתיה לבער בערב בערב כי-שמרים אנחנו את-
12 משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: והנה
עמנו בראש האלהים וכהניו וחצצרות התרועה
להריע עליכם בני ישראל אל-תלחמו עם-יהוה אלהי-
13 אבתיכם כי-לא תצליחו: וירבעם הסב את-המארב
לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם:
14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור
טו ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות: ויריעו חצצרים ק׳
איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את-
16 ירבעם וכל-ישראל לפני אביה ויהודה: וינוסו בני-
17 ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: ויכו בהם
אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש-
18 מאות אלף איש-בחור: ויכנעו בני-ישראל בעת
ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על-יהוה אלהי
19 אבותיהם: וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו
ערים את-בית-אל ואת-בנותיה ואת-ישנה ואת- עפרין קרי
כ בנותיה ואת-עפרון ובנתיה: ולא-עצר כח-ירבעם עוד
בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת:
21 ויתחזק אביהו וישא-לו נשים ארבע עשרה
22 ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: ויתר
דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא
23 עדו: וישכב אביה עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד
וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר ליום ה
יד א שנים: ויעש אסא הטוב והישר בעיני
2 יהוה אלהיו: ויסר את-מזבחות הנכר והבמות
3 וישבר את-המצבות ויגדע את-האשרים: ויאמר
ליהודה לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות
4 התורה והמצוה: ויסר מכל-ערי יהודה את-הבמות

וְאֶת־הַחַמָּנִים וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ וַיִּבֶן עָרֵי ה
מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי־שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאֵין־עִמּוֹ מִלְחָמָה
6 בַּשָּׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הֵנִיחַ יְהוָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה
נִבְנֶה אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים דְּלָתַיִם
וּבְרִיחִים עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי דָרַשְׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דָּרַשְׁנוּ וַיָּנַח לָנוּ מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃
7 וַיְהִי לְאָסָא חַיִל נֹשֵׂא צִנָּה וָרֹמַח מִיהוּדָה
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת
8 מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף כָּל־אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃ וַיֵּצֵא
אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחַיִל אֶלֶף אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת
9 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד־מָרֵשָׁה׃ וַיֵּצֵא אָסָא לְפָנָיו
וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה בְּגֵיא צְפַתָה לְמָרֵשָׁה׃ וַיִּקְרָא אָסָא י
אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמַר יְהוָה אֵין־עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין רַב לְאֵין
כֹּחַ עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־עָלֶיךָ נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָאנוּ
עַל־הֶהָמוֹן הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל־יַעְצֹר עִמְּךָ
11 אֱנוֹשׁ׃ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַכּוּשִׁים לִפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי
12 יְהוּדָה וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃ וַיִּרְדְּפֵם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר־
עִמּוֹ עַד־לִגְרָר וַיִּפֹּל מִכּוּשִׁים לְאֵין לָהֶם מִחְיָה כִּי־
נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי־יְהוָה וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה
13 מְאֹד׃ וַיַּכּוּ אֵת כָּל־הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר כִּי־הָיָה פַחַד־
יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ אֶת־כָּל־הֶעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה
14 בָּהֶם׃ וְגַם־אָהֳלֵי מִקְנֶה הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לָרֹב וּגְמַלִּים
טו ליום ו וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָםִ׃ וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־עוֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ א
2 אֱלֹהִים׃ וַיֵּצֵא לִפְנֵי אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמָעוּנִי אָסָא וְכָל־
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה עִמָּכֶם בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם־תִּדְרְשֻׁהוּ
3 יִמָּצֵא לָכֶם וְאִם־תַּעַזְבֻהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם׃ וְיָמִים
רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא ׀ אֱלֹהֵי אֱמֶת וּלְלֹא כֹּהֵן מוֹרֶה
4 וּלְלֹא תוֹרָה׃ וַיָּשָׁב בַּצַּר־לוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיְבַקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם׃ וּבָעִתִּים הָהֵם אֵין שָׁלוֹם לַיּוֹצֵא ה
6 וְלַבָּא כִּי מְהוּמֹת רַבּוֹת עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת׃ וְכֻתְּתוּ
7 גוֹי־בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים הֲמָמָם בְּכָל־צָרָה׃ וְאַתֶּם
חִזְקוּ וְאַל־יִרְפּוּ יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלַּתְכֶם׃
8 וְכִשְׁמֹעַ אָסָא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עֹדֵד
הַנָּבִיא הִתְחַזַּק וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה
וּבִנְיָמִן וּמִן־הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר אֶפְרָיִם וַיְחַדֵּשׁ אֶת־
9 מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן
ליום ו כִּי־נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב בִּרְאֹתָם כִּי־יְהוָה אֱלֹהָיו
עִמּוֹ׃

*

וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלַםִ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ־עֶשְׂרֵה י
11 לְמַלְכוּת אָסָא׃ וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן־הַשָּׁלָל
12 הֵבִיאוּ בָּקָר שְׁבַע מֵאוֹת וְצֹאן שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ וַיָּבֹאוּ
בַבְּרִית לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־לְבָבָם
13 וּבְכָל־נַפְשָׁם׃ וְכֹל אֲשֶׁר לֹא־יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־
יִשְׂרָאֵל יוּמָת לְמִן־קָטֹן וְעַד־גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה׃
14 וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת
וּבְשׁוֹפָרוֹת׃ וַיִּשְׂמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־הַשְּׁבוּעָה כִּי טו
לפ״מה בְּכָל־לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ וּבְכָל־רְצוֹנָם בִּקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם
מגילה איכה 16 וַיָּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב׃ * וְגַם־מַעֲכָה אֵם ׀ אָסָא הַמֶּלֶךְ
הֱסִירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה לַאֲשֵׁרָה מִפְלָצֶת וַיִּכְרֹת
אָסָא אֶת־מִפְלַצְתָּהּ וַיָּדֶק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן׃
17 וְהַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לְבַב־אָסָא הָיָה שָׁלֵם
18 כָּל־יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת־קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדָשָׁיו בֵּית הָאֱלֹהִים
19 כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה לֹא הָיָתָה עַד שְׁנַת
לפ״מו שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ לְמַלְכוּת אָסָא׃
בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אָסָא עָלָה טז א

בעשא

y las ſolaneras; y ſoſſegoſe el reyno delante del. Y 5
edificó ciudades encaſtilladura en Jeudá; por que ſe
quietó la tierra, y no con él pelea en los años eſſos, por
que aholgantó .A. à el. Y dixo à Jeudá edifiquemos 6
las ciudades las eſtas, y rodeemos de muro y torres,
puertas y cerraderos, mientras que la tierra delante de
nos, por que requerimos à .A. nueſtro Dios, requeri-
mos y hizo holgar à nos de derredor; y edificaron, y
proſperaron. Y fue à Aſá fonſado llevan pavez y lan- 7
ça, de Jeudá trezientos mil, y de Binyamin llevantes eſ-
cudo y tendientes arco, dozientos y ochenta mil; todos
eſtos valientes de fonſado. Y ſalió contra ellos Zérah 8
el Ethiope con fonſado de un cuento, y carroças trezi-
entas; y vino haſta Mareſá. Y ſalió Aſá delante del; y 9
ordenaron pelea en valle de Zafáta de Mereſá. Y lla- 10
mó Aſá à .A. ſu Dios y dixo, .A. no contigo por ayu-
dar entre muchos al que no fuerça? ayudanos .A. nu-
eſtro Dios por que ſobre ti nos àſufrimos, y en tu
nombre venimos contra el fonſado eſte; .A. nueſtro
Dios tu, no ſe esfuerce contra ti, varon. Y llagó .A. 11
los Ethiopes delante de Aſá, y delante de Jeudá; y
huyeron los Ethiopes. Y perſiguiolos Aſá, y el pueblo 12
que con el haſta Gerar, y cayó de Ethiopes haſta que
no à ellos vida, por que fueron quebrantados delante
de .A. y delante de ſu real; y tomaron deſpojo muy
mucho. Y hirieron todas las ciudades de derredores de 13
Gerar, por que fue pavor de .A. ſobre ellos; y prearon
todas las ciudades, por que prea mucha fue en ellos. Y 14
tambien tiendas de ganado hirieron; y captivaron ove-
jas à muchedumbre, y camellos, y bolvieronſe à Jeru-
ſalaim.

CAP. 15.

Y Azariau hijo de Odèd, fue ſobre él eſpiritu de 1 VI
Dios. Y ſalió delante de Aſá y dixo à el: oidme 2
Aſá, y todo Jeudá y Binyamin; .A. con vos en
vueſtro ſer con el, y ſi lo requirierdes ſerá hallado à vos,
y ſi lo dexardes dexará à vos. Y dias muchos à Iſrael 3
ſin Dios de verdad, y ſin Sacerdote enſeñán, y ſin ley.
Y tornoſe en anguſtia à el, à .A. Dios de Iſrael, y buſ- 4
caronlo y fue hallado à ellos. Y en las horas eſſas no paz 5
al ſalien, ni al entrán; mas conſumiciones muchas ſobre
todos habitadores de las tierras. Y majadas gente con 6
gente, y ciudad con ciudad; por que el Dios los conſu-
mió en toda anguſtia. Y vos esforçadvos, y no ſe aflo- 7
xen vueſtras manos; por que ay preſcio à vueſtra obra.
Y como oyeſſe Aſá las palabras eſtas y la prophecia de 8
Odèd el Propheta, ſe esforçó y hizo paſſar las contami-
naciones de toda tierra de Jeudá, y Binyamin, y de las
ciudades que prendió de monte de Ephráim; y hizo re-
novar ara de .A. que delante de la entrada de .A.. Y con- 9
gregó à todo Jeudá y Binyamin, y los peregrinantes con
ellos de Ephráim y Menaſſé y de Simhon; por que ſe
echaron con el de Iſrael à muchedumbre, en ſu ver que
.A. ſu Dios con el. Y fueron congregados en Jeruſalaim 10
en mes el tercero; de año quinze de reyno de Aſá. Y ſa- 11
crificaron à .A. en el dia eſſe del deſpojo que truxéron,
vacas ſiete cientas, y ovejas ſiete mil. Y vinieron en el 12
firmamento para requerir à .A., Dios de ſus padres; con
todo ſu coraçon, y con toda ſu alma. Y todo que no 13
requiriére à .A. Dios de Iſrael, ſea muerto; de pequeño
y haſta grande, de varon y haſta muger. Y juraron à .A. 14
con voz grande, y con aublacion; y con trompetas y con
cornetas. Y alegraronſe todo Jeudá ſobre el juramento, 15
por que con todo ſu coraçon juraron, y con toda ſu vo-
luntad lo buſcaron, y fue hallado à ellos: y hizo repozar
.A. à ellos derredor. * Y tambien Maachá madre de Aſá 16 El Tamid
el Rey, la hizo tirar de ſeñora, por que hizo para la
aladrea, ìdolo; y tajó Aſá ſu ìdolo, y deſmenuzó y
ardiò en arroyo de Kidron. Y los altares no tiraron de 17 P. 45. Lament.
Iſrael; mas coraçon de Aſá fue perfecto todos ſus dias.
Y truxo ſanctidades de ſu padre, y ſus ſanctidades à 18 de
caſa del Dios; plata y oro y vaſos. Y pelea no fue: 19 Irm.
haſta el año de treynta y cinco à reyno de Aſá. Cap. I.

CAP. 16.

EN año de treynta y ſeys de reyno de Aſá, ſubiò 1 P. 46.

Baſá

Baſá Rey de Iſrael contra Jeudá, y fraguó la Ramá;
2 por no dexar ſalién ni entrán à Aſá Rey de Jeudá. Y
ſacò Aſá plata y oro de theſoros de caſa de .A. y de caſa
del Rey; y embiò à Ben-adad Rey de Aram el eſtan en
3 Darmeſek, por dezir. Firmamento entre mi y entre ti,
y entre mi padre y entre tu padre; he embié à ti plata
y oro, anda balda tu firmamento con Baſá Rey de Iſrael,
4 para que ſuba de ſobre mi. Y oyò Ben-adad à el Rey
Aſá, y embió mayorales de los fonſados que a el à ciu-
dades de Iſrael, y hirieron à Iyon y Dan y à Abel-
5 máim; y todos theſoros de ciudades de Naftalí. Y fue
como oir Baſá, y vedóſe de edificar la Ramá; y hizo
6 ceſſar à ſu obrá. Y Aſá el Rey tomó à todo Jeudá, y
llevaron piedras de la Ramá y ſus leños, con los quales
fraguava Baſá; y fraguó con ellos Géba, y la Mizpá.
7 Y en la hora eſſa vino Hananí el veedor à Aſá Rey de
Jeudá; y dixo à el, en tu aſufrirte ſobre Rey de Aram,
y no fuiſte aſufrido ſobre .A. tu Dios, por tanto fue
8 eſcapado fonſado del Rey de Aram de tu mano. Deci-
erto los Ethiopes y los Libios fueron por fonſado à
muchedumbre de carroças y de cavalleros, à muchedum-
bre mucho; y en tu aſufrirte ſobre .A., los dió en tu
9 mano. Por que de .A. ſus ojos eſpandidos por toda la
tierra, para esforçarſe con los que ſu coraçon perfecto à
el, enloqueciſtete ſobre eſto; por que de ahora ay con-
10 tigo peleas. Y enſañoſe Aſá contra el veedor, y diolo
(en) caſa de la carcel, por que con ira con el por eſto;
11 y quebrantó Aſá del pueblo en la hora eſſa. Y he pala-
bras de Aſá las primeras y las poſtreras; he ellas eſcri-
12 tas en libro de los Reyes, de Jeudá y de Iſrael. Y en-
fermó Aſá en año de treynta y nueve à ſu reyno, en
ſus pies, haſta arriba ſu enfermedad; y tambien en ſu
enfermedad no requirió à .A. mas en los medicos. Y
13 yazió Aſá con ſus padres; y murió en año de quarenta
14 y uno à ſu reynar. Y enterraronlo en ſus ſepulchros
que tajó para ſi en ciudad de David, y hizieronlo yazer
en la tumba que hinchó de eſpecias y maneras de confi-
ciones de conficionador obra; y ardieron por él arde-
dura grande haſta mucho.

CAP. 17.

II 1 Y Reynó Jeoſaphat ſu hijo en ſu lugar; y esfor-
2 çoſe contra Iſrael. Y puſo fonſado en todas
ciudades de Jeudá las encaſtilladas; y puſo
guarniciones en tierra de Jeudá, y en ciudades de
3 Ephráim que prendió Aſá ſu padre. Y fue .A. con
Jeoſaphat; por que anduvo en carreras de David ſu
4 padre las primeras, y no requirió à los ìdolos. Mas
à Dios de ſu padre requirió, y en ſus encomendan-
5 ças anduvo; y no como obra de Iſrael. Y compu-
ſo .A. el reyno en ſu mano, y dieron todo Jeudá
preſente à Jeoſaphat; y fue à el riqueza y honra à
6 muchedumbre. Y levantó ſu coraçon en carreras de
.A.; y mas hizo tirar los altares, y las aladreas de
7 Jeudá. Y en año de tres de ſu reynar embió ſus
mayorales, a Ben-hayl, y Obadiá, y à Zechariá, y
Netanel, y Michayau; para enſeñar en ciudades de Jeu-
8 dá. Y con ellos los Levìtas, Semayau, y Netanyau,
y Zebadyau, y Aſael, y Semiramoth, y Jeonatan,
y Adoniyau, y Tobiyau, y Tob-adoniá los Levì-
tas; y con ellos Eliſamá, y eoran, los Sacerdotes.
9 Y enſeñaron en Jeudá, y con ellos libro de Ley de
.A.; y rodearon por todas ciudades de Jeudá, y en-
10 ſeñaron en el pueblo. Y fue pavor de .A. ſobre
todos reynos de las tierras que derredores de
11 Jeudá; y no pelearon con Jeoſaphat. Y de Pe-
liſteos trayentes à Jeoſaphat preſente, y de plata
carga; tambien los Arabes trayentes à el ovejas,
barvezes ſiete mil, y ſiete cientos, y cabrones
12 ſiete mil, y ſiete cientos. Y fue Jeoſaphat andán
y engrandeſciên haſta por excelencia; y fraguó
13 en Jeudá fortalezas, y ciudades de theſoros. Y
obra mucha fue à el en ciudades de Jeudá; y va-
14 rones de pelea valientes de fonſado en Jeruſalaim. Y
eſta ſu preſidencia por caſa de ſus padres; en Jeudá
mayorales de miles Adná el mayoral, y con él valientes

בעשא מלך־ישראל על־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאסא מלך־יהודה: ויצא אסא כסף 2
וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל־בן
הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: ברית ביני 3
ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב
לך הפר בריתך את־בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:
וישמע בן־הדד אל־המלך אסא וישלח את־שרי 4
החילים אשר־לו אל־ערי ישראל ויכו את־עיון ואת־דן
ואת אבל מים ואת כל־מסכנות ערי נפתלי: ויהי 5
כשמע בעשא ויחדל מבנות את־הרמה וישבת את־
מלאכתו: ואסא המלך לקח את־כל־ 6
יהודה וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה
בעשא ויבן בהם את־גבע ואת־המצפה:
ובעת ההיא בא חנני הראה אל־אסא מלך 7
יהודה ויאמר אליו בהשענך על־מלך ארם ולא
נשענת על־יהוה אלהיך על־כן נמלט חיל מלך־ארם
מידך: הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב 8
לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על־יהוה
נתנם בידך: כי יהוה עיניו משטטות בכל־הארץ 9
להתחזק עם־לבבם שלם אליו נסכלת על־זאת כי
מעתה יש עמך מלחמות: ויכעס אסא אל־הראה 10
ויתנהו בית המהפכת כי־בזעף עמו על־זאת וירצץ
אסא מן־העם בעת ההיא: והנה דברי אסא 11
הראשונים והאחרונים הנם כתובים על־ספר המלכים
ליהודה וישראל: ויחלא אסא בשנת 12
שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד־למעלה חליו וגם־
בחליו לא־דרש את־יהוה כי ברפאים: וישכב אסא 13
עם־אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו:
ויקברהו בקברתיו אשר כרה־לו בעיר דויד וישכיבהו 14
במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת
מעשה וישרפו־לו שרפה גדולה עד־למאד:

ליום ב יז

וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על־ישראל:
ויתן־חיל בכל־ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ 2
יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: ויהי יהוה 3
עם־יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים
ולא דרש לבעלים: כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו 4
הלך ולא כמעשה ישראל: ויכן יהוה את־הממלכה 5
בידו ויתנו כל־יהודה מנחה ליהושפט ויהי־לו עשר
וכבוד לרב: ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את־ 6
הבמות ואת־האשרים מיהודה:
ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן־חיל ולעבדיה 7
ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה:
ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל 8
ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה ושמירמות ק'
הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: וילמדו 9
ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל־ערי
יהודה וילמדו בעם: ויהי פחד יהוה על כל־ממלכות 10
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם־
יהושפט: ומן־פלשתים מביאים ליהושפט מנחה 11
וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת
אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע
מאות: ויהי יהושפט הלך וגדל עד־למעלה 12
ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות: ומלאכה רבה 13
היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל
בירושלם: ואלה פקדתם לבית 14
אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי
חיל

חיל שלש מאות אלף׃ ועל־ידו יהוחנן טו
16 השר ועמו מאתים ושמונים אלף׃ ועל־ידו עמסיה בן־
זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל׃
17 ומן־בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי־קשת ומגן
18 מאתים אלף׃ ועל־ידו יהוזבד ועמו מאה־ושמונים
19 אלף חלוצי צבא׃ אלה המשרתים
את־המלך מלבד אשר־נתן המלך בערי המבצר
יח בכל־יהודה׃ ויהי ליהושפט עשר א ליום ג
2 וכבוד לרב ויתחתן לאחאב׃ וירד לקץ שנים אל־
אחאב לשמרון ויזבח־לו אחאב צאן ובקר לרב
ולעם אשר־עמו ויסיתהו לעלות אל־רמות גלעד׃
3 ויאמר אחאב מלך־ישראל אל־יהושפט מלך יהודה
התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך
4 עמי ועמך במלחמה׃ ויאמר יהושפט אל־מלך
ישראל דרש־נא כיום את־דבר יהוה׃ ויקבץ ה
מלך־ישראל את־הנביאים ארבע מאות איש ויאמר
אלהם הנלך אל־רמת גלעד למלחמה אם־
אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך׃
6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה
7 מאתו׃ ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט עוד
איש־אחד לדרוש את־יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי־
איננו מתנבא עלי לטובה כי כל־ימיו לרעה הוא
מיכיהו בן־ימלא ויאמר יהושפט אל־יאמר המלך
8 כן׃ ויקרא מלך ישראל אל־סריס אחד ויאמר מיכיהו קרי
9 מהר מיכ°הו בן־ימלא׃ ומלך ישראל ויהושפט
מלך־יהודה יושבים איש על־כסאו מלבשים
בגדים ויושבים בגרן פתח שער שמרון וכל־הנביאים
מתנבאים לפניהם׃ ויעש לו צדקיהו בן־כנענה
קרני ברזל ויאמר כה־אמר יהוה באלה תנגח את־
11 ארם עד־כלותם׃ וכל־הנביאים נבאים כן
לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃
12 והמלאך אשר־הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר
הנה דברי הנביאים פה־אחד טוב אל־המלך ויהי־נא
13 דברך כאחד מהם ודברת טוב׃ ויאמר מיכיהו חי־
14 יהוה כי את־אשר־יאמר אלהי אתו אדבר׃ ויבא אל־
המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל־רמת גלעד
למלחמה אם־אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו
בידכם׃ ויאמר אליו המלך עד־כמה פעמים אני טו
משביעך אשר לא־תדבר אלי רק אמת בשם יהוה׃
16 ויאמר ראיתי את־כל־ישראל נפוצים על־ההרים כצאן
אשר אין־להן רעה ויאמר יהוה לא־אדנים לאלה ישובו
17 איש־לביתו בשלום׃ ויאמר מלך־ישראל אל־יהושפט
הלא אמרתי אליך לא־יתנבא עלי טוב כי אם־לרע׃
18 ויאמר לכן שמעו דבר־יהוה
ראיתי את־יהוה יושב על־כסאו וכל־צבא השמים
19 עמדים על־ימינו ושמאלו׃ ויאמר יהוה מי יפתה את־
אחאב מלך־ישראל ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה
אמר ככה וזה אמר ככה׃ ויצא הרוח ויעמד לפני כ
21 יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ ויאמר
אצא והייתי לרוח שקר בפי כל־נביאיו ויאמר תפתה
22 וגם־תוכל צא ועשה־כן׃ ועתה הנה נתן יהוה רוח
23 שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃ ויגש
צדקיהו בן־כנענה ויך את־מיכיהו על־הלחי ויאמר אי
24 זה הדרך עבר רוח־יהוה מאתי לדבר אתך׃ ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר
להחבא׃ ויאמר מלך ישראל קחו את־מיכיהו כה
והשיבהו

de fonſado trezientos mil. Y à ſu mano Jeohanan el 15
mayoral; y con el dozientos y ochenta mil. Y à ſu 16
mano Amaſiá hijo de Zichrí, el que ſe prometió vo-
luntariamente à .A.; y con el dozientos mil valientes
de fonſado. Y de Binyamin valiente de fonſado Elia- 17
dáh; y con el, armados de arco y eſcudo, dozientos
mil. Y à ſu mano Jeozabad; y con el ciento y ochenta 18
mil ceñidos de fonſado. Eſtos los ſirvientes al Rey; à 19
fuera los que puſo el Rey en ciudades de la encaſtilla-
dura por todo Jeudá.

CAP. 18.

Y Fue à Jeoſaphat riqueza y honra à muchedumbre; 1 III
y conſogró con Ahab. Y deſcendió à fin de 2
años à Ahab à Samária, y degolló para él Ahab
ovejas y vacas à muchedumbre, y para el pueblo
que con el; y ſombayólo para ſubir à Ramot Gilad.
Y dixo Ahab Rey de Iſrael à Jeoſaphat Rey de 3
Jeudá, ſi andarás conmigo à Ramot Gilad? y dixo
à el, como yo como tu, y como tu pueblo mi
pueblo, y contigo en la pelea (ſerè). Y dixo 4
Jeoſaphat al Rey de Iſrael; requiere ahora como
oy palabra de .A.. Y convocó Rey de Iſrael à los 5
Prophetas quatrocientos varones, y dixo à ellos, ſi
andaremos à Ramot Gilad à la pelea? ſi me vedaré?
y dixéron, ſube y dará el Dios en mano del Rey.
Y dixo Jeoſaphat, ſino aqui Propheta de .A. aun; 6
para que requiramos de el?. Y dixo Rey de 7
Iſrael à Jeoſaphat, aun varon uno para requerir à .A.
con el, y yo lo aborrecí, por que no él prophetiza
ſobre mi para bien, por que todos ſus dias para mal,
el Michayu hijo de Imlá; y dixo Jeoſaphat, no di-
ga el Rey aſſi. Y llamó Rey de Iſrael à privado uno; 8
y dixo, apreſſura Michayu hijo de Imlá. Y Rey de 9
Iſrael, y Jeoſaphat Rey de Jeudá, aſſentados cada uno
ſobre ſu ſilla veſtidos de paños, y eſtavan en (la) éra à
entrada de puerta de Samária; y todos los Prophetas
prophetizantes delante dellos. Y hizo à el Zidkiyau 10
hijo de Kenaaná, cuernos de hierro; y dixo, aſſi
dixo .A. con eſtos acornerás Aram haſta atemarlos.
Y todos los Prophetas prophetizantes aſſi diziendo: 11
ſube à Ramót Gilad y proſperarás, y dará, .A. en
mano del Rey. Y el menſagero que anduvo, para 12
llamar à Michayu habló à el diziendo, he palabras
de los Prophetas à voz una bien à el Rey; y ſea
ruego tu palabra como uno dellos, y hablarás bien.
Y dixo Michayu; vivo .A. que lo que dirá mi Dios, 13
à ello hablaré. Y vìno al Rey, y dixo el Rey à el: 14
ó Michayu! ſi andaremos à Ramot Gilad à la pelea?
ſi me vedaré? y dixo, ſubid y proſperareis, y ſeran
dados en vueſtras manos. Y dixo à él el Rey, haſ- 15
ta quantas vazes yo te conjuré; que no hables à mi
ſino verdad en nombre de .A.?. Y dixo, vi à to- 16
do Iſrael eſparzidos ſobre los montes, como ovejas
que no à ellas paſtor; y dixo .A. no ſeñores à eſ-
tas, tornenſe cada uno à ſu caſa en paz. Y dixo 17
Rey de Iſrael à Jeoſaphat: ſino dixe à ti, no pro-
phetizará ſobre mi bien, ſino mal?. Y dixo, por 18
tanto oìd prophecia de .A.: vi à .A. aſſentado ſobre
ſu ſilla, y todo fonſado de los cielos eſtantes à ſu
derecha, y à ſu izquierda. Y dixo .A.; quien 19
ſombayrá à Ahab Rey de Iſrael para que ſuba y
cayga en Ramot Gilad? y dixo, eſte diziè aſſi, y
eſte diziè aſſi. Y ſalió el eſpiritu, y eſtuvo delante 20
de .A., y dixo, yo lo ſombairé; y dixo .A. à el,
con que?. Y dixo, ſaldrè y ſerè por eſpiritu de 21
falſedad en boca de todos ſus prophetas; y dixo,
ſombairás y tambien podrás, ſál y haz aſſi. Y 22
agora he dió .A. eſpiritu de falſedad en boca de tus
prophetas eſtos; y .A. habló contra ti mal. Y 23
llegoſe Zidkiyau hijo de Kenaaná y hirió à Michayu
ſobre la quixada; y dixo (por) qual eſta carrera
paſſó eſpiritu de .A. de conmigo para hablar
contigo?. Y dixo Michayu, he tu veyèn en el 24
dia eſſe; que entrarás de camara en camara para eſ-
conderte. Y dixo Rey de Iſrael, tomad à Michayu, 25
y

y tornadlo à Amon mayoral de la ciudad; y à Joas
26 hijo del Rey. Y direis, aſſi dixo el Rey: poned eſte en
caſa de la carcel, y hazedle comer pan de aprieto y aguas
27 de aprieto, haſta mi tornar en paz. Y dixo Michayu, ſi
tornando tornáres en paz, no habló .A. con migo; y
28 dixo, oìd pueblos todos ellos. Y ſubió Rey de Iſrael y
29 Jeoſaphat Rey de Jeudá, à Ramot Gilad. Y dixo Rey de
Iſrael à Jeoſaphat, disfraçarmehe y entraré en la pelea,
y tu viſte tus veſtidos; y disfraçóſe Rey de Iſrael, y
30 entrò en la pelea. Y Rey de Aram havia encomendado à mayorales de la quatregua que à el, por dezir,
no peleeis con pequeño ni grande; ſino con el Rey de
31 Iſrael à ſus ſolas. Y fue como vieſſen mayorales de
la quatregua a Jeoſaphat, y ellos dixéron, Rey de
Iſrael es, y cercaron ſobre el para pelear; y exclamò
Jeoſaphat y .A. lo ayudò, y hizolos apartar el Dios
32 del. Y fue como ver mayorales de la quatregua que
33 no era Rey de Iſrael; y tornaronſe de tras del. Y varon ſontrayò con el arco à ſu ſimplicidad, y hiriò à
Rey de Iſrael entre las junturas, y entre la malla; y
dixo al carretero, buelve tu mano, y ſacame del real
34 que eſtoy enfermo. Y ereſciò la pelea en el dia eſſe,
y Rey de Iſrael era eſtan en la carroça contra Aram haſta la tarde; y muriò à hora de ponerſe el Sol.

CAP. 19.

IV 1 Y Tornoſe Jeoſaphat Rey de Jeudá à ſu caſa en paz
2 à Jeruſalaim. Y ſaliò à delante del, Jeù hijo de
Hananì el veedor, y dixo al Rey Jeoſaphat, ſi al
malo para ayudar, y aborreſcientes de .A. amarás?
3 y por eſto ſobre ti ìra delante de .A.. Pero coſas
buenas fueron halladas contigo; por que ardiſte las
aladreas de la tierra, y aparejaſte tu coraçon para re-
4 querir à Dios. Y habitó Jeoſaphat en Jeruſalaim; y
tornoſe y ſalió con el pueblo de Beer-ſába haſta monte
de Ephráim, y hizolos tornar à .A. Dios de ſus pa-
5 dres. Y hizo eſtar juezes en la tierra, en todas ciuda-
6 des de Jeudá las encaſtilladas, à ciudad y ciudad. Y
dixo à los juezes, ved lo que vos hazientes, por que
no al hombre juzgais, ſalvo à .A.; para que (ſea) con
7 vos en coſa de juizio. Y agora ſea pavor de .A. ſobre
vos; guardad y hazed, por que no con .A. nueſtro
Dios tortura, ni reſpetamiento de faces, ni tomamien-
8 to de cohecho. Y tambien en Jeruſalaim hizo eſtar
Jeoſaphat de los Levìtas, y los Sacerdotes, y de cabeceras de los padres de Iſrael, para juizio de .A. y para
9 baraja; y tornaronſe en Jeruſalaim. Y encomendó ſobre
ellos por dezir; aſſi hareys con temor de .A. con ver-
10 dad, y con coraçon perfecto. Y toda baraja que viniere ſobre vos de vueſtros hermanos, los habitantes
en ſus ciudades, entre ſangre à ſangre, entre ley à encomendança, à fueros, y à juizios, y amoneſtareis à
ellos, y no pecarán por culpa à .A. y no ſerá ira ſobre
vos, ni ſobre vueſtros hermanos; aſſi hareis y no ſereis
11 culpados. Y he Amariau Sacerdote el mayoral ſobre
vos, para toda coſa de .A., y Zebadiau hijo de Iſmael el Principe de caſa de Jeudá, para toda coſa del
Rey, y alguaziles los Levìtas delante de vos; esforçadvos y hazed, y ſea .A. con el bueno.

CAP. 20.

V 1 Y Fue deſpues aſſi, vinieron hijos de Moab y hijos
de Amon, y con ellos de los Amonitas, contra
2 Jeoſaphat à la pelea. Y vinieron y denunciaron
à Jeoſaphat por dezir, vino contra ti multitud grande
de allá de la mar de Aram; y he ellos en Hazezón ta-
3 mar, ella En-gèdi. Y temió y puſo Jeoſaphat ſus faces
para requerir à .A; y pregonó ayuno ſobre todo Jeu-
4 dá. Y fueron congregados Jeudá para buſcar de .A.;
tambien de todas ciudades de Jeudá vinieron para
5 buſcar à .A. Y eſtuvo Jeoſaphat en compaña de
Jeudá, y Jeruſalaim en caſa de .A.; delante del
6 patio el nuevo. Y dixo, .A. Dios de nueſtros padres,
decierto tu el Dios en los cielos, y tu dominas en
todos reynos de las gentes; y en tu mano fuerça y va-
7 lentia, y no contigo para eſtar. Decierto tu nueſtro Dios, deſterraſte à moradores de la tierra la eſta

וַהֲשִׁיבֻהוּ אֶל־אָמוֹן שַׂר־הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃
26 וַאֲמַרְתֶּם כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׂימוּ זֶה בֵּית הַכֶּלֶא
וְהַאֲכִלֻהוּ לֶחֶם לַחַץ וּמַיִם לַחַץ עַד שׁוּבִי בְשָׁלוֹם׃
27 וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא־דִבֶּר יְהוָה
28 בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם׃ וַיַּעַל מֶלֶךְ־
29 יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־רָמֹת גִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הִתְחַפֵּשׂ וָבוֹא בַמִּלְחָמָה
וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
ל בַּמִּלְחָמָה׃ וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־
לוֹ לֵאמֹר לֹא תִּלָּחֲמוּ אֶת־הַקָּטֹן וְאֶת־הַגָּדוֹל כִּי אִם־
31 אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי
הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט וְהֵמָּה אָמְרוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
הוּא וַיָּסֹבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט וַיהוָה עֲזָרוֹ
32 וַיְסִיתֵם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי
33 לֹא־הָיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁבוּ מֵאַחֲרָיו׃ וְאִישׁ מָשַׁךְ
בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים
יתיר י׳ וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לָרַכָּב הֲפֹךְ יָדְיךָ וְהוֹצֵאתַנִי מִן־
34 הַמַּחֲנֶה כִּי הָחֳלֵיתִי׃ וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא
וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲמִיד בַּמֶּרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם עַד־
ליום ד יט א הָעָרֶב וַיָּמָת לְעֵת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ׃ וַיָּשָׁב
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־בֵּיתוֹ בְשָׁלוֹם לִירוּשָׁלָםִ׃
2 וַיֵּצֵא אֶל־פָּנָיו יֵהוּא בֶן־חֲנָנִי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ
יְהוֹשָׁפָט הֲלָרָשָׁע לַעְזֹר וּלְשֹׂנְאֵי יְהוָה תֶּאֱהָב וּבָזֹאת
3 עָלֶיךָ קֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה׃ אֲבָל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ
עִמָּךְ כִּי־בִעַרְתָּ הָאֲשֵׁרוֹת מִן־הָאָרֶץ וַהֲכִינוֹתָ
4 לְבָבְךָ לִדְרֹשׁ הָאֱלֹהִים׃ וַיֵּשֶׁב יְהוֹשָׁפָט
בִּירוּשָׁלָםִ וַיָּשָׁב וַיֵּצֵא בָעָם מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַר אֶפְרַיִם
ה וַיְשִׁיבֵם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃ וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים
6 בָּאָרֶץ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לְעִיר וָעִיר׃ וַיֹּאמֶר
אֶל־הַשֹּׁפְטִים רְאוּ מָה־אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא לְאָדָם
7 תִּשְׁפְּטוּ כִּי לַיהוָה וְעִמָּכֶם בִּדְבַר מִשְׁפָּט׃ וְעַתָּה יְהִי
פַחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־אֵין עִם־יְהוָה
8 אֱלֹהֵינוּ עַוְלָה וּמַשֹּׂא פָנִים וּמִקַּח־שֹׁחַד׃ וְגַם
בִּירוּשָׁלַםִ הֶעֱמִיד יְהוֹשָׁפָט מִן־הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמֵרָאשֵׁי
הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשֻׁבוּ
9 יְרוּשָׁלָםִ׃ וַיְצַו עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בְּיִרְאַת
י יְהוָה בֶּאֱמוּנָה וּבְלֵבָב שָׁלֵם׃ וְכָל־רִיב אֲשֶׁר־יָבוֹא
עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם ׀ הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם בֵּין־דָּם ׀ לְדָם
בֵּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה לְחֻקִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אֹתָם
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה־קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם כֹּה
11 תַעֲשׂוּן וְלֹא תֶאְשָׁמוּ׃ וְהִנֵּה אֲמַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם
לְכֹל ׀ דְּבַר־יְהוָה וּזְבַדְיָהוּ בֶן־יִשְׁמָעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית־
יְהוּדָה לְכֹל דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרִים הַלְוִיִּם לִפְנֵיכֶם חִזְקוּ
וַעֲשׂוּ וִיהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב׃

ליום ה כ א וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ בְנֵי־מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן
2 וְעִמָּהֶם ׀ מֵהָעַמּוֹנִים עַל־יְהוֹשָׁפָט לַמִּלְחָמָה׃ וַיָּבֹאוּ
וַיַּגִּידוּ לִיהוֹשָׁפָט לֵאמֹר בָּא עָלֶיךָ הָמוֹן רָב מֵעֵבֶר לַיָּם
3 מֵאֲרָם וְהִנָּם בְּחַצְצוֹן תָּמָר הִיא עֵין גֶּדִי׃ וַיִּרָא
וַיִּתֵּן יְהוֹשָׁפָט אֶת־פָּנָיו לִדְרוֹשׁ לַיהוָה וַיִּקְרָא־צוֹם
4 עַל־כָּל־יְהוּדָה׃ וַיִּקָּבְצוּ יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מֵיְהוָה גַּם
ה מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה בָּאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד
יְהוֹשָׁפָט בִּקְהַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַםִ בְּבֵית יְהוָה לִפְנֵי
6 הֶחָצֵר הַחֲדָשָׁה׃ וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ הֲלֹא
אַתָּה־הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל
מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאֵין עִמְּךָ לְהִתְיַצֵּב׃
7 הֲלֹא ׀ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ הוֹרַשְׁתָּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת

מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך
8 לעולם: וישבו בה ויבנו לך ׀ בה מקדש לשמך
9 לאמר: אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר
ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית
י הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: ועתה
הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה
לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו
11 מעליהם ולא השמידום: והנה הם גמלים עלינו
12 לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: אלהינו
הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה
הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו:
13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם:
14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי
טו מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: ויאמר
הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט
כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני
ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים:
16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם
17 אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם להלחם
בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם
יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו
18 לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל
יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה:
19 ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל
כ ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: וישכימו בבקר
ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר
שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם
21 ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו: ויועץ אל העם
ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת
לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו:
22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני
עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו:
23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים
ליום ו ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו
24 למשחית: * ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו
אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה:
כה ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם
לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין
משא ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל כי רב
26 הוא: וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו
את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא
27 עמק ברכה עד היום: וישבו כל איש יהודה
וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם
28 בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ויבאו
ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית
29 יהוה: ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות
ל בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ותשקט
ליום ז מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב:
31 * וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם
32 אמו עזובה בת שלחי: וילך בדרך אביו אסא
33 ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: אך הבמות
לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם:
34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים
בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי
ישראל

de delante de tu pueblo Iſrael, y diſtela à ſimiente de
Abraham tu amigo para ſiempre. Y eſtuvieron en ella; 8
y edificaron à ti en ella ſanctuario à tu nombre, por de-
zir. Si viniere ſobre nos mal, eſpada de juizio, y mor- 9
tandad, y hambre, eſtaremos delante de la caſa eſte y
delante de ti, por que tu nombre en la caſa eſta; y eſ-
clamaremos à ti de nueſtras anguſtias, y oirás y ſalva-
rás. Y agora he hijos de Amon, y Moab, y monte de 10
Seir, los quales no dexaſte à Iſrael para venir contra
ellos, en ſu venir de tierra de Egypto; mas apartaron-
ſe de ſobre ellos, y no los deſtruyeron. Y he ellos gua- 11
lardonantes ſobre nos; para venir para deſterrarnos de
tu heredad que nos hiziſte heredar. Nueſtro Dios, ſi no 12
juzgarás en ellos? por que no en nos fuerça delante de
muchedumbre la grande eſta la vinien contra nos; y nos
no ſabemos que hagamos, mas ſobre ti nueſtros ojos.
Y todo Jeudá eſtantes delante de .A.; tambien ſu fami- 13
lia, ſus mugeres, y ſus hijos. Y Jahaziel hijo de 14
Zechariau, hijo de Benayá, hijo de Yehiel, hijo de
Mataniá el Levita, de hijos de Aſaph; fue ſobre el eſ-
piritu de .A. entre la compaña. Y dixo, eſcuchad todo 15
Jeudá, y moradores de Jeruſalaim, y el Rey Jeoſaphat;
aſſi dixo .A. à vós, vos no temais, y no vos quebranteis
delante la muchedumbre la grande eſta, por que no à
vos la pelea, mas à Dios. Mañana deſcended contra e- 16
llos, he ellos ſubientes por ſubida del Ziz; y hallareis à
ellos en fin del arroyo delante deſierto de Jeruel. No à 17
vos para pelear en eſta; paradvos eſtad y ved ſalvacion
de .A. con vos, ò Jeudá y Jeruſalaim no temais, y no
vos quebranteis, mañana ſalid delante dellos, y .A. con
vos. Y humilloſe Jeoſaphat faces à tierra; y todo Jeu- 18
dá, y habitadores de Jeruſalaim ſe echaron delante de
.A. para encorvarſe à .A.. Y levantaronſe los Levitas, 19
de hijos de los Keatim, y de hijos de los Korhim; pa-
ra alabar à .A. Dios de Iſrael, con voz grande por exce-
lencia. Y madrugaron por la mañana, y ſalieron à de- 20
ſierto de Tekòa; y en ſu ſalir eſtuvo Jeoſaphat y dixo,
oìdme Jeudá y habitadores de Jeruſalaim, creed en .A.
vueſtro Dios, y ſereis firmes, creed en ſus Prophetas
y proſperareis. Y aconſejoſe con el pueblo, y hizo eſ- 21
tar cantores à .A. y alabantes à hermoſura de ſu ſancti-
dad; en ſalir delante los armados, y dizientes load à
.A., por que para ſiempre ſu merced. Y en hora que 22
començaron con cantico y loor, diò .A. aſechança con-
tra hijos de Amòn, Moab, y monte de Seir, los vini-
entes contra Jeudá, fueron heridos. Y eſtuvieron hijos 23
de Amòn y Moab contra habitadores de monte de Seir,
para perder y para deſtruìr; y como ſu acabar en habi-
tadores de Seir, ayudaron cada uno en ſu compañero
para dañar. * Y Jeudá vino ſobre la atalàya del deſi- 24 VI
erto; y cataron à la multitud, y he ellos cuerpos mu-
ertos caìdos à tierra, y no eſcapadura. Y vino Jeoſa- 25
phat y ſu pueblo para prear ſu deſpojo, y hallaron en
ellos, à muchedumbre, y ganancia, y cuerpos muer-
tos, y vaſos de cobdicias, y vaziaron para ſi ſin carga; y
fueron dias tres preantes el deſpojo, por que mucho el.
Y en el dia el quarto fueron congregados en valle de Be- 26
rahá, por que alli bendixéron à .A.; por tanto llama-
ron nombre del lugar eſſe, Valle de Berahá, haſta oy. Y 27
tornaronſe todo varon de Jeudá y Jeruſalaim, y Jeoſaphat
en ſu cabecera, para tornar à Jeruſalaim con alegria; por
que los alegrò .A. de ſus enemigos. Y vinieron à Jeru- 28
ſalaim con gaytas, y con harpas, y con trompetas; à
caſa de .A.. Y fue pavor de Dios ſobre todos reynos de las 29
tierras; en ſu oìr que peleò .A. con enemigos de Iſrael. Y 30
ſoſſegoſe reyno de Jeoſaphat; y hizo repoſar à el ſu Dios
de derredor. * Y reynò Jeoſaphat ſobre Jeudá; de edad de 31 VII
treynta y cinco años en ſu reynar, y veynte y cinco años
reynò en Jeruſalaim, y nombre de ſu madre Azubá
hija de Silhi. Y anduvo en carrera de ſu padre Aſá, 32
y no ſe tirò della; para hazer el derecho en ojos de
.A.. Mas los altares no tirraron; y aun el pueblo 33
no aparejaron ſu coraçon à Dios de ſus padres. Y 34
reſto de palabras de Jeoſaphat las primeras, y las poſ-
treras; he ellas eſcritas en palabras de Jeù hijo de
Hananì, que fue hecho ſubir ſobre libro de Reyes
de

35 de Iſrael. Y deſpues aſſi ſe junto Jeoſaphat Rey de Jeudá
36 con Ahazyá Rey de Iſrael; el malificiò para hazer. Y
juntòlo con el, para hazer naves para andar à Tarſis; y
37 hizieron naves en Ezion Gáber. Y prophetizó Eliezer
hijo de Dodaváu de Mareſá ſobre Jeoſaphat por dezir;
por tu juntarte con Ahaziau, aportilló .A. tus obras, y
fueron quebradas naves, y no pudieron por andar à Tarſis.

CAP. 21.

P. 47. 1 Y Jazió Jeoſaphat con ſus padres, y fue enterrado con
ſus padres en ciudad de David; y reynó Jeoram ſu
2 hijo en ſu lugar. Y à el hermanos hijos de Jeoſaphat,
Azariá, y Jehiel, y Zechariau, y Azaryau, y Michael, y
Sephatyau; todos eſtos hijos de Jeoſaphat Rey de Iſrael.
3 Y dió à ellos ſu padre dadivas muchas, de plata, y de oro,
y de coſas precioſas, con ciudades encaſtilladas en Jeudá;
4 y el reyno dió à Jeoram, por que él primogenito. Y le-
vantoſe Jeoram ſobre reyno de ſu padre, y esforçoſe, y
matò a todos ſus hermanos con eſpada; y tambien de los
5 mayorales de Iſrael. De edad de treynta y dos años Jeoram
6 en ſu reynar; y ocho años reynò en Jeruſalaim. Y anduvo
por carrera de Reyes de Iſrael, como hizieron caſa de A-
hab, por que hija de Ahab fue à el por muger; y hizo el
7 mal en ojos de .A.. Y no quiſo .A. por dañar caſa de Da-
vid, por el firmamento que tajô à David; y como dixo por
8 dar à él candela, y à ſus hijos todos los diàs. En ſus dias
rebellò Edom debaxo de mano de Jeudá; y acclamaron
9 ſobre ellos Rey. Y paſſó Jeoram con ſus mayorales, y to-
da la carroça con el; y fue levantandoſe de noche, y hiriò
10 à Edom el cercan a él, y a mayorales de la quatregua. Y re-
bello Edom debaxo de mano de Jeudá haſta el dia eſte, en-
tonces rebellò Libná en la hora eſſa debaxo de ſu mano; por
11 que dexò à .A. Dios de ſus padres. Tambien el hizo alta-
res en montes de Jeudá; y hizo yerar habitadores de Jeru-
12 ſalaim, y empuxò à Jeudá. Y vino à el carta de Eliyau el
Propheta por dezir; aſſi dixo .A. Dios de David tu padre,
por que no anduviſte en carreras de Jeoſaphat tu padre, ni
13 en carreras de Aſá Rey de Jeudá. Y anduviſte en carrera
de Reyes de Iſrael, y hiziſte yerrar à Jeudá y habitadores
de Jeruſalaim, como yerro caſa de Ahab; y tambien à tus
hermanos caſa de tu padre, los mejores que tu, mataſte.
14 He .A. hirien herida grande en tu pueblo; y en tus hijos,
15 y en tus mugeres, y en toda tu ganancia. Y tu con enfer-
medades muchas, con enfermedad de tus inteſtinos; haſta
que ſalgan tus inteſtinos de la enfermedad, dias ſobre dias.
16 Y deſpertò .A. contra Jeoram eſpiritu de los Peliſteos y los
17 Arabes, que cerca termino de Ethiopes. Y ſubieron en
Jeudá, y hendieronlo, y captivaron toda la ganancia,
la que fue hallada en caſa del Rey, y tambien ſus hijos,
y ſus mugeres; y no remaneſciò à el hijo, ſino Jeoa-
18 haz menor de ſus hijos. Y empues todo eſto; lo hiriò
19 .A. en ſus inteſtinos con enfermedad ſin medizina. Y
fue à dias de dias, y como hora de ſalir el fin de años
dos, ſalieron ſus inteſtinos con ſu enfermedad, y muriò
con enfermedades málas; y no hizieron à el ſu pueblo
20 ardedura; como ardedura de ſús padres. De edad de
treynta y dos años fue en ſu reynar, y ocho años reynò
en Jeruſalaim; y anduvo ſin cobdicia, y enterraronlo
en ciudad de David, y no en ſepulturas de los Reyes.

CAP. 22.

II 1 Y Acclamaron habitadores de Jeruſalaim à Ahaziau
ſu hijo el pequeño en ſu lugar, por que todos los
primeros matò el fonſado, el que vino con los
Arabes al real; y reynó Ahaziau hijo de Jeoram Rey
2 de Jeudá. De edad de quarenta y dos años Ahaziyau
en ſu reynar, y año uno reynó en Jeruſalaim; y nom-
3 bre de ſu madre Ataliau hija de Omrì. Tambien el
anduvo en carreras de caſa de Ahab; por que ſu madre
4 lo havia aconſejado para maleficiar. Y hizo lo malo
en ojos de .A. como caſa de Ahab; por que ellos
eran à el conſejeros, deſpues de muerte de ſu padre
5 para daño à el. Tambien en ſu conſejo anduvo, y
anduvo con Jeoram hijo de Ahab Rey de Iſrael à la
pelea contra Hazael Rey de Aram en Ramot Gilad;
6 y hirieron los Arameos a Joram. Y bolvioſe para cu-
rarſe en Yzreèl de las heridas que lo hirieron en Rama,

לה ישראל׃ ואחרי כן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם
36 אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות׃ ויחברהו
עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון
37 גבר׃ ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט
לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך לפ׳ מז
א וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש׃ וישכב כא
יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך
2 יהורם בנו תחתיו׃ ולו אחים בני יהושפט עזריה
ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה
3 בני יהושפט מלך ישראל׃ ויתן להם אביהם מתנות
רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצורות ביהודה
ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור׃
4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק
ה ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל׃ בן
שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך
6 בירושלם׃ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע
7 בעיני יהוה׃ ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד
למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו
8 ניר ולבניו כל הימים׃ בימיו פשע אדום מתחת יד
9 יהודה וימליכו עליהם מלך׃ ויעבר יהורם עם שריו
וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב
י אליו ואת שרי הרכב׃ ויפשע אדום מתחת יד יהודה
עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו
11 כי עזב את יהוה אלהי אבתיו׃ גם הוא עשה במות
בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה׃
12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה׃
13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי
ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך
14 הטובים ממך הרגת׃ הנה יהוה נגף מגפה גדולה
טו בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך׃ ואתה בחליים
רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על
16 ימים׃ ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים
17 והערבים אשר על יד כושים׃ ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו
ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו׃
18 ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא׃
19 ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו
מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו
כ שרפה כשרפת אבתיו׃ בן שלשים ושתים היה
במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה
א ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים׃ וימליכו ליום ב כב
יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל
הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך
אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃
2 בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
3 בת עמרי׃ גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי
4 אמו היתה יועצתו להרשיע׃ ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו
ה למשחית לו׃ גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם
6 ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם׃ וישב
להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה

בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָהאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם
מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל
כִּי־חֹלֶה הוּא׃ וּמֵאֱלֹהִים הָיְתָה תְּבוּסַת אֲחַזְיָהוּ לָבוֹא 7
אֶל־יוֹרָם וּבְבֹאוֹ יָצָא עִם־יְהוֹרָם אֶל־יֵהוּא בֶן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר
מְשָׁחוֹ יְהוָה לְהַכְרִית אֶת־בֵּית אַחְאָב׃ וַיְהִי כְּהִשָּׁפֵט 8
יֵהוּא עִם־בֵּית אַחְאָב וַיִּמְצָא אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אֲחֵי
אֲחַזְיָהוּ מְשָׁרְתִים לַאֲחַזְיָהוּ וַיַּהַרְגֵם׃ וַיְבַקֵּשׁ אֶת־ 9
אֲחַזְיָהוּ וַיִּלְכְּדֻהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְשֹׁמְרוֹן וַיְבִאֻהוּ אֶל־
יֵהוּא וַיְמִתֻהוּ וַיִּקְבְּרֻהוּ כִּי אָמְרוּ בֶּן־יְהוֹשָׁפָט הוּא
אֲשֶׁר־דָּרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־לְבָבוֹ וְאֵין לְבֵית אֲחַזְיָהוּ
לַעְצֹר כֹּחַ לְמַמְלָכָה׃ וַעֲתַלְיָהוּ אֵם
אֲחַזְיָהוּ רָאֲתָה כִּי־מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּדַבֵּר אֶת־
כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה׃
וַתִּקַּח יְהוֹשַׁבְעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָשׁ 11
בֶּן־אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים
וַתִּתֵּן אֹתוֹ וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּירֵהוּ
יְהוֹשַׁבְעַת בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֵשֶׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן כִּי הִיא
הָיְתָה אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ מִפְּנֵי עֲתַלְיָהוּ וְלֹא הֱמִיתָתְהוּ׃
וַיְהִי אִתָּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתַלְיָה 12
מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִעִית ליום ג א כג
הִתְחַזַּק יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַעֲזַרְיָהוּ בֶן־
יְרֹחָם וּלְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־יְהוֹחָנָן וְלַעֲזַרְיָהוּ בֶן־עוֹבֵד וְאֶת־
מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־עֲדָיָהוּ וְאֶת־אֱלִישָׁפָט בֶּן־זִכְרִי עִמּוֹ בַבְּרִית׃
וַיָּסֹבּוּ בִּיהוּדָה וַיִּקְבְּצוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה 2
וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּכְרֹת 3
כָּל־הַקָּהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
לָהֶם הִנֵּה בֶן־הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־בְּנֵי
דָוִיד׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בָּאֵי 4
הַשַּׁבָּת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְשֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים׃ וְהַשְּׁלִשִׁית 5
בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר הַיְסוֹד וְכָל־הָעָם
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ וְאַל־יָבוֹא בֵית־יְהוָה כִּי אִם־ 6
הַכֹּהֲנִים וְהַמְשָׁרְתִים לַלְוִיִּם הֵמָּה יָבֹאוּ כִּי־קֹדֶשׁ הֵמָּה
וְכָל־הָעָם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְהוָה׃ וְהִקִּיפוּ הַלְוִיִּם אֶת־ 7
הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ וְכֵלָיו בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַבַּיִת יוּמָת וִהְיוּ
אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּבֹאוֹ וּבְצֵאתוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם וְכָל־יְהוּדָה 8
כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת־אֲנָשָׁיו
בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם יוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת כִּי לֹא פָטַר יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
אֶת־הַמַּחְלְקוֹת׃ וַיִּתֵּן יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן 9
לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֶת־הַחֲנִיתִים וְאֶת־הַמָּגִנּוֹת וְאֶת־
הַשְּׁלָטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וַיַּעֲמֵד
אֶת־כָּל־הָעָם וְאִישׁ שִׁלְחוֹ בְיָדוֹ מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית
עַד־כֶּתֶף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבָּיִת עַל־הַמֶּלֶךְ
סָבִיב׃ וַיּוֹצִיאוּ אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּנוּ עָלָיו אֶת־הַנֵּזֶר 11
וְאֶת־הָעֵדוּת וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ וַיִּמְשָׁחֻהוּ יְהוֹיָדָע וּבָנָיו
וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָהוּ 12
אֶת־קוֹל הָעָם הָרָצִים וְהַמְהַלְלִים אֶת־הַמֶּלֶךְ וַתָּבוֹא
אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה׃ וַתֵּרֶא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עוֹמֵד עַל־ 13
עַמּוּדוֹ בַמָּבוֹא וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת עַל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־
עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתוֹקֵעַ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהַמְשׁוֹרְרִים בִּכְלֵי
הַשִּׁיר וּמוֹדִיעִים לְהַלֵּל וַתִּקְרַע עֲתַלְיָהוּ אֶת־בְּגָדֶיהָ
וַתֹּאמֶר קֶשֶׁר קָשֶׁר׃ וַיּוֹצֵא יְהוֹיָדָע 14
הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת פְּקוּדֵי הַחַיִל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
הוֹצִיאוּהָ אֶל־מִבֵּית הַשְּׂדֵרוֹת וְהַבָּא אַחֲרֶיהָ יוּמַת
בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן לֹא תְמִיתוּהָ בֵּית יְהוָה׃ וַיָּשִׂמוּ טו ליום ד
לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא אֶל־מְבוֹא שַׁעַר־הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיְמִיתוּהָ שָׁם׃ וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע בְּרִית 16
בינו

en ſu pelear con Hazael Rey de Aram; y Azariau
hijo de Jeoram Rey de Jeudá, deſcendió por ver à Jeo-
ram hijo de Ahab en Yzreèl, por que enfermo el.
Y del Dios fue menoſprecio de Ahaziau para venir à 7
Joram; y en ſu venir ſalió con Jeoram contra Jeù hijo
de Nimsí, que lo ungió .A. para tajar caſa de Ahab.
Y fue en hazer juizio Jeú con caſa de Ahab; y halló 8
mayorales de Jeudá, y hijos de hermanos de Ahaziau,
ſirvientes à Ahaziau, y matólos. Y buſcó a Ahaziau y 9
prendieronlo, y el eſcondienſe en Somron, y truxé-
ronlo à Jeù, y mataronlo, y enterraronlo, por que
dixéron hijo de Jeoſaphat el, el qual requirió à .A.
con todo ſu coraçon; y no à caſa de Ahaziau para te-
ner fuerça para el reyno. Y Ataliau madre de Ahaziau, 10
vió que murió ſu hijo; y levantoſe y mató toda ſimi-
ente Real de caſa de Jeudá. Y tomó Jeoſabat hija del 11
Rey, a Joas hijo de Ahaziau, y hurtó à el, de entre
hijos del Rey los muertos, y dió à el, y à ſu alecha-
dera en apoſento de los lechos; y encubriolo Jeoſabat
hija del Rey Jeoram, muger de Jeoyadá el Sacerdo-
te, por que ella era hermana de Ahaziau, de delante
Ataliau, y no lo mató. Y fue con ellos en caſa 12
del Dios eſcondido ſeys años; y Ataliá reynán ſobre la
tierra.

CAP. 23.

Y En el año el ſeteno, ſe esforço Jeoyadá, y to- 1 III
mó mayorales de los cientos, à Azariá hijo de
Jeroham, y à Yſmael hijo de Jeohanan, y à Aza-
riáu hijo de Obèd, y a Maaſeyau hijo de Adayau, y
a Eliſaphat hijo de Zichrì con el, en el firmamento.
Y rodearon por Jeudá, y congregaron los Levìtas de 2
todas ciudades de Jeudá, y cabeceras de los padres de
Iſrael; y vinieron à Jeruſalaim. Y tajó toda la com- 3
paña firmamento en caſa del Dios con el Rey; y dixo
à ellos, he hijo del Rey reynará, como habló .A.
ſobre hijos de David. Eſta la coſa que hareis; el ter- 4
cio de vos vinientes el Sabat para los Sacerdotes, y
para los Levìtas, para porteros de los umbrales. Y 5
el tercio, en caſa del Rey, y el tercio, en puerta del
cimiento; y todo el pueblo en patios de caſa de .A..
Y no entrará à caſa de .A. ſi no los Sacerdotes, y los 6
miniſtros de los Levìtas, ellos entrarán, por que ſanc-
tidad ellos; y todo el pueblo guardarán guarda de .A.
Y cercarán los Levìtas al Rey derredor, cada uno y 7
ſus armas en ſu mano, y el que entràre à la caſa
ſerá muerto; y ſed con el Rey en ſu entrar, y en
ſu ſalir. Y hizieron los Levìtas y todo Jeudá co- 8
mo todo lo que encomendó Jeoyadá el Sacerdote,
y tomaron cada uno ſus varones, vinientes el Sa-
bat, con ſalientes el Sabat; por que no deſpidió
Jeoyadá el Sacerdote las reparticiones. Y dió Jeo- 9
yadá el Sacerdote à mayorales de los cientos, las
lanças, y las rodelas, y los eſcudos que del Rey
David; que en caſa del Dios. Y hizo eſtar todo el 10
pueblo, y cada uno ſu eſpada en ſu mano, de rincon
de la caſa la derecha, haſta rincon de la caſa la izqui-
erda, à la ara, y à la caſa; cerca el Rey derredor. Y 11
ſacaron hijo del Rey, y dieron ſobre el la corona, y el
teſtamento, y reynaron à el; y ungieronlo Jeoyadá y
ſus hijos, y dixeron, viva el Rey. Y oyó Ataliau 12
voz del pueblo los corrientes, y los alabantes al
Rey; y vino al pueblo à caſa de .A.. Y vió, y 13
he el Rey eſtan ſobre ſu pilar en la entrada, y los
mayorales, y las trompetas cerca el Rey, y todo
pueblo de la tierra alegre, y tañien con trompetas,
y los cantores con inſtrumentos de muſica, y ſa-
bientes para loar; y raſgò Ataliau à ſus paños, y
dixo, conjuracion, conjuracion. Y ſacò Jeoyadá 14
el Sacerdote mayorales de los cientos, encomenda-
dos del fonſado, y dixo à ellos, ſacadla de dentro
las ordenes, y el que viniere tras della ſerá muerto
con eſpada; por que dixo el Sacerdote no la mateis
(en) caſa de .A.. Y puſieron à ella manos, y vi- 15
no à entrada de puerta de los cavallos de caſa del
Rey; y mataronla alli. * Y tajò Jeoyadá firmamento 16 IV
entre

entre el, y entre todo el pueblo, y entre el Rey; por
ſer por pueblo à .A.. Y vinieron todo el pueblo à caſa
17 del ìdolo, y derrocaronla, y ſus aras, y ſus imagenes
quebraron; y à Matan Sacerdote del ìdolo, mataron de-
18 lante las aras. Y puſo Jeoyadá preſidentes à caſa de .A.
en mano de los Sacerdotes, los Levìtas, que repartiò
David ſobre caſa de .A. para alçar alçaciones à .A., co-
mo es eſcrito en Ley de Moſeh, con alegria, y con
19 cantico; por manos de David. Y hizo eſtar los porte-
ros à portales de caſa de .A.; para que no entraſſe imun-
20 do à ninguna coſa. Y tomò à mayorales de los cientos,
y à los fuertes, y à los ſuperiores en el pueblo, y à
todo pueblo de la tierra, y hizo deſcender al Rey de
caſa de .A., y vinieron entre el portal el alto à caſa del
Rey; y hizieron aſſentar al Rey, ſobre ſilla del reyno.
21 Y alegraronſe todo pueblo de la tierra, y la ciudad ſe
aquietò; y à Ataliau mataron con eſpada.

CAP. 24.

V 1 De edad de ſiete años Joas en ſu reynar, y qua-
renta años reynò en Jeruſalaìm; y nombre de ſu
2 madre Zibiá de Beer-ſéba. Y hizo Joas lo de-
recho en ojos de .A.; todos dias de Jeoyadá el Sacer-
3 dote. Y tomò para el Jeoyadá mugeres dos; y engen-
4 drò hijos, y hijas. Y fue deſpues aſſi; fue con coraçon
de Joas para renovar à caſa de .A.. Y congregò à los
5 Sacerdotes, y los Levitas, y dixo à ellos, ſalid à ciu-
dades de Jeudá, y congregad de todo Iſrael plata, para
fortificar caſa de vueſtro Dios de año en año, y vos
apreſſurareis à la coſa; y no apreſſuraron los Levìtas.
6 Y llamò el Rey à Jeoyadá el principal, y dixo à el, por
que no requeriſte à los Levìtas para traer de Jeudá y
de Jeruſalaim à dadiva de Moſeh ſiervo de .A. y (de)
7 compaña de Iſrael; para tienda del plazo. Por que
Ataliau la mala y ſus hijos aportillaron caſa del Dios;
y tambien todas ſanctidades de caſa de .A. hizieron para
8 los ìdolos. Y dixo el Rey, y hizieron arca una; y
9 puſieronla en portal de caſa de .A. defuera. Y dieron
pregon en Jeudá y en Jeruſalaim, para traer para .A. da-
diva de Moſeh ſiervo de Dios, ſobre Iſrael en el deſierto.
10 Y alegraronſe todos los mayorales, y todo el pueblo;
11 y truxéron, y echaron en la arca, haſta atemar. Y fue
en hora que ſe traia à la arca, al preſidente del Rey,
por mano de los Levìtas, y como ſu ver que ſe muchi-
guò la plata, y vino eſcrivano del Rey, y preſidente
del Sacerdote el principal, y vaziavan à la arca, y lle-
vavanla, y tornavanla à ſu lugar; aſſi hazian à dia por
12 dia, y cogieron plata à muchedumbre. Y diola el Rey,
y Jeoyadá à hazièn obra de ſervicio de caſa de .A., y
fueron alquilantes canteros, y oficiales para renovar
caſa de .A.; y tambien à maeſtros de hierro, y a-
13 rambre, para enfortecer caſa de .A.. Y hizieron ha-
zientes la obra, y ſubia medecina à la obra, por ſu
mano; y hizieron eſtar à caſa de Dios ſobre ſu
VI 14 compoſtura, y enfortecieronla. * Y como ſu aca-
bar, truxéron delante del Rey, y Jeoyadá, à reſto
de la plata, y hizieronla vaſos para caſa de .A.,
vazos de ſervicio, y los morteros, y cucharas, y
vaſos de oro y plata; y fueron alçantes alçaciones
en caſa de .A. continuo, todos dias de Jeoyadá.
15 Y envejecioſe Jeoyadá, y hartòſe de dias, y mu-
riò; de edad de ciento, y treynta años en ſu mo-
16 rir. Y enteraronlo en ciudad de David con los
Reyes; por que hizo bien en Iſrael, y con el Dios,
17 y ſu caſa. Y deſpues de morir Jeoyadá, vinieron
mayorales de Jeudá, y encorvaronſe al Rey; en-
18 tonces oyò el Rey à ellos. Y dexaron à caſa de
.A. Dios de ſus padres, y ſirvieron à las aladreas,
y à los ìdolos; y fue ira contra Jeudá, y Jeruſa-
19 laim, por ſu culpa eſta. Y embiò en ellos Pro-
phetas para hazerlos bolver à .A.; y proteſtaron
20 en ellos, y no eſcucharon. Y eſpiritu del Dios in-
viſtiò à Zechariau hijo de Jeoyadá el Sacerdote, y eſ-
tuvo de arriba à el pueblo; y dixo à ellos, aſſi dixo el
Dios, por que vos paſſantes encomendanças de .A. y
no proſperareis, por que dexaſtes à .A. dexará à vos.

ביניו ובין כל-העם ובין המלך להיות לעם ליהוה:
17 ויבאו כל-העם בית-הבעל ויתצהו ואת-מזבחתיו
ואת-צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
18 המזבחות: וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד על-בית יהוה להעלות עלות
יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי
19 דויד: ויעמד השוערים על-שערי בית יהוה ולא-יבוא
כ טמא לכל-דבר: ויקח את-שרי המאות ואת-האדירים
ואת-המושלים בעם ואת | כל-עם הארץ ויורד את-
המלך מבית יהוה ויבאו בתוך-שער העליון בית
21 המלך ויושיבו את-המלך על כסא הממלכה: וישמחו
כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המיתו
ליום ה כד א בחרב: בן-שבע שנים יאש במלכו
וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר
2 שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל-ימי יהוידע
3 הכהן: וישא-לו יהוידע נשים שתים
4 ויולד בנים ובנות: ויהי אחרי-כן היה עם-לב יואש
5 לחדש את-בית יהוה: ויקבץ את-הכהנים והלוים
ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל-ישראל
כסף לחזק | את-בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם
תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים:
6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר
לו מדוע לא-דרשת על-הלוים להביא מיהודה
ומירושלם את-משאת משה עבד-יהוה והקהל
7 לישראל לאהל העדות: כי עתליהו המרשעת
בניה פרצו את-בית האלהים וגם כל-קדשי בית-יהוה
8 עשו לבעלים: ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו
9 בשער בית-יהוה חוצה: ויתנו-קול ביהודה
ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד-האלהים
10 על-ישראל במדבר: וישמחו כל-השרים וכל-העם
11 ויביאו וישליכו לארון עד-לכלה: ויהי בעת יביא
את-הארון אל-פקדת המלך ביד הלוים וכראותם
כי-רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש
ויערו את-הארון וישאהו וישיבהו אל-מקמו כה עשו
12 ליום ביום ויאספו כסף לרב: ויתנהו המלך ויהוידע
אל-עושה מלאכת עבודת בית-יהוה ויהיו שכרים
חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל
13 ונחשת לחזק את-בית יהוה: ויעשו עשי המלאכה
ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את-בית
ליום ו 14 האלהים על-מתכנתו ויאמצהו: * וככלותם
הביאו לפני המלך ויהוידע את-שאר הכסף
ויעשהו כלים לבית-יהוה כלי שרת והעלות
וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית-
יהוה תמיד כל ימי יהוידע:
טו ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן-
16 מאה ושלשים שנה במותו: ויקברהו בעיר-
דויד עם-המלכים כי-עשה טובה בישראל
17 ועם האלהים וביתו: ואחרי מות יהוידע
באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך
18 אליהם: ויעזבו את-בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו
את-האשרים ואת-העצבים ויהי-קצף על-יהודה
19 וירושלם באשמתם זאת: וישלח בהם נביאים להשיבם
כ אל-יהוה ויעידו בם ולא האזינו: ורוח אלהים לבשה
את-זכריה בן-יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר
להם כה | אמר האלהים למה אתם עברים את-מצות
ליום ז יהוה ולא תצליחו כי-עזבתם את-יהוה ויעזב אתכם: *

ויקשרו

21 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו וַיִּרְגְּמֻהוּ אֶבֶן בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית
22 יְהוָה׃ וְלֹא־זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוֹיָדָע אָבִיו עִמּוֹ וַיַּהֲרֹג אֶת־בְּנוֹ וּבְמוֹתוֹ אָמַר יֵרֶא
יְהוָה וְיִדְרֹשׁ׃
23 וַיְהִי ׀ לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה עָלָיו חֵיל אֲרָם וַיָּבֹאוּ אֶל־
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַ͏ִם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־כָּל־שָׂרֵי הָעָם מֵעָם וְכָל־
24 שְׁלָלָם שִׁלְּחוּ לְמֶלֶךְ דַּרְמָשֶׂק׃ כִּי בְמִצְעַר אֲנָשִׁים
בָּאוּ ׀ חֵיל אֲרָם וַיהוָה נָתַן בְּיָדָם חַיִל לָרֹב מְאֹד כִּי עָזְבוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת־יוֹאָשׁ עָשׂוּ שְׁפָטִים׃
כה וּבְלֶכְתָּם מִמֶּנּוּ כִּי־עָזְבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלְיִים רַבִּים הִתְקַשְּׁרוּ
עָלָיו עֲבָדָיו בִּדְמֵי בְּנֵי יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיַּהַרְגֻהוּ עַל־מִטָּתוֹ
וַיָּמֹת וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא קְבָרֻהוּ בְּקִבְרוֹת
26 הַמְּלָכִים׃ וְאֵלֶּה הַמִּתְקַשְּׁרִים עָלָיו זָבָד בֶּן־שִׁמְעָת
27 הָעַמּוֹנִית וִיהוֹזָבָד בֶּן־שִׁמְרִית הַמּוֹאָבִית׃ וּבָנָיו וְרֹב ירב קרי
הַמַּשָּׂא עָלָיו וִיסוֹד בֵּית הָאֱלֹהִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־
מִדְרַשׁ סֵפֶר הַמְּלָכִים וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

לפ׳מח
כה

א בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ אֲמַצְיָהוּ
וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדָּן
2 מִירוּשָׁלָ͏ִם׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא בְּלֵבָב
3 שָׁלֵם׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּהֲרֹג אֶת־
4 עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃ וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא הֵמִית
כִּי כַכָּתוּב בַּתּוֹרָה בְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
לֹא־יָמוּתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יָמוּתוּ עַל־אָבוֹת
ה כִּי אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יָמוּתוּ׃ וַיִּקְבֹּץ אֲמַצְיָהוּ
אֶת־יְהוּדָה וַיַּעֲמִידֵם לְבֵית־אָבוֹת לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וּלְשָׂרֵי
הַמֵּאוֹת לְכָל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וַיִּפְקְדֵם לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה וַיִּמְצָאֵם שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף בָּחוּר יוֹצֵא צָבָא
6 אֹחֵז רֹמַח וְצִנָּה׃ וַיִּשְׂכֹּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל
7 בְּמֵאָה כִכַּר־כָּסֶף׃ וְאִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלָיו לֵאמֹר
הַמֶּלֶךְ אַל יָבוֹא עִמְּךָ צְבָא יִשְׂרָאֵל כִּי אֵין יְהוָה עִם־
8 יִשְׂרָאֵל כֹּל בְּנֵי אֶפְרָיִם׃ כִּי אִם־בֹּא אַתָּה עֲשֵׂה חֲזַק
לַמִּלְחָמָה יַכְשִׁילְךָ הָאֱלֹהִים לִפְנֵי אוֹיֵב כִּי יֶשׁ־כֹּחַ
9 בֵּאלֹהִים לַעְזוֹר וּלְהַכְשִׁיל׃ וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָהוּ לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים וּמַה־לַּעֲשׂוֹת לִמְאַת הַכִּכָּר אֲשֶׁר נָתַתִּי יתיר ו׳
לִגְדוּד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים יֵשׁ לַיהוָה לָתֶת לְךָ
י הַרְבֵּה מִזֶּה׃ וַיַּבְדִּילֵם אֲמַצְיָהוּ לְהַגְּדוּד אֲשֶׁר־בָּא אֵלָיו
מֵאֶפְרַיִם לָלֶכֶת לִמְקוֹמָם וַיִּחַר אַפָּם מְאֹד בִּיהוּדָה
11 וַיָּשׁוּבוּ לִמְקוֹמָם בָּחֳרִי־אָף׃ וַאֲמַצְיָהוּ
הִתְחַזַּק וַיִּנְהַג אֶת־עַמּוֹ וַיֵּלֶךְ גֵּיא הַמֶּלַח וַיַּךְ אֶת־בְּנֵי
12 שֵׂעִיר עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים׃ וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ בְּנֵי
יְהוּדָה וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסָּלַע וַיַּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ־הַסֶּלַע
13 וְכֻלָּם נִבְקָעוּ׃ וּבְנֵי הַגְּדוּד אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמַצְיָהוּ מִלֶּכֶת
עִמּוֹ לַמִּלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה מִשֹּׁמְרוֹן וְעַד־בֵּית
חוֹרוֹן וַיַּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיָּבֹזּוּ בִּזָּה רַבָּה׃
14 וַיְהִי אַחֲרֵי בוֹא אֲמַצְיָהוּ מֵהַכּוֹת אֶת־אֲדוֹמִים
וַיָּבֵא אֶת־אֱלֹהֵי בְּנֵי שֵׂעִיר וַיַּעֲמִידֵם לוֹ לֵאלֹהִים
טו וְלִפְנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה וְלָהֶם יְקַטֵּר׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בַּאֲמַצְיָהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נָבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה דָרַשְׁתָּ
16 אֶת־אֱלֹהֵי הָעָם אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ אֶת־עַמָּם מִיָּדֶךָ׃ וַיְהִי ׀
בְּדַבְּרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַלְיוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ נְתַנּוּךָ חֲדַל־לְךָ
לָמָּה יַכּוּךָ וַיֶּחְדַּל הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כִּי־יָעַץ אֱלֹהִים
לְהַשְׁחִיתֶךָ כִּי־עָשִׂיתָ זֹּאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לַעֲצָתִי׃
17 וַיִּוָּעַץ אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל־יוֹאָשׁ
בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְךָ נִתְרָאֶה
18 פָנִים׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ־
יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוֹחַ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר
בלבנון

Y ligaronſe contra el, y apedrearonlo (con) piedra, 21
por mandado del Rey; en patio de caſa de .A.. Y no 22
ſe acordò Joas el Rey de la merced que hizo Jeoyadá
ſu padre con el, y matò à ſu hijo; y en ſu morir dixo,
vea .A., y requiera. Y fue à buelta del año, ſubiò 23
contra él, fonſado de Aram, y vinieron à Jeudá, y
Jeruſalaim, y dañaron à todos mayorales del pueblo,
(y) del pueblo; y todo ſu deſpojo embiaron al Rey
Darmáſek. Por que con pocos varones vinieron fon- 24
ſado de Aram, y .A. diò en ſu mano fonſado à muche-
dumbre mucho, por que dexaron à .A. Dios de ſus
padres; y con Joas hizieron juizios. Y en ſu andar 25
del, por que dexaron à el con dolencias muchas, ſe li-
garon contra el ſus ſiervos, por ſangres de hijos de Jeo-
yadá el Sacerdote, y mataronlo ſobre ſu lecho, y mu-
riò; y enterraronlo en ciudad de David, y no lo enter-
raron en ſepulturas de los Reyes. Y eſtos los que ſe li- 26
garon contra el; Zabad hijo de Simat la Amonita, y
Jeozabad hijo de Simrit la Moabita. Y [HISTORIA DE] 27
ſus hijos, y [LO QUE] ſe muchiguò la profecia por el,
y cimiento de caſa del Dios [QUE FORTIFICO,] he ellos
eſcritos ſobre chronica de libro de los Reyes; y reynò
Amaſiau ſu hijo en ſu lugar.

C A P. 25.

DE edad de veynte y cinco años reynò Amaſiau, y 1 P.48.
veynte y nueve años reynò en Jeruſalaim; y
nombre de ſu madre Jeoadan de Jeruſalaim. Y 2
hizo lo derecho en ojos de .A.; mas no con coraçon
perfecto. Y fue como ſe enforteſciò el reyno ſobre el, 3
y matò à ſus ſiervos los que hirieron al Rey ſu padre.
Y à ſus hijos no hizo matar; por que como es eſcrito 4
en la Ley en libro de Moſeh que encomendò .A. por
dezir, no morirán padres por hijos, y hijos no mori-
rán por padres, mas cada uno por ſu pecado morirán.
Y juntò Amaſiau à Jeudá, y hizolos eſtar à caſa de 5
padres, por mayorales de los miles, y por mayorales
de los cientos, de todo Jeudá, y Binyamin; y conto-
lòs de edad de veynte años y arriba, y hallolos trezien-
tos mil eſcogidos ſalientes à fonſado, traván lança y
adarga. Y alquilò de Iſrael cien mil valientes de fonſa- 6
do, por cien quintales de plata. Y varon de Dios vi- 7
no à el diziendo, ò Rey! no venga contigo fonſado de
Iſrael; por que no .A. con Iſrael (ni con) todos hijos de
Epráim. Sino (crees) entra tu, haz, esfuerçate á la pe- 8
lea; hazerte tropeçar el Dios delante del enemigo, por
que ay fuerça en el Dios para ayudar, y para hazer trope-
çar. Y dixo Amaziau à varon de Dios, y que para hazer 9
de cien los quintales que di à fonſado de Iſrael? y dixo va-
ron de Dios, ay a.A. para dar à ti mucho mas que eſto. Y 10
apartòlos Amaziau, el exercito que vino à el de Ephráim
para andar à ſu lugar; y ereſciò ſu furor mucho contra Jeu-
dá, y tornaronſe à ſu lugar con ira de furor. Y Amaziau 11
ſe esforçò, y guiò à ſu pueblo, y anduvo à valle de la ſal; y
hiriò à hijos de Seir diez mil. Y diez mil vivos captivaron 12
hijos de Jeudá, y truxeronlos à cabeça de la peña; y echa-
ronlos de cabeça de la peña, y todos ellos fueron deſpeda-
çados. Y varones del fonſado que hizo tornar Amaſiau de 13
andar con el à la pelea, y eſpandieronſe en ciudades de Jeu-
dá, deſde Samaria y haſta Bet-horòn; y hirieron dellos
tres mil, y prearon prea mucha. Y fue deſpues de venir 14
Amaziau de herir los Edomeos, y truxo à dioſes de hijos
de Seir, y hizolos eſtar para el por dioſes; y delante dellos
ſe encorvava, y à ellos ſahumava. Y ereſciò furor de 15
.A. en Amaziau; y embiò à el Propheta, y dixo à el,
por que requiriſte dioſes del pueblo que no eſcaparon
ſu pueblo de tu mano? Y fue en ſu hablar à el, y 16
dixo à el, ſi por conſejero del Rey te dieron? veda à
ti, por que te herirán? y vedoſe el Propheta y dixo;
ſupe que aconſejó el Dios para dañarte, por que hi-
ziſte eſto, y no oìſte à mi conſejo. Y fue aconſejado 17
Amaziau Rey de Jeudá, y embiò à Joas hijo de Jeoa-
haz hijo de Jeù, Rey de Iſrael por dezir; anda ver-
noshemos faces [PARA PELEAR.] Y embiò Joas Rey 18
de Iſrael à Amaziau Rey de Jeudá por dezir,
el eſpino que en el Lebanón embiò à el alarze que
en

en el Lebanón por dezir, dá tu hija à mi hijo por
muger; y paſſó animal del campo, que en Lebanón,
II 19 y reholló el eſpino. * Dixiſte hé heriſte à Edom, y
enalteciòſe tu coraçon para te honrar; ahora eſtá en tu
caſa, para que te mezclas en mal, y caerás tu, y Jeu-
20 dá contigo. Y no oyó Amaziau, por que de Dios
ello, para darlos en [ſus] manos; por que requirieron
21 dioſes de Edom. Y ſubió Joas Rey de Iſrael, y vie-
ronſe faces, el, y Amaziau Rey de Jeudá; en Bet-ſé-
22 mes que à Jeudá. Y fue herido Jeudá delante de Iſrael;
23 y huyeron cada uno à ſus tiendas. Y à Amaziau Rey
de Jeudá hijo de Joas hijo de Jeoahaz, prendió Joas
Rey de Iſrael en Bet-ſémes; y truxolo à Jeruſalaim, y
aportilló en muro de Jeruſalaim, deſde puerta de E-
phráim haſta puerta la catán, quatrocientos codos. Y
24 todo el oro, y la plata, y todos los vaſos los hallados
en caſa de Dios, con Obèd Edóm, y à theſoros de
caſa del Rey, y à hijos de los rehenes; y tornoſe à
25 Samaria. Y vivió Amaziau hijo de Joas Rey de Jeu-
dá, deſpues de morir Joas hijo de Jeoahaz Rey de Iſ-
26 rael; quinze años. Y reſto de palabras de Amaziau,
las primeras, y las poſtreras; decierto ellas eſcritas
27 ſobre libro de Reyes de Jeudá, y de Iſrael. Y deſde
hora que ſe tiró Amaziau de tras de .A. y ligaron con-
tra él liga en Jeruſalaim; y huyó à Lachìs, y embiaron
28 tras del à Lachìs, y mataronlo alli. Y llevaronlo ſobre
los cavallos; y enterraron à el con ſus padres, en ciudad
de Jeudá.

CAP. 26.

III 1 Y Tomaron todo pueblo de Jeudá à Uziau, y el
de edad de dezíſeys años; y reynaron à el, en
2 lugar de ſu padre Amaziau. El edificó à Elot
y tornóla à Jeudá; deſpues de yazer el Rey con ſus
3 padres. De edad de dezíſeys años Uziau en ſu rey-
nar, y cincuenta y dos años reynó en Jeruſalaim; y
4 nombre de ſu madre Jecholiá de Jeruſalaim. Y hizo
el derecho en ojos de .A.; como todo lo que hizo A-
5 maziau ſu padre. Y fue para requerir à Dios, en dias
de Zechariau el entendièn en viſiones de Dios; y en
6 dias de ſu requerir à .A., lo proſperó el Dios. Y ſa-
lió, y peleó con Peliſtim, y aportilló à muro de Gat,
y à muro de Jabné, y à muro de Aſdod; edificó ciu-
7 dades en Aſdód, y en Peliſtim. Y ayudólo el Dios
contra Peliſtim, y contra los Arabes, los habitantes
8 en Gur-báal, y los Meunìm. Y dieron los Amonitas
preſente à Uziau; y anduvo ſu fama haſta entrada de
9 Egypto, por que ſe esforçó haſta por excelencia. Y
edificó Uziau caſtillos en Jeruſalaim, ſobre puerta del
rincon, y ſobre puerta del valle, y ſobre la eſquina; y
10 fortificolos. Y edificó torres en el deſierto, y tajo po-
zos muchos, por que ganado mucho fue à el, y en la
campina, y en la llanura; labradores y viñadores en
los montes, y en el Karmel, por que amigo de tierra
11 era. Y fue à Uziau fonſado de hazientes pelea, ſalien-
tes à la guerra en exercito, por cuenta de ſus contados
por mano de Jeiel el eſcrivano, y Maaſeyau el preſiden-
12 te; por mano de Hananiau de mayorales del Rey. To-
do cuento de cabeceras de los padres de valientes de
13 fonſado, dos mil, y ſeys cientos. Y ſobre ſu mano e-
xercito, militar, trezientos y ſiete mil, y quinientos, ha-
zientes pelea con fuerça de fonſado; para ayudar al Rey
14 contra el enemigo. Y aparejó para ellos Uziau, para to-
do el exercito, eſcudos, y lanças, y capacetes, y mallas,
15 y arcos; y para piedras de hondas. Y hizo en Jeruſalaim
machinas, inventiva de artifice, para ſer ſobre las torres,
y ſobre los rincones, para echar ſaetas, y piedras gran-
des; y ſalió ſu fama haſta de lexos, por que hizo mara-
16 villar para ayudarſe, haſta que ſe enforteſció. Y como
ſu fortaleza, ſe enalteció ſu coraçon, haſta para dañar,
y falſó en .A. ſu Dios; y vino à templo de .A. para ſa-
17 humar ſobre ara del ſahumerio. Y vino tras del Azariau
el Sacerdote; y con el Sacerdotes de .A. ochenta varo-
18 nes de fuerça. Y eſtuvieron contra Uziau el Rey, y di-
xéron à el, no à ti Uziau para ſahumar à .A., ſalvo à
los Sacerdotes, hijos de Aharon, los ſanctificados

בלבנון לאמר תנה את־בתך לבני לאשה ותעבר חית
ליום ב 19 השדה אשר בלבנון ותרמס את־החוח: * אמרת הנה
הכית את־אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה
בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה
כ עמך: ולא־שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען
21 תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: ויעל יואש מלך־
ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך־יהודה בבית
22 שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו
23 איש לאהליו: ואת אמציהו מלך־יהודה בן־יואש בן־
יהואחז תפש יואש מלך־ישראל בבית שמש ויביאהו
ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד־
24 שער הפונה ארבע מאות אמה: וכל־הזהב והכסף
ואת כל־הכלים הנמצאים בבית־האלהים עם־עבד
אדום ואת־אצרות בית המלך ואת בני התערבות
כה וישב שמרון: ויחי אמציהו בן־יואש
מלך יהודה אחרי מות יואש בן־יהואחז מלך ישראל
26 חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים
והאחרונים הלא הנם כתובים על־ספר מלכי־יהודה
27 וישראל: ומעת אשר־סר אמציהו מאחרי יהוה
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו
28 לכישה וימיתהו שם: וישאהו על־הסוסים ויקברו
ליום ג כו א אתו עם־אבתיו בעיר יהודה: * ויקחו כל־עם יהודה
את־עזיהו והוא בן־שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת
2 אביו אמציהו: הוא בנה את־אילות וישבה ליהודה
אחרי שכב־המלך עם־אבתיו:
3 בן־שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים
יתיר י׳ ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן־
4 ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה
ה אמציהו אביו: ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו
המבין בראות האלהים ובימי דרשו את־יהוה
6 הצליחו האלהים: ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ
את־חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד
7 ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ויעזרהו
יתיר י׳ האלהים על־פלשתים ועל־הערביים הישבים בגור־
8 בעל והמעונים: ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך
9 שמו עד־לבוא מצרים כי החזיק עד־למעלה: ויבן
עזיהו מגדלים בירושלם על־שער הפנה ועל־שער
י הגיא ועל־המקצוע ויחזקם: ויבן מגדלים במדבר
ויחצב ברות רבים כי מקנה־רב היה לו ובשפלה
ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי־אהב
11 אדמה היה: ויהי לעזיהו חיל עשה
יעיאל קרי מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל
הסופר ומעשיהו השוטר על יד־חנניהו משרי המלך:
12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש
13 מאות: ועל־ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת
אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר
14 למלך על־האויב: ויכן להם עזיהו לכל־הצבא מגנים
ורמחים וכובעים ושרינות. וקשתות ולאבני קלעים:
טו ויעש ׀ בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על־
המגדלים ועל־הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות
ויצא שמו עד־למרחוק כי־הפליא להעזר עד כי־חזק:
16 וכחזקתו גבה לבו עד־להשחית וימעל ביהוה אלהיו
ויבא אל־היכל יהוה להקטיר על־מזבח הקטרת:
17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ׀ ליהוה שמונים
18 בני־חיל: ויעמדו על־עזיהו המלך ויאמרו לו לא־לך
עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני־אהרן המקדשים

להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד
19 מיהוה אלהים: ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני
20 הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: ויפן אליו
עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע
במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו
21 יהוה: ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב
החפשית ק בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו
22 על בית המלך שופט את עם הארץ: ויתר דברי
עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ
23 הנביא: וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע
כ ליום ד א הוא וימלך יותם בנו תחתיו: בן
עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה
2 מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: ויעש
הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא
3 בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: הוא בנה
את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב:
4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות
5 ומגדלים: והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם
ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף
ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים
זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית:
6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו:
7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים
8 על ספר מלכי ישראל ויהודה: בן
עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך
9 בירושלם: וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר
כח ליום ה א דויד וימלך אחז בנו תחתיו: בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם
2 ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו: וילך בדרכי
3 מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: והוא הקטיר
בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים
4 אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר
5 בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ויתנהו
יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה
גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך
6 בו מכה גדולה: ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה
מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם
7 את יהוה אלהי אבותם: ויהרג
זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת
עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך:
8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים
ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל
9 לשמרון: ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני
הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה
אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם
ליום ו 10 בזעף עד לשמים הגיע: * ועתה בני יהודה וירושלם
אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם
הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה
11 אלהיכם: ועתה שמעוני והשיבו השביה
אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה
עליכם:
12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן
ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן
13 חדלי על הבאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו
את

para ſahumar; ſal del ſantuario, por que falſaſte, y no
à ti para honra de .A. el Dios. Y ayróſe Uziau, y en 19
ſu mano encençario para ſahumar; y en ſu ayrarſe con
los Sacerdotes, y la lepra eſclareſció en ſu frente, de-
lante de los Sacerdotes, en caſa de .A., de arriba de ara
del ſahumerio. Y cató à el Azariau el Sacerdote, el ma- 20
yoral, y todos los Sacerdotes, y he él leproſo en ſu
frente, y hizieronlo apreſſurar de alli; y tambien el ſe
apreſſuró para ſalir, por que lo llagó .A.. Y fue Uziau 21
el Rey, leproſo haſta dia de ſu morir, y eſtuvo (en)
caſa la libre leproſo, por que fue tajado de caſa de .A.;
y Jotam ſu hijo ſobre caſa del Rey, juzgán à pueblo de
la tierra. Y reſto de palabras de Uziau las primeras, y 22
las poſtreras; eſcrivió Jeſayau hijo de Amoz el Prophe-
ta. Y yazió Uziau con ſus padres, y enterraron à el 23
con ſus padres, en campo del enterramiento que à los
Reyes, por que dixéron leproſo el; y reynò Jotam ſu
hijo en ſu lugar.

CAP. 27.

De edad de veynte y cinco años Jotam en ſu reynar, 1 IV
y deziſeys años reynò en Jeruſalaim; y nombre
de ſu madre, Jeruſá hija de Zadok. Y hizo el 2
derecho en ojos de .A., como todo lo que hizo Uziau
ſu padre, pero no entrò à templo de .A.; y aun el pu-
eblo dañantes. El edificó à portal de caſa de .A., el al- 3
to; y en muro de la fortaleza, edificó à muchedumbre.
Y ciudades edificó en monte de Jeudá; y en boſques 4
edificó palacios, y torres. Y el peleó con Rey de hijos 5
de Amón, y enfortecioſe ſobre ellos, y dieron à el hijos
de Amón en el año eſſe, cien quintales de plata, y diez
mil coros de trigo, y (de) cevada diez mil; eſto tor-
naron à el hijos de Amón, y en el año el ſegundo, y
el tercero. Y esforçoſe Jotam, por que adereçó ſus car- 6
reras delante de .A. ſu Dios. Y reſto de palabras de 7
Jotam, y todas ſus peleas, y ſus carreras; he ellas eſ-
critas ſobre libro de Reyes de Iſrael, y Jeudá. De edad 8
de veynte y cinco años fue en ſu reynar; y deziſeys
años reynò en Jeruſalaim. Y yazió Jotam con ſus 9
padres, y enterraron à el en ciudad de David; y reynò
Ahaz ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 28.

De edad de veynte años Ahaz en ſu reynar, y de- 1 V
ziſeis años reyno en Jeruſalaim; y no hizo lo
derecho en ojos de .A., como David ſu padre.
Y anduvo en carreras de Reyes de Iſrael; y tambien 2
fundiciones hizo para los idolos. Y el ſahumó en valle 3
de Ben-Ynóm, y ardió à ſus hijos con fuego, como
abominaciones de las gentes que deſterró .A. de delante
hijos de Iſrael. Y ſacrificó y ſahumó en los altares, y 4
ſobre los collados; y debaxo todo arbol reverdecido. Y 5
diolo .A. ſu Dios, en poder del Rey de Aram, y hirieron en
el, y captivaron del captiverio grande, y truxéron à Dar-
meſek; y tambien en poder del Rey de Iſrael fue dado, y
hirió en el herida grande. Y mató Pékah hijo de Remal- 6
yau en Jeudá, ciento, y veynte mil, en dia uno, todos ellos
hijos de fonſado; por ſu dexar .A. Dios de ſus padres. Y 7
mató Zichrì valiente de Ephráim, à Maaſeyau hijo del
Rey, y à Azrikam capitan de la caſa; y à Elkaná ſegundo
del Rey. Y captivaron hijos de Iſrael de ſus hermanos do- 8
zientos mil, mugeres, hijos, y hijas, y tambien deſpojo
mucho prearon dellos; y truxéron el deſpojo à Samaria.
Y alli fue Propheta de .A., Oded ſu nombre, y ſalió delan- 9
te del exercito el viniên à Samaria, y dixo à ellos, he por
ira de .A. Dios de vueſtros padres contra Jeudá, diolos
en vueſtra mano; y mataſtes en ellos con ira, haſta que à
los cielos llegó. * Y ahora hijos de Jeudá y Jeruſalaim, 10 VI
vos dizientes, para ſugetar por ſiervos y por ſiervas
para vos; ſino decierto vos, con vos culpas à .A. vu-
eſtro Dios?. Y ahora oidme, y bolved la captividad 11
que captivaſtes de vueſtros hermanos; por que ira de
furor de .A. ſobre vos. Y levantaronſe varones de 12
mayorales de hijos de Ephráim, Azariau hijo de Jeo-
hanan, Berechiau hijo de Meſilemot, y Jehizkiyau
hijo de Salúm, y Amaſá hijo de Hadlay; contra los
vinientes de la guerra. Y dixéron à ellos, no traygais 13
à

à la captividad aqui, por que para culpa (contra) .A.
ſobre nos, vos dizientes, para añadir ſobre nueſtros pe-
cados, y ſobre nueſtras culpas; por que grande culpa à
14 nos, y ſaña de furor ſobre Iſrael. Y dexó el exercito à
la captividad y à la prea delante los mayorales, y toda
15 la compaña. Y levantaronſe los varones que fueron de-
clarados por nombres, y travaron la captividad, y todos
ſus deſnudos viſtieron del deſpojo, y hizieronlos veſtir,
y hizieronlos calçar, y hizieronlos comer, y abrevaronlos
y ungieronlos, y guiaronlos en aſnos a todo flaco, y truxé-
ronlos à Jerehó, ciudad de las palmas, cerca ſus hermanos;
VII 16 y tornaronſe à Samaria. *En la hora eſſa embió el Rey
17 Ahaz, à Reyes de Aſſúr para ayudar à el. Y aun Edo-
meos vinieron; y hirieron en Jeudá, y captivaron capti-
18 vidad. Y Peliſteos ſe eſpandieron en ciudades de la cam-
pina, y del Meridion, à Jeudá, y prendieron à Bet-ſe-
mes, y à Ayalón, y à Guederót, y à Sochó y ſus al-
deas, y à Timná y ſus aldeas, y à Guimzó y à ſus al-
19 deas, y habitaron alli. Por que hizo quebrantar .A. à
Jeudá, por Ahaz Rey de Iſrael; por que hizo vengar en
20 Jeudá, y falſar falſia en .A.. Y vino contra el Tilgat
Pilneéſer Rey de Aſſúr; y cercò à el, y no lo enforteſciò.
21 Aun que repartiò Ahaz à caſa de .A. y à caſa del Rey,
y de los ſeñores; y diò à Rey de Aſſúr; y no por ayu-
22 dar à el. Y en hora de anguſtiar à el, y añadiò por falſar
23 en .A.; él, el Rey Ahaz. Y ſacrificò à dioſes de Dar-
méſek, los hirientes en el, y dixo, que dioſes de Reyes
de Aram ellos ayudantes à ellos, à ellos ſacrificaré y
ayudarmeán; y ellos fueron à el para hazerlo pecar, y
24 à todo Iſrael. Y congregò Ahaz à vaſos de caſa de Dios,
y tajò à vaſos de caſa de Dios, y cerrò à puertas de caſa
de .A.; y hizo à él aras en todo rincon en Jeruſalaim.
25 Y en toda ciudad y ciudad de Jeudá hizo altares para
ſahumar à dioſes otros; y hizo enſañar à .A. Dios de
26 ſus padres. Y reſto de ſus palabras, y todas ſus carreras,
las primeras, y las poſtreras; he ellas eſcritas en libro
27 de Reyes de Jeudá, y Iſrael. Y yaziò Ahaz con ſus
padres, y enterraronlo en ciudad, en Jeruſalaim, por
que no lo truxéron à ſepulchros de Reyes de Iſrael; y
reynò Jehizkiyau ſu hijo en ſu lugar.

CAP. 29.

P.49. 1 JEhizkiyau reynó de edad de veynte y cinco años,
y veynte y nueve años reynò en Jeruſalaim; y
2 nombre de ſu madre Abiyá hija de Zechariau. Y
hizo el derecho en ojos de .A.; como todo lo que hizo
3 David ſu padre. El en el año el primero à ſu reynar,
en el mes el primero, abriò à puertas de caſa de .A.,
4 y fortificolas. Y truxo à los Sacerdotes, y los Levìtas;
5 y congrególos à plaça del Oriente. Y dixo à
ellos, oidme los Levìtas; ahora ſanctificadvos, y
ſanctificad à caſa de .A., Dios de vueſtros padres, y
ſacad à la contaminacion de la ſanctidad. Por que
6 falſaron nueſtros padres, y hizieron el mal en ojos de
.A. nueſtro Dios, y dexaronlo; y bolvieron ſus faces
7 del tabernaculo de .A., y dieron cerviz. Tambien
cerraron puertas de la entrada, y apagaron las cande-
las, y ſahumerio no ſahumaron; y alçacion no alçaron
8 en la ſanctidad, à Dios de Iſrael. Y fue ira de .A.
ſobre Jeudá y Jeruſalaim; y diolos por eſtremecimien-
to, por deſſolacion, y por ſilvo, como vos veyentes
9 con vueſtros ojos. Y he cayeron nueſtros padres con
eſpada; y nueſtros hijos, y nueſtras hijas, y nueſtras
10 mugeres, en el captiverio por eſto. Ahora con mi
coraçon para tajar firmamento à .A. Dios de Iſrael; y
11 buelva de nos ira de ſu furor. Mis hijos, ahora no
erreis; por que en vos eſcogiò .A., para eſtar delante del
para ſervirlo, y para ſer à el adminiſtrantes, y ſahu-
12 mantes. Y levantaronſe los Levìtas, Máhat hijo de
Amaſay, y Joel hijo de Azariau de hijos de Keatì: y de
hijos de Merarì, Kis hijo de Abdi, y Azariau hijo de
Jeálelél; y del Guerſunita, Joah hijo de Zimá, y Eden
13 hijo de Joah. Y de hijos de Eliſaphan, Simrì, y Jeiel;
14 y de hijos de Aſaph, Zechariau, y Mataniau. Y de
hijos de Emán, Jehiel, y Simì; y de hijos de Jedu-
15 tun, Semayá, y Uziel. Y juntaron à ſus hermanos

אֶת־הַשִּׁבְיָה הֵנָּה כִּי לְאַשְׁמַת יְהוָה עָלֵינוּ אַתֶּם אֹמְרִים
לְהֹסִיף עַל־חַטֹּאתֵנוּ וְעַל־אַשְׁמָתֵנוּ כִּי־רַבָּה אַשְׁמָה
14 לָנוּ וַחֲרוֹן אָף עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעֲזֹב הֶחָלוּץ אֶת־
טו הַשִּׁבְיָה וְאֶת־הַבִּזָּה לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל־הַקָּהָל׃ וַיָּקֻמוּ
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת וַיַּחֲזִיקוּ בַשִּׁבְיָה וְכָל־
מַעֲרֻמֵּיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן־הַשָּׁלָל וַיַּלְבִּשׁוּם וַיַּנְעִלוּם
וַיַּאֲכִלוּם וַיַּשְׁקוּם וַיְסֻכוּם וַיְנַהֲלוּם בַּחֲמֹרִים לְכָל־
כּוֹשֵׁל וַיְבִיאוּם יְרֵחוֹ עִיר־הַתְּמָרִים אֵצֶל אֲחֵיהֶם
וַיָּשׁוּבוּ שֹׁמְרוֹן׃ *
ליום ז 16 בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז עַל־מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעְזֹר
17 לוֹ׃ וְעוֹד אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיַּכּוּ בִיהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ־שֶׁבִי׃
18 וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וְהַנֶּגֶב לִיהוּדָה
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־בֵּית־שֶׁמֶשׁ וְאֶת־אַיָּלוֹן וְאֶת־הַגְּדֵרוֹת
וְאֶת־שׂוֹכוֹ וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת־תִּמְנָה וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ
19 וְאֶת־גִּמְזוֹ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ כִּי־הִכְנִיעַ
יְהוָה אֶת־יְהוּדָה בַּעֲבוּר אָחָז מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ
כ בִּיהוּדָה וּמָעוֹל מַעַל בַּיהוָה׃ וַיָּבֹא עָלָיו תִּלְּגַת
21 פִּלְנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר לוֹ וְלֹא חֲזָקוֹ׃ כִּי־
חָלַק אָחָז אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים
22 וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה לוֹ׃ וּבְעֵת הָצֵר לוֹ וַיּוֹסֶף
23 לִמְעוֹל בַּיהוָה הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז׃ וַיִּזְבַּח לֵאלֹהֵי דַרְמֶשֶׂק
הַמַּכִּים בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי־אֲרָם הֵם מַעְזְרִים
אוֹתָם לָהֶם אֲזַבֵּחַ וְיַעְזְרוּנִי וְהֵם הָיוּ־לוֹ לְהַכְשִׁילוֹ וּלְכָל־
24 יִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּאֱסֹף אָחָז אֶת־כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים וַיְקַצֵּץ
אֶת־כְּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה
כה וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבְּחוֹת בְּכָל־פִּנָּה בִּירוּשָׁלָםִ׃ וּבְכָל־עִיר
וָעִיר לִיהוּדָה עָשָׂה בָמוֹת לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
26 וַיַּכְעֵס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ וְיֶתֶר דְּבָרָיו וְכָל־דְּרָכָיו
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־
27 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בָעִיר
לפ׳ מט בִּירוּשָׁלַםִ כִּי לֹא הֱבִיאֻהוּ לְקִבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ
כט א יְחִזְקִיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ יְחִזְקִיָּהוּ מָלַךְ בֶּן־
עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָםִ
2 וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִיָּה בַּת־זְכַרְיָהוּ׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
3 כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו׃ הוּא בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה
לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה
4 וַיְחַזְּקֵם׃ וַיָּבֵא אֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַלְוִיִּם וַיַּאַסְפֵם
ה לִרְחוֹב הַמִּזְרָח׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמָעוּנִי הַלְוִיִּם
עַתָּה הִתְקַדְּשׁוּ וְקַדְּשׁוּ אֶת־בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי
6 אֲבֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנִּדָּה מִן־הַקֹּדֶשׁ׃ כִּי־מָעֲלוּ
אֲבֹתֵינוּ וְעָשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וַיַּעַזְבֻהוּ וַיַּסֵּבּוּ
7 פְנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְּנוּ־עֹרֶף׃ גַּם סָגְרוּ דַּלְתוֹת
הָאוּלָם וַיְכַבּוּ אֶת־הַנֵּרוֹת וּקְטֹרֶת לֹא הִקְטִירוּ וְעֹלָה
8 לֹא־הֶעֱלוּ בַקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי קֶצֶף יְהוָה עַל־
לזעוה קרי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָםִ וַיִּתְּנֵם לְזַוֲעָה לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כַּאֲשֶׁר
9 אַתֶּם רֹאִים בְּעֵינֵיכֶם׃ וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ בֶּחָרֶב
י וּבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְנָשֵׁינוּ בַּשְּׁבִי עַל־זֹאת׃ עַתָּה עִם־לְבָבִי
לִכְרוֹת בְּרִית לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן
11 אַפּוֹ׃ בָּנַי עַתָּה אַל־תִּשָּׁלוּ כִּי־בָכֶם בָּחַר יְהוָה
לַעֲמֹד לְפָנָיו לְשָׁרְתוֹ וְלִהְיוֹת לוֹ מְשָׁרְתִים וּמַקְטִרִים׃
12 וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מַחַת בֶּן־עֲמָשַׂי וְיוֹאֵל בֶּן־עֲזַרְיָהוּ מִן־בְּנֵי
הַקְּהָתִי וּמִן־בְּנֵי מְרָרִי קִישׁ בֶּן־עַבְדִּי וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן־
יְהַלֶּלְאֵל וּמִן־הַגֵּרְשֻׁנִּי יוֹאָח בֶּן־זִמָּה וְעֵדֶן בֶּן־יוֹאָח׃
ויעיאל קרי 13 וּמִן־בְּנֵי אֱלִיצָפָן שִׁמְרִי וִיעוּאֵל וּמִן־בְּנֵי אָסָף זְכַרְיָהוּ
יחיאל קרי 14 וּמַתַּנְיָהוּ׃ וּמִן־בְּנֵי הֵימָן יְחוּאֵל וְשִׁמְעִי
טו וּמִן־בְּנֵי יְדוּתוּן שְׁמַעְיָה וְעֻזִּיאֵל׃ וַיַּאַסְפוּ אֶת־אֲחֵיהֶם

ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית
16 יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר
ויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה
לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון
17 חוצה: ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום
שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית
יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון
ליום ב 18 כלו: * ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך
ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה ואת מזבח העולה
ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו:
19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה:
20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי
21 העיר ויעל בית יהוה: ויביאו פרים שבעה ואילים
שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת
על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני
22 אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו
הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
23 ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת
24 לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום
הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל
ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת:
ויעמד את הלוים בית יהוה במצלתים בנבלים כה
ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא
26 כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: ויעמדו
27 הלוים בכלי דויד והכהנים בחצצרות: ויאמר חזקיהו
להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל
שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל:
28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות
יחיד צ׳ מחצצרים הכל עד לכלות העלה: ובכלות
להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו:
30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה ל
בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו
31 וישתחוו: ויען יחזקיהו ויאמר
עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל
32 נדיב לב עלות: ויהי מספר העלה אשר הביאו
הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים
33 לעלה ליהוה כל אלה: והקדשים בקר שש
34 מאות וצאן שלשת אלפים: רק הכהנים היו למעט
ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם
הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי
35 הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: וגם עלה
לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת
ליום ג 36 בית יהוה: וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין
ל האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר: וישלח
יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב
על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם
2 לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויועץ המלך
ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש
3 השני: כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי
הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא
4 נאספו לירושלם: ויישר הדבר בעיני המלך
5 ובעיני כל הקהל: ויעמידו דבר להעביר
קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן
לבוא

y ſanctificaronſe, y vinieron por mandamiento del Rey,
por palabras de .A.; para limpiar caſa de .A.. Y en- 16
traron los Sacerdotes à dentro de caſa de .A., para lim-
piar, y ſacaron à toda la imundicia que hallaron en
templo de .A., à patio de caſa de .A.; y recibieronlos
los Levitas para ſacar à arroyo de Kidron fuera. Y 17
començaron en uno al mes el primero por ſanctificar,
y en dia de ocho al mes vinieron à la entrada de .A.
y ſanctificaron à caſa de .A. por dias ocho; y en dia
de deziſeis al mes el primero acabaron. * Y entraron 18 II
à dentro à Jehizkiyau el Rey, y dixéron, limpiamos
à toda caſa de .A.; y ara de la alçacion, y à todos ſus
vaſos, y à meſa de la ordenança, y à todos ſus vaſos.
Y todos los vaſos que hizo alexar el Rey Ahaz en ſu
reyno, en ſu falſar, aparejamos, y ſanctificamos; y he 19
ellos delante de ara de .A.. Y madrugó Jehizkiyau el 20
Rey, y juntó mayorales de la ciudad; y ſubió à caſa de
.A.. Y truxéron toros ſiete, y barvezes ſiete, y car- 21
neros ſiete, y cabritos de cabras ſiete, para limpieza,
por el reyno, y por el ſanctuario, y por Jeudá; y dixo
à hijos de Aharon los Sacerdotes por alçar ſobre ara
de .A.. Y degollaron las vacas, y recibieron los Sa- 22
cerdotes à la ſangre, y eſparzieron à la ara; y degolla-
ron los barveſes y eſparzieron la ſangre à la ara, y de-
gollaron los carneros y eſparzieron la ſangre à la ara.
Y llegaron à cabritos de la limpieza delante del Rey, 23
y la compaña; y aſufrieron ſus manos ſobre ellos. Y de- 24
gollaronlos los Sacerdotes, y limpiaron con ſu ſangre à la
ara, para perdonar por todo Iſrael; por que por todo Iſrael
dixo el Rey, la alçacion, y limpieza. Y hizo eſtar à los 25
Levitas en caſa de .A., con reteñideras, con gaytas, y con
harpas, por mandado de David, y Gad veyèn del Rey, y
Natan el Propheta; por que por mano de .A. el mandado,
por mano de ſus Prophetas. Y eſtuvieron los Levitas con 26
inſtrumentos de David, y los Sacerdotes con trompetas.
Y dixo Hizkiyau para alçar la alçacion à la ara; y en hora de 27
començar la alçacion, començó cantico de .A. y las trompe-
tas, y por manos de inſtrumentos de David Rey de Iſrael.
Y toda la compaña ſe encorvavan, y el cantico ſe cantava, 28
y las trompetas ſonavan; lo todo haſta acabar la alçacion.
Y como acabar por alçar; ſe arrodillaron, el Rey, y todos 29
los hallados con el, y encorvaronſe. Y dixo Jehizkiyau el 30
Rey, y los ſeñores, à los Levitas, para alabar à .A. con
palabras de David, y de Aſaph el Veyèn; y alabaron haſta
alegria, y humillaronſe, y encorvaronſe. Y reſpondiò Je-
hizkiyau, y dixo, ahora cumpliſtes vueſtra deuda à .A., 31
llegadvos, y traed ſacrificios, y manifeſtaciones à caſa de
.A.; y fruxéron la compaña ſacrificios, y manifeſtaciones,
y todo liberal de coraçon, alçaciones. Y fue cuento de la
alçacion que truxéron la compaña, vacas ſetenta, barve- 32
zes ciento, carneros dozientos; para alçacion à .A. todos
eſtos. Y las ſanctificadas, vacas ſeys cientas, y ovejas 33
tres mil. Pero los Sacerdotes eran pocos, y no po- 34
dian para deſollar todas las alçaciones; y ayudaronlos
ſus hermanos los Levitas, y haſta feneceſe la obra, y
haſta que ſe ſanctificaſſen los Sacerdotes, por que los
Levitas derechos de coraçon para ſe ſanctificar, mas
que los Sacerdotes. Y tambien alçacion à muchedum- 35
bre con ſevos de las pazes, y con templaciones para
alçacion; y compuſoſe obra de caſa de .A.. Y alegróſ- 36
ſe Jehizkiyau y todo el pueblo, por que aparejò el
Dios à el pueblo; por que en ſubito fue la coſa.

CAP. 30.

Y Embiò Jehizkiyau à todo Iſrael, y Jeudá, y 1 III
tambien cártas eſcriviò à Ephráim, y Menaſſé,
para venir à caſa de .A. en Jeruſalaim; para hazer
Peſah à .A. Dios de Iſrael. Y fue aconſejado el Rey 2
y ſus mayorales y toda la compaña en Jeruſalaim;
para hazer el Peſah en el mes el ſegundo. Por que no 3
pudieron por hazer en la hora eſſa; por que los Sa-
cerdotes no eran ſanctificados à abaſto, y el pueblo
no fueron congregados à Jeruſalaim. Y plugò la coſa 4
en ojos del Rey; y en ojos de toda la compaña. Y 5
hizieron eſtar mandamiento, para hazer paſſar pre-
gon por todo Iſrael, deſde Beer-ſaba, y haſta Dan,
para

para venir para hazer Peſah à .A. Dios de Iſrael en Je-
ruſalaim; por que no à muchedumbre [DE LOS PASSA-
6 DOS AÑOS] hizieron como es eſcrito. Y anduvieron los
correos con cartas de mano del Rey, y ſus mayorales,
por todo Iſrael, y Jeudá, y como mandato del Rey,
por dezir: hijos de Iſrael tornad à .A. Dios de Abra-
ham, Ishack, y Iſrael, y tornará à la eſcapadura la
7 remaneſcida à vos, de mano de Reyes de Aſſúr. Y no
ſeays como vueſtros padres, y como vueſtros herma-
nos, que falſaron en .A. Dios de vueſtros padres; y
8 diolos por deſſolacion como vos veyentes. Ahora no
endureçais vueſtro cerviz como vueſtros padres; dad
mano à .A., y venid à ſu ſanctuario, que ſanctificò para
ſiempre, y ſervid .A. vueſtro Dios, y tornará de vos ira de
9 ſu furor. Por que en vueſtro tornar à .A., vueſtros herma-
nos, y vueſtros hijos, por piedades delante de ſus capti-
vantes, y para tornar à la tierra eſta; por que gracioſo y
piadoſo .A. vueſtro Dios, y no tirará faces de vos, ſi tor-
10 nardes à el. Y fueron los correos paſſantes de ciudad à ciu-
dad por tierra de Ephráim, y Menaſſé, y haſta Zebulùn; y
11 fueron reyentes dellos, y eſcarneſcientes en ellos. Pero
varones de Aſſer, y Menaſſé, y de Zebulùn; fueron que-
12 brantados, y vinieron à Jeruſalaim. Tambien en Jeudá
fue mano de Dios para dar à ellos coraçon uno; para hazer
encomendança del Rey, y los mayorales como palabra de
13 .A.. Y fueron congregados en Jeruſalaim pueblo mucho,
para hazer à paſcua de las cenceñas, en el mes el ſegundo;
IV 14 compaña à muchedumbre mucho. * Y levantaronſe, y
quitaron las aras que en Jeruſalaim; y todos los altares del
15 ſahumerio quitaron, y echaron à arroyo de Kidron. Y de-
gollaron el Peſah en quatorze al mes el ſegundo; y los Sa-
cerdotes y los Levìtas ſe avergonçaron, y ſanctificaronſe,
16 y truxéron alçaciones à caſa de .A.. Y eſtuvieron ſobre
ſu eſtancia, como ſu juizio, como Ley de Moſeh, varon
17 de Dios; los Sacerdotes eſparzientes la ſangre de mano de
los Levìtas. Por que muchos en la compaña que no ſe ha-
vian ſanctificado; y los Levìtas ſobre degolleo de los Pe-
ſahim, por todo que no limpio, para ſanctificar à .A.. Por
18 que muchedumbre del pueblo, muchos de Ephráim, y
Menaſſé, Yſſachar, y Zebulùn, no ſe limpiaron, mas co-
mieron el Peſah, no como es eſcrito; mas orò Jehizkiyau
por ellos, por dezir, .A. el bueno perdonará por (ellos.)
19 Todo ſu coraçon aparejò para requerir el Dios, .A. Dios
de ſus padres; y (aun que) no como limpieza de la ſancti-
20 21 dad. Y oyò .A. à Jehizkiau, y medicinò al pueblo. Y hi-
zieron hijos de Iſrael, los hallados en Jeruſalaim, à paſcua
de las cenceñas ſiete dias, con alegria grande; y alabávan à
.A. dia por dia, los Levìtas, y los Sacerdotes, con inſtru-
22 mentos de fortaleza à .A.. Y hablò Jehizkiyau ſobre cora-
çon de todos los Levìtas, los entendientes entendimiento
bueno à .A.; y comieron (ſacrificios) de la Paſcua ſiete los
dias, ſacrificantes ſacrificios de pazes, y manifeſtantes à .A.
23 Dios de ſus padres. Y aconſejaronſe toda la compaña para
24 hazer ſiete dias otros; y hizieron ſiete dias con alegria. Por
que Jehizkiyau Rey de Jeudá hizo apartar para la compaña
mil toros, y ſiete mil ovejas, y los mayorales apartaron
para la compaña toros mil, y ovejas diez mil; y ſanctifica-
25 ronſe Sacerdotes à muchedumbre. Y alegraronſe toda
compaña de Jeudá, y los Sacerdotes, y los Levìtas, y toda
la compaña los vinientes de Iſrael; y los peregrinos los vi-
26 nientes de tierra de Iſrael, y los habitantes en Jeudá. Y fue
alegria grande en Jeruſalaim; por que deſde dias de Selo-
moh hijo de David Rey de Iſrael, no (fue) como eſto en
27 Jeruſalaim. Y levantaronſe los Sacerdotes (y) los Levìtas,
y bendixéron al pueblo, y fue oìda ſu voz; y vino ſu ora-
cion à morada de ſu ſanctidad, à los cielos.

CAP. 31.

V 1 Y Como feneſciò todo eſto, ſalieron todo Iſrael, los hal-
lados, à ciudades de Jeudá, y quebraron las eſtatuas,
y tajaron las aladreas, y derrocaron los altares; y las
aras de todo Jeudá, y Binyamin, y en Ephráim, y Menaſ-
ſé, haſta atemar; y tornaronſe todos hijos de Iſrael cada uno
2 à ſu poſſeſſion, à ſus ciudades. Y hizo eſtar Jehizkiyau
reparticiones de los Sacerdotes, y de los Levìtas, ſobre ſus
reparticiones, cada uno ſegun ſu ſervicio, à los Sacerdotes

לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי־ישראל
6 בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב : וילכו
הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל־ישראל ויהודה
וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל־יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל־הפליטה
7 הנשארת לכם מכף מלכי אשור : ואל־תהיו
כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי
8 אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים : עתה
אל־תקשו ערפכם כאבותיכם תנו־יד ליהוה ובאו
למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את־יהוה
9 אלהיכם וישב מכם חרון אפו : כי בשובכם על־יהוה
אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ
הזאת כי־חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא־יסיר פנים
י מכם אם־תשובו אליו : ויהיו הרצים
עברים מעיר לעיר בארץ־אפרים ומנשה ועד־זבלון
11 ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם : אך אנשים
12 מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם : גם
ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות
13 מצות המלך והשרים בדבר יהוה : ויאספו ירושלם
עם־רב לעשות את־חג המצות בחדש השני קהל
ליום ד 14 לרב מאד : * ויקמו ויסירו את־המזבחות אשר בירושלם
ואת כל־המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון :
טו וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים
והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה :
16 ויעמדו על־עמדם כמשפטם כתורת משה
איש־האלהים הכהנים זרקים את־הדם מיד הלוים :
17 כי־רבת בקהל אשר לא־התקדשו והלוים על־שחיטת
18 הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה : כי
מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא
הטהרו כי־אכלו את־הפסח בלא ככתוב כי התפלל
19 יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד : כל־
לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא
כ כטהרת הקדש : וישמע יהוה אל־יחזקיהו וירפא
את־העם :
21 ויעשו בני־ישראל הנמצאים בירושלם את־חג המצות
שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום
22 ביום הלוים והכהנים בכלי־עז ליהוה : וידבר יחזקיהו
על־לב כל־הלוים המשכילים שכל־טוב ליהוה
ויאכלו את־המועד שבעת הימים מזבחים זבחי
23 שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם : ויועצו כל־
הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים
24 שמחה : כי חזקיהו מלך־יהודה הרים לקהל אלף
פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל
פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב :
כה וישמחו כל־קהל יהודה והכהנים והלוים וכל־הקהל
הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל
26 והיושבים ביהודה : ותהי שמחה גדולה בירושלם כי
מימי שלמה בן־דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם :
27 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את־העם
וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים :
לא ליום ה א וככלות כל־זאת יצאו כל־ישראל הנמצאים לערי
יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את־
הבמות ואת־המזבחות מכל־יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד־לכלה וישובו כל־בני ישראל איש לאחזתו
2 לעריהם : ויעמד יחזקיהו את־מחלקות הכהנים
והלוים על־מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים

וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל
3 בשערי מחנות יהוה: ומנת המלך מן־רכושו לעלות
לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים
4 ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: ויאמר לעם ליושבי
ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו
בתורת יהוה: וכפרץ הדבר הרבו בני־ישראל ה
ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה
6 ומעשר הכל לרב הביאו: ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה גם־הם מעשר בקר וצאן ומעשר
קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו
7 ערמות ערמות: בחדש השלשי
8 החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: ויבאו
יחזקיהו והשרים ויראו את־הערמות ויברכו את־יהוה
9 ואת עמו ישראל: וידרש יחזקיהו
על־הכהנים והלוים על־הערמות: ויאמר י
אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל
התרומה לביא בית־יהוה אכול ושבוע והותר עד־
לרוב כי יהוה ברך את־עמו והנותר את־ההמון הזה:
11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית
12 יהוה ויכינו: ויביאו את־התרומה והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו יתיר ו׳
13 משנה: ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות
ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד
כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו יתיר ו׳
14 נגיד בית־האלהים: וקורא בן־ימנה הלוי השוער
למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה
וקדשי הקדשים: ועל־ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו טו
אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת
16 לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: * מלבד התיחשם ליום
לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל־הבא לבית־
יהוה לדבר־יום ביומו לעבודתם במשמרותם
17 במחלקותיהם: ואת התיחש הכהנים לבית
אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה
18 במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל־
טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל־קהל כי
19 באמונתם יתקדשו־קדש: * ולבני אהרן הכהנים בשדי ליום
מגרש עריהם בכל־עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות
לתת מנות לכל־זכר בכהנים ולכל־התיחש בלוים:
ויעש כזאת יחזקיהו בכל־יהודה ויעש הטוב כ
21 והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: ובכל־
מעשה אשר־החל | בעבודת בית־האלהים
ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל־לבבו
עשה והצליח: לפ׳נ
לב
אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך־אשור א
ויבא ביהודה ויחן על־הערים הבצרות ויאמר לבקעם
2 אליו: וירא יחזקיהו כי־בא סנחריב ופניו למלחמה
3 על־ירושלם: ויועץ עם־שריו וגבריו לסתום את־
4 מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: ויקבצו עם־
רב ויסתמו את־כל־המעינות ואת־הנחל השוטף
בתוך־הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו
מים רבים: ויתחזק ויבן את־כל־החומה הפרוצה ויעל ה
על־המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את־
6 המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים: ויתן שרי
מלחמות על־העם ויקבצם אליו אל־רחוב שער
7 העיר וידבר על־לבבם לאמר: חזקו ואמצו אל־
תיראו ואל־תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל־ההמון
אשר

y los Levìtas, para alçacion, y para pazes; para ſervir,
y para loar, y para alabar en puertas de reales de .A.. Y 3
dadiva del Rey de ſu ganancia para alçar por alçaciones de
la mañana, y la tarde, y las alçaciones de los Sabatot, y de
los novilunios, y de las paſcuas; como es eſcrito en Ley
de .A.. Y dixo al pueblo, à habitadores de Jeruſalaim para 4
dar dadiva de los Sacerdotes, y de los Levìtas; para que
ſe esforçaſſen en Ley de .A.. Y como esforçarſe la coſa, 5
multiplicaron hijos de Iſrael primicia de civera, moſto, y
azeyte, y miel, y todo renuevo de campo, y diezmo de
todo, à muchedumbre truxéron. Y hijos de Iſrael y Jeudá, 6
los habitantes en ciudades de Jeudá, tambien ellos diezmo
de vacas, y ovejas, y diezmo de ſanctidades, las ſanctifica-
das à .A. ſu Dios, truxéron; y dieron montones, monto-
nes. En el mes el tercero empeçaron los montones para 7
acimentarſe; y en el mes el ſeteno atemaron. Y vinieron 8
Jehizkiyau, y los mayorales, y vieron los montones; y
bendixéron à .A. y à ſu pueblo Iſrael. Y requirió Jehizki- 9
yau, à los Sacerdotes y à los Levìtas ſobre los montones.
Y dixo à el Azariáu el Sacerdote, el mayoral de caſa de Za- 10
dok; y dixo, deſde començar la apartadura para traer à ca-
ſa de .A. comimos y hartamonos y ſobramos haſta muche-
dumbre, por que .A. bendixo ſu pueblo, y lo remaneſcièn,
[SERA] para la muchedumbre eſta, [S. DE LOS SACERDO-
TES, Y LEVITAS.] Y dixo Jehizkiyau, para aparejar gra- 11
neros en caſa de .A., y aparejaron. Y truxéron la aparta- 12
dura, y el diezmo, y las ſanctidades con fidelidad; y ſobre
ellos Principe Conaniau el Levìta, y Simì ſu hermano ſe-
gundo. Y Yehiel, y Azazyáu, y Náhat, y Aſaèl, y Jeri- 13
moth, y Jozabad, y Eliel, y Yſmachiáu, y Máhat, y
Benayáu; preſidentes, de mano de Conaniau, y Simì ſu
hermano, por mandato de Jehizkiyau el Rey, y Azariau
Principe de caſa del Dios. Y Coré hijo de Ymná el Levìta, 14
el portero al Oriente, ſobre ofrendas de Dios; para dar
apartadura de .A. y ſanctidades de las ſanctidades. Y à ſu 15
mano, Eden, y Minyamin, y Jeſúa, y Semayáu, Ama-
riáu, y Sechaniáu, en ciudades de los Sacerdotes en fide-
lidad; para dar à ſus hermanos en reparticiones, como al
grande, como al pequeño. * A fuera de ſu alinajarſe por 16 IV
machos, de edad de tres años y arriba, à todo el entrán à
caſa de .A. à coſa de dia en ſu dia; para ſu ſervicio en ſus
guardas, en ſus reparticiones. Y la genealogia de los Sa- 17
cerdotes por caſa de ſus padres, y de los Levìtas de edad de
veynte años y arriba; en ſus guardas, en ſus reparticiones. Y 18
para genealogia en toda ſu familia, ſus mugeres, y ſus hijos,
y ſus hijas, à toda compaña; por que por ſu fé ſe ſanctifica-
van (en) ſanctidad. Y à hijos de Aaron los Sacerdotes en 19
campos de arrabal de ſus ciudades, en toda ciudad y ciudad,
varones que fueron declarados por nombres; para dar da-
divas à todo macho en los Sacerdotes, y à todo alinajánſe
en los Levìtas. Y hizo como eſto Jehizkiau en todo Jeudá; 20
y hizo lo bueno, y lo derecho, y la verdad delante de .A.
ſu Dios. Y en toda obra que empeço en ſervicio de caſa de 21
Dios, y en la Ley, y en la encomendança, para requerir
à ſu Dios: con todo ſu coraçon hizo, y proſperò.

CAP. 32.

DEſpues de las coſas, y la verdad eſta, vino San- 1 P.50.
herib Rey de Aſſúr; y vino en Jeudá, y poſo
ſobre las ciudades las encaſtilladas, y dixo para
henderla para el. Y viò Jehizkiyau que vino Sanherib; 2
y ſus faces à la pelea contra Jeruſalaim. Y aconſejoſe 3
con ſus mayorales, y ſus valientes, para cerrar aguas
de las fuentes, que defuera de la ciudad; y ayudaronlo.
Y fueron congregados pueblo mucho, y cerraron todas 4
las fuentes, y el aroyo, el arrabdonán entre la tierra,
por dezir: por que vendrán Reyes de Aſſúr, y halla-
rán aguas muchas? Y esforçóſe, y edificó todo el 5
muro el aportillado, y hizo ſubir ſobre las torres, y
por fuera del muro otro, y enforteſciò el Milò ciudad
de David; y hizo eſpadas à muchedumbre, y eſcu-
dos. Y diò mayorales de las peleas ſobre el pueblo; 6
y congrególos à el à la plaça de portal de la ciudad,
y hablò ſobre ſu coraçon, por dezir. Esforçadvos y 7
enfortecedvos, no temais y no vos quebranteis delante
del Rey de Aſſúr, ni delante de toda la muchedumbre
que

8 que con el; por que con nos, mas que con el. Con el, braço
de carne, y con nos .A. nueſtro Dios para ayudarnos, y
para pelear nueſtras peleas; y aſufrieronſe el pueblo ſobre
9 palabras de Jehizkiyau, Rey de Jeudá. Tras deſto embiò
Sanherib Rey de Aſſúr ſus ſiervos à Jeruſalaim, y el ſobre
Lachìs, y todo ſu poder con el; contra Jehizkiyau Rey
de Jeudá, y contra todo Jeudá que en Jeruſalaim, por de-
10 zir. Aſſi dixo Sanherib Rey de Aſſúr; ſobre que os enfiu-
11 zais y eſtais en cerco en Jeruſalaim. Decierto Jehizkiyau
ſombayèn à vos, para dar à vos para morir en hambre, y
en ſed, por dezir .A. nueſtro Dios nos eſcapará de mano
II 12 del Rey de Aſſúr. * Decierto el Jehizkiyau tirò ſus altares,
y ſus aras; y dixo à Jeudá y à Jeruſalaim por dezir, delan-
13 te de ara una os encorvareis, y ſobre ella ſahumareis. Sino
ſabeis lo que hize yo y mis padres, à todos pueblos de las
tierras? ſi pudiendo pudieron dioſes de gentes de las tierras
14 para eſcapar à ſu tierra de mi mano?. Quien en todos dioſes
de las gentes eſtas, los que deſtruyeron mis padres, que
pudo para eſcapar à ſu pueblo de mi mano? por que podrá
15 vueſtro Dios para eſcapar à vos de mi mano?. Y ahora no
ſombaya à vos Hizkiyau, y no ſombaya à vos como eſto,
y no creais à el, por que no podra ningun dios de ninguna
gente, ni reyno, para eſcapar ſu pueblo de mi mano, y
de mano de mis padres; quanto mas vueſtro Dios no eſca-
16 parán à vos de mi mano. Y mas hablaron ſus ſiervos con-
17 tra .A. el Dios; y contra Jehizkiyau ſu ſiervo. Y cartas eſ-
crivìò para repudiar à .A. Dios de Iſrael; y para dezir con-
tra el diziendo, como dioſes de gentes de las tierras que no
eſcaparon ſu pueblo de mi mano, aſſi no eſcapará Dios de
18 Jehizkiyau ſu pueblo de mi mano. Y clamaron con voz
grande en Judáyco contra pueblo de Jeruſalaim, que
ſobre el muro, para amedrentarlos y para turbarlos; pa-
19 ra que prendieſſen la ciudad. Y hablaron contra Dios de
Jeruſalaim como contra dioſes de pueblos de la tierra,
20 obra de manos del hombre. Y orò Jehizkiyau el Rey,
y Jeſayau, hijo de Amoz el Propheta, ſobre eſto; y clama-
21 ron à los cielos. Y embiò .A. Angel, y tajò todo va-
liente de fonſado, y Principe, y mayoral en real del
Rey de Aſſúr; y tornoſe con verguença de faces à ſu
tierra, y entro à caſa de ſu dios, y de ſalientes de ſus
22 entrañas alli lo echaron con eſpada. Y ſalvò .A. à Je-
hìzkiyau, y à habitadores de Jeruſalaim, de mano de
Sanherib Rey de Aſſúr, y de mano de todos; y guio-
23 los derredor. Y muchos trayentes preſente à .A. à Je-
ruſalaim, y mejorias à Jehizkiyau Rey de Jeudá; y fue
24 exalçado à ojos de todas las gentes, deſpues aſſi. En
los dias eſſos enfermò, Jehizkiyau haſta la muerte; y
25 orò à .A. y dixo à el, y ſeñal diò à el. Y no como
gualardon ſobre el tornò Jehizkiyau, por que ſe enal-
teſciò ſu coraçon; y fue ſobre el ira, y ſobre Jeudá, y
26 Jeruſalaim. Y quebrantoſe Jehizkiyau en altura de ſu
coraçon, el, y habitadores de Jeruſalaim; y no vino
27 ſobre ellos ira de .A. en dias de Jehizkiyau. Y fue à
Jehizkiyau riqueza, y honra muy mucha; y theſoros
hizo para el, de plata, y de oro, y de piedra precio-
ſa, y de eſpecias, y rodelas, y de todos vaſos de co-
28 dicia. Y cilleros para renuevo de civera, y moſto, y
azeyte; y eſtablos para toda quatropea y quatropea,
III 29 y para rebaños, corrales. * Y ciudades hizo à el,
y ganado de ovejas, y vacas, à muchedumbre; por
30 que diò à él el Dios ganancia muy mucha. Y el Je-
hizkiyau cerrò ſalida de aguas de Gihon la alta, y en-
dereçòlas para baxo al Poniente de ciudad de David;
31 y proſperò Jehizkiyau en toda ſu obra. Y tambien
por embaxadores de mayorales de Babel los embiantes
à el para requerir el ſeñal que fue en la tierra, lo dexò
el Dios; para provarlo, para ſaber todo (lo que) en
32 ſu coraçon. Y reſto de palabras de Jehizkiyau, y ſus
mercedes; he ellas eſcritas en prophecia de Jeſayau hijo
de Amos el Propheta, ſobre libro de Reyes de Jeudá
33 y Iſrael. Y yaziò Jehizkiyau con ſus padres, y en-
terraronlo en mejoria de ſepulturas de hijos de David,
y honra hizieron à el en ſu muerte todo Jeudá, y ha-
bitadores de Jeruſalaim; y reynó Menaſſé ſu hijo en ſu
lugar.

8 אשר־עמו כי־עמנו רב מעמו׃ עמו זרוע בשר ועמנו
יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו
העם על־דברי יחזקיהו מלך־יהודה׃
9 אחר זה שלח סנחריב מלך־אשור עבדיו
ירושלימה והוא על־לכיש וכל־ממשלתו עמו על־
יחזקיהו מלך יהודה ועל־כל־יהודה אשר בירושלם
י לאמר׃ כה אמר סנחריב מלך אשור על־מה
11 אתם בטחים וישבים במצור בירושלם׃ הלא יחזקיהו
מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר
12 יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור׃ * הלא־הוא ליום ב
יחזקיהו הסיר את־במתיו ואת־מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו
13 ועליו תקטירו׃ הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי
לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גויי הארצות
14 להציל את־ארצם מידי׃ מי בכל־אלהי הגוים האלה
אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את־עמו
טו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי׃ ועתה
אל־ישיא אתכם חזקיהו ואל־יסית אתכם כזאת ואל־
תאמינו לו כי־לא יוכל כל־אלוה כל־גוי וממלכה
להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא־יצילו
16 אתכם מידי׃ ועוד דברו עבדיו על־יהוה האלהים
17 ועל יחזקיהו עבדו׃ וספרים כתב לחרף ליהוה
אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות
אשר לא־הצילו עמם מידי כן לא־יציל אלהי יחזקיהו
18 עמו מידי׃ ויקראו בקול־גדול יהודית על־עם ירושלם
אשר על־החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את־
19 העיר׃ וידברו אל־אלהי ירושלם כעל אלהי עמי
כ הארץ מעשה ידי האדם׃ ויתפלל
יחזקיהו המלך וישעיהו בן־אמוץ הנביא על־זאת
21 ויזעקו השמים׃ וישלח יהוה מלאך ויכחד
כל־גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב
בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו קרי ומיציאי
22 שם הפילהו בחרב׃ ויושע יהוה את־יחזקיהו ואת
ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך־אשור ומיד־כל וינהלם
23 מסביב׃ ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם
ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל־הגוים
24 מאחרי־כן׃ בימים ההם חלה יחזקיהו
עד־למות ויתפלל אל־יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו׃
כה ולא־כגמול עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו
26 קצף ועל־יהודה וירושלם׃ ויכנע יחזקיהו בגבה לבו
הוא וישבי ירושלם ולא־בא עליהם קצף יהוה בימי
27 יחזקיהו׃ ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד
ואוצרות עשה־לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים
28 ולמגנים ולכל כלי חמדה׃ ומסכנות לתבואת דגן
ותירוש ויצהר וארות לכל־בהמה ובהמה ועדרים
29 לאורות׃ * וערים עשה לו ומקנה־צאן ובקר לרב כי ליום ג
ל נתן־לו אלהים רכוש רב מאד׃ והוא יחזקיהו סתם
את־מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה־מערבה
31 לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל־מעשהו׃ וכן במליצי
שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה
בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל־בלבבו׃
32 ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון
ישעיהו בן־אמוץ הנביא על־ספר מלכי־יהודה
33 וישראל׃ וישכב יחזקיהו עם־אבתיו ויקברהו במעלה
קברי בני־דויד וכבוד עשו־לו במותו כל־יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו׃

לג
בן־שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים א
וחמש שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה 2
כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
וישב ויבן את־הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו ויקם 3
מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל־צבא
השמים ויעבד אתם: ובנה מזבחות בבית יהוה אשר 4
אמר יהוה בירושלם יהיה־שמי לעולם: ויבן 5
מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות בית־
יהוה: והוא העביר את־בניו באש בגי בן־הנם ועונן 6
ונחש וכשף ועשה אוב וידעני הרבה לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו: וישם את־פסל הסמל אשר 7
עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל־דויד ואל־
שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את־שמי לעילום:
ולא אוסיף להסיר את־רגל ישראל מעל האדמה 8
אשר העמדתי לאבתיכם רק אם־ישמרו לעשות את
כל־אשר צויתים לכל־התורה והחקים והמשפטים
ביד־משה: ויתע מנשה את־יהודה וישבי ירושלם 9
לעשות רע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני
ישראל: וידבר יהוה אל־מנשה ואל־עמו י
ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את־שרי הצבא 11
אשר למלך אשור וילכדו את־מנשה בחחים
ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בבלה: וכהצר לו 12
חלה את־פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי
אבתיו: ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו 13
וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא
האלהים: ואחרי־כן בנה חומה חיצונה לעיר־דויד 14
מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב
לעפל ויגביהה מאד וישם שרי־חיל בכל־הערים
הבצרות ביהודה: ויסר את־אלהי הנכר ואת־הסמל טו
מבית יהוה וכל־המזבחות אשר בנה בהר בית־יהוה
ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ויבן את־מזבח יהוה 16 ויכן קרי
ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה
לעבוד את־יהוה אלהי ישראל: אבל עוד העם זבחים 17
בבמות רק ליהוה אלהיהם: ויתר דברי מנשה 18
ותפלתו אל־אלהיו ודברי החזים המדברים אליו
בשם יהוה אלהי ישראל הנם על־דברי מלכי ישראל:
ותפלתו והעתר־לו וכל־חטאתו ומעלו והמקמות 19
אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים
לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי: וישכב כ
מנשה עם־אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו
בן־עשרים ושתים שנה 21
תחתיו:
אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם: ויעש 22
הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל־
הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון
ויעבדם: ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו 23
כי הוא אמון הרבה אשמה: ויקשרו עליו עבדיו 24
וימיתהו בביתו: ויכו עם־הארץ את כל־הקשרים כה
על־המלך אמון וימליכו עם־הארץ את־יאשיהו בנו
לד
בן־שמנה שנים יאשיהו א
תחתיו:
במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ויעש 2
הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא־סר ימין
ושמאול:
ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש 3
לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר
את־יהודה וירושלם מן־הבמות והאשרים והפסילים
והמסכות

C A P. 33.

DE edad de doze años Menaſſé en ſu reynar; y 1
cincuenta y cinco años reynò en Jeruſalaim. Y 2
hizo el mal en ojos de .A.; como abominacio-
nes de las gentes que deſterrò .A. delante de hijos de
Iſrael. Y tornò y ediſicò à los altares que derrocò Je- 3
hizkiyau ſu padre; y levantò aras para los ìdolos, y
hizo aladreas, y encorvòſe à todo exercito de los
Cielos, y ſirviò à ellos. Y edificò aras en caſa de .A.; 4
que dixo .A. en Jeruſalaim ſerá mi nombre para ſiem-
pre. Y edificò aras à todo exercito de los Cielos; en 5
dos patios de caſa de .A.. Y el hizo paſſar ſus hijos 6 II
por fuego en valle de Ben-Ynom, y ſazonava, y
agorava, y hazia adevinar, y hizo Pithon y ade-
vinos; multiplicò para hazer el mal en ojos de .A.
para enſañarlo. Y puſo à ſimulachro del ìdolo que 7
hizo en caſa de Dios; de la qual dixo Dios à David y
à Selomoh ſu hijo, en la caſa eſta y en Jeruſalaim,
que eſcogì de todos tribus de Iſrael, pondré à mi
nombre para ſiempre. Y no añadiré para quitar à pie 8
de Iſrael de ſobre la tierra que hize eſtar à vueſtros pa-
dres; ſolamente que guarden para hazer todo lo que
les encomendé, à toda la Ley, y los fueros, y los
juizios, por mano de Moſeh. Y hizo traſerrar Me- 9
naſſé à Jeudá y à habitadores de Jeruſalaim: para ha-
zer mal, mas que las gentes que deſtruyò .A. delante
de hijos de Iſrael. Y hablò .A. à Menaſſé y à ſu pue- 10
blo, y no eſcucharon. Y truxo .A. ſobre ellos a ma- 11
yorales del exercito que à Rey de Aſſúr, y prendieron
à Menaſſé con grillos; y amararonlo con cadenas, y
llevaronlo à Babel. Y como anguſtia fueſſe à el, rogó 12
à faces de .A. ſu Dios; y quebrantòſe mucho delante
de Dios de ſus padres. Y orò à el, y fue aplacado à 13
el, y oyò ſu rogativa, y bolviolo à Jeruſalaim à ſu
reyno; y ſupo Menaſſé que .A., El, el Dios. Y 14
deſpues aſſi edificò muro de fuera de ciudad de David,
al Poniente de Gihon en el arroyo, y para entrada en
puerta de los peſces, y cercò à la fortaleza, y enalte-
ciola mucho; y puſo mayorales de exercito en todas las
ciudades encaſtilladas en Jeudá. Y quitò à dioſes de la 15
eſtrañedad, y el ìdolo de caſa de .A. y todas las aras
que edificò en monte de caſa de .A. y en Jeruſalaim; y
echò à fuera de la ciudad. Y aparejó ara de .A. y ſa- 16
crificò ſobre ella ſacrificios de pazes, y manifeſtacion;
y dixo à Jeudá, para ſervir à .A. Dios de Iſrael. Pero 17
aun el pueblo ſacrificantes en los altares; pero à .A. ſu
Dios. Y reſto de palabras de Menaſſé y ſu oracion à 18
ſu Dios, y palabras de los veyentes los hablantes à el,
en nombre de .A. Dios de Iſrael; he ellas ſobre pala-
bras de Reyes de Iſrael. Y ſu oracion y ſer aplacado à 19
el, y todo ſu pecado, y ſu falſia, y los lugares que
edificò en ellos altares, y hizo eſtar las aladreas, y los
doladizos, antes de ſu ſer quebrantado; he ellas eſcri-
tas en palabras de los Prophetas. Y yaziò Menaſſé con 20
ſus padres, y enterraronlo (en) ſu caſa; y reynò Amòn
ſu hijo en ſu lugar. De edad de veynte y dos años 21
Amòn en ſu reynar; y dos años reynò en Jeruſalaim.
Y hizo el mal en ojos de .A. como hizo Menaſſé ſu
padre; y à todos los doladizos que hizo Menaſſé ſu III
padre ſacrificò Amòn, y ſirviolos. Y no fue quebran- 23
tado de delante .A. como ſe quebrantò Menaſſé ſu padre;
pero el Amòn multiplicò culpa. Y conſpiraron contra 24
el ſus ſiervos, y mataronlo en ſu caſa. Y hirieron 25
pueblo de la tierra à todos los que ſe ligaron contra el
Rey Amòn; y reynaron pueblo de la tierra à Joſiyau
ſu hijo en ſu lugar.

C A P. 34.

DE edad de ocho años Joſiau en ſu reynar; y treyn- 1 IV
ta y un año reynò en Jeruſalaim. Y hizo lo de- 2
recho en ojos de .A.; y anduvo en carreras de
David ſu padre, y no ſe quitò à derecha, ni à izqui-
erda. Y en ocho años à ſu reynar, y el aun moço, 3
empeço por requerir à Dios de David ſu padre; y en
doze años empeçò para limpiar à Jeudá y ǝeruſalaim,
de los altares, y de las aladreas, y de los doladizos,

Y

4 y las fundiciones. Y derrocaron delante del, aras de
los ìdolos y las ſolaneras, que arriba de ſobre ellas
hizo tajar; y las aladreas, y los doladizos, y las fun-
diciones, quebrò y deſmenuzò, y eſparziò ſobre faces
V 5 de las ſepulturas, de los ſacrificantes à ellos. * Y
hueſſos de Sacerdotes ardiò ſobre ſus aras; y limpiò à
6 Jeudá y à Jeruſalaim. Y en ciudades de Menaſſé, y
Ephráim, y Simhon, y haſta Naftalì; con ſus picos
7 derredor. Y derrocó à las aras, y à las aladreas, y
los doladizos majó para deſmenuzar, y todas las ſola-
neras tajó en toda tierra de Iſrael; y bolvioſe à Jeruſa-
8 laim. Y en año de diezocho à ſu reynar, para limpiar
à la tierra y la caſa; embió à Saphan hijo de Azaliau,
y Maaſeyau mayoral de la ciudad, y à Joah hijo de
Joahaz el choroniſta, para fortificar à caſa de .A. ſu
9 Dios. Y vinieron à Hilkiyau el Sacerdote el grande,
y dieron à la plata la traìda en caſa de Dios, que
apañaron los Levìtas, guardantes el umbral, de mano
de Menaſſé y Ephráim, y de todo reſto de Iſrael, y
de todo Jeudá y Binyamin; y bolvieron à Jeruſalaim.
10 Y dieron por mano de hazièn la obra, los preſidentes
en caſa de .A.; y dieron à el, hazientes la obra que
hazian en caza de .A. para ſoldar y para fortificar la
11 caſa. Y dieron à los oficiales, y à los fabricadores,
para comprar piedras de tajamiento, y maderos para
ajuntamientos; y para envigar à las caſas, que daña-
12 ron Reyes de Jeudá. Y los varones hazientes con
verdad en la obra, y ſobre ellos preſidentes, Jáhat,
y Obadiáu, los Levìtas de hijos de Merarì, y Ze-
chariá, y Meſulam de hijos de los Koatim para eſ-
forçar; y los Levìtas, todo entendien en inſtru-
13 mentos de cantico. Y ſobre los baſtajes, y eſ-
forçantes à todo hazièn obra para ſervicio y ſer-
vicio; y de los Levìtas, eſcrivanos, y alguaziles,
y porteros. Y en ſu ſacar à la plata la traìda
14 à caſa de .A.; hallò Hilkiyau el Sacerdote Libro
15 de Ley de .A. por mano de Moſeh. Y reſpondió
Hilkiyau y dixo à Saphan el eſcrivano, Libro de
la Ley hallé en caſa de .A.; y dió Hilkiyau el
16 Libro à Saphan. Y truxo Saphan el Libro al Rey,
y relató aun al Rey la coſa por dezir; todo lo que
fue dado en mano de tus ſiervos, ellos hazientes.
17 Y vaziaron à la plata la hallada en caſa de .A.; y
dieronla ſobre mano de los preſidentes, y ſobre ma-
18 no de hazientes la obra. Y denunció Saphan el eſ-
crivano al Rey por dezir, Libro dió à mi Hilkiyau
el Sacerdote; y leyó en él Saphan delante del Rey.
19 Y fue como oir el Rey à palabras de la Ley; y
20 raſgó ſus paños. Y encomendò el Rey à Hilkiyau,
y à Ahikam hijo de Saphan, y à Abdon hijo de
Michá, y à Saphan el eſcrivano, y Aſayá ſiervo del
21 Rey por dezir. Andad requerid à .A. por mi, y
por el remaneſcido en Iſrael, y en Jeudá, por pa-
labras del Libro que es hallado; por que grande ira
de .A. que fue vaziada en nos, por que no guar-
daron nueſtros padres à palabra de .A. para hazer
VI 22 como todo lo eſcrito ſobre Libro eſte. * Y anduvo
Hilkiyau, y los que al Rey, à Huldá la Prophe-
tiza, muger de Salùm hijo de Tokat hijo de
Haſrá, guardador de los veſtidos, y ella eſtan en
Jeruſalaim en el eſtudio; y hablaron à ella como
23 eſto. Y dixo à ellos, aſſi dixo .A. Dios de Iſ-
24 rael; dezid al varon que embiò à vos à mi. Aſſi
dixo .A., he yo trayen mal ſobre el lugar eſte, y
ſobre ſus habitadores; à todas las maldiciones las
eſcritas ſobre el Libro que leyeron delante del Rey
25 de Jeudá. Por que me dexaron, y ſahumaron à
dioſes otros para enſañarme en todas obras de ſus
manos; y correrá mi ira en lugar el eſte, y no
26 ſe atemará. Y à Rey de Jeudá el enbián à
vos para requerir en .A. aſſi dixo .A. Dios de Iſ
27 rael, las palabras que oìſte. Por que ſe enterneſcio
tu coraçon, y quebrantaſtete delante el Dios, en tu
oìr à ſus palabras, ſobre el lugar el eſte, y ſobre ſus ha-
bitadores, y quebrantaſtete delante de mi, y raſgaſte à

tus

4 והמסכות: וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים
והחמנים אשר־למעלה מעליהם גדע והאשרים
והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על־פני
ה הקברים הזבחים להם: * ועצמות כהנים שרף על־
מזבחתם ק׳ מזבחותים ויטהר את־יהודה ואת־ירושלם:
6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד־נפתלי בחר בתיהם בחרבתיהם קרי
7 סביב: וינתץ את־המזבחות ואת־האשרים והפסלים
כתת להדק וכל־החמנים גדע בכל־ארץ ישראל
8 וישב לירושלם: ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר את־הארץ והבית שלח את־שפן בן־
אצליהו ואת־מעשיהו שר־העיר ואת יואח בן־יואחז
9 המזכיר לחזק את־בית יהוה אלהיו: ויבאו אל־
חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את־הכסף המובא
בית־אלהים אשר אספו־הלוים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל־יהודה
' ובנימן וישבי ירושלם: ויתנו על־יד עשה המלאכה וישבו קרי
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר
11 עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ויתנו
לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים
למחברות ולקרות את־הבתים אשר השחיתו מלכי
12 יהודה: והאנשים עשים באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלוים מן־בני
מררי וזכריה ומשלם מן־בני הקהתים לנצח והלוים
13 כל־מבין בכלי־שיר: ועל הסבלים ומנצחים לכל
עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוים סופרים
14 ושטרים ושוערים: ובהוציאם את־הכסף המובא
בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את־ספר תורת־
טו יהוה ביד־משה: ויען חלקיהו ויאמר אל־
שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן
16 חלקיהו את־הספר אל־שפן: ויבא שפן את־
הספר אל־המלך וישב עוד את־המלך דבר לאמר
17 כל אשר־נתן ביד־עבדיך הם עשים: ויתיכו את־
הכסף הנמצא בבית־יהוה ויתנוהו על־יד המפקדים
18 ועל־יד עושי המלאכה: ויגד שפן הסופר למלך
לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא־בו שפן
19 לפני המלך: ויהי כשמע המלך את דברי התורה
כ ויקרע את־בגדיו: ויצו המלך את־חלקיהו ואת־
אחיקם בן־שפן ואת־עבדון בן־מיכה ואת שפן הסופר
21 ואת עשיה עבד־המלך לאמר: לכו דרשו את־יהוה
בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על־דברי הספר
אשר נמצא כי־גדולה חמת־יהוה אשר נתכה בנו על
אשר לא־שמרו אבותינו את־דבר יהוה לעשות
22 ככל־הכתוב על־הספר הזה: * וילך חלקיהו
ליום ו ואשר המלך אל־חלדה הנביאה אשת שלם בן־
יתיר ו׳ תוקהת בן־חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם
23 במשנה וידברו אליה כזאת: ותאמר להם כה־אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח אתכם אלי:
24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום
הזה ועל־יושביו את כל־האלות הכתובות על־הספר
כה אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עזבוני
יתיר י׳ ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי
26 ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: ואל־מלך
יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו
כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
27 יען רך־לבבך ותכנע מלפני אלהים בשמעך את־דבריו
על־המקום הזה ועל־ישביו ותכנע לפני ותקרע את־
בגדיך

28 בגדיך ותבך לפני וגם־אני שמעתי נאם יהוה׃ הנני
אספך אל־אבתיך ונאספת אל־קברותיך בשלום ולא־
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על־המקום
הזה ועל ישביו וישיבו את־המלך דבר׃
ליום ז
29 * וישלח המלך ויאסף את־כל־זקני יהודה
וירושלם׃ ויעל המלך בית־יהוה וכל־איש יהודה וישבי ל
ירושלם והכהנים והלוים וכל־העם מגדול ועד־קטן
ויקרא באזניהם את־כל־דברי ספר הברית הנמצא
31 בית יהוה׃ ויעמד המלך על־עמדו ויכרת את־הברית
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את־מצותיו
ועדותיו וחקיו בכל־לבבו ובכל־נפשו לעשות את־
32 דברי הברית הכתובים על־הספר הזה׃ ויעמד את כל־
הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישבי ירושלם כברית
33 אלהים אלהי אבותיהם׃ ויסר יאשיהו את־כל־
התעבות מכל־הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את־
כל־הנמצא בישראל לעבד את־יהוה אלהיהם כל־
ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם׃

לפ׳ נא לה
א ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו
2 הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון׃ ויעמד הכהנים
3 על־משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה׃ ויאמר
המבינים ק׳ ללוים המבונים לכל־ישראל הקדושים ליהוה תנו את־
ארון־הקדש בבית אשר בנה שלמה בן־דויד מלך
ישראל אין־לכם משא בכתף עתה עבדו את־יהוה
4 אלהיכם ואת עמו ישראל׃ והכונו לבית־אבותיכם
והכינו קרי במחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב
שלמה בנו׃ ועמדו בקדש לפלגות בית האבות ה
6 לאחיכם בני העם וחלקת בית־אב ללוים׃ ושחטו
הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר־יהוה
7 ביד־משה׃ וירם יאשיהו לבני העם צאן
כבשים ובני־עזים הכל לפסחים לכל־הנמצא למספר
שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש
8 המלך׃ ושריו לנדבה לעם לכהנים
וללוים הרימו חלקיהו וזכריהו ויחיאל נגידי בית
האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות
9 ובקר שלש מאות׃ וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו
יתיר ו׳ וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים
לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות׃
ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על־ י
11 עמדם והלוים על־מחלקותם כמצות המלך׃ וישחטו
12 הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים׃ ויסירו
העלה לתתם למפלגות לבית־אבות לבני העם
להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר׃
13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות
14 ובדודים ובצלחות ויריצו לכל־בני העם׃ ואחר הכינו
להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה
והחלבים עד־לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני
אהרן׃ והמשררים בני־אסף על־מעמדם כמצות דויד טו
ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער
ליום ב אין להם לסור מעל עבדתם כי־אחיהם הלוים הכינו
16 להם׃ * ותכון כל־עבודת יהוה ביום ההוא לעשות
הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך
17 יאשיהו׃ ויעשו בני־ישראל הנמצאים את־הפסח בעת
18 ההיא ואת־חג המצות שבעת ימים׃ ולא־נעשה פסח
כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל־מלכי
ישראל ׀ לא־עשו כפסח אשר־עשה יאשיהו והכהנים
והלוים וכל־יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם׃
בשמונה

tus paños, y lloraſte delante de mi, y tambien yo oí, dicho
de .A.. He yo te recogeré à tus padres, y ſerás apañado en 28
tus enterramientos en paz, y no verán tus ojos en todo el
mal que yo trayen ſobre el lugar eſte, y ſobre ſus habitado-
res: y tornaron al Rey reſpueſta. * Y embió el Rey; y jun- 29 V
tó à todos viejos de Jeudá, y Jeruſalaim. Y ſubió el Rey à 30
caſa de .A. y todo varon de Jeudá, y habitadores de Jeruſa-
laim, y los Sacerdotes, y los Levitas, y todo el pueblo,
de grande y haſta pequeño; y leyò en ſus orejas todas pa-
labras de Libro del firmamento, el hallado en caſa de .A..
Y eſtuvo el Rey ſobre ſu eſtado, y tajó à el firmamento de- 31
lante de .A. para andar tras de .A., y para guardar à ſus en-
comendanças, y ſus teſtimunios, y ſus fueros, con todo ſu
coraçon, y con toda ſu alma; para hazer à palabras del fir-
mamento las eſcritas ſobre el libro eſte. Y hizo eſtar todo 32
el hallado en Jeruſalaim, y Binyamin; y hizieron habitado-
res de Jeruſalaim, como firmamento del Dios, Dios de ſus
padres. Y quitó Joſiyau à todas las abominaciones de to- 33
das las tierras que à hijos de Iſrael, y hizo ſervir todo el
hallado en Iſrael para ſervir à .A. ſu Dios; todos ſus dias
no ſe tiraron de empues .A. Dios de ſus padres.

CAP. 35.

Y Hizo Joſiyau en Jeruſalaim Peſah à .A.; y degollaron 1
el Peſah en quatorze del mes el primero. Y hizo eſtar 2
los Sacerdotes en ſus guardas; y esforçólos para ſer-
vicio de caſa de .A.. Y dixo à los Levitas, los hazientes 3
entender à todo Iſrael, los ſanctos de .A., poned à Arca de
la ſantidad en la caſa que edificó Selomoh hijo de David
Rey de Iſrael, no à vos carga en hombro; à hora ſervid à
.A. vueſtro Dios, y à ſu pueblo Iſrael. Y aparejad- 4
vos por caſa de vueſtros padres, y como vueſtras re-
particiones: por eſcritura de David Rey de Iſrael, y por
eſcritura de Selomoh ſu hijo. Y eſtád en la ſanctidad por 5
reparticiones de caſa de los padres, de vueſtros hermanos
hijos del pueblo; y (con) reparticiones de caſa de padres
de los Levitas. Y degollad el Peſah; y ſanctificadvos, y 6
aparejad para vueſtros hermanos, para hazer como palabra
de .A. por mano de Moſeh. Y apartó Joſiyau para hijos 7
del pueblo ovejas, carneros, y hijos de cabras, el todo por
Peſahim para todo el hallado, por cuenta treinta mil, y va-
cas tres mil; eſtos de ganancia del Rey. Y ſus mayorales, 8
por voluntad, para el pueblo, para los Sacerdotes, y para
los Levitas, apartaron Hilkiyáu, y Zechariáu, y Jehiel,
Principes de caſa de Dios, para los Sacerdotes, dieron
para Peſahim dos mil y ſeys cientas, y vacas trezientas. Y 9
Conaniáu, y Semayáu, y Netanel ſus hermanos, y Haſab-
yaù, y Jehiel, y Joſabad mayorales de los Levitas; aparta-
ron para los Levitas, para Peſahim, cinco mil, y vacas
quinientas. Y fue compueſto el ſervicio; y eſtuvieron los 10
Sacerdotes ſobre ſu eſtancia, y los Levitas ſobre ſus reparti-
ciones, como encomendança del Rey. Y degollaron el Pe- 11
ſah; y eſparzieron los Sacerdotes de ſu mano, y los Levitas
deſollantes. Y tiraron la alçacion para darlas por reparti- 12
ciones, por caſa de padres, à hijos del pueblo, para llegar
à .A. como eſcrito en libro de Moſeh; y aſſi de las vacas.
Yaſſaron el Peſah en fuego como el juizio; y las ſanctidades 13 IV
cozieron en ollas, y calderas, y en calderones, y hizieron
correr para todos hijos del pueblo. Y deſpues aparejaron 14
para ellos y para los Sacerdotes, por que los Sacerdotes hi-
jos de Aharon en alçar la alçacion y los ſevos haſta la noche;
y los Levitas aparejaron para ellos, y para los Sacerdotes
hijos de Aharon. Y los cantores hijos de Aſaph ſobre ſu 15
eſtancia como encomendança de David, y Aſaph, y Eman,
y Jeduthun Veyen del Rey, y los porteros à portal y por-
tal; no à ellos para quitarſe de ſobre ſu ſervicio, por que
ſus hermanos los Levitas aparejaron para ellos. * Y fue 16 II
compueſta toda obra de .A. en el dia eſſe, para hazer el
Peſah, y alçar alçaciones ſobre ara de .A.; como mandato
del Rey Joſiyau. Y hizieron hijos de Iſrael, los que 17
fueron hallados, el Peſah en la hora eſſa; y à paſcua de
las cenceñas ſiete dias. Y no fue hecho Peſah como él en 18
Iſrael, deſde dias de Semuel el Propheta; y todos Reyes
de Iſrael no hizieron como el Peſah que hizo Joſiyau,
y los Sacerdotes, y los Levitas, y todo Jeudá, y Iſ-
rael, el que fue hallado, y habitadores de Jeruſalaim.
En

19 En deziocho años à reyno de Joſiau: fue hecho el Pe-
20 ſah eſte. Deſpues de todo eſto que aparejò Joſiyau à la
caſa, ſubiò Nechò Rey de Egypto para pelear con Kar-
kemis cerca Euphrates; y ſaliò à ſu encuentro Joſiyau.
21 Y embiò à el menſageros por dezir, que à mi y à ti Rey
de Jeudá? no contra ti vengo oy, mas contra caſa de
mi pelea, y el Dios dixo para apreſſurarme; veda à ti
22 del Dios que conmigo, para que no te dañe. Y no bol-
viò Joſiyau ſus faces del, mas para pelear con el ſe diſ-
fraçò, y no oyò à palabras de Nechò de boca del Dios;
23 y vino para pelear en vega de Meguidò. Y tiraron los
tiradores al Rey Joſiyau; y dixo el Rey à ſus ſiervos,
24 hazedme paſſar que eſtoy enfermo mucho. Y hizieron-
lo paſſar ſus ſiervos de la carroça, y hizieronlo montar
ſobre la carroça la ſegunda que à el, y llevaronlo à Je-
ruſalaim, y muriò y fue enterrado en ſepulturas de ſus
padres; y todo Jeudá y Jeruſalaim ſe alutavan ſobre
25 Joſiyau. Y endechò Yrmeyau ſobre Joſiyau, y dixéron
todos los cantores y las cantoras en ſus endechas ſobre
Joſiyau haſta oy, y dieronlas por fuero ſobre Iſrael; y
26 he ellas eſcritas ſobre las endechas. Y reſto de pala-
bras de Joſiyau, y ſus mercedes; como es eſcrito
27 en Ley de .A.. Y ſus coſas las primeras, y las poſtre-
ras; he ellas eſcritas ſobre libro de Reyes de Iſrael y
Jeudá.

CAP. 36.

III 1 * Y Tomaron pueblo de la tierra à Jeoahaz hijo de
Joſiyau; y enreynaronlo en lugar de ſu padre
2 en Jeruſalaim. De edad de veynte y tres años
Joahas en ſu reynar; y tres meſes reynò en Jeruſalaim.
3 Y tirolo Rey de Egypto en Jeruſalaim; y condenò à la
4 tierra cien quintales de plata, y quintal de oro. Y en-
reynò Rey de Egypto à Elyakim ſu hermano ſobre
Jeudá y Jeruſalaim, y bolviò à ſu nombre Jeoyakim; y
à Joahaz ſu hermano tomò Nechò, y truxolo à Egypto.
5 De edad de veynte y cinco años Jeoyakim en ſu reynar,
y onze años reynò en Jeruſalaim; y hizo el mal en ojos
6 de .A. ſu Dios. Contra el ſubiò Nebuchadnezár Rey
de Babel; y encarcelólo con cadenas para llevarlo à Ba-
7 bel. Y de vaſos de caſa de .A. truxo Nebuchadnezár à
8 Babel; y diolos en ſu templo en Babel. Y reſto de pa-
labras de Jeoyakim y ſus abominaciones que hizo, y lo
que fue hallado ſobre el, he ellas eſcritas ſobre libro de
Reyes de Iſrael y Jeudá: y reynò Jeoyachin ſu hijo en
9 ſu lugar. De edad de ocho años Jeoyachin en ſu rey-
nar: tres meſes y diez dias reynó en Jeruſalaim; y hizo
IV 10 el mal en ojos de .A.. * Y à buelta del año, embió el
Rey Nebuchadnezár y hizolo traer à Babel con vaſos
de cubdicia de caſa de .A.; y enreynó à Zidkiyau
11 ſu hermano ſobre Jeudá y Jeruſalaim. De edad de
veynte y un año Zidkiyau en ſu reynar; y onze años
12 reynó en Jeruſalaim. Y hizo el mal en ojos de .A. ſu
Dios: no fue quebrantado delante de Yrmeyau el pro-
13 pheta, de boca de .A.. Y tambien en el Rey Nebu
chadnezár rebelló, que lo conjuró en el Dios: y endu-
reſció à ſu cerviz y enforteſció à ſu coraçon, de tornai à
14 .A. Dios de Iſrael. Tambien todos los mayorales de
los Sacerdotes y el pueblo muchiguaron por falſar falſia
como todas abominaciones de las gentes; y imundaron
15 à caſa de .A. que ſanctificó en Jeruſalaim. Y embió .A.
Dios de ſus padres ſobre ellos por mano de ſus emba-
xadores madrugando y embiando; por que apiadó ſobre
16 ſu pueblo, y ſobre ſu morada. Y eran eſcarneſcientes
en menſageros del Dios, y menoſpreciavan ſus pala-
bras, y traſerrantes en ſus Prophetas; haſta ſubir ira de
.A. en ſu pueblo haſta que no medicina. Y hizo ſubir
17 contra ellos à Rey de Chaldeos, y mató ſus mance-
bos con eſpada, en caſa de ſu ſantuario, y no apia-
dó ſobre mancebo, ni virgen, viejo, ni envegecido:
18 los todos dió en ſu mano. Y todos vaſos de ca-
ſa del Dios los grandes y los pequeños, y the-
ſoros de caſa de .A. y theſoros del Rey y ſus
V 19 mayorales: lo todo truxo à Babel. * Y ardieron à
caſa del Dios y derrocaron à muro de Jeruſalaim; y
todos ſus palacios ardieron en fuego, y todos vaſos
de

19 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו
כ נעשה הפסח הזה: אחרי כל־זאת אשר הכין יאשיהו
את־הבית עלה נכו מלך־מצרים להלחם בכרכמיש
21 על־פרת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו
מלאכים׀ לאמר׀ מה־לי ולך מלך יהודה לא־עליך אתה
היום כי אל־בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל־
22 לך מאלהים אשר־עמי ואל־ישחיתך: ולא־הסב
יאשיהו פניו ממנו כי להלחם־בו התחפש ולא שמע
אל־דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו:
23 וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו
24 העבירוני כי החליתי מאד: ויעבירהו עבדיו מן־
המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר־לו
ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל־
יהודה וירושלם מתאבלים על־יאשיהו:
כה ויקונן ירמיהו על־יאשיהו ויאמרו כל־השרים׀
והשרות בקינותיהם על־יאשיהו עד־היום ויתנום לחק
26 על־ישראל והנם כתובים על־הקינות: ויתר דברי
27 יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו
הראשנים והאחרנים הנם כתובים על־ספר מלכי־
ישראל ויהודה:
ליום ג
לו א ויקחו עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימליכהו
2 תחת־אביו בירושלם: בן־שלש ועשרים שנה יואחז
3 במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ויסירהו מלך־
מצרים בירושלם ויענש את־הארץ מאה כבר־כסף
4 וכבר זהב: וימלך מלך־מצרים את־אליקים אחיו על־
יהודה וירושלם ויסב את־שמו יהויקים ואת־יואחז אחיו
ה לקח נכו ויביאהו מצרימה: בן־עשרים
וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך
6 בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה
נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו
7 בבלה: ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל
8 ויתנם בהיכלו בבבל: ויתר דברי יהויקים ותועבתיו
אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על־ספר מלכי
ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו:
9 בן־שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה
חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני
ליום ד י יהוה: * ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר
ויבאהו בבלה עם־כלי חמדת בית־יהוה וימלך את־
11 צדקיהו אחיו על־יהודה וירושלם: בן־
עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה
12 מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע
13 מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: וגם במלך נבוכדנאצר
מרד אשר השביעו באלהים ויקש את־ערפו ויאמץ
14 את־לבבו משוב אל־יהוה אלהי ישראל: גם כל־שרי
יתיר ו׳ הכהנים והעם הרבו למעול־מעל ככל תעבות הגוים
טו ויטמאו את־בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: וישלח
יהוה אלהי אבתיהם עליהם ביד־מלאכיו השכם
16 ושלח כי־חמל על־עמו ועל־מעונו: ויהיו מלעבים
במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו
17 עד עלות חמת־יהוה בעמו עד־לאין מרפא: ויעל
יתיר י׳ עליהם את־מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית
מקדשם ולא חמל על־בחור ובתולה זקן וישש הכל
18 נתן בידו: וכל כלי בית האלהים הגדלים
והקטנים ואצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו
19 הכל הביא בבל: * וישרפו את־בית האלהים וינתצו את
ליום ה חומת ירושלם וכל־ארמנותיה שרפו באש וכל־כלי
מחמדיה

מַחֲמַדֶּיהָ לְהַשְׁחִית׃ וַיֶּגֶל הַשְּׁאֵרִית מִן־הַחֶרֶב אֶל־בָּבֶל כ
וַיִּהְיוּ־לוֹ וּלְבָנָיו לַעֲבָדִים עַד־מְלֹךְ מַלְכוּת פָּרָס׃
לְמַלֹּאות דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ עַד־רָצְתָה הָאָרֶץ אֶת־ 21
שַׁבְּתוֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה שָׁבָתָה לְמַלֹּאות שִׁבְעִים
שָׁנָה׃ * וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס 22 ליום ו
לִכְלוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הֵעִיר יְהוָה אֶת־רוּחַ
כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֶר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־
בְּמִכְתָּב לֵאמֹר׃ * כֹּה־אָמַר כּוֹרֶשׁ ׀ מֶלֶךְ פָּרַס כָּל־ 23 ליום ז
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד ללימוד
עָלַי לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת בִּירוּשָׁלַםִ אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי־בָכֶם פרשה נב נג
מִכָּל־עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיָעַל׃ נד ספר
קהלת

חזק ונתחזק · המחוקק לא יוזק

סכום הפסוקים של כל דברי הימים אלף ושש מאות וחמשים וששה ·
ויראו את הארן וישמחו לראות סימן · וחציו ועל אצרות המלך
עזמות בן עדיאל · וסדריו חמשה ועשרים · עד כה ברכני ה׳ סימן ׃

de ſus cubdicias para dañar. Y hizo captivar el reſto 20
(que reſtó) de la eſpada, à Babel; y fueron à el y à
ſus hijos por ſiervos, haſta reynar reyno de Perſia.
Para cumplir palabra de .A. por boca de Yrmeyau, haſ- 21
ta que cumpla la tierra à ſus Sábados; todos dias que
fue deſſolada holgó, para cumplir ſetenta años. * Y en 22 VI
año uno à Kores Rey de Perſia para atemar palabra de
.A. por boca de Yrmeyau: deſpertó .A., à eſpiritu de
Kores Rey de Perſia, y hizo paſſar pregon por todo ſu
reyno, y tambien por eſcritura por dezir. Aſſi dixo 23 EL
Kores Rey de Perſia, todos reynos de la tierra dió à TAMID
mi .A. Dios de los cielos, y el encomendó à mi, DE P. 52.
por edificar à el caſa en Jeruſalaim que en Jeudá; 53. 54.
quien en vos de todo ſu pueblo, .A ſu Dios con el, KOELET
y ſuba. C. I.

Fin de los libros de Palabras de los dias.

FINIS.

Sala Reservada Est.ª 7 - 1.

Tit 30539
C 1195205
R 375768

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL
Sala Reserva
Número 464

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL
Sala Reservado
Número 1- 64

BIBLIA
HEBRAYCO
Y ESPAÑOL

464

Res.
464